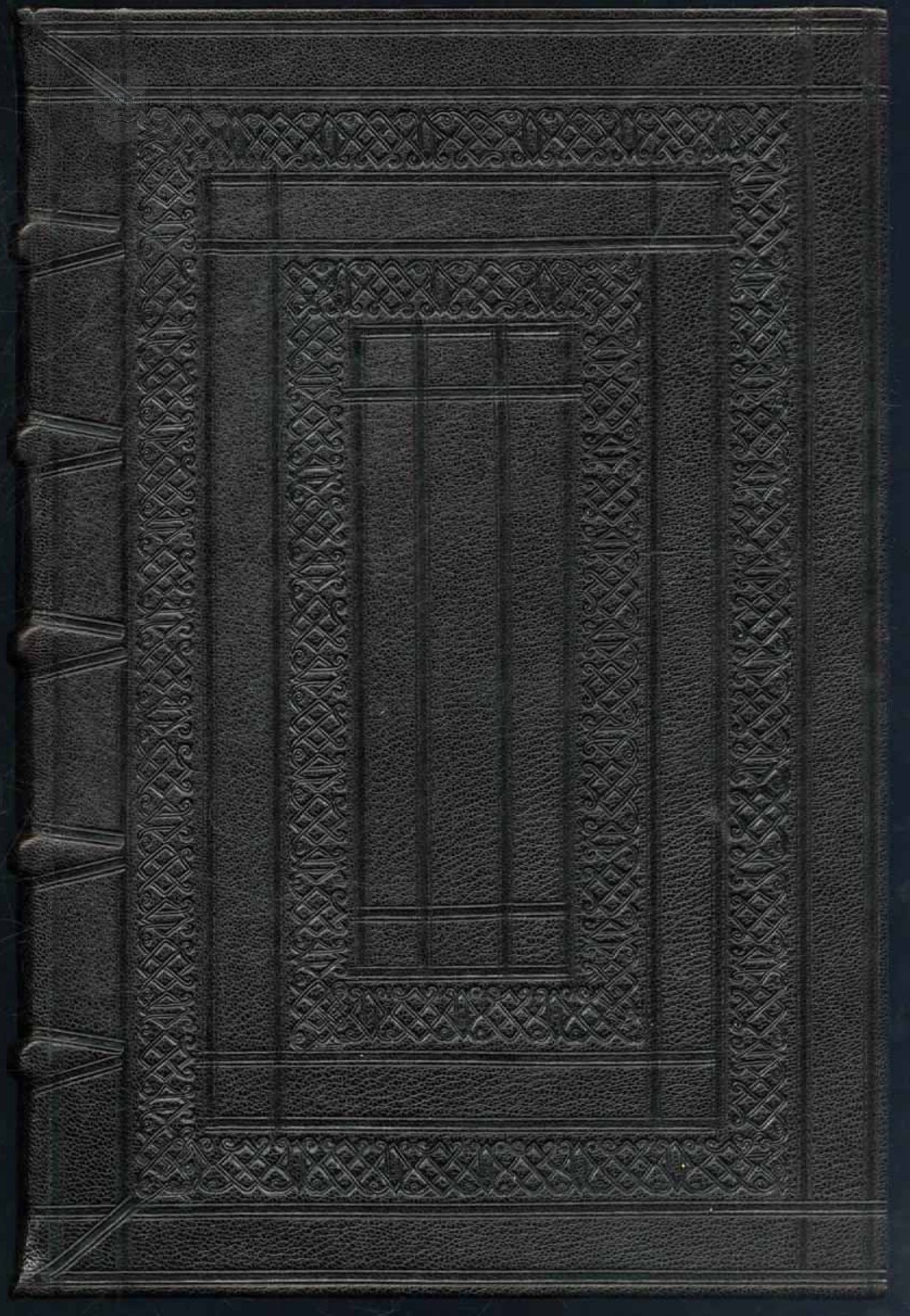

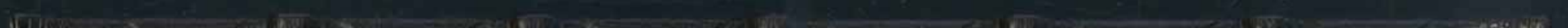

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Capitula

Incipiunt Capitula primi libri sniaꝝ.

Omnis doctrina est de rebus vel de signis.

De rebus quibus vtēdum est vel fruēdū. ⁊ de his que fruuntur ⁊ vtūtur.

Quid sit frui vel vti.

De vnitate ⁊ trinitate.

Que fuerit intētio scribentiuꝫ de trinitate.

Quis ordo sit tuādus cū de trinitate agit.

De testimonijs veteris testamenti quib⁹ trinitatis mysterū declaratur.

De testimonijs noui testi ad idē ptinētib⁹.

De cognitione creatoris per creaturas in quibus trinitatis vestigium apparet.

De imagine ⁊ trinitati similitudie i aia būana

De similitudine creantis ⁊ create trinitatis

De trinitate ⁊ vnitate.

Utrum deus pater se deum genuerit.

Utrum trinitas de vno deo predicet sicut vnus deus de tribus personis.

Utꝝ dina cētia genuerit filiū: vl genita sit a pre: vl de ipsa nat sit fil⁹ vl spūs. s. ,pcedēs

Qđ filius nō est de nibilo ſꝫ de aliquo: nō tamen de materia: sic ⁊ spiritus sanctus.

Quare verbū patris dicatur filius nature.

Utrū pater volūtate genuerit filiū vl necessitate: an volens vel nolens sit deus.

Utrū pr̄ vel potuerit vl voluerit gignē filiū

An posse gignere filium sit aliqua potētia in patre que nō sit in filio.

De veritate ac ,pprietate diuine eētie.

De incōmutabilitate eiusdeꝫ.

De simplicitate eiusdem.

De corporali ⁊ spirituali creatura quomodo sit multiplex ⁊ non simplex.

Qđ deus cū sit simplex tñ multipliciter dr̄.

Qđ dei simplicitas nulli p̄dicamentorum subijcitur.

Qđ deus abusiue dicitur substantia.

Qđ nō est in deo aliquid qđ non sit deus.

De distinctione trium personarū.

De coeternitate patris ⁊ filij.

De ineffabili in intelligibili gnātionis mō.

Utrū debeat dici semp gignitur filius: vel semper genitus est.

De obiectionibus hereticoꝝ nitētium probare filiū nō esse coeternū patri.

De spū scō qui amor p̄ris ⁊ filij ,p̄pe dr̄ cū sit in trinitate amor q ē trinitas: sic̄ v̄bum ,ppie dr̄ sapia: ⁊ tñ tota trinitas dicit sapia.

Qđ eadē noīa ,p̄pe ⁊ vniuersaliter accipiunt

Qđ spiritus sanct⁹ sicut patri ⁊ filio est cōmunis: ita cōmune nomen habet ,ppriuꝫ

Qđ spiritus sanctus ,pcedit a patre ⁊ filio. quē tamē greci a filio ,pcedere diffitentur

De cōuenientia latinoꝝ ⁊ grecoꝝ in sensu ⁊ differentia in verbis.

Utrū spiritus sanctus ,ppriꝰ vel plenius procedat a patre qꝫ a filio.

Qđ spiritus sanctus principaliter ⁊ ,ppie dicitur procedere a patre.

Quare spūs sanct⁹ cū sit de suba patris nō dicatur genitus: sed tñ ,pcedens.

Quare filius dicatur ,pcedere: cū spiritus sanctus non dicatur gigni.

Qđ nō pōt mortalis distinguere inter generationē filij ⁊ ,pcessione spūs sancti.

Utrum spiritus sanctus debeat dici ingenitus cum non sit genitus.

De gemina ,pcessione spūs. s. tpali ⁊ eterna

Qđ nō solū dona spūs sācti: sꝫ etiā ipse spiritus sanct⁹ deus dat hominibus ⁊ mittit.

An viri sancti possint dare spiritū sanctuꝫ.

Qđ spiritus sanctus a seipso datur: ⁊ filius a seipso mittitur.

Quō intelligenda sit missio vtriusqꝫ.

Qđ a spiritu sancto etiam filius sit missus.

Qđ etiam filius sit datus a seipso.

Quō intelligendum sit a meipso non veni.

Utrum semel tñ sit missus filius: an sepe.

De duobus modis missionis filij.

Qđ sm alterū modū sit semel missus: ſꝫ alterum sepe: ⁊ sm alterū modum dicit missus in mundū: sm alterū nō.

Quare pater nō dicitur missus.

Qđ filius ⁊ spiritus sanctus nō sunt minores patre qr̄ missi.

De missione spiritus sācti que sit duobus modis: visibiliter ⁊ inuisibiliter.

Qđ filius sm qđ homo: nō modo patre sꝫ spiritu sancto ⁊ seipso minor est.

Qđ spiritus sanctus est charitas qua diligimus deum ⁊ proximum.

Qđ fraterna dilectio est deus: nec pater vl filius: sed tñ spiritus sāctus.

Qđ nō ē dictū p causā illud deus charitas ē: sicut illud tu es patiēcia mea ⁊ spes mea

Quō spūs sanctus mittat vel detur nobis

SOCIETATIS JESU · BIBLIOTHECA COLLEGII HOSPITALIS

Universidad de Deusto
Biblioteca

Utrum spiritus sanctus augeatur in boie vel magis vel minus habeatur vel det: t an detur habenti t non habenti.
Qđ aliqui dicunt charitatem dei t proximi non esse spiritum sanctum.
Utrum pcedendū sit per donū dari dona
Utrum spiritus sanctus eadem ratione dicatur donum qua datum siue donatum.
Qđ sicut filius nascendo accepit: nō tm vt esset filius sed etiaz essentia. ita spiritus sanctus procedendo accepit: non tm vt esset donum: sed vt esset essentia.
Qđ spūs sanctus dicit donū t donatū sm duos modos pdictos ꝓcessionis: q sm q donū est refert ad ꝑem t filiū: ꝫ q datum ad cuz qui dedit t ad eos qbus dat.
An filius cum nobis sit datus possit dici noster vt spiritus sanctus.
Utrum spūs sanctus ad seipsuz referatur.
De equalitate triuz personarum.
Qđ eternitas v magnitudo t potentia in deo vnum est etsi videantur diuersa.
Qđ aliqua psonarum aliam non excedit magnitudine: qz non est maioz vna persona q̄z alia: nec maius aliqd due q̄z vna nec tres q̄z due vel vna.
Quomodo dicit pater in filio esse t filius in patre: t spiritus sanctus in vtroq;.
Qđ nulla personaruz pars est in trinitate.
Quare tres persone dicantur sūme vnum
Cum dicimus tres personas eē vnā eēntiā nec vt genus de speciebus: nec vt speciez de indiuiduis pdicamus: qz non est essentia genus t psona species: vel essentia species t persona indiuidua.
Qđ nec sm materialem causam dicuntur tres persone vna essentia.
Nec ita dicuntur tres persone vna essentia vt tres homines vnius nature.
Utruz tres persone differant numero que proprietatibus distincte sunt.
Quare tres persone simul non sūt maius aliquid q̄z vna.
Qđ deus nō est dicendus triplex ꝫ vnus
Qđ aliq̄ psonarū nō excellit aliaz potētia.
Qđ non minus potest filius q̄z pater.
De obiectionibus hereticis contra hoc. t responsionibus catholicis.
Quomodo possit dici pater solus vel solus filius vel solus spiritus sanctus: cum sint inseparabiles.
Utruz debeat dici: solus pater est deus: vl solus filius est deus: vel solus spiritus sanctus est deus.
An pater solus est deus: filius solus est deus: spiritus sanctus solus est deus.
Quō trinitas dicatur solus deus cuz ipsa sit cum spiritibus t animabus sanctis.
De nominum differentijs quibus vtimur loquentes de deo.
De his que temporaliter deo ꝓueniunt t relatiue dicuntur.
De hoc nomine qđ est trinitas.
De illis que temporaliter deo conueniunt t dicuntur relatiue.
De his que ꝓprie ad singulas psonas ptinēt: t de his que vnitatē eēntie significāt.
De hoc noie qđ est persona: qđ sm subam dicitur non singulariter ꝫ pluraliter accipitur in summa.
Qua necessitate dictuz sit tres psone a latinis: t a grecis tres hypostases vel sube.
Quare nō dicimus patrem t filiuz t spūz sanctum tres esse deos vt tres personas:
Cur nō dicim9 tres eēntias vt tres psonas
Qđ in trinitate nō est diuersitas vel singularitas vel solitudo: sed vnitas t trinitas t distinctio t idemptitas.
Qđ non debet dici deus multiplex.
Quid significet his nominibus vnus duo vel due: tres vel tria: trin9 vel trinitas: plures vel pluralitas: distinctio vel distincte cum bis vtamur loquentes de deo.
Quid significet hoc nomine psona in plurali numero. s. cum dicitur persone.
De triplici acceptione huius nominis psona in trinitate.
Ex quo sensu dicatur alia persona patris alia filij: alia spiritus sancti: siue alius in persona pater. alius in persona filius. alius in persona spiritus sanctus.
De hoc nomine hypostasis.
De proprietatibus personarum t de nominibus earum relatiuis.
Qđ nō omnia nomina dicuntur de deo ꝫ substantiam. quedam enim sm relationem nihil tm sm accidens.
Quare dicat ꝓprium esse vnigeniti filium dei esse cum etiam homines sint filij dei.
Qđ homo dicitur filius trinitatis: t trinitas pater boiuz.
Qđ spūs scūs eadē ꝓprietate donū dicit qua spiritus sanctus: t vtroq; modo relatiue ad patrem vel filium.
Utruz pater vel trinitas ipsa vel filius possit dici spiritus sanctus.
Qđ non omnino que relatiue dicunt a se suis vicissim respondent vocabulis.
Que sint ille proprietates quibus distinguuntur persone.
Qđ non omnino idem est dicere esse patrem t genuisse vel habere filium.
Qđ proprietates determināt hypostases non substantiam idest naturam.
De generali regula eoꝝ que ad se t eorum que relatiue dicuntur.
An sm subam dicatur deus de deo t hō.
Qđ non tm sūt tres ꝓprietates psonarum
An solus pater debeat dici non genitus. vel non filius sicut dicitur ingenitus.
De proprietate quam notat ingenitus:
Responsio ambrosij contra arrianos de ingenito.
An diuersum sit esse patrem t esse filium.
Si sapientia genita dicitur sm relationem vel sm substantiam.
De imagine.
De principio:
Qđ ab eterno pater est pncipium t filius sed non spiritus sanctus.
Quomodo pater sit pncipiū filij t ipse cū filio spiritus sancti.
An eadem notione pater t filius sint principium spiritus sancti.
De his que temporaliter de deo dicuntur t relatiue sm accidens qđ non deo sed creaturis accidit.
An spūs sanctus dicat datum vel donatū relatiue ad se cum a se detur.
An filius dicatur equalis vel similis patri sm substantiaz.
De sententia sancti Hilarij qua in trinitate personarum proprīa ostendit.
Quare patri attribuitur vnitas.
Quare pater t filius dicantur esse vnum: vel vnus deus sed non vnus.
Quare dicitur esse equalitas in filio.
Quare in spiritu sancto dicitur esse virtus concordia vel connexio.
Utrum pater vel filius ea dilectione diligat que procedit ab vtroq; idest spū scō
Utrum pater sit sapiens sapia quā genuit
An filius sit sapiens seipso vel per seipsum
An vna tm sit sapia patris sicut in trinitate est dilectio que est trinitas: t tm spūs sanctus est dilectio que est trinitas: nec ideo due sunt dilectiones ita t de sapientia.
Quare pater non dicitur sapiens sapietia genita: sicut dicit diligens dilectione que ab ipso procedit.
Utrum proprietates personarū sint ipse p sone vel diuina vsia.
Quomodo ꝓprietates possint esse in natura dei nec eam determinent.
De verbis Hilarij quibus sm prauoꝝ intelligentiam videt dicere nō idem esse diuinam naturam t rem nature t nō idē esse deum t qđ dei est.
Utrum ita possit dici vnus deus trinuz pso narum. vt dicit vna essentia triū psonarū t tres persone vnius dei vt tres persone vnius essentie.
Qđ potētia sapientia bonitas in scriptura interdū ad psonas distincte referuntur.
Quare patri potētia filio sapientia spiritui sancto bonitas tribuat cum sit vna sapia potentia bonitas trium.
De hoc noie homousion. vbi i auctoritate receptum sit t quid significet.
De scientia t prescientia ꝓuidentia dispositione t de predestinatione dei.
De quibus sit prescientia vel ꝓuidentia.
De quibus dispositio.
De quibus predestinatio.
De quibus prouidentia.
De quibus scientia vel sapientia.
Utrū pscia vel dispositio vel predestinatō dei esse potuerit si nulla essent futura.
Qđ scia dei est de tēporalibus t eternis.
Quō oia dicuntur esse in deo t vita in eo
Utrū oia debeāt dici esse in dei essentia vt in dei cognitione vel prescia esse dicunt.
Qua rōe bona eē dicunt i deo t nō mala
Utrum idem sit omnia esse ex deo t p ipsum t in ipso
Qđ omnia sunt in quolibet trium t p ipsum t in ipso.
Qđ non omnia que ex deo sunt etiam de ipso sunt.
Quibus modis dicitur eē deus in rebus

Universidad de Deusto
Biblioteca

Capitula

Qđ deus non vbicūqz est habitat sed ecō uerso.
Ubi erat deus anteqz esset creatura.
Qđ deus cū sit in oibus rebus eēntialiter non tñ coinquinatur sordibus rerum.
Cum deus sit vbiqz ⁊ semper non tñ loca lis nec loco nec tempore mouetur.
Quibus modis aliqd dicatur locale aut circumscriptibile.
Quid sit mutari fm tempus.
Utrum spiritus creati sint locales ⁊ circū scriptibiles.
Qđ deus est vbiqz sine locali motu.
An scientia vel prescientia dei sit causa rerum vel econuerso.
Utrum prescientia dei possit falli.
Utruz scientia dei possit augeri vel minui vel aliquo modo possit mutari.
An deus possit nouiter vel ex tempore sci re vel prescire aliquid.
Utrum deus possit scire plura qz sit.
Qđ deus ⁊ semper ⁊ simul scit omnia.
An aliquis predestinatus possit damnari vel reprobus saluari.
Quid sit reprobatio dei in quibus ꝑsideretur. ⁊ quis sit predestinationis effectus
Utrum aliqđ sit meritum obdurationis vel misericordie.
De variis sup hoc carnaliuz opinionibus
An ea que semel scit deus vel ꝑscit semp sciat vel ꝑsciat: ⁊ semp scierit ⁊ ꝑscierit.
De omnipotentia dei quare dicatur om nipotens cuz nos multa possumus que ipse non possit.
Quomodo dicatur deus omnia posse.
Qđ oipotentia dei fm duo consideretur
Inuectio contra illos qui dicunt deuz ni hil posse nisi qđ vult ⁊ facit.
An deus possit facere aliquid melius qz facit vel alio vel meliori modo.
Utrū deus possit omne qđ semp potuit.
De voluntate dei que essentia dei est ⁊ de signis eius.
Qđ Iz idē sit deo velle qđ esse: non tñ pōt dici deus omnia esse que vult.
Deus scit omnia vel vult aliquid.
De intelligentia harum locutionuz deus scit vel deus vult.
Qđ dei volūtas sūme bona cā est oīno q naturaliter sūt: cuius causa non est qren da: qz prima est ⁊ summa omniuz causa
Quibus modis accipitur dei voluntas.
Qđ ꝓceptio ꝓhibitio ꝓmissio ꝓsiliū opa tio noie volūtatis interdū intelligūtur.
Utrum deus velit ab omnibus fieri que ꝓ cipit: vel non fieri que prohibet.
Qđ voluntas dei que ipse est in nullo cas sari potest.
Quō intelligendum sit illud: quotiens vo lui congr. fi. tu. ⁊ noluisti. ⁊ illud qui vult omnes homines saluos fieri.
Utrum mala deo volente vel nolēte fiant.
Quomodo intelligendum sit illud Augu. mala fieri bonum est.
De multiplici acceptione boni.
Qđ mala vniuersitati valent.
Qđ in deo nō est cā vt sit homo deterior.
Quomodo voluntas dei de homine ipleā quocūqz se vertat.
Ex quo sensu quedam dicuntur fieri con tra dei voluntatem.
Quare precipit deus omnibus bona face re ⁊ mala vitare: ⁊ si non ab omnibus id vult ꝛmpleri.
Qđ hō aliqñ bona volūtate aliud vult qz deus: ⁊ mala idem qđ deus.
Qđ dei voluntas per malas hominuz vo luntates impletur.
Utrum placuerit viris sanctis q xp̄s pate retur ⁊ mozeretur.
Utrum passiones sanctorum debeamus velle.

Explicīūt capitula p̄mi libri sniarum.

Prologus

¶ Incipit scriptū sancti Thome de Aquino or dinis predicatorꝝ sup primo libro sentētiaruz: cū textu singulis distinctionibus anteposito.

> Ego sapiētia effudi flumina. Ego q̄si trames aque immense defluo. Ego q̄si fluui⁹ dorix ⁊ sicut aque
> e duct⁹ exiui de paradiso dixi ri gabo ortū plātaminū: ⁊ iebriabo part⁹ mei fructū. ¶ Eccl. xxiiij. Int

multas sniās q̄ a diuersis de sa pia ꝓdierūt qđ. s. eēt vera sapia. vnā singulariter firmā ⁊ verā Ap⁹. ꝓtulit dicēs: Xp̄m dei virtutē ⁊ dei sapiam q̄ ēt nobis a deo fact⁹ ē sapia. i. Cor. i. Nō aūt h ita dictū ē: q⁹ solus fili⁹ sit sapia: cū p̄ ⁊ fili⁹ ⁊. s. s. sint vna sapia sic vna eēntia: sz qz sapia quodā spāli mō filio appropriat⁹ eo q⁹ sapie opa cū ꝑtatib⁹ filij plimuz ꝓuenire videnť. Per sapiam eniz dei manifestant diuinoꝝ ab scōdita: ꝓducunť creaturarū opa: nec tñ ꝓducunť sz ēt restaurant ⁊ pficiunt: illa dico pfectiōe q̄ vnūqōqz pfectū dī ꝑ ut ꝓuz finē attingit. Qz aūt manifestatio diuinoꝝ p tineat ad dei sapiam: pz ex eo q⁹ ipse de⁹ p suā sa piam seipsū plene ⁊ pfecte cogńscit. vñ sīḋ de ipo cogńscim⁹ oz q⁹ ex eo veriuet: qz oē impfectū a p fecto trahit originē: vñ dī Sap. ix. Sēluz tuū qs sciet nisi tu dederis sapiam. Hec aūt manifestatio spāliť p filiū facta iuenit. Ipse. n. ē vbū p̄is fm q⁹ dī Jo. i. vñ sibi manifestatio dīnoꝝ p̄is ꝓuenit ⁊ totⁿ trinitat⁹. vñ dī Mat. xi. Nemo nouit p̄rez ni si filⁱ⁹: ⁊ cui filⁱ⁹ voluerit reuelare. ⁊ Jo. i. deū nēo vidit vnq⁹ nisi vnigenitⁿ⁹ ⁊c. Recte ḡ dī ex ꝑsona fi lij: Ego sapia ef. flu. ¶ Fluuia ista itelligo fluxⁿ⁹ eēne ꝓcessionis q̄ filⁱ⁹ a p̄re ⁊. s. s. ab vtroqz ieffabili mō ꝓcedit. Ista fluuia olim occulta ⁊ quodāmō ifu sa erāt: tū i similitudib⁹ creaturaꝝ: tū ēt i enigmatib⁹ scripturarū ita vt vix aliq̄ sapiētes trinitat⁹ myste riū fide tenerēt. venit filⁱ⁹ dei ⁊ infusa fluuia q̄dā mō effudit nomē trinitat⁹ publicādo: Mat. vlt⁰. Docete oēs gētes bap. ⁊c. vñ Job. xxviij. ꝓfunda fluuioꝝ scrutatⁿ⁹ ē ⁊ abscōdita ꝓduxit i lucē. ⁊ i h tāgit mā p̄mi lib⁹. Scōz q⁹ ptinet ad dei sapiaz ē creaturaruz, ꝓductio. ipse. n. de reb⁹ creat⁹ nō tm speculatiua sz ēt opatiam sapiam hz sic artifex de artificiat⁹. vñ i ps. Oia i sapia fecisti. ⁊ ipsa sap⁹ lo quit Prouer. viij. cū eo erā cūcta cōponēs. h etiā spāliť filio attributū iuenit iñ⁹tū ē imago dei: ad cui⁹ formā oia formata sūt. vñ Col. i. q̄ est imago dei iuisibil⁹ p⁰. g. oīs c. qm̄ in ip. ꝓdi. sūt vniuersa. ⁊ Jo. i. Oia p ipsū facta sūt Recte ḡ dī ex ꝑsona fi lij: Ego q̄si trames aque imēse defluo. Iin q̄ nōtur ⁊ ordo creationis ⁊ modus. Ordo qz sic trames a fluuio deriuat: ita ꝓcessus tpalis creaturaꝝ ab eēno ꝓcessu ꝑsonarū. vñ i ps. dī: Dixit ⁊ facta sūt l. vbū genuit i q̄ erat vt fieret fm Aug. Sp. n. q⁹ est p⁹ē cā eoꝝ q̄ sūt post fm pbm. vñ p̄m⁹ ꝓcessus ē cā ⁊ rō oīs sequēt⁹ ꝓcessionis. Modus aūt sigt q⁹ ad duo. s. ex pte causant⁹ q̄ cuz oia ipleat nulli tm se cōmenit: q⁹ nō. i h qđ dī: Immēse. ¶ Itē ex pte creature: qz sic trames ꝓcedit extra alueū flumis ita creatura ꝓcedit a deo extra vnitatē eēntie: i q̄ sic i alueo fluxⁿ⁹ ꝑsonarū ꝓtinet: ⁊ i h nōtur mā scōi lib⁹. Tertiū q⁹ ptinet ad dei sapiam ē operū restauratio p idē. n. oz res reparī p q⁹ facta eīt. vñ q̄ p sapiam ꝓdita sūt decet vt p sapiaz repent. vñ dī Sap. ix. p sapiam saluati sūt q̄ ti. pla. ab ini. h aūt repatio spāliť p filiū facta ē in q⁹ ipse hō fact⁹ ē q̄ repato hois statu quodāmō oia repauit q̄ pp ho minē facta fūt. vñ Col. i. p eū recōciliās oia sive q̄ i celis sive q̄ i terris sūt. Recte ḡ ex ipsⁿ⁹ filij ꝑsona dī: Ego q̄si flu. do. ⁊ sic aq̄ duc. ex. de pa. ¶ Paradisus iste glia dei ꝑis ē de q̄ exiuit i vallē mīe miserie: nō q⁹ eā amitteret sz qz occultauit. vñ Jo. ix. exiui a p̄re ⁊ veni i mūdū. Et circa hūc exitū duo nōnt. s. modus ⁊ fructⁿ⁹. Dorix. n. fluui⁹ rapidissi mus ē: vñ designat modū q̄ q̄si impetu q̄dā amoris mīe repationis xp̄s cōpleuit mysteriū. vñ Isa. lix. cū venerit q̄si fluui⁹ violēt⁹ quē ꝑs dñi cogit. fru ctⁿ⁹ aūt designat ex h qđ dī: Sic aq̄ duct⁹. ¶ sic eni aqueduct⁹ ex vno fōte ꝓducunť diuisim ad fecun dādā terrā: ita ⁊ h de xp̄o ꝓfluxerūt diuersarum grax gīa ad plātādā eccⁿ⁹: fm q⁹ dī Eph. iiij. ipe dedit quosdā qdē apl̄os. ⁊c. ⁊ i h tāgit mā z' libi. In cui⁹ ꝑ⁹pte agit de mysteriis mīe repatiō is. In 2⁹ de gratiis nob collat⁹ p xp̄m. Quartū qđ ad dei sapiam ptinet ē pfectio q̄ res ꝓseruant i suo fi ne. subtracto. n. fine vtat⁹ relinqtur vanitas quā sapia nō patit secū. vñ dī Sap. viij. Qz sapia attin git a fine vsqz ad finē for. ⁊ disponit oia suauiť. sua uiter vnūqōqz disposituē q̄ i suo fine quē naliter desiderat collocatū ē. h ēt ad filiū spāliter ptinet q̄ cū sit ver⁹ ⁊ nālis dei filⁱ⁹ nos i gliaz p̄ne hēditat⁹ i duxit. vñ Dc. ii. decebat eū pp quē ⁊ p quē fcā sūt oia. q̄ multos filios ⁊c. vñ recte dī: Dixi riga. or. plā. ¶ Ad ꝓsecutionē. n. finis exigit ꝑparatio p quā oē q⁹ nō cōpetit fini tollat. Ita xp̄s et vt nos i finē eēne glie iduceret sacroꝝ medicamēta ꝑparauit q̄ b⁹ a nob pcti vuln⁹ abstergit. vñ duo nōnt i vbis ꝑdict⁹. s. ꝑparatio q̄ ē p sacra: ⁊ iductio i gliaz. p⁹ p h q⁹ dic: Ri. or. plā. ¶ Jort⁹. n. iste ecc⁹ ē: de q̄ Lāt. iiij. Ort⁹ ꝓclusus ⁊c. Jn q̄ sūt plātationes diuerse fm diuersos scōz ordines quos oēs man⁹ oip o tētis plātauit. iste ort⁹ irrigat a xp̄o sacroꝝ riuis: q̄ ex ei⁹ late ꝓfluxerūt. vñ i cōmēdatiōe pulch ri tudis ecc⁹ dī i Nūis. xxiij. Quā pulchra tab. ⁊c. ⁊ p⁹ sequtur: vt orti irxta flu. ⁊ irrigui. Et iō ēt mi stri ecc⁹ q̄ sacra disp̄sāt rigatores dicunť. i. Cor. iii. Ego plātaui apol. rigauit. Inductio aūt i gliaz notat⁹ i h q⁹ sequit: Et iebri. par. m. fr. ¶ part⁹ ipsius xp̄i sc̄i fideles ecc⁹ quos suo labore q̄si mr̄ pturiuit de q̄ ptu. Isa. vl. Nūq̄d ego q̄ alios pa. ⁊c. fruct⁹ āt isti⁹ part⁹ sūt sci q̄ sūt i glia: de q̄ fructu Cā. v. Ueni at dilect⁹ meus i or. ⁊c. istos inebriat abundātissi ma sui fruitōe: ō q̄fruitōe ⁊ cbetate p̄s. Inebriabū tur ab vbtate dom⁹ tue. Et dī ebrietas qz oēz mē surā rōnis ⁊ desideriū excedit. vñ Isa. lxiij. O cu lus nō vidit ⁊c. ⁊ i h tāgit mā q̄rti libi. In cui⁹ p ma pte agit de sacris. In scda de gl'ia resurrectio nis: ⁊ sic pz ex p̄dictis vbis intētio libi sniarum.

> Deuidētiaz hui⁹ sacre doctrine q̄ i h lib⁹
> a tradit q̄runť. v. ꝑ⁰ de necessitate ip si⁹. 2⁰ supposito q⁹ sit necessaria: an sit vna vel plures. 3⁰ si sit vna an practica an specu

latiua. ⁊ si speculatia: vtꝝ sapia vl scia vl itellect⁹.

quarto de subiecto ipsius. quinto de modo.

a Dñ̄ sic ꝓcedit: vī q̄ ꝑter philas disciplias nulla sit hoi doctrina necessaria: sic̄ .n. dic̄ Dionys. i epla ad Policarpū. Phia ē cognitio exñtiū: ⁊ ꝑstat iducēdo i singlis q̄ de quolibet genē exñtium i phia determinat: qz de creatore ⁊ creaturis: tā de hīs q̄ sūt ab opē nāe: q̄ de hīs q̄ sūt ab opē nr̄o. ſz nulla doctrina pōt eē nisi ḋ exñtib⁹: qz nō entis nō ē scia: g̃ ꝑter philas disciplias nulla doctrina dz eē. Itē ois doctrina ē ad pfectionē: vel q̄ad itellectū sic̄ spē⁹: vel q̄ ad affectū ꝓcedētē i opus: sic̄ practice: ſz vtrūq; cōplet p phiam: qz p demōstratiuas scias pficit itellect⁹ p morales affect⁹: g̃ nō ē necessaria alia doctrina. Ꝑ. quecūq; nāli itellectu pñt cognosci ex ꝓncipijs rōnis: vel sūt i phia tradita vel p ꝓncipia phie inuenīt pñt: ſz ad pfectionē hois sufficit illa cognitio q̄ ex nāli itellectu pōt hīr: g̃ ꝑter phiam nō ē necessaria alia doctrina. ꝑ. pha⁹ medie illud q̄ p se ſuā pfectionē ꝓſeq̄ pōt nobilit⁹ ē ex eo q̄ p se ꝓſeq̄ non pōt: ſz alia a ialia ⁊ creature ifēribiles ex purisſ nāl⁹ ꝓſequunt finē ſuū g̃uis nō sine deo q̄ oia i oib⁹ opat: g̃ ⁊ hō cū sit nobilior eis p nāle itellectū cognitionē sufficiētē sue pfectioni hīe pōt. Cōtra Deb. xi. sine fide ipossibile ē pla. deo. placere aūt deo ē sūme necessariū: cū igit ad eaq̄ sūt fidei phia nō possit: oz eē aliquā doctrinam q̄ ex fidei ꝓncipijs ꝓcedat. Itē effect⁹ nō ꝓportionat⁹ cāe impfecte ducit i cognitionē sue cause. talis aūt effect⁹ ē ois creatura respectu creatoris a quo i ifinitū distat: g̃ impfecte ducit i ipsi⁹ cognitionē: cuz igit phia nō ꝓcedat nisi ꝑ rones sūptas ex creaturis ifinitis sufficiēs ē ad ōi cognitionē faciēdā: g̃ oz aliq̄ aliā doctrinā eē altioz ē q̄ p reuelationē ꝓcedat et phie defectū suppleat. Solo ad hui⁹ euidētiā sciēdū ē q̄ oēs q̄ recte senserūt posuerūt finez humane vite dei ꝓtēplationē. Cōtēplatio aūt dei est dup⁹. Una p creaturas q̄ ēt impfecta ē rōne iā di cta: i q̄ ꝓtēplatione phs felicitatē ꝓtēplatiuā posuit: q̄ tñ ē felicitas vie ⁊ ad hāc ordinat tota cognitio phica q̄ ex rōib⁹ creaturarū ꝓcedit. Est ⁊ alia dei ꝓtēplatio q̄ vī imediate p suā eēntiā: ⁊ h̄ pfecta ē q̄ erit i pātia ⁊ ē hoī possibilis ſm fidei suppositiones. Uñ oz q̄ ea q̄ sūt ad finē ꝓportionent sibi q̄ tenēt⁹ hō māducat ad illā ꝓtēplationez i statu vie p cognitionē nō a creaturis sūptā: ſz imediate ex diuino lumīe ispiratā: ⁊ h̄ ē doctrina theologie. Ex h̄ possum⁹ hīe duas ꝓclones. Una ē q̄ ista scia iperat oib⁹ alijs sciētijs tanq̄ ꝓncipal⁹. Alia ē q̄ ipsa vtit i obsequz sui oib⁹ alijs sciētijs q̄si vsualis: sic̄ pz i oib⁹ artib⁹ ordinat⁹ quarū finis vni⁹ē sub fine alteri⁹ sic̄ finis pigmētarie artī q̄ ē pfectio medicinarū ordinat⁹ ad finē medicine q̄ ē sanitas. vñ medic⁹ impat pigmētario ⁊ vtit pigmētis ab ipso factis ad suū finē. ita cū finis toti⁹ phie sit infra finē theologie ⁊ ordinat⁹ ad ipsū. theologia dz oibus alijs sciētijs impare: ⁊ vtī hīs q̄ i eis tradunt.

Ad p̄m g̃ dō: q̄ g̃uis phia determinet de exñtibus ⁊ ſm rones a creaturis sūptas: oz tñ eē aliā q̄ existētia ꝓsideret ſm rones ex ispiratione dīni lumis acceptas. Et p h̄ pz ſolo ad 2m: qz phia sufficit ad pfectionē itellect⁹ ſm cognitionē nāle ⁊ affcūs ſm vtutē acq̄sitā: ⁊ iō oz eē aliā sciam p quā itellect⁹ pficiat q̄ ad cognitionē ifusā: ⁊ affect⁹ q̄ ad dilectionē gratuitā. Ad 3m dō: q̄ i hīs q̄ acquirūt eq̄lē bonitatē p fine tz ꝑpō iducta. ſ. nobilius ⁊c. ſz illud q̄ acq̄rit bonitatē pfectā plurib⁹ auxilijs ⁊ motib⁹ ē nobilī⁹ eo q̄ impfectā bonitatē acquirit paucioꝛib⁹ vel p seipsū: sic̄ dic̄ phs i 2° ce. et mū. ⁊ h̄ modo se h̄z hō respectu aliarū creaturaꝝ qui fact⁹ ē ad ipsi⁹ diuine glie participationem.

c Arca 2m sic ꝓcedit: vī q̄ nō vna tm̄ doctrina debeat eē ꝑter phicas doctrinas: ſz plres. de oib⁹. n. de q̄b⁹ istruit hō p rones creaturarū pōt istrui p rones dīnas. Sz scie ꝓcedētes p rones creaturarū sūt plures differētes genere ⁊ specie: sic̄ moral⁹ nālis ⁊c. g̃ scie ꝓcedētes p rones dīnas debēt plures eē. Itē vna scia ē vni⁹ generis: sic̄ dic̄ phs i p̄° posterioꝛ. ſz de⁹ ⁊ creatura ḋ q̄b⁹ i dīna doctrina tractat nō reducunt i vnuz genus neq; vniuoce neq; analogice: g̃ dīna scia nō ē vna. pha⁹ medie q̄cūq; ꝓueniūt in vno genē vniuoce vel analogice ꝓticipāt aliq̄d idē vel ſm ꝓus ⁊ posteri⁹ sic̄ ſub a ⁊ accns rōnē entis: vel eq̄liter sic̄ equs ⁊ bos rōnē aial. Sz de⁹ ⁊ creatura nō p ticipāt aliq̄d idē: qz illud cēt simplici⁹ ꝓus vtro q̄. g̃ nullo mō reducunt i idē genꝰ. Itē ea q̄ sūt ab opē nr̄o: sic̄ opa vtutū: ⁊ q̄ sūt ab opē nāe nō reducunt ad eādē sciam: ſz vnū ptinet ad mozalem: alterū ad nālē. ſz dīna scia determinat de hīs q̄ sūt ab opē nr̄o tractādo de vtutib⁹ ⁊ ꝓceptis. tractat ēt de hīs q̄ nō sūt ab opē nr̄o: sic̄ de angelis ⁊ alijs creaturis: g̃ vī q̄ nō sit vna scia. Cōtra. q̄cunq; ꝓueniūt i rone vna pñt ad vnā sciam ptinē. vñ ēt oia inq̄m ꝓueniūt i rone entis ptinēt ad methaphysicā. Sz dīna scia determinat de reb⁹ p rōnez dīnā q̄ oia cōplectit: oia. n. ⁊ ab ipso ⁊ ad ipsū sūt g̃ ipsa vna exñs pōt de diuersis eē. Ꝑ. ea q̄ sunt diuersarū sciaꝝ distincta ⁊ i diuersis libris determinant: ſz i sacra scriptura pmixtim i eodē libro q̄nq; determinat de mozib⁹: q̄nq; de creatore: q̄nq; de creaturis: sic̄ pz fere i oib⁹ libris: g̃ ex h̄ non diuersificat scia. Ꝛ̄ ad h nōndū ē. q̄ aliq̄ cognitio q̄to altioz ē tāto ē magis vnita: ⁊ ad plura se extendit: vñ itellect⁹ dei q̄ ē altissim⁹ p lumē qō ē ipse deus oiuz rerū cognitionē h̄z diuincte: ita ⁊ cū ista scia sit altissima: ⁊ p ipsū lumē dīnū efficacia hīs ipsa vnica manēs diuersaꝝ rez ꝓsiderationē h̄z. nō tm̄ in cōmuni sic̄ metha⁹ q̄ ꝓsiderat oia inq̄m ſt entia nō descēdēs ad ꝑticulares cognē mozalia. vī nālia. Rō. n. entis cū sit diuersificata i diuersa nō ē sufficiēs ad spālez rerū cognē: ad quarū manifestationē diuinū lumē i se vnū manēs ſm hmōi Dionys. in ꝓne⁹ ce. hier. efficaciā h̄z. Ad p̄m g̃ dō: q̄ dīnum lumē ex cui⁹ certitudine ꝓcedit h̄ scia ē efficax ad manifestationē pliuz q̄ diuersis sciētijs i phia traduntur ex eoꝝ rōib⁹ i eoꝝ cognitōez ꝓcedētib⁹: ⁊ iō ñ. oz sciaz ista multiplicari. Ad 2m dō: q̄ creator ⁊ creatura reducunt i vnū nō cōi⁹ vniuocatiōis ſz ana⁹. talis aūt cōitas pōt eē dup⁹. Aut ex eo q̄ aliq̄ ptic̄pāt aliq̄d vnū ſm ꝓus ⁊ posteri⁹: sic̄ pō ⁊ act⁹ rōnē entis. ⁊ silr ſub a ⁊ accns. Aut qz eo q̄ vnū eē ⁊ rōnē ab altero recipit: ⁊ tal ē analo⁹ creature ad creatorē. creatura. n. nō h̄z eē nisi ex q̄ a ꝑ

mo ente descēdit: nec noiat ens nisi in q̄ ens ꝑ imitat: ⁊ silr ē de sapia ⁊ de oib⁹ aliis q̄ de creaturis dicunt. Ad 3m dō: q̄ ea q̄ sūt ab opē nr̄o ⁊ ea q̄ sūt ab opē nāe ꝓsiderata ſm ꝓas rones creatas nō cadūt i eādē doctrinā. vna tñ scia vtrūq; pōt ꝓsiderare q̄ p lumē dīnū certitudinē h̄z: q̄ ē efficax ad cognitionē vtriusq;. Pōt tñ aliter dici q̄ vīrtus quā theologus ꝓsiderat nō est ab opē nr̄o: immo eā de⁹ in nobis sine nobis opatur ſm Augu.

Arca 3m sic ꝓcedit: vī q̄ ista doctrina sit practica. Finis. n. practice ē opus ſm phz i. ij. metha. Sz ista doctrina q̄ fidei ē pn⁹ē ad bñ opandū. vñ Ja. i. Fides sine opib⁹ mortua ē. ⁊ ps. Intellect⁹ bon⁹ oib⁹ fa. eū. g̃ vī q̄ sit practica. Ē cōtra i pn⁹ meth. dic̄ phs q̄ nobilissima sciarū est sui gra. practice aūt nō sūt sui gra: imo pp opus: g̃ cū ista nobilissima sit sciaꝝ nō erit practica. Ꝑ. practica scia determinat tm̄ ea q̄ sunt ab opē nr̄o. h aūt doctrina ꝓsiderat angelos ⁊ alias creaturas q̄ nō sūt ab opē nr̄o: g̃ nō ē practica ſz spe⁹. Ulti⁹ q̄rit vtrū sit scia. ⁊ vī q̄ nō. nulla. n. scia ē de ꝓticularib⁹ ſm phm: ſz i sacra scriptura gesta tradūtur ꝓticulariū hoiuz: sic̄ ab raā isaac ⁊c. g̃ nō ē sciētia.

Ꝑ. ois scia ꝓcedit ex ꝓncipijs p se notis q̄ cuilz sūt manifesta. h aūt scia ꝓcedit ex credibilib⁹ q̄ non ab oib⁹ ꝓcedunt: g̃ nō ē scia. Ꝑ. i oi scia acq̄ritur aliq̄s h̄it⁹ p rones iductas: ſz i hac doctrina non acq̄rit aliq̄s h̄it⁹: qz fides cui tota doctria h̄ initit nō ē h̄it⁹ acq̄sit⁹ ſz ifusus: g̃ nō ē scia. Cōtra Aug. de trini. theo⁹ ē scia de reb⁹ q̄ ad salutē hois ptinēt: g̃ ē scia. Ulteri⁹ q̄rit vtrū sit sapia. ⁊ vī q̄ ñ Quia sic̄ dic̄ phs i pn⁹ meth. sapiēs dz eē certissim⁹ causaꝝ. ſz i ista doctrina nō ē aliqs certissim⁹ qz fides cui h̄ doctrina initit ē infra sciam ⁊ supra opinionē: g̃ nō ē sapia. Cōtra. i. Coz. ij. sapiaz loquimur iter pfe. ⁊c. cū g̃ hāc doctrinā ipse docuerit ⁊ de ipsa loquat: vī q̄ ipsa sit sapia. Ꝛ̄ dō q̄ ista scia q̄us sit vna tñ pfecta ē ⁊ sufficiēs ad oēz humanā pfectionē pp efficaciā dīni lumis: vt ex dictis pz: vñ pficit hoiez ⁊ i opatione recta: ⁊ q̄ tū ad ꝓtēplationē vītat⁹: vñ q̄tū ad q̄d practica ē ⁊ ēt speculatia: ſz qz scia ois p̄n⁹ pēsāda ē ex fine. Finis aūt vltim⁹ isti⁹ doctrine ē ꝓtēplatio p̄° vite ⁊ pātia: iō p̄n⁹ speculatiua ē. Et cū h̄it⁹ speculatiui sint tres ſm phm. ſ. sapia: scia: ⁊ intellect⁹. dicim⁹ q̄ ē sapia eo q̄ altissimas causas ꝓsiderat: ⁊ ē sic caput ⁊ ꝓncipal⁹ ⁊ ordinatrix oiuz sciaꝝ. Et est ēt magis dicēda sapia q̄ methaphysica: qz causas altissimas ꝓsiderat p modū ipsarū causarū: qz p i ſpirationē a deo imediate acceptā. Methaphysica aūt ꝓsiderat causas altissimas p rones ex creaturis assūptas. Uñ ⁊ ista doctrina magis ēt diuia dicēda ē q̄ methaphysica: qz ē dīna q̄m ad subz ⁊ q̄ad modū accipiēdi. Methaphysica aūt q̄tuz ad subz tm̄. ſz sapia vt dic̄ phs i. vj. ethi. ꝓsiderat ꝓclones ⁊ ꝓncipia: ⁊ iō sapia ē scia ⁊ itellect⁹ cuz scia sit de ꝓclonib⁹ ⁊ itellect⁹ de ꝓncipijs. Ad p̄m g̃ dō: q̄ opus nō ē vltimū ītētū i hac scia: immo potiꝰ ꝓtēplatio ꝓme vītat⁹ i pātia ad quā depurati ex bonis opib⁹ puenim⁹: sic̄ dz Mat. v. Bti mundo corde. ⁊ iō ꝓncipali⁹ ē speculatiua q̄ practica. Alia duo ꝓcedim⁹. Ad id q̄ vlteri⁹ q̄rit dō: q̄ ista doctrina scia ē vt dictū ē: ⁊ q̄ ob⁹ q̄ ē de ꝓticularib⁹: dō q̄ nō ē de ꝓticularib⁹ inq̄m ꝓticularia sūt: ſz inq̄m sūt exē⁹ opando ꝓpter h̄ vsitat ēt i scia moralī: qz opationes ꝓticulariū circa ꝓticularia sūt.

Ad aliud dō: q̄ ista doctrina h̄z p ꝓncipijs ꝓmis articulos fidei q̄ p lumē fidei ifusū p se nō sūt h̄ñt fidē: sic̄ ⁊ pn⁹ nāliter nob ilsita p lumē itellect⁹ agētis. Nec ē mirū si ifidelib⁹ nota nō sūt q̄ lumē fidei nō h̄ñt: qz nec ēt ꝓncipia nāliter ilsita nō cēnt sine lumīe itellect⁹ agētis ⁊ ex istis ꝓncipijs nō resuēs cōia ꝓncipia ꝓcedit ista scia: nec h̄z via ad ea pbāda: ſz solū ad defēdēdū a ꝙdicētib⁹: sic̄ nec aliqs artifex pōt ꝓbare sua ꝓncipia. Ad aliō dō q̄ sic h̄it⁹ ꝓncipioꝛ ꝓmoꝛ nō acq̄rit a pias scias ſz h̄ a nā: ſz habit⁹ ꝓclonū a ꝓmis ꝓncipijs ōducta rū. ita ēt i hac doctrina nō acq̄rit habit⁹ fidei q̄ ē q̄si habit⁹ ꝓncipioꝛ: ſz acq̄rit h̄it⁹ eoꝝ q̄ ex eis deducunt ⁊ q̄ ad eoꝝ defēsionē valent. Aliud ꝙ⁰.

Ad id q̄ vlteri⁹ querit an sit sapia dō q̄ pissime sapia ē: sic̄ dictū ē: ⁊ q̄ ob⁹ q̄ nō ē certissim⁹ ⁊c. dicim⁹ q̄ falsū ē magis. n. fidelis ⁊ firmi⁹ assēnit h̄ijs q̄ sūt fidei q̄⁹ ēt ꝓmis ꝓncipijs rōnis: ⁊ q̄ dī q̄ fides ē infra sciam nō loqtur de fide ifusa: ſz de fide q̄ ē opio fortificata rōnib⁹. H̄it⁹ autez istoꝛ ꝓncipioꝛ dī fides iō ⁊ nō itellect⁹: qz ista ꝓncipia supza rōnē sūt: ⁊ iō humana rō ipsa ꝓfecte capere nō valet. ⁊ sic fit q̄dā defectiua cognitio nō ex defectu certitudinis cognitoꝛ: ſz ex defectu cognoscētis: ſz tñ rō manuducta p fidē excrescit in h⁹: vt ipsa credibilia pleni⁹ cōprehēdat: ⁊ tūc ipsa quodāmodo intelligit. vñ oz Isa. vij. scōm aliā lram nisi crediderit is nō intelligetis.

a Dñ̄ qrtū sic ꝓcedit. vī q̄ de⁹ sit subm isti⁹ scie ois. n. scia dz ititulari ⁊ denoiari a suo subiecto. si ista scia dī theol⁹. q. ſm de deo: g̃ vī q̄ de⁹ sit subm ei⁹. Cōtra. Boe. i li. de trinit. dic̄: q̄ simp⁹ forma subm eē nō pōt. ſz de⁹ ē hi⁹. g̃ nō pōt eē subm. Itē vī ſm Hu. de scō vic. q̄ opa restauration⁹ sint subz. sic. n. dic̄ in li. de sacris: q̄ opa ꝓme ꝓditionis: sūt mā aliarū sciaꝝ. opa autem restaurationis sūt mā theol. g̃ ⁊c. Cōtra. q̄cd de terminat i scia dz ptineri sub subo ipsi⁹: ſz i theo. determinat de opib⁹ creationis: vt pz Gen. i. g̃ vī q̄ opa restaurationis nō sint subm̄. Itē vī q̄ res ⁊ signa sint subm̄. illud. n. ē subm i sciētia circa q̄ tota scie itētio vsat: ſz tota intētio theo⁹ vsat circa res ⁊ signa vt dic̄ mag⁹. Sen. g̃ res ⁊ signa sūt subm̄

Cōtra p rones subi dz scia differre ab alijs scientijs cū q̄libet scia hēat ꝓuz subm̄. ſz de reb⁹ ⁊ signis ꝓsiderat ēt alie scie. g̃ nō sūt ꝓuz subm̄ huius scie. Ꝛ̄ dō: q̄ subm̄ h̄z ad sciam ad min⁹ tres cōparationes. Ꝑ. ima ē q̄ q̄cūq; sūt in scia debēt ptineri sub subo. vñ ꝓsiderates hāc ꝓditionē posuerūt res ⁊ signa eē subm̄ hui⁹ scie. q̄dā aūt totuz xp̄m. i. caput ⁊ mēbra: eo q̄ q̄cd i hac scia tradi tur ad h̄ reduci vī. Secūda cōparatio ē q̄ sibi cognitio p̄n⁹ attēdit in scia. vñ qz ista sciētia p̄ncipalr ē ad cognitionē dei posuerūt deū eē subm̄ ei⁹

Tertia cōparatio ē q̄ p subm̄ distinguit scia ab oib⁹ alijs qz secant scie quēadmodū ⁊ res: vt dī i 3° de aia. ⁊ ſm hāc ꝓsiderationē posuerūt q̄dē credibile eē subm̄ hui⁹ scie. h. n. scia in h⁹ ab oib⁹ alijs

differt: qz ꝑ ispirationē fidei ꝓcedit. Quidā autē opa restaurationis eo q̄ tota scia ista ad ꝑdū restaurationis effectū ordinat. Si aūt volum⁹ inuenire subm q̄ h oia cōprehēdat: possum⁹ dicē q̄ cus dinū cognoscibile per ispirationē est subm huius scie. oia. n. que in hac scia ꝓsiderant sūt aut deus aut ea q̄ ex deo ⁊ ad deū sūt inq⁹ hi⁹. sic etiam medicus ꝓsiderat signa ⁊ cās ⁊ multa hi⁹ inq⁹ sūt sanati. ad sanitatē aliq⁹ relata. vñ q̄to aliq̄d magis accedit ad verā rōnē dinitat⁹ ꝓncipali⁹ ꝓsiderat in hac scia. Ad p⁹ q̄ dō: q̄ de⁹ nō ē subm nisi sicut ꝑn⁹ itētū: ⁊ sub cui⁹ rōne oia que sūt in scia ꝓsiderant. Q̄ aūt obicit in ꝯriū: q̄ forma simp⁹ nō pōt cē subiectū. dicim⁹ q̄ verū est accūtis: nihilomin⁹ tñ pōt cē subiectū ꝑdicati in ꝓpōne: ⁊ oē tale pōt cē subm in scia dūmodo illud ꝑdicatū de eo ꝓbari possit. Ad aliud dō: q̄ opa restauratiōis nō sūt ꝑ subiectū huius scie: nisi inq⁹ hi⁹ oia que in hac scia dicunt ad restaurationē nostrā quodāmodo ordinant. Ad aliud dō: q̄ res ⁊ signa cōiter accepta nō sūt subm hui⁹ scie: sz inq⁹ sūt q̄dā dina.

a Dv⁹ sic ꝓcedit. Nobilissime scie dz eē nobilissim⁹ modus: sz q̄to magis modus est artificialis nobilior est: g̃ cū h scia sit nobilissima: modus eius dz eē artificialissim⁹. ℞. modus scie dz ipsi scie ꝓportionari: sz ista scia maxime est vna: vt ꝓbatū est: g̃ ⁊ modus ei⁹ dz eē maxime vnic⁹. Lui⁹ ꝯriū vz: cū q̄nq̄ cōminādo q̄nq̄ ꝑcipiēdo: q̄nq̄ alijs modis ꝓcedat. ℞. sciarum maxime differētiū nō dz eē vn⁹ modus: sz poetica que minimū ꝓtinet vītatis maxime differt ab ista scia que est vīssima: g̃ cū illa ꝓcedat ꝑ methaphoricas locutiones: modus hui⁹ scie nō dz esse talis. ℞. Amb. tolle argumēta vbi fides q̄rit: sz in sacra scia maxime q̄ fides: g̃ modus ei⁹ nullo⁹ dz eē argumētatiu⁹. Cōtra. i. Pe. iij. parati ⁊ cē. b aūt sine argumētis fieri nō valet: g̃ dz q̄nq̄ argumētis vti. Itē hz ex h q̄ dz Tit. i. vt potens sit cē. R⁹ dō: q̄ modus cuiusq̄ scie dz inqri sz ꝓsiderationē mē: vt dic Boe. de tri. ⁊ phs in ꝑn⁹ Ethi. Principia aūt hui⁹ scie sūt per reuelationez accepta. ⁊ iō modus accipiēdi ipsa ꝓncipia dz eē Reuelatiu⁹ ex pte infundētis vt in reuelationib⁹ ꝓphaꝝ. Et ex tiu⁹ ex pte recipiētis: vt ꝓz in ꝑs. sz q̄ ꝑter lumē infusū dz q̄ hit⁹ fidei distinguatur ad determinata credibilia ex doctrina ꝑdicātis ſm q̄ dz Ro. x. Quō credēt cē. sic et itellect⁹ ꝓncipiorū nāliter ilitoꝝ determinat per sēsibilia accepta Veritas aūt ꝑdicātis per miracula ꝓfirmat: vt dz Mat. vlt. Illi aūt ꝓfecti cē. dz et q̄ modus istius scie sit Narratiu⁹ signoꝝ que ad confirmationē fidei faciūt: q̄ et ista ꝓncipia nō sunt ꝓportionata humane rōni ſm statū vie que ex sensibilib⁹ ꝓsuevit accipere: iō dz vt ad eoꝝ cognitionē per sensibilium similitudines manuducat: vñ dz modus isti⁹ scie eē methaphoricū siue symbolicū vl̄ pabolicū. Ex istis aūt ꝓncipijs ad tria ꝓcedit in sacra scriptura s. ad destructionem erroꝝ q̄ sine argumētis fieri nō pōt: ⁊ iō dz modus hui⁹ scie eē q̄nq̄ argumētatiuū: tū per auctes: tū et per rōnes ⁊ similitudines nāles. Procedit et ad istructionē moꝝ: vñ q̄tuz ad h modus eius dz eē ꝓceptiu⁹ sic in lege. cōminatorius ⁊ promissiu⁹ vt i ꝓphis: ⁊ Narratiu⁹ exēploꝝ: vt in hist oialib⁹. Procedit tertio ad ꝓtēplationē vītatis in q̄nib⁹ sacre scripture: ⁊ ad h dz modū et eē Argumētatiuū. ⁊ ꝑcipue ob h seruat in origi nalib⁹ scoꝝ ⁊ in isto li. qui q̄si ex ipsis ꝓflat. Et ꝑ h et pōt accipi q̄drup⁹ modus exponēdi sacrā scripturā: q̄ ſm q̄ accipit ipsa vītas fidei ē sēsus Historic⁹. Scdz aūt q̄ ex eis ꝓcedit ad istructionez moꝝ ē sēsus Mozalis. Scdm aūt q̄ ꝓcedit ad ꝓtēplationē vītatis eoꝝ q̄ sūt vie ē sēsus Allegoricus. Eoꝝ q̄ sūt ꝑie ē sēsus Anagogic⁹. ad destructionē aūt erroꝝ nō ꝓcedit nisi ꝑ sēsum lrālē eo q̄ aliq̄ sēsus sūt ꝑ similitudines accepti ⁊ ex similitudinari is locutionib⁹ nō pōt sumi argumētatio. vñ ⁊ dio ny. dic in epla ad Titū: q̄ symbolica theolo⁹ nō ē argumētatiua. Ad p⁹ q̄ dō: q̄ modus artificialis dz q̄ cōpetit mē. vñ modus q̄ ē artificialis i geometria nō ē artificialis in ethica. ⁊ ſm h modus huius scie maxime artificialis ē: q̄ maxime ꝓueniens mē. Ad 2⁹ dō: q̄ q̄uis ista scia vna sit: tamē de multis ē ⁊ ad multa valet ſm q̄ dz modos ei⁹ multiplicari: vt iā patuit. Ad 3⁹ dō: q̄ poetica scia ē de hijs q̄ ꝑ defectū vītatis non pñt a rōne capi. vñ dz q̄ q̄si q̄busdā similitudinib⁹ rō seducat. Theologia aūt ē de hijs q̄ sūt supra rōnē: ⁊ iō modus symbolic⁹ vtriq⁹ cōis ēcū neutra rōni ꝓportionetur. Ad 4⁹ dō: q̄ argumēta tollunt ad ꝓbationē articuloꝝ fidei: sz ad defensionē fidei ⁊ inētionē vītatis in q̄nib⁹ ex ꝓncipijs fidei dz argumentis vti. sic et ap⁹. facit. i. Coꝝ. xv. Si xp̄us resurrexit: g̃ ⁊ mortui resurgent. Alia ꝓ⁹.

Incipit prologus Magistri sententiarū.

c Cupientes aliq̄d de penuria ac tenuitate nr̄a cum paupcula in gazophilatium dñi mittē ardua scādē op⁹ vltra vires nr̄as agē ꝑsūpsimus ꝓtū mationis fiducia laboriscq̄ mercedē i samaritano stātuētes: q̄ ꝑ tis i curationē semiuiui duob⁹ denarijs sup roganti cūcta reddē ꝓfessus ē. Delectat nos vītas pollicētis: sz terret i mēsitas laboris: desideriū hortat ꝓficiēdi sz deborta⁹ ifirmitas deficiendi quā vincit zelus domus dei. Quo inardescētes fidez nr̄az aduersus erroꝝ carnaliū atq̄ aiali um boium dauitice turris clipeis munire vel potius munitā ostendē: ac theologicarū ingsitionū abdita apire: necnō ⁊ sacroꝝ eccliasticoꝝ ꝓ modico itelligētie nr̄e noticiā tradē studuimus: nō valētes studioso⁹ fratrū votis iure resistē eoꝝ in xp̄o laudabilibus studijs lingua ac stilo nos suire flagitātiū. Quas bigas in nobis agitat xp̄i charitas: q̄uis nō ambiganus oēm humani

eloquij sermonē calūnie atq̄ ꝓtradictioni emuloꝝ semp fuisse obnoxiū. q̄ dissētiētibus volūtatū motibus dissētiēs quoq̄ sit aliozꝝ sēsus: vt cū oē dictū veri rōne ꝑfectus sit: tñ dū aliud alijs aut vī aut cōplacet vītati vel nō itellecte vel offendēti ipietatis error obnitat ac volūtati inidia resultet quā deus huius seculi opat in illis diffidētie filijs: q̄ nō rōi volūtatē subijciūt: nec doctrine studiū impēdūt sz his que sōniarunt sapiētie vba coaptare nituntur. Nō veri sz placiti rōnez sectātes quos iniq̄ volūtas non ad intelligētiā vītatis: sz ad defensionē placitū incitat nō desiderātes doceri vītatem sz ab ea ad fabulas ꝓuertētes auditū: quorū ꝓfessio ē magis placita q̄z docēda contrere: nec docēda desiderare: sz desiderantis doctrinā coaptare. Nōn rōnez sapie in supstitione: q̄ fidei defectionē sequit hypocrisis mēdax vt sit vel in vbis pietas quaz amiserit ꝓscia. Ipsāq̄z simulatā pietatē oium vboꝝ mēdacio impia reddit falsedoctrine institutis fidei scitatez corrūpere molientes auriūq̄z pruriginez sub nouello sui desiderij dogmate alijs ingerentes q̄ ꝓtentioni studentes ꝓtra vītatez sine fedē bellāt Inter veri nāq̄z assertionez ⁊ placiti defensionem ptinax pugna est dū se ⁊ vītas sz ⁊ se erroris volūtas tuet. Hoꝝ igit deo odibilez ecclīaz euertē atq̄ oza opilare ne virus negtie in alios effudē queāt. ⁊ lucernā vītati in cādelabro exaltare volentes in labore multo ac sudore volumen deo ꝑstante cōpegimus ex testimonijs vītatis i eternū fūdatis in q̄tuor libris distinctū. In q̄ maioꝝ exēpla doctrināq̄z repies. In quo per dñice fidei sincerā ꝓfessionem viperee doctrine fraudulentiā ꝓdidimus aditum demōstrāde vītatis cōplexi. nec piculo impie ꝓfessionis inserti tempato inter vtrūq̄z moderamie vtentes: sicubi vero parū vox nr̄a insonuit nō a ꝑnis discessit limitibus Nō igit dz hic labor cuiq̄z pigro vel multū docto videri supfluus cū multis ipigris multisq̄z indoctis: inter quos etiā mihi sit necessarius breui volumine cōplicans patruz sententias appositis eoꝝ testimonijs vt nō sit necesse q̄renti librozꝝ numerositatem euoluere. cui breuitas collecta q̄ q̄ritur offert sine labore. In hoc aūt tractatu non solū piuz lectorez: sed etiā liberū correctorem desidero maxime vbi profunda versat veritatis questio: que vtinam tot haberet inuentores quot habet contradictores. Ut autē q̄ q̄ritur facilius occurrat titulos quibus singuloꝝ librozꝝ capitula distinguunt ꝓmisimus. Explicit prologus

Uic opi magr̄ ꝓmiū ꝑmittit i q̄ tria facit p⁹ reddit auditorē benīuolū. 2⁹ docilē: i

b hoc igit. Jz⁹ attētū ibi Nō q̄z. Benīuolū reddit assignādo cās mouētes ipz ad cōpilationē h⁹ opis: ex qb⁹ oñdit affect⁹ ipsi⁹ i deum ⁊ primū. sūt aūt tres cāe mouētes. p⁹ sumit ex pte sui. s. desideriū ꝑficiēdi i ecc⁹. 2⁹ ex pte dei. s. ꝓmissio mercedis ⁊ auxilij. 3⁹ ex pte ꝓximi. s istātia ꝑcū socioꝝ. Eō sūt tres cāe retrahētes. p⁹ ex pte sui ōfect⁹ igenij ⁊ scie. 2⁹ ex pte opis. altitudo māe ⁊ magnitudo laboris. 3⁹ ex pte ꝓximi iudicij ꝓdictio. Harū aūt cāz mouētiū duę p⁹ insinuāt charitatē i deū. 3⁹ i. pr⁹. vñ dicit i. d. Jn p⁹ ponit causas mouētes q̄ oñdūt charitatē in deū. Jn 2⁹ cām q̄ oñdit charitatē i ꝓximū: ibi Nō valētes. Causis aūt mouētib⁹ adiūgit et retrahētes. vñ p⁹ ponit. q. q̄ dā ꝓtrouersia cāz mouētiū ⁊ retrahētiū. 2⁹ victoria: ibi Quā vincit cē. Cupiētes. Jn h notat p⁹ cā mouēs. s. desideriū ꝑficiēdi. aliq̄d sonat l⁹ modi⁹. De penuria cē. Jh tangit p⁹ cā reteahēs. s. defect⁹ scie. ⁊ dz penuria ꝑ defect⁹ exteriozis sbe. vñ trāsfert ad defectū scie acq̄site. Tenui. Jq̄ ꝓprie defect⁹ sbe interiozis. vñ trāsfert ad defectū igenij. Cū paup. ꝑ q̄ Mat. xij. Luc. xxi. Gaço. Jgaçophilatiū repositoriū dz diuitiaruz. Gaçe. n. ꝓprie diuitie latine dñr: ⁊ philaxe grece latine seruare. ⁊ q̄n q̄z sumit ꝓ archa i q̄ thesaur⁹ reponit. sic. iij. Reg. xij. Tulit ioyda pōtifex gaçophilū vnū cē. q̄z ꝓ loco i q̄ archa reponit. sic Jo. viij. h locut⁹ ē ihesus i gaçophi. h aūt significat studiū sacre scripture i q̄ sci sua opa reposuerūt. Ardu. scan. Jh ē scda cā retrahēs ex pte opis. ⁊ dñr ardua dina q̄ ⁊ i se. scandunt aūt. q. triplici gradu. ꝑm⁹ ē derelinquēdo sensū. scōs i derelinquēdo fātasias corꝓoꝝ. tertiꝰ in derelinquēdo rōnē nālē. Op⁹ vl. vi. Jhic oñdit altitudo māe ꝓ cōparationē ad nos. Cōtra. Eccl. xij. Altioza cē. Rñ. verū ē ex ꝓfidētia ꝓpriaꝝ viriuz. sz ex ꝓfidētia dini auxilij possum⁹ eleuata supnr̄z posse speculari. Psalm. Ecc. xxxvij. Oꝑsuptio neqs. cē. g̃ vī q̄ peccaueīt. Rñ. exponē ꝑsup. i. ꝑ alijs supsim⁹. vl̄ dic q̄ eēt ꝑsuptō ꝓ ꝓpatoez ad vires humanas: sz ꝓ ꝓparationē ad dei auxiliū q̄ oīa possum⁹. sic dz Phi. vl. oīa possū cē. nō ē ꝑsuptio. Cōl. ij. Jh ponit scdam cāz mouentē ex pte dei. Jn fama. Jsumit de pabola q̄ ē Lu. x. ꝓ quaz significat de⁹. i. ps. Ecce nō dor. cē. samaritan⁹. n. interꝓtat custos. Semiui. Jhoīs ꝓ pctm̄ spoliati grā ⁊ vulnerati i nālib⁹. Duob⁹ de. Jduob⁹ testis. q. regis imagie ꝑsignit. dū vītatē ꝓtinēt a p⁹ vītate exēplatā. Sup er. ij. supaddēti: sic sci ꝑfes suis studijs fecerūt. ꝯ apo. vl. sic⁹ app. cē. Rñ. ē apponē du⁹. l⁹ aliq̄d q̄ ē ꝯriū l⁹ diuersū: ⁊ h ē erroneū l⁹ ꝑsuptuosū: vl̄ q̄ ꝓtinet ꝑplicite exponēdo. ⁊ h ē laudabile.

Delectat. ℔ colligit. iiij. cās enūeratas. Quā vicit. ℔ ponit victoriā. Zelus.] ℨ Dyo. ē amor intēsus. vñ nō patit aliq̄d ꝺ̄ū amato. Do. dei.] i. eccl̄ie. Quo iardes] .s. oū nō patimur eccl̄iā ab infidelib⁹ ipugnari. Lar.] q̄tū ad illos q̄ iueniūt sibi errores vt carnis curā faciāt i desideriīs: sic q̄ negāt ꝓuidētiā diuinā de reb⁹ humanis ꝛ aie p̄petuitatē vt ipune possint peccare. Aialiū.] q̄tuz ad errātes ex eo q̄ nō eleuant supra sēsibilia: sed ſm rōnes corpales volūt de diuis iudicare. Dauid tur. ℔ sumitur Cant. iiij. sic turis dauid cē. p ꝺō significat xp̄s: turis eius ē fides vel eccl̄ia: cli pei sūt rōnes ꝛ auctes scōz. Uel poti⁹. m. ost.] q̄ ipse nō inuenit rōnes: ſz poti⁹ ab alijs inuētas cōpilauit: ꝛ in ℔ tāgit vnā vtilitatē. s. exclusionez errorīs. Ac theolo. ℔ tāgit aliā q̄tuz ad manifestationē vitat. ꝛ ℔ i p̄mis tribus libris. Necnō ꝛ sa.] ꝛ ℔ q̄tū ad q̄rtū. Nō valē. ℔ ponit cām mouētē q̄ ꝺic̄ charitatē in ꝓrimū. ꝛ p⁹ ponit cāz mouētē. scōo retrahētē: ibi Quāuis ñ ambi. ligua.] ad p̄tes: vel q̄tū ad cōicationē doctrie. Stilo.] ꝓpt̄ absētes: vl̄ ad ꝓpetuandō memoriā. Bigas.] i. linguā ꝛ stilū q̄b⁹. q. duob⁹ ro⁹ vehit a magro in discipulū. Agi. ta. u.] ℔ sumitur. ij. Lo. v. charitas xp̄i vnget nos. ℨ Eccl̄ie. ix. nemo scit cē. q̄ cē. ℟⁹ charitas ꝺ̄z vno⁹ bit⁹ infusus: ꝛ hūc nullus p̄t scire se habē certitudinal̄r: ſz p̄t coniceꝑ aliq̄ signa ꝓbabilia nisi p reuelationē. Alio⁹ dicit charitas amor multū appc̄iās amatū: ꝛ sic aliq̄s p̄t scire se habē charitatē. Quāuis nō.] Hic ponit tria cāz retrahētē. s. ꝺictionē iuidor: ꝛ circa ℔ tria fac. p⁹ ponit ꝺictionis euidētiā p silē in alijs. 2° ꝺictionis cāz ex inordinatiōe volūtat. ex q̄ error: ex q̄ iuidia: ex q̄ ꝺictio ozit: ibi Qz dissēti. 3ꝯio ꝺicētiū neq̄tiā: ibi Qui nō rōi calū.] q̄ē occulta ꝛ pticularis ipugnato. Cōtradictionē.] q̄ē apta ꝛi toto ꝛ vl̄is. Obnoxi.] .q. pene vl̄ noxe additū. Ueri rō p.] .i. pficiebat ſm rōnez vitatis vz̄ q̄tū ad illos q̄ male intelligūt: ꝛ tū malū itellectū ptinaci volūtate defēdūt. Cōpla.] q̄tum ad illos quoz volūtas inordinate p⁹se trahit iudiciū rōis vt idē iudicet. i. vtrū q̄ plz Offerri.] .i. q̄ displicet. Contra. ii. Esdre. iiij. oēs benignant in opibus ei⁹ ℊ cē. ℟⁹ vitas ſm se semp amat: ſz p accns̄ p̄t hz odio: ꝛ ℔ accns̄ ē infinitū: q̄z cāe p accns̄ ſm p̄m infinite sunt. Deus h⁹se.] sumit ii. Lo. iiij. ꝛ exponit de deo vero q̄ opat inuidiā pmittēdo: vel de dya° cui scōm obedit q̄ opat sug gērēdo. Diffi.] vl̄ q̄z diffidūt de deo: vl̄ q̄z de eis diffidenō ē ex rōe morbi: q̄uis ñ ex ptāte medici Qui nō rōnē. ℔ oñdit ꝺicētiū neq̄tiā. ꝛ p⁹ ex inordinata ꝓfessione. 2° ex simulata religiōe: ibi Hñt rōnē. sa.] ℨ° ex ptinaci ptētione: ibi Qui ptētionē] oñdit ät p⁹ ex duob⁹ eos cē inordinatos. s. q̄z volūtas nō sequtur rōnē: ſz ecōuerso q̄ tāgit vbi dic̄ q̄ nō rōi.] Et q̄z rōnē suā nō sbiciūt sacre doctrie q̄ ibi. Nec doctrine cē.] Sōni.] q̄ fātasiādo: sic hō in sōnijs. Sz ad sa.] sumit de ista Timo. iiij. fabula. n. cōposita ē ex miris ſz p̄m: ꝛ isti sp volūt noua audire Pro⁹ of° ꝛ sta. cē. Docē] .i. digna doceri. rōnez. i. argumētuz ad oñdēdū sapiētiā. in supsti.] supflua religione exteri⁹ simulata. Qz fidei ꝺfect⁹.] sumit. i. Timo. iiij. discedēt q̄dā a fide cē. Oium vbor.] Cōtra Beda Nulla falsa ē doctrina q̄ nō aliq̄ va inimisceat. ℟⁹ illa va q̄ oñt q̄uis in se va sint tñ q̄tū ad vsū eor falsa sunt: q̄z falso vtunt eis p̄uri. i. inordinatū desideriū noua audiendi: sic p̄urit⁹ p̄citatur ex calore inordinato sumit. ij. Li. iiij. erit tps cē. Dogma de.] pp ℔ q̄ rō volūtatē seq̄tur p̄tētioni q̄ ſm Ambro. ad Ro. ē impugnatio vitatis cū p̄fidentia clamoris. Ueritas de.] ij. Esdre. iiij. Ueritas manet cē. Dozū igit.] Hic reddit auditorē docilē p̄libādo causas opis. Et p̄mo ponit causā finalē q̄tū ad duas vtilitates. s. destructionē errorū. vñ ꝺic̄ Odi. os. qñ.] ps. odiui eccl̄iam ma. Ne vir⁹]. i. venenū ꝛ manifestationē vitat. vñ ꝺic̄: Lucernā cē.] sumit ò Lu. viij. Nemo ac. lu. in cā. i. in apto. Secundo tangit cām efficiētē. s. p̄ncipalē. Deo p̄s.] instrūalē. Cōpegim⁹.] qz ℔ op⁹ ē q̄z cōpaginatū ex diuersis auctoritatib⁹. Sudore.] q̄cūq̄z defecū corpali q̄ seq̄tur labore spūalē. Tertio oñdit cāz malē. Uel ex testi. veri.] ps. initio cognoui cē. Quarto cāz forē malē q̄ⁿ ad distinctiōez libroꝝ. In q̄tuor libris.] ꝛ q̄tū ad modū opis. In q̄. m. ex°.] q̄tū ad silitudines. Doct.] q̄tū ad rōnes. Uipee.] hēresice. heretici. n. pariēdo alios in sua hēsi peūt sic vipa. Pro di.] reseruim⁹. Addit.] mā. Cōplexi.] amplexātes. Impie.] infidelis. Inē vtrūq̄z.] .i. nec nimis alē nec nimis humile: vl̄ iter duos ꝺ̄ios errores: sic fabelli ꝛ arrij. Nō a p̄m.] ſm illō puer. 22. nō trāsfer. ter. cē. Nō igit oz. ℔ reddit auditorē attētū ꝛ p⁹ ex vtilitate opis. Snias.] snia ℨ Auic. ē diffinitiua ꝛ certissima ꝺceptio. 2° ex ꝓfunditate māe: ibi Jn ℔ aūr.] tē piū lectorem q̄ ſm fidē itelligat. Liberon. fm p̄m oz q̄ cā sui ē: ꝛ nō ꝓpter odiū vel inuidiā. 3° ex ordinatione modi ꝓcedendi. ibi Ut aūt q̄ queritur.

Incipit sententiarum liber primus de mysterio trinitatis. Di. p̄ma.

Eteris ac noue legis cōtinētiā diligēti idagine etiā atq̄z ēt ꝓsiderātibus nob̄ puia dei grā inotuit sacre pagine tractatuz circa res vel signa p̄cipue vsari. Ut enī egregius doctor Aug. ait i li. de doctrina xp̄iana. Dis doctria vl̄ rerū ē vl̄ signoꝝ ſz res ēt p signa discunt. Ꝓrope aūt ℔ res appellant q̄ nō ad significādū aliq̄d adhibent. Signa vo quoꝝ vsus ē i significādo eoꝝ aūt aliq̄ sūt quoꝝ dis vsus ē i significādo ñ i iustificādo. i. qbus nō vtimur nisi aliqd significādi grā vt aliq̄ sacra legalia alia q̄ ñ solū significāt ſz ꝓferūt qđ itus adiuuet

sic euāgelica sacra. Ex q̄ apte itelligit q̄ hic appellent signa: res ille vz q̄ ad significādū aliq̄d adhibent. Dē q⁹ sig⁹ ēt res aliq̄ ē: qđ n. nulla res ē oio nihil ē. vt i eodē aug. ait. nō ät ecōuerso ois res signū ē: q̄z nō adhibet ad aliq̄d significandū. Cūq̄z his intēderit theologoꝝ speculatō studiosa ac modesta dinā scripturā formā p̄scriptā i doctrina tenē aduertet. De his ergo nob⁹ aditū ad res dinas aliq̄tenus itelligēdas deo duce aperire volentibus disserēdū est. ꝛ p̄mo de rebus: postea de signis disseremus.

De rebus cōmuniter agit.

D ergo i reb⁹ ꝓsiderādū ē: vti eodē ait Aug. q̄ res alie sūt q̄b⁹ fruēdū ē: alie q̄b⁹ vtēdū ē: alie q̄ fruunt ꝛ vtunt Ille q̄b⁹ fruēdū ē nos btōs faciūt: istis q̄b⁹ vtēdū ē tēdētes ad btitudinē adiuuamur ꝛ q̄si admiculamur vt ad illas res q̄ nos beatos faciūt puenire eisq̄z inherē possumus. Res vo q̄ fruunt ꝛ vtunt nos sumus q̄si inter vtraſq̄z ꝓstituti ꝛ angeli sci. Frui aūt est amore iherē alicui rei pp seipsā. Uti vo id qđ i vsū venerit referre ad obtinēdū illō q̄ fruēdū ē: a⁹ abuti ē nō vti. Nā vsus illicitus abusus vl̄ abusio ꝺz noiari. Res ergo qbus fruēdū ē sūt p̄ ꝛ filius ꝛ spūs scūs. eadē tñ trinitas q̄dā sūma res est cōisqz oibus fruētibus ea: si tñ res dici ꝺz ꝛ nō rerū oiuz cā: si tñ ꝛ cā. Nō. n. facile p̄t inueniri nomē qđ tāte ꝓueniat excellētie nisi qđ melius ꝺ̄z trinitas ℔ vnus deus. Res aūt q⁹ vtēdū ē mūdus ē ꝛ i eo creata. Uñ Aug. in eodē. Utēdū ē ℔ mūdo nō fruēdū vt iuisibilia dei p ea q̄ fcā sūt itellecta cōſpiciant. i. vt de tpalibus etna capiant. Itē i eodē. In oibus rebus ille tñ sūt qbus ē fruēdū: q̄ est ne ꝛ icōmutabiles sūt: ceteris aūt vtēdū est vt ad illarū pfruitionē pueniat. vñ Aug. in li. x. de tri. fruimur cognitis i qbus ipis pp se volūtas delectata ꝓquiescit. Utimur vo eis q̄ ad aliud referimus quo fruēdum est.

Itē qd iterſit iter frui ꝛ vti aliter q̄z supra

Otādū vo q̄ idē Aug. i li. x. ꝺ̄ tri. alit q̄z supra accipiēs vti ꝛ frui sic ꝺic̄. Uti ē assumē aliqd i facultatē volūtat. Frui ät ē vti cū gaudio: ñ adhuc spei sz iā rei. Jōq̄z ois q̄ fruit vtit. assumit n. aliqd i facultatē volūtat cū fine delcātionis: nō ät ois q̄ vtit ꝛ fruit si id qđ i volūtatis facultatē assumit: nō pp ipz sz pp aliud appetiuit. Et attēde q̄ Augu. vī dicē illos frui tñ q̄ i re gaudēt nō iā i spe: ꝛ ita i hac vita nō videmur frui sed tñ vti vbi gaudem⁹ i spe: cū supꝰ dcm̄ sit frui eē amore iherē alicui rei pp se q̄lr ēt m̄lti ℔ adhēnt ꝺo.

Determinatio eoruz q̄ vident contraria

Ec ergo q̄ sibi ꝺicē vident sic determiamus dicētes nos ꝛ ℔ ꝛ i futuro frui. sz ibi ꝓpe ꝛ pfecē ꝛ plene vbi p spēz videbimus q̄ fruemur. ℔ ät duz i spe ambulamus fruimur qdē sz nō adeo plene. Uñ Aug. i li. x. de tri. fruimur cognitis i qbus volūtas ē cē. Idē i li. de doctria xp̄iana ait. Angeli illo fruētes iā bti sunt q̄ ꝛ nos frui desideramus: ꝛ q̄tū in hac vita iā fruimur vel p speculū vel i enigmate tanto nr̄am pegrinationē ꝛ tollerabili⁹ sustinem⁹ ꝛ ardēti⁹ finire cupim⁹. Alia determiatio

Otest ēt dici q̄ q fruit ēt i hac vita ñ tñ hz gaudiū spei sz ēt rei. q̄z iaz delectat i eo qđ diligit. ꝛ ita iā rez aliq̄tenus tz. Cōstat ergo q̄z deo debem⁹ frui nō vti. Illo. n. vt Aug. ait. frueris q̄ efficeris btūs ꝛ i q̄ spē ponis vt ad id pueni as. De ℔ ēt idē ait i li. de doctrina xp̄iana. Dicimus ea re nos frui quā diligimus pp se. ꝛ ea re nob⁹ fruēdū ē tñ q̄ efficimur bti ceteris vo vtēdū frequēter tñ ꝺ̄z frui cū delectatiōe vti. Cū. n. adest qđ diligit ēt delcātione secū gerit. si tñ p eā trālieris ꝛ ad illō vbi pmanēdū ē eā retuleris vteris ea⁹ abusiue nō ꝓpe diceris frui. Si vo ibeleris at q̄z pmāseris finē i ea ponēs leticie tue tunc vē ꝛ ꝓpe dicēdus es frui. qđ nō ē faciedū nisi i illa tritate. i. i sūmo ꝛ icōmutabili bō.

Utrum boibus sit fruendū vel vtenduz.

Um aūt boies q̄ fruunt ꝛ vtūtur alijs reb⁹ res aliq̄ sint. q̄rit vtruz se frui debeant: an vti an vtrūq̄z. Ad qđ sic rñdet Aug. in li. de doctrina xp̄iana Si ꝓpter se hō diligēdus ē fruimur eo. si ꝓpter aliud vtimur eo. vī aūt mihi ꝓpt̄ aliud diligēdus. qđ. n. pp se diligēdū ē i eo cōstituit vita btā. cui⁹ ēt spes hoc tpe ꝓsolat. In hoie aūt spes ponēda nō ē: q̄z maledic⁹ ē q̄ hoc facit: ergo si q̄ſq̄ aduertas nec seipso q̄ſq̄z frui ꝺz: q̄z nō ꝺz se diligē pp se ſz pp illō q̄ fruēdū est. huic ät ꝺ̄ūvē qđ apls ad Philemonē loq̄ns ait. Ita fr̄ ego te fru

ar i dño:qđ ita determiat Aug. Si dixiſſz
tñ te fruar ⁊ nō addidiſſet i dño: videret ſi
nē dilectiōis ac ſpez ꝓſtituſſe i eo. Sz qz il
lud addidit i dño ſe finem poſuiſſe eodēqz
frui ſignificauit. Cū.n.vt idē Aug.ait. boie
in deo frueris deo potius qz boie frueris.

Querit vtrū deus fruat an vtatur nobis

Ed cū deus diligat nos vt frequē
ter ſcriptura dic̄: q ei⁹ dilectionem
erga nos mltū cōmēdat: q̄rit aug.
quomō diligit: an vt vtēs an vt fruēs: ⁊ ꝓ
cedit ita. Si fruit nobis eget bono nr̄o qđ
nemo ſan⁹ dixerit ait.n. ppha. Bonoruz
meoꝝ nō idiges. Dē.n.bonū nr̄z vel ipe ē
vl ab ipſo ē. nō ergo fruit nob ſz vtit. Si.n
nec fruit nobis nec vtit nō iuenio quō dili
gat nos. Neqz tñ ſic vtit nobis vt nos reb⁹
alijs. Nos.n.res qb⁹ vtimur ad id referim⁹
vt dei bonitate pfruamur. Be⁹ vo ad ſuaz
bonitatē vſū nr̄z refert: ille enī miſeret nr̄i pp
ſuā bonitatē. Nos aūt nob iuicē pp illū bo
nitatē. Ille nr̄i miſeret vt ſe pfruamur. Nos
vo iuicē nr̄i miſeremur vt illo fruamur. Luz
n.nos alicui⁹ miſeremur ⁊ alicui ꝓſulim⁹ ad
ei⁹ qđē facim⁹ vtilitatē eāqz ituemur. Sz ⁊
nr̄a fit ꝓfio cū miſerico rdiā quā alij ipēdim⁹
nō relinqt deus ſine mercede. Hec autem
merces ſūma ē vt ipo pfruamur. Itē qz bo
n⁹ ē ſum⁹: ⁊ inqz tū ſum⁹ boni ſum⁹. Porro
aūt qz ēt iuſt⁹ ē nō ipugne mali ſumus: ⁊ iq
ztū mali ſum⁹ intñ ēt minus ſumus. Ille
ergo vſus quo nob vtit de⁹ nō ad ei⁹ ſz ad
nr̄az vtilitatē refert ad ei⁹ vo tñmō bōitatē

Utrū vtēdum aut fruendū ſit virtutibus

Jc ꝓſiderādū ē vtqz vtutib⁹ ſit vtē
dū an fruēdū. Quibuſdā vī q eis
ſit vtēdū ⁊ nō fruēdū. ⁊ h ꝓfirmāt
aucte aug. q vt ptaxatū ē dic̄ ñ ee fruēdū ni
ſi tritate. i. ſūmo ⁊ icōmutabili bono. itē di
cūt iō fruēdū ñ ee eis: qz pp ſe amāde ñ ſūt
ſz pp etnā btitudinē. Illō aūt q̄ fruēdū ē, p
pter ſe amādum ē. Sz q vtutes pp ſe amā
de ñ ſint: imo pp ſolā btitudinē, pbāt aucte
aug. q i li. iz. de tri. ꝯ q̄ſdā ait. Forte vtutes
q̄s pp ſolā btitudinē amam⁹ ſic pſuadē no
bis audēt vt ipſa btitudinē nō amem⁹. qđ
ſi faciūt ēt ipas vticz amare deſiſtim⁹: qñ il
lā pp quā ſolā iſtas amauim⁹ nō amamus
Ecce his vbis vī Aug. oſidē q vtutes nō
pp ſe ſz pp ſolā btitudinē amāde ſint. Qđ
ſi ita ē g⁹ eis fruēdū nō ē. Aliſs vo eꝫvī. ſ. q
eis fruēdū ſit: qz pp ſe petēde ⁊ amāde ſūt:
⁊ h ꝓfirmāt aucte Amb. q ait ſup illū locū
eple ad Gal. Fruct⁹ āt ſpūs ē charitas gau
diū: pax: patientia: ⁊c. h nō noiat opa: ſz fru
ct⁹: qz pp ſe petēda ſt. Si vo pp ſe petēda ſt
g⁹ pp ſe amāda ſūt. Nos āt hanc q vī auctū
repugnātiā de medio eximē cupiētes: dici
m⁹ q vtutes pp ſe petēde ⁊ amāde ſūt: ⁊ tñ
pp ſolā btitudinē pp ſe qdē amāde ſt qz de
lectāt ſui poſſeſſores ſincera ⁊ ſcā delcātōe
⁊ ī eis parūt gaudiū ſpūale. Uerūtñ ñ h ē
ꝓſiſtēdū ſz vltra gradiēdū: nō h bēat dile
ctionis greſſus neqz h ſit dilectōīs minus
ſz referat h⁹ ad illō ſūmū bonū: cui ſoli oio
iherēdū ē: qz illō pp ſe tm amādū ē ⁊ vltra
illō q̄rēdū nihil ē: illō. n. ē ſupm⁹ finis. Jō
Aug. ait q eas diligam⁹ pp ſolā btitudinē
nō qn eas pp ſe diligam⁹: ſz qz idipz q eas
diligim⁹ referim⁹ ad illō ſūmū bonū cui ſo
li iherēdū ē: ⁊ in eo pmanēdū finiſqz leticie
ponēdus: q̄re vtutib⁹ ñ ē fruedū. Sz dicet
aliqs frui ē amore ibē alicui rei pp ſeipſam
vt pdcm ē. Si g⁹ vtutes pp ſe amāde ſūt ⁊
eis fruēdū ē. Ad qđ dicim⁹ i illa deſcriptōe
vbi dī pp ſeipſā itelligēdū ē tñmō vt. ſ. ame
tur pp ſeipſū tm vt ñ referat ad aliud: ſz ibi
ponat finis: vt ſupra oñdit aug. dicēs. Si
ibeſeris atqz pmāſeris finē ponēs leticie: tē
ve ⁊ ꝓpe frui dicēdus es: qđ ñ ē faciēdū ni
ſi i illa tritate. i. i ſūmo ⁊ icōmutabili bono
vtēdū ē ergo vtutib⁹ ⁊ p eas fruēdū ſūmo
bono: ita ⁊ de volūtate bona dicim⁹. Uſi
Aug. i li. x. de tri. ait. Uolūtas ē p quā frui
mur: ita ⁊ p vtutes fruimur ñ eis niſi forte
aliq̄ vt⁹ ſit de⁹ vt charitas ō q̄ p⁹ea tractabit

Mniū ergo q̄ dcā ſūt Epilogus
ex q̄ de rebus ſpāliter tractauim⁹:
h ſūma ē q alie ſt qbus fruēdū ē:
alie qbus vtēdū: alie q̄ fruunt ⁊ vtunt. Et i
ter eas qbus vtēdū eſt ēt q̄dā ſūt p q̄s frui
mur vt vtutes ⁊ potētie ai q̄ ſūt nālia bona
de qbus oibus añqz de ſignis tractemus
agēdū eſt. ac pmū de rebus quibus fruē
dū ē. ſ. de ſcā atqz idiuidua tritate. Scriptū

Diſtinctio. I.

Eteris ac noue legis ⁊c.] Finito proe
mio h ē initiū pñtis opis i q magi⁹ oi
uino⁹ nob doctrinā tradē itēdit: q̄tū
ad inq̄ſitionē vtatl ⁊ deſtructionē er
roris. vñ ⁊ argumētatio mō ꝓceditv

toto ope. ⁊ ꝓcipue argumētis ex auctib⁹ ſūpt]. Di
uidit ait i. o. p. i p⁹ inq̄rit ea de qb⁹ agēdū ē ⁊ ordi
nē agēdi. i 2⁹ ꝓſequtur ſuā itētionē. ij. ō. ibi Hic ita qz
⁊c.]ea aūt de qb⁹ i hac doctria ꝓſideranō ē cadūt
i ꝓſiderationē h⁹ doctrie ſm q ad aliq̄d, vnū refe
runt. ſ. deū a q̄ ⁊ ad quē ſūt: ⁊ iō ea de qb⁹ agēdū ē
didit p abſolutū ⁊ relatū. vñ didit i p. o. i ꝑma po
nit dionē eoꝝ de qb⁹ agēdū ē p abſolutū ⁊ relatū
ſz cognitionē. i ſcōa ſz deſideriū: ibi Jd g̃i reb⁹ ꝓ
ſiō. ⁊c.] Circa p⁹ duo fac̄. p⁹ ponit diſtionē eoꝝ
de qb⁹ agēdū ē i res ⁊ ſigna q̄ ad cognitionē rerū
ducūt. 2⁹ ꝓcludit ordinē agēdi: ibi Lūqz hijs incē.
theolo. ⁊c.]i p⁹ ria fac̄. p⁹ ponit diſtionē. 2⁹ pbat p
auctē. Ut.n.egregi⁹.]tertio ponit mēbroꝝ diſtiōis
expōnez: ibi Prope aūt h res ⁊c.]vbi ꝑmo expo
nit qđ ſit res. ſcōo qđ ſit ſignū: ibi Signa vo ⁊c.]
tertio vtriuſqz cōparationē: ibi Oē igit signum.]

Jd g̃i reb⁹.]h dimiſſis ſignis ſ̄didit res p ab
ſolutū ⁊ relatū ex pte ō̄ſiderij. ſ. p fruibile q pp ſe
deſiderat. ⁊ vtile c⁹ deſideriū ad aliud refert: ⁊ di
uidit i p. o. Prio ponit diſtionē. ſcōo epilogat ⁊ ꝓ
cludit itētionē ⁊ ordinē: ibi Oiuz igit q̄ dicta ⁊c.]
ꝑma i tres. ꝑmo ponit diſtionē. ſcōo ptiū manife
ſtationē: ibi Jlle qb⁹ fruenō. ⁊tertio mouet dubita
tiones: ibi Cū aūt hoies ⁊c.]i ſcōa duo facit. ꝑmo
mānifeſtat diſtionē. ſcōo ponit q̄dā ꝓzietatē ſoluit
ibi Nōndū vo q ide au.]circa p⁹ duo fac̄. ꝓmo
manifeſtat ptes dionis p diffinitiones. ſcōo q̄tū ad
ſuppoſita. Res igit qb⁹ fruenō ⁊c.]circa p⁹ diffi
nit fruibilia p effectū. ſcōo vtilia: ibi ⁊ſtis qb⁹ vtē
dū. ⁊tio diffinit vtētia ⁊ fruētia: ibi res vo q̄ fruūt.]
q̄rto diffinit vti ⁊ frui ad pbationē tor⁹. Frui aūt
⁊c.]teodē ordine ꝓcedit manifeſtādo ſz ſuppoſi
ta. Nōndū vo q ide.]h ponit ꝓzietatē ad h tria. ſ.
p⁹ ponit diuerſā aſſignationē vti ⁊ frui. 2⁹ ꝓcludit
ꝓzietatē ad ꝑdicta: ibi Et attēde q vī.]z⁹ ponit ſo
lutionē: ibi h g̃ q̄ ſibi.]⁊ p⁹ ſoluit p dionē. 2⁹ ꝓ iterē
ptionē. vl ēt pōt dici Cū aūt hoies.]h mouet dubi
tatiōes de hitudine ptiū adiuicē. ⁊ p⁹ q̄rit de vtēti
b⁹ ⁊ fruētib⁹ an ſint vtilia vl fruibilia. 2⁹ de fruibi
lib⁹. ſ. de deo vtrū ſit vtēs nob vl fruēs: ibi Sz cū
de⁹ dili. ⁊z⁹ de q̄buſdā vtilib⁹ vtrū ſint fruibilia: ibi
Hic ꝓſiderādū ē vtrū vtutib⁹.]q̄libet harū ptiuz

didit in q̄nem ⁊ ſolutionē. Qō ꝓma.

b Jc q̄runt tria. p⁹ de vti ⁊ frui. 2⁹ de vtibi
lib⁹ ⁊ fruibilib⁹. ⁊z⁹ de vtētib⁹ ⁊ fruētib⁹.

Circa ꝓmū querunt duo. ꝓmo q̄d ſit
frui ſm rē. ſcōo q̄d ſit vti ſm rem.

Jrca p⁹ ſic ꝓcedit: vī q frui ſit act⁹ itellect⁹.

c Nobiliſſim⁹. n. act⁹ ē nobiliſſime pōe. altiſ
ſima āt pō i hoie ē itellect⁹. g̃ cū frui ſit pfe
ctiſſim⁹ act⁹ hois q⁹ ponit hoiez i ſuo fine vltimo
vī q ſit act⁹ itellect⁹.]ſ. ſic dic̄ Aug. vīſio ē tota
merces. ſz merces toti⁹ meriti ꝓſiſtit i fruitiōe di
uinitatl: g̃ fruitio ē eētialr viſio: ſz viſio ē act⁹ itelle
ctus: g̃ ⁊ fruitio. Sz videtur q ſit actus volun
tatl. actus. n. determinat ex obō: ſz obm fruitionis ē
fruibile qō ē finis vltimus. finis āt cū rōnez boni
hēat ē obm volūtatl: g̃ ⁊ frui ē actus volūtatis.
]ſ. Aug. diffinit fruitionē p volūtatē dicēs: Frui
mur cognitl i qbus ⁊c. g̃ magis vī eē actus volū
tatl q̄ itellectus. Itē vī q ſit actus oiuz pōz. ꝑ

mū. n. rñdet merito: ſz h meret p oēs pōs: g̃ ⁊ fm
oēs ꝑmiabit: ſz ꝑmiū ē ipſa fruitio: g̃ fruitio ē oiuz
pōz.]ſ. Aug. dic̄ q hō iueniet paſcua iterius i
dinitate ſaluatoris: ⁊ extius i humanitate: g̃ vī q
tā vires extiores q̄ iteriores fruent. Sz vī q
nullius pōe ſit. oīs. n. actus denoiat a pō cuius ē:
ſic itelligē ab itellectu: ſz frui ñ denoiat ab aliq̄ pō
g̃ ⁊c. Uñ vltius q̄rit cuius hitus actus ſit: ⁊ vī
q tm charitatl: ſic̄. n. dī. i. Lo. xiij. charitas, vtus
pfecta ē. ſz ſz pbm: Felicitas ē opatio vtut⁹ pfecte
g̃ fruitio i q̄ ē tota nr̄a felicitas ē actus charitatis

Hoc idē vī ex diffinitione aug. iducta i lra frui ē
amo.]he. ⁊c. Sz vī q nō tm charitatl. ad fruī
tionē. n. tria ꝓcurrūt: pfecta viſio: plena cōprehē
ſio: ibeſio amoris ꝓſeruāti: g̃ vī q ſit actus ēt ſuc
cedētiū fidei ⁊ ſpei.]ſ. ſz fruitionē ꝓ iūgimur do
ſz oīs vtus ꝓiūgit nos deo: cū vtus ſit diſpō pfe
cti ad optimū: vt dī. i. vij. phicoꝝ. g̃ fruitio ē actus
ſm oēz vtutē.]ſ. dō: q fruitio ꝓſiſtit i optima
opatione hois: cū fruitio ſit vltima felicitas hois
felicitas āt nō ē i habitu: ſz i opatione ſz phz. optia
āt opatio hois ē opatio altiſſime pōe. ſ. itellectus
ad nobiliſſimū obm q̄ ē ds. vñ ipſa viſio dinitatl
ponit tota ſuba nr̄e btitudis. Jo. xvij. h ē vita ēt
na ⁊c. Ex viſione āt ipſū viſū cū nō videat p ſilitu
dinē: ſz p cētia efficit quodāmō itra videtē: ⁊ iſta
ē ꝓprehēſio q̄ ſuccedit ſpei ꝓ viſionē q̄ ſuccedit
fidei: ſic ſpes quodāmō generat ex fide: ex h āt q
ipſū viſū receptū ē itra videtē vnit ſibi ipſū videtē
vt fiat q̄ſi q̄dā mutua penetratio p amoꝛē ſic dī
i. Jo. iij. q manet i charitate ⁊c. Ad vnionē āt ma
xime ꝓueniētis ſequtur delectatio ſūma: ⁊ i h pficit
nr̄a felicitas quā fruitio noiat ex pte ſui cōplemē
ti magis q̄ ex pte pncipij cū i ſe'cludat g̃dā dele
ctationē. Et iō dicimus q ē actus volūtatis ⁊ fm
hitū charitatis q̄uis fm ordinē ad potētias ⁊ hi
tus pcedētes. Ad ꝑmū g̃ dō: q appetitus ſp ſeq
tur cognitionē. vñ ſic̄ iferioꝛ ps hz ſēſū ⁊ appetitū
q̄ diuidit i irascibilē ⁊ ꝓcupiſcibilē. ita ſupma ps
hz itellectū ⁊ volūtatē: quoꝛ itellectus ē altioꝛ ſz
oꝛiginē: ⁊ volūtas ſz pfectionē: ⁊ ſilr ordo ē i hi
tibus ⁊ ēt i actibus. ſ. viſiōis ⁊ amoris. fruitio āt
noiat altiſſimā opatiōez q̄tū ad ſui pfectōez. Et
ſilr ēt ps ſolo ad ſcōm: qz viſio nō hz pfectā rōez
felicitatl niſi fm q ē opatio pfecta per ea q̄ ſequū
tur. Perficit. n. delectatio operationē ſic pulchri
tudo iuuētutē: vt dī. x. ethi. Alia duo ꝓcedimus

Ad aliud dō: q inferioꝛ potētiarū nō pōt eſſe
fruitio ꝑe dicta nō. n. hāt operationē circa finem
vltimū quē nō appꝛehēdūt cū ſint vtutes mātia
les: ſz ſic nūc itellectus perficit accipiēdo ab infe
rioꝛibus potētijs: ita erit i pria ep⁹. q perfectio ⁊
gaudiū ſupioris ptis redūdabit in iferioꝛes pōs.
vñ Aug. de ſpū ⁊ aīa: ſenſus vtetur i rōnē inq̄tū
ſ. ſua remuneratio ⁊ gaudiū a ratione emanabit.

Ad aliō dō: q humanitas xp̄i nō ē vltim⁹ finis
vñ i viſiōe ei⁹ nō erit ꝑe fruitio ſz erit qōdā a ccñ
tale gaudiū ⁊ nō ſbal btitudo. Ad aliō dō: q q̄ñ
aliqs act⁹ ē abſolute alic⁹ pōe denoiat ab illa ſic i
telligē ab itellectu: ſz q̄ñ ē act⁹ vni⁹ pōe ſz ordinez
ad alterā a nulla denoiat: ſic ſcire ē act⁹ rōnis fm
ordinē ad itellectū: qz inq̄tū ꝓncipia deducit i cō

Universidad de Deusto Biblioteca

cl'oneſ.ſiſr frui ẽ act⁹ volūtat⁹ ꝓñs actū itellect⁹.ſ. aptā dei viſionē.alia duo ꝓcedūt⁹. Ad alia ꝑz ſolo ꝑ ea q̄ dicta ſūt:q2 q̄uis tria ꝓcurrāt ad frui tionē ñ i amo2e pficit:vt ꝓius dictū ē. Ad vlti mū dō:q̄ alie vtutes ꝓiungūt deo p modū meriti ⁊ diſpōis:ſz ſola charitas p modū pfecte vniōis.

c Jrca 2⁹ ſic,pcedit:vī q̄ vti ſit act⁹ rōnis.o2 diare.n.vnū ad alterū ẽ pōe ꝓferent⁹:c⁹ ei⁹ ẽ rō.ſz vti dic̄ o:dinē ad finē:g̃ ẽ act⁹ rōnis.

P.vt dic̄ phs.vj.ethi.o2diatio eo2 q̄ ſūt ad fi nē ⁊ iuētio finis ꝓinēt ad ꝓudētia.ꝓudētia ät,eſt hit⁹ rōnis:g̃ ⁊ vti q̄ dic̄ talē o2diationē ẽ act⁹ rōis Sz vī q̄ ſit act⁹ volūtat⁹:q2 volūtas ponit⁹ i diffi nitiōe ei⁹.vti.n.ē aſſumē aliq̄d i fact⁹ volūtatis.

P.ſillō o2dinat ad finē q̄ finē ꝓſequtur:ſz frui q̄ dic̄ ꝓſecutionē finis ẽ act⁹ volūtat⁹:vt dictū ē:g̃ ⁊ vti.

Rō dō:q̄ vti o2 multiplr. Aliq̄n.n.noiat q̄libet opationē:ſz q̄ dicim⁹ vſū alic⁹ rei cē bonū vl ma lū:⁊ ſz h vī diffiniri ab Aug.vti ẽ aſſu. aliq̄d i fa. vo.i.vt opemur de eo q̄ vtimur ad mitū volūtat⁹ Aliq̄n dic̄ fr equētiā opatiōis ſz q̄ vſus ẽ idē q̄ ꝓ ſuetudo:⁊ ſic diffinit Uict02in⁹. Uſus ẽ act⁹ freq̄n ter de pō elicit⁹:ſz vtroq̄ modo2 iſto2 ẽ act⁹ cu iuslibet pōe. Dicūt ẽt aliq̄n vti eo2 q̄ ad finē o2di nant aliquē:⁊ ſic vti ſumit⁹ h q̄tū ad ꝑmā diffinitō nē q̄ ponit. Illō ät q̄ ẽ ad finē iducit ad finē ſuū tri b⁹opationib⁹. Pꝛia ẽ opatio rōnis pſtituent⁹ finē ⁊ o2dinātis ⁊ dirigētis i ipz.Scōa ẽ opatio volū tat⁹ impant⁹.Tertia ẽ opatio vtut⁹ motiue exeq̄n tis.vti ät noiat executionē ei⁹ q̄ ad finē o2dinatū ẽ nō ſz actū ꝑuz alic⁹ motiuarū viriū:ſz cōit ꝑ ſup poſita o2diatiōe i finē.vñ ẽ act⁹ volūtat⁹ q̄ est vltis moto2 viriū ſz o2dinē ad rōnē. Ad p⁹ q̄ dō:q̄ vti pſupponit o2dinē ſz ei⁹ ſba magis ẽ i exercuti one volūtat⁹. Ad 2⁹ modū q̄ ꝓudētia ẽ pfectio rōis ꝓactice ſz q̄ ẽ recta. Rectitudo ät ei⁹ ẽ vt o2 vj.ethi.vītas ſz ꝓuenīētiā cuz appetitu recto. vñ ꝓudētia nō tm̄ pficit ad actū q̄ ẽ ipſi⁹ rōnis : ſz ẽt ad actū volūtat⁹ q̄ regular⁹ ẽ rōne:ſic eligẽ: ⁊ ſi ſit act⁹ volūtat⁹ vel li.ar.ẽ tm̄ act⁹ ꝓudētie. Qō.iij.

Jrca ob̄a dicto2 actuū ꝑus q̄rit de frui bilib⁹.2⁹ de vtibilib⁹. Quātū ad ꝓimū duo queruñt.ꝓ⁹ vtrū ſolo deo ſit fruendo 2⁹ vtrū vna tm̄ fruitione vel pluribus.

c

Dp⁹ſic,pcedit:vī q̄ nō ſolo deo fruendo ſit

a Dis.n.reb⁹ fruendo ẽ vt dī i lra q̄ nos btōs faciūt.brītudo ät creata brōs nos fac: g̃ ea fruendo ẽ:nō g̃ tm̄ deo. P.vltim⁹ finis hois ẽ ſua felicitas.felicitas ät ei⁹ ẽ pfectiſſima opatio:cū igi tur vltio fine fruendo ſit opatiōe pfectiſſima fruen dū ẽ:qō ẽt vī q̄ phz i p⁹ ethi.q̄ dic̄ q̄ felicitas nō q̄ rit pp aliq̄d aliō.⁊ p Boetiū q̄ dic̄ q̄ brītudo ẽ ſta t⁹ oīuz bono2 agregatiōe pfect⁹. P.Tull⁹ dic̄: honeſtū ẽ q̄ ſua vi nos trahit:⁊ ſua dignitate nos allicit:ſz q̄ p ſe allicit pp ſe amat:g̃ oī hōeſto fruē dū ẽ:⁊ ita oīb⁹ vtutib⁹:g̃ nō tm̄ deo. P.ap⁹. ad phil.dic̄:itaq̄ ego te fruar i dño.g̃ ẽt homie iuſto frui poſſum⁹:⁊ p ꝓñs quolibz hoie q̄ ẽ ad imagi nē dei ⁊ q̄libet creatura i q̄ ẽ veſtigiū dei. Lōtra rō dilect⁹ ōis ẽ bonitas : ſz ois bonitas refert ad bonitatē dei a q̄ fluit ⁊ c⁹ ſilitudinē gerit:g̃ nihil ẽ di ligendō niſi i ordie ad deū:g̃ ſolo deo fruendo ẽ. P

ꝓuer.xvj.dō:vniuerſa pp ſemetipſū op.ē deus.g̃ ipe ẽ finis oiuz:oia g̃ pp ipſū diligēda ſūt.⁊ ſic tō q̄ ꝑus.

Rō dō:q̄ frui aliq̄ dī tripl⁹ Aut ſic ob⁹ ⁊ h mō ſolo deo fruendo ẽ:q2 ad bonitatē ipius dei o2diat⁹ tō bonitas vniuersi:ſic bonū tot⁹ exercit⁹ ad bonū duc⁹ vt dō.xj.meth. Alio⁹ ſic hītu elicīte actū fruitiōis:⁊ h mō brītudie creata ⁊ charitate fruendo ẽ.3⁰⁰ fruimur aliq̄ ſic ūtre fruitiōis:⁊ h mō fruimur pō c⁹ fruitio ẽ act⁹.

Ad ꝑmū g̃ dō q̄ ali q̄d fac btm̄ duplr:vel effectiue ſic de⁹:⁊ h ſolo fru endo ẽ:vl⁹t obo:vl⁹ formal⁹ ſic albedo fac albū:⁊ h fruendo ẽ formalr loquēdo:⁊ ſic brītudo btm̄ fac

Ad ſcōz dō:q̄ obm opatiōis ⁊miat⁹ pficit ip ſa ⁊ ẽ finis ei⁹.vñ ipoſſibile ẽ opationē hīe rōez fi nis vltimi:ſz q2 obm̄ nō ꝓſequtur niſi ꝑ opationez iō ẽ idē appetit⁹ opatiōis ⁊ bi.vñ ſi aliq⁹ ipa frui tiōe fruimur h erit inq̄tū fruitio nos deo ꝓiūgit:⁊ eadē fruitiōe fruemur ſine ⁊ opatiōe c⁹ obm̄ ẽ fi nis vltim⁹:ſic eadē opatiōe itelligo itelligibile ⁊ i telligo me itelligē. Ad ẗtiū dō:q̄ pp ſe dī dupl⁹. vno⁹ ſz q̄ opponit ad pp aliō:⁊ h mō vtutes ⁊ ho neſtū ñ pp ſe diligunt cū ẽt ad aliō referant. alio⁹ dī pp ſe ſz q̄ opponit ad p accūs:⁊ ſic dī pp ſe dī ligi q̄ hz i nā ſua aliq̄d mouēs ad diligēduz:⁊ h mō vtutes pp ſe diligunt:q2 hñt i ſe aliq̄d . vñ q̄ rant ẽt ſi nihil aliud ab eis ꝓtingēt:nō tm̄ ẽ icōueni ens vt aliq̄d pp ſe amet ⁊ tm̄ ad alterū o2dinet: ſic dī i.j.ethi.ē ät aliq̄d qō deſideraſ nō pp aliq̄d q̄ i ſe hz:ſz tm̄ ſz q̄ o2dinat ad alterū vt effectum illi us ſic potio amara amat nō pp aliq̄d q̄ in ipſa ẽ ſz q2 ſanitatē efficit:⁊ hi⁹ nullo mō pp ſe diligunt: ſiue pp ſe dicat cāz formalē:ſic vī⁹ dī pp ſe diligi ſiue finalē ſic de⁹. Ad q̄rtū dō:q̄ hoie iuſto nō ẽ ſimplr fruēdū ſz i deo:ita q̄ obm fruitiōis ſit ds ⁊ repñtās ipſū grē obz p ſil⁹udinē i q̄ ihītat de⁹ ẽ hō ſcūs:n⁹ tm̄ ſeq̄t q̄ hoie pcto2e ſit fruēdū i deo: q2 nō ẽ i eo grā q̄ facit deū ihītare ⁊ ẽ exēplar ex preſſū illi⁹ ſūme bonitat⁹ q̄ fruēdū ẽ ⁊ multo min⁹ h ſequit de creatura irrōnabili.nō.n.ſufficit ad h

ſilitudo imagis ⁊ veſtigij ſz ſilitudo grē.

c Jrca ſcōz ſic,pcedit:vī q̄ nō vna fruitione deo fruamur.act⁹.n.diſtinguunt⁹ fz oba:ſz oba fruitiōis ſūt tres res diſtincte ꝑtinentib⁹ ꝑſonalib⁹.ſ.pī filī⁹ ⁊.ſ.ſ.g̃ fruitiōes ſūt tres. P.opatio aie ſiſtēs in cōi nō ē pfecta niſi ẽt deſcēdat ad ꝑa: ſic cog̃nis pficit p cog̃m dīle:⁊ mlto plus diſide riū ⁊ amo2 pficit i ꝑticulari:ſz fruitio ẽ opatio p fecta:g̃ nō tm̄ fruemur eēntia cōi trib⁹ ꝑſonis:ſed ſinglis ꝑſonis ⁊ ꝓꝓietatib⁹ ipſar⁹:⁊ ita vī q̄ñ ſit vna tm̄ fruitio. P.dcdd hz filī⁹ ſolet referre ad pīez a q⁹ hz:ſic Jo.v.dī:mea doctrina nō ẽ mea. 2c̄.ſz bonitatē accepit filī⁹ a pīe naſcēdo ſic eēntiā g̃ ⁊ fruitionē bonitat⁹ filij debem⁹ referre i fruitio nē pīis:g̃ nō ẽ eq̄liē fruēdū trib⁹ ꝑſonis:multo mi n⁹ g̃ nec eadē fruitione: Lōtra ſic deus trinitas ẽ vnū ꝓncipiū oīuz:ita ẽ vn⁹ finis oīuz:ſz eaꝺ opo cōis ẽ tot⁹ trinitat⁹ inq̄tū ẽ vnū ꝓncipiū: g̃ eadez ẽ fruitio triū inq̄tū ẽ vnus finis. P.opatio feli citat⁹ ẽ ad nobiliſſimū obm̄:vt dicit phs.x.Ethi. nobiliſſimū aūt est vnū tm̄:q2 q̄ ꝑ ſupabūdantiā dicit vni ſoli ꝓuenit.ergo cuz fruitio ſit operatio vltime felicitatis refertur ad vnum tm̄ obiectum:

g̃ fruimur trib⁹ ꝑſonis inq̄tū ſūt vnū: g̃ inq̄tū est vnū obm. Rō dō q̄ vna fruitiōe fruimur trib⁹ p ſonis.⁊ h rō ẽ duplex.Una ex ꝑte eēntie.obm.n. fruitiōis ẽ ſūma bonitas.vñ fruitio reſpicit vnā quāq; ꝑſonā inq̄tū ẽ ſūmū bonū vñ cū eadē nūo ſit bonitas trib⁹ eadē erit ⁊ fruitio. Alia rō ſumit ex ꝑte ꝑtat⁹: ſic.n.dic̄ phs q̄ nouit vnū relatiuo rū cognoſcit ⁊ reliquū.⁊ ſic cū tota fruitio o2gidet ex viſione vt ꝑus dictū ẽ.q̄ fruit vno relatiuo2 i q̄tū hī⁹ fruit ⁊ reliq̄.ꝑſone ät tres diſtinguunt tm̄ ſz rel'ones:⁊ iō i fruitiōe vni⁹ icludit fruitio alt⁹ ⁊ ita ẽ fruitio eadē triū:ſz ꝑma rō melio2 ẽ q̄ trāgit rōnē obī a q̄ act⁹ hz vnitatē:⁊ p h pz ſolo ad ꝑmū q2 tres ꝑſone nō diſtinguunt fz id q̄ ſūt obz frui tionis imo vniunt i eo.ſ.i ſūma bonitate. Ad ſe cūdū dō q̄ ꝑtate vniuſcuiuſq; ꝑſone fruimur vt pīnitate:tm̄ pīnitas nō dic̄ rōnē fruitiōis:vñ frue mur pīnitate inq̄tū pīnitas ẽ idē re q̄ ſūma boni tas differēs tm̄ rōne. Ad tertiū dō:q̄ illa redu ctio nō ponit gradū bonitat⁹ i pīe ⁊ filio ſz tm̄ o2 diem nāe:⁊ iō nō tollit eq̄litas ⁊ vnitas fruitiōis.

Finde q̄rit de vtibilib⁹ vtrū oib⁹ Qō.iij.

d alijs ꝓter deū ſit vtēdū.⁊ vī q̄ nō. vti oia ẽ aſſumē aliq̄d i fa.volūtat⁹ illō ät tm̄ ẽ h mō aſſūptū qō nr̄e opationi ſubiacet:nō ät oia creata ſūt talia ſic celū ⁊ angli q̄ nō ſt opabilia a nob:g̃ ñ poſſum⁹ oīb⁹ vti. P.illo vtimur q̄ tēdentes ad brītudinē iuuamur:ſz creaturis ipedimur freq̄nt ſic dī Sap.xiiij.creature fc̄ ſūt 2c̄.g̃ ñ oīb⁹ poſſu m⁹ vti. P.ſi oīb⁹ ꝓter deū tenemur vti:g̃ q̄ñcūq; ñ fferim⁹ aliq̄d i deū peccam⁹:ſz q̄ñcūq; fferim⁹ aliq̄d i deū meremur:g̃ oīs act⁹ ẽ meritor⁹ vl⁹ de meritori⁹:⁊ ſic nullus act⁹ erit idifferēs. P.ſedt q̄ nīlū pctm̄ ſit vēiale q2 ſi referī i vlt⁹ finē nō ẽ ali qd pctm̄.ſi ät ꝓſtituat aliq̄s finis ali⁹ vltim⁹ nō re lat⁹ ad alterū ẽ pctm̄ mortale:cū igit oīs act⁹ rō is ſit ad aliquē finē:o2 q̄ ille finis l'ſit finis vltim⁹ ⁊ ſic nō ẽ pctm̄.vel ſit ali⁹ finis nō relat⁹ ad finez vl timū:⁊ ſic erit pctm̄ mortale:g̃ nō ẽ pctm̄ veniale.

Lōtra.i.Loz.xij.ſiue mā.ſi.bi.2c̄.oia i gl. 2c̄. g̃ vī q̄ oīb⁹ ſit vtēdū. Itē ſic de⁹ ẽ pfecte pōe ita ẽ pfecte bonitat⁹:ſz ad pfectionē pōe ei⁹ ꝑtinet q̄ nihil hēat eē niſi ꝓductū ab ipſo:g̃ ⁊ ad pfectionē dine bonitat⁹ ꝑtinet q̄ amet nihil niſi q̄ ẽ i o2dine ad ipſū. Rō dō:q̄ q̄cūq; ſūt bona nō hñt bonita tē niſi inq̄tū accedūt ad ſilitudinē bonitat⁹ diuine vñ o2 cū bonitas ſit rō dilectionis ⁊ deſiderij vt oia ament i o2dine ad bonitatē ꝑmā. Oē ät q̄ bo nū ẽ a deo ẽ.vñ q̄ ab ipſo nō ſūt nec q̄rēda ſt nec eis vtēdū ẽ:⁊ iō nullo pctō vtēdū ẽ:q2 pctm̄ nō ẽ a deo:pena ät a deo ẽ ⁊ iō pena vtendo ẽ ⁊ o2dinā da ad finē fm q̄ ꝓmouet meritū hois ducēs eu3 i ꝓſideratiōē ſue ifirmitat⁹ :⁊ fm q̄ purgat pctā. ſilr ẽt res mūdi ab ipſo ſūt ⁊ eis vtēdū ẽ vel inq̄tū ꝓferūt ad dei cognitionē oñdētes ipſius magnitu dinē:vel fm q̄ ꝑbēt ſubſidiū vite nr̄e o2dinate in deū.Silr opa nr̄a q̄ mala nō ſūt ab ipſo ſūt ⁊ ꝓꝑ ipſū faciēda:nō q̄ q̄libet opationē opoꝛteat ſp actualiter referre i deū:ſz ſufficit vt habitualr i deo ꝓſtituāt finē ſue volūtat⁹. Ad ꝑmū g̃ dō: q̄ illis creaturis nō vtimur tanq̄ a nobis opatis ſz ſic i dei cognitionē ducētib⁹. Ad ſcōm dō:q̄ crea

ture q̄tū ẽ i ſe nō ipediūt nos a ꝓnda brītudine: ſz exꝑte nr̄a inq̄tū eis abutimur i eis ſiſtēdo ſic i fine. Ad tertiū dō:q̄ fm theologū nullus act⁹ ꝓcedēe a volūtate deliberāte ē idifferens:q2 ſi re ferī i deū ſuppoita gr̄a merito2i⁹ ẽ:ſi ät nō ē referī bilis pctm̄ ẽ:ſi vō ē referibil⁹ ⁊ rō referat⁹ van⁹ est ocioſū ät iter pcta apud theologū cōputaſ. Ad quartū dō: q̄ q̄uis ille q̄ peccat venialr ñ referat actu i deū ſua opationē:nihilomin⁹ tñ deū hītua liter ꝑ ſine hz.vñ nō ponit creaturā finē vltimum cū diligat eā citra deū:ſz ex hī peccat:q2 excedit in dilectione:ſicut ille q̄ nimis ūno2at vie:nō tamen exit a via. Qō.iiij.

d Finde q̄rit de fruētib⁹ ⁊ vtētib⁹. Et ꝑ⁹ ō fru entib⁹.2⁹ de vtētib⁹. Ad ꝑmū ſic ꝓcedit. fruitio dic̄ deſideriū q̄tatū i finē:ſz ois creatura ẽt inſensibilis deſiderat nāliter ſuū finē. g̃ cū cōtin gat ipſā ꝓſeq̄ ſuū finē ⁊ q̄ſcē in eo: vī q̄ fruitio ſit creature inſensibil⁹. P.fruitio ẽ ei⁹ q̄ ꝑſe q̄rit nō relatū ad alterū:ſz bruta q̄rūt aliq̄ i q̄b⁹ delectan tur ⁊ nō referūt ad aliud q2 carēt rōne o2dinante: g̃ bruto2 ẽ fruitio. P.nāli dilectione ꝓtingit ali quē diligē deū ſup oia:cū nāliter cognoſcat eē ſū mū bonū:⁊ ita ꝑ ſe amanō:ſz fruimur eo q̄ ꝑ ſe amam⁹:g̃ ꝓtingit hoiez exñtem i nālib⁹ tm̄ frui deo. P.ꝓtingit q̄ aliq̄s exñs i pctō mortali ali cui⁹ ſue actionis deū finē vltimū ꝓſtituat nō refe rēs ad aliud:h ät ẽ frui:g̃ pctō2 ẽt pōt frui deo.

Sz c̄ꝛio vī q̄ nec ẽt iuſt⁹ fruat i via:frui.n. ẽ q̄qe ſcē volūtatē dilectata i cogniti⁹ pp ſe:ſz q̄diu aliq̄s ẽi via nō q̄ſcit:g̃ q̄diu ẽ i via aliq̄s deo nō fruit.

P.vī q̄ nec ẽt biī fruant ſic.n.hz i lra.oē q̄ fruit aliq̄ eget illo:ſz q̄cūq eget aliq̄ caret illo:cū igitur biī nō careāt deo vī q̄ nō fruant illo . ex q̄ ẽt cō cludit q̄ nec ſeipſo de⁹ fruaſ cū nō ſeipſo idigeat.

Rō dō:q̄ ſic ſup2a dictū ẽ:fruitio ponit q̄dam delectationē i fine.delectatio ät nō pōt cē niſi i co gnoſcēte pp qō ꝑlo dixit: q̄ delectatio ẽ gnō ſen ſibilis i nāz.i.q̄ ſentit nāe ꝓueniēs:⁊ iō cū creata reſensibiles nō cognoſcāt:nō delectanť nec fru unt. Itē fruitio ꝑe loq̄ndo ẽ ñn vltimi finis.bru ta aūt vltimū finē nō apꝑhēdūt nec finē ꝓprium pñt ordinare ad finē vltimū cū careāt rōne cui⁹ ẽ ordinare:vñ nō ꝑe fruunt. Silr pctō2 ponit⁹ fi nē vltimū i q̄ nō ē:vñ cū verū finē nō hēat nō ve re fruit.Ulteri⁹ aūt fruitio dic̄ delectationē i fine vñ pfecta fruitio nō ẽ niſi ſit pfecta delectatio q̄ eē nō pōt añ ꝓſecutionē finis:⁊ iō inſt⁹ hō nō pfecte fruit:ſz brī q̄ ꝓſecuti ſāt finē vere ⁊ pfecte ⁊ ꝓꝓie fruunt. Ad ꝑmū g̃ dō q̄ q̄uis oē deſideriū ꝓſe quit cognitionē:deſiderīū tm̄ creature inſensibilis nō ſeq̄tur cognitionē i ipſa exiſtētē : ſz cognitionē motozis ꝑmi q̄cūq; ſit ille ordinātis vnūq̄q; i ſu um finē:⁊ iō ſine cognitione nec delectatione nec fruitionē hñt. Ad ſcōm dō : q̄ pecoꝛa q̄uis de lectenť i fine:ille tm̄ finis nō ẽ vltim⁹ : imo ẽ relat⁹ ad aliud nō ab ipſis ſz a ꝑmo ordināte oia in ſe ipſū:⁊ iō cū nō delectenť in vltimo fine ſimpliciť ſz i vltimo appꝛehēſo ab eis aliq̄ modo dicuntur frui:ſz ipꝛopꝛie. Ad ẗtiū dō:q̄ delectatio ſeq̄t opationē pfectā.pfecta ät ẽ opo q̄ pcedit ab hitu. bit⁹ ät acq̄ſiti l'nāles ñ pficiūt ad vltimā brītudiez

pẽie vt supza hitũ ẽ sufficit ⁊ pxime. ⁊ iõ sine hitu gratuito nõ ẽ dilectio talꝫ q̃ ad fruẽdũ sufficiat. vl dõ q̃ dilectio nãlis nõ ponit aliꝫ opatõez i actu sz tm̃ ꝑdã nãlẽ icinationẽ q̃ i actũ reducit ꝑ hitũ charitatl. Ad 4.m dõ q̃ exñs i mortali pctõ diligit aliq̃d hitualr supza deũ. ⁊ si nõ i actu sp ⁊ iõ fruit ipso: sz illo ad qõ oia ordiat. Ad q̃ntũ dõ: q̃ ẽ duplex q̃es. s. q̃es desiderij: ⁊ q̃es mot⁹. q̃es desiderij ẽ q̃n desiderũ sistit i aliq̃: pp qõ oia q̃rit ⁊ nõ desiderat aliq̃d vlteri⁹: ⁊ h mõ volũtas iusti desciti i via i deo. q̃es ãt mot⁹ ẽ q̃n puenit ad ultimũ q̃situ. ⁊ ista q̃es volũtatl criti pẽia. h ãt q̃es facꝫ pfectã fruitionẽ: sz pⁿ impfectã. Ad sextũ dõ: q̃ aliq̃d eget alĩo duplr. aut sic ab eo a q̃ dependet secũdũ cẽ: ⁊ h mõ oia egẽt deo: qz fz Greg. oia i nihilũ tẽderẽt nisi ea manⁿ ꝓditoris tenẽt. nõ. n. ẽ tm̃ cã fieri sz cẽ rerũ. ⁊ h mõ bti egẽt deo. alioⁿ dr q̃s egẽ illo q̃ nõdũ hz ⁊ sic nõ egẽt. Ad vltimũ dõ q̃ h ꝛtelligẽdũ ẽ q̃n fruẽs ⁊ id q̃ fruit sũt diuersa in eẽntia. qõ nõ ẽ i doina fruitiõe. ⁊ iõ pfecte ipse fruit seipso. vñ Greg. sup Job. xl. Esto gliosus ⁊c. dic ipse gliosus ẽ q̃ dñs seipso pfruit accedẽtis laudis indiges nõ est.

a Dr sic, pcedit: vr q̃ i pẽia nullus erit vtes via. n. nõ ẽ neccia hito fine. vñ Ber. q̃d necesse ẽ scala tenẽti ia solũ: sz vsus ẽ eor q̃ sũt ad finẽ q̃ se hñt ꝑ modũ vie. igit i btis ꝓsecutl finẽ nõ erit vsus. Ꝺ. vti ẽ referre aliq̃d i alteruz: sz h nõ põt fieri nisi vnũ cogitet pⁿ alid: qõ nõ vr cẽ i pẽia fz Aug. Qr nõ sũt ibi cogitatiões volubiles: ꝑ vr q̃ nõ sut ibi vsus. Cõtra ꝓstat q̃ i pẽia manet dilectio dei ⁊ ꝓximi. qz charitas nunq̃ ex. i. Cor. xiij. Si ꝓximus nunq̃ diliget pp se sz pp deũ. ip ꝑ erit ibi dilectio vsus. Ꝛ dõ: q̃ vsus ẽ eor q̃ sũt ad finẽ. sz eor q̃ sũt ad finẽ: q̃dã sũt ꝛcludẽtia finez ⁊ ptingẽtia ipsũ ⁊ h sũt q̃ nõ repugnãt pfectionẽ finis sic dispones mãe manẽt cũ forma subali. ⁊ taliũ erit vsus i pẽia: sic pfectiões nãles: ⁊. vij. dona sps sci: ⁊ alia q̃ ex sua rõne impfectionẽ nõ dicũt. Quedã ãt sũt ad finẽ sic distãtia a fine: vt motⁿ ⁊ biⁿ. ⁊ ista pp suã impfectionẽ nõ cõpatiũt finis. vñ taliũ nõ erit vsus i pẽia sic pene ⁊ actⁿ fidei ⁊ spei ⁊ cibi ⁊ hiⁿ. Ad ꝑmũ dõ: q̃ sic iuenimⁿ i ꝓcessu cogis q̃ i cogm̃ ꝓncipioz venit q̃s ꝑ ꝓncipia q̃bus tñ habitis magis ipsa cognoscit q̃ ꝓncipia nec idiget ꝓncipijs ad cognitionẽ ꝓncipioz q̃ taz p se cognoscit nec tñ ꝓncipiatoz cognitionẽ amittit. ũno illa cogꝑ ꝓncipiata pficit. ita ẽ i ꝓcessu homis i deũ q̃ p creaturas i deũ venit: q̃ hito creaturis nõ eget ad ipsũ hñdũ sz p ipsũ venit i pfectũ vsũ oiuz alioz: sic ẽt ẽ i ꝓcessu nãe: qõ p oispões acq̃rit forma q̃ hita ẽ ꝓncipiũ oiuz accntiũ: ⁊ ita ẽ i oib⁹ alijs iuenire. Ad scõm dõ: q̃ cog volubil ꝑe dr q̃ ẽ p discursuz rõnis cui nõ offert statiz q̃ q̃rit: vñ oz q̃ iueniat ꝓcedẽdo ab vno i aliud. ibi ãt statim sine difficultate occurret i illo dino luie q̃cq̃d q̃ret: vñ ẽt hoies itelligũt intellectu diso: mi sic ⁊ angel: nõ ãt excludit successio cogitationũ i pẽia ⁊ multo minus ordo vnius ad alterũ q̃ ẽt sine successione eẽ põt. Aliud ꝓcedimus.

c Jrca lrãz q̃rit de h q̃ dr. sacre pa. tracta. circa res vel sig. Jvr. n. diuio eẽ icõpetens eo q̃ ptingit idẽ sigr eẽ ⁊ rẽ sic cozpr xpi verũ. ⁊ chara cter i bapⁿ. Ꝺ. ipemet dic q̃ oẽ signũ res ẽ: ⁊ ita vr q̃ diuio nõ sit ꝑ opposita. Jtẽ creature sũt signũ dine bonitat⁹: ⁊ ita vr q̃ fere oia q̃ in hac doctrina tradunt sint signa. Ad qõ dõ: q̃ ista diuio nõ ẽ data ꝑ oppositas res fz ꝑ oppositas rõnes fm absolutũ ⁊ cõparatũ. signũ. n. ẽ q̃ ẽ istitutũ ad aliq̃d sigñdũ. res ãt ẽ q̃ hz absolutã cognitionem nõ ad aliud relatã. vñ nõ ẽ incõueniẽs q̃ idẽ sit signũ ⁊ res respectu diuersoz: sic ẽt idẽ hõ ẽ pr ⁊ filiⁿ. vñ pz solũ ad ꝑmũ. Ad scõm dõ: q̃ res ꝺ pliciter sumit i ꝓcessu h⁹ lectionis: sumit. n. cõiter ꝑ oi ente: ⁊ sic oẽ signuz ẽ res: sumit ẽt magis stricte ꝑ eo q̃ ẽ res tm̃ ⁊ nõ signũ: ⁊ sic ꝺ signũ dicit.

Ad tertiũ dõ: q̃ q̃uis creature sint signũ alicⁿ nibilomin⁹ tñ ad h ꝓncipalr nõ sũt istitute: ⁊ iõ nõ ꝓtinent sub signis nisi fm q̃d. Deiñ q̃rit de h q̃ dr Et ꝑ de reb⁹ ⁊ pⁿ ò signis ⁊c.] vr. n. q̃ ꝑus agẽdũ ẽ de signis. res. n. ꝑ signa discunt vt i lra dr: g̃ ꝑ cognitionẽ signoz deuenim⁹ i cognitionẽ rerũ.

Ad qõ dõ: q̃ h sequtur qñ signa ⁊ res sũt eiusdẽ ordis. s. q̃ ꝑus determinãduz ẽ de signis q̃ de reb⁹ q̃ ꝑ illa signa signtur. sic ãt ñ se hñt signa sacr⁹ alia ad ea de q̃bus i ꝓmis trib⁹ libris agit. Uel dõ q̃ aliⁿ ẽ ordo seruadus i accipiẽdo cogm̃ ⁊ tradẽdo accipiẽs. n. cognitionẽ ꝓcedit de signis ad signata. q. mõ resolutorio: qz signa magis sũt nota quo ad ipsũ: sz tradẽs cognitionẽ signoz oz q̃ res añ signa manifestet eo q̃ signa sumunt ꝑ similitudinẽ ad res. vñ oz ꝑcognoscẽ res ad cogm̃ signoz: ad q̃z similitudinẽ sumunt. Deiñ q̃rit de h q̃ dic. q. int vtrasq̃ ꝓsti. Jvr. n. ex h q̃ hõ sit mediũ int vtilia ⁊ fruibilia cuiⁿ ꝺziũ vr ex h q̃ vtⁿ ꝓtinet iter vtilia. vr ãt ẽ de maxime bonis fz Aug. qb⁹ nullus male vtit. nãles ãt põe sũt media bona qb⁹ aliq̃s male põt vti ⁊ bñ. ⁊ ita vr q̃ vtutes sũt supza hoiez:

Ad qõ dõ: q̃ ordo bonoz duplr põt cõsiderari: aut ꝑ cõparationẽ ad rectitudinẽ vite: ⁊ h mõ vtⁿ q̃ ẽ sic cã p se talis rectitudis ẽ maximũ bonuz. põ ãt nãlis q̃ ẽ sic male ad talẽ rectitudinẽ ẽ mediũ ⁊ res alie q̃ sũt exteriⁿ ãminiculates sũt mima bõ Põt ẽt ꝓsiderari ordo bonoz fm ꝓgressũ i btitudinẽ: ⁊ h mõ ipsũ brificãs erit maximũ bonũ: ⁊ ꝑticipãs btitudinẽ erit mediũ: ⁊ disponẽs ad ipsã erit mimũ. Jtẽ q̃rit de h. Res alie sunt q̃b⁹ frui ⁊c.] oẽ. n. q̃ ẽ vel ẽ finis vel ẽ ad finez: sz fruibile hz rõnẽ finis. vtile ãt rõez eoz q̃ sũt ad finẽ. ꝺ vti le ⁊ fruibile suffitiẽter diuidũt res: ⁊ ita tertiũ mẽbzũ supfluit: ꝑcipue cũ ipse pⁿ dicat q̃ hoib⁹ q̃dtẽtes ⁊ fruẽtes sũt vtẽdũ ẽ. Ad qõ dõ q̃ aliq̃d est ad finẽ ordinat ouplr. vel sic ꝓgrediẽs i finẽ: ⁊ h mõ fruẽs ⁊ vtẽs ad finẽ vel sicut via in finez. ⁊ h mõ vtile ẽ ad finẽ. vñ vtile nõ cõprehẽdit oia que sũt ad finẽ nisi valde large acceptũ. nec ẽ icõueniens si idẽ ꝓtineat sub duob⁹ mẽbzis cũ diuisio sit data ꝑ oppositas rõnes ⁊ nõ ꝑ oppositas res. Jtẽ q̃rit de h. Utile ẽ id q̃ i vsũ.] vr q̃ male notificet: qz vsũ nõ ẽ magis notũ q̃ vti: ⁊ ita vr q̃ diffinitio nõ sit ꝑ magis nota. Ad qõ dõ: q̃ totũ h qõ dr Jd qõ i vsũ ve.] ponit loco vniⁿ dictionis ⁊ ẽ circulocutio huiⁿ q̃ dico vtile qõ ẽ obm huiⁿ actus vti. actⁿ ãt ꝓuenit ẽter ꝑ suũ obm diffinit. Jtẽ q̃rit

de h. Nõ. n. facile ⁊c.] que sit cã huiⁿ dicti. Ad qõ dõ: q̃ nos iponimⁿ noia reb⁹ fm q̃ veniũt i cognitionẽ nr̃az. ⁊ qz nos cognitionẽ accipimⁿ a reb⁹ creatis iponimⁿ noia fm morⁿ rerũ creatarũ: ea ãt q̃ sũt i creaturis nõ sũt ꝑ eũdẽ modũ i deo sed excellẽtioz i mõ. iõ noia q̃ nos iponimⁿ nõ sũt sufficiẽtia ad significãdũ deũ: sic pz q̃ noia significãtia i abstracto significãt q̃d impfectũ nõ ꝑ se subsistẽs: vt humanitas vel albedo ꝺcta ãt significãt q̃d cõposituz: quoz neutrũ dine⁹ ꝓuenit nobilitati. Jtẽ q̃rit de h Tãto nr̃ ãt ⁊ p. ⁊ cole. ⁊c. vr. n. Zziũ ꝑ id qõ dr Prouer. xiij. Spes q̃ differt. af. a. ⁊ ita p h q̃ i speculo cognoscim⁹ ⁊ pñtia desideram⁹ intolerabili⁹ abñtiaz sustinem⁹. Ad qõ dõ: q̃ inq̃m⁹ spes ẽ desiderati abñtis sic ẽ cã afflictiõis inq̃tũ ãt res desiderata ꝑ spẽz ⁊ impfectã cognitionẽ aliq̃⁹ efficit pñs: sicut affert q̃ dã delectatiõez

Einde q̃rit de h q̃ dic Nõndũ vo q̃ idẽ ⁊c]
d vniⁿ. n. vnics ẽ diffinitio sic ⁊ eẽ: g̃ de vti et frui nõ debẽt dari multe diffinitiões. Ad qõ dõ: q̃ si iueniret aliq̃ diffinitio q̃ dicẽt eẽ rei fz cõparationẽ ad oẽs cãs ipsi⁹ põas eẽt pfectissima: ⁊ vna tm̃: sz iueniunt diffinitiones notificãtes eẽ rei plẽs fm diuersas cãs: vñ aliq̃ datꝫ cãz finalẽ q̃dã ꝑ formalẽ: ⁊ sic de alijs. iueniunt ẽt alie notificationes sũpte ex ꝓpatib⁹ ꝓntib⁹ eẽ rei: ⁊ tales ẽt pñt eẽ plures. Dõg q̃ ad pñs ptinet q̃ ꝑ⁹ diffinitio de frui. s. frui ẽ amo. ibe. ⁊c. Joat ꝑ cõparationẽ ad obm ⁊ hitũ eliciẽtẽ actũ. Scõa ãt. s. fruimur cogni. ⁊c. Joat ꝑ cõparationẽ ad potẽtiã cuiⁿ ẽ actⁿ fm ordinẽ ad potẽtiã ꝓcedẽtẽ. s. cogitatiuaz Tertia. s. frui ẽ vti cũ gaudio ⁊c. Joat ꝑ, ꝑpzietatez pñtẽ actũ inq̃m⁹ pfectⁿ ẽ. s. gaudiũ de re bita. Silit dõ q̃ ꝓma diffinitio de vti. s. Uti ẽ refer. ⁊c.] oat ꝑ cõparationẽ ad obm ⁊ ad finẽ de vti, ꝑe dicto. Alia ãt. s. Uti ẽ assu. ⁊c. Joat de. vti cõiter sũpto ꝑ cõparationẽ ad potẽtiã opantẽ ⁊ vlr mouentẽ.

Deinde circa h q̃ dic: Neqz tñ sic vtiẽ ⁊c.] Nõ q̃ oñdit diam vsus nr̃i ad vsũ dinũ i, duob⁹. s. i h q̃ nos referimⁿ vsũ nr̃z q̃ opamur circa res advti litatẽ nr̃am: ille vo nõ ad vtilitatẽ suã sz nr̃am.

Jtẽ ipse refert vsũ suũ q̃ rebⁿ vtit ad bonitatẽ suã nos vo nõ ad bonitatẽ nr̃az sz ipsiⁿ. Et h oñdit i opib⁹ mie ꝓmo ⁊ planũ ẽ. Et 2i opib⁹ creatiõis ispc. n. pp bonitatẽ suã fecit nos: ⁊ iõ dic Qz bonⁿ ẽ sumⁿ.] ⁊ ex eo q̃ sumⁿ habemⁿ bonitatẽ: ⁊ h pro dest nob: ⁊ sic pz q̃ h opⁿ ẽ ad nostrã vtilitatez. 3ⁿ oñdit i ope iusticie. ipse. n. punit nos pp bonitatez suã: ⁊ iõ dic Qz iustⁿ ẽ nõ ipunc mali sumⁿ.] qz iustícia eiⁿ bonitas eiⁿ ẽ. h ẽt ad vtilitatẽ nr̃am cedit qz ad h punimur ꝑ malo vt a malo recedamⁿ: ⁊ ita a nõ eẽ pp qõ dic Jnq̃m⁹ malⁱ sumⁿ.] minus sumus. qz q̃to magis mali sumⁿ minⁿ sumⁿ: malum enim ẽ ꝓuatio. vñ q̃to multiplicat i nobis tanto dõgat nos ab eẽ pfecto. Deinde q̃rit de h q̃ dicit Jtẽ qz bonⁿ ⁊c.] vr. n. eẽ falsũ: sic. n. dic Boⁿ. li. de ebdo. si remoueat ꝓ ꝛtellectũ bonitas a deo ad h remanebũt alia entia ⁊ alba: sz nõ bona: g̃ non qz bonⁿ ẽ sumⁿ. Ꝛ dõ: q̃ opa dina põt cõparari ad dina ad tributa sic ad causã efficiẽtẽ exẽplarẽ: ⁊ h mõ sapia creature ẽ a sapia dei: ⁊ eẽ creature ab eẽ dino: ⁊ bonitas a bonitate: ⁊ sic loquitur Boⁿ. Sz tñ qz bonitas hz rõnẽ finis: ⁊ finiⁿ ẽ causarũ: iõ oẽs iste, pcessiones pfectionuz in creaturas attribuunt bonitati dine ẽt a dya q̃uis a diuersis attributis exẽplent. Jtẽ q̃rit de h q̃ dic Jnq̃m⁹ sum⁹ boni ⁊c.] Alia ẽ. n. rõ boni ⁊ entis ⁊ ita vr falsũ dicere. Rñ. dõ. q̃ q̃uis bonum ⁊ ens differãt fm ittiones: qz alia ẽ rõ boni ⁊ entis tñ ꝓuertunt fz suppositaliter co q̃ oẽ eẽ ẽ a bono ⁊ ad bonũ. vñ inq̃tũ nõ dicit idẽptitatẽ intẽtionis: sed equalitatẽ suppositoz boni ⁊ entis.

De mysterio trinitatis ⁊ vnitatis. Di. ij.

Oc itaqz va ac pia fide tenẽdũ est q̃ trinitas sit vnⁿ solus ⁊ verus deⁿ vt ait Aug. in li. ꝑmo de tri. s. pater ⁊ filius ⁊ spũs scũs: ⁊ h trinitas vnius eiusdẽqz subẽ vel eẽntie dr credit ⁊ intelligit q̃ ẽ sũmũ bonũ qõ purgatissimis mentibus cernit. Mẽtis. n. humane acies iualida in tã excellẽti luce nõ figit nisi p iusticiaz fidei emũdet. Jdẽ in eodẽ. Nõ approbo qõ in oẽone dixi. deus q̃ nõ nisi mũdos verũ scire voluisti. rñderi. n. põt multos nõ ẽt mũdos multa scire va. De hac ergo re sũma ⁊ excellẽtissima cũ modestia ⁊ timore agendũ ẽ: ⁊ attẽtissimis auribus atqz deuoti audiẽdũ vbi q̃rit vnitas trinitatis pẽis. s. ⁊ filij ⁊ spũs sci: qz neqz piculosius alicubi erratur: neqz laboriosius aliq̃d q̃rit: neqz fructuosius aliq̃d inuenit. Proinde ois q audit ⁊ legit ea que de ineffabili ⁊ iaccessibili dcitatis luce dicunt studeat imitari atqz seruare qõ venerabilis doctor Aug. in. i. li. de tri. de seipso ait. Nõ pigebit me ingt sicubi hesito q̃rẽ: nec pudebit sicubi erro discẽ Quisqs g⁹ hoc audit vel legit vbi piter certus ẽ mecũ pgat: vbi pariter hesitat querat mecũ: vbi errorẽ suũ cognoscit redeat ad me: vbi meum reuocet me. Jtaqz ingrediamur simul charitatis viã tẽdẽtes ad eũ de quo dictũ est: querite faciem eius semper.

Que fuerit intẽtio scribentiũ de trinitate.

Omnes autẽ catholici tractatores vt i eodẽ li. Aug. ait. q̃ de trinitate q̃ deus ẽ scripserũt. hoc intẽderũt fm scripturas docẽ q̃ pr ⁊ filius ⁊ spiritus scũs vnius sint subẽ: ⁊ inseparabili eqlitate vnus sit deus: vt sit vnitas in eẽntia ⁊ in psonis plalitas: iõqz nõ sũt tres diij sed vnus deus: sz pr genuerit filiũ: ⁊ iõ filius nõ sit q̃ pr ẽ: filiusqz q̃ pẽe sit genit⁹: ⁊ iõ pr nõ sit qui filius ẽ ⁊ spũs scũs: nec pr sit nec filius: sed tm̃ pãis ⁊ filij: spũs vtriqz coeqlis ⁊ ad tri-

nitatis vnitatē ptinēs. Teneamus ergo pa
trē ⁊ filiū ⁊ spūm scūm vnū eē nāliter deuz
vt ait Augu. in li. de fide ad Petrū. Neqz
tñ ipsū pēz eē q filius: nec filiū ipsū eē qui
pē ē: nec spūm scūm ipz eē q pē ē aut filius
Una ē. n. pās ⁊ filij ⁊ spūs sci eēntia: quaz
greci homousion vocāt: in q̄ nō ē aliud pē
aliud filius aliud spūs scūs q̄uis sit psona
lit⁊ alius pē alius filius alius spūs sāctus.

Quis ordo tuādus sit cū de tritate agit.

Eterū vt in li. ꝑmo de trinitate do
cet Aug. ꝑmū tm auctes scāz scri
pturaruz: vtrū ita fides se bēat de
mōstrādū est. Deinde aduersus garrulos
rōcinatores elatiores q̄z capaciores: rōni
bus catholicis ⁊ silitudinib⁹ ꝓgruis ad de
fensionē ⁊ assertionē fidei vtēdū ē: vt eoz in
q̄sitionib⁹ satisfaciētes mālietos plenius i
struamus: ⁊ illi si nequerint inuenire qđ que
rūt de suis mētibus potius q̄z de ipsa vīta
te: vel de nostra assertione ꝓquerantur.

Testimonia sanctoruz de trinitate.

Roponamus ergo in mediū vete
ris ac noui testi auctes q̄bus diui
ne vnitatis atqz trinitatis vītas de
mōstret: ac ꝑmū ipsa legis exordia occur
rant: vbi Moyses ait. Audi israel dñs de
us tuus deus vnus ē. Itē. Ego sū dñs de⁹
tuus q eduxi te de terra egypti. Nō erūt ti
bi dij alij ꝑter me. Ecce h̄ significauit vnita
tē diuine nāe. Deus. n. ⁊ dñs: vt ait Amb.
in li. de trinitate: nomē ē nāe: nomē ē ptātis
Itē alibi loquēs deus ad moysē ait. Ego
sū q sū: ⁊ si q̄sierint nomē meuz: vade ⁊ dic
eis. q ē misit me ad vos. Dicēs. n. ego sum
nō nos sumus: ⁊ q ē nō q sum⁹: aptissime
declarauit vnū deū solū eē. In cātico etiaz
Exodi legit. Dñs oipotēs nomē eius: nō
ait dñi vnitatē volēs significare: psonarum
quoqz plalitatē: ⁊ nāe vnitatē simul ostēdit
dñs in Genesi dicēs. Faciamus hoiem ad
imaginē ⁊ similitudiuē nr̄am: dicēs enim fa
ciamus ⁊ nr̄az plalitatē oñdit psonarū: di
cēs vo imaginē vnitatez eēntie. Ut. n. dicit
Aug. in li. de fide ad petrū. Si i illa nā pa
tris ⁊ filij ⁊ spūs sci vna eēt tñ psona: non
diceret faciam⁹ bo. ad ima. ⁊ simi. no. Luz
enim dic̄ ad imaginē oñdit vnā nām eē: ad
cuius imaginē bō fieret: cū vo dic̄ nr̄az oñ
dit eūde deū nō vnā ꝛ plres eē psonas. Hi
larius quoqz in li. 3° de tri. dic̄ his vbis si
gnificari q̄ in trinitate nec diuersitas ē: nec
singularitas vel solitudo: sed simulitudo
⁊ plalitas siue distinctio. Ait enim sic. Qui
dixit faciamus boiez ad ima. ⁊ simi. no. iui
cē plres eē sui siles in eo qđ dic̄ imaginez ⁊
simulitudinē nr̄am oñdit: imago. n. sola n̄
ē: ⁊ silitudo nō sibi ē: neqz diuersitatē duo
bus admisceri alterius ad alteruz silitudo
pmittit. Itē idē in li. 4. absolutius voluit in
telligi significationē hāc nō ad se tñ eē re
ferēdā dicēdo faciamus bo. ad ima. ⁊ sim.
no. Prosessio. n. psortij sustulit itelligētiaz
singularis. q̄z psortiuz aliqđ nō pōt eē sibi
ipsi solitario. Neqz rursū solitudo solitarij
recipit faciamus. neqz q̄q̄z alieno a se loq̄
tur nr̄am. Uterqz. n. hmo. i. faciamus ⁊ no
strā vt solitariū eūdēqz nō patit ita neqz di
uersū a se alienūqz significat. Solitario cō
uenit faciā ⁊ meā nō solitario vo ꝓuenit di
cere faciamus ⁊ nr̄az. vterqz hmo vt nō so
litariū tñ: ita neqz differētē neqz diuersū eē
significat: nobis quoqz nec solitarius neqz
diuersus ē ꝓfitēdus. Ita ergo deus ad cō
munē sibi cū deo imaginē eādēqz silitudi
nē hoiem repit opari. vt nec significatio ef
ficiēti admittat itelligētiā solitudis: nec opa
tio ꝓstituta ad eādē imaginē vel silitudinez
patiat diuersitatē diuinitatis. Quid ex ver
bis illis intelligi debeat. In his verbis
Hilarius pluralitatem personaruz voluit
intelligi noie psortij: atqz significauit noie
psortij vel pluralitatis nō poni aliqd ꝟ re
moueri. pluralitas. n. vel psortiū psonaruz
cū dī solitudo ⁊ singularitas negat cū dici
mus plres eē psonas significamus q̄ nō est
vna sola. Jō Hilarius volēs ista subtilr ⁊
sane intelligi ait. ꝓfessio psortij sustulit in
telligētiā singularis nō dicit posuit aliqd.
Ita ēt cū dicimus tres psonas singularita
tē ⁊ solitudinē tollimus. ⁊ q̄ pī nō ē solus
nec filius est solus: nec spūs scūs ē solus si
gnificamus: ⁊ q̄ nec pī tm̄ ē ⁊ filius: nec pī
tm̄ ⁊ spūs scūs: nec filius tm̄ ⁊ spūs sāctus
De h̄ aūt plenius in sequēti ageī vbi ēt ꝟz
qd similes dicant tres persone. ⁊ vtruz ali
quo modo sit ibi diuersitas vel differentia
ostendetur.

Ad id qđ ceperat redit vt alias. s. auctoritates supponat.

Unc vo ad ꝓpositū redeamus. ⁊
ad oñdēdā psonarū plitatē atqz es
sentie diuine vnitatē alias scōz au
ctoritates inducamus. Moyses dicit. In
ꝓncipio creauit deus celū ⁊ terrā: p deū si
gnificans pīem: p ꝓncipiū filiū. ⁊ qđ apud
nos dī deus: hebraica vītas hz beloim qđ
ē plurale huius singularis qđ ē hel. Qđ er
go nō ē dcm̄ hel qđ est deus: ꝟz beloim qđ
pōt iterptari dij siue iudices ad pluralitatē
psonarū referī. ad quā ēt illud attinē vī qđ
dyabolus p serpētē dixit. Eritis sic dij. p
q̄ habeī in hebraeo beloim. ac si dicēt eritī
sicut dine psone. Ille ēt maximus ꝓphaꝝ
⁊ regū Dauid: q suā p̄cedētibus ceteris p̄
fert itelligentiā dicēs. Super senes itelleri
vnitatē dine nāe oñdēs ait dñs nomē est il
li nō dicit dñi. Alibi ēt eiusdē vnitatē ⁊ eter
nitatē simul oñdēs ait ex psona dei. Israel
si me audieris non erit in te de. re. ne. ado.
de. alie. Aliud hoz vt dicit Ambr. in ꝑmo
li. de tri. significat eternitatē: aliud vnitatez
subē indifferētis: vt neqz posteriorez patre
neqz alterius diuinitatis filiū vel spūm san
ctū eē credamus. Nā si pīe posterior ē filī⁹
vel spūs scūs recēs ē: ⁊ si vnius nō ē diuini
tatis alienus est ꝟz nec posterior ē: q̄z recēs
nō ē nec alienus: q̄z ex pīe natus est filius.
Ex pīe ꝓcessit spūs scūs. Alibi quoqz di
stinctionē psonaꝝ insinuās ait. Verbo do
mini celi firmati sūt ⁊ spi. o. e. o. y. eoz. Ali
bi ēt ait. Bñdicat nos deus deus nost. be.
n. de. ⁊ me. eū oēs fines terre. Tria ꝓfessio
dei trinitatē exꝑmit psonarū: vnitatē vo el
sētie apit cū singularit subiūgit eū. Isaias
quoqz dicit se audisse Seraphin clamātia
Scūs scūs scūs dñs deus. p h̄ q̄ dicit ter
scūs trinitatē significat: p hoc q̄ subdit do
minus deus vnitatē eēntie. Dauid quoqz
eternā filij gnationez apte insinuat ex psona
filij ita dicēs. Dñs dixit ad me filius meus
es tu ego hodie genui te. De hac ineffabi
li gnatione Isa. ait. Generationez eius qs
enarrabit. In li. quoqz sapie eternitas filij
cū pīe mōstrat vbi sapia ita logtur. Domi
nus possedit me in initio viarū suarū ante
q̄z qcq̄z faceī a ꝓncipio ab eterno ordina
ta sū ab aliq̄z terra fieret: necdū erant abyssi ⁊
ego iā ꝓcepta erā: necdū fōtes necdū mon
tes aut colles ⁊ ego parturiebar: adhuc ter
rā nō fecerat ⁊ cardines orbis terre: qñ ꝑ
parabat celos aderā: qñ appēdebat fūda
mēta terre cū eo erā cūcta cōponēs ⁊ de e
ctabar p singulos dies ludēs coram eo. Ec
ce aptū de eterna genitura testimoniū quo
ipsa sapia phibet se añ mūdū ꝓceptā esse ⁊
parturiri. i. genitā ⁊ apud pīem eternaliter
existē. Ipsa ēt alibi ait. Ego ex ore altissi
mi pdij ꝓmogenita añ oēm creaturā. Qui
cheas quoqz ꝓpha eternā vbi gnationez
⁊ tpalē ex Maria simul insinuauit dicens
Et tu bethleez effrata paruulus es in mili
bus iuda ex te egredieī q sit dñator in isra
el: ⁊ egressus eius ab initio a diebꝰ eternitat

Specialia testimonia de spū sancto.

E spū scō ēt exꝑssa documenta in
veteri testō habemus. In Genesi
eni legit. Spūs dñi ferebat super
aq̄s. Et Dauid dicit. Quo ibo a spū tuo
Et i li. sapie dī. Spūs scūs disciplie effugi
et fictū: benignus est. n. spūs sapie. Isaias
quoqz dicit. Spūs dñi super me ꝛc̄.

De testimoniis noui testamenti.

Unc post testimonia veteris testi
de fide scē trinitatis ⁊ vnitatis ad no
ui testi auctes accedamus: vt i me
dio duū aialiuz cognoscat vītas ⁊ forcipe
de altari sumat calculus quo tangant ora
fideliū. Dñs itaqz xp̄s vnitatē diuine essen
tie ac psonarū trinitatē apte insinuat aplis
dicēs. Ite baptizate oēs gētes in noie. p. ⁊
f. ⁊. s. s. amē. In noie vtiqz ait vt ait Ambr.
in li. ꝑmo de trinitate. nō in noibus vt vni
tas eēntie oñdat ꝑ noia tria que suppositū
tres eē psonas declarauit. Ipse ēt ait. Ego
⁊ pī vnū sumus vnū dixit vt ait Ambr. in
eo. li. ne fiat discretio ptātis ⁊ nāe: ⁊ addi
dit sumus vt pīem filiūqz cognoscas. s. vt
pfectus pī filiū pfectū genuisse credat: ⁊ q̄
pī ⁊ filius vnū sint non ꝓfusione ꝟz vnitate
nāe. Joānes q̄qz i epla canonica ait. Tres
sūt q testimoniū dāt in celo: pī vbū ⁊ spūs
scūs: ⁊ hi tres vnū sūt. Ipse ēt in initio cuā
gelij sui ait. In ꝓncipio erat vbū ⁊ v. cr. a.
d. ⁊. d. e. v. vbi apte oñdit filiū semp ⁊ eter
naliter fuisse apud pīem vt aliū apud aliū.
Aplis quoqz apte trinitatē distinguit dicēs
Misit deus spūm filij sui in corda nr̄a. Et
alibi. Si spūs eius q suscitauit Jesuz habitat
in nobis ꝛc̄. Itē alibi trinitatē atqz vnitatē

euidētissime cōmēdat dicēs. Quoniā ex ipso ⁊ p ipsū ⁊ i ipso sūt oia ipsi glia. Ex ipso ait vt Aug. i li. de trinitate dic̄ pp p̄iem: p ipsū pp filiū: i ipso pp spūm scūm. P̄er h̄ vo q nō ait ex ipsis p ipsos ⁊ i ipsis: nec ait ipsis glia ſz ipsi: insinuauit hāc trinitatē vnū dñm deū cē. Sz q2 pene singule sillabe noui testi hāc ineffabilis trinitatis atq3 vnitatis vītatē p̄cōrditer ilīnāt inductioni testimonioꝝ sup hac re supsedeamus: ⁊ rōib⁹ ꝯgruisq3 similitudinibus ita esse put infirmitas nostra valet ostendamus. Di.ii.

b Oc itaq3 ve rē.] Preterq3 inq̄siuit ea de q̄bus agendō ē i h̄ ope h̄ p̄sequit suā intētionē: ⁊ diuidit i duas ptes. Luz. n. vt supra dictū ē sacre doctrine itētio sit circa dīna: diuinū aūt sumit fm relationē ad deū vel vt p̄ncipiū vel vt finē: fz q̄ apo. vlt. dī. Ego sū alpha ⁊ o: p̄sideratio hui⁹ doctrine erit de rebus fm q exeūt ap̄: ⁊ fm q referunt i ipsū vt i finē. Un̄ i p⁹ pte determinat de rebus diuinis fm exitu3 a p̄ncipio. In 2⁹ fm reditū i finē: ⁊ h̄ i p̄ncipio t̄ţ.

Aliter p̄t diuidi fm intētionē magr̄i: q in p⁹ determinat de reb⁹. in 2⁹ de signis. ⁊ h̄ in. iiij. Itē p⁹ in tres. in p̄ma de fruibilib⁹. in 2⁹ de vtibilib⁹ i scdo li. in ttio de hīs q̄ ordināt vtibilia ad fruibilia: q̄ ēt parti sūt vtibilia ptim fruibilia: ⁊ in h̄ ttio li. Scōm p̄mā diuisionez diuidit p̄ma pes in duo. In p̄ma determinat de diuis fm exitu3 a p̄n⁹ i vnitate cētie. In scda de diuis fm exitū in diuersitate cētie: ⁊ h̄ i scdo li. Primus aūt liber diuidit i duas ptes. exit⁹. n. psonarū i vnitate essētie ē cā exit⁹ creaturarū i cētie diuersitate. Un̄ i p̄ma pte determinat trinitas p̄sonarū i vnitate cētie: q̄ distinguit fm exitū vnius psone ab alia. In scda determinant attributa q̄dā: ex quoꝝ rōnib⁹ cōplex cālitas i diuis psonis respectū p̄ductōnis creaturarum. s. de scia potētia volūtate. ista xxxv. dc. cū3 supra dīsseruim⁹. [p̄ma diuidit in duas ptes. Primo. n. inq̄rit trinitatē psonaru3 in vnitate cētie de q̄ ūtēdit. In scda p̄sequit de trinitatis vnitatē ꝯtrinitat⁹ iuēte: ista. viij. dc. Sicut de vītate rē.]p̄ma i ou. In p̄ma manifestat vītatē. In scda excludit dubitationez iij⁹. ō. hic orit q̄ rē.] Itē p⁹ i ou. In p̄ma inq̄rit mo⁹ iuestigādi trinitatē i vnitate. In scda oñdit trinitatē psonarū in cētie vnitate: ibi Proponam⁹ g̃ rē.] Modus aūt iuestigādi oñdit ꝯtū ad tria. Primo ꝯtū ad inq̄rētiū ꝓditionē. Scdo ꝯtū ad intētionez ibi Oēs aūt catholici.] Tertio ꝯtū ad inq̄rendi ordinē: ibi Leterū vt i li. p⁹ rē.]inq̄rētiū aūt ꝓditionē in p̄ma pte describit trip⁹. Primo ꝯtuz ad ipsā puritatē q̄ necessaria ē ad tāte vītatis contēplationē. Scdo ꝯtū ad reuerētiā ⁊ attētionē: ibi De hac igit re rē. [Tertio ꝯtū ad mutuaz charitatē: q2 vn⁹ idiget alteri⁹ auxilio pp difficultatez māe: ibi Perinde ois q̄ audit rē.] Ois aūt catho. rē.]h̄ oñdit intētionē inq̄rētiū de trinitate. Et p̄mo oñdit q̄d doctores intēderūt docē. Scdo ꝓcludit q̄d oporteat nos tenē: ibi Teneamus igit rē.] Proponam⁹ g̃ rē. h̄ oñdit trinitatē p̄sonarū i vnitate cētie. ⁊ p⁹ p auctes. scdo p rōnes. 3⁹ ō. ibi Apo. nāq3 ait. p̄ma i duas. p⁹ oñdit ꝓpositū p auctes ve. te. scdo p auctē no. ibi Nūc vero post testimonia.]p̄ma i tres. i p̄ma oñdit ſpāliter cētie vnitatē. scdo cōmunit⁹ vnitatē ⁊ trinitatē. p⁹ p auctē legis. scdo ꝓphārū: ibi Personarum quoq3 pliter rē. Tertio ſpāliter p̄sonarum diffinitionē: ibi Dicēdū q3 cēna rē.]Et p⁹ fz ꝓcessionē filij a p̄e. 2⁹ q̄tū ad ꝓcessionē. s. s. ab vtroq3

a D euidētiam eoꝝ q̄ h̄ dicūtur q̄nq3 q̄runt P̄rio de vnitate diuie cētie. 2⁹ vtz i illa vnitate sit iuenire diuersitatem attributoꝝ. 3⁹ vtz plitas rōnuz fz q̄s attributa differūt sit aliq⁹ i deo vl̄ tm̄ i itellectū rōcinātis. q̄rto vtrū illa vnitas cōpatiat pluralitatē p̄sonarū. Quinto si compatiat vtrū plitas illa sit plitas realis vl̄ rōis tm̄

a D p⁹ sic ꝓcedit: vī q nō sit necessariū ponere vnū deū. Ab vno. n. p̄mo z simplici ꝓcedit tm̄ vnū fm p̄m: fz ples bonitates i uenīunt ptīcipate i creaturis: sicut sapia bonitas pax ⁊ hi⁹: g̃ vī q ꝓcedāt a plib⁹ p̄mis p̄ncipijs ⁊ sic ē ponē ples deos: ⁊ h vī fuisse error gētiliū: vt dic̄ Dyo. li. de di. no. q ēt pz ex h q̄ ponebāt vnū deū sapie: ⁊ aliā dcā pacē: ⁊ sic de alijs. Itē sic oz. 4. metho. p̄fectuz vnūqd3 ē q̄n p̄t ꝓducere sibi sile i nā: fz diuina cētia ē p̄fectissima: g̃ vī q posſit ꝓducē aliā cētiā sibi similem: ita q sint ples diuine cētie. Itē p̄ma mā q̄ ē pura potētia ē vna: ⁊ q̄to fozme sibi sūt ꝓpinq̄ores i ueniunt pauciores nūo. p⁹ enim ꝓficit p. iij. formas elemētares: p⁹ pl̄as formas mixtoruz corpoꝝ: g̃ i vltimo remotionis a mā oz inueniri maxima plitas: ⁊ ista vī q cuz deus sit maxime remot⁹ a mā: q nā diuina sit maxime multiplicata: ⁊ sic sūt ples dij. Cōtra ois nā q̄ inuenit in plibus fm ꝓus ⁊ posteri⁹ oz q descēdat ab vno p⁹ in quo pfecte habeat. vnitas. n. ꝓncipiati attēdat vnitati ꝓncipij: sic ois calor originat ab vno calidissimo q ē ignis: fz entitas inuenit i plib⁹ fm ꝓus ⁊ posteri⁹: g̃ oz esse vnū p⁹ ens pfectissimū a quo oia entia hīt cē: ⁊ h ē deus: ē igit vnus deus. P̄. si sint ples dij p cētiā distincti: oz q eorū cēntie diuidant abiuicē cēntiali dzia: sic q̄ differūt specie vel gnē: vel q̄ differāt nūo. Si aūt differūt gnē vl̄ specie oz q aliq3 dzia differāt. illa aut tē dzia aut ptinet ad bonitatē aut nō. si nō: g̃ deꝰ i quo erit dzia nō hz purā bonitatē: ⁊ sic nō ē purū bonū: si aūt ptinet ad bonitatē ⁊ illa nō inuenit i alio: g̃ ille i quo nō inuenit nō erit pfect⁹ i bonitate: oz aūt deū cē sūmū bonū q sit ⁊ purū ⁊ pfcm i bonitate: g̃ ipossibile ē cē ples deos. Si dicat q illa dzia ē eadē fm spēz in vtroq3: fz differens nūo. Cōtra q̄cd ē ciusdē speciei nō diuidit fz numerū nisi fz diuisionē māe vel alicui⁹ potētiaꝝ g̃ si illa dzia eadē ⁊ spēz differēs nūo: oporebit q in deo sit aliq̄d potentiale: ⁊ sic ens diminutuz: ⁊ depēdēs ad aliud q̄d ē ꝺ rōnez p̄mi entis

P̄. eius in quo nō differt suū cē ⁊ sua q̄d dicas nō p̄t pticipari q̄ dicas sine cētia: nisi ⁊ cē participet: sed q̄ncūq3 diuiditur cētia alicuius per

pticipationē pticipat cētia eadē fm rōez ⁊ nō fz idē cē: g̃ ipossibile ē et⁹ i q̄ nō differt cētia ⁊ cē ⁊ essētia pticipatione diuidi vel multiplicari: ⁊ tale aūt ē de⁹: als cē suū cēt acq̄situ ab aliq̄: g̃ ipossibile ē q dinitas multiplicet⁹ vl̄ diuidat: ⁊ ita erit vn⁹ tm̄ deꝰ. Rn̄. dō: q cū ois multitudo ꝓcedit ab vnitate aliq̄: vt dic̄ Dyo. oz vniuersitat⁹ multitudinē ad vnū p̄n⁹ entiū p⁹ reduci q ē de⁹. h. n. ⁊ fides supponit ⁊ rō demōstrat. Ad p⁹ g̃ dō: q q̄uis bonitates pticipate i creaturis sint differētes rōne: tm̄ hñt ordinē adiuicē: ⁊ vna icludit alteraz ⁊ vna fūdat sup alterā: sic i itelligē icludit viuē: ⁊ i viuē icludit cē: ⁊ iō nō reducunt i diuersa ꝓncipia ſz i vnū: ſz si fm ordinē nō bzent: non pp h excluderet vnitas p̄mi p̄ncipij: q2 q̄ō i p⁹ vnitū ē i effectib⁹ multiplicat: ſp. n. i cā ē aliq̄d nobili⁹ q̄ i cēto. vñ p⁹ p̄m⁹ ſz sit vnū ⁊ simp⁹ re: sūt tm̄ in eo ples rōnes pfectionū li. sapie vite ⁊ hi⁹: fm q̄s diuerse pfectiones re differētes i creaturis cāntur.

Ad 2⁹ dō: q h ē de pfectione dine cētie q sibi sillis ⁊ eq̄lis alia cētia cē nō p̄t: si. n. ab ipa esset: oportēt q cē illi⁹ eēt depēdēs ab ipsa: ⁊ sic icidēt i illā cētiā potētialitas p quā distingueret ab cētia dina: q̄ ē act⁹ pur⁹: nō aūt oz q q̄cd ē de nobilitate creature: sit ō nobilitate creatoris q̄ ip sā ip⁹oportionaliꝝ excedit: sic aliq̄d ē ō nobilitate canis: vt cē furibūdus q eēt ad ignobilitatē hois vt dic̄ Dyo. Ad 3⁹ dō: q simp⁹ p̄m⁹ hz rōez vnitat⁹: ⁊ q2 mā ē potētia tm̄: iō ē vna nūo: non p vnā formā quā hēat p remotionē oīuz formarū distinguētiū: ⁊ p eādē rōez act⁹ pur⁹ ⁊ p̄m⁹ ē vn⁹ nō multiplicabil⁹: sic mā multiplicat p aduētū formaru: ſz oio ipossibilis ad diuersitatē.

Ircā 2⁹ sic ꝓcedit: vī q i dina cētia nō sit

c plitas attributoꝝ. illud. n. ē maxime vnum q oio a plitate remouet. albi⁹. n. ē fm phm q ē nigro i pmixti⁹: ſz dina cētia est sūme vna q ē p̄m⁹ tot⁹ vnitat⁹: g̃ i ea nulla plitas attributoꝝ cadē ponit. Itē vni⁹ simplicitat⁹ ē opatio vna: ſz dina cētia ē vna ⁊ simp⁹: g̃ hz tm̄ vnā opationez diuersoꝝ aūt attributoꝝ sūt opationes diuerse: sicut scie scire ⁊ volūtat⁹ velle: ⁊ sic de aliis: g̃ i deo nō iuenit diuersitas attributoꝝ. Cōtra sic dicit Anſ. oē q̄ō simp⁹ meli⁹ ē cē q̄ nō cē deo ē attribuendō: ſz sapia bonitas ⁊ hi⁹ simp⁹ sūt meli⁹ esse q̄ nō cē: g̃ sūt i deo. P̄. oē q̄ō oz fz q̄d originat ab eo q̄ō ē simp⁹ ⁊ absolute: ſz iuenim⁹ q̄daz cē pfcā nō absolute: ſz fm suā nām. q̄dā plus ⁊ q̄dā min⁹ g̃ oz cē aliq̄ō pfectū absolute ⁊ simp⁹ a q̄ oia alia pficiant: ſz sic dic̄ phs i. 5. metha. pfectū simp⁹ ē i q̄ iueniunt oēs nobilitates repte i oib⁹ generibus ⁊ Lom. dic̄ ibiō: q h ē de⁹: g̃ i deo ē repire potētiā bonitatē: ⁊ q̄cd aliō ē nobilitat⁹ i q̄cūq3 re. P⁹ dō: q q̄cd ē entitat⁹ ⁊ bonitat⁹ i creaturis totū ē a creatore: impfectio aūt nō ē ab ipso: sed accidit ex pte creaturarū: inq̄m⁹ sūt ex nihilo q aūt ē cā alicui⁹ hz illō excellēti⁹ ⁊ nobili⁹: vñ oz q nobilitates oiuz creaturarū iueniant in deo nobilissimo mō ⁊ sine aliq̄ impfectione: ⁊ iō q i creaturis sunt diuersa i deo pp sūmā simplicitatē sūt vnuz: sic g dō ē q i deo ē sapia bonitas ⁊ hi⁹: quoꝝ qōlibz ē ipsa dina cētia: ⁊ ita oia sē vnū re: ⁊ q2 vnūqd3 q eoꝝ ē i deo fm suū vltimā rōez: ⁊ rō sapie nō ē rō bonitat⁹: inq̄m⁹ hi⁹ relinq̄tur qō sūt diuersa rōne: nō tm̄ ex pte ipsi⁹ rōcinātis: ſz ex ꝑtate ipsi⁹ rei: ⁊ ide ē q ipse nō ē cā rez oīe equoca cū fz formā suā ꝓducat effect⁹ silles nō vniuoce ſz analogice: sic a sua sapia deriuat oīs sapia: ⁊ ita de aliis attribut⁹ fm doctrinā Dyo. Un̄ ipse est exēplaris forma rerū: nō tm̄ q̄⁹ ad ea q̄ sūt i sapia sua. s. fm rōes ydeales: ſz ēt q̄⁹ ad ea q̄ sūt i nā sua. s. attributa. Quidā aūt dicūt q ista attributa non differūt nisi penes cōnotata i creaturis: qō nō p̄t cē. tū q2 cā nō hēat aliq̄d ab effectū ſz e⁹: vñ deus nō oz sapiēs q2 ab eo ē sapia: ſz potius res creata oz sapiēs inq̄m⁹ imitat⁹ dīna sapia: z tū q2 ab etno creaturis ñ exñtib⁹ ēt si nūq̄ future fuisset fuit vez dze q est sapiēs bon⁹ ⁊ hi⁹: nec iō oio significat⁹ p vnū ⁊ p alio: sic idē significat⁹ p noia sinonia. Ad p⁹ g̃ dō: q plitas attributoꝝ in nullo ꝓiudicat sūme vnitati: q2 ea q̄ i aliꝭ sūt vt pla i eo sūt vnuz ⁊ remanet plitas tm̄ ſz rōez q nō opponit sūme vnitati i re. ſz necessario ipsa ꝓsequmur si simul assit ꝑfectio. Ad 2⁹ dō: q opatio dei ē sua cētia: vñ sic cētia ē vna: ita opatio ē vna i re ſz plificat p diuersas rōes: sic ēt ē ex pte cētie: q̄ ſz sit vna: ꝓsiderant tm̄ in ea plures rationes attributoꝝ.

Ircā 3⁹ sic ꝓcedit: vī q plitas rōnū fm q̄s

c attributa differūt nllo⁹ sit i deo: ſz tm̄ i itellectu rōcinātis: Dic̄. n. Dyo. p⁹. c. ō di. no. Oēm sc̄oꝝ theologoꝝ hymnū. iuenies ad bonos thearchie ꝓcessus manifestatie ⁊ laudatie dei no minatoines dīdēt. Et ē sēsus q noia q̄ i laudez dīna sci assumūt fm diuersos dīnitat⁹ ꝓcessus: q̄ b⁹ ipse deus manifestatur didunt: g̃ ista plitas ⁊ ē ex pte dei: ſz ex pte diuersoꝝ effectuū: ex q̄bus itellect⁹ nr̄ deū diuersimode cogīscit ⁊ noīat. P̄. Dyo. dic̄ i epla ad gaiū: si aliq̄s vidēs deū itellexēit q̄ō vidit: nō ipz vidit: ſz ad eoꝝ q̄ sūt eius: si ergo ꝓdcā noīa differunt fz diuersas rōnes q̄s ō eis itellexim⁹ istis rōib⁹ null⁹ rñdz q i deo sit: ſz i his q̄ dei sūt. s. creaturis. P̄. cōm. dic̄ i. xj. metha. loquēs de hi⁹ noib⁹: q multiplicitas q̄a ista noia ꝓtēdit ē i deo fm itellectū: ⁊ nullo⁹ fz rē: g̃ vī q plitas harū rōnū sit fz itellectū nr̄z tm̄. P̄. q̄cd ē i deo de⁹ ē: si g̃ iste rōes fm q̄s attributa differre sūt i deo ipse sūt de⁹: ſz de⁹ ē vn⁹ ⁊ simp⁹: g̃ iste rōnes fm q nō sūt plures sūt i deo. P̄. illō q̄ō i se ē vnū oib⁹ modis nō ē radix alicui⁹ multitudis in eo exñtis: ſz cētia dina ē vna oib⁹ modis: q2 est sūme vna: g̃ nō p̄t cē radix alicui⁹ multitudis i ea exñtis: plitas g̃ dictaꝝ rōnū ñ iudicat i cētia dina ſz i itellectu tm̄. P̄. Dam. dic̄ q i deo oia sē tm̄ p ter i gnātiōe gnātionē ⁊ ꝓcessionē: si g̃ sapia ⁊ bonitas ⁊ hi⁹ attributa sē i deo: fz q in ipo sūt ñ hñt aliquā plitatē: g̃ plitas rōnū g̃ nō signt nō ē i deo ſz in itellectu nr̄o tm̄. Sed ꝺ Dyo. vlt. c. ō di. no. dic̄ q de⁹ oz pfect⁹: sic oia i seipo ꝓhñs: ⁊ h ē ēt q phs ⁊ cōmē. dic̄ i. v. metha. q de⁹ oz pfect⁹ q2 oēs pfectiones q̄ sūt i oib⁹ generib⁹ rerū i ipo sūt: h aūt pfectio q̄ de⁹ pfect⁹ oz ē fz rē ⁊ nō fz itellectū tm̄ g̃ ista attributa q̄ pfectionē demōstrāt nō sē tm̄ i intellectū: ſz i re q̄ de⁹ ē. P̄. Dyo. ix. c. de di. no. dic̄ q creature dicunt deo siles: inq̄m⁹ imitant deuz q

pfecte imitabil' nō ē a creatura: ista ār imitatio ē fz ptcipationē attributoꝝ: ḡ creature sūt deo, silr es: fm sapiam bonitatē ꝛ hi' :fz h nō posset eē nisi p dicta eēnt i deo fz ꝓpas rōes: ḡ rō sapie ꝛ bonitat ꝓpe i deo ē: ꝛ ifra hi' rōes nō sūt tm ex pte itellect' P. sapia nō dr equoce de deo ꝛ creatura. alias sapia creata nō ducēt icognitionē sapie increate: ꝛ silr ē de potētia ꝛ bonitate ꝛ de alijs hi' :fz ea q̄ p dicant de plib' fz rōnes oio diuersas equoce p dicant: ḡ aliq̄ rō sapie fz ꝙ de deo dr: ꝛ de creaturis ē vna: nō q̄dez p uocationē sz p analogiā. ꝛ silr ē de alijs: sz rō sapie fz ꝙ de creaturis dr: nō ē eadē rō cū rōne bonitat ꝛ potētie: ḡ ēt fz ꝙ ista de deo dicunt nō sūt eedē rōnes: fz diuerse. P. sic de' vc ē pz: ita ēt vc ē sapiēs: fz ex h ꝙ vc deus ē pz: nō pōt dici ꝙ rō pnitatis sit in ītellectu tm: ḡ nec ex h ꝙ de' vc ē sapiēs: pōt dici ꝙ rō sapie sit in ītellectu tm: fz rō pnitat q̄ realr i deo ē nō ē eadē cū rōne dnitat. Un nec pnitate ē de': nec dnitate ē pz. ꝛ tñ ista plitas ronū nō tollit simplicitatez dinā: pp h ꝙ eētia ꝛ pnitas idez sūt i re: ḡ silr si ponam' sapiaz ꝛ eētiā eē idē re: oio ꝛ rōes eoꝝ diuersas nō tollet simplicitas dine eētie: sz dine eētie simplicitas ē tota cā q̄re ista attributa i deo nō differūt: ḡ nō ē icōueniēs ponē ꝙ sapie ꝛ bonitat rō i deo ē: ꝛ tñ vna nō ē altera: si res oio vna ponat. Si dicat ꝙ nō ē silr de reuelationib' p sonalib': ꝛ de attribut eētialib': qr i deo nō sunt nisi duo ꝑdicamēta. s. suba ꝛ relatio: vñ rō relationis ē alia a rōe sube: nō tñ rō sapie ꝛ alioꝝ absoluto ꝝ ē alia a suba. Lōtra. reuelatio i dinis hz duplicē cōparationē. vnā ad suū correlatiuuz: fz dupliciter cōparationē. vnā ad sui correlatiuuz: fz qō ad aliqd dr. Aliā ad eētiā fm quā ē idē re cū ea: fz scōa rō ꝙ aliqd ē idē alteri: nō fac nūm cuz eo: ḡ ꝙ relationes ad aliud ꝑdicatum ptineāt: q̄ ad ꝑdicamta sbe ē p cōparationē ad suū relatiuū ḡ adhuc manet eadē cōparatio sapie ꝛ pnitat ad eētiā. Rn. dr: ꝙ sic sup: a dictū ē: sapia ꝛ bonitas ꝛ oia hi' sūt oio vnū re i deo: fz differūt rōe: ꝛ h rō nō ē tm ex pte ipsi' rōcinātis: fz ex ꝓpetate ipsi' rei. Ad cui' rei euidētiā vt oligēter explicet ꝙ ex h pēdet totus itellect' eoꝝ q̄ i p'li. dicūt iiij. oz vidē. P° qd sit rō fz quā dicim' attributa rōne differre. 2° quō dicat aliq̄ rō i aliq̄ re eē vel nō eē. 3° vtrū iste rōnes diuerse attributoꝝ sint i deo vel nō. 4° vtr plitas istarū rōnū sit tm ex pte itellect' nr̄i: vel aliq°° ex pte rei. Quā tū ad p'mum ptinet. sciēdū ē ꝙ rō, put h sumit nihil aliud ē q̄ id: qō apphēdit itellect' de significatione alicui' nois: ꝛ h i his q̄ hnt diffinitionē cū ipsa rei diffinitio fm ꝙ phs dicit. iiij. metha. rō quā signi ficat nomē ē diffinitio: fz q̄dā dicunt hāc rōnez sic dictā q̄ nō diffinit: sic q̄ntas ꝛ q̄litas ꝛ hi' q̄ non diffiniunt: qr sūt gnā gnālissima. Et tñ rō q̄litatis ē id qō significat nois q̄litatis: ꝛ h ē rō ex q° q̄litas hz ꝙ sit q̄litas. vñ nō refert vtrū illa q̄ dicunt habē rōnē vel nō habent diffinitionem. Et sic patet ꝙ rō sapie q̄ de deo dr: ē rō ꝙ ꝓcipit de significato huī' nois: q̄uis ipsa sapia dina diffinuri nō possit: nec tñ h nomē rō significat ipsā ꝓceptionē. qz h signtficat ꝑ nomē sapie: vel ꝑ aliud nomē rei: fz significat ītētionē huī' exceptionis: sic ꝛ h nom̄ diffinitio: ꝛ alia noia scōe ipositionis: Ex h ꝑz 1m s. qliter rō dicat eē i re: nō. n. h dr q̄si ipsa intentio quā significat nomē rōis sit i re: aut ēt ipsa ꝓceptō cui ꝓuenit talis ītētio sit i re extra aiam: cuz sit i aia sic i subo: fz dr eē i re inq̄m i re extra aiam ē aliqd qō rndet ꝓceptioni: aie: sic significatū significatio vñ sciēdū ꝙ ipsa ꝓceptio intellect' trip' se hz ad rē q̄ ē extra aiaz. Aliqn. n. h ꝙ itellect' ꝓcipit ē silitudo rei exīs extra aiaz: sic h qō ꝓcipit de h noie hō: ꝛ talis ꝓceptio itellect' hz fūdamētū i re imediate: inq̄m res ipsa ex sua ꝓformitate ad itellectū facit ꝙ itellect' sit verus: ꝛ ꝙ nomē significās illū itellectū ꝑ dr de dicat. Aliqn ār h qō signi ficat non est silitudo rei exīs extra aiam: fz ē aliqd qō sequr ex mō itelligendi rē q̄ ē extra aiam ꝛ hi' sūt intētiones q̄s itellect' adiuenit: sic significatū hui' nois gen'. nō ē silitudo alicui' rei extra aiaz exīs: fz ex h ꝙ itellect' itelligit aiaī vt i plib' specieb' attribuit ei intētionē generis ꝛ hi' ītētionis: lz ꝓrimū fūdūmētū nō sit i re fz i itellectu: tm remotū fūdamētū ēres ipsa. Un itellect' nō ē falsus q̄ has ītētiones adiuenit: ꝛ silr ē de oib' aliis q̄ sequūt ex mō itelligēdi: sic ē abstractio matheēaticorū ꝛ hi'. Aliqn vo id ꝙ significat ꝑ nomē n hz fūdamētū i re: neq; ꝓrimū neq; remotū: sic cōceptio chimē: qr neq; ē silitudo alicuius rei extra aiam. neq; ꝓsequit ex mō itelligēdi rē aliquā nāe. ꝛ iō ista ꝓceptio ē falsa. Un ꝑz fm. s. ꝙ rō dr eē i re: inq̄m significatū nois cui accidit eē rōnē ē i re ꝛ h ꝓtingit ꝑ ꝙ ꝓceptio itellect' ē silitudo rei. Quātū aūt ad 3um. s. vtr rōnes attributoꝝ i deo sūt: sciēdū ē ꝙ circa h vī eē duplex opio. Quidā. n. dicūt vt aui. ꝛ rabymoyses. ꝙ res illa q̄ de us ē: ē qōdā eē subsistēs: nec aliqd aliud nisi eē in deo ē. vñ dicūt ꝙ ē eē sine eētia: oia aūt alia que deo attribuunt vificant de deo dup' fm eos. Ut ꝑ modū negociationis. Uel ꝑ modum cālitatis. Per modū negociationis dup'. Uel ad remouendū ꝓuatū: seu defectū oppositū: vt dicim' deū sapiētē: vt remoueat defect' q̄ ē i carētib' sapia. Ul' fm h ꝙ aliqd ex negociatione cōsequtur: sic ē de h noie vn°: q̄ ex hocipso ꝙ nō ē dim̄lus est vnus. Similiter ex hocipso ꝙ ē imālis ē itelligēs. vñ fm eos oia ista noia potiꝰ sūt iuēta ad remouēduz: q̄ ad ponēdū aliqd i deo. Itē ꝑ modū cālitat dup' Uel inq̄m ꝓducit ista i creaturis: vt dicat de' bonus: qr bonitatez creaturis influit: ꝛ sic de alijs. Uel inq̄m ad modū creature se hz: vt dicat deus volēs: vel pius inq̄m se hz ad modū volūtat vel pī. Et fz hāc opinionē seqtur ꝙ oia noia q̄ dicūt de deo ꝛ creaturis: dicant pure ꝛ ꝙ nulla similitudo sit creature ad creatorē ad h ꝙ creatura ē bona vel sapiēs: vel hi' aliqd: ꝛ h expsse dic Rabymoyses. Scōm h ergo ad qō ꝓcipit de nobis attributoꝝ ñ refert ad deū: vt sit similitudo alicui' ꝙ i eo ē. vñ sequit ꝙ rōnes istoꝝ noiuz nō sūt i deo q̄si fūdamētū ꝓximū hēant i ipso sed remotum: sic nos dicim' de relationib' q̄ ex tēpore de deo dicunt. hi'. n. relationes i deo fm rem nō sūt: fz seqnūtur modū itelligēdi: sic dcm̄ ē de intētionib': ꝛ sic fm hāc opinionē rōnes hoꝝ attributoꝝ sūt tm i itellectu ꝛ nō in re que deus est: ꝛ

intellect' eas adinuenit ex ꝓsideratiōe creaturaꝝ vl' ꝑ negationē vl' ꝑ cālitatē: vt dictū ē. Alij vo dicūt vt Dio. ꝛ Anſl. ꝙ i deo ꝑeminēter exīstit: qc qd pfectiōis i creatur ē: ꝛ h eminētia attēdit ꝙm ad tria. s. ꝙm ad vltatē: qz i deo sit oēs pfectiōes: adunate q̄ nō ꝓgreganī i vna creatura. Itē ꝙm ad plenitudinē: qz ē ibi sapia sine oi defectu: ꝛ silr de aliis attribut: qō nō ē i creaturis. Itē ꝙm ad vnitatē q̄. n. i creatur diuersa sūt: i deo sūt vnū: ꝛ qz i illo vno hz oia: iō fz illud vnū cat oia cogscit oia ꝛ oia sibi p analogiā silant. fm ḡ hāc opionē ꝓceptiones q̄s itellect' nr̄ ex noib' attributoꝝ ꝓcipit sūt ve silitudines rei q̄ de' ē. q̄uis deficientes ꝛ nō plene: sic ē de aliis reb' q̄ deo silant. Un hi' rōes nō sūt tm i itellectu: qz hāt ꝓximū fūdamentū i re q̄ de' ē. ꝛ ex h ꝓtingit ꝙ qcqd seqtur ad sapiaz in ꝙm hi' recte ꝛ ꝓxime ꝓuenit deo. Hee aūt opiniones q̄uis i supficie diuerse videant: tñ nō sūt ꝟue. sic q̄s dicto ꝝ rōnes ex causis assumit dicēdi Quia ꝑmi ꝓsideraūerūt ipsas res creatas qb' iponunt noia attributoꝝ: sic ꝙ h nomē sapia ipo nit cuidā q̄litati: ꝛ h nomē eētia: cuidā rei q̄ non subsistit: ꝛ h lōge a deo sūt: ꝛ iō dixerūt ꝙ de' ē eē sine eētia: ꝛ ꝙ nō ē i eo sapia fm se. Alij vo ꝓsideraūerūt rōnes pfectiōis ex qb' dicta noia sumunt: q̄z de' fm vnū simp' eē oib' modis pfect' ē q̄ ipotant ꝑ hi' noia: iō dixerūt ꝙ ista noia ponitue deo ꝓueniūt. Sic ḡ ꝑz ꝙ q̄libet harū opinionū nō negat h ꝙ alia dic: qz nec ꝑmi dicūt aliquē modm pfectionis deo deesse. nec scōi q̄litatem aut res nō sb sistētes i deo ponerēt. Sic ḡ ꝑz 3um s. ꝙ rōnes attributoꝝ sūt ve i deo: qz rō nomis magis se tenet ex pte ei' a q̄ iponit nomē: q̄ ex p te eius cui iponit. Quātū vo ad q̄rtū. s. vtrum plitas istarū rōnū sit tm ex parte itellect' nr̄i. vel aliquo mō ex parte rei. Sciēdum ē ꝙ ista plitas rōnū ꝓtingit ex h ꝙ res q̄ de' ē: supat itellectum nostrū. Intellect'. n. nr̄ nō pōt vna ꝓceptione diuersos modos pfectionis accipe: tū qz ex creatis cognitionē accipit: i qb' sūt diuersi modi pfectionū fm diuersas formas: tū qz h qō video est vnū ꝛ simp'. plificat i itellectu nro ēt si imediate a deo recipet: sicut multiplicat, pcessio sue bonitatis in alijs creaturis. vñ cū de' fm vnā ꝛ eandez rē sit oibus modis perfect'. vna ꝓceptiōe nō pōt itegre perfectionē ei' apprehēdere: ꝛ per ꝑns nec notare: ꝛ iō oz ꝙ diuersas ꝓceptiones de eo habeat. que sūt diuerse rōnes: ꝛ ꝙ diuersa noia imponat significātia rōnes illas. vñ noia illa nō sūt sinonima inq̄m significāt rōnes diuersas. Si aūt itellect' nr̄ deū ꝑ scipsū videret: illi rōni posset ipo nere nomē vnū qō erit in pātria: ꝛ iō dr Zacha. vl. In illa die erit dns vn°: ꝛ nomē ei' vnū. Illud aūt nomē vnū nō significat bonitatē tm: nec sapiaz tm: aut aliqd hi'. sz significata oiuz istoꝝ icludēt tñ si itellect' vidēs deū per eētiā iponeret nomē rei quā videt ꝛ noiaret mediāte ꝓceptione: quaz de ea hz: oporteret adhuc ꝙ iponeret plura nomina: qz ipossibile est ꝙ ꝓceptio itellect' creati rē pñtet totā perfectionē dine eētie. vñ dina re vi sa diuersas ꝓceptiones formaret ꝛ diuersa noia iponeret: sicut et Chrysо. dicit: ꝙ angeli laudant deū: quidā vt maiestatē: quidā vt bonitatez: ꝛ sic de aliis in signū ꝙ ipsū nouidēt visione cōprehēdēte: sz ꝓceptio perfecte repñtās eū est vbu icreatū: ꝛ iō est vnū tm. Sic ḡ ꝑz ꝙ vltas nominū venit ex h ꝙ ipse de' nostrū itellectū excedit. Qz aūt de' excedit itellectū nostrū est ex parte ipsius dei, ꝑpter plenitudinē pfectionis ei' :ꝛ ex parte intellect' nr̄i qui deficiēter se hz ad eā cōprehēdēdā. vñ ꝑz ꝙ plitas istarū rōnuz nō tm est ex parte itellect' nr̄i: sz ēt ex parte ipsi' dei: inq̄m sua perfectionē superat vnaquāqz ꝓceptionē nr̄i itellect': ꝛ iō plitati istarū rōnū rndet aliqd in re que deus est: nō quidā plitas rei: sz plena perfectio ex q̄ cōtingit vt oēs iste ꝓceptiōes ei apteneāt. Qui ḡ dixerūt ꝙ plitas ista est tm ex parte itellect' nr̄i: vel ex parte effectuū quodāmodo verū dixerunt: ꝛ quodāmodo nō ex parte itellect' nr̄i, ꝛ effectuum quodāmodo in eo ꝙ itellect' nr̄ nō pōt ꝓcipe diuinā perfectionē vna ꝓceptione sz ꝑplibus: cuius vna rō est ex h ꝙ est assuefact' ad res creatas.

Si aūt referat ad modū quo iste rōnes attribuūtur deo: falsū dicūt. nō. n. ex h ꝙ bona facit: vl qz ad modū dictoꝝ se hz bon' est: sz qz bon' est: iō bona facit. ꝛ alia participādo ei' bonitatē ad modū ei' se hnt. vñ si nulla creatura fecisset nec factura eēt ipse in se talis eēt nec posset vī siderari: fm oēs istas ꝓceptiones quas hz nūc itellectus nr̄ ipsū ꝓsiderādo. Et sic pz qrtū ꝙ plitas istorū nominū nō tm est ex parte itellect' nr̄i formantis diuersas ꝓceptiōes de deo quē dicunt diuerse rōnes: vt ex dictis pz: sz ex parte ipsi' dei: inq̄m tū. s. est aliqd in deo correspōdēs oibus istis ꝓceptionib'. s. plena ꝛ oīmoda ipi' perfectio fz quā ꝓtingit ꝙ qlibet nominū significantiū istas conceptiones de deo vere ꝛ ꝑe dr. nō aūt ita ꝙ aliq̄ diuersitas vel multiplicitas ponat in re que de' est rōne istoꝝ attributoꝝ. Dis visis facile est rndere ad obiecta. Ad ꝑm ḡ dr: ꝙ itētio dio. ē dicere ꝙ fm diuersas bonitates quas creaturis influit deus nominat manifestat ꝛ laudat: nō autē ita ꝙ rōnes illarū bonitatū ex h vificent de deo: qz creaturis eas ifluit: sz magis ecōuerso. vt dcm̄ est: q̄uis. n. ꝓditio cause cognoscat ex ꝓditionib' effect': nō tm ꝓditio cause vificat ꝑpter ꝓditiones effect'. sz ecōuerso. Ad 2um dr: ꝙ intellectus nr̄ id qō ꝓcipit de bonitate vel de sapia nō refert in deū quasi in eo sit per modū quo ipe ꝓcipit: qz h eēt cōprehēdere eius sapiam vel bonitatē: sz itelligit ipsā bonitatē diuinā cui aliqualiter simile ē ꝙ itellectus nr̄ ꝓcipit eē supza id qō de eo ꝓcipit vñ per hi' ꝓceptiones nō vī ipse deus fz ꝙ in se est: sz itelligit supza itellectū: ꝛ h vult dicere Dionys. in illa auēte. Ad 3um dr: ꝙ multiplicitas ista attributoꝝ nullo modo ponit in deo q̄si ipse fm rem sit multiplex. sz tñ ipse fm suā simplicē perfectionē multitudini istoꝝ attributoꝝ correspōdet vt vē de deo dicant: ꝛ h intēdit cōmētator. Ad q̄rtū dr: ꝙ sicut rō hois nō dr eē in hoie q̄si res q̄dā in ipso: sz est sicut in subo in itellectu ꝛ est i homine sicut in eo qō ꝑstat fulcimētū veritati ipsius ita ēt rō bonitatis diuine est in itellectu sic i subo: in deo aūt sicut in eo qō rndet per q̄dā similitudinē

Universidad de Deusto
Biblioteca

ſti rõi faciẽs ei⁹ vitatẽ. vñ ꝓz q rõ ꝓcedit ex malo itellectu ei⁹ qõ dz. Ad qntũ dõ: q aliq̃d dr fũdari vel radicari i aliquo metha⁹ ex q firmitatẽ hz. Rões aũt itellecte hñt duplicẽ firmitatem ſ. firmitatẽ ſui eẽ. ⁊ vãc hñt ab itellectu ſic alia actõtia a ſuis ſubiect⁹. ⁊ firmitatẽ ſue vitatis: ⁊ hãc hñt ex re cui ꝓformant. ex eo. n. q res ẽ vel nõ ẽ locutio ⁊ itellect⁹ vitatẽ vel falſitatẽ hñt. Rões q attributo⁊ fũdant vel radicant i itellectu q̃ tuz ad firmitatẽ ſui eẽ: qz vt dictũ ẽ: itellect⁹ ẽ earum ſubm. In eẽtia aũt dina q̃ ⁹ ad firmitatẽ ſue veritatis: ⁊ h i nullo repugnat dine ſimplicitati.

Ad 6ᵐ dõ: q i deo oia ſũt vnũ re ꝑter i gnãtionẽ. gnãtionẽ ⁊ ꝓceſſionẽ q̃ ꝓſtituũt ꝑſonas re diſtinctas. Nõ aũt oz q dc̃d ꝓeter ita de deo dz: ſit vnũ rõne. Et ſimiliter itelligẽdũ ẽ q dicit Boe. q ſola rõ multiplicat trinitatẽ. ſ. plitate reali. tũc. n. aliq̃d ẽ vnũ re ⁊ rõe multip⁹. qñ vna res rñdet diuerſis ꝓceptionib⁹ ⁊ nomib⁹ vt de ea vificent ſic pũctũ: q cũ ſit vna res. rñdet fm vitatẽ diuerſis ꝓceptionib⁹ de eo factis. ſiue ꝑt cogitat in ſe: ſiue ꝑt cogitat cẽtrũ: ſiue ꝑt cogitat ꝑn⁹ linearũ ⁊ hee rões ſiue ꝓceptiones ſũt i itellectu ſicut in ſubo: ⁊ in ipſo pũcto ſicut i fũdamẽto vitatis. iſta rũ ꝓceptionũ q̃uis iſtud ex⁹ nõ ſit vlq̃ ꝓueniens. ſicut nec alia que in diuinis inducũtur.

D 4⁹ ſic ꝓcedit: vz q in vnitate dine eẽtie
a nõ ſit plitas ꝑſonarũ. In oib⁹ .n. creaturis
ita ẽ q ad mltiplicatõẽ ſuppoito⁊ ſeq̃tur multip⁹ eẽntie fm nũ. n. ſicut alia humanitas ẽ numero i ſorte ⁊ plone. ſi creature ſũt exẽplate a deo cũ igit dina eẽntia ipoſſibile ſit multiplicari vt ſupra oñſũ ẽ. vz q ipoſſibile ſit eẽ ibi plitatẽ ſuppoſito⁊ vel ꝑſonarũ. Itẽ eo⁊ q̃ ſũt idẽ. ſi vnũ mltiplicat vel cõicat ⁊ reliquũ. ſz i deo idẽ ẽ quo ẽ ⁊ qõ ẽ ſine eẽntia ⁊ ſuppoſitũ: ſi g̃ eẽntia nõ mltiplicat: g̃ nec ſuppoſitũ: g̃ ⁊c. Itẽ natura ſpẽi ad h multiplicat i plib⁹ idiuiduis: qz nõ põt tota perfectionẽ hze i vno: eo q̃ idiuiduũ ẽ co⁹pale ⁊ ſpẽs ico⁹ruptibilis. vñ i ico⁹ruptibilib⁹ ẽ tm vnũ idiuiduũ i vna ſpecie ſicut ſol. ſz nã dina hz oẽz perfectionẽ i vno ſuppoſito: g̃ vanũ ẽ eẽ plitatẽ ſuppoſito⁊: ⁊ h nõ põt eẽ i deo. Cõtra. ſicut dic Dion. bo⁹ ẽ cõiatiuũ ſui. ſz de⁹ ẽ ſũme bon⁹: g̃ ſumme ſe cõicabit: ſz i creaturis nõ ſũme ſe cõicat qz nõ recipiũt tota bonitatẽ ſuã: g̃ oz ſit ꝓiunctio ꝑfecta: vt. ſ. tota ſuã bonitatẽ alĩ cõicet. h aũt nõ põt eẽ i diuerſitate eẽntie. ergo oportet eẽ plures diſtinctos i vnitate dine eẽntie. h idẽ arguit ex pfectione dine btitudinis q̃ ponit ſũmũ gaudium qõ ſine ꝓſortio hñ nõ põt. Hoc ẽt arguit ex pfectione dine charitatis. ꝑfecta. n. charitas ẽ amo⁊ gratuit⁹ q̃ cadit i aliũ: ſz nõ erit amo⁊ ſũm⁹: niſi ſũme diligat. ſũme aũt nõ diligit creaturã q̃ nõ ſumme diligẽda ẽ g̃ oz q i ipſa creatura eẽntia ſit ſũme diligẽs ⁊ ſũme dilect⁹ diſtincti i eẽntie vnitate

Rn. ꝓcedendo ẽ abſq; vlla ambiguitate eẽ i deo plitatẽ ſuppoſito⁊ vel ꝑſonarũ i vnitate eẽntie: ñ ꝓpter rões iductas q̃ nõ neceſſario ꝓcludũt: ſz ꝓpter fidei vitatẽ. Ad p⁹ g̃ dõ: q i creata differt eẽntia rei: ⁊ eẽ ſuũ. nec hz eẽntia eẽ niſi ꝑ cõparationẽ ad hñtẽ eẽntiã: ⁊ ideo q̃ eẽntia creata cõmunicat tm fm rõnẽ ſuã: ⁊ nõ fm eẽ: qz fm illũ eẽ nõ ẽ niſi i vno termino hñte. dina aũt eẽntia eidẽ q ſuũ eẽ: ⁊ ideo q̃ eẽntia: cõicat eẽntia: cõicat et eẽ. vñ eẽntia nõ tm ẽ vna ſz rõnẽ: ſz fz eẽ. ⁊ ꝑ h põt eẽ vna nũo i plib⁹ ſuppoſitis. creature aũt q̃uis exẽplẽtur a deo tm deficiũt a repñtatione ei⁹.

Ad 2ᵐ dõ: q eẽntia ⁊ ſuppoſitũ ſũt i deo idẽ re. nihilomin⁹ tm differt rõne: ſic de attributis dictũ eſt. vñ Lõ. i. xi. metha. dic q vita ⁊ viuẽs nõ ſignificãt idẽ i deo: ſic noia ſynonima. ⁊ ideo ꝓ rõnẽ ſuppoſiti eſt q cõicet. non aũt ꝓ rõnẽ eẽntie. Jõvna eẽntia cõicat plib⁹ ſuppoſitis.

Ad 3ᵐ dõ: q neceſſitas finis ẽ neceſſitas ꝓditionata ⁊ ex ſuppõne. vñ non queritur i illis que ſũt neceſſaria abſolute: ⁊ multo minus in illis que ſunt per ſe neceſſaria nõ habẽtia neceſſitatẽ ab aliquo. vnde dico q plitas ſuppoſito⁊ in diuina eſſentia nõ eſt ꝑpter aliquem finem i no ꝑpter ſeipſam eſt neceſſario: cum ipſe deus ſit finis omnium. vnde nõ poteſt concludi q ſit vana: quia vanũ eſt q eſt ordinatũ ad finem quẽ non cõſequitur.

D quintũ ſic ꝓceditur: videtur q plitas ſup
a poſito⁊ũ in diuinis nõ ſit realis: ſz tm ratio
nis. Sicut enim dicit Dam. Tres perſone re idẽ ſunt ratione autẽ ⁊ cogitatione diſtinguuntur: ergo videtur q nõ ſit ibi plitas realis. ꝑ. Augu. dicit q tres perſone in nullo abſoluto diſtinguũtur: ſed tm in hĩs que ſunt ad aliquid. res autẽ non eſt ad aliquid ſed eſt abſolutũ: ergo videtur q tres perſone nõ ſunt tres res: ⁊ ita nõ eſt ibi realis diſtinctio. Item ꝑſone diſtinguũtur per ꝓprietates. ꝓprietates autem ille nõ addunt ſupra eſſentiam fm rem: ſed tm fm rationẽ: ergo videtur q diſtinctio perſonarũ quã faciunt ſit tm diſtinctio rationis. Item ſicut paternitas ⁊ eſſentia differũt ratione. ita ſapiẽtia ⁊ eſſentia: ſi ergo h ſufficit ad diſtinctionẽ realem ſuppoſito⁊ũ: videt q etiã fm diuerſa attributa diſtinguant realiter ſuppoſita: ⁊ ita ſũt tot perſone quot attributa. h autẽ eſt incõueniens: ergo ꝓprietates non faciunt realẽ diſtinctionẽ ſuppoſito⁊ũ. Contra. Augu. dicit res quibus fruendũ eſt ſunt pater et filius ⁊c. ergo tres perſone ſunt plures res: ergo earũ plitas eſt pluritas realis. Item diſtinctio rationis non ſufficit ad diſtinctionẽ ſuppoſito⁊ũ cum vnus ⁊ idem homo poſſit in ſe diuerſas rationes habere: ⁊ cum ſuppoſitũ dicat quid reale ſi ergo non eſt in diuinis niſi diſtinctio rationis non erit ibi vera plitas perſonaru⁊: qõ eſt hereticum. Rñdeo dicendũ: q dicere perſonas diſtingui tm ratione ſonat hereſim ſabellianam: ⁊ ideo ſimpliciter dicendũ eſt q pluritas perſonaru⁊ eſt realis. quomodo autẽ h poſſit eſſe videndum eſt

Sciendũ eſt igitur q ꝓprietas perſonalis. ſ. relo diſtinguẽs eſt idẽ re q diuina eſſentia: ſz differens ratione: ſicut ⁊ de attributis dictum eſt. ratio autem relonis eſt vt referatur ad alteru⁊. Poteſt ergo dupliciter conſiderari relo in diuinis: vel per comparationẽ ad eſſentiam: ⁊ ſic eſt ratio tm. vel per comparationẽ ad illud q refertur: ⁊ ſic per ꝓpriam rationem relationis. relatio realiter diſtinguitur ab illo. Et per cõparationẽ rlonis

ad ſuum cor⁊relatiuum oppoſitum diſtinguuntur perſone: ⁊ non per comparationez relationis ad eſſentiam: ⁊ ideo eſt plitas perſonarum realis: ⁊ non tm rationis. Ad primum ergo dicenduz q auctoritas Dam. ſic intelligenda eſt ratione: id eſt relatione. ⁊ dicitur relatio ratio per comparationem ad eſſentiam: vt dictum eſt. Ad ſecũ dum dicendum: q res eſt de transcendentibus ⁊ ideo ſe habet cõmuniter ad abſoluta ⁊ ad relata ⁊ ideo eſt res eſſentialis fm quaz perſone nõ differunt. Et eſt res relatiua ſiue perſonalis fm quã perſone diſtinguuntur. Ad tertium dicendum q̃uis relatio per comparationem ad eſſentiaz ſit ratio tm: tamen per comparationem ad ſuum cor⁊relatiuum eſt res ⁊ realiter diſtinguens ab ipſo. Ad quartum dicendum: q ſz ſapientia fm ſuam rationem differat ab alĩs attributis non tamen opponitur ad aliq̃d aliud attributum: cũ ſapientiam bonitatem ⁊ alia attributa ſecũ compatiatur in eodem ſubiecto: ⁊ ideo non habet rationem diſtinguendi ſuppoſita diuine nature: ſic̃ habent relationes oppoſite: ſed ſicut ſapientia diuina realiter facit effectum ſapientie ꝓpter veritatez rationis ipſius que manet. ita relatio facit veram diſtinctionem ꝓpter rationem relationis veram que ſaluatur. Subſtantie vel eſſentie.] quia non ꝓprie dicitur ſubſtantia vt infra. viij. dicitur: Creditur ⁊ intelligitur.] iſta ordinatur ſecundum q acquiritur fides in credente. Primum enim eſt ꝓdicatoꝛum verbum: ſicut dicitur Ro. x. Quomodo credent ⁊c. Secundum eſt aſſenſus fidei in ipſo credente. ⁊ vltimo per fidẽ deuenitur in intellectum. Iſa. vij. Niſi crediderit⁊is ⁊c. Purgatis mẽ.] ſed diuerſimode. Ad hoc enim q videatur naturali cognitione opz mentem purgari a ſenſibilibus ⁊ fantaſmatibus. ad h autem q per fidem cernatur: oportet mentem purgari ab erroribus ⁊ naturalibus rationibus Ad h autem q videatur per eſſentiã oportet mẽtem purgari ab omni culpa ⁊ miſeria. In tam excellenti luce.] loquit de intuitu mentis ad ſimilitudinem viſus corporalis. ſicut. n. nõ poſſumus defigẽ oculũ in excellens luminoſũ. ita etiã mẽs noſtra non figitur in excellentia diuine lucis: vt aliquid determinate cognoſcat niſi per fidem. vnde etiam philoſophi in diuerſos errores ꝓlapſi ſunt. ⁊ ideo dicit philoſophus in. q̃. metha. ſicut ſe habet oculus nocine ad lucem ſolis: ita ſe habet intellectus noſter ad manifeſtiſſima nature. Per iniuſticiam fidei.] iuſticia hic ſumitur ꝑ iuſticia generali que eſt rectitudo anime in comparatione ad deum ⁊ ad ꝓximum ⁊ vnius potentie ad aliam. ⁊ dicitur iuſticia fidei quia in iuſtificatione primus motus eſt fidei: ſicut dicitur Heb. xi. Accedentem ad deum oportet credere. ⁊c. Non approbo.] iſta notula affigitur ad excludendum falſum intellectum qui poſſet ex predictis haberi. ſcilicet q deus nullo modo a peccatoribus cognoſci poſſet. Nec periculoſius. Ih. n. eſt fundamentum totius fidei: quo deſtructo totum edificium ſubruit. vnde etiam dicit philoſophus in primo cc. ⁊ mun. q paruus erroꝛ in principio maximus eſt in fine. Nec fructuoſius.] cognitio enim trinitatis in vnitate eſt fructus ⁊ finis totius vite noſtre. Ubi dixi de patre.] iſta notula apponitur ad cor⁊rigendum h̃ qõ poſuit in littera h verbum ſum es eſt: ſingulariter predicari ꝺ tribus perſonis. ⁊ ratio fuit qz ſignificat ſubſtantiã que eſt vna trium perſonarum: ſed poſtea retractauit quia q̃uis ſignificet ſubſtantiam: tamen ſignificatam per modum actus: ⁊ actus numeratur fm ſuppoſita: vnde debet pluraliter predicari de tribus perſonis. Primoꝛ. legis.] vbi ſcilicz primo legis ꝓcepta poni incipiunt. Exo. xx. Deutro. vi. Deus enim dominus.] videtur q deus nõ ſit nomẽ nature per deriuationes huius nominis theos quas Dam. ponit. dicit enim q theos q eſt deus. dicitur ab ethiz q eſt ardere: quia deus noſter ignis conſumens eſt. Deutro. iiij. dicitur etiam atheaſte: q eſt conſiderare vel videre: quia omnia videt. Uel a thein q eſt currere vl fouere: quia per omnia vadit: omnia ſaluans et continens que omnia operationez impoꝛtãt: ergo ⁊c. Item dominus fm eſſe ſuum eſt relatiuum: ergo non ſignificat poteſtatez: ſed relationẽ

Ad primum ergo dicendum q h nomen de⁹ poteſt conſiderari dupliciter. Uel quantuz ad id a quo nomen imponitur qõ ẽ quaſi qualitas nominis: ⁊ ſic eſt nomen operationis fm Da. Uel q̃ tum ad id cui imponitur q eſt ſubſtantia ſignificata per nomen: ⁊ ſic eſt nomen nature: quia ad ſignificandum diuinam naturam eſt impoſitum.

Ad ſecundum dicendum q relationes fundãtur ſuper aliquid q eſt cauſa ipſarum in ſubiecto ſicut equalitas ſupra quantitatem: ita ⁊ dominiũ ſupra poteſtatem. vnde dicit Boeci⁹: q dominium eſt poteſtas cohercendi ſubditos. ⁊ Dion. dicit non peioꝛum. i. ſubditoꝛum exceſſus tm: ſz bonoꝛum ⁊ pulchroꝛum omnimoda ⁊ perfecta poſſeſſio. vera ⁊ non cadere valens fortitudo. Ad h enim q aliquis ſit dominus acquiruntur diuitie ⁊ potentia: ⁊ ſuper h duo fundatur relatio dominij. Perſonarum quoq; pla ⁊c.] Sciendum q Aug. ⁊ Dyl. ex hac auctoꝛitate. Faciam⁹ bo. ⁊c.] nituntur oſtendere vnitatem eſſentie ⁊ ꝑſonarum plitatem. Exo. iiij. verbis ibi poſitis ſz differenter. quia Aug. conſiderat tantã conſignationez numeri in eis. vnde per h duo Fa. ⁊ nfaz.] oſtendit trinitatem perſonarum. per h vero duo Ima. ⁊ ſimili.] vnitatem eſſentie. Dyl. autez ex quolibet horum quatuoꝛ: intendit oſtẽdere vtrũq; h modo. Similitudo enim ſignificat relationem creatam ex vnitate qualitatis: que relatio requirit diſtincta ſuppoſita. eſt enim ſimilitudo rerum di. eadem quali. vnde ratione eius q cauſat ſimilitudinem oſtendit vnitatem eſſentie: quia eſt eadem bonitas ⁊ ſapientia: vel quicquid aliud ꝑ modum qualitatis etiam ſignificatur. nec poteſt ibi eſſe diuerſitas bonitatis fm numerum: vt ꝓbatum eſt. Sed ex parte relationis deſignat ſuppoſitoꝛum diſtinctio. Et eadem eſt ratio de h nomine imago que dicit imitationez vnius ad alterum fm aliquid vnum: ⁊ h tangitur vbi dicit Dyla. quoq; ⁊c.] ſimiliter etiã ex parte harũ duarũ

dictionum. Fa. ⁊ nostram.]accipit vtrūq; plitatē quidem personarum ratione pluralis numeri ſz vnitatem essentie ratione consortij q designatur in vtroq;. Consortium enim oportet q sit in aliq vno: ⁊ quia non potest esse in diuinis vnū in specie ⁊ diuersum in numero: oportet q sit vnū numero. ⁊ h tangit ibi Item idē tē.] differunt etiaz q̄tum ad aliud: qz Aug. videtur accipere similitudinem ⁊ imaginem tm̄ hominis ad deum. sed hyla. accipit similitudinem ⁊ imaginem vnius persone ad aliam: ⁊ q homo accedat ad illam similitudinem q̄tum potest. Diuersitas.]propter diuisionem essentie. Singularitas.] propter incommutabilitatē diuine nāe. Solitudo.] ne remouea tur societas personarum que est per vnionē amoris. Similitudo.]contra diuersitatem. Plitas.] contra singularitatem. Distinctio.]contra solitudinē. Sīg efficiēt.]q" ad h q dicit faciamus. Opatio consti.] i. ipsum operatū. Maximus ppba.] q"' ad modū reuelationis que est per intellectualem visionem ⁊ q̄tum ad priuilegium promissi seminis. Do". posse me.]loquitur de filio inq̄tum appropriatur sibi sapientia. dicitur autez deus possidere sapientiam: quia ipse solus eaz perfecte hz possidetur enim q ad nutū habetur. vnde philosophus in pncipio metha. dicit q diuina essentia est possessio diuina ⁊ non humana. Viaruz.] i. creaturarum per quas in ipsum itur. Ordinata.]fm ordinem nature qui est filij ad patrē: ⁊ fm ordinem cause qui est idee ad ideatū. Concepta.] dicitur concipi quia clauditur in vnitate essentie patris. Percurri.]inq̄tum exit a patre per distinctionem personarum. Lardines.]i. extremitates terre. fm Jsyō. vel cause in quib' terra ⁊ ea que in terris quasi voluuntur ⁊ conseruantur. Delectabar.]consors paterne glorie. Per sin. dles.]q̄tuz ad rationes creaturarū que in deo sunt. Lux.]q̄ uis creature in seipsis sint tenebre. Ludens.] propter ocium contemplationis sapientie: sicut enim operationes ludi non appetuntur propter aliud sed in seipsis habent delectationem: ita ⁊ contemplatio sapie. In medio ou. ani.] h sumit de aba. iij. fm aliam lit. ⁊ per duo animalia significantur duo testamenta. Foz. ō. al.]de is. vi. ⁊ per forcipē qui habet duo brachia significantur duo testam̄ta. ⁊ per calculum veritas sacre scripture. vnde i ps. dicitur: Ignitum eloquium tuum tē.

Incipit ostendere quomodo per creata potuerit cognosci creator. Di.iij.

Postolus namq; ait q inuisibilia dei a creatura mūdi per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur sempiterna quoq; virtus eius ⁊ diuinitas per creaturam mundi intelligitur homo propter excellentiaz qua excellit inter alias creaturas: vel propter conuenientiam quam habet cum omni creatura. homo igitur inuisibilia dei intellectu mētis cōspicere potuit: vel etiam pspexit per ea que facta sunt idest per creaturas visibiles vel inuisibiles. A duobus enim iuuabatur. s. a natura que rationalis erat: ⁊ ab opibus a deo factis vt manifestaretur homini veritas. Ideo Apostolus dicit qz deus reuelauit illis. s. dum fecit opera in quibus artificis aliquatenus relucet indicium. Nam sicut ait Ambrosius. Ut deus qui natura inuisibilis est etiam a visibilibus posset sciri opus fecit qō opificem visibilitate sui manifestauit vt per certum incertum posset sciri: ⁊ ille deus omnium esse crederetur qui hoc fecit qō ab homine impossibile est fieri. Potuerūt ergo cognoscere siue cognouerunt vltra omnem creaturam illum esse qui ea fecit que nulla creaturarū facere vel destruere valet. Accedat quecūq; vis creatura ⁊ faciat tale celum ⁊ talem terraz: ⁊ dicam qz deus est. Sed qz nulla creatura talia facere valet: constat supza omnem creaturam illum esse qui ea fecit: ac per hoc illum esse deum humana mens cognoscere potuit.

Secunda ratio qua potuit cognosci vel modus quo nouerunt.

Lio etiam modo dei veritatez ductu rationis cognoscere potuerūt vel etiam cognouerunt. Ut enim Augu. ait in libzo de ciuitate dei. Viderūt summi philosophi nullum corpus deum esse ⁊ ideo cuncta corpora transcenderunt querentes deum. Viderunt etiaz quicquid mutabile est non esse summum deum omniūq; principium: ⁊ ideo omnem animaz mutabilesq; spiritus transcenderunt. Deinde viderunt omne qō mutabile est nō posse esse nisi ab illo qui incommutabiliter ⁊ simpliciter est. Intellexerūt igitur euz ⁊ omnia ista fecisse ⁊ a nullo fieri potuisse.

Tertia ratio vel modus.

Onsiderauerunt etiam quicquid est in substātijs vel corpus esse vl spiritum. meliusq; aliquid spiritus esse q̄z corpus. sed longe meliozem qui spiritum fecit ⁊ corpus.

Quartus modus vel ratio.

Ntellexerunt etiam corporis speciem esse sensibilem: ⁊ spiritus speciem intelligibilem: ⁊ intelligibilez speciē sensibili pretulerūt. sēsibilia dicimus

que visu tactuq; corporis sentiri queūt: intelligibilia que pspectu mētis intelligi. Lux ergo in eorum pspectu ⁊ corpus ⁊ animus magis minusq; speciosa essent. Si aūt omni specie carere possent oio nulla essent' viderūt esse aliqd quo illa speciosa facta sunt vbi est pma ⁊ incōmutabilis species: iōq; incōparabilis ⁊ illud esse rerum pncipium rectissime crediderūt qō factum nō esset: ⁊ ex quo cuncta facta essent: ecce tot modis potuit cognosci veritas dei. Cum ergo deus vna sit ⁊ simplex essētia que ex nulla diuersitate partium, vel accidentium consistit pluraliter tñ dicit apostolus inuisibilia dei qz pluribus modis cognoscit veritas dei p ea que facta sūt. Ex ppetuitate nāq; creaturarum ! igitinteūr pditoz eternus ex magnitudine creaturarum omnipotēs: ex ordine ⁊ dispositione sapiens: ex gubernatione bonus. Omnia autem hec ad vnitatem deitatis pertinent monstrandam.

Quomodo in creaturis apparet vestigium trinitatis.

Unc restat ostēdere an per ea que facta sūt aliqō trinitatis indiciū vel exiguum haberi potuerit. De hoc Aug. in. vj. de tri. Oportet vt creatorē p ea que facta sūt intellectu pspicientes trinitatē intelligamus. Huius. n. trinitatis vestigiuz in creaturis apparet. Hec enim que arte diuina facta sūt ⁊ vnitatez quādam in se ostēdunt ⁊ speciem ⁊ ordinē. Nam qōq; boz creatoz ⁊ vnum aliqd est: sicut sunt nature corpoz ⁊ animarum: ⁊ aliq̄ specie formaī sicut sūt figure vl qualitates corpoz ac doctrine vel artes animarū: ⁊ ordinē aliquez petit aut tenet: sicut sunt corpora vel collocationes corpoz ⁊ amores vel delectationes aiarū. Et ita in creaturis plucet vestigium trinitatis. In illa enim trinitate summa origo est oium rerū ⁊ pulchritudo pfectissima ⁊ beatissima delectatio. Sūma autez origo vt Aug. ostēdit in li. de vera religiōe intelligit deus pater a quo sūt oia: a quo filius ⁊ spūs sactus. pfectissima pulchritudo inielligit filius. s. vitas patris nulla ex parte dei similis: quē cum ipso ⁊ in ipso patre veneramur: que forma ē omniū que ab vno facta sūt ⁊ ad vnuz referunt. Que tñ omnia nec fierēt a pre per filiuz: neq; suis finibus salua eēnt nisi deus sūme bonus essz qui ⁊ nulli nāe q ab illo bona eēt inuidit: ⁊ vt in bono ipso manēt alia q̄stuz vellet alia quā tū posset dedit. Que bonitas spūs sanctus intelligit qui est donū pris ⁊ filij: q̄re ipsuz donuz dei cū pre ⁊ filio eque incōmutabile colē ⁊ tenere nos puenit. Per cōsideratio nē itaq; creaturarū vnius substantie trinitatē intelligimus. s. vnū deū prez a quo sum": ⁊ filiū per quē sumus: ⁊ spūm scūm in quo sumus. s. pncipiū ad qō recurrimus: ⁊ formā quā segmur: ⁊ gr̄am qua recōciliamur vnū. s. quo auctore cōditi sumus. ⁊ similitudinē eius per quā ad vnitatē reformamur: ⁊ pacē qua vnitati adheremus. s. deū qui dixit fiat: ⁊ vbū per qō factū est oē qō subaliter ⁊ nāliter est: ⁊ donuz benignitatis eius qua placuit q ab eo per vbū factū est ⁊ reconciliatū auctori vt nō interiret. Ecce ostē suz est q̄liter in creaturis aliq̄tenus imago trinitatis indicat. Nō. n. per creaturarū cō tēplationē sufficiēs noticia trinitatis pōt haberi vel potuit sine doctrine vel iterioris inspirationis reuelatione. Uñ illi antiq philosophi q̄si per vmbrā ⁊ de lōginquo viderūt vitatē deficiētes in cōtuitu trinitatis: vt magi pharaōis in tertio signo. adiuuamur tū in fide inuisibilium per ea que facta sūt.

Quomodo in anima sit imago trinitatis

Unc vo ad eā iam pueniamus disputationē vbi in mēte humana q nouit deuz vel pōt nosse trinitatis imaginē repiamus. Ut. n. ait Aug. in. 14. li. de tri. Lz humana mēs nō sit eius nāe cui" deus est: imago tñ illius quo nihil melius est ibi q̄rēda ⁊ inueniēda est quo nā nra nihil bz melius. i. in mēte. In ipsa. n. mēte etiaz añq; sit pticeps dei eius imago reperit. etsi eniz amissa dei pticipatione deformis sit: imago tñ dei pmanet. Eo eniz ipso imago dei est mēs quo capax ē ei". eiusq; ē particeps pōt. Jā ergo in ea trinitatē q deus ē ingramus. Ecce ergo mēs sui meminit itelligit se diligit se. h si cernimus cernim" trinitatē. nōdū qdē deū sz imaginē dei. Hic cē q dā appet tritas mēorie itelligētie ⁊ amoris Hec g" tria potissimū tractem" memoriā intelligētiā ⁊ volūtatē. h g"tria vt ait aug. i. x. li. de trini. nō sūt tres vite: sed vna vita. nec tres mētes sz vna mēs vna ēntia. mēoria ve

ro dicitur ad aliquid. ⁊ intelligentia ⁊ volũ
tas siue dilectio similiter ad aliquid dicitur
vita vero dicitur ad seipsam ⁊ mens ⁊ essẽ
tia. hec ergo tria eo sunt vnum quo vna vi
ta vna mens ⁊ vna essentia: ⁊ quicquid ali
ud ad seipsa singula dicuntur etiam simul.
non pluraliter sed singulariter dicuntur. eo
vero tria sunt quo ad se inuicem referũtur.

Quomodo equalia sint quia capiuntur a singulis omnia ⁊ tota.

Qualia etiã sunt non soluz singula singulis: sed etiam singula omnibus alioquin non se inuicẽ caperent. se autem inuicem capiunt. capiuntur enim ⁊ a singulis singula ⁊ a singulis omnia. Memini enim me habere memoriam ⁊ intelligentiam ⁊ voluntatem. ⁊ intelligo me intelligere ⁊ velle atqz meminisse: ⁊ volo me velle ⁊ meminisse ⁊ intelligere totãqz meam memoriam ⁊ intelligentiam ⁊ voluntatem simul memini. Quod enim memorie mee non memini illud non est in memoria mea. Nihil autem tam in memoria est: quam ipsa memoria: totam ergo memini. Itez quicquid intelligo intelligere me scio ⁊ scio me velle quicquid volo. quicquid autem memini scio. Totam igitur intelligentiam totamqz voluntatem meam memini.

Quomodo illa tria tota capiat intelligentia.

Imiliter cum hec tria intelligo tota simul intelligo. neqz enim quicqz intelligibilium est quod non intelligam: nisi quod ignoro. quod autem ignoro nec memini nec volo. Quicquid autem intelligibilium non intelligo: consequenter etiam nec memini nec volo. quicquid autem intelligibiliũ memini ⁊ volo consequẽter intelligo.

Quomodo illa tota capiat voluntas.

Oluntas etiam mea totam intelligentiam totamqz memoriam meam capit dum vtor eo' toto qõ intelligo ⁊ memini. Cum itaqz inuicem a singulis ⁊ omnia tota capiantur equalia sunt tota singula totis singulis. ⁊ tota singula simℓ omnibus totis: ⁊ hec tria vnum: vna vita: vna mens vna essentia. Ecce illius summe vnitatis atqz trinitatis. vbi vna est essentia ⁊ tres persone. imago est mens humana licet impar. Mens autem hic pro animo ipso accipit vbi est imago illa trinitatis. Pro prie vero mens dicitur vt ait Augu'. non anima ipsa sed quod in ea est excellentius. qualiter sepe accipitur. Illud etiam sciẽduz q memoria non soluz absentium est ⁊ preteritorum: sed etiam presentium: vt ait Augu. in. 4. libro de trinitate. alioquin non se caperet.

Ex quo sensu illa tria dicantur vnum ⁊ vna essentia queritur.

Ic attendendum est diligenter ex quo sensu accipienduz sit quod supra dixit illa tria scilicet memoriaz intelligentiam ⁊ voluntatem esse vnũ. vnaz mentem vnam essentiam: quod vtiqz non videtur verum esse iuxta proprietatem sermonis. Mens enim idest spiritus rationalis essentia spiritualis est ⁊ incorporea. Illa vero tria naturales proprietates seu vires sunt ipsius mentis ⁊ a se inuicem differunt quia memoria nõ est intelligẽtia vel voluntas: nec intelligentia voluntas siue amor.

Quod etiam ad se inuicem dicuntur relatiue.

Thec tria etiam ad se inuicem referuntur: vt ait Augusℓ. in nono libro de trinitate. Mens enim amare seipsam vel meminisse non potest: nisi etiam nouerit se. Nam quomodo amat vel meminit quod nescit. Miro itaqz modo ista tria inseparabilia sunt a semetipsis. ⁊ tamen eorum singulum ⁊ simul omnia vna essentia est cum ⁊ relatiue dicantur ad inuicem.

Hic aperitur quod supra querebatur. ſ. quomodo hec tria dicantur vnum.

Ed iam videndum est quomodo hec tria dicantur vna substantia. ideo scilicet quia in ipsa anima vel mente substantialiter existunt. non sicut accidentia in subiectis que possũt adesse ⁊ abesse. Unde Augu. in libro nono de trinitate ait. Ammonemur si vtrũqz videre possumus hec in animo existere substantialiter. non tanquã in subiecto vt color in corpore. quia etsi relatiue dicũtur ad inuicẽ singula tñ subaliter sunt in sua subа. Ecce ex quo sensu illa tria dicanℓ vnũ eẽ vel vna substantia. Que tria. vt ait Aug. in li. 15. de trinit. in

mẽte naturaliter diuinitus instituta quisqz viuaciter perspicit. ⁊ quaz magnuz sit in ea Uñ põt ẽt sẽpiterna imutabilisqz nã recoli ꝑspici ꝓcupisci. Reminiscit. n. ꝑ memoriaz intuet ꝑ intelligentiã. amplectit ꝑ dilectionem ꝑfecto repit illa' sume trinitatis imaginem.

Qõ in illa silitudine est dissimilitudo.

Erũtñ caueat ne hãc imaginez ab eadẽ trinitate factã ita ei cõparet vt oio existiet simile: sz poti' i qlicũqz ista similitudine magnã quoqz dissilitudinẽ cernat.

Prima dissimilitudo.

Uod breuiter oñdi põt. Hõ vnus ꝑ illa tria itelligit meminit diligit. q nec memoria ẽ nec itelligẽtia nec dilectio: sz ħ hz. Un' ergo hõ ẽ q hz ħ tria. nõ tñ ip se ẽ ħ tria. In illa' vo' sume simplicitate nãe q de' est: qzuis vn' sit de': tres tñ psone sũt pr ⁊ filius ⁊ spũs scũs: ⁊ hee tres vnus deus Aliud ẽ itaqz trinitas res ipsa. aliõ imago trinitatis i re. alia pp quã imaginẽ ẽt illud in q̃ sũt ħ tria imago dr. ſ. hõ sic imago dr ⁊ tabula ⁊ pictura q̃ ẽi ea: sz tabula noie imaginis appellatur propter picturam que est in ea.

Altera dissimilitudo.

Ursus ista imago q̃ ẽ hõ hñs illa tria vna psona ẽ. illa vo trinitas nõ vna psona ẽ sz tres psone: pr filij: ⁊ filius pñs ⁊ spũs pñs ⁊ filij. Itaqz i ista imagine trinitatis nõ ħ tria vnus hõ sz vnius hois sũt. In illa vo sũma trinitate cuius ħ imago est nõ vnius dei sũt illa tria sz vnus deus: ⁊ tres sũt ille nõ vna psona. illa. n. tria non hõ sũt. sed hois' sũt vel i hoie sũt. Sz nunqd possum' dicẽ trinitatẽ sic eẽ i deo: vℓ aliqd dei sit nec ipsa sit deus. Absit vt hoc credamus. Dicamus ergo i mẽte nr̃a. imagis trinitatẽ: sz exiguã ⁊ q̃lẽcũqz eẽ q̃ sume trinitatis ita gerit similitudinẽ vt ex maxima pte sit dissimilis. Sciẽdũ vo q ħ trinitas in mẽtis: vt ait Aug. li. 14. li. de tri. nõ ꝓpterea tñ imago dei ẽ qr sui meminerit mens ⁊ intelligit ac diligit se sz qr põt etiã meminisse ⁊ itelligere ⁊ amare illum a quo facta est.

Alia assignatio trinitatis in aia. ſ. mens noticia amor.

Otest ẽt alio mõ alijsqz noibus distingui trinitas i aia: q̃ ẽ imago illius sume ⁊ ineffabil' trinitatis. Ut. n. ait Aug. li. ix. li. de tri. mẽs ⁊ notitia eius ⁊ amor tria q̃dã sũt. Mẽs. n. nouit se amat se: nec amare se põt nisi ẽt nouerit se. Duo q̃dã sũt mẽs ⁊ notitia eius. Itẽ duo q̃dã sũt mẽs ⁊ amor eius. Cũ ergo se nouit mens ⁊ amat se manet trinitas. ſ. mẽs amor ⁊ noticia. Mẽs autẽ ħ nõ accipit ꝓ aia: sz ꝓ eo qõ i aia excellẽtius ẽ. Hec aũt tria cũ sint distincta a se inuicem: dicuntur tñ esse vnũ: qr i aio subalr existũt.

Quia mens vice patris noticia filij amor spiritus sancti accipitur.

Tẽ ipsa mẽs q̃si parens: ⁊ noticia ei' q̃si ꝓlesci'. Mẽs. n. cũ se cognoscit noticiã sui gignit. ⁊ ẽ sola parẽs sue noticie. Cuius ẽ amor q de ipa mẽte noticia ꝓcedit dũ mẽs cognoscẽs se diligit se. nõ enim posset se diligẽ nisi cognoscẽt se: amat etiaz placitã, plem. i. noticiã suã: ⁊ ita amor q̃daz cõplexus est parentis ⁊ prolis.

Quod non est minor mente noticia: nec amor vtroqz.

Ec minor est proles parente dum tantam se nouit mens quanta est. nec minor est amor parente ⁊ prole idest mente ⁊ noticia. dum tantum se diligit mens quantum se nouit ⁊ quanta est.

Quod hec tria in seipsis sunt.

Unt etiam hec singula in seipsis. quia ⁊ mens amans in amore est. ⁊ amor in amantis noticia: ⁊ noticia in mente noscẽte est. Ecce in his tribus qualecũqz trinitas vestigium apparet.

Quomodo mens per ista proficit ad intelligendum deum.

Ens itaqz rationalis considerans hec tria: ⁊ illam vnam essentiaz in qua ista sunt: extendit se ad cõtemplationem creatoris ⁊ videt trinitatem in vnitate: ⁊ vnitatez in trinitate. Intelligit. n. vnuz deum esse vnam essentiam vnum ꝑncipiũ. Intelligit quia si duo essent vℓ vterqz insufficiens esset: vel alter superfluere: quia si aliquid deesset vni qõ alter haberet: nõ esset ibi sũma perfectio. Si vero nihil vni deesz qõ haberet alter cũ in vno essent oia alter superfluẽt. Intellexit ergo vnũ eẽ deũ vnum oiuz auctorẽ: ⁊ vidit qr absqz sapia nõ sit q̃ si res fatua: ⁊ iõ itellexit eũ hre sapiaz q̃ ab

ipso genita est: et qz sapientiā suā diligit intellexit etiam ibi esse amorem.

Hic de sūme trinitatis vnitate.

Uapropt iuxta istā ꝓsiderationez vt ait Augu. i li. ix. de tri. credam⁹ ꝑiem et filiū et spūm scm̄ vnū eē deū vniuerse creature cōditorē et rectorē: nec ꝑiem eē filiū nec spūm scm̄: vel ꝑiem eē vl filiū: sz trinitatē relatarū ad iuicē psonarū. Ut. n. ipse ait i li. de fide ad petrū. Una ē nā siue essentia ꝑris et filij et spūs sci: non vna psona. Si eni sic eēt vna psona sic ē vna suba ꝑris et filij et spūs sci: ꝓuiciter tritas nō diceret. Rursus qdē tritas eēt ꝓua: sz vn⁹ de⁹ tritas ipsa ñ eēt: si quēadmodū ꝑ et filius et spūs scūs psonarū sūt ab iuicē ꝓpietate distincti sic fuissēt nārū quoqz diuersitate discreti. Fides aūt patriarcharū, ꝓphārū atqz apl̄oz vnū deū ꝓdicat eē trinitatez. In illa ergo scā trinitate vn⁹ de⁹ ē ꝑ q solus eēntialr de seipo vnū filiū genuit: et vn⁹ fil⁹ q de vno ꝑie solus eēntialr natus: et vn⁹ spūs scūs q solus eēntialr a ꝑie filioqz ꝓcedit. Hoc aūt totū nō pōt vna psona. i. gignē se et nasci de se et ꝓcedē de se. Ut. n. ait Aug. i ꝑmo li. de tri. Nulla res ē q seipsam gignat vt sit. Di. iij.

a Plus nāqz ait. Ji pte ista oñdit magister vnitatē eēntie et trinitatē psonarū p rōnes et silitudines q̄sdā. et dicit in. p. o. In p⁰ oñdit vnitatē eēntie dine p rōnes nāles. In 2⁰ oñdit trinitatē psonarū p silitudines creaturarū. ibi Nūc restat oñdē.] Circa p⁰ tria fac. p⁰ oñdit p auctoritatē apl̄i, pbāt] vnitat] dine eēntie possibilitatē. 2⁰ iducit ꝓbonē: ibi Nā sic ait Amb.] 3⁰ excludit q̄dā obiectionē: ibi Cū ḡ deus vna et.] Ih aūt pars in q̄ ponit ꝓbationē dicit i. iij. fz. iij. rōes q̄s ponit. harū aūt diuersitas sumit fm vias deueniēdi ex creaturis i deū: q̄s Dyo. ponit. vij. ca. de di. no. dicit. n. q ex creaturis trib⁹ modis deuenim⁹ in deū. s. p calitatē p remotionē p emir: ēti am. Et rō hui⁹ ē qz eē creature ē ab altero. vñ fz h ducimur i cāz a q̄ ē. h aūt pōt eē d⁹, aut q̄⁹ ad id qō receptū ē: et sic ducimur p modū calitatis. aut q̄⁹ ad modū reciptendi: qz impfecte recipit: et sic habuim⁹ duos modos. s. fm remotionez impfectionis a deo: et fz hoc illō qō receptū ē i creatura pfectius et nobili⁹ ē in creatore: et ita erit modus p eminētiā. p⁰ ḡ rō sumit⁹ p via calitat]: et formatur sic. oē qō hz eē ex nullo oz q sit ab alio a q̄ oē suum fluxerit: sz oēs creature hñt eē ex nl̄o: qō manifestat ex earū impfectione et potētialitate: ḡ opz q sint ab aliq̄ vno p⁰: et h ē deus. Scōa rō sumit p viā remotionis et ē talis. Ultra oē impfectū oz eē aliqō pfectū cui nulla quidem perfectio ministratur: sz cor⁹ ē impfectū: qz ē terminatū et finitū suis dimēsionib⁹ et mobile: ḡ oz vltra cor⁹ eē aliq̄d qō nō ē cor⁹. Itē oē incorpeū mutabile de sui nā ē impfectuz: ḡ vltra oēs ꝑes mutabiles sic sūt aie: et angeli oz eē aliqō ens incorpeū et imobile et oio pfectū: et h ē deus. Alie due rōnes sumunt p via eminētie: sz pōt dup' attēdi eminētia: vel q̄⁰ ad eē: vel q̄⁰ ad cognitionē. 3⁰ ḡ sumit rō p viā eminētie i eē: et ē tal. Bonū et melius dicunt p cōparationē ad optimū: sz i subīs inuenim⁹ cor⁹ bonū et spūm creatū ꝓmeli⁹ i q̄ tñ bonitas nō ē a seipso: ḡ oz eē aliqō optimū a q̄ sit bonitas et vtroqz. Quarta sumimur p eminētiā in cognitione: et ē talis. Jn q̄buscūqz ē iuenire magis et min⁹ speciosū ē iuenire aliqō speciositatis ꝑn⁰ p cui⁹ ꝓpinqtatē ad aliō alio oz speciosius: sz inuenim⁹ cor⁹a esse specie sēsibili speciosa. spēs autē specioziores specie intelligibili: ḡ oz eē aliq̄d a q̄ vtraqz speciosa sint: cui spē creatū magis appropinquāt. Nūc restat oñdē: h oñdit trinitatē psonarū p silitudines i creaturis. et p⁰ p silitudinez vestigiū. 2⁰ p silitudini imagis: ibi Nūc aūt ad eā.] circa p⁰ duo fac. p⁰. n. oñdit p auctē Aug. quō in vestigio creaturarū repñtat trinitas psonaruz. 2⁰ ex ipsa silitudine vestigiū ꝓcludit psonarū distinctiōnē: ibi Per cōsiderationē creaturarū.] vbi distinguit tres psonas. p⁰ q̄ ad nos. et h tz fm exitū nostrū a deo et fm reditū i ipsū: ibi. s. Principiuz ad qō.] Et fm bñficiū ipsi⁹ dei: ibi Unū. s. quo ante.] 2⁰ coīter p cōparationē ad oia: ibi. s. Deū q dixit] vltimo cōdit vestigiū repñtationē eē sufficiētem ibi Ecce oñsū rē.] Qō ꝑ⁰.

Uia autez in parte ista oñditur q̄liter ueniatur in cognitionē dei per vestigium creaturarū: iō duo q̄runt. p⁰ de dina cogne. 2⁰ de creaturarū vestigio. Circa p⁰ q̄runt. iij. p⁰ vtrū de⁹ sit cognoscibil' a creaturis. 2⁰ vtrū deū esse sit p se notū. 3⁰ vtrū possit cognosci p creaturas: et quorū sit deū p creaturas cognoscē. iij⁰ q̄d de deo philosophi p creaturas cognoscere potuerunt

a D p⁰ sic ꝓcedit: vī q de⁹ nō sit cognoscibilis a creato itellcū. Dic. n. Dyo. de di. no. q deū nec dicē nec itelligē possum⁹: qō sic ꝓbat. Cognitio ē ūm exñtiū: sz de⁹ ē supra oia exñtia: ḡ ē supra oem cognitionē. Itē de⁹ plus distat a quolibet exñtiū itelligibiliū notoz⁹ nobis q̄⁹ distet, intelligibile a sēsibili: sz sēsus nō pōt esse itelligibile cognoscē: ḡ nec de⁹ pōt a nro itellcū cognosci.

Itē ois cognitio ē p spēz aliquā p cui⁹ iformationē fit assimulatio cognoscētis ad rez cognitā: sz a deo ñ ꝑt abstrahi aliq̄ spēs cū sit simplicissim⁹: ḡ ñ ē cognoscibil'. Itē vt dic phs: oē infinitū ē ignotū cui⁹ rō ē: qz ō rōne infiniti ē vt sit extra accipiētē fz aliq̄d sui: et tale ē ignū: sz de⁹ ē infinit⁹: ḡ ē ignot⁹.

Itē phs dic q ita se hñt fātasmata ad itellectū: sic colores ad visū: sz visus corpal' nih videt sīn colore: ḡ itellect⁹ nr̄ nihil itelligit sine fātasmate: cū igit de deo nō possit formari aliqō fātasma: vt oz Isa. xl. quā imaginē po. ei. vī q nō scit cognoscibil' a nostro itellcū. Cōtra Je. 9. oz i h gl̄iet q̄ gl̄ia. sci. et nosse me: sz ista ñ ē vanagl̄ia ad quā de⁹ hortat: ḡ vī q po⁽⁾ sit deū cognoscē. Itē vt supra dictuz ē et fz phos, vltim⁹ finis humane vite ē ꝓtēplatio dei si igit ad h nō posset ptingē i vanū eēt ꝓstitut⁹: q: vanū ē fm phm q ad finē quē nō icludit: et h ē icōueniēs vt oz i ps. nunq̄. n. vane ꝓsti. rē. Itē vt dic phs. iij. de aia. nihil differt itelligibile a sēsibili: q: sēsibile excellēs obtruit sēsū. itelligibile aūt maxi⁰ nō destruit sz ꝓfortat itellectū. cū igr̄ dns sit maxie itelligibil' q̄⁰ i se ē, q: ē p⁰ itelligibile. vī q a nro itellcū possit itelligi. ñ. n. impediret nisi pp suam excellētiā. Rn̄ dō: q nō ē h qō vtrū de⁰ i ētia sua imediate videri possit. h. n. alci⁰ itētiōis ē: sz vtrū quocūqz mō cognosci possit: et iō dicim⁰ q de⁰ cognoscibil' ē. nō aūt ita ē cognoscibil' vt ētia sua cōprehēdat: qz oē cognoscēs hz cognitionē de re cognita: nō p mo⁰ rei cognite: sz p modū cognoscētis. Modus aūt nulli⁰ creature attigit ad altitudiez dine maiestat]. vñ oz q a nullo pfecte cognoscat: sic ipse seipsū pfecte cognoscit. Ad p⁰ ḡ dō: q de⁰ ñ ē h mō exñs sic ista exñtia: sz i eo ē nā entitat] eminēt]. vñ sic ñ ē oio exps entitat]: ita ēt ñ oio ē exps cognitionis dn cognoscit: sz nō cognoscit p mo⁰ alioꝝ exñtiū q̄ itellectu creato cōprehēdi pñt. Ad 2⁰ dō: q q̄uis plus distet dos a q̄libz itelligibili fz nāe ꝓpietatē q̄⁰ itelligibile a sēsibili: tñ plus ꝓuenit i rōne cognoscētis. oē. n. q ē separatū a mā hz rōnē vt cognoscat sic itelligibile. q aūt māle ē cognoscit vt sēsibile. Ad 3⁰ dō: q spēs p quā fit cognitio ē i pō cognoscēte fz mo⁰ ipsi⁰ cognoscētis. vñ eoꝝ q̄ sūt magis mālia q̄⁰ itellect⁰. spēs ē i itellectu simpliciorq̄⁰ i reb⁰: et iō hi⁰ dicunt cognosci p mo⁰ abstractōis de⁰ aūt et angeli sūt simpliciores nro itellectu: et iō spēs q̄ i nro itellectu efficit p quā cognoscunt ē minim⁰ simp⁰ vñ nō dicuntur cognoscē ea p abstractionē sz p impressionē ipsoꝝ i itelligētias nras. Ad 4⁰ dō: q infinitū dr̄ dup', s. puatiē et negatiē. Infinitū puatiē ē q̄ fz suū gen⁹ ē natū hre finē nō hñs. et tale cū sit impfectū ex sui impfectiōe pfecte non cognoscit sz fz q̄d. Infinitū negatiē dr̄ q nullo⁰ finitū ē: et h ē q̄dē q se ad oia extēdit pfectissimū non valēs i itellectu creato cōprehēdi fz tm attingi.

Ad v⁰ dō: q phs loquit de cognitione itellectus ꝓnālis nob fz statū vie: et h mō de⁰ nō cognoscit a nob nisi p fātasma nō suiipsi⁰ sz cāti sui p qō i ipz deuenim⁰ sz p h nō remouet q̄n cognitio aliq̄ possit eē itellect⁰ nō p viā nālē nob sz altiorē. s. p illuentiā dei i luis ad quā fātasma nō ē necessaria.

Alia ꝓ⁰. Tñ ad vltim⁰ qz ꝓcludit q de⁰ ēt nē maxime cognoscat a nob. Rn̄dēdū ē q q̄dāmō ē sile i itellectu et sēsu et quodāmō dissile. nihil. n. sile ē: q sic sēsus nō pōt i id q nō ē ꝓportionatū sibi: ita nec itellect⁰ cui⁹ cognitio sit p mo⁰ cognoscētis fz Bo. h nō dissile ē qō itelligibile nō corrūpit: sic excellēs sēsibile. vñ itellect⁰ nō deficit a cognitiōe excellētis itelligibilis qz cōtū pat: sz qz nō attigit et iō nō pfecte deū vidē pōt itellect⁰ creat⁰.

a D 2⁰ sic, pcedit: vī q deū eē sit p se notū. illa n. dicunt p se nota quoꝝ cognitō nālit ēnobis insita vt oē to⁰ ē. ma. sua. p. sz cognitio existēdi deū fz Dam̄. nālit ē oib⁰ insita: ḡ deū eē ē p se notū

Itē sic se hz lux sēsibil' ad visū: ita se hz lux intellectual ad itellectū. sz lux visibil' seipsā vī: imo nihil vī nisi mediāte ipa: ḡ de⁰ seipso imediate cognoscit. Itē ois cognitio ē p vnionē rei cognite ad cognoscētē: sz de⁰ ē p seipsū itrinsec⁰ aie ēt ma: gis q̄ ipsa sibi: ḡ p seipsū cognosci pōt. Ꝺ. illō ē p se notū q nō pōt cogitari nō eē: sz de⁰ nō pōt cogitari nō eē: ḡ ipz eē p se ē notū. pbatio medie ē p Anſ. de⁰ ē q̄ magis cogitari nō pōt: sz illō q ñ pt cogitari nō eē: ē mai⁰ eo q pōt cogitari nō eē: ḡ dns nō pōt nō cogitari nō eē cū sit illō q̄ nihil maius cogitari pōt. Pōt alr pbari nulla res pōt cogitari sine sua q̄ddītate: sic hō sine eo q ē aial rōnale mortale: sz q̄ddītas dei ē ipsū suū eē: vt dic Aui. ḡ de⁰ nō pōt cogitari nō eē. Cōtra ea q̄ p se sūt nota vt dic phs et si exti⁰ negent oz̄e nunq̄ iteri⁰ negari pñt cor⁹de. sz deū eē pōt negari cor⁹de. ps. Dixit insipiēs i cor⁹de suo nō ē de⁰. ḡ deū eē nō ē p se notū. Itē q̄cūq ē ꝓclo demōstratiōis nī ē p se notū: sz deū eē demōstrat ēt a phis: ḡ deū eē nō ē p se notū. Rn̄ dō: q de cognitione alicui⁰ rei pōt aliqs dup' loq. aut fm ipsa rē. aut q̄ ad nos. Loquēdo igit de deo fm seipsū eē ē p se notū: et ipse ē p se itellect⁰ nō p h q̄ faciam⁰ ipsū itelligibile sic mālia facim⁰ itelligibilia i actu. Loquēdo aūt o dō p cōparationē q̄ ad nos. sic iterū dup' pōt ꝓsiderari. Aut fm sua silitudinē et ꝑticipationē. Et h⁰ ipsū eē ē p se notū. nihil. n. cognoscit nisi p vītatē suaz ē: q̄ a deo exēplata. vītatē aūt ē p se notū. Aut: fz supp⁰. i. ꝓsiderādo ipsū deū fm q ē i nā sua q̄d i corporeū: et h mō nō ē p se notū: imo multi iuenunt negasse deū eē. sic oēs phi q nō posuerūt cām agētē: vt Democrit⁰ et q̄dā alī. Et h⁰ rō ē: qz ea q̄ p se nob nota sūt: efficiunt nota statim p sēnsū: sic vilis toto et pte statim cognoscim⁰ q oē totū ē mai⁰ sua pte sine aliq̄ inq̄sitione: vñ phs. i. posterio. dn̄⁰ cognoscim⁰ dū terminos cognoscim⁰. sz vilis sensibilib⁰ nō deuenim⁰ i deū nisi ꝓcēdēdo q ista cā ta sūt: et q oē causatū ē ab aliq̄ cā agēte: et q ꝑmū agēs nō pōt eē cor⁰: et ita i deū nō deuenim⁰ nisi arguēdo et nullū tale ē p se notū: et h ē rō Auic.

Dō q ad p⁰: q auctas Da. itelligēda ē de dina cognitione nob insita fm ipsi⁰ silitudinē: et nō fm q ē i sua nā. sic, ēt oz q oia appetūt deū nō q̄dē ipsū, put ꝓsiderat i sua nā sz i sui silitudine: qz nihil desiderat nisi inq̄⁰ hz silitudinē ipsi⁰: ita ēt nihil cognoscit. Ad 2⁰ dō: q visus nr̄ ē ꝓportionat⁰ ad videndū lucē corpalē p seipsā. sz itellect⁰ nr̄ nō ē ꝓportionat⁰ ad cognoscendū nālit cognitione aliq̄d nisi p sēsibilia: et iō i itelligibilia pura deueniri nō pōt nisi arguēdo. Ad 3⁰ dō: q q̄uis de⁰ sit in aia p eēntiā pñtiā potētiā: nō tñ ē i ea sic obm itellect⁰: et h requirit ad cognitionē. vñ ēt aia sibiipsi p sēs ē: tñ maxia difficultas ē i cognitōe aie: nec de⁰ unit⁰ i ipsa nisi rōcinādo ex obiectis i act⁰ et ex actib⁰ i potētias. Ad q̄rtū dō: q rō Anſ. ita itelligēda ē postq̄⁰ itelligim⁰ deū non pōt itelligi q̄ sit de⁰: et possit cogitari nō eē: sz tm ex h nō sequit q aliqs ñ possit negare deū ñ eē. pōt. n. cogitare nihi⁰ eē q̄ mai⁰ cogitari nō possit: et iō rō sua ꝓcedit ex hac suppone q supponat aliq̄d eē q̄ mai⁰ cogitari nō pōt. Et similr ēt dō ad alia, pbationez.

D 3⁰ sic ꝓcedit: vī q de⁰ possit cognosci p creaturas ab hoie. Ro. i. inuisibilia rē. creatura aūt dr̄ hō fm expōez magri: ḡ p creaturas ab hoie pōt cognosci. Itē vī q ab angelo. Cognitio. n. dei p creaturas sit p h q vī dina bonitas

relucẽs i creatura: ſz angℓs cogſcẽs res i ꝓ̄o gñe vídet dinã bonitatẽ i ꝑtis: ꝯ cogſcit creatoꝛez ex creaturis. Itē vī q̄ ēt bzuta. nulli. n. ſit ꝓceptū niſi ei q̄ cogſcit ꝓceptū. ſz Jone. 3°. dī: q̄ ꝓcepit dñs vinī q̄ pcutẽt hederaz. ꝯ vinis pōt cogſcẽ di nū ꝓceptū: ⁊ ita pōt ēt cogſcẽ ꝓcipiẽtẽ. Itē vī q̄ ēt a pctoꝛib⁹ poſſit cogſci. i⁹. n. dī Ro. i. cū deū cognoſcunt: nō ſic deū glī. tales aũt pctoꝛes fuerũt: ꝯ ⁊c.

Cōtra. oīs effect⁹ ducẽs i cognitionẽ ſue cāe ẽ aliq̄⁹ ꝓꝓoꝛtionat⁹ ſibi: ſz creature nō ſũt ꝓꝓoꝛtionate deo: ꝯ ex eis nō pōt bō i ſuã cognitionez venire. Itē vī q̄ nec angeli. q̄. n. ꝑ ſe cogſcit: ñ cogſcit ꝑ aliq̄d aliō: ſz deũ cogſcit: angeli ꝑ ſe videntes ipſũ i ſua cẽtia: ꝯ nō cogſcit ipſũ ꝑ creaſas

Itē vī q̄ nec ēt a bzut⁹. nll⁹a. n. pō affiꝛa oꝛgão hz vtutẽ ad cogſcẽdũ niſi ſpez mālẽ: eo q̄ cognitio ſit i cogſcẽte fz modꝰ ipſi⁹: ſz bzuta nō hñt vtutes cogſcitiaſ niſi ſẽſitiaſ q̄ ſẽ affixe oꝛgano: ꝯ nllo⁹ pñt cogſcẽ deũ q̄ oio ẽimālis. Itē vī q̄ nec ēt a pctoꝛib⁹. Amb. n. dīc ſup illō Mat. v. bti mũdo coꝛde ⁊c. ſiq̄ mũdo⁹ coꝛde ſẽ deũ videbũt. ꝯ alĩ nō videbũt: neq; n. idigni deũ videbũt: neq; is q̄ deũ vidẽ voluerit ꝑt vidẽ deũ. Ꝛ°dō: q̄ cũ creatura exẽplarit̃ ꝓcedat a deo ſic a cā q̄dāmō ſili fz analogia: eo. ſ. q̄ ql; creatura eũ imitat fz poſſibilitatẽ nãe ſue. ex creatur⁹ pōt i deũ deueniri trib⁹ illis modis q̄b⁹ dictũ ẽ. ſ. p cālitatẽ: remotionẽ eminẽtiã. Ad ħ ātq̄ aliq̄s ex creatur⁹ i deũ deueniat duo req̄runt. ſ. q̄ ipz deũ poſſit a liq̄⁹ cape ⁊ iō bzut⁹ nō ꝓuenit tal⁹ ꝓceſſus cognitionis. 2m requirit q̄ cognitio dīna i eis icipiat a creaturis: ⁊ terminet i creatoꝛẽ: ⁊ iō anglis nō ꝓuenit deũ cogſcẽ ꝑ creaturas: neq; btis hoīb⁹ q̄ a creatoꝛis cognitione ꝓcedũt i creaturas: ſz ꝓuenit iſte ꝓceſſus hoīb⁹ fz ſtatũ vie bonis ⁊ mal⁹. Ꝑz̄m ꝯ ꝓ°. Ad 2m dō: q̄ quis angℓs cogſcat dīna bonitatẽ relucẽi creatura: nō tñ ex creatura venit i creatoꝛẽ: ſz ex°. Ad 3m dō: q̄ ꝓceptuz deī nō deuenit ad vmẽ: ita q̄ itẽtionẽ ꝓcepti apphẽdẽt: ſz q⁹ dīna vtute mota ẽi⁹ eſtimatã nãli motu: ad explẽdũ illō q̄ de⁹ diſponebat. Quartũ ꝓ°. Ad. vm. dō: q̄ creatura ẽ effect⁹ nō ꝓꝓoꝛtionat⁹ creatoꝛi: ⁊ iō nō duc̃ impfectã cognitionẽ ipſi⁹: ſz i impfectã trib⁹ modis ꝑdict⁹. 6m⁹ ⁊ 7m⁹ ꝓ°. Ad 8m dō: q̄ Ambro. loquit de viſiõe dei p eẽtiã q̄ erit in ꝑfia ad quã nullus malus poterit puenire. Siℓr ēt ad cognitionẽ fidei nllus venit niſi fidel⁹: ſz cognitio nãlis de deo cõis ẽ bonis ⁊ mal⁹: fidelib⁹ ⁊ infidelib⁹

D ꝙrtũ ſic ꝓcedit: vī q̄ ꝑ nãli cognitõe ex
a creaturis i trinitatẽ deuenit̃. Dic̃. n. Ari. in ꝑn°ce. ⁊. m. ⁊ p hũc q̄dẽ nũz. ſ. ſnariũ adhi buim⁹ noſtꝛos magnificare deũ vnũ eminẽtẽ ꝑe tarib⁹ eoꝝ q̄ creata ſẽ. ſiℓr ēt ꝓꝑo loq̄tur m⁹ta de ꝑfno intellectu ⁊ m⁹ti alĩ ꝑ. Ꝑ. ꝑ potuerũt deuenire i cognitionẽ eoꝝ q̄ i creaturis relucent ſz i alia ẽ exꝓſſa ſilitudo trinitat⁹ ꝓſonaꝝ: ꝯ vī q̄ ꝑ põs aie q̄s ꝑ m⁹tũ ꝓſideraueꝛt: potuerũt i trinitatẽ ꝓſonaꝝ deuenire. Itē Ricar. ò ſā. vi. dīc credo ſiñ dubio q̄ ad q̄rũcũq; explanationẽ q̄ ne ceſſe ẽ eẽ nō mō ꝑbabilia imo ⁊ necꝛia arg⁹ nō õſũt ſz neceſſariũ ẽ eẽ trinitatẽ: ꝯ vī q̄ ad ipſi⁹ cognitionẽ ꝑ rōnẽ hẽ poterũt. Qō ēt vī ex ꝑbōnib⁹ ſupꝛa iducꝫ dī. ij. q̄b⁹ trinitas ꝑbat. Itē dī Ro. i gl. q̄ ꝑ ñ puenert ad noticiã ꝓſone ẽtie. ſ. ſ. ⁊ idẽ hī ſup Exo. 8. vbi dī q̄ magi ꝑhãonis ꝺfecerũt i 3m⁹ ſig. ꝯ vī ad min⁹ q̄ ad noticiã duaꝝ ꝓſonarũ venerũt. Cōtra Heb. xi. fides ẽ ſba ſp. re. ar. ñ ap. ſz deũ eẽ trinũ ⁊ vnũ ẽ articℓs fidei: ꝯ ñ ẽ appens rōi. Rñ. dō: q̄ p nãlẽ rōnẽ ñ ꝑt puenirι i cognitionẽ trinitat⁹ ꝓſonaꝝ: ⁊ iō ꝑ hī nihil ꝺ ħ ſciuerũt: niſi forte p reueℓonẽ vℓ auditũ ab aliq̄⁹. Et h⁹ rō ẽ q⁹ nãlis rō ñ cogſcit deũ niſi ex creaturis oia ãt q̄ oñr de deo p reſpectuz ad creaturas ꝓ̄ nẽt ad eẽntiã ⁊ nō ad ꝓſonas: ⁊ iō ex nãli rōe ñ venit niſi i attributa dine eẽntie tñ ꝓſonas fz appꝛo ꝑata eis ꝑhī cognoſcẽ potuerũt: cogſcẽtes potẽtiã ſapiam bonitatẽ. Ad ꝑm ꝯ dō: q̄ fz expōez cōmẽti Ari. nō ũẽdit trinitatẽ ꝓſonarũ i dō ponẽ ſz ꝓꝑ h ꝯ i oib⁹ creatur⁹ appet ꝓfectō i ſnario ſic i ꝑn°medio ⁊ fine. iō antiq̄ honoꝛabãt deũ i ſacrificijs ⁊ oꝛonib⁹ triplicat. Ꝑplo ãt dī m⁹ta cogſuſe de dīnis legẽs i libꝛis q̄s ſuenit i egypto: vℓ foꝛte itellectũ ꝑnũ noiat itellectũ dīnũ: fz ꝯ i ſe q̄dã mō ꝓcipit ideã mũdi q̄ ẽ mũdus archetip⁹. Ad 2m dō q̄ ſilitudo trinitat⁹ relucẽs i aīa ẽ oio impfecta ⁊ deficiẽs: ſic infra dicet magr: ſz dī exꝑſſa p cōparationẽ ad ſilitudinẽ veſtigij. Ad 3m dō q̄ ſi dictũ Ricar. itelligat vℓr q̄ oẽ vez poſſit ꝑbari p rōez ẽ exꝑſſe falſũ: q⁹ ꝑ° ꝑn°p ſe nota ñ ꝑbant. ſi ãt aliq̄ ſũt i ſe nota q̄ nob occulta ſũt illa ꝑbant p notioꝛa q̄ ad nos: ⁊ hi⁹ ſũt effect⁹ ꝑncipioꝝ. ex effectib⁹ ãt creaturarũ trinitas ꝓſonaꝝ ꝑbari nō põt: vt dictũ ẽ: ⁊ iō relinq̄tur q̄ nullo⁹ poſſit ꝑbari: ⁊ oēs rōnes iducte ſũt magis ad aptatiões q̄ dã ꝙ neceſſaria ꝓcludẽtes. remoto. n. ꝑ ipo⁽ᶜ⁾ itellectu diſtinctiõis ꝓſonaꝝ adhuc remanebit i dō ſũma bonitas ⁊ btitudo ⁊ charitas. Ad ꝙrtuz dō: q̄ ꝑhī nō puenerũt i cognitionẽ duaꝝ ꝓſonarũ ꝙ ꝑm ad ꝑa: ſz ſolũ ꝙ ꝑm ad ꝑata: nō inq̄ appꝛo ꝑata ſũt: q⁹ ſic eoꝝ cognitio dep̃det ex ꝑtis: ſz i ꝙ ſũt attributa dine nãe: ⁊ ſi obiciat q̄ ſiℓr deuenerũt i cognitionẽ bonitat⁹ q̄ appꝛopꝛiat ſpũi ſancto: ſic i cognitionẽ potẽtie ⁊ ſapiẽtie q̄ appꝛopꝛiant patri et filio: dō q̄ bonitate non cognouerũt ꝙtuz ad potiſſimũ effectũ ipſi⁹ icarnationẽ. ſ. ⁊ redẽptionẽ. Vℓ q⁹ nō tñ itẽderũt veneratiõnẽ bonitat⁹ dine: ꝙtuz ẽt nō imitabant: ſicut venerati ſunt potẽtiã ⁊ ſapientiam. Qō. ij.

d Einde q̄rit de veſtigio. Circa q̄ q̄rũtur tria. ꝑ° q̄d ſit veſtigiũ. 2° de ꝑtib⁹ veſtigij 3°. vtrũ i oi creatura veſtigiũ iueniat.

D ꝑm ſic ꝓcedit: vī q̄ ſilitudo creatoꝛis rep
a ta i creatura nō põt dici veſtigiũ. ꝑ veſtigiũ enim⁹ res iueſtigat: ſz dīna maieſtas ẽ iueſtigabilis. vñ dī Ro. xi. o altitudo ⁊c. ⁊ ꝑs. ⁊ veſtigia tua nō cō. ꝯ vī q̄ ſilitudo creatoꝛis i creatura nō ſit veſtigiũ. Ꝑ. veſtigiũ eſt impreſſio queda ꝓ̄s motũ ei⁹ cui⁹ eſt veſtigiũ. ſz deus res ꝓducit ſine aliq̄ ſui motu. Ja. i. apud quẽ nō eſt tranſ. ⁊c. ꝯ veſtigiũ ñ põt dīci de diſſilitudine creature q̄ a creatoꝛe ꝓducit. Itē veſtigiũ fz q̄ ħ iducit iduc̃ i cognitionẽ ꝓſonarũ: ſz ea q̄ ꝓ̄nẽt ad cognitionẽ creaturarũ i deo mag⁹ reſpiciũt eẽntiã q̄ ꝓſonas: ꝯ ſilitudo repta i creaturis nō ꝺz dici veſtigiũ: vℓ

veſtigiũ nō duc̃ i trinitatẽ. Itē Hꝛeg. dic̃ ſup illō Job. xi. Foꝛſitã veſtigia dei ꝓꝛeh. ⁊c. benignitas viſitationis q̄ viã nob oñdit ei⁹ veſtigia dicunt: ꝯ vī q̄ veſtigiũ nō ſit ſilitudo dei repta i creaturis.

Ꝛ°dō: q̄ veſtigiũ fz q̄ ħ ſumit metha⁽ᶜ⁾ accipit ⁊ ſumit ad ſilitudinẽ veſtigij. ꝓpe dictu: qō ẽ impſſio q̄dã ꝓfuſe ducẽs i cognitionẽ alicui⁹ cũ ñ repñtet ipſũ niſi ꝑm ptẽ. ſ. pedẽ: ⁊ ꝑm iferioꝛẽ ſupficiem tñ. Tria ꝯ ꝓſideraℓ i rõne veſtigij. ſ. ſilitudo: iperfectio ſilitudinis: ⁊ q̄ p veſtigiũ i rẽ cui⁹ ẽ veſtigiũ deuenit. Scõm ħ ꝯ q⁹ i creaturis iuenit ſilitudo creatoꝛis p quã i ipſi⁹ cognitionẽ deuenire poſſum⁹: ⁊ ẽ impfecta ſilitudo. iō i creaturis dī veſtigiũ creatoꝛis. Et q⁹ magis deficiũt a repñtatione diſtinctiõis ꝓſonarũ: q̄ eẽntialiũ attributoꝝ: iō magis ꝓ̄e dī veſtigiũ creatura: fz q̄ ducit i ꝓſonaſ q̄ ꝑm q̄ ducit i dīnã eẽntiã. Ad ꝑm ꝯ dō: q̄ diuine vie dicunt iueſtigabiles: q⁹ nō ad plenũ ipſi⁹ opa cōprehẽdẽ poſſum⁹: nō ꝯ ex creaturis nullo⁹ ipſas deuenire poſſim⁹. Ad 2m dō: q̄ i hīs q̄ dicunt ꝑ trãſlationẽ ſufficit q̄ attẽdat ſilitudo q̄tuz ad aliq̄d: ⁊ nō oz q̄ ꝯ ad oia: alꝛs eẽt ꝓ̄etas ⁊ ñ ſilitudo. Ad 3m dō: q̄ ꝑ veſtigiũ nō ꝺuenim⁹ i cognitionẽ ꝓſonarũ niſi valde ꝓfuſe: q⁹ niſi ꝑ appꝛo ꝑiata ꝓſonis magis q̄ ꝑ ipſarũ ꝓ̄a: ſic ꝓz exꝑa. Appꝛopata aũt ſũt eẽntialia: q̄uis ſilitudinẽ habeãt cũ ꝓ̄is ꝓſonarũ. Ad 4m dō: q̄ vni rei pñt eẽ multa ſilia: vñ nō ẽ icõueniẽs q̄ ab eodẽ trãſumant aliq̄ diuerſa ꝑm diuerſas ſilitudies: ⁊ iō pōt eẽ q̄ ſilitudo repta i creaturis dicat veſtigiũ: inq̄m ꝓfuſe repñtat: ⁊ opa dine bonitatis i myſterio incarnationis oſtẽſa dicant veſtigia dei inq̄m per ea nobis vía parat ad veniendũ in ipſum.

a D 2m ſic ꝓcedit: vī q̄ debeãt eẽ tñ due ꝓtes veſtigij. veſtigiũ. n. ẽ ꝓ̄etas q̄dã create: ſz creatura hz tñ duas ꝓtes eẽntiales. ſ. mãz ⁊ forma: ꝯ vī q̄ ꝑm has ꝓtes due tñ ſũt ꝓtes veſtigij. Itez vī q̄ q̄tuoꝛ. ꝑ veſtigiũ. n. nō tñ repñtat ꝓſonaꝝ tri nitas ſz ēt vnitas eẽntie: ꝯ oz eẽ tria rñdẽtia trib⁹ ꝓſonis: ⁊ q̄rtũ rñdẽs vnitati eẽntie. Itē veſtigiũ dī i q⁹ creatura fz q̄d ꝛpñtat creatoꝛẽ: cũ igr i creaturis repñtent plima attributa ipſi⁹ dei q̄ ꝓticipãtur a creaturis: ſic ꝑz ꝑ Diony. vī q̄ ſint plime ꝓtes. Itē a diuerſis iueniunt ꝓtes diuerſe aſſignate: ſic Saꝑ. xi. dī oia i nũo pō. ⁊ mē. diſpoſuiſti. ⁊ Aug. ponit mo⁽ᵐ⁾ ſpēz ⁊ oꝛdinẽ: ⁊ multis aliꝭ modis ꝑm diuerſos. Querit ꝯ de rõne diuerſitat⁹ aſſignationũ. Ꝛ°dō: q̄ veſtigiũ iuenit i creatura in q̄ tũ imitat dīnã ꝓfectionẽ. Perfectio aũt creature ñ ſtatũ bẽ i ſuis ꝓ̄cipijs q̄ impfecta ſũt: vt ꝑz i mã ⁊ foꝛ°: quoꝝ neutrũ hz ꝑ ſe eẽ ꝓfectũ: ſz i ꝓ̄uctione ipſi⁹ creature ad ſuũ fine. Diſtãtia aũt vã nō ꝓ̄iungit ſine medio: ⁊ iō i creaturis iuenit ꝑn⁽ᵐ⁾ mediũ ⁊ finis. ꝑm q̄ tria ponebat Pythagoꝛas ꝓfectionez cuiuſlibz creature. Et ꝑm rõnẽ ēt hoꝝ trium repñtat i creaturis diſtinctio ꝺnarũ ꝓſonarũ i q̄b⁹ ſili⁹ eſt media ꝓſona: ſz ſpũs ſcũs ẽ i q̄ terminat ꝓceſſio ꝓſonarũ. Cōtingit aũt ũter duo extrema eẽ ꝑ̄a media: ⁊ iō ꝓtingit q̄ ꝑn⁽ᵐ⁾ ⁊ mediũ ⁊ finis diuerſimode põt aſſignari fz q̄ ex hīs oib⁹. ſ. ꝑn°me° ⁊ fine ⁊ multi mediꝭ q̄dã põt accipi vt ꝑn⁽ᵐ⁾ ⁊ q̄dã vt mediũ ⁊ q̄dã vt finis diuerſimode cõbinãdo: ⁊ tñ cõ

tingit q̄ a diuerſis ꝓtes veſtigij diuerſimode ſunt aſſignate. Uer. g. ꝑ° q̄ ꝓtinet ad ꝓfectionẽ rei ſunt ꝑn⁽ᵃ⁾ ipſi⁹ rei. vltⁱ⁽ᵐ⁾ aũt ẽ ꝓfectio ipſi⁹ rei ꝑm cõparationẽ ſuã ad alias res nō tñ ꝓ̄ut i ſe ꝓfecta ẽ. inẽ ħ aũt multa ſũt media. Eſt. n. diſpõ ꝑncipioꝝ ſiue iclinatio ad eẽ ꝑncipiati. Eſt ēt limitatio ꝑncipioꝝ ſub foꝛ⁽ᵃ⁾ ꝑncipiati. Et ẽ foꝛ⁽ᵃ⁾ ipſi⁹ ꝑncipiati. Et ēvⁱ⁽ᵗ⁾ ⁊ opatio ⁊ multa hⁱ⁽ᵗ⁾. Põt ꝯ aſſignari veſtigiuz vt ꝑ ꝑn°ſumat ſolũ illud q̄ ꝑ ꝑ° ẽ. ſ. ipſa ſuba ꝑncipiorũ: ⁊ ꝑ medio illud qō ẽ imediate ſequẽs. ſ. diſpõ ꝑncipioꝝ ſiue iclinatio ad eẽ ꝓ̄cipij. ⁊ ꝑ fine illō totũ q̄ ꝓſequit. Et ꝑm ħ ſumit illud qō dī Sap. xi nũs põdus ⁊ mẽſura: q⁹ nũs ꝓ̄inet ad ꝑfatẽ ꝑncipioꝝ. põdus ad iclinationẽ ꝑncipioꝝ i eẽ ꝑncipiati. mẽſura ad terminationẽ ꝑncipioꝝ ſub eſſe terminati: ita q̄ i iſta terminatione ſumat: ⁊ determinatio ã eẽ ⁊ i opari ⁊ i oib⁹ alijs. Itē põt aliter ſumi vt ꝑ ꝑn⁽ᵃ⁾ ſumat ipſa ſuba ꝑncipioꝝ ⁊ iclinatio ⁊ q̄cq̄d aliō ꝑtiet ad ꝑn⁽ᵃ⁾ ꝑ medio ſumat ipſa foꝛ⁽ᵃ⁾ ꝑncipiati: ⁊ ꝑ vltimo ſumat ipſa cōparatio ipſi⁹ rei ab ea q̄ ſũt ex⁽ᵃ⁾. Et ſic ſumit illa Aug. li. lxxxiij. q. q̄ ꝓſtat q̄ diſcernit: qō ꝓgruit. ꝓſtat. n. res ꝑ ipſa ſua ꝑn⁽ᵃ⁾ diſcernit ꝑ foꝛmã. ꝓuenit ꝑ cōparationẽ ad alterũ. ⁊. q. ſiℓr ſumunt iſta: mod⁹ ſpēs ⁊ oꝛdo: ita q̄ modus ꝓtineat ad ꝑn⁽ᵃ⁾ determiata ſub eẽ ꝑncipiati. ſpēs ad foꝛmã. oꝛdo ad cōparationẽ ad alterũ: niſi q̄ iſta ſũt abſtracta: ⁊ ꝑ° ꝑcta. Et q. ſiℓr accipiunt iſta. vnũ verũ ⁊ bo⁽ᵐ⁾: vt vnitas rei ꝓtineat ad ſuã determinationẽ ꝑ̄ut ex ꝑncipiis ꝓſtituta ẽ. ⁊ vitas ꝑm q̄ hz foꝛmã. ⁊ bo⁽ᵐ⁾ ꝑm q̄ oꝛdinat ad finẽ. Itē ēt põt ſumi ꝑ ꝑn⁽ᵃ⁾ tota res fz q̄ ẽ ēt ꝓfecta ꝑ foꝛmã. ⁊ ꝑ medio vtus: ⁊ ꝑ fine opatio: ⁊ ſic ſumit illa Dio. eẽntia vī⁽ᵗ⁾ ⁊ opatõ. Et ſic ꝑz q̄ ꝑm q̄ ꝓfectio rei põt ũtelligi termiari ad diuerſa: ⁊ ꝑm q̄ vnũ mẽbꝝ põt multa vℓ pauca i cludẽ iuenit diuerſitas ꝓtiũ veſtigij ꝑm vnã rõem ꝑncipij medij ⁊ finis aſſignatam. Ad ꝑ° ꝯ dō q̄ quis ſint due ꝓtes eẽntiales creature: nihilominꝰ tñ ẽ accipe diſtudinẽ vni⁽ᵐ⁾ ad alterũ: ⁊ multas ēt ꝓfectiones ꝓ̄tes fz q̄s ꝓtes veſtigij aſſignari põt

Ad 2m dō: q̄ ſic i deo eẽntia nō fac̃ nũz cũ ꝓſonis: ita ⁊ i creatura ẽ q̄ trib⁹ ꝓtib⁹ veſtigij ſbſtat ipſũ eẽ creati repñtãs eẽntiã: nō ꝓ̄uatiũ trib⁹ ꝓtib⁹ veſtigij. Ad 3m dō: q̄ ꝓtates creaturaꝝ ex q̄b⁹ ducimur i dīna attributa q̄uis ſint plⁱa: hñt tñ oꝛdinẽ ad inuicẽ ꝑncipij medij ⁊ finis: ſub quoꝝ rõnib⁹ i tres ꝓſonas ducunt q̄lit̃cũq; diuerſificent.

D 3m ſic ꝓcedit: vī q̄ ñ i oi creatura ſit veſti
a gium. ſilitudo. n. veſtigij diuidit ꝯ ſilitudinez imagis: ſz q̄daz creature ſũt i q̄b⁹ ẽ ſilitudo imagis ſic i boie: ꝯ in illis nō ẽ veſtigiũ. Itē veſtigiũ ẽ ſilitudo impfecte repñtãs: ſz aliq̄ creature ſẽ q̄ ſũt ꝓfecta ſilitudo dīne bonitat⁹: ſic gr̃e gratũ facientes cũ q̄b⁹ de⁽ᵒ⁾ dī ihitare i boie: ꝯ illꝰ nō ẽ veſtigiũ. Itē ſi accipiam⁹ ſinglas ꝓtes veſtigij q̄libz earũ creatura ẽ: ſic modus vel ſpēs. ſi igit i q̄libet creatura ẽ veſtigiũ: tũc nũo erit modus ſpēs ⁊ oꝛdo: ⁊ ita erit abire i ifinitũ: qō nec ũtellect⁹ nec nã patit. Itē Amb. dic̃ i exam̃ lucis nã ẽ vt nō ſit i nũo põdẽ ⁊ mẽſura: ſic alia creatura. i hīs aũt trib⁹ attẽdit veſtigiũ ꝑm Aug. vt dictũ ẽ. cũ igit lux ſit creatura: vī q̄ nō in q̄libz creatura ſit veſtigiũ.

Jtē Ber. modus charitat' ēnō hīe mo'': ḡ charitas cū sit creatura nō hēbit mo'' spēz ꝛ ordinē: ꝛ sic idē q̄ ꝑus. Cōtra Sap. xi. oia i nūo ꝛc. Jtē Aug. li. de nā boni loquēs de mō spe ꝛ ordie vbi h̄ tria magna sūt: magnū bo'' ē: vbi pua puū: vbi nulla nullū: �journ; ois creatura ē aliq̄ bonum: ḡ ois creatura h3 h̄ tria. ℟. dō: q̄ i hūs vestigiū iuenit i creatura fm q̄ ꝑsequit eē pfectū a deo vt supra dictū ē. vñ i hūs tm̄ simp' ē uenire vestigiū q̄ pfecta sūt i se ꝛ hi'' sūt tm̄ idiuidua i gñe sube. accñtia ät nō hñt eē nisi depēdēs a suba. vñ ēt i accñtib'' nō ē vestigiū nisi fz ordinē ad subāz: ita q̄ accñtia magis sint spēs ꝛ nūs ꝛ ordies subāz. q̄ ipsa hēant spēz modū ꝛ ordinē nisi effectiue de'' dicat spēs modus ꝛ ordo accñtiū. Tñ cū fz q̄lz accñs addat aliq̄ eē ipsi sube: erit fz illō eē aliq̄ ē ꝑsidere vestigiū. vñ q̄ ꝑuat illud accñs ꝑuat ptes vestigij. s. mo'' ispēm ꝛ ordinē q̄'' ad illud eē. sic pctm̄ q̄ ꝑuat grāz dei ē ꝑuatio nūo spēi ꝛ ordis fm esse gratuitū: mobilomin'' tū manēt h̄ tria fz eē nāe.

Ad p'' ḡ dō: q̄ i supiori sp icludit vt'' iferioris sic i aia ēt ē vt'' nāe: aia. n. ē nā ipsi' corpis q̄ p ipsam mo' ꝛ dat sibi eē nāle: ꝛ sup h̄ hz ꝑas opationes suas: ꝛ iō cū silitudo imagis sequat aiaz fz id q̄ i tellectual' ē: nō excludit ab ea rō vestigiū q̄ ꝑsequit ipsā fz q̄ nā q̄dā ē creata. Et silr ēt dō ad 2m: q̄ gra gratū faciēs fz id q̄ addit alīs creaturis dz pfecta silitudo nō q̄dē simp': ſz respectu aliaz creataz silitudinū: ſz fz id i q̄ cōicat cū alīs creaturis h3 rōnē vestigiū. Ad 3'' dō: q̄ aliq̄d dz modificari aliq̄ dupr vl' formalr: ꝛ sic res dz modificari suo mō q̄ i ipsa ē vel effectiue: ꝛ sic oia modificant ab eo q̄ mo'' reb'' iponit: ꝛ hinc ē q̄ deus dz effectiue modus oiuz rerū. fz h̄ ḡ dico q̄ modus creature ñ hz mo'' q̄ formalr modificet: ſz modo modificātē effectie: ꝛ ita ē i oib'' alīs ptib'' vestigiū.

Ad q̄rtū dō: q̄ luxi se ꝓsiderata creata ē i nūo pō. ꝛ mē. cū hēat finitū eē ꝛ posse: sic ꝛ alie creature: ſz respectu aliaz creaturarū cōpaliū h3 idēmiatā vtutē eo q̄ p lucē oia cōpora aliq'' ifōrmātur: ꝛ per ipsā oia cōpa iferiora pficiunt i suis naturis ꝛ h̄ accidit sibi inq̄'' ē fōr'' vl' ꝛ p̄mi altantis s. celi: ꝛ p tāto nō dz i nūo pō. ꝛ m̄. eē creata. Ad v'' dō: q̄ charitas ꝑt duplr ꝓsiderari. aut fz eē q̄ h3 i subō. ꝛ h̄ mō mod'' h3 fz mēsurā capacitat' recipiētis: vl' ex nā vl' ex conatu. Aut fz iclinationē i obm̄: ꝛ sic itelligit nō hīe modū: q̄ obm̄ cū sit ifinitū nō ꝓportionat volūtati nr̄e: vñ nunq̄ tātū ꝑt amare q̄n ampli'' amādū sit ꝛ se amare velit. Jn uisibilia. Jq̄'' ad attributa q̄b'' de'' i se pfect'' ē. Uirt''. Jfz quā creaturas ꝓducit. Dinitas. Jfz q̄ creature recurrūt i ipsū vt i finē. vl' iuisibilia. Jdic q̄tū ad opa. Uirt''. Jq̄tū ad pōm. Dini. Jq̄'' ad cēntiā.

Ꝓpꝛ excellētiā. Jꝫ angl's ꝑcellit hoiez. vt in ps. Minui. eū paulo. ꝛc. Dō: q̄ hō ꝛ angl's pñt tripr ꝓsiderari. Aut p rel'onē ad finē: ꝛ sic sūt eq̄les erūt. n. hoies sic angli i celo sic hz Mat. xxij. Aut q̄tū ad reputationē dinā: ꝛ sic hō maior ē angelo inq̄tū humana nā assūpta ē i vnitatē pſone dine. Aut q̄tū ad vtraq̄ nām i se. ꝛ sic nā angeli nobili or ē. Ul' dō: q̄ mūdus accipit h̄ fm q̄ ē ptinētia visibiliū tm̄: ꝛ ita iter creaturas mūdi q̄s hō excellit nō cōputat angl's. Ex ppetuitate ꝛc. Jq̄ cā sp ē nobilior cāto. vñ si cārū ē ppetuū: oz q̄ ea ꝑma sit etna: ꝛ sic de aliis. Perfectissima pl'. Jpulchritudo ꝓsistit i duob''. s. i splēdore ꝛ ptiū ꝓportione. vītas ät hz splēdoris rōnē: ꝛ eq̄litas tz locū ꝓportiōis.

Unc vo iā ad eā ꝛc. Jn ꝑte ista oñdit trinitatē pſonaz ꝛ vnitatē eētie p silitudinem imagis: ꝛ dicit i ptes tres. i p'' oñdit subām imagis. i 2'' oñdit fm q̄d attēdat imago. ibi Ecce ḡ mēs me. i 3'' ex silitudie imagis ducī i trinitatē pſonaz ibi Quapp iuxta istā ꝓlidera. Jecce ḡ mens me. h̄ inqrit fz q̄d attēdat imago i mēte, ꝛ p'' assignat imaginē fz potētias. 2'' fm hīc' ibi Pōt ēt alio mō. Jcirca p'' tria facit. p'' ptes imagis assignat. 2'' oñdit i eis silitudinē triū pſonaz ibi Hec igit tria vt ait Aug. J3'' oñdit dissilitudinē ibi Uerūtm̄ cauet ꝛc. Hec igit tria. Jh oñdit' i trib'' potētijs assignat silitudinē pſonaz. ꝛ p'' iducit pbationē. 2'' ponit dictoz manifestationē ibi Mēs aūt h̄ ꝛc. Jtio excludit obiectionē ibi Dic attēdēdū ē diligēter. Ji p'' duo fac. p'' oñdit silitudinē q̄uo ad pſonaz di stinctionē ꝛ eētie vnitatē. 2'' quo ad pſonaz eq̄litatez: ibi Eq̄lia ēt sūt. Jq̄'' eq̄litatem oñdit tali rōe q̄cūq; se icludūt iuicē sūt eq̄lia: ſz q̄lz dicta potētiaz capit aliā ꝛ q̄lz capit oēs: ḡ q̄lz ē eq̄lis alī: et q̄lz ē eq̄lis oib'' sil: sic ē de dinis pſonis. minꝰ eē, pbat ibi Totāq; mea me. Jꝛ p'' de memoria. 2'' de intelligētia. ibi Silr cū h̄ tria. Jz'' dō volūtate. ibi Uolūtas ēt. J p'' oñdit sic: q̄cq̄d, ē pñs memorie illō ē i memoria: ſz ipsa tota memoria ē sibi pñs: ḡ tota se capit. Jtē q̄cq̄d itelligo ꝛ volo: scio me itelligē ꝛ velle. ſz q̄cq̄d scio me itelligē ꝛ velle ē i memoria: ḡ q̄cq̄d itelligo ꝛ volo ē i memoria. ḡ memoria capit se totā ꝛ itellectū ꝛ voluntatē. Scdo ꝓbat idē de itelligētia h̄ mō. oē q̄ nō ē ignotū ē i itellectu ſz q̄cq̄d ē volitū vel itellectū vel i memoria exñs ē ñ ignotū: ḡ oē hi'' ē i itellectu. itelligētia ḡ capꝰ oēs tres. Tertio oñdit idē de volūtate. oē illō quo vtor ē i volūtate mea q̄cūq; opatione vtor: q̄ volūtas ē vlis motor viriū: ſz oī eo quo volo vel intelligo vl' memor or: vtor ḡ oē hi'' ē i volūtate mea ꝛ sic volūtas capit oēs: quo facto ꝛcludit silitudinē ibi Lūitaq; iuicē. J Mēs ät ꝛc. J h̄ mānifestat q̄dā q̄ dixerat. Et p'' quō accipiat mēs. 2'' quō accipiat memoria ibi Illud ēt sciēdū. J Hic attēdendū. Jh remouet obiectionē ꝫ illud q̄d dictū ē tres dictas potētias ee vnā eētiā. Et p'' ponit obm̄. 2'' solonē ibi Sz iā vidēdū ē ꝛc. Jobo ät sūit ex duo b''. Ꝓmo ex h̄ q̄ nlla ꝑtas ē eētia ei'' cui'' ē ꝑtas: ſz potētie sūt ꝑtates nāles ipsi'' aie: ḡ nō sunt vna eētia aie. 2'' ponit ibi Et h̄ tria ꝛc. J ꝛ sumitur ex h̄ q̄ iste potētie dicunt relatiue adiuicē. vnde ꝛ differūt abinuicē: ḡ mīrū vī quō oia pñt ee vna essētia. Uerūtm̄ ea. J h̄ oñdit dissilitudinē ꝛ diuidit i. d. ſz duas dissilitudines. 2'' ibi Rursus istas.

Pōt ēt alio. Jh assignat imaginē fm hīt''. Et p'' assignat ptes imagis. 2'' probat silitudini ibi Hec autez tria. Jꝫ'' concludit suā intētionem: ibi Mēs itaq; rōnalis. Joñdit ät silitudinē q̄'' ad tria. Ꝓmo q̄'' ad pſonarū distinctionē i eētie vnitate. 2'' q̄tū ad personarum ꝓcessionem ibi Et est ipsa mēs. J 3'' q̄'' ad eq̄litatē ibi Nec minor ē. quā oñdit dup' ꝑmo q: q̄ta est mēs tāta se itelligit ꝛ amat. 2'' q: h tria mutuo se includūt. ibi Sūt ēt h̄ ꝛc. Qō. iij.

Dintelligentiā huius partis duo querūtur. ꝑmo de subiecto imaginis. secundo de partibus imaginis; enumeratis.

Dp'' sic, pcedit vī q̄ nō tm̄ mēs sit subiectū imagis. Aug. n. oñdit li. de tri. imaginē trinitatis i vīsu corꝑali fm tria q̄ necessaria sunt ad visionē. s. res exīor ꝛ imago, ei'' i oculo ꝛ intentio videntis: q̄ ista duo ꝓcūgit. visus aūt, corꝑor'' nō ꝑtinet ad mētē ḡ ꝛc. Jtē Da. assignat imaginē i li. ar. q̄ ēt nō vī eē de ꝑtinētib'' ad mētē. Jtē augu. imago trinitatis ibi q̄rēda ē i aia nr̄a q̄ nīb hz meli''. h̄ aūt vī eē rō supior fm quā eīnis ꝓplandis iheret: ḡ vī q̄ i rōne supiori sit imago. Jtem Dio. iij. c. de di. no. angelus ē imago dina: ḡ vī q̄ ñ tm̄ i mēte nr̄a sit imago. Cōtra. vī q̄ i nlla creatura sit imago. Jmago. n. vt dic, Dyr. ē rei ad rez coequāda; discreta ꝛ vnita silitudo. ſz nulla res creata coeq̄t creatorē: ḡ i nulla creatura pōt imago creatoris iueniri. ℟. dō: q̄ imago i h̄ differt a vestigio. q̄ vestigiū ē ꝓfusa silitudo alic'' rei ꝛ ꝑfecta. imago aūt repñtat rē magis determinate fm oēs ptes ꝛ disponēs ptiū ex q̄b'' ēt aliq̄d de interioribus rei pcipi pōt: ꝛ iō in illis tm̄ creaturis dz eē imago dei q̄ pp sui nobilitatē ipsū pfecti'' imitātur ꝛ repñtāt. ꝛ iō i angelo ꝛ hoie tm̄ dz imago dī nitatis ꝛ i hoie fm id q̄ ē ipso nobili''. Alia ät q̄ plus ꝛ min'' ptícipāt de dei bonitate magis accedūt ad rōnē imagis. Ad p'' ḡ dō: q̄ Aug. i multis oñdit silitudinē trinitatis eē: ſz i nullo eē pfectā silitudinē: sic i potētijs mētis. vbi iuenit distinctio ꝓsub alie: ꝛ eq̄litas. ꝓstat. n. illa tria i visu dicta ñ eē ꝓsubalia: ꝛ iō solū i mēte ponit imaginē. Ad 2'' dō: q̄ i li. ar. nō pōt eē pfecta silitudo cū nō iueniat ibi aliq̄ distinctio potētiarū: nec ēt ē excellētior ps aie cū sit tm̄ opatiua: ꝓstat q̄ ꝓtēplatiua nobilior ē ꝑte opatiua. ſz Dam. assignat ibi imagiez large vocās imaginē q̄cūq; silitudinē. imitat autē li. ar. dñi inq̄'' ē p'' ꝑn'' suoz operū nō potēs cogi. Ad 3'' dō: q̄ rō supior ēt eīnis ꝓtem plādis inq̄'' sūt regla ꝛ norma agēdoz: put. s. ex dinis rōnib'' dirigimur i nr̄is opib''. vñ ibi nō est imago: ſz i illa ꝑte q̄ eīna fm se ꝓtēplat. Ad q̄rtū dō: q̄ imago trinitatis pōt attēdi trip'. Ul' q̄'' ad exꝑssā repñtationē dinoz attributoz ꝛ sic cū dine bonitates copiosi'' effulgeāt i angelo q̄ i homine. angelus ē exꝑssior imago dei q̄'' hō. vñ ēt si gnaculū dz Eze. 28. fm expōnem Hie. vel q̄'' ad distinctionē potētiaz: ꝛ sic exꝑssior ē silitudo i homine q̄'' i angelo: q: i angelo sue potētie sūt minus distincte. Uel inq̄'' ipse de'' ē ꝑn'' rerū: ꝛ sic imago iuenit i hoie ꝛ nō i angelo inq̄'' vn'' hō ē ꝑn'' oiuz hoiuz: sic de'' oiuz rerū. ꝛ inq̄'' aia ē i toto corꝑe tota: sic de'' i mūdo. Sz q: ista repñtatio ē q̄'' ad exteriora: simp' ꝓcedēdū ē: q̄ angelus magis ē ad imaginē q̄ hō. Ad v'' dō: q̄ imago iuenit i filio ꝛ i creatura differēter: vt dic Aug. sic imago regi i filio: ꝛ i denario. filī''. n. dei ē pfecta imago ꝑis pfecte repñtās ipsū. creatura aūt fm q̄ defic a repñtatione deficit a pfecta rōne imagis. vñ ēt dz: imago: ꝛ ad imaginē q̄ de filio nō dz, ꝛ iō ñ oz q̄ creatura simp' adequet creatorē. h̄. n. tm̄ verū est de filio q̄ ē pfecta imago: ſz sic fm q̄d repñtat vt i perfecta imago: ita ēt fm q̄d coequat. Qō. iij.

Einde q̄rit' de ptib'' imagis. Et p'' de p'' assignatiōe. 2'' de scda. Circa p'' q̄runt. v. p'' de ptib'' imagis q̄d vnaquēq; sit: ꝛ q̄ liter ad iuicē differāt. 2'' quō se hēant ad eētiā. vtrū sint ipsa eētia aie. 3'' quō se hēant ad iuicē. vtrū. s. vna ex alia oriat. 4'' de ipsis ꝑ cōparationē ad obz. s. respectu cui'' obi attēdit i ipā imago trinitatis. v'' de ipsis ꝑ cōparationē ad actū. vtr̄ z. sp sint i suis actibus dicte potētie.

Dp'' sic, pcedit: vī q̄ memoria nō ptineat ad imaginē. sic. n. dic Augu. q̄ i aia repies cōe cū brutis ad sēsualitatē ptinet. memoria ät ē cōis nobis ꝛ brutis. igit cū imago nō sit i sensualitate vī q̄ memoria ad imaginē nō ptineat. Jtez ois potētia apprehēdēs determinata ꝑtis dziaz ptinet ad sēsitiua ptē ꝛ nō ad itellectū: q̄ ē vlius q̄ abstra hūt a q̄libet ꝑte. ſz memoria discernit ꝑtes ꝑteritū: ḡ nō ptinet ad itellectiua ptē i q̄ ē imago: ſz ad sēsitiuā. Jtē. xi. metha. dz a Lom. q: nā itellectiua dicit i itellectū ꝛ volūtatē. nec vllus vnq̄ phs i itellectiua ꝑte posuit memoriā q̄ tm̄ potētias aie ꝓsiderauerūt: ḡ memoria nō ptinet ad imaginē. Jtē vī q̄ nec itelligētia. fm n. Dio. distinguunt q̄tuor gradus entiū. s. itellectualia: rō alia: sēsibilia ꝛ simp'' existīa. hō aūt nō ptinet sub itellectualib'' ſz sb rōnalib''. cū igit h̄ q̄rat q̄d sit imago fm q̄ ē i homine. vī q̄ itelligētia ad imaginē nō ptineat. Jtē potētie distinguunt p act'': ſz nosse ꝛ itelligē nō differūt nisi forte sic hīe hītu ꝛ ituerī i actu ſz q̄ nō diuersificant potētie: cū eius dē potētie sit hīe hītū ꝛ elicē actū: ḡ itelligētia cui'' actꝰ assignat itelligē nō ē alia potentia a memoria cui'' act'' assignat nosse

Jtē vī q̄ nec volūtas. volūtas. n. ē p'' opantiū ſz imago q̄rēda ē i ꝑte supma q̄ ē speculatia: ḡ volūtas nō ptinet ad imaginē. Jtē Aug. imago ē i potētia cognoscēdi. silitudo i potētia diligēdi. ſz volūtas nō ē potētia cognoscendi ſz magis diligendi: ḡ nō ptinet ad imaginē ſz ad silitudinē. Ꝑ. illō q̄ impat alīs ꝛ mouet alia ē pus eis: ſz voluntas mouet oēs potētias: alīs vt dic Anſ. ḡ ē por q̄ memoria ꝛ itelligētia. ꝛ ita nō rñdet ordini pſonarū ista assignatio cū volūtas spūi scō approꝑet.

℟. dō: q̄ ois ꝓtas ꝓfis' ēntiā aie fm suā nāz vocat h̄ potētia aie: siue sit ad opandū siue nō. cum igit nā aie sit receptibil' inq̄'' hz aliq̄d de possibilitate eo q̄ oē hñs eē ab alīq̄ ē po'' in se: vt ꝓbat Aluic. ꝛ nō sit impssa organo corꝑali cū hēat operationē absoluta a corꝑe. s. itelligē: ꝓsequit ipsa q̄dā ꝓtas vt ipassa retineat. vñ dz. iij. de aia q̄ aia ē loc'' spēz ꝑter q̄'' nō tota, ſz itell'ect''. ista ḡ vī'' retinēdi dz h̄ potētia memorie. vl'ti'' q: aia ē imunis a mā: ꝛ ois tal' nā ē itellectual': ꝓsequtur vt id q̄ i ipsa tenet ab ea itelligat: ꝛ ita p'' memoriā sequtur itelligētia. Jtē q: id q̄ itelligit accipit vt ꝓueniens itelligēti: iō ꝓsequtur volūtas q̄ tēdit i ipsū cōueniēs. nec pōt vltra, pcedē: q: volūtas ē respectu finis cui ei'' obm sit bo'': ꝛ rei pfectio nō extēdat vltra finē. Et fm h̄ sūt tres potētie distincte ab invicē: memoria itelligētia volūtas. Ad p'' ḡ dō

q̄ memoria ſz q̄ h̄ ſumit nō ẽ cōis nob ⁊ brutis: vt p3 ex auctẽ phi inducta: q2 ſola itellectia aia i ſe retinet q̄ accipit: ſz ſēſitiua i organo corpali. Ad 2m dō: q̄ equocat nomẽ memorie. memoria. n. ſz q̄ h̄ accipit abſtrahit a q̄libz oſia tpis: vt i lra dz q2 ẽ pñtiū ꝓteritoꝝ ⁊ futuroꝝ. vñ ſumit h̄ ꝑ mẽoria q̄ ẽ pō ſēſitie ptis q̄ hz organū i poſtrema pte capit: ⁊ ẽ theſaur' itẽtionū ſēſibiliū cū ſēſu ñ a ſe ſit acceptaꝝ vt dic̄ Aui. Ad 3m dō q̄ phi accipiebāt potẽtias illas tm̄ q̄ ordiant ad aliquē actū ꝑeras ät retẽtia ipſi' aie ñ hz aliquē actū: ſz loco act' hz h̄ ipſū q̄ ẽ tenẽ: ⁊ ſō de memoria ſic dicta nō fecerūt mẽtionẽ inſ pōs aie. Ad q̄rtū dō: q̄ ſic dic̄ Dio. vij. c. de di. no. nā iferior hz ſumū ſui attingit ifimū nāe ſupioris: ⁊ ſō nā aie i ſui ſūmo attingit ifimū nāe angelice: ⁊ ſō aliq̄ ꝓticipat itelligẽtie i ſui ſūmo: ⁊ q2 hz optū ſui aſſignat imago i aia. ſō poti' aſſignat hz itelligẽtiā q̄ hz rōnẽ. rō. n. nīb aliō ẽ niſi nā itellectual' obūbrata. vñ inqrendo cogſcit ⁊ ſb ꝓtinuo ⁊ tpe q̄ itellectui ſtatim ⁊ plena luce ꝓfert: ⁊ ſō dz eẽ itellect' ꝑncipioꝝ p̄i moꝝ q̄ ſtati cogni offerūt. Ad vm dō: q̄ itelligẽ ⁊ noſſe differūt. noſſe. n. ẽ noticiā rei apō ſe tenẽ. i telligẽ ät dic̄ ītueri: q̄uiſ ät cuiuſlz pōe ſit tenẽ ſuū būū ⁊ obz. h tm̄ nō ẽ eoꝝ niſi inq̄m ẽ i eis vt' mẽorie q̄ imediate ſeq̄tur ẽntiā nāe: ſic vt' poſtis ſp ẽ i poſteriori. Ad 6m dō: q̄ volūtat' obz ẽ bonū bo m ät hz rōnẽ finis. finis ät ẽ ⁊ ꝓplatōis ⁊ actōnis: ⁊ ſō volūtas ñ tm̄ ſe hz ad ptẽ actiaz: ſz ẽt ad ꝓtẽpkaz. vñ ptinet ad ſupmā ptẽ aie. Ad 7m dō: q̄ aug. vocat large pōm cogſcẽdi ſiue q̄ ordinat ad cognitionẽ ſic memoria. ſiue q̄ cogſcit ſic i telligẽtia: ſiue q̄ cognitionẽ ꝓſequtur: ſic volūtas. pōm ät dilligẽdi noiat hīt' gratuitos qb' deū me ritorie dilligim': ⁊ ſō dz q̄ hō ꝑ pctm̄ amittẽs dei ſiſſitudinẽ abūt i regionẽ diſſilitudis ſz nō amiſit i maginẽ. Ad 8m dō: q̄ ſic i artib' ẽ q̄ ulla q̄ cōſiderat finẽ impat ⁊ mouet artes ꝓſiderātes ea q̄ ſt ad finẽ: ſic medic' impat pigmẽtario vt ſupra dictū eſt. ita ẽt ẽ i potẽtijs aie. volūtas. n. q2 ꝓſidẽat finẽ mouet alias oẽs pōs q̄ ordinant ad finẽ ⁊ imperat eis act' ſuos. vñ q̄uis ꝑor ſit i mouẽdo nō tm̄ ſeq̄tur q̄ ſit prior i cē: ſic ẽt finis ẽ vltim' i cē: ⁊ tm̄ mouet efficientem.

a Dz m ſic ꝓcedit: vī q̄ ẽntia aie ſit ſue pōe. ꝑmo p h̄ q̄ dī i lra. iſta tria ſūt vna mẽs vna vita vna ẽntia. Itẽ idẽ ẽ ꝑn' eẽndi ⁊ opandi: ſz aia ẽ ꝑn' eẽ cū ſit for' ſbal' corpis: q̄ p ſeipſā ẽ ꝑncip' opationū: ñ oꝝ q̄ eẽ pōs medias. Itẽ for' ſbalis nobilioꝝ ẽ q̄ accñtal': ſz for' accñtal' fac̄ opationes ſuas ſine aliq̄ vtute media: q̄ ⁊ for' ſbal': ⁊ ſic idẽ q̄ ꝑus. ℞. mā p' ẽ ſua pō: ſz ſic i mā ẽ pō paſſiua: ita i for' pō actia: q̄ ẽt for' eẽntial' ẽ ſua pō actiua: ⁊ ſic, ſō q̄ ꝑus. ℞. oẽ illō q̄ ñ ẽ de eẽ' rei ẽ a: cñs. ſz ſēſus ⁊ rō q̄ ſt pōe q̄dā nō ſt accñtia cuꝝ ſint ꝑn' oꝛdiaꝝ ſub aliū: q̄ ſūt de eẽntia ipſi' aie.

Cōtra. ſic ſe hz poſſe ad cē: ita ſe hz pō ad eẽntiā ſz i ſolo deo v' ẽ dicẽ q̄ ſuū eẽ ſit ſuū poſſe: q̄ i nl lo alio ſua eẽntia ẽ ſua pō: ⁊ ita nec i aia. ℞. Oẽ agẽs q̄ agit p eẽntiā ſuā ẽ agẽs p' vt dic̄ Auic. c' rō ẽ: q2 oẽ 2m agens agit inq̄m ptícipat aliq̄d ⁊ ita agit p aliq̄d additū eẽntie. ſz aia nō ẽ agẽs p': q̄ ñ ẽ agẽs p̄ ſuā eẽntiā ſz p ſuā pōz: q̄ ſua pō nō ẽ ſua eẽntia. ℞. cū pfectō ⁊ pfecti' ſint ꝓportionata oꝝ q̄ pfectibilia diuerſaꝝ ꝓportionū recipiant diuerſas pfectiones. organa ät corpis aiati diuerſa ſt diuerſaꝝ ꝓportionū i ꝓmixtiōe: q̄ diuerſimode pficient ab aia: ñ ät q̄m ad eẽ: q2 aia cū ſit for' ſubal' dat vnū eẽ toti corpi: q̄ oꝝ q̄ diuerſimode pficiātur q̄m ad pfectiones ꝑtes eẽ hz q̄s hñt diuerſas opationes. has ät pfectiones q̄ ſt p'n' opationū aie: vocam' pōs: q̄ oꝝ pōs aie diuerſas eẽ ab eẽntia: vtpote emanātes ab ipa. Rñ. dō: q̄ effect' ꝓpus ⁊ imediat' oꝝ q̄ ꝓportionet ſue cauſe. vñ opz q̄ i oib' illis i q̄b' ꝑn' operatiōis ꝓri' ẽ de gñe ſbe q̄ opatio ſua ſit ſba: ⁊ h̄ ſolū i ꝺo ẽ: ⁊ ſō ipe ſolus ẽ q̄ ñ agit p pōs mediā differẽtē a ſua ſba. In oib' aūt aliis opatio ẽ accñs: ⁊ ſō oꝝ q̄ pri' ꝑn' operatōis ſit accñs. ſic videm' i corpib' q̄ for' ſbal' ignis nl lā opatōnẽ hz niſi mediātib' q̄litatib' actis ⁊ paſſiuis q̄ ſūt. q. vtutes ⁊ pōe ipſi'. Siſr dico q̄ ab aia cū ſit ſba nil' a opatio egredit niſi mediāte potẽtia. nec ẽt a pō pfecta opatio niſi mediāte hitu. Dee ät pōe fluūt ab eẽntia ipſi' aie q̄dā vt pfectō nes ptiū corpis q̄rū opatio efficit mediāte corpe vt ſēſus imaginatio ⁊ hī': ⁊ q̄dā vt exñtes i ipſa aia q̄rū opatio ñ idiget corpe: vt itellect' volūtas ⁊ hī'. ⁊ ſō dico q̄ ſūt accñtia: nō q̄ ſint ſō accñtia accñtia q̄ ñ fluūt ex ꝑncipijs ſpēi: ſz ꝓſequūt ꝑn' idiui dui: ſz ſic, ꝑa accñtia q̄ ꝓſequunt ſpēz: oꝛigiata ex ꝑncipijs ipſi': nīb tñ ſūt de itegritate ipſi' aie in q̄m ẽ to' pōle: hñs q̄dā pfectionẽ pōe q̄ pficit ex diuerſis viribꝫ. Ad pm ĝ dō: q̄ cū dz tres pōe ſt vna mẽs ⁊c. nō ẽ ꝑdicatio ẽntial' ſz toti' ptātiui de ſuis ptib'. vñ de potẽtijs imagis ꝓpinqus ⁊ ꝑ us ꝑdicat mẽs: q2 mẽtis inq̄m h' ſt iſte pōe i q̄b' ꝓ ſiſtit itegritas imagis: ⁊ min' ꝑe vita q̄ tñ icludit pōs i gnāli q̄ ſt ꝑn' opez vite. ⁊ adhuc min' ꝑe oñr vna eẽntia i q̄ fz id qō ẽ eẽntia ñ icludunt potẽtie niſi ſic i oꝛigine: eo q̄ ab eẽ oꝛiunt pōe i q̄b' at tẽdit imago. to' .n. pōle. q. mediū ẽ ĩter ītegrale ⁊ vle. vle. n. adeſt cuilz pti ſubiectie fz eẽ ⁊ pfectāvtutẽ: ⁊ ſō ꝑe ꝑdicat ō pte ſua. ſz to' ītegrale ñ adẽ cuilz pti neq̄ fz eẽ neq̄ fz vtutẽ. nō. n. to' eẽ dom' ẽ i piete: neq̄ to' vt': ⁊ ſō nullo' ꝑdicat de pte. to' ät pōle adeſt cuilz pti fz ſe ⁊ fz aliq̄d vtut: ſz ñ fz pfectā imo fz pfecta vtutẽ adeſt tm̄ ſupreme pōe. ⁊ ſō ꝑdicat q̄dẽ ſz ñ a ōo, ꝑe ſic to' vle. Ad 2m dō: q̄ eẽntia ipſi' aie ẽ ẽt ꝑn' m opandi: ſz mediāte vtute, ꝑn' ät eẽndi ẽimediate: q2 eẽ ñ ẽ accñs.

Ad 3m dō: q̄ for' accñtal' ẽ vt' altī' p quā ꝓducitur opatio q̄ ẽ effect' ꝓportionat' ſibi ſic cē, ꝓxie. for' at ſbal' ñ ẽ h mō, ꝓportionata opationi vt dictū ẽ. Ad q̄rtū dō: q̄ ſi p pōm paſſiuā itelligat rō vl' ordo materie ad formā: tūc mā ñ ẽ ſua pō q2 eẽntia matie ñ ẽ, relo. Si ät itelligat pō fz q̄ eſt ꝑn' i gñe ſbe q̄ pō ⁊ act' ſūt ꝑn' i q̄libz gñe vt dz i. xi. metha. ſic dico q̄ mā ẽ ipa ſua pō: ⁊ h mō ſe hz mā q̄ ẽ p' recipies ad pōm paſſiuā. ſic ſe hz ō us q̄ ẽ p' agẽs ad pōm actiuā: ⁊ ſō ẽ ſua pō paſſiua ſic ⁊ de ſua pō actia. oia ät media hñt vtraq̄ pōm ptícipatie. q̄ p' pō matie nō ẽ ad aliquā opationẽ: ſz ad recipiendū tm̄. Ad vm dō: q̄ ſēſus fz q̄ ẽ nomẽ pōe nō ẽ ꝑn' h' dzie q̄ ſēſibile ſz fz q̄

noiat natur ī ſenſitiuā: ⁊ ita eſt de alijs:

a Dz m ſic ꝓcedit: vī q̄ vna pō ñ oꝛiat ex alia. q̄cūq̄ n. ſil' ſt vnū ex alio ñ oꝛit: ſz oẽs pōe ſil' ſūt i aia ex creatione: ĝ vna ñ oꝛit ex alia. ℞. oẽ accñs cātur ex ſuo ſbo: ſz, vna pō ñ ẽ ſubz alteri': q2 accñs ñ ẽ ſubm accñtis: ĝ vna pō ñ oꝛitur ex alia. Cōtra potẽtie determinant fz actus ſz act' vni' pōe ſequit nālit' ad actū alteri' pōe: ⁊ oꝛiginat ex ipſa: ſic itelligẽ ſeq̄tur ad h̄ q̄ ẽ tenere noticiā: ĝ ita ẽ ẽt i potẽtijs. Si dicas q̄ oꝛdo ẽ i actib' rōne oboꝝ ⁊ ñ rōe pōtū i idẽ redibit: q2 oba ſūt pfectiones pōtū ⁊ forme ipſarū: pfectio aūt proportionat pfectibili: ⁊ ſic idẽ qō ꝑus. ℞. dō: q̄ oīs numeroſitas q̄ deſcẽdit nālit' ab aliq̄ vno. oꝝ q̄ deſcẽdat fz oꝛdinẽ: q2 ab vno ñ exit niſi vnū ⁊ ſō cū mlte pōe egrediant ab eẽntia aie: dicim' q̄ i potẽtijs aie ẽ oꝛdo nālis: ⁊ cū oẽs fluāt ab eſſentia: vna tm̄ fluit mediāte alia. ⁊ tm̄ ẽ q̄ poſterior pō ſupponit i diſſinitiōe ſui poꝛẽ: ⁊ act' poſterioris dep̄det a poꝛi. Si. n. diffiniam' itellectū diffinie tur p ſuū actū q̄ ẽ itelligẽ. ⁊ i diffinitione act' eius cadz act' ꝑoꝛis pōe ⁊ ipſa pō. Oꝝ. n. q̄ i diffinitō ne hui' act' q̄ ẽ itelligẽ cadat fātaſma qō ẽ obz ei' vt ín. z' de aia dicit. q̄ per actum imaginationis repꝛeſentat intellectui. ⁊ hoc ẽt videm' in accidẽti b' coꝛpoꝛ: q̄ oia alia accñtia eſſītoꝝ fluūt ab eẽntia mediātib' ꝑmis q̄litatib'. Ad pm ĝ dō: q̄ q̄uis ſint ſimul ſpe: nihilomin' tm̄ vna nālit' pꝛioꝛ ẽ altera. Ad 2m dō: q̄ accñs ex ſeipſo ñ hz vtutẽ ꝓducẽdi aliō accñs: ſz a ſuba pōt vnū accñs, p cedẽ mediāte alio: ſm q̄ illō ꝑſupponit i ſubo: ⁊ ita ẽt accñs ñ pōt eẽ p ſe ſubz accñtī ſz ſubz mediante vno accñte ſbicit alī: ꝓpt qō dicit ſupficies eſſe ſubiectum coloꝛis.

a D 4m ſic ꝓcedit: vī q̄ imago attẽdit i iſtiſ potẽtijs reſpcū quoꝛūlz oboꝝ. pō. n. ex nā pōe ſe hz ſil' ad oia ſua oba: ſed p hīt' diuerſos reſtrigit ad h̄ vl' ad illa: cū igit aſſignatio ꝑme imagis ſit fz pōs ñ fz hīt': vī q̄ ſit reſpcū quoꝛūlbz oboꝝ. ℞. Aug. li. de tri. cū i nā mẽtis hūane q̄rim' trinitatẽ i tota q̄rim' ñ ſepantes actionẽ tpaliū a cōtẽplatione eternoꝝ: oia autem obiecta vel ſūt etna vl' tẽpoꝛalia: q̄ reſpcū quoꝛūlz oboꝝ attẽdit imago. Cōtra ad rōnẽ imagis exigit eqlitaſ ſz ñ i oib' obis iuenit eqlitaſ. ñ. n. q̄tūcūq̄ cogno ſco, aliq̄d tm̄ volo illō: ĝ vī q̄ ñ reſpcū oiuz attendat imago. ℞. ſm iſtā aſſignationẽ imaginis i telligẽtia ſeq̄tur memoriā: ſz i illis q̄ acquiſitio nē cognoſcim' ex itelligẽtia ſequit memoria: ĝ vī q̄ iſta aſſignatio imagis ñ attẽdit reſpcū quoꝛūlz oboꝝ. Rñ. dō: q̄ ſic dcm̄ ẽ imago dic̄ expſſam repñtationē. Expſſa aūt repñtatio ẽ i ipſis potentijs pp q̄nq̄. quoꝝ duo ſe tenent ex pte ipſius aie ſ. cōſubalitas ⁊ diſtinctio pōrū: ⁊ ſō ſe hīt idiffereter reſpcū quoꝛūlz oboꝝ. Alia vo tria. ſ. eqlitaſ ⁊ oꝛdo ⁊ actualis imitatio reſpiciūt oba. vñ ſe hīt diuerſimode reſpcū diuerſoꝝ oboꝝ: pōt aūt attẽdi i potẽtijs aie dup' eqlitas. ſ. pōe ad pōam ⁊ pōe ad obm: ⁊ h 2o eqlitas ſaluatur diuerſimode reſpcū diuerſoꝝ oboꝝ. i illis. n. q̄ p hītū acqſituz nō ſſcunt ñ ſuaſ oꝛdo vt dcm̄ ẽ: q2 itelligẽdi act' pcedit actū mẽoꝛādi: ⁊ itex ñ ẽ ibi actualis repñtatō ip ſius trinitatis: ſz q̄ itẽdit illis obis q̄ ñ exꝑmūt trinitatẽ. ſeruat aūt ibi eqlitas q̄dā. ſ. pōe ad pōz: q2 q̄cūq̄ ꝓhẽdunt vna pō cōprehẽdunt alia: nō q̄ q̄cq̄d itelligim' ſimp' velim': ſz aliq̄ i volūtate ſ inq̄ volum' nos ea itelligẽ. ſz ñ ſua eqlitas pōe ad obm: q2 res corpales ſūt in aia nobiliori mō q̄ i ſeipſis cū aia ſit nobilioꝝ eis: vt dic̄ Augu. Si aūt cōſideret iſte pōe reſpcū hui' obi q̄ ẽ aia: ſic ſaluaſ oꝛdo cū ipſa aia nālit' ſit ſibi pñs. vñ ex noticia ꝓcedit itelligẽ ⁊ ñ ecōuerſo: ſeruat ẽt eqlitas pōe ad pōm ſimp': q2 q̄ ſe itelligit tm̄ ſe vult ⁊ diligit: ñ ſic̄ alijs q̄ velit ſe tm̄ itelligẽ ſz ſimp'. ſeruat ẽt ibi eqlitas pōe ad obm. ſeruat' ẽt ibi actualis mutatio ipſi' trinitatis. inq̄ m. ſ. ipa aia ẽ imago ex pōe ducēs i deū. Si ät ꝓſiderent reſpcū hui' obi q̄ ẽ de': tūc ſeruat ibi actual' imitatio: maxime ät ſeruaſ oꝛdo: q2 ex memoria ꝓcedit intelligẽtia eo q̄ ipſe ẽ p eẽntiā i aia ⁊ tenẽ ab ipſa ñ acqſitiones ſeruaſ ẽt ibi eqlitas pōe ad pōm ſimp': ſz nō pōe ad obm: q2 de' ẽ altioꝝ q̄ ſit aia, vñ dicō q̄ imago quodāmō attẽdit reſpcū quoꝛūlz oboꝝ. vīus aūt reſpcū ſuiipſi': ⁊ vīſſime reſpcū hui' obi q̄ ẽ de us. niſi tm̄ q̄ deeſt eqlitas pōe ad obm q̄ ẽt ñ multū fac̄ ad imaginē. Ad pm ĝ dō: q̄ q̄uis iſta aſſignatio imagis attẽdit ſm pōs abſolute: nihilominꝰ tm̄ ꝑcipue attẽdit ſm id qō ẽ altiſſimū i eis. ⁊ h ẽ reſpcū eoꝝ oboꝝ q̄ p ſui ẽntiā ſūt i aia. Ad 2m dō: q̄ Aug. vlt q̄ reſpcū quoꝛūlz oboꝝ ſit aliq̄o imago: ſz ꝑcipue reſpectu h' obi q̄ ẽ de' ⁊ q̄ ẽ aia ipſe. n. i mulī req̄rit ſil' tudinē trinitatis: vt ad pfectā imaginē deueniat. Ad aliud pz Rñ. p ea q̄ dcā ſt

a Dv ſic ꝓcedit: vī q̄ iſte pōe ñ ſemp ſint i ſuis actib' reſpectu hoꝝ oboꝝ i q̄bus ꝑcipue attẽdit imago. dic̄. n. phs q̄ vna pō exñte in actu altera abſtrahit ab actu ſuo: ſz iſte tres ſūt diuerſe potẽtie: ĝ poſſibile ẽ q̄ q̄libz ſemp ſit in ſuo actu reſpectu cuiuslibz obi. Itẽ phs dic̄ q̄ ñ cōtigit mlta ſimul itelligẽ: ſz aia q̄nq̄z itelligit q̄dam alia: ĝ tūc ñ itelligit ſimlr ſeipaz ⁊ deū. Itẽ ad h̄ q̄ aia itelligat vl' videat fz Aug. req̄rit ītẽtio cognoſcẽtis p quā ſpēs cognoſcibil i rē deducat: ſz q̄nq̄z aia itelligit ex ītẽtione ſe itelligẽ: cū igit nō ꝓpria mnos itelligẽ ſemp aiaz ⁊ deū: vī q̄ itellect' nr' ñ ſemp ſit i actu reſpectu hoꝝ oboꝝ. Cōtra phs dic̄ 3o de aia: q̄ itellect' agẽs ſemp itelligit maxie aūt h̄ vī reſpcū eoꝝ q̄ ſemp ſibi ſūt pñtia: ſic aia ⁊ de': ĝ vī q̄ itellect' hoꝝ reſpcū ſemp ſit i actu. ℞. dic̄ Aug. q̄ q̄cd ẽ i memoria mea illō memi ſz aia ⁊ de' ſp ẽ pñs memorie: ĝ mẽoria ſp ẽ i actu eoꝝ: ⁊ ſilr ẽ i alijs. Rñ dō: q̄ fz Aug. differt cogitare diſcernẽ ⁊ itelligẽ. Diſcernẽ ẽ cognoſcẽ rẽ p oīam ſui ab alijs. Cogitare ät ẽ ꝓſiderare rẽ fz ptes ⁊ ꝑtes ſuas. vñ dz q̄ſi cogitare. Intelligẽ ät dic̄ nīb aliō q̄ ſimplicẽ ītuitū itellect' i id qō ſibi ẽ pñs itelligibile. Dico ĝ q̄ aia ñ ſp cogitat ⁊ diſcernit de deo nec de ſe: q2 ſic q̄libet ſciret nāliter totā nāz aie ſue: ad qō vix magno ſtudio puenit: ad talẽ. n. cognitionẽ ñ ſufficit pñtia rei q̄libet mō: ſz oz vt ſit bi i rōne obi: ⁊ exigit ītẽtio cognoſcẽtis: ſz fz q̄ itelligẽnibil aliud dic̄ q̄ ītuituz q̄ nihil aliud eſt q̄ pñtia itelligibil' ad itellectū quocūq̄ mō: ſic aia ſemp ītelligit ſe ⁊ deū ideterminate: ⁊ ꝓſequit q̄dā

amor ideterminatus. Alio tñ mō ſm pbos itelligit q aia ſemp ſe itelligit:eo q oē qō itelligit ñ intelligit niſi illustratū lumine itellect' agentis:z receptū i itellectu potētiali. vñ ſic i oi coloze vī:luñ corpale:ita i oi itelligibili vī lumē intellect' agēti: nō ſñ i rōnē obi:ſz i rōe medij cognoſcēdi. Ad p'm g dō:q h ē itelligenō qñ potēte opant circa oi uerſa oba.tūc.n. vna ipedit alia i actu ſuo:vel ex toto retrahit:ſz qñ ordinant ad idē obm tūc vna iuuat aliam.ſic illud qō videm' factibus imaginamur. Ad z'm dō:q pbs loquit de itelligē ſm q ē opatio itelligibil' copleta diſtinguētis vel cogitātis:z ñ ſm q h ſumit itelligē. Ad z'm dō:ſilr q i tētio itelligētis ñ reqrit ad tale itelligē ſic dictū ē.

Ēinde q̄rit de alia aſſignatione Dō. v. imagīs ſ. mēte noticia amoze.z vī q iſta
d nō differāt a pdict:ſic dz qbus iſta aſſignat ſm hit' illa ſm potētias. imago.n. attēdit i aia p̄cipue reſpcū hui' obi q ē aia:z h' obi q ē de':ſz aia nō cognoſcit ſeipſa tali mō cognitionis de q̄ h loq̄mur mediāte hitu ſz p ſuā eſſētiā:g ñ vī q ſm aliq̄s hit' aſſignet imago. D. nullus hit' ē ꝑſubal. cū ois hit' ſit accīs:ſz noticia z amor ſūt cōſuba'es ipſi mēti vt h dz:g ñ ſūt hit'. Itē mēs ſupius fuit accepta ñ ꝑ hitu:ſz p potētiarū ſubo:cū igit eodē mō notificet h ſic ſupza magro.ſ. ꝑ eo q i aia ē excellēti' vī q nō ſit hit':z ita h aſſignatio ñ ē ſm hit'. D. coſtat q hit' ñ opat ſz ē ꝑn' opandi:cū igit h dicat q mēs nouit ſe z amat ſe:vī q ñ ſumat ꝑ hitu. D. cuilz potētie rñdet ſuus hit'. ſi igit mēs ñ ſit hit' ſz ipſa cētia aie ſm q h ſumit erūt.iij. ptes imagis.ſ mēs:z tres hit' triū potētiarū.z ita ñ repūtabūt trinitatē. Rñ.dō:q mēs multip' dz ſm quoſdā. Q̄ñq̄s.n dz ipſa nā itellectiua:ſic Diony. vocat angelos dinas mētes. Q̄ñq̄ dz ipſe itellect' exaians res ſm q mēs dz a melioz metiris:z iuxta h ēt ſupza ſumit q mēs ē ſupioz ps aie'. Q̄ñq̄ dz ꝑ memoria a remiſcēdo dcā.z ita dicunt q ſumit h:vñ dicūt q mēs h ſumit ꝑ hitu memozie:z noticia ꝑ hitu itelligētie:z amoz ꝑ hitu volūtat'. ſz qz iſta opinio ñ ꝓcedit ſm magrī intētionē z nimis extorta ē. Jō alit dō ē q mēs ſumit h ſic z ſupza ꝑ ipſa ſupioz pte aie q̄ ē ſubm pdicte imaginis:z noticia ē hit' memozie:z amoz hit' volūtatis.z ita h aſſignatio ſumit ſm cētiā z hit' ꝓſbstātiales:pdicta aūt ſm potētias:vñ i iſta ñ ē tāta ꝓfozmitas ſic i pdicta:nec ita ꝑa aſſignatio:pp' q ēt vltimo ponit. Ad p'm g dō:q ad eſſe hit' intellectū duo ocurrūt.ſ.ſpēs itelligibil' z lumē itellect' agēti q facē eā itelligibilē i actu:vñ ſi aliq̄ ſpēs eēt q̄ i ſe hꝫet lumē illud hꝫet rōnē hit':q̄m ptinet ad h q ēēt ꝑn' act':ita dco q qñ ab aia cognoſcit aliq̄d qō ēt ipſa ñ ꝑ ſui ſilitudinē:ſz ꝑ ſuā cētiaz: ipſa cētia rei cognite ē loco hit'.vñ dico q ipſa cētia aie,put ē nota a ſeipſa hz rōnē hit'.z ſumitur h noticia māliter,ꝑ re nota z ſilr ē de deo z de amoze.vñ ēt pz ſolo ad 2'm:qz hit' iſti crūt cōſubales cū ipſa ſuba ſint aie:nec ſūt ibi alīq hit'. ſi aūt dicerem' q ꝑ noticia z amoze ſignificant act' z ñ hit' plani' ēēt:z tūc dzem' ꝓ ſubales:ſic z de potētijſ ſupza dcm ē.3'm.z q̄rtu ꝓ'. Ad.v.dō:q hi

tus ē ꝑn' elicitiuū opationis.vñ qz memozia nō hz ꝑ ſe actū q̄ ſit ſimp' opatio ñ rñdz ſibi aliq̄s hitus ſz eodem hitu.ſ noticia memozia z itelligētia reducunt i vnā opationē. Añq̄ ſit pti.] ꝑ gr̄am Jmago tñ dei p.] Ꝫ ps.dñe i citate tua,ima.ipoz. 2'm.dō:q ſic dic glo.ſuper illō ps.ſignatū ē 2'm. triplex ē imago dei i hoie.ſ.creationis q ē rō inq̄'m appzopinq̄t ad imitationē dine itellectualitatis z dz imago ꝑ modū q̄ trūcus in corpalib' pōt dici imago. Itē alia ē imago ſilitudis q̄ ꝓſiſtit i diſtinctione pſonarū repūtantiū trinitatē pſonarū.z h aſſimulat imagini i corpalib' ſm q diſtincta eſt ꝑ rōnes ptiū. Itē ē imago recreationis q̄ ꝓſiſtit i hitib' gratuitis z actu imitat deum:z h aſſimilat imagini i corpalib' q̄'m ad coloꝛes z alia q̄ imagi nē decozāt:z ſic dicta imago nō remanet p' pcta. ſz alīs duob' modis. Quo capax vī falſū.oē n. q capit aliq̄d ē mai' vl' eq̄le ſibi.ſic aug. arguit de potētijs mutuo ſeſe capientib': g vī q mēs nra ñ poſſit cape deū. Si dicas q dz cape inq̄'m de' ē i aia:cū ipſe ſit i q̄libz creatura p cētiā pūtiā potētiā:vī ēt q creature iſēſibiles capiāt deū. Ad qō dō q mēs nra dz cape deū ſic pfectibile ſuaz pfectionē.obz.n.opatiōis aliq'° ē pfectio opantī. mēs āt nra hz opationē circa deū p cognē z amorē quā ñ bñt creature irrōnales.z iō capit a mēte ſic a pfectibili ñ tñ ſic a pfectibili ꝓportionato z iō ñ cōprehēdit ſz attingit.vñ ñ ſeq̄t q adeq̄tur Memoria vō dz ad aliq̄d ñ ꝓz eē ſz ꝓz dici. Ad ſe iui.refe. Jvī falſū q memoria ñ dz ad volūtatem. dō q q̄uis ñ dicat ad eā ſb noie volūtat':tñ refertur ad eā inq̄'m volūtas eſt memozabil'. Vel dō q referunt ad iuicē ſm relationez oꝛigis inq̄'m vna hz nāle ordinē ad alia vt dcm ē. Totūq̄ 2'm.]videtur male dicē qz totū dz reſpcū ptiū. pōe.n. aie ñ bñt ptes cū ſint ſimplices.dō q ē oup' q̄titas.ſ. mol',vl' diſtēſiua.z hi' tōlitas attēdit reſpcū ptiū i q̄s diuidit.ēēt q̄dā q̄titas vtual' cuius totalitas attēdit reſpcū oboꝛ:z tal' ē totalitas i potētijs aie.

Itē vī q vna nō ſit eq̄lis i oib' qz oē totū ē maī i ſua pte.dō q h verū ē de totalitate q̄tita'. Di mēſiue vel nūal' q eiuſdē rōnis ſūt z ñ tō q̄titatis ñ vtual'.pōt.n.ꝓtingē q vna vt' pōt in tot oba quot alie ꝑtes.q̄rū q̄libz i oia illa oba: ꝑt tñ vna carū nō tot modis pōt in illa obiecta ſicut alia.

Hic queritur vtrum concedendum ſit q deus ſe genuerit. Di.iiij.

Jc oꝛit qō ſatis neceſſaria. Cōſtat z irrefragabilr vez ē q deus ꝑ genuit filiū. Jō q̄rit vtrū cōcedendū ſit q deus genuit deū. Si.n. de' genuit deum vī q aut ſe deū aut aliū gēnerit. Si vero aliū deū genuit nō ē tñ vn deus.ſi aūt ſeipſū deū genuit aliq̄ res ſeipſā genuit. Ad qō rñdētes dicim' ſane z catholice cōcedi q vn' vnū genuit:z q de' deū genuit:qz ō us ꝑ deū filiū genuit. Jn ſymbolo quoq̄ ſcriptū ē: lumē de lumine deū verū de deo vo qō vo addit ergo genuit ſe deū vel aliū

deū:neutrū ꝓcedēdū eē dicim'. Dō aliū deum nō genuit manifeſtū ē:qz vn' tñ de' ē. Dō aūt ſeipſū nō genuit:oñdit Aug. i li. ꝑmo de tri. dicēs. Qui putāt ei' potētie eſſe deū vt ſeipſū ipſe genuerit:eo plus errāt q nō ſolū de' ita nō ē:ſz nec ſpūal' nec corpal' creatura. nulla.n. res ē q ſeipſā gignat vt ſit z iō nō ē credēdū vl' dicēdū q de' genuit ſe

Alia queſtio de eodem.

Ed adhuc opponunt garruli rōcinatores dicentes. Si de' ꝑ genuit deū:aut genuit deū q ē de' ꝑ:aut deū q' nō ē deus ꝑ. Si genuit deū q nō ē de' ꝑ:ergo de' ē q nō ē de' ꝑ:nō ergo tñ vn' deus eſt Si vo genuit deū q ē de' ꝑ:ergo genuit ſe ipſū. Ad qō rñdem' determinātes illā ꝓpoſitionē q̄ ſic ꝓponūt. Si de' ꝑ genuit deū aut deū q ē de' ꝑ:aut deū q nō ē deus ꝑ. h.n. ſane z ꝓpaue itelligi pōt:z iō rñdēdū ē ita. Deus ꝑ genuit deū q eſt ipſe ꝑ: h dicimus eē falſū z ꝓcedim' alterā.ſ. genuit deū qui nō ē ꝑ:nec tñ genuit alterū deum: nec ille q genitus ē alius deus ē q̄z ꝑ ſz vn' deus cū ꝑre. Si vo addit genuit deū q ñ ē deus ꝑ. h diſtiguim' qz dupl'r pōt itelligi ge nuit eū q nō ē deus ꝑ.ſ. deū filiū:q filius ñ ē ꝑ q deus ē:h ſeſus verus ē. Si vo itelligatur ſic genuit deū q nō ē deus ꝑ.i. q nō eſt deus q ē ꝑ. h ſeſus falſus ē. Unus.n.z idē deus ē ꝑ z filius z ſpūs ſcūs z econuerſo. ꝑ z filius z ſpūs ſanctus eſt vnus deus.

Opinio quoꝛūdā dicēciū tres pſonas eē vnū deū vnā ſubam.ſz nō ecōuerſo.ſ. vnuz deū vel vnā ſubam eē tres pſonas.

Vidā tñ aduerſarij vitat' ꝓcedunt ꝑem filiū z ſpūz ſcūz:ſiue tres pſonas eē vnū deū vnā ſubaz:ſz nolunt ꝓcedē vnū deū ſiue vnā ſubaz eē tres pſonas dicētes ſubaz dinā ꝑdicari de tribus pſonis nō tres pſonas de ſuba dina. Fides aūt catholica ꝫz ac ꝑdicat z tres pſonas eē vnū deuz vnā ſubaz ſiue cētiā ſiue dinā nāz:z vnum deū ſiue centiā dinā eē tres pſonas. Añ augu.i p' li. de tri.ita ait. Recte ipſe de' tritas itelligit btūs z ſolus potēs. Ecce q̄z exꝑſſe dixit ipſe de' trinitas: vt oñdēt z ipſū deū eē trinitatē z trinitatē eē ipz deum. Itē i eodez Jn vbis illis inqt apl's qbus de aduētu xꝑi agēs dic. quē oñdet beat' z ſolus potēs rex regū z dñs dñantiū:q ſolus hz imortalita'

tē z c. nec ꝑ ꝓpzie noiat' ē nec fili' nec ſpūs ſcūs:ſz ſolus z beat' potēs.i. vn' z ſolus deus verus q ē ipſa trinitas. Ecce z h apte dicit vnū ſolū verū deum eē ipſā trinitatē:z ſi vn' de' ipſa trinitas ē:ergo vn' de' ē tres pſone. Jdē i li. 5. de tri. Nō tres deos ſz vnū deū,dicim' eē ipſā ꝑſtātiſſimā trinitatē. Jō i li. de fide ad petrū i expōne ſymboli. Satis ē xꝑiano rerū creatarū cām viſibiliuz ſiue inuiſibiliū ñ niſi bonitatē credē creatoꝛis q ē de' vnus z verus nullāqz eē nām q̄ nō aut ipſe ſit aut ab ipſo eūq̄z eē trinitatē patrē.ſ.z filiū z ſpūm ſcūm. Itē Aug. i hmōe de fide. Credim' vnū deū vnā eē dini noīs trinitatē. Jdē i li. vj. de tri. Dicim' deū ſolū eē ipſā trinitatē. Ecce bis z aliꝫs plib' auctib' euidēter oñdit dō eē z ꝓcedēdū q vnus de' ē trinitas:z vna ſuba tres pſone:ſic ecōuerſo trinitas dicit eſſe vnus deus:z tres pſone dicunt vna ſubſtātia.

Redit ad premiſſam queſtionez. ſ. an deus pater ſe deum an alium genuit deum.

Unc ad ꝑmiſſā qōne reuertamur vbi q̄rebat an de' ꝑ genuerit ſe deum an aliū deū. Ad qō dicim' neutrū ſore ꝓcedēdū. Dic tñ Aug. i epla ad maximinū q de' ꝑ ſe alterū genuit bis ybis. Ꝑ vt babēt filiū de ſeipſo ñ minuit ſeipſū ſz ita genuit de ſe alterū ſe vt tot' manēt i ſe z eēt i filio tāt' quāt' z ſolus. Dō ita intelligi pōt.i. de ſe alterū a ſe genuit: nō vtiqz alterū deū ſz alterā pſonā:vel genuit ſe,alterz i. genuit alteruz q ē h qō ipſe. Nā z ſi alius ſit pater q̄z filius:nō eſt tñ aliud ſed vnum.

Di.iiij.

b Jc oꝛit qō 2'm.] Poſtq̄ ꝓbauit trinitatez pſonarū i vnitate eētie auctib' rōnibus ſilitudinib'. Dic icipit determinare qō-nes icidētes circa ꝑdeterminata. Diuidit aūt i ꝑtes duas.cū.n. pſonarū trinitas diſtinguat ꝑ ꝓceſſiones vni' pſone ab alia.i ꝑ' mouet qōnes circa hāc ꝓceſſionē q̄'m ad ſuppoſitū z terminū. i 2° q̄'m ad ꝑn'm vī.dō.ibi Queri ſolet vtr ꝑ.]Sciēdū ē āt q ꝫ magr' moueat has qōnes de gnātione filij. a ꝑre tñ eccē qōnes ꝑñt fieri de ꝓceſſione ſpūs ſācti:z ſilr determinant. ꝑ' aūt ps diuidit i duas. in ꝑ' inqrit vtrū noīa eētialia cōcerta poſſint ſignificari vt ſuppoſitum act' gnātiōis vl' vt t̄minus. i 2' inqrit de noīb' eētialib' i abſtractione ſignificatib'. v. dō. ibi Poſtḣ q̄rit vtrū ꝓce.]De pſonalib'. n. ñ ē dubiū ſuppoſita diſtinctione pſonarū p act' notionales. p' i duas. i p' determinat qō-nē. i 2' obicit ꝫ determinata: ibi Nūc ad ꝑmiſſa. circa p'm inqrit vtr h ſit vā de' genuit deū. z diuidi.

in p.d. ꝑm q̄ duab' vñs ex ista ꝓpõne ꝓcedit. 2° icipit ibi Sz adhuc opponũt. Jq̄ didit i.d. Jn p̄ ponit ꝓcessũ ex dicta ꝓpõne ad ipossibile ⁊ solvit: ⁊ q̄z i sua solone supponit q̄ nomen psonale possit p̄dicari de eentiali: vt dicat de' ē pz. ió i secũda excludit erro' ꝯ dicetiũ p multas auctes.

ibi Quidã tamẽ vitatis. Oõ.j.

a Dintellectũ hui' ptis de duob' q̄rit. p° ó dina gnatiõe. 2° de dina p̄dicatõe. Circa p̄ma tria q̄runt. p° an in dinis sit gnatio. 2° supposito q̄ sic: an h̄ sit va de' genuit deũ. 3° ó alis locutionib' que ex ista lra ꝯcludunt.

D p̄ma sic, pcedit: vz̄ q̄ i deo ñ sit gnatio. gnatio. n. ē spes mutationis ꝑz ph̄z: ꝑz a deo re mouet mutatio. Ja. i. apud quẽ ñ ē ⁊c. g̃ nec gnatio. Dq̄to creature sũt nobiliores magis accedũt ad dinã silitudinẽ: ꝑz i creaturis nobiliori b' ñ iuenit gnatio sic i angelis ⁊ i coꝛpib' celestib' ꝑz tm̃ i iferioꝛib': g̃ vz̄ q̄ nec i deo iueniat. Jtez vbicũq; ē gnatio oz q̄ sit aliq̄d i genito cõicatũ a gnante: ꝑz p illud q̄ sibi a gnante cõicat: ñ distigui tur a gnante: g̃ oz ibi ee aliq̄d aliud p q̄ ab ipo distinguat: cũ oẽ genitũ a gnante distinctũ sit g̃ oẽ q̄ gnatur ẽ cõpositũ cũ sit ibi aliq̄d ⁊ aliq̄d. ꝑz i deo ñ ẽ cõpositio: g̃ nec gnatio. Jtẽ gnatio ē act' medi' iter gnantẽ ⁊ genitũ. ꝑz iter pez ⁊ filiũ ñ ē aliq̄d mediũ: g̃ vz̄ q̄ ñ sit ibi gnatio. Cõtra. Jsa. vlti. ego q̄ gnationẽ ē. ⁊c. Jtẽ oẽ q̄ cõicat se: cõicat se rõne act' q̄ ẽi ipso: q; põ ñ agit nec cõicat se ꝑz diuina eentia ē p̄m' ⁊ pur' act': g̃ vz̄ q̄ sume cõicet se: ꝑz ñ cõicat se sume i creaturis: cũ ñ t̃minet i eã dẽnam tal' cõicatio: g̃ vz̄ q̄ cõicet se p gnationẽ in filio. h̄. n. ẽ maxima cõicatio. Bº dò: q̄ gnatio nẽ ee i dinis rõne efficacit' ꝓfirmari ñ pt: licẽ. ā. dictũ ē. ꝑz auctẽ ⁊ fide tenet. vñ simp' pcedẽdũ ē gnationẽ ee i dinis. Sciẽdũ tm̃ ē q̄ cũ ois ꝑfectio sit i deo ⁊ nulla imꝑfectio: q̄cq̄d iuenit i creatura de deo dici põt q̄ ad id q̄ ē pfectionis i ipsa oi remota iperfectione. Si aũt nomẽ iponit ab eo q̄ i perfectionis ē. sicẽ lapis vl' leo: tũc dz̄ de deo symbolice vel metha'. Si aũt iponit ab eo q̄ ē pfectionis dz̄ ꝑe q̄uis fm mo' eminẽtioꝛẽ. Dz̄ at nomẽ iponi ab eo q̄ ē q̄si dãa ꝓstitutia ⁊ ñ ex rõne gñis: ⁊ ió q̄ñcũq; aliq̄d fm suũ gen' dic̃ ꝑfectionẽ ⁊ fm dr̃iam pfectionẽ iuenit i deo q̄' ad rõnẽ: dz̄le ⁊ ñ q̄' ad rõnẽ generis. Sic scia ñ ẽi deo q̄' tũ ad rõnẽ hit' vel q̄litatis: q; sic ꝑz rõnẽ accẽtis ꝑz solũ fm id q̄ cõplet rõnẽ scie. ſ. cogñcitiuũ certitudinalit' aliquoꝛ. Sil'r dico q̄ si accipiam' gen' gnationis scõz q̄ iuenit i iferioꝛib' ꝑfectiõis ẽ. mutatio. n. q̄ ē gen' ipsi' ponit exitum de põ ad actũ: ⁊ p ꝑs ponit mãlitatẽ i genito: ⁊ p ꝑs ñ dili onẽ eentie: q̄ oia dine gnationi ñ ꝓpetũt. Si aute ꝓsideret scõz dr̃iaz suã p quã ꝓplet rõ gnatõis sic dic̃ aliquã pfectionẽ. passiue. n. accepta dic̃ acceptationẽ eẽtie iperfecta silitudine c' cõicatioez dic̃. si sumat actiue quoꝛ neutrũ iperfectionẽ dic̃ cõicatio. n. ꝓsequtur rõnẽ act'. vñ ois forma q̄' ẽ de se cõicabilis ẽ. ⁊ ió cõicatio ptinet ad nobilitatẽ. Et h̄ mõ accepta gnatione ē p ꝑus i deo: ⁊ ois gnatio i creaturis descẽdit ab illa: ⁊ imitat eã q̄' ꝑt q̄uis deficiat. vñ ad Ephe. iij. exq̄ ois p̄nitat' ice. ⁊c. Si aũt accipiat scõz rõnẽ vsitatã i noie: scõz quã di' gnationẽ i creaturis sic ñ ꝓuenit deo nisi trãslũptiue sic ⁊ alia coꝛpalia. Et p h̄ iã ꝑz solo ad p°: q; gñatio scõz suũ gen' qõ ē mutatio i dinis ñ iuenit. vñ i deo ñ ē mutatio ꝑz operatio dine nãe: scõz Da. differt ãt operatõ a motu scõz ph̄z ethi. x. q; operatio ē act' pfecti: ꝑz mot' act' iperfecti: q; exñtis i ꝓpõ. Ad 2°dò: q̄ nulla creatura susceptibilis ē gñonis sine eo q̄ ē iperfectiõis i ipa. cũ n. i oi creatura differat eẽntia ⁊ eẽ ñ pt eẽntia cõicari alci supposito nisi scõz aliud eẽ qõ ē act' eẽntie i q̄ ē: ió oz eẽntiã creatã cõicatiõe q̄dã imperfectionis ē: ⁊ ió i pfectissimis creaturis ñ iuenit: ꝑz i h̄ijs q̄ magis remouent a dina silitudine.

Ad 3m dò: q̄ i dina gnatione ñ ē aliq̄d additum eẽntie i genito p qõ differat a gnante: ꝑz ex h̄ ipso q̄ accipit eẽntiã a gnante distinguit ab eo relone dãtis ⁊ accipiẽtis: q̄ r'lones ñ differunt ab eẽntia realiter ꝑz tm̃ rõne: vt dictũ ē. ⁊ ió ñ seq̃tur ibi cõpositio qõ i alĩs eẽ nõ pt: q; nulla rel'o. ē suba se cũdũ rẽ i creaturis. vñ oz q̄ oẽ gnatũ sit cõpositũ ⁊ sic iterũ pz q̄ gnatio i creaturis sine iperfectiõe eẽ nõ pt. Ad q̄rtũ dò q̄ gnatio realiter ñ ē aliq̄d mediũ iter ꝑsonã ⁊ filiũ: cũ gnatio secũdũ rẽ passiue accepta sit ipa filiatio q̄ ē, ꝑtas filij ⁊ ē filio. ⁊ cũ i ꝑsone accipiat' actiue ē ipsa ꝑsonalitas q̄ ẽi ꝑsone: ⁊ ẽ ipse pt tm̃ significat, ꝑtate p modũ act': ⁊ ista significatio fũdat aliquo modo supꝛa rẽ i acceptõne vnius ab altero.

D 2m sic, pcedit: vz̄ q̄ h̄ sit falsa de' genuit õ
a um. gnatio. n. ipoꝛtat r'lonẽ distinguẽtẽ ꝑsonas vt dictũ ē. si igit ꝓcedit q̄ de' genuit deum: oz q̄ ꝓcedat q̄ de' distinguit a deo: ⁊ q̄ de' ẽ ali' a deo. qõ nõ ꝓcedit. Dtermin' i ꝓdicato posit' ñ trahit t̃minũ i subo positũ extra suã significationẽ: ꝑz tm̃ restringit ipsũ rõne ꝓsignationis tpis vt stet ꝑ p̃tib' ꝑteritis ⁊ futuris q̄n poti' ẽ e ꝓuerso scõm Bo'. li. de tri. q; talia sũt ꝓdicata q̄lia pmiserit subiecta. Si h̄ nom̃ de' significat eẽntiã: g̃ p vbũ qõ ꝑdicat nõ trahit ad stãdũ ꝑ ꝑsona ꝑz supponit eẽntiã. h̄ aũt ẽ falsa eẽntia genuit eẽntiam: vt. j. dicet: g̃ ⁊ h̄ de' genuit deũ. Jtẽ si deus genuit deũ: g̃ de' ẽ gnãns: ⁊ de' ẽ genit'. ꝑz q̄cq̄d dz̄ de singulis ꝑsonis põt dici de deo: sed de ꝑte dz̄ q̄ ē gnãns: ⁊ de filio q̄ ñ ē gnãns: g̃ põt dici q̄ de' gnat ⁊ de' nõ gnat: qõ falsũ ē: g̃ ⁊ ꝑma ē falsa: de' genuit deum. Cõtra i symbolo dz̄ deũ de deo genitũ. ꝑz nõ generat de deo: nisi sic de gnante: g̃ ò us gnat deũ. D. deus dic̃ hñtẽ deitatẽ: g̃ q̄cquid dz̄ de hñte deitatẽ põt dici de deo. ꝑz põt dici habẽs deitatẽ generat hñtẽ deitatẽ: g̃ põt dici deus gnat deũ. Rñ. dò: q̄ ista ē simp' vera ⁊ ꝓceden da deus generat deũ. ꝑz circa vitatẽ eius est dup' opinio. Quidã. n. dicũt q̄ h̄ nom̃ deus significat eẽntiã: ⁊ supponit eẽntiã q̄' ẽ de se: ꝑz ꝓpt idẽtiaz eẽntie ad ꝑsonas i dinis ex adiũcto notionali trahit ad supponẽdũ ꝑ ꝑsona. Alĩ dicũt q̄ h̄ nomẽ deus significat eẽntiã ⁊ supponit q̄' ẽ de se ꝑ sona: tm̃ idistincte. vñ põt supponẽ vnã tm̃ vel ꝑres personas. vnã cũ dz̄ deus gnat pluree: vt cũ oz ò us ẽ trinitas. ⁊ h̄ opio vr̃ vi oꝛ eẽ. Quãuis. n. vt dz̄ li. de causis. Oẽ nomen deficiat a signe diuini

ee: pp h̄ q̄ nullũ nomẽ significat sil' aliq̄d pfectũ ⁊ simp': q; abstracta ñ significãt ens p se subsistẽs: ⁊ ꝓcreta significãt ens cõpositũ: nihilomin' tamẽ abicĩtes id qõ iperfectiõis ẽ vtimur vtrisq; noib' i dinis abstractis pp simplicitatẽ, ꝓcretis pp p fectionẽ. Vñ h̄ nomẽ de' significat p mo' pfecti: ⁊ p se subsistẽtis: sic ⁊ h̄ nomẽ hõ. vñ sic hõ i se ipoꝛ tat ñ tm̃ eẽntiã ꝑz ẽt suppo' ꝑz idistincte: alꝫ ñ pdicaret de idiuiduis: ita ⁊ h̄ nomẽ de'. Et ió õ se h̄z q̄ possit supponẽ ꝑ ꝑsona ⁊ ñ h̄z q̄ supponat ꝑ eẽntia ex mõ significãdi nois: ꝑz, tm̃ ex rõne dine simplicitat' i q̄ idẽ ē re eẽntia ⁊ suppo'. Ad p̄m g̃ dò: q̄ gnãri significat ꝑtatẽ p mo' act'. act' ãt ẽ suppositoꝛ tm̃. humanitas. n. ñ gnãt ꝑz hõ: ⁊ ió cũ dz̄ de' gnãt deũ. locutio simp'ẽ va. q; act' ñ pt referri nisi ad suppo'. ꝑz referri ⁊ distingui nõ ꝓ ficãt act' nisi grãmatice loquẽdo: ⁊ ió ñ pñt ꝛferri ad eẽntiã ⁊ ad suppo': ⁊ ió ñ simp' ꝓcedit de' distinguit a deo ne distinctio referat ad eẽntiã. ⁊ ꝓcipue cũ h̄ nomẽ de' ipoꝛtet suppo' idistinctũ q̄ ñ distinguit nisi ꝑ ali, ꝑtate adiũcta vt p̃nitate l' filiatione. Ad 2°dò: q̄ q̄uis h̄ nomẽ de' significet eẽntiã tm̃ q̄' ẽ de' se ꝑ sonit h̄ñtẽ eẽntiã ⁊ rẽnãe ẽt ñ ꝛtellectis ꝑsonis q̄s fides distiguit. vñ põt supponẽ ꝑ ꝑsona ẽt si ab alio ñ restrigat: ⁊ q; ꝑ ponit ꝑsonã idistincte ió pt stare i locutiõe ꝑ q̄cũ q̄ ꝑsona reddit locutionẽ verã. vñ i hac ꝓpõe de us gnãt deũ i' supposito stat ꝑ ꝑte: i apposito ꝑ filio. Ad 3m dò: q̄ h̄ nomẽ de' ꝑ loquẽdo nec ẽ vle nec singlare: ꝑz h̄z aliq̄d de rõne vlis. ſ. q̄ ꝑdicat eẽntiali' de plib' ꝑ sonis: ⁊ tm̃ h̄z q̄ ea q̄ ꝑdicant de singulis suppositis ꝑdicant de ipo. h̄z ãt de rõne singlaris h̄ q̄ ñ multiplicat ad multitudinẽ suppositoꝛ. dicim'. n. q̄ ꝑ ⁊ fili' ſũt vn' deus ꝑz soꝛ. ⁊ pla. ſũt ꝑles hoies: ⁊ ex pte ista h̄z h̄ nomẽ de'. q̄ negatio ⁊ affirmatõ opponunt ꝯ dictorie. vñ sic iste ñ põt simi' eẽ ve soꝛ. cur. ⁊ ñ cur. nec iste deus generat ⁊ nõ generat.

a D 3m sic, pcedit. vz̄ q̄ de' genuit vl' se deũ vl' aliũ deũ. idẽ. n. ⁊ diuersũ vl' didũt ens. sed se ẽ r'lis idẽptitatis ali' ãt ipoꝛtat diuersitatẽ: g̃ oz dicẽ q̄ genuit vl' se deũ vl' aliũ deũ. Jtẽ vt. ā. dictũ ē: h̄ nomẽ de' trahit ad stãdũ ꝑ ꝑsona ex notionali adiũcto. ꝑz ali' ipoꝛtat distinctionẽ notionalẽ: g̃ ali' h̄ nomẽ de' facẽ stare ꝑ ꝑsona: ꝑz h̄ ẽ va de' genuit alia ꝑsonã dinã: g̃ ⁊ h̄ de' genuit alium deũ. Jtẽ vz̄ q̄ h̄ sit va de' gẽuit se deũ. idẽ. n. vt dic̃ ꝓbs ē vnũ i suba sic eq̃le vnũ i q̄titate: ꝑz sicut vna magnitudo ē ꝑis ⁊ filij: sic ⁊ vna suba: g̃ sic ꝓcedit ista de' genuit eq̃lẽ deũ. ita oz ꝓcedi ista ò us genuit eũdẽ deũ. vñ sil'r ⁊ h̄ de' genuit se deũ: cũ se sit r'lis idẽptitatis. Jtẽ q̄rit ò alĩs duab' ꝓponib'. ſ. genuit deũ q̄ ē de' ꝑ: vel deũ q̄ ñ ē de us ꝑ. vz̄. n. q̄ hec sit falsa genuit deũ q̄ ē de' ꝑ. q̄ n. cũ sit r'lis fac̃ scõz noticiã suppositoꝛ. ꝑz iste ti n' deũ ad quẽ referẽ stabat ꝑ ꝑsona filij: g̃ ⁊ relatiõ supponet ꝑsonã filij: ꝑz h̄ ẽ falsa: fili' ẽ de' ꝑ: g̃ ⁊ h̄ de' genuit deũ q̄ ē de' ꝑ. Jtẽ vz̄ q̄ ẽt negatiua sit falsa. negatio. n. respicit tminũ sequẽtẽ, forma lẽ: g̃ cũ dz̄ deus genuit deũ q̄ ñ ē de' ꝑ: a filio quẽ ferẽt relio ꝑ negationẽ remouet li de': q̄ i ꝑdicato ponit: ñ tm̃ q̄' ad suppositũ ꝑz q̄' ad formã. ⁊ ita dina eẽntia remouebit a filio qõ falsũ ē. B° dò: q̄ magr' i lra negat vtrãq; ꝓmissarũ: eo q̄ ali' cũ notet diuersitatẽ ponit formã suã circa tinuz cui adiũgit cũ sit adiectiũ: ⁊ ita designabit diuersitas i forma dinitatis. Li se aũt cũ sit relm idẽptitatis: refert idem suppositũ. ⁊ ita cũ dico genuit se deum ponit idistinctio suppositi iter ꝑem ⁊ filiũ: et cũ dz̄ genuit aliũ deũ ponit diuersitas nature: et ió vtraq; negãda ē. Sz sũt alĩ q̄ distinguũt istã genuit aliũ deũ: q; li aliũ põt teneri substãtiue vl' adiectiue. si adiectiue tũc erit locutio falsa: q; põet diuersitatẽ circa hũc tinũ de'. si substãtiue tẽ erit ꝓclo appositiua: ⁊ locutio erit va ⁊ erit sẽsus: genuit aliũ q̄ ẽ de'. Sz q; ñ iuenit q̄ adiectiũ i malculino genẽ substãtiuet: ⁊ maxime cũ adiũgit sibi substãti': ió h̄ distinctio ñ vz̄ mltũ valẽ nisi forte sb intelligat h̄ ꝓcipiũ ens vt dicat aliũ entẽ deũ: ꝑz h̄ erit nimis extoꝛtũ: ⁊ ió dò cuz magro q̄ vtrãq; falsa ẽ. Ad ꝑm g̃ dò: q̄ idẽ ⁊ diuersũ sufficiẽter didũt ens creatũ: pp h̄ q̄ vbicũq; ꝛ creaturis ẽ diuersitas suppositoꝛ. ẽ diuersitas eẽntie: ꝑz i deo i diuersis suppositis ẽ vna eẽntia: ⁊ ió nec idẽptitas ꝓpetit pp diuersitatẽ suppositoꝛ: nec diuersitas pp idẽptitatẽ eẽntie: ꝑz tm̃ vnitas. Ad 2°dò q̄ alius ipoꝛtat distinctionẽ i cõi ñ magis ꝑsonalẽ q̄' eẽntiale: ⁊ ió qñ adiũgit tino ꝑsonali ipoꝛtat distinctionẽ ꝑsonalẽ. qñ aũt adiũgit tino eẽntiali i poꝛtat diuersitatẽ eẽntie ꝑm exigẽtiã forme illi' ũ ni: cũ tinũ ꝑcipue subales recipiãt diuersitatem ⁊ plitatẽ ex pte sue forme. Ad 3m dò: q̄ idẽ significat vnitatẽ i suba: ⁊ ꝑt h̄ q; r'lm ẽ: ⁊ h̄z articulationẽ iplicitã ⁊ ipoꝛtat vnitatẽ suppositi: ⁊ multo plus h̄ ꝓnomẽ se qõ ē ẽt r'lm recipꝛocũ. ⁊ h̄ nõ ē i eq̃litate: ⁊ ió ñ ẽ silẽ q̄ ꝑ sili iducit. Ad q̄rtum dò: q̄ magr' distinguit vtrãq; illarũ ꝓpõnũ. si. n. cũ dz̄ de' genuit deũ q̄ ē de' ꝑ. li ꝑ ꝓtrahit apposituo ad li de'. locutio falsa ē q; tũc li de' restringet ad stãdũ ꝑ ꝑsona ꝑzis ⁊ sic sensus genuit deũ q̄ ē ipse ꝑ ⁊ sic affirmatia falsa ē ⁊ negatia va. si aũt ꝛtelligant ñ ꝑ appõnez ꝑz mediate coniũgi illi duo tini. ſ. de' ⁊ ꝑ vt sit sẽsus. genuit deũ q̄ ē de' ⁊ de' ẽ ꝑ': tũc affirmatiua va ē ⁊ negatia falsa:

Prepositiu' tm̃ dixit q̄ vtrãq; falsa ẽ: nec ſ ꝯ dictorie pp diuersã suppositionẽ huiꝰ relati qui. i affirmatiuis. n. refert tm̃ suppositũ añcedẽtis ⁊ cũ añcedẽs supponat ꝑ ꝑsona filij. referret ꝑsonã filij de q̄ ñ ē verũ dicẽ q̄ sit' de' ꝑ. Jn negatiis vo relatiuũ refert ñ tm̃ suppositũ ꝑz ẽt eẽntiã. vñ oportẽt q̄ h̄ ꝑdicatũ de' ꝑ remoueret: nõ tm̃ a supposito filij ꝑz ẽt ab eẽntia. ⁊ ita falsa ē. Sz q; hac distinctione facta adhuc h̄z locũ distinctio magri: ⁊ ꝓcipue i affirmatiua. Et itez q; nõ vr̃ necessarium eẽ q̄ i negatiuis r'lm referat aliter q̄' i affirmatiis: nisi forte ꝓp negationẽ c' ẽ ꝓñdẽ ti' ⁊ facere eũ teneri simp'. q̄ tm̃ ñ h̄z respectu ꝓcedẽtis ꝑz tm̃ respectu sequẽtis: ió vr̃ efficacioꝛ via magri ⁊ fm ipsũ ꝓcedẽdũ ẽ q̄ vtrãq; põt eẽ va ⁊ falsa. ꝑz cui' distinctionẽ ꝑz solo ad q̄rtũ arg'. Ad vm dò: q̄ qñ duo tini ꝓtrahũtur ꝑ appositionẽ tmin' apposit' efficit q̄si foꝛ' ei cui apponit. vñ si ꝛtelligat appositiue genuit deũ q̄ ñ ē de' ꝑ. negatio nõ rẽ mouebit formã dinitat': ꝑz p̃nitat' a filio. Qõ. ij.

Einde q̄rit de dīna p̄dicatione. Et circa h̄ duo q̄runt. p̄mo vtrū possit fieri p̄dicatio in dīnis p ppōnē aliq̄. 2° vtrū possit psona p̄dicari de eēntia.

d

a

D p̄mo sic p̄cedit: vī q̄ i dīnis n̄ possit aliq̄ fō mari ppō i q̄ aliq̄d de ipso p̄dicet. vītas. n. signi ꝓsistit i ꝓformitate signi ad signatū: sed ois p̄dicatio fit p aliquā ppōnē: cū igit i deo nulla sit ppō: vī q̄ de ipso nulla possit formari v̄a p̄dicatio. Itē Dio. i deo negatiōes sūt v̄e affirmationes īcōpacte. Appellat aūt īcōpactū illō q̄ n̄ ē debito mō ordinatū nec ē ꝓpetes. si tal' ordinatio in duc falsitatē i ppōnib': g̈ vī idē q̄ pus. Cōtra. fidei n̄ pt ibe falsū: sz mlte ppōes affirmatiē enūciant nob de deo ꝙz fidē n̄raz. s. q̄ de ē trin' ⁊ vn' g̈ vī q̄ de deo possit formari v̄a ppō. Itē ꝙz bo' nulla ppō ē vior: illa i q̄ iō ō se p̄dicat: sz dcqd ēi dīnis ē idē re cū i deo sit idē hās ⁊ habitū ⁊ q̄ ē ⁊ q̄ ē. excepto q̄ vna psona n̄ ē alia: g̈ vī q̄ i deo possint formari vissime locutiōes. Rn. dō: q̄ enūciatō seq̄tur apphēsionē. vñ ꝙz q̄ intelligim' aliq̄ oz q̄ enūciem' illa. Apphēsio aūt sit ꝙz ptātē apphēdē. s. ⁊ iō ea q̄ sūt simplicia itellect' nr̄ enūciat p mō dū cuiusdā ppōnis. sic ꝯcio de' itelligit res ꝓpositas mō simplicit: ⁊ in ē q̄ itellect' nr̄ ō deo formatq̄ ppōnes ad mō' rep̄ ppositaz a qb' nālit cognitō nē accipit. Ad p̄m g̈ dō: q̄ itellect' nr̄ defic a cognitiōe dine materiatis. silr̄ ēt ⁊ enūciatio defic a sigñe p̄fecta. nihilomin' tn̄ ē vītas in q̄ itellectus formas enūciationē accipit duo q̄ sūt diuersa ꝙz modū ⁊ idē fm rē. vñ ꝙz diuersitatē rōnū formar p̄dicatū ⁊ subz: ⁊ fm ideptitatē cōponit. Ad 2m dō: q̄ affirmatiē ppōnes p tāto dnr īcōpacte i diuīs: q̄ nihil eoz q̄ p̄dicant de ipso significāt ipsuz p mō' q̄ ipse ē: sz p mō' q̄ itellect' nr̄ accipit ex reb' creatis ifōrmat'. vñ oz q̄ negatia illa p̄dicata de deo itelligant remoti illis modis qb' de creaturis p̄dicant. vñ Dio. oēs dīnas p̄dicatiōes ita docet exponē. de' ē sapiēs ⁊ n̄ ē sapiēs. s. sic alia: vt differat i eo sapia a sapiēte: sz ē sup sapiēs inq̄tū ē i ipso nobiliori mō sapia q̄ significet ꝑ nom.

D 2m sic p̄cedit: vī q̄ psona n̄ possit p̄dicari a de eēntia p̄dicatū. n. bz rōnē for' : sz psona ē suppō' for' vl' nāe: g̈ psona n̄ bz rōnē q̄ p̄dicet de nā vl' eēntia. Itē p̄dicatū sp significat i ē subo. psona aūt n̄ significat vt liberēs eēntie: sz e ꝓ: g̈ psona n̄ pt p̄dicari de eēntia. Itē supi' p se p̄dicat de suo iferiori sic hō de sorte: sz sor. accītali p̄dicatione p̄dicat de hoie. accidit. n. hoi esse sortē: sz sic sor. ē suppō' humāe nāe: ita p̄ ē suppō' nāe dine: g̈ vī q̄ h̄ n̄ sit v̄a de' ē p̄ nisi forte p accīs. Itē sic dictū ē. h̄ nomē de' q̄' ē de se supponit psonā: sz h̄ ē falsa. vna psona ē p̄ ⁊ fili' ⁊. s. s. g̈ h̄ ēt vn' de' ē p̄ ⁊ fili' ⁊. s. s. Itē vī q̄ h̄ ēt sit falsa de' ē trinitas. nihil. n. p̄dicat de hoie q̄ n̄ p̄dicet de aliq' suppōsito hois: sz trinitas p̄dicatur neq̄ de p̄re neq̄ de filio neq̄ de. s. s. g̈ p eādē rōnē n̄ pt dici q̄ de' sit trinitas. Rn. dō: q̄ i dīnis ē oino idēptia nāe ad suppositū: ⁊ iō nec ē ibi v̄le n' pticulare. ⁊ iō sic v̄e p̄dicat eēntia de psona: ita ⁊ e'. Sz verū ē q̄ q̄' ad mō' significādi pl's bz de ꝑetate ppō i q̄ p̄dicat eēntia q̄ i q̄ p̄dicat psōa cū p̄dicatū se hēat loco for'. Ad p̄m g̈ dō: q̄ q̄' uis psona sit suppō': nihilomin' tn̄ pp idēptiaz suppositi ad nāz psona ē eq̄lis simplicitatis cū nā: et iō de se quersum p̄dicant. Et p hoc ꝓz solo ad 2m: q̄ i deo hās ⁊ habitū sūt idē re. Ad 3m dō: q̄ i dīnis n̄ ē aliq̄d accītale: nec ē ibi v̄le ⁊ pticulare: ⁊ iō nihil oz ibi p accīs: neq̄ p ꝓpis sic i creaturis ꝙz tm̄ antēdit ibi ali' modus significādi. Ad q̄rtuz dō: q̄ h̄ nomē de' q̄' ē de se q̄uis supponat ꝑ psona: nihilomin' tn̄ n̄ supponit ꝑ aliq̄ psona diste ete imo ideterminate. nec forma significata p nomē a q̄ nomē ponit ē, ꝑtas psonalis: ꝙz nā cois et iō vnitas significata p h̄ adiectiō vnt' refert ad formā dīnitatis: ⁊ iō n̄ ad suppō'. ꝙz h̄ nomē psona ponit a psonali ꝑetate q̄ ē forma significata p tī nū: ⁊ iō h̄ ē falsa. vna psona ē p̄ ⁊ fili' ⁊. s. s. q̄a significaret vna psonalitas triū psonarū. Ad vm dō: q̄ p̄ supponit psonā distinctā. silr̄ ⁊ fili' ⁊. s. s. ꝙz h̄ nomē de' supponit psonā ideterminate: ⁊ iō rōne ideterminationis aliq̄d p̄t p̄dicari de deo q̄ de nulla distinctarū psonarū p̄dicat: sic ēt de homine dr̄: q̄ nulli singulariū quenit eē cōe vl' spēm vel aliq̄d hui'. q̄ aūt plures psone hoiuz n̄ p̄t sil' p̄dicari de h̄ noie hō. Rō ē q̄ plēs psone n̄ sēvn' hō sic plures psone sūt vn' de' ⁊ trinitas: ⁊ iō cōuenīēter dr̄ de' est tres psone. De' p̄ se. al. ge. Ih̄ dup' soluit magr̄. q̄ li se. p̄t cē ablatiui casus. ⁊ tc̄ simp' vera ē ⁊ ē sēsus ge. al. se. i. alterū a se. vl' p̄t cē accusatiui casus. ⁊ tūc vel facit simplicē rōnez: ⁊ sic iterū v̄a ē. refert. n. ideptitatē nāe: tn̄ erit ipropria. vel faciet rōnē psonalē: ⁊ sic ē falsa: q̄ refert idē suppositū. Pōt tn̄ dici q̄ ēt si referr iō suppositū: quodāmodo erit v̄a: ꝙz erit emphatica locutio vt sit sensus. genuit alterꝫ se. i. silez sibi sicut dicit poeta: Dḡ faciāt sine me ne moriat̄ ego.

Hic q̄rit an pater genuit diuinaz essentiam vel ipsa filiū: an essentia genuit essentiā vel ipsa nec genuit nec genita est. Di. 5.

Ost hec q̄rit vtrū ꝓcedendū sit q̄ p̄ genuit diuinā eēntiā: vel q̄ dīna eēntia genuit filiū vel eēntia genuit eēntiaz: an oīno nō genuit nec genita ē diuina essentia. Ad q̄d catholicis tractatori bus ꝓsentiētes dicimus q̄ nec p̄ dīnā eēntiā: nec dīna eēntia genuit filiuz: nec dīna essentia genuit eēntiā. Hic aūt notāe eēntie itelligimus dīnā nām q̄ cōis est tribus psonis ⁊ tota in singnlis. Jō nō est dicēdū q̄ p̄ genuit dīnā eēntiā: q̄ si p̄ diceret genuisse dīnā eēntiā: eēntia dīna relatiue diceret ad patrē vel ꝑ relatiuo poneret. Si aūt relatiue diceret vel ꝑ relatiuo poneret nō idicaret diuinā eēntiā. Ut enim ait Aug. in. v. li. de tri. q̄d relatiue dicit nō indicat subaz. Itez cū deus p̄ sit dīna eēntia. si eiusdēt genitor esset vtriq̄ genitor eius rei q̄ ipse est. ⁊ ita eadez res seipsā genuisset q̄d Augu. negat vt

supra ondimus. Itē si p̄ est genitor eēntie diuine cū ipse eēntia dīna ⁊ sit ⁊ deus sit. eo ergo q̄ generat ⁊ ē ⁊ deus est. Ita ergo nō illud q̄d generat ē a p̄re deus. ꝙz p̄ eo q̄ generat ⁊ est ⁊ deus est. ⁊ si ita est non genito gignēs ꝙz gignēti genitū cā est vt ⁊ sit ⁊ deus sit. Simili rōne ꝓbat Augu. in li. 7. de trini. q̄ p̄ nō est sapiēs sapia quā genuit. q̄r si ea sapiēs est ea est. h̄. n. est ibi eē q̄d sape. q̄d si h̄ est ibi eē q̄d sape nō per illā sapiam quā genuit sapiens p̄ est. Quid. n. aliud dicim' cū dicimus h̄ illi ē eē q̄d sape. nisi eo ē q̄ sapiēs est. Ergo q̄ cā illi est vt sapiens sit ēt ipsa illi cā est vt sit. Si ergo sapia quā genuit illi cā est vt sapiens sit ⁊ cā illi est vt sit. Sz cām p̄i qua sit a p̄re genitaz nullo mō dixerit q̄sq̄ sapiam. Quid. n. est insanius. Ita ergo si p̄ genuit eēntiā qua est. essentia quā genuit cā est illi vt sit. nō ergo ipsā qua est eēntia genuit. Naz in illa simplicitate in qt Aug. q̄r nō est aliud sape q̄z eē eadez est sibi sapia q̄ eēntia. iōq̄z q̄d de sapia h̄ de essentia dicimus. Sicut ergo nō genuit sapientiā qua sapiēs est. ita nec eēntiā qua ē. Ut enim sapia sapiēs est ⁊ potētia potens. ita ⁊ eēntia ipse est. eadēq̄z est sapia ⁊ potentia q̄ eēntia. Patet itaq̄z ex predictis q̄ pater essentiā diuinā nō genuit.

Hoc videtur aduersari.

Hic aūt vī q̄rīū q̄d Augu. ait in li. de fide ad petrū. Deus cū vbū genuit id q̄d ipse est genuit nec de nihilo nec de aliq̄ ia facta cōditaq̄z materia. ꝙz de seipso id q̄d est ipse. Itez deus p̄ q ve rissime se idicare animis cognituris ⁊ voluit ⁊ potuit h̄ ad seipsū indicādū genuit. i. q̄ est ipse q genuit. Ecce apte dicit bis verbis deū p̄rem genuisse illud q̄d ipse est. illō aūt q̄d ipse est nō est nisi essentia diuina. Videt ergo diuinā eēntiaz genuisse. Ad q̄d rñdemus illa vba sic itelligēda ē dicentes. Pater de seipso genuit illud q̄d ipse est. i. filium q est illud q̄d p̄ est. nā q̄d p̄ est ⁊ filius h̄ ē sed nō qui pater est ⁊ filius hic est.

Alias partes questionis exequitur.

Ta ēt nō est dicēdū q̄ dīna eēntia genuit filiū: q̄r cuz filius sit dīna essentia iā eēt filius res a q̄ generatur. ⁊ ita eadē res seipsā generaret. Ita etiā dicimus q̄ eēntia dīna nō genuit eēntiā. Cū. n. vna ⁊ sūma q̄dā res sit dīna eēntia. si dīna eēntia eēntiā genuit eadē res seipsā gēuit: q̄d oio eē n̄ pt. ꝙz p̄ solus genuit filiū. ⁊ a p̄re ⁊ filio ꝓcedit spīritus sanctus.

Que videantur predictis esse cōtraria.

Redictis aūt vī q̄rīū eē q̄d dic Auli. vij. de tri. h̄ ingt ē dō eē q̄d sape

Uñ p̄r ⁊ filī' sil' sūt vna sapia q̄r vna eēntia. ⁊ sigillati sapia ō sapia sic eēntia ō essentia. Ecce bis vbis apte dic Aug. sapiaz ō sapia ⁊ eēntiā ō eēntia. vbi vī significar ꝑ sapia sapiaz ⁊ eēntia eēntiā genuerit. Jō in li. ō fide ad petrū ait. Sic xp̄z dī filiū. i. vnā ex trinitate psonā deū verū crede vt dinitatē ei' ō nā p̄ris natā eē n̄ dubites. Hic vī dicē q̄ nā filij sit nata de nā p̄ris. Idē ēt i li. xv de tri: ait. Dē filī' ꝓ filiū de ꝓ filio. ⁊ volūtas de volūtate. sic suba de suba. sapia de sapia ⁊ h̄ vī dicē q̄ suba sit genita de suba. ⁊ sapia de sapia. Sz h̄ ita determinam' sapia de sapia ⁊ suba de suba est. i. filius q ē sapia q est suba est de p̄re q ē eadē suba ⁊ sapia. ⁊ filī' q est dīnitas natus est de p̄re q est nā dīna. Et vt expressius dicamus. dicim' filiū sapiam eē de p̄re sapia. ⁊ dicimus filiū subam eē genitū de p̄re ⁊ a p̄re suba. Nō aūt ita itelligi debeat. Augustinus ostendit i. vij. li. de tri. dicens. Pater ipse sapia ē. ⁊ dicit filius sapientia patris quomodo dicit lumen p̄ris idest sicut lumen de lumine ⁊ vterq̄z vnum lumen. Sic intelligatur sapientia de sapientia ⁊ essentia de essentia. ⁊ vtraq̄z vna sapiētia ⁊ vna essentia. Item ideo christus dicitur virtus ⁊ sapientia dei: quia de patre virtute ⁊ sapientia etiam ipse virtus ⁊ sapientia est: sicut ipse lumen de patre lumine est: ⁊ ipse fons vite est apud deum patrem fontem vite. Filius ergo sapientia de patre sapientia est: sicut filius lumen de lumine patre. ⁊ deus filius de deo patre: vt ⁊ singulis sit lumen: ⁊ singulis sit sapientia: ⁊ singulis sit deus: ⁊ simul vnum lumen: vnus deus ⁊ vna sapientia. Ecce bis vbis manifeste aperit Augustinus: ex quo sēsu accipiēda sint predicta verba ⁊ his similia. s. cum dicitur substantia de substantia: vel substantia genuit substantiam.

Qd videt p̄dicte expositioni contrarium.

Hic vero etiā id contrariū videtur qd Hylarius ait in. iiij. li. de trinit.

Nihil ingt nisi natū habet filius ⁊ geniti honoris annūciatio in honore generantis est Cū ergo filius bēat eēntiaz tota.n.in eo nō ē dīna eēntia: vī q ipsa dīna eēntia nata sit. Itē in li.v.ait. Natiuitas dei nō pōt eaz ex q̄ ꝑfecta ē nō tenē nām. Nec enim aliud q̄z deus subsistit: qđ nō aliūde q̄z de deo subsistit. Ecce hic dicit natiuitatē dei ꝑfectā ex nā: ⁊ ita vī ex his vbis atq; p̄dictis nā dei ⁊ genita ⁊ genuisse. Đ aptius dic̄ i li.ix. đ tri.' Nos ingt vnigenituz deū in forma dei manētē i nā dei mālisse ꝑfitemur. Nec vnitatē formę seruilis in nām dīne vnitatis refūdimus. Nec rursus corpali insinuatione p̄em in filio p̄dicamus: sz ex eo eiusdez generis genitā nām nāliter in se gignentē habuisse nām q̄ in forma nāe se gignētis manēs formā nāe ⁊ infirmitatis corpalis accepit. Nō.n.defecerat dei nā ne cēt. sz i se humilitatē terrene natiuitatis manēs sibi dei nā suscepat generis sui ptātē i hitu assūpte humilitatis exercēs. Ecce h apte dic̄ ⁊ naz genuisse ⁊ nām genitā ⁊ naturaz assūpsisse nām qđ a plerisq; negat. Itē in eodē. Nunqd vnigenito deo cōtumelia ē p̄ez sibi inascibilē deū ee cū ex inascibili deo natiuitas vnigenita in naturā vnigenitā subsistat. Ecce ⁊ hic dicit vnigenitaz naturam.

Quomodo sint intelligēda predicta vba Hylarij.

Ed q̄ hec vba sane vult intelligi: ipse idē dic̄ in.4.li. Intelligētia dictoꝝ ex causis ē assumēda dicēdi. q̄ nō sermōi res sz rei ē fmo sbiect⁹. Hec ergo vba ita itelligi p̄nt. Nihil hz filius nisi natū. i. nihil hz fm q ē deus nisi qđ nascēdo accepit ⁊ ipse nascēdo pūs in se subsistētem habuit nām. Uñ idē Hyl. addit in.v.li. Eādē nāz hz genitus q̄z ille q genuit. ita tñ vt nat⁹ nō sit ille q genuit. Nā quō erit ipse cū genitus sit. sz in his ipsis subsistat ille q genitus est in qbus totus ē ille q genuit: q̄ nō est aliū de q genit⁹ est. ⁊ iō nō refert ad aliud qđ in vno subsistit ex vno. Ac si in gnātione filij ⁊ nām suā vt ita dicā. seqtur inde mutabilis deus. inde mutabilē gignēs deū nec nāz suaz deserit exinde mutabili deo inde mutabilis dei ꝑfecta natiuitas. subsistētē ergo in eo dei nām itelligamus cū in deo deus sit nec p̄ter eū q est deus q̄z de⁹ alius sit. qa ipse deus ⁊ i eo deus. Nature ergo dei patris vītas i deo filio esse docet cū i eo deus intelligit esse qui deus est. Est enim vnus in vno ⁊ vnus ab vno.

Qđ legit pater de sua substātia genuisse filium ⁊ filius substātie patris

Icit quoq; ⁊ frequēter i scriptura sacra legit p̄em de sua suba genuisse filiū. ¡Uñ Augu. i li. de fide ad petrū ait. Pr deus de nullo genitus deo semel de sua nā sine initio genuit filiū deū sibi eq̄lez. ⁊ eadez q̄ ipse nāliter etern⁹ est dīuinitate coeternū. Ecce h dic̄ Aug. filiū genitū de nā p̄ris. Est aūt vna nā p̄ris ⁊ filij ⁊ spūs sci. Si ergo de nā p̄ris genitus est filius genitus est de nā filij ⁊ spūs sci. imo de nā triū p̄sonarū. Idez quoq; Aug. i li.xv. de tri. dic̄ xp̄m esse filiū sube p̄ris ⁊ de suba p̄ris genitū tractās illud vbū apli loquentis de deo p̄e sic. Qui eruit nos ō ptāte tenebrarū ⁊ trāstulit in regnū filij charitatis sue. qđ ingt dictū est filij charitatis sue nihil aliud itelligat q̄z filij sui dilecti q̄z filij sube sue. Charitas qppe p̄ris q̄ i nā dei est ieffabili simplici nihil aliud est q̄z ipsa nā atq; suba vt sepe dixim⁹ ⁊ sepe iterare nō piget. Ac per hoc filius charitatis eius nullus est alius q̄z q de substātia eius est genitus. Ecce apte hic dicit Aug. filiū esse genitum de substātia patris ⁊ filiū substātie p̄ris. Idez quoq; Augu. in li.scdo cōtra maximinuz hereticū. substātiā dei genuisse filiū. ⁊ filiū genitū de substātia p̄ris asserit dicēs. Carnalibus cogitationibus pleni dei substāti am de seipsa gignere filiū nō putatis nisi h patiat qđ substātia carnis patit quādo gignit. Erratis nescientes scripturas neq; virtutez dei. Nullo enim mō verū filiū dei cogit. si eum natū esse de substātia p̄ris negatis. Non enim iā erat bois filius ⁊ deo donāte factus est dei filius ex deo natus gratia nō natura. An forte ⁊ si ñ bois filius erat tñ aliq̄ iā erat q̄liscūq; creatura. ⁊ in dei filium deo mutāte cōuersa est. sz nihil horum est. ergo aut de nihilo aut de aliq̄ substātia natus est. Sed ne crederemus vos putare de nihilo esse dei filium. affirmastis nō vos dicere de nihilo esse dei filiū. De aliq̄ ergo suba est. ⁊ si nō de p̄ris de qua sic dicite. nō inuenietis. Iā ergo vnigenitū dei filiū ieſū

xp̄m de patris eē suba nō vos nobiscū p̄geat confiteri. Item in eodem vtriq; legimus vt simus in vero filio eius ieſu christo Dicite ergo nobis vtrum iste verus dei filius ab eis qui gratia sunt filij quadā ꝑprie ate discretus de nulla suba sit an de aliqua Nō dico ings de nlla nec dicā de nihilo: đ aliq̄ ergo suba ē. q̄ro de q̄. Si nō de patris suba ē aliā q̄re. si aliā nō inuenis p̄ris agnosce subam: ⁊ filiū cū p̄e hōusion ꝓfitē. Itez in eodē. Cōfitebor deū p̄em oio ico:rrupti biliter genuisse: sz qđ ē ipse genuisse. Itē dico q̄ sepe dicēdū ē: aut de aliq̄ suba natus ē dei filius: aut de nulla. si de nulla ergo de nihilo qđ vos iā nō dicit: si vo de aliq̄ nec tñ de p̄ris suba nō ē verus filⁱ: si vo de p̄ris suba vnius eiusdēq; sube sūt p̄ ⁊ filⁱ. Uos aūt nec filiū de p̄ris suba genitū vultis: ⁊ tñ eū nō ex nihilo nec ex aliq̄ mā sz ex p̄e esse ꝓceditis: nec videt⁹ q̄ necesse sit vt q nō est ex nihilo nec ex aliq̄ re alia sed ex deo. nisi ex dei suba eē nō possit: ⁊ h eē qđ deus est de quo est id ē deus de deo natus q̄ nō alius p̄us fuit: sz natura coeterna de deo est.

Colligēs sūmam p̄dictoꝝ aperit ex quo sensu accipienda sint.

Is vbis p̄missis inui vī q diuina ſba filiū gēuerit: ⁊ q filⁱ sit genit⁹ đ suba p̄ris: ⁊ q de deo ē nā coeterna: ⁊ q p̄ id qđ ipse ē genuit. id aūt qđ ipe ē eēntia dina ē: ⁊ ita putari pōt dīnā eēntiam genuisse vehemēter mouēt nos h vba q̄ quō intelligēda sint mallem magis ab alijs audire q̄z tradē vt tñ sine p̄iudicio ac temeritate loq̄r ex h sēsu dicta p̄nt accipi. Nā coeterna de deo ē. i. filius coeternus p̄ri de p̄e ē: ita q ē eadē cū eo nā vel eiusdē nāe. Quē sēsū ꝓfirmat Aug. ibidē subijciens ⁊ qđ dixerat q̄si explanās. Dictio.n.nā coeterna de deo est addidit nō ē aliud filius q̄z illud de q̄ est. i. vnius eiusdēq; sube ē. Deinde aptius talez itellectū ex p̄dictis, vbis fore habēdū apit i eodē li. ꝯ maximinū dicēs. Trinitas h vnius eiusdēq; sube ē. q̄ nō de aliq̄ mā vel de nihilo ē filius sz de q̄ est genitus. itēq; spūs scūs nō de aliq̄ mā vel de nihilo ē: sz ide est vñ ꝓcedit. His vtiq; vbis apte oñdit ea rō ne dici filiū eē de suba p̄ris q̄ ē de p̄e genitus: ita q ē eiusdē sube cū eo. ⁊ spūm scūm eē de suba p̄ris ⁊ filij q̄ ab vtroq; ꝓcedit ita q est eiusdem substantie.

Qđ nec filius nec spūs scūs ē de nihilo: sz de aliquo: nō tñ de materia.

Stēdit quoq; ex illis vbis filiuz ⁊ spūm scūm nō eē de nihilo sed de aliq̄. nec tñ de aliq̄ mā. Uñ et Hyla. ait i. ix. li. de tri. Unigenitus deus cū natus sit p̄em testat auctorē cū ex manēte natus ē nō ē natus ex nihilo. ⁊ cū añ tps nat⁹ ē oēm sēsū ꝓuenit nascēdo. His apte dī q filius nō ē natus ex nihilo: simil⁹ ⁊ spūs sanctus nō ē dicēdus esse vel ꝓcedē ex nihilo: q̄ filius de suba p̄ris natus ē. i. a p̄e ē cū q̄ ē eiusdē sube ⁊ eadē suba. Ex q̄ sēsu ēt illud accipiēdū ē. p̄ genuit id qđ ē ipse. i. filiū q ē h qđ p̄. Et h ita debē itelligi Aug. apit di cēs i ꝓmo li. ꝯ maximinū. Hoc p̄ genuit qđ ē: aliogn nō ē verus filius si qđ ē p̄ nō ē filius. Itē suba dei genuit filiū. i. p̄ suba genuit filiū q ē eadē suba ⁊ eiusdē sube. qđ sic eē intelligēdū. Aug. oñdit dicens ad maximinū. Sicut dicis spūs spūz genuit ita dic spūs eiusdē nāe vel sube spūm genuit. Itez sic dicis deus deū genuit: ita dic deus eiusdē nāe vel sube genuit deū. h si crediderīs ⁊ dixeris nihil de hac re vlterius accusaberis. His.n. vbis apit quō p̄dicta debeāt intelligi. Simil⁹ filius nat⁹ ē de suba p̄ris: vel p̄ genuit filiū de sua nā siue eēntia. i. đ se nā ⁊ eēntia genuit filiuz eiusdē eēntie ac nāe: ⁊ q ē eadē eēntia ac nā. Simil⁹ expone illud filius sube p̄ris. i. filius p̄ris sube. i. q ē suba cū q̄ ⁊ filius eadē suba ē: q̄ cōsubalis ē p̄i filius. Et h sēsus adiuuat ex vbis Aug. q i 5.li. de tri. ait. Tres p̄sonas eiusdē eēntie: vl tres p̄sonas vnā eēntiā dicim⁹. Tres aūt p̄sonas ex eadē eēntia nō dicimus q̄si aliud ibi sit qđ eēntia ē aliud qđ p̄sona. His vbis oñdit nō eē dicēdū p̄sonā eē ex essentia nisi ex sēsu p̄dicto: q sēsus ꝓfirmat et ex eo qđ i xv. li. de tri. idē Aug. ait. Sicut nr̄a scia scie dei: sic ⁊ nr̄m vbū qđ nascit ex nr̄a scia dissimile ē illi vbo dei qđ natū ē đ p̄ris eēntia Tale est aūt ac si dicerē de p̄ris scia de p̄ris sapia. Uł qđ ē exp̄ssius de p̄e eēntia: de patre scia: de p̄e sapia. Et hoc itaq; intellectu verbū dei patris vnigenitus filius per oia patri similis ⁊ eq̄lis recte dicit deus de deo lumen de lumine: sapientia de sapia: essentia de eēntia: q̄ est h oīno qđ pater. non tñ

pater: qz iste filius ille pater.

Quare verbū patris dicat filius nature.

Nde est q solus vnigenitus dei dr filius nā: qz ciusdē nāe ē z eadē nā ē cuz pre. Vñ Hylarius de xpo loquēs ait in li. de tri. Nā filius est: qz eādem naturaz quā ille qui genuit habet. Di. v.

Qst h qrit vtrū zc. Jh ponit magr qnē de noiē significatiū ēntiā i abstracto.

p vtz aliqō eoz possit se hre ad gnationē vt sbm vl' mīn'. z circa h tria fac. p' monuēt qnē. 2° determiat eā: ibi Ad q catholicis. Jz° termiationē firmat: ibi Jō ñ ē dō. Jz h dicit i. d. p. i p' oñdit q dina ēntia hz se ad gnonez sic' tin' vt dicat gnāta. i 2ª q ñ se hz ad ipsā sic' sbm vt dicat gnāns: ibi Jta ēt ñ ē dō zc. Jp' i. d. i p' iducit 2o bōnē. i 2ª excludit ꝓietatē: ibi Huic ār vr. Jp' oñdit trip'. vno' sic: qz oē q i dinis gnār aliqd relatiue dr ad illō z ez°. Si igit pr gnāt dina ēntiā. ess entia dr relatie ad prez: z ita ñ significaret subaz fz Aug. Scdo sic. pr ē dina ēntia. si igr pr gnāret dina ēntiā: pr gnāret illō q ipse ē: qō ñ pt eē p Aug. ibi Jtē cū de' zc. Jz° sic. pr hz eē p dina ēntiā si igr pr gnāret dina ēntiā pr hret eē p id q ē gnātū ab ipso. cui' ꝓiū vr magl z h ibi Jtē si pr zc. Jta ēt ñ ē dō. Jh ꝓbat aliā ptē qnis. s. q ēntia ñ sit suppo' gnātiōis tanq' gnāns: z h dup'. s. q nz ēntia genet ēntiā: neq genet filiū. z dicit i. d. p° ponit pbones vtriusqz. i 2° iducit ꝓietatē: ibi Predicī ār zc. Jz h dicit i. d. p° iducit ꝓietates oñdēs q ēntia gnāt ēntiā. i 2° oñdit q ēntia genet filiū ibi Dr ags frequēter zc. Circa p'. d. facit. p° obicit p auctes Aug. 2° p auctes Hyl. ibi Hic vo idē ēt. Jz vtraq dicit i obm z sol'onē. silr ēt sequēs ps dicit i obm z sol'onē. Qō ꝑma.

D itelligētiā h' partis de trib' qrat. ꝑmo
a vtrū ēntia se hēat ad gnationē sic gnans 2° vtrū sic id de q ē gnatio. 3° vtz sic id q ē tmin' gnonis. Circa p'm duo qrunt. p° vtrū ēntia genet. 2° dato q nō vtrū silr sit in oib' aliis essentialibus nominibus.

a D p'm sic pcedit: vr q ēntia genet. maioz. n. ē oppō affirmatiōis z negatiōis: q' r'onis sz oppō r'onis fac i dinis vt vna psona ñ sit alia. g fo: ti' faciet h ꝺdictio: sz persona pris ē gnāns. si igit ēntia nō gnet: pr ñ erit ēntia: q ē ipo'. Ꝑ qcqd ꝑdicat de aliq' pt supponē illō: sz ēntia ꝑdicat de pre ve g pt supponē ꝑ pre: z ita pt reciꝑere ꝑdicationē pris: g pōt ꝺcedi q ēntia genet.

Jtē si ēntia est pr: g ē pr filiꝰ. sz rcta oñr ad cōuertētiā: g z filī erit filī ēntie: g ēntia genēat. Jt ēntia ē res generāt: sz res generās ē generās: g ēntia ē generās. Jtē sic se hz ēntia ad personā: ita persona ad ēntiā: sz de psona ꝑdicat attributa ēntie. sic pō bonitas zc. g z de ēntia ꝑetates persone: g pt dici q eēn' ē generās. Cōtra' oñdit per rōes magri. Rñ. dō: q i creatur' act' sūt suppositoz: z ēntia ñ agit sz ē pn' act' i supposito. ñ. n. humanitas genēat sz so. vtute sue nature. i creaturis ār ēntia realr differt a suppoito z iō nullus act' ꝑe de ēntia ꝑdicat nisi ēntialr. i dinis aūt eēn' realiē ñ differt a supp': sz so' rōne sue q' ad mo' significādi: qz suppo' ē distinctū z ēntia ē cōis. Et iō i dinis qnqz act' ꝑdicat de supposito ñ fm mo' q' differt ab ēntia ꝑdicat ēt de ēntia. dicim'. n. q ēntia creat z gubnat z hī Sz act' q dr de supposito fz mo' fz quē differt ab ēntia ñ pt de ēntia ꝑdicari: z hī' ē act' gnandi: qz ꝑdicat de supposito pris fm q distinctū ē a supposito filiꝰ. vñ ñ ē ꝓcedēdū q' ēntia gnāt: sz q pr generat vtute ēntie vl' nature. vñ ēt dicDa. q gño ē op' dine nē exis. Ad p'm g dō: q affirmatio z negatio oñr maxie opponi: qz i eis ñ importat aliq ꝓuenientia. i. puatie. n. opponit ipo: tat ꝓuenientia q' ad sbz: qz nata sūt fieri cē idē. i. ꝺtis ār reltis ēt q'm ad gen': qz. s. sūt i eodē gñe. vñ vtra q oppōne vtrūqz extremoz significat per modū entis z nature eiusdē. illō ār i quo iuenit aliqd nō permixtū ꝺtio ē maximū z p' i gñe illo: z cā oiuz alioz: z iō oppō affirmatiōis z negatiōis cui ñ admiscet aliq ꝓuenientia ē p' a. z max' oppō: z cā ois oppōnis z distinctiōis: z iō oz q i qlibet alia oppone icludat affirmatio z negatio sic p' i posteri oi. vñ pla reqrunt ad alias oppōnes q' ad oppō nē ꝺditionis: qz se hñt ex additiōe ad ipsā: vñ nō oz q si ꝺtietas ñ iueniat nisi i diuersis realr q' affir' z neg' iueniat i diuersis realiē: imo suffic ēt distinctio rōnis ad affirmationē z negationē: cū q libet distinctio vt dictū ē icludat affirmationez z negationē. z talis distinctio. s. rōnis ē iter ēntiā z psonā: sz opposita relatie aliqn reqrūt diuersitatē vel distinctionē realē. z talia sūt q dinas psonas distinguūt. aliqn ār distinctionē rōnis tm: vt cuz dr idē eidē idē z h meli' dicet i tractatu de r'oni'.

Ad 2m dō: q ēntia ñ ꝑdicat de supposito rōne modi significādi i vtroqz: sz rōne idre fz rez pp simplicitatē dine nāe: z iō ñ oz q' suppōat patrē. Ad 3m dō: q cū dr ēntia ē pr ē dr' locutio ex eo q li pr ꝑt teneri qsi adiectie vt ponat formā suā ꝺ ēntiā: z sic falsa ē: qz ꝑetates ñ deꝝminat essentiā. Vl' pōt sumi sub e: z tūc supponit pr i pdicamēto p' persona pris: z sic va ē. nec oz q' fiat h mō ꝓuersio: g filiꝰ ē filiꝰ ēntie: sz g filiꝰ ē filiꝰ pris q ē ēntia. Ad qrtū dō: q cū dr ēntia ē res generās: li res ꝑt supponē ēntiā vl' psonā. si ēntiā sic falsa ē: qz sic adiectiuū poneret formā suā circa ēntiā: si psonā sic va ē z tūc ñ seqtur: g ēntia ē gnāns: qz tūc ñ circa idē ponet formā adiecti. Ad 4m dō: q cū ēntia z psona differāt i mō significādi. illō qō ꝑdicat de psona rōne mōi sig'fz q' ab ēntia distinguit ñ ꝑdicat ō ēntia vt gnāns gnātū. als silr ēt est ex pte ēntie. illud. n. q' ꝑdicat de ēntia rōe modi significādi q differt a suppoito dicto ñ ꝑdicat de supposito sic ēntia ē cōis trib' tm nō pōt dici h de aliqua personarū.

a D 2m sic pcedit: vr q act' gnāndi ō nullo nominū ēntialiū ꝑdicet. sic. n. tres psone sūt vna ēntia: ita ēt sūt vn' de'. sz fm rōnē magri nō pōt dici ēntia gnāre ne noteē ēntie distinctio: g silr ñ ꝑt dici de gnāt: ne sequat deoz pluritas.

Jtē psona z hypostasis z subsātia ñ dr relatiue: sz fm magrm iō ēntia nō pōt dici generare: qz relatiue nō dr: g silr nec psona vel hypostasis.

Jtē ista noia nā bonitas z hī' sūt eqlis abstractionis sic ēntia. si igit ēntia pp mo'm significādi i abstracto ñ pōt gnare: g vr q nec aliqō aliozū.

Cōtrariū oñdit p multas auctes i lra. Rdō sic dicū ē. gnare ꝑe ꝓuenit supposito inq'm distinctū: z iō q'to magis appropinq nomē ad suppositū distinctū: tāto verī' ꝑt ꝑdicari de ipso act' generādi. vñ h ē ꝑissima pz gnāt: qz iponit nomen prīs a ꝑetate distinguēte. Et silr ꝑt dici psona generat: qz nomē psone iponit a ꝑetate cōi q dr personalitas. z ꝓiter min' ꝑe dr de' gnāt: qz q'uis claudat i se suppositū ñ tm suppositū distinctū: nec imponit nomē a ꝑetate distinguēte: sz ab ēntia cōi

Jn oib' aūt abstractis ēt ē ordo: qz q̄dā ordinē dicūt ad actū: sic vt' bonitas luxnā z hī': z q̄a act' sūt suppositoz: iō i istis iuenit dictū q sapia gnāt vel nā gnāt: tm hī' lones nō sūt exrēdēde: sed pie itelligēde. Quedā vo noia sūt q ñ dicūt ordinē ad opationē: sz tm iponunt fm rōnē nomis ab actu substādi: sic' sub a. vñ h tm suba ad h accedit ad rōnē suppositi. Sz h nomē ēntia remouet oīno a rōne suppositi: z iō mime ꝑt dici q ēntia generet. Si tm iueniret eēt exponenda ēntia gnāt. i. pr q ē ēntia. Ad p'm g dō: q h nomē de' icludit i se suppositū idetermiate. z rōne el' a q nom iponit icludit i se naturā. vñ rōne modi significandi ē. q. mediū iter ēntiā z psonā distinctā: z ideo nec repugnat sibi modus ēntie rōne idetermiationis: nec modus distincte psone rōne suppositi z iō pōt dici de' gnāt: z de' ē cōis trib' psonis.

Ad 2m dō: q relatiuū i dinis multip' dr. ꝑissime n. relatiuū ē q fm suū nomē ad aliud refert vt pr Aliud aūt dr relatiuū q seqtur vl' causat rōnē sicut gnātio z gnāre. Aliud aūt q iplicite claudit i se r'onē sic trinitas psonas distinctas rel'one. z h nomē psona icludit i. se rel'onē distinguētē. Aliud aūt pt dici rel'm in q' p' r'oe ponit: sic de': z ēt q dā noia abstracta: cui' rō dicta ē. Ad 3m dō q maioris abstractionis ē ēntia q' bonitas vel sapiētia: qz q'uis eqliter abstrahāt a supposito: tam ēntia sup h abstrahit ēt ab actu. illa vo dicūt ordinē ad actum. Qō. ij.

d Hinde qrit vtrū ēntia se hēat ad cognitionē sic id de q ē gnātio. Et circa h. d. q runt. p° vtrū filiꝰ generet de, sba pris. 2° vtrū sit ex nihilo.

D p'm sic pcedit: vr q filiꝰ ñ sit genit' de sba
a pris. ois. n. ꝑō trāsitia ē. trāsitio aūt requirit diuersitatē vel distinctionē. cū igit filiꝰ ñ distinguat ab ēntia pris: ñ ꝑt dici de ēntia eius nat'. Jtē sic se hz nā humana ad sortē: ita dina ēntia ad filiū. sz so. ñ ꝑt dici de ēntia humana: g nec filiꝰ de ēntia pris. Jtē de sp dicē ordinē sz iter filiū z ēntiā ñ ē ordo neq tpis neq nāe: cuz ēntia ñ sit generās: sz pr: neq calitatis: g vr q nl' lo mō sit de ēntia pris. Si dicas q h dr pp cō subalitatē filiꝰ ad patrē. Cōtra. sic ēntia pris ē ēntia filiꝰ: ita tota ēntia filiꝰ ē i pre: g eadē rōe ꝑt dici pr de suba filiꝰ: sic ecouerso. Cōtrariuz oñdit p auctes i lra. Rñ. dō: q h ꝑpō de ꝑe designat pn' z ꝓsubalitatē. h aūt ꝑpō ex designat tm ordinē nē ꝑncipiꝰ. vñ qcqd dr ee de aliq ex illo ē: sz nō conuertit: sic dr infra. xxxvj. di. Vñ h ꝑpō ex qnqz notat ordinē tpis tm: vt ex mane fiat dies. qnqz ordine ꝑncipiꝰ agētis sic artificiata sunt ex artifice. qnqz pn'm atiale: vt cultellus ex ferro. Sz de cū notet ꝓsubalitatē sp notat vel pn'm atiale sic cultellus de ferro. vel agēs ꝓsubale: sic dicim' q' hō filiꝰ generat de pre suo cū sit generatio p decisionē subē. Et fm istū mo'm filiꝰ dr de pre z de ēntia pris. tm de pre sic de generāte. z de ēntia sicut de ꝑncipio generationis cōicato. vñ ēt accedit ad similitudinē scdi modi si a matia removeat q' ēimpfectionis: z remaneat h sola de ꝺditionib' matie q' ē manēs i re z p cā res subsistit z ꝑcipue res artificiata q ē i genē subē pp suā matiaz: z ñ pp suā formā: vt dictū ē i. ij. de aia. Ad p'm g dō: q dicū ad actū: sic vt' bonitas lux nā z hī': z q̄a act' sūt suppositoz: iō i istis iuenit dictū q sapiā gnāt vel nā gnāt: tm hī' lones nō sūt exrēdēde: sed pie itelligēde. Quedā vo noia sūt q ñ dicūt ordinē ad opationē: sz tm iponunt fm rōnē nomis ab actu substādi: sic' sub a. vñ h tm suba ad h accedit ad rōnē suppositi. Sz h nomē ēntia remouet oīno a rōne suppositi: z iō mime ꝑt dici q ēntia generet. Si tm iueniret eēt exponenda ēntia gnāt. i. pr q ē ēntia. Ad p'm g dō: q h nomē de' icludit i se suppositū idetermiate. z rōne el' a q nom iponit icludit i se naturā. vñ rōne modi significandi ē. q. mediū iter ēntiā z psonā distinctā: z ideo nec repugnat sibi modus ēntie rōne idetermiationis: nec modus distincte psone rōne suppositi z iō pōt dici de' gnāt: z de' ē cōis trib' psonis.

Ad 2m dō: q relatiuū i dinis multip' dr. ꝑissime n. relatiuū ē q fm suū nomē ad aliud refert vt pr Aliud aūt dr relatiuū q seqtur vl' causat rōnē sicut gnātio z gnāre. Aliud aūt q iplicite claudit i se r'onē sic trinitas psonas distinctas rel'one. z h nomē psona icludit i. se rel'onē distinguētē. Aliud aūt pt dici rel'm in q' p' r'oe ponit: sic de': z ēt q dā noia abstracta: cui' rō dicta ē. Ad 3m dō q maioris abstractionis ē ēntia q' bonitas vel sapiētia: qz q'uis eqliter abstrahāt a supposito: tam ēntia sup h abstrahit ēt ab actu. illa vo dicūt ordinē ad actum. Qō. ij.

d Hinde qrit vtrū ēntia se hēat ad cognitionē sic id de q ē gnātio. Et circa h. d. q runt. p° vtrū filiꝰ generet de, sba pris. 2° vtrū sit ex nihilo.

D p'm sic pcedit: vr q filiꝰ ñ sit genit' de sba
a pris. ois. n. ꝑō trāsitia ē. trāsitio aūt requirit diuersitatē vel distinctionē. cū igit filiꝰ ñ distinguat ab ēntia pris: ñ ꝑt dici de ēntia eius nat'. Jtē sic se hz nā humana ad sortē: ita dina ēntia ad filiū. sz so. ñ ꝑt dici de ēntia humana: g nec filiꝰ de ēntia pris. Jtē de sp dicē ordinē sz iter filiū z ēntiā ñ ē ordo neq tpis neq nāe: cuz ēntia ñ sit generās: sz pr: neq calitatis: g vr q nl' lo mō sit de ēntia pris. Si dicas q h dr pp cō subalitatē filiꝰ ad patrē. Cōtra. sic ēntia pris ē ēntia filiꝰ: ita tota ēntia filiꝰ ē i pre: g eadē rōe ꝑt dici pr de suba filiꝰ: sic ecouerso. Cōtrariuz oñdit p auctes i lra. Rñ. dō: q h ꝑpō de ꝑe designat pn' z ꝓsubalitatē. h aūt ꝑpō ex designat tm ordinē nē ꝑncipiꝰ. vñ qcqd dr ee de aliq ex illo ē: sz nō conuertit: sic dr infra. xxxvj. di. Vñ h ꝑpō ex qnqz notat ordinē tpis tm: vt ex mane fiat dies. qnqz ordine ꝑncipiꝰ agētis sic artificiata sunt ex artifice. qnqz pn'm atiale: vt cultellus ex ferro. Sz de cū notet ꝓsubalitatē sp notat vel pn'm atiale sic cultellus de ferro. vel agēs ꝓsubale: sic dicim' q' hō filiꝰ generat de pre suo cū sit generatio p decisionē subē. Et fm istū mo'm filiꝰ dr de pre z de ēntia pris. tm de pre sic de generāte. z de ēntia sicut de ꝑncipio generationis cōicato. vñ ēt accedit ad similitudinē scdi modi si a matia removeat q' ēimpfectionis: z remaneat h sola de ꝺditionib' matie q' ē manēs i re z p cā res subsistit z ꝑcipue res artificiata q ē i genē subē pp suā matiaz: z ñ pp suā formā: vt dictū ē i. ij. de aia.

Ad p'm g dō: q dicū ad actū: sic vt' bonitas lux nā z hī': z q̄a act' sūt suppositoz: iō i istis iuenit dictū q sapia

d Einde q̄rit vtrū eēntia sit t̄min⁹ gnātiōis videt q̄ n. gnātio. n. ē uer duos t̄mios. s. t̄minū a q̄ & t̄minū ad quē. ſz gn̄o filij n̄ hz t̄minū a q̄ qz n̄ ē ex n̄ eē: g̈ ēt n̄ hz t̄minū ad quē

Jtē oē q̄ ē t̄min⁹ gnātiōis ē gnā ū p se vel per accn̄s. p se sic ipsa res gn̄ata p accn̄s sic fo⁹ei⁹: ſz eēntia nullo⁹ gn̄ata ē sic nec gn̄ans: qz seq̄ret distinctio: g̈ n ē t̄min⁹ gn̄onis.

Ꝑ. si eēt t̄min⁹ h n eēt nisi sic acceptū p gnationē: ſz filiꝰ n̄ accipit eēntiā g̈ eē n ē t̄min⁹ gn̄atōis. ꝓbatio medie. accipe. n. cū n̄ pueāt trib⁹ ꝓsonis ē act⁹ notional'. ſz nllus act⁹ notional' t̄minat ad eēntiā: sic ꝑz q̄ pr̄ nō generat eēntiā: g̈ nec filiꝰ accipit eēntiā. Lōtra. illō i q̄ ē gnātio ē t̄min⁹ gn̄atōis. ſz Dyr̄. dic q̄ natitas vni genita i nāz igenitā subsistit: g̈ nā vl eēntia ē t̄min⁹ gn̄atiōis.

Ꝑ. gnātio uenit i dinis vt. s. dcm̄ ē fz id q̄ ē ꝑfectioīe i ipsa: ſz tota pfectio gn̄ationis ē ex t̄mio ad quē: g̈ i gnātiōe dina ē t̄min⁹ ad quē: ſz h n ē aliō q̄ eēntia: g̈ ꝛc.

Ꝓ. dō: q̄ t̄min⁹ gnātiōis i creaturis pōt accipi dup⁹ sic ēt ꝛ p̄n⁹. dz. n p̄n⁹ gn̄onis ipsū gn̄ans: ꝛ huic p̄n⁹ cozrnd et sic t̄min⁹ ipsū genitū. Dz ēt p̄n⁹ gn̄onis a q̄ icipit gnātio. ꝛ h mō p̄n⁹ vl' initiū gn̄onis ē p̄uatio fo⁹ idu cēde. ꝛ huic p̄n⁹ t̄min⁹ oppositiu⁹ ē fo⁹ p gn̄onē i ducta. Sic ēt i dealbatiōe t̄min⁹ a q̄ ē nigredo: ꝛ t̄min⁹ ad quē ē albedo. Et sili i dinis t̄min⁹ gn̄onis q̄uis n̄ sit ibi actio vl' mutatio pōt accipi dup⁹. s. ipsū gnātū. ꝛ h ē filiꝰ: vl' eēntia accepta a filio per gnātionē. Ad p⁹ g̈ dō: q̄ gnātio ꝛ q̄libz mot⁹ totā impfectionē hz ex t̄mino a q̄ ē p̄uatio vel ꝑtiū icludēs p̄uationē. ꝛ iō i gnātiōe dina n̄ ē t̄mi n⁹ a q̄: ſz im t̄min⁹ ad quē a q̄ ē tota pfectio gnātionis.

Ad 2⁹ dō: q̄ eēntia dina n̄ ē genita i filio: neq̄ p se neq̄ p accn̄s: qz eab eēn⁹ ē i gnānte ꝛ genito. Si aūt eēntia eēt dīsa tē seq̄ret necessario q̄ eēt genita p accn̄s q̄uis n̄ p se sic i reb⁹ creatis.

Ad 3⁹ dō: q̄ q̄uis accipe sit act⁹ notional': pr̄ tn̄ i miari ad eēntiā: qō sic pz: qz i gnātiōe dina sic i q̄libz alia ē tria ꝓsiderare. s. gnāntē ꝛ genitū ꝛ nām cōicatā p gnātionē. Pñt g̈ vba notiōa alia designare opationē gnānt⁊ ad genitū: sic gnāre vl' dare: vl' gnānt⁊ ad eēntiā vel geniti ad eēntiā vt accipe: vel geniti ad gnāntē sic nasci. Sciēdū igit q̄ cū oēs bū notionale significet actū p̄sone vt distincta ē: oz q̄ sp egrediat a p̄sona distincta: ꝛ iō nullū vbū tale exit ab eēntia vt dicat eēntia gnāre vel dare notionaliꝛ, vl' accipe vel nasci. Uerba aūt q̄ ōsignāt opationē gnānt⁊ ad eēntiā vl' geniti ad eēntiā t̄minant ad eēntiā. q. d. ex pte illa nō sūt distinctia: ꝛ hi⁹ vba sūt accipe ꝛ dare. Sz vba q̄ designāt opationē geniti ad gnāntē sē distinctia ex vtraq̄ pte: ꝛ iō ex neutra pte p̄t eis adiungi eēntia: qz nec eēntia gnāt: nec p̄ gnāt eēntiā: qō pz ēt ex significatiōe vbo⁹: qz gn̄ans inq̄⁹ gn̄ans distinguit a genito ꝛ e ⁹. Sz dās distinguit q̄dē ab eo cui dat: ſz n̄ ab eo qō dat: qz alia pōt dare seipsū. silr ꝛ accipiens distinguit ab eo a quo accipit: ſz n̄ ab eo qō accipit de necessitate. alia. n. accipe seipsū p̄t sic fu⁹ manumissus. Si aūt relatie di. ꝛc. J vr falsū: qz h nomē de⁹ p relatio ponit. ꝛ cū idicat eēntiā: dō q̄ q̄uis idicet eēntiaz ex pte significati: n̄ ex pte suppoīti idicat p̄sonā. vñ tota rō diuersitat⁊ i ūtis rōib⁹ q̄ n̄ p̄cludūt silr de h noīe deꝰ sic de h noīe eēntie. ē diuersus modus supponēdi.

Hoc ad se iudicandō. Jō gnātio filij vt. s. dictū ē n̄ē pp aliquē. finē cū finis. sit dignior eo q̄ ē ad finē: g̈ n̄ est pp manifestationē p̄tis. dō q̄ li. ad. h ē p̄secutiuū ꝛ n̄ finalē cāz designās. manifestatio. n. p̄tis cōsecuta ē ad cognitionē filij. Lōsiliū de p̄si. Jō p̄si⁹ ē q̄dā qō fm phm. vbi āt n̄ ē p̄ubitatio: ibi n̄ ē qō: g̈ i dinis n̄ ē p̄siliū. dō q̄ p̄siliū p̄sumi passiue. g̈ tū. s. ad illū q̄ petit vl' accipit p̄siliū ꝛ h n̄ p̄t eē i do qz h ipoztat dubitationē: dz ēt actiē. q̄⁹ ad illuz q̄ dat p̄siliū: ꝛ h mō ē i dinis ꝛ significat abūdātiaz cognitionis ipsi⁹ de reb⁹ dubijs agilib⁹ de qb⁹ ē p̄siliū.

Nūq̄ hz fieri nisi natū. i. nisi q̄ nascendo accipit: ſz aliq̄d accepit nascēdo sic cōcatū sibi p natiuitatē vt eēntia ꝛ aliq̄d sic p̄ns natiuitatē fm mo⁹ itelligēdi sic rlonē filiationis. Et āmiratio ho. ip. ge. ii. J. i. illi q̄ honozat filiū āmirādo ipsū q. a do mag⁹ supza se honozat ēt p̄zz: ꝛ ep⁹. Jo. v. vt oēs ho. ꝛc. Natiuitas. al. h dup⁹ p̄t exponi vt p natiuitatē itelligam⁹ ipsū deū natū. vl' meli⁹ possum⁹ itelligē gn̄ationē passiuā: ꝛ dz gn̄atio tenē aliq̄ nām q̄ p cognitionē iducit sic, ois mot⁹ ꝛ mutatio t̄minat⁊ p t̄minū ad quem a quo ſpēz hz. vult g̈ dicē Dyr̄. q̄ cū i oi gnātione vniuoca, oporteat idē eē p̄n⁹ gnationis ꝛ q̄ p gnātionē cōcat: sic i gnātione ignis. forma ignis ē p̄n⁹ ꝛ eadē ē p gnationē acq̄sita: ſz n̄ fm nūm eadē. ita oz q̄ cū generatio dina sit vtute nāe dine q̄ p gnationē genit⁊ accipiat nām dinā: ꝛ oz q̄ eadē nūo: qz vt. s. ꝓbatū ē dina nā n̄ pōt dici fm nūm. Unitatē fo⁹ vil'. J. i. nō ponim⁹ nām humanā cū dina vnū esse ctū i nā. Nec rursus cozpali ꝛc. J. i. h qō dns dic Jo. xiij. Ego i p̄ze ꝛ p̄ in me est. nō debet itelligi h mō vt p̄ sit i filio: h mō quo ilsinuat. i. mānifesta tur cozp⁹ eē i cozpe. Sz ex eo. J. i. ex p̄ze genitam nām eiusdē ge. i. eiusdē vtutis ꝛ rōnis sic humanitas ē eiusdē generis i soz. ꝛ i platone. i. ipsū genitū hūtē talē nām dici⁹. Habuisse i se nām gg. J. i. p̄tis gignētis.

Uel pōt exponi natura genita: q̄ ꝓ generationē accepta i filio. ꝛ gignēs qz ē p̄n⁹ gnationis ipze. Nūquid iūge ōo. Jh dic ꝑ arrianos q̄ dicebāt filiū minorē p̄ze: qz n̄ ē igenit⁹ sic p̄z: ſz nō seq̄tur qz, ipse ē vnigenit⁹ p̄tis ꝛ p generationē totā naturā p̄tis accepit: ꝛ h ē q̄ dicit: Jn nām iūge. ꝛc. Jnō ē aliūde. i. ab alio q̄ a p̄ze. ꝛ iō nō refertur ad aliud. i. ad aliā p̄sonā q̄ ad p̄zem inq̄⁹ filius ē. qz ad. s. s. refert inq̄⁹ ſpiras ē. vel aliter. Aliunde. J. s. q̄ de eēntia p̄tis. Ad aliud. J silr q̄⁹ ad eēntiā vel naturā. q. nō hns dinā naturā ſz aliam Jn vno subsistit ꝛc. Ji vnitate nāe dine. Ex vno. J. i. ex p̄ze vel ex vnitate nature p̄tis. Ac sic i generatione filij ꝛc. J vult oīdē quo filiꝰ sit i p̄ze ꝛ ecōuerso. h mō p̄ p gnationē dat nām suā filio: g̈ cū p̄ immutabilis nō amittit naturā ſz seq̄tur eā. quia vbi ē nā sua ē ꝛ ipse. vñ cū nā sua sit i filio. ipse ē i eo. silr eo⁹ filiꝰ accepit nāz q̄ p̄ hz: ꝛ cū ipe p̄ sit immutabilꝰ n̄ dimittit nāz suā vñ cū nā eab nūo. q̄ si filio dat remaneat i p̄ze filꝰ manet i p̄ze. ꝛ dz Jnde mutabilꝰ ex. m. J ꝛ ō murozarts. Jn regnū fi. cha. col. Ji. oup⁹ exponit. p̄t. n. caritas teneri eēntialr: ꝛ tūc erit sēsus filij ca. s. i. filij subē sue: q̄ qūiter in

telligenō sit magr̄ ifra oīdz: pōt etiā teneri notionaliter: ꝛ tūc erit locutio emphatica sicut ꝓsuetū ē in scriptura q̄ aliq̄s dicat filiꝰ alicui⁹: qō maxie sibi cōpetit: sic Jsa. v. in cozmu. fi. io olei. Ad lr̄az oīdēs locū oleo abundātē. ꝛ p̄mo Re. xxvij. filij mozt⁹ estis. i. dignissimi mozi: ꝛ silr dz vnigenit⁹ dei filiꝰ charitat⁊: qz in ipso maxime charitas p̄tis q̄escit. hīs vbis p̄missis ꝛc. h ex p̄missis auctozitatib⁹ elicit. iij. ꝓpositiones q̄ sue snie vidē tur Ꝑ. q̄rū vna ē q̄ nā coeterna de deo ē in q̄ vz diuidi nā genita: ꝛ hāc exponit: ibi Ut tn̄ sine pzi ui. J. 2ª ē p̄ genuit id qō ipse ē: quā exponit: ibi Ex quo sēsu ꝛc. Jz ª ē q̄ suba dei genuit filiū: quam exponit: ibi Jtē suba dei ge. ꝛc. J. 4ª ē q̄ filius natꝰ ē de suba p̄tis: quā exponit: ibi Similiter filius natus ē ꝛc. J Et addit q̄nta z: q̄ filius est suba patris quam exponit: ibi Similiter expone illud ꝛc.

Utrū pater volūtate sua genuit filium an necessitate. an volēs vl' nolēs sit deꝰ. Bi. vj.

Reterea solet q̄ri vtrū p̄ genuerit filiū voluntate an necessitate. Deh Broso⁹ ad Aug. ita ait. Uolūtate p̄ genuit filiū vl' necessitate: nec volūtate nec necessitate: qz necessitas i deo nō ē: pire volūtas sapiam nō pōt. Quo circa vt ait Aug. i. 15. li. d̄ tri. Ridēda ē dialectica eunomij: a q̄ eunomiani bētici ozti sūt: qui cū nō posset itelligē nec credē voluisse vnigenitū dei vbū filiū dei eē nā. i. de suba p̄tis genitū. nō nāe vl' subē dixit eē filiū: ſz filiuz volūtat⁊ dei volēs asserē accedētē deo volūtatē q̄ gignēt filiū: sic nos aliq̄d aliq̄n volum⁹ qō antea nō volebam⁹: pp qō mutabil' nā n̄ra itelligit: qō absit vt i deo eē credam⁹ Dicam⁹ ergo vbū dei eē filiū dei nā nō volūtate: vt docet Aug. i. 15. li. de trini. vbi quē dā catholicū bētico rndētē cōmēdat dicēs Acute sane qdā rndit bētico vsutissime interrogāti vtr̄ deꝰ volēs an nolens filiū genuerit: vt si dicēt nolēs: absurdissima dei miseria seq̄ret. Si aūt volēs ꝓtinuo qō itēdebat ꝓcludēt. s. nō nāe eē filiū ſz volūtat⁊. At ille vigilātissime viciſſim q̄siuit ab eo. vtrū deꝰ p̄ volēs an nolēs sit deꝰ. vt si rnderēt nolēs seq̄ret grādis absurditas ꝛ miseria quā de deo credē magna ē īsania. Si aūt dicēt volēs rnderet ei. ergo ꝛ ipse volūtate sua deus ē nō nā. Quid ergo restabat nisi vt obmutescēt sua iterrogatiōe obligatū īsolubili vinculo se vidēs. Ex p̄dict⁊ docet nō eē ꝓcedēdū q̄ deꝰ volūtate vel necessitate: vel volēs vel nolēs sit deus. Jtē q̄ volūtate vel necessitate vel volens vel nolēs genuerit filium.

Oppositio contra p̄dicta.

Ed ꝺ h opponit sic. Uolūtas dei ē nā siue eēntia dei. qz nō est aliud deo eē aliō velle. ꝛ iō sic vna ē essētia triū p sonarū: ita ꝛ vna volūtas. Si g⁹ deꝰ nā deꝰ ꝛ volūtate deus ē. ꝛ si vbū dei nā deꝰ ē ꝛ volūtate filiꝰ dei ē: h āt facile ē refellē. Nā ꝛ p̄scia dei siue scia q̄ scit vel p̄scit bona ꝛ mala dina nā siue eēntia ē ꝛ p̄destinatio siue volūtas ei⁹ eadē dina eēntia ē. nec est aliud deo scire vl' velle q̄z eē. ꝛ cū sit vnū ꝛ idē scia dei vel volūtas. nō tn̄ dz de volūtate qcqd dicitur de scia ꝛ ecōuerso. nec oia illa sua volūtate deus vult q̄ sua scia scit cū scia sua nouerit tā bona q̄z mala. volūtate aūt non vult nisi bona. scia q̄ppe dei ꝛ p̄scia de bonis ē ꝛ de malis. Volūtas vo ꝛ p̄destinatio de bonis ē tn̄. ꝛ tn̄ vnū ꝛ idē ē i deo scia ꝛ volūtas ꝛ p̄scia ꝛ p̄destinatio. Jta cum vnū sit nā dei ꝛ volūtas: dz tn̄ p̄ genuisse filiuz nā nō volūtate: ꝛ esse deus natura nō volūtate

Quō intelligēda sint illa verba pater nec volens nec nolens est deus. nec volens nec nolens genuit filium.

Redicta tn̄ vba q̄bus p̄udēter dictū ē q̄ deus p̄ nec volens nec nolēs ē deus. nec volēs nec nolēs genuit filiū siue volūtate vel necessitate ex tali sēsu mihi vident accipiēda vt volūtatē p̄cedētē vl' accedētē itelligam⁹ q̄liter eunomius intelligebat. Nō. n. ipse ē deus volūtate p̄cedēti vel efficiēti. vel volēs p̄us q̄z deus. nec voluntate p̄cedenti vl' accedēti genuit filiū. nec p̄us volens q̄z generās nec p̄us generās q̄z volēs genuit filiū. Volēs tn̄ genuit sic potens genuit. ꝛ bon⁹ genuit ꝛ sapiēs genuit ꝛ bi⁹. Si. n. p̄ sapiēs ꝛ bonus dz genuisse filium cur nō ꝛ volēs cū ita sit deo idē eē volētez qō est eē deū. sic idez est eē sapientez qō est esse deuz. Dicamus ergo qz p̄ sic sapiens. ita volens genuit filiū ſz nō volūtate p̄cedēti vel accedenti quez sensū apit Aug. ꝛ cōfirmat ita dicens sup epl'am ad Ephesios De filio dei. i. dño nr̄o iesu xp̄o scriptū est qz cū p̄ze fuit semp ꝛ nunq̄z eū vt essz volūtas p̄na p̄cessit. ꝛ ille qdez natura filius est.

Di. vj.

Reterea q̄ri solet. J dic magr̄ in q̄rit ō generatione q̄tū ad p̄n⁹: ꝛ diuidit i duas ptes. i p⁹ inq̄rit q̄d sit p̄n⁹ gnātiōis. vtr̄ necessitas vel voluntas vel nā. in 2ª inq̄-

p

rit de cõitate ꝓncipij gn̄ationis. vtrũ. ſ. potentia gn̄andi ſit cõſ pñi ⁊ filio. in ſequenti diſtinctione. p° i tres. p°. n. mouet qõnē ⁊ determinat. 2° remouet obm: ibi Sz ſ̄b opponit. 3° exponit determinationē: ibi Predicta tñ vba.] Circa p'm̄ria facit. p° ponit qõnē. 2° determinat: ibi Nec volũtate.] 3° ex determiatione excludit errorē: ibi Quo circa vt ait.] vbi p° ponit errorez. 2° excludit: ibi Propter q̄ mu.] vbi p° ip̄robat põm errātis. 2° confirmat rõnē: ibi Acute ſane.] Ad itelligẽtiam buj° ptis tria q̄runt. p° vtrũ pñ genuit filiũ neceſſitate. 2° vtrũ voluntate. 3° vtrum natura.

a Dp̄ſ̄ ſic ꝓcedit: vz̄ q̄ pñ genuit filiũ neceſſitate. neceſſariũ. n. ⁊ poſſibile diuidũt ens: ſi igit̄ pñ nõ genuit filiũ neceſſitate: genuit ipſũ cõtingẽter vl̄ poſſibiliter: qõ ē ipoſſibile. ℟. oē eternũ ē neceſſariũ: ſz gn̄atio filij a ꝑe ē eterna: g̃ neceſſaria. ℟. ſic oe° ē p ſe bon°: ita ē p ſe ens neceſſariũ. oē. n. qõ ē p ꝓncipationē reducit ad id qõ ē p ſe: ſz in p ſe bono nihil põt eẽ niſi bonũ: g̃ nec in p ſe neceſſario aliq̄d niſi neceſſariũ: cuz igit̄ gn̄atio ſit i deo: g̃ erit neceſſaria. Cõtra ois neceſſitas ē rõne alicuj° cogẽtis: vel iteri° vl̄ exteri°: ſz deo ñ põt eẽ aliq̄d fozti°: g̃ ibi nõ põt eẽ neceſſitas. ℟. Aug. diuidit neceſſitatẽ incoationẽ ⁊ ꝓhibitõez ſz neutrũ deo ꝓuenit: g̃ ⁊c. R̄ñ. dõ: q̄ fz ꝓh̄z. v. metha. neceſſariũ dz̄ multipl̄r. Eſt. n. neceſſarium abſolute: ⁊ neceſſariũ ex cõditione. ⁊ h̄ ē dup̄. ſ. ex ꝓditione finis: vl̄ ex ꝓditione agẽtis. Neceſſariũ ex ꝓditione agẽtis ē neceſſariũ p violẽtiã. non n. eũ q̄ violẽter currit neceſſe ē currẽ: niſi ſub hac ꝓditione ſi aliq̄s eum cogit. Neceſſarium ex ꝓditione finis eſt illud ſine q̄ nõ põt ꝓſeq̄ aliq̄s finis vel nõ ita faciliter. finis aũt ē dup̄. Vel adeſſe: ⁊ h°° cib° vel nutrimẽtũ dicunt eẽ neceſſaria: q̄z ſiñ eis nõ põt eẽ hõ. Vel ptinẽs ad bñ eẽ: ⁊ ſic dz̄ eſſe nauis neceſſaria eũti vltra marc: q̄z ſine ea exercẽ nõ põt actionẽ ſuã. Neceſſariũ aũt abſolute dz̄ q̄ ē neceſſariũ p id q̄ in eẽntia ſua ē. ſiue illud ſit ſua eẽntia ſic̄ i ſimplicib°: ſiue ſic̄ incõpoſitũ illud p̃n̄ ſit mã: ſic̄ dicim° boiez mozi ē neceſſariũ. ſiue forma: ſic̄ dicimus boiez eẽ rõnalez ē neceſſariũ. h aũt abſolute neceſſariũ ē dup̄. q̄dāz. n. eſt q̄ h̄z neceſſitatẽ ⁊ eẽ ab alio: ſic̄ i oib° q̄ cāz h̄ñt. q̄dã aũt ē cui° neceſſitas, nõ dep̄det ab alio: ſz ip̄z ē eã neceſſitatẽ i oib° neceſſarijs ſic̄ de°. Dicẽduz g̃ q̄ gn̄atio i dinis nõ ē ex neceſſitate ꝓditionata: ſiue ꝓditionet ex fine ſiue ex agẽte: non ex agente cũ ipſe de° ſit ꝑmum ꝓncipium ⁊ vltim° finis: ſz ē neceſſaria neceſſitate abſoluta: ſicut eſt neceſſitas ꝑme cauſe: ⁊ per h̄ patz ſolo ad vtrãq̄ ꝑtem q̄z ꝑme rõnes ꝓcedunt ex neceſſitate abſoluta: ⁊ alie de neceſſitate coactionis q̄ repugnat neceſſitati abſolute: ⁊ de iſta ꝓcedebat hereticus: ⁊ ꝑm hoc negatur in littera.

a Dz̄ſ̄ ſic ꝓcedit: vz̄ q̄ pñ genuit filiũ voluntate. oē. n. bonũ ē volitũ a deo: ſic̄ oē volitũ ſcitũ: ſz gn̄atio filij ē optimũ: g̃ ē volitũ a deo: ⁊ ita pñ genuit filiũ volũtate. ℟. in gn̄atione bũana ita ē q̄ p° inclinãs ad gn̄anõ ē volũtas: ſz gn̄atio humana extrabit̄ a dina: g̃ ⁊ ſil̄r erit i gn̄atione dina: ⁊ ita vz̄ q̄ pñ genuit filiũ volũtate. ℟. Ozi. dic̄ de ꝑe loquẽs. germẽ ꝓferẽs volũtat̄ fact° ē vbi pñ: ſz illud q̄ ē germẽ volũtat̄ ẽnatũ volũtate gn̄ant̄: g̃ pñ genuit filiũ volũtate. Cõtra volũtas ē ꝑn̄° ꝓductionis eoz̄ q̄ p artẽ ꝓducunt i reb° humanis: ſz filj° nõ ꝓducit a ꝑe ſic̄ artificiatũ imo ſic̄ ars: ſz creature ſic̄ artificiata: g̃ vz̄ q̄ pñ nõ genuit filiũ volũtate: ſz volũtate creaturas ꝓduxit. ℟. hyl. li. de ſynodis. ſic̄q̄s volũtate dei filiũ tã℈ fcm̃ dicat anathema ſit: g̃ ⁊c. Rñ. dõ: q̄ volũtas põt cõparari ad aliq̄d dup̄ aut ſic̄ potentia ad obz: aut ſic̄ ꝑn̄°. ſi cõpareẽ ad aliq̄d ſic̄ ad obiectũ: nõ oẽ volitũ a deo põt dici eẽ volũtate ei°: ⁊ ſic põt dici pñ ē de° volũtate ſua. vult. n. ſe eẽ deũ: ⁊ ſil̄r põt ꝓcedi q̄ pñ genuit filiũ volũtate. Si aũt cõpareẽ volũtas ad aliq̄d ſic̄ ꝑn̄°. h ꝑt eẽ dup̄: q̄z aut illud ad qõ cõparat ſic̄ ꝑn̄° dicit rõnẽ ꝓncipiadi. Aut dic̄ ipſũ ꝓncipiatuz. Si p°° ſic cõparat volũtas ad ꝓceſſionẽ. ſ. ſ. q̄. ꝓcedit vt amoz i q̄ volũtas ꝓncipiata oia. ſ. moze creaturas ꝓducit: ⁊ ſm hũc modũ ẽt itellect̄ in deo ſe h̄z ad gn̄ationez filij q̄. ꝓcedit: vt vbũ etat̄. Si 2°: tũc ꝑn cipiatũ volũtat̄ ꝓcedit a volũtate fz volũtatẽ cõditionis: volũtas aũt q̄°° ē i ſe libera ē. vñ ꝓncipiata volũtat̄ ſũt tm̃ ea q̄ ꝑñt eẽ vl̄ nõ eẽ: ⁊ h̄ mõ cõſtat q̄ volũtas dina cõparat ad creationẽ reruz ⁊ nõ ad gn̄ationẽ filij: ⁊ h̄ ē q̄ q̄da diſtinguũt volũtatẽ i tria. ſ. i volũtatẽ acc̄dẽtẽ. q̄. ſ. de nouo accedit opi vl̄ opanti: ⁊ tal nõ ē i deo: fz aliquẽ triũ dictoz̄ modoz̄ volũtat̄. q̄z ois opatio ei° ē a volũtate eterna. Jtẽ i volũtatẽ ꝓcõitẽ q̄ fz cõparationẽ dz̄ ad obm tm̃: ⁊ ſic ē i deo relpcũ gn̄ationis filij. Jtẽ i volũtat̄ ē añcedẽtẽ q̄ ſic dic̄ cõparationẽ ꝓncipij ad ꝓncipiatũ: ⁊ ſic eſt reſpectu creaturarũ. Ad p'm̄ g̃ dõ: q̄ rõ illa ꝓcedit ſm cõparationẽ volũtat̄ ad obm tm̃. Ad 2'm̄ dõ: q̄ gn̄atio humana nõ ē eterna: ⁊ iõ põt h̄ze volũtatem añcedẽtẽ q̄ nõ põt eẽ i dina. Ad 3'm̄ dõ: q̄ Ozi. vocat germẽ volũtat̄ id i q̄ deſcit pñs bñplacitũ q̄h̄ ē filj°: ſic̄ ipſe dixit Mat. 17. h̄ ē filj° me° dilect° ⁊c. Alie aũt rõnes ꝓcedũt de voluntate añcedẽte: ſiue ſm cõparationẽ ꝓncipij ad ꝓncipiatũ.

Dz̄ſ̄ ſic ꝓcedit. vz̄ q̄ pñ nõ nāl̄r genuit filiũ Hyl. de ſynodis: nõ nāl̄ neceſſitate ductus pñ genuit filiũ: g̃ idẽ vz̄ q̄ ñ ſit nāl̄ gn̄atõ. ℟. i õo idẽ ē volũtas ⁊ nā: ſz pñ ñ genuit filiũ volũtate: g̃ nec genuit filiũ nā. ℟. ſic ſupra hitũ ē phi p rõnes creaturarũ potuerũt ocuenire i cogñẽ dine nãe ſz cognita nã cogſcit opatõ nãe: g̃ potuerũt ꝺuenire i cogñẽ gn̄atõis eẽne: ſi pñ nāl̄ genuit filiũ cũ ꝺzũ ſupi° ē oñſũ. Cõtra Hyl. li. õ ſynodis: oib° creaturis ſub a dei volũtas attulit. ſz filio nã dedit: g̃ vz̄ q̄ pñ genuit filiũ nã. ℟. Dam. gn̄atio eſt op° dine nãe exñs. g̃ ⁊c. Rñ. dõ: q̄ eẽntia dina vt dcm̃ ē ē p̃n° oiuz actuũ dinoz̄: ſz eẽntia ſb rõe eſ ſẽtie ñ dicat p̃n° act° q̄ ē opatio: ſz q̄ ē eẽ: ſz cũ i eẽntia ſit ꝓſiderare diuerſa attributa q̄ ſũt realr vnuz i ipſa rõe tñ diſtincta act° referũt ad eẽntiã: ſz h̄ attributũ vl̄ illud fz q̄ exigit ꝓditio act°: ſ. ē itelligẽ ē ab eẽntia dina inq̄° ipſa ē itellect° ⁊ res volite q̄ pñt eẽ vl̄ nõ eẽ ꝓducunt ab eẽntia: inq̄° ipſa ē volũtas: ſz q̄z de rõe gn̄atois ē vt ꝓducat gẽitũ i ſiliu dinẽ gn̄anl̄ ⁊ h° ꝓductois p̃n° ptiet ad nãz q̄ ē ex

ſimilib° ſiliꝫ ꝑcreãs. iõ dz̄ q̄ pñ nã generat filiũ.

Ad p'm̄ g̃ dõ. q̄ hyll. nāl̄ neceſſitatẽ appellat q̄ñ vtute nãe aliq̄d agit q̄ ē ꝑtrariũ volũtati. ſ. ſames ⁊ ſitis knobis. vñ volũtas patit. q̄ q̄dã vio lẽtiã a nã ⁊ talis neceſſitas nõ ē i deo. Ad 2'm̄ dõ q̄ q̄uis nã ⁊ volũtas ſint idẽ re diffẽrũt tñ rõne. vt dcm̃ ē. ⁊ iõ cẽntia dina i rõne nãe ē ꝓncipium alicuj° cuj° ꝓncipiũ ñ ē ipa eadẽ, ut hz rõnem volũtatis. Ad 3'm̄ dõ. q̄ nãz ē cogſcẽ dupl̄r vl̄ pfecte ꝓhẽdẽdo ipſã. ⁊ ſic phi nõ cogñerũt nãm dinã. q̄z ſic cogñiſſent oia opa dina ⁊ q̄cũq̄ ſunt in ipa: vl̄ p effectus ⁊ ita phi cogñerũt. q̄z vo creatura ñ pfecte repſentat nãz dinã fz q̄ ē ꝓncipiuz generationis eterne ⁊ cõſubſtantialis: ideo generationem dinã q̄ ē ei° opatõ non cognouerunt phi. Volũtas ſapiẽtiã pire nõ põt.] Hoc dicit q̄z ſapiẽtia filio appꝛopꝛiat. Sz ꝫ volũtas eſt motoꝛ aliaꝝ viꝝ. ũtelligem°. n. q̄z volumus. g̃ volũtas vz̄ ꝑcedẽ cognitioni ſapiẽtie. Dõ. q̄ volũtatẽ oꝫ q̄ ꝑcedat aliq̄ cognitio. ẽ. n. duplex act° volũtatis. vn° inꝑfect°. ſ. petẽ. ⁊ iſte act° ꝑcedit cogñẽ pfectã eoz̄ q̄ acq̃ũtur i cognitiõe. ꝑ appetitum. n. ſciendi aliq̄d mouet aliq̃s ad cõſiderationẽ alicuj° cuj° cognitionẽ cõſiderãdo accipit. ſz tñ hũc actũ ꝑcedit cognitio indetermiata qua res ſcit i vl̄. ⁊ ꝑ illã cognitionẽ ipfectã tẽdit appetit° i pfectionẽ ipſi°. ſi. n. cẽt oino ignotũ nõ q̄reret: ẽ ⁊ ali° act° volũtat̄ pfect° quo volũtas q̄ ſcit. ⁊ placet ſibi in re iaz hũa ⁊ ita volũtas ſcien di ſeq̃tur cognitionẽ ꝑfectã. Utrũ de° filiũ vo. aut no. ge.] Videt q̄ neceſſariũ ſit alterũ dare cũ fiat diuiſio ꝑ affirmationẽ ⁊ negatiõez. dicẽdũ q̄ nolẽs ⁊ volẽs nõ opponũtur ꝺictoꝛie: ſz volẽs ⁊ nõ volẽs. differt. n. nolo ⁊ nõ volo. q̄z cũ dicit nõ volo negat act°. ⁊ iõ opponitur ſicut negatio ad affirmationez. ſz in h̄ vbo nolo ⁊ in toto conde clinio eius remanet act° volũtat̄ affirmat° ⁊ negatio fert ad nolitũ. vñ ſenſus ẽ. nolo h̄. i. volo h̄ nõ eẽ. vñ nõ oꝫ dici nolẽs vel volẽs q̄z lapis nec volẽs ẽ nec nolẽs: ⁊ ſil̄r i ꝓpoſito neutrũ dãdum ẽ. Sz dãda ẽ iſta nõ volẽs. ſi volẽs dicat voluntatẽ acceꝺẽtẽ vel añceꝺẽtẽ. Si aũt dicat voluntatẽ cõicãtẽ. dãda ẽ iſta volẽs genuit.

Hic querit an pñ potuerit vel voluerit gignere filiũ. Di. vij.

Jc ſolet q̃ri a q̃buſdã vtrũ pat potuerit vl̄ voluerit generare filiũ. Si. n. ingunt potuit ⁊ voluit gignere filiũ: ergo potuit aliq̄d ⁊ voluit qõ nec potuit nec voluit filiꝰ. Nã filj° nec potuit nec voluit gignere filiũ. Cui vſutie faciẽ rñdem° dicẽtes poſſe vl̄ velle generare filiũ nõ ē aliq̄d poſſe vel velle ſubiectũ volũtati vẽl potẽtie. ẽ tñ aliq̄ potẽtia vl̄ volũtas .ſ. poſſe vl̄ velle generare filiũ. ⁊ iõ diſtiguẽda ẽ itelligẽtia ꝓpoſiti vbi. poſſe vel velle gignere filiũ ẽ poſſe vl̄ velle aliq̄d neq̄z generatio filij aliq̄d eoꝝ ẽ q̄ ſũt ſubiecta diui ne potẽtie ⁊ volũtati nec ẽ aliq̄d iter oia vl̄ de oib ſz ſup oia ⁊ ãte oia. Nõ. n. ãte voluit vl̄ potuit q̄z genuit ſicut nec ante fuit q̄z genuit quia ab eterno fuit ⁊ ab eterno genuit. Ex ſili quoq̄z boc videre poſſumus. Pater. n. põt eẽ pater ⁊ vult eẽ pñ. filj° aũt nec põt nec vult eẽ pñ ergo pñ põt vl̄ vult eſſe aliq̄d qõ nõ põt vl̄ vult eẽ filj°. Nõ ſequitur q̄z eẽ ꝑez nõ ē eẽ aliq̄d ſz ē eẽ nõ aliq̄d vt in ſequẽti oñdet.

Ponit q̄dã vba Auguſtini vñ moueri põt auditoꝛ.

Ed vehemẽter nos mouet qõ ait Auguſtin° i libꝛo ꝑmo cõtra maximinũ: q̄ aſſerebat patrẽ potẽtioꝛem filio: eo q̄ filiũ genuit deũ creatoꝛẽ: filiuſ aũt nõ Dicebatq̄z ꝑez potuiſſe gignere nõ filiũ ⁊ iõ potẽtioꝛe eẽ filio. Ad qõ rñdẽs Auguſtin° dicẽ vz̄ q̄ filj° ẽt potuit gignẽ: voleſ oñdere ꝑez nõ eẽ potẽtioꝛẽ filio his verbis. Abſit vt iõ potẽtioꝛ ſit pñ filio ſic̄ putas: q̄z creatoꝛẽ genuit pñ: filj° aũt non genuit creatoꝛẽ. neq̄z. n. nõ potuit: ſz ñ oppoꝛtuit. Uide ⁊ attẽde diligent h̄ vba. nõ. n. potuit ſed nõ oppoꝛtuit. Uẽ. n. dicẽ q̄ filj° gignẽ poꝛtuit: ſz nõ oppoꝛtuit. ⁊ ita potuit qõ nõ oppoꝛtuit. Quare aũt nõ oppoꝛtuit ſubdit dicẽs. Immoderata. n. ẽt dina generatio ſi genit° filij° nepotẽ gigneret pñ: q̄z ⁊ ipe neꝑos niſi auo ſuo, pnepotẽ gignerz ſz viaz mirabilẽ ſapiẽtiã ipotes diceret. Similiter ẽt ille ſi nepotẽ nõ gignerz auo ſuo: ⁊ pne potẽ, ꝑ auo ſuo: nõ a vob̃ appellaret oipotẽs: nec ipleret gn̄atiõis ſeries: ſi ſẽp alt̃ ex altero naſceret. nec eã pficerz vllus ſi nõ ſuſ ſicẽt vn° oipotẽs. Itaq̄z oipotẽtẽ genuit filiuz patris natura non fecit.

Opponit ꝓdictis vbis Auguſtini.

Oc aũt nõ vz̄ q̃buſdaz poſſe ſtare .ſ. q̄ filj° potuerit gignẽ. Si. n. filj° potuit gignẽ potuit eẽ pñ: ⁊ ſi potuit eẽ pñ: potuit ergo eẽ pñ vl̄ ſui vl̄ pñs vel ſp̃us ſci vl̄ alicuj° alt̃. ſz alj° nõ: q̄z nullus alj° ſẽp fuit. nec pñs: q̄z pñ ē igenit° ⁊ inaſcibil̄. nec ſui: q̄z nlla res ſeipſã gignẽ põt. nec ſpiritꝰ ſci q̄z naſci nõ potuit. Si. n. naſci potuit potuit eẽ filj°: ⁊ ita mutabilis eẽ potuit.

Hic q̃rit q̃ñ ſint itelligenda.

Uomõ ergo accipiet̃ qõ ſ dictũ ẽ

Nõ.n.nõ potuit gignere ſz nõ oppoꝛtuit. q̃ſi potuit:ſz nõ opoꝛtuit. Nõ ẽ nobis pſpi cuũ apire quõ ſit h̃ verũ:ꝛ iõ ſb̃ ſilentio po tius eſſet ꝓtereundũ:niſi me ſup hoc aliqd loqui cogeret inſtantia querentiũ.

Hic apiẽ ex q̃ ſẽſu ſint accipienda.

Oteſt g̃ ſic itelligi. Nõ.n.nõ potu it:ſz nõ opoꝛtuit.i.nõ ex impotẽtia ſui fuit q᷑ filiꝰ nõ genuit:ſz ei nõ ꝓueniebat ſic deꝰ filiꝰ ñ eſt deꝰ pꝛ:nec tñ h̃ ex impotẽtia ſui ẽ. Nã ꝛ pꝛ ſilr ñ ẽ filiꝰ:nec h̃ ẽ ex ipotẽtia pꝛis. Sz q̃rit maximinus arrianoꝝ epꝰ:vñ g̃ ẽ q᷑ pꝛ nõ põt eẽ filiꝰ:vel filiꝰ pꝛ:nõ vtiqz ex ipotẽtia. Sz pꝛ ꝓpẽtate gnãtionis pꝛ eſt q̃ oꝛ eũ nõ eẽ filiũ:ꝛ filiꝰ ꝓpꝛietate natitatiſ filius ẽ q̃ oꝛ eũ nõ eſſe pꝛez:de q᷑bus ꝓpꝛie tatibus plenius poſtea tractabitur.

Utrũ pꝛ nã ſit potens gignẽ filiũ: ꝛ an ſit hec aliq̃ potẽtia que ſit in filio.

Tẽ q̃rit a q᷑busdã ſi pꝛ potẽs ſit nã gignẽ filiũ:ꝛ an h̃ ſit aliq̃ potẽtia q̃ ſit i filio:Ad q᷑ dicimus q᷑ nõ ẽ potẽs niſi nã. Eſi.n.potẽtia nã ẽ vl̃ ẽntia. Ut ingunt illi.ſi potẽs ẽ gignẽ hz g̃ potẽtiaz gignẽdi filiꝰ aũt nõ hz potẽtiã gignẽdi ſi non põt gi gnẽ.hz ergo pꝛ aliq̃ potẽtã q᷑ nõ hz ſi liꝰ. Nõ ſegtur. Eadẽ.n.potẽtiã penitꝰ hz ſi liꝰ q᷑ ꝛ pꝛ:q̃ potuit pꝛ gignẽ ꝛ filiꝰ potuit gigni. Eadẽ.n.potẽtia ẽ in filio q̃ potuit gi gni q̃ ẽ i pꝛe q̃ potuit gignẽ. Sed ꝯ h̃ oppo nit aliud ẽ posse gignẽ aliud ẽ posse gigni qꝛ aliꝺ ẽ gignẽ aliꝺ gigni. Hic ẽ diſtinguẽ dũ. Si.n.cũ dꝛ:aliꝺ ẽ posse gignẽ aliꝺ pos se gigni.aliã ſignifices potẽtiã q̃ pꝛ potẽs ẽ gignẽ:ꝛ aliã q̃ filiꝰ potẽs ẽ gigni falſus ẽ in tellectꝰ. Si ỽo dicas pꝛem posse hꝛe aliã ꝓ ꝓpetatẽ ſiue notionẽ q̃ genitoꝛ ẽ.ꝛ filiũ aliaz q̃ genitꝰ ẽ.verus ẽ itellectꝰ.aliã.n. ꝓpꝛietatẽ hz pꝛ qua pꝛ eſt.aliam filius qua filius eſt.

Quõ ſit itelligendum filius hz vel non hz potentiam generandi.

Ta ẽt cũ dꝛ filiꝰ nõ hz potẽtiã ge nerãdi quã hz pꝛ duplr põt itelligi ſi.n.dicaꝛ nõ hz filiꝰ potentiã gnãndi quã ꝛ pꝛ.i.q̃ potẽs ſit ad gnãndũ.i.vt genuerit vl̃ genẽt ſic pꝛ verũ ẽ. Si ỽo itelligaꝛ ſic nõ hz potẽtiã q̃ poſſit gigni vl̃ genitꝰ eẽ q̃ eadem pꝛ ẽ potes vt genuerit vl̃ vt genẽt falſũ ẽ. Si cut dꝛ pꝛ hz potẽtiã q̃ põt eẽ pꝛ.filiꝰ ỽo non hz potẽtiã q̃ poſſit eẽ pꝛ ꝛ ecõuerſo. filiꝰ hz potẽtiã q̃ põt eẽ filiꝰ.pꝛ ỽo nõ hz potẽtiã q̃ põt eſſe filiꝰ.hz ergo aliquã potẽtiã pꝛ quã nõ hz filiꝰ ꝛ ecõuerſo. Absit q᷑ eadẽ eſt po tẽtia pꝛis q̃ põt eẽ pꝛ.ꝛ filiꝰ q̃ põt eẽ filiꝰ. Ita etiã eadẽ ẽ volũtas q̃ pꝛ vult eẽ pꝛ nõ filius ꝛ filiꝰ vult esse filius nõ pꝛ.ꝛ eadez est volũ tas filiꝰ qua vult esse genitꝰ.ꝛ pꝛez genuisse ꝛ patris q̃ vult esse genitoꝛ ꝛ filiũ gentium.

Ic solet q̃ri a q᷑busdam ꝛẽ.] Di. vñ. Postq̃ oñdit ꝓnꝰ dine generationis ꝓ pꝛiũ q᷑ ẽ nã ꝛ ñ volũtas,h inqrit de cõi tate ꝓncipij.vtz.ſ.gnãndi potẽtia ſit cõiſ patri ꝛ filio.ꝛ diuidit in duas.i pꝰ inqrit de cõita te potẽtie,gnãtie ſũpte i ꝓcreto.i 2ꝰ de cõitate eiuſ dẽ ſũpte i abſtracto:ibi Ite q̃rit a q᷑busdã ꝛẽ.] ꝓꝰ i tres.pꝰ determinat qõnẽ.2ꝰ mouet dubitationez ibi Sz vehemẽter.]3ꝰ ponit ſolutionez:ibi Quõ g̃ accipi ꝛẽ.]Circa pm̃ tria faĉ.pꝰ mouet qõnez.2ꝰ ponit determinationẽ:ibi. Cui vſutie ꝛẽ.3ꝰ ꝓfirmat p ſilitudinẽ:ibi Ex ſili q̃ꝛ.] Sz vehemẽter ꝛẽ.]h ponit dubitationẽ. Et pꝰ ponit ad vnã ptẽ auctez Aug.2ꝰ ad ptẽ ꝛiã iducit quoꝛũdã rõnẽ:ibi Hec aũt nõ vꝛ.] Quõ g̃.]Hic ſoluit.ꝛ pꝰ iſinuat ſol uẽdi difficultatẽ.2ꝰ ꝓſequtur ſolutionẽ:ibi Põt er go ſic itelligi ꝛẽ.] Quõ ꝓma.

Hic q̃runt duo.pꝰ de põ gnãndi i deo.2ꝰ de cõitate ipſius. Circa pm̃ tria q̃runt. pꝰ vtz i deo ſit põ ad generãdũ.2ꝰ q᷑d ſit illa potentia.an ſit abſolutum aliq᷑d vel ad,aliq᷑d.3ꝰ de cõparatione ipſi ad põm creãdi.

D primũ ſic ꝓcedit.vi q᷑ in deo nõ ſit potẽ tia ad generãdũ:q̃dd.n.exit ab aliq̃ potẽ tia ſiue ſit potẽtia agẽtis ſiue materie.ꝓiuſ ẽ in potẽtia q᷑ ſit in actu.ſz generatio filij a pꝛe ñ ẽ hĩ. cũ ſit eterna.g̃ nõ exit ab aliq̃ potẽtia.g̃ i deo nõ ẽ potẽtia ad generãdũ. P.illud q᷑ per ſe eſt nature nõ exit ab ea mẽte aliq̃ potentia. ſicut aia dat tale eẽ corpoꝛi nullo mediãte.ſz generatꝰ eſt per ſe opꝰ nãe vt dicit Dam̃.g̃ nõ ẽ opꝰ potẽtie ꝛ ſic idẽ q᷑ pꝛi. P. ois potẽtia vel ẽ actiua vel paſſiua.ſz i pꝛe nõ ẽ põ paſſiua ad generãdũ filiꝰ um. qꝛ ſcõz eã magis dicẽtur mat᷑ q᷑ pꝛ.nec ẽ ẽt i eo põ actiua:qꝛ ſcõz phz põ actiua eſt ꝓnꝰ trãſ mutatiõis in aliud ſcõm q᷑ ẽ aliud.vñ põ actiua exigit mãz iquãtũ agat.Sẽſus aũt filij nõ ẽ ex mã g̃ vꝛ q᷑ in deo nõ ſit põ ad generãdũ. Cõtra au guſtinꝰ arguit ſi pꝛ nõ potuit generare filiũ equa lẽ ꝛ coeternũ ſibi ipotẽs fuit.g̃ ex h̃ videt q᷑ põ diuina etiã ſe extendat ad generationẽ filij. P. ois operatio demõſtrat põm ipſius operãtiſ. cũ igit᷑ actꝰ generatiõis in infinitũ trãſcẽdat ꝓducti onẽ creaturarũ que tñ diuinã oipotẽtiã manife ſtat.vꝛ q᷑ multo foꝛtius generatio filij ſit manife ſtatiua diuine potẽtie ꝛ nõ niſi ſicut actus ei⁹.er go videtur q᷑ in deo ſit potẽtia generãdi. Rñ. dõ q᷑ in creaturis aliquid pꝛoducit per põm na turalẽ:ꝛ h̃ ꝓducit per ſimilitudinẽ nãe ipſius ꝓ ducẽtis:ſicut hõ generat hoiez. ꝓducit ẽt aliquid per põm rõnalẽ ꝛ h̃ ꝓducit in ſilitudinẽ ꝓducẽ tis q̃tũ ad ſpẽm nõ nature ſed in ratione exiſtẽte

cũ oẽ agẽs agat ſibi ſimile aliquo mõ ſic̃ domuſ ꝓducit ab artifice ꝛ recipit ſilitudinẽ ſpẽi quã ar tifex hz i mẽte ꝛ fm hos duos modos aliq̃d ꝓ ducit a dõ. ꝓcedit.n.aliq̃d a,deoꝰ in ſilitudinẽ na ture recipiẽs totã naturã nec eãdẽ ſpẽm tãtũ ſed numero:ꝛ ſic filiꝰ ꝓcedit a pꝛe p actũ gnationis. vñ i deo ẽ põ ad gnãndũ ſilis põe nãli. ꝓcedit ẽt aliq̃d a deo i ſimilitudinẽ ydee exiſtẽtis i mẽte di uina q᷑ nõ recipit nãm diuinã ſicut creature.vñ põ operãdi i creaturis ẽ ſic̃ põ rõnalis in deo ꝛ fm iſtã põz attẽdit ꝺi oipõ i deo ꝓſõa.n.diuina q̃ ꝓcedit p põz q̃i nãlẽ nõ ẽ aliq̃d ꝓnumeratũ oĩb⁹. vñ põ gnandi nõ ꝓtinet ſub oipõ. Ad p̃m g̃ ꝺõ q᷑ il illud ẽ verũ qñ actꝰ differt realr a põ a qua exit. tũc.n.oz q᷑ pꝛi⁹ ſit i põ q̃ꝛ i actu vl̃ tpe vl̃ nã. ſed i i deo ẽ oino idẽ re.ẽntia:põ:ꝛ opatio. Sz diffe rũt tñ rõne:ꝛ iõ i diuinis nõ vz.vl̃ dõ.q᷑ i diuinis p ſonis ẽ tñ ordo nãe quo ſz Augꝰ.aliq̃s ẽ ex alio ꝛ nõ ꝓꝛ alio.vñ nõ pꝛ ꝓcludi aliq̃ ꝓpꝛitas p h̃ q᷑ filiꝰ gnãt᷑ ex põ pꝛis. Ad 2ꝰ ꝺõ q᷑ natura vl̃ ẽntia ꝓparat᷑ ad duo:ad hñtẽ: ꝛ ad id cui⁹ nã eſt ꝓnꝰ. iter ẽntiã igit᷑ ꝛ hñtẽ ẽntiã nõ cadit aliqua põ media q̃ꝛ ad actũ ipſi⁹ ẽntie i hñtẽ q̃ ẽ eẽ: ſed ipa ẽntia dat eẽ hñti. ꝛ iſte actꝰ ẽ q̃ſi actꝰ ꝓmus. Egredit ẽt ab eẽntia aliꝰ actꝰ q̃ ẽ ẽt actꝰ hñtis eẽn tia ſic̃ agẽtis ꝛ ẽntie ſicut ꝓncipiũ agẽdi:ꝛ iſte eſt actꝰ ſecũdus ꝛ dꝛ opatio:ꝛ inter ẽntiã ꝛ talẽ ope rationẽ cadit virt᷑ media differens ab vtroq̃ in creaturis ẽt realr in ꝺo rõtm̃:ꝛ talis actꝰ ẽ gene rare:ꝛ iõ fm modũ itelligẽdi nã nõ ẽ ꝓnꝰ ipſi⁹ ni ſi mediãte põ. Ad 3ꝰ ꝺõ q᷑ põ diuina nullo mõ paſſiua ẽ nec ẽt vẽ actiua. Sz ſup actiua.actio.n. eiꝰ nõ ẽ p modũ motꝰ:ſz per modũ opationis q̃ differt a motu fm phm in.x.ethi.ſicut perfectum ab iperfecto:ꝛ iõ nõ reqrit mãm i qua agat:q᷑ nõ põt eẽ i actiõe q̃ ẽ cũ motu cũ oĩs motꝰ ſit p exitũ de põ i actũ:ꝛ iõ nõ oz q᷑ creatio ſit ex mã ꝛ mul to minꝰ q᷑ generatio diuina. vñ Aui. ꝺicit q᷑ agens diuũ differt a nãli.agẽs.n.nãle ẽ cã motꝰ.iõ p mo dũ ſuũ effectũ cauſat motꝰ. Sz agẽs diuũ ẽ dãs eſſe totũ:ſicut creator mundi.

a Dꝛm̃ ſic ꝓcedit.vi q᷑ potentia generandi ſit ad aliq̃d.remoto.n.itellectu diſiũcta⁊ per ſonarũ a diuinis adhuc manet itellectꝰ oiuz q̃ ab ſolute dicũtur ſicut:bonitaſ:ſapia:ꝛ hi⁹.ſz remo to intellectu pſonarũ nõ remanet põ gnandi: q᷑a remotis pſonis remouet gnõ: ꝛ remota gnone remouet põ generãdi.nõ.n.põt i diuinis eẽ aliq̃d in potẽtia q᷑ nõ ſit actu.alꝫ deꝰ eẽt mutabilis. g̃ nõ ẽ de abſolutis ſed de ad aliq̃d dictis. P.po tẽtie diſtinguũtur p actꝰ:ſed generare i diuinis eſt ad aliq̃d dictũ q᷑ gnõ ẽ,ꝓpꝛietas ipſa relatiua vt ſupꝛa dictũ ẽ.g̃ ẽ potẽtia generãdi. P.ois ope ratio,ꝑa alicuꝰ rei egredit᷑ a forma,ꝑa eiuſdẽ.ſic̃ ꝓburere a forma ignis:ſz gnare filiũ i diuinis ẽ p pꝛia opatio pꝛis.g̃ ꝓnꝰ illiꝰ erit,ꝑa forma pꝛis.h aũt ẽ ꝑnitas q̃ relo quedã ẽ.cũ igit᷑ ꝓnꝰ opatiõis ſit põ vꝛ q᷑ põ generãdi ſit ad aliq̃d. Cõtra cu ius ẽ actꝰ eiꝰ ẽ põ fm phm:ſed ſcõm Dam̃.gnõ ẽ actꝰ nãe g̃ ꝛ põ gnandi ẽ ipſi⁹ nãe:nã eſt abſolute dictũ.g̃ ꝛ põ. P. in q̃lz gnone vniuoca idem ẽ ꝓnꝰ gnonis ꝛ terminꝰ,ſicut hõ generat hoiez:ſz terminus generatiõis ꝛ diuinis ẽentia q̃ cõicatur per generationẽ vt ſupꝛa dictũ eſt.g̃ ẽntia ẽt eſt ꝓnꝰ generatiõis:ꝛ ſic vi q᷑ põ generãdi ſit ẽntia le. Rñ.quidaz dixerũt q᷑ põ generãdi ſimplr ẽ ad aliq̃d nõ tãtũ ex parte actꝰ ſz ẽt ex pte ipſi⁹ potẽtie.põ.n.dicit relonẽ ꝓncipij.ſed h̃ nihil eſt q᷑ põ nõ ẽ relz ſcõz ſuũ eẽ:ſz ſolũ ſcõm dici.imo põ ſignificat ẽt illud q᷑ ẽ ꝓnꝰ ꝛ nõ tñ relonẽ ꝓnci pij.Sic.n.q̃rimꝰ h̃ de põ generãdi. ꝓnꝰ aũt cu iuſlibet operatiõis diuine vt ſupꝛa dictũ ẽ. ẽ eẽn tia diuina:ſed ab eẽntia egredit᷑ aliq̃s actꝰ fm q᷑ eſ ſentia ẽ ſapia ꝛ aliq̃s ſcõm q᷑ ẽ volũtas ꝛ ſic de aliis attributis. Similiter dico q᷑ cũ ꝑetas rea liter ſit eẽntia aliq̃s actꝰ egredit᷑ ab eẽntia ſcõz q᷑ ẽ ipſa pẽnitas ꝛ ipe actꝰ ẽ generare. vñ ꝓnꝰ gnonis ẽ eẽntiale ſub rõe relonis. vñ ẽt q̃ſi mediũ inter eſ ſentiale ꝛ perſonale.ex pte.n.illa q̃ põ que ẽ me dia inter eẽntiã ꝛ opationẽ radicat᷑ i cẽnᵃ ẽ abſo lutũ.ex pte aũt illa qua ꝓiungit᷑ operationi ẽ rela tiuũ. Ad ꝑm g̃ ꝺõ q᷑ remoto itellectu pſonarũ remanẽt ea q̃ ſũt pure abſoluta ſz hi⁹ nõ ẽ põ ge nerãdi vt dictũ ẽ.ꝛ iõ nõ remanet ſubiectus pſo nis. Ad 2ꝰ ꝺõ q᷑ ꝗuis potẽtie inoteſcãt ꝑ actꝰ nõ tñ oz q᷑ in eodẽ gñe ponãtur potẽtie ꝛ actus. ꝛ ꝑcipue de potẽtijs actiuis .vñ ꝗuis generare ſit ad aliq̃d.nõ tñ oz q᷑ potẽtia gñandi ſit ad ali q̃d.ſz verũ ẽ q᷑ poſſe gñare ẽ poſſe ad aliq̃d accu ſatiui caſus. Ad 3ꝰ ꝺõ q᷑ nã cõis in vnoquo q̃ opat fm ꝓditionẽ ipſi⁹.vñ aia ſenſibilis hz in diuerſis alib⁹ diuerſas operatiões ꝛ ẽt i diuerſis oꝛganis ſentiẽdi ꝛ h̃ ẽ iõ q᷑ nã cõis determinat ꝛ ꝓtrahit in vnoq̃ fm ꝑetates inuẽtas i illo. diuina aũt nã ñ ꝓtrahit neq̃ determinat ꝑ,ꝓpꝛietates ſup poſitoꝝ cũ nã diuina in pꝛe ẽ ꝑetas pꝛis. ꝛ in filio ẽ ꝑetas filij.iõ aũt ñ ꝓtrahit᷑ q᷑ ꝑetas nõ ẽ aliud ab ipſa vt adueniat ſibi q̃i diſpoſitio ꝯhẽs.iõ ẽt nõ determinat᷑ vel diſtinguit᷑ q᷑ relo nõ diſtinguit᷑ fm id q᷑ ẽ.ꝛ fm h̃ tñ operat᷑ ad eẽntiã cũ qua eſt idẽ re:ſz ſcõm q᷑ ad alterũ ẽ ꝛ ſic reſpicit pſonaz ꝛ diſtinguit eã:ꝛ iõ i pꝛe hz operationẽ ſcõz ꝑeta tẽ pꝛis :ꝛ i filio ſcõz ꝑetatẽ filij. vñ eadẽ opatio ẽ ꝛ nãe cõis ꝛ ꝑe forme ipſi⁹ pꝛis.ꝛ iõ põ generan di vt dictũ ẽ ẽ mediũ iter abſolutuz ꝛ relatũ: ꝛ h̃ voluerũt eẽ q᷑dã dicẽ dicẽtes põz gñandi abſolu tuz. ſi ꝓſideret põ remota vel indiſpoſita:q̃uis i ꝑe locuti ſint qꝛ,ꝑetas nõ diſponit eẽntiã ſz ſup poſitũ ꝛ p ea q̃ dca ſũt.pz ẽt ſolutio ad ſequẽtia.

Dz̃ ſic ꝓcedit.vi q᷑ põ nõ ꝺi vniuoce de põ gñandi ꝛ creãdi. põe.n. diſtinguũtur p actꝰ ꝛ actꝰ per oba:ſz filiꝰ ꝺei ꝛ creature nõ vniuocãtur i aliquo.g̃ nec gño ꝛ creatio.igit᷑ vl teriꝰ nec põ gñandi ꝛ creãdi. P.põ creandi eſt ſimplr abſoluta ſz põ generãdi ẽ quodammõ ad aliq̃d.cũ igit᷑ nihil vniuocẽ ad abſolutũ ꝛ ꝓpara tũ cũ ſit i diuerſis ꝑdicamẽtis vi q᷑ põ nõ vniuo ce ꝺõ de vtraq̃.

Contra ſic̃ dictũ ẽ põ gñandi ẽ ipſa diuina eẽntia.ſilr ẽt põ creãdi cum deꝰ ſit ꝑ mũ agẽs ꝛ ois ſua operatio ſit per ſuã eẽntiã. g̃ vꝛ q᷑ vtraq̃ ſit vna põ. Supposito q᷑ põ ali quo mõ de eis ꝺõ ſcõz ꝓus ꝛ poſteri⁹.q̃rit q̃ iſta rũ põꝝ ſit ꝓꝛ:ꝛ vi q᷑ põ creãdi.cõe.n.ẽ añ,ꝓuz ꝛ eẽntiale ante perſonale ſcõm rõnẽ itelligendi.

Sz pō creādi ē cōis trib' personis. potētia aūt generādi vz̄, pe pertinere ad personaz pīs. g̃ vī q̄ pō creādi sit p̄or. Lōtra. fz ordinē actuū ē or do pōz: fz gñō ē p̄or creatiōe sic ētnū tpali. g̃ ꝛ pō gñandi ē p̄ior. Rñ. dō q̄ pō ē mediū scōz rōez itelligēdi iter ēntiā ꝛ opationē nāe. pñt g̃ ꝓsiderari pō creādi ꝛ pō generādi scōm q̄ radicā tur i ēntia dina: ꝛ sic ē vna numero potentia nedū vniuoce dicta. pñt ēt ꝓsiderari ex parte q̄ ꝓiū gūtur operationi ꝛ scōm h̄ pō dz de eis nō vniuoce sed scōz p̄us ꝛ posteri': ꝛ pō generādi erit p̄or scōz rōez itelligēdi q̄ potētia creādi sic generatio ē creatione p̄ior: ꝛ per h̄ pz solutio ad p̄mū q̄ p̄cedit de potētia ꝓparata ad actū: ꝛ similiter ad 2'm: q̄ pō generādi non est ad aliq̄d nisi ex parte illa q̄ cōūgit actui: ꝛ similiē ad tertiū q̄ p̄cedit ecōtrario de pō scōz q̄ se hꝫ ex parte ēntie

Ad q̄rtū dō q̄ cōe i dīis ē ante p̄uz q̄ cōe per se accipit scōz rōez itelligēdi. fz q̄ cōe accipit cuz respectu ad creaturas rōe respect' adiū cti ē posteri' q̄ ad p̄uz alicui' ꝑsone scōz rōnē itelligēdi: q̄ntū ꝓcedimus. Qō. ij.

Einde q̄rit de cōitate h' pōe: ꝛ circa h duo q̄rūtur. p̄mo vtrū potētia generādi sit i filio. 2° vtrū fili' possit generare.

D p' sic p̄cedit. sicut supra dictū ē potētia generādi includit in se rōez p̄nitatis. sed paternitas nō ē i filio. g̃ nec potētia generādi. ℞. cū pō dicat rōnē p̄incipij. pō generādi dicit p̄incipiū generatiōis: fz filio nullo mō ꝓpetit eē p̄in' gñonis. eēt. n. p̄incipiū suiipsi'. g̃ i filio nullo mō ē pō generādi. Lōtra sic supra dictū ē potētia generādi ē ipsa dīna ēntia, fz ēntia p̄is tota ē i filio. g̃ vī q̄ ēt pō generādi sit i filio

℞. nulla scia vl' volūtas ē p̄is q̄ nō sit filij. g̃ nec ēt aliq̄ pō. cuz pō illis duobus ꝓdiuidat. fz pō generādi ē i p̄re. g̃ ꝛ i filio. Rñ. dō q̄ pō generādi dz triplr: fm q̄ generādi pōt eē gerūdiuū vbi iperſonalis vl' vbi ꝑsonalis actiui: vl' vbi ꝑsonal' passiui: si sit gerūdiuū vbi ipsonalis tūc potētia gñandi ē pō q̄ ab aliq̄ gñat: ꝛ ita ē i filio potētia gñandi. i. q̄ a patre generat: si sit gerūdiuū vbi ꝑsonalis actiui tūc pō gñandi dz pō vt generet: et sic nō ē i filio: si sit gerūdiuū vbi ꝑsonal' passiui tūc pō gñandi dz pō vt generet: ꝛ ita ē i filio: q̄ eadē pō q̄ i p̄re ē vt generet: ē i filio vt generet: ꝛ ista distinctio fūdat sup id q̄ dictū ē q̄ pō generādi est pō dina a q̄, put in p̄re ē p̄nitas erit, gño actia: ꝛ, put i filio ē filiatio erit gño passiua. Ad p' g̃ dō q̄ pō gñandi ex pte q̄ ꝓiūgit actui includit i se p̄nitatē: ꝛ fm h̄ nō ꝓuenit filio: fz ex pte illa q̄ radicat in ēntia nō icludit ꝛ ita ꝓuenit filio: fm q̄ ge nerādi ē gerūdiuū vbi ipsonalis vt sit sensus pō gñandi ē i filio. i. ēntia dina p quā a p̄re fit gño.

Ad 2'm dō q̄ potētia gñandi nō ē nisi i p̄re fz q̄ hꝫ rōnē p̄ncipij in se icluſa p modū p̄nitatis. fz alio mō pōt eē i filio sic dictū ē: ꝛ ex his ēt q̄ obiā sūt pz solo ad ētū. Ad q̄rtū dō. q̄ volūtas et scia nō hñt rōnē p̄ncipij respectu gñois filij q̄, p cedit per modū nāe: fz tm̄ respectu creaturaꝝ q̄ ꝓducūt a dō sic artificiata: fz pō ēt hꝫ rōnē p̄nci pij ad gñonē dinā: ꝛ iō magis pōt trahi ad ꝑsōa

le vt sit p̄us alie' ꝑsone q̄ scia ꝛ volūtas.

D 2'm sic p̄cedit. vī q̄ filius possit gñare filiuz aliū. fz. n. pōz ñ ipedita ē aliq̄d potēs operari: fz i filio ē aliq̄ mō potentia gñandi vt dcm ē. cū igit pō dei nō possit ipediri: vī q̄ filius possit gñare aliū filiū.

P. filius ē ymago p̄is p̄fectere p̄fectās ipsius fz p̄fectā filitudinē: fz p̄ pōt gñare g̃ vī q̄ ēt filius alias p̄fecte nō assimilat sibi.

P. q̄cūq̄ opatio ē alie' nāe cōis i vno suoz suppositoz ē ꝛ i alio sic itelligē ꝛ rōcinari ē opatio nāe būane i sorte ꝛ platone. Sz generatio ē opatō diuine nāe i p̄re. g̃ ꝛ i filio. vī g̃ q̄ filius possit generare filiū.

Itē posse genērare ē aliq̄d dignitati p̄is alias nō eēt p̄fectas ꝑsonal: fz nulla dignitas ē i patre q̄ nō sit i filio cū sint oino eḡles i dignitate. g̃ filius pt gñare. Lōtra fm Aui. minimū icōueniens ōo ē i possibile: fz si filius gñaret filiū sequēt in ōo icōueniens q̄ ille filius generaret aliuz ꝛ sic in ifinitū. g̃ vī q̄ filius nō possit gñare.

P. nō eēt ibi sūma vnio ꝛ indistantia cāliis: q̄ filius dei, ppinq̄us se hēret ad filiū q̄ ad p̄re: ꝛ h nō vī in dīis ꝓpetere.

P. q̄ nō pōt eē p̄i nō pt generare. sed filius ñ pōt eē p̄i q̄ sequēt ꝓfusio ꝑsonarū. g̃ ꝛc.

Ulti' q̄rit vtz p̄i possit generare aliū filiū: et vī q̄ sic: q̄ p gñonē i nullo diminuit ei' pō. g̃ quare pōt generare. vnū pōt ꝛ gñare plres. Rñ. dō q̄ q̄dā dixerūt q̄ filius pt gñare aliū filiū: sed ista pō nūq̄ reducit i actū pp icōueniēs q̄ Aug'. dicit Ira: fz h nihil ē q̄ i ppetuis fm ph̄z ñ differt eē ꝛ posse ꝛ m̄lto min' i dīis. vñ q̄cq̄d ñ ē i deo nō pt eē ibi. Als de' eēt mutabilis. vñ dō simplr q̄ filius nō pt gñare filiū. Et rō huius ē q̄ ille filius i nullo distingueret ab alio. cū. n. ꝑsone dine nō distinguātur fz diffionē māe q̄ nō sūt māles: nō remanet ibi alia distinctio nisi p rel'oes originis: i, possibile ē aūt q̄ vna rel'o originis sic filiatio m'tiplicet fm numerū quia talis m'tiplicatio esset mālis. vñ i ōo nō pt eē nisi vna filiatio: ꝛ vna filiatioe nō ꝓstituit nisi vn' filius: ꝛ ita i dīis nō pñt eē plres filij nec plres p̄es: ꝛ h ptinet ad pfectionē filij q̄ nihil de filiatiōe ē extra ipsū i dīis. vñ ē pfect' filius.

Ad p' g̃ dō q̄ i filio nō ē pō generādi nisi fm q̄ radicat i ēntia: ꝛ ñ ex pte q̄ ꝓiungit actui: ꝛ iō ñ seq̄tur q̄ sit act' ibi.

Ad 2'm dō q̄ vbicūq̄ filitudo ꝛ filitudo oz q̄ ibi sit aliq̄ distinctio: q̄ fm bo' filitudo ērex differētiū eadē q̄litas. als ñ eēt filitudo fz ydēptitas. vñ iter filiū ꝛ p̄ez salua pfecta filitudo: fz remanēte distinctiōe i oibus attributis ꝓueniūt. si aūt filius generaret ñ remaneret distinctio inter p̄ez ꝛ filiū cū ñ sit ibi distinctio nisi p rel'ones originis ꝛ non possit ibi eē nisi vna p̄nitas tātū vt dictū ē.

Ad 3'm dō q̄ generare ñ ē act' dine nāe nisi fm q̄ nā dina ē ipsa p̄nitas: ꝛ sub tali rōne nā dina non ē i filio.

Ad q̄rtū dō q̄ dignitas ē de absolute dictis: ꝛ iō eadē ē dignitas p̄is ꝛ filij numero sic eadē ēntia. vñ sicut p̄nitas i p̄re ē ēntia ꝛ eadē ēntia ē in filio nō paternitas sed filiatio: ita eadē dignitas in numero q̄ i p̄re ē p̄nitas in filio ē filiatio.

Ad id q̄ vlti' querit pz so' ēt p̄ dicta q̄: ipossibile est i diuinis plures eē filios. h. n. nō ē ex defectu potētie p̄is fz ex distinctiōe suppositoz dine nāe

q̄ tolleretur vt dictū ē. Immoderata. n. eēt ꝛc. vī. n. nō eē icōueniēs si genit' semp aliuz gignēt imo maxiuz bonū q̄ q̄libet gño eēt ifinitū bo' ꝛ pōt dici q̄ eēt triplex iconueniēs. p' q̄ si h ifinitū ꝓcederet cū oē infinitū sit iperfectū gño dina nūq̄ eēt pfecta: ꝛ h sumit ex lra: fz q̄ nō possz eē distinctio inter plres genitos vt dictū ē. z q̄ q̄uis gño sit de nobilitate ꝛ simplicitate nāe tm̄ infinita cōicatio nō ē nisi ex defectu nāe: q̄. n. natura nō pōt cōseruari fm eternū eē in vno. iō intēdit p infinitā successionē indiuiduoz cōseruar perpetuitatē suā saltē fm illō i spē: ꝛ h nullo' ōo conuenit. Nō. n. nō po. sed nō opo'tuit. i. ex i potētia nē. vī ista expositio nimis eē extorta ꝛ ñ posse accipi ex vbis Aug. Et dō q̄ magr accipit istā expositionē ex eo q̄ li. nō potuit pōt sūmi negatiue tm̄ ꝛ sic p̄cedebat obo: vl' pt sūmi q̄ ꝑtiue vt nō potuit sit q̄si termin' infinit' ꝛ tūc p h q̄ dicit. nō. n. nō potuit negat ipō. Sz vī iterū q̄ ex ipō filij sit q̄ nō generet. ita. n. arguit Aug' si pz nō potuit gñare filiū coeternū ꝛ coeq̄lē sibi ipotēs fuit. g̃ vī similiē q̄ si filius' nō potuit i potēs fuit. Dō q̄ generare filiū ē de his q̄ pertinēt ad rōnē p̄tis: ꝛ iō nihil posset deesse de perfectiōe gñonis q̄n redūdaret i potētiā p̄tis. sed generare nō pertinet ad rōnē filij imo pōt eē oppositū filiationi: ꝛ iō ex h nō oñdit filius' ipotēs sicut homo non dicitur impotēs nisi ex eo quod non potest ea que ad ipsū pertinēt. Di. viij.

De ꝓprietate ꝛ icōmutabilitate ꝛ simplicitate dei essentie. Di. viij.

Hanc de vītate siue ꝓpetate ꝛ icō mutabilitate atq̄z siplicitate dine nāe vl' sbe siue ēntie agēdū ē. Est itaq̄z de' vt ait Aug. in. v. li. de tri. siñ dubitatiōe sba vel si melius' boc appellat ēntia: quaz greci vsyā vocāt. Sic. n. ab eo q̄ ē sape dicta ē sapia: ꝛ ab eo q̄ ē scire dicta ē scia: ita ab eo q̄ ē eē dēa ē ēntia. Et qs magis ē q̄z ille q̄ dixit samlo suo Moysi. Ego sū q̄ sū ꝛ dices filijs bisrael q̄ ē misit me ad vos. Ipse vē ac ꝓprie dī ēntia: c' ēntia ñ nouit ꝑteritū vl' futurū. Uñ Hieronym' ad Marcellā scribēs ait. De' sol' q exordiū ñ hz vē essentie nomē tenuit. q̄ i ei' ꝛpatiōe q̄ vē est: q̄ icōmutabilis ē q̄si non sint q̄ mutabilia sūt. De q̄. n. dī fuit: nō ē: ꝛ de q̄ dī erit non dū ē. de' aūt tm̄ ē q̄ nō nouit fuisse vl' futurū eē. Sol' ergo de' vē ē: c' ēntie ꝛpatū nīm esse non est.

Querit q̄lr itelligēda sint vba hieroni.

Jc diligēter aduertēdū ē quo intelligi debeāt vba illa hieronymi. s. de' tm̄ ē ꝛ nō nouit fuisse tanq̄z nō possit dici de do fuit vel erit' fz tm̄ ē: cum de deo frequenter scriptuz reperiam': fuit ab eterno: fuit semp ꝛ erit in secula ꝛ hi'. Uñ vī q̄ nō ē tm̄ dicēdū de deo: fuit: est vl' erit. Si. n. diceret tm̄ fuit putaret q̄ desierit esse Si diceret tm̄ ē putaret q̄ nō semper fuerit sed eē cepit. Si tm̄ erit putaret nō esse modo. Dicat ergo q̄ semp fuit est ꝛ erit vt intelligatur q̄ nec cepit nec delit nec desinit: nec desinet eē. De hoc Aug' sup ioānez ita ait: cū de sempiterna re, ppie dicat ē. scōz nos bñ dī fuit ꝛ erit. fuit q̄ nūq̄z desijt: erit q̄ nūquā deerit. ē q̄ sēp ē. nō ꝑterijt q̄si q̄ nō maneat. nō ordiet quasi qđ nō erat. Cū ergo nr̄a locutio per tēpora varieē: de eo vē dicūtur vba cuiuslibet tēporis q̄ nullo tpe dfuit vel deest vel deerit. Et iō nō mirū si de spū vītatis vītas loquēs dixit p futuz Quecūq̄z audiet loq̄tur. audiet. s. ab eo a q̄ ꝓcedit. Audire illi' ē scire: idē ēt eē. A q̄ ergo ē illi ēntia: ab illo audiētia. i. scia q̄ ñ ē aliud q̄z ēntia. Audiet ergo ꝛ dixit ō eo qđ audiuit. ꝛ audit. i. q̄ semp sciuit scit ꝛ sciet. Ecce hic dicit Augustinus vba cuiuslz tpis dici de eo sed ꝓpe ē. Illō ergo qđ hieronim' dic ita itelligedū ē. Nō nouit fuisse vel futurū eē sz tm̄ eē. i. eū dī de deo q̄ fuit vel erit nō ē itelligēdū q̄ ꝑterierit vel futurus sit: sz q̄ existat simplicit sine aliq̄ tpali motu: lz eniz vba suba diuersoz tēpuz de deo dicāt vt fuit erit ē erat. nō tñ tpales mot' tūc distinguūt. s. ꝑteritū vel futurū vel ꝑteritū ipfectū vel ꝑteritū pfectū. vel ꝑteritū plusq̄z pfectū: fz ēntiā siue existētiā dinitatis simplr ilinuāt. De' ergo sol' ꝓprie dī essentia vl' eē. Uñ hyll. ita ait i. vii. li. de trini. Esse nō ē accidēs deo sed subsistēs veritas ꝛ manēs cā: ꝛ naturalis generis ꝓprietas.

De icōmutabilitate hic.

Si ēt soli' ēntia ꝓprie icōmutabilis dī: q̄ nec mutat nec mutari pt Unde Aug' in. v. li. de trinitate. Alie inqt ēntie vel sube capiūt accidētia q̄bus i eis fiat vel magna vel quātacūq̄z mutatio. Deo aut̄ aliq̄d hi' accidere nō pōt. ꝛ ideo sola suba vl' ēntia que ē deus icōmutabil' ē. Cui, pfecto maxie ac vīssime cōpetit esse Quod. n. mutat nō seruat ipsū eē. ꝛ qđ mutari pōt ēt si nō mutet pōt qđ fuerat non eē Jdeoq̄z illud solū qđ nō tm̄ nō mutat vez ēt oino mutari nō pōt: verissime dicitur eē

.i. substãtia ꝑis ⁊ filij ⁊ spūs scī. Jō apostolus de deo loquēs ait. Qui solus imortalitatē hz. Ait enī aug⁹ in li. de trinitate. Cū aīa quodāmō imortalis eē dicat ⁊ sit. nō diceret solus hz imortalitatem nisi qz vera imortalitas ⁊ icommutabilitas ē: quā nulla pōt hēre creatura: qm̄ solius creatoris ē. Unde Jacobus ait. Apud quez nō ē trāsmutatio nec vicissitudinis obūbratio. Et Dauid. Mutabis ea ⁊ mutabunt: tu aūt idē ipse es. Jdeo Augustinus super geneſ dicit q deꝰ nec per loca nec p tēpora moueī. Creatura vero p tpa ⁊ loca. ⁊ p tēpora moueri ē per affectiones ꝓmutari. Deꝰ aūt nec loco nec affectione mutari potest: qui p ꝓphetā ait. Ego deꝰ ⁊ nō mutor qui ē imutabilis solus. Unde recte solus dī habere imortalitatē. Jn oī. n. mutabili natura vt ait Augustinus ꝓtra maximinū nō nulla mors ē ipsa mutatio. qz facit aliqd ī ea nō eē qō erat. Unde ⁊ ipa aīa būna q̄ in deo dī imortalis. qz scōz modum suū nūq̄z desinit viuere hz tñ quādā mortē suā. qz si iuste viuebat ⁊ peccat: moꝛit iustificie si peccatrix erat ⁊ iustificat moꝛitur peccato: vt alias eiꝰ mutatiōes taceā: de qbus modo lōgū ē dispꝫtare. Et creaturarū natura celestiū moꝛi potuit qz peccare potuit. Nā angeli peccauerūt ⁊ demones facti sūt q̄z ē diabolus princeps. ⁊ q nec peccauerūt peccare potuerūt ⁊ qui cūq̄z creature rōnali pstat vt peccare nō possit: non est hoc nature ꝓprie sz dei grātie. Et iō solus deꝰ vt ait apostolus hz īmortalitatē q non cuiuslibet gratia sz nā sua nec potuit nec potest aliq̄ conuersiōe mutari: nec potuit nec poterit aliq̄ mutatiōe peccare. Ꝓoide vt ait Augustin⁹ in li. i. de trinitate: subaz dei sine vlla sui ꝓmutatiōe mutabilia facientez ⁊ sine vllo suo tpali motu tēporalia creātē. intueri ⁊ nosse lz sit difficile oz. vē ergo ac ꝓprie icōmutabilis ē sola diuinitatis essētia q̄ sine sui mutatiōe ꝓtas ꝓdidit nās.

Hic de simplicitate.

Adē quoq̄z sola ꝓprie ac vere simplex ē vbi nec partiū nec accidentium seu quarūlibet formaꝝ vlla est diuersitas siue variatio vl multitudo. Ut aūt scias quomō simplex sit illa suba vt te docet Augustinus in li. vi. de tri. aiaduerte primo quare creatura sit multiplex ⁊ nullo mō vere simplex. Et primo de corporali postea vō de spūali creatura. Corporalī vtiq̄z creatura partibus ꝓstat ita vt sit sibi alia pars maior. alia minor ⁊ maius sit totū q̄z pars q̄lz. Et ī vno quoq̄z corpe aliud ē magnitudo: aliud color aliud figura. pōt .n. ⁊ minuta magnitudine manere idez color ⁊ eadē figura. ⁊ colore mutato manere eadē figura ⁊ eadez magnitudo. ac per hoc multiplex eē conuincitur natura corporis. simplex aūt nullo mō.

Hic de spirituali creatura ostēdit quō sit multiplex: non simplex.

Creatura quoq̄z spūalis vt ē aīa: ī cōparatione qdē corporis est simplex. sine cōparatione vero corporis multiplex est ⁊ nō simplex. que iō simplex dicitur respectu corporis q̄r mole nō diffundi tur per spatiū loci: sed in vno quoq̄z corpore ⁊ in toto tota ē: ⁊ in q̄libet ptē eiꝰ tota est ⁊ iō cū fit aliqd in q̄libet ptícula corporis exigua qō sentiat aīa q̄zuis nō fiat in toto corpe: illa tñ tota sentit. qz totā nō latet. sed tñ nec in ipsa aīa vera simplicitas ē cum aliud sit artificio sū eē: aliud inertē aliud acutū aliud memorē aliud cupiditas aliud timor aliud letitia aliud tristitia. Possūtq̄z hec ⁊ alia hiꝰ innumerabilia in aie nā ī ueniri: ⁊ alia sine alijs ⁊ alia magis alia minus manifestū ē nō simplicē eē sz multiplicē esse naturā. Nihil. n. simplex mutabile ē: cois āt creatura mutabilis ē. nulla ergo creatura vere simplex est. Deus vō etsi multipliciter dicat. i. multis nominibus significetur. vē tamē ⁊ sūme simplex est. Dicitur enim magnus bonus sapiens beatus verus: ⁊ qcqd aliud non indigne dici videtur. sed eadem magnitudo eius ē que sapientia. Non enim mole magnus est sed virtute: ⁊ eadē bonitas que sapientia ⁊ magnitudo ⁊ veritas. ⁊ nō ē ibi aliud ipsū beatū eē ⁊ aliud magnū aliud sapiētē aliud verū aut bonum eē aut omnino esse.

Qualiter cū deus sit simplex multiplex tamen dicatur.

Jc diligēter notādū ē cū dicat Augustin⁹ solū deū vere simplicez eē cur dicat eūdē multipliciter dici sz hoc nō ꝓpter diuersitatē accidētiū vl partiū dicit: imo pp diuersitatē ac multitudinē noīnuz q̄ de deo dicūtur: q̄ lz multiplicia sint: vnuz tñ significāt. s. diuinā naturā. hec. n. nō ita accipiūtur cū de illa icōmutabili eternaq̄z suba icōparabiliter simpliciore q̄z ē humanus aīus dicūtur: quēadmodū cū de creaturis dicūtur. Unī Aug. in li. vi. de tri. Deo inquit hoc ē eē qō forte eē vel sapiētē eē vl iustū eē. Et si qd de illa simplici multiplicitate vel multiplici simplicitate dixeris quo ſba eiꝰ significetur: būano āt aīo nō ē hoc eē qō ē forte eē aut prudētez aut iustū. pōt enim eē aīus ⁊ nulla istarū habere virtutē.

Tanta ē dei simplicitas q nulli predicamētorū subijcit.

Quod aūt ī diuina nā nulla sit accidētiū diuersitas nullaq̄z penitus mutabilitas sz pfecta simplicitas: ostendit Aug. in. v. li. de trini. dicēs. Jntelligamus deū quātū possumꝰ sine q̄litate bonū: sine quātitate magnū: sine indigētia creatorem sine situ presentē: sine habitu oīa continentem: sine loco vbiq̄z totū: sine tempore sēpiternū: sine vlla sui mutatiōe mutabilia faciētē nihilq̄z patiētē. Quisqs deū ita cogitat et si nōdū pōt inuenire oīo qd sit. pie tñ caueat quātū pōt aliqd de illo sentire qō ñ sit. Ecce si subtilit⁹ itēdas ex bis atq̄z pdictis aperit illa predicamēta artis dyalecte dei nāe minime conuenire q̄ nullis subiecta est accidentibus.

Qō deꝰ nō ꝓprie sz abusiue dī suba.

Unde nec ꝓprie dī suba vt Augustinus li. vij. de trinitate oñdit dicēs

Sicut ab eo qō ē eē appellatur essentia: ita ⁊ ab eo qō ē subsistere suba dicimus. si tñ dignū est vt deꝰ dicat subsistere. Hoc. n. de bis rebꝰ recte intelligitur: ī qbꝰ vt in subiectis sūt ea q̄ ī aliquo. vt in subiecto eē dicūtur. sic ī corpore color atq̄z forma. Corpꝰ. n. subsistit ⁊ iō suba ē. Res vō mutabiles neq̄z simplices ꝓprie dicuntur sube. Deus aūt si subsistit vt suba ꝓprie dici possit ineſt ī eo aliqd tanq̄z in subo ⁊ nō ē simplex. Nephas aūt ē dicere vt subsistat deus ⁊ subsit bonitati sue ⁊ illa bonitas ñ suba sit vel potiꝰ eēntia. neq̄z ipse deꝰ sit bonitas sua sed in illo sit tāq̄z in subiecto. Unī manifestū ē deum aubsiue subaz vocari: vt noie vsitatioꝛe intelligatur eēntia: quod vere ac ꝓprie dicitur ita vt fortasse solum deū dici oporteat eēntiā. Est. n. vē solus quia incōmutabilis ē.

Qō nō ē ī deo aliqd qō nō sit deus.

Ulius aūt eēntie simplicitas ac sincerita tanta ē q̄ nō est in ea aliqd qō nō sit ipsa: sed idē ē habens ⁊ quod habetur. Unī Hylarius in. viij. li. de trini. ait. Non ex cōpositis inqt deus qui vita est subsistit. neq̄z qui virtus ē ex infirmis continetur. nec q lux ē ex obscuris coaptatur. nec qui spiritus ē ex disparibꝰ formalis ē. totū quod in eo est vnū ē. Jtē Hylarius in. viij. li. de trini. Nō humano mōdeꝰ ex cōpositis ē: vt ī eo aliud sit quod ab eo habetur: aliud sit ipse qui habeat: lz totū vita ē natura. s. perfecta ⁊ infinita ⁊ non ex disparibus constituta. lz viues ipsa per totū. De hoc eodē Boetius in libro de trinitate ait. Quocirca hoc vere est vnū in quo nullus numerus: nullū ī eo aliud preter id quod est. neq̄z enim subiectū fieri potest. Augustinus quoq̄z in li. de fide ad petrū dicit. Jn dei substantia: non ē aliqd qō non sit substātia: quasi aliud sit ibi substātia: aliud quod accidit substantie. sed qcqd ibi intelligi potest substantia ē. Ueruz hec dici possunt ⁊ facile credi. videri aūt ni si puro corde omnino nō possunt. Jtem Augustinus in. xv. li. de trinitate. Sic habetur ī natura vniuscuiusq̄z triū. vt qui habet hoc sit quod hz sicut imutabilis simplexq̄z suba. Unī Jsidoꝛ⁹ ait. Deꝰ simplex dicit siue nō amittendo qō hz: siue qō aliud nō ē ipse ⁊ aliud quod in ipso ē. ⁊ cum tante simplicitatis atq̄z sinceritatis sit natura diuina: est tñ i ea psonarū trinitas. Unī Augustin⁹ in. xi. li. de ciuitate dei ait. Non ꝓpter hoc naturā sūmi boni simplicem dicim⁹ quia pr̄ est in ea solus aut filius in ea solus aut spiritꝰ scūs solus. i. qz est sola ista nominū trinitas siue subsistentia personaruz sicut sabelliani putauerunt. sz ideo simplex dicitur quia ē hoc qō hz: excepto q relatiue queq̄z persona ad alterā dicit: nec est ipsa. Nam vtiq̄z pater hz filiū ad quez relatiue dicitur. nec tñ ipse est filius ⁊ filius hz patrez. nec tñ ipse ē pr̄. Jn quo vero ad semetipsū dicit non ad alterū. hoc ē qō hz sicut ad semetipsuz dicitur viuus habēdo

Universidad de Deusto
Biblioteca

vitã ⁊ eadez vita ipse est. ꝑpter hoc vtiqz nã hec dr̃ simplex q̃ nõ sit aliud habens: ⁊ aliud id qõ hz sicut i ceteris rebus est. Nõ eni habens liquorez liquor est: nec corpus colorr̃: nec alia sapientia est. Ecce quãta est idemptitas: quãta est vnitas ⁊ ĩmutabilitas simplicitas puritas dine subestãtie iuxta in firmitatis nostre valitudinẽ assignauim⁹.

Unc de vitate ⁊c. Joñsa trinitate personarũ in vnitate eẽntie ꝟ incipit. ꝓseq̃ determinationẽ suã de bis q̃ pertinent ad vtrũq; sũt aũt i dinis tria. s. eẽntia cõis persona distincta: ꝑtas distinguẽs. diuidit g̃ ꝟ pars in duas. in ꝑma determinat de istis fm se. in 2ª quõ ad iuicẽ ꝓparant. xxxiij. ō. ibi. pẽ supra dicta ⁊c.] pª in tres. in pª determiat de eẽntia. in 2ª de personis. ix. ō. ibi. nec ad psonarũ distinctionẽ. in tertia determinat de ꝑtatib⁹. xxvi. ō. ibi. nũc de ꝑtatib⁹. ꝑma in tres fm tria attributa eẽntie q̃ sequitur. ꝑmo. n. determinat de eẽntie vnitate. 2º de ꝛmutabilitate. ibi. dei ẽt soli⁹ ⁊c. tertio de simplicitate. ibi. eadẽq; sola ⁊c. circa pª duo fac. ꝑmo ostendit vnitatez dine eẽntie. 2º remouz dubitationẽ. ibi. ꝟ diligent aduertẽdũ ⁊c.

Jrca ꝑmã ptẽ distictiõis i qua agit de ꝑtate dini eẽ. duo q̃rũtur. Primo de ipso eẽ dino. 2º de mẽsura ei⁹. s. eternitate. in ꝑmo tria q̃rũt. pº vtz eẽ deo ꝑe cõueniat. 2º vtz suũ eẽ sit eẽ cuiuslibet creature. 3º de ordine hui⁹ nois q̃ ẽ ad alia dina noia.

a D pª sic. pcedit. vẽ q̃ eẽ nõ ꝑe dicat de õ illõ. n. ẽ ꝑuz alicui q̃ sibi soli ꝓuenit: ſz esse nõ solũ ꝓuenit õ imo ẽt creaturis. g̃ vẽ q̃ eẽ nõ ꝑe deo ꝓueniat. Ꝑ. nõ possum⁹ noiare deũ nisi fm q̃ ipsũ cognoscim⁹. vñ Dam. vbũ ẽ angel⁹. i. nũti⁹ itellect⁹: ſz nos nõ possum⁹ cogscere õuz i statu vie ĩmediate ſz tm̃ ex creaturis. g̃ nec noia re. cũ igit q̃ ẽ nõ dicat aliquẽ respectũ ad creaturas vẽ q̃ nõ ꝑe noiet deũ. Ꝑ. sic sapiẽtia creata deficit a sapiẽtia increata ita ⁊ eẽ creatũ ab eẽ i creato: ſz pp hoc nomẽ sapiẽtie dr̃ õficere a perfecta significatiõe dine sapiẽtie: qz ẽ ipositũ a nobis secundum apprehẽsionẽ create sapientie. g̃ vẽ q̃ eadẽ rõne nec ꝟ nomẽ q̃ ẽ ꝑe significet deũ eẽ ⁊ ita nõ oz dici magis ꝑuz nomẽ ei⁹ q̃m alia noia. Jtẽ Dam. dicẽ q̃ q̃ ẽ nõ significat q̃d est de⁹: ſz quoddã pelagus ſube infinitũ: ſz infinitũ nõ ẽ cõprehensibile ⁊ cõsequẽs nõ noiabile ſz ignotũ. g̃ vẽ q̃ q̃ ẽ nõ sit dinũ nomẽ. Cõtra exo. iij. dixit ad moy. si q̃sierit nom̃ me. ⁊c. g̃ ⁊c.

Hoc idẽ vẽ p Dam. dicẽtẽ q̃ q̃ est maxie ẽ ꝑ̃ nomẽ dei. Et per rabi moy. q̃ dicẽ hic eẽ nom̃ dei ieffabile q̃ dignissimũ habebat. Rñ. dr̃: q̃ q̃ ẽ maxie ꝑuz nomẽ dei ũter alia noia. ⁊ rõ hui⁹ pẽ eẽ quadruplex. ꝑma sumit ex lra ex ver. Je. fm pfectionẽ dini eẽ. illud. n. ẽ pfectũ cui⁹ nihil ẽ extra ipsũ: eẽ aut nr̃z hz aliq̃d sui extra se. deest. n. aliq̃d q̃ iã de ipso ꝓterijt. ⁊ q̃ futurum ẽ sed in diuino esse nihil ꝓteriit nec futuꝝ est. et iõ totũ eẽ suũ hz pfectũ: ⁊ pp h̃ sibi ꝑe respectu alioꝝ ꝓuenit eẽ. 2ª rõ sumit ex vbis Dam. q̃ dicẽ q̃ q̃ ẽ significat eẽ ideterminate ⁊ nõ q̃d ẽ: ⁊ qz in statu vie h̃ tm̃ de ipso cogscim⁹ qz ẽ. nũq̃d nisi p negationẽ ⁊ nõ possum⁹ noiare nisi fm q̃ cognoscim⁹ ⁊ iõ pissime noiat a nob q̃ ẽ. tertia rõ sumitur ex verb Dionysij q̃ dicẽ q̃ eẽ inter oẽs alias dine bonitatis ꝑticipatiões sic viuere ⁊ itelligẽ ⁊ hi⁹ pª ẽ. ⁊ q̃si ꝑn⁹ alioꝝ prehñs i se oia pdcta ſz quẽdã modũ vnicũ ⁊ ita ẽt dr̃ pn⁹ diuz ⁊ ita sumit; vnũ i ipo. q̃rta rõ pt̃ sumi ex vb Auic. in hũc modũ: q̃ cũ i oi q̃ ẽ sit ꝓsiderare q̃ditatẽ suaz p q̃ subsistit i nã determiata: ⁊ eẽ suũ p q̃ dicitur de eo q̃ ẽ in actu. h̃ nomẽ res iponit rei ad q̃ditatẽ fm Auic. h̃ nomẽ q̃ ẽ vl ens. iponit ab ipo actu eẽndi. cũ aũt ita sit q̃ in q̃lz re creata eẽntia sua differat a suo eẽ res illa ꝑe denoiat a q̃ditate sua ⁊ nõ ab actu eẽndi sicẽ hõ ab hũanitate. in õo aũt ipsũ eẽ suũ ẽ sua q̃ditas: ⁊ ideo nomẽ qõ sumit ab eẽ ꝑe nominat ipsũ ⁊ ẽ ꝓpriũ nomẽ ei⁹ sicẽ ꝑuz nomẽ hois qõ sumitur a quiditate sua.

Ad pª g̃ dõ q̃ cũ dr̃ aliq̃d ꝑe ꝓuenire alicui h̃ pt̃ intelligi dupl̃r. aut q̃ ꝑ ꝑtatẽ excludat oẽ extraneũ a nã subi vt cũ dicim⁹ ꝓpriũ hois esse risibile. q̃ nulli extraneo a nã hois ꝓuenit sic eẽ nõ dr̃ ꝑuz deo qz ꝓuenit ẽt creaturis. Aut fm q̃ excludit oẽ extraneũ a nã ꝑdicamẽti: vt cũ dicim⁹ h̃ ꝑe eẽ aurũ q̃ nõ hz admixtionẽ alteri⁹ metalli. ⁊ h̃ mõ eẽ dr̃ ꝑuz deo qz nõ hz admixtionẽ diuinũ eẽ alic⁹ ꝓuatiõis vl̃ pollutis sicẽ esse creature: ⁊ iõ ꝑ eodẽ sumit ꝑtas ⁊ vitas. vtrũ enim auꝛ, dicim⁹ q̃ ex extraneo ipermixtũ. Ad 2ᵐ dõ q̃ ex creaturis ꝓtigit dñz noiari triplr: vno mõ qñ nomẽ ipsũ actualr ꝓnotat effectũ in creatura pp relonẽ ad creaturã ipoztatã i noie sicut creator ⁊ dñs. Alio⁹ qñ ipsũ nomẽ noiat fm suã rõnẽ ꝓncipiũ alicui⁹ act⁹ dini i creaturis sicẽ sapientia põ ⁊ volũtas. alio⁹ qñ ipsũ nomẽ dicẽ aliq̃d repsentatũ in creaturis sicẽ viuẽs. ois. n. vita extracta ẽ a vita dina ⁊ silr̃ h̃ nomẽ q̃ ẽ noiat deũm p eẽ inuẽtũ i creatur̃ q̃ exẽplariter deductũ ẽ ab ipso. Ad 3ᵐ dõ q̃ cũ eẽ creature iperfecte repsentet dinũ eẽ ⁊ h̃ nomẽ q̃ ẽ imperfecte significat ipsũ q̃ significat ꝑ modũ cuiusdã ꝓcreationis ⁊ ꝓpositiõis. ſz adhuc iperfecti⁹ significat ꝑ alia nomina. cũ. n. dico deũ eẽ sapiẽtẽ cũ in h̃ dicto icludat eẽ significat ibi duplex iperfectio. vna ẽ exte ipsi⁹ eẽ ꝓcreti sicẽ i h̃ noie q̃ ẽ ⁊ supaddit alia ex ꝑte rõne sapiẽtie. ipsa. n. sapiẽtia creata deficit a rõne dine sapiẽtie: ⁊ pp h̃ maioꝛ iperfectio est malis noib⁹ q̃ in h̃ noie q̃ ẽ: ⁊ iõ hoc ẽ dignius ⁊ magis deo ꝑuz. Ad q̃rtũ dõ q̃ alia oia noia dicũt eẽ determinatũ ⁊ particulatũ sicut sapiens dicẽ aliq̃d eẽ: ſz hoc nomẽ q̃ ẽ dicẽ eẽ absolutũ ideterminatũ ꝑ aliq̃d additũ. ⁊ iõ dicẽ q̃ non significat aliq̃d ſz significat quoddã pelag⁹ ſube infinitũ q̃si nõ determinatũ. vñ q̃ñ in deũ ꝓcedimus ꝑ viã remotiõis. pº negam⁹ ab eo coꝛpalia. ⁊ secũdo ẽt itelligibilia fm q̃ iueniuntur i creaturis vt bonitas ⁊ sapiẽtia: ⁊ tũc remanet tm̃ in itellectu nr̃o q̃ ẽ nihil apli⁹. vñ ẽ sicẽ in q̃dã cõfusione Ad vltimũz ãt ẽt h̃ ipsũ eẽ fm q̃ ẽ in creaturis ab ipo remouem⁹: ⁊ tũc remanet i quadã tene-

bra ignoratie: fm q̃ ignoratiã q̃m ad statũ vie ꝑtinet optime deo ꝓũgimur vt dicẽ dio⁹ ⁊ h̃ quedã caligo in qua deus habitare dicitur.

D 2ᵐ sic ꝓcedit. vẽ q̃ de⁹ sit eẽ oiuz rez ꝑ
a id qõ dicẽ dio⁹. iiij. ca. cel. hier. eẽ oiuz ẽ su
per eẽ diuinitatis. h̃ ẽt idẽ dicẽ. v. ca. de di. no. ipse ẽus ẽ eẽ existentibus. Ꝑ. nulla creatura ẽ ꝑ se ſz p aliud. eẽ aũt non ẽ per aliud: qz si esset per aliud eẽ iterũ eadẽ qõ cẽt de illo ⁊ sic in infinitũ, pcederet: ⁊ ita vẽ q̃ eẽ nõ sit q̃d cãtũ ⁊ ita ẽ de⁹. Ꝑ. ea q̃ sũt ⁊ nullo⁰ differunt g̃ sunt idẽ sed de⁹ ⁊ eẽ rei sũt ⁊ nullo mõ differũt. g̃ sũt idẽ. ꝓbatio me. q̃ sicẽ mediũ ẽ: q̃ aũt nõ differãt videtur. q̃cũq; n. differũt aliq̃ differẽtia differũt. Sz q̃cũq; differũt aliq̃ differẽtia in se habẽt aliquaz differẽtiã ⁊ ita sũt ꝓpolita: sicut hõ hz in se rõnale. cũ igit eẽ sit simplex ⁊ sit de⁹ vẽ q̃ nõ differũt

Cõtra nihil ẽ magis i re sicẽ vnitũ sibi q̃ eẽ suũ sed de⁹ nõ vnit reb⁹ q̃ ꝑz ẽt ꝑ ꝑm li. de causis. cã ꝑma regit oẽs res ꝓteriq̃ cõmiscẽat cũ eis. g̃ de⁹ nõ ẽ oiuz eẽ. Ꝑ. nihil hz eẽ nisi inq̃ ꝑticipat dinũ eẽ q: ipsũ ẽ pª ens cã ois entis. sed oẽ q̃ ẽ participatũ i aliq̃ ẽ i eo per modũ ꝑticipatis q: nihil põt recipe vltra mẽsurã suã. cũ igit modus cuiuslibet rei create sit termin⁹ recipit eẽ finitũ: ⁊ inferi⁹ dino eẽ. q̃ ẽ pfectissimũ. g̃ ꝓstat q̃ esse creature q̃ ẽ formaliter nõ ẽ dinũ eẽ. Rñ. sicẽ dicẽ Ber. de⁹ ẽ eẽ oiuz nõ eẽntiale ſz cãle q̃ sic ꝑz: inuenim⁹. n. tres modos eẽ agẽtis. s. cãm eq̃uoce agẽtẽ: ⁊ h̃ ẽ q̃n effect⁹ nõ cõuenit cũ cã nec noie nec rõne sicẽ sol facit calorẽ q̃ nõ ẽ calidus. Jtẽ cãz vniuoce agẽtẽ q̃n effect⁹ ꝓuenit i noie ⁊ rõne cũ causa. sicut hõ generat hominẽ: ⁊ calor facit calorez neutro istoꝝ modoꝝ de⁹ agit: qz nihil vniuoce ꝓuenit cũ ipso. nõ eq̃uoce cũ effect⁹ ⁊ cã aliq̃⁰ ꝓueniũt i noie ⁊ rõne fm ꝑri⁹ ⁊ posteri⁹. sicẽ de⁹ sua sapiẽtia facit nos sapiẽtes. ita tm̃ q̃ sapiẽtia nr̃a semp diffinit a rõe sapiẽtie sue sicẽ accũs a rõne ei⁹ fm q̃ ẽ i subã. vñ ẽ terti⁹ modus cã agẽtis analogice vñ ꝑz q̃ diuinũ eẽ ꝑducit eẽ creature in silitudine sui ipfecta: ⁊ iõ eẽ dinũ dr̃ eẽ oiuz respectu a quo oẽ eẽ creatũ effectiue ⁊ exẽplarit manat: ⁊ ꝑ h̃ ꝑz solutio ad dictũ dionysij q̃ ita itelligẽdũ est vt ꝑz ex h̃ qõ dicẽ sup esse. si. n. de⁹ eẽt eẽntialr̃ esse creature nõ eẽt super eẽ. Ad 2ᵐ dõ q̃ eẽ creatũ ñ ẽ ꝑ aliq̃d aliõ si li ꝑdicat cãz formalẽ itrinsecã imo ipse formalr̃ ẽ creatura. si aũt dicat cãm formalẽ extra rẽ vl̃ cãm effectiuã sic ẽ ꝑ dinũ eẽ ⁊ ñ ꝑ se. Ad 3ᵐ dõ q̃ ꝑma nõ sũt diuersa nisi per seipsa: ſz ea q̃ sũt ex ꝑimis differũt per diuersitatẽ ꝑmoꝝ sicẽ hõ et asinus differũt istis differẽtijs diuersis rõnale ⁊ irrationale q̃ nõ diuersificant aliqs differẽtijs ſz seipsis: ita ẽt de⁹ ⁊ eẽ creatũ nõ differũt aliq̃b⁹ differẽtijs vtriq; superaddi tis: ſz seipsis. vñ nec ꝓꝛie dicũtur differre sed diuersa eẽ. diuersũ. n. ẽ absolutũ: ſz differẽs est relatũ fm ꝑm. x. methaphisice. oẽ. n. differens aliquo differt: ſz nõ oẽ diuersũ aliquo diuersũ ẽ.

D 3ᵐ dõ sicẽ ꝓcedit. vẽ. n. q̃ hoc nomẽ q̃ est
a nõ sit ꝑmũ iter dina noia. de ꝓꝛiorib⁹. n. ꝑ
us ẽ agẽdũ. ſz dio⁹ ꝑri⁹ agit de bono in li. de di. no. q̃ ò existẽte. g̃ vẽ bo⁹ ꝑri⁹ eẽ ente. Ꝑ. illud qõ ẽ coius vẽ eẽ ꝑri⁹. ſz bonũ ẽ coius q̃m ens qz dinũ eẽ extẽdit se tm̃ ad entia q̃ eẽ participant bonũ aũt extẽdit se ad nõ entia q̃ ẽ: in eẽ vocat. dicit. n. bonũ a boare q̃ ẽ vocare vt cõmẽ. dicit su per li. de di. no. g̃ bonũ ẽ ꝑius q̃m ens. Ꝑ. q̃cũq; sũt eq̃lis simplicitatis. vnũ nõ ẽ ꝑius altero. ſz ens ẽ verũ bonũ. ⁊ vnũ sũt eq̃lis simplicitatis q̃ ꝑz ex h̃ q̃ ad inuicem conuertũtur. g̃ vnũ non ẽ altero ꝑius. Cõtra fm dio⁹ dina attributa nõ inotescũt nob nisi ex eoꝝ ꝑticipatiõib⁹ quib⁹ a creaturis ꝑticipant. sed inter oẽs alias ꝑticipatiões eẽ ꝑius est vt dr̃. v. ca. de di. no. his vbis añ alias ipsi⁹. s. dei ꝑticipationes eẽ ꝓpositum ẽ cui ẽt dictũ phi ꝓsonat li. de causis. Ꝑ. rerum creaturarũ ẽ eẽ. g̃ vẽ q̃ fm rõnẽ intelligẽdi in õo eẽ sit ante alia attributa ⁊ qui est inter alia noia. Ꝑ. illud q̃ ẽ vltimũ i resolutiõe ẽ pª in eẽ. ſz ens vltimũ ẽ in resolutione intellect⁹: qz remotis oibus alijs vltimo remanet ens. g̃ ẽ ꝑimũ naturaliter. Rñ. dicendum q̃ ista noia ens ⁊ bonum vnũ ⁊ verũ simpliciter ꝛ rõnẽ intelligẽdi ꝑcedũt alia diuina nomia q̃ patet ex eoꝛum cõmunitate si autem comparemus ea ad inuicẽ h̃ põt eẽ dupliciter: vel secũdũ suppositum ⁊ sic conuertuntur ad inuicem ⁊ sũt idẽ in supposito nec vnquã derelinquũt se: vl̃ secundum intentiones eoꝛum ⁊ sic simpliciter ⁊ absolute ens est ꝑius alijs cuius ratio ẽ: quia ens includitur in intellectu eoꝝ ⁊ nõ ecõuerso: ꝑimũ eni q̃ cadit in imaginatõe intellectus est ens sine quo nihil põt apprehendi ab intellectu sicut ꝑimuz q̃ cadit in credulitate intellectus sunt dignitates ⁊ ꝑcipue ista contradictoria non eẽ vera. vnde omnia alia includuntur q̃odãmodo in ente vnite ⁊ indistincte sicut in ꝓncipio. ex quo ẽt habet quandã decentiam vt sit ꝓpꝛiissimũ diuinum nomen. alia vero q̃ diximus addit super ens nõ q̃dẽ naturam aliq̃ sed rõnez. ſz vnam addit rationem indiuisionis ⁊ ꝓpter hoc ẽ ꝓpiniquissimuz ad ens quia addit tm̃ negationem. verũ aũt ⁊ bonũ addit relationem quandam: sed bonũ relationem ad finez verũ relationem ad formaz extra rem: ex h̃ eniz vnũquodq; vnũ dicit q̃ imitatur exẽplar dinuz vel relationem ad virtutem cognoscitiuam. Di⁹ enim verum auꝛ esse ex eo q̃ hz formaz auri q̃ demonstrat: ⁊ sic sit verũ iudiciuz de ipso. Si at considerentur secũdum rõnem cãlitatis sic bonũ est ꝑius qz bonũ hz rõnem cause finalis. eẽ autem rationẽ cause exemplaris ⁊ effectiue tm̃ i deo. finis autez est ꝑima in ratione causalitatis ꝓout. s. manifestantur in participatione creaturarum: ⁊ ideo bonum anteexistens determinat. Ad secundum dicendum q̃ bonum est ꝓmuius non secundum ambitus ꝓedicationis: qz sic ꝓuertit cũ ente ſz fm rõnẽ cãlitatis. cãlitas enim efficientis exẽplariter extenditur tm̃ ad ea q̃ participãt formã actu sue cãe exẽplaris: ⁊ iõ cãlitas entis ſz q̃ ẽ diuinũ nomẽ extenditur tm̃ ad entia ⁊ vite ad viuentia. sed causalitas finis extẽdit etiã ad ea que nõdũ ꝑticipãt formã: q̃a ẽt iperfecta desiderãt ⁊ tendũt i finem nõdũ ꝑticipãtia rõez finis q̃a sũt i via ad eũ. vocat. n. dio⁹

nō ens māz ꝑpter ꝓuationē adiūctā. vnde ēt dic iiij.c. de di. no. q ipsū nō ens desiderat bonum

Ad 3m dō q conuertūtur ſcōz ſuppoſitū cōſiderata: ſz nō ſcōz itentionem ens ē ſimplici⁹ 7 ꝑ us alīs vt dictū ē. Qō. ij.

o Ēide q̄rit de mēſura dīni eē q̄ eſt eternitas: 7 circa h tria q̄rūt. ꝑ⁹ qd ē ētnitas. 2⁹ cui ꝓueniat. vtrū de eterno vba diuerſoꝝ tempoꝝ p̄dicari poſſint.

a D ꝑ⁹ ḡ dō q dio⁹ tractat de diuerſis noibus ſcōz q̄ hñt rōnem cālitatis. Ad ꝑ mū ſic ꝓcedit 7 ponit diffinitio eternitatis. a bo. v. de ꝑſo. eternitas ē itermiabil' vite tota ſimul et pfcā poſſeſſio: ſz vī q̄ iſta diffinitio icōueniēt aſſignet. intermiabile. n. dic negationē ſz negatio ñ certificat aliq̄d. ḡ vī q̄ i diffinitiōe ētnitatis poni nō debeat. Itē p̄ma menſura rñdet p⁹ mēſurato: ſz p̄imū iter mēſurata ē eē. ḡ vī q̄ eternitaſ q̄ ē p̄ma mēſura nō debet diffiniri p vitā ſz p eſſe.

Itē ſimp' nō h3 mēſurā imo ſimpliciſſimo mēſurāt oia alia ſcōz ph3: ſz vita dīna ē ſimpliciſſima. ḡ nō rñdet aliq̄d ſibi in rōe mēſure ſz ipſa h3 rōnē mēſure: 7 ita nec eternitaſ q̄ rōnē mēſure dicit. Itē totū dī reſpēu ptiū ſz de rōe durationis eſt q̄ ptes ei⁹ nō ſint ſil' q2 ipoſſibile ē ſil' eē dua durationes: niſi vna includat aliā ſic Aug⁹ dic. ergo vī duo oppoſita dīe cū dic tota ſil. Itē totū includit i ſe rōnē pfcōis. ḡ vī q̄ pfcā ſuperfluit

Itē ētnitas h3 rōnē durationis ſed poſſeſſio nihil dic ad durationē ptinēs: ḡ vī q̄ nō dī poni i diffinitiōe eternitatis ad mīn⁹ in recto 7 ſic' gen⁹ q2 q̄ ſic ponit i diffinitiōe alic⁹ dī dicē q̄d ſit diſ finitū. Rñ. dō q eternitas dī q̄ſi ens extra terminos. eē aūt aliq̄d pt̄ dici ſmiatū triplr. vl' ſcōz durationē totā 7 h mō dī terminatū q̄ h3 p̄incipiū 7 finē: vl' rōe ptiū durationis: 7 h mō dī ſmi/natuz illō c⁹ q̄lz ps accepta ſmiata ē ad p̄cedētis pñs 7 ſeq̄ns ſic ē accipe i motu vl' rōne ſuppoſiti i q̄ eē recipit i aliq̄ ſcōz modū ipſi⁹ 7 iō ſmiat ſic 7 q̄lz alia fo2⁹ q̄ de ſe cois ē 7 ſcōz q̄ recipit i aliq̄ ſmināt ad illō 7 h mō ſolū dīnū eē nō ē termiatū q2 nō ē receptū i aliquo q̄ ſit diuerſū ab eo. Dico ḡ q̄ ad excludēdā p̄imā ſmiatiōez q̄ē p̄inci pij 7 finis toti⁹ durationis ponit itermiabil' vite. 7 p h didit eternū ab his q̄ generāt 7 coꝛꝛūpūt. Ad excludēdū ät 2ᵃᵐ ſmiatiōez ſcōz ptiū durationis addit tota ſil' per h. n. excludit ſucceſſio ptiuz ꝑ q̄ vnaq̄q pars finita ē 7 trāſit: 7 per h diuidit eternū a motu 7 tp̄e ēt ſi ſēper fuiſſēt 7 futura eēnt ſic q̄dā poſuerūt. Ad excludēdū tertiā terminationē q̄ ē ex parte recipiētis addit perfecta illud. n. i quo ñ ē eē abſolutū ſz terminatū p recipiens: nō h3 eē pfcm: ſz illō ſolū q̄ē ſuū eē: 7 p hoc dī eē ētnū ab eē rez imobiliū creaturaꝝ q̄ hñt eſſe ptic̄patū ſic' ſpuales creature. Ad p⁹ ḡ dō q̄ ſimplicia 7 p̄cipue dīna nullo mō mēſu⁹ manifeſtant q̄ ꝑ remotiōz vt dic⁹ dyo⁹. c⁹ rō ē q2 ipoꝛ eē intellect⁹ perfecte nō p̄t cōprehēdē: 7 iō ex negationib⁹ eoꝛ q̄ ab ipſo remouēt manuducit itellect⁹ ad ea aliq̄lr cogſcēda. vñ 7 pūc⁹ neg̃ne diffinit: 7 ꝑterea i rōne eternitatis ē q̄dā negatio in q̄⁹ ētnitas ē vnitas: 7 vnitas eſt indiſio: 7 hi⁹ nō p̄nt ſine neg̃ne diffiniri.

Ad 2m dō q viuer̄ h large ſumit ad oē eē. ſm ēt q̄ Aug⁹ dic: q̄libet mutatio creature aliq̄ mozis ei⁹ ē. vl' dō q̄ q2 in illo q̄ ſolus h3 ētnitatē eē 7 viuere ſūt oio ide: iō rōne ei⁹ in quo ē eternitas poſuit eternitatē mēſurā vite.

Ad 3m dō q viuere 7 cē dicunt per modū act⁹. 7 q2 cuiz actui rñdet menſura ſua iō oz vt diuino eē 7 vite dīne intelligat adiacere ētnitas q̄ſi mēſura q̄uis realr nō ſit aliud a dīno eē: 7 q2 viuere magis h3 rōnez act⁹ q̄ eē. iō foꝛte diffinit eternitatē per vitā poti⁹ q̄ p eē.

Ad q̄rtū dō q in ſucceſſiuis ē duplex iperfcō. vna rōe diſionis: alia rōe ſucceſſionis: q2 vna ps nō ē cū alia parte. vñ ñ hñt eē niſi ſm aliq̄d ſui. vt aūt excludat ois iperfcō a dīno eē oz ipſū itelligere cū aliq̄ diuiſione partiū pfcm 7 h dic h nomē tota. nō. n. dic rōnē ptiū. Itē oz ipſū itelligere ſine ſucceſſiōe 7 h ipoꝛtat per aduerbiū ſimul.

Ad v⁴ dō q iperfcō eſſe pōt ꝓſiderari duplr: vl' q̄⁹ ad durationē: 7 ſic oz eē iperfcm cui deeſt aliq̄d de ſpatio durationis debite ſic dī' vitā hois q̄ moꝛit in puerītia iperfcā 7 talis iperfectio tollit̄ per li. tota. ē ēt quedā iperfcō q̄⁹ ad modū bñdi ſic ois creatura. h3 iperfcm eē. 7 tal' iperfcio tollit̄ per li perfcā. vñ nō ſupfluit.

Ad vi⁴. dō q durationis dic q̄dā diſtēſionē ex rōne nois: 7 q2 i dīno eſſe nō oz itelligi aliq̄ talis diſtēſio. iō Boe⁹ poſuit durationē ſed poſſeſſionē methaphiſice loquēs ad ſignificādū q̄tē diuini eē. illō. n. dicim⁹ poſſidere q̄ q̄ere 7 plene hēm⁹: 7 ſic ōs poſſidere vitā ſuā oz: q2 nulla indetudine moleſtat.

a D 2m ſic ꝓcedit vī q̄ eternitas nō tm̄ deo ꝓuenīat. eternitas. n. ē nobilioꝛ q̄ bonitas ſz bonitas cōicat cū creaturis ita q̄ ab vno deo creatura ſit bona. ḡ vī q̄ ſimilit eternitas vt alia ab ipſo ſit eterna. ℞. Dañ. xi. q̄ ad iuſtitiam eruunt mītoſ fulge. q̄ſ ſtelle in perpetuas eternitates: ſz plēs eternitates nō ſūt vn⁹ eterni. ḡ vī q̄ ſint plā ētna 7 nō tm̄ de⁹. ℞. in ps. illuminans tu. mira. a mō. ētni. ſz mōtes ſūt creature. ḡ etiā creature ſunt eterne. Sīlr ēt ignis iferni dī ētnus Mat. xxv. ite ma. in ignē ētnū. ḡ 7c. Itē phs dic q̄ oē neccīū ē ētnū ſz mīta ſūt neccīa. ḡ 7c. hic ēt ꝓſonat q̄ dic Aug. q̄ vītas ētna ē. Cōtra eternū ē eē itermiatū vt dām ē: ſz ſolus de⁹ ē hi⁹. ḡ 7c

Rñ. dō q ſic ex ꝓdicta diffinitiōe pz ētnitas ñ p̄t niſi ꝺo cōuenire ſimplr 7 abſolute ſz pfcāz rōnē ētnitat⁹: ſz ſz q̄ aliq̄ ptic̄pāt de itermiabi⁹ ētnitatis aliq⁹ dic̄ūt ētna ptic̄patiue. q̄ vo nullo mō iterminabilitatē partic̄pat nullo mō ētnū dī ſic tēpozale q̄ incipit 7 finit. dico ḡ q̄ q̄buſdam coicat itermiabilitas ſm q̄ excludit tm̄inū duration⁹ ex parte poſt: 7 h mō ignis inferni dī ēternus q2 nūq̄ finiet. vtz aūt aliq̄ ētnū poſſit eſſe q̄ nō hēat p̄n⁹ durationis qneret in p̄ncipio ſecūdi. Aliq̄bus aūt creaturis coicat itermiabilitas ſm q̄ excludit terminationē q̄ ē ex ſucceſſiōe partiū 7 iſte ſūt ſpuales creature q̄z eē ē totū ſimul. itermiabilitas q̄ excludit oēz iperfectionē nō cōicat alicui creature cū nulla creatura poſſit eē pfecta ſimplr: ſz coicatur ſibi pfectio q̄dā. ſ. quā nata ē creatura attigē vt ſit pfcā fz ſuā nām: 7 ſic an

geli 7 hoies bti ſūt pfecti: q2 totū hñt ad id ad q̄ eoꝝ nā capax ē. vñ angeli bti magis ſūt i pticipatione eternitatis q̄ in nālib⁹ tm̄ ꝓſiderati. Ex h pt̄ colligi dīa inter eternitatē. cuī. 7 ips. ſ. lud. n. q̄ hz pōz nō recipiētē actuz totū ſil' mēſurat tpe. hi⁹. n. hz eē terminatū 7 q̄⁹ ad mo dū pticipādi. q2 eē recipit in aliq̄ pō: 7 nō ē abſolutū q̄⁹ ad ptes durationis. illud aūt q̄ hz pōz differētez ab actu ſz q̄ totū actū ſil' ſuſcipiat mēſurat euo. hic. n. nō hz niſi vnū modū terminationis. ſ. q2 eſſe ei⁹ ē receptū i alio a ſe vt dām ē. illud vo q̄ nō hz pōz differētē ab eē mēſurat eternitate. hi⁹. n. eē ē oimō iterminatū. vñ pz ēt q̄ euū nō ē niſi q̄dam eternitas pticipata. Ad p⁹ ḡ dō q̄ q̄uis diuina bōitas ſit cōicabil' nō tm̄ ſz modū altiſſimū ꝑt ē i deo. vñ ſūma bonitas nō cōicat: 7 q2 eternitas dic eē ſm altiſſimū modū q̄ ē i deo. iō ñ cōicat ſm eē abſolute ſūptū, coicat ſic' 7 bo⁹. Ad 2m dō q Dam. accipit ibi eternitatem pticipatas i btis q̄ erūt p̄les ſm p̄les btos.

Ad 3m dō q mōtes eterni p̄nt dici ipſi ãgeli q̄ oñr ētni pticipatiue vt dām ē: vl' dō q p̄t itelligi ēt ad l'am de mōtib⁹ coꝛpalib⁹: 7 oñr eterni ꝓpt̄ lōgeuitatē durationis. Ad q̄rtū dō q ignis inferni dī ēt' eternus in q̄⁹ pticipat aliq̄ ꝺitionē ētnitatis. ſ. non habere finē. Ad. v⁴. dō q nēcia ſūt eterna tm̄ i mēte dīna. ſic ēt vītates enumerabiliū fuerunt ab ētno i deo' 7 nō alr niſi ponerētur creature ab eterno, ſic phi poſuerunt.

a D 3m ſic ꝓcedit. vī q̄ vba tpalia nō p̄nt dici de deo. vniuiq̄. n. rñdet ꝑa mēſura. ſed tp̄s ē ꝑa mēſura mot⁹. cū igit in dō nullus ſit motus vī q̄ de deo nullū tēpoꝛale dici poſſit. Itē q̄ñcūq̄ aliq̄d ipoꝛtās aliq̄ ꝺitionē coꝛpalez dī de deo methaphiſice vl' ſymbolice: ſz tp̄s ē ꝺitio ꝓñs ipſa coꝛpa: q2 ſeqūtur motū 7 motus magnitudinē fz p̄hm. ḡ vī q̄ q̄ñcūq̄ aliq̄d vbū tpale dī de deo q̄ ſit methaphe dēz. Itē vī q̄ tm̄ p̄ſens de deo debeat dici. eternitas. n. q̄ ē mēſura dīni eē ſm rōnē itelligēdi caret oi ſucceſſione. ſz ſolū pñs nō icludit ſucceſſionē. p̄teritū. n. 7 futurū dicūt p relationē ad pñs 7 nō econuerſo. et rel'o illa ē i oꝛdine ſucceſſiōis. ḡ ſolū pñs de deo dī dici. Itē vī q̄ p̄teritū dīnū. n. eē ē pfectum Sz iter alia tpalia p̄teritū magis ſonat pfectiōez ḡ de deo maxie dici dī.

Itē vī q̄ p̄teritū iperfectū. q2 Jo. in p⁹ euan. ſui altiſſime de ꝺo locutus ē: ſz ipſe ibi vtit vbis p̄teriti iperfecti tp̄is ad deſignādū dīnā ētnitatez. dñs in p̄incipio erat vbū 7c. ḡ vī q̄ iſta vba maxie ꝓpetāt ad ſignificādū dīnā ētnitatē.

Itē vī q̄ futurꝝ. dīnū. n. eſſe maxime diſtat ad futurū. cū igit futurū remoti⁹ ſit inter alia a deficiēdo. vī q̄ maxie ꝓpetat in diuinis.

Rñ. dō q enunciatio non p̄t fieri de aliquo niſi ſm q̄ cadit in cognitionē. oē aūt cogſcēs cogſcit ſcōm modū ſuū vt dic. Boe⁹ li. de cōſo. 7 iō q2 rō nr̄a p̄nale hz ſcōz ſtatū vie accipe cū tp̄s ꝑpt̄ h q̄ ei⁹ cognitio oriē a ſenſibilib⁹ q̄ in tēp⁹ ſūt: iō nō pōt formare enūtiatiōes niſi p vba tpalia. vnde cogitur de deo enūciās vbis tp̄alibus vt q̄uis intelligat cū. ſ. tempus eē: nihilominus tm̄ iſte locutiones nō ſūt falſe. diuinū. n. eē vt dic

Dio⁹ ꝓaccipit ſic' cā i ſe oē eē q̄⁹ ad id q̄ē pfectionis in oib⁹: 7 iō enūtiam⁹ de ipſo vba oium tē pozū. ꝑpt̄ id q̄ ipſe nulli tp̄i deeſt. 7 q̄cq̄d ē perfectionis i oib⁹ tp̄ibus ipſe hz.

Ad p⁹ ḡ dō: q: q̄ñ vba tpalia dicūtur de deo intellect⁹ nr̄ non attribuit dīno eē illud q̄d ē ipfectionis in ſingulis tp̄ib⁹: ſz q̄d ē pfectionis i oib⁹. eternitas enīz includit i ſe oēz perfectionē modo ſimplici q̄ ē in tp̄ib⁹ diuiſiz cū tp̄s imitet pfectionē ētnitat⁹ q̄⁹ pōt.

Ad 2m dō q aliqua dictio pōt ipoꝛtare ꝓditionē coꝛpalē duplr vl' q̄tū ad rē ſignificatam p̄ncipalr i noie 7 tale q̄d ñ oī de deo niſi ſimbolice: ſic leo 7 agn⁹ 7 ira 7 hi⁹: vl' q̄tū ad modū ſignificādi 7 nō q̄tū ad rē ſignificatā: 7 iſta p̄e dicūtur de deo q̄uis nō pfecte ipſū repſentās al's oia noia dīa de deo eēnt ſimbolica: q2 mod⁹ ſignificādi ipſoꝝ ē ſcōz q̄ de creaturis oñr: 7 de talib⁹ h ſūt vba. fuit 7 erit q̄ ſignificāt ētiā per modū act⁹ 7 ꝓſignāt tp̄s.

Ad 3m dō q q̄tum ad id q̄ pñs nō iplicat ſucceſſionē nec h3 aliq̄d de nō eē incluſū inter alia ꝓpus deo ꝓpetit. nihilominꝰ tm̄ vba alioꝝ tēpoꝝ oñr de deo ſcōz id q̄ perfectionis ē i ipſis 7 nō rōne ſucceſſiōis vel alicui⁹ defect⁹.

Ad q̄rtū dō q noie perfectionis ꝑteritū de ꝺo dī: 7 q2 nō ē nouū ſcōz q̄ ipe ꝑteritis nō defuit: nihilominꝰ tm̄ itelligēdū ē q̄ aliq̄ ꝑ pñs magis deſignat pfectio q̄⁹ ꝑteritū. q̄daz. n. ſūt quoꝝ eē in fieri 7 hoꝝ pfectio nō ē niſi q̄ venit ad terminū 7 hoꝝ pfectio magis ſignificat ꝑteritū ſic' ſūt mot⁹ 7 hi⁹ ſucceſſiones: q̄dā ät ſūt quoꝝ eē ꝓſiſtit in pmanēdo 7 hoꝝ pfectio dēſignatur magis per pñs q̄⁹ ꝑteritū q2 in h q̄ ſūt habēt pfectionē: 7 ꝑteritū dī ſcōz receſſū ab eē. vñ ēt i dīnis ea q̄ oñr p modū rei pmanētis verius ſignant⁹ p pñs: vt de⁹ ē bon⁹ 7 hi⁹. q̄ aūt ſignātur p modū act⁹ vīus ſignātur p ꝑteritū ſic' infra. ꝺ. ix. dic' Bre. q̄ magis ꝑe dī⁹ filiū natum q̄ nasci.

Ad. v⁴. dō q' quo ad q̄d magis ꝑe dī de ipſo deo ꝑteritū iperfectū q̄⁹ ꝑteritū pfectū eo. ſ. q̄ terminationē nō icludit: ſic' vbū ꝑteriti pfecti. vñ in illis q̄ ſignātur per modū act⁹ vīus dī ꝓteritū pfectū: q2 hoꝝ pfectio nō pōt ſignari niſi ex termio. q̄ aūt ſignāt nō p modū operatiōis verē us ſignificāt p ꝑteritū iperfectū q2 hoꝝ pfect o nō dependet ex termino.

Ad ſextū dō q futurum maxie remouet a dīna p̄dicatione, ꝓpt̄ h q̄ nondū ē niſi in pō. nihilominꝰ tm̄ ſcōm id q̄ ē pfectionis in ipſo. ſ. q̄ longi⁹ diſtat a deficiēdo de ꝺo dī abiecta iperfectiōe.

Nūc de vītate 7c. Jquerit cū multa ſint attributa eſſentialia q̄rit q̄re de his trib⁹ facit mētionē: 7 dō q magī intēdit tātū ea tāgere q̄ pertinēt ad perfectionē dīni eē inquātū ē eē pfcz. pfcō ät eē pt̄ antēdi tripliciter: vl' fz q̄ excludit. ꝑua⁹ ñ eē: 7 iſta pfcō tāgit p vītatē. ſ. ꝑtā tē q̄ ꝑ eodē ſumūt vt dām ē: vl' fz q̄ excludit pōlitas 7 q̄tūad h ponit imutabilitas: vl' q̄tū ad integritatē ipſi⁹ eē 7 q̄tūad h ponit ſimplicitas q2 q̄cq̄d ē i ſimplici ē ipſū ſuū eē. Natur vl' ſubſtātie ſiue eſſentie. Sciendū q̄ iſta tria ſumūtur hic pro eodē. nō. n. ſumit hic nā ſm q̄ nominat p̄incipiū alicuius actus: ſz put dic' formam ꝓtentorū: ſic' hūanitas ē nā hois: ſimil' ſuba nō ſumi

tur hic p̄ro idiuiduo subsistēte i gñe subē: ſz ꝓ q̄
noiat eē p̄dicati p̄mi, put diuidit ꝓtra accñs ⁊ h
idē ē q̄ eēntia ñ existēs i aliquo ſic i ſubo. Sic
.n. ab eo q̄ ē ſape ⁊c. vi ecōtrario debere dici q̄
ſape, pcedit a ſapiētia: ⁊ dō q̄ nō loq̄tur ꝓ ordi-
nē rei: ſz ſm ordinē cognitionis nr̄e: q̄ i bitus ex
actib⁹ venit. Et ꝺs magis ē ⁊c.] vi incōuenie
ter loq̄ q⁹ eē non ſuſcipit magis ⁊ min⁹: ⁊ dō q̄
magis ⁊ min⁹ p̄ōt dici aliq̄d dupl̄r: vl q̄ ad ipſa
nās pticipata q̄ ſm ſe intēdit ⁊ remittit ſm acceſ-
ſū ad i̇minū ⁊ h nō ē niſi i accñtib⁹: vl q̄ ad mo
dū pticipādi ⁊ ſic ēt i eēntialib⁹ dī magis ⁊ minus
ſm diuerſū modū pticipādi. ſic angelus dī magis
intellectual q̄ hō. de aūt tm̄ ē q̄ nō nouit ⁊c.] no
titia q̄ſi expimētali: vt. ſ. ſucceſſiones tempum i
ſuo eē expiat. cui⁹ eēntie ꝓpat ⁊c. vi eē ſſim q⁹ eſſe
nr̄z nihil ē niſi p ꝓpationē ad ipz deū. q⁹ ꝓz Gre.
oia i nihil ⁊c. ⁊ dō q̄ eē nr̄z p̄ ad deū ꝓpari du-
plicit: vl ſic ad p̄n̄ a quo ē ⁊ ſic eē nr̄z ē ſolū per
h q̄ ad deū ꝓpat: vl ſcōz ꝓpationē, ppoztiōis vl
eq̄parātie: ⁊ ſic eē nr̄z ꝓparatū ad dinū q̄i nihil
ē: q⁹ i ifinitū ab eo diſtat. eē nō ē accñs ꝺo.] vi q̄
nec alicui creature: cū nihil ſit eēntiali⁹ rei q̄ ſuū
eē. Ad q̄ dō q̄ accñs dī h q̄ nō ē de itellectu
alic⁹ ſic rōnale dī aīali accidē: ⁊ ita cuilz q̄ditati
creati accidit eē: q⁹ nō ē de itellectu ipſi⁹ q̄ditatis
p̄ōt. n. intelligi hūanitas ⁊ tm̄ dubitari. vtz hō hē
at eē. Sed ſbīſtēs vītas.]excludit Hill. triplicez
pfectionē a deo eē. eē. n. creature nō ē aliq̄d per
ſe ſbſiſtēs: imo ē act⁹ ſubſiſtēs: ſz i deo ſuū eē ē
ipſe de⁹ ſubſiſtēs: ⁊ iō dicit q̄ ē ſubſiſtens vītas.
Itē eē creature ē acq̄ſitū ab alio ⁊ hz q̄⁹ i ſe pō-
ſſitatē ⁊ mutabilitatē: ſz eē deū ē cā ois eē imuta
bilit pmanēs: ⁊ iō dic q̄ ē manēs cā. Itē eē crea
ture differt a q̄ditate ſua. vñ per eē ſuū hō nō po
nit. i gñe hūano: ſz per q̄ditatē ſuā: ſz eē deuz eſt
ſua q̄ditas: ⁊ iō per eē ſuū ponit de⁹ i gñe deo. ⁊
iō dz q̄ ē nālis gñis ꝑtas Q̄ō. iij.

D Ei ēt ſoli⁹ ⁊c.] h ꝓſequtur de ſecūdo attri
buto. ſ. imutabilitate dicēs ſolū deū in
cōmutabilē eē. alias aūt oēs creaturas
aliquo⁹ mutabiles. ⁊ circa h tria q̄rūt. p⁹ an deus
ſit oio imutabilis. 2⁹ an ois creatura ſit mutabil'.
3⁹ de modis mutationum quos Augu⁹ aſſignat
in littera.

a D p⁹ ſic, pcedit vi q⁹ de⁹ ſit aliquo⁹ muta-
bil'. ſap⁹. vij. oib⁹ mo. eſt ſapia. ſz ſapia dīa
de q̄ loq̄tur ē ipſe de⁹ g̃ ⁊c. ℞. dcd mouet ſe
ipſū mouet a ſeipſo. Sz ſic dic Aug⁹ ſup gn̄. ſpi-
rit⁹ creato: mouet ſe nec p tēp⁹ nec p locū. g̃ vi q⁹
moueat. Itē oē q̄ ē p alterū reducit ad illud
q̄ ē per ſe. ſz inuenim⁹ m̄lta q̄ mouētur per alios
motozes. g̃ oz eē aliq̄d q⁹ mouet a ſeipſo. ſz ois
creatura mota mouet ab alio q⁹ a deo. g̃ de⁹ eſt
mot⁹ a ſe. ℞. oē q⁹ exit de otio i actū aliquo⁹
mouet ſcōm phm: q⁹ ois opatio q̄ ē ab operante
nō moto ē ſemp: ſz de⁹ q̄ñq̄ creat in actu vel in
fūdēdo gr̄az cū ꝓus h nō fecerit. g̃ vi q⁹ ad min⁹
ſit in eo mutatio de hitu in actū. Cōtra. mal. iij.
ego de⁹ ⁊ nō mi. ⁊ ia. i. apō quē ⁊c. ℞. ſic ꝓbat
phs. oē q̄ mouet ab alio mouet ſingularit illud
a quo mouet mobile ipſū ēt mouetur oz q⁹ ab ali
quo motoze moueat: ſz ipoſſibile ē ire i infinitū.
g̃ oz deuenire ad p⁹ motoz ē qui mouet ⁊ nullo⁹
mouet: ⁊ h ē de⁹. g̃ oio ē imutabilis. Rñ. dō.
q⁹ ois mot⁹ vel mutatio quocūq⁹ mō dicat ꝓſeq̄
tur aliq̄ poſitionē cū mot⁹ ſit act⁹ exiſtēs i pō. cū
igit de⁹ ſit act⁹ purus nihil hñs de pō admixtuz
nō p̄t i eo eē aliq̄ mutatio. Ad p⁹ g̃ dō q⁹ diuina
ſapiētia nō dī mobilis: q⁹ in ſe moueat: ſz inq̄⁹
pcedit i effect⁹: ⁊ iſta pceſſio nō ē ꝑ me mot⁹ ſz q⁹
dā ſilitudinē mot⁹ hz. in motu. n. locali, pceſſiuo
illō q̄ ē i vno loco fit poſtmodū i alio: ⁊ deide
i alio: ⁊ ſic deinceps quousq⁹ ꝓpleat mot⁹. ſilit
aūt diuina ſapiētia q̄ ē exemplar rerum facit ſilitu
dinē ſuā in creatura ſcōz ordinē q⁹ per ꝓus effi
ciūtur i pticipatiōe diue ſilitudines creature ſupi
ores ⁊ poſteri⁹ inferiores. vñ nihil hz ſilitud. nē
mot⁹ q⁹ ipſa diuina ſapiētia ſcōm ſilitudinē ſuā
efficit in creatura. in duob⁹ aūt deficit a rōe mo-
tus. ꝓmo q⁹ nō ē idēnūero q⁹ ē in hoc ⁊ i illo. ſz
ſilitudo ei⁹. 2⁹ q⁹ nō ē ibi ordo tp̄is ſcōz q⁹ pce-
dit i diuerſas creaturas, ſz tm̄ ordo nāe q⁹ p pri⁹
nāliꝝ ſunt i pticipatione diue bonitatis creature
nobiliozes ⁊ ſine tpe: ⁊ ſic ēt itelligit q⁹ Dio⁹ di
cit i p̄n⁹ cel. hiera. Sz ⁊ pze luminū moto ⁊c. ⁊ q⁹
frequēter dicit diuinaz bōitatē vel ſapiētiā pce-
der i creaturas. Ad 2⁹ dō q⁹ Aug⁹ accipit lar
ge moueri ſcōz q⁹ ipſū itelligē ē moueri quoddā
⁊ velle q̄ ꝑ nō ſūt mot⁹ ſz opatiōes. in h. n. vifi-
cat dcm platōis q̄ dixit. de⁹ mouet ſe ſic dic. Lō
mē. q⁹ de⁹ intelligit ſe ⁊ vult ſe. ſic ēt di⁹ q̄ finis
mouet efficiētē: vl dō q⁹ mouet ſe in creaturaruz
ꝓductionē vt dictū ē. Ad 3⁹ dō q⁹ ipoſſibile ē
aliq̄d mouere ſeipſū niſi ſcōz diuerſas ptes. ita
q⁹ vna pars ſit mouēs ⁊ alia mota. ſ. cū ēt i aiali ē
aīa mouēs ⁊ corp⁹ motū. c⁹ rō ē q⁹ nihil mouz ni
ſi ſcōm q⁹ ē i actu: nec mouet niſi ſcōm q⁹ ē i pō. ⁊
h duo non p̄ñt ſimul eidē inecē reſpectu eiuldem
q⁹ de⁹ ē ſimplex nō p̄t eē q⁹ ſeipſū moueat, ꝑ io
quēdo: ⁊ q⁹ g̃ obijcit q⁹ oē mobile p aliud redu-
cit ad mobile per ſe. vum ē de reductiōe q̄ ē ad p̄
mū i gñe i lo. vñ ſcōm phos oia mobilia reducū
tur ad p⁹ mobile qō dicebāt motū ex ſe: q⁹ ē cō
poſitū ex motoze ⁊ moto: ſed h vlti⁹ oz reducer i
p⁹ ſimp⁹ q⁹ ē oino imobile. Ad q̄rū dō q⁹ in
oib⁹ in q̄bus operatio differt a ſubſtātia oz eſſe
aliquē modū mo⁹ ex h q⁹ exit de nouo i operati
onē q⁹ acq̄rit i ipſo operatio q̄ ꝓus non erat. in
ꝺo aūt operatio ſua ē ſua ſuba. vñ ſic ſuba ē eter
na ita ⁊ operatio ſed nō ſeq̄tur operationē opera
tā ab eīno: ſz ꝓz ordinē ſapiētie q̄ ē p̄n⁹ opati.

D 2⁹ ſic, pcedit vi q⁹ nō ois creatura ſit mu
tabil'. ois. n. mutatio vt dz i. v. phicoꝝ. est
gñov l corruptio vl mot⁹: ſz q̄dā ſūt i qui
bus nullū hoꝝ ē ſic angli ⁊ bi⁹. q̄ ſūt ſeparata a
mā ⁊ motu ſcōz phos. g̃ ñ ois creatura mutabil'
ē. ℞. dcd ē mutabile pertinet ad conſideratiōez
nāl⁹ c⁹ conſideraꝝ motū. ſz ſbe ſeparate a mā ñ conſi
derāt a nāli. g̃ ñ ſūt mutabiles. ℞. dcd muta
tur ſubijcit mutatiōi: ſed forme ſimplices nō p̄ñt
eē ſubm vt dic Boe. g̃ non poſſunt mutari. ℞.
ſicut i littera dicit ois creatura mouet per tēpus
vl p locū: ſz q̄dā ſt creature quoꝝ ñ ē locus ⁊ tē-

pus ſic vle: q⁹ ſcōz phz ē vbiq⁹ ⁊ ſemp: ⁊ ſic mā p
ma de q̄ dic Aug. q⁹ ſuccedēs ipſū nō hz. g̃ ñ ois
creatura mutat. Cōtra. ꝑs. mutabil' eos ⁊ mu
tabūt. ℞. Dam. dic oē q̄ ē ex nihilo vtibile, ē in
nihil. q⁹. n. ⁊c. ſz ois creatura ē hi⁹. g̃ ⁊c. Rñ.
dō q⁹ ſic dict⁹ ē mot⁹ quocūq⁹ mō dicat ſeq̄tur po
tētia. cū igit ois creatura hēat aliq̄ potētiam vel
aliq̄d de potētia: q⁹ ſolus de⁹ ē pur⁹ act⁹. oz oēs
creaturas mutabiles eē: ⁊ ſolū deū imutabilē. ē
āt ꝓſideraſ duplicē poſſibilitatē. vna ꝓz id q̄ hz
alterā ſcōz id q̄ nata eſt hēre. p⁹ ꝓſeq̄tur natura
ſcōz q⁹ hz eē ab aliquo. oē. n. q̄ ē ſuum ab alio
hz nō ē per ſe neceſſe eē vt ꝑbat Auic. vñ q⁹ ē in
ſe eſt poſſibile ⁊ iſta poſſibilitas dic ōpendentiā
ad id a q̄ ē. h aūt poſſibilitas ē duplex q̄dā ꝓz de
pēdētia totī⁹ eē ad id a quo ēres ꝓz totū eē ſuuz
⁊ hi⁹ ē de⁹: ⁊ hāc depēdētia ſiue poſſibilitatē cōſeq̄
tur mutabilitas q̄dā q̄ eſt vtibilis in nih. ꝓz dam.
tm̄ h ñ ē, ꝑe mutabilitas nec creatura ſm h, ꝑe mu
tabil' ⁊ iō Aug⁹. de h ñ facit mētionē i ſra: ⁊ h⁹ rō
ē duꝑ: q⁹ i oi mutabili ē iuenire aliq̄d q⁹ ſb̄ternit
ei q⁹ p mutationē amouet: ⁊ de h dz q⁹ p̄ mutari
ſz ſi accipiam⁹ totū eē creature q⁹ depēdet a deo
nō iuenirem⁹ aliq̄d ſubtractū de q̄ poſſit dici q⁹
p̄ mutari. Alia rō ē q⁹ nihil dr̄ poſſibile cui⁹ ꝓti
uz ē neceſſariū: vl q⁹ nō p̄ eē niſi i poſſibili poſi
to: eē aūt creature oino deficere nō p̄ niſi retra
hat ide flux⁹ diue bōitat⁹ i creaturis ⁊ h ē impoſſi
bile ex imutabilitate diue volūtatis: ⁊ ꝓtiū neceſ
ſariū: ⁊ iō ex h creatura nō p̄ dici ſimplr coꝝpal'
vl mutabil': ſed ſub ꝓditiōe ſi ſibi relinq̄tur: ⁊ h ē
q⁹ dic Gre. oia imutabilia ⁊c. ē ēt q̄dā depēdētia
ſiue poſſibilitas rei ſm ptē ſui eē. ſ. formaz. ꝓſup-
poſita mā. vl eo q⁹ ē loco māe: ⁊ hāc poſſibilita-
tē ſeq̄tur mutatō variabilitatis ex eo q⁹ id q̄ hz
ab alio pōt amittere q̄m ē i ſe niſi forte ipediat ex
imutabilitate cāe vt dcz ē: ⁊ h mō ſcii glia ſt imu
tabiles i eē glie, ppt imutabilitatē diue volūtatis
2ª poſſibilitas ꝓſeq̄tur creaturā ſm q⁹ nō ē pfecta
ſimplr. ꝓz h. n. ſēp poſſibilis ē ad receptionē. vñ
ſm h ēt dī ois creatura mutabilis accipiēdo lar
ge mutationē ſcōz q⁹ oē recipe dz pati quoddā et
moueri ſic dic phs i li. de aīa itelligē quoddā pa
ti ē. Ad p⁹ g̃. dō q⁹ phi ꝓſideraueꝝ tm̄ illam
mutatiōez q̄ ē ſcōz variationē forme ſb̄al' vl acci
dētal' c⁹ cā ñ ē imutabil' ⁊ hāc differūt p gñatiōez
⁊ corruptionē ⁊ motū. talē āt mutatiōem ñ ē poſ
ſibile i āgel' eē q̄m ad id q⁹ i nā eoꝝ ē. ⁊ p h pz ſo
lutio ad 2⁹: q⁹ nāl' ñ ꝓſiderat niſi dcaz mutatiōez

Ad 3⁹ dō q⁹ magr ⁊ Aug⁹ loquūt h de creatu
ris q̄ hñt eē pfectū. foꝛ aūt ñ hñt eē pfm̄ cū ñ ſb
ſiſtāt i ſe ſz i alio: vl dō duplr aliq̄d mutabile: vl
q⁹ ſbijcit mutatōi ⁊ hoc mō id tm̄ q⁹ ē i pō mutaꝛ
aut ſic id qō remouet vl abijcit i mutatiōe: ⁊ ſic
forme q̄ ſūt act⁹ mutabiles ſūt. nō h tm̄ vi cē de i-
tētiōe Aug⁹. Ad q̄rū dō ſilr q⁹ mā p⁹ ⁊ vle nō
hñt i ſe eē cōpletū: ſz eē eoꝝ ē i pticularib⁹ ꝓpoſi
tī ⁊c. eē ñ mutat⁹ p ſe ſz tm̄ p accñs ſic ē ō formis.

D 3⁹ ſic, pcedit. vi q⁹ Aug⁹ icōuenīēter aſſi
a gnet modos mutatiōis creaturarū. ſcōz il-
lud. n. ē mutatio i q̄ inenit mot⁹ ſic ſcōz q̄ti
tatez vl q̄litatē ſz in q̄ nō ē mot⁹ vt dic phs. g̃ vi

q⁹ nihil dicat creaturas moueri p tpa. ℞. i nul
la diſſiōe oz vnū mēbꝝ ptineri ſb alio: ſz ois mo
tus q̄ ē p locū ē p tp̄s. g̃ videt icōueniēter dicere
mutatiōez loci ⁊ tp̄is. ℞. mot⁹ ſcōz phz ē i tri
bus gñib⁹. ſ. q̄titate: q̄litate ⁊ vbi: ⁊ adhuc ē i ſba
gño ⁊ corruptiō ſimplr: ⁊ i oib⁹ gñib⁹ gño ⁊ coꝛ
ruptio ſcōz q̄d q̄ oēs inueniūt in creatura coꝛpa
li. g̃ vi q⁹ diminute aſſignet mlitudinē creaturaꝛ
rū coꝛpalū p vbi ſiue p locū tm̄. ℞. tp̄s ē mē
ſura p̄mi mobil'. g̃ q⁹ ñ hz ordinē ad motū p̄mi
mobil' nō hz relationē ad tp̄s: ſz affect⁹ aiarū nō oꝛ
dinat ad motū celi nec ſubiacēt ſibi. g̃ icōueniēnt
dic q⁹ moueri p tempus ē per affectiōes mutari.

Rñ. dō q⁹ i motu, ꝑe accepto ē duo repire. ſ. ꝓ
tinuitatē ⁊ ſucceſſionē: ſm q⁹ hz ptinuitatē ſic, ꝑe
meſuraſ per locū: q⁹ ex ptinuitate magnitudinis
ē ptinuitas mot⁹ vt dr̄. iiij. ⁊. v. ꝑbi. ſcōz aūt q⁹ hz
ſucceſſionē ſic, ꝑe meſuraſ per ip̄s. vñ tp̄s dr̄ nu
mer⁹ mot⁹: ꝓz pri⁹ ⁊ poſteri⁹. q⁹ aūt inueniūtur ali
qui mot⁹ hñtes ptinuitatē ⁊ ſucceſſionē. aliq̄ aūt
hñtes ſucceſſionē ſic mot⁹ affectionū ⁊ ēt cogita-
tionū. q̄ñ. ſ. aīa trāſit de vna cogitatiōe i aliā. int
eni illas duas itētiōes cogitatas nō ē aliq̄ ptinui
tas ⁊ iō diuiſit mutationē creature p locū ⁊ tēp⁹.

Ad p⁹ g̃ dō q⁹ g̃ gñe q̄ñ ñ ē mot⁹ ſic i terminate
motū. nnllus. n. mot⁹ termiaſ ad q̄ñ ſic ad vbi. ē
tñ mot⁹ i q̄ñ ſic i meſurāte. Ad 2⁹ dō q⁹ diſtio i
telligēda ē cū pciſiōe. vt ſic. ſ. itelligat q⁹ q̄dā mu
tatio ē per locū ⁊ tp̄s: q̄dā aūt per tp̄s tm̄. q⁹ ꝓz
ex hīs q̄ dca ſūt. Ad 3⁹ dō q⁹ q̄uis i coꝛpali
bus ſint ꝑles mot⁹ oēs tñ ordinant ad motū lo-
calē celi q̄ ēcā ois mot⁹ coꝛpoꝛalis: ⁊ iō p motū
loca' ē tāḡt oēs: vl p̄t dici q⁹ alij mot⁹ a moto lo
cali tāḡt per mutationē q̄ ē p tp̄s: q⁹ ſic Lōm.
ꝓbat. in. viij. phi. nullus ali⁹ mot⁹ ē ſimplr ptinu
us niſi mot⁹ localis: ⁊ ipſe Aug⁹. dic i ſra q⁹ cre
atura coꝛpoꝛalē mouet: ⁊ p tp̄s ⁊ p locuz. Ad
q̄rtū dō. q⁹ tp̄s duplicit dr̄. vno mō numer⁹ poꝛ
ris ⁊ poſterioꝛ inēteoꝛ i motu celi: ⁊ iſtud tp̄s ꝓ
tinuitatē hz a motu ⁊ mot⁹ a magnitudine: ⁊ h tē
poze meſuraſ oia q̄ oēz hñt ordinē ad motū celi.
ſiue per ſe ſic mot⁹ coꝛpoꝛales ſiue per accñs ſic
aliq̄ operatiōes aie ſcōz q⁹ hñt aliq̄ relationē ad
coꝛp⁹ ⁊ h mō tm̄ accipit a phis. alio⁹ dr̄ tp̄s ma
gis cōis numer⁹ ei⁹ q̄ hz q̄cūq⁹ mō ꝑus ⁊ poſte
ri⁹: ⁊ ſic oz eē tp̄s meſuras ſimplices ꝓceptiones
ītellect⁹ q̄ ſi ſibi ſuccedētes ⁊ iſtō tp̄s ñ oz q⁹ hē
at ptinuitatē. cū illō fz q⁹ attēdit mot⁹ ñ ſit ptinuū
⁊ ſic accipit h tp̄s ⁊ freq̄nt a theolog. Q̄ō. iij.

Adēq⁹ ſola. ⁊c.] h ē tīa pars diſtictiōis
i q̄ magr determiat de diua ſimplicitate
⁊ diuidit i ptes duas. i p⁹, ppōit q̄ō ītēdit
In 2ª, pbat ppoſitū ibi. vt aūt ſcia ⁊c.] q̄
diuidit i duas. In p⁹ oñdit creature m̄ltiplicitatē.
i 2ª oīnā ſimplicitatē ibi. t e⁹ vo ⁊ ſi multiplicit.]
p⁹ i duas. i p⁹ excludit ſimplicitatem a creatura
coꝛpali. i 2ª a ſpūali. ibi. creatura q̄s ſpūal' ⁊c. Ios
vo ⁊ ſimiliť ⁊c h oñdit diuā ſimplicitatē: ⁊ diuidit
i partes duas. i p̄ma oñdit ſimplicitatē. in 2ª ex-
cludit oēz ꝓpōz ab ipo. ibi. q⁹ aūt i nā diuinitatis
p̄ma i duas. i p⁹ oñdit vītatē. i 2ª excludit dubita
tōez. ibi. h diligēt attēdēdū ē ⁊c.] q⁹ aūt i nā ⁊c. h

excludit a deo oēm cōpositionē vl'mltiplicem. ⁊ circa hoc duo fac. ꝓmo oñdit spāl'r q i deo nō ē cōpositio accidētis ad subm. 2° oñdit vl'r q i ipo nulla ē cōpositio ibi. D' aūt simpli. ⁊c.] Circa ꝓ mū duo fac. ꝓmo excludit a deo accidētium p̄dicationē. 2° excludit q nec ēt suā de eo ꝓprie predicat ibi. Uñ nec ꝓprie ⁊c. Ad itellectū huius ptis duo q̄rūt. ꝓmo de oīna simplicitate. 2° ò simplicitate creatur' si possit eē. Circa ꝓ^m tria q̄rūt. p° si ò sit oīmoda simplicitas. 2° an ꝓtineat i p̄dicamēto subē. 3° si alia p̄dicam̄ta de ipo dicāt.

Ꝺ p^m sic ꝓcedit. vī q de' nō sit simplex oīo
a ens. n. cui nō fit additio ē ens cōe p̄dicatū de oīb' de quo nihil pōt ve negari. ſz de' nō ē hi'. g̃ ad eē suū fit aliq̄ additio. nō ē ergo simplex. Ꝺ. boe'. li. de ebdo. oē q ē eē ptic̄pat vt sit. alio aūt ptic̄pat vt aliq̄d sit. ſz deus vissime ē ens ⁊ ē aliq̄d. q2 bon' ⁊ sapiēs ⁊ hi'. g̃ de' hz eſ se suū quo ē. ⁊ sup̄ hz aliq̄d aliud q̄ aliq̄d ē. g̃ ñ ē simplex. Itē de quocūq; p̄dicat aliq̄d qō nō ē de subā sua illud nō ē simplex. Sz dc̄d predicat de aliquo postq̄ nō p̄dicabatur illud nō ē de subā sua. cū nulli rei subā sua de nouo aduenīat cū igit de deo p̄dicet aliq̄d postq̄ non p̄dicabat vt eē dīm ⁊ creatorē. q̄ dicūt de ipo ex tpe vī q ipe nō sit simplex. Ꝺ. vbicūq; sunt plēs res in vno ibi oz eē aliquē modū ꝓpositiōis. ſz i oīna nā sūt tres psone realr distincte ꝓueniētes i vna eētia. g̃ vī ibi eē aliqs mod' ꝓpositiōis. Cōtra: oē ꝓpositū ē posteri' suis ꝓponētib'. q2 simpliti'ē ꝑus i se q̄ addat sibi aliq̄d ad ꝓpositū ter tū sed ꝓmo simplr nihil ē pri'. cū igit de' sit ꝓmū ꝑn' non ē ꝓpositū'. Ꝺ. illud q ē ꝓmū dās oībus eē hz eē non dependēs ab alio. q. n. hz eē dependēs ab alio hz eē ab alio: ⁊ nullum talē eē p^m dās eē. sed de' ē ꝓmū dās oīb' eē: g̃ suū eē nō de pēdet ab alio: sed cuiuslibet ꝓpositi eē dependet ex ꝓponētib' q̄b' remotis ⁊ eē ꝓpositi tollit. ⁊ �looz rē ⁊ fm intellectū. g̃ de' nō ē ꝓpositū'. Itē illō q ē ꝓmū ꝓncipiū eēndi nobilissimo mō hz eē cū semp sit aliq̄d nobili' in cā q̄ in cāto. Sed nobilissim' mod' hñdi eē ē quo totū aliq̄d est suuz eē g̃ de' ē suū eē: ſz nullū ꝓpositū totū ē suū eē. q2 eē ipsi' sequtur ꝓponētia que nō sūt ipsū esse. g̃ deus nō ē ꝓpositū' ⁊ h simplr ꝓcedēdū ē. Ad p^m g̃ dō q aliq̄d eē sine additiōe dī dupl'r: aut de cui' rō ne ē vt nihil sibi addat ⁊ sic dī de deo. h. n. oz p fectū eē in se exquo additionē nō recipit: nec pōt eē cōe: q2 oē cōe saluat i ꝓprio vbi sibi fit additio: aut ita q nō sit de rōne ei' q̄ fiat sibi additio neq; q nō fiat: ⁊ hoc mō ens cōe ē sine additiōe. ut itellectu. n. entis nō icludit ista ꝓditio sine additione. alīs nunq̄ posset sibi fieri additio q2 eēt ꝺ rōez ei': ⁊ iō cōe ē: q2 in sui rōne nō dicit aliquaz additionē: ſz pōt sibi fieri additio vt determineē ad ꝓprium. Sic ēt alal cōe dī eē sine rōne: q2 de itellectu ei' nō ē hīe rōez neq; nō hīe. ꝛ sin' autē dī sine rōe eē q2 i itellectu ei' icludit negatō rōis ⁊ p h determinat fm differētiā. ꝓpam: ita ēt diuinū eē ē determinatū i se ⁊ ab oīb' alīs diuisūp h q sibi nulla additio fieri pōt. vñ p3 q negatiōes dicte de deo nō designāt i ipso aliq̄ ꝓponentiam.

Ad 2^m dō q i reb' creatis res determinat vt sit aliq̄d triplr: aut p additionē alicui' differentie q̄ pōlr i genere erat: aut ex eo q nā cōis recipit in aliquo ⁊ fit h aliq̄d: aut ex eo q alicui addit accidens p qō dī eē vl'cies vl'alb'. nullus istoz modoz pōt eē i deo q2 ipse nō ē cōe aliq̄d cū de itellectu suo sit q nō addat sibi aliq̄d. nec ēt eius nā ē recepta i aliquo cū sit actus purus. nec ēt recipit aliq̄d extra eēntiā suā eo q eēntia sua ꝓtinet oēm perfectionē: remanet aūt q sit aliq̄d determinatū p ꝓditionē negādi ab ipso oēm additionez vel ꝓditionē. ⁊ p h remouet ab eo oē aliud quod possibile ē additionē recipe. vñ p suū eē absolutū. nō tm ē ſz aliq̄d ē. nec differt i eo quo ē ⁊ aliq̄d eē. nisi p modū significādi vl'rōne. vt sup2a dictū ē de attributis. dictū aūt boetij intelligit de participātib' eē ⁊ nō de eo q̄ eēntialit ē suū eē. ex quo p3 q attributa nullā ꝓpositionē i ipo faciūt. sapiētia. n. fm suā rōnē nō facit cōpositionē ſz ſz suū eē, put in subo realit differēs ē ab ipso q̄lit' i deo nō ē vt dcm̄ ē. Ad 3^m dō q hi' rel'ones q̄ dicūt de do ex tpe ñ ponūt aliq̄d i ipo realr. ſz tm i creatura. ꝓtigit. n. vt dic̄ phs. v. meta. a iq̄d dici relatiue nō q ipz referat. ſz q: aliquid refert ad ipz sic ē i oīb' quoz vnū dependet ab alio ⁊ non ecōuerso. sic scibile ñ ē relatiuū nisi q2 scia refertur ad ipz. scibile. n. nō ꝺpendet a scia ſz ecōuerso. Sz q2 itellect' nr' nō pt accipe rel'oez i vno extremoz q̄n itelligat i illo ad qd refert. iō ponit rel'o nē q̄ dā circa ipz scibile. ⁊ significat ipz relatiue. vñ illa rel'o q̄ significat i scibili nō ē realr i ipo ſz ſz rōez tm. i scia aūt realr. ita ēt rel'o ipo: tata p h nomē de' vl creatoz cū de do dicūt nō ponit aliq̄d i do nisi ſz itellectuz: ſz tm i creatura: ex quo p3 q diuersitas rel'onū ipl' dei ad creaturas nō ponit ꝓpez ipo. Ad q̄rtū dō q sic sup2a dcm̄ ē, potest ꝑ se aliq̄d ꝓpata ad eēntiā. ñ differt re ab ipa ⁊ iō nō facit ꝓpez cū ea: ſz ꝓpata ad suū correlatiuū facit distinctionez realē. ſz ex illa pte non ē aliqua vnio ⁊ ideo nec ꝓpositio. vñ reliquit ibi tres esse res ⁊ tm nullā ꝓpositionem ex h p3 noia personalia nullā i deo ꝓpositionē significare.

Ꝺ 2^m sic ꝓcedit. vī q de' sit i p̄dicamēto sbe oē. n. qō ē vl ē suba vel accīs: ſz de' nō ē accidē s g̃ ē sba. cū igit suba p̄dicet de ipo sic p̄dicatū sbale ⁊ ñ ꝓuersiz: q2 nō ois sba ē de'. vī q de ipo p̄dicet sic gen'. ⁊ ita de' ē i gñe sbe. Ꝺ. sba ē qō ñ ē i sbo: ſz ē ens p se. cū igit ò h maxie ꝓueniat vī q ipe sit in gñe sbe. Ꝺ. fz phz. x. meta. vnūqōq; mēsurat mimo sui gnis. ⁊ dic ibi ꝓmē. q2 illō ad qō mēsurāt oēs sbe ē p^m moto: q̄ fz ipz ē de'. g̃ de' ē i gñe sbe. Cōtra q̄cd ē i gñe sbe aut ē sic gnālissimū aut ē sic ꝓtētū sb ipo: ſz ois ñ ē i gñe sbe sic gnālissimū q2 p̄dicaret de oibus sbīs: nec ēt sic ꝓtētū sbe: q2 addēt aliq̄d. s. gē' ⁊ ita ñ eēt oīna eēntia simplicissima. g̃ de' ñ ē i gñe sbe. Ꝺ. q̄cd ē i gñe hz eē suū determiatū ad illō gen' ſz eē oīnū nllo° tmiatū ē ad aliq̄d gen' q̄nimo ꝓphēdit i se nobilitatez oiuz gñuz vt dic phs ⁊ ꝓn. i. v. met. g̃ ois ñ ē i gñe sbe: q ſimplr ꝓcedēdū ē. h' āt rō q̄drupl'r assignat. p° pōit i ſra ex pte noīs sū pta. nlli nom̄ sbe ipōit a sbstādo. ois āt nlli sbstat

ꝛ sumit ex rōne eius q est in gñe. oē enī hi' addit addit aliq̄d sup2a gen': ⁊ iō illud qō ē sūme simp' nō pōt eē in genē. 3° rō subtilioz ē. Aluic. oē q ē in genē hz q̄ddītatē differētē ab eē: sic hō. humanitati. n. ex h q ē humanitas nō debet eē in actu. pōt enīz cogitari humanitas ⁊ tm ignrari an aliq̄s hō sit. Et rō hui' est: q2 cōe q p̄dicat de hīs que sūt i genē p̄dicat q̄ddītatē cū gen' ⁊ spēs p̄dicent i eo q q̄d. illi aūt q̄ddītati nō debet eē nisi per h q suscepta est in h vl'in illo. Et iō q̄ddītas generis vl spēi nō cōicat fm vnū eē oīb': ſz solū fm vnā rōnē cōem. vñ ꝓstat q eē suū nō est q̄ddītas sua. in deo aūt eē suū est q̄ddītas sua: alr ēt accideret q̄d ditati: ⁊ ita eēt acq̄situū sibi ab alio ⁊ nō hīet esse p eēntiā suā: ⁊ iō de' nō pōt eē in aliq̄ genē. Quarta cā est ex pfectione dīni eē que colligit oēs nobilitates oīz generū. vñ ad nullū gen' determiat vt obm ē. Ad p^m g̃ dō: q de' simp' nō est accīs: nec tm oīno ꝑe pōt dici suba. tū q2 nomē subē dī a substādo. tū q2 suba q̄ddītatē noiat q̄ est aliō ab eē ei'. vñ illa ē diffīo entis creati. Si tm nō fieret i h vis largo mō pōt dici suba q̄ tm intelligit sup2a oēm subam creatā q̄^m ad id qō est pfectionis in suba: vt nō eē in alio ⁊ hi'. ⁊ tūc est idē in p̄dicato ⁊ in subo: sic in oīb' que de deo p̄dicant: ⁊ iō ñ oē qō sequtur q est suba sit de': q2 nihil aliō ab ipso recipit p̄dicationē subē sic accepte fm q dī ò ipso: ⁊ ita ꝓpter diuersū mo^m p̄dicādi nō dī suba de deo ⁊ creaturis vniuoce: ſz analogice. Et h pt eē alia rō q̄re de' nō ē in aliq̄ genē. q2. s. nihil ò ipso ⁊ de aliis vniuoce p̄dicat. Ad 2^m dō: q ista diffinitio fm Auicē. nō pōt eē subē. suba ē q nō ē i subo. ens. n. nō ē gen'. h āt ne' nō i ſbo nihil pōt vñ h qō dico ens nō ē in subo nō dic aliqō gen': q2 in quolibet genē oz significare q̄ddītatē aliq̄: vt dictū ē: de cui' itellectu nō ē eē. ens aūt nō dic q̄ddītatē ſz solū actū eēndi cū sit p^m ipz: ⁊ iō nō sequtur ē nō in subo: g̃ ē in genē subē. Sz h deo nō ꝓuenit vt dictū ē. Ad 3^m dō: q mēsura ꝑe dī i q̄ntitatib'. dī. n. mēsura illō p qō inotescit q̄ntitas rei: ⁊ h ē mimū in genē q̄ntitatis: vel simp' vt i nūis que mēsurant vniuoce q̄ ē mimū simp'. Aut mini mū fm pōez nostrā sic in ꝓtinuis in qb' nō ē mini mū simp'. vñ ponim' palmā loco mīmi ad mēsurādū pānos: vel stadiū ad mēsurādū viā. Exinde trāslūptū ē nomē mēsure ad oīa genera: vt illō q ē p^m in quolibet genē ⁊ simplicissimū dī mēsura oīuz subarū sic de'. vñ nō oz q sit in genē subē sic ꝓtētū: ſz solū sic p^m hñs i se dēz pfectionē generis: sic vnitas i nūis: ſz diuersimode q2 vniuoce nō mēsurātur nisi nūi. Sz de' ē mēsura nō tm sub aliū perfectionū ſz oīuz q̄ sūt i oīb' generib': sic sapie vtutis ⁊ hi'. ⁊ iō q̄uis vnitas ꝓtineat in vno genere determinato sicut ꝓncipiuz nō tamē deus.

a Ꝺ 3^m sic ꝓcedit: vī ēt q alia p̄dicamenta de deo dicant. de q̄cūq;. n. p̄dicat spēs ⁊ gñs ſz scia q̄ ē spēs q̄litatis ig̃ ē q̄litas. Ꝺ. phs i v. metha. dic vnū i suba fac idē i q̄ntitate eq̄le: i q̄litate sile. Sz i deo dī ve eq̄litas ⁊ sīlitudo: g̃ oz de eo dici aliq̄d p mo^m q̄litatis ⁊ q̄ntitatis: sic sciam vel magnitudinē. Ꝺ. nā gñis p̄ssime reputur i eo in q ꝓmo ē. si de' ē p^m agēs: g̃ i eo actio ꝓxīma ꝓueniet. Ꝺ. q2to aliq̄d ē obliuioīs ie ētāto magis repugnat sūme pfectioni: ſz iter oīa alia entia rl'o hz debilissimū eē vt dicit Cōmē. xi. metha. vñ ēt fūdat sup alia oīa ētia sic sup2a q̄ntitatē eq̄litas ⁊ sic de aliis. cū igit in dīnis ueniat rl'o: multo fortius alia p̄dicamēta. Cōtra. Aug. oē q de deo dī aut fm suba m: aut fm rl'onē dī. ⁊ ita alia p̄dicamēta nō erūt i dīnis. h ēt hī ex aucte Aug. i littera. Ꝝ° dō: q q̄cd iuētū ēi creaturis de deo p̄dicat: p̄dicat eminēter: vt dic Dio. sic ēt ē i oīb' aliis causis ⁊ causatis. vñ oz oēm impfectionez remoueri ab eo: q2 i diuīnā p̄dicationē venit. sed in vnoq; ix. p̄dicamēto oz duo ueniō. s. rationez accītis. ⁊ rōnē p̄am illi' generis sic q̄ntitatis vl q̄litatis. Rō aūt accītis impfectionē ꝓtinet: q2 esse accītis ē i esse subi ⁊ dependē ⁊ cōpositionē facē cū subo p q̄ns. vñ fm rōnez accītis nihil pōt de deo p̄dicari. Si aūt ꝓsiderem' p̄am rōnē cuiuslibet generis quodlz alioz genez ꝑter ad ali q̄d ipoztat ipfcōez. q̄titas. n. hz ꝓpriā rōez i cōpatiōe ad subz. ē. n. q̄titas mēsura sube: q̄litas dispositio sube: ⁊ sic pz i oīb' alīs. vñ eadē rōe remouēt a dīna p̄dicatiōe fz rōez gñis sic remouebāt p rōem accītis. Si aūt ꝓsidēm' spēs ipaz tūc aliq fz driaſ ꝓpletiuas ipoztāt aliq̄d ipfectiōl vt scia vī' ⁊ hi'. ⁊ iō ista p̄dicāt de do fz ꝓpriā rōnē spēi ⁊ nō fz rōez gñis. ad aliq̄d aūt ēt fz rōem gñis nō ipoztat aliquā dependētiā ad subm imo refert ad aliq̄d extra: ⁊ iō ēt fz rōez gñis i dīnis ueniēt: ⁊ pp h tm remanēt duo mōi p̄dicādi i dī uinis. s. fz subaz ⁊ fz relationē. nō. n. spēi ꝓtente i genere debet aliq̄s modus p̄dicādi ſz ipsi generi. Ad p^m g̃ dō q sicut dcm̄ ē. scia nō p̄dicatur de deo fm rōez gñis. ſz fz ꝓpriā dīā q̄ ꝓpter rōnē ipsi' vñ nō p̄dicat vniuoce de deo ⁊ de aliis. ſz scōz ꝑus ⁊ posteri'. Ad 2^m dō q i dīnis q̄ dā dicūt hēre modū q̄ntitatis vel q̄litatis. nō q2 scōz talē modū p̄dicēt de do. ſz scōz modū quo ueniūt i creaturis ꝓut noia a nob ipōsita sē modū hñt q̄litatis ⁊ q̄ntitatis. sic ēt Dam. dicit q q̄dā dicūtur de do sic asseq̄ntia subaz. cū tm put i ipo ē nihil sit assequēs. Ad ꝛ^m dō q actio scōz q ē p̄dicatū dicit aliq̄d fluēs ab agēte ⁊ cū motu. ſz i do nō ē aliq̄d medīū scōz rē iter ipsū ⁊ opus ⁊ iō nō dī agēs actiōe q̄ ē p̄dicamētū. ſz actō sua ē substātia. de h tm plenius dicetur in ꝓncipio secūdi. Ad q̄rtū dō q debilitas eē relatiōis ꝓsideratur scōz iherētiā sui ad subz quia non ponit aliq̄d absolutū in subiecto. sed tm q respectuz ad aliud. vñ ex h hz magis q veniat i dīnā p̄dicationē. q2 q̄to minus addit tanto min' repugnat simplicitati. Qō. v.

Ēin q̄rit de simplicitate ex pte creature: et circa h tria q̄runt. ꝓmo an aliq̄ creatura sit simplex. 2° an aīa sit simplex: quia hec hz spālē difficultatē. 3° vtr sit totalī q̄ ꝓte corporis.

Universidad de Deusto
Biblioteca

D p⁹ sic pcedit vī q aliq̄ creatura simplex sit fo⁹a. n. ē ꝯpositōl ꝓtigēs simplici ⁊ uaria bili cētia pfistēs. ſz forma ē creatura g̃ ⁊c. Ꝺ resolutio itellect⁹ nō stat quousq; iuenit cōpositiōez siue sint sepabilia fm rē siue nō. m. ta. n. sepatur itellectu q̄ nō sepant actu fm boe⁹. li. de ebdo. illō g̃ i quo vltia stat resolo itellect⁹ ē oino simplex. ſz ens cōe ē hi⁹. g̃ ⁊c. Ꝺ. si ois creatura ē ꝯposita. cōstat q nō ē ꝯpositā nisi ex creaturis. g̃ ⁊ cōponētia sua erūt cōposita. igit vl'it i ifinitū q nā ⁊ itellect⁹ ñ ꝓpatit. vl' erit deuenire ad pma ꝯponētia simplicia q̄ tñ creature sūt: g̃ ⁊c. Si dī. q illa ꝯponētia nō pnt ee simplicia q2 hñt hitudinē ꝑcretā q sint ab alio. ꝺ illud q ē extrisecū rei nō facit ꝯpositiōez cū re ipsa. Sz agēs ē extrisecū a re g̃ p hoc q res ē ab aliquo agēte nō iducit i ipsa aliq̄ cōpositio. Cōtra Boe. i omni eo q ē citra pmū differt ⁊ qō ē ⁊ quo ē. ſz ois creatura ē citra p⁹. g̃ ē ꝯposita ex eē ⁊ qō ē. Ꝺ. ois creatura hz eē finitū ſz eē nō receptū i aliquo nō ē finitū imo absolutū. g̃ ois creatura hz eē receptū i aliquo: ⁊ ita oz q hēat duo ad min⁹. ſ. eē ⁊ id qō eē recipit. Rñ. dō q oē qō ꝓcedit a dō in diuersitate eēntie ꝺficit a ſimplicitate ei⁹. ex hoc aūt q deficit a simplicitate nō oz q icidat i cōpositiōem sicut ex hoc q deficit a sūma bonitate nō oz q incidat i ipsā aliq̄ malitia. Dico g̃ q creatura ē duplex. q dā. n. ē q hz eē ꝑpletū i se sic bō ⁊ hi⁹. ⁊ talis creatura ita deficit a simplicitate oīna q incidit i cōpositiōez. cū. n. i solo dō eē suū sit sua q̄ditas. oz q i aliq̄ creatura vl' i corpali vl' i spūali inueniatur q̄ditas vl' nā sua ⁊ eē suū q ē sibi acq̄situ a dō cui⁹ eēntia ē suū eē. ⁊ ita ꝓponit ex eē vl' quo ē. et q ē. ē et q̄dā creatura q̄ nō hz eē i se ſz tm̄ i alio sicut matia ꝑma. sic forma q̄lz. sicut vl'e. nō. n. ē eē alicui⁹ nisi ꝑticularis subsistēt i nā. ⁊ talis creatura nō deficit a simplicitate ita q sit cōposita. Si eni dī. q cōponit ex ipa sua nā ⁊ hitudinib⁹ q̄b⁹ refert ad deū vl' ad illud cū quo ꝓponit. Itē q̄rit de illis hitudinib⁹ vtrū sint res vl' nō. ⁊ si nō sūt res nō faciūt cōpositionē. Si aūt sūt res. ipse nō referūt hitudinib⁹ aliis ſz scipsis: q2 illud qō p se ē relatio nō refert p aliā relatiōez. vñ oportebit deuenire ad aliq̄d q nō ē ꝓpositu. ſz tñ deficit a simplicitate ꝑmi. ⁊ defect⁹ iste ꝓpedit ex duob⁹: vl' q2 ē diuisibile i potētia vl' p accīs sicut materia ꝑma. ⁊ forma. ⁊ vle: vl' q2 ē ꝓponibile alīi q dīna simplicitas nō patit. ⁊ p hoc ꝑz solutio ad ea q̄ obiecta sūt. ꝑme. n. rōnes procedebant de illis creaturis q̄ nō hñt eē ꝑpletū q̄ nō ꝓponūt ex aliis sic ex ptib⁹. ⁊ alie differentie ꝓcedebāt de creaturis q̄ habent eē completū.

D 2⁹ sic ꝓcedit. vī q aia sit simplex. sic̄ eni dic̄ phs fo de aia. Aia ē forma corꝑis sed ibidē dicit q neq; ē matia neq; ꝓpositū. g̃ aia nō ē cōposita. Ꝺ. oē q ē ꝓpositū hz eē ex suis cōponētib⁹. Si igit aia sit cōposita: tūc ipsa in se hz aliq̄ō eē ⁊ illō eē nunq̄ remouet ab ea ſz ex ꝓiunctiōe aie ad corꝑ⁹ reliquit esse hominis. g̃ eē hominis ē eē duplex. ſ. eē aie: ⁊ eē ꝓiūcti. q nō pōt eē cū vni⁹ rei sit vnicū eē. Ꝺ. ois ꝓpositio q aduenit rei post suū eē ꝓpletū ē sibi accidētalis. Si igitur aia ē ꝓposita ex suis ꝓncipiis hñs in see ē ꝑfectū cōpositio ipsi⁹ ad corꝑ⁹ erit sibi accidētalis Sz ꝓpositio accītalis terminat ad vnū p accīs. g̃ ex aia ⁊ corꝑe non efficit nisi vnū p accīs: ⁊ ita hō nō ē ens p se ſz p accīs. Contra boe. nulla forma simplex potest eē subz: ſz aia ē subm et potētiaz ⁊ hituū ⁊ spērū itelligibiliū. g̃ nō ē forma simplex. Ꝺ. forma simplex nō hz eē p se vt dictū ē. ſz illud q nō hz eē nisi p hoc q ē i alio nō pōt remanere post illud. nec ēt pōt eē motor quātus possit eē ꝑn⁹ mot⁹: q2 mouēs ē ens pfectum i se. vñ forma ignis nō ē motor vt dī. viij. phicoꝝ Aia aūt manet p⁹ corꝑ⁹ ⁊ ē motor corꝑis g̃ non ē forma simplex Ꝺ. nulla forma simplex hz in se vñ idiuiduet: cū ois forma sit de se cōis si igit aia ē forma simplex nō hēbit i se vñ idiuiduetur ſz tñ idiuiduabit p corꝑ⁹. remoto aūt eo qō est cā idiuiduatiōis tollit idiuiduatio. g̃ remoto corꝑe nō remanebūt aie diuerse ſz idiuidua. ⁊ ita nō remanebit nisi vna aia q̄ erit ipsa natura aie.

Rñ. dō q h ē duplex opio: q̄dā. n. dicūt q aia ē cōposita ex mā ⁊ forma quoꝝ ēt sūt q̄dā dicētes eādē eē ⁊ mā aie ⁊ alioꝝ spūaliū corꝑoraliū. Sz h nō vī eē vuz q2 nulla forma efficit intelligibil' nisi p h q sepat a mā ⁊ ab appēdētijs māe. h aūt nō ē ingtū ē mā corꝑalis pfecta corꝑeitate cū ipsa forma corꝑoreitatis sit itelligibilis per se paratione a mā vñ ille subē q̄ sūt itelligibiles per nāz nō vidēt eē māles. alias spēs rerū i ipsis nō eēt fm eē itelligibile. vñ Aui. dic̄ q aliq̄d dī eē intelligēs q2 ē immune a mā: ⁊ ꝓterea mā ꝑma ꝓpter quā ꝓsideraī nuda ab oi forma nō hz aliq̄ diuersitatē nec efficit diuersa per aliq̄ accītia añ aduētū forme subalis cui⁹ eē accidētale nō ꝑcedat subale. vni aūt perfectibili debet vna perfectio. g̃ oz q ꝑma forma subalis perficiat totā māz. ſz ꝑma forma q̄ recipit i mā ē corꝑoreitas a q̄ nunq̄ denudat. vt dicit Cōm. in. i. phi. g̃ forma corꝑoreitatis ē i tota mā ⁊ ita mā nō erit nisi in corꝑoribus

Si. n. dicēs q q̄ditas subē eēt ꝑma forma recepta i mā adhuc redibit in idē: q2 ex quiditate subē mā nō hz diuisionē ſz ex corꝑoreitate q̄ cō sequūtur dimēsiōes q̄titatis i actu ⁊ postea per diuisionē māe ꝑz q ꝺisponit diuersis sitib⁹ acq̄runtur in ipsa diuerse forme. ordo. n. nobilitatis in corꝑoribus vī eē fm ordinē sit⁹ ipsoꝝ. sicut igit ē super aerē. ⁊ iō nō vī q aia habeat materiā nisi mē eā tate sumat. Alīq dicūt q aia ē ꝓposita ex quo ēt q ē. differt aūt qō ē ⁊ mā. q2 q ē dicit ipz suppositum hñs eē. mā aūt nō hz eē ſz cōpositū ex mā ⁊ forma. vñ mā nō ē q ē ſz cōpositū. vnde i oib⁹ illis in quib⁹ ē cōpositio ex mā ⁊ forma est ēt cōpositio ex quo ē ⁊ qō ē. in ꝓpositis aūt ex mā ⁊ forma quo est pōt diuidi tripliciter. Potest eniz diuidi quo ē ipsa forma partis que dat eē materie. pōt ēt diuidi quo ē ipse act⁹ essendi. ſ. eē quo currit ē act⁹ currēdi. pōt ēt diuidi quo ē ipsa nā q̄ relinquitur ex coniunctiōe forme cū mā vt humanitas. ꝓcipue fm ponētes q forma q̄ ē totum q̄ dī quiditas nō ē forma partis de quib⁹ ē Aui. cū aūt de rōne quiditatis vl' ēntie nō sit q sit cōposita vel cōpositū: cōsequēs potest inueniri ⁊ itelligi aliq̄ q̄ditas ſ simp⁹ nō ꝓpōz ꝓpōz fo⁹a ⁊ materie. Si aūt iueniam⁹ aliq̄ q̄ditatē q nō sit ꝓposita ex mā ⁊ fo⁹a. illa q̄ditas aut ē eē aut nō. si illa q̄ditas sit eē sic erit eēntia ipsi⁹ dei q̄ ē suū eē: ⁊ erit oino simp⁹. Si vō nō sit ipsū eē oz q hēat eē acq̄situ ab alio. sic ē ois q̄ditas creata: ⁊ q2 h q̄ditas posita ē nō subsistē i mā nō acq̄rē sibi eē i acto: sic q̄ditatib⁹ ꝓpositis: imo acq̄ret sibi eē i se: ⁊ ita ipa q̄ditas erit h qō ē: ⁊ ipz ē suū erit q̄ ē: q2 oē q nō hz aliq̄d a se ē po⁹ respectu illius hi⁹ q̄ditas cū hēat eē ab alio erit possibil respcū illi⁹ eē: ⁊ respectu ei⁹ a quo eē hz: in q̄ nulla cadit pō. ⁊ ita i tali q̄ditate ineniet pō ⁊ act⁹ ſz q ipa q̄ditas ē possibil: ⁊ eē suū ē act⁹ ei⁹. Et h mō itelligo i angel⁹ ꝓpōz pōe ⁊ act⁹: ⁊ de q̄ ē ⁊ qō ē: ⁊ similit i aīa. vñ angelus vl' aia pōt dici q̄ditas vl' nā vl' forma simp⁹ inq̄ⁿ eoꝝ q̄ditas nō ꝓponit ex diuersis. tñ aduenit sibi ꝓpō hoꝝ duoꝝ. ſ. q̄ditatis ⁊ eē. Ad p⁹ g̃ dō: q aia ñ ē ꝓposita ex aliquib⁹ q̄ sint ptes q̄ditatis ipsi⁹: sic nec q̄libz alta forma: ſz q2 aia ē forma absoluta nō dependēs a mā: qō ꝓuenit sibi ꝓp assilationē ⁊ ꝓpinq̄tatē ad deū: ipsa hz eē p se q ñ hñt alie fo⁹ corꝑales. vñ i aia inuenit ꝓpō eē ⁊ q ē ⁊ ñ i aliꝫ: q2 ipsū eē ē forma rū corꝑaliū absolute: sic eoꝝ q̄ sūt: ſz cōpositi.

Ad 2⁹ dō: q aia sine dubio hz i se eē pfectū q̄uis h eē non resultet ex partibus componētib⁹ q̄ditatē ipsi⁹: nec ꝑ ꝓiūctionē corꝑis efficit ibi aliq̄d aliud eē. imo h ipsū eē q ē aie p se sit eē ꝓiūcti. eē n. ꝓiūcti ñ ē nisi eē ipsi⁹ fo⁹. ſz vnū ē q alie forme māles pp eoꝝ impfectionē ñ sūt p illud eē: ſz sūt tm̄ pncipia eēndi. Et p h ēt pz solo ad z⁹ q2 cō positio q aducnit aie p⁹ eē ꝑpletū fm modū itelligēdi ñ facit aliud ad eē: q2 sine dubio illud eē esset accītale: ⁊ iō nō sequtur q hō sit ens p accīs.

Ad q̄rtū dō: q si Bo⁹. loq̄tur de ſbo respectu q̄ rūcūq; accītiū dictū suū ē verū de fo⁹a q ē ita sim p⁹ q ēt ē suū eē: sic ē de⁹: ⁊ tal' simplicitas nec i aia nec i angelo ē. Si aūt loq̄tur de ſbo respectu accītiū q̄ hñt eē firmū i nā. ⁊ q sūt accītia idiuidui: tūc ē verū dictū suū ēt de fo⁹a simplici c⁹ q̄ditas ñ ꝓponit ex ptib⁹. Sūt. n. q̄dā accītia q ñ hñt eē vt ſz tm̄ itētiones rerū nāliū: ⁊ hi⁹ sūt spēs rerū q sūt i aia. Itē accītaliū hñtiū eē nāe: qm̄ ꝓsequunt nām idiuidui. ſ. mām p quā nā indiuiduat: sic albū ⁊ nigrū i hoie. vñ ēt ñ ꝓsequunt totā spēz. ⁊ talib⁹ accītib⁹ ñ pōt ſubici aia. Quedā aūt hñt eē nāe: ſz ꝓsequunt ex ꝓncipia ꝑsonalia: sic sūt ꝑtates ꝓsequētes spēm: ⁊ talib⁹ accītibus pōt fo⁹a subici simp⁹. q tm̄ nō ē suū eē rōne possibilitatis q̄ ē i q̄ditate ei⁹ vt dictū ē. ⁊ talia accītia ſt pōe aie: sic. n. ⁊ pūct⁹ ⁊ vnitas hñt suas ꝑtates. Ad v⁹ dō: q ois fo⁹a ē aliq̄ ſilitudo ꝑmi q ē act⁹ pur⁹. vñ q to fo⁹a magis accedit ad ſilitudinē ipsi⁹ plurices participat de pfectionib⁹ ei⁹. iter formas aūt corꝑoraliū magis appropinq̄t ad ſilitudinē dei aia rōnal: et iō ꝑticipat de nobilitatib⁹ dei q itelligit q ꝑ pōt mouē: ⁊ q hz eē p se. ⁊ aia sēsibil minus ⁊ vilis adhuc, min⁹ ⁊ sic deinceps. Dico igit q aie nō ꝓtingit mouē vel hīe eē absolutū inq̄ⁿ ē fo⁹a ſz inq̄tū ē ſilitudo dei. Ad 6⁹ dō: q fm p̄dicta i aia ñ ē aliq̄d quo ipsa idiuiduet. ⁊ h itellexerūt q̄ negauerūt eā eē h aliq̄d: ⁊ nō q nō hēat p se absolutū eē. Et dico q nō idiuiduat nisi ex corꝑe. vñ ipossibil' ē error ponētiū aias ꝑus creatas ⁊ postea incorꝑatas: q2 nō efficiunt plures nisi fm q ifūdūtur plib⁹ corꝑib⁹. ſz q̄uis idiuiduatio aiaꝝ dependeat a corꝑe q̄ ad sui ꝑn⁹: nō tñ q̄ ad sui finē. ita ſ. q cessatib⁹ corꝑib⁹ cesset idiuiduatio aiaꝝ. L⁹ rō ē q cū ois iperfectio ifūdat māe fm capacitatē suā. nā aie ita fūdēt diuersis corꝑib⁹ nō fm eādez nobilitatē ⁊ puritatē. vñ i vnoq; corꝑe hēbit esse terminatū fm mēsurā corꝑis. h aūt eē terminatū q̄uis acq̄rat aie in corꝑe nō tñ ex corꝑore nec ꝑ dependētiā ad corꝑ⁹. vñ remot⁹ corꝑib⁹ adhuc remanebit vniculq; aie eē suū. nā cū ſz affectiōes vl' oīspōnes q̄ ꝓsecute sūt ipsā, put fuit perfectō talis corꝑis. ⁊ h ē solo Auicē. ⁊ pōt manifestari per ex⁹ sēsibile. Si. n. aliq̄d vnū ñ retinēs fi⁹ oīsti guat per diuersa vasa: sic aq̄ quādo vasa remouebunt ñ remanebūt, ꝑe fi⁹ oīstincte ſz remanebit vna tm̄ aq̄. ita ē de formis mālib⁹ q̄ ñ retinēt eē per se. Si aūt sit aliq̄d retinēs figurā q̄ ꝺistinguat fm diuersas figuras per diuersa vasa sic ētremotis illis remanebit distinctio figurarū vt ꝓz i cera. ⁊ ita ē o aia q̄ retinet eē suū p⁹ corꝑoris destructionē: qō ēt manet i ipsa eē idiuiduatū ⁊ distinctū.

a Dz⁹ sic ꝓcedit: vī q aia ñ sit tota i q̄lz parte corꝑoris. cū. n. aia sit forma simp⁹ totalitas ei⁹ attēdit fm pōs ſz ñ i q̄libet parte corꝑis sē oēs ei⁹ pōe: g̃ ñ ē tota i q̄lz pte corꝑis. Ꝺ. aial ē q ē ꝓpositū ex aia ⁊ corꝑore. si igit aia eēt i q̄libz parte corꝑoris tota q̄libet pars corꝑoris eēt al. sic q̄libet pars ignis ē ignis: g̃ ⁊c. Ꝺ. ꝓstat q aia ifluit vitā corꝑori. Si igit aia eēt tota i q̄libz parte corꝑoris: q̄libet pars corꝑoris imediate acciperet vitā ab aia. ⁊ ita vita vni⁹ partis ñ depēdēt ab alia. qō vī falsū: q2 vita tot⁹ corꝑoris dependet ex corde: g̃ ⁊c. Ꝺ. corꝑ⁹ hz diuersas partes distinctas. si igit aia eēt i q̄libet parte corꝑoris tota to⁹ eēt i ptib⁹ locis si⁹. h aūt ñ vī ꝑuenire nisi deo: g̃ ⁊c. Cōtra. forma subal' adest cuilibz parti mat'ie. ñ. n. perficit tm̄ to⁹ ſz singl'as partes. sed aia ē forma subalis corꝑoris aiati: g̃ ⁊ i q̄libz parte ei⁹ tota. Ꝺ. videm⁹ q aia eq̄liter cito sētit lesionē i q̄libet parte corꝑoris. h aūt ñ eēt nisi aia adesset cuilibet parti: g̃ aia ē tota i q̄libz parte corꝑoris. Rñ. dō: q q̄dā posuerūt aiaꝝ dup⁹ posse ꝓsiderari. Aut fm suā ēntiā. aut fm q ē q̄dā to⁹ pōle. Si ꝑmo mō sic dicebāt ipsaꝝ ñ eē i toto corꝑe ſz i aliq̄ parte ei⁹. ſ. corde: ⁊ per cor viuificare totū corꝑ⁹ per spūs vitales ꝓcedētes a corde. Si secūdo mō sic aia ꝓsiderat vt q̄dā pō integrata ex oīb⁹ particularib⁹ potētijs: ⁊ sic tota aia ē i toto corꝑe ⁊ nō tota i q̄libet parte corꝑoris. imo sic dic phs. ij. de aia. partes aie se hñt ad partes corꝑoris: sic tota aia ad corꝑ⁹ to⁹. vñ si pupilla eēt aial: visus eēt aia ei⁹. Dul' aūt positiōis cā fuit dup⁹ falsa imaginatio. Una ē q2 imaginati sunt aiaꝝ eē i corꝑore: sic i loco: ac si tm̄ eēt motor ⁊ nō forma. sic ē nauta i naui. Alia ē q2 imaginati sunt simplicitatē aie eē ad modū pūcti vt sit aliq̄d indiuisibile hñs situ idiuisibile ⁊ vtrūq; horꝝ stultū ē

Et iō dō cū Aug. q aia fm ēntiā suā ꝓsiderata

tota ẽ i q̄libꝫ pte corpis. Jō dic̃ Alb. non tñ tota si accipiat fm totalitatẽ põz̃. sic. n. ẽ tota i toto aia li. ꝛ rō huj⁹ ẽ: qz nulli subē simplici debet locꝰ ni si fm rōnē quā hz ad corpꝰ. aia aũt cōparat ad corpꝰ: vt ei⁹ forꝫa q̄ totū corpꝰ ꝛ q̄libet ps ei⁹ hz cē sic̃ a forma subali. ꝛ tñ põs ei⁹ ñ oēs ptes corporis ptic̃pāt: imo sũt aliq̄ põe q̄b⁹ ñ ē possibile pfici aliq̄d corpeũ sic̃ põe itellectie. Allie aũt sũt q̄ pñt eē pfectiones corporꝫ: ñ tñ eas oēs ifluit aia i q̄libꝫ pte corpis: cũ ñ q̄libꝫ ps corpis sit eiusdē armonie ꝛ cōmixtionis. ꝛ nihil recipit i aliq̄ nisi fz ꝓportionē recipiētis: ꝛ iō nō eadē pfectionē recipit ab aia auris ꝛ oculus: tñ q̄libꝫ ps recipit esse vñ si pōsideret aia ꝓut ẽ forma ꝛ ēntia ẽ i q̄libet pte corpis tota. Si aũt ꝓut ẽ motorꝫ fm potētias suas sic ẽ tota i toto ꝛ i diuersis ptib⁹ fz diuersas potētias. Ad pm q̄ dō. q cū dr⁹ tota aiam cē in q̄libꝫ pte corpis itelligim⁹ p totū pfectionez nature sue ꝛ nō aliquā totalitatẽ ptiū: totū. n. ꝛ pfectū ẽ idē: vt dic̃ phs i. iij. physi. Ad 2m dō: q pfectibile dz cē ꝓportionatū sue pfectioni. aia aũt q̄uis sit forma simp'. ẽ tñ multip' i vtute fm q ex ei⁹ essētia oriunt diuerse potētie: ꝛ iō dz corpꝰ ꝓportionatū sibi hze ptes distinctas ad recipiendū diuersas potētias. vñ ēt aia dic̃ẽ actꝰ corpis orignati. ꝛ qz nō q̄libet pars aialis hz talē distinctiõez nō põt dici al'. fz' aie min⁹ nobiles q̄ hñt paruā diuersitatẽ i potētijs pficiunt ēt corpꝰ qō est q̄si vni forme i toto ꝛ partib⁹. ꝛ iō ad diuisionem partium efficiunt diuerse aie actu i partib⁹ sic̃ ēt i aialib⁹ annulosis ꝛ plātis: nō tñ añ diuisionē i hi⁹ aia lib⁹ q̄libꝫ pars dz aialis nisi i põ: sic̃ nulli⁹ ptinuꝫ pars ẽ nisi i põ: vñ nec pars ignis ẽ aliq̄d actu nisi p diuisionē. Ad 3m dō: q viuẽ i aiali dr⁹ dupꝫ vno⁹ viuẽ ẽ ipsū cē viuẽtis: sic̃ dicit phs. ij. de aia. viuẽ viuẽtib⁹ ẽ eē: ꝛ h mō aia imediate facit viuẽ quālibet partẽ corpis inq̄ ẽ ei⁹ forma. alio⁹ dici tur viuẽ ꝓ opatione aie quā fac̃ i corpe ꝓut ẽ motor: ꝛ talẽ vita q̄ deferꝫ p spēs vitales ꝛ talẽ vitā ifluit p i corꝫ. ꝛ postea i oēs alias partes: ꝛ ide ẽ q leso corde pit opatio aie i oib⁹ partib⁹ corpis: ꝛ p ꝓñs eē ipsarū partiū q̄ cōseruat per opationez aie. Ad q̄rtū dō: q aia nō ẽ i corpe vt' i partibus corporis sic̃ i loco: fz sic̃ forma i mā: ꝛ iō nō sequitur q sit i plib⁹ locis. Aliud timor aliud le. vz per h ñ designari cōpositio aie cū ista fm phz li. p⁹ de aia: sint passiones ꝓiūcti. ꝛ dō q amor ꝛ timor ꝛ hi⁹ oia dicunt dupl'. vel fm corporalē passionē: ꝛ sic sũt passiones ꝓiūcti: nec remanēt i aia sepata: vel fm q cōsistūt i appbēsione ꝛ affectiõe itellectia: ꝛ sic accidūt ipsi aie fz se: ꝛ sũt i ipsa p⁹ seperationez a corpore. vñ ēt phs. viij. ethi. ꝛ. xj. metha. ponit delectationē ēt i mā dina. Sine idigentia creatorẽ. h iō dic̃ q: oia alia agētia ab ipo agūt ꝓpt finē aliū a se. ꝛ iō acqsitionē illi⁹ finis indigēt: ipse aũt deꝰ ꝓpt seipsū oia fac̃: vt dr⁹ ꝓuer. xvj. vniuersa ꝓpt se ipm. ꝛ iō agit sine idigētia. Sine hitu oia cōti. h iō dic̃ q: hũ⁹ ẽ corꝫ q̄ circa corpꝰ adiacēt: i qb⁹ quodāmō ipsū corpꝰ ẽ sic̃ in vestimēto: cũ aũt ꝓtinē dicat alio⁹ i corporalib⁹ q̄ in spūalib⁹: qz i corporalib⁹ q̄ ineſt ꝓtinet ab eo in quo ẽ: sic̃ aq̄ a vase. i spūalibus aũt qō ineſt ꝓtinet illud i quo ẽ: sic̃ aia corpꝰ: deus q̄ ẽ i rebus sic̃ cōtingẽs ipsas nō dr⁹ i eis eẽ: sic̃ hñs hitū i hitu vt i cludat ab eis. ẽ. n. intra oia nō iclusus: ꝛ iō q̄uis sit i oib⁹ sic̃ ptinẽs: nō tñ oia se hñt ad ipsū p modū hitus. Nō ex cōpositis deus ꝛẽ. Ad itellectū huius lre sciẽdū ẽ q̄ q̄ñ aliq̄d subaliter cōponit ex partibus perfectio ẽ ipsius cōpositi ꝛ nō alicuius partiū: sic̃ forma nō hz eẽ nec mā: fz totuꝫ cōpositū: i deo ꝛaũt iuenit perfectio. ꝛ q̄m ad eẽ ꝛ q̄m ad bene eẽ. q̄m ad eẽ qz vita ẽ. vñ si vita dina esſz alicui⁹ icōpositi: oportẽt q ea ex q̄b⁹ cōponeret nō cẽnt viuẽtia: ꝛ qz vita nō hz aliq̄d admixtū q nō sit vita: sic̃ nec eẽ vt dic̃ Boe. li. de ebdo. iō nō põt eẽ vt deus q̄ nō tñ viuit per vitā: fz ipsemet ẽ vita: sic ex aliq̄bus cōpositū ad iuicẽ ad cōstitutionẽ alicuius tertij. q̄m ad bene eẽ pōsideraꝫ dina perfectio q̄m ad tria. p⁹ q̄m ad ptātẽ: ꝛ fm h ipse deꝰ dr⁹ vtus ꝛ nō tñ hñs vtutẽ: vñ nō põt eẽ q cōponat ex aliq̄bus: qz i cōpositionibus nō ẽt vtus illa: ꝛ ita cōponeret ex ifirmis. i. carẽtibus vtute q ẽ totius. vtus aũt nō hz aliq̄d admixtū sic̃ nec cẽ: si hñs vtutẽ põt hze infirmitatẽ admixtaꝫ. 2⁹ q̄m ad pulchritudinẽ: ꝛ sic deus dr⁹ lux. si aũt ista lux seqret cōpositionẽ aliquā: cōponẽtia nō ẽnt lucẽna sicut videmus: qz ex ꝓgregatione oꝛaphani efficit corpus lucidū vt cristallus: cũ tñ partes dr⁹ sperse ñ hzent ꝑfectā luciditatez: nihil aũt obscurū i deo põt esse q̄ est lux: sicut nec non esse in esse. 3⁹ q̄m ad nature subtilitatem. dz enim sps essentialiter. vñ formalitas sua sine q̄dditas ñ est ex aliquibus disparibus. i. dissimil⁹ se hñtibus ad formalitatez: sic̃ hūanitas ex aia ꝛ corpore per quā hō formal'r est. Uiuens p totū. Jqz'nih⁹ est i eo nisi vita

De distinctione personarum. Di. ix.

Nunc ad distinctionẽ pſonarū accedamus. Teneamus ergo vt docet Aug. in li. de fide ad petrū: pẽm ꝛ filiū ꝛ spūm scūꝫ vnū eẽ nāliter deum: nec tñ ipsū pẽm eẽ q filiꝰ ẽ: nec ipsū filium eẽ q pẽ. nec spūm scūm eẽ q pẽ aut filius. Una. n. ẽ ēntia pẽis ꝛ filij ꝛ spūs scī: i q̄ nō ẽ aliud pẽ aliud filius aliud spūs scūs q̄uis pſonal'r sit alius pẽ alius filius alius spiritus sanctus.

Hic de coeternitate filij cum patre.

Enituse st. n. a pẽ filius: ꝛ iō alius. nec tñ añ fuit pẽ q̄ꝫ filius. coeterne sunt enim sibi tres persone.

Argumentatio arrianorum.

Ed ꝓtra h inqt hereticus: vt refert Ambro. in ꝓmo li. de trini. Dẽ qō natū ẽ ꝓncipiū hz: ꝛ iō qz filius est ꝓncipiū hz ꝛ eẽ cepit qō hereticoꝝ ore sic dictū est. Naz ipse arrius vt meminit Augu. in li. vi. de trinitate dixisse fert. Si filius est natus ẽ: si natus ẽ: erat q̄ñ nō erat filius

Responsio Augustini catholica.

Ui hoc dicũt nō itelligũt ēt natuꝫ eẽ deo sẽpiternū esse vt sit coeternꝰ pẽ filius: sicut splẽdor q gignit ab igne atqꝫ diffunditur coeuus est illi: ꝛ esset coeternus si ignis esset eternus.

Oppositio Augustini ꝓtra hereticum.

Tẽ si dei filius inqt Augu. vtus ꝛ sapia dei est: nec vnqꝫ fuit deus sin̄ vtute ꝛ sapia coeternus est deo pẽ filius. Dicit aũt Aplꝰ xp̃m eẽ dei vtutem ꝛ dei sapiam: aut ergo nō fuit q̄ñ ñ fuit filius aut aliq̄n deus nō habuit vtutez ꝛ sapiam qō demẽtis est dicẽ. Costat. n. qz semp habuit sapiam: semp ergo habuit filium.

Responsio Ambrosij ad idez aucte sulta

Idẽ quoqꝫ arrãice qōni ambrosius in hũc modũ rñdet. Ego inqꝫ filiũ natũ eẽ cōfiteor qō reliquũ est infidelitatis horresco. Scriptũ est. n. i veteri testō vt vel vnũ ex plibus dicã. Añ me ñ fuit alius deus ꝛ post me nō erit. qs ergo h dic̃ pẽ an filius. Si filius añ me inqt nō fuit alius deus. Si pẽ post me inqt nō erit: hic porẽ ille posterior nō hz. Jnuicẽ. n. in se ꝛ pẽ i filio ꝛ filius i pẽ cognoscit. Cũ. n. pẽz direris eius ẽt filiũ designasti: qz nemo ipe est pẽ sibi: cũ filiuꝫ noias ꝛ pẽm fateris. qz nemo ipse sibi fili⁹ ẽ: itaqꝫ nec filius sine patre: nec pẽ pōt esse sine filio. Semper ergo pater semper ꝛ filius.

Jnuectio Ambrosij in hereticos.

Tẽ dic iquã hereticẽ mihi: fuit ne q̄ñ deus omps pẽ non erat ꝛ deus erat. Nã si pẽ eẽ cepit: deus ergo pmo erat ꝛ postea pẽ factꝰ est: quō ergo imutabilis deus est. Si. n. añ deus postea pẽ fuit vtiqꝫ gnãtionis accessione mutatꝰ ẽt. sed auertat deus hãc amentiã: qz semp habuit sapiam semper habuit filium.

Jneffabile est quō filius sit ꝛ nō hz ꝓrez pẽm: sicut modus generationis intelligibilis est ꝛ ineffabilis.

Ed q̄ris a me inqt Amb. quō si filiꝰ sit nō ꝓrẽ bẽat pẽm. q̄ro inqt abste quō filiuꝫ putas eẽ gnãtum. Mihi. n. ipossibile est gnãtionis scire secretū: mẽs deficit: vox silet nō mea tm̃: fz ꝛ angelorꝫ supra prãtem ꝛ supra angelos ꝛ supra cherubin ꝛ supra seraphi ꝛ supra oẽz sẽsũ ẽ: qz scriptũ est. pax xp̃i supra oẽm sensũ est. Et si pax xp̃i est supra oẽz sensũ: quõtãta gnãtio nō est supra oẽm sensuꝫ. Tu ergo manũ ozi admoue scrutari nō licet supna mysteria licet scire qō natus sit: nō licet discutẽ quō natus sit: illud negare nō mihi licet: h q̄rere metus est. Jneffabilis enim est illa generatio. Añ Jsaias. Generationem eius quis enarrabit.

Quidã plumũt discutẽ gnãtionis seriem.

Uidã tñ de igenio suo plumentes dicũt illã gnãtionẽ posse itelligi: ꝛ alia bi⁹ iberẽtes illi aucti Hieronymi sup Ecclĩasten. Jn sacris scripturis qs sepissime nō ꝓ impossibili: fz ꝓ difficili ponitur vt ibi. generationẽ eius qs enarrabit. fz h nō dicit Hieronimus: ideo q gnãtio filij eterna plene itelligi vel explicari possit a q̄ quã mortaliũ: fz qz de ea aliq̄d itelligi vl' dici pōt. qdaz tñ hoc accipiunt dictũ de temporali generatione christi.

Utruꝫ debeat dici semper gignit̃ vel semper genitus est filius.

Jc q̄ri pōt cũ gnãtio filij a pẽ nec ꝓncipiũ habeat nec finẽ: qz eterna est vtrũ debeat dici filius semp gignit̃ vel semp genitus est vel semp gignetur De hoc Grego. sup Job ait. Dñs iesus in eo q est virtus ꝛ sapiẽtia dei de patre ante tempora natus est: vel potiusqz nec cepit nasci nec desiit. dicamus verꝰ semp natus nō aũt possumus dicẽ semp nasciẽ ne imperfectus esse videat. At vero vt eternus designari valeat ꝛ perfectus semp dicamus ꝛ natus: quatenus ꝛ natus ad perfectionẽ ptineat ꝛ semp ad eternitatẽ: q̄uis per hoc ipsũ qō perfectũ dicimus multũ ab illius veritati ex pressione deuiamus: qz qō factũ nō est nec pōt dici ꝓprie perfectũ: fz balbutiẽdo vt possumus excelsa dei resonamus. Et dñs nr̃e infirmitatis verbis cōdescendens. estote inquit perfecti sicut ꝛ pater vester celestis perfectus est. Sup illũ locũ etiã psalmi. ego hodie genui te. De hac itaqꝫ gnãtione filij loquit̃ Augu. ita. Quãqꝫ per hoc q dicit hodie etiã possit itelligi dies ille quo christus fm hoiem natus est: tñ qz hodie pñtiam significat atqꝫ in eternitate nec ꝑteritꝫ quic quã est q̄si esse desierit. nec futurũ quasi nō dũ sit fz pñs tm̃: qz qcqd eternũ est semper

est.diuinius tñ intelligit de sempiterna gnā tione sapie dei. Ecce his vbis oñdit Aug. q gnātio filij semp est:nec pteriit nec futura est qz eterna est.ideo.n.dixit genui ne no uuz putaret.s.ne videret incepisse.hodie di xit ne pterita generatio videret. Ex his er go vbis ꝓpbe vt ait Joānes Crisostom nihil aliud manifestat nisi qz ex ipsa ēntia patris semp genitus est filius.

Origenes videt dicere ꝓtra.ait.n.q semp generat filius a patre.

Rigenes vo sup Hyeremiā dicit. q filius semp generat a pre. His v bis saluator noster est sapia dei.sa pietia vo est splēdor eterne lucis .saluator ergo noster splēdor est claritatis. splendor aūt nō semel nascit z desinit:sz quotiēs or tū fuerit lumē ex q splēdor orit totiēs orit tur z splēdor charitatis. Sic ergo saluator semp nascit. Uñ ait in li.sapie. Añ oēs col les generat me:nō vt qdam male legūt ge nerauit. His vbis apte oñdit Origenes sa ne dici posse z debē semp filius nascit: qđ vī ꝓtrariū illi vbo Gregorij ꝓmisso.l. non possumus dicere semp nascit.

Exponit ꝓmissa vba Gregorij ne putet i ter doctores esse ꝓtrarietas.

Ed ne tāti auctores sibi in tanta re ꝺdicere videant illa Gregorij ver ba benigne iter ꝓtemur.dñs ingt ie sus'añ tpa a pre natus est:vel potius qz nec cepit nasci nec desijt dicamus verius semp natus.

Questio de iplis vbis Gregorij.

Ed quō verius dicit h.s.q filius sē per natus est:q̄z illud.s.q de patre añ tpa natus est. Illud enim since ra z catholica fides tz ac predicat vt istud. Quare ergo ait dicamus verius cū vtrūq; pariter sit verū:nisi qz volebat h itelligi ad maiorē cuidētiā z exꝑssionē vitatis dici q̄z illud. His eteniz vbis ois calūniādi vsutis hereticis obstruit aditus qbus xpi fm deitatē generatio sine initio z sine fine eē perfe cta mōstrat. Nō aūt adeo apte mōstrat vi tas cū dr.filius añ tpa genitus est de pre vl filius semp nascit de pre.z iō dicit Gre. q nō possumus dicē semp nascit. Nō inq̄z ita cōueniēter nō ita cōgrue ad explanationez vitatis:pōt tñ dici si sane itelligat. Semper eniz nascit filius de pre vt ait Origenes.nō q quottidie iteret illa gnātio:sz qz semper est:semper ergo nascitur.i.natiuitas eius sē piterna est.

Qđ filius semper generatur probat ex dictis Hylarij.

Ilarius quoq; dicē filiū nasci ex pa tre in li.vij.de tri.his vbis. Viuēs deus z nāe eterne viuētis ptās est. z q cū sacro scie sue ex eo nascit nō potuit aliud eē q̄z viuēs. Nā cū ait.sicē me misit vi uēs pr z ego viuo ꝓpter prem.docuit vitā in se p viuētē prem inesse. Ecce h habes qz filius nascit de pre. Itē in eodē cū dicit xps sicut pr hz vitā in se.sic z filio dedit vitā ha bere in semetipso.oia viua sua ex viuēte te status ē. Qđ aūt ex viuo viuū natū est ha bet natiuitatis pfectū sine nouitatem ature. Nō enim nouū est qđ ex viuo generatur in viuū qz nec ex nihilo est: z vita que natiuita tez sumit ex vita:necesse est per nature vni tatē z pfecte natiuitatis sacrm vt in viuente viuat z in se habeat vitā viuētem. Ecce hic habes qz generat ex viuo viuēs filius. Itē in eodē. In deo totū qđ est viuit deus eniz vita est. z ex vita nō pōt qcq; esse nisi viuuz neq; ex deriuatione sz ex vtute natiuitas est Ac si dū totuz qđ est viuit:z dū totū qđ ex eo nascit vtus est. Habet natiuitatem filius nō de mutatione:z hic dicit qz nascit. Itez in. viij.li.de trinitate. Donat pater filio tan tū esse quantū est ipse cui inascibilitatis esse imaginē sacro natiuitatis impartit:quez ex se in sua forma generat.hic dicit quia gene rat pater filium.

Breuiter docet qd de hoc ꝓcedēdum sit.

Icamus ergo filiū natuz de pre añ tpa z semp nasci de patre sz ꝓgru entius semp natuz:z eūdem fateamur ab eterno eē z patri coeternū .i. auctori. Pater enim generatione auctor est filij vt in seq̄nti oñdetur. Ut ergo pr est eternus ita z filius est eternus:sz pater sine auctore filius vero nō:qz pater inascibilis filius natus. vt ait Hylarius in.ii.li.de trinitate. Ali ud est sine auctore semp eē eternū.aliud pa tri.i.auctori eē coeternum. Ubi aūt pr auc tor est ibi natiuitas est. qa sicut natiuitas ab auctore est:ita z ab eterno auctore eter na natiuitas est. Omne antez qđ semper est

z eternū est:sz nō tñ oē qđ eternū est ēt inna tū est:qz qđ ab eterno nascit hz eternū esse qđ natū est:qđ aūt nō natū est id cuz eterni tate nō natū est. Qđ vo ab eterno natū est id si nō eternū nō natū est iā nō erit z pr au ctor eternus. Si qđ ergo ei q ab eterno pa tre natus ē ex eternitate defuerit idipsū au ctori nō ē ambiguū defuisse:qz si gignēti ē infinitū gignē.z nascēti infinitū ēt nasci ē.me diū.n.qd iter natiuitatē dei filij z gnātionē dei prīs.nec sēsus admittit qz z i gnātione natitas ē:z i natitate gnātio ē:qz siñ vtroq; neutrū ē.vtrūq; ergo sine interuallo sui est

Argumentatio beretici.

Ed inget hēticus. Oē qđ natū ē ñ semp fuit:qz i id natū ē vt esset. Ne mo ambigit qn q̄ i reb' humanis nata sūt. aliq̄n nō fuerūt:sz aliud ē ex eo nasci qđ nō semp fuit.aliud ex eo natū eē qđ semp ē.ibi nec semp fuit q pr ē nec semp pr ē.z q nō se per ē pr nō semp genuit.vbi aūt semp est pr semp filius ē. Qđ si semp deo pr ꝓpriū est q semp ē pr necesse ē filio semp eē ꝓpriū q semp ē filius. Quō ergo cadet in intelligēti am nr̄am vt nō semp fuerit cui ꝓpriū ē sem per eē qđ natū ē. Natū ergo vnigenitū de um cōfitemur:sz natū añ tpa nec añ esse q̄z natū.nec añ natū q̄z eē.qz nasci qđ erat iaz nō nasci ē sz seipsū demutare nascēdo. hoc aūt humanū sēsuz z itelligentiā mūdi exce dit.nō hoc capit rō humane intelligētie.sz prudentie fidelis professio est. Di.ix.

n Unc ad distinctionē rc.] Postq̄ deti nauit magr ea q̄ ptinēt ad vnitatē eēn tie.h declinat ea q̄ ptinēt ad distinctiōez psonarū z dicit i p.tres. In p° declinat de psonis distinctis. In 2° de noib' q̄b' z psonaꝝ distinctio z eēntie vnitas designat.xxij.di. Post p̄dicta dissertādū.] ꝑma i.d.i ꝑma dec.de psonis q̄' ad ipsarū distinctionē.i scda q̄' ad earū eqli tatē.xxix.di. Nūc postq̄ coeterni.ꝑma i.d. In ꝑma dec.de gnātione filij p quā distinguit a pre. In se cūda de ꝓcessione.s.s.p quā distinguit ab vtroq; x.di. Nūc vo p' filij. ꝑma i.d. In ꝑma asserit vi tatē. In scda excludit errorē.ibi Sz q̄ inq̄t. Jē aūt error arrij.q posuit gnātionē ñ eē ab eterno. vñ seq bat q p eā distingueret filia pre eēntialr. Sz q̄ i q̄t.] Hec ps dicit i.d. In ꝑma ponit errorē z rōez erroris q̄ talē.oē q nascit aliq̄n ñ fuit:ad h eniz nascit vt sit:sz filiꝰ ē natꝰ a pre:g aliq̄n ñ fuit: z ita ñ ē coeternꝰ pri. In scda excludit ibi Qui h dic. Jet dicit i tres p. Primo obuiat p rōnes Aug. Secdo p Amb. rōnes. ibi Eidē q̄z.] Tertio p rōnes hyl. ibi Et vt ait hyl. Circa p'm duo fac. Primo Aug. soluit rōnē. z ip̄obat p̄m. ibi Jtē si dei filiꝰ. Jsoluit āt rōnē ītimdo hāc. oē q natū ē aliq̄n ñ fuit:qđ manifestat p sile i corpalibꝰ:qz splēdor oritur ab igne:nec ignis ē ꝑpus tpe q̄' splēdor. Jmp̄obat aūt p̄m tali argumēto. Xps ē dei vt' z sapia.i. Cor. i.sz deꝰ pr̄ nunq̄' fuit sine vtute z sapia: g̃ deꝰ pat nunq̄' fuit sine filio. Eidē q̄z. Jh excludit p̄dictū errorē p vba Ambr. z oidit i.d. Jn ꝑma exclu dēdo errorē astruit dine gnātionis eternitatē. Jn se cūda inq̄rit qđ' vbis gnātionis eternitas ꝓuenīti' designet. ibi Dic q̄ri pōt. Jꝑma i.d. In ꝑma ꝓbat p̄m. Scdo respondet ad rōnē. ibi Si q̄ris a me. ip̄obat aūt p̄m duab' vīs. ꝑma ē p auctē Jsa. Añ me nō ē fc. z ps i lra. Scda ē p rōnē. ibi Item dic inq̄' mihi q. Jz ētal. q̄ncūq; ē pr̄ ē filiꝰ. Si igi tur ñ sp fuit filiꝰ. deꝰ omps ñ sp fuit pr̄:z aliq̄n fac tꝰ ē pr̄. h aūt ñ pōt eē sine sui mutatiōe:g̃ ipe mu tat' ē:qđ hēticꝰ nō ꝓcessit. Sz q̄rit a me.] h soluit obiectionē:z circa h duo facit. Primo obuiat oñ dēdo icōꝓhēsibilitatē dine gnātionis. i scda ar guit magr ꝓsūptionē quorūdā nitētiū cōꝓhen dē:z soluit auctē quā ꝑ se iducūt. ibi Quidā tñ ō īge. Jobuiatio Ambr. hz hūc modū. illa ꝓbatio nihil valet q̄ ñ magis se hz ad vnā ptē q̄' ad aliā. Sz rō hētici initebat hoc ñ poterat iueniri ab ho mine modꝰ gnātionis dine si ponat ab eterno eē Sz eadē dubitatio remanet si ponat nō ab eter no eē. qz gnātio illa ē inenarrabil z icōꝓhēsibilis: g̃ obo beretici nihil ꝓbat. Hic q̄ri pt. Jh oñdit q̄' b' vbis eternitas gnātionis designari debeat. Et circa h quor fac. Primo ꝓbat p auctes Hzeg. et Aug. q oz signari p vba pteriti tpis pp ꝓfectez ipsi". Secūdo iducit ꝓrietatē p vba eor. ibi Eorū vo.] Tertio soluit. ibi Sz ne tāti.] Quarto cō firmat solonē p vba hyl. ibi hyl. q̄z rc.] z vltimo ꝓcludit qōis vitatē. ibi Dicam' g̃ rc.] Et vt ait hy la.] h excludit errorē p vba hyl. z duo fac. Prio ip̄obat p̄m. Scdo soluit obiectionē:ibi Sz in qđ hereticꝰ.] Ip̄obat autē h mō. Sic pr̄ se hz ad gnātionē. ita pr̄ eternꝰ ad eternā gnātionē. Sz deꝰ ē pr̄ eternꝰ vt hereticꝰ ꝓcedūt:g̃ z gnātio q̄ gnāt fuit sp z ab eterno. Sz ab eterno gnārē ē eternū nasci:g̃ z fi liꝰ ab eterno ē natꝰ:z p h rndet ad rōnē ipsoꝝ distī guēdo hāc. oē q natū ē cepit eē. Si. n. itelligat de eo q nascit añ sp gignēte sic i creaturis verū ē:si de eo qđ nascit a sp gignēte falsū ē.

c Jrca hāc ptē q̄runt duo. p° de distīctio ne filij a patre. z° de coeternitate. Circa p'm duo q̄runt. Primo vtrū ꝑp distinctionē possit di ci filiꝰ aliꝰ a pre. Secūdo vtrū pr̄ z filiꝰ ꝑpter ean dē distinctionē pñt dici plures eterni.

a D p'm sic ꝓcedit:vī q filiꝰ ñ sit aliꝰ a pre. ali eni fm Prīs. ē relm diuersitatis sube: sz pr̄ z filiꝰ sūt vni' sube:g̃ filiꝰ ñ pōt dici aliꝰ a pre: Jtē vnitas sube ipedit q filiꝰ nō pōt dici aliꝰ eē a pre pp diuersitatē significatā p li aliud. sz alius z aliud nō differūt nisi fm modū significādi. qz alius masc. aliud neutraliter. cū igit modus significā di nō varietꝰ significationē:vī q nec ēt aliꝰ a pa tre dici possit. P.si filiꝰ oz aliꝰ a pre:h ñ ē nisi qa filiꝰ ē a pre. sz pr̄ ē a seipso:g̃ pr̄ erit aliꝰ a seipso.

P. ꝓpetas fm Poz. nō facit alietatē. sz magis al

teritatē ꝑ aūt ñ distinguit a filio nisi ꝑ ꝓtatē rōnis: g̃ ꝑ ñ ꝓt dici aliq̄ a filio ʒ alē. Cōtra. q̄cūq; distinguunt realiē vnū eoꝝ ē alia res ab alio: sed ꝑ ⁊ fili⁹ vt. ē. dictū ē distinguunt realr: g̃ ꝑ ē alia res a filio: ⁊ eodē mō ꝓt dici cē aliq̄ a filio. b ēt vꝫ ꝑ vbū Aug. ilra. Rn. dō: q̄ i dinis iuenim⁹ tria ſ. cētia: ꝓsona: ꝓtatē: qb⁹ aptant tria gña. Essentia. n. q̄ cōis ē ⁊ idistincta aptat neutrū gen⁹: qō ē ifozme nō ipoztās sex⁹ distinctōnē. Persone vo q̄ ē distincta: ⁊ significat vt aliqs exñs i nā dina aptat masculinū gen⁹ qō ē gen⁹ distinctū: ⁊ ñ femininū pp iperfectionē. Pzopetati autē q̄ significat p modū fozme aptat gen⁹ femininū: sic ēt cētie aptari ꝓt in⁹ significat vt foz⁹: ⁊ ió pp vnitatē cētie ñ ꝓt dici ꝑ aliud a filio: ſz pp distinctionē ꝓsone dē ali⁹. Istud aūt vꝫ magis cē adaptatio q̄ ex ꝓfessio ꝓtatis locutiōis. Un dō alr q̄ h ꝓtingit q̄ neutrū gen⁹ substātiuat: ⁊ ió ipoztat diuersitatē simplr ⁊ absolute: q̄ ē diuersitas cētie. Sz masculinū gen⁹ ⁊ femininū tenent adiectiue. vñ ponūt diuersitatē circa ūnos ꝓsonales q̄ i locutione ponunt: cū dē filⁱ⁹ ē ali⁹a ꝑ: ⁊ h explicabit i solōni b⁹ argumēto⁊. Ad ꝓ⁹ g̃ dō: q̄ ali⁹ ſp significat diuersitatē subē: ſz suba dē dup⁹. Qnq; n. sumit ꝓ cētia: sic ē i vſu latino⁊. Qnq; ꝓ suppoito cētie l⁹ ꝓ re nāe ꝑmi p̄dicamēti q̄ dē hypostasis apō grecos. ⁊ h mō ñ ē eadē suba ꝑis ⁊ filij: q⁊ sic suba significat ꝓsonā: ⁊ hac rōne ꝓt dici ali⁹. Ad 2⁹ dō: q̄ neutrū gen⁹ substātiuat: ⁊ ñ masculinū. substāti⁹ aūt signē suā hz absolutā: ſz adiectiū ponit signē suā circa substātiuū. q̄ñ aūt aliq̄d dē absolute itelligit de eo qō simp⁹ ē: sic ens absolute dictū significat subam: ⁊ ió q⁊ alietas subē ē simp⁹ alietas: ió neutrū gen⁹ substātiuatū ipoztat alietatē cētie. Sz gen⁹ masculinū q⁊ adiectiue tenet: ponit alietatē circa suū subitātiuū. vñ si cūⁿ ꝓsonalis ē suū substātiuū designat distinctionē ꝓsonarū: ⁊ ió h ē va ꝑ ē ali⁹ a filio. Si aūt sit cūⁿ cētial⁹ designat diuersitatē subē. vñ h ē falsū. ꝑ ē ali⁹ de⁹ a filio. Et sīlr neutrū adiectie sūptū q̄ñ adiūgit cūno ꝓsonali importat alietatē ꝓsone: vt cū dī ꝑ ē aliud suppoitū a filio. vñ h ñ ꝓungit ex variata sīgne: ſz ex eo q̄ alietas significata i masculino ⁊ neutro ñ ad idez refert. Ad 3⁹ dō: q̄ h ē ipzopzia: ꝑ ē a se. ⁊ expone dā ē ꝑ negationē. i. ñ cē ab alio. ista aūt ē ꝓpa: filⁱ⁹ ē a ꝑe. vñ ñ ē sīle. Ad q̄rtū dō: q̄ ꝓtas i dinis ñ tm̄ ē, ꝓtas: ſz ēt subsistēs. pūnitas. n. ē ipe ꝑ ⁊ ió ꝓtas facē aliū magis ꝓpe q̄ alterū. de h tm̄. ſ. plenius habebitur.

a Dz⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ ꝑ ⁊ filⁱ⁹ ñ possint dici plēs cētī p id qō hz i symbolo Athanasij. ⁊ tm̄ ñ tres cētī ⁊c. Ꝓ. Aug. q̄cq̄d i dinis ad se dē ſing⁹ de trib⁹ ⁊ ñ plr ꝑdicat: ſz cētⁿ ad se dē. nō. n. ē rlm: g̃ ſinglr dē ⁊ ñ plr. Ꝓ. sic vna deitas ē trium ꝓsonarū: ita ēt ē vna cētitas cū cētitas sit ipa dina suba: ſz ñ ꝓt dici ꝑ ⁊ filⁱ⁹ sūt plēs dē, ꝓpt vnitatē dinitatis: g̃ nec ēt ꝓp vnitatē cētitatis ꝓt dici ꝑ ⁊ filⁱ⁹ sūt eterni. Sz ꝓ ē q̄ h hz i symbolo Ath. q̄ tres ꝓsone sūt sibi coetne. Ꝓ. adiectiuū trahit nūm a substātiuo. ſz cētⁿ ē adiectm̄: cū g̃ ꝑ ⁊ filⁱ⁹ sint plēs q̄dā vī q̄ ōbeāt dici cētī. Si dicas q̄ h ē: q⁊ deest substātiuū: ſz cētⁿ ē adiectm̄: ⁊ ió cē n⁹ recipit plem nūz: fz nūz suppositoꝝ. Cōtra adiectm̄ significat p mo⁹ accētis: ſz ideo ñ ꝓt cē accīs. q⁊ sic dic Boe. li. de tri. cētra ꝓdicamēta cū i dinā venerint ꝓdicationē mutant i subaz: g̃ ñ pōt ibi cē adiectm̄. Rn. dō: q̄ h ē dīa iter adiectia ⁊ substātia: q⁊ substātia significat p mo⁹ ſbendi ió significat rē suā absolute ⁊ ió ſbstāri⁹ ñ dr i pla. li nūo nisi foz⁹ sua nūet. Adiectm̄ aūt significat p mo⁹ accētis: qō ñ hz cē absolutū: necvnitatē ſz cē suū ⁊ vnitas sua depēdet ex eo cui iberet. Un ēt ñ multiplicat fm nūz p distionē alic⁹ q̄ sit ps sui. Sic spēs subarū multiplicant p idiuidua fz diſionē māe: ſz accīs multiplicat fm distionē subi i q̄ ē Un h albedo ē alia ab illa inq̄⁹ h ē h⁹: ⁊ illa illⁱ⁹ ⁊ adiectm̄ ñ hz nūm plālē nisi ex pte suppositoꝝ. Dō igit q̄ oēs cīni significātes subam p mo⁹ ſbendi sūt substātia nō ꝑdicant i plī ō trib⁹ ꝓpriis eo q̄ foz⁹ significata. ſ. ipa cētia dina ñ dicit. Termiⁿ significātes subaz adiectiue p mo⁹ iherētis vel assequētis subaz vt dic Da. ꝑdicant i plī de trib⁹ ꝓpriis ꝓp plītatē suppositoꝝ: ſz tm̄ i talib⁹ cīnis ē ordo. Quedā. n. significāt vt iherent⁹ significātes subaz q̄⁹ ad modū significādi quē grāmatici ꝓsiderāt dicētes nom̄ significare subaz cū q̄litate sic vba ⁊ participia. ⁊ ista nullo⁰ debēt ꝑdicari in singlari: q⁊ significāt per modū act⁹ q̄ nō significātur nisi vt iherēs. Quedā aūt significāt subaz: sic no⁹ adiectia. oē. n. nomē significat subaz ⁊ q̄litatē ſz fozmā q̄ ē q̄litas significāt vt iherētes: ⁊ talia ꝓnt magis ꝑdicari singulariť: ⁊ ꝑcipue q⁊ ꝓnt sbstātiari: sic cētⁿ ⁊ hi⁹. Qñ tm̄ talib⁹ adiectis additꝰ p cōpōnē aliq̄ ꝓpositio denotās hitudinē persone ad personā magis trahunt ad suppo⁹ ⁊ nunq̄ debēt ꝑdicari i singlari ſz tm̄ i plāli sic coetn⁹.

Dico igit ad p⁹ q̄ si cētⁿ substātiue sumat: tūc ꝑdicat i singlari ō trib⁹: ⁊ sic accipit Ath. Si adiectiue tūc ꝑdicat plālit: ſz coetⁿ ſp oz plālit ꝑdicari ꝓpt hitudinē ꝓsone ad ꝓsonā quā ipoztat. Ad 2⁹ dō: q̄ sic dictū ē adiectia ñ hīt nūm ex seipsis ſz ex suis suppositis. ⁊ ió cētⁿ q̄⁹ nō numeret ex seipso: q⁊ absolutū ē: tm̄ ꝑdicat i plāli ꝓpt plītatē suppositoꝝ: q⁊ relā sūt. Et per h pz solo ad 3⁹: q⁊ deⁿ ñ ē adiectm̄ vt recipiat numez ab alio sic cētⁿ. vñ ñ posset plīter ꝑdicari nisi ꝓpt plītatē sue foz⁹: quā plītatē ñ ē i deo ponē. Ad q̄rtū dō q̄ q̄⁹ fm rē nō sit accīs i dinis tm̄ q̄⁹ ad mo⁹ significādi pōt aliq̄d vt adiacēs significari vl assequēs subam: ⁊ ide sūt adiectiua i dinis.

d Einde q̄rit de coetnitate filij ad ꝑz. ⁊ q̄ runt duo. Primo vtr ꝑ aliq⁰ sit ꝑor filio Scdo si ñ. ſz gnātio ē cētia q̄b⁹ vbis sīgri debeat

Dp⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ ꝑ sit ꝑor filio: sic seh z

a corruptio ad desitōnē: ita se hz gnātio ad inceptōnē. ſz oē q̄ corrūpit desinit cē: g̃ oē q̄ gnātur icipit cē per gnātionē: g̃ filⁱ⁹ cepit cē: ⁊ ita ē posterior ꝑe. Ꝓ. nihil accipit aliq̄d nisi q̄ ñ hz ſz oē q̄ gnātur accipit cē a gnāte: g̃ oē q̄ gnātur añ gnātionē ñ hz cē: ⁊ sic idē q̄ ꝑus. Ꝓ. ꝑn⁹ nāliter ꝑus ē eo cui⁹ ē ꝑn⁹: ſz ꝑ ē ꝑn⁹ filⁱ⁹: g̃ ⁊ si ñ tē poze saltē nā ē ꝑor ipso. Itē dare cētie est aliq̄ dignitas: ſz ꝑ dat cē suū filio: g̃ ad min⁹ dignitate ꝑ ē ꝑor filio. Cōtra. oē illud q̄ aliq̄d ē ꝑus ñ

si ergo filio esset pater ꝓzior filius non esset similicit ꝓzin⁹. Sz oēs dicūt deū cē p⁹ ꝑn⁹ sic dic pbs. i. metha. g̃ filⁱ⁹ ñ cēt de⁹: qō arriani ꝓcedunt

Rn. dō: q̄ ꝑ nullo⁰ ē ꝑor filio: neq; duratione neq; nā neq; itellectu neq; dignitate. i. ꝑe. n. ⁊ filio nō possum⁹ nisi duo ꝓsiderare. vel id qō absolutū ē: ⁊ h vtriq; cōe ē. vñ ex h vn⁹ nō hz ꝑoritatez ad aliū cū cētia dina ñ sit diſibil⁹: vt supza oñsū. ē vel id qō ē ad aliq̄d: relatiuo⁊ aūt ē simⁱ cē nā fm pbm ⁊ ēt tpe: q⁊ posita se ponūt: ⁊ iterēpta se perimūt: ⁊ ēt itellectu cū vnū p alterū z diffiniat: q̄ uis n. i noīb⁹ ille q̄ ē ꝑ sit ꝑor filio ē q̄ ē filⁱ⁹: vt foz⁹ ꝓbe. nihilo⁹ tñ ista duo relatia iq⁹ relatia sūt ꝑ ⁊ filⁱ⁹ simⁱ sūt oīb⁹ modis ꝓdictis: vñ ꝑz q̄ ꝑ nullo⁰ ꝓt cē ꝑor filio: neq; fz id qō absolutū: neq; fz id qō ad aliq̄d ē. Ad p⁹ g̃ dō: q̄ gnātio q̄ opponit coz ruptōi ē mutatio: ⁊ tali gnātioni semp ānexa ē ice ptio: ſz gnātio ꝑut ē i dinis⁹ nō ē mutatio vt supza dictū ē. Sz opatio nāe dine put ē i ꝑe. ⁊ q⁊ nālis opatio semp sequtur id c⁹ ē cū nā dina i ꝑe sit ētna ⁊ gnātio erit ētna. Ad 2⁹ dō: q̄ illō qō accipit aliq̄d nō hz illud a se: ñ tñ sequtur q̄ nō hēat illud simplr: q⁊ pōt cē q̄ illud accipe nūq; icepit: ⁊ ita filⁱ⁹ accipit cē a ꝑe nec hz cē a se: ſz ab etno ꝑe accepit cē. Ad 3⁹ dō: q̄ ꝑn⁹ pōt dupl⁹ ꝓsiderari vel id qō ē ꝑn⁹: ⁊ h ē ꝑus nāliter eo cui⁹ est ꝑn⁹ vel fm rōnē ꝓncipij: ⁊ sic ē simⁱ nālit cū ꝓncipiato. si igit cēt aliqs ab eodē hīs q̄ sit aliqs ⁊ q̄ sit aliq̄d: oio simul cēt nālit cū eo ad qō diceret: ⁊ q⁊ ꝑ ab eodez hz q̄ sit aliqs ⁊ q̄ sit ꝑ est simul nā cū filio. nō solū inq⁹ ē ꝑ ſz simplr. Ad 4⁹ dō q̄ ꝓtas q̄ ꝑ dat cē ē dignitas sua: ſz q⁊ dignitas ē de absoluti: ió eadē dignitas ē i ꝑe ⁊ filio: ⁊ eadē dignitas q̄ i ꝑe ē ꝑnitas in filio ē filiatio: sic paternitas in ꝑe est diuina ētia vel dina bonitas ⁊ eadē ētia in nūo: vel bonitas ē filiatio in filio

D 2⁹ sic ꝓcedit. vī q̄ gnātio dina debeat sīgnificari ꝑ pñs tps. pñs. n. maxime ētitati ꝓpetit: eo q̄ hz successiōez: ſz gnātio dina ē ētna: g̃ dz significari ꝑ ꝑsens tēp⁹. Ꝓ. auic. dī stiguit dup⁹ agēs: qō ē cā fiēdi tm̄: ⁊ istō ñ ifluit i re nisi dū ē i fieri. qō dā aūt qō ē ꝑn⁹ cēndi: ⁊ h agēs ñ cessat ab ifluēdo i creatū suū q̄ diu hz ee: cōstat aūt q̄ ꝑ ñ ē ꝑn⁹ filⁱ⁹: sic ꝑn⁹ fiēdi: oz filⁱ⁹ ñ ē factⁿ ſz sic ꝑn⁹ cēndi: q⁊ dat sibi cē: g̃ q̄ diu filⁱ⁹ hz esse ꝑ dat sibi cē: q̄ datio ē gnātio: cū igit filⁱ⁹ vissime dicat semp cē ⁊ magis q̄ fuisse vius diceret semp nasci q̄ sēp nat⁹. Cōtra illō q̄ ē semp i fieri ē ipfectū: ſz qō semp nascit significat semp vt i fieri: g̃ si gnificat vt impfectū: g̃ ñ ꝑe dē filⁱ⁹ semp nasci ab eo secludat. Ꝓ. oē illud qō ꝓsequtur gnātionē fz modum intelligendi: est quasi terminus generationis: ſz rō filiationis ꝓsequtur gnātionē fz mo⁹ itelligēdi: g̃ se tz expte tmi gnātionis. Sz tminus gnātionis ñ significat p pñs ſz p ꝑteritū: g̃ filⁱ⁹ verius dē nat⁹ q̄ nascēs: Rn. dō: q̄ sic dictū est supius. nullū vbū alicui⁹ tpis pfecte ētitatē repñtat. vñ cū gnātio filij sit ētna vt dictū ē nō sufficienter expimit p vbū alicui⁹ tpis. vñ p diuersoꝝ tēpoꝝ vba significari pōt vt q̄cq̄d ē pfectionis i q̄ libet tpe dine gnātioni attribuat: ⁊ oīs impfectio excludat. cū igit i oi iferiozi gnātiōe vl i quocūq; fieri ipsū cē sit impfectū: q⁊ hi⁹ nō sūt nisi i fieri: ⁊ pfectio ñ ē nisi q̄n fieri terminat: ⁊ tūc cē nō retinet gnātio creature. sic i tmino mot⁹ nō ē mot⁹: i diuina tñ gnātione iuenit simul ⁊ pfectio ⁊ cē. vñ ad significādū cē dine gnātionis q̄ nūq; trāsit possum⁹ vti vbo pñtis tpis. vt dicam⁹ filiū gnāri a pīc ad significādū vo generationis pfectionē possumus vbo ꝓteriti tpis vti: vt dicamus filiū natum vt aūt vtroq; ꝓcludat simul. ſ. pfectio ⁊ cē gñatio nis ꝓuenientissime dī semp nat⁹: vt ꝑ sēpiternitatē significet cē gñatiōis ideficiēs: ⁊ ꝑ ꝓteritū tps ipsius pfectio. Si ā dicēm⁹ semp nascit ō signaret solū cē gñatiōis ideficiēs ſz nō pfectio: ⁊ ió meli⁹ dī sēper nat⁹ q̄ semp nascēs. i. alijs ā dinis q̄ ñ significant vt i fieri ꝓueniēti⁹ vtimur pñti tpe. Ad p⁹ g̃ dō: q̄ quis pñs eternitati ꝓueniat maxie q⁊ ꝑt cē i actu: tñ i illis q̄ ꝑ modū fieri significat impoz tat impfectionē: q⁊ talia dū hñt cē impfecta sūt: ⁊ ió i talib⁹ ꝓueniētius vtimur ꝑterito ꝓpter si addat aliq̄d ad ideficiētia designādā. Ad 2⁹ dō: q̄ ꝑ illā rōnē ꝑbat q̄ cē dine gñationis nūq; transeat. ⁊ h significat ꝑ pñs: tñ ex mō significādi: q⁊ significat ꝑ modū fieri ipoztat q̄daz impfectio ⁊ ió oz vti ꝑterito tpe: ⁊ h pñtia argumētata cōcludūt. Dic aūt apo. x⁹ dei v. ⁊c. Ih aūt loq̄tur ō eēntiali sapia. aut de sapia genita. si de eēntiali cōstat q̄ illa cēt i ꝑe ēt si filius ñ cēt. sic ⁊ cētia. si ō sapia genita. ſ. ab aug. dictū ē. di. v. q̄ ꝑ ñ ē sapiēs sapia quā genuit: g̃ ēt si filius ñ cēt ñ seq̄ret q̄ ꝑ sapiēs ñ cēt. ⁊ ista vī rō aug⁹. nihil valē. ⁊ ió q̄ lo q̄tur de sapia eēntiali ſm q̄ ē appzopziata filio. i appzopato āt inq⁹ hi⁹ itelligit rō ꝓ. ⁊ sic ꝓcedit aug. vel pōt meli⁹ dici q̄ loquit de sapia genita. ñ n. dic q̄ p illā sapiaz ꝑ sit sapiēs: ſz q̄ illā sapiaz hēat. icōueniēs aūt ē dicē deū nūc hze aliquaz sapiētiā quā ñ semp habuit: q⁊ h ponēt mutationez in ipso. Quō igit imutabil⁹ ⁊c.] vī q̄ h non sequat q⁊ fm ꝑhm i ad aliq̄d ñ ē mot⁹: ⁊ ita ex aduētu relationis ñ pōt ꝓcludi aliq̄ mutabilitas. Ꝓ. de⁹ p h q̄ dat cē creature dī creato⁊. ⁊ p h q̄ dat cē filio dī ꝑ: ſz nō sequtur ipsū cē mutabilē: q̄uis mō sit creato⁊ ⁊ ab etno nō fuerit: g̃ ēt nō seq̄ret q̄ eēt mutabil⁹ si nō semp ꝑ fuisset. Et dō ad p⁹ q̄ q̄uis i ad aliq̄d nō sit mot⁹ sic in eo q̄ terminet motū p se: vt q̄litas ⁊ eqlitas sūt timini motus p se. tñ rlones noue ñ pñt inasci realiť aliquo nisi per motū: q̄uis. n. rlo nō sit tīn⁹ motus p se: tñ cōsequtur motū sic augmētū ꝓsequtur eqlitas. Ad 2⁹ dō q̄ sic supza dictū ē. relatio q̄ de⁹ relatie dī ad creaturā nō est realiter i ipo deo ſz in ipsa creatura q̄ mutat. pūnitas aūt realiter ē in ipso deo: q⁊ est ꝑtas ꝓstitutia p̄sone. vñ nō posset cē de nouo patine mutatione sui. Uox. ſ. nō mea tñ ⁊c.] vox angeloꝝ h dī quā exꝑimūt coꝛporaliter in coꝛporibus assūptis: vel ipsa spūalis locutio ipsoꝝ dī fm q̄ ꝓceptiones suas ordināt ad inoteſcēdū. alij tñ h hz q̄ri. i scdo Scrutari nō licet.] vt q⁊ trāscēdere velit limites fidei. De tēpoꝛali generatione.] que q̄dē inquātū terminat ad vnitatē. in persona tamē quodāmō effabilis ex parte ipsius creatoris assūpti: q̄ de⁹ vgine tractū est. Quotiens oꝛtū fuit lume ⁊c.] h similitudo relata ad eternā regnationē

itelligẽda est, nõ fz interruptionez act⁹ q̃ in ortu luminis corpalis lumen facẽ eo q̃ sol corpal⁹ non sẽp pñs ẽ: sz fz cõtinuationẽ tm. viuẽs de⁹ z nã ẽt. zc. i his v̈bis itẽdit hyll. ꝓcludere filiũ a pẽ gentiũ viuẽtẽ cẽ sic cuiuslibz nãe itrãsibil: vl̃ etne ẽ ptãs viuẽtis. i. vt viuũ ꝓducat fz q̃ ipsa viuit: sz ds viuẽs ẽ g ptãs sua est vt viaũ ex se gñet: vl̃ sic i q̃lz viuo iuenit potestas q̃ debet viuo: sz ds ẽ viuẽs. g̃ i eo iuenit ptãs q̃ debet viuo. h aũt ẽ vt viuũ ex se ꝓducat. g̃ filiũ q̃ ex eo ꝓducit viuẽs ẽ: p̃ mi igit filii maiorẽ sbticz. minorẽ ponit ibi. viuẽs ds zc.] ꝓclusionẽ q̃ ẽ maior secũdi tãgit cũ dic̃ et nãe etne zc. i. nãe etne dine est ptãs viuẽti. i. q̃ debet viuẽti secũdi filii minorẽ ponit ibi z h ẽ q̃ sequtur: q̃ cũ sacramẽto scie zc. filiũ q̃ nascit ex pẽ⁹ natũt secretã sciaz sol⁹ pẽ hz ꝓphẽdẽdo. nõ potuit zc. z sumit h sacramẽtũ, put dr sacrũ secretũ. oia viua sua zc. i. oia attributa q̃z quodlz i filio viuit. pfcz natiuitati. i. pfcãz rõnẽ z no⁹ natiuitat. nõ. n. nouũ zc.] Jn his. n. q̃ p trãsmutationẽ gñant q̃uis gño q̃ ẽ a viuẽte ẽmiet ad viuũ tñ in pn⁹ gñonis q̃ gñat ñ ẽ viuũ. sed filiꝰ dr sp viu⁹ ẽ. g ñ p decisiõez vl̃ mutationẽ genit⁹ ẽ: z ita oz q̃ vita pñs eadẽq; nũero i filio sit: z pp h sbiũgit q̃ necesse ẽ. vt i inue. vi. s. filiꝰ i pẽ ing⁹ filiꝰ ẽ vita pñs q̃ i pẽ viuit: z eodẽ mõ i se bãt vitã viuẽtẽ. i. eẽntia pñs q̃ ẽ vita viuẽs. cui innascibili eẽ zc. i. sui innascibil. ñ. n. filiꝰ pẽz i innascibilitate imitat. si gignẽti ẽ infinitũ zc.] infinitũ sumit h negatiue e ñ priuatiue. gño. n. passiua vl̃ actiua nisi fine ẽmiat vl̃ ꝓphẽdit. ñ tñ dicẽda ẽ infinita p mõz q̃ritat sic ipse vl̃ mot⁹ q̃ sic nunq̃ cẽt pfca. Di. x.

Hic de spũ scõ agitur. z primo q̃ sit amor patris z filij dicit. Di. x.

Unc post filij eternitatẽ de spũ tu scõ q̃stũ deo donãte videre ꝓcedit disseram⁹. Spũs scũs amor est siue charitas siue dilectio patris z filij. Unde Aug. in xv. li. de tri. ait. Spirit⁹ scũs nec pat⁹ ẽ soli⁹: nec filij ẽ soli⁹: sz amboz: z tõ cõmunẽ q̃ iuicẽ se diligũt pr z filius nob insinuat charitatẽ. Joãnes aũt in epla canonica ait. De⁹ charitas ẽ: nõ dixit spũs scũs charitas ẽ. qõ si dixisset absolutioꝛ eẽt sermo: z nõ pua pars qõis decisa Sz q̃ dixit de⁹ charitas ẽ: icertũ ẽ: z tõ q̃rẽdũ ẽ vtrũ de⁹ pr̃ sit charitas: an filiꝰ: an spũs scũs: an de⁹ ipsa trinitas q̃ z ipsa nõ tres dij sz de⁹ ẽ vn⁹. Ad qõ Aug⁹ in eodẽ li. ita dicit Nec cur sic̃ sapiẽtia z pr̃ dr z filiꝰ z spũs scũs. z simꝫ oẽs nõ tres sz vna sapia: nõ ita z charitas dicat pr̃ z filiꝰ z. s. s. z simul oẽs vna charitas. Nõ tõ tñ q̃q̃z nos icõueniẽter estimet charitatẽ appellare spũz scũm q̃ z de⁹ pr̃ z de⁹ filiꝰ põt charitas nũcupari. sic̃, ppꝛie v̈bũ dei z sapiẽtia dei dr cũ pr̃ z filiꝰ sint sapia. Si ergo, ppꝛie aliq̃s horuz triu z charitas nũcupari dz qs apti⁹ q̃z. s. s. vt. s. i illa simplici sũmaq̃z nã nõ sit aliꝺ sba z aliud charitas sz suba ipa sit charitas: et ipsa charitas sit suba siue in pẽ siue i filio siue i spũ scõ: z tñ. s. s. charitas, ppꝛie nũcupet. Ecce his v̈bis apte oñdit Aug⁹ q̃ in trinitate charitas aliq̃n refert ad subaz que cois ẽ triuz psonaꝝ: z tota ẽ i singlis. aliq̃n specialr ad psonã spũs sci: sic̃ sapia dei aliq̃n, p suba dina: aliq̃n, p filio, ppꝛie accipit. z boc i mltis fieri repit:

Exẽplis ꝓfirmat eadẽ noia z, ppꝛie et vniuersaliter accipi.

Lurib⁹. n. exẽplis doceri põt multa rerũ vocabula: z vniuersalit⁹ poni z, ppꝛie qbusdaz reb⁹ adhiberi sic̃ legis noie aliq̃n sil̃ oia veteris istrumẽti significãtur eloqa. aliq̃n ãt, ppꝛie vocat lex q̃ p moy sen data ẽ. Multa alia suppetũt exẽpla. sz in re apta vitãda ẽ lõgitudo ẽmonis. Sic̃ ergo vnicuz dei v̈buz, ppꝛie vocam⁹ noie sapiẽtie: cũ sit vniuersalr z spũs scũs z pr̃ ipa sapiẽtia: ita. s. s. ppꝛie vocabulo charitatis nũcupat: cũ sit z pr̃ z filiꝰ vniuersalr charitas. Sz dei v̈bũ. i. vnigenit⁹ dei filiꝰ apte dicit⁹ dei sapia ozẽ apli dicẽtis xp̃m dei sapientiã z dei v̈tutẽ. Spũs aũt scũs vbi sit dicit⁹ charitas iuenim⁹ si diligẽt Jobis apli eloqũ scrutemur: q̃ cũ dixisset. diligam⁹ iuicẽ qz dilectio ex ds ẽ. adiũxit z ois q̃ diligit ex ds nat⁹ ẽ qz ds dilectio ẽ. Hic manifestauit se dixisse eã dilectiõez eẽ deũ quã dixit ex ds. De⁹ ergo ex ds ẽ dilectio. sz qz z filiꝰ ex ds pẽ nat⁹ ẽ: z. s. s. ex ds pẽ, ꝓcedit quẽ pot⁹ eoꝝ h debeam⁹ dcm accipe eẽ dilectionẽ. merito q̃rit. Pr̃. n. solus ita de⁹ ẽ: vt nõ sit ex ds: z iõ dilectio q̃ ita ẽ ds vt ex ds sit: nõ ipe pr̃ ẽ: sz aut filiꝰ aut. s. s. Sz i cõ seqntib⁹ cũ dei dilectionẽ ꝫmemoraſſz Joannes q̃ dilexit nos: z hic hortat⁹ eẽt vt et nos iuicẽ diligam⁹: atq; ita i nob de⁹ maneat: qz vtiq; dilectionẽ deũ dixerat: stanz volẽs de hac re apti⁹ aliq̃d eloq̃ igr: in hoc cognoscim⁹ qz i ipo manem⁹ z ipe i nob qz de spũ suo dedit nob. Spũs itaq; scũs de quo dedit nob facẽ nos i ds manere z ipm i nob. hoc ãt facẽ dilectio. Jpe ergo ds ẽ dilectio. de⁹ ergo spũs scũs q, ꝓcedit ex ds significat vbi legit. De⁹ dilectio ẽ: z dilectio

ex ds ẽ. Ecce his v̈bis apte dic̃ Aug⁹ spũz scũz eẽ charitatẽ pr̃is z filij: z intñ quoq; sermonẽ, ꝓduxit vt videat dixisse spũz sanctuz nõ solũ eẽ dilectionẽ pr̃is z filij q̃ se inuicẽ z nos diligũt: sz ẽt dilectionẽ q̃ diligimus deuz. sz vtiq; ipe sit charitas q̃ nos diligim⁹ deuz in sequẽti explicabit.

Restat oñdere qõ posuerat. s. quõ. s. s. sit amor quo pr̃ a filio z filiꝰ a pẽ diligit.

Unc ergo qõ icepim⁹ oſidẽ curemus. s. spũz scũz dilectionẽ eẽ siue amorẽ pr̃is z filit: quo. s. pr̃ diligit filiuz: z filiꝰ patrẽ. De hoc Hieronym⁹ sup xliij. psalmũ ait. Spũs scũs nec pr̃ ẽ nec filiꝰ: sz dilectõ q̃z hz pr̃ i filiũ z filiꝰ i pẽz. Augustin⁹ quoq; i. vi. li. de trini. ait. Jn oibus eq̃lis ẽ pr̃i filiꝰ z ẽ vniꝰ eiusdẽq; sbe. Quapp ẽt. s. s. i eadẽ vnitate sube z eq̃litate subsistit Siue. n. sit vnitas ãboꝝ siue scitas siue charitas manifestũ ẽ q̃ nõ aliqs duoꝝ est quo vterq; diligit: q̃ genit⁹ a gignẽte diligat: genitorẽq; suũ diligat. sintq; nõ ptícipatione sz eẽntia sua: neq; dono supioris alic⁹ sed suo, ppꝛio fuãtes vnitatẽ spũs i viculo pacis. Ecce hic hẽs spũz scũz eẽ quo filiꝰ diligit a pẽ z pr̃ a filio: z quo illi duo seruant vnitatẽ pacis. Spũs ergo scũs vt ait Aug⁹ i eodẽ: cõe ẽ aliqd pr̃is z filij q̃qd illd ẽ. at ipa coio ꝓsubal⁹ z coeterna ẽ. q̃ si aicitia cõ ueniẽter dici põt dicat: sz apti⁹ dr charitas z h quoq; suba qz ds suba z de⁹ charitas ẽ. tria ergo sũt z nõ ãpli⁹ vn⁹ diligẽs eũ q̃ ds illo ẽ: z vn⁹ diligẽs eũ de quo ẽ. z ipsa dilectio. Que si nihil ẽ: quõ ds dilectio ẽ. Si ñ ẽ suba quõ deus substantia ẽ.

Qđ sic̃ spũs scũs cois ẽ pr̃i z filio ita cõe nomẽ hz, ppꝛiũ.

Jc notadũ ẽ q̃ sic̃ spũs scũs i trinitate spãlr dr charitas q̃ ẽ pr̃is z filij vnio: ita z nomẽ tenet, ppꝛie qđ pr̃i z filio coiter quodãmõ ꝓgruit. Unde Aug. in. xv. li. de tri. Si charitas inqt q̃ pr̃ diligit filiuz z pẽz diligit filiꝰ: ineffabiliter cõionẽ demõstrat ãboꝝ: qđ ꝓuenient⁹, q̃z vt ille dicatur ppꝛie charitas q̃ spũs ẽ cõis ãboꝝ. Hoc. n. sanc⁹ credit z itelligit vt nõ solũ spũs sanct⁹ charitas sit i illa trinitate sz nõ frustra, p ppꝛie charitas nũcupet pp illa q̃ dicta sunt sic̃ nõ sol⁹ i illa trinitate: vl̃ spũs ẽ vl̃ scũs: qz z pr̃ spũs z filiꝰ spũs z pr̃ scũs z filiꝰ scũs z tñ ipse nõ frustra dr spũs scũs. Qui. n. ẽ cõmunis ãbob⁹ id vocat ipse, ppꝛie qđ ãbo coiter. Alioqn si i illa trinitate sol⁹ spũs sanct⁹ ẽ charitas: pfecto z filiꝰ nõ soliꝰ pñs sz ẽt spũs sci filiꝰ iuenit. Ait. n. apls de deo patre. Trãstulit nos i regnũ filij charitatis sue Sic ergo nõ ẽ in illa trinitate charitas dei nisi spũs sci filiꝰ ẽ ẽt spũs sci. Sz qz hoc absurdissimũ ẽ restat vt nõ solus ibi sit charitas spũs scũs sed, ppter illa de quibus satis disserui, ppꝛie sic vocatur. Di. x.

Unc. n. p⁹ eẽnitatẽ filij. postq̃ ꝺẽmiauit ma
n gisl ꝺ gñõe filij a pẽ. h ꝺẽmiat ꝺ, pcessiõe. s. s. ab vtroq;. z ꝺidit. i p. d. i p⁹ ꝺiat ꝺ, pcessiõe e⁹ eẽna. i 2° ꝺ tpali. xiij. ꝺ. p̃. diligẽt ãno⁹. p⁹ i tres. i p⁹ ꝺmiat, pcessiõis mõz. i 2° pcessiõis pn⁹ xi. ꝺ. h ꝺ ẽ spũs.] 3° ꝺiaz, pcessiõis ad gñonẽ. xiij ꝺ. p⁹ h ꝓsideradũ.] p⁹ i. d. i p⁹ oñdit, pcessiõis modũ. i 2° ex mõ, pcedẽdi ꝓcludit, puz, pcedẽt nomẽ ibi. h nõndũ ẽ q̃ sic̃.] p⁹ i. d. i p⁹ oñdit p auctẽ canonis q̃. s. s., pcedit vt amor. i 2° oñdit idẽ p auctoritates scõz: ibi. nũc vo q̃ icepi⁹.] circa p⁹ tria fac̃. p⁹ fz v̈ba Aug. app ꝓpriat amorẽ ꝺ ꝺo dcz i. Jo. iiij. ꝺs charitas ẽ spũs scõ. 2° ponit appꝛopriatiõis similitudinẽ: ibi. plũb⁹. n. exẽplis. 3° iducit appꝛopriatiõis auctitatẽ: ibi. sz ꝺi v̈bũ. Ad itelligẽtiã h⁹ ptis. v. q̃rit ꝓpio vtrz. s. s., pcedat vt amor. 2° vtrz sit amor quẽ pr̃ hz i filiũ: z econuerso. 3° vtrz sit nec⁹ vl̃ vnio pñs z filij. q̃rto vtrz ex, pcessiõe sua possit dici, pe. s. s. v. ꝺ numero psonaruz.

a D p⁹ sic, pcedit. vr̃ q. s. s. ñ, pcedat vt amor. q̃. s. s., pcedit vt psona i se sbsistẽs. amor ãt ñ significat aliqd p mõz sbsistẽt] imo p mõz iherẽt] forꝫ t passiõis. g̃ zc. D. nũq̃ nã coicat ni si p actũ nãe: sz amor ñ significat act] nãe sz magis volũtat]. g̃ cũ p, pcessionẽ. s. coicet tota ꝺina nã p sone, pcedẽti vr̃ q̃. s. s. ñ, pcedit vt amor. D. ñ ẽ idẽ mod⁹, pcessiõis creature z psõe ꝺine. Sz creature p 2°. a ꝺ p actũ volũtat]. c⁹ op⁹ ẽ creatio fz ꝺam. g̃ nlla psõa ꝺina, pcedit p mõz amor q̃ ẽ act⁹ volũtat]. Itẽ mod⁹, pcessiõis psõe ẽ, pus psõe pcedẽti: q̃z p, pcessionẽ ꝺistiguit vna psõa ab alia sz, amor ẽ cõe trib⁹ psõis vt ꝺx i lra. g̃ nlla psõa vt amor, pcedit. D. ñ ẽ idẽ appꝛopriatũ z pũ qz appꝛopriatũ sũt iuxta rõez pr̃i. vñ sapia q̃ appꝛopat filio nlli p⁹ pa ẽ: sed amor vt ꝺx i lra ẽ appꝛopriatũ spũi. s. g̃ ñ ẽ, pus mod⁹ sue, pcessiõis vt, pcedat amor. Cõtra ymago cata q̃ ẽ i aia repñtat trinitatẽ i creatura sz i ymagine creata, pcedit aliqd p motũ notitie: z aliqd p amor, mõz g̃ cũ. i trinitate icreata, pcedit filiꝰ p mõz notitie erit a⁹ p⁹ pcedẽs p mõz amor. Jt cog̃ pfcã ñ ẽ nisi adiũgatur vo⁹ꝫ sz sic̃ se hz itellect⁹ ad volũtatẽ ita z v̈bũ ad amorẽ. g̃ v̈bũ nõ erit pfectũ sine amore: sz v̈bũ dei perfectũ ẽ. g̃ z associatur sibi amor perfectus: z h ẽ spũs scũs. Rñ ꝺ q̃ in pcessione creaturaꝝ duo ẽ ꝓsiderare ex parte ipsi⁹ creatoris. s. nãz ex c⁹ plenitudine z perfectione omnis creature pfectio z efficit z exẽplat: vt supra ꝺcm

ē. Et volūtatē ex cui⁹ liberalitate nō nature neces
sitate: h oia creature ꝓferunt. Supposita aūt fm
fidē nostrā ꝓcessione diuinarū ꝑsonarū in vnita
te ēntie. ad cuius ꝓbationē ratio sufficiēs mō iue
nit: oportet ꝓcessionē ꝑsonarū q̄ ꝓfecta ē eē rōnē
z cāz ꝓcessionis creature. vñ sic ꝓcessionē crea
tam nāe dine ꝓfectionez impfecte repñtātiū redu
cim⁹ iperfectā imaginē dīnā ꝓfectionē pleniſſime
ꝓtinētē. s. filiū tanq̄ i ꝑn⁹ z q̄si nālis ꝓcessiōis cre
aturarū a deo fm. s. mutationē nāe exēplar z rōz
ita oz q̄ inq⁹ ꝓcessio creature ex libalitate dine
volūtatī reducat i vnū ꝑn⁹ q̄ sit q̄si rō totī⁹ libal'
coll'onis. h aūt ē amor sub e⁹ rōne oia: a volūtate
ꝓferunt: z iō oz aliq̄ ꝑsonā eē i dīnis ꝓcedētez ꝑ
mo⁹ amoris: z h ē. s. s. Et ide ē q̄ dā phi totius
nāe amorē ꝑn⁹ posuerūt. Ad p⁹ g̃ dō: q̄ lz amor
inq⁹ amor ñ dicat q̄d ꝓfectū z subsistēs: tm inq⁹
ē dei amor a q̄ ois iperfectio remouet: hz q̄ sit ꝑ
fectū q̄d z subsistēs: z sic ē ō vbo. Ad 2⁹ dō: q̄ si
cut ꝑ ꝑ⁹ ꝓcessū nāe cōicat tota nā dīna cū sit pfe
ct⁹: ita z ꝑ ꝑ⁹ ꝓcessū volūtatī q̄ ē rō ois ꝓcessiōis
volūtarie a deo cōicat tota volūtas: z qz i deo iō
ē volūtas z nā: nec tota volūtas q̄ infinita ē posset
eē nisi i ꝑsona infinita: z ñ nisi boni infiniti q̄si obi
equās infinitā volūtatē. vñ nec amor q̄ ē rō volun
tatī ꝑt eē nisi i infinitū: iō oz ēt cōicari nāz. vñ amō
q̄uis ñ dicat cōicationē nāe inq⁹ ē amor. dic̄ tn i
q̄tū ē amor dei: z ꝑm⁹ ꝓcessus dīne volūtatis.

Ad 3⁹ dō: q̄ creatura ꝓcedit a volūtate sic⁹ res
opata p volūtatē. s. s. sic rō cuiusl z opis volun
tatī: sic ēt filī⁹ ꝓducit vt ars oiuz eoꝝ q̄ p itellcm
dīnū ꝓstituta ſūt. Ad q̄rtū dō. q̄ amor i dīnis
trip⁹ sumit. Qñq⁹ n. sumit ēntialr: qñq⁹ ꝑsonaliē:
qñq⁹ notionalr. Qñ sumit ēntialr ñ dic aliq⁹ ꝓ
cessionē vl rlonē realē: tm rōnis: sic ēt cū d deo
dicim⁹ itelligēs z itellm. eadē. n. ꝑsona ꝑt eē itelli
gēs z itellēa. Qñ aūt dz ꝑsonalr: tūc ipoꝛtat ꝓces
sio z rlo realis. z significat ipsa res ꝓcedēs sicut
amor ē q̄dā ꝓcedēs. Qñ dz notionalr significat
ipsā rōnē ꝓcessionis ꝑsone: qz amor ñ tm ē ꝓce
dēs: z ēt dic rōnē sub q̄ alia ꝓcedūt. Sc̄z g̃ q̄ ē
ēntiale ē cōe trib⁹ z appꝛopat. s. s. vt cū dz deus
charitas ē. i. Jo. iiij. fm aūt q̄ ē ꝑsonale ē ꝑum. s.
s. fm aūt q̄ ē notionale ē q̄dā rlo vl notio cōis pa
tri z filio q̄ ēt dz cōis spiratio: z h mō significatur
amor i h vbo diligūt: cū dz ꝑ⁹ z filī⁹ diligūt se. s. s.

Ad q̄ntū dō: q̄ amor fm q̄ ē ꝑuz ñ ē appꝛopa
tū. sapia aūt ita ē appꝛopata q̄ nunq⁹ ꝑt eē, ꝑuz.
et rō h⁹ ē q: sapia ñ significat p modū alic⁹ exeūtī
ab aliquo: z p modū ꝺescētis i subo: z iō sp ē es
sentialis z nunq⁹ ꝑsonalis: z amor significat per
modū exit⁹: nihilomin⁹ tm significat aliq̄d absolu
tū. exit⁹ aūt ille ꝑt itelligi vt realis: vel fm rōnem
tm: ex pte g̃ q̄ significat aliq̄d absolutū ē ēntiale
z tūc rlo vel exit⁹ ipoꝛtat' erit rōnis tm: sic⁹ cū dz
idē eidē idē. Qñ aūt ille exit⁹ signi. nō tamē vt rō
nis: z vt realis: tūc est ꝑsonale.

D 2⁹ sic ꝓcedit: vī q̄. s. s. ñ sit amor quē pat
a hz i filiū: vel eꝯ. q̄cq̄d. n. ꝓcedit i aliud ten
dēs nō ꝓcedit vt p se subsistēs: z. s. s. ꝓcedit
vt ꝑsona subsistēs p se: g̃ nō ꝓcedit i filiū. Jtē q̄
ꝓcedit i aliq̄d recipit i illo nisi sit ex defectu reci
piētis: z i filio ñ ē aliq̄s defect⁹: sī g̃. s. s. ꝓcedit a
ꝑte vt i filiū: filī⁹ recipit. s. s. z q̄cq̄d filī⁹ recipit a
ꝑte recipit p gnātionē: g̃ ꝓcessus p quē. s. s. ꝓcedit
a ꝑte i filiū ē gnātio: vel ēt ꝑus fm rōnē: sic q̄ in
cludit i illa. D. z si filī⁹ aliq̄d accipiat a ꝑte: tam
ꝑ nihil accipit a filio: g̃ cū illud i q̄ ē aliq̄d se hē
at i rōne recipiētis: nullo mō potūt dici. s. s. amor
quē hz filī⁹ i ꝑte z. Lōtra. ois amor ꝓcedit ab
amāte i amatū: z. s. s. ē amor vt. s. victū ē: g̃ vī cū
ꝑ amet filiū z eꝯ. q̄. s. s. sit amor ꝑtis i filiū: z eꝯ.
D. h vīꝛ aūctē Jero. i lra. Rñ. dō: q̄ i ꝓcessione. s. s. ē ꝓsiderare duo. s. ꝓcessionē ipsam z
modū ꝓcedēdi. z qz. s. s. ꝓcedit vt res distincta et
ꝑ se exīs nō hz ex ꝓcessione sua inq⁹ ꝓcessio est
q̄ sit a ꝑte i filiū: vel eꝯ: z q̄ sit i se subsistēs. Si
aūt ꝓsideret modus ꝓcessionis: qz ꝓcedit vt amō
vt dictū ē. cū amatū fm rōnē itelligēdi sit id i q̄ ō
minat amor z amās a quo exit amor cū ꝑ amet
filiū. ꝑt dici amor ꝑtis i filiū: z cū filī⁹ amet ꝑem
amor filī⁹ i patrē. Et p h z solo ad p⁹ qz. s. s. ñ hz
vt sit amor vni⁹ ꝑsone i aliā ex h q̄ ē ꝑsona ꝓce
dēs. z ex h q̄ ꝓcedit vt amor. Ad 2⁹ dō: q̄ cū
dz filī⁹ amari a ꝑte ñ ꝑdicat fm rē: q̄ filī⁹ aliq̄d a
ꝑte accipiat. z q̄ tīnet in ipsū act⁹ amoris: z iō h
q̄ dz eē. s. s. amor ꝑtis i filiū nō ptinet ad gnātio
nē z ad. s. s. ꝓcessionē. Et p h z solo ad 3⁹ qz sic
cū dz q̄ ꝑ hz amorē i seipsū nō significat ibi aliq̄
tinatio vel acceptio fm rē: z tm fm modū signifi
cādi: ita ēt cū dz. s. s. amor filī⁹ i ꝑte z: nō ponit q̄
ꝑ aliq̄d accipiat nisi q̄ fm modū significādi i ip
sum tinatur amor filī⁹ sicut in amatū.

D 3⁹ sic ꝓcedit: vī q̄. s. s. ñ sit nex⁹ vel vnio
a ꝑtis z filī⁹. q̄. n. ē discretū z distinctū ab ali
quib⁹ nō ē vni tm ipsoꝝ: z. s. s. ē distinct⁹ a
ꝑte z filio: g̃ nō ē vnio vtriusq⁹. D. nex⁹ l vnio
hz q̄si rōnē medīj iter ea q̄ vniunt vel ꝓnectunt:
z. s. s. nō ē media i trinitate ꝑsona z 3⁹: g̃ ñ ē vnio
vel nex⁹. D. nex⁹ dz quo aliq̄ nectunt: z siue h i
telligat effectiue siue formaliē: illud quo aliqua ne
ctunt hz aliq̄ rōnē ꝓncipij ꝓnexa: g̃ cū. s. nullo⁹ sit
ꝑn⁹ ꝑtis z filī⁹: imo eꝯ nō potūt dici nex⁹ vl vnio
vtriusq⁹. Lōtra Dio. li. de di. no. c. iiij. Amores
siue dīnū siue angelicū ꝛc. dicam⁹ mētiaz q̄daz
z ꝓcretiaz accipimus vtutē. z. s. s. ē amor ꝑtis et
filij: g̃ ē vnio ipsoꝝ. Hoc etiaz vī ex aūcte apl'i
Ephe. iiij. sollīciti seruare vnitatē spūs i vinculo
pacis. z ita amor hz rōnē vinculi z nexus. Rñ.
dō: q̄ amor sp ponit cōplacētiā amātis i amatū.
Qñ aūt aliq̄s placz sibi i aliq̄ trahit se i illud z p
iūgit se illi q̄ ꝑt: ita vt illud efficiat suū: z ide est
q̄ amor hz rōnē vniēdi amātē z amatū. z qz. s. s.
ꝓcedit vt amor ex mō ꝓcessiōis hz vt sit vnio pa
tris z filij. Pñt. n. ꝑ z filī⁹ ꝓsiderari. vel inq⁹ cō
ueniūt i ēntia. z sic iuenit i ēntia. vel inq⁹ distin
guunt i ꝑsonis: z sic vniunt p ꝑsonātiā amoris: qz
z si p impossibile poneret q̄ ñ ēent vnū p ēntiam
ad ꝓfectā iocūditatē oportēt i eis itelligi vnionez
amoris. Ad p⁹ g̃ dō: q̄ ex ipsa ꝓcessione. s. s. hz
a q̄ ꝓcedat vt ꝑsona: z ex modo ꝓcessionis hz q̄
sit vinculū vel vnio amātis z amati. vtrū aūt pat
z filī⁹ diligāt se. s. s. infra queretur. Ad secundū
dicendum. q̄ inquantum ꝓcedit a duobus

hz q̄ sit ēt ia i trinitate ꝑsona. Sz ex mō ꝓcedēdi
q̄ sit vnio vtriusq⁹ ꝑsone. Ad 3⁹ dō: q̄ ꝑ z filius dicunt vnīri. s. s. ñ effectiē z q̄si formaliē. z for
ma ē dup⁹. q̄dā. n. manēs z desces i būs quoꝝ est
forma: z sic ꝑ modū forme se hz ad ꝑsonas. dīna
ēntia: z sic vniunt formaliē amore ēntiali. ē z ali
q̄d formaliē vniēs ñ q̄si iherēs z sicut ꝓcedēs ab
vtroq⁹ vnitoꝝ: ac si dicēm⁹ aliq̄ duo corpa vnīri
p aliquē licorē ab eis ꝓcedētē: z ita ꝑ z filī⁹ vni
unt. s. s. vñ ñ sequit q̄ sit ꝑn⁹ ꝑtis z filij z eꝯ. h. tm
magis discutiet q̄n q̄ret vtr⁹ ꝑ z filī⁹ diligūt se. s. s.

D 4⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ ꝑsona q̄ ꝓcedit vt
a amor ñ ꝑ dicat. s. s. illō. n. q̄ ē cōe trib⁹ p
sonis ñ efficit. ꝑuz nisi aliquo ꝑo adūcto:
z spūs ꝓcedit trib⁹ ꝑsonis. Jo. iiij. spūs ē de⁹ scūs
aūt q̄ addit ē ēt cōe z ñ. ꝑuz: g̃ vī q̄. s. s. ñ sit ꝑum
nomē alicui⁹ ꝑsone. D. ꝑsone distinguunt p rela
tionē origis: z hi⁹ rlones z modū, itelligēdi ꝓse
quūt⁹ ꝓcessiōes ꝑsonaꝝ: g̃ q̄libz ꝑsona dz denoia
ri z ꝓcessionē aliquā. z. s. s. nullā ꝓcessionē vl p
cessionis modū exꝑmit: g̃ ñ vī eē nomē alicui⁹ p
sone. Si dicas q̄ dz spūs q̄ ꝓcedit vt amor. s. ad
silitudinē ci⁹ q̄ duo amātes cōspirāt sibi i amore
p oscula oris. vñ sit reꝑiratio. Lōtra z h no
mē spūs sumit ex silitudine spūl corꝑal'. Sz oēs ta
le nomē dz de deo metha⁹ z ꝑ nec z pus: cuz
igit⁹ noia ꝑsonalia iueniant i dīnis ꝑ z ēt ꝑus
q̄ i creaturis vt dz ephe. iij. ex quo ois ꝑnitas nē
vī q̄ per istū modū nlla ꝑsona dīna debeat noia
ri. s. s. D. sic ꝓcessio q̄ ē p modū amoris ē scā ita
illa q̄ ē p modū nāe: g̃ sic ñ dz filī⁹ scūs ita ñ dz di
ci. s. s. Jn ꝓiū ē tota scriptura z tot⁹ vsus eccl'ie
q̄ tria i trinitate ꝑsona sic noīat. Rñ. dō: q̄ ispūs
ē nomē positū ad significādū sbtilitatē alicui⁹ nāe
vñ dz tā de corꝑalib⁹ q̄ de incorꝑeis. aer. n. spūs
dz ꝓpē sbtilitatē z exide attractio aeris: z expul
sio dz ispiratio z respiratio. z exide vēt⁹ ēt dz ispūs
z exide ēt subtilissimi vapores per quos diffūdū
turvbi vtutes aie i ptes corꝑis dicunt spūs: z silr
icorꝑea ꝓpē suā sbtilitatē dicunt spūs: sic dicim⁹
deū spūz z angelū z aiaz: z ide ē ēt q̄ dicim⁹ duos amātes se z cōcordes eē vni⁹ spūs vl ꝓspira
tus: sic ēt dicim⁹ eos eē vnū cor z vnā aiaz: sic dz
ethi. ix. ꝑuz aiatoꝝ ē vnā aiaz i duob⁹ corꝑibus
eē. subtilitas aūt dz per remotionē a mālitate. vñ
ea q̄ hñt multū de mā vocam⁹ grossa: sic q̄daz: z
ea q̄ min⁹ subtilia: sic aerē z ignē. vñ cū remoueri
a mā magis sit i icorꝑeis z maxime i deo spūalitas
fm rōnē significationis sue p ꝑus iueniī i ōo
z magis i icorꝑeis q̄ corꝑalib⁹: q̄uis forte
fm ipositionē nois spūalitas magis se teneat ad
corꝑalia eo q̄ nobis q̄ noīa ipositū⁹ ei⁹ sbtili
tas magis ē manifesta: z h igit dico q̄ spūs inq⁹
noīat subtilitatē nāe cōe ē trib⁹ personis. Sz ob
plici rōne noīat. s. s. a spūalitate. vna ē z ꝑcipua ē
vt credo: qz p ipsū z dōa ipsi⁹ i pticipationē dīne
spūalitat' trahimur inq⁹ a tpalib⁹ remouemur
vñ ꝓtēptores tpaliū spūaleꝝ dicūt: z h ꝓuenit sibi
inq⁹ ꝓcedit vt amor q̄ hz rōnē ꝑmi doni i q̄ oia
dōa donant. alia rō ē qz ē amor ꝑtis i. quo se di
ligūt z amatū dicim⁹ in spū vnīri. Ad
p⁹ g̃ dō: q̄ h q̄ dico. s. s. pōt dup⁹ ꝓsiderari: vel
q⁹ ad vtu tē vocabuloꝝ: z sic ꝓuenit toti trinita
ti, put sumit ivtute duarū diuisionū: vel inq⁹ ad
ipositionē eccl'ie p quā h ipositū ē ad significādū
vnā ꝑsonā q̄si circulocutio vni⁹ noīs, ꝑt defectū
vocabuloꝝ: qz lingue nr̄e deficiunt a narratione
dei. z sic ꝑe ꝓuenit spūi scō. z rōnē ꝓueniētie assi
gnat Aug. i lra: qz. n. ē cōitas ꝑtis z fi. decet vt cō
muni noīe noīet. Ad 2⁹ dō: q̄ ex rōne sue ꝓ
cessiōis. s. s. ꝓcedit vt amor. z inq⁹ ē amor ꝓ ēit
sibi q̄ noīet per spūalitatē vt dictū ē. z sic aliquo
mō nomē. s. s. quēdā modū ꝓcessionis exꝑimit.
qz amoris. Ad 3⁹ dō: q̄ spūs per ꝑus dz de di
nis: q̄ de corꝑoreis sic ꝓdictū ē: z iō obo illa nō tz
nec credo ab illa silitudie. s. s. vocari. Ad 4⁹ dō
q̄ sic dic Dyo. xij. c. de di. no. scitas ē ab oi imūdi
tia libera z ꝓfecta z imaculata mūditia: z iō, cō
uenienter scitas spūalitati adūngit: qz ēt a mālitate
separationē dic̄ vt sic per spūalitatē designet sepa
ratio a mā. z per scitatē a mālib⁹ defectib⁹. vl dō
q̄ nā ſeper eodē mō operat z iō i opē nāe ñ ē ue
nire rectū z ñ re ctū. sic̄ i opē volūtat'. z iō ꝓuenī
ter scitas q̄ rectitudinē volūtat' ipoꝛtat adūngit ꝑ
cessioni amoris z non gnātioni q̄ ē opus nature.

D v⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ ñ sint tm tres persone
a i dīnis. n. ñ plus distat volūtas z nā q̄ itel
lect⁹. Sz alia persona ē ꝓcedēs per modū
volūtat' vl amoris ab illa q̄ ꝓcedit per modū nāe
vel gnātionis: g̃ ad h dz eē alia q̄ ꝓcedat per mo
dū itellect⁹. D. sic ꝑ diligit filiuz z ita ēt diligit
s. s. z amor quo ꝑ diligit filiū est vna persona: g̃ z
amor quo diligit. s. s. ē vna persona z ita fūt ꝑles
q̄ tres. Jtē sic ē perfecta bonitas z libalitas in
ꝑte z filio: ita z i. s. s. z ꝓpē sūmā bonitatē z libā
litatē ꝑuēit ꝑ i q̄ nāz sua cōicet. qz bonū ē cōicati
uū sui: g̃. e. r. s. s. cōicabit nāz suā perfecta cōicatō
ne. z ñ perfecte cōicat creature: g̃ cōicabit aliq̄ di
ne ꝑsone. Jtē i deo ñ tm ē nā z volūtas z plura
alia attributa quoꝝ vnūq̄q hz rōnē ꝓncipij. z
volūtati z nāe rndet aliq̄ ꝓcessio inq⁹ hñt rōnez
ꝓncipij: g̃ ēt z aliis attribut' rndebūt alie ꝓcessio
nes z q̄s multipl'icabunt ꝑsone multo plures q̄
tres. Sz eꝯ vī q̄ sint tm due ꝑsone. n. nō distin
guunt nisi z rlones origis. z rel'o origis ē z q̄s
aliq⁹ ē ab alio: g̃ vī q̄ sit tm vna ꝑsona q̄ sit ens
ab alia: z reliq̄ a q̄ ē ali⁹: g̃ sūt tm due persone.
Rñ. dō: q̄ nō sūt nisi tres persone in diuinis: z ra
tio hui⁹ ē: qz i dīnis ꝓpē ēntie simplicitatē ñ ꝑt eē
distinctio z aliq̄d absolutū z z rlonē: z tm z rlo
nē origis vt. j. ꝓbabit. Jtē rlo origis ñ pōt ꝓstituē
ꝑsonā si significet i cōi: hz oꝝ q̄ significet aliq̄d ꝑuz
z determinatū. hz. n. se loco dīe ꝓstitutiē respcu ꝑ
sone q̄ oz eē ꝑuz. Jtē qz ꝑsona ē nomē dignitat'
oz q̄ illa rlo sit ad dignitatē ptinēs: sic g̃ oz tria cō
siderare i ꝓstituentib⁹ ꝑsonas. s. q̄ sit rlo origis: q̄
sit ꝑa: q̄ sit ad dignitatē ptinens. rlo aūt origis in
cōi ipoꝛtat i hūe duob⁹ q̄ ab alio z a quo ali⁹. h
ēt q̄ dico a q̄ ali⁹ ē q̄dē ad dignitatē ptinēs: z cōe
ē. vñ oz ad h q̄ ꝓstituat ꝑsonā q̄ deīnet ꝑ spāles
modū origis. i dīnis ātū ñ ꝑt eē nisi dup⁹ mod⁹: z q̄
oē agēs dicit⁹ agēs a nā z agēs a vo⁹ z iste actōes
iuēte i creatur' vt supra dictū ē reducūt i cāz z exē
plar i duas ꝓcessiōes i dīs q̄rū vna ē q̄ modo nāe z

Universidad de Deusto
Biblioteca

vocat gnātio: ⁊ alia per modū volūtatis: ⁊ vocatur ſpiratio vt. ſ. dicū ē. Oz igī iſta ſpecificare a q̄ ali⁹ p generationē ab⁹ p ſpirationē. h aūt duo ñ bñt repugnātiā: qz idē pōt eē ꝑn⁹ pluz diuerſis modis. vñ ex h ñ ꝓſtituent due ꝓſone ſed vna tm: qz ñ hz vtutē diſtinguēdi niſi q hz aliquā rōnem oppōnis: ſic igit habueris vnā ꝓſonā a q̄ ē aliqs p gnātionē ⁊ ſpirationez ſic pz. ſi aūt accipiamus aliud. ſ. q̄ ē ab alio: q̄uis ipoztet relationē oztgis: tñ ñ ſufficit ad ꝓſtituēdā ꝓſonā. tū qz cōe ē. tuz q̄a nihil dignitat ipoztat. eē. n. ab alio pōt aliq̄d vel nobili vel ignobili mō. vñ oz ad h q ꝓſtituat ꝓſona q determinet per ſpālez modū ad dignitatem pertinētē: ⁊ iſti ſūt tm duo i dīnis: ⁊ iō oportebit ita dicē q̄ ē ab alio per gnātionē. ⁊ q̄ ē ab alio per ſpirationē. iſta aūt duo ñ pñt vni ꝓuenire: qz vna res hz tm vnū modū quo ozit ex alio. ñ. n. idē ē i ſpecie a nā ⁊ ab arte. nec per putrefactionem ⁊ ſeminationē. ⁊ iō erit vna perſona q̄ ē ab alia per generationē: ⁊ h ē fili⁹: ⁊ alia q̄ ab alia per ſpiratōez ⁊ h ē. ſ. ſ. ⁊ cū iſte rōnes ñ pñt multiplicari fz nūz ita q remaneat vnitas i ſpecie eo q ñ ē ibi aliq̄ dīſio mālis oz q ſint tm tres perſone. Ad p⁹ igit q ꝓceſſio itellect⁹ ⁊ nāe bñt quādā ſiltūdinē per quā diſtinguunt a ꝓceſſione per modū volūtat. pōt eni aliq̄d ꝓcedē ab vno vel a plib⁹. q̄ aūt ꝓcedit per modū nāe ꝓcedit vt ab vno ſi illud perfectū ſit: ⁊ ſilr q ꝓcedit p modū itellect⁹. ñ. n. plures hoies bñt vnā ꝓceptionē i nūo: ⁊ ita filio q̄ ē tm ab vno. ſ. a pāe attribuit vterq̄ modus. ꝓcedit eni per modū nāe vt fili⁹: per modū itellectus vt vbū: ſz volūtas tēdit i aliū: ⁊ pōt eē recipꝛocatio vt ex duob⁹ vna volūtat ꝓcedat ꝓfozmitat q̄ ē vnio vtriuſq. ⁊ iō ꝓcedē p modū volūtat ꝓuenit. ſ. ſ. q̄ ꝓcedit a duob⁹ vnies eos inq̄⁹ ſē diſſicte ꝓſone inq̄⁹. n. ſūt vna eētia vniunt p eētiā: ⁊ fz h ē iter eos amoz eētial. Ad 2⁹ dō: q ſic ē i inferio: ib⁹ q̄ ñ alio actu pō ferī nobm ⁊ i actū ſuū. eo dē. n. actu itellect⁹ itelligit ſe: ⁊ itelligit ſe itelligē: ita ēt cū. ſ. ſ. ꝓcedat vt amoz q̄ pz amat filiū nō oz q ſit ali⁹ amoz q̄ amet illuz amorē. ⁊ ꝑcipue cuz ille amoz differat ab iſto niſi fz nūz ⁊ ñ fz rōnē. ⁊ tal diuerſitas i dīnis ñ pōt eē: vt ſupza ꝓbatuz ē.

Ad 3⁹ dō: q liberalitas ⁊ bonitas ſunt eētialia eētialia aūt ñ ſūt ꝑncipia actuū notionaliū niſi fz q ipſa eētia ē idez re qd̄. ꝑetas vl notō: vt ſupza dictū ē. vñ bonitas vl libalitas i pāe ñ ē pn⁹ gnatiōis niſi inq̄⁹ bōitas ē ſua pñitas. i filio aūt bonitas ñ ē pñitas fz filiatio: vñ eadē bonitate ⁊ libalitate pz gnāt ⁊ filius gnātur. ⁊ pater ſpirat ⁊ ſpūs ſanctus ſpiratur. vñ fz Aug. cum dico quis de q̄ ē: ē qō ozigis ⁊ ñ eqlitat. ſz cū q̄rit q̄lis vl q̄⁹ t⁹: ⁊ iō p h q. ſ. ſ. ñ, pducit aliā perſonā ñ ē miozis libalitatis vel bonitatis. Ad q̄rtū dō: q oia attributa dīna ſūt ꝑn⁹, pductiōis per mo⁹ efficacitat exēplar: ſic bonitatē oia bona imitant: ⁊ eētia z oia entia: ⁊ ſic ō alīs. vñ ois illa, pceſſio ē p mo⁹ nāe: ⁊ iō nō oz eē pl̄res modos, pceſſiōis i dīnis

Ad vltimū pz ſolo p ea q̄ dicta ſūt. Spūs ſcūs amoz. ē. ⁊c. Jh tria ſe bñt ex additione ad iuicez. Amoz. n. dic̄ ſimplicē iclinationē affect⁹ i amatū. vñ ēt q̄nq̄ paſſionē dic̄ ſm q ēi pte ſenſitiua. ⁊ ſic amoz ēt i irrōnabilib⁹ inuenit. dilectio aūt ꝑſupponit electionē ſic ipſū nomē ſenſus. vñ tm rōnabiliū ē: fz charitas ponit q̄dā vehemētia dilectionis. inq̄⁹ dilectū ſub inestimali ꝓcto hz: ſm q res mlti ꝓcij care dōr. Siue. n. ſit vnitas ⁊c. Jvnitas dī inq̄⁹ ē nex⁹ pāis ⁊ filij vt dictū ē: fz ſcitas dī inq̄⁹ tū ꝓcedit ꝓceſſione volūtatis: i q̄ ꝓſiſtit tō ſcitas.

Qō ſps ſcūs ꝓcedit a pāe ⁊ a filio. Di. xi.

Jc dō ē ſpūm ſcñ a pāe ee ⁊ filio. ⁊ ꝓcedē a pāe ⁊ filio. qō multi hēti-ci negauerūt. Qō aūt de vtroq̄ ꝑ cedat multis dīnoꝝ elogoꝝ teſtimonijs cō probat. Dic̄. n. apls. Miſit deus ſpūz filij ſui in coꝛda vīa. Ecce h dī ſpūs filij. Et ibi Qui aūt ſpūz xpi nō hz h nō ē eius. Jpe ēt filius de ſpū ſcō dic̄ in euāgelio. Quez ego mitto vobis a pāe. Pūs aūt ſpūs dict⁹ eſt vbi legit. Si ſpūs eius qui ſuſcitauit xpz a mortuis hitat i vobis. Et ipſe xps dic̄. Nō eniz vos eſtis q loqmini. ſz ſpūs pūs vāi q loqtur. ⁊ alio loco. quē mittz pr i noie meo Et alibi ipſe filius de ſpū ſcō ait. De pāe ꝑcedit. His ⁊ alijs plib⁹ auctatib⁹ oñdit q ſpiritus ſāctus a patre ⁊ filio ꝓcedit.

Qō greci nō ꝓcedunt ſpiritum ſanctuz ꝓcedere a filio.

Reci tñ dicūt ſpūz ſcūz ꝓcedē tm a pāe ⁊ nō a filio. Qō iō dicunt. qz vītas i euāgelio fidē itegre ꝓtinēte de, pceſſione ſpūs loquēſ ſolū pāez cōmemozat di cēs. Spūs q a pāe ꝓcedit. Et ēt iō qz i ꝑncipalib⁹ ꝓcilijs q̄ apud illos celebꝛata ſūt. ita ſymbola eoꝝ ſubiūctis anathematibus ſācita ſūt vt nulli de trinitatis fide aliud docē vel aliter ꝓdicare q̄z ibi ꝓtinēt liceat. Jn qbus qdē ſymbolis cuz ſpirit⁹ cōmemozaret, ꝓcedē a pāe ⁊ nō a filio. qcūq̄z ingunt a filio euz ꝓcedē addunt anathema icurrūt vñ ⁊ nos arguunt anathematis reos. Addunt etiaz ad aſſertionē ſue opinionis ⁊ in teſtimoniuz noſtre dānationiſ de ſymbolo fidei. qō fz traditionē ꝓdictoꝝ cōciliozum Leo tertius rome trāſcriptū i tabula argētea p⁹ altare btī Pauli poſita poſteris reliqt. p amoze vt ipſe ait: ⁊ cautela fidei ortho doxe. Jn q̄ qdē ſymbolo i ꝓceſſione ſpūs ſolus cōmemozat pr his vbis. Et i ſpūz ſā ctū dōm ⁊ viuificatorē ex pāe ꝓcedētem cū pāe ⁊ filio coadorādū ⁊ glificādū ⁊c. Jllud ē ſymbolū qō i miſſa cāt editū i niceno ꝓcilio. Jn ſine cui⁹ ſubiūctū ē. q aliud docuerit vel aliter ꝓdicauerit anathema ſit. Jōq̄z greci nos anathematizatos dicunt. qz dicim⁹ ſpūz ſcūz a filio ꝓcedē. qō ibi ñ ꝓtinet. Qō. n. fz nos ibi dī q a pāe filioq̄z ꝓcedit. alterū a latinis eſt additū ſcilicet filioq̄z.

Reſponſio vbi determinant ꝓdicta.

Os aūt illa vba ſic determinam.

Qui aliō docuerit vel aliter ꝓdicauerit. i. ꝑuū docuerit vl ꝑuio mō ꝓ dicauerit anathema ſit. Aliud ergo ꝑ oppoſito poſuit q̄liter ⁊ apls i epla ad Gallathas. Si qs aliō euāgelizauerit. i. ꝑuū anathema ſit. ñ dic̄ ſiqs addiderit. Nā ſi illō dicēt ſibiipſi vt ait Augu. ſindicaret. q cupiebat venire ad q̄ſdā qbuſ ſcribebat ſicut ad Theſſalonicēſes vt ſupplēt q̄ illoꝝ fidei defectū: fz q ſupplet qō mīn⁹ erat addit: nō qō ſerat tollit. Qui aūt ꝓtergredit fidei regulā ñ accedit i vīa fz recedit a vīa. Ad illō āt q̄ō de euāgelio opponūt rñdem⁹ ita. qz cuz dicat i eo vītaſ ſp̄z ſcñ a pāe, ꝓcedē ñ addit ſolo ⁊ iō ēt a ſe, ꝓcedē ñ negat. fz iō pāez tm nominat. qz ad eū ſolet referre etiā qō ipſius eſt: qz. ab illo habet.

Qō greci in ſenſu ꝓueniāt nobiſcuz ⁊ verbis differant.

Liēdū ē tñ q greci ꝓfitent ſpūz ſā ctū eē filij ſic pāis. qz ⁊ apls ait. ſpiritū filij. Et vītas i euāgelio. Spūz vītatis Sz cū ñ ſit aliō ſpūz ſcūz eē pāis vl filij q̄z eē a pāe ⁊ filio. ēt i h i eādē nobiſcū fidei ſententiā ꝓuenire videnť fz in vbis diſſentiant

Auctoꝛitatibus grecoꝝ oſtdit ſpūm ſanctū etiā ꝓcedere a filio.

Nde ēt qdaz eoꝝ catholici docto res itelligētes vnā eādēq̄z foꝛe ſententiā ꝓdictoꝝ vboꝝ qb⁹ dī ſpūs ſcūs, ꝓcedē a filio ⁊ eē filij, ꝓſeſſi ſūt ſpūz ſcūz ēt, ꝓcedē a filio. Vñ Athanaſius i ſymbolo fidei. ſpiritus ſcūs a pāe ⁊ filio ñ factus ñ creat⁹ nec genit⁹: fz ꝓcedēs. Ecce ſpm̄ ſcūz apte dixit ꝓcedē a pāe ⁊ filio. Vidim⁹ ēt eoꝝ maxim⁹ doctoꝛ i li. de ſpū. ſ. ⁊ ſpm̄ ſcm̄ a filio ꝓcedē dic̄. Saluatoꝛ igt q ⁊ vītaſ. ñ. n. loq̄t a ſeme ipſo. h ē ſiñ me ⁊ ſiñ meo ⁊ pūs arbitrio qz ſeparabil ē a me ⁊ a pāis volūtate. qz ex ſe ñ ē fz ex pāe ⁊ ex me ē. h. n. ipz qō ſbſiſtit ⁊ loquit a pāe ⁊ me illi ē. Jtē ſpūs. ſ. q ē ſpūs vītat ſpūſq̄z ſapie ñ ꝑt audire a filio loq̄nte q̄ neſcit cū h ipſū ſit qō ꝓcedt a filio. i. ꝓcedēs de⁹ ō deo. ſpūs vītat ꝓcedēs a vītate. ꝓſolatoꝛ manās ex ꝓſolatiōe. Jtē Cirillus eps i epla neſtoꝛio directa ait. Spūſ itelligit ꝑ ſe fz q ſpūs ē ⁊ ñ fili⁹: fz tñ ñ ē alienus ab eo. Spūſ. n. vītat noſtat ⁊, pfluit ab eo ſic ex dō pāe. Joānes q̄q Chꝛiſoſtom⁹ i homelia q̄ dā de expōne ſymboli ſic ait. Jpe ē ſpūs, procedēs ō pāe ⁊ filio q dīdit dona, pꝓpꝛia, put vult. Jtē i alia homel. Credēdū ē ſpm̄ ſcm̄ pāis eē ⁊ filij. Jſtū ſp̄z ſcm̄ dicim⁹ pāi ⁊ filio coeql ē ⁊, pcedētē ō pāe ⁊ filio: h credite ne colloqa mala coꝛꝛūpāt bonos moꝛes. Ecce a doctoꝛib⁹ grecoꝝ apta hēm⁹ teſtionia q̄b⁹. ſ. ſ. a pāe ⁊ filio, pcedē oñdīt. oīs q̄ligua ꝓfiteat ſpūz ſcm̄ ,pcedē a pāe ⁊ filio. Di. xi.

b Jc dō ē ſpūm ⁊c. Hic determinat de ꝓceſſione. ſ. ſ. q̄⁹ ad ſuū ꝑn⁹. ⁊ dīdit inouas ptes, in p⁹ oñdit. ſ. ſ. ,pcedē a pāe ⁊ filio. i 2⁹ inq̄rit vtr eqlīter ab vtro q̄z ꝓcedat. xij. ō. Jtē q̄rit cū. ſ. ſ. ſp⁹ i duas i p⁹, pbat vītatē. i 2⁹ excludit erroꝛē: ibi Greci tñ dicūt. Jq̄ dīdit i duas. i p⁹ oñdit grecoꝝ ꝓtroueꝛſiā. in 2⁹ reducit ad cōcoꝛdiā itellect⁹: ibi Sciēdū tñ ē. ſp⁹ i duas. i p⁹ ponit obiectionē grecoꝝ. i 2⁹ ſolōnē: ibi Nos aūt illa vba ⁊c. Sciēdū tñ. Jh oñdit grecoꝝ ꝓtroueꝛſiā ad latinos q̄⁹ ad ſenſū. q̄uis i vbis ſit dīa ⁊ circa h duo fac̄. p⁹ oñdit q greci ꝓcedūt. ſ. ſ. eſſe a filio i ſuo equaleti: qz. ſ. ꝓcedūt eū eſſe fili⁹. 2⁹ oñdit p multas auctes doctoꝝ grecoꝝ q ēt ꝓcedūt. ſ. ſ. exꝑſſe eē a filio: ibi Vñ ⁊ q̄dā eoꝝ. Ad itelligētiā hui⁹ ꝑuis. iij. q̄runt. p⁹ vtruz ſ. ſ. ,pcedat a pāe ⁊ filio. 2⁹ dato q̄ ſic, vtrū, pcedat ab eis inq̄⁹ ſūt vnū: vel inq̄⁹ ſūt plēs. ⁊ ſi inq̄⁹ vnū. 3⁹ q̄ritur vtrū inq̄⁹ ſūt vnū ēntia: vel inq̄⁹ ſūt vnū i aliqua notione q̄rto vtrū poſſint dici pater ⁊ filius vnus ſpirator.

a Dp⁹ ſic ,pcedit: vl q. ſ. ſ. non ,pcedat a filio ſz tm a pāe. Dyo. de di. no. c. ij. pr q̄ ē fontana deitat fili⁹. ſ. ſ. Loei gene deitatis ſi ita opz dicere pululationes ſūt dīne nāe: ⁊ ſic flozes: ⁊ ſicut dīna lumina a ſcīs eloquūs accepim⁹: ſed pululatio nō ē a pululatione nec flos a floꝛe: g nec. ſ. ſ. a filio. Ꝑ i legēda btī andree dī par vobis ⁊ vniuerſis q̄ credūt i vnū deū pāem. ⁊ i vnū filiū eius do. no. ieſū. ⁊ i vnū ſpūm ſcūm, pcedētē ex pāe ⁊ i filio pmanētē. qō aūt pmanet in aliquo ,pcedens ab alio nō ,pcedit ab eo i quo pmanet. alīs nō diceꝛet manē i coꝛ. g. ſ. ſ. ñ, pcedit a filio. Jtē dam. ſ. ſ. ex pāe dicim⁹. ⁊ ſpūz pāis noſtam⁹. ex filio autē. ſ. nō dicim⁹. ſ. vō filij noſtam⁹: g ⁊c. Jtē h vī p q̄ſdā ſiltudines. ſps. n. coꝛpalis quo vbū vocale, pfert ñ, pcedit a vbo imo vtrunq̄z a loquēte: g nec. ſ. ſ. ,pcedit a filio qui eſt verbū ſz vtrūq̄z a patre. Item ex ſole ꝓcedit ſplendoꝛ ⁊ caloꝛ: ita q̄ neutrū ex alio: ſz fili⁹ ē ſplēdoꝛ pāis. Hc. i. ſ. ſ. at ſic caloꝛ cū ſit amoꝛ: g ⁊c. Jtē videm⁹ q illō q̄ ,pcedit coꝛpaliter: ,pcedit ex vno loco i aliū ⁊ ñ ex illis duob⁹: g ⁊. ſ. ſ. ,pcedū ex pāe i filiuz: ⁊ ñ ex

pſe ⁊ filio. Itē ħ vł rōe. nullū. n. ſimp'pt cē a duob': al's. n. effect' cēt ſimplicio: cā: qđ ē ipoſſibile ſz. ſ. ſ. ē ſimp': g̃ ñ ē a duob'. Ꝑ. ſ. ſ. ñ min' ꝓuenit cū pſe q̃ fili': nec miozis ē dignitatis. ſi igit fili' cōicat cū pſe i ſpiratione. ſ. ſ. vł q̃. ſ. ſ. cōicet cū pſe i gnātione filij: ⁊ ħ ē falſū: g ⁊ p̄'. Ꝑ. aut pz pfecte ſpirat. ſ. ſ. aut ñ. ſi ñ g̃ ē aliq̃ iperfectio i pſe: qđ ē ipoſſibile. Si pfecte g̃ ſupfluꝰ ē ali' ſpiras. i dinis aũt nihil ē ſupfluū: g̃ fili' ñ ſpirat. ſ. ſ. In ꝯ riũ ſũt multe auc̃tes i lra poſite. Itē oñdit p ſimilitudinē: q: i aīa ē imago trinitatis: ſz amoz in aīa q̃ repñtat. ſ. ſ. ꝓcedit a noticia q̃ repñtat filiuz g̃ i dinis. ſ. ſ. ꝓcedit a filio. Itē ois amoz ꝓcedit ab amāte. ſz. ſ. ſ. amoz ē pzis ⁊ filij ſm auc̃tez Da. iductā: vt amoz ipſoz: g̃. ꝓcedit ab vtroq̃. Rñ. dō ſimp': q. ſ. ſ. ꝓcedit a filio. ħ. n. remoto icuitabiliter remouet diſtinctio filij ⁊. ſ. ſ. cū. n. dine pſone ſm nihil abſolutū diſtinguant: oz q̃ ois ipſarū diſtinctio ſit ſm rł'ones oziginis. vñ ſi. ſ. ſ. ⁊ fili' ñ diſtingueręt p ħ q̃ vn' ē ab alio opoꝛterꝫ q̃ vter q̃ eſſet vna perſona. nec ħ remoto poſſet dici q̃ diſtinguēnt pſonaliter fili'. ſ. ſ. p diuerſum mo' ꝓcedēdi a pzē: vt q̃ fili' ꝓcederet p mo' nāe ⁊. ſ. ſ. p mo' volūtatis. ille. n. modus diuerſus aut dzet rł'onē diuerſā: ⁊ ſic rediret idē q̃ ꝑpus. aut dicēt diuersitatē i abſolutis: ⁊ tūc vel realē diuersitatē ⁊ ſic eēt ꝑpō i deo ł' diuersitatē rōnū: ⁊ ſic ñ poſſet eē iter filiū ⁊. ſ. ſ. niſi diuersitas rōnis. ⁊ ħ non ſufficit ad diſtinctionē pſonarū: vt. ſ̄. dictū ē. ⁊ ıō cū fili' ñ ſit a ſpū. ſ. relinq̃tur q̃. ſ. ſ. ſit a fi'. Ad p' g̃ dō: q̃ locutiones ille ſũt ſymbolice: ⁊ ıō ex eis ñ ꝓcedit arg̃ ſic idē Diony. dic i epla ad Titū. Q; ſymbolica theologia ñ ē argumētatia. ē. n. ſilla tudo q̃' ad aliq̃d. ſ. q̃ flozes ſũt ab vno: ñ tū q̃' ad oia. Ad 2'' dō: q̃ ſ. ſ. dz manē i filio nō q̃ nō ſit diſtinct' ab eo: ſz q̃ vł' ſpiratiꝰ ē i pzē ⁊ a pzē ē i filio: ſic ⁊ oia q̃ fierī hz: ⁊ ibi manet ⁊ ñ ꝓcedit vlterī': qz. ſ. ſ. nō hz vłtatē ſpirādi: vt. ſ. ſpiret ſz vt ſpiret: vt ſupza dictū ē. de pō gnātia filij. Ul' dō q̃ itelligit de filio ſm nām aſſūptā i q̃ nihil fuit ꝑ tum gr̃e. ſ. ſ. ⁊ ıō ſ̄ipſo dz q̃eſcē: ſic ēt dz hītare i ſanctis. Ad 3'' dō: q̃ Dam. ſ̄bac pte ñ credit: qz dicit fuiſſe tpe illo q̃ icepit ꝓtrouerſia ſup hac qōne iter grecos ⁊ latinos. tñ nō negat q̃n ſit ex filio: ſz dic ſe ñ ꝓcedē q̃ ſit a filio: qz adh ic apud eos in dubio vtebat. Ad q̃rtū dō: q̃ vbū ē dup'. ſ. vocale ⁊ vbū mētis. ⁊ duplici vbo rñdet dup' ſpūs: vbo. n. volubili rñdet ſpūs coꝛpalis. vbo mētali ſpūs amoꝛis ītimi. vñ dico q̃ vbū ſm gnātionez eīnā ē ſile vbo mētali. ⁊ ıō a vbo ꝓcedit. ſ. ſ. ſic a vbo mētali amoꝛ. ſz fili' ſm q̃ carnē aſſūpſit hz ſimilitudinē vbi volubilis. ⁊ ſic formatio vocis ſit p acrē reſpiratū. ita icarnatio vbi facta ē opatiōe ſ. ſ. Ad v'' dō: q̃ i illa ſilitudine ſupponit falſū caloꝛ. n. ꝓcedit ex ſplēdoꝛe ſm ꝓbos. vñ dic Aui cē. vi. de nālib': Q; ſol ñ facit caloꝛē i ferioꝛibus niſi mediāte ſplēdoꝛe. Ad 6'' dō: q̃ ꝓceſſio dicit ꝑe i dinis ſic q̃ gnātio. vñ ñ ſumit a ſilitudine ꝓceſſionis localis: qz ħ eēt metha'' dictū: ſz dicit exitū a ꝑncipio: ñ aũt oē q̃ ē a ꝑncipio ꝓcedit in aliud: ſz aliq̃d ꝓcedit vt i ſe ſubſiſtēs ⁊ ita ꝓcedit ſ. ſ. a pzē ⁊ filio. Ad 7'' dō: q̃ ſimplex ñ ꝑt, pce

dē a plib' q̃ ſũt diuerſa ꝑ eēntiā: quoꝛ ſũt diuerſe opationes. ſz pī ⁊ fili' vtute vnius nāe ſpirāt. ſ. ſ. vnica ſpiratione: ⁊ ıō q̃ ſpirat ē ſimplex. Ad 8'' dō: q̃ nō pōt. ſ. ſ. cōicare pū i gnātione filij ꝓplici rōne. Primo qz fili' ꝓcedit p modū nāe: q̃a p actū gnātionis ⁊ actus nāe ē vnī' tm: ſz. ſ. ſ. ꝓcedit vt amoꝛ p modū volūtatis: ſz plures vniunt i volūtate ad aliquē actū. ⁊ ıō. ſ. ſ. ꝑt eē a pzē ⁊ filio. Alia rō ē qz repugnaret ꝑetati. ſ. ſ. q̃. ſ. ꝓcedit a pzē ⁊ filio vt amoꝛ: nō entz poteſt eē q̃ duo ſint ꝑn'' ſibi iuicē. vñ ſic pī filio nō cōicat pñtatē vt ſeipſū generet nā: ita ꝛz. ſ. ſ. n' filiū genēt ſic ē icōueniēs q̃ aliq̃d generet ex ſeipſo: ita ēt vł pls q̃ aliq̃d generet ab eo cui' ē ꝑn''. Ad vltm'' dō q̃ pī pfecte ſpirat. ſ. ſ. ſz qz ois pfectio pzis cōicat filio q̃ nō repugnat ſue ꝑetati: cū nihil diſtiguat iter eos niſi oziginalis rł'o: oz q̃ ſic cōicat ſibi pfectionē dinitatis: ita ēt pfectionē ſpirādi. vñ nō eſt ꝑpter iperfectionē pzis q̃ fili' ſpiret: ſz, ꝑpt pfectionē filij q̃ hz totā pfectionē pzis. eodē. n. mō poſſet argui q̃ fili' nō eēt deus vel q̃ nō crearet.

a Dz'' ſic ꝓcedit: vł q̃. ſ. ſ. ꝓcedit a pzē ⁊ filio nō inq̃'' ſũt vnū. ſ. ſ. n. ꝓcedit ab eis vt nex' vel vnio q̃dā. ſz nexus ē diſtinctoꝛ: g̃. ꝓcedit ab eis vt diſtincti ſũt. Itē pī ⁊ fili' diligunt ſe ⁊ inq̃'' ſũt vnū i eēntia: ⁊ inq̃'' ſũt diſtincte pſone. ſi. n. p eēntiā diſtinguerent adhuc diligerēt ſe: diligūt aũt ſe inq̃'' ſũt vnū i eēntia amoꝛe eēntiali: g̃ inq̃'' ſũt diſtincti i perſonis amoꝛe ab eis ꝓcedēte: ſz ħ amoꝛ ē. ſ. ſ. g̃. ſ. ſ. ꝓcedit ab eis inq̃'' tū ſũt diſtincte perſone. Itē act' ſũt ſuppoſitoꝛ: ſi g̃ ſpirare ē act' pr̄is ⁊ filij: oz q̃ ſit act' eoꝛ inq̃'' tū ſũt ſuppoſita diſtincta: ſz. ſ. ſ. ꝓcedit ab eis per actū ſpiratiōis. g̃. ꝓcedit ab eis inq̃'' ſũt perſone diſtincte. Cōtra. pr̄ ⁊ fili' diſtinguunt pñtate ⁊ filiatione: g̃ ſi ſpūs. ſ. ꝓcedit ab eis inq̃'' ſī perſone diſtincte ꝓcedet a pr̄e inq̃'' hz pñtatez: ⁊ a filio inq̃'' hz filiationē: g̃ pñtate pr̄ refert ad ſpiritū. ſ. Sz pr̄ pñtate refert ad filiū: g̃ pñtate refert ad filiū ⁊ ſpūm. ſ ⁊ cadē erit ꝓceſſio vtriuſq̃ qđ ſtare nō pōt. Itē vt dictū ē: nullū ſimplex ꝓcedit a plurib'' niſi i eēntia vniant ⁊ operatione. ſz ſpūs. ſ. ē ſimplex: g̃. ꝓcedit a pr̄e ⁊ filio inq̃'' ſī vnū. Rñ. dō: q̃ ois act' refert ad duo oziginaliter. ſ. ad agētē ⁊ ad ꝑn'' actionis. Agēs aũt ē ipſū ſuppoſitū ⁊ ꝑn'' actionis q̃ ē aliq̃ foꝛ'' i ipō ſ̄ſtātialis vel accñtalis. Dico g̃ q̃ li inq̃'' ꝑt dicē ꝓ ditionē agētis: vł ꝑncipiū actiōis. ſi dicat' ꝓdictō nē agētis vel operātis. Sic ꝓcedit. ſ. ſ. a pr̄e ⁊ filio inq̃'' ſī ꝓles ⁊ inq̃'' ſũt diſtincte pſone: qz ab eis plib'' ⁊ diſtincti ꝓcedit. Si aũt dicat ꝓditionē ꝑncipū actiōis. ſic dico q̃ ꝓcedit ab eis inq̃'' ſī vnuz. cū. n. vna operatio ñ ſit niſi ab vno ꝑn'': oz aliq̃d eē vnū i pr̄e ⁊ filio qđ ē ꝑn'' b'' act' q̃ ē ſpirare q̃ ē vnus ⁊ ſimplex: g̃ vna ⁊ ſimplex perſona. ſ. ſ. ꝓcedit: ⁊ per ħ pz ſolo ad to''. Quid aũt ſit illō vnū cōe i pr̄e ⁊ filio: patebit i ſequēti articulo.

a Dz'' ſic ꝓcedit: vł q̃. ſ. ſ. ꝓcedat a pr̄e ⁊ filio q̃'' ſī vnū i nā. nā. n. ñ cōicat niſi per actuz nāe. ſz. ſ. ſ. ꝓce'' accipit totā nām dinā: ſic fili' naſcēdo: g̃ ꝑn'' act' quo cōicat ſibi natura diuina eſt nā g̃ rē. Et ħ idē vł p anſ. q̃ dic q̃ ridiculū ē dicē:

q̃ ꝑp rł'onē tota eēntia pzīl ⁊ filij ſit i ſpū. ſ. ⁊ ñ potius ꝑp eēntiā. Ꝑ. ſpūs. ſ. ꝓcedit vt amoꝛ. amō aũt dic ꝓceſſū volūtat: g̃ ſpūſ. ſ. ꝓcedit a pzē ⁊ filio inq̃'' ſũt vnū i volūtate. ſz volūtas cū ſit ō absolutis tz ſe ex pte nāe: g̃. rē. Ꝑ. cū ꝑetas recipiat nūm a ſuppoſito: ipoſſibile ē duoꝛ ſuppoſitorū eē eādē nūo ꝑetatē vel notionē. ſz pī ⁊ fili' ſũt ſuppoſita diſtincta: g̃ ñ pñt ꝓuenire i aliq̃ vna notione: ⁊ ita. ſ. ſ. nō ꝓcedet a pzē ⁊ filio inq̃'' ſũt vnū i notione aliq̃: reſtat g̃ q̃ inq̃'' ſũt vnū i eēntia.

Sz ꝯ ivnitate dine eēntie cōicat nō tm̄ fili' ſz etiā ſpūs. ſ. Si igit pī ⁊ fili' ſpirāt. ſ. ſ. inq̃'' ſī vnū i nā: oz q̃ ēt ſpūs. ſ. ſil' cū eis ſpiret ſeipſū: q̃ ē ipoſſibile: g̃ ⁊ ꝑ''. Si dicas ⁊ repugnat ꝑetas. ſ. ſ. ꝯ ꝑetates nō diſtinguunt, nec determinat eēntiā ſz tm̄ pſonā: g̃ q̃d ꝓuenit eēntie i pſona pzis ⁊ filij ꝓuenit ēt i pſona ſpūs. ſ. Rñ. dō: q̃ pī ⁊ fili' ſpirāt ſ. ſ. inq̃'' ſũt vnū i potētia ſpiratia. Potētia aũt ſpiratia ſicut ⁊ ſupza dictū ē: dicit aliq̃d q̃ſi mediū iter eēntiā ⁊ ꝑetatē. eo q̃ dicit eēntiā ſub rōne ꝑetatis. ſic. n. act' notionalis ab eēntia egredit. gnātio. n. nō egredit ab eēntia inq̃'' ē eēntia: ſz inq̃'' ē pīnitas. Et ſic ſta duo. ſ. eēntia' ⁊ pīnitas differūt i dinis egrederet ab vtroq̃ gnātio: ſz a pīnitate immediate ⁊ ab eēntia ſicut a ꝑmo ꝓncipio. Similr dico q̃ ſpiratio egredit ab eēntia nō ſicut a ſpirāte: ſz ſicut a ꝓncipio ſpirationis inq̃'' hz rōnē alicui' notionis q̃ ē cōis pzi ⁊ filio: q̃ dz cōis ſpiratio: ⁊ ita ſpiratiua potētia dicit eēntiā ſub ratione talis ꝑetatis. Et ıō dico q̃ ꝓcedit. ſ. ſ. a pzē ⁊ filio inq̃'' ſũt vnū i eēntia ⁊ i aliq̃ notione. ſ. i cōi ſpiratione. ⁊ pp ħ ſoluēda ſũt argumēta ad vtraq̃ ptē

Ad p' g̃ dō: q̃ nā cōicat p actū nāe cōiter loq̃ndo: ſz determinata cōicatio dz eſſe p actū nāe ſb aliq̃ ꝑa rōne accepte. ⁊ ıō cōicatio q̃ ē p ſpiratiōnē ē act' dine nāe inq̃'' hz rōnē ſpirationis. Et ħ ītēdit Anſ. q̃ ipoſſibile ē dicē q̃ ꝓceſſionis q̃ tīminat i nām nō ſit aliq'' nā ꝑn'': cū ſit ibi q̃ſi cōicatio vniuoca. de''. n. ꝓcedit a deo ſic ignis ab igne ⁊ p ħ pz ſolo ēt ad 1''. qz eadē ē rō de volūtate et eēntia. Ad 3'' dō. q̃ diuerſoꝛ ſuppoſitoꝛ ſm eēntiā diſtinctoꝛ nō pōt eē notio vna: ſz ſi eoꝛ ſit eēntia vna erit ⁊ opatio vna: ⁊ qz rł'o ſm itellectū inaſcit ex aliq̃ opatione ꝑ ꝓñs erit ⁊ rł'o vna: ⁊ ita pī ⁊ fili' ꝑñt ꝓuenire i vna ꝑetate relatia. Ad q̃rtū dō. q̃ ab eēntia inq̃'' ē eēntia nō ē act' ſpirādi. ſz inq̃'' hz rōnē talis ꝑetatis. ſ. cōis ſpiratōis ⁊ qz rōnē hāc nō hz eēntia i ſpū. ſ. ıō nō ſequtur q̃ ſpūs. ſ. p eēntiā ſuā ſpiret. Ad v'' dō: q̃ ſi ꝑetas i ꝑſona eēt aliud ab eēntia de neceſſitate determinaret ipſā p ſe vel p accñs. ſz qz ē idē q̃ eēntia ſm rē: ıō nō aduenit ſibi vt reſtringēs vel determinās eā: ⁊ cū ſm vnā ꝑetatē ē ꝑn'' vnī' act' c'' nō ē ꝓncipiū ſm rōnē alteri'' ꝑetatis: ſicut pz ēt q̃ ē ꝑn'' hui' act' velle ſm rōnē volūtatis: ⁊ h' act' ſcire ſz rōnē ſcie: ⁊ tñ eēntia p ħ ñ determinat realit'. nec̃ diſtinguit. ⁊ ıō ē ſm rōnē cōis ſpirationis eēntia i pzē ⁊ filio ſic ꝑn'' act' notionalis: qz ſpūm. ſ. ſpirāt: ñ oz q̃ ille ſpū eadē eēntia ſit ꝑn'' eiuſdē act' cū eēn'' dina i ſpū. ſ. ñ ſit cōis ſpiratio: ſic i pzē ⁊ filio

D 4'' ſic ꝓcedit: vł q̃ pī ⁊ fili' ſint vn' ſpirato. p ħ. n. ñ. ipoſſibile niſi vnitas in actu ſpi-

a

rādi. ſz vno actu ſpirāt pater ⁊ filius: g̃ ſũt vnus ſpirato: ſic vn'' de'' ꝑp vnitatē dcitatis. Ꝑ. ſicut pī ⁊ fili' ꝓueniūt i actu creādi: ita ēt i actu ſpirandi. Sz, ꝑp illā ꝓueniētia pī ⁊ fili' dicunt vn' creato: g̃. e. r. debēt dici vn' ſpirato. Ꝑ. ꝑn'' dic rē ſonē: ꝑñtē ad actū q̃ ē ꝑn'': ſz pī ⁊ fili' dicunt vnū ꝑn''. ſ. ſ. vt ſupra, hēbit. g̃ ēt dici debēt vn' ſpirato.

Cōtra: q̃cūq̃ ſpirāt ſũt ſpirātes: ſz ꝑ ⁊ filī' ſpirāt ſpūm. ſ. g̃ ſũt ſpirātes. g̃ ēt ſũt ſpirato. res. ſ. ſ.

Rñ. dō: q̃ act' recipit nūm a ſuppoſitis. vñ ēt v̄bū ſignificās ſubam per modū act' dī de ꝑſonis pl'r: q̃uis ſit eēntia vna ſic Jo. xi. Ego ⁊ pī vnū ſum''. Actus aũt ſignificat ēt i v̄bo ⁊ i participio ⁊ i noie v̄bali. ſz tñ participium plus accedit ad ſubam q̃ v̄bū: ⁊ adhuc nomē v̄bale magis q̃ partic''': ⁊ ıō ñ pſumimus dicē q̃ pī ⁊ filī' ſpiret. ſ. ſ. vel q̃ ſint ſpirās: vel q̃ ſint ſpirato. ſed q̃ ſpirēt ⁊ ſint ſpirantes ⁊ ſint ſpirato res: q̃uis ſit actus vnus q̃ ſpirāt: tñ ꝑ vnūq̃q̃ eoꝛ magis accedit ad ſignificādū actū: minus ꝑ ꝑt i ſingulari ꝑdicari. Ad p' g̃ dō: q̃ q̃uis actus ſit vn' tamē q̃n ſignificat vt actus egrediēs a pl'bus ſuppoſitī oz q̃ ſignificet pl'r. Actus. n. trahit nūm a ſuppoſitis. Ad 2'' dō: q̃ creatio ē actus triū ꝑſonarū: ñ ſm q̃ diſtincte ſũt: ſz ſm q̃ vniunt in eēntia: qz ēt per itellectū remota diſtinctione perſonarū adhuc remanebit creatio. ⁊ ıō dicimus q̃ pī ⁊ filius. ſ. ſ. ſũt vnus creato: q̃uis ñ dicim'' q̃ ſint vn' creās: qz nomē v̄bale plus recedit ab actu q̃ participiū. ſz ſpiratio ē act' ꝓuenīēs pl'b' ſuppoſitis quodāmo ſm q̃ diſtinguunt vt ſupza dictū eſt: ⁊ ıō ēt i noie v̄bali oz q̃ act' pl'r ſignificet.

Ad 3'' dō: q̃ pn'' nō noīat aliquē actū ſz tm̄ rł'om ⁊ qz pī ⁊ fili' referunt vna rełone ad. ſ. ſ. ıō dicūtur vnū ꝑn''. ſ. ſ. ſz ñ vnus ſpirato. Miſit de'' ſpūm filij ⁊c. ħ ꝓbatio ñ vł ſufficiēs: qz greci ꝓfitent ſpūm eē filij: ſz ñ a filio. Sz dō q̃ cū opoꝛtet genitīm i aliq̃ hitudie ꝓueniri. ñ ꝑt alia iueniri: niſi hitudo oziginis: qz ſola tal' rł'o personas diſtinguit: ⁊ ıō oz ꝓcedē q̃. ſ. ſ. a filio oriat. Quē e' m' ⁊c.]vł ēt h, ꝓbō iſufficiēs: qz h, loq̃tur de tpali ꝓceſſione. ſ. ſ. quā greci a filio eē ꝓcedit ñ aũt eīnā Sz dō: q̃ cū tēpoꝛal' ꝓceſſio icludit eīnā: vt. ſ. dicēt oz q̃ a q̃' ꝓce' tpaliter ēt ab eīno, ꝓcedat. Qui aliud docuerit ⁊c.]ħ magr bñ exponit aliō ꝓ ꝯrio ſumēs: q̃. n. ñ ē ꝯiū ſacre ſcripture. vītas et'' ē fz Anſ. nec ꝑt eſſe q̃ oia credēda explicite i illo ſymbolo ꝓtineant i q̃' de deſcēſu ad iferos nulla mētio fit, ꝓceſſio ät. ſ. ſ. ꝓtinet ibi i ꝑplicite inq̃'' ibi ꝓtinet diſtinctio perſonarū q̃ aliter eē ñ poſſ̄ vt dictū ē. ſz q̃rūt greci quō fuerūt latini auſi ħ addē.

Ad q̃ dō: q̃ neceſſitas fuit ſic eoꝛ erroꝛ oñdit ⁊ auc̃tas Romane eccl'ie ſynoꝺ ꝓgregandi i q̃ exp̄meret aliq̃d q̃ ꝑplicite i articl'is fidei ꝓtinebat.

Utrū ſpiritus ſanctus ꝑus vel plenius ꝓcedat a patre q̃z a filio. Bi. xij.

Tē q̃rit cū ſpūs ſcūs a pzē ꝓcedat ⁊ filio. vtrū ꝑus vel magis ꝓceſſerit a pzē q̃z a filio. q̃ nititī hēticus oñdē ita dicēs. Si ꝓceſſit ſpūs ſā

ctus a pñe: ꝓcessit vtiqꝫ aut nato iam filio aut nō nato filio. Si vo iā nato filio, ꝓcessit añ natꝰ ē filiꝰ qꝫ, ꝓcessit spūs scūs. Precessit igit natiuitas filij, ꝓcessionē spūs sci. Si aūt a patre nō nato filio ante, ꝓcessit qꝫ filius genitus fuerit.

Responsio Aug. ad id qō̄pmo q̄rebat. s. an ꝓius a patre qꝫ a filio ꝓcesserit.

Js t hiꝰ qōnibus magis laboꝛ̄o sis qꝫ fructuosis: rñdet Aug. in. xv. li. de trinitate dicens. In illa sūma trinitate q̄ deus ē iteru alla tēpoꝛ nulla sūt p q̄ posset oñdi aut saltē regri. vtrū ꝑius de pñe natꝰ sit filius: t postea de ambobus, ꝓcesserit spūs scūs. Nūquid gꝰ possumus q̄rere vtrū iā, ꝓcesserat spūs scūs de pñe quā do natus ē filius an nodū, ꝓcesserat: t illo nato de vtroqꝫ, ꝓcessit. Nō pñt, ꝓius ista ibi q̄ri vbi ex tpe nihil ichoat vt pñti pficia tur i tpe. Jō q pōt itelligē sine tpe generati onez filij de pñe: itelligat sine tpe, ꝓcessionē spūs sci de vtroqꝫ. Ecce his vbis absoluta ē qō illa q̄ q̄rebat vtruꝫ ꝑius, ꝓcesserit spūs sāctus a patre qꝫ a filio.

Hic agit de eo qō scdo q̄rebat. s. an magis vel plenius, ꝓcesserit a patre qꝫ a filio.

Unc tractādū ē qō scdo q̄rebat. s. an plenius vel magis, ꝓcedat spūs scūs a pñe qꝫ a filio. Ad qō dicimꝰ qz sic nō añ, ꝓcedit a pñe qꝫ a filio: ita non magis vel plenius, ꝓcedit a pñe qꝫ a filioꝰ Aug. tñ i. xv. li. de tri. dic. q spūs scūs p̄ncipaliꝛ, ꝓcedit de pñe. Non frustra ingt in hac trinitate nō dī vbū dei nisi filius: nec donū dei nisi spūs scūs: nec de q̄ genitū ē vbuꝫ t de q̄, ꝓcedit p̄ncipaliꝛ spūs scūs nisi deus pī Ecce audisti qz spūs scūs p̄ncipaliꝛ, ꝓcedit a pñe: sꝫ ne te h turbaret ipse ꝓtinuo ex q̄ se su dixerit apit subdēs. Jōqꝫ addidi p̄ncipa liter: qz t de filio spūs scūs ꝓcedere repit sꝫ h quoqꝫ illi pī dedit nō iā exñti t nōdū hñti: sꝫ qcqd vnigenit o vbo dedit gignēdo dedit. Sic ergo genuit eū vt ēt ō illo donū cōe, ꝓcedēt: t spūs scūs eēt amboꝛū. Ecce exposuit ipsemet quō p̄ncipaliꝛ spūs, ꝓcedat a pñe: nō qz ꝓius vel magis, ꝓcedat a pñe qꝫ a filio: sꝫ qz cū, ꝓcedit a filio hocipsū hꝫ filius a patre.

Ex eodem sensu dicit spiritus sanctus, p pñe ꝓcedere a patre.

Ex eodē sensu ēt dī, ꝓcedē, ꝑpñe de pñe. Unde Hiero. i expositōe catho lice fidei niceniqꝫ symboli ait. Credim' i spūm scūꝫ q de pñe, ꝓcedit, ꝑpñe. Jtē spūm scūm verū deū iuenimus i scriptura t de pñe esse, ꝓpñe. t itē de pñe filius t spūs scūs, ꝓpñe t ve de pñe, ꝓcedit. Ecce apte di cit spūm scūm, ꝓpñe eē de pñe: t ꝓpñe, ꝓcedere de pñe: qō nō ē ita itelligēdū tāqꝫ ꝓius vel plenius a pñe, ꝓcedat qꝫ a filio: sed qz h hꝫ pī a se nō ab alio vt de ipso sit t, ꝓcedat spūs scūs: filius aūt nō a se sed a pñe h hꝫ vt de ipso sit t, ꝓcedat spiritus sanctus.

Ex eodē sensu dicit spūs scūs esse t mit ti a patre per filium.

Orte ēt iuxta hāc itelligētiā dī spi ritꝰ scūs mitti p filiū t a pñe eē p filium. Unde Hyl. ad deū pñem de spū scō t filio loquēs in. ix. li. de tri. ait. Jn spū scō tuo ex te, ꝓfecto t p eū missō. Jtē añ tpa vnige nitus tuus ex te natus manet: ita q ex te p eū spūs scūs tuus ē: qō t si sensu nō pcipiā tñ teneo cōscia. Jn spūalibus. n. rebus tuis habet sū. Jtē i eodē. Cōserua hāc ozo fidei mee religionē. vt qō i regnātionis mee sym bolo, ꝓfessus sū semp obtineaz te pñem. s. te filiū tuū vna tecū adoꝛē spūm scūm tuuꝫ q ex te p vnigenitū tuū ē, ꝓmerear. Ecce ap te dicē spūsscūm a pñe t filio t mitti t eē: qō nō ē intelligēdū q̄si a pñe p filiū minoꝛē mit tat vel sit: sꝫ qz ex pñe t filio ē t mittitur ab vtroqꝫ: sꝫ hocipsū hꝫ filius a pñe vt ab ipso t sit t mittat spūs scūs. Hoc ergo voluit si gnificare Hyl. distinctionē faciēs i locutio ne vt oñdēt i pñe eē auctē. Jnde ē ēt q vitaꝫ oñdēs pñem esse auctoꝛē, ꝓcessionis q̄, ꝓce dit spūs scūs a filio dixit i euāgelio. De pñe, ꝓcedit cuꝫ de pñe t filio, ꝓcedat spūs scūs. Unde Aug. q̄rit si de pñe t filio, ꝓcedit spiritꝰ scūs: cur filius dixit de pñe, ꝓcedit: Cur pu tas nisi qz solet ad eū referre ēt qō ipsius ē: t de quo t ipse est. Sicut ait. mea doctrina nō est mea sꝫ eius qui misit me. Si igit itel ligit eius doctrina quā tñ dixit nō sua sꝫ pa tris: q̄tomagis illic intelligendus est spūs scūs de ipso, ꝓcedere vbi sic ait. de pñe, ꝓce dit vt nō diceret de me nō, ꝓcedit: a q̄ autez hꝫ filius vt sit deus. Est. n. de deo deus ab illo hꝫ vtiqꝫ vt ēt de illo, ꝓcedat spūs scūs Et iō spūs scūs vt etiā de filio, ꝓcedat sicut

ꝓcedit de pñe ab ipso hꝫ pñe. Quapp q p̄t itelligē i eo qō ait filiꝰ. sic hꝫ pī vitā i semet ipso. sic dedit t filio vitā hre i semetipo. ñ si ne vita exñti iā filio vitā pñem dedisse. sꝫ ita eū sine tpe genuisse vt vita quaꝫ pī filio gi gnēdo dedit coeterna sit vite pīs q dedit. Itelligat ēt sic hꝫ pī i semetipo vt de illo, ꝓce dat spūs scūs sic dedisse filio vt t de illo, ꝓ cedat idē spūs scūs. t vtrūqꝫ sine tpe. Jta ergo dictū ē spūꝫ scūꝫ de pñe, ꝓcedē vt itel ligat ēt q, ꝓcedit de filio de pñe eē filio. Si n. qcqd hꝫ de pñe hꝫ filius, de pñe hꝫ vtiqꝫ vt de illo, ꝓcedat spūs scūs: sꝫ nulla ibi tpa cogitētur que hñt ꝓius t posterius: qz ibi omnino nulla sunt. Di. xiij.

Te q̄rit cū. s. s. tc. Joñso q. s. s. ꝓcedit a pñe
i t filio. h inq̄rit vtꝛ sit aliqs oꝛdo respectu isti, ꝓcessionis iter pñez t filiū. t diuidit hi tres ptes. i pꝰ excludit oꝛdinē tpis. in 2ꝰ oꝛ dinē dignitatis; vel ptātis: ibi Nō tractādū. in 3ꝰ astruit oꝛdinē nāe: ibi Tñ i. xv. li. i pꝰ tria facit. pꝰ mouet qōnē. 2ꝰ ponit obiectionē hēnti: ibi Qōni tit. 3ꝰ ponit solōnē: ibi Dīe t hiꝰ qōnibꝰ tc. Nūc tractandō. Dic excludit oꝛdinē dignitat vel ptāt: oñdēs, q. s. s. nō plenius, ꝓcedit a pñe q̄ a filio. t pꝰ mouet, qōnē. 2ꝰ ponit solonem: ibi Ad qō dici mus tc. tñ i. xv. h astruit oꝛdinē nāe. t didit qua tuoꝛ ptes. fm. iiij. q oñdūt auctē spirationis i pñe pꝰ p h qō dī. s. s. a pñe p̄n' ꝓcedē. 2ꝰ ex h qō dī. p̄e, p cedē de ipso: ibi Ex eodē sēlu. 3ꝫ p h qō dī. s. s. cē a pñe p filiū: ibi Forte iuxta hāc. Jārto p h q in p cessione. s. s. aliqñ solus pī noiat: ibi Jnde est ēt q vitas. Ad itellectū huiꝰ ptis tria q̄runt. pꝰ an gnātio filij ꝓcedat aliquomō, ꝓcessionē. s. s. 2ꝰ an s. s. ꝑius vel plenius ꝓcedat a pñe q̄ a filio. 3ꝰ an, pce dat a pñe mediāte filio.

D p̄ sic, ꝓcedit: vī q gnātio p̄cedat, ꝓcessio
n nē. p̄n'. n. ꝓcessionis ad min' nāliter ē pri us, ꝓcessione. p̄n' aūt, ꝓcessionis. s. s. ē filiꝰ q̄ ē termin' gnātionis: vt supra dictū ē: g gnātio p̄ cedit, ꝓcessionē. Jtē cū sint duo agētia i reb' cre atis. s. nā t ꝓpositū vel volūtas. Actio. n. p̄cedit actionē volūtatis: qz actio volūtatis fūdat super actionē nāe. Sꝫ gnātio filij ē a pñe p modū nāe. ꝓcessio. s. s. ab vtroqꝫ p modū volūtatis: g gene ratio ē poꝛ ꝓcessione. Ꝑ. i aia ē imago trinitatis i q̄, ꝓcessus notīcie a mēte p̄cedit, ꝓcessū amoꝛis Sꝫ, ꝓcessus notīcie repñtat gnātionē filij, ꝓcessus amoꝛis, ꝓcessionē. s. s. g vt ꝑius. Sꝫ ꝫ ē qō dī i lra q. s. s. nō, ꝓcedit ia nato filio q oporteret si na tiuitas, ꝓcessionē ꝓcedēt. Ꝑ. sic se hꝫ filius ad pñem i rōne oꝛdinis ita. s. s. ad filiū: sꝫ pī nllo mo do ꝓioꝛ ē filio vt supra oñsum ē: nec itellectu nec dignitate nec tpe: g nec filiꝰ. s. s. poꝛ: g nec gnātio ꝓcessione: qz sic se hꝫ filiꝰ ad. s. s. ita gnātio ad' ꝓce cessionē. Rñ. dō: q fm Aug. i dīnis nō ē aliqs oꝛdo nisi oꝛdo nāe. oꝛdo aūt nāe ē quo aliqs ē ex alio: nō quo aliqs ē poꝛ altero: t iō i dīnis nullo modo pōt aliqd altero ꝑius dici. Et rō huiꝰ ē: qz i dīnis nō pōt ꝓsiderari nisi id qō absolutuꝫ ē. t h vnū ē t idiuisibile i q̄ poꝛtas vel posterioꝛitas nō iuenit: vel id q ad aliqd dī. hoꝛ aūt q̄ ad aliqd dñr nā ē vt sint sil tpe itellectu nā. Et iō dici mus q gnātio nō ē poꝛ ꝓcessione aliquo q̄ pos sit ad dīna referri. Sꝫ tm fm modū itelligēdi q̄ ē i itellectu nro tm accipiēte gnātionē t, ꝓcessionē i dīnis fm similitudines reptas i creaturis q̄ deficiē tes sūt ad repñtādū gnātionē t, ꝓcessionē, put sūt i dīnis. Ad p̄mꝰ g dō: q p̄n'm fm rōnē p̄ncipij nō ē ꝑius eo cuiꝰ ē p̄inꝰ aliquo mō: sꝫ id q ē p̄inꝰ nā liter ē p̄iꝰ. Si aūt ille q ē p̄nꝰ ipsa rōne sit q̄s vl psona distincta: cū ois poꝛtas remouet ab eo respectu illiꝰ cuiꝰ ē p̄inꝰ. t ita vt supra dictū ē ip se sua rōne sit psona distincta nullo mō ē poꝛ i. s. s. sꝫ verū ē q pp oꝛdinē nāe. s. s. ē a filio: q̄uis. n. cōis spiratio nō sit ꝓpetas psonalis filij. ē tñ ipsa psona filij sic bonitas dīna ē ipse de': t prima p cessio coꝛrñdēs sibi ē ꝓpetas psonalis. s. s. Ad 2ꝰ dō t 3ꝰ: q rōnes ille deficiūt ex h q similitudies iuēte i creaturis nō pfecte repñtāt ea q̄ sūt i deo t h pꝫ i ꝓposito qz nō iuenit aliq̄ creatura q̄ ab eo dē hēat q ad aliqd dicat: t sic i se subsistēs.

D scdꝫ sic, ꝓcedit: vī q. s. s. magis, ꝓcedat a
a pñe q̄ a filio. sic. n. dic pbs i lib. de causis. ois cā primaria plus ē sībilis i suū cātū q̄ cā secūdaria. sꝫ filiꝰ ē q̄si secūda cā. pī aūt q̄si pꝰ p̄inꝰ q̄ nō ē de aliquo: g. s. s. magis, ꝓcedit a pñe q̄ a filio. Jtē pbs i primo posterioꝛ. pp qōnū qōqꝫ t illud magis: sꝫ filiꝰ h qō ē p̄inꝰ. s. s. habet a pñe: g pī magis ē p̄inꝰ q̄ filius. Ꝑ. illud q est principiū alicui' principiū, ꝑe vī ē magis eius principiū q̄ illud qō nō ē ita: sꝫ sic dī i lra. s. s. ꝓ cedit a pñe p̄in' t, ꝑe: nō aūt dī h de filio: g tc. Ꝑ. s. s. nō hꝫ aliqd q nō hēat a pñe. hꝫ aūt aliqd qō nō hꝫ a filio. h. s. q, ꝓcedit a pñe: g. s. s. magis, ꝓcedit a pñe q̄ a filio. Cōtra. ē qō dī i lra. Ꝑ. vbi ē sūma eqlitas nō pōt ēe magis t pleni'. sꝫ i ter pñem t filiū ē sūma eqlitas: g. s. s. nō pōt ēe ma gis ab vno q̄ ab alio. Rñ. dō: q. s. s. nec pri' nec pleni' nec magis, ꝓcedit a pñe q̄ a filio. t rō huiꝰ tota ē: qz pī t filiꝰ sūt vnū principiū. s. s. t vbi est vnitas nō pōt ēe distinctio plenitudis. Ad pri mū g dō: q pī q̄uis dicat principiū filij t. s. s. tñ n pōt dici cā ꝑe loquēdo. cā. n. sp ponit diuersitatē ēntie sic pꝫ i oib' sꝫ principiū aliqō a quo aliqd fluit ē ꝓsubale rei cuiꝰ ē principiū: sic dicimꝰ q pū ctū ē principiū linee: t coꝛ principiū alialis: t fun damētū domꝰ: t iō ꝓpter ꝓsubalitatē pī dī prin cipiū sꝫ nō cā. Ꝑ. causatū hꝫ dependētiā ad cau sam: sꝫ principiū ipoꝛtat oꝛiginē q̄ dā fm q dicit principiū ex quo icipit aliqd. Jtē q̄uis dicat principiū nō tñ pōt dici primū: qz ibi nō ē aliquid pri' t posteri' vt dictū ē. vñ pꝫ q illa auctas nō ē ad ꝓpositū: qz pī nec ē cā nec primaria respectu filij t. s. s. si tñ i h nō fiat vis adhuc pī t filiꝰ respe ctu. s. s. nō se hñt sicut duo principia: sꝫ sic vnū: t iō nullus gradus iter eos iuenit i spīrādo. s. s.

Ad secūdū dō: q dictū phi vificat q̄n illud qō ꝓ uenit alicui, ꝓpter aliqd aliud ē diuersū i vtroqꝫ t p̄cipue q̄n vnū ē causa alteriꝰ ēntiali oꝛdie cause

tūc enī cālitas ſua ē reſpectu toti⁹ ſpēi ⁊ nō vni⁹ idiuiduī tm̄: vt dic̄ auic. ſic̄ calo⁹ ē magis i igne q̄ i co⁹pe mixto: q⁹ pp ignē ē i co⁹pe mixto. ſz q̄uis filius hēat a pr̄e h̄ qō ſpirat. ſ.ſ. nihilomin⁹ tm̄ nō ē h̄ diuerſū i pr̄e ⁊ filio: q⁹ cāde vtutē ſpiratiaz quā pr̄ hz filio coīcat. ⁊ iō p illā cāliter pr̄ ⁊ filius. ſ.ſ. ſpirat. ⁊ ſi ēt nō eēt vna nūo ſz ſpecie tm̄ rō nō valēt: ſic̄ pz i oib⁹ vniuocis gnātionib⁹. nō. n. pr̄ ſortis plus iſtuit i filiū ſortis q̄ ſor. Ad 3^m^ dō: q. ſ. ſ. dr̄ eē p̄ncipalr a pr̄e: q⁹ i pr̄e ē auctas ſpiratio/nis: a quo ēt hz filī⁹ vtutē ſpiratiaz: ⁊ nō pp aliquē ordinē vel gradū p̄oritatis vel poſterioritatī patris ⁊ filij. ſiīr ēt, pp̄ cāde rōne dī, p̄e, pcedē a pr̄e maxime cū ꝓpoſitio. a. apud grecos notet relatō nē ad p̄mā originē. vñ apud eos nō dr̄ q̄ lactus ſit a riuo: ſz q̄ ē a fōte: ⁊ ide ē ēt q̄ ñ pcedūt q̄. ſ.ſ. ſit a filio ſz a pr̄e. nihilomin⁹ tm̄ nō ē dō q̄n ēt a filio, p̄e, pcedat q̄ cū pr̄e ē. vñ p̄n^m^. ſ.ſ. nō aūt ſi riuus ⁊ fos ſūt vnū p̄n^m^ iaci. Ad 4^m^ dō: q. ſ. ſ. ſ. aliter nec aliq̄ pceſſione, pcedit a pr̄e q̄ a filio. vñ pceſſio. ſ.ſ. tota ē a filio: ſic̄ ēt tota ē a pr̄e. vñ ñ ſeqūtur q̄ alia res ſit i. ſ.ſ. q̄ nō ſit a filio. Sz verū eſt q̄ illa, pceſſio nō ē a filio ſm oēz ſui hītudinē: ſz h̄ i nullo derogat plenitudinē, pceſſionis. accidit. n, pceſſioni. ſ.ſ. q̄ ꝑz hītudinē q̄ ē a filio. ſ.ſ. ſit a pr̄e nō q⁹ a filio eſt. ſ.ſ. ſz q⁹ filius eſt a patre.

Dz 3° ſic, pcedit: vī q. ſ.ſ. pcedat a pr̄e me/diāte filio. illud. n. p qō aliq̄d, pcedit: vī eē mediū i, pceſſione. Sz. ſ.ſ., pcedit a pr̄e p filiū: g̃, pcedit a pr̄e mediāte filio. P̄. cōſtat q̄ 3^m^ ñ exit a, pmo niſi p mediū: ſz. ſ.ſ. dr̄ eē tertia pſona i trinitate: g̃ ñ, pcedit a pr̄e q̄ ē p̄n^s^ ñ de p̄n^o^ niſi mediāte filio. P̄. i imagie creata amor repr̄tat ſ.ſ. ⁊ noticia filiū: ſz amor ñ, pcedit a mēte niſi mediāte noticia: g̃ nec. ſ.ſ. a pr̄e niſi filio mediāte.

Sz ꝯ vī q⁹ imediati⁹, pcedit a pr̄e q̄ a filio. immediatū. n. dr̄ p̄n^o^ p̄ncipali⁹ q̄ mediatū: vt pz in p̄mis, ꝓpoſitionib⁹ q̄ imediate dicunt: ſz. ſ.ſ., pcedit p̄ncipalr a pr̄e: g̃ imediati⁹, pcedit ab ipſo q̄ a filio. Rñ. dō: q⁹ oē mediū aliquo mō diſtinguit ab hīs ūter q̄ mediū dr̄. cū aūt i ſpiratione pr̄ ⁊ filī⁹ ſint duo ſpirātes inq̄^m^ ſūt vnū i pō ſpiratiua poſſum⁹ loq̄ de actu ſpirationis p cōparationez ad ipſos ſpirātes vt ad p̄n^m^ ſpirādi: ſic̄ vtute ē⁹ fit ſpirato. Si aūt ꝓſiderem⁹ ipſū p̄n^m^. ſ.pōm. ſpiratiuā cū in h̄ ñ diſtinguant pr̄ ⁊ filī⁹: ñ pt dici ſpiratio eē a pr̄e mediāte filio. Si aūt ꝓſiderem⁹ ipſos ſpirātes q̄ diſtincti ſūt: ⁊ ſm h̄ pōbent ſuppoſiti tū ſpiratiōi ſic eſt ibi meditatio ſm q⁹ ē ibi ordonāe q⁹ filī⁹ ē ex pr̄e. ⁊. ſ.ſ. ſimul a pr̄e ⁊ filio. vñ dicit Ricardus q⁹ gnātio i dinis ē a pr̄e imediate ſz, pceſſio. ſ.ſ. quodāmō ē mediate ⁊ quodāmō ūmediate. imediate q̄^m^ ad vtutē ſpiratiuā q̄ ē vna patris ⁊ filij: ⁊ iterū q̄^m^ ad ipſū ſuppoſitū pr̄is q⁹ imediate ē p̄n^s^, p ceſſōis: q⁹ i pr̄e ſimł ⁊ filī⁹ ſpirāt. Sz mediāte inq̄^m^ filī⁹ q̄ ſpirat eſt a pr̄e. Ad p^m^ igit̄ dō: q⁹ p h̄ qō dr̄. ſ.ſ., pcedē a pr̄e p filium deſignat auctoritas in pr̄e reſpectu filij: q⁹ filius hz a pr̄e q⁹. ſ.ſ. ſpiret. ex h̄ aūt nō ponit meditatio aliq̄ niſi ex pte ſuppoſitoꝝ q̄ diſtinguunt p h̄ q⁹ vna ē ab alia rōne ē⁹ in vna ē auctoritas reſpectu altetrius. Ad 2^m^ dō: q. ſ.ſ. vno mō vt dictū eſt, pcedit a pr̄e mediāte filio: ſz h̄ nō excludit q̄n etiā im mediate a pr̄e procedat vt dictū ē. Ad 3^m^ dō: q⁹ imago q̄ ē in aia deficiēter repr̄ntat trinitatē. notīcia enī z ē oīno diſtincta a mēte: ⁊ iō ſimp⁹ amor a mēte mediāte notīcia procedit. Sz in dīnis pſonis fili⁹ nō q̄^m^ ad oia diſtinguit a pr̄e: ⁊ iō ſm ali qd nō ē ibi mediatio. Ad 4^m^ dō: q⁹ qñ ſūt multe cāe agētes ordinate p̄ñt⁹ dup⁹ ꝓſiderari ſm q⁹ ē duo ūuenire in agēte. ſ. ipſū agēs q⁹ exercet actionē. ⁊ vtutē ipſi⁹ q̄ ē p̄n^m^ actionis ipoſitio. Si igit ꝓſiderent cāe agētes ordinat^e^ ſm rōnē agēt⁹ cui⁹ ē agē: ſic q̄to agēs ē poſteri⁹ tāto magis ē pximū ⁊ imediatū ad actionez: ⁊ ad id qō p actionē educit. ſi aūt ꝓſiderent q̄^m^ ad vtutē q̄ eſt p̄n^m^ opationis q̄to cā ē magis pxima tāto ē magis imediata eo q⁹ agēs ſm nō agit niſi inq̄^m^ ē motū a p̄n^o^. ⁊ ſz q⁹ vtuſ p̄mi ē i nipſo: vñ opz vt ſemp reſoluat vīus vltumi agētis in vtutē agētis p̄mi. v. gr̄a. q⁹ planta generat plantā hz vtutē ſolis: ⁊ q⁹ ſol moueat ad gnātionē plāte hz a vtutē motoris ſui q̄cūq̄ ſit ille: ⁊ ide eſt q⁹ dr̄ ē agēs p^m^ ipſe imediatius ſe hz ſm vtutē ſuā ad quālibet opationez nāe q̄ aliq̄ agēs nāle. ⁊ ide ē ēt q⁹ propoſitiones p̄me dicunt imediate: q⁹ p̄dicatū nō p̄iūgit ſubo p vtutē alteri⁹ cāe p̄cedētis. ide ē ēt q⁹ h̄ ꝓpoſitio. p. q̄ dr̄ notat cām mediā. q̄nq⁹ notat auctē in recto. q̄nq⁹ in obliquo. in recto vt cū ī. rex fac̄ h̄ p baſilium tūc enīz mediatio attēdit q̄^m^ ad ipſos opantes. i obliquo: cū dr̄ ꝓpoſitus facit h̄ per regē: h̄ enī cōſideraī mediatio q̄^m^ ad vtutē q̄ ē p̄n^m^ operationis. vtus enī ſupioris ē q̄ſi mediū per q̄ operās ſue operationi p̄iūgit. i pr̄e ät ⁊ i filio nō ē accipē diſtinctionē q̄^m^ ad p̄n^m^ operationis: q⁹ illud eſt idē i vtroq⁹. ſ. oīna potētia: ſz ſolū q̄^m^ ad operantes ſ q̄ ſūt adinuicē diſtincti: ⁊ iō cū in pr̄e ſit auctoritas dicit pr̄ operari per filiū: ⁊ nullo mō filius per pr̄em. vñ ē etiā q⁹ ſcōm aliquē modū filius eſt mediū in operatione pr̄is ſed pater nullo modo in operatione filij. Aut tā nato aut nō nato. ꝟ videtur q⁹ neceſſariū ſit alterū dare. q⁹ differūt per affirmationē ⁊ negationē. ⁊ dicēdū q⁹ vtraq⁹ iſtarū eſt duplex ex eo q⁹ cū dicit. ſ.ſ. procedit a pr̄e ꝛz nato filio participiū pōt deſignare tēpus ꝑteritū Aduerbiū nūc proximū añ pñs tēpus: ⁊ ſic ē falſa: q⁹ ſignificatur q⁹ gnātio filij durātione proceſſionē. ſ.ſ. pcedat: ⁊ i h ſēſu negatia ē vā: ſi negatie ſumat vt ferat negatio ad totum ⁊ nō ad participiū tm̄. Si aūt participiū deſignat perfectionem natiuitatis ⁊ aduerbiū nūc eternitatis: ⁊ ſic vera ē q⁹ exñte pfecta generatione filij ē ab eterno, pceſſio ſpūs ſci: ⁊ i hoc ſēſu negatia falſa ē: ſicut pleni⁹ vel magis nē. h̄ duo differūt vt plenius dicat procedere ab illo a quo plura recipit. ſed magis ab illo q̄ de maiori vtute ad ei⁹, pceſſionē operatur. P̄rincipalr, pcedit nē. ꝟ videt eē falſum q⁹ ſi a pr̄e p̄ncipalr. g̃ ſcōario a filio. ⁊ dō q⁹ p̄ncipalit nō dicit gradū virtutis ſz ordinē originis: q⁹ a patre filius habet q⁹ ſpiritus ſanctus ſpiret.

Quare ſpiritus ſāctus cum ſit de ſubſtantia patris nō dicatur filius vel genitus ſed tm̄ procedens. Di.xiij.

Oſt h̄ ꝓſiderādū ē q̄ꝫ a talibus q̄les nos ſumus itelligi p̄ot cū ſpiritus ſcūs, pcedat de pr̄e ⁊ ſit de ſb ſtātia p̄ſ⁹ cur nō dicat eē natus ſz potius, pcedē. ⁊ cur nō dicat filius? Quare aūt ſp̄ſ⁹ ſcūs nō dicat vel ſit natus ⁊ iō nō ſit filius. Aug. oñdit in. xv. li. de tri. ita dicēs Si ſp̄ſ⁹ ſcūs filius diceret amboꝝ vtriq⁹ filius diceret. qđ abſurdiſſimū ē. filius qppe nullus ē duoꝝ niſi p̄ſ⁹ ⁊ mr̄is. Abſit aūt vt iter deū p̄ez ⁊ deū filiū tale aliq̄d ſuſpicemur. Abſurdiſſime ergo filius diceretur amboꝝ. i. p̄ſ⁹ ⁊ filij. amboꝝ. n. filius dicē tur ſi eū ambo genuiſſēt: qđ abhorret oīuz ſanoꝝ ſēſus: nō ergo ab vtroq⁹ ē genitus. ſz, pcedit ab vtroq⁹ amboꝝ ſp̄ſ⁹. His verbis oñdit cur ſpus ſcūs cū ſit de pr̄e: non tm̄ dicat genitus vel filius.

Cum ſpiritus ſāctus nō dicat genitus cur filius dicatur procedere.

Um aūt ſp̄ſ⁹ ſcūs nō dicat genit⁹ ſz tm̄, pcedēs. q̄rī ſolet cur nō dici tur filius tm̄ genitus ſz ⁊ pcedens ſic ipſe in euāgelio Joānis ait. Ego, ex deo, pceſſi vel exiui ⁊ veni in mūdū. Non ergo tm̄ ſp̄ſ⁹ ſcūs, pcedit a pr̄e ſz ēt filius. Ad qđ dicimus q⁹ cū vterq⁹, pcedat a pr̄e diſſimiliter tñ. Nā ſp̄ſ⁹ ſcūs vt ait Augu. i. v. li. de tri., pcedit a pr̄e nō quō natus ſz quō dat⁹ vel donū: filius aūt, pceſſit naſcēdo exijt vt genitus. Ac p h̄ illud eluceſcit vt p̄ot. ſ. cur ſp̄ſ⁹ ſcūs ēt nō ſit filius cū ⁊ ipſe a pr̄e exeat. iō. ſ. nō dr̄ filius: q⁹ neq⁹ natus ē ſic̄ vnigenitus: neq⁹ factus vt p dei gratiā in adoptionez naſceretur ſicut nos.

Ad nō p̄ot diſtingui a nobis inter generationez filij ⁊ pceſſionē ſpiritus ſancti.

Ater generationē vo filij ⁊, pceſſionē ſp̄ſ⁹ ſci dū h̄ viuimus diſtiguē nō ſufficimus. Añ Augu. maximi no p̄miſſā qōnē refricāti. ſ. q̄rēti cur ſp̄ſ⁹ ſā ct⁹ ñ diceret filī⁹ cū de p̄is eēt ſuba rñdens ſic ait. Queriſ a me ſi de ſuba p̄is ē filī⁹. de ſuba p̄is ⁊ ſp̄ſ⁹ ſcūs: cur vn⁹ filī⁹ ⁊ alī⁹ nō ſit filī⁹. Ecce rñdeo ſiue capias ſiū ñ capias de pr̄e ē, filī⁹: de pr̄e ē. ſp̄ſ⁹ ſcūs: ſz ille genit⁹ ē iſte, pcedēs. Jō ille filī⁹ ē p̄is de q̄ eſt genitus. iſte aūt ſp̄ſ⁹ vtriuſq⁹ qñ de vtroq⁹, pcedit: ſz iō cuz de illo loq̄rē ait. de pr̄e, pcedit qñ p̄. pceſſionis ei⁹ ē auctor q talē filiū genuit ⁊ gignēdo ei dedit vt ēt de ipſo, pcederet ſp̄ſ⁹. ſ. Naz niſi, pcedēt ēt de ipſo nō dicēt diſcipul⁹. accipite ſp̄m ſcūm: eūq⁹ inſufflando daret vt a ſe quoq⁹, pcedē ſignifi cās apte oñdēt flādo qđ ſpirado dabat occulte: q⁹ ergo ſi naſcereī non tm̄ de pr̄e nec tm̄ de filio ſz de ambob⁹ vtiq⁹ naſcereī ſine dubio fili⁹ diceret amboꝝ. Ac p h̄ q⁹ filius amboꝝ nullo mō eēt nō oportuit naſci eū de ambobus. amboꝝ ſ est ergo ſpiritus, p cedendo de ambobus.

Hic dicit q⁹ nō valz iter duo illa diſtigui

Uid aūt iter naſci ⁊, pcedē iterſit. de illa excellētiſſima nā loquēs explicare qs p̄ot. Nō. n. oē qđ procedit naſcit q̄uis oē, pcedat qđ naſcit. ſic nō oē qđ bipes ē bō ē: q̄uis bipes ſit ois q bō ē hoc ſcio. diſtinguē aūt iter illā gnātionez ⁊ hāc, pceſſionē neſcio: nō valeo: non ſufficio. Ac p h̄ q⁹ illa ⁊ iſta ē ineffabil⁹: ſic̄, pp̄ba de filio loquēs ait. Gnātionē ei⁹ qs enarrabit. ita de ſp̄ſ⁹ ſcō viſſime dī., pceſſionē ei⁹ qs enarrabit. Satis ſit ergo nobis: q⁹ nō ē a ſeipſo filī⁹: ſz ab ipſo de q̄ nat⁹ ē nō eſt a ſe ipſo ſp̄ſ⁹ ſcūs ſz ab illo de q̄, pcedit: ⁊ q⁹ ō vtroq⁹, pcedit ſic̄ iā oñdim⁹. De ſp̄ſ⁹ ſancto quō ipſe de deo ſit: nec tm̄ ipſe filī⁹ ſit: qm̄, p cedēdo nō naſcēdo legit eſſe de deo: iaz ſuperius quātū viſuz eſt diſputauimus.

An ſp̄ſ⁹ ſcūs debeat dici ingenitus.

Unc ꝓſiderādū ē cū ſp̄ſ⁹ ſcūs nō ſit genitus. vtrū debeat dici ingenitus. Ad qđ dicimus ſp̄ſ⁹ ſcūz nec genitū nec igenitū debē dici. Añ Aug. ad Oroſiū ait ſp̄m ſcūm nec genitū nec ingenitū fides certa declarat: q⁹ ſi dixerimus ingenituz duos p̄es affirmare videbimur. ſi aūt genitū duos filioſ credē culpamur. Si cut. n. ſolus filius dr̄ genitus: ita ⁊ ſolus p̄r dr̄ ingenitus eo q⁹ ab alio nō ſit. Añ Aug. in. xv. li. de trin. Pater ingt ſolus nō eſt de alio. iō ſolus appellat ingenitus. nō qdem i ſcripturis: ſz i conſuetudine diſputātiū ⁊ de re tāta ſimonē q̄lē valuerint, pferētiū. Filius aūt de pr̄e nat⁹ ē: ⁊ ſp̄ſ⁹ ſcūs de pr̄e p̄ncipaliter ⁊ cōiter de vtroq⁹, pcedit. Jōq⁹ cū ſpiritū ſcūm genitū nō dicamus: dicē tm̄ ñ audemus ingenitū ne i h̄ vocabulo vel duos p̄es in illa trinitate. vel duos q non ſint de alio q̄ſpiam ſuſpiceī. Ecce his v̄bis aperte

oñdit.ſ.ſ.nec genituz nec genitū debē dici.

Qđ Jeronymus dic.ſ.ſ.igenitum. qđ vī pdictis aduersari.

Eronymus tñ i reglis diffinitōnū ꝓra hēticos.ſ.ſ.dic igenituz bis v bis.Spūs.ſ.pī nō est.ſz igenitus atqz infectus.pī nō est qz pūs ē ꝛ i pīe ē. ꝓcessionez bz ex pīe ꝛ nō natiuitatē. Filius nō ē.qz genitus nō ē. Ecce bis vbis dī.ſ.ſ.eē igenitus qđ videt aduersari pmissis vbis Augustī.

Determinatio ſm diuersas acceptōes

Ed vt ista q̄ vī repugnātia de medio abigamus.dicimus q̄ Jero. alr accepit nomē igeniti.ꝛ alr Au. Accepit.n. Aug.igenitū qđ qđ ab alio nō est.ꝛ hz h de solo pīe dī. Jero. vo igenituz dic nō genituz.ꝛ ſm h de ſpiritu ſcō potest dici cum ſpiritus sanctus non sit genitus.

Ex bis vbis Jero.oñdit exq̄ sensu dixerit ſpiritum sanctum ingenituz.

Quod āt Jero.ita accepit oñdit ex vbis suis gbus i eodē tractatu vtiq̄ faciēs talē diſionē. Sē q̄ est aut igenitū est aut genitū aut ſcm̄. Est g̃ qđ nec natum est nec factuz.ꝛ ē qđ natū ē ꝛ factū ñ est:ꝛ ē qđ nec natū est nec factuz est.ꝛ est qđ factuz est ꝛ natuz ñ est.ꝛ est qđ factuz est ꝛ natum est ꝛ renatuz est.ꝛ est qđ ſcm̄ est ꝛ natuz ē ꝛ renatuz ñ ē. Nēpposito ꝫ singul' reb' ſbſiſtentiā destinem'. Qđ g̃ nec natum nec ſcm̄ est pī est.nō.n.ab aliq̄ est.qđ āt natuz est ꝛ factuz est nō est filius est q a pīe genitus est ñ factus est.qđ ite ꝫ nec natuz nec ſcm̄ est.ſ.ſ. est q a pīe ꝓcedit.qđ etiā ſcm̄ est ꝛ natū nō est celuz ꝛ terra ꝛ cetera q̄ſt ſensibilia. qđ āt ſcm̄ ꝛ natuz ꝛ renatuz est hō est.qđ vo factum est ꝛ natuz est ꝛ renatū nō ē aialia ſt. Ecce bis vbis oñdit Jero.ſe igenituz accipere nō genituz.aliter.n.nō eēt pmissa diuisio vera.ſ.oē qđ est aut igenitum aut genitum aut ſcm̄ est.atqz i diſionis huius ꝓsecutione i assignatione ingeniti vbiqz ponit ñ natum.

Distinctio. xiij.

Ost h ꝓsiderādū ē ꝛc.] Postq̄ determinauit ꝺ ꝓcessiōe etna.ſ.ſ.q̄ ad mo ꝛ pn h det.de ipsa p ꝓpationē ad gnātionē. ꝛ dicit i p.o.i p inqrit vtrū. ſ.ſ. ꝓcedens possit dici genit' vt filī'. i 2° vtrū possit dici igenit' sibi. Nūc ꝓsiderādū.] p i.o.p oñdit q.ſ.ſ.ꝓcedēs ñ pt dici filī'. 2° inqrit dīaz gnātiōis filq̄ ꝛ ꝓcessionis.ſ.ſ.ibi Inē gnātionē vo.] Circa p .o.facit.p inqrit vtrū.ſ.ſ.possit dici genit'. 2° cū nō dicat genit' ſz ꝓcedēs:q̄re filī' ñ tm̄ dī genit' ſz ēt ꝓcedēs.ibi Cū aūt.ſ.ſ.] vtraqz ps dicit i qnē ꝛ rn sionē. Inē gnātionē ꝛc.] Circa inqrit dīaz gnātionis ꝛ ꝓcessionis.ꝛ circa h.o.facē.p dcīnat qnēq̄ tū ad id q scire possum'.ſ.q.ſ.ſ. ꝓcedit ꝛ ñ gignit. filī' aūt ꝓcedit ꝛ gignit.2° ad id q ꝓfecte scire ñ possum' q̄ſt.ſ.differūt ꝓcessio ꝛ gnātio:qz cum vtrūqz sit ineffabile.vtriusqz modū plē ꝓphēdē ñ valem'.ibi Quid aūt iter nasci ꝛc.] Nūc ꝓsiderā dū.] h oñdit q.ſ.ſ.sic nec genit' ita nec igenit' dici dz.ꝛ p oñdit vitatē.2° remouet obiectionē.ibi Jero.tm̄.] vbi tria fac.p iducit ꝓietatē.2° ponit solōnē ibi Sz vt ista.3° ponit solonis ꝓfirmationē:ibi Qa aūt iero.ꝛc. Ad itelligētia h ptis q̄tuor q̄runt.p vtrū i deo sit aliq̄ ꝓcessio.2° si ē vtrum sit vna tm̄ vl plēs.3° q̄lit due ꝓcessiōes notari dēant q̄rto si.ſ.ſ.q̄ ꝓcedit ñ dicat gēit' vtz dz dici igēit'

a D p sic ꝓcedit:vī q i deo ñ sit ꝓcessio, ꝓcessio.n.dic motū quēdā ꝓcessiuū. ois aūt mot' idigētie ꝛ impfectiōis ē.ꝛ deo ñ cōpetit:g̃ i deo ñ ē ꝓcessio. Itē ꝓcessio dic exitū vnius ab alio.exit' aūt ē p distātia exeūtis ab eo ex q̄ exit:cū igit i diis ꝓsonis sit oio idistātia: vī q ibi ñ sit ꝓcessio. Ꝺ.ois ꝓcessio ē ab aliq̄ i aliq̄d sz dine plone cū sint p se subsistētes:ñ sūt i aliq̄d: g̃ vī q ñ ꝓueniat eis ꝓcedē. Cōtra. Jo.xv.cuz venerit paclit' quē ego mit.a pīe spm̄ ve.q̄ a pīe ꝓce.g̃ ꝛc. Ꝺ.i aia ē imago trinitat:sz i aia ꝛuenit noticia ꝓcedē a mente:ꝛ amoz ab vtroqz:vī g̃ q sit ꝓcessio ēt i diis plonis. Rn.dō :q ꝓcessio dr dup'.vno' dic motū localē q̄ pe ē mot' aialis motu ꝓgressiuo:ꝛ talis ꝓcessio ñ pt cē i diis nisi metha' loquēdo.fz silitudinē.n.tal ꝓcessiōis dz dina sapia vl bonitas ꝓcedēi creaturas ſm q silitudinē suā gradatim efficit i ill' ſm q q̄dā deo aliis silioza sūt. Alio' dr ꝓcessio eductio ꝓncipiati a suo ꝓncipio:ꝛ cū i diis plonis vna sit ab alia sic a ꝓncipio q mo' istū ꝓ ē ꝓcessio i diis. Ad p g̃ dō:q i creaturis q̄libz ꝓcessio ē p aliquē motū vl mutationē:qz nec aliq̄d localr ꝓcedit nisi p motū. Nec aliq̄d a cā sua egredit nisi aliq̄ mutatione ꝓtingēte circa ipsū a q̄ egredit si sit de eēntia ei':vl saltē circa id qđ egredit. In diis aūt ē ozigo vni' plone ab alia sine aliq̄ mutatiōe vt.s.ō generatiōe dictū ē:cū nihil ꝓdicet de deo ſm id q i perfectiōis ē ipso. Ad 2° dō:q q̄uis i diis ꝓsonis ñ sit distātia fz locū nec ꝫ ſm eēntiā:ē tm̄ distinctio i ꝓsonis ſm ꝓpetates plonales:ꝛ h sufficit ad rōnē ꝓcessiōis. Ad 3° q̄ ꝓcessio local ē i aliq̄d sic i terminū mot':sz q ꝓcedit a cā ñ oz q i alterū ꝓcedat:ꝛ sic sumit ꝓcessio i diis.

a D 2° sic ꝓcedit:vī q i diis vna tm̄ sit ꝓcessio.sic.n.pīnitas nōt ꝓpetatē ozigis:vt aq̄ ē aliq̄s.ita ꝓcessio vt d ē ab alio:sz.s.dictū ē q i diis ñ pōt cē nisi vna pīnitas:g̃ nec nisi vna ꝓcessio. Ꝺ.i oib' hūib' vna nāz i spē: ñ ē nisi vnus modus quo nā illa cōicat.vñ ēt dic Cō.viij.phy. q mures q̄ gnānt ex putrefactiōe tre:ꝛ q gnāntur ex semine ñ sūt eiusdē spēi. Sz ꝫ ꝓcessione plona rū cōicat nā dina q̄ē vna tm̄ nō solū i spe sz ēt in nūo:g̃ ñ ē nisi vn' modus ꝓcessionis in diuinis.

Ꝺ.opationes vel act' distinguunt ad intrā ꝓ nes terminos ꝛ penes ꝓncipia. Sz ꝓcessio i diis ē sp ab eodē ꝓncipio:qz ois ꝓcessio est vtute nāe ipsi' ꝓducētis.ē ēt ad eūdē tinū ꝫ ꝓcessionem accepti:qz i ꝓcessione dina sp accipit dina nā: g̃ vī q nō sit nisi vna ꝓcessio i diis. Ꝺ. si sit due ꝓcessiones:aut dīaz habebūt ex pte eēntie. aut ex pte rlonū:cū nō sint plā i diis:sz ex pte essentie nō ꝛuenit diuersitas nisi rōnis ſm plitatē attributoꝛ.diuersitas aūt rōnis nō causat plitatē realē q̄lē oz eē ꝓcessionū duarū:ſm q̄s due persone realiter distincte ꝓcedūt:g̃ ex parte eēntie nō pōt sumi realis diuersitas ꝓcessionū.silr nec ex parte rlonū.rliones.n.ſm rōnē itelligēdi ꝓsequunt ꝓcessionū.eo.n.filī' ē q̄ a pīe ꝓcedit:g̃ vī q nullo mō pnt eē ꝓcessiones plures i diis. Contra. ſm vnā ꝓcessionē est vn' tm̄ ꝓcedens.sed in diuinis sunt due persone ꝓcedentes.ſ.filius ꝛ.ſ.ſ.vt hz i lra:g̃ vī q oz eē duas ꝓcessiones. Rn.dō q̄dā dicūt q iste due ꝓcessiones realiter distinguunt:nec oz q̄rere quo distinguunt:qz sūt ꝓma distinctiōia psonas:sic nec q̄rim' quo distinguūtur rōnale ꝛ irrōnale. Sz h nō vī ꝓueniens:dā gnātio ꝛ ꝓcessio nullā hnt oppōnē ad ꝫicē:omis aūt distinctio formalis ē ſm aliquā oppōnē. Et p ma ꝓcessio ꝛ gnātio significant p mo' opatiōuz h aūt nō ꝓuenit vt p opationes vel mot' distinguant opantia vel opata.sz magis eo':qz actiōes differūt specie ſm formas agētiū:vt calefacē ꝛ infrigidare:ꝛ mot' ſm tinos. Et iō alī dicunt: q dīa sumit ex h q gnātio ē ꝓcessio nāe:ꝛ ꝓcessio ſ.ſ.ē ꝓcessio volūtat. Sz h ēt nō cō petit:qz volūtas ꝛ nā i diis solū rōne distinguunt. vñ talis distinctio.realis distinctionis rō ē nō pōt:qz ꝓncipiū nō ē debili' ꝓncipiato. Et ꝓterea ſm h ꝓcessio itellect' ſm quā dī vbū eēt alia a ꝓcessione nāe ſm quā dī filī'. Et iō dō:q i diis nō pt eē aliq̄ realis distinctio ꝛ plitas:nisi ſm rliones ozigīnis. Et iō ſm h nos oz iuestigare plitatē ꝓcedētiū ꝛ ꝓcessionū. Dico igit ſm h q ē i diis aliq̄ ꝓcessio ſm quā vna ꝓsona ꝓcedit ab vna:ꝛ h est ꝓcessio gnātionis ſm quā filī' ē a pīe:ꝛ iō dī esse a pīe.ꝛ iō ꝓ modū dī eē nāe vel itellect'. ꝓcedit.n vt filī' ꝛ vt vbū:qz i vtroqz mō istarū ꝓcessionū. ſ.nāe ꝛ itellect' ē vni' ab vno ꝓcessio. Itē ē aliqua ꝓcessio i diis q̄ē sil' a duob'.ſ.ab eo q̄ ꝓcedit:ꝛ ab eo a quo ꝓcedit.ꝛ h distinguitur a p' ſcōz originē:qz ista ꝓcessio ē a ꝓcedēte ſcōz ꝓcessionē ꝓdictā q̄ ē ꝓ modū nāe.ꝛ ide ē q ista ꝓcessio dī ꝓ modū volūtatis ee:qz p ꝓsēlū ex duob' volētib' pōt vn' amoz ꝓcedē.ꝛ ſcōz istos modos diuēsos ozigis ꝓducunt plēs plonerlone ozigis distincte. ſ.filī' q̄ ē a pīe:ꝛ.ſ.ſ.q̄ ē ab vtroqz. Vñ ꝓcedo q nisi.ſ.ſ.eēt a filio nō eēt assignare distinctionē realē iter filiū ꝛ.ſ.ſ. Ad p g̃ dō:q ꝓnitas dic modū dīnatū ozigis q̄ vlteri' nō pōt multiplicari fz diuersā rōnē ozigis:sz tm̄ ſcōz mām vt diuersificet i numero:si ꝓcessio dic originē i cōi:ꝛ pōt ſm duos modos ozigis dtīnari.ſ.q sit ꝓcessio vni' ab vno ñ ꝓcedēte:ꝛ q sit ꝓcessio ēt a ꝓcedente ꝛ plēs numero nō pnt ꝛueniri q distinguunt ex rōne ozigis:ꝛ iō nō pnt eē plēs ꝓcessiones in diuinis q̄ due. Si. accipetur ꝓcessio ab vno ꝓce dente vel plurib' nō eēt dīa nisi ſcōz vnū ꝛ plā:q dīa nullo mō ad originē ptiner:sic si diceret grē sibile nō p bipes ꝛ q̄drupes:sz p albū ꝛ nigrum.

Ad 2m dō:q i nā creata ē dup' cōicatio. vna q ē p modū nāe.ꝛ alia q̄ ē p modū amoris:nō aūt in vtraqz cōicationū cōicat nā:sz tm̄ i ea q ē p mo' nāe.ex impfectione aūt volūtatis create ē q non pōt cōicari p eā nā:qz illud q ꝓcedit p modū volūtatis.ſ.amoz nō ē hypostasis p se subsistēs:sic i diis:ꝛ iō ex pfectione dine nāe ē q cōicet nō tm̄ p actū nāe q ē gnātio:sz per actū volūtatis q ē cōsēsus amoris. Ad 3m dō:q distinguunt ꝓcessiones i diis ꝛ penes ꝓn' ꝛ penes fin̄.vt.n.supi' dictū ē q̄uis nā dina sit ꝓn' gnātionis i pīe:nō tm̄ absolute sub rōne nāe sz sub rōne pīnitatis. Et similiter a nā dina inq̄' ē nā q acq̄rit i filio p gnātōnē nō hz filī' q̄ sit filī':sz ab eo qđ nā i filio scōm rē ipsa filiatio:ꝛ ita pz q ipse rliones se hnt aliquo' vt ꝓn' ꝛ vt fin' ad ipsas ꝓcessiones. Ad q̄rtū dō:q cū scōz ꝓcessiones distinguant psone q realiter plēs sūt:nō pōt dici q ꝓcessiones re ñ differūt:sz rōne tm̄:nihil.n.causat distinctionem maioz ē formaliter loquēdo q̄ sit distinctio q̄ distinguunt ipsa:sz sicut ꝓprietates plonales scōz q cōparant ad eēntiā sūt idē re:qz sūt dina essentia ꝛ sūt tm̄ rōnes.scōz aūt q ad aliq̄d dicunt sūt scōz rē plēs.ꝛ ita ēt de ꝓcessionib':qz scōz q cōparant ad nām vt ꝓn' vel fin':nō distinguunt nisi rōne scōz q oz i deo volūtas ꝛ nā rōne dīe: sz qz cōparant ēt ad ꝓpates relatias sic ad ꝓn' vl fi' vt dictū ē:iō ex h ēt hnt realez oziam. Qđ g̃ obicit:q rliones ꝓsequunt ꝓcessiones,vñ magis vī q ꝓcessiones diuerse causēt diuersitatē rliōnū q̄ eo':vel ad min' erit ibi circulatio. Dō q rlo i diis nō:tm̄ hz q sit rlo sz ēt q sit ꝓsonalis.i.cōstituēs ꝓsonā:ꝛ ex h hz q̄ actū dīe ꝓstitutiue et formē ꝓ ipsi' ꝓsone cui' ē opatio gnātionis vel ſpirationis:ꝛ iō nō ē icōueniēs q scōz rliōnis rōnē ꝓsequunt rliones ipsas ꝓcessiones ꝛ recipiant dīam ab eis.scōm aūt q sūt formē ꝓ ipsarū ꝓsonarū causent dīam ꝓcessionuz.

a D 3m sic ꝓcedit:vī q ꝓcessio.ſ.ſ.nō dz noiari ꝓcessio sz gnātio.si.n.nō sit gnātio tūc ꝫ gnōnē dīdit:sz nullū cōe dīdit ꝫ ꝓuz.cū igit ꝓcessio sit cōis gnātioni ꝛ ꝓcessioni.ſ.ſ.vī q ꝓcessio.ſ.ſ.nō debeat noiari ꝓcessio. Ꝺ. sic gnātio filī dic ſpālē modū ozigis:ita ꝛ ꝓcessio.ſ.ſ. als nō eēt ꝓpetas ꝓstitutiua persone:vt ꝓus dictum ē: g̃ ꝓcessio nō dic aliquē ſpālez modū ozigīs vt dcm ē:g̃ modus ozigis.ſ.ſ.nō dz per ꝓcessionē noiari.

Ꝺ.sic filī' accipit totā naturā ꝛ subam pīis: ita ꝛ.ſ.ſ.sz illa ꝓcessio scōz quā aliq̄s accipit naturā ei' a q̄ ꝓcedit dr gnātio ēt i iferioꝛib':vt pz iducē do i singlis:g̃ vī q ꝓcessio.ſ.ſ.dz dici gnātio. Ꝺ. Dam̄.dic diffinies gnātionē sic.gnātio ē dine nature op' exīs vt vlionē q gnātur nō suscipiat:ꝛ vt neq̄ de' poz neq̄ posterioꝛ sit:sz ꝓcessio.ſ.ſ.ē op' dine nāe ꝛc.g̃ vī q sit gnātio. Qđ aūt sit opus dine nāe ꝛ nō volūtatis ꝓbat per hyl. q dicit q oib' creaturis subam voluntas attulit:sz filio natura dedit:sz.ſ.ſ.nō ē creatura:ꝛ ita nō habz sub stātia per volūtatē:sz per naturā pīis. Contra.

q̃q̃d ꝓcedit per modũ generationis ꝓcedit vt genitũ ꝓcipue i reb⁹ viuentib⁹:ſz.ſ.ſ.ñ ꝓcedit vt genit⁹:alis eẽnt duo filij i trinitate:qõ ñ põt eẽ: g̃ ꝓcessio.ſ.ſ.ñ dz dici gnãtio. Rñ.dõ:q̃ i dinis ẽ accipe cõe ⁊ ꝑuz:q̃uis ñ sit accipe vle ⁊ ꝓticlare. ad h.n.q̃ sit vle ⁊ ꝓticulare exigit aliq̃ diuersitas realis vt.ſ.dictũ ẽ.q̃dditatis cõicabilis ⁊ eẽ q̃ ꝑuz ẽ:⁊ talis diuersitas ñ põt eẽ i dinis:ſz ẽ ibi accipe cõe ⁊ ꝑuz dup⁹.ſ.fm rẽ:⁊ fm rõnẽ.Scõz rẽ sic dicim⁹ eẽntiã eẽ cõez trib⁹ ꝓsonis ⁊vnãquãq̃ ꝓsonã distingui ꝑ id qõ sibi ẽ ꝑuz.Scõz rõnẽ au tẽ:sic qñ itellect⁹ nr̃ i dinis accipit,aliq̃d:⁊ q̃ tũ,ad rõnẽ cõez vel idetinatã.⁊ q̃⁹ ad rõnẽ detinatã ⁊ ꝑaz:q: vtrũq̃ ad dignitatẽ ptinet:⁊ rõ generis ⁊ rõ dñe.Sic i dinis ẽ rõ cognitionis q̃ cõis ẽ:⁊ rõ scie q̃ ꝑa ẽ ⁊ detinata:nec tñ vnũ ẽ gen⁹ alteri⁹ fz q̃ i deo sũt. Jta dico q̃ ꝓcessio dz fm rõnẽ cõem ozigis.gnãtio aũt fm detinatã ozigis rõnẽ. vñ se hñt sic cõe ⁊ ꝑuz:nõ tñ sic gen⁹ ⁊ spes. Ad p⁹ g̃ dõ:q̃ ꝓcessio fz q̃ sumit i cõi rõe:ñ ꝓ didit gnãtioni:ſz ꝑut sumit fm detinatũ mo⁹ ꝓcessionis:q̃ ſ.ſ.cõpetit. Ad 2⁹ dõ:q̃ frequẽter iuenim⁹ q̃ aliq̃ ꝑuz denotat noie cõi.sic oẽ ꝓuertibile dz ꝑuz siue ſignificet q̃d ẽ res siue nõ.ſz tñ h nomen sibi ſpãliter retinet illud ꝓuertibile qõ subam ñ signi/ficat:q: ñ addit aliq̃d nobilitatis q̃ notari possit. Nõ aũt sic dicim⁹ i,ppositio:nõ.n.ozigo.ſ.ſ.notat cõi noie:q: nihil addat fz rõnẽ.ſ. cõe vel minus q̃ gnãtio filij:cũ.ſ.ſ.filio sit eq̃lis i dignitate. Sz hi⁹ assignant tres rõnes. Pzia ẽ q:.ſ.ſ. mꝛime accedit ad,pcessionẽ:nõ.n.tm̃ ipse ,pcedit sic ⁊ fili⁹: ſz a ,pcedẽte,pcedit:q̃ filio nõ cõpetit. Scda ẽ q: cũ,pcessio dicat dup⁹.ſ.fm motũ localẽ. ⁊ fm exitũ causati a cã:vterq̃ modus aliquo mõ cõ/petit ozigini.ſ.ſ.Jnq̃⁹.n. ꝓcedit vt ꝓsona distin/cta:sic ſua,pcessio hz silitudinẽ ad exitũ causati a causa.Jnq̃⁹ aũt ꝓcedit vt amoꝛ q̃ tẽdit i alterũ ñ sic i recipiẽs ſz sic i obm.hz silitudinẽ cũ ꝓcessi one locali q̃ ẽ ex aliquo i aliq̃d.pz.n.amat filium amoꝛe:q̃ ẽ.ſ.ſ.filio aũt nõ cõpetit ꝓcessio nisi fm vnũ modũ.ſ.exitũ a cã. Tertia rõ ⁊ credo me lioꝛ ẽ.qz i reb⁹ creatis ꝟuenim⁹ aliq̃d i se subsistẽs ꝓcedẽ ꝑ modũ nature:⁊ h dicim⁹ gnãri. vñ fz h potuim⁹ ꝓcessionẽ filij ꝑo noie noiare.ſ. gnãtio/nis noie.Sz nõ ꝟuenim⁹ aliq̃d i creaturis ꝑ se sb sistẽs ꝓcedẽ ꝑ modũ amoꝛis:sic.ſ.ſ.ꝓcedit. ⁊ iõ istã ꝓcessionẽ nõ potuim⁹ noiare noie ,ꝑo: ſz tm̃ cõi. Ad 3⁹ dõ:q̃ ꝓcessio amoꝛis inq̃⁹ hi⁹ nõ hz q̃ ꝑ ipsã natura aliq̃ cõicet:ſz h hz inq̃⁹ ẽ i di nis vbi nõ põt eẽ aliq̃d impfectũ:⁊ iõ.ſ.ſ.fm ratõ nẽ ,pcessionis cõiter loquẽdo nõ hz q̃ cõicet si bi natura:⁊ iõ talis ,pcessio nõ põt dici gnãtio fz suã ꝑam rõnẽ.ex ipsa.n.rõne gnãtionis ẽ q̃ natu ra genito cõicet:q̃uis .n.diuersitas rõnis nõ suf ficiat ad realẽ ꝓcessionũ dziam.sufficit tñ ad dif/ferẽtẽ noiationẽ. Ad q̃rtũ dõ:q̃ natura ñ ẽ ꝑn cipiũ ,pcessionis.ſ.ſ.sub rõne nature ſz sub rõe vo lũtatis a q̃ ,pcedit amoꝛ:⁊ iõ sua,pcessio ñ dz nati uitas:cũ natiuitas a nã dicat.nec tñ ex h sequit q̃ ſ.ſ.sit creatura. volũtas.n.cõparat vt ꝑn⁹ ad ipa ꝓncipiata:⁊ sic cõparat ad creaturas. vel ad ip/sã rõnẽ ꝓncipiãdi:⁊ sic cõparat ad amoꝛẽ q̃ ẽ.ſ.ſ. sicut itellect⁹ ad artẽ:vt supius dictũ est.

a

D q̃rtũ sic ꝓcedit:vꝛ q̃.ſ.ſ.dz dici igenit⁹.⁊ p⁹ p aucte Jero.i lra. ꝑ.tin⁹ ifinit⁹ ꝟuertit cũ negatione supposita exntia subi sic ñ hõ nõ est hõ.q̃d.n.ẽ ⁊ nõ ẽ hõ:ẽ nõ hõ:ſz igenit⁹ ẽ tin⁹ ifinit⁹:g̃ cũ.ſ.ſ. sit ⁊ nõ sit genit⁹:vꝛ q̃ sit inge nit⁹. ꝑ.igenitũ aut dicẽ rõnẽ aut absolutũ.ſz ñ dicẽ rõnẽ notionalẽ:qz tũc nõ posset dici essentia igenita:g̃ vꝛ q̃ sit de absolutis:⁊ ita vꝛ ꝟuenire.ſ. ſ. Sz incõtrariũ ẽ:qõ dz i lra:q̃ solus ꝑ igeni t⁹ ẽ:g̃ nõ.ſ.ſ. Rn.dõ:q̃ i dinis ,ꝑe loquẽdo ni hil põt dici ꝓuatiue:qz ad rõnẽ ꝓuationis exigit q̃ aliq̃d sit aptũ natũ hẽe qõ nõ hz.h aũt deo cõ pciẽ nõ põt.vñ dz q̃ igenit⁹ sumat negatie ⁊ nõ ꝓ uatiue.Sz negatio q̃dã negat i genẽ detinato ⁊ h hz aliq̃d sibi ꝓuationi inq̃⁹ ponit aliqõ detinatũ gen⁹.Est ẽt q̃dã negatio extra gen⁹:⁊ h ẽ absolu ta negatio:qz nullũ gen⁹ detinat. Dico,g̃ q̃ inge nit⁹ si dicat negationẽ extra gen⁹:tũc ꝟuenit oi ei q̃ ẽ ⁊ q̃ nõ ẽ ab alio ꝑ generationẽ siue sit ab ali/quo alio siue nõ.⁊ siue sit creatũ siue icreatũ. ⁊ fz h possum⁹ dicẽ ꝑez igenitũ ⁊.ſ.ſ.⁊ eẽntiã diuã ⁊ ꝑmas creaturas q̃ nõ exierũt i eẽ ꝑ generationẽ Si aũt sit negatio i genẽ h põt eẽ dup⁹ fm q̃ i di nis accipit. Uel i genẽ dine nature:⁊ sic adhuc cõ uenit ꝑz.ſ.ſ.⁊ eẽntie. Uel i genẽ ꝓncipij in natura diua ⁊ sic nõ ꝟuenit nisi ꝑz:⁊ tũc erit notio ꝑzis. Principiũ.n.aliqõ põt inotescere. Aut fm q̃ aliq̃d ẽ ab illo:⁊ sic ꝑ inotescit ꝑ generationẽ ⁊ spi rationẽ actiuã.aut fz q̃ nõ ẽ ab alio.⁊ sic ẽ notio ꝑzis igenit⁹. Ad p⁹ g̃ dõ:q̃ Jero. accipit igeni tũ.ſ.nõ genitũ:scõz q̃ negatio ẽ extra gen⁹ vl̃ i ge nere dine nature ⁊ nõ i genẽ ꝓncipij. Ad 2⁹ dõ: q̃ negatio fini ifiniti nõ ẽ negatio i aliquo genere detinato:ſz tm̃ in genere entis:⁊ iõ põt dici de oi ente cui nõ ꝟuenit affirmatio.ſz negatio q̃ negat i aliquo genẽ detinato nõ põt dici extra illõ gen⁹

Ad 3⁹ dõ:q̃ igenit⁹ scõz q̃ ꝟuenit tm̃ ꝑz dicit notionẽ ꝑzis:⁊ sic nõ ꝟuenit eẽntie:scõz aũt q̃ cõ uenit eẽntie ⁊.ſ.ſ.nõ dicẽ aliquã notionẽ nec ẽt ali q̃d de absolutis:qz sic ẽt ꝟueniret filio:sed remo uet notionẽ q̃dã.ſ.generationẽ passiuã. Absit aũt vt iter deũ ⁊c̃. Jsic.n.,pcessio.ſ.ſ.materialiter vi dẽt:qz ꝑ se hz ad generationẽ vt ꝑn⁹ actũ. maꝛ aũt vt materiale qz materiã mistrat. Nescio. J.ſ.p artẽ acq̃sitã. Nõ valeo. Jper naturalẽ vtutẽ vel i dustriã. Nõ sufficio. Jper defectũ vsus vel exerci tij. Oẽ q̃ ẽ aut igenitũ ⁊c̃. JSciendũ ẽ q̃ isti⁹ diui/sionis mẽbꝛa variant materiali multipli⁹ ⁊ ñ foꝛ mali.⁊ iõ vnũ mẽbrũ bis repetit inq̃⁹ duob⁹ ꝟue nit.ſ.patri ⁊ spiritui sancto.

Ad gemina ẽ ,pcessio spũs sci. Di. xiiij.

Reterea diligẽter annotãdũ ẽ q̃ gemina ẽ ,pcessio spus sci eterna vz q̃ ieffabilis ẽ q̃ a ꝑe ⁊ filio eter naliter ⁊ sine tpe ,pcessit. ⁊ tpalis q̃a ꝑe ⁊ filio ad scificãdã creaturã ,pcedit. ⁊ sic ab eterno cõiter ac simul ,pcedit a ꝑe ⁊ filio:ita ⁊ i tpe cõiter ⁊ simul ab vtroq̃ ꝓ cedit ad creaturã nõ diuisim a ꝑe in filium

⁊ in filio ad creaturã. Uñ Aug.in.xv. li. de tri.ait. Spus scũs nõ de ꝑe ,procedit i filium ⁊ de filio ,procedit ad scificãdã creaturã:ſz si mul de vtroq̃ ,procedit:q̃uis ꝑ filio ꝓ dede rit.vt sicut de se ita ẽt de illo procedat.

De tpali ,pcessione specialiter agitur.

Et tpali aũt ,pcessione Beda i ho melia dñice ꝑme post ascẽsionẽ ita loqtur. Cũ gra spus sci daꝛ boib⁹ pfecto mittit spus a ꝑe mittit ⁊ a filio:,pce dit a ꝑe,procedit ⁊ a filio:⁊ ei⁹ missio ẽ ipa,p cessio. His vbis ondit apte donationẽ gre spus sci dici ,pcessionẽ vel missionẽ eiusdẽ: ſz cũ donatio siue datio nõ sit nisi tpalis.cõ stat qz ⁊ h,pcessio siue,missio tpalis ẽ. Hãc quoq̃ tpalẽ spũs sci ,pcessionẽ Aug. in.xv li.de tri.insinuat dicẽs spũm scũm,pcessisse a xpo qñ post resurrectionẽ isufflauit in discipulos bis vbis. Cũ resurrexisset xps a mor tuis ⁊ appuisset discipul⁹ isufflauit ⁊ ait.ac cipite spũm scũm vt eũ ẽt de se,procedẽ ondẽ ret:⁊ ipse ẽ vtus q̃ de illo exibat.vt legitur i euãgelio.⁊ sanabat oẽs. Et vt ondẽt banc ,pcessionẽ spus sci nõ eẽ aliud q̃z donatio/nẽ vel dationẽ ipsi⁹ spus sci.addit p⁹ resur rectionẽ dñs Jesus bis dedit spũm sanctũ. semelã terra ,ppter dilectionẽ ꝓximi.⁊ itez de celo ,ppter dilectionẽ dei:qz per ipsũ do nuz diffundit charitas in coꝛdibus nostris qua diligimus deũ ⁊ ꝓximum.

Ad aliqui dicunt spiritum sanctum non dari sed dona eius.

Unt aũt aliq̃ q̃ dicũt spũm scũz ip sũ deũ nõ dari:ſz dona eius q̃ non sũt ipse spus scus. Et vt aiũt:spus scus dz dari cũ gra ei⁹ q̃ tñ nõ ẽ ipse daꝛ bo mini.⁊ h dicũt Beda sẽlisse i supioꝛibus vbis q̃bus dicẽ spũz scũz,pcedere cũ ipsius gratia datur hominibus tanq̃z nõ ipsemet detur sed eius gratia.

Ad ipse spiritus sanctus qui deus est ⁊ datur ⁊ mittitur.

Ed q̃ ipse spũs scũs q̃ deus ẽ ⁊ ter tia i trinitate ꝓsona det. apte ondit Aug.i.xv.li.de tri.ita dicẽs eũdem spũm scũm datũ cũ isufflasset iesus.de quo moꝛ ait. Jte baptizare oẽs gẽtes i noie patris ⁊ filij ⁊ spus sci.nõ debemus ambigẽ. Ipse ergo ẽ q̃ ẽt de celo daꝛ ẽ die pẽtbeco stes.quõ ergo deꝰ ñ ẽ q̃ dat spũm scũz.imo quãtus deꝰ ẽ q̃ dat deũ. Ecce his vbis apte dicẽ spũz scũz ipsũ.ſ.deuz dari hoib⁹ a ꝑe ⁊ filio.⁊ q̃ ipse spus scus q̃ deus ẽ ac tertia in trinitate ꝓsona nob det:nr̃isq̃z ifũdat: atq̃z illabat mẽtib⁹ apte ondit Amb.i li.ꝓmo ꝺ spũ scõ dicẽs.ſz multi dicant spus qz legit. q̃ facit angelos suos spus vn⁹ tñ ẽ dei spus. Jpsũ,ergo vnũ spũm ⁊ apli⁹ ⁊ ꝓphe sũt cõ secuti:sic ẽt vas electionis dicẽ.qz vnũ spũm potuim⁹ q̃li eũ q̃ nõ queat scindi:ſz ifũdat ais ⁊ sẽlib⁹ illabat vt secularis sitis restrigat ardoꝛẽ:q̃ spus scus ñ ẽ de nã rerũ coꝛpaliũ nec de suba ũisibiliũ creaturarũ. His vbis apte dicẽ spũz scũz ipsũ q̃ creatura ñ ẽ ifũdi mẽtib⁹ nr̃is. Jtẽ i eodẽ. His mutabil⁹ ẽ crea tura:ſz nõ mutabil⁹ spus scus. Quid aũt du bitẽ dicẽ:qz daꝛ ẽ ⁊ spus scus cũ scriptum sit.charitas dei diffusa ẽ i coꝛdib⁹ nr̃is ꝑ spi ritũ scũz q̃ daꝛ ẽ nobis. Qui cũ sit iaccessi/bilis nã:receptabil⁹ tñ ꝓpter suã bonitatez nobis ẽ cõplẽs vtute oĩa:ſz q̃ solis ptcipeꝛ iustis.simplex suba opulẽs vtutib⁹ vnicuiq̃z pus diuidẽs de suo singulis ⁊ vbiq̃z totus. Jncircũscript⁹ ergo est ⁊ ifinit⁹ spus scus.q discipulo⁹ ꝟsus sepato⁹ infudit quẽ nihil põt fallẽ. Angeli ad paucos mittebant. spi rit⁹ aũt scus populis infũdebaꝛ. Quis ergo dubitet qn dinũ sit qõ infũdit simul plibus nec vꝛ. Unus ẽ spus scus q̃ datus ẽ oib⁹.ſz sepatis aplis. Et h apte dicẽ Amb.q̃ spirit scus q̃ ẽ suba simplex cũ sit vn⁹ daꝛ plibus Alia quoq̃z aucte h idẽ astruit.ſ.q̃ spus sã ctus q̃ ẽ filio⁹ eq̃lis boibus deꝛ. Ait .n. aug. de vbis apli. Si charitas dei diffusa ẽ i coꝛ dibus nr̃is ꝑ spũz scũz q̃ datus ẽ nobis a q̃ daꝛ ab illo q̃ dedit dona hoib⁹:q̃ dona spi ritũ scũz q̃ tale daꝛ donũ q̃lis ẽ ipse.magna ẽ miserico⁹dia ei⁹ donũ daꝛ eq̃le sibi.qz do nũ eius spus scus ẽ.ꝑmissis ⁊ alijs plib⁹ au cto⁹itatib⁹ ꝓte mõstra ẽ q̃ spus eq̃lis ꝑ ⁊ filio nobis daꝛ.nec iõ tñ mino⁹ ẽ ꝑ ⁊ filio. Uñ Aug.i.4.li.de tri. Nõ iõ mino⁹ ẽ eẽ spi ritũ sanctũ.qz cuz pater mittit ⁊ filius arbi/trandum est.

An viri sci ecclesie ꝓlati dent vel dare pos sint spiritum sanctum.

Jc q̃rit vtrũ ⁊ viri sci dẽt vel dare possint alijs spũm scũm. Quẽ si ali is dãt cũ eius donatio supra sit di cta ꝓcessio vꝛ ab eis,procedẽ spus scus vel

mitti:ſz creato⁹ a creatura nō ꝓcedit vl̄ mit
tit. Reſtat ergo vt ipſi nō dēt ſpūm ſanctuz
nec dare poſſunt. Vñ Aug. i. xv. li. de trini.
Nō aliqs diſcipulo⁹ xp̄i dedit ſpūm ſcūz
Orabāt qppe vt veniret i eos qbus manū
iponebāt. nō ipſi eū dabāt quē moꝛē i ſuis
ꝓpoſitis ēt nunc ſuat eccl̄ia. Deniqz ⁊ Sy
mon magus offerēs ap̄lis pecuniā nō ait.
date ⁊ mihi hāc ptātem vt dem ſpūm ſcūz
ſed cuicūqz ingr̄ impoſuero manus accipi
at ſpirituz ſāctuz: q⁹ nec ſcriptura ſuperius
dixerat. Videſ autez Symon q⁹ apoſtoli
daꝛēt ſpirituz ſāctuz: ſz dixerat. vides autez
ſymon q⁹ per impoſitionē manuū apoſto-
lo⁹ daꝛet ſpiritus ſāctus. Ecce his verbis
oñdit Aug. nec ap̄los nec alios eccl̄ie pla-
tos dediſſe vel dare ſpūm ſāctum.

Qđ nō p̄nt dare ſpirituz ſāctuz hic docet

T qđ plus eſt non poſſe etiā dare
dicit in eodē li. ſubdēs de chriſto.

Scriptū ē q⁹ accepit a p̄re ꝓmiſſio
nē ſp̄ūs ſācti ⁊ effuderit. i quo vtraqz natu
ra monſtrata eſt. humana. f. ⁊ diuina. accepit
qppe vt hō: effudit vt deus. nos aūt accipe
qdē h̄ donū poſſumus ꝓ modulo n̄ro. ef-
fūdē vo ſup alios nō vtiqz poſſumus. ſz vt
h̄ fiat deū ſup ipos a q̄ id efficit inuocamus
His v̄bis exp̄ſſe dic̄ nos ſpirituz ſāctuz nō
poſſe ſup alios effūdere. i. alijs dare.

Qđ videtur contrarium.

Ed huic vī ꝓ̄ciū qđ ap̄ls ad Galla
thas de ſe loquens ait. Qui tribuit
vobis ſpūz ⁊ opat v̄tutes in vobis
Ecce euidēter dic̄ ſe tribuiſſe ſpūm. ſz itelli-
gēdū ē ap̄lz dixiſſe h̄. nō q⁹ habēt ptātez ⁊
auctē dādi ſpūm ſcūz: ſz q⁹ miniſteriuz ha
buit in q̄ dabat a deo ſp̄us ſāctus. Ut eniz
ait Aug. ſup eūdē locū exponēs illud ap̄li
v̄buz. ab apoſtolo p̄dicata eſt eis fides. in
qua p̄dicatione aduēruz ⁊ p̄ntiaz ſp̄ūs ſan
cti ſenſerāt: ſicut illo ope in nouitate inuita
tionis ad fidē. etiā ſēſibilibus miraculis p̄ſ
tia ſācti ſpiritus apparebat: vt i actibus apo
ſtolo⁹uz legitur. aperte hic oñdit quō illis
ſpirituz ſcūz tribuerit apoſtolus non vtiqz
ipm mittēdo in eos ſz p̄dicando eis fidem
chriſti quā illis recipientibus q⁹ ſpiritus ſā
ctus in eis eſſet aliquibus ſignis viſibilib⁹
monſtrabatur. Non ergo homines quātū
cūqz ſancti dare p̄nt ſpiritū ſcūm. Di. xiiij.

Reterea diligēter ⁊c̄. Hic icipit magr̄ deſi
p nare de tpali ꝓceſſione. ſ. ſ. ⁊ oidit i ptes
duas. i p⁹ detinat ꝓceſſionē tpalē. ſ. ſ. in
2⁹ detinat nomē. ſ. ſ. q⁹ rōnē tpal̄ ꝓceſſōis
oñdit i. xviij. di. ibi Hic q̄rit cū. ſ. ſ. p quē ⁊c̄. Jp⁹ i
d. i p⁹ detinat ō tpali ꝓceſſiōe i cōi. i 2⁹ q̄ ad ſpā
les modos miſſiōis. i. xvj. di. Nūc de. ſ. ſ. vid̄. Jp⁹ i
duas. i p⁹ oñdit. ſ. ſ. a p̄re ⁊ filio tpali ꝓceſſiōe ꝓce
dē. i 2⁹ inq̄rit vtrū a ſeipſo tpali ꝓceſſione ꝓcedat.
xv. di. Hic ꝓſideranꝺ ē ⁊c̄. Jp⁹ i duas. i p⁹ oñdit. p
ceſſionē. ſ. ſ. tpalē eē a p̄re ⁊ filio. i 2⁹ excludit erro
rē circa itellectū tpal̄ ꝓceſſiōis: ibi Sūt aūt aliq̄.]
Circa p⁹ duo fac̄. p⁹ detinat v̄itatē tpal̄ ꝓceſſiōis
q̄⁹ ad p̄n⁹ a q̄ ꝓcedit oñdēs p aug. q⁹ ꝓcedit. a p̄re
⁊ filio. 2⁹ oñdit v̄itatē q̄⁹ ad h̄ q⁹ ab eis dr̄ ꝓcedē
tpal̄r: ibi De tpali aūt.] Sūt aūt aliq̄.] h̄ excludit
errorē dicētiū i ꝓceſſiōe tpali. ſ. ſ. n̄ dari: ſz tm̄ do
nā ei⁹. ⁊ circa h̄ duo fac̄. p⁹ oñdit ipſū. ſ. ſ. q̄ de⁹ ē
tpali ꝓceſſiōe dari. 2⁹ ex h̄ oñdit q⁹ nullus hō. ſ. ſ.
dare p̄t: ibi Hic q̄rit vtrū ſci ⁊c̄.] ⁊ circa h̄ duo fac̄
p⁹ mouet qōnē ⁊ detinat eā oñdēs q⁹ nullus hō. ſ.
ſ. dare pōt nec ēt x̄p̄s ſm q⁹ hō. 2⁹ obicit i ꝓ̄rium: ⁊
ſoluit: ibi Sed nūc videt ꝓtrariū. Qō ꝑma.

Dintellectū h⁹ ptis tria q̄runt. p⁹ de ꝓceſſio
a ne tpali ꝑz ſe. 2⁹ rōne cui⁹. ſ. ſ. tempal̄r ꝓcedē
dicat: vl̄ ꝑz qđ fiat. 3⁹ a quo fiat. Circa p⁹
duo q̄runt. p⁹ an ſit aliqua tempalis ꝓceſſio. ſ. ſ.
2⁹ vtrū ponat in numerū cum eterna.

a Dp⁹ ſic ꝓcedit: vī q⁹ nulla ꝓceſſio. ſ. ſ. ſit
tpalis. ſic̄. n. gnātio ē ꝑtas eterna filij: ſm
quā diſtinguit a p̄re: ita ꝓceſſio. ſ. ſ. eſt ꝑtas: ſm
quā diſtinguit a p̄re ⁊ filio: ſz gnātio filij n̄ dr̄ tpa
lis niſi ꝑz nāz aſſūptā. cū igit. ſ. ſ. nulla aſſūpſerit
nec aſſumet: vī q⁹ nulla ſit ei⁹ ꝓceſſio tpal̄. Ꝑ. oē
illō cui ꝓuenit aliqđ tpal̄r ē mutabile vl̄ variabi
le. h̄ aūt. ſ. ſ. n̄ ꝓuenit cū ſit ver⁹ de⁹. g̃ nec tpalis ꝓ
ceſſio. Ꝑ. fz ꝓbm li. de cāſ iter rē c⁹ ſuba ⁊ opa
tio ē i tpe: ⁊ iter rē cui⁹ ſuba ⁊ opatio ē i momento
eternitat ē res media cui⁹ opatio ēt tpe ⁊ ſuba i eter
nitate: rē aūt illā tui⁹ ſuba ⁊ opatio ē i eternitate di
cit ſubas ſeparatas ⁊ ꝑcipue deū: cū igit ꝓceſſio ſit
opatio ipſi⁹ dei ſiue actie ſiue paſſiue intelligat vī
q⁹ n̄ ſit i tpe: ⁊ ita nec tēpoꝛal̄ dici ꝺebeat. Ꝑ. illō
qō eleuat hoiez ſupra tp̄s n̄ ꝑt dici tpale: ſz ꝑ. p
ceſſionē. ſ. ſ. i hoiez eleuat hō ſupra oia tēpoꝛalia
q⁹ fz aug. inq̄⁹ aliqō eternū mēte capim⁹ n̄ i h̄ mun
do ſum⁹: g̃ n̄ dr̄ dici tēpoꝛal̄. Ꝑ. i ꝓceſſiōe tpali q̄
ēt miſſio dr̄ icludit itellect⁹ ꝓceſſiōis eternę fz aug.
ſz ōnoiatio dr̄ fieri a oignoꝛi: igit ⁊ ſi i ꝓceſſiōe
eēt aliqđ tpale n̄ ꝺbēt dici tpal̄ ſz eterna. Cōtrariū
dr̄ ꝑ auctes i lra.

Ꝑ. ptigit aliquē ex tēpoꝛe hre
ſ. ſ. q̄ ꝓus n̄ hūerit: ⁊z. ſ. ſ. n̄ h̄ niſi vt ꝓcedēs a p̄re
⁊ filio cū ſit donū vtriuſqz: g̃ ēei⁹ aliq̄ ꝓceſſio tēpo
ral̄ fz quā ꝓcedit ad ſcificādū creaturā: vt i lra dr̄

Ꝛ. dō: q⁹ q̄uis i ꝓſōis ꝓpe loq̄ndo dicat ꝓceſ
ſio fz rōnē exīe⁹a p̄n⁹ q̄ non neceſſario tēdit i ali
ud: tn̄ ꝓceſſio. ſ. ſ. ex mō ſue ꝓceſſionis hz inq̄⁹. ſ
ꝓcedit vt amoz q⁹ i aliū tēdit. ſ. i amatū ſic i oīm
⁊ q⁹ ꝓceſſiones perſōaꝝ eīne ſ̄t cā ⁊ rō totius ꝓduc
tōis creaturaꝝ: ió dr̄ q⁹ ſic gnātio filij ē rō tori⁹
ꝓductōis creature fz q⁹ dr̄ p̄ i filio oia feciſſe: ita
ēt amoz p̄ris tēdēs i filiū vt obz ſit rō in q̄ deus
oēz effectū amoris creatur̄ largiat: ⁊ inde ē q⁹. ſ. ſ.

q̄ ē amoz quo pater amat filiū ē ēt amoz q̄ amat
creaturaz impartiendo ſibi ſuam perfectionem.
Poterit g̃ ꝓceſſio iſti⁹ amoris dup⁹ conſiderari. vl̄
ſm q⁹ tēdit i obm eternū: ⁊ ſic dicet eterna ꝓceſſio. vl̄
ſm q⁹ ꝓcedit vt amoz i obm creatū. inq̄⁹. ſ. ſ. p il
lū amoz e creature aliq̄d a deo ꝓferr: ⁊ ſic dicet ꝑ
ceſſio tpalis ex eo q⁹ ex nouitate effectus ꝓſurgit
noua rō creature ad deū rōne cui⁹ oz deū ſb no
na hītudine ad creaturā ſignificari: vt ꝑz i oib⁹ q̄
de deo ex tpe dicunt. Ad p⁹ g̃ dō: q⁹ gnātio de
rōne ſui nō dic̄ reſpectū niſi ad eū a quo ē gnātio.
h̄ aūt o⁹ pōt eē i filio. Aut ſic a quo accipit oīnam
nām: ⁊ ſic ē gnātio eterna a p̄re. Aut ſic a qro ac
cipit nām humanā: ⁊ ſic ē tpalis gnātio a mr̄e. p⁹
ceſſio aūt. ſ. ſ. vt dictū ē nō ſolū dic̄ reſpectum ad
p̄n⁹ a quo ꝓcedit ſm quē eterna tm̄mō ē: ſic ⁊ ge
neratio. ſz ēt ipoꝛtat reſpectū ad eū i quē ꝓcedit:
ſm quē tpalis dici pōt. Ad 2⁹ dō: q⁹ inq̄⁹ per
amoz q̄ ē. ſ. ſ. aliqō donū creature ꝓferr: nulla mu
tatio l̄ variatio fit i ipſo amoze: ſz i eo cui p amo
rē aliq̄d dat: ſz tm̄ mutatio ⁊ n̄ po⁹ pfectio dici oz
Et ió ille tpalis reſpect⁹ nō ponit circa. ſ. ſ. realit̄.
ſz ſolū ſm rōnē. realiter aūt i creatura q̄ mutat: ſi
cut fit cū dr̄. De⁹ oīs ex tpe. Ad 3⁹ dō: q⁹ opa
tio oīna dup⁹ pōt conſiderari. vel ex p̄te opantis: ⁊
ſic ē eterna. vel q⁹ ad effectū opationis: ⁊ ſic pōt
eē tpalis: ſz tm̄ q⁹ de⁹ nō agit p opationē q̄ ſit me
dia iter ipſū ⁊ opatū: ſz ſua opatio ē i ipſo ⁊ ē to
ta ſua ſuba: ió opatio ei⁹ eēntialr eīna ē: ſz effect⁹
tpalis. Ad q̄rtū dō: q⁹ aliq̄d pōt dici tpale mul
tip⁹. vl̄ q⁹ ſubiacet variationi tpis: ⁊ h̄ mō ꝓceſ
ſio nō dr̄ tpalis ēt q⁹ ad effectū gr̄e. vel q⁹ h̄z ini
tiū i tpe ⁊ ſic gr̄a dr̄ tpalis ⁊ eadē rōne ꝓceſſio rō
nē effect⁹. Ad q̄ntū dō: q⁹ aliq̄d ꝓiūctū nō pōt
affirmari niſi ꝓ vtraqz parte: ſz negari pōt ꝓ alt̄a
parte tm̄: ſic ꝑz i vitate ⁊ falſitate copulatiue ꝓpō
nīs: ⁊ q⁹ tpale claudit i ſe q⁹ dā negationē cū affir
matione. ſz aliqn̄ eē ⁊ ꝑus nō fuiſſe. eīnū aūt ipō
tat tm̄ affirmationē eēndi: ió ꝓiūctū nō pōt dici eī
nū niſi vtrūqz eīnū ſit. tēpoꝛale aūt dici ꝑt ēt ſi al
terū ſit tm̄ tēpoꝛale: ſic creato⁹ ipoꝛtat dīnā opera
tionē ⁊ ꝓnōt effectū i creatura. actualiter rōne c⁹
de⁹ nō dr̄ creato⁹ ab eterno ſz ex tēpoꝛe.

a Dz⁹ ſic ꝓcedit. vī q⁹ tpalis ꝓceſſio ponat i
nūm cū eīna vt ſit alia ⁊ alia. ꝓceſſio. eīnuz
n. ⁊ tpale n̄ pn̄t idē eē i eēntia: ſz q̄ differūt ꝑ eēnti
am ſimp⁹ multiplicant ⁊ nūant: g̃ eīna ꝓceſſio ⁊ tē
poꝛal ſimp⁹ ſūt due. Jtē idē n̄ ē ſignū ſutipſi⁹: ſz
ꝓceſſio tpalis ſm Aug. ē ſig⁹ eīne: g̃ n̄ ſūt vna ꝓ
ceſſio. Ꝑ. cū vna dicat ꝓceſſio eīna ⁊ alia tpal̄
aut h̄ erit q⁹ eēntialr differūt: aut q⁹, vna addit ſu
per aliā. Sz eīna n̄ pōt addē ſupra tpalē: q⁹ ſic tē
poꝛal eēt nāliť ꝑ oz eīna: nec ēt tpalis ꝑt ſe hre ex
additiōe ad eīnā cū eīno: q⁹ ꝑſm ē cui nih̄ ſit ad
dibile: g̃ relinq̄tur q⁹ eēntialr differāt: ⁊ ita ſimplr
ſūt due. Ꝑ. ſic fili⁹ ſe hz ad gnātionē paſſiuā: ita
⁊. ſ. ſ. ad ꝓceſſionē paſſiuā: ſz ꝓ̄ eīnā gnātionez
⁊ tpalē fili⁹ dr̄ hre duas natiuitates ⁊ bis nat⁹: g̃
⁊. ſ. ſ. dr̄ hre duas ꝓceſſiones. Cōtra. ꝓceſſio
ponit aliq̄d i ipſo ꝓcedēte: ſz ꝓceſſio tpal̄ inq̄⁹ ē
tpalis nih̄ ponit circa. ſ. ſ. g̃ oz q⁹ i ꝓceſſione tpali
eēntialiter icludat eīna: g̃ n̄ differāt eēntialr n̄ ſim
plr ſūt plēs. Jtē ea q̄ nō ſūt eiuſdē rōnis n̄ ꝓnu
merant ad iuicē: ſz tpale ⁊ eīnū n̄ ſūt eiuſdē rōnis
g̃ n̄ pōt dici q⁹ ſint due ꝓceſſiones tpalis ⁊ eīna.
Rn̄. dō: q⁹ cū ꝓceſſio ſēper dicat reſpectū ꝓceden
tis ad illū a q̄ ꝓcedit. ſ. ſ. aūt ad ꝑz n̄ refert niſi
rōne eīna oz q⁹ ꝓceſſio. ſ. ſ. ſit alia eēntialr ab eī
na: ſz ꝑt ſibi aduenire aliq̄s reſpect⁹: ali⁹ ex parte
ei⁹ i quē ē ſic i amatū: ⁊ rōne illi⁹ dr̄ tpalis. Dō g̃:
q⁹ ē vna ꝓceſſio eēntialr ꝓpt reſpectū vnū ꝓcedē
tis ad id a q⁹ ꝓcedit quē p̄n⁹ ipoꝛtat. ꝓceſſio aūt ē
dup⁹ vel gemina rōne duoꝝ reſpectuū i duo ob⁹
ſ. i eīnū ⁊ tpale: quoꝝ vn⁹. ſ. eīn⁹ realr ē i ipſo ꝓce
dēte. Alī aūt ſm rōnē tm̄ i. ſ. ſ. ſz fz rē i eo i quē ꝓ
cedit. Doꝝ tm̄ reſpectuū p̄m⁹ icludit i 2⁹ ſic rō ⁊ cā
ei⁹. vñ ſm ſe ſc hz ex additione ad p⁹. Ad p⁹
g̃ dō: q⁹ ꝓceſſio n̄ dr̄ tpalis ſm id q⁹ ē rōne reſpe
ct⁹ ad creaturā. tpalis dr̄ vt dictū ē. Ad 2⁹ dō:
q⁹ ꝓceſſio tpalis dr̄ eē ſignū eīne q⁹ ad effectū ex
quo ꝓſurgit reſpect⁹ ille tpalis ſm quē ꝓceſſio rē
poꝛal dr̄. Effect⁹ aūt h⁹ ꝓceſſionis ē amoz gratui
t⁹ q̄ ē ſilitudo q̄dā amoris increati q̄ ē. ſ. ſ. ⁊ per ꝓ̄
ſig⁹ ei⁹. Ad 3⁹ dō: q⁹ q̄uis eīno ſm rē nih̄ ſit ad
dibile: nih̄ tomin⁹ tm̄ eīnū pōt itelligi i aliq̄ hītudi
ne ſe hre ad aliq̄d tpale: q̄ tm̄ hītudo n̄ ponit reali
ter circa ipſū eīnū: vt dictū ē: ⁊ q⁹ itellect⁹ pōt re
p̄tari per nomē: q⁹ voces ſūt note earū q̄ ſt i aīa
paſſionū: ió pōt eīno ipon⁹ aliq̄d nomē. put itelli
git ſub illa hītudine: ſic de⁹ dr̄ dīns ex tpe: ita ēt dr̄
ꝓceſſio tpalis. Ad q̄rtū dō: q⁹ gnō filij tpalis ⁊
eīna diſtinguit ēt ſm reſpectū ad p̄n⁹ a quo li: q⁹
eīna ē a p̄re ⁊ tpalis a mr̄e. Et ſm diuerſas nās ⁊
ió vna realr n̄ ē alia ſz de ꝓceſſiōe n̄ ē ſille vt ocm̄
ē. Quintū ꝑ. Ad 6⁹ dō: q⁹ ꝓceſſio tpal⁹ ⁊ eī
na conſiderate ſcōz reſpectū, ꝓcedētis ad p̄n⁹ a q⁹ ē
ſūt oio idē neccū eiuſdē rōis: ⁊ ex hac pte n̄ nūan
tur. Sz conſiderate ſcōz reſpectū ad id i q̄ ē ꝓceſ
ſio per mo⁹ ocm̄ n̄ ſūt eiuſdē rōnis. ſ. per vniuo
cationē ſz analogice: q⁹ vnū ē rō alt̄i⁹: ⁊ ita p̄nt ꝑ
nūari: ſic ēt dicm⁹ deū ⁊ hoiez duas res. Qō. ij.

Einde q̄rit ſcōz qđ attēdat ꝓceſſio tpal⁹. ⁊
d circa h̄ duo q̄runt. p⁹ vtr⁹ ipe. ſ. ſ. ſcōz ꝓce
ſionē tpalē deī vl̄ tm̄ dona ei⁹ vel vtrūqz.
Et ſi vtrūqz q̄rit 2⁹ ſcōz q̄ dona dicat. ſ. ſ. dare vel
ꝓcedē tēpoꝛaliter.

a Dp⁹ ſic ꝓcedit. vī q⁹ ipſe. ſ. ſ. n̄ ꝓcedat tpal̄r
l̄ deī. Jllō. n. q⁹ ſz ſe ē vbiq⁹ n̄ vī vſq⁹ q⁹ ſe
ꝓcedē: ſz. ſ. ſ. cū ſit ōs ē vbiq⁹: g̃ n̄ ꝑt i quēq⁹ ꝓcedē
Si dicas q⁹ ꝑt eē ſz aliquē mo⁹ i aliq⁹ ꝑz quē ꝓus
n̄ erat adhuc hz ꝓpoſitū: q⁹ ſcōz Dio. ⁊ ꝓbm li. de
cāis: de⁹ eodē mō ſe hz: ad oia q̄uis n̄ oia eodē mō
ſe hēant ad ipz: ſz iſte mo⁹ diuerſus i creatur̄ ē ex
diuerſis perfectiōib⁹ q̄s ex ꝺo ꝓſequūt: g̃ vī q⁹ ex
h̄ q⁹. ſ. ſ. dicat alr eē i iſto quē ꝓus n̄ ſit, ꝑt aliō ni
ſi q⁹ aliquē effcm ꝓſeq̄t iſte quē ꝓus n̄ ꝓſeq̄bat: ⁊
ſic tō datio l̄ ꝓceſſio refert ad dona ⁊ n̄ ad ipz. ſ. ſ

Jtē vt dcm̄ ē ꝓceſſio tpal⁹ nih̄ 2⁹ rē addit ex pte
ipſi⁹ ꝓcedēt⁹ ad ꝓceſſiōez eīnā ſz 2⁹ ꝓceſſiōez eī
nā ipe. ſ. ſ. n̄ ꝓcedit i aliq⁹ creaturā: g̃ n̄ 2⁹ tpalez q⁹
ex pte ipi⁹. ſ. ſ. ſz ſo⁹ q⁹ ad dona ipi⁹. Ꝑ. ꝓſtat
q⁹ vt⁹ ifuſa n̄ ē ꝺeficiēs uo i opib⁹ meritoꝛ⁹ q⁹ vt⁹
acq̄ſita i opib⁹ pollitic: ſz vt⁹ acq̄ſita ſufficiēt⁹ oi
rigit hoiez i oib⁹ cīlib⁹: g̃ ifuſa i oib⁹ merito ꝛ⁹ n̄
igr̄ oz vt vī q⁹ cū vt⁹ teāf. ifa ipſe. ſ. ſ. deī. ſz l̄ ſolū
ſ. ſ. vel ſola virtus. Cōtra Ro. v. dr̄: Charitas

dei diffu. ẽ in cor. nris. p. s. s. rẽ. g vī q vtrūq; det.
Ꝺ. amor hz rōnẽ ꝑmi dont: q: i ipso oia ex liberalitate ꝑferunt: cū igit. s. s. sit amor vī q habeat rōnẽ doni sz nō nisi q: dat: g vī q ipse. s. s. det.
Ulter' qrit circa h si vtrūq; dat qd p ꝓpus dat z vī q. s. s. q: p ipsū dant alia: z q: hz rōnẽ ꝓmi doni. Sz eō vī q dona p ꝓpus: q: dona ipsius diſponūt nos ad h q ipsū habeam'. diſpō aūt: ꝓ or ẽ eo ad qō diſponit: g rē.| Rn. dō: q ipsemet s. s. ꝓcedit tpali ꝓcessione. vel dat z nō solū dona ei'. Si. n. ꝓsiderem' ꝓcessionẽ. s. s. ex pte ei' a q ꝓcedit: nō ẽ dubiū dn ꝑm illū respectū ipsemet. s. s. ꝓcedat. Si aūt ꝓsiderem' ꝓcessionẽ scōz respm̃ ad id i quo ꝓcedit: tūc sic dictū ẽ respect' iste i. s. s. ponit: nō q: ipse realiter referat: sz q: alterꝫ refertur ad ipsū. Cū igit i acceptione donoꝝ ipsi'. nō solū rlo nr̃a tinet ad dona vt ipsa tm̃ habeamus sz ẽt ad. s. s. q: aliter ipsū habem' q ꝓpus. nō tm̃ oicent dona ipsi' ꝓcedẽ i nos sz ẽt ipsemet. Sz h. n ipse dr̃ referri. ad nos ꝑm q nos referim'i ipsū. z ió ꝓcedit ipse i nos z dona ipsi': q: z dona eius recepim': z p eadẽ ad ipsū nos aliter bẽm'. inq̃tū p dona ei' ipsi. s. s. ꝓiūgimur: p donuꝫ nos sibi assimilās. Ad p'm igit dō: q cū dr̃ de' eẽ vbiq; i portat q̃dā rlo dei ad creaturā: q̃ q̃dẽ realiter nō ẽ i ipso sz i' creatura. ꝓtingit aūt ex parte creature ista rlones multip' ẽt diuersificari ꝑm diuersos effect' q̃b' deo assimilat. z ide ẽ q significat vr aliꝫ se bñs ad creaturā q̃ ꝓpus. z pp h. s. s. q vbiq; ẽ fz rlonẽ creature ad ipz ꝑt dici de nouo eẽ i aliquo scōm nouā rlonẽ ipsi' creature ad ipsū. Ad 2m dō: q q̃uis ille modus aliter se bñdi diuersificet ex diuersis donis receptis i creatura: tñ rlo creature ñ sistit i donis illis: sz vlteri' tẽdit i cū p quez illa dona dant. z ió possum' significare nos alio mō hẽre. s. s. z. s. s. aliter a nobis hẽri: z h significat cū dr̃ ipsemet i nos ꝓcedẽ vel nob dari. Ad 3m dō: q nō dr̃ ipsemet i nos ꝓcedẽ: q: circa ipsum aliq̃d fiat: sz q: ex eo q nos ad ipsūmet aliter nos hẽm' ipse pōt significari sub alio respectu se hẽre ad nos. z ita dr̃ i nos ꝓcedẽ q̃ ad illū respectuꝫ quẽ ꝓcessio ponit ad id i qō ẽ ꝓcessio: sz nō q̃tuꝫ ad illū quẽ ponit ad id a quo ẽ. Ad q̃rtū dō: q vt' ifusa ẽ multo sufficiẽtio q̃ vt' acq̃sita. z ex rōne sue' pfectionis hz q nos maxime deo ꝓiungat z assimiler: scōz quā ꝓiūctionẽ inascit nob nou' respect' ad deū. vñ q̃to sufficiẽtio ẽ tāto magis i ipsa. s. s. ꝓcedẽ dr̃ z cū ipsa. vtrū aūt oporteat ali qō donū creatū dari cū. s. s. erit qō. j. Alia duo ?'. Ad id q vlteri' q̃rit dō: q ordo aliquoruꝫ scōz nām ꝑt dup' ꝓsignari. Aut ex pte recipiẽtis vel mās: z sic diſpō ẽ por q̃ id ad qō diſponit. z sic p ꝓpus recipim' dona. s. s. q̃ ipsū spūm: q: p ipsa dona recepta. s. s. assimulamur. Aut ex pte agẽtis z finis: z sic qō ꝓpinqus erit fini z agẽti dr̃ eẽ ꝓpus: z ita p ꝓpus recepim'. s. s. q̃ dona ei': q: z filiꝫ p amorẽ suū alia nob dō auit: z h ẽ sump' eẽ ꝓpus

Ad 2m sic ꝓcedit: vī q ꝑm oia dona ꝓcessio a tpalis. s. s. attẽdat. oẽ. n. donū q creature ꝓferẽ: ex lib alitate ꝓprie volūtatis ꝓcedit: sed rō ꝓferẽdi p lib alitatẽ ẽ amor: g vī q fz q̃libz dona creature collata. s. s. deꝰ vel ꝓcedat. Ꝺ. i colone cuiuslibet doni creatura scōm aliquẽ respectū se hz ad deū scōz quẽ ꝓpus ñ hẽbat. assimilat n. sibi scōz ꝓticipationẽ illi' ꝓfectionis quā de nouo a deo recepit. sz h erat. s. s. tpaliter ꝓcedẽ q si significari. s. s. i hitudine aliq̃ ad creaturaz: ex eo q creatura nouo mō referebat ad ipsū: g vī q. s. s. ẽt ꝑm dona nālia mittat: z nō tm̃ scōz gratū faciẽtia

Ꝺ. scōz Aug. mitti ẽ cogisci q ab alio sit: sz aliqs sine gra gratū faciẽte ꝑt cogscẽ. s. s. ab alio eẽ ꝓ fidẽ lformẽ: g vī q ꝓcessio tpalis ñ sp sit scōz donū gratū faciẽs. Ꝺ. Rab. dic q. s. s. dat' ẽ aplis ad opationẽ miraculoꝝ. h aūt donū ñ ẽ gratū faciẽs sz tm̃ gratis datū: g ẽt scōz h dona pōt attẽdi tpalis ꝓcessio. s. s. Cōtra. Sap. i. s. s. discipline effu. sic. dcūq; aūt caret' gra gratū faciẽte ꝓ ficto hr̃: g i nullū talẽ. s. s. ꝓcedit. Ꝺ. s. s. ñ ꝓcedit i aliquez nisi quẽ ihitat de' sic i tẽplo suo: q: p. s. s. efficit qs tẽplū dei. i. Cor. vj. sz i nullo dr̃ hitare deus nisi ꝑ gratꝫ gratū faciẽte: g ꝑm h donū tm̃ tpalis ꝓcessio s. s. attẽdit. Rn dō: q i exitu creaturarū a ꝑ |pn° attẽdit q̃dā circulatio vel regiratio: eo q oia reuertunt sic i finẽ i id a quo sic a ꝑncipio ꝓdierūt. Et ió oz vt ꝓeadẽ q̃b' ẽ exit' a ꝑncipio z redit' in finẽ attẽdat. Sic igit dictū ẽ: q ꝓcessio ꝑsonarū ẽ rō ꝓductionis creaturarū a ꝑmo ꝑncipio. ita ẽt ẽ eadẽ ꝓcessio rō redeūdi i finẽ: q: ꝑ filiuꝫ z s. s. sic z ꝓditi sum': ita ẽt z fini vltimo ꝓiūgimur: vt ꝑz ex vbis Aug. positis i z° dī. vbi dic: Prin ad qō recurrim'.]. s. pez. Et formā quā seqmur s. filiū rē. z hr̃. dic. j. xxxi. dī. ad vnuꝫ initiabile oiuz. initiū ꝑ filiū vniuersa referim'. Scōz h g ꝓcessio oinarū ꝑsonarū i creaturas pōt cōsiderari dup'. Aut inq̃'ẽ rō exeūdi a ꝑncipio: z sic talis ꝓcessio attẽdat ꝑm dona nālia i q̃b' subsistimus sic dr̃ a Dio. oīna sapia vel bonitas i creaturas ꝓcedẽ. sz de tali ꝓcessione nō loq̃mur h. Pt ẽt attẽdi inq̃'ẽ rō redeūdi i finẽ: z sic ẽ ꝑm illa dona tm̃ q ꝓxime ꝓiūgūt nos fini vltimo. s. deo q̃ sūt gra gratū faciẽs; z glia: z de ista ꝓcessione loq̃mur h. Sicut. n. in gnatione naturali generatū nō ꝓiungit tur generāti, in' similitudine specie i: nisi in vltimo generationis. ita etiā in participationib' oīne bonitatis nō est imediata cōiunctio ad deū ꝑ ꝑmos effect' quib' i eẽ nature subsistim'. Sz per vltios q̃b' fini adheremus: z ió ꝓcedimus. s. s. nō dari, ni si ꝑm dona gratū faciẽtia. Ad p'm g dō: q q̃uis in colone donoꝝ naturaliū vel gratis datoꝝ attẽdatur magna liberalitas: tamẽ perfectio libertatis attẽdit in hijs que vltime pfectioni cōiungūt: z ista sūt que imediate ordinat nos in finez: z ió fz ista dona p̃cipue. s. s. ꝓcessio attẽditur. Ad secundū dicẽdū q in ꝓcessione scōm q h loq̃mur ꝓcut. s. claudit in se dationẽ. s. s. nō sufficit q sit, noua rlo qualiscūq; est creature ad deū. Sz oportuꝫ q referatur i ipsū sicut ad habitū: q: q datur alicui habetur aliquo modo ab illo. psona aūt diuina nō potest haberi a nobis nisi vel ad fructū, perfectū: z sic habetur per donū glorie: aut ꝑm fructū imperfectū: z sic habet ꝑ donū gr̃e gratū faciẽtis. vel potius sicut id per qō fruibili ꝓiungimur inq̃tum ipse persone diuine quadam sui sigillatione in animabus, nostris relinquunt quedam

dona q̃b' formaliter fruimur. s. amore z sapia: ꝑ pter qō. s. s. dr̃ eẽ pignus hereditatis nostre. Ad 3m dō: q nō qualiscūq; cognitio sufficit ad rōnez missionis: sed solum illa que accipitur ex aliquo dono appropriato persone per qō efficit in nobis ꝓiūctio ad deū sz modū, ꝓprio illi' ꝓsone. s. ꝑ amorē q̃. s. s. dat. vñ cognitio ẽ ista q̃si expimẽtal.
Ad q̃rtū dō: q q̃uis opatio vtutū ñ sit donū gratū faciẽs. tñ cū dono gratū faciẽte ꝓferri pōt: z q: apl's h donū nō sine gra gratū faciẽte acceperunt ió dicūt tpalr accepisse. s. s. i colone h' oī. Qō. 3

Einde q̃rit a q. s. s. ꝓcedit. q̃rit h vtrū. s. s.
d det a scis viris. alia. n. q ad hāc inq̃sitionẽ ptinẽt ifra dicenť. vī aūt q sci viri. s. s. dare pñt. remissio. n. pctoꝝ non fit nisi ꝑ. s. s. sz sancti viri pñt remittẽ pcta. Jo. xx. quoꝝ remiseritis pcta rē. g vī q pñt dare. s. s. Ꝺ. gra. s. s. ẽ sic lumẽ spirituale: sz vnū corꝑ illuminatū lumie corꝑali pt z aliud illuminare: g z vn' exñs i gra pōt alii gratiā ꝓferre. Ꝺ. q dat occasionẽ doni dānū ꝺdisse vī: g q̃ fac aliq̃d quo facto ꝓferret gra. s. s. videt gratꝫ. s. s. ꝓferre: sz mistri eccl'ie sacra disp̃sat in q̃ b' gra. s. s. dat g vī q. s. s. dare possint. Cōtra dās nūq̃ ẽ iferior eo qō dat. Sz q̃s mister eccl'ie ẽ inferior. s. s. z q̃si mister ipsi': g nullus tal. s. s. dare pt

Ꝺ. s. s. ñ dat nisi i gra gratū faciẽte: gratꝫ aūt talẽ nulla creatura ꝓferre pōt. g nec. s. s. pbatio medie nullū ifinitū pōt: eẽ a pō finita. gra aūt hz q̃ dā vtutẽ ifinitā inq̃'. s. ipsi deo q ẽ ifinit' ꝓiūgit. g cū ois pō creature sit finita gra gratū faciẽs a nulla creatura ꝓferri pt. Rn. dō: q nulla creatura pt dare. s. s. sz solus deꝰ. cū. n. i, ꝓcessione tpali vt dictū ẽ duo sint. s. respect' eius quo. s. s. exit a ꝑncipio. z respect' tpal' q̃ ꝓsurgit ex eo q creatura p donū susceptū nouo mō se hz ad ipsū: cōstat q neutro mō pōt ab aliq̃ creatura ꝓcessio tpalis. s. s itelligi: q. n. a nulla creatura. s. s. ꝓcedit ꝑz rlonẽ et nā nulli dubiū ẽ. Silr ẽt nulla creatura gratꝫ gratū faciẽtẽ i q̃ sola. s. s. dat cōferre pōt: cuius rō pōt dup' assignari. p° qz cū ois opatio creature ꝓsupponat pōz mās ipossibile ẽ q aliq̃ creatura aliq̃ formā, producat i eẽ q̃ ñ educit de pō mās: z ide ẽ q aia rōnalis a solo deo creat: z qz gra gratū faciẽs elevat hoiez supra totū eẽ nāe: inq̃' elicit actū z ordinat i finẽ i quẽ nā p sua ꝑncipia attingẽ ñ pōt ñ ẽ pfectio educata de pō mās: z ió a solo deo cōferr. alia rō pōt eẽ: qz cū ois actio sit fz aliquā silitudinẽ i p se agẽtib': fz q dr̃ q vnūqōq; agit sibi sile: oz si aliq̃ pfectio acq̃sita i aliquo imediate cōiugat alicui: sic sil'itudo ipsi' q imediate ab ipso ꝓducat: z qz p gratꝫ efficimur ipsi deo ꝓiūcti z imediate aliq̃ creatura: ió oz q gra imediate a deo i nos ꝓcedat, z° rō pōt ẽt sumi ex vtute ipsi' gr̃e ex q̃ eliciunt i nob act' meritoꝝ q̃ ducūt i ifinitū bonū sic ob o tāgit: z ex eo q i oib' agẽtib' ordiatis p modū agẽtis z instri. vltima perfectio attribuit p° agẽti: sic forma subalis nō ẽ per calorem ignis: q ẽ q̃si instrm: sz p vtutẽ celestẽ. Ad p'm g dō: q mistri eccl'ie ñ remittūt pcta aucte vel p modū efficiẽtis: sz solus deꝰ q̃ dic Jsa. xliij. ego sum q̃ deleo iniq̃tates. s. ꝑpr̃ me: remittūt aūt p modum misterij: z ió ẽt pñt dici mistri coll'onis. s. s. sz ñ dona tores: qz h ipoꝛtat auctẽ. Ad 2m dō: q lumen spūale ẽ nobilr z potẽti' q̃ lumẽ corꝑale z ex sua dignitate hz q̃ a nullo creato pōt ꝓduci sic z aia rōnal vt dictū ẽ. Ad 3m dō: q ille q dat occasionẽ dāni vī dānū fecisse, iter ptātẽ sz ñ ꝓpe: z tñ qui dat occasionẽ dāni fac aliq̃d, ꝓportionatū z sufficiẽs ad h q dānū se quat: sz nulla opatio ministri i se ꝓsiderata, put exit a mistro est ꝓportionata z sufficiẽs vt sequat. s. s. donatio: sz solū h hz ex ordina istitutione z dignatione: z ió tota cālitas i deuz refert. Nō dubium a ꝑte rē.]vī sibi ꝑdicẽ qz supra dixit duas eẽ ꝓcessiones: z dō q ñ sūt simplr due vt dictū ẽ: sz vna alterā icludit: z h i vbis istis datur intelligi z ẽt alō. s. q ꝑ imediate spirat. s. s. sic filiꝰ ñ solū q̃' ad vtute: sz ẽt q̃' ad suppositū: sic duo hoies aliq̃d simul opantes. Ut cū ẽt de se rē.]vī q h ñ sit necessariū: qz. s. s. ẽt a seipso tpalr dat z ꝓcedit: ñ tñ ex h oñdit q a seipso sit, dō q cū dr̃. s. s. a se dari totū h refert ad donū in quo s. s. dat z ñ ad ipsā ꝑsonā, ꝓcedẽtẽ. qz. s. s. ñ ẽ a seipso. sic a ꝑn° originate. sz cū ꝑ statū corꝑalez. s. s. significaret oñdebat q ẽt ipsa ꝑsona. s. s. a filio ꝓcedebat. Et ipse ẽ vtus rē.]vī falsū dicẽ: q: vtus apꝛopriat filio: vt hz ista Cor. i. x° dei vtutē rē. Et dō: q vtus pōt z ꝑī z filio z. s. s. appꝛopriari ꝑm diuersas rones ꝑī q̃dẽ inq̃' vtus ad pfectionẽ ptātis ptinet: q̃ ꝑī appꝛopriat. filio vo inq̃' ẽ media iter eẽntia z opationẽ: ita q res per suā vtutẽ operat sic ꝑ p filiū: inq̃' aūt facit op° bonū z opantẽ sic appꝛopriat. s. s. cui appꝛopriat bonitas: vel q̃' ad effectū vtutis q̃ ẽ aliq̃ beneficiū ꝑ stitū ex lib alitate diuina cui' collonis rō ẽ amor.

Utꝝ. s. s. detur a seipso. Di. xv.

Jc ꝓsiderādū ẽ cū. s. s. deꝰ hoib' a ꝑte z filio. q̃ est ipsū tpaliter, p cedere ab vtroq; vel mitti. vtruꝫ etiā a seipso deꝰ: si dat a se z ꝓcedit vel mittit a se. Ad q̃ dicimus: q: spūs scūs z deus est z donū siue datū. z ió dat z dat. dat q̃dez inquātū deus: z dat inquātū donū. Cū aūt donatio siue datio spūs sancti sit opatio dei: z cōis sit z indiuisa opatō triū ꝓsonarū: donat itaq; spūs scūs nō tm̃ a ꝑte z filio: sz etiā a seipso. Vñ Aug. in. xv li. de tri. ait q seipsū dat. Sicut ingt corꝑus carnis nihil ẽ aliud q̃ caro: sic donū spūs sancti nihil est aliud q̃ spiritus sāctus. In tantū ergo donū dei est inquātuꝫ dat eis q bus datur: apud se autẽ deus est. z si nemini dat: q: deus erat patri z filio coeternus anteqam cuiquam daretur. Nec quia illi dant z ipse datur: ideo minor est illis. Jta enim datur sicut dei donum: vt etiam seipsum det sicut deus. Non enim dici potest non esse sue potestatis. de quo dictum est. Spiritus vbi vult spirat. Ecce aperte dicit

q̄ spūs scūs seipsū dat. Si.n. spūs scūs seipsū dare ñ pōt ⁊ eū pī dare pōt ⁊ filiꝰ. pōt itaq; aliqd pī ⁊ filiꝰ qđ ñ pōt spūs scūs. Itē si pī ⁊ filiꝰ dāt spūm scūm nec ipse dat aliqd: g̃ pī opaī ⁊ filiꝰ qđ ñ opaī spūs scūs. dat ergo spūs scūs seipsū. Si aūt seipsū dat tūc ⁊ a seipō, pcedit ⁊ mittit: qđ vtiq; verū ē. Nā ꝓcessio tpalis spūs sci vel missio ipsius est donatio dei ⁊ ipsa dei opatio. ꝓcedit ergo spūs scūs tpaliter ⁊ mittit a se: q̄ datur a se.

Nō ē mirū si spūs scūs dī mitti vel ꝓcedere a se. cū ēt filius dicaī mitti a se.

Et aūt mireris q̄ spūs scūs dī mitti vel ꝓcedē a se. Nā ⁊ de filio dei dicit Aug. i. 2. li. de tri. q̄ ñ tm̄ a patre missus ē. ſz ēt a seipso ⁊ a spū scō: q̄rēs quō filiꝰ vel spūs scūs sit missus cum vterq; sit vbiq; tāq; deꝰ. Nā vterq; ingt Aug. legit̄ missus. de spū scō. n. legit̄. quē mittet pī i nomine meo. Et itē. si abiero mittā eū ad vos Et filiꝰ de se dicē. Exiui a pīe ⁊ veni i mūdū Et apls dicē. Misit deꝰ filiū suū. In ꝓpha aūt dictū ē ex pſona dei. Celū ⁊ terrā ego i pleo. Itaq; vbiq; deꝰ ē. vbiq; ergo ē filius vbiq; ē etiā spūs sāctus. Illuc ergo missus est filius ⁊ spīritus sanctus vbi erāt.

Quō intelligenda sit missio vtriusq;.

Vo circa q̄rēdū ē quō itelligaī missio filij vel spūs sci. Pī. n. solus ingt Aug. i eodē. nusq; legit̄ missus ſz filiꝰ ⁊ spūs scūs. Et de filio ꝓmuz videamus quō missū eū apls dicat. Misit deus filiū suū factū ex mulīe. vbi satis oñdit eoipso missū filiū q̄ factū ex mulīe. ꝓinde mitti a pīe sine spū scō ñ potuit. q̄ pī itelligit misisse eū cū fec̄ ex feia qđ vtiq; ñ fec̄ sine spīritu scō. Ecce ħ dicē filiū missū a pīe ⁊ spū scō

Qđ a spū scō filius sit missus auctoritatibus confirmatur.

T q̄ a spū scō filius sit missus: vt ait Aug. i eodē auctibus ꝓfirmaī. Ipse xp̄s dicē p Isaiā. Nūc misit me dñs ⁊ spūs eiꝰ. De ħ Amb. i li. 2. de spū scō ita ait Quis ē q dicē. misit me dñs ⁊ spūs eius: ni si q venit a pīe vt saluos faceret pcōres. Jesus xp̄s ergo ⁊ pī filiū misit ⁊ spūs. Idē in eodē. Datus ē a pīe vt Isaias d̄ c. Puer natus ē nobis ⁊ filius datus ē nobis. Datus ē audeo dicē ⁊ a spū: q̄ ⁊ a spū missus est. Dic̄. n. filius dei. Spūs dñi sup me: ꝓpter qđ vnxit me euāgelizare pauperibus: misit me ꝓdicare captiuis remissionē ⁊c. qđ cum de libro Isaie legēt ait i euāgelio. hodie cōpleta ē ħ scriptura i auribꝰ vr̄is: vt de se dicū significaret. Bene aūt dixit sup me: q̄ q̄ si filius hois ⁊ vnctus ē ⁊ missus ad ꝓdicā dū. Nā fm̄ dīnitatē ñ sup xp̄m ē spūs sed in xp̄o. Ecce ex his v̄bis oñdit Amb. filiū eē missū ⁊ datuz nobis. nō tm̄ a patre. sed etiam a spīritu sancto.

Qđ filius sit datus etiā a seipso.

Einde oñdit eē datū ēt a seipso ita dicēs i eodē li. cū nō diffinituz fuerit p ꝓpbaz a q̄ datus sit filius. oñdit datus gr̄a trinitatis vt etiā filius ipse dederit. Ecce ħ dicē q filiꝰ se dedit: q̄ trinitas eū dedit. Si aūt filius a se datus ē a se ergo missus ē ⁊ a se, pcessit: ⁊ ħ vtiq; verū est ⁊ ꝓcedī opz cuz eius missio sit diuina opatio

Qđ filius sit missus a se.

Quod aūt a se mittaī Aug. astruit i li. 2. de tri. dicēs. Forte aliqs cogat vt dicamus ēt a seipso missū eē filium. q̄ marie ꝓceptus ⁊ partus opatio trinitatī ē. Sz ingt aliqs quō pī eū misit si ipe se misit. Cui ñdeo q̄rēs vt dicat quō eū pī scificauit si ipse se scificauit. Utrūq;. n. dñs ait. Quē pī ingt scificauit ⁊ misit i hūc mūdū. Et alibi. Ego ꝓ eis scifico meipz. Itē q̄ro quō pater euz tradidit si ipe se tradidit. Utrūq;. n. legit̄. Credo q̄ ñdebiī si, pbe sapit: q̄ vna volūtas ē pīs ⁊ filij ⁊ iſepabilis opatio Sic ergo itelligat illā icarnationez ⁊ ex v̄gine natiuitatē i q̄ filius intelligit̄ missus vna eadēq; opatione pīs ⁊ filij iſepabiliter eē factā ñ ide ſepato spū scō: ergo a patre ⁊ filio missus ē idē filius: q̄ a pīe ⁊ a v̄bo eius factū ē vt mitteret. i. icarnatus hoī bus apperet. Nō. n. missus ē mutādo locū q̄ i mūdo erat: q̄ ꝓpt̄ pī iuisibil̄ vna cū filio secū iuisibili eūdē filiū visibilē faciendo misisse eū dicī. Qui si ita visibil̄ fiēt vt cuz pīe iuisibil̄ eē desistēt. i. si suba iuisibil̄ v̄bi in creaturā visibilez mutata ⁊ trāsiens v̄teret. ita missus a pīe itelligeret filius vt tm̄ missus. ñ etiā cū pīe mittens inueniret. Cū v̄o sic accepta ē forma sui vt manēt incōmutabilis forma dei manifestū est q̄ a patre ⁊ filio nō a parentibus factum sit q̄ apparet in filio: idest ab iuisibili pīe cuz iuisibili filio idem

ipse filius visibilis mitteretur.

Sūmatim colligit q̄ ex ꝓdictis assumunt

Et supradictis apte mōstrat q̄ filiꝰ missus ē a pīe ⁊ a spū scō ⁊ a seipo ⁊ q̄ sit ipsa missio. s. incarnatio. i. q̄ factꝰ ē hō: p qđ visibilis appuit qđ ē opꝰ cōmune pīs ⁊ filij ⁊ spīritus sancti.

Questio cur dicit a meipso nō veni.

Ed adhuc opponit si filiꝰ a seipso missus ē. cur ergo ait. a meipso nō veni. Ad ħ Aug. rñdet i. 2. li. de tri. dicēs ħ dictū eē fm̄ formā sui fm̄ quā nō fecit vt mitteret. i. nō est opatus incarnationez ſz fm̄ formam dei.

Utrum semel tm̄ missus sit filius an sepe.

Jc q̄rit vtrū semel tm̄ missus sit filius. an sepe mittaī. Si. n. missio filij ipsius tm̄ icarnatio ē cū semel tm̄ incarnatus sit ⁊ semel tm̄ videtur missus: at si sepe mittit ē ⁊ alia eius missio q̄z icarnatio. Sz q̄ est illa. nunq̄ eterna genitura missio eius dicēda est. an ēt alia missio q̄renda est

Qđ duobus modis dicit filius mitti.

Ð qđ dicim̄ q̄ duobꝰ modis dī filiꝰ mitti ꝓter illā eternā genituraz q̄ ieffabil̄ ē. ſz quā etiā missus posset dici vt v̄ q̄busdā. ſz melius ⁊ verius ſz eā dī geniꝰ. ꝓter eā g̃ duobꝰ modis dī mitti. s. vl cū visibil̄r mūdo appuit carne idutꝰ: vel cū se i aias pias sic trāsfert vt ab eis pcipiaī ac cognoscaī. Hos duos missionis modos Aug. apte distiguit i. 4. li. de tri. dicēs. Nō eoipso q̄ de pīe natꝰ ē missus dī filiꝰ: ſz vel eo q̄ appuit huic mūdo v̄bū caro factum Uñ dic̄. a pīe exiui ⁊ veni i mūdū: vl eo q̄ ex tpe cuiusq; mēte pcipit̄ sic dcñ ē ō sapia Emitte illā de celis scis tuis ⁊ a sede magni tudis tue: vt mecū sit ⁊ mecū laboret. i. doceat me laborare. Et tūc vnicuiq; mittit cū a quoq; cognoscit atq; pcipit̄ q̄stū cognoscī ⁊ pcipī pōt, p captu vel ꝓficientis in deum: vel pfecte in deo anime rationalis.

Qđ fm̄ alterū semel ⁊ fm̄ alteruz sit sepe missus. ⁊ fm̄ alteruz vt sit hō. ⁊ fm̄ alteruz vt sit cum homine.

Lce distincti sūt duo modi missiōis filij: ⁊ ſz alterū semel tm̄ missus ē dī filiꝰ. ſz alterū sepe missus ē ⁊ mittit q̄ttidie. Nā fm̄ alterū missus est vt sit hō qđ semel tm̄ factū ē: fm̄ alterū v̄o mittit vt sit cū hoīe q̄mō quottidie mittit ad scōs: ⁊ missus est: ēt añ icarnationē ad oēs scōs q̄ añ fuerunt ⁊ ēt angelos. Uñ Aug. de filio. i. de sapientia pāis loquēs i. iiij. li. de tri. ait. Aliter mittit vt lit cū hoīe. aliter missa est vt sit hō. Jn aias. n. scās se transfert. ⁊ amicos dei ⁊ prophetas ꝓstituit. sic ēt iplet scōs angelos. sed cū venit plenitudo tpis missa ē ñ vt iplēt angelos. nec vt eēt angelus. nec vt eēt cū hoīb̄ nec i hoīb̄ tm̄ vt antea i pāb̄ erat ⁊ in pphetis: ſz vt ipsū v̄buz fieret caro. i. homo.

Qđ fm̄ alteruz moduz dī missus in mūdum. fm̄ alterum non.

Reterea notādū ē q̄ cū bis duobꝰ modis mittaī filiuſ ſz alterū dī missus i mūdū. ſz alterū v̄o nō. Eo. n. mō missus i mūdū dī q̄ visibil̄ mūdo appuit. Uñ Aug. i eodē li. ait. Cū ex pte cuiusq̄ mēte pcipit̄. mitti qđē dī: ſz ñ i hūc mūdū. Nō n. sēsibil̄r appet. i. corpeis sēsibꝰ pīsto ē. Nā q̄ nos ſz q̄ mēte aliqd ēnū capim̄ ñ i ħ mūdo sum̄ ⁊ oiuz iustoꝝ spūs ēt i carne viuēti uz: inq̄tū dina sapiūt ñ sūt i ħ mūdo. Ex ꝓdicti liquet q̄ ꝓter ieffabilē gēturā duobꝰ modis mittit filiꝰ. s. cū visibil̄r apparuit. vel inuisibiliter percipitur mente.

Cur pater nō dicit missus cum ab aliquo cognoscitur filius.

Jc q̄rit cur pī ñ dī missus cū ex tpe a quoq; cognoscit sic filiꝰ. Ad qđ dicim̄ q̄ i eo ē ꝓncipij auctas q̄ ñ ħz de q̄ sit a q̄ filiꝰ ē ⁊ spūs scūs. Pī. n. ē vt ait Aug. i eodē li. ꝓncipiū dīnitatī toti. vel si meliꝰ dī deitatī. q̄ ꝓncipiū filij ⁊. s. s. Nā vt ait aug. i eodē. Si voluisset ēt deꝰ pī p subiectā creaturā visibil̄r apperet: absurdissime tm̄ aut a filio qui genuit. aut a spū scō q̄ de illo ꝓcedit missus diceret. Cōgruēter autē ille dicitur missus q̄ in carne apparuit misisse. aut ille q̄ in ea nō apparuit.

Deoq; putauerūt qdā bētici cū pī ñ sit missus. ſz filiꝰ ⁊. s. s. pīez eē maiorē ac filiū minorē ⁊. s. s. atq; p pīez q̄si maiorē misisse. vtrūq; q̄si minorē: qđ Aug. improbat i. iiij. li. de tri. illis ꝺdicēs. Nō iō ingt arbitrādū ē minorē eē filiū qđ missus sit a pīe. nec iō minorē spūz scūz: q̄ ⁊ pī eū misit ⁊ filius. Siue. n. ꝓp visibilē creaturā. siue ꝓpter ꝓncipij cōmēdationē. nō ꝓpter ineq̄litatē vl iparilitatē vel dissimilitudinē ē ſbīstā

tie in scripturis hec posita itelligũtur. Non ergo iõ pr̃ dr̃ misisse filiũ vel spũs scũs q̃ ille eẽt maior ⁊ illi miores: sz maxie pp auctẽ pncipij cõmẽdãdaz: ⁊ qz i visibili creatura nõ sic illi appuit. Ecce oñsũ ẽ q̃ sit missio filij: ⁊ qbus modis mittatur. Di.xv.

Jc psiderãduz ẽ ⁊c.] Oñso: qz. ſ.ſ. pcedit tpaliter ⁊ dat a pre ⁊ filio. Hic inq̃rit vtrũ ẽt a seipso det vel mittat. ⁊ dicit p. d. Jn p̃o oñdit q. ſ.ſ. ⁊ dat ⁊ mittit a seipso. Jn 2̃ iducit similitudinẽ de missione filij. ibi Ne aũt mireris.] oñdit aũt i p̃o p. dup̃. q. ſ.ſ. a se det. ſ. p Aug. auctẽ. ⁊ p duas rões: quaꝝ vna talis ẽ. Quicq̃d p̃t pr̃ ⁊ filius p̃t. ſ.ſ. Sz pr̃ ⁊ filius p̃nt dare. ſ.ſ. q̃ ⁊c. Alia ẽ q̃cq̃d opat pr̃ ⁊ filius opat. ſ.ſ. ⁊ sit vt pus. ⁊ rões iste bñt efficaciaz pp effectũ ꝓnotatũ i missione, ⁊ datione. ſ.ſ. ex pte creature. opatio. n. ⁊ põ respectu creature ẽ cõis oib̃ trib̃ psonis. Ne aũt mireris.] Ib̃ iducẽ missionẽ filij ad notificãdã missionẽ. ſ.ſ. ⁊ dicit i p. d. Jn p̃o determinat de filij missiõe i cõi. Jn 2̃ q̃ ad spãles modos. ſ. ibi Hic q̃rit vtrũ semel tm̃. p̃o in. d. Jn p̃o mouet qõnẽ de missione filij duplicẽ. q̃lit. ſ. intelligat: ⁊ a q̃ mittat. i 2̃ soluit. ibi Quo circa q̃rẽdũ. ⁊ b dicit i. d. Jn p̃o soluit q̃ ad missionis modũ. Jn 2̃ q̃ ad missionis p̃n̄. ibi Et qõ a. ſ.ſ. ⁊ b dicit i. d. Jn p̃o oñdit q̃ ñ solũ filij missus ẽ a pre sz ẽt a spũ. ſ. i 2̃ oñdit q̃ ẽt a seipso. ibi Deiñ ostẽdit. ⁊ b i. d. i p̃o oñdit filiũ ee datũ a seipso: i 2̃ ostendit filiũ ee missũ a seipso. ibi Quaũt a seipso.] Et circa b tria fac̃. Jn p̃o oñdit vitatẽ. i scõa pcludit tẽtionẽ suã. ibi Ex suprãdictis apte.] i tria excludit obiectionẽ. ibi Sz ad b opponit. Q.]

a Ditellectũ b̃ ptis de trib̃ q̃rit. Primo de missione fm se. Scõo de ipsa ex pte missi. 3̃ de eadẽ ex pte mittẽtis. Circa p̃ duo q̃runt. p̃ vtrũ missio aut datio ꝓueniat dinis psonis. 2̃ qd significet vtrũ eẽntiã vel notionẽ.

a Dp̃ sic ꝓcedit: vr̃ q̃ missio ñ ꝓueniat diuinis psonis. missio. n. vr̃ dicẽ q̃dã loci mutationẽ fm q̃ dici ñ̃cũ mitti ad aliquẽ locũ. sz dinis psonis q̃ vbiq̃ sũt nõ ꝓuenit aliq̃ loci mutatio: ergo nec missio. Preterea. sup illõ Ege. xvi ꝓuertes restituã eos ⁊c. dicit Jero. q̃ ꝓiũctũ ẽ ⁊ in vno corpe copulatũ mitti ñ p̃: sz vna psona ꝓiuncta ẽ alĩ maiori vnione quã aliq̃ copulatio corporalis: ḡ vna psona ñ pot mitti ab alia. Jtẽ nihil ptinẽs ad iferioritatẽ. p̃t dici de vna psona respectu alteri⁹ cũ ñ sit gradus i trinitate. vñ dicit dama. Quxp̃s ñ ẽ obediẽs pr̃i nisi fm q̃ hõ. missio ãt ⁊ datio videnť iportare q̃dã iferioritatẽ i misso ⁊ dato: ḡ neutrũ ꝓuenit dine psone. Jtẽ ꝓstat q̃ dina psona ẽ i finitũ dignior q̃ aliqs angelus: sz angeli superiores q̃ sũt assistẽtes fm Dio. ñ mittunť ad nos pp suã dignitatẽ: ḡ multo min⁹ dine psõe mittunť. Jn̄ hiũ sũt aũt plurime auctes canonis ⁊ scõp. Rñ. dr̃: q̃ missio vel datio rõne sue sig̃nis dicit exitũ alic⁹ vt missi ab aliquo sic vt a mittẽte ⁊ ad aliquẽ tinũ. Jste aũt tmin⁹ exit⁹ i creaturis ẽ fm distãtiã corpalẽ missi a mittẽte: ⁊ i cõparatione ad tinũ ponit i misso ee vbi ñ fuit pus

Quia aut ois impfectio amouẽda ẽ ab hũs q̃ i dina pdicationẽ veniũt: iõ missio i dinis itelligit ñ fm existũ localis distãtic: nec fm aliquã nouitatẽ aduentẽtẽ ipi misso vt sit vbi pus ñ fuerat. Sz sz exitũ originis ab aliquo vt a p̃n̄: ⁊ sz nouitatẽ aduentẽtẽ ei ad quẽ fit missio: vt nouo mõ psona missa i eo ee dicat. Ex quo pz q̃ missio de rõe sui differt a, pcessione ⁊ datione. Processio. n. ing̃tũ pcessio dic realẽ distinctionẽ ⁊ respectũ ad p̃ncipiũ a quo pcedit: ⁊ ñ ad aliquẽ tinũ. Datio aũt ñ iportat distinctionẽ dati a p̃n̄o a quo dat: qz idem p̃t dare seipsũ: sz tm̃ ab eo cui dat: vt. s. dictũ est. Sz missio ponit distinctionẽ i misso ⁊ ad p̃n̄ et ad tinũ. Et iõ cũ dr̃. ſ.ſ. mitti icludit i signe missionis. vterq; respect⁹. ſ. tpalis ⁊ eẽn̄. eẽn̄ put a patre ⁊ filio, pcedit. ⁊ tpalis, put significat i hitudine ad creaturã q̃ nouo mõ ad ipsũ se hz. Ad p̃ ḡ dr̃: q̃ quis. ſ.ſ. q̃ vbiq̃s ẽ ñ possit ee vbi nõ fuerat loci mutatõne circa ipsũ itellecta: tm̃ p̃t ee aliquo⁹ quo pus nõ fuerat mutatione facta circa illud i q⁹ ee dr̃: ⁊ i b saluat rõ missionis. Ad 2̃ dr̃: q̃ gl. Jero. itelligit de missione creature q̃ fit p loci mutationẽ q̃ nõ pot ee nisi ei⁹ q̃ localiter sepat. ad dina aũt missionẽ sufficit distinctio psonarũ i eẽntie vnitate. Ad 3̃ dr̃: q̃ obediẽtia ẽ, p̃e respectu p̃cepti qõ, p̃e ad oñiuz ptinet. vñ pz q̃ obedientia gradũ iportat dignitatis: vñ nõ pot dici de psona filij vel. ſ.ſ. scõm dinitatẽ. mittẽ aũt ñ ponit gradũ dignitatis: sz auctẽ pncipiũ i vno respectu alteri⁹ q̃ ab illo exit: ⁊ iste ordo ẽ i dinis psonis. Ad q̃rtũ dr̃: q̃ nõ scõm eãdẽ rõnẽ missio dr̃ de angelo ⁊ de dina psona. Angelus. n. missus localiter mouet cũ sit vbi pus nõ fuerat: qz cũ sint i celo nõ sũt i terra. vñ missio talis aliquã idignitatẽ vel iferioritatẽ gradus ponit circa missũ. nõ aũt missio dine psone a q̃ oino loci mutatio excludit. Et p̃. effect⁹ ille ad quẽ ẽ missio psone dine ẽt imediate ẽ ab ipsa psona. ſ. gr̃a gratũ faciẽs: vt dictũ ẽ. effect⁹ aũt supiorũ angelo⁹ efficit i nos mediãtib⁹ iferiorib⁹ angelis scõm Dio. ⁊ iõ nõ dr̃ ipsi supiores angeli ad nos mitti: sz iferiores q̃ circa nos i mediate opant: sic ẽt nec missio dine psone ẽ scõm illas pfectiones q̃s creatura a deo recipit agente aliqua media creatura.

a Dz̃ sic ꝓcedit: vr̃ q̃ missio significet notionẽ, dic. n. Beda i q̃dã homel. q̃ missio. ſ.ſ. ẽ eius pcessio: sz pcessio ẽ notionale: ḡ ⁊ missio. Pd. q̃cq̃d iportat originẽ i dinis ẽ notionale: qz ẽntia dina nõ originat nec aliq̃ psonã originat. missio aũt vt dictũ ẽ iportat exitũ originis ab alio sic a p̃ncipio: ḡ ẽ notionale. Cõtra fm Dio. oẽ nom̃ ꝓnotans effectũ aliquẽ in creatura. dictũ de deo p tinet ad cõitatẽ eẽntie: sz missio iportat effectũ aliquẽ i creatura vt dictũ ẽ: ḡ significat eẽntiã. Pd. nulla notio cõis ẽ filio ⁊. ſ.ſ. sz missio cõis ẽ vtriq; vterq;. n. legit missus vt i lra dr̃. ḡ missio nõ dicit aliquã notionẽ. Rñ. dr̃: q̃ q̃dã noia sũt i dinis q̃ significãt tm̃ psonã: vt pater ⁊ filius. quedã q̃ tm̃ significãt eẽntiã sic ẽ nomẽ eẽntia. q̃daz q̃ significat vtriq; sic dictũ ẽ de põ gnãndi ⁊ spirãdi Et ita dico q̃ missio ẽ ⁊ eẽntiale ⁊ notionale fm aliud ⁊ aliud. sz, n. respectũ quẽ iportat missio ad

sunũ p̃n̄ ẽ notionale. fm aũt respectũ quẽ iportat ad effectũ i creatura ẽ eẽntiale. Sz circa b est dup̃ opio. q̃dã. n. dicũt q̃ p̃n̄ significat notionẽ ex re pr̃ẽntiã fm effectũ ꝓnotatũ. Alĩ dicũt eo⁹ ⁊ b mihi vr̃ vi⁹ cẽ psiderata vtute vocabuli. Missio n. sz rõnẽ sui nois ñ dic exitũ ab aliq̃: sic a p̃n̄o a q̃ missio ee bẽat. sz solũ i ordine ad effectũ missionis ponit auctas alicui⁹ ad missũ. Seruus. n. qui mittit a dño ñ exit ab ipso fm suũ ee: sz sic a pncio mouẽte ipsũ p impiũ ad hũc actũ. Sz qz i dinis ñ p̃t ee psonis auctas respectu missi nisi fm originez eẽndi: iõ ex pr̃i iportat r̃lo originis i missione: fm quã ẽ notionale: ⁊ p̃in̄ iportat ordo ad effectum missionis fm quã ẽ eẽntiale. Sz i, pcessiõe tpali ẽ eo⁹: qz, pcessio fm rõnẽ suã put sumit i dinis dicit exitũ a p̃n̄ originãte ⁊ ñ dic ordinẽ ad effectũ nisi ex pr̃i. ſ. q̃ ad mo⁹ pcessiõis q̃ ẽ tpal⁹ vt dez ẽ: ⁊ iõ, pcessio tpalis vi⁹ ee p̃in̄ notionale: ⁊ ex pr̃i si gnificare eẽntiã rõne ꝓnotati effectus. Dico aũt q̃ b accidit plus ad eẽntiã q̃ missio: vt pz ex dictis

Et p b pz solo ad tria p̃. Ad q̃rtũ dr̃ q̃ notio p̃t significari i dinis dup̃. aut p̃e sic p̃initas: vl̃ inascibilitas. aut cõiter sic ẽ ab alio vl̃ a q̃ ẽ alius: ⁊ b mõ significat notio i missione: ⁊ iõ cõis ẽ i duab⁹ psonis ab alio exirẽbus. Qõ. ij.

Einde q̃rit cui cõuenit mitti. Et vi q̃ toti trinitati. sic. n. dicit Da. i dinis oia vnũ sunt p̃t i gnãtionẽ gnãtionis ⁊ pcessiõz. Sz missio null⁹ hoz ẽ: ḡ vi q̃ toti trinitati ꝓueniat. Pd. missio dine psone itelligit fm b q̃ ipsa psona per missionẽ manifestat. vñ dicit Aug. q̃ mitti ẽ cognosci q̃ ab alio sit: sz effect⁹ i creatura q̃ fit p missionem manifestat totã trinitatẽ: sic cãtũ suã cãz: ḡ vi q̃ to ta trinitas mittat. Pd. sic dona appropriata filio ⁊. ſ.ſ. sũt cõicabilia creature: ita ⁊ dona, appropriata pr̃i. ſ. põ: sz rõne illoz donoz appropriatoz eis oñr. ſ.ſ. ⁊ filius mitti: ḡ eadẽ rõne ⁊ pr̃. Jtẽ vbi cũq; ẽ filius vl̃. ſ.ſ. ẽ ⁊ pr̃: sz. ſ.ſ. vl̃ filius oñr mitti: q̃a nouo mõ existũt i aliã creatura: ḡ vi q̃ sil⁹ cuz eis pr̃ mittat: ⁊ ita toti trinitati ꝓuenit mitti. Sz eõ vi q̃ solus filius mittat. sic. n. dicit Aug. mitti ẽ cog̃sci q̃ ab alio sit. sz cognitio appropriat filio q̃ ẽv bũ ⁊ sapla pr̃ie: ḡ solus filius vr̃ mitti. Jtẽ vi q̃ solus. ſ.ſ. oia. n. dona spũalia ptinẽt ad manifestationẽ spũs. vt hz. i. Cor. xij. vnicuiq; ⁊c. sz p missi onẽ manifestat psona dina: ḡ vi q̃ solus spũs mittat i oib⁹ donis. Rñ. dr̃: q̃ sic dictũ ẽ i oi missione oz q̃ ponat aliq̃ auctas alicui⁹ ad ipsũ missũ i dinis aũt psonis ñ ẽ auctas nisi fm originẽ: ⁊ iõ nulli psone dine ꝓuenit mitti nisi ei q̃ ẽ ab alio respectu c̃ p̃t i alio designari auctas: ⁊ iõ. ſ.ſ. ⁊ filius dicunt mitti ⁊ ñ pr̃ vl̃ trinitas ipsa. Ad p̃m ḡ dr̃ q̃ i missione icludit itellect⁹ pcessionis ⁊ gnãtionis iplicite q̃ ad id q̃ cõe ẽ eis. ſ. ee ab alio q̃uis nõ q̃ ad, p̃am rõnẽ gnãtionis vel pcessionis. Ad 2̃ dr̃: q̃ i missione fi ĩm ẽ effect⁹ doni creati creature collati. sz ẽt vt dictũ ẽ: ponit auctas alicui⁹ p̃ncipiũ respectu ipsi⁹ missi. vñ in missione psone cognoscit psona ab alia cẽ scõm Aug. ⁊ q2 b nõ ꝓuenit toti trinitati nec ipsi pri: iõ nõ pot dici pr̃ vl̃ trinitas mitti. Et p̃ effect⁹ ille magis appropriat vni psone q̃ alĩ scõz quẽ vna psona dr̃ mitti ⁊ nõ alia. Ad 3̃ dr̃: q̃ põ q̃ appropriat pri ñ hz rõnẽ vt ptineat ad reditũ i finem. sz magis pertinet ad missionem q̃ fit ad reuocãdum rõnale: sz creaturã i deũ. Et p̃ pr̃i quo ẽ p̃ma auctas nõ pot designari mitti: qz respectu ei⁹ nulla hz auctas. Ad q̃rtũ dr̃: q̃ cũ pr̃ sit i filio ⁊ filius pr̃i ⁊ pr̃ ⁊ vterq; i. ſ.ſ. qñ filius mittit sil⁹ ⁊ venit pr̃. ⁊. ſ.ſ. siue itelligat ad uẽtu filij i carnẽ cũ ipse dicat Jo. viij. ⁊ nõ sum solus ⁊c. siue itelligat de aduẽtu i mẽtẽ. cũ ipe dicat Jo. xiij. ad cũ veni ⁊c. vl̃ ihitatio ꝓuenit toti trinitati: q̃ nõ dicunt nisi rõne effect⁹ ꝓiungẽtis ipsi trinitati: q̃ uis ille effect⁹ rõne appropriationis possit duce magis i vnã psonã q̃ i aliam sz missio sup̃ addit auctẽ alicui⁹ respectu psone q̃ mitti dr̃. ⁊ iõ nõ pot ꝓuenire nisi psone q̃ est ab alio pncipio. Ad q̃nũ dr̃: q̃ q̃uis cognitio appropriet filio: tm̃ donũ illud exquo sumit expimẽtalis cognitio q̃ necessaria ẽ ad missionẽ: ñ necessario appropriat filio. Ad 6̃ dr̃: q̃ in dono duo ẽ psiderare. ſ. rõnez doni: ⁊ sic manifestat oẽ donũ. ſ.ſ. ing̃ hz rõnẽ pr̃imi doni scõz q̃ ẽ amor aut scõz spẽm doni: ⁊ sic aliq̃ donuz manifestat ipsũ filiũ sicut sapia vel scia. Qõ. iij.

Einde q̃rit de missione p cõparationẽ ad d mittẽtẽ. Et circa b duo q̃runt. Primo vtr̃ alicui psone ꝓueniat q̃ mittat se: vel, pcedat a se vel det. Scõo vtrũ filius mittat a spũ scõ.

Dp̃ sic, pcedit: vi q̃ nulla psona det se vel a mittat se. dãs. n. sp vi hõe auctẽ respectũ data: sz nulla psona hz auctẽ respectu suiipsi⁹. ḡ vi q̃ nulla psona det se. Jtẽ supza dixit mag⁹ q̃ boies ñ pnt dare. ſ.ſ. qz ab eis nõ pcedit: sz nulla psona, pcedit a seipsa: alis eẽt p̃in̄ suiipsius: ḡ nulla psona seipsã dare pot. Jtẽ sic dictũ ẽ missio ponit exitũ ipsi⁹ missi a mittẽte: sz nulli psone ꝓuenit exire a seipsa: ḡ nulli psone cõuenit mittẽ se. Jtẽ sicut dictũ ẽ, pcessio p̃in̄ iportat respectũ psone ad p̃in̄m a q̃ distinguit: sz nulla psona dina distinguit a seipsa: ḡ nec a se, pcedit. Pd. h ꝑpõa iportat hitudinẽ p̃incipij: sz nulla res ẽ p̃in̄ sui ipsi⁹: ḡ ⁊ si, pcedit q̃ aliq̃ psona mittit se: ñ dz, pcedi q̃ mittat a se. Cõtra Aug. iij. de tri. sic gnãri ẽ filiũ cẽ a pre: ita filiũ cog̃sci ee a pre ẽ fi⁹ mitti: sz ista cognitio p̃t creari a filio: ḡ ⁊ missio filij p̃t ee a filio. Jtẽ h vi ex hijs q̃ dicta dicunt. Rñ. dr̃: q̃ sz diuiz donatoiũ missiõis ⁊, pcessiõis supius assignatã diuersimode oz i hac qõne loq̃. Si n. accipiam⁹ donationẽ de rõne datiõis ñ vr̃ plus ẽ nisi q̃ datũ libe a dãte bẽat. Nec aũt p̃t ẽ dup̃ aut sic aliqs libe seipsũ hz vl̃ aliq̃d q̃ i ipso ẽ. aut sic libe aliqs hz suã possessionẽ: vl̃ id respectũ cui⁹ dniũ hz sz q̃ hic multi modis dr̃. vñ de rõe datiõis ñ ẽ q̃ ponat aliq̃ auctas respectu ipsi⁹ dati. p̃t. n. aliqs ⁊ seipsũ ex amore dare alicui i amicũ: nisi specificet datio fm spãlẽ modũ hñdi q̃ ẽ sz dniũ q̃lis donatio nulla ẽ respectu dinoz. ⁊ iõ donatio ñ exigit aliq̃ rõnẽ pncipij respectu ipsi⁹ dati. vñ dari p̃t ꝓuenire ⁊ eẽntie dine: put dicim⁹ q̃ pr̃ dat eẽntiã suã filio: ⁊ p̃t ꝓuenire pr̃i vt dicat pr̃ seipsũ dare: ⁊ filr filio. ⁊. ſ.ſ. nec nõbit aliq̃ distinct⁹ datis ad datũ: nisi forte fm rõnẽ sic itelligenti ad itell⁹ m: ⁊ sic ꝓ⁹ simp⁹ q̃ psona dat se ⁊ datur a se.

Sz circa missionē ē maior difficultas quā attestat opionū diuersitas. Quidā n. dicūt: q oēs tales sūt false. s. s. mittit se. vel filī' mittit se. Et dicūt rōes magri ñ valē: q cū missio icludat i se notionē ñ oz q i pō vel opatione missionis tres psone zueniāt: sic nec i gnatiōe vl pō gnāndi. z dicūt ēt ñ eē sūe de missione i carnē: fm quā filī' seipsū mittē oz: q i illa missione nā creata assumit i vnitatē dine psone: qđ ñ ptingit i alijs missionib'. z si l aucte aliq̄ iuenīt q. s. s. mittat se glosādū ē. i. a. s. s. ē effect' i quo ab alio cognoscit eē. Sz q si cōiter talib' locutionib' vtunt: z pcipue Aug. z magister h ꝓcedūt. ió alij dixerūt q missio aliq̄ ꝑsu mit: aliqñ ip2op2ie. qñ missio sumit ꝑ ipoztat distinctionē missi a quo sit missio. z ió h mō nō pōt dici q. s. s. mittat se. cōiter aūt sumit z ip2oꝑe missio ꝓ ifluētia vl oatione: z sic dicūt. s. s. mittē se: q2 dat se vel q2 ispirat se: z h oppositio ē ꝓpositiui. z altiliodozeñ. z q2 h oppositio paruz vī recedē a pzima. ió dixerūt alij q ꝑe oz. s. s. se mittē: z hic ꝓtienō vī si vtus nois attēdat. missio enim' vt dictū ē ipoztat duo. s. missū eē ab alio' rōne auctī quā ipoztat: z iterū effectū fz q nouo mō in aliq̄ creatura. s. s. oz. vñ sēsus ē. s. s. mittit. i. ē ab aliquo z fit nouo" i aliquo: nulla tñ mutatione facta circa ipsū vt ꝑus dictū ē. Notādū ē āt q diuersimode vificat locutio qñ aliqđ ꝓiūctū ꝑdicat de aliq̄ fz eē. z qñ fz fieri. Qñ. n. ꝑdicat fz eē oz q vtrūq̄ illoz i eē dicat: vt si dicā soz. ē hō alb': oz eū esse hoīez z albū eē nisi alterū diminuat rōnē alteri': vt cū oz hō mozīu'. Sz qñ ꝑdicat ꝓiūctū fm fieri sufficit q alterū i fieri ꝑdicet: vt si dicā soz. ē nē fact' hō alb': sufficit ad vitatē h' locutiōis q sit nūc fact' alb' q' is ñ sit fact' hō. Itē nōndū ē q qñ aliqđ ꝓpositū ꝑdicat đ aliq̄ fz fieri diuersimode se hz i' faciēte z i facto: q2 ex pte facti oz q vtrūq̄ ꝑdicet fm eē: z si ñ vtrūq̄ fm fieri. vt si dicā iste ē fact' hō alb': oz cū eē hō' z eē albū nisi alterū sit diminuēs. ñ aūt oz q fiat hō: fz sufficit q fiat albū. Expte aūt faciētis q2 faciēs ñ refert ad factuz nisi fm id qđ fit i ipso sufficit q faciēs dicat facer alterū tm. vt si dicā pictor fac pictē albuz: ñ oz q faciat eū eē pictē z eē albū: fz sufficit si facit' eē eū albū tm. Dico igit q missio q2 ponit missū eē i aliquo eo mō q' ꝑus ñ erat: z sic fieri i illo fm illum modū ipoztat q̄dā factionē: ñ dico realē factioz fz rōnis tm: q̄ tinant ad relm rōnis z ñ rei: sic dī de' fact' refugiuz. Sēsus ḡ ē. s. s. ē missus. i. fact' ē ens ab alio exñs i creatura p gram. Uñ oz ad h vt dicat missus q z sit ab alio z fiat i aliq' fz no uā hitudinē: pp qđ pī ñ pōt dici mitti: q2 nō ē ab aliquo. Si aūt accipiam' ex pte mittētis. tūc mittē. s. s. nihil aliud ē q' facē. s. s. exñtē ab alio eē i aliquo fm nouā hitudinē: z ió cuicūq̄ psone ꝓuēit facē alterū ist oz. s. q sit i aliquo fm nouā hitudinē dicet mittē. s. s. q̄uis ñ sit pn'. s. s. fm q ē ab aliquo. Et q2 tota trinitas fac. s. s. eē i aliquo fm nouā hitudinē pp donū collatū toti' trinitatis. ió tota trinitas dī mittē. s. s. z ipse seipsū mittit. z ipse a se mittit sub codē sēsu. Ulteri' si loq̄mur de ꝓcessione hēbit min' de ꝑetate z min' ꝑe dicet. s. s. ꝓcedē a se q̄ mitti a se. Sz ñ q2 ꝓcessio tpalis vt dictū ē ponit nouā hitudinē ad creaturā i quā ꝓcedit: z ois nouitas ptinet ad aliquā factionē: ió ēt fm ꝓcessionē tpalē. s. s. fact' ens ab alio ē exñs nouo mō i aliquo: z sic sub eodē sēsu ꝓcedet q. s. s. ꝓcedat a se tpaliter. Ad p'm g̃ dō: q ñ ē de rōe dationis q ponat aliq̄ auctas respectu dati: nisi qñ dat aliqđ qđ hz p modū dñ̄: z talis datio nō ē i oīnis vt dictū ē. Ad 2'm dō: q neutrū horū homies efficiūt q̄ i missiōe ipoztant: q2 n' gratz ꝓferūt nec ab eis. s. s. ꝓcedit: z ió nullo mō pōt hō mittē s. s. Ad 3'm dō: q missio ñ ponit tm exitū fz cū h aliqđ aliud. s. eē i creatura fm nouā hitudinē. z q̄uis fm alterū. s. exitū nō referat ad se sic ad ꝑn cipiū: tñ fm vtrūq̄ ꝓiūctū refert ad se sic ad ꝑn' ipse. n. facē se exñtē ab alio fm nouā hitudinē eē i aliquo rōne pfectionis quā illi ꝓfert. Ad q̄rtum dō q q̄uis ꝓcessio ipoztet tm respectū ad psonā a q̄ hzeē: tm ꝓcessio tpalis vt dictū ē ipoztat respectū ad creaturā i quā ꝓcedit: z h' rōne tpaliter dicit ꝓcedē a se sic z mitti a se. Ad v'm dō: q ipse s. s. q̄uis ñ sit ꝑn' sulipsū simp' tñ ipse facē se exñtē ab alio eē i aliq̄ fm nouā hitudinē. z fm h to' ꝓiūctū refert i se sicī ꝑn' rōne' alī' tm: vt pz ex ꝓdictis

D 2'm sic ꝓcedit: vī q. s. s. ñ det vl mittat filiū

a Aug. n. dic exire filiū a ꝑe z venire i mundū. h ē filiū mitti a ꝑe: fz filī' ñ exit a. s. s. g ñ mittit ab ipso. Itē sicī filī' se hz ad ꝑez: ita s. s. ad filiū: fz filī' nullo mō mittit ꝑez: g̃ nec. s. s. filium. Cōtra. Isa. xlviij. z nūc misit me dñs. z. s. ei' z exponit glo. de filio: g̃ mittit a ꝑe z. s. s.

Itē Amb. li. de. s. s. dat' filī' ē a ꝑe. vt Isa. dic. ix. filī' dat' ē nobis. dat' ē audeo dicere z a. s. s. q2 a s. s. missus ē: g̃ z̄c. Rñ. dō q q̄dā distinguūt triplicē missionē filij. Una q̄ missus ē i carnē. alia q̄ mittit i mētē. tertia q̄ mittit ad ꝑdicādū. z fm hāc vltimā missionē dicūt filiū missum a. s. s. ñ aūt fz duas ꝑmas fz solū a ꝑe: cui' rō ē fm eos q2 missio ad ꝑdicādū pōt ꝓuenire xpo rōne humāe nature cui' assūptio ꝓlupponit. Sz due ꝑme missiones referunt ad ipsā psonā filij: q2 missio i cānē ꝓuenit ipsī psone fm se z ñ rōne humane nāe cui' assūptio ꝓlectur missionē fm itellectū: sic effect' causā: z sic tin' motū. z silr i mētē ñ mittit rōne humane nāe. z q2. s. s. nō hz auctē respectu psone filij: fz tm respectu nāe assūpte: ió ꝓcedit tāā missionē filij eē a. s. s. z ñ duas ꝑmas. Sz q2 vt dictū ē ñ requrit de necessitate q i mittēte sit auctas respectu missi fz tm efficiētia respectu eius: fz q missus dī mitti. ió ꝑ' q. s. s. z tota trinitas misit filiū fz q̄libet missionē. z ꝓcipue cū Augu. exꝓresse dicat eū missū a. s. s. loquēs de missione i carne: i. ij. de trinitate. Mitti ingens a ꝑe sine. s. s. ñ potuit q2 pī itelligit eū misisse cū fecit cuz ex femina qđ vtrūq̄ nō fecit sine. s. s. Ad p'm g̃ dō: q qñ pī dicit mittē filiū. i mittēte itelligit auctas respectu missi: ñ inq̄' mittēs fz inq̄' ē pī: z ió filiū mitti a ꝑe ē ipsū exire a ꝑe. nō aūt ondit auctas i mittēte cuz seipsū filī' mittē dī. vel cū. s. s. eū mittat. z ió filiuz mitti a se vel a. s. s. ñ ē ipsū exire a se vel a. s. s. Ad 2'm g̃ dō: q filī' nō pōt mittē ꝑem: q2 pī nō potest mitti cū ñ sit ab alio. si ab alio cēt z mitti posset z filī' eū mitteret. Si. n. s. s. seipsū dare ñ pōt z̄c.

h ponit magr duas rōes ad oñdēdū q. s. s. dat se q̄rū p'sumit ex pte pōe. 2'm ex pte opatiōis quoꝝ vtrūq̄ cōe ē trib' psōis. Sz vī q ñ valeāt q2 nos dicim' q pī pt gnāre filiū z gnār. filī' āt ñ pōt nec gnār: nec tñ aliq̄ disio ptātis aut operatōis sequit z silr vī i ppoito. Sz dō q si dare z ꝓcedē tpaliē cēt tm sz rōnē cīne oīgis rōnes ñ valerēt. sic nec de gnātione: sz q2 h icludit ēt efficiētia respcū quoꝝdā effectuū i creatura q̄ cōiter sūt a tota trinitate: ió rōes necessario ꝓcludūt. Q. iij.

b Jc q̄rit vtz semel z̄c. Jh detinat ò missioe filij fz spāles mōs ipsī': z videt i ꝑ. d. i p'm dei. vitatē i 2'm remouet obom. ibi hic q̄rit cuz pī. Jp'i d. i p'm distiguit duos modos missiōis filij i 2'm assignat ipsoꝝ dziaz: ibi Ecce distincti sūt. J p'i d. i p'm mouet q̄nē. i 2'm ponit solonē: ibi Ad q dicim' z̄c. J Ecce distincti. Jh assignat dziaz int duos modos assignatos z videt i. d. fz duas dīas q̄s assignat. 2'm ibi p. nōnō ē. Jh q̄rit. h excludit obiectionē. z circa h tria facit p'mouet obom. 2'm pōit solonē ibi Ad q di. Jz 3'm ex solone ipzobat quozū dā errozē quē p'pōit ibi Jōq̄ pu. Jz' ipzobat ibi Q. aug. z̄c. J Ad itellm h' part' de duob' q̄rat p'm de cōmissiōe filij iuisibili 2'm de q2 de visibili dicēs i 3'm. 2'm de missione per cōparationē ad eos ad quos fit missio. Circa p'm tria q̄runt. p'm vtz missio iuisibil' ꝓueniat filio. scdo vtz sit distincta a missione. s. s. iuisibili. tertio vtrū aliq̄ missio sit etna. sic

ꝓcessio ē eterna z tēpozalis.

a D p'm sic ꝓcedit: vī q filī' iuisibilr i mētē non mittat. ad missionē. n. dine psone requrit q cogscat ipsa persona aduenīēs: z ꝓcipue i missione sapie quā nullus hñs ifīrat: fz aduenīēte filio ñ cogscit ei' aduēt'. Job. ix. Si venerit ad me ñ i telligo. g̃ vī q filī' ñ mittat i mētē. Itē missio est idē q ꝓcessio tpal' vt. ō. dictū ē. fz sic. ō. dixim' ꝓcessio ñ hz q dicat tpalis nisi scōz respectū i quē ē. quē respectū hz ꝓcessio. s. s. ex ipso mō ꝓcessionis inq̄' ꝓcedit vt amō. cū igr ꝓcessio filij ex suo mō ñ hēat respectū vt i quē fz solū vt a quo. vī q ꝓcessio tpalis filio ñ ꝓuenīat: z ita nec missio.

D psona dina ñ mittit nisi i donis gre gratū faciē tis. fz dona pertinētia ad itellm q̄ appzopiant filio ñ sūt gratū faciētia cū sint cōia bonis z malis: vt dī. i. Lo2. xiij. Si hūero oiuz sciaz z̄c. g̃ filī' ñ dī mitti iuisibilr i donis sibi appzopiat': z ita nullo

Jn q̄ū ē qđ hī Sap. ix. mitte illā sapiaz de celis. s. mis z̄c. n aūt loq̄tur de sapia ēntialr dicta. q2 illa ñ mittit cū ñ sit ab alio: g̃ loq̄tur ò sapia genita q̄ ē filī'. Itē aug. sic filiū gnārī ē ipsuz cē a ꝑe: ita filiū mitti ē cogscī q sit a ꝑe. h aūt ꝓtigit g̃ z filiū mitti. Rñ. dō: q sic i exitu rerū a ꝓncipio dī bonitas dina i creaturas ꝓcedē: inq̄' repñtat in creatura per silitudinē bonitatis dine in ipsa recepta. Jta i reductione rōnal' creature i deum itelligit ꝓcessio dine psone q̄ z missio dī inq̄' ꝑ arlo ipsī' persone dine repñtat i aia per silitudinē aliquā receptā q̄ ē exēplata z ozigiata ab ipsa ꝑeta rlonis etne: sic ꝑus modus quo. s. s. refert ad ꝑez ē amoz. z ꝑus modus referēdi filiū i ꝑez ē: q2 ē vbū ipsī' manifestās ipsū. vñ sic. s. s. iuisibiliter ꝓcedit i mētē per donū amoris: ita filius per donū sapie i quo ē manifestatio ipsī' ꝑtis q̄ ē vltimū ad qđ recurrim'. Et q2 scōz receptionē horū duoꝝ efficit i nob silitudo ad ꝑa personaz. ió scōz nouū modū cēndi. put res ē i sua silitudie dicunt persone dine i nobis cē: scōz q nouo modo eis assimilamur: z scōz hvtraq̄ ꝓcessio dī missio Ulteri' sicuti ꝑdicta oziginant ex ꝑtis psonaz ita ēt effectū suū. nō ꝓsequunt vt ꝓiūgāt fini nisi vīute dinarū psonarū: q2 i forma ip2essa ab aliq̄ agēte ē vt ip2imētis. Uñ i receptione hī' donoz habē tur psone dine nouo mō q̄si ductrices i finē vl cōiūgētes: z ió vtraq̄ ꝓcessio dī datio inq̄' est ibi nou' modus hñdi. Ad p'm dō: q ad rōnē missionis nō requrit q sit ibi cognitio actualis psone ipsī': fz tm hitualis: inq̄'. s. i. dono collato qđ ē hit', repñtat ꝑuz dine psone sic i silitudine: et ita dī q mitti ē cogsci q ab alio sit p modū repñtationis. Sic aliqđ dī se manifestare vel facē cogniti onē de se: inq̄' se repñtat i sui silitudine: fz tm in e hīe actuale donū i quo psona dina dcē nō possū scire certitudinaliter i actu. pp silitudinē actuū nāliū ad act' meritozios: z si possīz ex aliqb' signis ꝓnicē nisi ꝑ revelationez fiat certitudo: z ió dicit Job. si ne. z̄c. q2 certitudinaliter gra gratū faciēs i q̄ ē aduēt' dine psone cogsci nō pōt q̄uis ipsum donū ꝓceptū sit i se sufficiēter ductiuū i cognitionē aduenīētis psone. Ad 2'm dō: q ꝑuz. s. s. qđ ē amoz pōt dup' hīe respectū ad creaturā vl vt ad obm: vel fm rōnē ꝓncipij exēplās ad ꝓncipiatū exēplatū: fz ꝑuz filij vna tm hīe pōt rīom dictaz. s. illā q̄ ē fz rōnē ꝓncipij: z h sufficit ad ꝓcessioez tpalē filij q̄uis fm plura possit attēdi respect' tēpozalis i ꝓcessione. s. s. z ita ēt missio vtrīq̄ ꝓuenire pōt. Ad 3'm dō: q qñ aliqđ ꝓticipat nō fz suū actū pfectū: fz fm aliquē modū nō dī ꝑe hīl sicuti aialia hñt aliquē modū ꝓudētie: nō in dīr ꝓudētia hīe: q2 nō hñt actū rōnis q̄ ꝑe ē act' ꝓudētie. s. ipsa electio. vñ magis hñt aliqđ silē ꝓudētie q̄ ꝓudētia. Uidemus aūt in cognitione duos gradus. Primū fz q cognitio itellectiua tēdit i vnū. 2'm. put verū accipit vt ꝓueniēs z bonū z nisi sit aliq̄ resistētia ex tali cognitione seqtur amoz z delectatio q fm phm. vij. ethi. delectatio ꝓsequtur operationē pfectā nō ipeditā. vñ felicitas ꝓtemplativa ē qñ aliqs ꝓuenit ad vltimā opationē intellect': z ipsa sine ipedimēto exercet. ꝓstat aūt q i ꝓcessione vbi etni ē cognitio pfecta fm oēz modū. z ió ex tali noticia ꝓcedit amoz. vñ dic Aug. vbū q̄ ilinuare itēdim' cū amoze noticia ē. q̄ncū q̄ igit hī cognitio ex q̄ nō seqtur amoz gratuitus nō hī silitudo vbi: fz aliqđ illi': fz so' tūc hī silitudo vbi qñ hī cognitio talis ex quo ꝓcedit amoz q ꝓiūgit ipsi cognito fm rōnē ꝓueniētis: z ió ñ hz filiū i se ihitātē nisi q recipit talē cognitōnē. h aūt ñ ꝓt eē sīñ gra gratū faciēte. vñ ꝓstat q simp' z ꝑe loquēdo filī' nec dat nec mittit nisi i dono gratie gratū faciēs. fz i alīs donis q̄ ptinēt ad cognitionē participat aliqđ de similitudine vbi.

D 2'm sic ꝓcedit: vī q missio filij distinguat

a a missione. s. s. missio. n. ē tpalis ꝓcessio: vt ō. dixit magr. Sz alia ē rō ꝓcessionis filij. alia rō ꝓcessionis. s. s. q2. s. s. ꝓcedit vt amoz. filius

vt vbū.g̃ ꝛ alia rō missiōis. Itē oē qō ꝓuenit aliq̃b⁹ fm p̄us,ꝛ posteri⁹ nō ꝓuenit eis fm eādē rōnē.ſz.ſ.ſ.ꝓuenit datio p p̄⁹ q̄ filio:q; hz rōnē p̄mi doni.g̃ alia ē rō datiois in vtroq;.g̃ ꝛ missionis cū missio sit ipsa datio. D. dcā i qb⁹ dat filius ꝛ.ſ.ſ. sūt diuersa ꝛ nō dependētia ad inuicez ſz eoꝝ q̄ nō dependēt ad iuicē vnū p̄ cē sine alio g̃ missio filij p̄ cē sine missiōe.ſ.ſ. ꝛ econuerso: ꝛ ita sūt distincte ēt ſz rps missiōis. D. videmus sensibilr quosdā simplices fruētes eē i amore dei no.q̄ tñ sunt valde hebetes i cognitione dine sapientie ꝛ ecōuerso.cū igit missio filij sit ꝑz donū sapie:ꝛ missio.ſ.ſ.sit fm donū amoris.vī q; vna missio sine alia possit eē. Cōtra missio.ſ.ſ.ē ad sciſicādū creaturā vt supra dixit magr. si igitur missio filij q̄ ē ēt i gra gratū facientē c⁹ ē sciſicare. eēt alia a missiōe.ſ.ſ.eēnt due missiones ad sciſicādū creaturā rōnalē:ꝛ ita altera supfluēt q; nō inuenit i opib⁹ diuinis.g̃ vna missio nō distinguit ab alia. Rñ.dō q; de distinctione missionū filij ꝛ ſ.ſ.tripl̄r contingit loq;:aut q̄⁹ ad ipsaꝝ diuersitatē realē:aut q̄⁹ ad rōnē missiōis:aut q̄⁹ ad earū sepationē. Si primo mō cū i missiōe duo p̄sideretur.ſ.exit⁹ psone misse ab alia:ꝛ effectus fm quē nouo mō i creatura psona diuina eē dī.vtroq; ārt mō missio filij ē alia a missiōe.ſ.ſ.ſz rē:qz ꝛ generatio q̄ filius exit a p̄re ē alia a processione.ſ.ſ.q̄ exit ab vtroq;. Similit donū fm q; pficit intellectū.ſ.sapīa ſz q; attēdit missio filij ē aliud a dono q; pficit affectū vel volūtatē fm q; attēdit missio.ſ.ſ. Si aūt ꝛ⁰ de eaꝝ distinctiōe loq̄mur. h aūt p̄ cē duplr:aut fm rōnē p̄az vtriusq;:aut fm cōmunē:si scōm cōez tūc eadē rō ē missiōis filij et .ſ.ſ.q̄⁹ ad vtrūq;:qz ꝛ eē ab alio cōe ē vtriq;:ꝛ similit eē nouo mō i creatura:ſz scōm ꝑz rōnem vtrūq; differt:qz ꝛ ꝑa rō ꝓcessionis filij.nō ē ꝑa rō processiōis.ſ.ſ.cū ille ꝓcedat vt amor.ꝛ hic vt filiꝰ vl vbū:ꝛ silr ꝑus modus quo filiꝰ dī eē i creatura nō ē ꝑus mod⁹ quo.ſ.ſ.ē q̄nimo vnus p sapiētiā.alr ꝑ amorē. Si aūt tertio mō tunc dico q; vna missio nunq̄ ē sine alia:qz amor seq̄tur notitia.notitia ꝓfecta scōz q; ē ꝛ missio filij semp iducit i amorē:ꝛ iō simul iūdūtur ꝛ simlr augmētantur. Ad ꝑ⁰ g̃ dō:q; q̄uis sit alia ꝓcessio scōm rē ꝙueniūt tñ i quodā cōi ſz rōnē qō ē eē ab alio.

Ad 2⁰⁰ dō q; vt ꝑa⁹ diximus in diuinis nō ē ꝑa⁹ ꝛ posteri⁹.tñ exit⁹.ſ.ſ.ꝓsupponit exitū filij scōm ordinē nāe.ꝛ ex pte ista si liceret ita loq̄ possem⁹ dicē q; missio filij ex pte exit⁹ importati:ē p̄or missione.ſ.ſ.ſz h eēt scōm rōnē vtriusq; ꝛ ñ scōz rōnē cōez. Si aūt ꝓsideret iste missiōes q̄⁹ ad effectū i creatura.hoc duplr:vl ex pte ipsi⁹ dantis ē vl mittētis:vl ex pte ipsoꝝ donoꝝ i qb⁹ fit missio si ex pte donoꝝ tūc simplr nāl notitia ꝓcedit amorē:ꝛ ex pte illa missio filij missionē.ſ.ſ.sed h erit scōz rōnis p̄e ꝓsiderationē ꝛ nō cois. sic oēs spēs mot⁹ eq̄lr ꝙueniūt i rōne cōi mot⁹.tñ scōz esse suū ꝑuz mot⁹ localē ē p̄or aliis motib⁹: si aūt ex pte oātis:cū primū mouēs ꝛ inclinās ad oā dū sit ipse amor sic datio.ſ.ſ.ē p̄or datiōe filij.ſz h nō ita exprimit i rōe missiōis. Ad ꝫ⁰ dō q; dona i qb⁹ mittit filiꝰ ꝛ.ſ.ſ.ꝓsequūtur seruicez necessario vt supra ostēsū ē: ꝛ iō rō ꝓcedit ex falsis

Ad 4⁰⁰ dō q; illa notitia ex qua ꝓcedit amor vigeti feruētib⁹ diuino amore q̄.ſ.cognoscūt diuinā bonitatē inq̄⁰ ē finis:ꝛ inq̄⁰ ē largissime i eos pfluēs sua bñficia ꝛ talē notitiā pfectē nō hñt qui amore ipsi⁹ nō attēdūt. Ad ꝟ⁰ dō q; vtraq; missio ordinat ad finē vnū vltimū.ſ.cōsūgere dō ſz effect⁹ vtriusq; missiōis differt scōz duo q̄ iuenīūtur i rōnali creatura q̄b⁹ deo ꝓsūgit.ſ.intellect⁹ ꝛ affect⁹ ꝛ ita neutra supfluit.

a Dz ⁰ sic ꝓcedit.vī q; missio possit eē eterna sic dic Hre.eo mittit filiꝰ quo generat: sed generatio ei⁹ ē eterna.g̃ ꝛ missio. Itē sic missio dic respectū a quo ē ꝛ i quē ita ꝛ ꝓcessio amoris vt supra dictū ē:ſz ꝓcessio amoris ē eterna a p̄re in filiū.g̃ ꝛ missio p̄ cē eterna. D. sic missio dicit p respectū ad creaturā ita ꝛ donū:ſz donuz.ſ.ſ. dī ab eterno.g̃ ꝛ missio pōt dici eterna. Cōtra ē illud qō Aug⁹ in lra dic.nō eo q; de p̄re natus ē missus dī filiꝰ ꝛc̄. D. missio semp ponit nouuz modū existēdi i aliquo ipsū missū:ſz nihil nouū ē eternū g̃ nō ē eterna ſz tm ꝑ alis ꝛ h simplr ꝓcedū ē. Ad p⁰ g̃ dō q; vbū grego.p̄ tripl̄r expo ni.vno mō q; loquat de gnātione tpali ipsi⁹ filij,se cūdū quā dī missus i carne.scōo mō vt li.eo nō sit aduerbiū ſz ablatiui casus vt sit sensus ab eo a quo generat mittit:ꝛ h verū ē.ʒ⁰ mō vt loq̄tur nō de missiōe in actu:ſz scōz aptitudinē. ex h.n. filiꝰ ē vt ita dicā missibilis quo a p̄re p gnātionē exiuit.eē.n.ab alio nō dic totā rōnē missionis vt pz ex dictis. Ad 2⁰⁰ dō q; ꝓcessio amoris q̄uis sit in aliq̄ē non tñ ponit nouū modū existendi in illo.ꝛ iō p̄ cē eterna:ſz missio ponit nouitatē existēdi i aliquo ꝛ iō nō p̄ cē eterna.ꝛ ꝓb q̄uis ꝓssit ꝓcedi aliquo mō q.ſ.ſ.ꝓcedat a p̄re i filiū ab eterno.nō tñ concedit q; vniatur a p̄re in filiū ab eterno. Ad ꝫ⁰ dō q; missio ē nomē vbale vñ iportat actualē relationē ad creaturā:sed donū ponit ab aptitudine donādi:ꝛ iō non iportat actualē respectū ad creaturā pp q; ab eterno.ſ.ſ. dī donū:nō aūt missus sic nec dat⁹. Q.ō.v.

Deiñ q̄rit de missiōe filij p ꝓpationē ad eos ad quos mittit:ꝛ circa h tria q̄rūtur ꝑ⁰ ad quos fiat missio filij vl.ſ.ſ. ꝛ⁰ supposito q; ad oēs scōs:vtrū ꝑ⁰ pleni⁹ ꝑ⁰ incarnationē q̄⁹ añ. ʒ⁰ de effectu iuisibil⁹ missiōis vtrū faciat eos ad quos mittit nō i h mūdo eē.

D ꝑ⁰ sic ꝓcedit.vī q; missio fiat ēt ad creaturas irrōnales. ē.n.missio ad sciſicādum a creaturā vt dcz ē:ſz q̄daz creature irrōnales dīr sciſicari vt tēplū ꝛ vasa.g̃ ꝛ ad eas fit missio. Itē i nullo p̄t eē gra nisi missio ad ipsū fiat: ſz i sacramētis ptinet gra ꝛ tñ sūt insēsibiles creature.g̃ ad eas fit missio. Itē filiꝰ non tñ ꝓcedit vt vbū manifestās patrē p modū cognitionis: ſz ēt vt filiꝰ repzesentās patrē scōz similitudinē nāe ſz oēs creature ēt insēsibiles hñt sīlitudinē gnātionis inq̄⁰ ꝓcedūt i aliq̄ mutatiōe diine nāe scōm attributa participata.sic rōnalis creatura ptici pādo sapiam b: sīlitudinem ipsius inq̄⁰ ꝓcedit vt verbū.g̃ cū rōne isti⁹ assimulatiōis dicat filiꝰ mitti ad rōnales creaturas.inq̄⁰ ē vbum eadem

rōne debet mitti ad irrōnales inq̄⁰ est filiꝰ. Cōtra missio diue psone ē tm fm gram gratū facientē vt dictū ē.h⁹ aūt creature rōnales tm capaces sūt g̃ ad eas tm fit missio. Ulteri⁹ q̄rit vtrū ad oēs scōs rone augmēti gre dicat mitti filiꝰ vel.ſ.ſ. ꝛ vī q; ñ.qz missio dic nouū modū exndi psone diue i creatura:ſz p gre augmētū nō dī alio⁹ deus esse i scis q̄⁹ ꝑus:g̃ ad eos ñ fit missio diue psone. D. missio psone fit ad reuocādū rōnalē creaturaz vt magr dic:ſz nō reuocant nisi errātes:g̃ cū sci non sint errātes ad eos ñ fit missio. Cōtra.ſ.ſ.missus ē ad apl̄os i pēth.iuisibili missione:ſz missio i uisibil⁹ demōstrat iuisibilē:g̃ ēt ꝛ iuisibilr ſz ipsi ꝑ us hēbāt gra;z:g̃ fm augmētū gre i scis dī ad eos mitti filiꝰ vel.ſ.ſ. Ulteri⁹ q̄rit vtrū ad angelos ꝛ ad alios btōs fiat missio.ſ.ſ.vī q; nō:missio enī semp ē fm aliq̄d effectū gre cui i eo mittit.ſz i āgel ꝛ beat⁹ q̄ deuenerūt ad tīnū vite.neq; dat de nouo gra neq; auget:g̃ ad eos nō fit missio. Itez ñ ē idē nūcius ꝛ ad quē fit missio:ſz i missione.ſ.ſ angeli se hñt vt nūcij qz custodiūt ꝛ suggerūt:g̃ vī q; ad eos nō fiat missio q: sic oportēt ire i infinitaz ſz ꝓtiū hī ex lra. Ulteri⁹ q̄rit vtrū ad xp̄z ſz q; hō possit fieri missio.vī q; nō:missio.n.semp ē ad distās:ſz humana nā nūq̄ fuit i x⁰ distās a diua.i mo a p̄n⁰ cōceptionis sue fuit cōiūcta p vnionez ꝛ p plenitudinē dīs gre:g̃ vī q; ad eū ñ fiat missio

D. missio ē ad sciſicandō creaturā:sciſicat aūt qō nō ē scm:cū igit xp̄s nūq̄ fuerit nō scūs:vī q; ad eū nō possit fieri missio. Cōtra missio.ſ.ſ.ē ipsa datio.ſz.ſ.ſ.dat⁹ ē expo.vt dī Jo.iij.nō.n.ad mēsurā ꝛc̄.g̃ ad deū fit missio. D. missio visibilis ē signū iuisibil⁹:ſz ad xp̄m facta ē missio visibil⁹.ſ. ſ.i colūbe spē Mat.iij.g̃ ꝛ iuisibilis. Rñ.dō:q; cū missio diue psone sit solū i donis gre gratuz facientis ad illos solū fit missio q̄bus hī⁹ dona ꝓferri pñt:ꝛ iō ꝓcedim⁹ q; ad oēs rōnales creaturas pōt fieri missio nisi sint deprauate p obstinationē i malo sic demones ꝛ dānati ꝛ non ad irrōnales creaturas. Ad p⁰ igit dō:q; sciſicari triplr dicit.vno⁰ ſz q; sācū dī mūdū,put sciſicatio dicit emūdatio a pctō p graz. Alio⁰ fm q; scūm dicit firmū.dī sciſicatio ꝓfirmatio i bono p donū gre vel glie.ꝛ istis duob⁹ modis ē tm i rōnali creatura:ꝛ fm hos tm fit missio.ʒ⁰ mō dī sciſicatio fm q; aliq̄d accōmodat ad vsū dei in cult⁹ quē docet ois mūdicia:ꝛ h mō dicunt tēplū ꝛ vasa sciſicari

Ad 2⁰⁰ dō:q; i sacris ñ habet gra sicut in subo gie: ſz sē in instro in q̄ cōferī gra.de h tm habebitur in q̄rto.vñ sciſicatio sacroꝝ ptinet ad tīnū modū fm quē ñ fit missio. Ad ʒ⁰ dō:q; missio pti net ad reditū creature i finē.ꝛ iō ñ p̄t eē missio nisi ſz illa q̄ ꝑñt dicē rlonē i finē:ſz gnātio filij inq̄⁰ filiꝰ ē dī tm fm exitū a p̄n⁰.ꝛ iō fm rōnē illā ñ pti net ad missionē:ſz magis ad creationē fm q; res educunt i eē,put dī q; p filiū ois facta sūt.ſz rō ē bi ꝛ amoris pñt se hīe ad vtrūq;.ꝛ iō rō verbi ꝛ amoris ptinet ad creationē ꝛ ad missionē.ꝛ ꝑterea imitatio diue nāe quā filiꝰ pfecte accipit ē ēt scōm p̄mos effect⁹ q̄bus i eē nāe subsistim⁹ q; nō sufficiūt ad talē ꝓiūctionis rōnē qualē missio req rit.q̄rtū ꝓ⁰. Ad id qō vlteri⁹ q̄rit dō.q; filius ꝛ ſ.ſ.dicunt mitti ad scōs scōm augmētū gre:ſz augmētū gre pōt eē duplr:aut scōm itētionē ciusdē vtutis tm ꝛ rōne hui⁹ augmēti ñ dī noua missio: aut scōm q; p augmētū gre,pficit i nouuz vsū vel actū gre,ꝛ scōm h dī.ſ.ſ.ꝛ filiꝰ mitti noua missiōe vbi gra:noticia talis q̄ hī de deo ut ex ea ꝓcedat amor sufficit ad rōnē missionis filij.qñ aūt ita notitia p ispirationē eleuat vt ēt diua mysteria cognoscat sic dat i dono pphie.ꝛ silr est de.ſ.ſ.qz amor charitatis q̄cūq; sufficit ad missionē.ſ.ſ.ſz qñ virtus amoris excrescit vt rōne amoris cōferat sibi aliq̄s alī⁹ vsus gre vt miracula facē.vel sine difficultate oēm tētationē vincē vel aliq̄d hi⁹: tūc dī eē noua missio.ſ.ſ. Quidā tñ dicūt q; in oi augmēto gre gratū facientis ē missio diue psone q; ēt facile pōt sustincri. Ad p⁰ igit dō.q; q̄uis ñ sit ali⁹ modus accipiēdo gnāles modos tñ ē scōm aliquē spālē modū inq̄⁰ scōm spālē vsū gre assimulat sibi illū ad quē fit.vel ēt est i eo plenior mō ꝛ h sufficit ad missionē q̄⁰ ad scōam opinionē.

Ad 2⁰⁰ dō:q; reuocare ab errāte accidit missiōi ex pte ei⁹ ad quē fit missio q̄ ē in culpa.missio.n.determinat tīnū ad quē.vt.ſ.p missionē grā ꝓferatur ñ aūt ex rōne missionis dēcinat termin⁹ aquo si ue sit stat⁹ culpe siue sit stat⁹ nāliū tm:vel ēt status minoris gre:vel dō q; q̄uis ñ reuocet actu errātē tm gra facīe erret.ꝛ h ē q̄dā reuocatio ab erroze.

Ad id qō vlteri⁹ q̄rit de āgelis ꝛ btis dō q; visio q̄ ē essētial⁹ btitudi ꝛ charitas ꝛ hī⁹ q̄ pertinent ad p̄miū subale ñ augent i eis ex quo iā bti sūt sācti effecti.ſz per h ñ tollit q̄n aliq̄ reuelationes noue fiāt i eis cū q̄tūcūq; perficiat eoꝝ cognitio in infinitū a dei cognitione excedat:ꝛ scōm illas nouas reuelationes ꝓsurgūt ad dei amorē.ñ q̄dē vt magis amēt:ſz vt sub alia rōne eoꝝ amor diriga tur i deū. Dō igit ad p⁰ q; angelis facta ē missio filij ꝛ.ſ.ſ.i ipsa collone gre vel glie.vlterius ēt fit ad eos missio filij ꝛ.ſ.ſ.postq̄ bti sūt effecti fm nouas reuelationes ꝛ nouos modos amādi.ꝛ p h ꝑz rōnio ad p⁰:qz q̄uis ñ fiat ad eos missio fm augmētū gre ītēsiue fit tm scōz q; quodāmō eozuz grā extēsiue ad pl̄a auget ex nouis reuelonibus.

Ad 2⁰⁰ dō:q; i eadē missione ñ ē idē nūcius ꝛ ad quē fit missio:ſz i diuersis ñ ēi cōueniēs. Dico igitur q; i missione diuarū psonarū ad nos angeli sē missi vel nūcij.ñ tāq; ipsi mēti illabētis.ſz p miste riū exti⁰.i missione vo q̄ fit ad eos ñ sūt ipsi sicut nūcij nisi forte ſz q; superiores angeli cooperant diuinis personis i illuminatiōe inferioꝝ.ſz tm ñ erit abire i inferiorē:tū qz ē deuenire ad supmos angelos q̄ imediate lumē diue reuelonis recipiūt.

Ad id qō vlteri⁹ q̄rit de xp̄o dō q; ñ ē dubiū q̄n ad hūanā nāz i xp̄o missus sit dei filiꝰ missiōe visibili q̄ ē i carnē.ſz vtrū ad xp̄z ſz q; hō ē mittat filiꝰ inisibil⁹.vel.ſ.ſ.visibil⁹ vel iuisibil⁹ dubiū ē. q̄dā.n.dicūt q; ad ipsū nulla iuisibil missio facta ē.cuius rōnē assignat.qz ab initio ꝓceptionis sue plen⁹ fuit xpi grā:vñ grā in eo nullo⁰ fuit augmētata.ꝛ iō neq; rone collonis gre neq; rone augmti pt̄ ad eū fieri missio iuisibil⁹.sed missio visibilis ſ.ſ.ad ipsū facta ē ad manifestationē iterioris gre ꝛ ñ alicuius missionis iterioris q̄ aliquā nouitatē

in gra ipoztaret. Alij dicũt ⁊ vius vt videt q ad aiaz xpi fcã ẽ missio iuisibilis incollone gratie q̃ in initio sue pceptiois accepit: sz postmodũ nulla missio ad cũ facta ẽ: qz nulla circa ipsi⁹ gratiã inouatio fcã ẽ. Ad p⁹ dõ q hũana nã q̃uis tpe nõ fuerit añ visione: tñ pus ẽ ipsã ꝑsidera re fz itellectũ ise q̃ vt vnita: ⁊ iõ ad ipsã fit missio filij p graz vnionis q̃ oz missio i carnẽ. similr ẽt sm q itelligit vnita adhuc ẽ distans a dina nã fz pditione nãe. q̃uis nõ sm vnitatem psone: ⁊ iõ ad nãz humanã ẽt vnitã põt fieri missio p gram iuisibilẽ i mẽte: q̃uis tpe nã gratiaz nõ pcedat.

Ad 2⁹ dõ q scificare ẽ sctũ facere. scũz autez facẽ ptingit dupl̃r: stl̃ ex nõ scõ: vl̃ ex scõ: ex nõ sancto dupl̃r: vl̃ puatiue. i. q primũ fuerit natũ habere scita ẽ no hñs: ⁊ sic scificari nõ ꝓuenit xpo: vel negatiue ⁊ sic ꝓuenit xpo. ex nõ scõ fieri scũm fz humanã nãz: q̃ prius q̃ ẽt sca: nõ erat. ⁊ h suficit ad rõnẽ missionis: ex scõ aũt fieri scũm ẽ ouplicit̃: vel ex min⁹ scõ facere magis scũz ⁊ i tali scificatiõe adhuc saluaf rõ missionis: sz talis rõ vel missio xpo nõ ꝓpetit: vl̃ sm continuationẽ scitat vt sit scificari i scitate ꝓtinuari: sz h ꝑ nõ oz. vñ h scificatio ñ sufficit ad rõnẽ missionis: qz nõ ponit aliq̃ inouatio q̃uis tal scificatio xpo ꝓueniat: vt ipse dic̃. Jo. xvij. ego p eis scifico meipsũ. Ad 3⁹ sm aliã opinionẽ põt dici q nõ ois datio est missio: sz illa q̃ fit alicui ꝑexistẽti: q̃uis h nõ mltũ habeat rõnis. Ad quartũ pz. Rñ. p pdcã.

Ad 2⁹ sic, pcedit: vz q missio iuisibil nõ plenior fuerit p⁹ icarnationẽ q̃ añ. missio cui fit p quãdã irradiationẽ dine bonitatis in donis gre gratũ faciẽtis: sed sol corpal⁹ cui bonitatẽ dinã. Dio. assimilat. iiij. ca. de di. no. sep eq̃liter irradiat. q̃ vi q missio oi tpe eq̃lr fiat. D. Aug⁹ dic̃ q celibat⁹ Job. nõ ꝑfert pugio abrae: ⁊ ita vi q sci. no. t. nõ sint maioris meriti q̃ sci. ve. t. sz plenitudo missionis attẽdit fz copiã gre q̃ ẽ ꝑn⁹ merẽdi. q̃ vi q nõ pleni⁹ sit fcã p⁹ incarnatiõnẽ q̃ añ. h ẽt vi q sci. ve. t. ꝓponũt nob in exemplũ perfectẽ viatis sic pz ad hebr. xi. vt Job ꝓponitur i ex⁹ patiẽtie. abzahã i ex⁹ fidei. ⁊ sic de alijs

Cõtra. Aug⁹. iij. de tri. exponẽs illud Jo. vij. nõdũ erat spũs dat⁹ ⁊c. quo hoc itelligit nisi q illa datio spũs vl̃ missio futura erat q̃lis nũq̃ ante fuerat. nõ. n. antea nulla erat: sz nõ tal erat. q̃ videtur q p⁹ incarnationẽ plenior fuerit. D. epus icarnatiõis dicit tps plenitudinis. gal. iiij. nõ aũt nisi pp plenitudinẽ gre. q̃ vi q plen⁹ gra collata sit ⁊ missio fcã h tpe q̃ añ. Rñ. dõ q de missione possum⁹ loq dupl̃r: vel ex pte ipsi⁹ mittentis: ⁊ sic cũ apõ ipsũ nulla sit trãsmutatio eq̃lis fit missio i oi tpe nisi forte sm pdestinationẽ sapie ⁊ pscietie sue sm q̃ pordiauit sine sui mutatiõe ex diuersas contrarietates tẽpoz aliq̃d vno tpe facere ⁊ non alio vel ex pte eoz ad quod fit missio ⁊ sic illi q̃ magis sũt pati ad pceptionẽ gre pleniorẽ gratiaz psequũtur. Dõ igit q qz per aduẽtũ christi remotũ ẽ obstaculũ antiq̃ dãnatiõis totũ humanũ gen⁹ effectũ ẽ pati⁹ ad perceptionẽ gre quã ante. tũ pp solutionẽ ptij ⁊ victoriã dyaboli. tũ ẽt ppt doctrinã xpi per quã clarius nobis inotescũt di

uina: ⁊ iõ loquendo cõmuniter. plenior fcã ẽ missio post incarnationẽ q̃ ante: qz de plenitudie ei⁹ oẽs accepim⁹: sz verũ ẽ q q̃s ad aliqs spales personas ẽ in ve. r. plenissima fcã missio sm perfectionẽ vtutis. ⁊ ipi tñ de plenitudie xpi acceperunt inq̃⁹ in fide mediatoris saluati sũt scdm Aug⁹.

Ad p⁹m igit dõ q illa rõ pcedit ex pte ipsi⁹ mittentis: q̃ q⁹ in se ẽ semp eq̃liter se hz ad graz conferẽdã. Ad 2⁹ dõ q sci. ve. te. dupl̃r pñt ꝓsidere rari. vl̃ q̃ ad graz ꝓsalẽ ⁊ sic p fidẽ mediatoris ꝓsecuti sũt gratiam eque plenã his q̃ sũt in no. t. ⁊ multis plus ⁊ multis minus: vl̃ scdz statũ nãe dine illi⁹ tpis ⁊ sic cũ adhuc ptinerẽtur obnoxij dine ire pro peccato p̃mi pentis nõdũ sublato precio erat in eis aliqd impedimẽtũ vt non ad eos ita plena missio fieret sicut fit in no. te. etiaz p tra ductionẽ in glaz i q̃ois perfectio nãe amouetur.

Dz 3⁹ sic, pcedit: vz q per missionez inuisibilem efficimur q nõ i h mũdo sim⁹. q. n. ẽ i celo nõ ẽ i mũdo: sz apls in psona oiu: scoz dic̃ phi. iij. nra conuersatio in celis ẽ. g̃ videt q sci ad quos fit missio non sint i mũdo. Jtẽ Aug⁹ dic̃ q aia vius ẽ vbi amat q̃ vbi ẽ: sz eẽ essentialr i illo quo est verissimus mod⁹ eẽndi i eo. g̃ sci eẽntialiter sũt i celestib⁹ q̃ amant. D. cũ aia sit suba in corpalis nõ determinat ad locũ nisi p accñs. ibi g̃ erit aia eẽntialr vbi ẽ p accñs sz in suo subo ẽ aia p accñs sic i sua mã. g̃ eẽntialr ẽ vbi ẽ suum obm.

D. nos dicim⁹ angelos cẽ i aliquo loco pp hoc q ibi operãtur: sz operatio aie ẽ circa obz. g̃ aia eẽntialr ẽ vbi ẽ suũ obiectũ. Contra forma nũ q̃ excedit id cui⁹ ẽ forma: sz aia est for⁹ eẽntialis corporis. g̃ nõ ẽ eẽntialr nisi vbi ẽ corp⁹. corpus aut nũq̃ ẽ extra mũdũ q̃ diu vivim⁹. g̃ missio in uisibilis nõ facit nos i hoc mũdo cẽ. Rñ. dõ q aia nra cõparat ad duo s. ad corp⁹ cui dat esse subale p qõ ẽt ipsa ẽ. nõ. n. ẽ aliud aie cẽ q̃ hoc q corpi dat vt supza dictũ ẽ. cõparat ẽt ad obm suum a quo recipit eẽ scoz perfectionẽ 2⁹ q̃ ẽ cẽ accidẽtale: ⁊ iõ anima eẽntialr ẽ vbi ẽ corp⁹ suũ ad qõ hz eẽntialẽ relationẽ. vbi aũt ẽ obm suũ non ẽ eẽntialiter sed solũ per quãdã conformitatẽ, put dz q scietia ẽ assimilatio scibilis ad rẽ scibilẽ: ⁊ hoc mõ itelligit qõd dz in lra scoz q aliqõ eternũ mente percipim⁹ non in hoc mũdo sum⁹. qz nõ cõforma affect⁹ noster ⁊ itellect⁹ mundanis reb⁹ caducis: sed celestibus ⁊ eternis: ⁊ sic ẽt intelligendus ẽ q apls dic̃. nra ꝓuer. ẽ. vñ pz rñ. ad p⁹.

Ad 2⁹ dõ q q̃uis cẽ substãtiale aie sit i coniũctiõe ad corpus tñ tota nobilitas ipsi⁹ ẽ scoz q per act⁹ sua os nobilissimos suis perfectiõib⁹ ꝓsequit. ⁊ ideo Aug⁹ dic̃ aiaz vius eẽ vbi amat: qz ibi ẽ scoz suũ nobilius eẽ qõ ẽ scoz perfectionẽ vltimã. Ad 3⁹ dõ q locus non conuenit aie nisi per accñs. tñ ad hoc qõ in loco eẽntialiter cẽ dicat r oz q eẽ eentialr contungatur ei rõne cuius sibi loc⁹ attribuit: sed aia non contũgit cibo suo eẽntialiter: sz tñ scom similitudinẽ ipsius receptã in aia quia lapis nõ ẽ in aia sed spẽs lapidis scoz phm: cũ ẽt spẽi siue intẽtiõi contũgit aia nõ q̃⁹ ad eẽ p⁹m q ẽ substantiale: sed q̃⁹ ad eẽ 2⁹ q ẽ eẽ accitale: ⁊ iõ rõe obiecti sui non dz aia essẽtialiter eẽ i loco.

Ad q̃rtuz dõ q opatio ageli i res corporales est operatio actiua. ⁊ ideo oz q p vtutez suam q̃ ñ sepat ab eẽntia sua ꝓtinuẽgat corpi i q opat sicut motor mobili: sz opatio aie itellectual⁹ in rẽ quã cognoscit ⁊ diligit ẽ opatio nõ actia sz receptiua: ⁊ iõ ñ oz q p tinuẽgat ei eẽntialr: sz q̃ uẽtio illi⁹ recipiat i ipsa aia. Scom q̃ ẽt missus posset dici. qz ex ipso q filius a pre ẽ ꝓuenientia: hz vt ab eo mittat vt missus: o ñ fz actũ missionis itelligat sz fz aptitudinẽ ad missionẽ. Et tũc vnicuiq⁹ rẽ. h itelligẽdũ ẽ ñ tm̃ de cognitione speculatiua: sz q̃ ẽ etiaz quodãmõ experimẽtalis q̃ oñdit h qõ sequtur. Atq⁹ pcipi. Jqõ ꝑ experiẽtia i dono pceptо demõstrat: oz aũt aia rõnalis i deũ pficies q̃⁹ ad statum vie pfecta i deo q̃⁹ ad statũ pzie. vbi vtraq⁹ missio cõplebit, ppt pfectã cognitionẽ ⁊ perfectũ amorem Qnõ quotidie mittit ad scõs. Jnõ q ei q̃ fraz hz quotidie missio fiat: sz p h oñdit nullũ tps cẽ de terminatũ missioni. s. l. vel filij: ad qõ dina libertas coerceat. Prin⁹ tot⁹ dinitatis rẽ. h põt exponi dupl̃: vt i totalitate deitatis pfectio designetur: ⁊ sic pn⁹ tot⁹ deitatis pz oz inq̃⁹ ẽ pn⁹ filij i quo ẽ pfecta deitas: sz h ẽtentioni Aug. ñ cõpetit: qz p hũc modũ, ẽt fili⁹ tot⁹ dinitatis pn⁹ dicere tur: qz. s. l. cuius ẽ pn⁹ pfectã dinitatẽ hz. vñ melius exponit vt designet totalitas dinarũ psonarũ q̃⁹ ad numerũ vt sic itelligat pncipiũ totius diuinitatis: qz i oibus psonis dinis ipse ẽ pncipiũ nõ q̃ sut ipsius pncipiũ sit: sicut ⁊ fũdamẽtũ dicit pncipiũ totius domus: q̃uis nõ sutipsius. iõ vero melius dicit pncipiũ deitatis q̃ diuinitatis: qz diuinũ a deo denotat. vñ deitas ꝓportat pticipatã deitatẽ ⁊ ñ p eẽntiaz q̃liter in deo est.

De missione. s. l. que fit duob⁹ modis vi sibiliter ⁊ inuisibiliter. Di. xvj.

Unc de. s. l. videndũ est ꝑ illã in effabilez ⁊ eternã ꝓcessionem q̃ ꝓcedit a pre ⁊ filio ⁊ nõ a seipso. que sit eius tpalis ꝓcessio q̃ dz missio siue donatio. Ad qõ dicim⁹ q sicut filius duob⁹ modis dz mitti. Uno quo visibiliter appuit. altero quo inuisibiliter castis mentibus pcipitur Jta ⁊. l. s. a pre ⁊ filio ac seipso duobus modis ꝓcedẽ siue mitti siue dari dz. vno visibiliter. altero inuisibiliter. Bat⁹. n. ẽ visibil⁹ creatura demõstratione. sicut in die penthecostes alijsq̃ vicibus. ⁊ dat quottidie inuisibiliter illabendo mentibus fideliũ.

Prius de illo mõ missionis q fit visibiliter.

Tpmo agamus de illo missiõis mõ q fit visibili spẽ. De h Aug. in. 2. li. de tri. ita ait. Jn prõptu est intelligẽ de. s. l. cur missus ipse dicat. Facta est enim q̃dã creatura spẽs ex tpe in q̃ visibiliter oñderet. s. l. siue cũ in ipsuz dñm corpali specie colũbe descẽdit: siue cũ die pẽthecostes factus est subito de celo sonus q̃si ferret flatus vehemẽs. ⁊ vise sũt illis lingue diuise sicut ignis q ⁊ insedit sup singulos eoz: h opatio visibiliter expssa ⁊ oculis obiata mortalibus. missio. s. l. dicta est non vt apperet eius ipsa suba q̃ ⁊ ipse inuisibilis ⁊ icõmutabil⁹ est sicut pr ⁊ filius: sz vt exteriozib⁹ visis corda hominũ cõmota a tpali manifestatione veniẽtis ad occultã eternitatẽ semp pñtis conuerterent. Ecce bis ybis apit Aug. illũ modũ missionis q visibiliter exhibet. cũ tñ ipse spũs in sui nã nõ videat. Qui nec in illis creaturis magis erat q̃z in alijs sz ad aliud. Jn illa. n. erat vt p eas ad boies veniẽtes oñderet eẽ in illis ad quos creature ille veniebãt. Nõ enim. s. l. tpali motu tũc venit vel descendit in boies sz p tpalẽ motũ creature significata ẽ spũalis ⁊ inuisibil⁹. s. l. infusio. Et vt apertius dicã p illuz modum missionis spũs sancti corporaliter exhibitũ mõstrata est spũalis ⁊ interior missio spiritus sancti siue donatio de qua agendum est.

Cuz filius sit minor patre sm formã creatam in qua apparuit. cur non ⁊ spiritus sanctus similiter.

Ed pus q̃rendũ est cuz filius dicatur minor pre sm missionẽ qua in forma creata apparuit. cur. s. l. nõ dicat similit minor pre cũ in forma creata appuerit. Nam de filio q minor sit pre sm formã q̃ missus appuit. apte oñdit Aug. i. iiij. li. de tri. dicẽs Misit de⁹ filiũ suũ factũ ex mulie factũ sub lege vlq⁹ adeo puuz vt factũ. itaq⁹ eo missũ q̃ factũ. fateamur ergo factũ minorẽ ⁊ intãtũ minorẽ inquãtũ factũ ⁊ intãtũ factuz in quãtũ missũ. Ecce bẽs qz filius inq̃ntũ ẽ missus. i. fact⁹ minor ẽ pre. Cur ergo. s. l. nõ dz minor pre cũ ⁊ ipse creaturã assũpserit i q̃ appuit: qz aliter. s. l. assũpsit creaturã i q̃ apparuit aliter filius. Nã filius accepit p vnionez spũs vo nõ. filius. n. accepit hõiez ita vt fieret hõ. spũs vo scũs nõ ita accepit colũbaz vt fieret colũba. De h Aug. in. 2. li. de trini. ita ait. Jõ nusq̃z scriptuz est q deus pr maior sit spũ scõ. vel. s. l. minor pre. qz nõ sic ẽ assũpta creatura in q̃ apperet. s. l. sic assũpt⁹ est filius hois. in q̃ forma ipsius dei vbi psona pñtaret. nõ vt haberet vbũ dei sicut alij sancti sapiẽtes. sz q ipsũ verbuz erat. Aliud ẽ enim verbuz in carne aliud verbuz caro. idest aliud est vbũ in boie. aliud est vbum

homo. Caro.n.p̄ro hole posita est in eo q̄ ait ỹbuz caro factū ē. Nan ergo sic assūpta ē creatura in qua apparuit.s.s. sicut assumpta ē caro illa ⁊ humana forma ex virgine maria. Non enīz colūbā vel illum flatum vel illum ignē beatificauit sibiq̄z in vnitatez persone coniunxit.s.s.in eternū.aperte ex p̄dictis ostensū ē secūdū quid filiꝰ minor dicatur patre:⁊ quare filius dicatur patre minor ⁊ non spūs scūs.

Dō filius scōz q̄ homo factus ē nō mō p̄ze ſz spū scō ⁊ ēt seipso minor ē.

Dtādū aūt q̄ filius scōz q̄ homo factus ē:non tm̄ patre sed spū scō ⁊ etiā seipso minor dicit:⁊ q̄ etiā seipso minor dicatur scōz formā serui Aug⁹ oñdit i primo libro de trinitate dicēs. Errauerunt hoies ea que de xp̄o scōz hominē dicta sūt ad eiꝰ substantiam que sempiterna ē trāsferentes. Sicut illud quod ipse dñs ait Pater maior me est.quod ꝓpter formā serui veritas dicit:scōz quē modū ēt seipso minor est filiꝰ quō enīz non etiam seipso minor est factus qui seipsū exināniuit formā serui accipiēs. Nō.n.sic accepit formā serui vt formā dei amitteret in qua erat equalis patri. Jn forma ergo dei vnigenitus patris ē eq̄lis p̄ri. Jn forma serui etiam seipso minor ē. Non ergo īmerito scriptura dicit vtrūq̄z.s.⁊ eq̄lē patri filiū:⁊ patrē maiorē filio. Jllud enim pp dei formā:hoc aūt ꝓpter formā serui intelligitur. De hoc eodē in li.ij. de trinitate ait. Dei filiꝰ equalis ē p̄ri scōz dei formaz in qua ē:⁊ minor p̄ze scōz formā serui quā accepit:in qua nō mō patre sed ēt spū scō: nec hoc tm̄ sed ēt seipso minor inuētus est. ꝓpter quā vt idē ait in li.contra maximinū hic ēt nō tm̄ p̄ze sed ēt seipso spirituq̄z sancto minor factus ē ⁊ ēt minoratus ē paulo minus ob angelis. Est ergo dei filiꝰ vt ipse ait in.ij.li.de trinitate deo patri natura eq̄lis habitu minor.i.in forma serui quā accepit. Hīs auctoritatibus aperte oñditur filiꝰ scōz formā serui minor patre ⁊ seipso ⁊ spiritu sancto.

Hylarius aliter.s.q̄ pater sit maior nec filius tamen minor.

Jlarius autem dicere videtur q̄ pater sit maior filio:nec tamen filius sit minor patre. Pater enīz dicitur maior ꝓpter auctoritatē q̄z in eo ē auctoritas generationis scōz quā dicē pater maior me est:⁊ apostolus. Donauit ei nomen quod ē sup oē nomē. Luz ergo ait pater maior me est hoc ē acsi diceret: donauit mihi nomē. Si ergo inquit Hilarius in li.ix.de trinitate. Donantis auctoritate pater maior ē:nūqd p doniconfessionē filiꝰ minor ē. Maior ita q̄z donās ē:sed minor iā nō ē cui vnū esse donatur. ait eni. Ego ⁊ p̄ vnū sumus: si ñ hoc donat Jesu vt confitendus sit in gloria dei patris minor p̄ze ē. Si aūt in eadez gloria ei donatur eē q̄ p̄ ē:habes ⁊ i donātis auctoritate:q̄z maior ē ⁊ i donati cōfessione:q̄z vnū sūt. Maior itaq̄z p̄ filio est: ⁊ plane maior cui tm̄ donat eē q̄stus est ipse cui inascibilitatis eē imaginē sacramēto natiuitatis ipartit:q̄z ex se in forma sua generat. audisti lector qd sup hoc dicat Hilariꝰ cuius verba vbicūq̄z occurrerint diligēter nota pieq̄z intellige. Di.xvi.

Unc de.s.s.d.post q̄ determiauit de ꝓcessione tp̄ali.s.s.in cōi.hic descendit ad speciales modos missiōis:⁊ diuiditur in par.d.in p̄ma determinat de missione visibili.in 2ª de iuisibili.xvij.d.ibi.iā nūc accedam. p̄ma i duas.in p̄ma distinguit duos modos ꝓcessionis tpalis.s.s.in 2ª oñdit differētiam ipsiꝰ ad visibilē missionē filij:ibi.sz p̄z querēdū.] ⁊ h̄ in.d.in p̄ oñdit differētiā p h̄ q̄ filiꝰ fm visibilē missionē minor p̄ze dō.nō aūt.s.s.in 2ª ex cōsequēti oñdit aliū modū quo p̄ maior filio dici p̄ q̄ pp missionē visibilē:ibi. Jllariꝰ vē dicere.]

Contra p̄ᵐ duo facit. p̄ᵐ oñdit q̄ filiꝰ ꝓpter missionē visibilē minor p̄ze dō.nō aūt.s.s.2ª oñdit q̄ ꝓpē eādē visibilē missionē filiꝰ seipso ⁊.s.s. maior dici p̄:ibi.notādū aūt q̄ filiꝰ ⁊c.

Dintelligētiā hᵘ⁹ pris.iiij.querūt. p̄ᵐ de ipa missione visibili fm sc.2ª ad quos fieri debeat.3ª q̄b⁹ spēb⁹.q̄rto p quos missio visibilis administrata sit.

a

Dō p̄ᵐ sic,pcedit: videtur q̄ missio visibilis dīne pſone non competat. missio.n. est vt p̄ius dictū ē fm q̄ dīna pſona aliquo nouo mō ēi aliquo quo p̄us nō fuit:sz i nulla creatura visibili pōt eē aliquo mō quo p̄i nō fuerit: est enim i omnib⁹ creaturis ēntialr potētialiter p̄sent.⁊ ꝓter h̄ ē in scis mētib⁹ per gr̄az quō in aliquo visibili corpore eē nō pōt.g vē q̄ missio visibilis nō sit. Si dī.q̄ ēi illis creaturis visibilibus.alio⁹ ē q̄ sic in signo. Contra oīs effect⁹ repsentās cāz suā ē signū illiꝰ quo i ipsā p̄ deueniri: sed oēs creature repzesentāt ipsū deū tanq̄ cām per imaginē vel vestigiū.g fm hoc i oib⁹ creaturis mittet visibiliꝫ nec alio⁹ erit in illis visibilib⁹ creaturis i q̄b⁹ mitti dī q̄ p̄ri⁹. Dō.rō sacramēti est q̄ in ipso sit de⁹ sic in signo visibili. si igit pp hoc

dī visibiliꝫ mitti q̄ i reb⁹ visibilib⁹ ē sicut in signis tūc ille res ēent sacramēta:⁊ i oib⁹ sacramētis cēt missio visibilis. Dō.Aug.dicit ira q̄ ex hoc.s.s. visibiliꝫ mitti dī q̄ facta ē q̄dā spēs creature ex tpe in quo visibiliter oñderet:sed in apparitionibus ve.te.in visibilib⁹ creaturis oñdebātur diuine pſone sic ipsi abrae .Se.xviij.g fm h̄ vī q̄ missio visibilis nō sit aliud q̄ apparitio. Si dī q̄ missio visibilis oñdit missionē inuisibilē q̄ nō facit appitio. Lōtra p missionē efficit aliq̄s dign⁹ dei amorez:sz nemo scit vtrū amo.vl odi.dig. sit. Ec.ix nē vī vtile scire q̄ alꝰ ñ cēt ita hoi occultū:g vī q̄ nulla visibil⁹ appitio fiat ad missiōis iti orīs manifestationē. Dō.nih̄ p̄t manifestari p aliq̄d nisi sufficiēter illō ducat i ipsū.sz nulla creatura visibil⁹ onē sufficiēter i cognitionē gr̄e iuisibil⁹:g vī q̄ iuisibil⁹ missio p visibiles spēs ñ manifestet.

Rñ.dō:q̄ sic,pcessio tpal⁹ñ ē alia q̄ pcessio eīna ēntia⁹:sz addit aliquē respectū ad effectū tpalez ita ēt missio visibil⁹ñ ē alia ēntialr ab iuisibili missione.s.s.sz addit totā rōnē manifestatiōis p visibile sig⁹. Ad rōnē g̃ visibiliꝫ missionis.s.s.tria ocurrūt.s.q̄ missus sit ab alio.⁊ q̄ sit i aliq̄ sz alī quē spālē modū ⁊ q̄ vtrūq̄z istoꝝ p aliq̄d visibile sig⁹ oñdat:rōne c⁹ tota missio visibil⁹ or. Ad p⁹ g dō:q̄ illa visibil⁹ creatura sz quā missio dī visibil⁹ alr se hz i visione visibili filū ⁊ i visione visibili.s.s. Oz i visiōe filij se hz ñ solū vt p q̄d vl i quo oñdit missio:sz ēt vt ad q̄d fit missio:qz nāz hūana visibilē assūpsit i vnitatē pſone:sz quā assūptiōne visibiliꝫ i carnē mitti dī:⁊ iō i ipsa nā visibili quodā nouo mō existit.s.p vnionē:ñ tm̄ i aia sz ēt i corpe. Et i missione visibili.s.s. illa creatura visibil⁹ñ se hz vt ad q̄d fit missio:sz solū vt oñdēs missionē inuisibilē factā i aliquē:iō ñ oz q̄ illa creatura visibili sit nouo mō:nisi sint i sig̃:sz ē nouo⁹ i eo ad quē fit missio. Ad 2ᵐ dō:q̄ q̄uis oīs creatura significet deū ēē ⁊ bonitatē ipsi⁹.ñ tm̄ significat ipsū ēē p gr̄az i aliq⁹ nisi ad h̄ spāliter īstituat sic ille creature visibles ad h̄ spāliter facte sūt vt i eis p̄ntia.s.s.ilsinuat. Ad 3ᵐ dō:q̄ p sacra significat p̄ntia dīne ihabitationis sic i signis īstituī ñ ad tps sz sp.sz ille creature visibles ñ fuerūt īstitute vt significarēt gr̄az dīne ihabitationis sp:sz solū tpe dētinato:⁊ iō ñ ē sile. Uel aīr dō ⁊ meli⁹ q̄ sacra ve.le.significabāt q̄dē gr̄az affuturā sz ñ p̄tē eo q̄ i eis gr̄a ñ ꝓferebat. Sacra vō no.le.ñ tm̄ sūt signa sz ēt cause quodā mō:⁊ iō ñ significāt gr̄az vt iā bitā:sz vt p sacra iducēdā:sz ille spēs sūt tm̄ signa p̄ntia gr̄e ⁊ ñ cause:sic pz q̄ circa 3ᵐ ad quē visibilis missio facta ē nīb gr̄e iuisibilis effectū ē. vñ ēt oēs ad quos missio visibilis facta ē gratiā hñt.ñ aūt oēs q̄b⁹ sacra ꝓferunt gr̄am suscipiunt: qz cālitas sacrōꝝ ipedit:significāt.n.gr̄az ñ vt existētē.sz vt causādā q̄ modāmodo p̄ ipsa. Ad q̄rtū dō:q̄ missio visibilis ēcludit ī se appitionē: ⁊ sup h̄ aliq̄d addit.s.rōnē missionis q̄ i duob⁹ ꝓsistit vt dictū ē.vñ de rōne appitionis nō ē nisi q̄ aliq̄ō dīnū i signo visibili manifestet: ñ aūt q̄ manifestet ozigo vni⁹ pſone ab alia nec ihabitatio scōz spālē modū cēndi i eo cui fit appitio vel i aliquo alio:sic pz i apparitione facta Ad 2ᵃᵉ:q̄uis.n.ap

paruerint treq ad manifestādū numerū pſonarū tm̄ ordo vni⁹ pſone fz quē ē ab alio i illo signo visibili ñ manifestabat:⁊ ide,ē q̄ appitio pōt p̄i cōuenire:nō aūt missio visibilis. Ad q̄ntū dō:q̄ nullus p se pōt scire vtrū dign⁹ sit odio vel amore.sz pōt sibi dīnit⁹ pp aliquā vtilitatē manifestari:⁊ nō solū sibi sz alīs ēt q̄b⁹ ē vni vtile nō ē vtile oīb⁹:vñ nō oz q̄ si vni reuelet q̄ oīb⁹. Ad 6ᵐ dō:q̄ q̄uis vna creatura visibil⁹ nō sufficiat ad h̄ q̄ ducat i cognitōnē iuisibilis missionis:tm̄ ex sua nouitate excitat videntes i admirationē ⁊ inq̄sitionē:⁊ tūc inq̄rēntib⁹ p gr̄az iuisibilē ⁊ p doctrinā p dicatoris exti⁹ p̄t missio iuisibil⁹ ōsignata edoceri

Dᵉ sic,pcedit: vī ēt q̄ ad pfect ve.te. missio visibilis fieri debuerit.missio.n.visibil⁹ē signū iuisibilis missionis:sz ad p̄fect ve.test. facta ē missio iuisibilis vt.s.dictū ē: g vī q̄ ēt visibilis fieri debuerit. Dō.p̄stat q̄ gr̄a no.test⁹.est gr̄a plenitudis inq̄ⁿ de plenitudie xp̄i oēs accipim⁹. Si igit ad illos de p̄mitia ecc⁹ pp gr̄e plenitudinē missio.s.s.fiebat:vī q̄ ēt ad oēs fideles fieri debuerat. Dō.p visibiles missiones ⁊ visibilia signa ap̄li noticia fidei i multos diffuderūt ⁊ sic dī i Mat.vlt.illi aūt pfecti nē. Sz sic illi tenebantur ad p̄dicationez fidei:ita ēt ⁊ plati nr̄i tpis:g vī q̄ ad eos ēt missio visibilis fieri debebat. Dō.cōstat q̄ bta vgo plenissimā gr̄am būit iter oēs puras creaturas:si igit missio visibilis sit ad oñdendū plenitudinē gr̄e ihibitāris.vī q̄ ad ipsā fieri debuit missio spālis. Ezio vī q̄ ad xp̄m nō debuit fieri missio. Missio.n. visibilis ē signū inuisibilis missionis:sz ad xp̄m nulla missio iuisibilis s.s.facta ē nisi forte i p̄ncipio sue ꝓceptionis:g vī q̄ postmodū nulla missio visibilis ad eū fieri debuerit. Rñ.dō:q̄ sicut i missione iuisibili.s.s.ex plenitudine dīni amoris redūdat gr̄a i mētē ⁊ p illū effectū gr̄e accipit cognitio illi⁹ pſone dīne experimētalis ab ipso cui fit missio. Jta i missiōe visibili attēdit ali⁹ gradus redūdātie in q̄ⁿ .s. gr̄a interior pp sui plenitudinē quodāmodo redūdat i visibilē oñsionē p quā manifestat ihabitatio dīne pſone nō tm̄ ei cui fit missio:sz alīs . Unde opz q̄ ad missionē visibilē duo ꝓcurrāt.s.q̄ sit gr̄e plenitudo i illis ad quos fit missio . Et vlteri⁹ q̄ plenitudo ordinet ad alios vt p aliquē modū gr̄a abūdās redūdat i eos:pp qō manifestatio gr̄e iterioris nō tm̄ bñti sz ēt aliīs fit:⁊ iō xp̄o p̄⁹ ⁊ postmodū aplis missio visibilis.s.facta ē:q⁹ p eos pluries gr̄a diffusa ē fm q̄ p eos ecc⁹ plātata ē. Ad p⁹ igit dō:q̄ q̄uis alīq̄ pies ve.te gr̄az plenissimam acceperint pſonalē:tm̄ q⁹ nōdū erat tps gr̄e ppiediū originaliꝫ pcti a q⁹ nōdū mortē xp̄i nām humanā remediū accepat.iō ñ debuit significari plenitudo gr̄e vt p̄ns sz tm̄ vt futura i apparitiōi b⁹ ⁊ legalib⁹ sacris. vel ex alia ꝓte nō erat tūc tēp⁹ spūalis ꝓpagationis:p quā spūali mō diuīe gētes i dei cognē regnānt:sz carnali ꝓpagatōe cultꝰ dīn⁹ a p̄ib⁹ i filios ꝓcedebat:⁊ iō ñ debuit significari gr̄a p missionē visibilē q̄ significat gr̄az tēdētē i alios. Ad 2ᵐ dō: q̄ fideles p̄mitie ecc⁹ erāt q̄ si semē q̄dā spūale p quos debuit pullulare fides i oīb⁹ gētib⁹:⁊ iō ad eos visibil⁹ missio facta ē ad

oñdēdū q̄ p eos plātāda erat ecclīa i cognitione dei p vniuersū mundū. Ad 3m dicēdū q̄ duplici rone nō oz mō fieri missionē visibilē sicut tūc. p̄ qz iste ēnālis ordo q̄ ex visibilib' in inuisibilia veniat. vñ primis tanq̄ adhuc rudib' in dei cognitiōe signa visibilia oñdebātur: sz tā mō inotescente ⁊ publicata fide sufficit cognitio i inuisibilib' signis q̄ sūt dona gratiar' mētib' infusa. videm'. n. aliq̄d, pficere noue plātule q̄ postmodū sibi nō adhibeē q̄n ad perfectuz venit. Alia rō ē qz signa illa ⁊ visibiles missiones fuerunt quasi argumētū cōfirmās fidei vitatē. illi' aūt cui' pbatio semel pfecte facta ē: nō oz pbationē iterari sed ex suppositiōe priozis pbatiōis pcedere: ita etiā nō oz q̄ p noua signa mō fides pbet: sed per ea q̄ tūc fcā sūt. Ad 4m dō q̄ inter alios q̄ fuerūt de p̄mitiua ecclesia in die penth. ēt btē virgini visibil' missio. s. s. fcā ē: sed q̄uis singularē plenitudinē gre cōsecuta sit tn nō fuit ad ipsā fcā missio visibilis spālis qz nō ordinabat gra sua ad plātationē ecclesie p modū doctrie: ⁊ administratiōis sacramētor' sicut p apl̄os factū ē. vñ apls dic. i. thi. ij. mulierem in ecclesia loq̄ non permitto.

Ad v m. dō q̄ missio visibilis oñdit missionem inuisibilē nō semp tūc fieri: sed sufficit si ēt p̄z' facta fuerit. q̄n aūt tūc missio inuisibilis ad xp̄m facta sit dicetur infra.

D 3m sic p̄cedit: vī q̄ missio visibilis nō sola fiat i specie cozporali. ē. n. triplex missionis gen'. s. cozpalis: imaginaria: ⁊ itellectual. vt dī i glo. ys. i. p q̄libet aūt harū pōt fieri dinozuz manifestatio. g̃ vī q̄ sicut ē missio aliq̄ q̄ fit fm visionē intellectualē. s. per gratiā inuisibilē: ⁊ aliq̄ q̄ fit fm cozpalē. s. fz spēs cozpales. ita ēt fit aliqua fz visionē imaginariā per spēs imagiarias. D. q̄to aliq̄d nobili' ē tanto nobiliores p̄etates hz sed nobiliozib' p̄etatib' creatura nobilioz diuinā bonitatē repñtat. g̃ cū missio visibil' sit ad manifestādū diuinas personas: vī q̄ semp per creaturas nobilissimas fieri oz vt per stellā vel aliq̄d hm': ⁊ nō per colūbā vel ignē. D. spūi veritatis nō decet aliq̄ fictio: sed. s. s. ē. s. vitatis. vt dī Jo. xv. g̃ nō decet q̄ per aliq̄s spēs quib' nō subsit rei vitas appareat: ⁊ ita vī q̄ colūba illa i q̄ apparuit vtrū aial fuerit ⁊ lingue: ⁊ ignis ⁊ ve ligue ⁊ verus ignis. Qd nō vī: qz nō comburebat ignis ⁊ colūba peracto illo offitio reuersa ē in pristinaz materiā vt sancti dicūt: ⁊ preterea si ēent vere res nō ducerētur in aliud. D. s. s. vnus ē vt dī. i. cor. x. vno spū puta sumus: sed signū debet respōdere signato: g̃ vī q̄ in vno tm̄ signo. s. s. apparē debuerit. D. sic. s. s. inuisibilis mittit in mētē ita ⁊ fili' ⁊ p vtrāq̄ missionē ordinat aliq̄s ad plantationē ecclesie. cū igit missio visibil' ad h oñdēdū facta sit. vī q̄ sic. s. s. visibilib' signis ad aliquos missus ē. ita ⁊ fili' ēt sine h q̄ carnem assumpsit.

Rñ. dō q̄ sic dictū ē missio visibilis fit ad significādū plenitudinē gratie redūdātis i multos pp q̄ manifestatio talis aliq̄s ēt fit: redūdat autē gra dup'. s. p instructionē ⁊ per operationē fm q̄ se hz aliquo mō ille i quo ē gre plenitudo efficientis ad gratiā. vterq̄ aūt modus redūdātie fuit. in xp̄o. n. ipse per doctrinā suā nos in dei cognitionē adduxit. vt dī Jo. i. vnigenit' q̄ ē in sinu pr̄. ipse ēt gratiā dedit in q̄ de' effective: ⁊ in quātū hō p modū meriti. vñ ad significādū redūdātiā gratie ipsius i nos: per modū operationis facta ē missio visibilis ad ipsū in baptismo quia tūc ipse nihil accipiēs a baptismo tactu sue mūdissime carnis vitā regnātē protulit aq̄s. efficiēter vt de' ⁊ meritorie vt hō: ⁊ ideo i specie colūbe facta ē ad eū missio. s. s. ad significādū fecunditatē spūalē: qz colūba aial fecūdissimū ē: pp q̄ ēt p̄z apparuit in sono vocis naturalē filiationē ipsius ptestās dicēs. hic ē fili' meus dilect' pr̄. ad cui' filiatiōis similitudinē p baptismalē gratiā in filios adoptionis regnāmur. vt dī Rom. viij. quos p̄sciuit ⁊ p̄destinauit conformes fieri ymagi. fi. ei': ad insinuādā vero redundantiā gratie ex ipso in alios per modū doctrine apparuit. s. super ipsū i nube lucida cuius ē lumen spargere. Job. xxxvij. Nubes spargunt lumen. s. in quo signatur effusio doctrine per predicationē fm Hre. ⁊ h in transfiguratione vt dī Mat. xvij. fm glo. Augu. ⁊ Ber. ⁊ iō cū vox p̄ris tūc sup ipsū itonuit. h est fili' me' dilect' ipsū au. vñ pz q̄ non oz fieri visibile missionē ad christum a principio conceptiōis sue: sed tūc q̄n incepit eius gratia in alios redundare: similiter ēt apostolis bis fcā ē visibilis missio. s. s. Primo ad insinuandum redūdantiā gratie ex ipsis p modū operatiōis i administratiōe sacramentor' in specie flatus vt legit Jo. xx. vñ et ibi dī quor' remi. pr̄. vt oñderet qz talis auctoritas nō deuenit i eos nisi ex influxu capitis. s. xp̄i. in christū aūt deuenit imediate ab ipso p̄ce: ⁊ pp hoc i xp̄o significabat h auctoritas p volatū colūbe desupadueniētis. in apl̄is aūt p spēz flatus a xp̄o pcedentis. Scdo facta ē ad eos missio visibil' ad insinuādū redūdātiā p modū doctrine ⁊ h in die penth. vt legit ac. ij. ⁊ iō apparuit super eis in linguis igneis vbis vt ēent pflui ⁊ charitate feruidi. zelātes p̄rimor' salutē. Ad p̄m igit dō q̄ visio imaginaria dī pp̄rie reuelatio: ⁊ non apparitio vel missio ⁊ hmōi visiones pphis sepe fcē sūt. In missiōe. n. visibili oñdit p̄sentia gre inhabitātis. spēs aūt q̄ ēi imaginatiōe nō ē necessario rei pñtis: sic spēs q̄ ē in sensu: ⁊ iō p corpales spēs exteriozi visioni subiectas magis debet manifestari iterio missio q̄ p imaginarias. Ad 2m dō q̄ q̄uis in nobiliozib' creaturis dine pfectiōis similitudo quo ad attributa cētialia magis inueniat expressū ⁊ quo ad exitū vni' persone ab alia: tū q̄ ad modū pcessionis donor' a deo ⁊ effectus ipsor'. pōt ēt in ignobiliozib' creaturis similitudo pueniētior' attēdi. sicut fecūditas i colūba: ⁊ locutio i lingua: ⁊ h oportuit p missionē visibilē significari: vl dō fm Dyo. v. c. ce. Dicit. q̄ inferiores creature eoipso quo magis distāt a principiatiōe diuinarū pueniēti' per ea dina manifestātur vel signātur: qz nō pōt ex hoc aliq̄s error puenire, ppter manifestā distantiā eor' a dinis q̄ error possit cōtingere si p nobiles creaturas dina significarētur de facili. n. posset aliq̄s errare credēs aliquod lumē ee in stella vl i aliq̄ nobiliozi creatura. Ad

3m dō q̄ colūba illa nō fuit verū ⁊ naturale animal: sed tm̄ similitudo colūbe visimilr oñsa in aliq̄ mā ad h̄ p̄parata. vñ ēt pacto officio in p̄stinam māz ē reuersa: nec fuit ibi aliq̄ fictio qz illa similitudo colūbe nō oñdebat ad manifestādū aliquā vitatē. i ipsa colūba: sz ad manifestādas p̄etates inuisibilis missiōis: ⁊ iō nō fuit ibi falsitas signi qz signatū rñdebat signo ⁊ res similitudini: sic aliq̄s loquēs p methaphoricas locutiōes nō mētitur. nō. n. intēdit sua locutiōe ducere i res q̄ p noia significātur: sz magis i illas q̄rū ille res significate p noia similitudinē hñt: ⁊ silr de igne: sed nā visibil' i qua filius apparuit assumebatur ad esse ⁊ non tm̄ ad signū: ⁊ iō oportuit q̄ vex ee hois hēret.

Ad quartū dō q̄ spēs ille i q̄b'. s. s. apparuit significat affect'. s. s. fz quos. s. s. dī multiplr q̄uis subalt' sit vnus vt dī sap'. vij. ⁊ iō fz p̄les spēs apparuit ⁊ pluries: fz qz nā visibilis i q̄ fili' apparuit assūpta ē ad eē vnū in psona filij dei sic ē vnū ee psona ita vna tm̄ talis missio. Ad vltimum dō q̄ apitio sub aliena spē q̄ includit i missiōe visibili nō ppetit nisi eo q̄ nō hēt spēz p quā corpor' videri possit. missio aūt visibil' vt dictū ē non debuit eē ate tps gre, tps aūt gre icepit q̄n fili' dei carnē assūpsit: ⁊ qz inseparabil' assūpsit iō tpe quo ꝓuenit fieri visibile missionē sēp hz spēz visibilez ꝑaz i q̄ videri pr̄ vñ nunq̄ ꝓpetit sibi missio visibilis nisi vna q̄ ē i nā assūpta. q̄re aūt. s. s. nāz non assūpserit in vnitatē persone q̄retur in tertio.

D quartū sic p̄cedit: vī q̄ ille spēs visibiles ministerio ageloꝝ formate ñ sint. dic enim Aug'. iij. de tri. q̄ hmones dei i no. te. nō p ageles sz per ipsū deū facti sūt. g̃ illa locutio siue ille son' q̄ in no. te. fcūs ē. hic ē fi. me. di. nō ē p angelos format' ⁊ t. r. nec alia q̄ ad missionē pertinēt visibilē. D. corpor' q̄ p agelū format imitat angl̄s sic motor mobili. si igit ille spēs p ageles formate sūt. tūc sūt corpa assūpta ab angelis g̃i eis nō dicet mitti dina psona sz ag̃el'. Itez sic visibilis missio filij fcā ē p corp' assūptum. ita missio visibil'. s. s. p hi' spēs: sz corp' xp̄i assūptū ageli nullo' formauerūt. g̃ nec spēs illas visibiles

Contra Hre. iij. mor. loquēs de illa voce q̄ pat' rñdit filio ⁊ clarificaui ⁊ clarificabo. Joā. xij. ita dic. nimiꝝ de celestib' loquēs vba sua q̄ ab hoibus audīri voluit rōnali administrāte creatura formauit ⁊ eadē rō ē ō alīs. g̃ vī q̄ oēs administrate sūt p angelos. Itē fm Dyo. h ē lex diuinitatis vt, vltima a primis p̄ media pficiātur: sz angeli sūt medij inter deū ⁊ creaturā corpalē. g̃ vī q̄ operationes q̄ fiūt i corpales creaturas fiāt ministerio angelor. Rñ. dō q̄ in h ē duplex opinio. q̄dā dicūt q̄ i hoc differūt missiones no. t. ab appitionibus ve. t. q̄ apparitiōes ve. te. fcē sūt p ageles vt sci cōit volūt. missiōes aūt no. te. fcē sūt imediate p dinas psonas q̄pp in illis spēb' dine psone mitti dicūtur ⁊ nō ageli. Alij dicūt econtrario q̄ vtrūq̄ ageloꝝ ministerio perfectū ē: vī aūt q̄ vtrūq̄ q̄ ad aliq̄d verū dicāt in vtroq̄. n. s. appitione ve. te. ⁊ missione visibili ē duo p̄siderare. s. illō q̄ exteri' appareat: ⁊ aliq̄d q̄ iteri' efficit vel factū signat: sz tm̄ diuersimode: qz in apparitione ve. te. illud exteri' apparēs nō refert vt signū ad illud q̄ interi' ē: sz ad aliq̄d aliud sic ad signādū trinitatē vel aliq̄d hi'. vñ illud q̄ interi' ē nihil aliud ē q̄ ipsa cognitio vel illuminatio aie de rebus q̄ per signa exteriora signātur: ⁊ qz illuminationes dine descendūt i nos fz Dyo'. per ageles iō misterio ageloꝝ i illis apparitiōib' vtrūq; factū ē. s. ⁊ qd exterius ē: ⁊ qd interius: ⁊ iō nullo' ē ibi missio dine persone q̄ tm̄ attēdit fm̄ imediatū effectū ipsi' persone dine. In missiōe aūt visibili illud q̄d exteri' apparet ē signū ei' q̄d interi' est factū vel tūc vel pri'. vñ interi' nō ponit tm̄ aliqua cognitio: sz aliq̄s effect' gre gratū facietis q̄ est immediate a dina psona rōe cui' dina psona mitti dī. vñ i missione visibili illō q̄d ē interi' imediate sine misterio angeloꝝ effectuz ē. ppter q̄d rōe illius effect' persona diuina mitti dī: sed q̄ ad id q̄d ē exteri' angeli misteriū hñt vt Hre. dic. Ad p̄m igr dō q̄ Aug' loq̄tur de sermone qui filius dei in corpore assūpto protulit: quē pstat imediate a dō eē platū. Ad 2m dō q̄ q̄uis agelus habeat opationē i creatura exti' appente ñ tm̄ hz i effectu iteriori: ⁊ iō rōe ei' psona dina sil' mitti dī. nec ē incōueniēs vt persona dina siml ⁊ ag̃el' mittat.

Ad tertiū dō q̄ corpus assūptū ē vnitū ipsi p̄sone diuine vnione ad vnū eē personale. vñ non decuit pp suā dignitatē vt nō a deo formaretur. ñ ät similis ratio est in alīs. Ad q̄rtū dō q̄ dōm Hre. refert ēdū ē tm̄ ad illud q̄d exterius ē: ⁊ non q̄ ad interius signatū. Ad v m. dō q̄ dictum Dyo. hz vitatē in effectib' qui a creatura p̄t esse. nō aūt talis effect' ē gra: ⁊ iō q̄ ad interius q̄ ē i missione visibili: angeli non hñt operationē sz solū q̄ ad exterius. Nec ēt minorat paulo minus ab angelis.] Sz cōtra ē qd dī in glo. he. v. natura hūana quā filius dei assūpsit nihil melius ē nisi solus deus: sz dō q̄ dī minorat fm ḋd. s. ppē corporis passionem. non autem propter nature assūpte inferioritatem q̄ ad illud individuū in quo ē assūpta: q̄uis nō vniuersaliter sit verū de hūana natura qd angelis non sit inferior. Hylar. aliter dicere vī.] vī h eē impossibile qz magis ⁊ minus relatiue dicūtur. g̃ si pr̄ ē maior: filius est minor. Ad q̄ quidā dicūt q̄ p̄z dī eē maior filio qz plures hēt notiones. nec tm̄ filius est minor: qz vna notio p̄ris. s. inascibilitas nō hz correspondentem notionē in filio ex qua filius minor dici possit: sed hoc nec p̄tas locutionis admittit: tū qz fm relationes non attēditur equalitas vel inequalitas. vt infra ex verb Aug. habebit: tum qz ex pluribus p̄tatibus nulla res maior dicitur sz ex maiori q̄titate. Est ēt preter ītentionē Hyll'. vt vba sequentia ostendunt. Et iō alr dō ē q̄ dās ⁊ recipiēs pñt cōparari dupliciter vl q̄ ad idez qd dat: vel quātū ad rationē datiōis. si p̄mo mō sic dans aliquādo inuenitur eo maius cui dat. qñ. s. nō tm̄ recipit recipiens q̄ ē in dante: ⁊ aliquādo equale qñ tm̄dē recipit. sicut ēt i generatione vniuoca: nūq̄ ät dās pr̄ eē minus. Si autē considerētur secūdo' mō: sic dās ex eo qd dat hz dignitatē q̄ dā: sz accipiens nullam imperfectionē hz ex h qd accipit: nisi iperfecte accipiat: ⁊ iō

si cõparemus patrẽ ad filiũ ꝙtum ad id qȯ filio a patre dat. neq; pater maior neq; filius minor dr.

Si autẽ ꝙtum ad rõnẽ dationis: sic dignitas dãtis patri nõ subtrahit: rõne cuius maior dr. vt maior magis sonet pfectionẽ dignitatis ꝙ cõparationẽ magnitudinis Sz qr filius pfecte recipit dcõdpẽ hz: nulla minoratio sibi puenit: r iõ etiaz nullũ nomẽ minorationis filio pȯt puenire. Et ꝙ uis patri attribuat auctoritas a sanctis tamen filio nõ attribuit subauctoritas: sz est per abusum loquẽtiũ presumptũ. r b sonãt vba hyll. dicẽtis ꝙ maior est donãs: sed nõ est minor cui vnum eẽ donat. An inascibilitatis.]sic expone. Lui.]. s. filio pater. Impartiẽ.]. i. dat eẽ. Imaginẽ inascibilitatis.]. i. sui inascibil. Et b sacramẽto natiuitatis] i. sacra r natiuitate.

De missione spũs sancti qua inuisibiliter mittitur. Di. xvij.

Az nũc accedamus ad assignãdã missionẽ. s. s. q̃ iuisibiliter mittit in corda fideliũ. Naz ipse. s. s. q deus ẽ ac tertia in trinitate psona vt supra oñsũ est a pre r filio ac seipso tpaliter procedit. i. mittit ac donat fidelib⁹: sz q̃ sit ista missio siue donatio. vel quõ fiat ꝓsiderandum est.

Premittit qddaz ad hanc ostensionem necessariũ. s. ꝙ. s. s. est charitas qua deuz diligimus r proximum.

Oc aũt vt itelligibilius doceri ac plenius pspici valeat pmittẽdũ est qddã ad h valde necessariũ. Dictũ qdẽ est supra r sacris auctoritatib⁹ oñsũ ꝙ. s. s. amor est pus r filij q̃ se inuicem amãt r nos. His aũt addẽdũ ẽ ꝙ ipse idẽ. s. s. ẽ amor siue charitas q̃ nos diligimus deũ r primũ: q̃ charitas cũ ita ẽ i nobis vt nos faciat diligẽ deũ ac primũ. tũc. s. s. dr mitti ac dari nobis: r q diligit ipsã dilectionẽ q̃ diligit primum in eoipso deuz diligit: qr ipsa dilectio deus est. i. spiritus sanctus.

Auctoritatibus ita confirmat.

Eaũt i re tãta aliqd de nro influẽ videamur sacris auctib⁹ qȯ dictũ ẽ corroborem⁹. De h aũt Aug. i. viij. li. de tri. ait Qui primũ diligit pñs ẽ vt ipsã pcipue dilectionẽ diligat. de⁹ aũt dilectio ẽ: pñs ergo ẽ vt pcipue deũ diligat. Itẽ i eodẽ. de⁹ dilectio ẽ vt ait Joãnes apls. vt qd ergo imus r currimus i sublimia celoꝝ r ima terraruũ q̃rẽtes eũ q ẽ apud nos. si nos velimus eẽ apud eũ. Nemo dicat ñ noui qd diligã: diligat frez r diligat eãdẽ dilectionẽ. Magis n. nouit dilectionẽ q̃ diligũt q̃z frez quẽ diligit. Ecce iã pȯt notiorẽ deũ hẽ q̃z fratrem plane notiorẽ. qr pñtiorẽ. qr iteriorẽ. qr certiorẽ amplectẽ dilectionẽ deũ. r dilectione amplectẽ primũ. Ipsa ẽ dilectio q̃ oẽs bonos angelos r oẽs dei suos psociat vinculo scitatis. q̃sto g̃ sactiores sum⁹ q̃sto a tumore superbie ianiores tãto sum⁹ dilectiõe pleniores a q̃ nisi deo ẽ plen⁹ q plen⁹ ẽ dilectõne. His vbis satis ondit Aug. ꝙ dilectio ipsa q̃ diligim⁹ deũ vel primũ de⁹ ẽ. Sed ad huc apti⁹ i eodẽ li. subdit dices dilectionez frnã q̃ztũ cõmẽdet Joãnes apls attẽdam⁹ Qui diligit ingt frez i lumie manet. r scãdalũ in eo ñ ẽ. manifestũ ẽ ꝙ iustitie pfectionẽ i fris dilectione posuerit. Nã i q̃ scãdalũ nõ ẽ vtiq; pfect⁹ ẽ: r tñ vi dilectionẽ dei tacuisse: qȯ nũq̃z facẽt nisi qr i ipsa frna dilectiõe vult itelligi deũ. Aptissime. n. in eadẽ epla paulop⁹ dic̃ ita. Dilectissimi diligam⁹ iui cẽ qr dilectio ex deo ẽ r ois q diligit ex deo natus ẽ r cognouit deũ. q ñ diligit ñ cognouit deũ: qr deus dilectio ẽ. Ista ꝓtextio satis apte declarat eãdẽ ipsã frnã dilectionez Nã frna dilectio ẽ q̃ diligimus inicẽ. nõ solũ ex deo sz ẽt deũ eẽ tãta aucte. s. Joã. pdicari. Cũ ergo de dilectiõe diligimus frem de deo diligimus frez. nec pȯt fieri vt eãdẽ dilectiõnẽ ñ pcipue diligamus q̃ frem diligimus qm̃ de⁹ dilectio ẽ. Itẽ q ñ diligit fratrẽ ñ ẽ i dilectiõe. r q nõ est i dilectione nõ est in deo: qr deus dilectio est. Ecce aptissime dicit fraternã dilectionez deuz esse.

Oȯ fraterna dilectio cum sit deus nõ est pater vel filius sz spus sanctus tm̃.

Uz aũt frna dilectio sit deus nec pr ẽ nec filius sz tm̃. s. s. q ppie i tritate dilectio vel charitas dr. Vñ Aug. i li. xv. de tri. Si i donis dei nihil maius ẽ charitate r nullũ ẽ maius donũ dei q̃z. s. s. qd pñtius q̃z vt ipse sit charitas q̃ dr deus r ex deo. ita n. ait Jo. Dilectio ex deo est. r paulopost Deus dilectio ẽ. vbi manifestat eaz se dixisse charitatẽ vel dilectionẽ dñi quã dixit ex deo. deus ergo ex deo ẽ dilectio. Itẽ i eoȯ Joã. volẽs de hac re aptius log. In h ingt cognoscimus. qr i ipso manemus r ipse in nobis: qr de spũ suo dedit nob. Spũs itaq; scus ȯ q̃ dedit nob facit nos i deo manẽ r ipsũ i nob. h aũt facit dilectio. ipse ẽ igit de⁹ dilectio. Ipse ergo significatur vbi legitur.

Deus dilectio ẽ. Ex his apparet ꝙ spũs sanctus dilectio est vel charitas.

Oȯ non est dictum per causam illud: deus charitas est sicut tu es patientia mea et spes mea.

Ed ne forte aliquis dicat dictum esse per expressionez cãe. Deus charitas ẽ eo. s. ꝙ charitas sit ex deo r nõ sit ipe deus sicut dr deus nostra patientia r spes: non ꝙ ipse sit ista sed qr ista ex eo sũt. Occurrit augustin⁹ ostendens non hoc esse dictum per causam sicut illa in. xv. li. de trini. ita dices. Non dicturi sumus ꝙ quidã dicunt. s. charitatem nõ propterea esse dictã deũ ꝙ ipsa charitas sit ipsa substãtia que dei digna sit nomine sed ꝙ donũ sit dei sicut dictũ ẽ deo tu es patientia mea. Non iõ vtiq; dictum ẽ ꝙ dei suba est nostra patiẽtia: sz qr ab illo nob ẽ. Unde alibi. Ab ipso ẽ patiẽtia mea hunc. n. sensuz statiz refellit scriptnrarũ ipa locutio. tale est. n. tu es patientia mea: quale est. dñe spes mea r deus meus misericordia mea r mlta similia. Nõ ẽ aũt dictũ domine charitas mea: aut tu es charitas mea aut deus charitas mea. sed ita dictũ ẽ. Deus charitas ẽ sicut dictũ ẽ deus spũs ẽ. qui hoc nõ discernit intellectũ a domino nõ expositionẽ querat a nobis. nõ eniz aperti⁹ quic q̃z possum⁹ dicere. De⁹ ergo charitas ẽ. Ex predictis claresci ꝙ spũs sanct⁹ charitas ẽ qua diligim⁹ deũ r proximũ. Unde facili⁹ ẽ nobis ostẽdere quõ spũs scũs mittatur siue detur nobis

Quõ spũs scũs mittatur vel detur nobis.

Unc eniz mitti vel dari dicit: cũ ita in nob ẽ vt faciat nos diligere deũ r p ximũ: per qȯ manem⁹ in deo r de⁹ in nob Unde Aug⁹ hũc modũ missiõis insinuans in. xv. li. de trini. ait. De⁹ spũs scũs qui procedit ex deo cũ dat⁹ fuerit homini accẽdit eũ ad diligẽduz deũ r proximũ: r ipse dilectio ẽ. Nõ. n. hz hõ vnde diligat deum nisi ex deo. Ecce quõ datur vel mittitur nobis spũs scũs scõz ꝙ dr datũ siue donũ. qȯ donũ Aug⁹ ꝓmẽdat explanas aperti⁹ quõ dek in eodẽ li. Dilectio inquit dei diffusa ẽi cordibus nostris: vt apostolus ait p spũz scũz qui dat⁹ ẽ nobis. Nullũ ẽ isto dei dono excellẽti⁹. hoc solũ est qȯ diuidit iter filios regni r filios pditionis. dantur r alia p spiritũ munera: sz sine charitate nil prosũt. in ritũ munera: sz sine charitate nil prosũt: nisi ergo tñ ipartiatur cuiq; spũs scũs vt euz dei r prim̃i faciat amatorẽ: a sinistra non trãsferk ad dextrã. nec. s. s. ppie dr donũ nisi pp dilectionẽ: quã qui nõ habuerit etsi loquatur oib⁹ linguis r habuerit prophetiã r oẽs sciẽtiã r oẽs fidẽ r distribuerit omnẽ subaz suã: r tradiderit corpus suũ ita vt ardeat nihil ei pdest. Quãtũ ergo bonuz ẽ sine quo ad eternã vitã neminẽ tanta bona producũt. ipsa vo charitas vel dilectio: nã vnius rei nomẽ ẽ. vtriq; perducit ad regnum. Dilectio ergo q̃ ex deo ẽ r deus ppie spũs scũs ẽ per quẽ diffũdit in cordib⁹ nostris deus charitas per quã nos tota inhabitat trinitas. quo circa rectissime. s. s. cũ sit deus vocatur r donũ dei: qȯ ppie quid nisi charitas intelligẽdũ est. que perducit ad eũ: r sine qua quodlibet aliud dei donum nõ perducit ad deuz. Ecce hic aperitur qȯ supra dc̃z erat. s. ꝙ charitas sit. s. s. r donũ excellẽtius: r quõ hoc donũ. i. s. s. dek nobis. s. cuz ita imprimitur alicui. i. ita hz esse in aliquo: vt eũ faciat dei r prim̃i amatorẽ. quod cuz facit: tunc dicitur dari siue mitti alicui: r tunc ille dr ppie habere spũz scũz.

Utrum cõcedẽdũ sit ꝙ. s. s. augeatur in hoie: r magis vel minus habeat vel dek.

Jc queritur si charitas spũs sanctus ẽ cũ ipsa augeat r minuatur in hoie: r magis vl minus p diuersa tpa habeatur. vtrũ ꝓcedẽdũ sit ꝙ. s. s. augeatur vel minuatur i hoie r magis vel minus habeatur. Si eniz i hoie augetur: r magis vel minus datur vl habek mutabil ẽ ẽ. de⁹ aũt oio immutabil ẽ. Uf ergo ꝙ vl. s. s. nõ sit charitas: vl charitas nõ augeat vel minuat i hoie. Itez charitas r nõ hñti dat vt bẽat: r hñti vt pieni⁹ bẽat. Si ergo. s. s. charitas ẽ: r nõ hñti datur vt bẽat r hñti vt plen⁹ bẽat: sz quõ dat ñ hñti: cũ ipe vt de⁹ sit vbiq; r i oib⁹ creaturis tot⁹: r quõ plenius datur vl habetur sine sui mutatione.

Responsio ad primam questionẽ.

Js ita rñdem⁹ dicẽtes ꝙ. s. s. siue charitas penit⁹ imutabil ẽ nec i se augetur vl minuit: nec i se recipit mag vl min⁹ sed in hoie vl poti⁹ hõi auget r minuit r magis vel min⁹ dat vel bẽk sic ds dicit magnificari et

exaltari in nobis.q tñ in se nec magnificat nec exaltat. Añ ꝓpheta. Accedat hō ad cor altū ⁊ exaltabit deus. Sup quē locum ait auctoritas. Deus nō in se sz in corde bo minis grādescit. Sic igit spūs scūs boi da tur. ⁊ dat' amplius dat. i. auget. ⁊ magis ac minus habet. ⁊ tñ imutabilis existit.

Responsio ad secundam.

Unqz vbiqz sit ⁊ i oi creatura totus. sūt tñ multi q eū ñ hñt. Nō. n. oēs hñt s.s. i qbus ē aliogn ⁊ irrōnales creature bē rēt. s.s. qō fidei pietas nō admittit.

Auctoritate ꝓfirmat vtrāqz rñsionez.

T aūt certi' fiat qō diximus aucte fir mamus q. s.s. magis ⁊ minus ꝓcipia tur ⁊ boi augeat: ⁊ ñ hñti vt plus vel pleni' habeat Aug. oñdit sup Jo. dicēs Sine. s.s. ostat xp̄m nos diligē ⁊ ei' māda ta seruare ñ posse: ⁊ id nos posse atqz agē tāto min' quāto illū ꝓcipim' min'. tāto vo amplius quāto illū ꝓcipim' ampli'. Jōqz ñ solū ñ hñti: verū ēt hñti ñ icassū. pmittitur ñ hñti qdez vt hēat: hñti aūt vt āpli' hēat Nā si ab alio min' ⁊ ab alio amplius ñ hē rēt scūs Helisеus scō Helye ñ dicēt. Spūs q ē i te duplo sit i me. Xpo aūt q ē dei filius ñ ad mēsurā dat' ē spūs. neqz. n. sine gr̄a. s. s. ē mediator dei ⁊ hoiuz hō xp̄s. Nō. n. est vnigenit' filius eqlis p̄ri ñ ē gr̄e sz nāe: qō aūt i vnitatē psone vnigeniti assūptus ē hō gr̄e ē ñ nāe. Ceteris aūt ad mēsurā dat' ⁊ da tus addit donec vnicuiqz ꝓ mō sue ꝓfectio nis ꝓpria mēsura cōpleat. Ecce exp̄ssum habes q. s.s. magis ⁊ min' dat' vel accipit ⁊ boi dat' auget: ⁊ hñti ⁊ ñ hñti dat: q. s.s. ē charitas q ñ hñti dat: ⁊ i hñte auget ⁊ ꝓfi cit. imo vt vius ⁊ magis ꝓprie loqr hō i ea ꝓficit ⁊ deficit aliqñ: ⁊ tūc ipsa dr̄ ꝓficē vel deficē: q tñ ñ ꝓficit nec deficit i se q. deus ē Añ Aug. i homel. ix. sup epl̄am Joan. ait Probet se qlqz quātū i illo ꝓfecerit chari tas: vel poti' quātū ipse in charitate ꝓfece rit. Nā si charitas de' ē nec ꝓficit nec deficē Sic ergo dr̄ ꝓficē i te charitas q. tu i ea ꝓ ficis. Ecce quō itelligēduz sit cū dr̄. s.s. auge ri in nobis: q. nos in eo scilicet ꝓficimus. sic ⁊ alia huiusmodi.

Nō aliq dicūt. s.s. nō esse charitatem qua diligimus deum ⁊ ꝓximum.

Upa dictū ē q. s.s. charitas ē p̄us ⁊ filij q̄ se inuicem diligūt ⁊ nos. ⁊ ipse idem ē charitas q̄ diffūdit i cordib' nr̄is ad diligēdū deū ⁊ ꝓximū. hoz alterū oēs catho lici cōcedūt. s. q. s.s. est charitas p̄ris ⁊ filij. Nō aūt ipse idē sit charitas q̄ diligimus de um ⁊ ꝓximū a pleriqz negat. Dicūt eni si s.s. charitas ē p̄ris ⁊ filij ⁊ nostra. eadē ergo charitas ē q̄ deus diligit nos ⁊ q̄ nos dili gimus euz. Hoc aūt scōrum auctes negare vident. Dic. n. Aug. i li. de spū ⁊ lr̄a: Añ est dilectio nisi vñ ⁊ ipsa fides. i. a. s.s. Nō enim eēt i nobis nisi diffūderet i cordibus p. s.s. Charitas aūt dei dicta ē diffūdi i cordib' nr̄is. nō q̄ ipse nos diligit: sz q̄ nos facit dile ctores suos: sic iusticia dei dr̄ q̄ nos iusti ei' munē efficimur. ⁊ dñi salus q̄ nos saluat ⁊ fides xp̄i q̄ nos fideles fac. His vbis vr̄ mō strari distinctio iter charitatē q̄ nos deus di ligit ⁊ q̄ nos diligimus: ⁊ sic iustitia nr̄a dr̄ dei nō q̄ ipse sit iustus ea: sed qr̄ ea nos iu stos fac. Similiter ⁊ fides ⁊ salus. sic vr̄ dicta charitas dei q̄ ē in nobis: non q̄ ipse ea diligat: sz qr̄ ea nos diligē facit. De hoc ēt idē in li. xv. de tri. ait. Cū Joānes cōmemo rasset dei dilectionē: nō qua nos cū sz q̄ no ipse dilexit. ⁊ misit filiū suū litatorē ꝓ pctis nr̄is tē. Ecce ⁊ h̄ videt manifeste diuidē di lectionē qua nos diligimus deū ab ea qua ipse diligit nos. Si ergo inqunt spūs scūs dilectio ē qua deus diligit ⁊ qua nos dili gimus duplex dilectio ē. imo duo diuersa ē. qō absurdū ⁊ a vitate lōge ē. Non ē ergo dilectio qua nos diligimus. sed qua deus tm̄ diligit.

Rñsio ad p̄dicta determinās auctoritates

Js rñdemus p̄dictarū auctoritatum vba determinātes hoc mō. Charitas dei dicta ē diffūdi in cordibus nr̄is: nō qua ipse nos diligit sz q̄ nos diligē facit tē. His vbis nō diuidit nec diuersa oñdit charitas qua deus nos diligit ab ea q̄ nos diligim' sz potius cū sit vna atqz eadē charitas ⁊ di cat ipsa dei charitas diuersis de cāis ⁊ rō nibus dei charitas in scripturis appellari oñdit. Dicit eniz dei charitas. vel qr̄ deus ea diligit nos: vel qr̄ nos ea sui dilectores facit. Cuz ergo ab apostolo dicitur chari tas dei diffūdi in cordibus nostris non est dicta charitas dei qua diligit nos: sed qua facit nos diligere. i. non ibi appellat chari

tas dei: eo q̄ de' ea nos diligit: sz eo q̄ nos ea sui dilectores facit. Et q̄ ea rōne possit dici charitas dei: qr̄ nos ea diligere fac ex si mili genere locutiois oñdit. sic dr̄ iustitia dī qua nos iustificat: ⁊ dñi salus q̄ nos saluat. ⁊ fides christi q̄ nos fideles facit.

Determinatio secunde.

Jmiliter ⁊ alia exponim' auctori tatē: vbi ait dilectionē dei comme morari: nō q̄ nos eū sz q̄ ipse dile xit nos: ac si diceret cōmemorat dilectiōez dei: nō scōz q̄ nos ea diligim' deū: sz scōm q̄ ipse ea diligit nos. Sz aliud ē ingūt qō magū vrget. dixit. n. supra Aug' q̄ dilectō ē a spū scō a quo fides. Sic ergo fides nō ē spūs scūs a quo ē: ita nec charitas. quō. n. charitas spūs scūs ē si ab ipso ē. Naz si ab ipso ē ⁊ ipse ē. ergo spūs a seipso ē. Ad qō dicim': spūs scūs qdē a seipso nō ē: sed tm̄ ⁊ a seipso dat nob vt supra dictū ē. Dat. n. seipsū nob spūs scūs. ex hoc sēsu dictuz ē q̄ charitas ab ipso ē i nob: ⁊ tm̄ ipa spūs scūs ē. fides aūt ē a spū scō ⁊ nō ē spūs scūs qr̄ donū vr̄ datū solūmō ē. nō de' dās.

Nō alias iducunt rōes ⁊ auctoritates ad idē ꝓbandum.

Lias quoqz iducūt rōes ad idē ostē dēdū. s.q̄ charitas ñ sit spūs scūs. qr̄ chari tas affectio mētis ē mot' ai. spūs scūs vero nō ē affectio ai vr̄ mot' mētis: qr̄ spūs scūs imutabilis ē ⁊ icreat': nō ē ergo charitas.

Nō charitas ē mot' vel affect' ai.

Uod aūt charitas sit affectio ai ⁊ mo tus mēt̄ auctoritatib' cōfirmāt. Dicit. n. Aug' in. iij. li. de doctria xp̄iana. Chari tatē voco motū ai ad fruēdū dō pp ipsū: et se ac ꝓximo pp deū. Idē in li. de moribus ec ciesie catholice tractās illō vbuz ap̄li. nec mors nec vita sepabit nos a charitate dei. Charitas dei ingt hic dōa ē vt' q̄ ai nr̄i rec tissima affectio ē q̄ cōiūgit nos deo: q̄ euz diligim'. Ecce his vbis exprimit q̄ chari tas ē affectio ⁊ mot' ai. ac p hoc nō videtur eē spiritus sanctus.

Respōsio determinās auctoritates.

D qō dicim' hoc ita eē dictū: sic dr̄ de us ē spes nr̄a ⁊ patiētia nr̄a. qr̄ facit nos spare ⁊ pati. Ita charitas dr̄ eē motus siue affectio ai qr̄ p eā mouet ⁊ afficit alius ad diligēdū deū. nō aūt mireris si charitas cū sit. s.s. dicat mot' mētis: cū ēt i libro sapi entie dicat de spū sapie: q̄ attigit a fine vsqz ad finē: q̄ ē act' mobilis: cert': icoinquatus. qō nō iō dr̄ q̄ sapia sit aliqd mobile vl̄ act' aliqs sz qr̄ sui imobilitate oia attigit. nō lo cali motu sz vt vbiqz sēp sit ⁊ nusqz inclusa teneat. Sic ergo charitas dr̄ mot' ai nō q̄ ipsa sit mot' vel affectio vl̄ vtus ai sz qr̄ per eā q̄si eēt vr̄ afficit, mēs ⁊ mouet. Sz si cha ritas spūs scūs ē q opat in singulis ,put vult cū p eū mēs hois afficiat ⁊ moueat ad cre dēdū vel sperādū ⁊ hi' sic ad diligēdū qua re nō sic. dr̄ charitas mot' vel affectio mētis ad credēdū vel sperādū sic ad diligēdum. Ad qō sane dici pōt qr̄ alios act' atqz mo tus virtutū opat charitas. i. spūs scūs me diātib' vtutib' q̄rū actus sūt vtpote actū fi dei. i. credē fide media. ⁊ actū spei. i. sperare media spe. Per fidē. n. ⁊ spez p̄dictos ope rat actus. diligēdi vo actū p se tm̄ sine alicu ius virtutis medio opat. i. diligere. Aliter ergo hūc actū opat q̄z alios vtutū act'. Jō qz differēter de hoc ⁊ de alijs loqr̄ scriptu ra: q̄ istū spāliter charitati tribuit. Est ergo charitas vere spūs scūs. vñ Aug. p̄missum apostoli vbū tractās i eodē libro: charita tē dic eē bonū quo nil meli'. ⁊ p hoc ipsaz eē deū significat dicēs. Si nulla res ab eius charitate nos sepat: qd eē nō solū melius: sz ēt certius hoc bono pōt. Ecce dic̄ qr̄ chari tate nihil ē meli'. charitas ergo spūs scūs ē qui est deus ⁊ donū dei siue datū. qui diui dit singulis fidelib' dona. nec ipse diuiditur sed indiuisus singulis dat. Unde Aug. vbi Joannes dic̄: nō ad mēsurā dari xp̄o spūz ait. ceteris vo diuiditur: nō qdē ipse spūs: sed dona ei'.

An ꝓcedēdū sit q̄ ꝓ donū donet dōa.

Jc q̄rit cū spūs scūs per quē dona di uidit ipe sit donū: vtr̄ ꝓcedēdū sit q̄ ꝓ donū didātur aut dent dona. Ad qō dici mus qr̄ per donū qō ē spūs scūs singulis ꝓ pria diuidūtur. ⁊ ipsū cōiter oēs boni ha bent. Unde Aug. in. xv. li. de tri. ait. per do nū quod est spūs scūs in cōe oibus mēbris xp̄i mlta dona que sūt qbusqz ꝓpria didit Nō. n. singuli qqz hñt oia: sz hi illa: alij alia qz̄uis ipsū donū a quo cuiqz ꝓpria diui dūtur oēs habeāt. i. spūz scūz aperte dicit ꝓ donū dona dari. Di.xvij.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Am nūc accedamus. ¶Postq̄ dcīnauit de missione uisibili.ſ.ſ.h dcīminat de missiōe eī⁹ iuisibili:ꝛ didit i⁹.p.i p⁹ dcīnat ūtatē: ſm suā opionē.2⁹ didit oblones i ꝟiū fcās ibi hic q̄rit si charitas. ¶Circa p⁹ tria fac.i p⁹ p̄dcīt itētionē.i 2⁹ pponit ūtatē.ibi Ut āt itelligibili us ⁊c̄. ¶i 3⁹ iducit ꝓbationē ibi Ne aūt i re tāta ⁊c̄ ⁊ h didit i.d.ſm duo q̄.pbat.p⁹ pbat charitatē eē ipsū.ſ.ſ.2⁹ pbat.ſ.ſ.tūc p ari nob q̄n p nos fac̄ deū diligē: ibi Tūc.n.nob ⁊c̄. ¶p⁹ i.i p⁹ pbat chari tatē eē.ſ.ſ.i 2⁹ excludit q̄da rīsionē ibi Sz ne fo te. ¶Circa p⁹ duo fac.p⁹ oñdit charitatē eē deū.2⁹ spāl⁹ ipsā eē.ſ.ſ.ibi Cū aūt frna. Qō.j.

a Ditellectū h⁹ ptis dnq̄ q̄runt.p⁹ utrū cha ritas sit aliq̄d creatū i aia. 2⁹ utrū sit suba vel accīs. 3⁹ ad quā mēsurā dcī. q̄rto utrū possit coḡsci ab hūte ipsā. q̄nto utuz ipsa charitas sit ex charitate diligēda.

a D p⁹ sic pcedit: vī q̄ charitas ñ sit aliquid creatū i aia. agēs.n. q̄ sine medio opat p fecti⁹ ē q̄ illud q̄ ñ agit nisi p mediū. ſz.ſ.ſ. opat i nob uelle ⁊ pficē i actib⁹ meritoꝛiis fz apl⁹. q̄ eni spū dei agunt: hḡ filij dei sūt. Ro. viij. ḡ cū ipse, sit pfectissim⁹ agēs: vī q̄ ñ moueat ad hāc opationē p aliquē hūū creatū mediū. Itē sic aia se, hz ad coꝛp⁹ ut uita ipsi⁹: ita se hz dē⁹ ad aias ut dic̄ au. ſz aia ñ uiuificat coꝛp⁹ p aliquā fōmā mediam: ḡ nec.ſ.ſ. aias p hūū me⁹. ¶.cē gr̄e imediati⁹ ē a deo ⁊ ꝓpinqus q̄⁹ cē nāe: ſz dē⁹ i creatione nō ē usus aliq̄ medio qñ nās iſtituit: ḡ nec i creatiōe qñ gr̄as ifūdit. Hoc ēt oñdit ex dignitate charitatis ois.n. creatura uānitas. si ḡ caritas ē creatura ua nitas erit: ſz uanitas ñ ꝓiūgit ūtati: nec ꝓfirmat i ūtate: ḡ charitas ñ ꝓiūgeret nos deo q̄ falsū est

¶.nullū finitū ē ūtuti ifinite: cū ūt⁹ fluat ab cēn⁹ ſz ois creatura finita ē: ḡ nulli⁹ creature ūt⁹ ifinita ē: ſz ūt⁹ charitatis ifinita ē: q̄ mouet p⁹ ifinitā tiā: ꝓiūgit. n. creaturā creatoꝛi: ⁊ fac̄ de pctōre iu stū: ḡ vī q̄ ñ sit creatura. ¶Itē nulla creatura ē dignioꝛ q̄⁹ aia xp̄i: ſz charitas ē dignioꝛ q̄⁹ aia xp̄i: q̄ ipsa charitate aia xp̄i bona ē: ḡ charitas nō est creatura. ¶.maioꝛi bono debet maioꝛ amoꝛ: ſz dē⁹ ē ifinitū bo⁹ ⁊ ifinita fec̄ p nob: igit ōbem⁹ sibi ifinitū amoꝛē: ſz amoꝛ q⁹ diligim⁹ deū ē charitas: ḡ charitas ē q̄d ifinitū: ḡ ñ ē creatura. ¶.oē creatū ē i p̄dicamēto aliq⁹: ſz q̄cūq̄ ꝓtineat i.x.gñi b⁹ ē aliq̄ nā: si ḡ charitas gr̄a sit q̄d creatū erit nā q̄da: ſz nā aduenies nāe ñ fac̄ nisi nāz: ḡ aia hñs charitatē si charitas sit q̄d creatū ñ hēbit nisi cē nāe: ſz p charitatē i. t mereri: ḡ nā aliq̄ p se potit ī act⁹ meritoꝛios q̄ ē hēsis pelagiana: vī ḡ q̄ cha ritas ñ sit q̄d creatū. Cōtra. oē q̄ recipit i ali quo recipit i eo p mo⁹ recipiētis: ſz amoꝛ icreat⁹ q̄ ē.ſ.ſ. ptícipat i creatura: ḡ ſm modū ipsi⁹ creatu re: ſz modus ei⁹ ē finit⁹: ḡ oz q̄ recipiat i creatura aliq̄s amoꝛ finit⁹. ſz oē finitū ē creatū: ḡ i aia hñte.ſ.ſ. ē aliq̄ charitas creata. Itē ois assīlatio fit p fōmā aliq̄. ſz p charitatē efficimur ꝓfōmes i p si deo: q̄ amissa dē aia defōmari: ḡ vī q̄ caritas sit q̄d foꝛ creata manēs i aia. ¶.pstat q̄ deus aliquo mō ēt scīs quo ñ ē creaturis: ſz ista diuē sitas ñ pōt ꝓponi ex pte ipi⁹ dei q̄ eodē mō se hz ad oia: ḡ vī q̄ sit ex pte creature. ſ. q̄ ipsa creatu ra bēat aliq̄d qō alia ñ hñt. aut ḡ hz ipsū dīnū eē: ꝛ sic ꝺoēs iusti assumerent a.ſ.ſ.i ūnitate ꝓsone: sic nā humana assūpta ē a xp̄o i ūnitatē ꝓsone ipsius filij dei: qō ñ ꝓt eē. aut oz q̄ illa creatura i q̄ spāli mō dē⁹ eē dē bēat i se aliquē effectū dei quē alia ñ hñt. iste aūt effect⁹ ñ ꝓt eē tm̄ act⁹: q̄ sic i iustis dō mietib⁹ ñ eēt alio mō q̄⁹ i aliis creaturis: ḡ op3 q̄ sit aliqs hīt⁹: oz igit aliquē hītū charitat⁹ creatū eē i aia: fz quē.ſ.ſ. ipsā ihitare dē. Rñ. dō: q̄ tota bonitas ipsi⁹ aie ē ex charitate. vñ q̄⁹ bona ē tm̄ hz de charitate: ⁊ si charitatē ñ bēat nih ē: sic dē i. Coꝛ. xiij. Cōstat āt q̄ p charitatē aia ñ hz mīn⁹ de, bonitate i eē gr̄e q̄⁹ p ūtutē acq̄sitaz i cē politi co. Uirt⁹ aūt politica duo fac. q̄ fac̄ bonū hñtē ⁊ op⁹ et⁹: bonū reddit: multo foꝛti⁹ igit ḥ faciat cha ritas. neutrū aūt hoꝛ effici potit nisi charitas sit hīt⁹ creat⁹. Cōstat. n. q̄ oē cē a foꝛ aliq̄ iherēte ē si cut eē albū ab albedine: ⁊ cē subale a fōma suba li. sic igit ñ ꝓt itelligi q̄ pies sit alb⁹ sine albedine i herēte: ita ñ ꝓt itelligi q̄ aia sit bona i cē gratuito: sine charitate ⁊ gr̄a ifōmātē ipsā. Sil⁹ ēt cū actus ꝓportionet p̄ōe opatiue sic effect⁹ p̄e cause. ipos sibile ē itelligē q̄ act⁹ pfect⁹ i bonitate sit a p̄ō ñ p fecta p hītū. sic ēt calefacēno pōt esse ab igne nisi mediāte caloꝛe. ⁊ iō cū act⁹ charitatis pfectionē q̄ dā bēat ex ḥ q̄ ē meritoꝛi⁹ oīb⁹ modis oz ponē charitatē eē hītū creatū i aia: q̄ q̄dē efficient est a tota trinitate: ſz exēplariter manat ab amoꝛe q̄ ē ſ.ſ. ⁊ iō factū iuenit q̄.ſ.ſ. sit amoꝛ quo diligimus deū ⁊ p̄rimū: sic et dē a Dio. q̄ eē dīnū ē eē oiuz reꝛ inq⁹.ſ. ab eo oē eē exēplariter deducit. Ma gister tn̄ uult q̄ charitas ñ sit aliqs hīt⁹ creat⁹ in aia. ſz: q̄ sit tm̄ actus q̄ ē ex li. arbi. p.ſ.ſ. quē ꝛcha ritatē dic̄. Ad cui⁹ explanationē q̄dā dixer⁹t: q̄ sic lux oup⁹ pt ꝓsiderari: vel, put ē i se: ⁊ sic dici tur lux. vel ,put ē i extremitate diafani tinati: ⁊ sic lux dī colo: q̄ hypostasis coloꝛis ē lux: ⁊ coloꝛ nih aliud ē q̄⁹ lux icoꝛpoꝛata. ita dic̄t q̄.ſ.ſ. ,put in se ꝓsideraī.ſ.ſ. ⁊ de⁹ dī. Sz ,put ꝓsideraī vt exñs i aia quā mouet ad actū charitatis dī charitas. Dic̄t. n. q̄ sic filī⁹ uiuit sibi nām humanā solus q̄⁹ quis opatio eēt toti⁹ trinitatis. ita ſ.ſ. solus uult sibi uolūtatē q̄⁹ ibi sit opatō toti⁹ trinitat⁹. Sz ḥ nō pōt stare: q̄ uni⁹ humane nāe i xp̄o tinata ē ad unū cē ꝓsone dine. ⁊ iō idē act⁹ nūo est ꝓsone dine ⁊ nāe humane assūpte. ſz uolūtas alic⁹ sci ñ assumit i ūnitate suppositi. ſ.ſ. Uñ ,cum opatio a supposito ūnitatē bēat ⁊ diuersitatē nō pot eē q̄ i telligat eē una opatio uolūtatis ⁊.ſ.ſ. nisi p modū quo dē⁹ opat i q̄libet re. Sz iste modus nō suffic ad opationis pfectionē: q̄ opatio ꝓsequ⁹ ꝓditō nes cause, p̄me i necessitate ⁊ ꝓtingētia ⁊ pfecti one ⁊ hi⁹: ⁊ ñ cause p̄me. vñ nō ē itelligē q̄ sit opa tio pfecta uolūtat⁹ p quā iuuat.ſ.ſ. nisi sit ibi ,hīt⁹ perficiēs pōs opatiuā. nec ꝑt eē silitudo act⁹ vo lūtat⁹ ad.ſ.ſ. nisi sit silitudo.ſ.ſ. i aia per aliq̄ foꝛaz q̄ ē p̄n⁹ act⁹ quo.ſ.ſ. ꝓfōmet: q̄ act⁹ ad ḥ suffic: vt dictū ē. Ad p⁹ q̄ dō: q̄ i gratificatiōe aie ē ꝓsi derare duplicē operationē.ſ.ſ. unā q̄ tinat ad eē fz actū p⁹ q̄ ē eē gratū i hñdo hūū charitat⁹. aliā fz, q̄ opat ad actū 2⁹ q̄ ē opatio mouēs uolūtatē i op⁹ oilectiōis. ⁊ utroq; mō oz icidē me⁹ ñ ꝓp i digētia. ¶ōfcm ipsi⁹.ſ. opāt⁹: ſz pp necitatē aie ſrci

plētis: ſz diuersimode: q̄ ad p⁹ effectū q̄ ē eē gr̄e charitas ē mediū p mōz cāe foꝛmal⁹: q̄ nullū eē pt̄ recipi i creatura nisi p aliq⁹ fōmā. Ad effe ctū āt fz q̄ ē, opatio ē mediū charitas i rōne cāe efficiētis fz q̄ ūtutē q̄ ē p̄n⁹ operādi reducimus i cāz agētē: q̄ ēt ñ ē possibile aliquā opationē p fectā a creatura exire nisi p̄n⁹ illi⁹ operatiōis sit perfcō pōe operātis, put dicim⁹ hītū eliciētē actū eē p̄n⁹ ei⁹. Ad 2⁹ dō q̄ aia ꝓparat ad coꝛpus nō tm̄ ut, cā agēs sm q̄ ē motoꝛ coꝛpis sed ēt ut foꝛ⁹. vñ foꝛmal⁹ seipsa fac̄ uiuere coꝛp⁹ fz q̄ ui uere dī eē uiuētiū. De⁹ aūt ñ ē fōma ipsi⁹ aie uel uolūtat⁹ q̄ foꝛmal⁹ uiuere possit: ſz dī uita aie sic p̄n⁹ exēplarit⁹ influēs uitā gr̄e ipsi. sil⁹ dō de luce q̄ lux pōt duplr ꝓsiderari: vl, put ē i ipso coꝛ⁹ lu cido: ⁊ sic se hz ad illuminatiōe aeris ut p̄n⁹ effi tiēs nec illuminat nisi per fōmā lumis influxaz. ipso ,oya⁹ illuminato uel ꝓout est in oya⁹ illu minato ⁊ sic ē fōma ipsi⁹ q̄ foꝛmal⁹ ē lucidū. ōs āt dī eē illuminās lux per mōz lucis que ē i ipso coꝛpoꝛe lucēti per se ⁊ ñ per mōz q̄ illumiatū foꝛ malis illumiat a fōma lucis i ipo recepta. ſz illi lumini recepto assīlat charitas vl gr̄a recepta i aia. Ad tertiū dō q̄ oio sil⁹ ē dō creatiōe ⁊ re creatiōe sic.n. de⁹ per creationē ꝓtulit reb⁹ cē nāe ⁊ illō eē ē foꝛmal⁹ a fōma recepta i ipsa re creata q̄ ē q̄si termius operatiōis ipsi⁹ agēt⁹: ⁊ iterū foꝛ ma illa ē p̄n⁹ operationū nāliū q̄s de⁹ i rebus opat ita ēt ⁊ in recreatiōe ōs ꝓfert aie esse gr̄e. ⁊ p̄n⁹ foꝛmale illi⁹ eē ē hīt⁹ creat⁹ q̄ ēt perficit operatio meritoꝛia quā de⁹ i nob operat: ⁊ ita iste hīt⁹ creat⁹ partis se hz ad operationē.ſ.ſ. vt ter min⁹: ⁊ ptī vt mediū. Ad.q̄r⁹. dō q̄ charitas inq⁹ ē ex nihilo hz q̄ sit uanitas: ſz inq⁹ ꝓcedit a deo ut similitudo ipsi⁹ nō hz rōnē uanitatis i mo ꝓiūgēdi ipsi deo. Ad.v⁹. dō q̄ aliq̄d dici tur facere duplr vl p modū efficiētis sic pict⁹ fa cit pietē albū vl p modum foꝛ⁹ sic albedo facit al bū. facē igit de peccatoꝛe iustū vel dō coniūctū ē ipsi⁹ dei sic efficiēti ⁊ ipsi⁹ charitati sic foꝛme. vñ ñ pt̄ ꝓcludi q̄ charitas sit ūtus ifinite: ſz solū q̄ ē effect⁹ ūtutis ifinite. Ad.vi⁹. dō q̄ nobilitas aliquoꝛ pt̄ attēdi duplr vl simplr vl fm q̄d. Uī āt simplr digni⁹ eēq̄ fz suū cē nobilius est: ⁊ hoc mō aia xp̄i ⁊ aia cuiuscūq; iusti ē nobilioꝛ q̄⁹ cha ritas creata q̄ hz eē accītis. Uī ēt aliq̄d dignius fm quid q̄ fz ēt aliq̄ō digni⁹ ē. ⁊ h mō charitas creata ē nobilioꝛ q̄⁹ aia xp̄i. in quoꝛ. n. gñe actus ē nobilioꝛ q̄⁹ pō q̄⁹ ad illud gen⁹. vñ sic albedo coꝛpis xp̄i q̄⁹ ad hoc eē q̄ est eē album ē nobi lioꝛ q̄⁹ sit coꝛpus xp̄i. ita ēt scia ei⁹ creata ē nobili oꝛ q̄⁹ aia ei⁹ q̄⁹ ad hoc q̄ ē eē sciētē q̄ ē eē fz: ⁊ si mīl⁹ charitas q̄⁹ ad tale eē q̄ se hz i esse illo ad aias xp̄i sicut act⁹ ad pōz. Ad.vij⁹. dō q̄ fm ph̄m. viij. eth. nunq⁹ in q̄busdaz amicitiis ꝓtingit equalēs reddere: ſz sufficit ad eq̄tatē amicitie il lud qō ē possibile reddi sic filius nūq̄ pōt p̄i carnali reddere aliq̄d equalēs ei⁹ qō ab ipo acce pit. ſ. eē ⁊ doctrinā ⁊ nutrimētū: m⁹tomius dīnis bñfitijs ⁊ bonitatis sue possumus reddere amo rē equalētē. vñ nō seq̄tur q̄ amoꝛ q̄ deū diligim⁹ sit infinit⁹ q̄⁹ ad subam act⁹. ſz infinitatē habet

ex hoc q̄ obiectū amoris oībus aliis ꝓponitur ſz sufficit q̄ amem⁹ cū amoꝛe cōmēsurato nobis

Ad vltimū dō q̄ natura dī mltiplr fz boe⁹. dī. n. vno mō nā oē q̄ ē vl suba vl accīs ⁊ h mō gr̄a ē nā qdā. Alio mō dī nā q̄ ē p̄n⁹ mot⁹ ⁊ q̄e tis ipsius i quo ē. vñ illō dī cē nāle vl q̄ō cātur a p̄incipijs nālibus vl cāri pōt. ⁊ h mō charitas nō ē nā: q̄ p p̄incipia nālia creature ñ pōt causa ri: ⁊ sm hūc modū dic̄ pelagi⁹ p nālia sola homi nē posse in actus meritoꝛios.

a Di⁹ ſ c, pcedit vī q̄ charitas nō sit accīs nullū. n. accidēs extēdit vltra suū subz: ſz charitas extēdit vltra suū subz: q̄ charitate etiā alios amamus. ḡ vī q̄ charitas nō sit accīs.

Itē oē accīs ē cātū a suba: q̄ sm Auic. subm ē q̄ ē in se ꝓp⁹ etū p̄bēs alteri occasionē eēndi: sed charitas nō cātur a p̄incipijs aie in q̄ ē. ḡ vī q̄ ñ sit accīs. ¶.nullū accīs ē meli⁹ ⁊ nobili⁹ suo subo: ſz charitas ē melioꝛ q̄⁹ aia ḡ nō ē i aia sicut accīs i subo. ꝓbatio medie: pp q̄ vn⁹ quodq; ⁊ illud magis: ſz aia ē bona pp charitatē. ḡ charitas ē melioꝛ. Itē agēs semp ē honoꝛabilius pa tiēte sm ph̄m in. iij. de aia: ſz charitas agit i aiaz mūdādo ipsam a pcīs. ḡ ē honoꝛabilioꝛ aia: et ita idē q̄ō p̄i⁹. Contra q̄cūq̄ pōt adesse ⁊ abes se p̄t sibi coꝛruptionez ē accīs charit⁹ ē hi⁹. ḡ ⁊c̄.

Rñ. dō q̄ oē illō q̄ō aduēit alicui p⁹ eē ꝓpleti⁹ aduēit sibi accītal⁹ nisi forte assumat ad ptícipa tionē ipsi⁹ eē suba⁹ sic dēz ē. viij. de aia: ſz ḥ ñ suf ficit tm̄ ut dicat accīs i se. p̄.n. aliq̄d i se suba eē ⁊ aduenire alicui accītal⁹ sic uestimēta: ſz si adueniat p⁹ eē ꝓpleti⁹ ut fōma iherēs. de necessita te ē accīs: ⁊ q̄z p⁹ eē nāle aie aduēit sibi charitas ut fōma p̄ficiēs ipsā q̄l⁹ adesse gr̄e, put, dēm ē. iō oz q̄ sit accīs. Ad p⁹ q̄ dō q̄ idē accīs nume ro nūq̄ extēdit vltra subm suū. i. ut sit i alio sic in subo: ſz bñ extēdit extra subz suū sic ad obz opa tiōis: sed diuersimode i opatiōe actiua ⁊ passiua q̄z i accītia extēdit ad obz extrīsecū ip⁹ imēs sil⁹ tudinē foꝛme sue i ipso. sic pz q̄ caloꝛ ignis actie calefacit aliō coꝛp⁹: ⁊ ē opatio actiua. sil⁹ ēt q̄n ē opatio passiua extēdit i aliō obz extrīsecū c⁹ sil⁹ tudo in ipso recipit: ⁊ ita aia p̄hituz, scie scit ea q̄ sūt extra ipsā: ⁊ p hītū amoris eadē amat Ad 2⁹. dō q̄ subz diuersimode se hz ad diuersa ac cidētia. q̄dā āt sūt accītia nālia q̄ creāt ex p̄ncipi is subi: ⁊ hoc duplr: q̄z vl creāt ex p̄ncipijs spēi ⁊ sic sūt ꝑe passiōes q̄ ꝓsequūt totā spēz: vl ex p̄nci pijs ididuī: ⁊ sic sūt coia ꝑtia p̄ncipia nālia idi dua. sūt ēt q̄dā accītia p violētiā iducta sic̄ caloꝛ i aq̄: ⁊ ista sūt repugnātia p̄ncipijs subi. q̄dā aūt sūt q̄ q̄dē creāt ab extrīseco ñ repugnātia p̄incipi is ſbi sed magis ꝓsiciē: ſa ipsa sic lumē i aere: ⁊ its ēt charitas i aia ē ab extrīseco. Tñ sciēdū q̄ oi b⁹ accītib⁹ cōit loq̄ndo ſbz ē cā quodāmō inq⁹ ſ. accītia i eē ſbi subſtātiatur. ñ tñ ita q̄ ex p̄nci pijs ſbi oia accītia educāt. Ad 3⁹ dō q̄ eadez rōe posſz pbari q̄ nlla pfcō aie eēt accīs. nec aliq̄ pfcō coꝛpis: q̄z vnūquodq; pfcibile hēt bonitatē ex sua pfectiōe. dō ē igit q̄ simp⁹ aia ē melioꝛ cha ritate ⁊ q̄ōz subm suo accīte: ſz fz q̄d ē eq⁹. c⁹ rō ē: q̄z eē fz Dyo. v, ca. de di. no. ē nobili⁹ oib⁹ aliis

q̄ ꝓsequunt eē: vñ eē simplr ẽ nobili⁹ q̄ intelligere
si posset itelligi itelligē sine eē. vñ illud qō excedit
i eē simplr nobili ẽ oi eo qō excedit i aliquo ō cō
sequētib⁹ eē: q̄uis fm illud possit eē min⁹ nobile.
ꝛ q2 aia ꝛ q̄lz suba hz nobili⁹ eē q̄ accñs: iō simplr nobilio2 ē: sz q̄ ad aliqō eē vel fm aliqō accidēs pōt accñs eē nobili⁹ q2 seh3 ad subam: sicut act⁹ ad pōm. ꝛ hāc bonitatē ꝓtēdit hz suba ab accidētib⁹: sz nō bonitatē ꝑmā ēendi. Ad q̄rtū dō q̄ charitas ñ dī agē in aiam per modū efficientis sz solū formaliter: ꝛ fm id q̄ forma est q̄rtū ad cē scōm melio2 est.

Dᶟ⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ charitas det fm capacitatē nāliū: ita dī Matth. xxiij. dedit vnicuiq; fm ꝓpaz vtutē ibi glo. Jo. nō ꝑ largitate vel pcitate alī plus vel minꝰ recipiūt: sz 2ᵃ vtutē recipiētiū. Sz añ aduētū charitatis nō itelligit nisi vtus q̄ ē 2ᵃ nālia: g̃ vī q̄ 2ᵃ capacitatē nāliū charitas infūdat. Jtē sic se hz forma subal ad cē nāe subale: ita forma accñtalis ad eē accñtale: sz forma subalis dat 2ᵃ capacitatē māe vt dic Plo. g̃ ꝛ charitas dat 2ᵃᵐ capacitatē nāe q̄ ꝑ eam perficit. Ꝑ. sic glia ꝑsupponit gr̃az: ita gr̃a ꝑsupponit nāz. Sz glia dat 2ᵃᵐ modū gr̃e: vt q̄ plus hz de capacitate plus ēt de glia recipiat: g̃ vī q̄ etiā charitas det 2ᵃ capacitatē nāe: vt q̄ melio2a nālia hz maio2 sibi charitas infūdat. Jtē i q̄busq; iuenit pfectio eiusdē rōnis vī eē idē modus ꝓfidi illā perfectionē cū vnaquaq; res ꝑ suū modū hēat. Sz charitas iuenit i hoib⁹ ꝛ angelis 2ᵃ rōnē eādē: qō pz ex actu ꝛ fine: cū igit angeli ꝓsecuti sūt maio2ē charitatē ꝛ melio2a gratuita 2ᵃ gradū nāliū: vī ēt q̄ i hoib⁹ ita sit. Contra nā angelica altio2 est ꝛ sublimio2 q̄ nā hūana. Sz aliq̄ hoies 2ᵃᵐ gradū gr̃e assumunt ad sblimius ꝑmiū quā angeli: cū 2ᵃ gre. ad singulos ordines angelo2 aliq̄ hoies assumunt: g̃ vī q̄ perfectiones gr̃e ꝛ glie nodent 2ᵃᵐ mēsurā nāliū. Hoc idē vī per h̄ qō dicitur ꝓuer. xxx. stellio nauti ꝛc̄. vbi dic greg. q̄ gr̃a maio2 infūdit 2ᵃᵐ q̄ ad hūdā gr̃az aliqs magi mutit. Rñ. dō q̄ cū de⁹ hēat se eq̄liter ad oia oz q̄ diuersitas donoꝝ receptoꝝ ab ipso attendat 2ᵃᵐ diuersitatē recipiētiū. Diuersitas aūt recipiētiuz attēdit 2ᵃᵐ q̄ aliq̄d ē magis aptū ꝛ paratū ad recipiēdū: sic aūt videm⁹ i formis nālib⁹ q̄ per dispositiones accñtales sic calor ē ꝛ frigus. ꝛ hi⁹ mā efficit magis vel min⁹ dispōsita ad susciꝑiēdū fo2mā: ita ēt in perfectionibus aie ex ipsis operibus aie aia efficit habilio2 vel min⁹ habilis ad ꝓfectionē suā. Sz tñ differēter se hñt operatōes aie ad perfectiones ifusas vel acq̄sitas. acq̄site. n. perfectiones sūt i nā ipsi⁹ aie in pō nō pō māli. sz ēt actia 2ᵃᵐ q̄ aliq̄d ē i cāis semialib⁹: sic pz q̄ ois scia acq̄sita ē in cognitione ꝓmoꝝ ꝓncipioꝝ que nāliter nota sūt: sic i ꝓncipijs actiꝰ ex q̄bus ꝓcludi pōt. ꝛ silr vtutes morales sūt i ipsa rectitudine rōnis ꝛ ordinē. sic in quodā ꝑn̄o seminali. vñ phs vij. ethi. dic eē q̄sdā vtutes nāles q̄ sunt q̄si scia vtutū moraliū: ꝛ iō operationes aie se hñt ad perfectiones acq̄sitas. ñ solū per modū dispōnis sz sic ꝓncipia actia. perfectiones aūt ifuse sūt in natura ipsius aie sic i pō māli ꝛ nullo⁹ actia cum ele

uēt aiam supza oēm suā actionē nālē. vñ operatio nes⁹ aie se hñt ad perfectiones i⁹usas solū sic dispōnes. Dō ē igit q̄ mēsura 2ᵃᵐ quaz dat charitas ē capacitas ipsi⁹ aie q̄ ē ex nā simul ꝛ dispōne q̄ ē per conatū operū: ꝛ q2 scoz cūdē conatū magi dispōnit natura melio2a: iō q̄ hz melio2a nālia dimō sit par conat⁹ magis recipiet de pfectionibus ifusis. ꝛ q̄ peioza nālia q̄nq; magis recipiet si assit maio2 conat⁹. Ad pᵐ g̃ dō q̄ vtus recipiētis ñ ē ꝓsiderāda fz nāz tm: sz ēt fz dispoz conat⁹ adue niētē nāe: ꝛ ita ēt ē i formis slb⁹ respcū māe. vñ pz solo ad 2ᵐ. Ad zᵐ dō q̄ ipsa gr̃a ē dispositiō nāe ad gliaz. vñ ñ redrit q̄ iteruenīat alia dispō inter charitatē ꝛ gliaz. sz iter nāz ꝛ gr̃az cadit conat⁹ medi⁹ q̄si dispō. Ad q̄rtū dō q̄ i angel nō ē alia q̄d q̄ ꝓtēdit ad motū nāe itellectual: ex q̄ conat⁹ nāe retardet sic i nā hois nā sēsitiua q̄ tēdit i ꝓtiū ō se mot⁹ nāe itellectie. s. delectabile fz sēsū nisi coga tur ꝛ reglet ab ipsa: ꝛ iō i angel ē diuersitas fm di uersitatē nāe. h tñ melius in scdo dicet.

a Dq̄rtū sic ꝓcedit: vī q̄ charitas certitudinalit ab hñte cognoscat. ita. n. dī i lra. magi nouit q̄s dilectionē q̄ diligit q̄ frez quē diligit. sz fratrē suū certitudinalr cognicit: g̃ mlto magi charitatē quā ipsū diligit. Jtē phs dic 2ᵒ poster. q̄ icōueniens ē hze nos nobilissimos hīt⁹ ꝛ nos lateāt. Sz charitas ē hīt⁹ nobilissim⁹: g̃ vī q̄ ab hñte certitudinalr cognoscat. Ꝑ. dcūq; hz fidē scit se hze fidē sz fides ñ magis ē pñs q̄ charitas: g̃ ꝛ q̄ hz charitatē scit se hze illā. Jtē dcd cognoscit ab aia cognoscit ab ea ꝑ q̄ pñs sibi efficit ꝑ sītudinē. sed magis ē pñs aie q̄ ēi ipsa eēntialr q̄ q̄ ē ꝑ sui sītudinē: g̃ cū charitas eēntialr sit i aia. vī q̄ certius cognoscat ab hñte: q̄ res exīores q̄ ꝑ sui sītudinē cognoscunt. Ꝑ. charitas ē q̄dā lum̄ spūale. vt hi. j. Jo. i. q̄ diligit frez i lumie manet: sz lux seipsa vī. g̃ vī q̄ sītr charitas ꝛ scit certius q̄ alia cognoscat. Cōtra p charitatē q̄ ēi aliq̄ efficit dign⁹ dei amoze: sz vt dī ecc. ix. Nemo scit ꝛc̄. g̃ vī q̄ nl⁹ lus sciat se hze charitatē certitudinalit. Ꝑ. apos. dic. i. Loz. iij. Nihil mihi ꝓsci⁹ sū: sz ñ i h iustificat⁹ sū: cū g̃ nullū maius signū possit hīi de charitate q̄ ñ hze ꝓscia pcti mortal. ꝛ h ñ suffic: vī q̄ p nl⁹ lū sig⁹ possit aliq̄s certitudinalr scire se hze charitatē. Ꝑ°. dō q̄ fz phz. ij. met. aliq̄d dī eē difficile ad cognoscēd⁹ dup. vel fz se vlq̄ ad nos: dō ē igit q̄ ea q̄ ꝑ eē suū ñ sit vnū i mā q̄ⁿ in se ē sīt maxie nota. sz q̄ ad nos sit difficillima ad cognoscēdū ꝓpt q̄ dic phs ibidō: q̄ itellect⁹ nr̄ se hz ad manifestissima nature: sic oculus vespertiliōis ad lucē solis. cō rō ē q̄ cū itellect⁹ nr̄ pōlis sit i pō ad oia itelligibilia ꝛ aī itelligē nō sit i actu aliq̄s eoꝝ. Ad h q̄ intelligat actū oz q̄ reducat i actu p spēs acceptas a sēsib⁹ illustratas lumie itellect⁹ agēt: q2 sic dic phs. iij. de aia: sic se hñt coloz ad visū: ita se hñt fata smata ad itellectū po⁽ᶜˢ⁾. vñ cū nāle ē nob ꝓcedē ex sēsib⁹ ad itelligibilia ex effectib⁹ i eis ex posterioribus i p̄oza fz statū vie: q2 i ꝑia ali⁹ modus erit itelligendi. ꝛ inde est q̄ potentias anime ꝛ hītus non possumus cognoscē nisi per actus ꝛ actus p obja. In actu aūt aie est plura ꝓsiderare. s. speciem ipsius actus que est ab obiecto ꝛ modum ꝛ effectū.

Si igit accipiam⁹ actū charitatis q̄ ē diligere deū ꝛ ꝓximū. ex spe act⁹ nō discernit vtrꝰ sit a pō iperfecta vl pfecta p hītū: q2 ad idē obm ordinat pō ꝛ hīt⁹: sic scia ꝛ itellect⁹ possibil⁹. Mod⁹ aūt quē ponit hīt⁹ i ope ē facilitas ꝛ dilectio. vñ dicit phs. ij. ethi. q̄ signū hit⁹ oz accipe fictē i ope delectōm. p istū aūt modū ñ discernit vtrū sit ab hītu charitat⁹ ifuso: vl ab hītu acq̄sito. Effect⁹ aūt ē ꝑpus act⁹ dilectiōis fz q̄ ē ex charitate ē i virtute merēdi. h aūt nullo⁹ cadit i cognitionē nr̄az nisi p reuelatōnē: ꝛ iō nullus certitudinalr ꝑt scire se hze charitatē. Sz pōt ex aliq̄b⁹ signis ꝓbabilib⁹ ꝓi cē charitatē ēt icreatam q̄ de⁹ ē: q̄diu viuim⁹ p spēz ñ videm⁹: vt dī. i. Loz. xij. Quāuis q̄dā aliē dicāt q̄ ipsā charitatē q̄ de⁹ ē i nob videm⁹: sz vi sio ē a deo tenuis. s. q̄ nec visio ꝑt dici: nec aliqs ꝓcipit se vidē eo q̄ visio ipsi⁹ dei q̄si ꝓfūdit ꝛ admiscet i cognitione alioꝝ: sic ēt dicūt q̄ aia sp se i telligit: sz tn̄ nō sp de se cogitat. h aūt q̄ō itelligē dū ē. ā. dī. iij. dictū est. Ad pᵐ igit dō q̄ auctes Aug. i lra posite loquunt de cognitione ipsi⁹ cog scibilis: ꝛ nō ex pte cogscētis. Ad 2ᵐ dō q̄ phs ibi loq̄tur de hītib⁹ nobilissimis ptis cognitiue.

Sz istoꝝ hituū act⁹ ꝓfecte exprimūt suos hītus q̄ⁿ ad id q̄ō ē ꝑuz eis: sic i actu scie ē certitudo p cāz i q̄ exprīsse scia demōstrat: ꝛ multo plus ēb i intellectu ꝓncipioꝝ: ꝛ iō q̄ hz sciaz scit se hze q̄uis nō eoꝝ: q2 aliq̄ se credūt hze q̄ nō hñt. sp. n. ad rectū, mēsurat obliquū: ꝛ iō fm pbm i eth. vtuosus ē mēsura i oplb⁹ humanis. q2 illud ē bonū q̄ō vtuosus appetit. ꝛ silr ēt ē de rectitudine itellus: q2 illud ē verū q̄ō vī hñti rectū itellectū nō aūt q̄ vī cuilibz. Et p h pz ēt solo ad zᵐ: q2 act⁹ fidei per ipsū obm q̄ ē creditū distinguit ab actib⁹ aliozū hituū vl poꝰ iperfecte q̄ nō pōt p se i tale obz: ꝛ iō hñs fidē scit se illā hze. Ad q̄rtū dō q̄ ad h q̄ aliq̄d cogscat ab aia nō sufficit q̄ sit sibi pñs quo cūq; mō. sz i rōne obi. itellectui āt nr̄o nih ē fz statū vie pñs vt obm ē nisi p aliq̄ silitudinē ipsi⁹ vl ab ipso effectu accepta: q2 p effect⁹ deuenim⁹ i cās ꝛ iō ipsā aiaz ꝛ pōs ei⁹ ꝛ hīt⁹ ei⁹ nō cogscim⁹ nisi p act⁹ q̄ cogscunt p oba: nisi largo mō velim⁹ loq̄ō cognitione: vt Aug. loq̄tur fm qō itelligē nih aliō ē q̄ pñtialr itellui quocūq; mō adeē. Ad q̄ntum dō q̄ p h q̄ ē lux vl charitas creata vl icreata oñdit q̄ i se cogscibilis sit: sz nō cognoscit ab intellectu nr̄o i se nisi p effectū suū rōne ia dicta.

a Dv⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ charitas nō sit ex charitate diligēda. q̄uoz. n. tm̄ sūt diligēda ex charitate: vt i 3ᵒ dī. s. de⁹: ꝓrim⁹: aia: coz⁹. sz caritas nullō hoꝝ ē: g̃ nē. Jtē nulla res denoiat se ipsā: q2 albedo nō dī alba: sz dilectū denoiat a dilectione: g̃ dilectio nō diligit: nec charitas charitate amat. Ꝑ. sic se hz sēsus ad sētire: ita se hz affect⁹ ad diligē. sz sēsus ꝑ⁹ nō sētit se sētire: g̃ nec affect⁹ diligit suā dilectionē. charitas aūt ē i affectū g̃ charitas ex charitate diligit. Ꝑ. oē q̄ diligit aliq̄ dilectione diligit. Si igit act⁹ charitat⁹ amat oz q̄ aliquo alio actu amet: ꝛ ille eadē rōe erit diligēdus: g̃ h mō ducit i ifinitū: q̄ nō ē ponēdum: g̃ vī q̄ charitas nō sit ex charitate diligēda. Cōtra ē q̄ dī i lra ex vbis Au. q̄ ꝓrimū diligit ꝑ nē vt ipsā ꝑcipue dilectionē diligat. sz ꝓxim⁹ diligēdus nō ē ex charitate nisi in q̄ⁿ hz imaginē dei: sz expsi⁹ repñtat deū charitas q̄ imago nālis q̄ ē i aia: g̃ vī q̄ ipsa sit magis ex charitate diligēda.

R. dō q̄ aliq̄d ē diligibile dup⁹. vl sic rō dilcōnis: vel sic obm. sic ēt color vī vt obm. ꝛ lumē vt rō p quā color ē visibilis i actu: sic ēt codē actu vī color vt lux: ita ēt eodem actu diligit q̄ō amat vt obm ꝛ vt rō obi. Sciēdū ē igit q̄ charitas pōt tripl⁹sumi: vel ꝑ charitate icreata q̄. s. s. ē. vl ꝑ charitate habituali: vel ꝑ actu charitatis. Q̄libet āt istoꝝ ē rō diligēdi q̄ pōt eē obm dilectiōis: sic ꝓxim⁹ diligim⁹ inq̄ⁿ i ipso de⁹ habitat h hītū charitat⁹ ꝛ actū exercet: ꝛ sic diligunt vt rō diligibilis inq̄ⁿ tū diligibile. Si aūt ꝓsiderent i se sic adhuc diligūtur vt obm dilectionis. Si aūt nō diligit caritat⁹ hit⁹ vel act⁹ dilectione amicitie vel benīuolētie q̄ iaiatoꝝ eē nō pōt vt phs. viij. eth. dic. Sz dilectōne cuiusdā cōplacētie fm q̄ diligē dicimur illō q̄ appzobam⁹ ꝛ q̄ō eē volum⁹. Ad pᵐ g̃ dō q̄ caritas ē quodāmō mediū iter deū ꝛ ꝓximū: q2 ē silitudo dei: ꝛ ēt ē rō diligēdi ipsū ꝓximū. ꝛ iō ꝓsequit ad dilectionē vtriusq;. Ad 2ᵐ dō q̄ denoiatio ꝑ ē fm hitudinē accñtis ad subm. sic aūt dilectū vtriusq; nō denoiat a dilectione: sz magis sic obm: ꝛ iō rō nō ꝓcedit. Ad zᵐ dō q̄ i potentijs mālib⁹ h ꝓtingit q̄ pō nō reflectit sup suū actū pp h q̄ determinata ē fm ꝓplexionē orgāi. visus. n. ptcularis nō pōt cogscere nisi illud cui⁹ spēs spūaliē i pupilla pōt recipi: ꝛ iō visus nō pōt cōprehēdē suū actū. Si aūt h ēet necessariū i oib⁹ q̄ act⁹ cuilibz pōe nō cogsceret a ꝑa pō sz a supioze. tūc oporteret vel q̄ i potētijs aie iret i ifinitū: vel remaneret aliq̄s act⁹ aie iperceptibilis: ꝛ iō dō q̄ potētie imāles reflectunt sup sua oba: q2 itellect⁹ itelligit se itelligē. ꝛ silr volūtas vult se velle ꝛ diligit se diligē. Cui⁹ rō ē q2 act⁹ pōe imālis non excludit a rōne obi. obm. n. volūtatis ē bonū: ꝛ sb hac rōne diligit volūtas oē q̄ diligit: ꝛ iō pōt diligere actū suū inq̄ⁿ ē bon⁹. ꝛ silr ē ex pte itellect⁹: ꝛ ꝓpt h li. de causis dī: q̄ cuiuscūq; actio redit i eēntiā agētis per q̄dā reflexionē: q2 eēntia ei⁹ ad seipsū redire. i. i se subsistētē eē nō super aliud delatā. Ad q̄rtū dō q̄ act⁹ dilectiōis fm q̄ tēdit i alterū ꝓstat q̄ differt nūo ab actu dilectiōis qui i alio diligit siue diligat vt obm siue vt rō diligēdi Sz q2 ēt aiam suā pōt aliq̄s ex charitate diligere pōt ēt ex charitate actū sue charitatis diligē. ꝛ cē distinguēdū ē: q2 vel dilectio fert i actū dilectionis ꝑ um sic i rōnē dilectionis tm̄. ꝛ sic ꝓstat q̄ eodē actu numero diligit diligēs ꝛ act⁹ ei⁹. ꝛ sic idez act⁹ diligit per actū q̄ ē ipse. vl diligit vt obm dilectionis: ꝛ sic ē alius actus dilectionis numero q̄ diligit ꝛ quo diligit. Sic pz plani⁹ i actu itellus cū. n. act⁹ distinguant per oba: oz dicē diuersos act⁹ q̄ tinant ad oba diuersa. vñ sic sūt diuersi act⁹ q̄bus itellectus itelligit equz ꝛ boiez: ita sunt diuersi actus i numero quo itelligit equz ꝛ quo itelligit actū ill sub rōne actus. nec ē icōueniēs q̄ i actibus aie eat i ifinitū i pō dūmō act⁹ nō sint ifiniti in actu. vñ ēt Aluic. ꝓcedit nō eē ipossibile q̄n rōnes ꝓpītes actum anime multiplicentur in infinitum

Lōsequēs ē vt ipsa p̄dicte. rē.] H itelligitur ꝛ de dilectione creata ꝛ increata. ḋ. n. diligit aliquez vult se diligē illū: ꝛ ita actū dilectionis sue diligit ꝛ i ipso diligit ipsa dilectio increata: sic exēplar in exēplato: qz nihl ē bonū vt diligibile nisi ꝑz ꝙ ē in eo sicut ūdo boni increati. Magis. n. nouit dilectionē rē. Jto⁹ qō sequtur de certitudie dilectionis siue de habitu creato itelligat siue ō dilectiōe increata exponit ꝑ ꝙ aliq̄d oī certū ex se ꝛ ñ ex pte cognitētis: ꝛz act⁹ dilectionis ē ex pte cognitētis not⁹ ē ꝛz verum ex tali bitu, pcedat icertū ē. Et quo nisi deo pleni⁹ è. H iō oī qz cū dono charitat̄ ē ipe. ſ. ſ. dat ꝑz ꝙ nouo mō ībitare oī creaturā p nouā ſimilitudinē ſuipsi⁹ i ea. Qui diligit frez rē. lumē cōparat charitati ñ q⁹ ad vtutē manifestationis qz sic magis ad dona ptinet itellect⁹. Sz q⁹ ad vtutē actionis. sic. n. lumē ē for⁹ vl̄r motia i tō nā: eo ꝙ ē q̄litas ꝑmi alt̄ant: ita charitas mouet ꝛ informat oīa dona inq⁹ ē ſimilitudo ꝑmi doni ꝙ ē. ſ. ſ. Ipſa frnā dilectionē solū rē. H. n. q oī: Nā frna interponit p pēthesim. oī aūt frna dilectio de⁹ eē p dicatiōe cāli p mo⁹ quo Dio. dic̄: ꝙ eē oīnū ē esse oīuz: qz ab eo oē eē traducit ꝛ exēplat. Nō dicturi sum⁹ charitatē rē.] Jn h differt charitas ab aliis vtutib⁹ fm mutationē auct. ꝙ alie vtutes qz in se aliq̄d iperfectiōis iportāt i hñte: vt fides patia ꝛ hi⁹. ita sūt a deo ꝙ i deo ñ sint p eēntiā. caritas aūt q̄ nihl iperfectiōis hz ēt de deo eēntialr p̄dicat ꝛ ab eo i nob ē: nec tñ sequtur ꝙ illa charitas q̄ forma mētis nr̄e ē sit illa eadēnūo q̄ eēntialr de deo oī. sic ēt eē oī de deo ꝑ: nec tñ illud eē ē idē nūo cū nr̄o eē. Nullū. n. istoz. dico. rē.] vr̄ h cē falluz qz sapia ponit excellētissimū donoz. Ad ꝙ dō ꝙ ꝑz ꝙ dona ꝺdiuidunt vtutib⁹ sapia dignissimū donoz oī. ꝛ hāc dignitatē hz a charitate cui sp ꝺiūgit: ꝑz quā dinā vitatē sapoz at Si aūt donū vl̄r sumat ꝑ oi eo ꝙ ex dei munē possidem⁹: sic charitas simp⁹ potissima ē q̄ nos fini ꝺiūgit. Qō. q̄.

b Jc q̄rit si. ſ. ſ. rē.] Jn pte ista magr obicit ꝺ p̄determinata. ꝛ dicit i p. d. i p⁹ obicit p rōnē. i 2⁹ p auctes. ibi Sacrm ē ꝙ. ſ. ſ.] ꝑma i tres p⁹ ponit obos. 2⁹ rñsionē. ibi Dns itaq; rñ. i. tio rñsionis ꝓfirmationē: ibi Ut aūt tū⁹.] Obo aūt ē oup⁹ vt pz i lra. ꝛ silr solo. Supradictū ē.] H obicit p auctes. ꝛ dicit i tres p. ꝑz tria q̄ ꝺ magr̄z ex auctib⁹ eliciunt. p⁹ ē ꝙ alia ē dilectio q̄ nos oligim⁹ deū ꝛ de⁹ diligit nos. dilectio aūt q̄ de⁹ oligit nos ē. ſ. ſ. g̃ dilectio q̄ nos diligim⁹ deū ē aliō q̄. ſ. ſ. 2⁹ ē qō oī charitas eē ex deo sic ꝛ fides: ſz fides ē ex deo: ita ꝙ ñ ē de⁹: g̃ ꝛ charitas. ꝛ h ponit ibi Si aliud ē iquiūt. Jz ⁹ ē ꝙ charitas oī affectio vl̄ mot⁹ mētis. ſz. ſ. ſ. ñ ē hi⁹. g̃ rē. ꝛ h pōit ibi Alias q̄z.] q̄libz hāz partiū ꝺidit i oboz ꝛ solo

D itelligētiā h⁹ ptis q̄nq; q̄runt. p⁹ vtrum

a charitas augeat. 2⁹ de mō augmēti. ȝ⁹ vtrq; quolz actu augeat. q̄rto vtrū sit aliq̄s ē. n⁹ augmēti. q̄nto vtrū ꝺminuatur.

D p⁹ sic pcedit: vr̄ ꝙ charitas ñ augeat. nihl

a auget nisi q⁹. ſz nullū simp⁹ ē q̄tum. q̄z oē q⁹ ē ꝺisibile. charitas aūt ē simp⁹ bū⁹: ꝛ ita ñ ē q⁹ p se: nec silr p accñs cū ei⁹ subm. ſ. aia sit ēt ꝺisibile: g̃ ñ auget. Si ꝺi. ꝙ q̄ta ē ñ q̄titate mo lis ſz vtut. Lōtra q̄titas vtutis ꝺidit fm oba i q̄ vr̄ pt. ſz i oia oba charitat⁹ pt q̄libz charitas q⁹ tūcūq; qua: g̃ ñ auget fm q̄titatē vtut. Jtē cum augmētū sit spēs mot⁹ q̄ cq̄d auget mouet: ꝛ ꝙ eēntialr auget eēntialr mouet: ſz ꝙ mouet ē cor⁹p⁹ vt ꝑbat ꝓbs. ꝛ qō nālit mouet cor⁹ūpit: cū igr charitas ñ cor⁹ūpat: qz charitas nunq⁹ excidit. i. Lori. xiij. nec sit cor⁹p⁹ mobile. vī ꝙ ñ eēntialr augeat

Jtē c⁹ cā ſp ſe hz eodē mō illud neq; auget neq; minuit: nec aliquo mō variat: ſz cā imediata charitat⁹ de⁹ ē q̄ ſp eoꝺ mō se hz: g̃ caritas ñ variat ꝑ augmētū. P. ȝstat ꝙ augmētū q̄litat⁹ ū ꝑt reduci ad aliquā ſpēm mot⁹ nisi ad alt̄ationē. Sz alt̄atio vt ꝑbat ꝓbs i. vij. ꝓb. ñ ē nisi circa ptē aie ſēſitiuā ꝛ circa oba ei⁹: cū g̃ charitas q̄litas sit ꝛ sit in pte itellectiua: al̄ ñ eēt i angelis q̄ ſēſitiua carēt: vī ꝙ ñ augeat. Lōtra Aug. dic̄ charitas cū fuerit nata nutrit: cū fuerit roborata pficit: oē aūt i q̄ progressus fm ꝺiuersos gradus attēdit auget: g̃ rē. P. p actū deuenim⁹ i cognitionē act⁹. ſz ptigit actū charitatis itensiorē fieri: g̃ ēt ꝛ charitas augeri ꝑt. Rñ. ꝺō. ꝙ q̄ꝺā posuerūt charitatē eēntialit ñ augeri: ꝛ hoz fuit q̄drup⁹ opio. Quiꝺā. n. ꝺixerūt vt magr i lra: ꝙ charitas fm se nō auget: ſz oī augeri i nob inq⁹ nos i charitate pficim⁹: ꝛ h q̄a ponit charitatē eē. ſ. ſ. i quē variatio ñ cadit. Sz h ñ pōt stare: qz ñ ē itelligibile ꝙ nos i charitate q̄ ſ. ſ. ē pficiam⁹ nisi aliq̄d fiat i nob ꝙ pus nō fuit. ꝛ h nō pōt eē tm̄ act⁹: cū oīs act⁹ sit ex vtute aliq̄: ꝛ act⁹ pfectus q̄li. ſ. ſ. vnimur: ē a vtute pfecta p hi tū. Alij ꝺixerūt ꝙ charitas eēntialr ñ auget ſz oī augeri inq⁹ magis firmat i ſbō ꝑz ipsā radicatione. Sz ex h ēt sequtur ipsā augeri eēntialr. nl̄a. n. formula pt itelligi magis firmari i ſbō nisi ꝑ h ꝙ hz maiorē victoriā sup subm̄ suū. augmētuz aūt victorie redūdat i augmētū vtutis: ꝛ ꝑ ꝑns i augmētū eēntie: qz vt̄ si ñ ē ipsa eēntia oz ꝙ sit ab eēntia ꝛ ꝓmēsuret sibi sic effect⁹ cāe ꝓxime. Alij ꝺixerūt ꝙ charitas eēntialr ñ auget: ſz aduenīte maiori charitate mior charitas q̄ ierat ꝺestruitur

Hoc ēt ñ pt stare: qz nulla forma ꝺestruit nisi vl̄ ex ꝺuio agēte vel p accñs ex corruptione ſbi: cum igit subm charitatis maneat ꝛ charitas aduenīēs charitati iuēte ñ ꝺiuers: ñ pōt eē ꝙ ꝺestruat nec per se nec p accñs: sic ignis puus a magno igne pp cōsūptionē māe. Alij ꝺixerūt ꝙ charitas ñ augetur nisi q⁹ ad feruorē. Sz h ēt ñ pōt stare qz feruor charitatis oup⁹ accipit. ꝓpe ꝛ metha⁹. Metha⁹ fm ꝙ ꝺicim⁹ charitatē eē calorē ꝛ itēsionem act⁹ charitatis. metha⁹ ꝺicim⁹ feruorē ꝑz ꝙ Dio. ponit feruidū i amore angelorz. Sic aūt feruor accept⁹ ē p se pns eēntiā charitatis. vñ ñ pōt tali feruore fieri augmētū nisi ipsa charitas eēntialr augeat: cū sil̄ variet res ꝛ oia q̄ p se ꝓsequunt ipsam

Alio mō ꝺr feruor ꝓpe ,put ē i pte ſēſitiua. cum enīz vires iferiores sequant motū superioz si sit i tēsio: sic videm⁹ ꝙ ad apphēsionē mulieris ꝺilce totū cor⁹p⁹ exardescit ꝛ mouet: ita ēt qñ affect⁹ superior mouet i deū ꝓsequtur q̄ꝺā ipressio ēt i vtutib⁹ ſēſitiuis fm quā icitant ad obediēdum ꝺino amori. Jtaq; tio aūt isti⁹ feruoris nō sufficit ad augmētū charitatis: qz fm augmētū isti⁹ feruoris ñ at

tēdit q̄titas meriti cū, pſistat i ꝺispōe corpis. vñ magis feruētes ñ semp magis merent. Sz ille qui oī crescē i charitate crescit ēt i merito si sit in statu merēdi: ꝛ ıō oō ꝙ charitas eēntialr auget. Sciē dū tm̄ ē ꝙ augeri nihil aliō ē q⁹ sume maiorē q̄titatē. vñ ꝑz ꝙ aliq̄d se hz ad q̄titatē ita se hz ad augmētū. q̄titas aūt oī ꝺupl̄r. q̄ꝺā vtutis aūt q̄ꝺā ꝺimēsiua. vtutis q̄titas ñ ē ex genē suo q̄titas: qz ñ ꝺicit ꝺiuisione eēntie sue: ſz magnitudo eius attēdit ad aliq̄d ꝺiuisibile ex⁹ vl̄ mltiplicabile. qō ē ob ꝛ vel act⁹ vtut. Sz ex genē suo ē vel forma accñtal̄ i gñe q̄lit⁹ vel forma subal̄. q̄ tm̄ ñ ē maior vel minor: ꝛ iō augmētū ꝑz q̄titatē vtutis ñ ptinet ad speciē mot⁹ q̄ augmētū oī. ſz magis ad alterationez ꝛ h mō auget charitas ꝛ alie q̄litates. Quātitas aūt ꝺimēsiua ē quoꝺā p accñs: sic albedis q̄ oī quāta ꝑz q̄titatē supficiei: vt i pdicamētis oī. vñ auget nisi p accñs. ſz p se iueniē i corpib⁹ q̄ p se augent. Hoc aūt ꝓtigit ꝺupl̄r: quia aliqn illō qō sumit maiorē q̄titatē mouet ꝺe q̄titate maiorī i minorē. Aliqn aūt ē sine motu ipsius q⁹ augeri oī. vñ nō q̄libz ps auget: sic q̄z ps moti p se mouet. ꝛ h ꝓtigit qñ efficit maior q̄titas p additionē q̄titatis sic qñ addit lignū ligno vel linea lineę. vñ h ē augmētū ſz ñ mot⁹ augmēti. q⁹ aūt moueat aliq̄d ad maiorē q̄titatē ꝓtingit ꝺupl̄r. vel ita ꝙ q̄titas sit p se tm̄ mot⁹. vel ꝙ ꝓsequat tm̄. Qn̄ p se quātitas ē tm̄ mot⁹ oz ꝙ sit ibi additio ad totū. ꝛ ꝙ ad qualz ptē vt totū augeat ꝛ q̄lz ps ei⁹. sic ēt i alt̄ ꝛ i plāt. ꝛ tūc ꝑe ē mot⁹ augmēti. vñ mot⁹ augmēti ñ ē nisi i hñtib⁹ nutritiuā. Lōsequtur ār tm̄ mot⁹ qñ ē ad formā aliquā q⁹ ꝓsequtur aliq̄ q̄titas. cuilz n. forme debet quātitas ꝺebinata: ꝛ qz mot⁹ ñ speificat nisi ab eo ꝙ ē p se tm̄ mot⁹. Jō talis mot⁹ ñ oī p se mot⁹ augmēti. Sz vl̄ gnātio si sit forsitan⁹ alis: sic qñ ex aere fit ignis. vel alt̄atio. qñ ē forma accñtalis: sic in rarefcōne aeris pz. Ad p⁹ g̃ ꝺō ꝙ charitas q̄uis ñ hēat q̄titatē ꝺimēsiua neq; p se neq; p accñs: qz sub ꝛ ēt ei⁹ nō ē q̄titas: tm̄ in ea q̄titas vtut̄ ē. rōne c⁹ augeri oī. sic ꝛ albedo ꝛ calor. Ad 2⁹ ꝺō ꝙ quātitas vtutis attēdit ꝺupl̄r vel q⁹ ad nūz oboz: ꝛ h ē p moduz quātitatis ꝺiscrete. vel q⁹ ad ītensionē act⁹ sup idē obm: ꝛ h est sic quātitas ꝓtinua. ꝛ ita excrescit vtus charitat̄.

Ad ȝ⁹ ꝺō ꝙ charitas ñ oī augeri q̄ sub ꝛ augmēti cū sit accñs: ſz qz ꝑz ipsū attēdit augmētū: sic ēt quātitas augeri oī ꝛ albedo variar̄ qñ aliq̄d p albedinē variat. nec oz ꝙ si essentialr auget ꝙ destruat. Nō. n. aliq̄d ꝑz eēntiā suā moueri ꝺupl̄r. vl̄ qz eēntia ē p se tm̄ mot⁹. ꝛ sic moueri p eēntiam ē eēntiā amittē ꝛ corrūpi: vel qz ē ꝑz aliq̄d ꝓtingi ꝺ eēntie: ꝙ ē p se tm̄ motu: sic oī aliq̄d moueri ē sēntialr ꝺū ꝑz locū mouet. qz fm suā eēntiā i loco ē ꝛ sic eēntiale augmētū oī ꝙ ē ꝑz quātitatē eēntiaz ꝓsitē manēte vna ꝛ eadē eēntia sub ꝺiuersa quātitate. siue quātitas sit ipsa eēntia rei. sic quātitas vtutis ē idē cū ipsa vtute: ꝛ tm̄ mouet p se loquēdo ꝑz quātitatē ꝑz maiorē ꝛ minorē pfectionē vtutis nec tūc p se ꝑz eēntiā mouet qz eē suū retinet. siue si aliud ab eēntia: sicut pz i augmēto corpali. nec oz ꝙ oē qō mouet sit cor⁹p⁹ nisi accipiat ꝺe motu nā li q̄lis ñ ē mot⁹ aie. Ad q̄rtū ꝺō: ꝙ q̄uis cā efficiēs charitatis sit i se imobilis. tm̄ ꝑz ordinem sapietie siue pōt alicui maiorē charitatē pbē ꝑ bñ placito sue voluntatis. ꝛ fm ꝙ aliq̄s ꝺiuersimode se ad charitatē ꝑparat. q̄ ēt se hz aliquo⁹ ad charitatē vt cā mālis recipiēs. ad cui⁹ ꝺiuersitatez ēt sequtur variatio i effectu. Ad v⁹ ꝺō: ꝙ cū alt̄atio passiua icludat i itellectu suo passionē sic ꝺuplex ē passio. ita ꝛ ꝺup⁹ alteratio. ꝺi. n. cōiter passio vno⁹ ois receptio ꝑz ēt ꝙ intellectē pati oī: ꝛ sic ēt alt̄atio ꝑz ista passionē ꝺicta ꝓsistit in q̄libet variatione circa receptionē alicui⁹ q̄litatis: ꝛ h mō pōt eē alteratio ēt i subtijs pure itellectualibus.

Alio mō ꝺr, ꝑe passio qñ abiciē aliq̄d a suba: ꝛ h ē ex actione ꝓtrarij trāsmutātis. ꝛ sc̄z ista passionē alteratio ꝺicta nō ē nisi circa ſēſibilia ꝛ circa ſēſibilē ptē aie ꝑ se. ꝛ circa intellectū p accñs q⁹ ad illas q̄litates q̄ in parte itellectiua ex ſēſib⁹ oriunt sic sūt oēs habitus acq̄siti, quoz nō ē charitas.

D ꝛ sic ꝓcedit vī ꝙ charitas augeat p ad-

a ditionē. ꝓbs. n. ꝺicē p⁹ de gnātione. augmētū ē p existēti charitati additamētū. Si igit charitas auget opz ꝙ p existēti charitati alia charitas addat. Jtē nihil pōt augē charitatē nisi deus q̄ ꝺedit. ſz deus nō agit aliq̄d i aia de nouo nisi p nouū influxū. nō pōt aūt itelligi nouus fluxus nisi aliq̄d de nouo ifūdat: g̃ vī ꝙ charitas augeatur p h ꝙ alia charitas de nouo infusa pñti addatur. Jtē si nō auget p additionē noue charitatis a deo nō vī posse augeri nisi p recessuz a ꝓtrario charitatis. Sz augmētū charitatis pōt eē in illis in q̄bus nihil ē de cōtrario charitatis. sic in angelo ꝛ hoie in statu innocētie. g̃ videt ꝙ ista mō charitas nō augeat sed p̄dicto⁹. P. videt sc̄z hoc ꝙ deus nō ē cā augmēti charitatis. Sz hō q̄ se a cōtrario charitatis refrenat sicut ꝺcupia: ꝛ h est incōueniēs: g̃ videt ꝙ nō augeat nisi per additionē

Lōtra simplex simplici additū nihil maius efficit vt ꝓbat ꝓbs. ſz charitas ē q̄ꝺ simplex: g̃ ꝑ additionē charitatis ad charitatē non efficit maior charitas. P. scōm Dyo. v. c. de ꝺi. no. tm̄ ꝺistat iter ipsas ꝺei ptcipationes ꝛ ptcipātes q⁹ ptcipatio quāto simplicior ē tāto nobilior: ptcipans vero quāto maiorē hz cōpositionē donoz ptcipatoz: tāto nobilius est: sicut eē est nobilius q⁹ viuere: ꝛ viuere q⁹ itelligere. Si vnū sine altero ītelligat oībus enīz eē periculosū ſz qō hz plura ex his melius ē: ſz charitas ē q̄ꝺā ptcipatio ꝺiue bonitatis: g̃ q⁹to cōpositior ē p additionē charitat̄ ad charitatē mīn⁹ valebit. igit si charitas auget p additionē: quāto magis auget min⁹ erit eligēda. h aūt ē ridiculū: g̃ nō augetur p additionē. Rñ. ꝺō ꝙ cor⁹ q̄ ponūt charitatē eēntialr augeri ꝺicta reuertūtur in duas opiniones: quarū vna ē ꝙ augetur p additionē charitatis ad charitatē, alia est ꝙ augetur per intēsionē sc̄z accessū ad terminū. ꝛ in hoc reuertitur ꝙ q̄ꝺā ꝺicāt charitatē augeri p multiplicationē sui in aia sicut lux in aere. lux enī nō augetur nisi p intensionē sicut alie q̄litates.

P. ima aūt positionē nō possū itelligē. qz in oi additione oz itelligē duo ꝺiuersa: quoz vnuz alteri additur. Si aūt intelligātur due charitates. aut itelligētur ꝺiuerse sc̄z specie aut sc̄z nūz. Lōstat

q̄ nō fm spēz cū oēs charitates sint i eadē spē v̄tutis. Diuersitas aūt ex diuersitate mās sic̄ h albedo differt ab illa nūo: q2 ē i diuēso subo vñ ñ pōt q̄litas addi q̄litati nisi p h q̄ sbm sbo addit. Charitas aūt q̄ pōt addi nunq̄ fuit i alio sbo ante q̄ i isto. ex h q̄ ē i isto ñ differt nūo ab alia charitate in eodē exñte vt ꝓbarū ē. vñ nullo modo ē itelligē ibi additionē. Sz ista pō ꝓuenit ex falsa imaginatiōe: q2 augmētū charitat imaginati fit ad mōz augmēti corporalis i q̄ fit additio q̄titat ad q̄titatē. Et iō dico q̄ qñ charitas augeat nō h ibi additē sic ꝓbō. Et dicī i. iij. ꝓb. q̄ aliq̄d efficit magis albū vl magis calidū: ñ ꝑ additionē alic̄ albedis vl caloris: sz q2 illa q̄litas q̄ ꝓus erat itēdit fm ꝓpinq̄tatē ad ī̄m. h aūt itēsio ꝓtingit diuersimode i q̄litati b̄ simplicib̄ et cōpositis ꝑmis et sēcīs. Qualitates. n. cōposite vl scōe itēdunt fm itēsionē q̄litatū ꝑmarū sic̄ sapor et sanitas et alia hui⁹ fm itensionē calorīs et frigorīs humorīs et siccitatis.

Qualitates aūt ꝑme et simplices itēdunt ex cās suis. s. ex agēte et recipiēte. Agēs. n. itēdit reducer patiēs de pō i actū sue sīlitudis q̄tūcūq̄ p̄t: sic̄ at ñ calidū ē pō calorīs: ita min⁹ calidū ē pō recipiēs magis calidi. Un sic̄ p rōnē calidi efficit ō ñ calido calidū: ñ q̄ ponat ibi alīq̄s calor: sz q2 calor q̄ ē i pō educit i actū: ita et efficit magis cal. p actionē calidi in q̄⁹ educit calor q̄ erat vt act⁹ imperfect⁹ i maiorē ꝑfectionē et maiorē assīlationē agētis et h ꝓtingit fm q̄ pō sbiecta actui q̄ q̄dē q̄⁹ i se est ad multa se hz magis ac magis ītrat sub actu illo. Uel q2 augeat vt agētis sic̄ ex ꝓiūctione p lūi luminū itēdit illuminatio. Uel ex parte ipsi⁹ māe scōm q̄ magis efficit susceptibilior illi⁹ act⁹ sic̄ aer q̄to plus attenuat fit susceptibilior lumis. Intēsio autē charitatis ñ ꝓtingit ex h q̄ vt agētis fortificet sz tm ex h q̄ nā recipiēs q̄ q̄⁹ ise disp̄sionē q̄ daz hz fm q̄ ē i pō ad plā: magis ac magis ꝑparat ad susceptionē grē scōz q̄ ex dicta multitudīe. s. ꝓfusione pōlitatis i vnū colligit p opationes q̄b⁹ ad charitatem suscipiendō ꝑparat: vt ꝓus dictū ē. Et iō Dio. pfectū scitatis sp designat p h q̄ ē ex pterita vita i vnicā ꝓsurgē. Et sic pz q̄ augmētū charitatis sīle ē augmēto q̄litatū nāliū lz origo ei⁹ differat ab origine illarū. Cui⁹ rō ē: q2 q̄litates nāles educunt de pō māe. quarū ictho ationes quasdaz māe de⁹ de creationis ididit: et iō qñ i actū ꝓcedūt ē exit⁹ de impfecto ad pfectū dona ār gratuita ñ educunt q̄si de pō nāe: q2 nihil ē i pō nāli q̄ p agēs nāle educi ñ possit: et iō origo grē ē p nouā infusionē: sz augmētū ei⁹ ē p h q̄ de impfecto ad pfectū act⁹ infusus educit. Ad p⁹⁹ igit dō: q̄ ꝓpō phī itelligit de augmēto corporalī q̄ sit sp p additionē q̄titatis: q2 i hac mā ab ipso ꝓponit. Ad 2⁹⁹ dō: q̄ de⁹ vna et eadē operatione agit i oia q̄ sūt: q̄uis forte illa opatio differat solū scōz rōnē: secūdū q̄ exit a rōne diuersor attributor⁹ vl diuersarū idearū. vñ dico q̄ vna et eadē operatione ifundit grā et auget: nec ē diuersitas nisi ex parte recipiētis q̄ ex illa operatione plus minusue recipit: scōz q̄ ad eā diuersimode ꝑparat: sic̄ eadē irradiatō ne solis efficit aer clar⁹ et magis clar⁹ depulsis nebulosis vapor⁹ib⁹ q̄ receptionē lumis ip⁹ impediēbāt. vñ ñ oz q̄ sit ibi et alia charitas. ℣. ēt si eēnt duę operationes ñ oportēret q̄ tīnarent ad duo diuersa scōz sbaz: sz ꝑ⁹ tīnaret ad eē charitatis ꝑfecte. 2⁹ ad eadē charitatē scōz pfectionē scōm q̄ alīq̄d educit de impfecto ad pfectū. Ad 3⁹⁹ dō: q̄ ñ ē de rōne itēsionis alic̄⁹ q̄litatis q̄ sit p remotionē a ꝓpō. sz h accidit q̄litati scōz q̄ ē i sbo ꝓticipāte ꝓpriū: sz h ē de necessitate intēsionis q̄ qualitas educat de impfecto ad pfectū: sic̄ patet de diafono i q̄ nihilē ꝓpriū luci: q̄ ꝑt lumē icēdi scōz cremētū v̄tutis illuminātis. h aūt iperfectio ē ex pōlitate ipsi⁹ mātē q̄ subiacēt pfectioni et actui. cū. n. omnis pō receptiua ad multa se hēat scōz istā simplicitatē ipsi⁹ dissīle ē ꝑ n⁹ agēti q̄ ē tīnatū ad actū vnuz et scōz q̄ ista ꝓfusio pōlitatis magis subiacēt actui pfectior⁹ pficit act⁹: et ipsū pfectū magis efficit vnū et magis assīlatū ꝑn⁹ agēti. h aūt ꝓfusio pōlitatis ē i q̄libz nā creata scōz q̄ nōdū ē pfecta p actuz. vñ ēt p istū mo⁹ ponit Dio. c. iij. ce. hier. purgationē i angelis. s. scōz q̄ remouent a ꝓfusiōe dissīlitudinis. Ad q̄rtū dō: q̄ eodē mō sum⁹ cā augmēti gr̄e: sic̄ et cā ipsi⁹ grē. s. p mo⁹ disp̄onis tm. Sz efficiētia vtrobiq̄ ē ex pte ipsi⁹ dei: sic̄ ꝑz ex bȳs q̄ supra dicta sūt.

a Ad 3⁹⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ charitas quolibz actu augeat. vbi. n. eadē cā ē⁹ idē effect⁹. Sz oīs act⁹ charitatis sūt eiusdē spēi: q̄⁹ ad cē moz ale. sic oēs act⁹ fortitudinis: g̃ cū alīq̄s act⁹ charitatis charitatē augeat: vī et q̄ libz act⁹. Itē q̄ facē ꝑt maī⁹: ꝑt et facē mīn⁹: sz quolibet actu charitatis meret q̄s vitā eternā: g̃ et pōt mereri augmētuz charitatis. ℣. q̄libet act⁹ charitatis ē lōge potētior q̄⁹ ad cē grē q̄⁹ act⁹ q̄ sūt ex nālib⁹ tm: sz p act⁹ q̄ si tm ex nālib⁹ hō ꝑparat ꝑ modū disp̄onis ad recipiendā grāz: g̃ multo magis p quēlibet actū charitatis disp̄onit ad charitatis augmētū. Contra ex cisdē ꝓncipiis ex q̄b⁹ aliq̄d nascit et augmētat: sz vn⁹ act⁹ ñ sufficit vt disp̄ones vt charitas ifundat: g̃ nec ad h vt augeat. ꝓbō me. maiorez cālitatē hz act⁹ nī ad vtutē acq̄sitā q̄⁹ ad charitatē ifusā sz vn⁹ act⁹ ñ sufficit ad gnationē v̄tutis acq̄site. q̄n imo ex frequēti bñ agē fit habō bon⁹ fm ꝓbm. g̃ multo min⁹ vn⁹ act⁹ sufficit disponē ad charitatē. Itē scōz augmētū charitatis auget et ꝑ miū subale: sz nō quolibz actu charitatis auget ꝑ miū subale. dē n. cōiter q̄ plib⁹ op⁹ib⁹ i charitate factis non plus meret q̄s q̄⁹ ad augmētū ꝑmū subalis q̄ vno actu ex eq̄li charitate facto: g̃ ñ quolibz actu charitatis auget. Rñ. dō. q̄ ñ eodē mō se hz act⁹ informat⁹ charitate ad augmētū charitatis. Act⁹. n. q̄ ē ex charitate ordinat ad augmētū charitatis et p modū disp̄onis et p modū meriti. et act⁹ ꝓcedens charitatē ad hñō charitatē: sz act⁹ ꝓcedēs charitatē ordinat ad ꝓñō charitatē solū p modū disp̄onis vt. ā. dictū ē. et nō p modū meriti: q2 añ charitatē nullū pōt eē meritū. Neuē aūt act⁹ ordinatur ad hñdā vel augmētādā charitatē p modū alic⁹ efficiētie: sic̄ ordinant act⁹ nī ad hñdū hi⁹ acq̄sitos. Sciēdū ē igit q̄ act⁹ q̄ ꝓcedit charitatē qñ q̄ vn⁹ solus disponit vltima disp̄one vt ifūdatur charitas scōz imobilitatē dine bonitatis p quam vnicuiq̄ largit scōz q̄ ꝑparatū ē ad recipiendū.

qñ aūt vnus actus ñ disponit nisi disp̄one remota. et sequēs actus magis disponit: et sic de inceps scōm q̄ ex multis bonis actibus puenit ad vltimā disp̄onē inq̄⁹ actus sequēs semp agit i v̄tute oīum ꝓcedētiū vt ꝑz i guttis cauātibus lapidē. qō ñ q̄libet aufert aliq̄d de lapide: sz oēs ꝓcedētes disp̄onūt et vna vltima agēs i v̄tute oīum ꝓcedētiū iquātū. s. iuenit mātām disp̄ositā ꝑ ꝓcedētes cōplet causationē. h aūt iō ꝓtingit q2 hō ē dñs sui act⁹. vñ pōt agē fm totā v̄tutē nāe sue vel scōm ptē: qō ñ ꝓtingit i illis q̄ agūt ex necessitate nāe: semp. n. agunt tota v̄tute sua: qñ g̃ ita ē q̄ hō nō hns charitatē ex tota v̄tute bonitatis nālis sibi idite mouet ad charitatē. tūc vnus actus disponit eū vltima disp̄one vt charitas sibi det. qñ vo ñ scōm totā v̄tutē sed scōm aliq̄d eius ꝑparat ad charitatē: tūc actus ñ ē sic disp̄o vltima sed remota et ꝑ plēs actus poterit puenire ad disp̄onē vltimam. Silr dico ex parte alia q̄ qñ actus charitatis ꝓcedit ex tota v̄tute hītis: et q̄⁹ ad v̄tutē nāe et q̄⁹ ad v̄tutē hitus i fusi. tūc vnus actus disponit et meret augmētum charitatis vt statim fiat. Qñ aūt ñ scōm totā v̄tutē ꝓcedit actus. ille tunc ē vt disp̄o remota et ꝑ terit tūc ꝑ plēs actus puenire ad augmentū charitatis. ñ tñ de necessitate: q2 hō quantūcūq̄ sit dispositus pōt ñ agē scōm rōnē disp̄onis illius. qō ñ ꝓtingit i disp̄onibus ñ volūtarijs rōne tā dicta.

Ad p⁹⁹ igit dō: q̄ ñ eodē mō se hz q̄libet actus charitatis: eo q̄ vnus pōt eē magis ītēsus: et etiaz vnus pōt eē disponēs i v̄tute pluriū ꝓcedētiū: vt dictū ē: et iō ñ sequit idē effectus. Ad 2⁹⁹ dō: q̄ ꝑmiū subale vite eterne ordinat sic̄ finis ad act⁹ charitatis et cōmēsuratur ad iuicē n scōm eq̄peratiā sed scōm ꝓportionē. vñ actui charitatis debetur ꝑmiū subale et actui maioris charitatis maius ꝑmiū. vñ q̄libet actus charitatis inq̄⁹ ē ifoz matus tali hitu ordinat ad ꝑmiū subale: nec tñ ad augmētū ꝑmū: sic̄ nec ad augmētuz charitatis fm q̄ charitas remanet ꝑn⁹ merēdi: sz solū ꝑz q̄ augmtū charitatis ꝓtinet ad pfectionē ꝑmū. Ad 3⁹⁹ iā ꝑz rnsio ꝑ id q̄ dictū ē. q2 act⁹ charitatis excedit actū ꝓcedētē charitatē i h q̄ hz v̄tutē merēdi. et ita accidit plus ad cālitatē charitatis q̄⁹ act⁹ ꝓcedēs charitatē. Ad q̄rtū dō: q̄ ad h q̄ aliq̄ pfectio ītroducat duo requrunt. vnū ex pte itroducētis vt sua opatio cōmēsuret ꝑz eq̄litatē pfectioni introducēde. Nō. n. ex pua calefactione iducitur calor ignis: sz ex tali calefactione q̄ hz eq̄lē v̄tutem ad minus ex suo ꝓncipio calorī ignis. Aliud ex pte recipiēt⁹ vt disp̄o sua ꝓportionet eodē mō pfectioni iducēde. Cōtingit aūt qñq̄ sic̄ i opibus aie q̄ aliq̄d disponit et pfectionez recipit a seipso vt i scia et v̄tute pz. vñ ad pfectā disp̄onē sufficit q̄ aia operet fm v̄tutē ꝓportionatā illi pfectioni q̄ inducēda est. et q2 tota capacitas aie vix sufficit ad receptionē tātē pfectionis q̄ta ē charitas nisi de⁹ de sua liberalitate supplēr. Iō ad h q̄ sit i aia vltima disp̄o ad charitatē requrit act⁹ q̄ sit fm totaz v̄tutē suā: et iste sufficit q̄⁹ i nobis ē. Sz minor non sufficit ad talem disp̄onē. Ulterius i illis perfectionib⁹ q̄ bus p actū aie nō tm ē disp̄o: sz et ipsa pfectio exigit q̄ act⁹ ipsius aie sit ꝓportionatus et eqlis in v̄tute ipsi pfectioni introducēde. ois aūt hitus de rōne sua hz q̄ sit difficile mobilis. i. hz firmitatē quādā. vñ qñ vna actio aie hz firmitatē iduc hitū: sic̄ ꝑz q̄ vna demōstratio ꝓpt sui certitudinē et firmitatē hz hitū scie. qñ aūt vnus actus nō hz firmitatē nō sufficit vnus sz oz q̄ sint plures vnde ex vno argumēto dyaletico nō gnātur opinio: sz ex pluribus congregatis. ita et q2 actus voluntatis humane nō hz firmitatē cū volūtas indeterminate se habeat ad multa. hitus v̄tutū politicarū q̄ acq̄runt ꝑ actus volūtatis nō ꝑnt tm acq̄ri p vnū actū: sed oz q̄ multi ꝓueniant. hitus aūt charitatis nō hz firmitatē ꝑ actū aie: sz a cā sua q̄ de⁹ et iō vnus actus volūtatis pōt sufficē ad hoc q̄ charitas ifūdat. et silr ad h q̄ augeat. Ad v⁹⁹ dō: q̄ qñ ē talis actus charitatis q̄lis requrit ad augmētū charitat: tūc etiā auget ꝑmiū substātiale qō debet charitati maiori ꝓsequēti actū nō charitati q̄ est radix actus. Nō aūt oēs sūt tales vt dictū est. et iō ad multitudinē actuū nō sequtur de necessitate augmētum ꝑmū subalis.

D 4⁹⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ augmētū charitat hē
a at aliquē tīnū. pfectio. n. excedit capacitatem pfectibil. sz capacitas aie finita ē: g̃ non pōt recipe nisi pfectionē finitā: sz ois mot⁹ q̄ ē ad finitū finit⁹ ē: g̃ augmētū charitatis qō ē ad pfectō nē aie ē finitū. ℣. nihil ordinate mouet ad id qō ꝓseq̄ ñ pōt ēē. sz ꝓbatur: sic̄ q̄ ñ pōt eē i egypto ñ mouetur ordinate ad cūdū illuc. sz infinitū distās nullus pōt ꝓseq̄: g̃ nullus mot⁹ pōt eē ꝑz instātia infinitas sz ois motus infinitus ē ex distātia infinita: g̃ nullus motus ē infinitus: sz augmētū charitatis ē q̄dā motus. g̃ venit ad aliquē tīnū. ℣. sic̄ ista dicit magr grā xp̄i nihil pōt et deus mai⁹ facē: sz si augmētū charitatis grē eēt i infinitū q̄libet charitate possz eē aliq̄ maior: g̃ ñ ē infinitum. Et silr pōt dici de btā v̄gine de q̄ dic̄ Anſ. q̄ ea puritate nititur q̄ maior sub deo neq̄ intelligi. Et silr ēt de beatis quorū charitas augeri nō pōt. p q̄ oia videt q̄ augm̄tū charitatis veniet ad tīnū aliquē q̄ augeri ñ pt

Cōtra augmētū charitatis ē scōm maiorez assimulationē ad deum: sz quātūcūq̄ alīq̄s accedat ad dei sīlitudinē semp i infinitū distat ab eo: g̃ semper magis pōt accedē: et ita vi q̄ augmētuz charitatis sit i infinitū. ℣. q̄ ñ charitatis actus ꝓcedit a maiori charitate maiorīs ē v̄utis i meredo sz actus charitatis ꝑfecte meret augmētū charitatis: g̃ multo magis merebit q̄⁹ to charitas magis pficiet: et ita augmētū charitatis nunq̄ stabit.

Rñ. dō: q̄ de. īmino augmēti charitatis dupl̄r possumus loq̄. aut q̄⁹ ad id qō ē. aut q̄⁹ ad id qō pōt eē. Sicut ēt dicimus q̄ sūmū malū nō est quo nō possit eē aliq̄d pei⁹. tñ aliq̄d ē sūme malū quo nihil ē peius. Similiter dico q̄ augm̄tū charitatis puenit ad aliquē terminū vltra quē charitas nō auget in quolibet hoīe. nō tñ puenit ad aliquē terminū vltra quē nō possit augeri. cuius rō ē ex pte ei⁹ qō mouet. sz h augmētū et ex pte ei⁹ ad qō mouet. id ār ad qō mouet aīa i augmto charitat ē sīlitudo dine charitat cui assimulat. ad quā cū infinita sit in infinitum pōt accedi plus et plus et nūq̄ adequabit pfecte: ex parte aūt eius qō mouet

ē q ipsa alia q̄ plus recipit de bonitate dīna ⁊ lumine gr̄e ipsius: tāto capacior efficit ad recipiendū. ⁊ iō q̄to plus recipit tāto plus pōt recipe.

Cuius rō ē. q2 pōe māles sūt terminate ⁊ finite ꝑ exigētia māc. ⁊ iō nō pñt recipe nisi ſm ꝓportionē, māc. pōe aūt imāles ñ limitāt ex mā: sed magis ſm q̄titatē bonitatis dine i eis ꝓcepte. vñ quanto plus addit de bonitate tāto magis ē de pō ad capacitatē. sic ꝑz de exᵒ pbi de sēsu ⁊ itellectu. iḡ. ò alia: dic. n. q sēsus a fortib⁹ sēsibilib⁹ corrūpūtur ⁊ ñ augēt eoꝝ capacitas q2 sūt pōe māles. ſz itellectᵃ q̄to magis itelligit difficilia tāto ēt plus pōt ita ēt q̄to nā spūal' plus recipit de charitate plus pōt recipe. Quidā aūt cōparātes capacitatem sube spūalis capacitati sube mālis dixerūt q est finus i augmēto charitatis ſm capacitatē nāe. ſ. q nō recipit creatū de charitate q ipleat capacitas pᵃ q̄ erat ex nā ñ pōt plus recipe ⁊ ponūt exē plū de aere q̄ hz finū subtilitatis sue quē nō excedit. vñ pōt i eo intrēdi lumē ſm q magis ⁊ magis deprauat a vapoꝛib⁹ pmixtis: ſz qñ puenit ad puritatē nāe sue nō pōt ampli⁹ purificari nec illuminari ab eodē illumināte: ſz nō ē sīle de capacitate sube māl ⁊ spi. vt dictū ē. Ad pᵐ igit dō: q q̄uis capacitas aie sit finita i actu: tñ pōt plus ⁊ plᵒ infinitū elargari ſm q plus ⁊ plus recipit. nūq̄ tñ erit infinita nec recipiet pfectionē infinitā: sic ēt ꝑz i additione nūi q̄ i infinitū ē iponibilis. nūq̄ tñ est aliq̄s numerus infinit⁹ i actu: q2 pō additionis numeroꝝ: vt dicē Lōmē. i. iij. phy. nō est vna ſz semp ex noua additione efficit alia pō i nūo ſm q efficit noua spēs nūi. vñ q̄z pō pōt exire i actuz: nō tñ pōt ē vt oēs exeāt i actū: q2 i quoꝝ actu addit ēt pō: ⁊ ita ē ēt h̄ de capacitate aie. Ad 2ᵐ dō: q qōꝝ augmētū charitatis finatū ē: ⁊ ē ad finum quē ꝓfec pōt hō: ſz tñ ille fin⁹ cū ñ sit actᵃ purus ē ꝑmixtᵃ pōe. vñ adhuc pōt esse aliud augmētum numero. ⁊ ita in infinitum augmentuz succedere augmēto. ⁊ h̄ mō intelligit augmētū charitatis: ſterminatū. Ad 3ᵐ dō: q gr̄a xp̄i q̄uis ſm eēntia ēt finita: tñ ſm q̄d fuit ifinita. inq̄ᵐ. ſ. erat dispositio ꝓgruitatis ad vnionē: ⁊ inq̄ᵐ ꝓcurrebat i opatione xp̄i q̄ erat vtutis infinite ex h̄ q erat ꝑsone dine ⁊ aliꝰ modis vt dicet i 3°. ex h̄ hēbat q ñ poterat augeri. Ad illud qō obijcit de btā vgie dō ē q differt puritatis augmētū ⁊ charitatis. augmētū. n. puritatis ē ſm recessū a ꝓtrario: ⁊ q2 in btā vgine fuit deprauatio ab oi pctō. iō puenit ad sūmū puritatis. sub deo tñ i q̄ ñ ē aliq̄ pō deficiē di q̄ ē i q̄z creatura q̄ᵐ i se ē. charitatis aūt augmētū ē p accessū ad dīnā bonitatē. ⁊ iō ñ habuit btā vgo sūmā charitatē q̄ maioꝝ ñ possit itelligi: q2 ēt ꝓfecit i charitate ⁊ gr̄a. Ad illō qō obijcit de bris dō q charitas ñ augeī i eis ꝓpter ꝓditionē status: q2 ñ sūt i via ſz in finō vie. vñ dat eis pmium ſm illud q charitas i statu vie i eis creuit.

Dᵛ sic ꝓcedit. vī q charitas minuat: ꝓtraria. n. nata sūt fieri circa idē. ſz augmētuz ⁊ diminutio sūt ꝓtraria. cū igit charitas augeat vī q minuat. Itē Aug. dicit: vbi magna cupiditas ibi parua charitas: ⁊ alibi minus te amat q̄ aliq̄d tecū amat. ſz cōtingit cupiditatē augeri: q̄ ēt charitatē ꝓtingit minui. Ꝑ. veniale pctm̄ ē malū cul'pe: ſz oē malū aliq̄ bonū adimit sibi oppositū: cū igit malo culpe opponat bonū gr̄e vl' charitas adimet veniale pctm̄ bonū charitatis ſz nō adimit totū: q2 sic excluderet a regno. sola. n. charitas diuidit iter filios regni ⁊ pditionis ſm aug. ⁊ sic ēt mortale. q̄ adimit aliq̄d ei⁹. q̄ diminuit ipsā. Itē ſm q aliq̄s se disponit ad charitatem ⁊ gr̄am ſm h̄ sibi deus ifūdit: q2 ꝑz Aug. lumē dine gr̄e oīb⁹ pñs ē. Sz q aliq̄ ñ suscipiat ea ē q2 auertūt se ab illo. sic q̄ claudit oculos ad lumē solis. ſz ꝓtingit q aliq̄s m⁹ n⁹ disponit se ad charitatē quā ꝑfecerat: q̄ min⁹ ꝑticipabit de lumine gr̄e ⁊ de charitate. Cōtra q̄lz charitas creata est finita ſz oē finitū ſm ꝓbm pᵒ phy. cōsumit ꝑ ablationem ablato quodā semp ⁊ semp. si igit veniale ñ diminuit aliq̄d de charitate sequēs ēt diminuet. ⁊ sic mᵗ tiplicatis venialib⁹ tota charitas tollet: ſz charitas nō tolleī nisi p mortale pctm̄: q̄ multa venialia fiēt vnū mortale qō nullus ponit. Si di. qō in ista ablone ē sic i diſione cōtinui q̄ ē i finitū si fiat ſm eādē ꝓportionē ⁊ nō ſm eādē q̄titatē. Ꝑ. q̄ñ est diſio ſm eādē ꝓportionē illud qō post aufert semper ē minus eo qō ꝑus auferebat: sicut si pᵒ auferat ⁊tia ps linee: ⁊ postea ⁊tia illi⁹ residui. ⁊ sic de inceps semp acceptū post erit finⁿ ſm q̄titatē. Sz q sequēs veniale nō hz minorē vtutē q̄ ꝑmū pōt ꝓtingē q̄ admet de charitate q̄ᵐ ⁊ ꝑmuz: ⁊ ita ex toto charitas cōsumet ꝑ ablationez. Rñ. dō. q charitas nō pōt diminui ēntialr. nisi forte p successionē. ita. ſ. q destruat charitas q̄ iest p mortale pctm̄. ⁊ postmodū minor infūdat ꝑ minorez ꝑparationē: ⁊ cā hui⁹ ē: q2 cā diminutionis charitatis nō pōt sumi ex pte dei cū nullus defectᵗ reducat i ipsū q̄ ē actᵗ cōpletus sic i cām: oportēt q si charitas diminuat q diminutionis cā ex parte nra suscipiat. Defectᵗ aūt ꝓtingēs ex pte nra. vl' ē ex cessatione actᵗ. vel ex ioꝛdinatione. ex cessatō ne actᵗ nō pōt remitti charitas sic habitus vtutū ac dsitarū ſm id qō ise ē. firmitas. n. charitatis ipsi⁹ nō ē ex actu nro ſz ex ꝓncipio ifluēte vt dictū est vñ cessātib⁹ actib⁹ manet nihilominus idē robur charitatis: ſz verū ē q ꝑ actᵗ frequētes disponūtur oēs vires aie ⁊ mēbra corꝑis redigunt i obsequm charitatis i quo ꝓfitit feruoꝛ vt dictū ē. ⁊ iō ex otio tepescit charitatis feruoꝛ. habitus aūt acqsitarū vtutū robur ⁊ firmitatē hñt ex nris opib⁹ vñ cessātib⁹ opibus remittit robur vtutis ēt in se Inoꛛdinatio aūt actᵗ vel ē circa finē vel ē circa ea q̄ sūt ad finē. Si circa finez ita. ſ. q finis tollat sic charitas ꝑz quā adhereī finis tollit: ⁊ h̄ fit ꝑ mortale pctm̄. Si aūt circa ea q̄ sūt ad finez. ita. ſ. q finis remaneat ⁊ioꛛdinate aliq̄s imoꛛeī circa ea q̄ sūt ad finē: ⁊ talis ioꛛdinatio q̄ ē pcti venialis nō attingit charitatē q̄ ē ſm adhesionē finis: ⁊ iō nihil diminuit de ipsa. ſz verū ē q sic ea q̄ sūt ad finē disponūt ad finē. ita ioꛛdinatio i eis ē diſpō ad ioꛛdinationē q̄ ē circa finē ſm q dicim⁹ q venialе pctm̄ est diſpō ad mortale. vñ ꝑ hoc venialia disponitur q̄s ad amissionē charitatis. ⁊ ide ē q charitas oꛛ diminui q̄ᵐ ad radicationē ⁊ feruoꝛē ⁊ nō q̄ᵐ ad ēntiā. Quātuz ad radicationē q̄dez

ſm q fit disp̄o ad ꝓxiū. vñ minuit firma ihesio caritatis. Scōz feruoꝛē vo. put ipedit obedientia ifeꝛioꝛ viriū ad supioꝛes ex quo dict⁹ feruoꝛ causa bat. Ad pᵐ igit dō q ꝓxia nata sūt fieri circa iō nisi alterū nāliter ēsit. ⁊ oꛛ nāliter ineē, qñ ꝓsequit causas ei⁹. vñ dico q augmētabilitas ꝓsequtur caritatē nāliter. nō aūt diminubilitas: q2 ex pte suscipiētis ⁊ ifluētis pōt eē aliq̄ cā augmēti ⁊ nō diminutionis vt dictū ē. Ad 2ᵐ dō: q cōmēsuratio cupiditatis ⁊ charitatis ꝑ oppositū pōt itelligi dupl'. Uel q̄ᵐ ad ipsū fieri charitatis. vel q̄tuz ad eē. Si q̄ᵐ ad fieri tūc verū ē q̄ q̄to p'actᵗ ioꛛdinatos magis dñat i eo cupiditas minus disponit ad charitatē vel augmētū eiᵗ: q2 ad habendō charitatē vl' ad pficiendō ꝑa disponūt actᵉ nr̄i. Si q̄ᵐ ad eē tūc cū actᵉ nr̄i nō sunt cā eē ipsi⁹ charitatis ex ioꛛdinatione actuū ꝑ cupiditatē nihil derogatur charitati q̄ᵐ ad suū eē: ſz solū q̄ᵐ ad feruoꝛē scōz qō debabilitant iferioꝛes ꝓtes a charitatis obediētia. Ad 3ᵐ dicendum: q veniale nō pōt admere aliq̄d de charitate: q2 nō attingit ad illā ptē aie vbi ē charitas. sicut. n. supioꛛ pars itellectᵗ est in ꝓsideratione ꝓncipioꝝ ꝑ se notoꝝ ū q̄ alia cognoscūtur. vñ q̄tacūq; dubitatio oꝛiat circa conditiones de certitudine ꝓncipioꝝ nihil minuit: ita ēt supioꛛ pars affectᵗ ē i adhesione finis, ꝓpter quē oia diligunt. vñ quecūq; ioꛛdinatio ꝓtingit ꝺ illa q̄ sūt ad finē nō minuit ihesio finis que est per charitatē nisi ponat finis ꝓxius. vñ veniale q2 nō ponit finē idebitū nō attingit ad illud supmū affectᵗ vbi est charitas. ſz sicut veniale nō est peccatū simpᵉ: ſz solū inq̄tū est disp̄ositio ad mortale: ita ēt ꝑuat bonū q̄ se hz vt disp̄ositio ad charitatē i feruoꝛē q̄ ꝓtingit i habilitate actᵗ ex diligēti obediētia vel subiectione iferioꝝ viriū ad supioꝛem partē affectᵗ in qua est charitas. Ad q̄tū dō: q disp̄ositio ad charitatē est ſm actᵗ inferioꝝ viriū, put opant circa ea que sūt ad finē: sicut per ea que sūt ad finē deuenit in finē. habito ēt fine nō indiget hijs que sūt ad finē. vñ quecūq; ioꛛdinatio fit circa ea nō redūdat in deoꛛdinationē finis nisi per modū disp̄ositionis: sicut ēt cognitio ꝓncipioꝝ ꝓmoꝝ determinat in nobis per sēsus: qui si ēt destruātur nō minuit certitudo ꝓncipioꝝ que nō est acqsita: ſz nāliter ēsita. ⁊ similiter ē de charitate ifusa. Sicut deᵒ dr̄ magr̄ ⁊ exal. in nobis.] Inq̄ᵐ. ſ. magnos nos ⁊ altos in se facit qō nō ꝑt eē nisi ſm amplioꝛē pceptionē bonitatis ipsius: ⁊ iō oportet redire in h̄ q aliq̄ō creatuz a deo in nobis ponat. Sūt tñ multi qui eū nō hñt.] illi enim eū tm̄ hr̄e dicunt quoꝝ est vt hēditas qui ipo fruunt vel in spe vel i re. Sine. ſ. ꝑstat xp̄m ⁊c.] h̄ pōt dupliciter itelligi. vl' ita q sine. ſ. a nobis habito per charitatē per charitatis donū nō possumus ꝑcepta deī implere vel xp̄m diligere: et h̄ verū est meritoꝛie vel sine. ſ. quocūq; mō opante in reb⁹: ⁊ sic verū est q nec homo nec aliq̄ creatura sine. ſ. opationē aliquā hr̄e pōt. Sz h̄ non est de intētione Aug. Spi. ſ. qui est vite dup'.] vī h̄ nō eē ad ꝓpositū: q2 vt notula exponit. h̄ itelligit q2 petit duplex donū. ſ. ꝓphīe ⁊ miraculoꝝ: que in Delia erāt ⁊ q nō petierit magis. ſ. habē

Sz dō q etiā ista expositione, stāte, pbat intentio Aug. q2 si oēs acciperēt eū equaliter si ipse. ſ. habebat. nō enim in se fieri potuisset: ⁊ si nō habebat vel se hr̄e nesciebat simpliciter. ſ. ſ. petiuiſſz vñ per h̄ q. ſ. ſ. hr̄e sicut in Delia erat petit. oñdit Delia multis exellētijs. ſ. ſ. hr̄e. Ꝓpoꝛtia mēsura cōple.] dr̄ eē ꝓꝓtia mēsura vniuscuiusq; ⁊ ex pte ipsi⁹ dei q̄tū ipse vnicuiq; ꝓdestinauit: ⁊ ex parte ipsius qui recipit ꝓsiderata simul capacitate naturaliū ⁊ conatu eius. Supꝛa dictū est q. ſ. ſ. ⁊c.] Nota q auctes que ꝓtra magistrū iducūtur tria dicūt. Quedā. n. pmo iducte dicūt aliā eē charitatē qua deus diligit ⁊ qua nos diligimus. q magister aliā exponit eē rōnem: vel ſm modū itelligēdi ⁊ nō ſm rez. Alie vo, secūdo itroducte dicūt dilectionē a. ſ. ſ. eē: ⁊ ita cū. ſ. ſ. nō sit a se charitas nobis creata nō erit. ſ. ſ. Sz ipse rñdet q q̄uis ſ. ſ. nō sit a se: tamē dat a se. ⁊ ſm hūc modū charitatis dicit a. ſ. ſ. Sz h̄ rñsio est insufficiēs q2 nō tm̄ dicitur charitas dat a. ſ. ſ. sed etiā est ab eo qō de ſ. ſ. ꝓcedi nō pōt. Alie tertio itroducte dicunt charitatē eē motū vel affectū mētis q̄ᵗ. ſ. nō cōuenit. Sed ad h̄ rñdet q ista ꝓdicatio est per causam eo q charitas motus vel affectionis mentis causa est: qui est diligere. ⁊ h̄ expositio vera ē: q̄uis nō ſm intētionē magr̄i: charitas enim est causa affectionis sicut habitus eliciēs actū ⁊ nō solū sicut mouēs animā ad actū dilectionis vt ipse intēdit. vñ ꝓpter mouet questionē cū. ſ. ſ. qui charitas ab eo dicit moueat animā ad oēs actus vtutum quare spāliter dr̄ mouere ad actū dilectiōis

Et rñsio sua ꝑz in lr̄a: sed eius qō in solutione supponit causā nō assignat. ſ. q. ſ. ſ. causet hē actū qui est diligere nullo habitu mediāte. vñ quo ad h̄ remanet insoluta.

Utrū spīritus sāctus eadez rōne dicatur donū ⁊ datuz siue donatū. Di. xviij.

Reterea diligenter cōsiderandum est cum spūs sāctus dicatur donuz ⁊ datum, vtrū eadē ratione vtrūq; nomē ei conueniat. qō vtiq; videri potest. Cum enim idē sit spīrituz sanctuz dari ⁊ spiritum sanctuz donari: ex eadē ratione videtur spīritus sāctus dici datuz ⁊ donuz. hoc etiā videt Aug. significare in li. xv. de trini. cum ait. Spīritus sāctus intantū donū dei est inquātum dat eis qbus dat. apud se autem deus est ⁊ si nemini det. Ecce aperte dicit spīritum sāctum donum appellari q2 datur. Si autem ex eo tm̄ appellat donum q2 datur non ab eterno fuit donum: q2 nō datur nisi ex tempoꝛe.

Responsio quare datum vel donatuz dicitur spīritus sanctus.

Ꝺ qō dicimus. q2 spīritus sanctus ⁊ donuz dicit ⁊ datum siue donatuz: ſz datum siue donatuz ex eo tm̄ dicitur q2 da

tur vl donatur quod habet tñ ex tempore
Donū vo dicit nō ex eo tñ q donet: sed ex
ꝓprietate quā habuit ab eterno: vnde t ab
eterno fuit donū. sēpiterne. n. donū fuit. nō
q3 daret sz q3 ꝓcessit a ꝑe t filio. Añ aug.
in li. iiij. de tri. Sicut natū eē est filio a patre
eē: ita spūi scō donū dei eē est a ꝑe ꝓcede-
re t a filio. Hic apte oñdit q spūs scūs eo
donuz est q ꝓcessit a ꝑe t filio. sicut filius
eo est a ꝑe q natus est ab eo. Nō est eniz fi
lio idē eē a ꝑe t. s. s. i. nō ea ꝓprietate filius
dicit eē a ꝑe qua. s. s. nā filius dī eē a ꝑe: q3
genitus est ab eo. s. s. vo dicit eē a ꝑe t a fi-
lio: q3. s. s. est donum ꝑis t filij. i. q3 ꝓcedit
ab vtroq3: eo eniz dī. s. s. quo donū. t eo do
nū quo ꝓcedēs. Añ Aug. in li. v. de tri. ait
Spūs scūs q nō trinitas sz in trinitate itelli
git in eo q ꝓprie dī. s. s. relatiue dī cuz t ad
ꝑem t ad filiū refert. q3. s. s. t ꝑis t filij sps
est: sz ipsa relatio nō appet in h noie. appa
ret aūt cū dī donū dei. Donuz ē. n. ꝑis t fi
lij q3 t a ꝑe ꝓcedit t filio. Ecce his vbis ap
te oñdit eadē relatione dici spūz scūm t do
nū. donū aūt q3 ꝓcedit a ꝑe t filio. ꝓprie
tas ergo q̄ dī. s. s. vel donū ꝓcessio ipsa est.
de q̄ post plenius agemus cū alijs. Cū er-
go ab eterno ꝓcesserit ab vtroq3 t ab eter
no donū fuit. Nō ergo. s. s. eotn̄ dicit donū
q3 donat. Nā t añ fuit donū q̄z donaretur
Añ Aug. in. v. li. de tri. Semp ꝓcedit spi-
ritus scūs. t non ex tpe sz ab eternitate ꝓce
dit. sz q3 sic ꝓcedebat vt eēt donabile iā do
num erat anteq̄z eēt cui daret. Aliter eniz i
telligit cū dicit donū. aliter cū dicit donatū
nā donum pōt esse ēt anteq̄z det. donatum
aūt nisi datū fuerit nullo mō dici pōt. Sem
piterne ergo. s. s. est donū. tpaliter aūt dona-
tū. His vbis apte oñdit q. s. s. sic ab eterno
ꝓcedit ita ab eterno donū ē: nō q3 donare
tur a ꝑe filio vel a filio ꝑi. sed q3 ab eterno
ꝓcessit donabilis. Sed q̄rit cui donabilis
vtrū ꝑi t filio. an tñ nobis q nōdū eram⁹
Si aūt nō erat donabilis ꝑi t filio sed tñ
nobis t ex eo donū erat q3 sic donabilis ꝓ
cedebat. vī q filius eadē rōne semp donuz
fuerit q3 a ꝑe ꝓcessit ab eterno donabilis
nobis i tpe. Nā t de filio legit q dat⁹ ē no
bis. Ad qō dicimus q3. s. s. nobis tñ nō pa
tri vel filio donabilis ꝓcessit sicut t nobis
tñ datus est. t filius vere datus est nobis t
ab eterno ꝓcessit a ꝑe. nō vt donabilis tñ
sz vt genitus q t donari posset. ꝓcessit ergo
vt genitus t donabilis. sed. s. s. non ꝓcedit
vt genitus sz tñ vt donū. donū aūt semp fu
it nō solū q3 donabil sz q3 ꝓcessit ab vtroq3
t q3 donabilis fuit. Añ Aug. in. v. li. de tri.
eoipso q daturus eū erat dē iaz donū erat
ēt anteq̄z daret t iō donabilis: sz aliter do-
nabilis q̄z filius. Nā t aliter datus t aliter
processit q̄z filius. Filij enim ꝓcessio genitu
ra est vel natiuitas. Spūs sci vo ꝓcessio na
tiuitas nō est. vtraq3 vo ineffabilis est.

Qd filius sicut i nascēdo accepit nō tñ vt
esset filius sz etiā eētia. ita t spiritus sāctus
ꝓcedendo accepit. nō tñ vt esset donuz sz
vt esset essentia

T notāduz q sicut filius nascēdo ac-
cepit nō tñ vt filius sit: sz oino vt sit t
vt ipsa suba sit: ita t. s. s. a ꝑe t filio ꝓceden
do accepit nō tñ vt. s. s. sit vel donū sz etiaz
vt oino sit t vt suba sit: qd vtiq3 nō accepit
eo q dat. Nā cū ñ det nisi ex tpe si hoc ha
beret eo quo dat accepisset ergo ex tpe vt
eēt. Añ Aug. in. v. li. de tri. Filius nō h tñ
hz nascēdo vt filius sit sz oino vt sit. Queritꝝ
ergo vtrū. s. s. eo q̄ dat bēat. nō tñ vt donū
sit sz oino vt sit: qd si nō ē nisi q3 dat. i. si nō
hz eē nisi eo q̄ dat. sic filius nascēdo hz non
tñ vt sit filius qd relatie dī: sz oino vt sit ip
sa suba quō iā. s. s. erat ipsa suba cū nō pus
daret q̄z eēt cui daret. Nō ergo eo quo da
tur sz ꝓcedēdo hz vt sit donū t vt sit eētia
sic filius nō eo q̄ datus ē sz nascendo acce-
pit. nō tñ vt sit filius sz vt sit eētia. Unde
Aug. in. xv. li. de tri. ait. Sicut filio ꝑstat es
sentiā sine initio tpis sine vlla mutabilitate
nāe de ꝑe gnātio. ita. s. s. ꝑstat eētiā sine vl
lo initio tempozis sine vlla mutabilitate na
ture de vtroq3 processio.

Questio ex ꝓdictis vī q filius nō tñ sit fi
lius natiuitate. sz etiā deus vel essētia t spi-
ritus sanctus processione.

Jc oriť qō si filius nascēdo hz nō tñ
vt sit filiꝰ sz vt sit eētia t. s. s. ꝓcedēdo
nō tñ vt sit donū sz vt sit eētia: ergo t filiꝰ
natiuitate eētia ē. t. s. s. ꝓcessione eētia est
cū alibi dicat q nec ꝑ eo pater ey quo de
us. nec filius eo filius quo deus. nec. s. s. eo
donū quo deus. q3 vt ait Aug. in. vij. li. de
tri. His noibus eoꝝ relatiua oñdunť non

essentia. Unde post plenius agemus.

Responsio.

Dqō breuiter rñdentes dicimus: qa
nec filius natiuitate eētia est: sz tñ fi-
lius. nec spūs scūs ꝓcessione eētia est: sed
tñ donum t vterq3 ille nascēdo iste procē-
dēdo accepit vt esset eētia. Nō enim vt ait
Hylariusin li. v. de tri. ꝑ defectionem aut
ꝓtensionem aut deriuationem ex deo de-
us est: sed ex vtute nature in naturam eadē
natiuitate subsistit filius. t ex vtute nāe i na
turā eādem ꝓcessione subsistit. s. s.

Exponit verba Hylarij.

Quod itaq3 intelligi pōt ex patre q est
vtus ingenita nām quam habet ean
dem filius natiuitate. i. nascendo t spiritus
sāctus ꝓcessione. i. ꝓcedendo hz. Unde ip
se idem aptius eloquens qd dixerat aperit
subdens. Natiuitaſ inqt dei non pōt nō eā
de qua ꝓfecta est nām tenere. Nō enim ali
ud q̄z deus subsistit. qd nō aliūde q̄z de deo
subsistit. Ecce his vbis apitur quō accipiē
dum sit illud de ꝑe gnātio pstat essentiam
filio t de vtroq3 ꝓcessio pstat essentiaz spi
ritui sācto: nō q3 ille essentia sit filius t iste
essentia sit spiritus sanctus imo ꝓprietate p
sonali: sz q3 t ille nascēdo t iste ꝓcedēdo es
sentiā hz eādem t totam que in patre est.

Qd. s. s. dicit donū t donatum sm predi-
ctos duos ꝓcessionis modos.

Ex ꝓdictis pz q. s. s. sempiterne donū
est t temporaliter datum vel donatū
ex quo appet illa distinctio gemine ꝓcessio
nis de qua supra egimus. Nā sm alteram
ꝓcessionem dicitur donatuz vel datum sz
alteram vero dicitur donum.

Scdz h q donum est refertur ad patrez
t filium sm q datum ad eum qui dedit t
ad eos quibus dedit.

T sm h q sēpiterne donū est refertur
ad ꝑem t filiū sm h vo q dī datum
vel donatū t ad eū q dedit refert t ad eos
qbus dat: t eius dī esse q dat t illoꝝ qbus
dat. Añ Aug. in. v. li. de tri. ait. Qd datum
est t ad eū q dedit refert t ad eos qbus de-
dit. itaq3. s. s. nō tñ ꝑis t filij q dederūt sed
ēt nr̄ dicit q accepimus. spūs ergo t dei est
q dedit t nr̄ q accepimus nō ille spūs nr̄ q̄
sumus: q3 ipse spūs est hoīs q in ipso est q̄z
uis t illū spūm q hoīs dicit vtiq3 accepim⁹

sz aliter ille aliter iste nr̄ dicit. Aliud est eniz
qd accepimus vt essemus: aliud qd accepi
mus vt sci eēmus. Qd autē. s. s. noster dicat
scriptura oñdit. Scriptū est. n. de Joā. q in
spū Helye veniret. Ecce dicť ē Helye spūs
scūs que accepit Helyas. Et Moysi ait do
minus. Tollā de spū tuo t dabo eis. i. da-
bo illis de. s. s. que iā tibi dedi: ecce t h dicť
est spūs Moysi. Pz ergo q. s. s. nr̄ dicit spi
ritus. s. q3 nobis datus t datus vtiq3 ad h
vt sācti essemus: spiritus vo creatus ad hoc
est datus vt essemus.

An filius cū sit nobis datus possit dici no
ster vt spiritus sanctus.

Jc q̄rit vtrū t filius cū sit nobis datꝰ
dicat vl possit dici nr̄. Ad qd dicim⁹
q filius dī nr̄ panis noster redemptor t hiᵉ-
sz nr̄ filius nō dī: q3 filius dī tñ relatiē ad eū
q genuit t iō nr̄ filius nō pōt dici sz pīs tñ
In eo aūt qd dī datus t ad eū q dedit t ad
eos qbus datus ē refert vt. s. s. q ēt cū in scri
ptura vt supra dictū ē dicat spūs noster. vl
spūs tuus vel illiᵘ: vt de Moyse t Helya
dictū est. Nusq3 tñ in scriptura occurrit ita
dici spūs. s. nr̄ vel tuus vel illius. sz spūs nr̄
vel tuus spūs vel illius. q3. s. s. eo dī quo do
nū t vtrūq3 relatie dī ad ꝑem t filiū. t h sē
piterna relatione. Si tñ aliq̄n dicit donum
nr̄m accipit donū ꝓ donato vel dato. Cuz
vo donū accipit eo mō quo. s. s. donum tñ
pīs t filij dī non hois. Ita t filius sub hac
appellatione non pōt dici nr̄ vt dicat filius
noster: sic nec dicit. s. s. noster. t tñ de filio di
cit panis noster: t de spū spūs noster. Ille
noster panis q3 nos reficit nobis datꝰ iste
noster spūs q3 nobis inspiratur a ꝑe t a fi
lio; t in nobis spirat sic vult. Añ Aug. i v.
li. de tri. ait. qd de ꝑe natū est ad ꝑez soluz
refert cū dicit filius: t iō filius pīs est t nō
noster. Dicimus tñ t panez nr̄m da nobis
sicut dicimus spiritum nostrum.

Utrū spūs sāctus ad seipsū referatur.

Qst hoc queritur vtruz spūs sanctus
ad seipsum referatur. hoc enim vide-
tur ex predictis posse probari. Si eniz qd
datur refertur ad eum qui dat t ad euz cui
datur: t spiritus sanctus datur a seipso vt
predictum est: ergo refertur ad seipsuz. Cu
ius questionis determinationez in posterū
differimus donec tractemus de his que re

latiue dicũtur de deo ex tempore. in qbus datum ⁊ donatum continentur. Di.xviij.

Jc q̃rit cuz.s.s.⁊c̃.]Postq̃ detinauit de
b tpali ꝓcessione.s.s.h detinat nomẽ qȯ si bi cõpetit fm rõnẽ c'tpal'r ꝓcedit.s.do nũ.Didit g̃ i d.p.i p°det.de dono fz q dz de.s.s.p cõparationẽ ad alia dona.i 2°det.ȯh noie donũ dc.s.s.decȯ p cõparationẽ ad h nomẽ datũ qȯ ẽt de ipso dz:ibi Preẽea diligẽter ꝓside.] ⁊h didit i d.i p°inqrit vtruz eadẽ rõne.s.s. dicat donũ ⁊ datũ ⁊ obq̃cit ad vtrãq; ptẽ.i 2° det.qõez ibi Ad qȯ dicim° q.s.]⁊h didit i d.i p° oñdit dz̃i am dom ad datũ fz q dc.s.s.dñr q̃° ad id qȯ i ipso dono ẽ.i 2ª q̃° ad id cui° ẽ donũ.ibi Et fm h q sẽpiẽne.]Jn dono aũt duo ꝓsiderant.s.relo vl ꝑe tas scȯz quã dz donũ.⁊ ꝓcessio ex q̃ scȯz rõnẽ i telligẽdi ꝓsequit talis rlo.p° g̃ assignat dz̃iaz ex pte rlonis.2° ex pte ꝓcessionis:ibi Et nõndũ q sic fili°.]p°i d.p° oñdit q donũ dz.s.s.i eadẽ rlone vl notione q̃ dz.s.s.i 2°mouet qõnẽ ⁊ detinat eã. ibi Sz q̃rit cui donabil' ⁊c̃.]Et nõnd ⁊c̃.]h assignat dz̃iaz ex pte ꝓcessiõis ⁊ didit i tres.i p° oñdit dz̃i am qz.s.s. ꝓcessione q donũ ẽ hz essẽtiã dinã.ñ ãt inq° datũ ẽ.i 2°mouet qõz ⁊ soluit eã:ibi Dic ozi tur qõ.Jz ꝛ iducit q̃ dã ꝓclonẽ ibi Ex ꝓdictis ꝑz. ⁊c̃.]s.q nomẽ doni ꝓuenit.s.s.p ꝓcessionẽ eternã Sz q nomẽ dati scȯz ꝓcessionẽ tpalẽ. Et scȯm h q sẽpit.h oñdit dz̃iaz q̃° ad id c°ẽ donũ.⁊ didit i d.p.i p°assignat dz̃iaz.i 2°mouet d.qões.p°° ibi h qz vtrũ fili°.]quã soluit.2ª° ibi Post h q̃rit vtr s.s.]c° solonẽ differt. Circa hãc partẽ.v.q̃runt. p°vtrũ donũ sit eẽntiale vl personale.2° vtrũ sit ꝑ uz.s.s.z° vtrũ p h donũ oia dona dent.q̃rto vtrũ s.s. ꝓcessione q̃ donũ dz ẽt de° dicat. q̃nto vtrum possit dici donũ nostrum.

D p° sic ꝓcedit:vz q donũ sit nomẽ eẽntia
a le.oẽ.n.nomẽ ꝓnotãs effectũ i creatura si gnificat dinã eẽntiã vt cõter dz. Sz h nom donũ ꝓnõt effectũ i creatura.dz.n.s.s.donũ inq̃ tũ ẽ donabilis creature i aliq effectu:g̃ ẽ eẽntiale

Ꝑ.nullũ nomẽ psonale ꝓuenit eẽntie: qz eẽntia nec genita ẽ nec gignẽs.sz eẽntia dina dz donata eẽ filio a ꝑe.vt dz Ph.g̃.donauit illi nomen ⁊c̃. Qz ẽt accipit ex vbis Hyl'.supra positis.xvj. dis. vlti.c.g donũ ẽ nomẽ eẽntiale. Jtẽ.s.s ꝓuenit eẽ donũ inq̃tũ ꝓcedit vt amoz.sz amoz i dinis etiã eẽntialr dz vt hr ex vbis Aug supra di.x positis g̃ vr q et donũ. Ꝑ.dcꝺ hr ab aliq° h dr eẽ datũ vel donatũ.Sz nõ itellecta distinctione psonarũ adhuc possumus hãe deũ ad fructũ:⁊ nõ habe m° h a nob:g̃ eẽt datũ nob.dcꝺ aũt itelligit i di nis exclusa per itellm distinctione ꝑsonarũ ẽ essentiale:g̃ donũ ẽ eẽntiale. Cõtra dcꝺ ꝓuenit alicui ꝑsone scõm rationẽ oziginis nõ est essentiale sz notiõale.donũ aũt dicit.s.s.inq̃tũ ab eterno ꝓcedit:vt dicit in littera:ergo nõ est eẽntiale: sed personale. Rñ.dȯ:q sicut supra dictũ ẽ da re vel donare dicit dupliciter.Uno modo illud q habet per modũ oñ̃s vt possessio. Alio modo illud qȯ habet q̃si intrinsecũ sibi.sicut alia hz se ipsum vel materiã suã vel qualitatẽ. Quãuis au tẽ i dinis psonis nõ sit oñiuz vnius respectus al terius:tñ est ibi auctozitas ꝓncipij. Dicenduz igit q datio põt ipoztare auctem respectu dati:⁊ sic donũ vel datũ est notionale. Pt etiã nõ im poztare auctem.sed tm h qȯ id q dat libere hẽa tur:⁊ h modo ipsa eẽntia dicit dart vel donari.⁊ scõm h donũ vel datũ nõ est personale sed essen tiale:tamẽ semp impoztat distinctionẽ dantis ad eũ cui dat:q̃uis nõ ad id q datur. Ad p° igitur dȯ:q nomẽ põt cõnotare effectũ in creatura du pliciter.vel scõm rõnem ꝓncipij tñ: ⁊ qz eadẽ est opatio totius trinitatis oportet q tale nomẽ cõ mune sit toti trinitati ⁊ ad eẽntiã ptinẽs.vel ita q cũ rõne ꝓncipij respectu creature:etiã aliq̃d aliȯ ipoztet:⁊ tũc q̃uis scȯz respectũ ad creaturã dct itelligere eẽntiam ex ꝓsequẽti sicut causa itelligit in effectu:tñ scõm aliud q significat põt ad psonã ptinere sicut assumere carnẽ ipoztat ⁊ opationem que cõmunis est tribus psonis ⁊ finum opatiõis in quẽ terminata est assũptio qȯ ꝓpriũ est psone filij:⁊ iõ sibi soli ꝓuenit. Similiter dico q do nũ ꝑter respectũ quẽ ipoztat ad illud cui donabi le est impoztat respectũ ad illũ a quo sicut a ꝓnci pio respectu eius auctem hñte:⁊ ex hac pte ẽ no tiona'e. Ad 2° dȯ:q si dare impoztet auctez respectu dati in dãte:sic eẽntia nõ dicitur dari: sed alio modo vt dictũ est. Et per h patet rñsio ad 3°:qz amoz eẽntialis q̃uis sit habẽs rõnez ꝓmi doni in quo alia dona dãtur:tamẽ respectu eius nõ põt denotari auctozitas.⁊ iõ rõe ꝓdicta amoz nõ põt donari dici:scõm q auctozitas impoztat in donãte respectu dati. Et similiter ẽt dȯ ad quar tũ.qz donũ in cuius rõne impoztat auctozitas ñ remanet nõ intellecta distinctione personarũ.

Dz° sic ꝓceditur:videtur q donũ nõ sit ꝓ
a um.s.s.tẽpozalis enim ꝓcessio vel missio.s s.dicitur eius donatio.Sed filius mittitur si cut.s.s.⁊ habet aptitudinẽ ad missionẽ a ꝓcessiõe eterna sicut.s.s. vt patet ex dictis: ergo filius põt dici donũ sicut.s.s. Ꝑ.cũ persone distinguãtur per ꝓcessiones eternas nomẽ ꝓprium psone põt designari in actu ꝓcessionis:sicut filius designat in generatione inq̃tum est filius . sz nomen doni nõ designatur in ꝓcessione eterna:qz scõm eã pa ter nõ dicitur donare donũ sicut dicitur generare filiũ:ergo videtur q nõ sit ꝓprium.s.s. Item ꝓ prȷa personarũ dicũt tm relationẽ:qz in absolut diuine persone nõ distinguunt:sed donũ nõ dicit tm relationẽ:imo aliq̃d aliud qȯ datur:ergo vide tur q nõ sit nomẽ ꝓprium.s.s. Ꝑ.s.s nõ habz ni si vnã notionẽ que est eius ꝓcessio . sed alio mõ i notescit.s.s.inq̃tum est donũ ⁊ inq̃tum est ꝓcedẽs ergo videtur q notio qua donũ dicitur:nõ sit ꝓ prȷa.s.s.⁊ ita nec nomẽ doni. Jn contrariũ ẽ qȯ dicit Augu.li.de trinitate. Qsicut in trinitate so las filius dicitur vbũ:ita.s.s. dicitur donũ.sz qȯ ꝓuenit soli alicui ꝑsone est ꝓprium sibi:ergo nom doni ꝓprium est.s.s. Rñ.dȯ:q donũ ⁊ datũ dif ferũt vt in lra dicit.⁊ hoꝛ differẽtia põt attẽdi q̃tum ad tria.s.q̃tũ ad ꝓsignationẽ Datũ. n. ꝓsigni ficat tps cũ sit participiũ. donũ aũt nõ cum sit no men:inde est q donum competit magis diuinis

que sine tpe sũt q̃ datũ.vñ donũ pt eẽ eternũ sz nõ datũ. Jtẽ q° ad significationẽ qz donare addit supza dare.donũ.n.vt dicꝑbs ẽ datio irreddibil' ñ q̃ recõpẽsari ñ valeat:sz illa q̃ recõpẽsationẽ ñ q̃rit.vñ donũ ipoztat libalitatẽ in dãte. Jtẽ q° tũ ad modũ significãdi:qz donũ ipoztat aptitudi nẽ ad dandũ.Datum autem impoztat dationẽ in actu. Aptitudo aũt ad dãdũ pt attẽdi dup' vl ex pte ipsi° dati q̃si passiua sic calefactibile ad cale factionẽ aptitudinẽ ipoztat.Ul ex pte dãtis.q.ac tiua:⁊ talis aptitudo ẽ fm rõnẽ q̃ aliq̃d dat liba liter. Rñ.aũt ois libalis collationis ẽ amoz:q n.pp cupiditatẽ dat vl pp timoꝛẽ ñ libali datiõe dat.Sz talis datio magis dz q̃st° vl redẽptio:qz igit.s.s.ẽ amoz ex rõne sue ꝓcessionis hz i se ⁊ qȯ det ⁊ q sit rõ dãdi.vñ ẽt donũ p se ⁊ p°. Alia aũt q̃ dant ñ sũt dona:nisi fm q ꝓtipãt aliq̃d amor vt ex amoꝛe data.Si igit colligant tres dicte rõ nes doni adiũcta auctẽ dãtis ad donũ.pz q i tri nitate donũ.s.s.ꝓuenit fm suã ꝓcessionẽ etnã inq̃ tũ ꝓcedit vt amoz q ẽ rõ libalis collonis.vñ sicut amoz ẽ sibi ꝓprȷa ita donũ. Ad p° igit dȯ q do nũ ñ ipoztat missionẽ i actu:sz rõnẽ libalis collo nis vl dationis:q̃ q̃uis sit idẽ re q missio i dinis psonis tñ differũt rõne.vñ q̃uis filius' det vl mitta tur:tñ rõ libalis dationis ẽ amoz q̃ ẽ.s.s.⁊ ista rõ ñ ptinet ad filiũ:vñ ñ ꝑe põt dici donũ:⁊ si dicat dat'. Ad 2° dȯ:q sic dictũ ẽ ꝓcessio filij notat ẽt q̃ ad ꝓprȷa modũ.s.noie sue gnatiõis : ⁊ iõ ex ꝓa sua ꝓcessione pt trahi sua ꝓpetas.s.s.fili°.sed ꝓcessio.s.s.ñ hz nomẽ ꝓcessionis ꝓprȷa.vñ ex actu psonali q̃ significat ꝓcedẽñ pt trahi ad ꝓprium pti nẽs ad modũ ꝓcessionis:fm q dz amoz vl donũ

Ad 3° dȯ:q h nomẽ donũ vel datũ ꝓter rlo ex q dz donũ vel datũ dat itelligẽ rẽ q̃ dã q dat: q̃uis fozteñ sic ptẽ significationis nois: qz subm ñ iclu dit i significatione nois significãtis accñs cõ cretiue vt dicꝫ Lõmẽ.v.metha.q̃uis Auicẽ.ꝫiuz sẽserit.Sz ad rõnẽ dati vel doni nih refert vtruz illa res data sit i h genẽ vel i illo:⁊ fm q coartat donũ ꝓditionib' ꝑdictis:oz q res illa data rlom significet:qz donũ vt rõ dãdi ẽ amoꝛ:nec amõ pt dari vt respectu cui' habeat auctas nisi psonalis q̃ ad aliq̃d ẽ. Ad q̃rtũ dȯ:q sic ẽ i eẽntialib' q vna eẽntia cõis ẽ bonitas ⁊ sapia:⁊ oia alia attri buta fm diuersas rõnes:ita ẽt i psonalib':qz vna ꝓpetas vel notio fm rẽ differt fm diuersas rõnes significãdi i noie sic ꝓpetas vbi. Alio mõ significa tur dũ dz fili°:⁊ dũ dz vbũ:ita ẽt ꝓpetas.s.s. pt fz diuersas rõnes diuersis noib' significari:⁊ pt eẽ q fm rõnẽ itelligẽdi vna illarũ rõnũ ꝓsequat ad aliã:sic ẽt ẽ i eẽntialib' attributis qȯ volũtas prę supponit itellectũ. vñ rõ doni ꝓsequitur rõnẽ amo ris simili modo.

D 3° sic ꝓcedit:vz q p donũ q̃ ẽ.s.s. nõ dẽ
a tur oia dona.sic.n.dicꝑbs.v.phy. alkatio nis ñ ẽ alkatio:als i ifinitũ abiret.Si g donũ dat p donũ ibit i ifinitũ:⁊ h ẽ ponẽ:g̃ vz q dona ñ dẽ tur p aliud donũ. Ꝑ.vt supza hitũ ẽ ex vbis hi la.ipsa eẽntia dina ẽ data a ꝑe ⁊ filio . Si igit oẽ datũ dat p.s.s.tũc eẽntia dat filio p.s.s.⁊ h ẽ icon uenies:qz.s.s.eẽt ꝓn° filij:g̃ vz q p h donũ nõ dẽ tur oia dona. Jtẽ fili° ẽ ẽt dat' nob Isa.ix.sz.s s.nõ hz aliquã rõnẽ ꝓncipij respectu filij:g̃ vz q nõ oẽ datũ dat ꝑ h donũ. Ꝑ.nih dat p donuz aliqȯ nisi illud donũ det.Sz multa dant nobis a deo i qb' nõ dat.s.s.sic data nãlia ⁊ grẽ gratis da te:g̃ vz q nõ oia dona dant ꝑ h donũ. Cõtra est qȯ i lra dz. Ꝑ.illud q ẽ p° i quolibet genẽ ẽ cã oiuz q̃ sũt i genẽ illo:vt bz ex vbis phi i.ij.meth. Sz.s.s.hz rõnẽ ꝓmi doni inq̃ ipse ẽ amoz ꝑis ⁊ filij: g̃ vz q p h donũ oia dent. Rñ.dȯ:q aliq̃d dr dari multip'. Qñq; ex ipsa ꝓtate nãe fz q di cim° q ignis dat caloꝛẽ suũ ⁊ sol splẽdoꝛẽ:⁊ hui° dationis ñ ẽ ꝓn° volũtas. Qñq; ex volũtate vt ꝓn° dationis Et h ꝓtingit dup'.qñq;.n.p datõez ũtẽdit aliq̃ vtilitas ipsi° dãtis. vel q̃° ad remotio nẽ mali:sic qñ aliq̃d dat ex timoꝛe:⁊ tal datio dz redẽptio.vel q̃° ad acqsitionẽ alicui' boni:⁊ talis datio ẽ ꝑe q̃st° vel vẽditio.qñq; aũt nõ ũtẽdit vti litas aliq̃ i ipso dãte:⁊ h datio dz libalis ⁊ ꝑe dz donatio. Cõstat aũt q illa datio i q̃ ũtẽdit vtili tas dãtis nunq̃ cõpetit deo.vñ ipsa' sing' dr libalis:qz i oib' alijs dãtib' ũtẽdit aliq̃ vtilitas i dãte vel boni tpalis vel spũalis:vñ nulla datio ẽ pu re libalis:vt dicit Auicẽ.nisi dei ⁊ opatio ipsi°.rõ aũt libalis dationis ẽ amoz q fm Dio. mouet su perioꝛa ad ꝓuisionẽ min' bñtũ:⁊ qz.s.s. ẽ amoz: iõ ipse ẽ rõ oiuz eoꝛ datoꝛ quoꝛ ꝓn'ẽ dina vo lũtas:sic sũt oia data creaturis. Ad p'' igit dȯ q ꝑbs ũtẽdit dicẽ q ialteratio nõ tinat ad alkatio nẽ p se loquẽdo.nõ tñ ũtẽdit dicẽ q vna alkatio ñ possit eẽ cã alti°.⁊ ita ẽt vnũ donũ põt eẽ cã alti° ⁊ nõ ibit i ifinitũ:qz erit deuenire ad p° donũ qȯ dat ꝑ seipsũ ⁊ nõ p aliud donũ.s.s. Ad 2° dȯ q datio illa q̃ pz dat eẽntia filio est datio ex ꝑetate nãe.vñ ad illã dationẽ cõparat nã vt ꝓn°:⁊ñ vo lũtas vt.s.dictũ ẽ:⁊ iõ talis datio nõ ẽ p.s.s. Ad 3° dȯ:q q̃uis.s.s.ñ sit ꝓn° filij ẽ tñ ꝓn° effect' fm quẽ fili° dz dari vel mitti:⁊ iõ ẽt ipse fili° ẽ dat' p donũ qȯ ẽ.s.s.sez p amoꝛẽ.vñ dz Jo.3. Sic de° di lexit mũdũ ⁊c̃. Ad q̃rtũ dȯ : q q̃uis oia dona ⁊ nãlia ⁊ gratuita dent nob a deo p amoꝛẽ q ẽ ꝓ mũ donũ:nõ tñ i oib' donis dat ipse amoꝛ:sz tm i dono qȯ ẽ filiũtudo illi° amoꝛis.s.i dono charita tis.cũ.n.dz q alia dona dant ꝓ donũ amoꝛis q ẽ s.s.ꝓpositio p nõ notat cãm ex pte recipiẽtis vt sit sẽsus p h q recipit donũ amoꝛis recipit alia do na:sz notat hitudinẽ cause ex pte dãtis q ꝓ h qȯ amat creaturã suã oia data dat.

D q̃rtũ sic ꝓcedit:vz q nõ eadẽ ꝓcessione.s
a s.heat qȯ sit de° ⁊ qȯ sit donũ.nõ.n.ẽ eadez rõ cõis ⁊ ꝓprȷ.Sz donũ ẽ ꝓum.s.s.de° au tẽ ẽ cõe:g̃ nõ ẽ idẽ donũ ⁊ de°. Ꝑ.dcꝺ hz.s.s. ꝓ ꝓcessionẽ fm rõnẽ itelligẽdi ꝓsequitur ipsã ꝓcessi onẽ.Sz dcitas nõ ẽ ꝓnis ꝓcessionẽ: qz nõ ꝓcedit neq; p se neq; p accñs:sic ẽt nõ gnatur:g̃ vz q.s.s nõ hz ꝑ ꝓcessionẽ q sit de°. Cõtra.s.s.nõ ẽ de° nisi inq̃ hz deitatẽ:sz ꝓ ꝓcessionẽ recepit totam deitatẽ a ꝑe:g̃ ꝓcessione ẽ deus. Rñ.dȯ:q sic i filio ẽ significare ꝓpetatẽ ei° p modũ relationis vt cũ dicit filiatio.⁊ per modũ exit° vel emanatiõis vt cuz dicitur generatio passiue vel nativitas. ita cẽt etiam in spiritu sancto si nomina essent posita

Universidad de Deusto Biblioteca

sz ꝑ defectū nominū vtimur eodē noie ad significādū emanationē ipsi⁹ ⁊ ꝑtatē vl rlonē. s. noie ꝓcessionis. Dico igit q ꝓcessio ꝓ dīe emanationē. s. s. vl rlonē siue ꝑtatē ei⁹. Si rlonē l ꝑtatē: sic. s. s. ꝑtate sua formalr loq̄ndo ē. s. s. ⁊ do nū ⁊ amor. ñ aūt de⁹ sic nec filī⁹ filiatiōe ē de⁹ formaliē loquēdo sz filiatiōe ē filī⁹ ⁊ deitate de⁹ ⁊ sapia sapiēs. Si dicat emanationē tūc pōt dici q s. s. sua ꝓcessione ē de⁹ ⁊ donū: sic ēt filī⁹ sua natitate ē filī⁹ ⁊ de⁹. Sz diuersimode qr deitas se hz ad gnātionē sol vt accepta p gnātionē: sz filiatio fm rōnē itelligēdi ē ꝑs gnātioni. Et sic rōne ꝓcedit q filī⁹ nascēdo accipiat dīnitatē. ⁊ ñ solū ita q ge rūdiuū ipoztet ꝓcomitātiā: vt dz ō aliq⁹ currēdo ē hō. sz ipoztat ordinē ad acceptū vt sit sēus: filī⁹ nascēdo accepit dītatē. i. p natitatē accepit dīnitatē ad acceptū acceptōis: ⁊ sic ē ō ꝓcessiōe. s. s. h ātpleni⁹ dicta sūt. ē. v. di. Ad p⁹ igit dz: q ñ eo mō formalr sz rōz. s. s. ē dz ⁊ donū. sz p eādē emanationē hz vtrūq; qr sic filī⁹ nihꝫ hz nisi qd nascēdo accepit. ita ⁊. s. s. nihꝫ hz nisi qd ꝓcedēdo accepit. Ad 2⁹ dz: q eēntia dīna ñ accipit nouū eē i s. s. o ꝓcessionē cū vnū ⁊ idē sit eē trīū ꝓsonarū: ⁊ ío ñ ꝓcedit neq; p se neq; p accīs: neq; ēt ꝓcessionē ꝓsequtur: sz h qd. s. s. bēat deitatem ꝓuenit ei ex sua ꝓcessione.

a D q̄ntū sic ꝓcedit: vz q. s. s. possit dici donū nz. donū. n. dz sz respectū ad creaturā. sed eis q ipoztāt respectū ad creaturā ꝑt addi meum vl nz vt creator nr: g vz q. s. s. possit dici donum nz. Itē scūs nihꝫ admīt de rōne h⁹ qd dz. s. sz dz. s. nr vt spūs ꝺelye. g vz q pōt dici. s. s. nr. Itē sic filī⁹ ipoztat rlonē eēnā a q iponit: ita ⁊ pz: sz dz pz nr. g ēt pōt dici filī⁹ nr. ℞. dcqd dat nob ē nostrū. sz filī⁹ dat⁹ ē nob: g ē filī⁹ nr. ℞. i deo idē ē deitas ⁊ de⁹ ⁊ sapia ⁊ bonitas ⁊ oia hī⁹. sz dz dns nr: g ēt pōt dici de⁹ sapia nra vl eēntia nra. Sz e ⁊ vz q ñ ꝑt dici de⁹ nr. i. pnoie. n. nz vel meū imporaf aliq̄ hitudo vl rlo creatoris ad creaturam sz de⁹ ē nomē absolutū ⁊ nomē nāe: vt dic Amb. g vz q ñ ꝑt dici de⁹ nr. Rñ. dō: q de⁹ ñ pōt hīe aliquā rlonē ad nos nisi p modū pncipij. cū aut cause sint q̄tuor ipse ñ ē cā mālis nra. Sz se habz ad nos i rōne efficiētis ⁊ finis ⁊ forme exēplaris ñ aūt i rōne forme iherētis. Cōsiderādū ē igit i nob⁹ dīnis q oia illa noia q̄ ipoztāt rōnē pncipij p modū efficiētis vl finis recipiūt additionē dcōrū. pnominū: sic dicim⁹ creator nr ⁊ bonū nostrū. Ea aūt q̄ dicunt p modū forme iherētis nō recipiūt dictoz. pnominū additionē ⁊ talia sunt noia dīna q̄ i abrstacto significant: q̄ oia significātur p modū forme: vt eēntia bonitas ⁊ hī⁹. vñ in talib⁹ nō pōt fieri additio. nō. n. possū dicē q deus sit eēntia nra vl suba vel aliq̄d hī⁹. Tñ i ist nominib⁹ ꝓsiderādus ē qdā ordo: qr qdā horuz abstractoz ipoztāt rōnē pncipij efficiētis ⁊ exēplaris: vt sapia ⁊ bonitas ⁊ hī⁹. q̄nq; fit additio dcōrū. pnominū: vt cū dicim⁹ de⁹ ē sapia nra cāliter p modū quo dī spes nra: qr p ei⁹ sapiam efficit i nobis sapia exēplata a sua sapia p quā sapiētes sum⁹ formalr. Quedā aūt nō ipoztāt rōnē pncipij: nisi forte exēplaris: ⁊ talib⁹ nō ꝓsueuit fieri dicta additio. Nō. n. ꝓsuetū ē dici q de⁹ sit eēntia nra vl suba nra: cū ēt q̄nq; ist⁹ noib⁹ fit talis additio ꝓpter hitudinē pncipij exēplaris sic Dio. dic. iij. c. ce. hie. qò eē oium ē sup eē deitatis: sz hī⁹ locutiones magis sint exponēde q̄ extēdēde. Ad p⁹ g dō: q donū ipoztat q̄dā rlonē i actu. s. ad dātē: ⁊ q̄dā sol i aptitudine q̄⁹ ē i rōne sui nomis. s. ad deū, cui dat: ⁊ ío ꝑt sp dici donū dāl: sz ñ ēi⁹ cui dat nisi qñ sibi ē datū i actu: ⁊ pp h dicim⁹ datum nr̄m ⁊ nō donū nr̄m. Ad 2⁹ dō: q. s. s. ē q̄dā circūlocutio iuēta ad exp̄mēdū ꝓsona. s. s. ipse aūt in q̄tū ē ꝓsona subsistēs nō ipoztat relationē pncipij: sz magis eius qò ē a pncipio: ⁊ ío nō pōt dici filī⁹ nr̄: sic dz pat nr̄. q̄uis ēt nō dicat pz nr̄, put iponit nomē a patnitate eēna: sic. n. ē pz soli⁹ filij nālis. Ad q̄rtum dō: q q̄uis filī⁹ datus sit nobis nō tñ datus ē, nobis i filiū sz i doctorē vel saluatorē: ⁊ ío pōt dici saluator nr̄: sz nō filius nr̄: ⁊ si obȝciat ē filī⁹ ⁊ est nr̄: g ē filius nr̄. pz. q ē falla accītis. Ad q̄ntum dō. q sapia i abstracto significata significat id q̄ aliqs ē formaliter sapiēs: ⁊ ꝓpter h rōne ꝓdicta nō pōt ꝓprie dici q sit sapia nra: nisi p modū q dictus ē. Ad vltimū dō: q deus q̄uis significet eēntiā dīnā q̄tū ad id cui iponit tū q̄tū ad id a q̄ iponit nomē significat opationē: vt supra dictū ē ex vbis Dam. Et ío pōt dici deus nr̄: tñ diuersimode pōt dici deus oiuz ⁊ iustoz. Deus. n. dī oium ꝓpter relationē pncipij inq̄tū. s. ē creator oium. Dī aūt deus iustoz spāliter fm rationē finis quē ꝓtingūt: ⁊ ío dr ēt ab eis hīz. alia. n. lz ordinētur i ipsū sic i finē: nō tñ ꝓsequūtur ipsū nisi iusti q̄ ꝓiungunt sibi per gr̄am ⁊ gl̄iam: ⁊ ío ēt oiuz cōiter dī vel finis vel ad hī⁹. Sz absolute dī de iustis: qr deus ē eoz qr hñt ipsū sic sua hereditatez ⁊ per quēdā modū passionis. Nō. n. singuli q̄c q̄z hñt. Sciēdū q scis donū nō solū icreatū cōē: sz ēt dona ad gr̄am gratū faciētē ptinētia q̄ simul fundunt: ⁊ sine q̄bus. s. s. nō hz. sz dona gratis data dant magis ad manifestationē. s. recepti: q̄ ad ꝓfectū spūm: ⁊ h ꝓpter vtilitatē alioz. i. Loz. xij. ⁊ ío dicunt diuersis ꝓut cōpetit vtilitati eccle

Sz ipsa rlo nō apparet i h nomie ⁊c.] vz h eē falsū: qr sic dz donū dationis. ita. s. spirationis. sz dō: q i noie spūs nō ipoztat rlo nisi per accīs ex mō significādi ꝓut significat vt finus actiōis alicui⁹. Sz i noie dōi ipoztat rlo ēt q̄⁹ ad significationē: qr h ipsū donare vñ nomē doni sumit magis ptinet ad genus rlonis q̄⁹ ēt actiōis: qr dare nihil ē aliud q̄ suū alteri⁹ facē. Nomē ēt spūs iponitur ad significandū sb az rōne alic⁹ ꝑtatis. s. subtilitatis: vt supra dictū ē. vñ ⁊ aerē spñ dicimus ⁊ alaz. sz nomē doni iponit ad significādū subam: sz ad significādū aliq̄d q̄ suba z qò ꝓsequt datiōez vñ ñ reducūt ad ꝑdicamētū sube. Nō. n. ait Hyl. ⁊c.] h Hyla. a dīnis ꝓsonis excludit tres modos emanationis q̄ sūt i diuersitate sube. vnus ē qñ aliqd gnātur ex re corrupta vt vmis ex carne putrefacta: vl aer ex aq̄. ⁊ h notat cū dic. Per defectō-

nē.] Sc̄us qñ ꝓducit ex re manēte ꝓiūctū sibi: sicut ramus ex arbore. ⁊ h tāgit cū dic Protensione. Tertiⁿ ē qñ ꝓducit aliqd ex rmanēte: sz sepatū ab ea vt riuus ex fōte vl ex silice. ⁊ h tāgit cū dic Derivatione vel decisiōe.] ⁊ sic ēt hō ē ex hoie. quoz nullus dīnis psonis ꝓuenit. Sz ex vtute natura.] ñ tāḡ gnānte: sz tāḡ ꝑn⁹ gnātionis p modū forme. Subsistit filius natiuitate.]. i. nascit subsistēs. In nām eādē.] ñ solū spē sic i aliis gnātiōib⁹ vniuocis sz nūo. Natitas inq̄t dei rc̄.] hexposita ē supus. v. di. Nō ille spūs nr̄ quo sum⁹ rc̄.] scies dū q ⁊. s. s. sumus: ñ qdez formalr sz effectie. sz spū creato q ē aia sumus formalr. spū scō aūt sumus sci effectie ⁊ formaliē scōz q p charitatē q̄ ē extra ctū amoris q ē. s. s. formaliē scificamur. ⁊ p h nob s. s. ꝓiūgit. Tollā. de. s. t. Inūi. xj. h. n. ñ dz qr moy si gra minorata cēt q̄⁹ ad statū hitus: sed q̄⁹ ad vsū solutōis aliis i sui auxiliū substituti. De spū ēt suo. Joz illis collatū. ñ qr ꝓsona. s. s. diſibilis sit vel q hitus gr̄e de subo i subm transferri possit ⁊ didi: sed qr acceperūt minorē gr̄am q̄⁹ moy. būerat ⁊ ad sumiles act⁹. ⁊ q̄si ex gr̄a moy. ꝓpagatā inq̄⁹ eis gr̄am talē ordo ipetrauit. Post h q̄rit vtrū. s. s. sītā qōnez soluet magr i. xxx. oi.

Hic de eqlitate triū ꝓsonaz. Di. xix.

Unc postq̄z coeternitatē triū ꝓsonaz ꝓ modulo facultat nr̄e ilinuauimus iā de earūdez eqlitate aliqd supest eloq. Fides. n. catholica sic coeternas ita ⁊ coeqles tres ꝓsonas asserit. Eqlis ē. n. i oib⁹ pri filī⁹ ⁊ pri ⁊ filio. s. s. qr vt ait Aug. i li. de fide ad petrū. breuiter apies quō intelligat eqlitas docet: nullus horz aliū aut ꝑcedit coeternitate: aut excellit magnitudie: aut supat ptāte: qr nec filio nec. s. s. q̄zti ad nāe dine vnitatē ptinet. aut anterior aut maior est pri nec filī⁹. s. s. Eternū qppe ⁊ sine initio ē q filī⁹ de pri nā extitit ⁊ eternuz ⁊ sine initio ē q. s. s. de nā pris fiſiq̄z ꝓcedit. Ob h g⁹ tres recte vnū credim⁹ ⁊ dicimus deū: qr vna ꝓsus eternitas: vna imēsitas: vna nālr triū ꝓsonarū ē dīnitas. Ecce breuiter assignauit Aug. i q̄ triū ꝓsonarū ꝓsistat eqlitas. s. qr alia alia nō excellit aut eternitate aut magnitudine aut potestate.

Nō eternitas ⁊ magnitudo ⁊ potentia in deo sūt vnuz lz ponātur quasi diuersa.

Unq; enumerent ista q̄si diūsa i deo. tñ vnū ⁊ idē sūt. s. eēn⁹ dīna simplex ⁊ icōmutabil. Uñ aug. i. vij. li. de tri. Nō alio magn⁹ alio de⁹ ē: sz eo magn⁹ q̄ deus ē: qr ñ aliō illi ē magnū eē: aliō deū eē. Eadez qp pe ei⁹ magnitudo q̄ vtus. ⁊ eadē eēn⁹ q̄ magnitudo. Pr̄ ergo ⁊ filī⁹ simul vna eēntia ⁊ vna magnitudo. Ita ēt ⁊ pō dei eēn⁹ dīna ē Uñ Aug. i. vij. li. ꝓfessionū. Uolūtas ⁊ pō dei de⁹ ipse ē. Eternitas quoq; dei eēn⁹ dīna ē. qò aug. oñdit sup illū locū psalmi. In generatiōe ⁊ gnātionē anni tui dicēs. Est gnātio gnātionū q̄ ñ trāsit collecta de oib⁹ gnātionib⁹. i. sci i illa erūt anni dei q ñ trāseūt. i. eternitas dei. Nō. n. aliud sūt āni dei aliud ipse. sz anni dei eternitas dei ē. eternitas vo ipsa dei suba ē nihil hñs mutabile. Incōcusse ergo teneam⁹ q̄ vnū idēq; est. i. eēn⁹ dīna eternitas dei: pō: magnitudo. Et tñ ꝓsuevit scriptura h ⁊ his silia q̄si distincta ponē. In his ergo vbis triū eqlitatē psonarū breuiter cōplexus ē Aug. qr ali⁹ aliuz nec eternitate nec magnitudine nec potētia superat.

Supra egit de eternitate.

Uod aūt eternitate aliq̄ triū psonarū aliā ñ excedat. supō oñsū est vbi coeternitas triū psonaruz ilinuata ē. Nūc ergo sit perest oñdē q magnitudie vl pō ali⁹ aliū si excedat. ⁊ pus de magnitudine videamus

Hic de magnitudine q ea aliq̄ personaruz aliquā non excellit.

Liēdū ē ergo qr pr̄i non ē maior filio nec pr̄i vel filī⁹ maior. s. s. nec maius aliqd due psone sunt sil q̄z vna. nec tres sil maius aliqd q̄z due. nec maior ē eēn⁹ i trib⁹ q̄z i duab⁹ nec i duab⁹ q̄z i vna: qr tota ē in singul. Uñ Jo. damascen⁹ ait. Cōfitemur deitatis nāz oēz pfecte eē i singula suaz hypostaseō. i. psonarū oēz i pr̄e oēm i filio oēz in s. s. Jōq; pfect⁹ deus pr̄. pfect⁹ deus filius. perfectus deus spūs sanctus.

Quō dicitur pater eē i filio ⁊ filius in pr̄e ⁊. s. s. in vtroq; ⁊ singulus in singulis.

Tide ē q pr̄ dr eē i filio ⁊ filī⁹ in pr̄e. ⁊ s. s. i vtroq; ⁊ singulus i singulis. Uñ Aug. i li. de fide ad petruz. Propter vnitatē nālē totus pr̄ in filio ⁊. s. s. ē. totus quoq; spūs scūs i pr̄e ⁊ filio ē. nullus horz ex quolibet ipsoz ē, ꝓpter nāe dine vnitatē. Ecce h apit aliq̄tenus. Nō. n. pōt plene tñ ab homine referari archanuz. ex q̄ intelligētia dicat singula psonarū tota eē in aliis. Uñ etiam Hylarius ista interi⁹ pquirēs in li. iij. ō tri. ait. Affert pleriſq; obscuritatē sermo domini cū dicit. Ego in patre ⁊ pater in me ē. nec immerito. natura enim intelligētie hūane rōnez dicti hui⁹ nō capit. nec exemplu

aliqō reb⁹ dīnis ꝓparatio humana ꝑstabit. Sz qō itelligibile ē hōi deo eē possibile est Cognoscēdū itaqz atqz intelligēdū ē qd sit illō. Ego i ꝑe ⁊ ꝑ i me ē: si tū ꝓphēdē h ita vt ē valebun⁹. vt qō nā reꝛ pati ñ posse esti mat: id dine vitat rō ꝓsequat. Ꝑez igit i filio ⁊ filiū i ꝑe eē: plenitudo dinitat i vtroqz ꝓfecta ē: qz plenitudo dinitat i filio qō i ꝑe ē h ⁊ i filio ē. qō i igenito ē: h i gēito alt ab alō. ⁊ vteraz vnū is. ſ. g ēnih hīs qō nō sit ēt i eo a q ē. ñ duo vn⁹ſz al⁹ i alio: qz ñ aliō i vtroqz vt vnū sint i fide nr̄a vteraz: nō vnus nec eūdē vtrūqz: nec aliō ꝓfitemur: qz deuz ex ꝺo natū: nec eūdē natitas: nec aliō eē ꝓmittit. Eādē g⁹ i vtroqz ⁊ vtutis silitudinē ⁊ deitat plenitudinē ꝓfitemur: qz vītas dicit: Ego i ꝑe ⁊ ꝑ i me ē. Dia. n. filius accepit a ꝑe. Nā si ptezeiusdē q genuit accepit. ergo neut ꝓfectus ē: deest. n. ei vñ decessit. nec plenitudo erit i eo q ex portiōe ꝓstiterit. Neut ergo eoꝛ ꝓfectus ē si plenitudinē suā ⁊ euz q genuit amittit. nec q natus ē ꝓsegtur. Fateamur g⁹ q filius ē i ꝑe ⁊ ꝑ i filio: deus in ꝺo: vt iō Hyl. ait i. vij. li. de tri. Nō p dupli cē ꝓueniētiū generū ꝓiūctionē: nec p ilitiuā capacion⁹ ſbe nāz: ſz p nāe vnitā silitudinez p natitatē nāe viuētiū ex viuēte nā dū res nō differt dū nāz dei ñ degenerat natitas dū ñ aliud aliqd ex deo qz deus nascit: dū nih i his nouū ē nihil alienū: nih sepabile. Ecce his vbis ꝓput būana pmittit ifirmitas itelligi pōt exꝰ q sesu xp̄s dixerit se eē i ꝑe ⁊ ꝑez i se. Ex eoꝺ sesu ēt itellr. ſ. ſ. eē i vtroqz: ⁊ sin gula ꝓsonarū i singul: qz. ſ. i singul ē eaꝺ ple nitudo dinitat ⁊ vnita silitudo nāe: qz ñ est maioꝛ dina nā i aliq baꝛ ꝓsonaꝛ: ſz vni⁹ ⁊ idifferēti nāe sūt hee tres ꝓsone. Jōqz alta i alta eē dr̄ vt ꝓdictū ē. Uñ ēt Amb. ꝓdcōꝛū vboꝛ sniaz nob apiēs sup eplaz ꝛ^ad Lo. ait. p h itellr ꝑ eē i filio: ⁊ fili⁹ i ꝑe: qz vna ē eoꝛ ſoa. Jbi ē. n. vnitas vbi nulla diūsitas. Ecce tribū i lustriū viroꝛ testimōijs. ſ. aug. Hyl. atqz Amb. i iō ocurrētib⁹ reuelatōe. ſ ſ. i eis loquēti pie credē volētib⁹ oñdit: tñ q̄si p speculū ⁊ i enigmate q̄lit accipiēnꝺ sit cuz dr̄ ꝑ i filio eē: vel fili⁹ i ꝑe: vel. ſ. ſ. in vtroqz.

Ad id qō cepat redit vt ostendat. ſ. q magnitudine vnus non superat alium.

Ed iā nē ad ꝓpositū redeam⁹: ceptoqz iliſtam⁹ oñdētes q magnitudie nlla triū ꝓsonaꝛ aliā supat. qz nulla maioꝛ aliꝭ. nec maius aliqd ſt due q̄z vna: nec tres q̄z due nec maioꝛ deus q̄z singuli eoꝛ: qz singul⁹ illoꝛ ꝓfectus ē nec ē quo crescat illa ꝓfectio Qō nulla ꝓsonarū pars est in trinitate.

Ec ē aliq̄ triū ꝓsonaꝛ ps dr̄i l' dine eēntie: qz singula baꝛ vbs ⁊ plen⁹ de⁹ ē: ⁊ tota ⁊ plena dina eēntia ē: ⁊ iō nulla ⁊starū i trinitate ps ē. vñ Aug. i. iij. li. ꝯ Maxi. bētico sic ait. Putas deū ꝑez cū filio ⁊. ſ. ſ. vnū deū ñ posse eē. Times. n. ne ꝑ sit ps vnius dei q ꝓstat ex trib⁹. Noli h timē. nulla. n. sit ptiū i deitat vnitate diſio. vn⁹ ē de⁹ ꝑ ⁊ fili⁹ ⁊. ſ. ſ. i. ipa trinitas vn⁹ ē ꝺs: ergo inga ꝺs ꝑ ē ps ꝺi. Absit. Tres. n. ꝓsone sūt ꝑ ⁊ fili⁹ ⁊ ſ. ſ. ⁊ hi tres qz vni⁹ sube sūt: vnū sūt. ⁊ sūme vnū sūt. vbi nulla nāz nulla ē diuersitas vo lūtatū. Si. n. nā vnū eēnt ⁊ ꝓsēliōe ñ eēnt: ñ sūme vnū eēnt. Si vo nā dispes eēnt vnū ñ eēnt. Hi ergo tres q vnū sūt pp ieffabilē ꝓiūctiōez deitat: q̄ ieffabiliꝛ copulāt vn⁹ ꝺs ē Pars ergo trinitat eē ñ pt qcūqz vn⁹ i trib⁹. In trinitate ergo q̄ ꝺs ē: ⁊ ꝑ ꝺs ē: ⁊ fili⁹ ꝺs ē: ⁊. ſ. ſ. ꝺs ē. ⁊ sil hi tres vn⁹ ꝺs. nec h⁹ trinitat ꝛ ps ē vn⁹. nec mai⁹ aliqd duo q̄z vn⁹ ibi ē. nec mai⁹ aliqd st oēz q̄z singli: qz spūal ñ coꝛpal ē magnitudo. Qui pt capere capiat q āt ñ pt credat ⁊ oꝛet vt qō credit itelligat. Uez ē. n. qō dr̄ p ꝓphaz. nisi crediderit ñ itelliget. Hīs vbis apte oñdit idifferētē magnitudinē triū ꝓsonaꝛ. Jtē i eoꝺ. Tu nēpe dixisti vnū deū ñ ex ptib⁹ eē ꝓpositū. ⁊ h de ꝑe vis itelligi. Jlle iqt vt ē igenita simplex ⁊ tñ i hac simplici vtute multa videris ꝓmemoꝛare cū dicis. de⁹ deū genuit: bon⁹ bonū genuit: sapiēs sapiētē: clemēs clemētē: potēs potētē. Nūqd ergo charitas bonitas ⁊ sapia ⁊ clemtia ⁊ potētia ptes vni⁹ sūt vtutis: quā simplicē eē dixisti: Si dixeris ptes sūt: simplex ergo vtus ex ptib⁹ ꝓstat. Et simplex ista vt te diffiniēte vn⁹ ē ꝺs. ergo deū ex ptib⁹ ꝓpositū eē dicis: ñ dico ing. ñ sūt ergo ptes. Si ergo i vna ꝓsona ꝑis ⁊ illa iueniꝭ q̄ pta vident: ⁊ ptes ñ iueniꝭ: qz vna vtus simplex ē: q̄zto magꝭ ꝑ ⁊ fili⁹ ⁊. ſ. ſ. ⁊ pp ididuā deitatē vn⁹ de⁹ ē. ⁊ pp vniuscuiusq̄z ꝓprieta tē tres ꝓsone sī. ⁊ pp pfectionē singuloꝛ ptē vni⁹ dei ñ sī. Uirt⁹ ē ꝑ: vtus ē fili⁹: vtus ē. ſ. ſ h verū dicis. ſz q vtutē de vtute genitā. ⁊ vtutē de vtute ꝓcedētē ñ vis hīe eādē nāz. h

falsū dicis: ⁊ h ꝯ fidē rectā ⁊ catholicā dicis His vbis apte docet q tres ꝓsone ille ñ sūt ptes dei vel dine eēntie: nullaq illaruꝫ trinitatis pars dicenda est nec vna maioꝛ aliꝭ.

Cū dicim⁹ tres ꝓsonas eē vnā eēntiā: nec vt gen⁹ de spēbus. nec vt spēz de idiuiduis ꝓdicam⁹: qz ñ ē eēntia genus ⁊ ꝓsone spēs. vel eēntia species ⁊ ꝓsone indiuidua.

Jc adijciēdū ē q tāta eq̄litas ē triū ꝓsonarū atqz idifferēs magnitudo q cū dicamus tres ꝓsonas vnā eē eēntiā vl subaz nec vt gen⁹ de spēbus: nec vt spēz de idiuiduis ꝓdicam⁹. Nō. n. eēntia dina genus ē ⁊ tres ꝓsone spēs: vel eēntia dina spēs ⁊ tres ꝓsone idiuidua. Qō Aug. rōnib⁹ ꝓbabilibus atqz irrefragabilib⁹ apte demōstrat i li. vij. de tri. ita dicēs. Si eēntia genus ē spēs aūt ꝓsona vt nōnulli sētiūt oz appellari tres sb stātias vt appellant tres ꝓsone: sic cū sit aial genus ⁊ equs spēs appellant tres eq ideqz tria aialia. ñ. n. spēl ibi plalit dr̄ ⁊ gen⁹ singlr vt si diceret tres eq sūt vnū aial: ſz sic trel eq spāli noie. ita tria aialia gnāli noie dicunt. Cū g⁹ tres ꝓsonas vnā eēntiā eē fateamur ñ tres eēntias cū tres eq tria aialia dicūtur nō vnū pz noie eēntie nō signific̄ genus nec noie ꝑsone speciem.

Hic ꝓbat q nō dr̄ vt spēs de indiuiduis.

J vo dicūt noie ꝓsone nō spēz significari ſz aliqō singulare atqz idiuiduū ⁊ noie eēntie spēz itelligi vt ꝓsona ñ dicat sic hō: ſz quō dr̄ h hō vel vt abraā Jsaac ⁊ Jacob: vel qs ali⁹ q ēt digito ꝑs demōstrari possit. sic quoqz illos eaꝺē rō ꝓfutabit. Sic n. dicunt abraā Jsaac ⁊ Jacob tria ididua ita tres hoies ⁊ tria aialia. cur ergo ꝑ ⁊ filius ⁊. ſ. ſ. si ſz gen⁹ ⁊ spēz ⁊ idiuiduū ista disseruim⁹. ñ ita dicūt tres eēntie vt tres ꝓsone.

Aliomodo ꝓbat idem.

Lio quoqz mō idez ꝓbat Aug. ſ. q eēntia dina ñ ē genus nec ꝓsone spēs vl eēntia ñ ē spēs nec ꝓsone idiuidua. Una ingt eēntia ñ hz spes. sic vnū aial ñ hz spes vnius eēntie. ꝑ ergo ⁊ fili⁹ ⁊. ſ. ſ. nō sūt tres spes vnius eēntie. dina ergo eēntia genus ñ ē. Sz nec spes ē eēntia dina ⁊ ꝓsone ididua sic hō spes ē. idiuidua aūt abraā Jsaac ⁊ iacob. Si. n. eēntia spes ē vt hō: sic vn⁹ hō nō dicit esse abraā isaac ⁊ iacob. ita non dicet vna essentia esse tres ꝓsone. nō itaqz sm genus ⁊ species ista dicimus.

Non sm materialem causam dicunt tres ꝓsone vna essentia.

Ōtādū ēt q vna eēntia dina ñ est mā triū ꝓsonarū: vt Aug. i eoꝺē docet tā q̄z ſz cōez eādeqz māz tres ꝓsone dicant eē vna eēntia: sic ex eoꝺē auro si fierēt tres statue. dicēm⁹ tres statuas vnū aurū. ñ aūt sic trinitatē. i. tres ꝓsonas dicim⁹ vnā essentiā ⁊ vnū deū tanq̄z ex vna mā tria q̄dā subsistāt Jn statuis. n. eq̄libus plus auri ē tres simul q̄z singule ⁊ mius auri est vna q̄z due. Jn illa vo essen⁹ trītat nullo⁹ ita est. ñ g⁹ ſz mālē cāz tres ꝓsonas vnā dicimus esse essentiā. sicut tres statue dicunt vnum aurum.

Nec ita dicunt tres ꝓsone vna essentia! vt tres hoies vna nā vel vnius nature.

Jc quoqz addendū est q tres ꝓsonas ñ ita dicimus vnā essentiā eē. vt aug. in eodem ait. vel vnius essentie sicut dicimus aliqs tres hoies eiusdez sexus ⁊ eiusꝺ tpatiōis coꝛpis eiusdēqz ai vnā esse nāz vel vniusl nāe. Nā i his rebus ñ tñ est vnus hō quātū tres hoies sil. ⁊ plus aliqd sūt hoies duo q̄z vnus hō. sic ⁊ i statuis esse diximus at i deo ñ est ita. Nō. n. maioꝛ essentia ē pr̄ ⁊ filius sil q̄z solus pr̄ vl solus filius. ſz tres sil ille ꝓsone eq̄les sūt singul. Ex pmissis pz q tres ꝓsone dicunt dina essen⁹: nec ſz mālez cāz vt tres statue vnū aurū: nec ſz cōplexionis silitudinem vt tres hoies vnius nāe nec vt genus ꝓdicat de spēbus. vel vt species de idiuiduis idest ꝓtinens de ptentis maius de minoꝛibus.

Que vident aduersa predictis.

Js āt vident aduersari. q̄ qdem sacre scripture tractatoꝛes catholici in suis scripti tradiderūt i qbus significare vident q essen⁹ dina sit qddā cōe ⁊ vle velut species tres vo ꝓsone sūt tria pticularia. i. tria idiuidua nūero dīa. Uñ Joā. Damascenus inter doctoꝛes grecoꝛ magnus i li. quē ō riscripsit. quez ⁊ papa Eugenius trāsferri feē ait. Cōia ⁊ vlia ꝓdicāt de sbiect sibūpis ptcularibus. Cōe ergo suba est. pticulare vo hypostasis. i. ꝓsona. pticulare āt dr̄ ñ qñ p tez nāe hz ſz pticulare nūo vt athomū. i. idiuiduū. Nūero. n. ⁊ nō nā differre dicuntur hypostases. Jtez in eodez. Suba significat cōez ⁊ circūplectiuā speciez homoy deō. i.

Universidad de Deusto
Biblioteca

similiū spē hypostaseō.i.psonarum:vtputa deꝰ hō.hypostasis aūt idiuiduū demōstrat s.pīez filiū spūz sctū petrū paulū ⁊ hiꝰ.Ecce apte dicē subaz eē vniuersale.hypostasim vo pticulare.⁊ q deꝰ ē spēs vt hō.⁊ q pr ⁊ filiꝰ ⁊ spūs scūs sūt idiuidua sic petrus paulus ⁊ q numero differāt:q̄ p̄misse snie aug. penitꝰ ꝺicē videnť.qd ergo dicemus ad h Hoc vtiqz dicē possumus atqz debemꝰ q ea que Augꝰ.tradidit superius sine omni hesitatione tenenda sunt.

Qō sane possunt intelligi que Joānes dicit: ⁊quomodo ostendit.

Ec aūt q h dicunť lz i ēmonis superficie aliqd a fide alienuz resonare videant sane tñ itelligi queūt piūqz lectorē atqz itellectorē plīmū efflagitāt.i quoz explanatione mallē silēs alios audire:q̄z loquēdo malīuolis detrahēdi occasionē pstare. Videť tñ mihi ita posse accipi cū ait. Suba ē cōe ⁊ hypostasis ē pticulare ñ ita h accipit cuz deo dicanť vt accipiunť i philosophica disciplina:lz p silitudinē eoz q̄ a phīs dicū tur locutus ē vt sic ibi cōe vel vle dī qō p̄dicať de pluribꝰ.pticulare vo vel idiuiduum qō ō vno solo.ita h eēntia dina dicta ē vniuersale.qz de oībus psonis simul ⁊ ō singulis sepatiz dī.pticulare vo singula q̄libz psonarū:qz nec de alijs cōiter.nec de aliq̄ alia rū singulariter p̄dicať ꝓpter similitudinez. ergo p̄dicationis subaz dixit vniuersale ⁊ psonas pticularia vel idiuidua.pp h idē etiā eādē dinā eēntiā dixit eē spēz cōem ⁊ circūplectiuā similiū spē psonarū:qz sic h species hō ō suis p̄dicať ididuis velut ō Petro Paulo ⁊ alijs.nec ista specie differūt lz cōueniūt.ita deus de tribꝰ p̄dicať psonis q̄ in dinitate nō differūt lz p oia ꝓueniūt.Hanc ergo similitudinē inter res sēpiternas ⁊ res tpales ppendēs Joānes vniuersitatis ⁊ pticularitatis noia q̄ rebus tpalibus ꝓprie cōueniūt ad res eternas trāstulit.Aug.vo maiorē videns dissimilitudinē q̄z similitudinez inter res p̄dictas ab excellentia trinitatis p̄dicta nomina remouit.

Ex q̄ sēlu dixerit psonas differre nūero.

Quod aūt Joannes dicit hypostases differre numero nō nā i eo q nō differre nā ait.vissime ⁊ sine scrupulo loqtur. Qō vo dicē differre numero cauēduz est quō itelligaťꝫ diuersis.n. modis dicuntur aliq̄ differre numero.

Quibꝰ modis dicať differre numero ⁊ fz quez modū psonis ꝓuenire posset Icunť.n. aliq̄ differre numero qñ ita differūt vt h nō sit illud nec aliqd qō illud ē vel i ipso ē.q̄lit differūt socrates ⁊ plato ⁊ hiꝰ q̄ apud phos dicunť indiuidua vel pticularia: iuxta quē modū non p̄t dici tres psone differre numero.Dicuntur quoqz differre numero q̄ i enumeratione siue cōputatione ñ sibi adiūgunť fz a se iuicē discernunť vt cū de aliqbus rebus loquētes dicimus vna due tres. Et sm hunc modū forte dixit Joānes hypostases.i.psonas differre numero. Possumus.n. dicē pr ē vnus.⁊ pr ⁊ filius sūt duo.⁊ pr ⁊ filius ⁊ spūs scūs sūt tres. Et itē h psona est vna. ⁊ h ⁊ illa sūt due.⁊ h ⁊ illa ⁊ alia sunt tres. Cōueniētius tñ tres ille psone ꝓprietatibꝰ tñ distingui dicunť.de q̄rū distinctione sm ꝓprietates in sequēti tractabiť. Nūc vo ad ceptū redeamus q̄ dicta sūt repetētes vt se pius vsādo familiarius innotescant.

Qō vna psona ñ ē maior alia.nec tres simul q̄z vna.⁊ h rōne oñdit catholica.

Liēdū ē ergo tātā eē eqlitatē i trinitate. vt ait Aug.i.viij.li.de tri.vt ñ soluz pr ñ sit maior q̄z filius.fz nec pr ⁊ filiꝰ simul maius aliqd sint q̄z spūs scūs.aut q̄libet psona minus aliquid sit q̄z ipsa trinitas Qō aūt ita sit aliq̄ mō si fieri pōt demōstrādū ē. Quātū ergo ipse creator adiuuat attēdamus ingt Aug.i eodē.quō i hac trinitate due vel tres persone non sunt maius aliquid q̄z vna earum.

Ratione subtilissima vtitur ad ostendendum q ita sit.

Quod vbi magnū dī aliūde magnuz ñ ē q̄z eo qō ve est.qz ibi magnitudo ipsa vitatis ē.⁊ vitas eēntia.ñ ergo ibi maiꝰ ē qō verius ñ ē. Nō aūt verius ē pr ⁊ filius simul q̄z pr solus vel filius.ñ ergo maiꝰ aliqd vterq̄z simul q̄z singulꝰ,eoz.⁊ qz eque ēt ve ē spūs scūs.io pr ⁊ filius simul nō sūt aliqō maiꝰ q̄z ipse.qz nec vius sūt. Itē i eēntia vitat h ē verū ee qō ē eē.⁊ h ē eē qō est magnū eē.h ē ergo magnū eē qō verū esse.qō ergo ibi eque verū ē ⁊ eque magnū ē.qō ergo ibi plus vitatis ñ hz.ñ hz plus magnitudis:plus aūt vitatis ñ hz qō vius ñ ē. Nō ē aūt vius vna psona q̄z alia:vel due q̄z vna: vl tres simul q̄z singula.ñ gꝫ plus vitatis habet vna q̄z alia:vel tres simul q̄z singula. Sic gꝫ ⁊ ipsa tritas nō ē maiꝰ aliqd q̄z vnaq̄z ibi psōa fz tā magnū q̄z singula. Nō. n. ibi maior q̄ vior ñ ē vbi ipsa vitas ē magnitudo Ecce mō ꝓueniēti ⁊ rōe catholica oñsū est quō idifferēs sit magnitudo triū psonaꝝ:qz nec vna maior ē alia nec due:vna nec tres simul maius aliqd q̄z singula.

Qō deꝰ nō ē dicendus triplex sed trinus.

Reterea cū deꝰ dicať trinꝰ:ñ tñ dz dici triplex.ibi.n.ñ ē triplicitas vbi sūma ē vnitas ⁊ idifferēs eqlitas. Vñ aug.i li. vj.ō tri.ait. Nō quā deitas ē iō triplex putādꝰ ē.alioqn maior eēt pr solus vl filiꝰ solus q̄z sil pr ⁊ filiꝰ. Cū itaqz tāt ē solus pr vel solus filiꝰ vl solus.s.s.quār ē sil pr ⁊ filiꝰ ⁊.s.s.nllo dicēdꝰ ē triplex deꝰ.ñ.n.pr cū filio ⁊.s.s.maior deꝰ ē q̄z singuli eoz:qz ñ ē q̄ crescat illa pfectō:pfectꝰ aūt ē ⁊ pr ⁊ filiꝰ ⁊.s.s.⁊ pfectꝰ ē dꝫ singulꝰ eoz.⁊ iō tritas potꝰ q̄z tripꝫ dici dz

Qō nō ē ita in rebꝰ corpeis vt in trinitate.

In rebus corpeis ñ tñ ē vna quantū tres sil ⁊ plus sūt due q̄z vna res. In trinitate vo sūma tñ ē vna psona quātū tres sil.⁊ tātū sūt due quātū vna ⁊ i se infinite sūt: qz ñ ē finis magnitudis earū. Ac p h apit q supra dixim.s.quō ⁊ singula sūt i singulis ⁊ oia i singulis ⁊ singula i oibꝰ ⁊ oia in oibus ⁊ vnū i oibus ē ⁊ vnū oia. Ecce iā oñdim sufficienter q̄liter in trinitate aliq̄ psona aliaz nō supat in magnitudine. Ci. xix.

n Unc postq̄ coetnitatē ⁊c.] Postq̄ doctia uit magr de psonis dinis q̄ ad eaz di stictionē p rlonas etnas.h icipit doctina re de ipis q̄ ad earū eqlitatē.oidit aūt h ps i duas.i pᵃ oñdit eqlitatē psonarū.i 2ᵃ mouz q̄ dā dubitationē q̄ oriť ex q̄busdā locutiōibꝰ qbꝰ i sua ꝓbone vsus fuerat.xxi.di.ibi Hic oriť q̄ trahēs.|pᵃ i.o.i pᵃ oñdit fz qd attedēda sit psonaruz eqlitas.i 2ᵃ fz illa psonarū eqlitatē oñdit:ibi Oō aūt etnitate ⁊c.|circa pm duo facē.pᵃ oñdit q eqlitas psonaz attēdit q̄ ad etnitatē:magnitudinē:⁊ ptā tē.2ᵃ oñdit q̄lit ista tria se hñt ad iuicē.s.q sūt idez re fz rē q̄ dina eēntia:ibi Cūq̄z enūerent ⁊c. Oō aūt etnitate.|h oñdit ꝓpositū ⁊ oidit i tres ptes.in pᵃ ex pdict relinqt eqlitatē psonarū q̄ ad etnitatē.i 2ᵃ oñdit earū eqlitatē q̄ ad magnitudinē: ibi Nūc supest oñdē.|i 3ᵃ q̄ adptātē.xx.di.ibi Nūc oñdē restat ⁊c.| Nūc supest ⁊c.|h oñdit psonaz eqlitatē q̄ ad magnitudinē.⁊ pᵃ oñdit eqlitatē in magnitudie.2ᵃ iducē q̄dā ꝓclonez:ibi Ꝓpterea cū

ꝺo oī trinꝰ.pᵃ i tres fz tres viasꝺ qbꝰ ꝓbat eqlē magnitudinē triū psonarū.pᵃ oñdit ex mutua inhesione.2ᵃ ex remotiōe eoz q̄ iequalitatē facē possent ibi Sz iā nūc ad .p.]3ᵃ ex rōne dine simplicitatis ⁊ vitatis:ibi Sciēdū ē igit tātā ⁊c. Circa pm tria facit.pᵃ manifestat ꝓpositū.2ᵃ ꝓponit intētū:ibi Sciēdū igit ē ⁊c.]3ᵃ ponit eqlitatis signuz:ibi Et inde est q̄ pater. Questio ꝑma.

b Jcqrunť duo.pᵃ de eqlitate.2ᵃ de illi qbꝰ attēdit eqlitas. Circa pm q̄runť duo.pᵃ an i dinis sit eqlitas.2ᵃ an ibi sit mutua eqlitas.

a Ꝺ pm sic pcedit:vī q̄ eqlitas ñ sit i dinis. sic n.dicē phs i.v.metħ.vñ i q̄titate facē eqle:fz i ꝺo ñ ē q̄titas vt s dixit aug.q ē sūb q̄titate magn q vī q̄ ñ sit eqlitas ibi. Ꝺ.dcq̄d ē i dinis ꝺ absolutis significat dinā subaz:fz fz vnitatē ſbe attēdi tur idēptitas ⁊ ñ eqlitas:g vī q̄ p h q̄ ꝺ pbat vna eēnᵃ triū psonaz magl pbet idēptitas q̄ eqlitas. Itē qlitas magl se hz ad spēalia q̄ q̄titas:qz q̄dā spēs qlitat vt scia ⁊ vī ⁊ hꝰ inueniūť i ſbjs spūalibꝰ:ñ aūt spēs q̄titat nisi forte nūs fz quē ñ attēdit h eqlitas psonarū:g cū fz qlitatē ponꝰ sit silitudo q̄ eqlitas vī q̄ ista ꝓueniētia i eēntialibꝰ magl dicēda sit silitudo q̄ eqlitas. Ꝺ.ois eqlitas dicit p portionē ⁊ mēsurationē q̄ dā:lz ifinitoz ñ ē aliq̄ cōmēsuratio nec ꝓportio.cū igit dine psone ifinite sint ñ vī i eis eē eqlitas. Jn ꝺrīū ē qꝺ i symbolo dī.⁊ tote tres psone coīne sibi sit ⁊ coeqles. Rꝰ ꝺꝺ:q sic dicē phs.vnū i ſba fac idē vnū i q̄titate fac eqle vnū i qlitate fac sile.q̄uis aūt i dinis ñ sit q̄litas vl q̄titas fz cōez rōnē q̄nis.sēm ibi aliq̄ spēs qlitat fz pas rōnes suas q̄ ad dīas ꝓstitutias: ⁊ silr aliq̄ spēs q̄titat fz id qō ē ꝑuz cil ⁊ magnitudo ⁊ duro.⁊ iō rōe coz dī i dinis eqlitas ⁊ silitudo.sic aūt ea q̄ significanť p modū qlitat vt sapia ⁊ hꝰ ñ sūt aliō scōz rē ab eēntia:fz solū scōz rōnē: ita ēt silitudo ⁊ idēptitas i dinis differūt scōm rōnē ⁊ ñ scōz rē.⁊ silr ē de eqlitate.⁊ ide ē q̄ diuersi modē ꝓueniť eqlitas ⁊ silitudo i dinis psonis ⁊ aliis reb.i aljs.n.eqlibꝰ ñ ē cadē q̄titas scōz eēntiaz:fz solūmō scōz cōmēsurationez.⁊ silr vna qlitas scōz spēz:qz i eis ē aliō qlitas ⁊ eēntia q̄ respicē sic actū.ꝑuz.qlitas aūt vl q̄titas ñ ꝺ p rōnē ad eē:fz tm dicūť qꝺditatē alicꝰ gnis. vñ p ꝺici vna q̄titas vbi ñ ē vnū eē:fz ñ p ꝺici vna eēntia absolute nisi vbi ē vnū eē:⁊ h ē vbi ē ea dē eēntia scōm nūm.⁊ ide ē q̄ ad rōnē eqlitat vnitas scōz nūz ñ reqrit fz ad idēptitatē reqrit vnitas scōz nūz. Jn dinis aūt psonis idē ē magnitudo ⁊ sapia q̄ eēntia. vñ eqlitas ⁊ silitudo psonarū attēdit scōz eādem sapiaz nūo ⁊ magnitudinē. Ad pm igit ꝺ:q eqlitas ñ creat ex vno i q̄titate solū scōm rōnē q̄titatis cōez fz ēt scōz rōnē alicꝰ spēi q̄titat.ad rōnē.n eqlitat| sufficit q sit vnitas nūi vl ēt tpis:⁊ ita cū in dinis sit rō aliquarū spērū q̄titat| pt ibi eē eqlitas ꝑe fz qz qō ꝺuenit i plibꝰ ꝓuenit eis scōz id qō est eis cōe:⁊ ñ scōz id qō ē eis ꝑuz. Jō pt meli ꝺici q̄ eqlitas ꝓcedit rōnē quātitat| i cōi:q ꝓsilit i qꝺaz ꝺisibilitate. vñ rō quātitatis suenit ꝑe i illꝰ q̄ scōm se diuidunť:⁊ sic deo nō ꝓuenit. Jnuenit etiā quodāmō i illis quoz diuisio attēdit scōm ea q̄ extrinsecus sūt.sicut vtus ꝺ diuisibilis ⁊ quātitatis rō

Universidad de Deusto
Biblioteca

nem hñs ex diuisione actuū ⁊ obiectoꝝ ⁊ talis rō quātitatis. ſ. virtualis deo cōuenit. ⁊ p cōſequens equalitas. Ad 2ᵐ dō: q rōne iaz dicta patz q idēptitas ponit vnitatē in eſſētia ſcōm numerum ⁊ qz in rebus creatis ex quarū cōſideratione imponim⁹ ēt illa q̄ de dō p̄dicāt: vnitas eēntie nō ē niſi i eodē ſuppoſito. Jō idēptitas nll'am ipoꝛtat diſtinctionē in ſuppoſito: ſz magis vnitatē: vñ filiꝰ nō pōt dici maſculine loquēdo idē p̄ri: ſz neutraliṫ tm̄ vt vnitas ad eēntiā referat. eq̄litas vō ⁊ ſilitudo q̄ ipoꝛtāt vnitatē q̄titatis vl' eq̄litatis nō ſm eēntiā vl' eē q̄ᵐ ē de ſui ſignificatiōe non ipoꝛtāt vnitatē q̄titatis vl' qualitatis i numero: ſz ſufficit qō ſit idē ſpē. h aūt vnitas ē i diuerſis ſuppoſitis: ⁊ iō eq̄litas ⁊ ſilitudo ſil' cū vnitate ipoꝛtāt diſtinctionē: ⁊ pp h dicim⁹ filiū ſimilem p̄ri vel eq̄ē nō tm̄ eiuſdē. Et inde ē qō potius magi de eq̄litate quā de idēptitate determinauit: qz in idēptitate importat tm̄ vnitas eſſentie: nec ēt ſm quē libet modū dīnis p̄ſonis cōpetit. ſ. maſculine: ſed in eq̄litate ipoꝛtat vtrūq; et vnitas eēntie p modū q̄titatis ſignate: ⁊ perſonaꝝ diſtictio. Ad 3ᵐ dō q̄ quis in ſilitudine ſilr ipoꝛtet vtrūq; vt pz ex vbis Hylar. in 2ᵃ di. poſitis: q ſilitudo ſibiipſi nō ē. tm̄ equalitas addit aliq̄d ſupza ſilitudinē ⁊ iducit eā qn̄ dr de dīnis p̄ſonis. cū. n. i diuinis nō niſi q̄tas ſit vtutis q̄ fūdat i q̄litate. Jn vnitate talꝫ q̄titaſ ponit vnitas q̄litatis: ⁊ puat i tēſionis exceſſus vt pz: qz q̄cūq; eq̄lia ſūt i colore ſūt ēt ſilia ſz nō econuerſo. Ad q̄rtū dō q eq̄litas ē ſpēs ppoꝛtiōis. ē. n. eq̄litas ppoꝛtio aliquoꝝ habetiū vnā q̄titatē. Dico igit de q̄litate ſicut de q̄buſdā alijs qō p̄dicat de deo q̄ᵐ ad rōnem differētie q ē habere vnā q̄titatē: ⁊ non q̄ᵐ ad rōnē gn̄is q̄ ꝓſiſtit i ꝓmēſuratiōe q̄titatis. vñ dico q dīna magnitudo nullo⁹ē mēſurabil' vel mēſurata nec ab alio nec a ſe. P⁹ qz mēſuratio ponit t̄inationē ⁊ dīna magnitudo ñ hz t̄inū ūtra nec extra ⁊ iō ifinita dr nō q̄dē p extēſionē p̄uatam: ſz p negationē t̄ini. Scōo qz ꝓmēſuratio nō ē mun⁹ q̄titatis ad ſe ſz duaꝝ ⁊ nulla alia magnitudo pt̄ eē eq̄lis ſibi. p̄z aūt ⁊ filiꝰ nō hñt aliam ⁊ aliā magnitudinē: ſz vnā ⁊ eādē ſm quā eq̄les dr cūtur: ⁊ ita dīne magnitudini nihil diuersi ab ipſa ꝓmēſurat. Tertio qz ſic dīs mot⁹ reducit admouēs qō nō ē motū neqꝫ a ſe neqꝫ ab alio. ita dīs mēſuratio reducit ad vnū p⁹ qō nullo⁹ ē mēſuratū: ſz ē dīuz mēſura: ⁊ hoc dr ē: vt ēt cōmētator dīc. x. metħ.

a D 2ᵐ ſic p̄cedit. vī q nō ſit ibi mutua eq̄litas. Jta ēt dīc Dyo⁹. x. c. de di. no. q i cā ⁊ i cātis nō recipim⁹ ꝓuerſationē ſilitudis ⁊ eq̄litatis: ſz q̄uis i dīnis p̄ſonis nō ſit cā ⁊ cātū. ē tamē ibi p̄n⁹ ⁊ qō ē de p̄ncipio. g vī q filiꝰ q̄ ē a p̄re ſic a p̄n⁹ ſit ſimilis ⁊ eq̄lis patri: ſz nō econuerſo.

P. vnūquodq; ē eq̄le illi quo nō ē min⁹: ⁊ nihil ē eq̄le illi quo ē maiꝰ: ſz ſupza dixit Hylar. filius nō ē min⁹ p̄re ⁊ tm̄ p̄ ē maioꝛ filio. g filiꝰ ē eq̄lis p̄ri: ſz nō econuerſo.

Jtē cū nihil ſibiipſi ſit eq̄le. oē qō eq̄le dicitur p̄ſupponit aliq̄d cui eq̄le dicat: ſz filiꝰ fm ordinem nāe p̄ſupponit p̄rem. ñ aūt p̄ p̄ſupponit aliq̄d. g vī q filiꝰ ſit eq̄lis p̄ri ⁊ nō econuerſo.

Cōtra ē qō in ſymbolo dr tres p̄ſone coeꝛne ſibi ſūt ⁊ coeq̄les. g ē ibi mutua eq̄litas. Rñ. dō q cū eq̄litas fūdet in vnitate q̄titatis. idē ē aliq̄d eē eq̄le alicui q hēre q̄titatē illiꝰ q̄litas aūt alicuius dr quā p̄e ⁊ plene hz. cōtigit ãt qñq; q q̄litas illa perfecta ē in vtroq;. vnde vtriuſq; dici p̄t: ⁊ fmḃ i talibꝰ pōt dici q vtrūq; alteri ſimile ē: qñq; aūt q̄litas aliq ē p̄e ⁊ plene in vno: ⁊ i alio ē tm̄ q̄dā imutatō illiꝰ fz aliq; pticipationē ⁊ tūc illa qualitas nō dr vtriuſq;: ſz eiꝰ tm̄ qō ⁊ eā plene poſſidet: ⁊ tūc illud qō nō plene hz dicet ſimile ei qō plene hz ⁊ nō econuerſo vtſi dicam⁹ q pictura ē ſimilis hōi ⁊ nō econuerſo. nō. n. dr q hō ſit ſimilis ſue imagini p̄e loq̄ndo vlterius aſſimilari ſupza ḃ qō ē ſimilē eē ponit quēdā motū ⁊ acceſſū ad vnitatē q̄litatis: ⁊ ſilr adeq̄ri ad q̄titatē: i dīnis aūt p̄ſonis nō ē aliq̄s motꝰ: ſz loco motꝰ ē ibi acceptio: put dr vna perſona ab alia accipe: vñ nō pōt eē aſſimilatio vl' adequatio niſi fm rōnē acceptiōis. Dico igit q qz magnitudo vel bonitas ē plene i qualibet diuinaꝝ p̄ſonarū q̄ p̄ſona pōt dici eq̄lis vel ſimilis alī: ſed quia vna p̄ſona accipit ab alia ⁊ nō econuerſo. Jō p̄ſona accipiēs p̄t dici adeq̄ri vel aſſimilari illi p̄ſōe a q̄ accipit ⁊ nō econuerſo. Concedim⁹ igit iter p̄rem ⁊ filiū eē mutuā ſimilitudinē vel eq̄litatē: qz p̄ ē ſimilis filio ⁊ econuerſo. Nō aūt mutuā adeq̄tionē vel aſſimilationē: qz filiꝰ adeq̄tur p̄ri ⁊ aſſimilat: ⁊ nō econuerſo. Ad p⁹ igit dō q Dyo⁹ loq̄tur i creat⁹ illis q̄ nō p̄cē recipiūt ſimilitudinē ſue cāe q nō ē i dīnis p̄ſonis: qz tota plenitudo p̄tis ē i filio: ⁊ iō p̄t ibi dici mutua ſimilitudo vel eq̄litas: vñ Dyo. ibidē dīc q in coordinat⁹. i. eq̄libus poſſibile ē ſimilia ſibi iuicē eē: ⁊ cōuerter ad alterutrā ſimilitudinez. Ad 2ᵐ dō q p ḃ qō dr p̄z maioꝛ filio nō ponit aliq̄s gradus magnitudinis ſz tm̄ ordo auctoritatis. vñ p ḃ nō remouet mutua eq̄litas ſz tm̄ mutua adeq̄tio. Ad 3ᵐ dō q eq̄litas nō de neceſſitate p̄ſupponit aliq̄d aliud ſz ſupponit. vñ nō oꝫ q illud qō dr eq̄le hēat aliquē ordinē vel p̄ncipiū ad illud cui equale dicitur vel econuerſo. Qō. ij.

D Einde q̄rit de illis i q̄b⁹ attēdit il'a eq̄litas ⁊ circ ḃ q̄rūt duo. p⁹ de eēnitate. 2⁹ de magnitudie: qz de pō ifra q̄ret. De eternitate ꝓterea q ſupza. d. viij. q̄ſita ſūt duo q̄rūtur. p⁹ q̄d ſit eternitas fm rē. 2⁹ quō ſe habeat eternitas ad eternitatem.

a D p⁹ ſic p̄cedit: vī q eternitas nō ſit ipſa dīna ſuba. nihil. n. ē cā ſuiipſius: ſz dr ē auctor eternitatī vt dīc Aug. li. lxxxiij. qōuz: ⁊ ē etiā añ eēnitatē ſic cā ei⁹: vt dr li. de cā. g. g vī q eternitas nō ſit ipſe deꝰ. Jtē vnūquodq; mēſurat p̄ ſui gn̄is: ſz p⁹ eē ē dīnū eē. g p ei⁹ mēſurā mēſuraṫ oē eē. Sz eē tpaliū mēſurat p tps ⁊ euiternoꝝ p euū. g vī cū vni⁹ ñ ſit niſi vna mēſura qō eēnitas ſit idē fz rē q euū ⁊ tps. P. i oibus pticipatiōi bus dīne bonitatī ē cōitas i noīe q i rōe cuiuſdā analogie ītер perfectionē participatā a creatura ⁊ p̄n⁹ cōicatiōis i deo ſic ſe hz bōitas creature cuz bonitate īcreata: ſz fm Dyo⁹ ſic dr dr ſapiēs in quātū ipſe plet alios ſapia ita per ḃ dr eternus qō ē cā eui ⁊ tēporis. x. c. de di. no. g vī q euū ⁊ tps debeant dici eēnitas. Jtē mēſura ē ꝓportiōata mēſurato: ſz oē eē i ꝓſideratum idiſibile ē qz nihil hz admixtū vt dīc Boe. li. de ebdo. ⁊ q̄diu res manet eē ſuū ſubale ñ variatī: q̄uis accētia variētur. Cū igit eē tp̄aliū mēſuret tpe. vī q tps ſit mēſura i diſibilis ⁊ pmanēs: ⁊ ſic ñ differat ab eēnitate.

P̄ i quocūq; ē iuēire ſucceſſionē illō mēſurat tpe: ſz eē euiternoꝝ ſic angeli ⁊ ſbe celi ñ mēſurant tpe: g vī q eoꝝ eē ñ hēat ſucceſſionē. ⁊ ita vī q ñ differat ab eēnitate. Rñ. dō: q diuerſitatē eēnitatī tp̄is ⁊ eui q̄dā voluerūt accipe: q tps hz p̄n⁹ ⁊ finē. euū p̄n⁹ hz ⁊ ñ finē. eēnitas nec p̄n⁹ nec finē: ſz h ñ attēdit eēntialis eoꝝ diuerſitas: qz poſito q tps nūq; icepit nec nūq; finiaṫ: adhuc tp̄s ñ erit eēnitas: vt dīc Boe. Suppoſito ēt q angeli ſp fuerint: euū adhuc differret ab eēnitate. Quid tm̄ vitaṫ hēat ex hīſ q̄ dicent patebit. Sciēdū ē igit q tria p̄dicta noīa ſignificāt durationē q̄dā. Duratio aūt oīs attēdit fz q aliq̄d ē i actu. tādiu. n. res durare dr q̄diu i actu ē ⁊ nūdū ē i pō. Eē aūt in actu ꝓtingit dup⁹, aut fz h qō actꝰ ille ē icōplet⁹ ⁊ pōe pmixt⁹: rōne c⁹ vlēt i actū p̄cedit: ⁊ taliṫ actꝰ ē motꝰ. ē. n. motꝰ actꝰ exñs i pō fz q hi⁹ vt dīc phs aut fm q actꝰ ñ ē pmixt⁹ pōe nec additionē recipiens pfectiōis: ⁊ talis actꝰ ē actꝰ q̄et⁹ ⁊ pmanēs. Eē aūt i tali actu ꝓtingit dup⁹, vl' ita q ipſ ce actu q res hz ſit ſibi acq̄ſitū ab alio. ⁊ tūc res hñs tale eē ē p̄ſis reſpectu hꝰ actꝰ quē ñ pfectū accipit. vl' eē actu ē rei ex ſeipſa ita qō ē ō rōe q̄ditaṫ ſue. ⁊ tale eē ē eē dīnū i quo ñ ē aliq̄ pōlitas reſpectu hꝰ actꝰ. ſic igit pz q ē trip⁹ actꝰ. Quidā cui ñ ſbſtituit aliq̄ pō ⁊ tale ē eē dīnū ⁊ opatio eiꝰ. ⁊ huic rñdet loco mēſure eēnitas. ē aliꝰ actꝰ cui ſubſtat pō q̄dā. ſz tñ ē actꝰ cōpletꝰ acq̄ſit⁹ i pō illa: ⁊ huic rñdet euū. Eſt aūt aliꝰ cui ſubſtituit pō ⁊ admiſcet ſibi pō ad actū cōpletū fm ſucceſſionē additionē pfectionis recipiēs: ⁊ huic rñdet tps. Cū igit vni cuiq; rei rñdeat p̄a mēſura: oꝫ q fz ꝓditionē actꝰ mēſurati accipiaṫ eēntiaṫ dīa ipſi⁹ mēſure. Jnuenit aūt i actu q motꝰ ē ſucceſſio p̄ris ⁊ poſteriorīs. ⁊ ḃ duo. ſ. p̄us ⁊ poſteriꝰ fz q nūanq; p aiaz hñt rōnē mēſure p modū nūi q tps ē. vñ dīc phs q tps ē nūs motꝰ ſcōz p̄us ⁊ poſteriꝰ. ⁊ ē nūs nūatus ⁊ ñ nūs ſimp⁹. ſic. n. dicim⁹ q duo canes ē numerus nūat⁹ ⁊ duo ē nūs ſimp⁹. Jta ēt nūs p̄oris ⁊ poſterioris i motu. nūs ēt ē nūat⁹ q ē tps. Ex q⁹ pz q illud qō ē de tpe. q. māle fūdaṫ i motu. ſ. p̄rius ⁊ poſteriꝰ. qō aūt ē formale cōpleṫ i opatione aie nūant: pp qō dīc phs. Qs ſi ñ cēt aia ñ cēt tps Sic igit de rōne hꝰ mēſure q ē tpe ſt duo. ſ. q accipiant ibi pl'a ad min⁹ duo vel duo. nūc iter q eſt tps vel duo tp̄a ꝓtinuata p vnū nūc. ⁊ q illa ſint ſuccedētia. Cōtinuitas ēt accidit tp̄i ex rōne motꝰ quē mēſurat. vñ ſi aliq̄s motꝰ cēt ñ ꝓtinuꝰ n̄ hñs ordinē ad motū ꝓtinuū celi: tps mēſuras illū motū ñ cēt ꝓtinuū. Exq̄ pz q tpe ñ mēſuraṫ niſi id qō icludit i tpe ⁊ fm p̄n⁹ ⁊ finē. motꝰ. n. celi ⁊ſi ponat ſp fuiſſe fm p̄m: tm̄ vnaquēq; reuolutio vel ps reuolutionis q̄ mēſuraṫ tpe fm p̄us ⁊ poſterius accepta i ipſa p̄n⁹ hz ⁊ finē: ⁊ fz ḃ itez ē q tps hz p̄n⁹ ⁊ finē: qz nō ē mēſura niſi hñtis p̄n⁹ ⁊ finez

Jn actu aūt illo q̄ē actꝰ cōpletꝰ ñ ē itelligē p⁹ ⁊ poſteriꝰ nec aliq̄ plura: ⁊ ita nec p ſucceſſionē. vñ mēſura q̄ rñdet eis ñ ē p mo⁹ nūi ſz magis p modū vnitaṫ: ſic q̄ p⁹ ⁊ poſteriꝰ tp̄is. put itelligunt nūata cōplēt rōnē tp̄is. ita pmanētia actꝰ ſcōz q i telligit i rōne vni⁹ qō hz rōnē mēſure cōplet rōnē eui ⁊ eēnitatis. ſz qz eē euiternoꝝ ē acq̄ſitū ab alio: ſō euū mēſurat eē qō hz p̄n⁹: ñ aūt eēnitas q mēſurat eē qō nō eſt acq̄ſitum ab alio ⁊ ſcōm ḃ pōt ſuſtineri dicta dīa z nō vniformiter ſūpto p̄n⁹: qz eēnitas reſpicit illud eē qō ñ hz p̄n⁹ efficiēs. Euū aūt qō hz tale p̄n⁹. tps vō reſpicit actū q hz p̄n⁹ ⁊ finē durationis vt mēſuraṫ tps. Ad p⁹ igit dō q ſic pz ex p̄dictis. euū nihil aliud ē q̄ eternitas q̄dā ꝓticipata. vñ ñ iueniunt auctores aliq multū curaſſe de dīa eui ⁊ eternitatis tp̄is. pp ḃ Dio. vtit vno p alio. vñ ſi p̄e accipiaṫ cā ⁊ actoꝛ. de⁹ dr eē actoꝛ eēnitatis nō q̄ ipſe eēn⁹ ē: ſz eēnitatis ꝓticipare q euū ē: ſic dīcim⁹ q ipſe ē cā oīs bonitatis ñ ſue. ſz eiꝰ q̄ ab ipſo i creaturas effluit: ſic a p̄n⁹. Poſſet ēt dici q̄uis ñ ita bñ: q cā cōiter accipit p oi eo qō ē ēt p⁹ fm rōnē: cuz. n eēntia dīna ſcōm itellectū ſit p⁹ q ē ſuū: ⁊ eē p⁹ q̄ eēnitas: ſic mobile ē p⁹ motu: ⁊ motꝰ poꝛ tp̄e. Di ceī ipſe dr eē cā ſue eēnitatis ſcōz modū itelligēdi q̄uis ipſe ſit ſua eēnitas ſcōz rē. Ad 2ᵐ dō q omnib⁹ illis i q̄b⁹ iuenit diuerſa rō mēſurādi: oꝫ eē diuerſas mēſuras. p̄as. nō. n. eodē mō mēſurant pāni ⁊ vinū. vñ cū diuerſa rō mēſurādi ſit i diuerſis actib⁹ oꝫ q rñdeāt eis diuerſe mēſure. p̄e: veꝝ rūtū vna earū pōt ordinari ad aliā ſic ad p̄mam mēſurā ⁊ excedēte. vñ ſic dīnū eē ē mēſura omnis actꝰ: ita eēnitas ē mēſura oīs durationis excedēs ⁊ nō coeq̄ta: ſz p̄ter ḃ oz hīc alias p̄as mēſuras ꝓp̄ diuerſos modos mēſurādi. Ad 3ᵐ dō: q dīna bonitas participat i diuerſis ſcōz diuerſos modos pfectionē aūt pticipate dup⁹ ponit nom⁹ Uel ſcōm rōnē cōez pfectionis illiꝰ: ⁊ tūc nomē ē cōe ⁊ ipſi p̄n⁹ coicāti ⁊ oīb⁹ pticipātib⁹ ſcōz analogiā: ſic bonitas entitas ⁊ hī. Uel ſcōm p̄priuz mo⁹ quo recipit: vel ē i aliq̄ creatura: vt pz q cognitio pticipat a deo i oīb⁹ cogſcētib⁹. ⁊ ḃ nomē ieſus ponit ad ſignificādū cognitionē fz aliquez modū determinatū hūdi ipſā. ⁊ ꝓp̄ ḃ ñ ē cōe oīb⁹. ſi milr eēnitas noiat durationē ſcōz illū mo⁹ quo ē i p̄n⁹ ſuo: ⁊ iō alie durationes participate ñ dicūt noie eēnitaṫ. Ad q̄rtuz dō: q tps p ſe ē mēſura motꝰ p̄mi. vñ eē rez tp̄aliū ñ mēſuraṫ tpe: niſi put ſbiacet variatiōi ex motu celi. vñ dīc Cōmē. iiij. phy. q ſētim⁹ tps ſcōz q pcipim⁹ nos cēi eē variabili ex motu celi: ⁊ inde ē q oīa q ordinant ad motū celi ſic ad cāz. c⁹ p⁹ mēſura ē tps. mēſuraṫur tpe. ⁊ q̄cūq; ſētit q̄cūq; variabilitatē q̄ ꝓſequtur ex motu celi: ſētit tps q̄uis ñ viderat ipſū motū celi. Ad vᵐ dō: q q̄uis actꝰ q̄ mēſuraṫ euo ſit rotꝰ ſil' ſine ſucceſſione ḃ eē cū ē ab alio. ⁊ nihil ab eēnitate euū diſcernit vt p⁹ dictū eſt.

Dd 2ᵐ ſic p̄cedit: vī q nūc eēnitaṫ ñ ſit ipſa a eēnitas. nūc. n. eēnitatis tp̄is ⁊ eui vī vnū eē qō ſignificat cū dr q̄ñ motꝰ ē ⁊ ägll' ē ⁊ dr ē ſz eēnitas ñ ē tps vt dcm⁹ ē: g nec eēnitaṫ qō ē iō q nūc tp̄is: ñ ē idē q eēnitaṫ. Jtē oē nūc ē diſibile

ſz ēnitas ē diſsibil'. qđvž ex h qđ i lr̄a iducit i gñone ⁊ gnātione anni. ⁊ loq̄tur de ouratiōe ēnitatis ḡ vž q̄ nūc ēnitatis nō ſit ēnitas. Itē nūc ſtās facit ēnitatē vt Boe⁹ dic̄. Et ita nūc ē cā ēnitatis ſz nō pōt idē ee cā ſuiipſi⁹. ḡ nō ē eidē ēnitas et nūc eternitatis. ℞. ſic̄ ſe hz nūc tpis ad tps. ita ſe hz nūc ēnitatis ad ēnitatē: ſz nūc tpis nō ē tē pus ſic̄ nec pūct⁹ ē linea. ḡ nec nūc ēnitatis ē eternitas. Cōtra ēnitas ē ipſe de⁹: ſz i dina ēntia nō ē aliq̄ realis diuersitas ḡ nō differt ibi nūc ēnitatis ⁊ ēnitas. Rn̄. dō q̄ fm phm tps ē mēſura ipſi⁹ mot⁹ ⁊ nūc tēpoz ē mēſura ipſi⁹ mobilis. vñ ſic ē idē mobile fm ſubaz i toto motu variat tñ fm ee ſic̄ dz q̄ ſoz. in fozo ē alt⁹ a ſcipſo i domo ita ē ēt nūc idē fm ſubam i tota ſucceſſiōe tpis variatū tñ fm ee. ſ. fm rōnē quā accepit pozis ⁊ poſterioris: ſic aūt mot⁹ ē act⁹ ipſius mobilis inq̄⁹ mobile ē. ita cē ē act⁹ exiſtētis inq̄⁹ens ē. vñ q̄cū q̄ mēſura mēſuret ee alicui⁹ rei ipſi rei exiſtēti re ſpōdet nūc ipſi⁹ ouratiōis q̄ſi mēſura. vñ p nunc cui mēſurat ipſū exiſtēs cui⁹ cē mēſura ē. cuū: ⁊ p nūc eternitatis mēſurat illud ens cui⁹ ee mēſurat ēnitas. vñ ſic ſe hz q̄liber act⁹ ad id cui⁹ ē actus: ita ſe hz q̄lz dato ad ſuū nūc act⁹ āt ille q̄ mſurat tēpoz differūt ab eo cui⁹ ē act⁹ fm rē q⁹ mobile ñ ē mot⁹: ⁊ fm rōnē ſucceſſionis: q⁹ mobile nō hēt ſubaz de numero ſucceſſiuoz ſz pmanētiū. vnde eodē mō tps a nūc tpis differt ouplr. ſ. fm rē q⁹ nūc nō ē tps: ⁊ fm ſucceſſiōis rōnē q⁹ tēpus ē ſucceſſiuū ⁊ nō nūc tpis. act⁹ aūt q̄ menſurat cuo. ſ. ipſū cē euiterni differt ab eo cui⁹ ē act⁹ re q̄dē: ſz ñ fm rōnē ſucceſſionis q⁹ vtrūq̄ ſine ſucceſſione ē ⁊ ſic ēt intelligēda ē differētia cui ad nūc eius. ee aūt q̄ mēſurat eternitate ē idē cū eo cui⁹ ē actus re: ſed differt tñ rōe: ⁊ iō eternitas ⁊ nūc eternitatis nō differūt re ſz rōe tñ. inq̄⁹. ſ. ipſa eternitas reſpicit ipſū dinū ee: ⁊ nūc ēnitatis q̄ditatez ipſius rei q̄ ſcōm rē nō ē aliud q̄ ſuū ee ſz rōne tm̄.

Ad p⁹ igit dō q⁹ nō ē idē nūc eternitatis tpis ⁊ cui: ⁊ qñ dz qñ ē mot⁹ ē angel⁹ ⁊ ōs: pt̄ ſignificari triplr nūs vel ēnitat⁹ vel cui vl tpis. ſi ſignificetur nūc tpis tūc dicet mot⁹ cē i illo ſicut i ꝑa mēſura. angelus āt ⁊ ōs nō ſcōm rōnē mēſurationiſ ſz magis ſcōm cōcomitātiā q̄dā. put eternitas ⁊ cuū cū tpe ſil' ſūt nec ſibi obſtāt. Si aūt ſignificet nūc ēnitatis tūc dz ōs cē in illo ſic̄ i menſura ꝑa ⁊ adeq̄ta. angel⁹ aūt ⁊ mobile ſic̄ i mēſura excedēti. Si aūt ſignificet nūc cui. rñdebit angelo ſic̄ mēſura adeq̄ta: ⁊ ōs ſcōm cōcomitātiā ⁊ mobili ſic̄ mēſura excedēs. Ad ſcōz dō q⁹ eternitas idiuiſibilis ē ⁊ q⁹ plr aliq̄n ſignificet h pt̄ eſſe ouplr vl ſcōm q⁹ pticipati i diuerſis ꝓcipue i btis vt dz Dani. xij. q̄ ad iuſti. eru. ml'. vl' rōe mēſure inferioris cui p ſe accipit diſſio. ſ. rōe tpis. vñ ē ſenſus. anni ēnitatis. i. ēnitas ſub q̄ poſſibile eēt cōtineri plīmos ānos ſic̄ i mēſura excedēti. Ad 3⁹ dō q⁹ ſic̄ ee ſz rōnē itelligēdi cōſequit ꝓncipia ipſi⁹ entis quaſi cauſa. Ita etiam menſura entis ſe habet ad menſuram eēndi ſz rōnē cauſe. vñ nūc ēnitatis fm rōnē vž ee cā ēnitatis: ſz ex hoc nō oñdit diuerſitatē i re ſz tñ i rōne. ſic̄ nec inter ipſū dinū ee ⁊ ipſū ens. Ad q̄rtū dō q⁹ nō ē ſimilis rō de tpe ⁊ nūc tpis: ⁊ nūc de ēnitate ⁊ nūc eternitatis: ⁊ rō aſſignata ē. Dō. iij.

Einde q̄rit de magnitudine ⁊ circa hoc duo q̄rūt. ꝑ⁹ an magnitudo ōo ꝓueniat
o ⁊ q̄d ſit. 2⁹ de ſigno eq̄litat⁹ i magnitudine dinaꝝ ꝓſonaꝝ ſcōm q⁹ in ſe ee dicūt.

D ꝑ⁹ ſic. ꝓcedit: vī q⁹ magnitudo ōo nō cōpetat. Magnitudo. n. ē q̄dā cōditio māe ſz
a nulla additio mālis de deo dz niſi metha⁹. ḡ vī q⁹ magnitudo ōo nō conueniat niſi metha⁹.

℞. magnū ⁊ puū ex oppoſito oidūt ſz ſcōz phz oē puū ē magnū ſic̄ ⁊ oē paucū ē mltū. vt in. x. metha. dic̄ ḡ vž ēt q⁹ oē magnū ſit puū: ſz ōs non eſt puus. ḡ nō ē magn⁹. Itē magnitudo ē q̄ntitas ꝓtinua: ſz i ōo nō pōt ee ꝓtinuatio cū ſit ſimplex ⁊ idiſibil'. ḡ nec magnitudo: ſi dicas q⁹ i ōo ē q̄ntitas vtutis ſcōz q⁹ dz magn⁹. Cōtra ōs ſcōm vtutē ſuā dz potēs: ſz h dicit pō ꝑ magnitudinē. ḡ nō intelligit de magnitudie vtutis. Cōtra ē qđ dicit ⁊ pſalmo. magn⁹ ōs ⁊ magna vt⁹ ei⁹ ⁊c. Rn̄. dō: q⁹ i ōo nō pt ee q̄ntitas niſi vtutis: ⁊ cū eq̄litas attēdat ſcōz aliq̄ ſpēz q̄ntitatis: eq̄litas nō erit niſi ſcōm vtutē. vt⁹ aūt ſcōz phz ē vltimū i re de pō. vñ ēt dz i. vij. phi. q⁹ vt⁹ ē pfecto q̄dā: ⁊ tūc vnū quodq⁹ pfcm ē qñ attingit ꝑaz vtutē. oīb⁹ igit illis modis q̄b⁹ cōrigit ptigere ad vltimū ē cōſiderare vtutē rei. h aūt ꝓtingit triplr. ꝑ⁹ i opationib⁹ in q̄bus contigit grad⁹ pfcōis inueniri. vñ dz hēre vtutē ad opādū qđ attigit cōpletā opationē. put dicitur. q̄ etb. q⁹ vt⁹ ē q̄ bo⁹ facibñtē ⁊ op⁹ ei⁹ bonum reddit. Scōo ēt reſpectu ipſi⁹ cē rei ſcōm q⁹ ēt phs dic̄ p⁹ ce. ⁊ mūdi q⁹ aliq̄d hz vtutē vt ſp ſit. Itē ſcōz plenitudinē pfcōis reſpectu ipſi⁹ entis ſe cūdū q⁹ attigit vltimū nāe ſue. vñ ēt vt⁹ circuli dz ſcōz phm q̄ñ attigit ꝓplete diffinitionē ſuā. Si igit vt⁹ dina cōſideret ſcōz pfcōez ad opus erit vtus pōe opatiue. Si aūt ꝓſideret pfcō q̄⁹ ad ipſū ee dinū vt⁹ ei⁹ ēnitas erit. Si aūt cōſideret q̄⁹ ad cōplemētū perfectiōis ipſius nāe dine erit magnitudo. qđ pz ex h q⁹ ipſe. pbat eq̄litatē i magnitudie ex h q⁹ tota plenitudo nāe pūl ē i filio ſecūdū quē ēt modū Aug. dic̄ q⁹ i his que nō molemagna ſūt: idē ē mai⁹ ee qđ meli⁹: ſcōz q⁹ ēt dic⁹ aliquē hoīez ee magnū q̄ ē pfcūs i ſcia ⁊ vtute: et ſic̄ oipōe ſue vtutis oēs pōs operatiuas fūdat ⁊ i eis operat. Ita per vtutē ēnitatis ſue iſtituit et firmat oēm ouratiōnē ⁊ per vtutē magnitudinis ſue oia iplet ⁊ ptinet. Ad p⁹ igit dō q⁹ magnitudo ſcōz rōnē gñis ſui q⁹ ē q̄ntitas ē ꝓditio māe et ſcōz h ñ ꝓdicat de ōo ſz ſcōz rōnē differētie ſue q̄ ꝓſtitit i rōe ꝓpletiōis: put dicim⁹ aliquē ex puo ſieri magnū qñ attigit cōpletā q̄ntitatē. Ad 2⁹ dō: q⁹ q̄ntitas cōtinua diuidit i ifinitū: ſz nō i ifinitum auget: ⁊ iō rōe diſtōis ifinite quodlz puū pt̄ hāe min⁹ i c⁹ reſpectu vž magnū: ſz tñ nō quolibet magno ē aliqđ mai⁹ reſpectu c⁹ pt̄ dici min⁹ ſicut patet i q̄ntitate celi. nihilomin⁹ tñ ſi magnū ⁊ puū nō dicat ſcōm relationē ſed abſolute. put cōſideratur q̄ntitas determinata ad aliq̄ ſpēm ſic q⁹is quodlz min⁹ ſit maius. nō tñ quodlibet minus ē puū. nec quodlz maius ē magnū. vt dicit phs. iij. ce. ⁊ mūdi. Nihilominus tñ ſciēdū q⁹ ōs ſicut dz magn⁹

ita etiā dz puus vt dicit Dio⁹. ix. c. de di. no. ⁊ accipit puum ꝑ ſubtili ſz q⁹ ipſe penetrat oia ēt pſū das cogitationes ⁊ ſz q⁹ dz q⁹ pn⁹ ſūt pua q̄ntate ⁊ magna vtute. Ad 3⁹ dō: q⁹ ꝓtinuitas ſequitur magnitudinē dimēſiuā. Nō aūt magnitudinem vtutis q̄ ſola dz i deo itelligi Ad q̄rtū pz iā ſolutio p ea q̄ dicta ſūt: q⁹ vt⁹ ñ tñ dz reſpcū opatōiſ ſz q⁹ h accipit pō: ſz ēt alijs modis vt dictum eſt.

Dz 2⁹ ſic. ꝓcedit: vī q⁹ pī nō ſit i filio nec eq⁹.
a phs. n. i. iij. phy. aſſignat. viij. modos cēdi. in quoz nullus pt aptari ad h q⁹ pī in filio eē dicat vt eq⁹. neq; n. ēſic totū i ptib⁹: neq; ſicut eq⁹. neq; ſic̄ gen⁹ i ſpēb⁹ neq; ſic̄ eq⁹: neq; ſicut i loco: neq; ſic̄ forma i mā. neq; ſic̄ i mouēte ſic̄re gnū ē i rege. neq; ſic̄ i fine optio vt de facili pōt ꝓbari: ḡ pī nō ē i filio. ℞. eoz quoz vnū ē apō alterū: vt diſtinctū ab ipo vnū ñ ē i alt̄o: ſz filius ē apō pīez: vt dz Jo. i. ⁊ vbū erat apud deū: ḡ vī q⁹ pat ñ ſit i fl'io nec eq⁹. Itē i dinis ñ ē niſi rō originis: ſz h ꝓpoſitio in ipoztat aliquā hitudinē: ḡ i dinis nō pōt ipoztare niſi rl'onē oziginis: ſz ñ eadē rl'onē hz filius ad pīez ⁊ pī ad filiū: ḡ vel ñ vterq; ē i alt̄o. vel eodē mō. Cōtra vbicūq; ē ēntia pūs ē pī ſz tota ēntia pūs ē i filio ⁊ eq⁹: ḡ pī ē i filio ⁊ eq⁹. ℞. i vno rl'oz itelligit aliud: ſz pī ⁊ filius ſunt relatia: ḡ ñ vī q⁹ pī ſit i filio ⁊ eq⁹. Rn̄. dō: q⁹ i dinis pſōis ē duo ꝓſiderare. ſ. ēntiā q̄ ē vna ⁊ eadē: ⁊ rl'ones q̄b⁹ diſtiguunt: ⁊ ſz vtrūq; pī dz ee i filio ⁊ eq⁹. ſz diuerſoz aſſignatiōes: ſz. n. tres doctores q̄ i lr̄a iducūt. ſ. Aug. Hyl. Amb. h dz ppt ēntie vnitatē: q⁹ ēntia pūs ē i filio: ⁊ pī ñ deſerit nām ſuā vñ vbi ēnā ſua ibi ē ipſe: ſic̄ patuit ēt ex vbis Hyl ſupra dī. v. induc. ſed ſz Dam. h itelligit ſz rōnez rl'onis. put i vno rl'oz itelligit aliud. Ad p⁹ igitur dō: q⁹ ſtricte accipiēdo ñ oēs modi q̄ aliq̄d ē i aliquo ꝓtinent i illū. viij. niſi p q̄dā ſilitudis reductionē: ſic̄ ee i tpe reducit ad illū modū quo aliq̄d dī ee i loco: q⁹ vtrūq; ē ſic̄ mēſuratū in mēſura: ſic ē i p quādā ſilitudinē ille modus pōt reduci ad alī quē illoz. Si. n. h accipiat q̄⁹ ad vnitatē ēntie tūc pī dī ee i filio ppt̄ h q⁹ ēntia pūs i filio ē. vñ ad illū modū reducit ad quē reduceret ſi ēntia i filio ee diceret. h āt ē p modū q̄ nā cōis ē i aliquo ſuppoſito ⁊ reducit ad illū modū q̄ gen⁹ ē i ſpē q⁹is i dinis ñ ſit gen⁹ ⁊ ſpēs vt ſtra patebit. Si āt accipiat q⁹⁵ ad rl'onē tūc reducet ad illū modū quo aliq̄d ē i aliquo: ſic̄ i pn⁹ mouēte ⁊ efficiente: q⁹is. n. pī ñ ſit pn⁹ efficiēs filij tm̄ ē oziginās ipſū vñ filī⁹ ē i pīe ſic̄ oziginatū i ozigināte ⁊ eq⁹. pī in filio ſic̄ oziginās i oziginato: ſed adhuc magis ꝑe dī i dinis filī⁹ i pīe ēt ex pte rl'onis q̄ i humanis: q⁹ fili⁹ ex ipſa rl'one ē ꝑſona ſbſiſtēs. ſua. n. rl'o eſt ſua ꝑſonalitas: qđ i alijs reb⁹ ñ ptigit. Ad 2⁹ dō q⁹ vna ꝑſona dz ee apud aliā rōne diſtictionis: ſz dī ee i alia vel q̄⁹ ad ēntiā vel q̄⁹ ad itellectū relationū: q⁹ i vna itelligit alia: q̄uis vnū relatiuum ab alt̄o ſit diſtictū. Ad 3⁹ dō. q⁹ ſi accipiat pī ee i filio ppter vnitatē ēntie: eodē mō eſt pī in filio ⁊ filī⁹ i pīe: ⁊ tūc h ꝓpoſitio in ñ ipoztabit aliquaz rl'onē realē: ſz tñ rl'onē rōnis q̄lis ē iter ēntia ⁊ ꝑſonā: ſz q⁹ ēntia dz ee i ꝑſona. Si āt h accipiatur ex pte rl'onis tūc ē alī⁹ ⁊ alius modus vt dictū eſt ſz diuerſā hitudinē pūs ad filiū ⁊ filiꝰ ad pīez. In gnātiōe gnātionē anni tui. Jeēnitas p annos ōi itelligit: ñ ppt̄ ſui mltitudinē cū ſit vna ⁊ ſimplex ſz inq̄⁹ vtute cōprehēdē pōt magnā multitudinē ſeriozis mēſure q̄ diſſibil' ē: ſic ēt dicimus añ mundū tps fuiſſe ñ q̄dē i re ſz ſz imagiationē. put imaginamur tpi q⁹ cū mūdo icepit poſſibilē fuiſſe addītionē fieri ex pte añ q̄ additio tota ſb ēnitate ꝓtineat. Cōfitemur dinitatis nāz oēz. i. J. totā ⁊ perfectā: ⁊ ſil'e i ſequetib⁹ accipiēdū ē. Nec exēplū aliqđ reb⁹ dinis ⁊c. Jverū ē q⁹ ſufficiēter dina ōmō ſtrat q⁹ in q̄lz ſilitudie inueniē maioz diſſilitudo vt ſupza. ij. di. dcm ē. Sz qđ itelligibile ē hoi ⁊c. J cū n. dina nā ⁊ vtus q̄ ifinita ē nr̄m itellectū excedit: nīh qđ itelligē poſſim⁹ ē q⁹ ōs facē ñ poſſit. ſz multa q̄ itelligē ñ poſſumus facē pōt ⁊ in ipſo eē non pñt. nō. n. in eo ꝑ oteſt eſſe aliquid q⁹ ñ ſit nec ē aliq̄d qđ ñ eē poſſit: q⁹ mutabil' eēt ſi ſibi aliq̄d poſſet vel ſubtrahi. Jd dine vitatis rō ⁊c. Jq. d. ſufficiat nob ad credēdū q̄ſi rō l' mediū' pbās dina vitas ex q̄ nob ſacra ſcriptura tradita ē: q̄uis ex rū nāis rō ſūpta diſſētire videat. Pīe igit in filio ⁊c. J Sic cōſtrue patrē eē i filio ⁊ filiū i pīe. Perfecta plenitudo ⁊c. Ji. ex h q⁹ plena dinitas i vtroq; ēſeqtur q⁹ pī ſit i filio ⁊ eq⁹. qđ pbat ꝓnter cū dic Quia plēitudo ⁊c. J rō ſua tal' ē. plēi tudo dinitatiſ i vtroq; oñdit q⁹ q̄d ē i vno ē i alio q⁹ ſi vni ō eēt qđ alē hīet neut pfect⁹ eēt: q⁹ dās deitatē daret partē ſube ſue: ⁊ ita vterq; ſ. pī dās ⁊ filius recipiēs hīet tm̄ deitatis: ⁊ ita pz q⁹ niſi totū qđ min⁹ hz alter accipiat. plenitudo dinitatis i vtroq; eē ñ pōt: ſz ad h qđ ē totū qđ ē i pīe eē in filio ſequtur patrē eē i filio: q⁹ vbicūq; ē tota nā pūs ib ē pī: ḡ ad plenitudinē deitatis i vtroq; ſeqtur patrē eē in filio ⁊ eq⁹. ſilr ēt ꝓtruēduz ē h qđ dic̄. Q⁹ plenitudo deitatis i filio h ē qđ i pīe ē. Ji. ad plenitudinē deitatis h ſeqtur: Nec eadē natitas. Jq⁹ nihil a ſe ipſo naſcit. Nec aliq̄d eē pmittit. Jq⁹ nih naſcit ex aliquo viuo niſi ad min⁹ eadē nām i ſpē accipiat. h mō vt nomē filiationis ꝓſequat. vñ cū dina nā ñ poſſit multiplicari i diuerſa ſz nūm eo q⁹ ē imālis reſtat vt eadē nūo nāz accipiat: ⁊ ita alio ñ ē ſz alius. Nō ꝓ duplicē ꝓueniētiā gnīz ⁊c. Jſic ꝓiūgūtur alia ſilia i gñe: vt equs ⁊ aſinus vt ꝓcreet noua ſpēs. Nec ꝑ ifinitā ⁊c. Jſic i arboze iſerit ram⁹ altius arboris. Sz ꝑ nāe vnitā ſilitudinē. Jin ꝓueniētiā i vna nā ſz nūz. ſi. n. i vna nā ſz ſpēz tm̄ eēt ꝓueniētia diceret ſil'tudo ſz nō vnita. Per neceſſitatē viue nāe. li. filij q̄ ē viuēs nā. Ex viuēte nā. Ji. pīe q̄ ē viuēs nā. Dū res. Jſ. ēntial'. Nō differt. J Dū nā dei ñ degnāt natitas. Jſicut ē qñ ꝓpter indiſpoſitionē māe nō recipit ſpecies agentis cōpleta
in patiēte: ſed degenerat in aliud genus.
ſ Ed iā ad ꝓpoſitū redeam⁹. Jb oñdit 2⁹⁰ eq̄litatē i magnitudie dinarū perſonaꝝ remouēdo ea q̄ eq̄litatē facē poſſēt. ꝛ oīdit i ꝓtes duas i p⁹ oñdit vītatē. i 2⁹ ſoluit q̄dā ꝓietatē: ibi Dīs ait vī ad. Jp⁹ i. d i p⁹ oñdit q⁹ dine ꝑſōe ñ ꝓueniūt i eēntia ſic̄ i toto. i 2⁹ oñdit q⁹ ñ ꝓueniūt i eēntia ſic̄ i ꝑte ibi Notādū ēt q⁹ ēntia. Jp⁹ i. d. i p⁹ oñdit q⁹ ꝑſone dine ñ ꝓueniūt i vna ēntia ſic̄ ptes i toto integrali. i 2⁹ q⁹ ñ ꝓueniūt i eēntia ſic̄ ptes in toto vl' ibi hoc

Universidad de Deusto
Biblioteca

adiſciēdū ē.] ꝑ⁹ ostēdit duplr ex vbis Aug. ꝑ⁹ ſi vbicūq; ē totū itegrale oz eē ptes diuersas p eēntiā: ſz i oīnis psonis nō ē eēntie vl nāe diuersitas ḡ nō ſūt ptes vni⁹ nāe q̄ſi itegrātes ipſā. 2⁹ ibi. vl in codē oñdēdū idē p ſimile: q2 ſic i vna ꝓſona. ſ. patris iucniūt plura attributa vt bōitas ſapia ⁊ hꝰ ita i nā oīna iucniūt plēs ꝓſone: ſz pz ñ oz eē composit⁹ ex ꝑtib⁹ attribut⁹ ſic ex ptib⁹ q2 ſimplex eſt ḡ pari rōe q2 nā oīna ſimplex ē nō erit ꝓpoſita ex ꝓſonis ſic ex partib⁹. hic adiūctiēdū. Hic oñdit q ꝓſone ñ ꝓueniūt i eēntia ſic i toto vl: ⁊ ꝓbat hoc dupl'r. ꝑ⁹ ſic oē gen⁹ ꝑdicat plr de ꝑtib⁹ ſpēb⁹ ſimꝫ acceptis vl de ꝑtib⁹ indiuis ſub illis ſpēb⁹ ꝓtēt ſic bō ⁊ aſin⁹ ſūt alia ⁊ duo boies duo aialia: ſz eſſentia nō ꝑdicat i ꝑtib⁹ de trib⁹ personis. nō. n. dicim⁹ q tres ꝓſone ſūt tres eēn⁵: ſz vnā eēn⁵. ḡ tres p ſone ñ ꝓueniūt i vna eēn⁵ ſic ſpēs i gñe: eadē rōne ꝓbat q nec ſic idiuidua i ſpē ibi. Si vō oñt. 2⁹ ibi. alio q̄ mō ꝓbat idē ſic. nihil vnū existēs hz ſub ſe ſpēs ſic gñs: vl indiuidua ſic ſpēs: ſz eēn⁵ oīna ē vna nūo. ḡ nz ſe hz ad ꝓſonas ſic gen⁹ ad ſpēz nz ſic ſpēs ad idiuidua. Sciēdū ē ⁊c. hic oñdit q tres ꝓſone ñ ꝓueniūt in eēntia ſic i pte: ⁊ circa h duo fac. ꝑ⁹ oñt q nō ꝓueniūt i ipſa ſic i ꝑtē māli 2⁹ q nō ꝓueniūt i ipſa ſic i ꝑtē māli formali: ibi. his quoq; addēdū. ꝑ⁹ ſic ꝓbat. In oīb⁹ q̄ ꝓstituūtur ex vna mā ſic anuli ex auro pl's ē de mā i ꝑtib⁹ q̄ꝫ i vno: ſz nō plus ē de eēn⁵ oīna i trib⁹ ꝓſonis q̄ꝫ i vna tm̄. ḡ nz ſe hz ad ꝓſōa ſic mā. eodē mō oñdit q nō ꝓueniūt i ipſa ſic i ꝑtē formali ſic dicim⁹ hoies eiusdē cōplonis eē vnꝰ nāe: q2 i his fz maius aliq̄d ſūt duo q̄ꝫ vn⁹ q̄ nō ē i oīnis ꝓſonis. Ex his āt vi ⁊c. ibic ſoluit ꝛ̄ietatē: ⁊ circa h duo fac. ꝑ⁹ iducit ꝛ̄ietatē ex verb Dañ. q vi. Dicere q eēn⁵ ē ſic ſpecies: ⁊ ꝓſone ſic ꝑticularia. 2⁹ ponit ſolutionē: ibi. h aūt q̄ hic oñr.] ⁊ circa h duo facit ꝑ⁹ exponit q̄lr itelligēdū ſit q eēn⁵ ē ſic ſpēs ꝑdicata de ꝓſonis ſic de ꝑtib⁹: q2. ſ. h oz fz ſilitudinē q̄dā ⁊ ñ ſcoz ꝑtatē. 2⁹ oñdit q̄lr itelligēdū ſit q̄ dic ꝓſonas nūo differre: q2. ſ. ſūt relatiōib⁹ oīstincte vt vna nō ſit alia ⁊ nō p eēntiā oīnā. ut q̄ ē in vna ñ ſit i alia: ibi. q̄ aūt Joānes dic ⁊c.] Sciendū ē igr ⁊c.] h ꝓbat tertio eq̄litatē magnitudis ꝓſonarū ex rōe vītat. ſic vbicūq; ē idē vita⁹ ⁊ magnitudo. Nō ē maio⁹ magnitudo vbi nō ē maio⁹ vītas: ſz i deo idē ē magnitudo ⁊ vītas ſcoz rē. ḡ vbi nō ē maio⁹ vītas nec maio⁹ magnitudo: ſz ñ magis verū ē tres ꝓſonas eē q̄ꝫ vna tm̄. ḡ ñ ē maio⁹ magnitudo triū ꝓſonarꝫ q̄ꝫ vni⁹ tm̄. Preterea cū ōs.] h ꝓcludit ex dictis q̄ ōs q̄uis dicat trin⁹ nō tm̄ dicēdus ē triplex. i illis. n. reb⁹ inuenit tripli citas vbi tria excedūt vnā i magnitudie: ſz tres ꝓſone ñ excedūt vnā i magnitudie. ḡ ñ ē dicēda tri plicitas triū ꝓſonarꝫ reſpectu vni⁹. Q̄ō. iiij.

Jc q̄rit de duob⁹ ſcoz duas rōes q̄ hac
b licōe hñtur. circa ꝑmā, pbationē q̄runtur duo. ꝑ⁹ an i oīnis ſit totū itegrale. 2⁹ an ſit ibi totū vniuerſale.

D ꝑ⁹ ſic ꝓcedit: vi q i oīnis ſit totū itegra-
a le. ℞. vbicūq; n. ē q̄ſtitas aliq̄. ibi ē rō toti⁹ itegralis. cū oīs q̄ſtitas i ꝓtes diſibilis ſit: ſed i deo ē q̄ſtitas vtutis. ḡ ē ibi totū integrale ℞. ſic q̄ſtitas ꝓtinua itegratur ex ſuis ptib⁹. ita ⁊ nūs. ſz i oīnis ē nūs ꝓſonarꝫ. ſ. ternari⁹ cui⁹ ꝑs q̄dam ē vnū ⁊ duo. ḡ vi q ſit ibi totum itegrale.

Jtē q̄cd ē aliq̄d alicui⁹ ⁊ nō ē illud ē ꝑs itegralis illi⁹: ſz pz ē aliq̄d trinitatis ⁊ nō ē trinitas. ḡ est ꝑs itegral⁹ trinitatis. ℞. ex ſola nā nūq̄ ꝓſtitu⁹ tur res nāe ⁊ ꝑcipue vbi ſūt plēs res nāe in vna nā: ſz i vna natura oīna ſūt plēs res nature. ſ. perſone: ḡ oz q̄ ad ꝓſtitutionē ꝓſone aliq̄d aliud nature oīne adueniat: ⁊ ſic erit ibi aliq̄d itegratū ex ꝑtib⁹. Cōtra oē to⁹ itegrale ē ꝓpoſitū ex ptib⁹ ſz i do nulla ē ꝓpoſitio ſz ſūma ſimplicitas vt ſu ꝑa hitū ē. ḡ i oīnis nō ē to⁹ integrale. Rñ. dō q rō toti⁹ itegral⁹ ꝓſiſtit i cōpoſitiōe. Rñſio autez ptis itegralis bz iperfectionem ānexam quibus oīna ſimplicitas ⁊ ꝓfcō repugnat. vñ ñ ꝑt ibi eē totū itegrale ⁊ ꝑs. Ad ꝑ⁹ igr dō q q̄tas vtutis ñ attēdit fz diſionē vtut⁹ itrīſec⁹: ſz magꝫ attendit ei⁹ diſio reſpectu exterioꝝ vl fm nūz oboꝝ vl fz intēſionē act⁹ vl fz modos agēdi. vt pz q i q̄tate vtutis nō ē rō toti⁹ ⁊ ptis integral: q2 ptes integrales ſūt itra ſuū totū. Ad 2⁹ dō q i oīnis vnitas vel dualitas nō ē ꝑs ternarꝝ niſi fm rōis acceptionē: c⁹ rō ē q2 alio⁹ ē nūs i reb⁹ oīnis ⁊ in reb⁹ creatis ⁊ alio⁹ vnitas: cū. n. ſit vnū q̄ ē idiuiſū i ſe ⁊ diuiſū ab aliꝭ. vnū quodq; aūt creatū p eēntiā ſuā diſtinguit ab aliꝭ ipſa eēntia creati fz q̄ ē idiſa i ſe: ⁊ diſtinguēs ab aliꝭ ē vūitas eius ⁊ plēs vnitates cōſtituētes nūz ꝓſonarꝫ creaturarꝫ ſūt plēs eēn⁵ ꝓgregate fm nūationē ita q nihil ē i vna q ſit i alia fz nūz idē: ſic ḡ nūus i reb⁹ creat bz rōnē diſtictiōis ⁊ cuiuſdā coaccruatiōis diſtictioꝝ p eēntiā ⁊ ex h bz rōnē toti⁹ itegralis. vnitas aūt ꝓſonal⁹ ē ipa ꝑtas relatia diſtinguēs vnā ꝓſonā ab alia ⁊ ñ eēntiā ipſi⁹ ꝓſone. vñ tres ꝓſōe nō ſūt differētes p eēntiā cū vna nūo eēntia ſit in trib⁹ ꝓſonis: ⁊ iō nō ꝑt ibi eē coaceruatio ſz tm̄ diſtictio: ⁊ ꝓp h nūs nō hz rōnē toti⁹ itegralis niſi fo⁹te fm q i rōe coadunāt rōes ꝑtatū ꝓſonaliū ſz h nō erit itegratio alic⁹ rei ſz i rōe tm̄. Ad 3⁹ dō q h ē falſa pi ē aliq̄d trinitat⁹ ſi itelligat ꝑtitue: ſignificaret. n. q hꝛ ꝑtē eēntie trinitat⁹. ex h q̄ aliq̄d cū ſit neutꝛ eēntiā ſignificat: ſz h ē va. ē aliq̄s trinitatis ex q̄ ñ ꝑt ꝓcludi q ſit ꝓs trinitatis niſi ſcoz rōez. q2. ſ. nō ē tot ꝓſone q̄ eſt trinitas q2 trinitas ē tres ꝑſōe ⁊ nō ꝑt. Ad q̄rtum dō q nature oīne niḣ addit ad cōſtituendū rez nē. cum i dō ideꝫ ſit q̄ ē ⁊ q̄ ē ſiue q ē. Diſtictio aūt non ē ex rōe nāe: ſz ex rōe ꝑtatis relatiue q̄ q̄dē ſcom q ꝓpatur ad eēntiā ē rō tm̄: ⁊ nō re ab ipſa differens ꝓut aūt cōparat ad correlatiuū cui opponit facrealē diſtictiōez ꝓſōe vt ſupra dcm est.

D 2⁹ ſic ꝓcedit vi q i oīnis ſit totū ⁊c
a q̄d. n. ꝑdicat de aliq̄ ſb alr ⁊ ñ ꝓuerſū ꝑdicatur de ipo vt to⁹ vl'e de ꝑte ſubiectiua: ſz eſſētia oīna vl ōs h mō ꝑdicat ō ꝑte. pi. n. ē eēn⁵ oīna: ſz ñ q̄cūq; ē eēntia oīna ē ꝑ. ḡ ibi eſt to⁹ vl'e.

℞. vniuerſale ⁊ ꝑticlare differūt ſic cōe ⁊ ꝓꝓ ſz i oīnis iuenit cōe ⁊ ꝓꝓ q2 eēntia ē cōis ⁊ relo ē ꝓa ꝓſone. ḡ ē ibi vl'e ⁊ ꝑticulare. Jtē ſupra. d. v. ex vbis Hyl. hitū ē q̄ filius dei gñis ſui poteſtatē i hitu aſſūpte hūilitatis exercuit. gen⁹ aūt ſuū

noīat nāz ſuā: ḡ vī q eēn⁵ ſit gen⁹ ⁊ vl'e reſpectu p ſonarꝫ. ℞. ſcia ē ſpēs cognis: ſz ō deo vtrūq; oz ſ. q cogſcit ⁊ ſcit: ḡ vī q i oīnis ſit totū vl'e. Cōtra vbicūq; ē vl'e ⁊ ꝑticulare. ꝑticularia ſt pō i ſuis vlib⁹ ſic oze i gñe: ſz i oīnis ñ e aliq̄d i pō. ḡ ñ ē ibi vl'e ⁊ ꝑticulare. ℞. oē ſupi⁹ ē ꝑs itegral⁹ cōſtituēs diffinitionē iferioris: vñ dic Porfi. q genus ſe hz ad ſl'itudinē māe ⁊ oīa ad ſilitudinē ſoꝛ⁹: ⁊ ſpēs ad ſl'itudinē cōpoſiti: ſz i oīnis ñ ē totū integrale ⁊ ps: ḡ ēt nec totū vl'e ⁊ ps ſibi ñdēs. Rñ. dō: q i oīnis ñ ꝑt eē vl'e ⁊ ꝑticulare. ⁊ h⁹ rō pōt q̄ drup⁹ aſſignari. p⁹ q2 fz auic. vbicūq; ē gen⁹ ⁊ ſpēs oz eē q̄ddītatē differētē a ſuo eē vt ꝑpus dictū ē: ⁊ h i oīnis ñ cōpetit. 2⁹ q2 eēn⁵ vl'is ñ ē eadē nūo i ſuis iferioꝛib⁹: ſz fz rōnē tm̄ eēn⁵ āt oīna ē eadē nūo i plib⁹ ꝓſonis. 3⁹ q2 vl'e exigit plūtatē i hāc q̄ ſb ipo ꝓtinent vl'i actu vl'i pō. In actu ſic ē in gñe q̄ ſp hz plēs ſpēs. In pō ſic i aliq̄b⁹ ſpēb⁹ q̄ruz foꝛ⁹ q̄⁹ ē de. ſe poſſibil' ē inueniri i multꝫ cū oīs foꝛ⁹ ſit ō ſe cōicabil: ſz q inueniat tm̄ i vno ē ex pte māe ōbite illi ſpēi q̄ tota adunat i vno ſididuo vt pz in ſole q ꝓſtat ex tota ſua mā: ⁊ iſta plītas ē fz nūz q̄ nūs ſimp⁹ ē fūdat⁹ i ſub ali diſtictiōe. Tres āt ꝓſone ñ nūant tali nūo vt dictū ē: ⁊ iō eēntia ñ hz rōnē vl'is. 4⁹ q2 ꝑticulare ſp ſe hz ex additone ad vl'e In oīnis āt ꝑt ſimā ſimplicitatē ē poſſibilis additio: ⁊ iō nec vl'e nec ꝑticulare. Ad p⁹ igit dō: q modus ꝑdicādi ꝓportionat ipis reb⁹ ō q̄ b⁹ fit ꝑdicatio cū fz hyl. fmo ſit rei ſbiect⁹. vñ ſic nulla res i creatur⁹ iuenit ſil'is ex toto vnitati eēntie i trib⁹ ꝓſonis: ſz fz aliq̄d. ita ēt nullus modus ꝑdicādi i creatur⁹ ē ſil'is huic mō ꝑdicādi q̄, eēntia vel ōs ō trib⁹ ꝓſonis ꝑdicat. Dico igit q fz id qō tūc ē: t obone hz ſilitudinē cū mō ꝑdicādi totius vl'is: ſz differt fz alia q̄ ſ dicta ſūt. Ad 2⁹ dō: q cōe q⁹ ē t ō ſe ñ detinat rei cōitatē vel rōnis ſicut vl'e: ⁊ iō eēntia ꝑt dici cōis ñ āt vl'is. Ad 3⁹ dō q hyl. loq̄tur ad ſilitudinē creaturarū⁹ put cōiterloquēdo dicim⁹ gen⁹ hoīuz vnū gen⁹ eē fz q ē mltitudo aliquoꝝ ſe hñtiū ad vnū ꝑn⁹ ita ēt dī gen⁹ dīnū ipſa plūtas ꝓſonarū fz ozdinē emanatōis ab vno ꝑn⁹ q ē ꝑ. Ad 4⁹ dō: q i creaturis q̄dā inueniunt q̄ta fz rōnē gñis fm q̄ rōnē ſpēi dicūt aliq̄d pfectiōis: vñ attribuit de vtroq; fz ꝑz rōnē ſic pz i cogne ⁊ ſcia: ⁊ h q̄dē q̄uis i creatur⁹ ſe hēant ſic gen⁹ ⁊ ſpēs. tñ i oīnis ñ ſic ſe hñt. q2 vnū fz rē nihil addit ſup alterū ſz ſoiū fz rōnē. Q̄ō. v.

Jrca ſcōaz pbōnē q̄rit ō vītate ⁊ q̄runt tria
c ꝑ⁹ q̄d ſit vītas. 2⁹ vtrū oīa ſint vā vna vītate q̄ ē vītas increata ſiue p⁹. 3⁹ de ꝓditionibus vītatis. ſ. eēntate ⁊ i cōmutabilitate eius.

a D ꝑ⁹ ſic ꝓcedit: vī q vītas ſit idē qō eēntia rei. dic. n. aug. li ſoliloq⁹: q verū ē id qō ē ⁊ ab aliꝭ dī q verū ē idiſio eē ⁊ ei⁹ qō est. ḡ vnū qō⁹ dī verū fm q hz eē. eē āt ē act⁹ eēntie: ḡ cum vnūqō⁹ vītate formalit ſit verū vī q oīno idē ſit vītas ⁊ eēntia. ℞. q̄cūq; differūt re vel rōe vnū ꝑt itelligi ſine alēo. vñ ēt fz Boe. li. ō ebd. ꝑt itelligi de⁹ ñ intellecta ei⁹ bonitate: ſz eēntia rei ñ ꝑt itelligi ſine vītate: ḡ eēntia rei ⁊ vītas ñ differūt neqz re neqz rōne. Jtē q̄cd differt fm rōnē ab ente ſe hz ex additōe ad ſilō: ſz qō hz ſe ex additione ad aliq̄d ꝑhit ⁊ detinat illō: ſic ſe hz hō ad aliq̄d. cuz igit verū ñ ꝑhat ens: q2 verū ⁊ ens ꝓuertant. vī q vītas neqz re neqz rōne ab eēntia differat. ℞. Anſ. dic q vītas ē rectitudo ſola mēte pceptibilis ꝓſtat āt q loq̄tur metha⁹ō rectitudine: q2 rectitudo ꝑe dicta ē paſſio ꝓanui. ſed bonitas ⁊ iuſticia fm paz rōnē hñt q ſint rectitudo ſola mēte pcepti bilis: ḡ vī q vītas re ⁊ rōne ſit idē qō bonitas ⁊ iuſticia. Cōtra ꝓtigit aliq̄d verū dicē ⁊ ō ente ⁊ de ñ ente: ſz ñ entia ñ hñt eēntiā. cū ḡ oē verum vītate ſit verū: vī q vītas ñ ſit idē qō eēn⁵ ℞. vitas ē ſola mēte pceptibil'. vt pz ꝑ Anſ. ſz illō qō ē ſola mēte pceptibile ñ ēi ſenſibilib⁹ ſz tm̄ i itelligibilib⁹ eēn⁵ āt ē vtriuſq; ḡ eēn⁵ ⁊ vītas ñ ſt idē. Jtē vītas ⁊ falſitas ſt tm̄ i cōplexis: q2 ſingulū icōplexoꝝ neqz verū neqz falſū ē: ſz eēntia ē rerū icōplexoꝝ ḡ ñ ē idē qō veritas. Jtez veritati opponit falſitas: ſz falſitatē ꝓtigit inuenire i entib⁹: ſic dicimus aurū falſū: ſz ō ente ñ oz ñ ens: ḡ falſū nō ē idē qō ñ ens: ḡ nec veritas ē idē qō eēntia: q2 ſi ꝛ̄ū oz ſ rio ñ ꝑdicat vt idē nec, ꝓpoſitū ō ꝓpoſito. Rñ. dō q eoꝝ q̄ ſignificāt noīb⁹ inuenit trip⁹ diuersitas q̄dā. n. ſt q̄ fz eē totū cōpletū ſt extra aiaz. ⁊ h⁹ ſt entia cōpleta ſic hō ⁊ lapis. Quedā āt ſt q̄ nīb hñt extra aiam ſic ſōnia ⁊ imagiatio chimē. Quedā āt ſt q hñt fūdamētū i re extra aiaz. Sz cōplemētū rōnis eoꝝ q̄⁹ ad id qō ē formale ē p opationē aie: vt pz i vl'i. hūanitas. n. ē aliq̄d i re ñ in ibi hz rōnē vl'is cū ñ ſit extra aiam aliq̄ hūanitas multꝫ cōis: ſz f⁹ q accipit i itellectu adūgit ei p opationē itellect⁹ ūctio fz quā oz ſpēs. ⁊ ſilr ē de tpe qō hz fūdamentū: in motu. ſ. ꝑus ⁊ poſteri⁹ ipſi⁹ mot⁹: ſz q̄⁹ ad id qō ē formale i tpe. ſ. nūatio cōplet⁹ opationē itellect⁹ nūantis. ſilr dico ō veritate qō hz fūdamētū i re: ſz rō ei⁹ cōplet⁹ actionē intellectus. qñ. ſ. appēdit eo mō quo ē. vñ dic phs. vij. metha⁹. q verū ⁊ falſū ſūt i aia. ſz bonū e maluz i reb⁹. Cū āt i re ſit q̄ddītas ei⁹ ⁊ iuū eē veritas fūdat⁹ i eē rei magis q̄ i q̄ddītate. ſic ⁊ nomē ent ab eē iponit. ⁊ i ipa opatioe itellect⁹ accipiētis eē rei ſicut ē p q̄ dā ſimulationē ad ipſū cōplet⁹ rlo adeq̄tionis i q̄ ꝓſiſtit rō veritatis. vñ dico q ipſū eē rei ē cā veritatis ſcoz q ē i cogne itellect⁹. ſz tm̄ rō veritatis p⁹ ſuenit i itellectu q̄ in re. ſic ēt calidū ⁊ frigidum: ⁊ alie cāe ſanitatis ſūt cā ſanitatis qō ē i aiali: ⁊ tm̄ aliq̄d p⁹ dī ſanū ⁊ ſigna ſanitatis ⁊ cā ſanitatis oīn⁹ ſanatio ſcom analogiaz ad ſanū qō de aiali oī. vñ dico q verū p⁹ dī ō veritate itellect⁹ ⁊ de enūciatiōe dī inq⁹ ē ſignū illius veritatis ō re dī in q⁹ est cā. vñ res dī vera q̄ nata ē de ſe facē verā apphēſionē q⁹ ad ea q̄ apparēt ex⁹ius i ipſa. ⁊ ſilr dī falſa res q̄ nata facē ē. q⁹ ad id qō appet ex⁹i⁹ ō ipa falſā apphēſionē: ſicut auricalcū dī aurū falſū. ⁊ ide ē ēt q hō dī ſlus q dictis vel factis oñdit ō ſe aliō q̄ ſit ⁊ p oppoſitū itelligit veritas q̄ ē virt⁹ i dict⁹ ⁊ fcis ꝓfitēs vt dic phs. vtraq; āt vītas. ſ. itellꝰ ⁊ rei iducit ſcī i p⁹ pn⁹ i ipſū dcm: q2 ſuū eē ē cā ois eē ⁊ ſuū itelligere ē cā ois cognitionis: ⁊ ideo ipſe est ꝑma veritas ſicut ⁊ ꝑmū ens. vnūqōq; enis ita ſe habet ad veritatē ſicut ad eſſe: vt pz ex dictis. ⁊ inde est q ꝑ cā essendi ē ꝑ cā vītatis ⁊ maxie vā. ſ. ōs vt

pbat pbs. ij. meth. vitas aũt enũtiatiõis reducit
i pa pñ p se nõ. sicꝫ i pmas cãs ⁊ pcipue i h pn̄
qõ affirmato ⁊ negõ ñ sit sil̃ va vt dic̃ Aui. si g̃ pz
q̃ diuerse diffinitiões de vitate dat: qđã. n. vitatꝫ
diffinitio dat fz b qõ vitas ꝓplet i mãifestatiõe i
tellect̃: sic̃ dic̃ Aug. li. de va. reli. vitas ẽ q̃ oñdit
id qõ ẽ. ⁊ hyl. vuz ẽ declaratiuũ aut manifestati
uũ ee. q̃dã aũt dat de vitate fz q̃ hz fũdamẽtũ in
re sic̃ illa Aug. vuz ẽ id qõ ẽ: ⁊ alia magr̃alis. vuz
ẽ i dino ce ⁊ ei⁹ qõ ẽ: ⁊ alia Anic. vitas cuiusq̃
rei ẽ ꝑtas sui ee qõ stabilr̃ ei ẽ. q̃dã aũt dat fz ꝑ
mẽsuratiõe ei⁹ qõ ẽi itellectu ad id qõ ẽi re sicut
dz vitas ẽ adeq̃tio rei ad itellectũ. ⁊ Aug. vuz ẽ
q̃ ita se hz vt cognitor̃i vr̃ si velit ⁊ possit cogĩscẽ
q̃dã aũt dat de vitate fz q̃ app̃roꝑiat filio cui ẽt
app̃roꝑiat cognitõ. s. ab Aug. li. de va reli. vitas
ẽ sũma sil̃itudo ꝓncipij: q̃ sin̄ vlla diſsilitudie ẽ. q̃
dã aũt dat de vitate ⁊ ꝓbẽdẽs oẽs vitatis acce
ptiões. s. vitas ẽ rectitudo so. mẽte pcep. Jn recti
tudie tãgit cõmẽsuratõ ⁊ ih q̃ dz so. mẽte pcepti
bil̃. tãgit id qõ ꝓplet rõe vitatis. pz ẽt ex dctis q̃
vitas addit supra cẽn̄m fz rõez. s. ordinem ad co
gnitiõez vl̃ demõstratione alic⁹. Ad p̃m igr̃ dõ
q̃ ee dz duplr̃. vno⁹ fz q̃ ens significat ẽntiã rez
put dz p. x. gña. alio⁹ fm q̃ ee significat cõpositio
nẽ quã aia facꝫ: ⁊ istud ens phs appellat vuz: ⁊ sil̃r
Aug. cũ dic̃ q̃ verũ ẽt qõ ẽ q̃si dicat vuz ẽ q̃ñ dz
de eo qõ ẽ: ⁊ sil̃r itelligit qõ dz vuz idisio ee ⁊ ei⁹
qõ ẽ. ⁊ si i negatiuis sit vitas q̃ ñ ꝓsistit i cõpõe fz
i diſsiõe: tñ vitas negatie fũdat supra vitatez affir
matiue: cui⁹ signũ ẽ q̃ nulla negatia ꝓbat nisi per
aliq̃ affirmationẽ: vl̃ põt dici q̃ distictiones iste
dat de vo ñ fz ꝓplcta sui rõez fz fz illõ qõ fũdat
i re. Ad 2̃m dõ q̃ sic̃ bõitas dic̃ rõez p quã cẽn⁹
ordinat ad appetitũ. ita vitas dic̃ roez p quã cẽn⁹
ordinat ad itellectũ. vñ sic̃ nllum ee appetit̃ amota
rõe bõi. ita nullũ ee itellr amota rõe vi. nicho⁹ tñ
alia ẽ rõ vi. ⁊ alia rõ ent. ouplr. n. dz aliq̃d ñ pos
se itelligi sin̄ alt̃o: aut ita q̃ vnũ ñ possit intelligi si
ponat alt̃uz nõ ee. ⁊ sic dz q̃ ee ñ pt itelligi sin̄ vo
sic̃ ẽt ñ pt itelligi sine h qõ ẽ ee itelligibile: siue ita
q̃ q̃cũq̃ itelligit vnũ itelligat alt̃uz: sic̃ q̃cũq̃ in
telligit boez itelligit al̃: ⁊ h mõ ee pt itelligi sine
vo: fz nõ ep̃: qz vez ñ ei rõe ent̃: fz ens i rõe vi.
sic̃ pt aliq̃s itelliger̃ ens ⁊ tñ ñ itelligat aliq̃d de ra
tiõe itelligẽ̃: fz nunq̃ pt itelligi itelligibile fz hãc
rõnẽ nisi itelligat ens. vñ ẽt pz q̃ ens ẽ p̃m ꝓceptõ
itellect⁹. Ad 3̃m dõ q̃ vuz addit supra ens sic̃ ⁊
bo⁹ ⁊ vnũ. nullũ tñ eoꝝ addit aliq̃ differẽtia ꝓtra
hentẽ ens: fz rõem q̃ ꝓsequt oẽ ens sic̃ vnuz addit
rõez idisiõis ⁊ bo⁹ rõnẽ finis ⁊ vez rõez ordis
ad cognitionẽ: ⁊ iõ h. iiij. puertũt ens. bonũ. vnũ
⁊ vez. Ad 4̃m dõ q̃ rectitudo dz de bonitate
iustitia ⁊ vitate meth̃ ⁊ fm diuersas rões. ideni
tur. n. i recto qđã eq̃lis, ꝓportio ꝓncipij medij et
finis. vñ fm h q̃ aliq̃s i distribuẽdo vl̃ coicado
mẽsurã eq̃litat̃ iustitie fuat vl̃ mẽsurã ꝑcepti legi
dz rectitudo iustitie. Scõz ãt q̃ aliq̃d non egre
dit ꝑmẽsuratiõnẽ finis. dz rectitudo bonitat̃: fz
ãt q̃ñ egredit ordinẽ ꝑmẽsuratiõis rei ⁊ itellect⁹
dz rectitudo vitat̃. Ad 5̃m dõ q̃ fz Anic. ꝺ eo
q̃ nullo⁹ ẽ nõ pt aliq̃d enuntiari. ad min⁹. n. oz q̃

illõ de q̃ aliq̃d enũtiat̃ sit apphñsũ ⁊ ita hz aliq̃ꝺ
ee ad min⁹ i itellectu apphñdẽre: ⁊ ita ꝑstat qꝺ sꝑ
vitati rñdet aliq̃ꝺ ee. nec oz q̃ sꝑ rñdeat sibi eẽ in
re extra aiaz cũ rõ vitat̃ ꝓpleat i opõe rõe aie.

Ad vi⁹. dõ q̃ q̃uis ee sit i reb⁹ sẽsibilib⁹ tñ rõ
nẽ eẽndi l'itẽtionẽ ent̃ sẽl̃ ñ apphẽdit: sic̃ nec aliq̃
fo⁹ sb alẽ nisi p accñs: fz tñ accñs sẽsibilia. ita ẽt
q̃uis vitas sit i sẽsibilib⁹, put dz ee vitas i reb⁹ tñ i
tẽtio vitat̃ solo itellcũ pcipit̃ l'dõ q̃ q̃uis res sẽsi
bles sẽsu ꝓphẽdãt tñ ei⁹ adeq⁹ ad itellcũz sola mẽ
te capit̃ et p tãto dz q̃ vitas ẽ sola mẽte pceptibil̃

Ad vii⁹. dõ q̃ cũ sit duplex opa⁹ itellect⁹: vna
q̃z dz a q̃busdã imagiatio itellect⁹ q̃ phs noiat i
telligẽtiã idiſibiliũ q̃ ꝓsistit i appẽhẽsiõe q̃ddit̃ sꝫ
plicis: q̃ alio ẽt nõie formatio dz. alia ẽ q̃ oñ fidẽ
q̃ ꝓsistit i ꝓpõe vl̃ diſsiõe ꝓpõis. P⁹opo respicit
q̃ddit̃ẽ rei. 2⁹ respicit ee ipsi⁹. ⁊ qz rõ vitat̃ fun
dat̃ i ee ⁊ ñ i q̃ddit̃e vt dc̃z ẽ. Jõ vitas ⁊ sꝫtas ꝑ
iuenit i 2⁹ opõe ⁊ i signo ei⁹ qõ ẽ enũtiatio: ⁊ nõ i
ꝑma vl̃ signo ei⁹ qõ ẽ diffinitõ nisi 2⁹ q̃d. sic̃ ẽt q̃d
ditas ẽ quoddã ee rõis ⁊ 2̃m istõ dz ee vitas i p⁹
opõe itellect⁹ p quẽ ẽt modũ dz diffinitio va: sed
huic vitati nõ adiũgit̃ sꝫtas p se: qz itellect⁹ hz ve
rũ iudi⁹ de ꝓ obo. i qõ, nalit̃ tẽdit q̃ ẽ q̃ddit̃as rei
sic̃ ⁊ visus de colore: fz p accñs admisceꝫ falsitat̃
. s. rõe affirmatiõis vl̃ negõis ãnexe. qõ ꝓtigit ou
plicit̃ vel ex ꝓpõe diffõis ad diffinitũ: ⁊ tũc dz
diffinitio sꝫa respectu alic⁹ ⁊ ñ simplr̃: sic̃ diffinitõ
circuli ẽ falsa de trigulo: vel i respectu ptiũ diſ
finitõuz ad iuicẽ i qb⁹ iplicat̃ ipossibilis affirma
tio sic̃ diffinitõ vacui q̃ ẽ loc⁹ i q̃ nullũ coꝝ p⁹ẽ: ⁊ h
diffinitio dz falsa simplicit̃ vt i. v. meth. dz: fz h ñ
ꝓtigit nisi i q̃ddit̃atib⁹ ꝓpositoꝝ: qz i q̃ddit̃atibus
rez simpliciũ ñ deficit itellect⁹ nisi ex h qõ oio ni
hil itulit vt i. ix. meth. dz. Scõe ãt opõi admisce
tur falsitas ẽt p se. ñ qđẽ g̃m ad ꝑmas affirmatio
nes q̃s nãlit̃ itellect⁹ cogĩscit vt dignitates sũt: sed
g̃m ad ꝓnes qz rõnẽ iducẽdo cõtigit errare p ap
plicationẽ vni⁹ ad alt̃ꝺ. pz igr̃ ex dctis q̃ vez ꝑ
loquẽdo inuenit tñ i cõplexis hoc nõ ipedit̃ quer
sionẽ vi ⁊ entis: qz q̃lz res icõplexa hz ee suũ: qꝺ
ñ accipit̃ ab itellectu nisi p modũ ꝓpr̃ois: ⁊ iõ ex
ipa rõe quã addit verũ supra ens. s. ordinẽ ad in
tellectũ seq̃t ista dctia q̃ vez sit cõplexoꝝ: ⁊ ens
dicat̃ de re extra aiaz icõplexa. Ad vlti⁹ dõ q̃
sic̃ dc̃z ẽ ens ẽ p̃ma ꝓceptio itellect⁹. vñ enti nõ
pt̃ aliq̃d opponi p modũ ꝺictat̃ vel ꝑuatiõis fz
solũ p modũ negõis: qz sic̃ ipsũ ñ fũdat i aliq̃ ita
nec oppositũ suũ. oppositum. n. sit circa idẽ: fz vnũ
verũ ⁊ bo⁹ 2⁹ ꝑas itẽtiões fũdat supra itẽtionez
ent̃: ⁊ iõ pñt hãc oppositionẽ ꝺictat̃: vel ꝑuatio
nis fũdate sup ens: sic̃ ⁊ ipa sup ens fũdat̃. vñ pz
q̃ ñ codẽ mõ se hz vez ⁊ falsũ ⁊ malũ ⁊ bonũ sic̃
ens ⁊ ñ ens nisi accipiat̃ ñ ens pticularit̃ ꝑ remo
tiõez alic⁹ cui subsñit aliq̃ ens. vñ sicut q̃lz ꝑua
tio ent̃ pticularis fũdat̃ i bono: ⁊ falsũ fũdat̃ i aliq̃
vo sic̃ i aliquo ee. vñ sic̃ illõ ẽ i quo ẽ falsitas vl̃ ma
litia ẽ aliq̃ ens sed ñ ẽ ens ꝓpletũ. ita ẽt illõ qõ ẽ
malũ vel falsũ ẽ aliq̃ bo⁹ vl̃ vuz icõpletũ.

a D 2̃m sic̃ pcedit: vr̃ q̃ oia va vna vitate q̃ est
vitas icreata. sicut. n. dc̃z ẽ i solutiõe pcedẽ
tis articli: vez dz analogice ꝺ illis i q̃b⁹ ẽ vitas sic̃

sanitas de oib⁹ sanis: fz vna ẽ sanitas nũo'a q̃ de
noiat̃ aial sanũ sic̃ fbz ẽ ei⁹ ⁊ medicia sana sic̃ cã
ei⁹: ⁊ vrina sana sic̃ signũ ei⁹. g̃ vr̃ q̃ vna sit vitas
q̃ oia oñr va. P⁹. oia rectitudo attẽdit̃ p aliquã
mẽsurã: fz vitas ẽ rectitudo q̃dã. cũ igit̃ videam⁹
oio⁹ rpalib⁹ rñdẽ vnũ tpe q̃i mẽsurã. vñ ẽt q̃daz
oibus vis rñdeat vna vitas fm quaz dicant̃ va.

P⁹. sic̃ se hz bonitas ad bõa ita hz vitas ad va
fz oia sũt bona vna bõitate. vñ dic̃ Aug. li. de tri.
bon⁹ ẽ hõ: hõa ẽ facies: bonũ ẽ h ⁊ illõ tolle hoc:
⁊ illud ⁊ videbis bonũ ois bõi. vñ vr̃ q̃ sit vna
bonitas nũo i oib⁹ ꝓticipata fz quã oñr bõa. er
go vr̃ q̃ sil̃r oia dicat̃ va vna vitate q̃ ẽ veritas i
creata. Si dicas q̃ oia oñr vera veritate icrea
ta exẽplarit̃. Cõtra vniciuisq̃ fo⁹ exẽplar ẽ i
õo q̃ ẽ creatrix eẽn⁹. si igr̃ h sufficẽt vt oia dicerẽ
tur va vitate icreata qz exẽplat̃ ab ipsa. vr̃ q̃ sil̃r
oia possent dici colorata qz exẽplat̃ color ee q̃ ẽ in
õo exẽplarit̃ q̃ ẽ icõueniẽs. Cõtra mala fieri ẽ
vez: fz nullũ malũ ẽ a deo. g̃ vr̃ q̃ ñ oia vera sint
va vitate icreata. Rñ. dõ: q̃ sic̃ dc̃z ẽ rõ vitatis
i ouob⁹ cõsutit: in ce rei ⁊ i appẽhẽs. õe vtutis co
gnoscitiue ꝓportiõata ad ee rei. vtrũq̃ ãt horuz
q̃uis vt dcm ẽ reducat̃ i deũ sic̃ i cãz efficiẽtem et
exẽplarẽ. nihilomin⁹ tñ q̃lz res ꝓticipat suum ee
creatũ q̃ formal̃r ẽ ⁊ vnusq̃sq̃ itel'ect⁹ ꝓticipat lu
mẽ p qõ rcẽ de re iudicat: q̃ qđẽ ẽ exẽplatũ a luie
icreato: hz ẽt itellect⁹ suã opõez i se ex q̃ ꝓplet rõ
vitat̃. vñ dico q̃ sic̃ ẽ vnũ ee oinũ quo oia sũt sic̃
a ꝑn⁹ effectio exẽplari. nihomin⁹ tñ i reb⁹ diuersis
ee diuersũ ẽ quo formal̃r res ẽ. ita ẽt ẽ vna vitas
. s. dina q̃ oia va sũt sic̃ ꝑn⁹ effectiuo exẽplari. ni
hilomin⁹ sꝫ ples vitates i reb⁹ creat̃ qb⁹ oñr ve
formal̃r. Ad p̃m igr̃ dõ: q̃ aliq̃d dz fz analogi
az triplr̃: vl̃ fz itẽtionẽ tñ ⁊ ñ fz eẽ: ⁊ h ẽ q̃ñ vna i
tẽtio refert̃ ad plа p ꝑus ⁊ posteri⁹: q̃ tñ ñ hz ee ni
si i vno: sic̃ itẽtio sanitatis refert̃ ad al̃ vrina ⁊ die
tã diuersimode fz ꝑus ⁊ posteri⁹. nõ tñ 2⁹ diuer
sũ ee: qz ee sanitat̃ nõ ẽ nisi i aiali: vl̃ 2⁹ ee ⁊ ñ 2⁹
itẽtionẽ: ⁊ h ꝓtigit q̃ñ plа pificãt̃ i itẽtiõe alic⁹ cõsi
fz illõ cõe ñ hz ee vn⁹ rõis i oib⁹ sic̃ oia corꝑa pi
ficãt̃ i itẽtiõe corꝑeitat̃. vñ logic⁹ q̃ cõsiderat̃ iten
tiões tñ dic̃ h nomẽ corꝑ⁹ de oib⁹ corꝑib⁹ vniuo
ce ꝑdicari: fz ee h⁹ nẽ ñ ẽ eiusdẽ rõis i corꝑoꝛib⁹
corꝛuptibilibus ⁊ icorꝛuptibilibus. vñ q̃⁹ ad me
tha⁹ ⁊ nãlẽ q̃ considerãt res scõz suũ ee nec h no
mẽ corꝑus nec aliq̃d aliud dz vniuoce de corꝛu
ptibilib⁹ ⁊ icorꝛuptibilib⁹: vt ꝑz. x. meth. ex pho
⁊ cõmentatore: ul̃ scõz itẽtionẽ ⁊ scõz ee ⁊ h ẽ quã
do nec⁹ pificat̃ i itẽtiõe cõi nec⁹ i ee sic̃ ens dz de
sba ⁊ accñte: ⁊ de talib⁹ oz q̃ nã cõis bẽat aliq̃ꝺ
ee in vnoquoq̃ coꝛ de q̃b⁹ dz fz differẽs scõz ra
tionẽ maioris vel minoris pfcõis: ⁊ sil̃r dico q̃
veritas ⁊ bonitas ⁊ oia hi⁹ dñr analogice de deo
⁊ creaturis. vñ oz q̃ scõm suũ ee oia h i deo sũt, et
i creaturis fz rõez maioris pfcõis ⁊ minoris: ex q̃
seq̃t cũ nõ possint ee scõz vez ee vtrobiq̃ q̃ sint
diuerse veritates. Ad 2̃m dõ: q̃ cũ veritas su, q̃
dã rectitudo ⁊ cõmẽsuratio oz q̃ in rõe veritatis
intelligat mẽsura: ⁊ sic̃ ꝺcm ẽ oz ee q̃mẽsuratiõem
rei ad itellectũ vt cõpleat rõ veritatis, res aũt di
uersimode se hñt ad diuersos itellect⁹: qz intelle-

ctus dinus ẽ cã rei. vñ oz q̃ res mẽsuret̃ p itelle
ctũ dinũ. cũ vnũquodq̃ mẽsuret̃ p suũ p⁹ pn̄⁹. ⁊
iõ dicit Anſ. q̃ res dz ee vera qñ iplet hoc ad qõ
ẽ ordiata in itellectu dino: fz res se hñt ad itelle
ctũ uez sicut cã inq̃m. s. itellectus accipit a rebus
⁊ inde ẽ q̃ scia nr̃a nõ mẽsurat res sed mẽsuratur
ab eis vt dr̃. x. meth. nõ. n. ita. iõ ẽ i re: qz sic vr̃ no
bis: fz magis qz ita ẽ i re. vez. ẽ q̃ videt nobis. si
g̃ itellectus dinus ẽ vt mensura prima non mẽsu
rata. Res aũt ẽ mẽsura secũda mẽsurata. Jntelle
ctus aũt nr̃ est mensuratus ⁊ nõ mẽsurans. Dico
igitur q̃ prima mẽsura veritatis ẽ vna tñ sed mẽ
sure secũde. s. ipse res sunt plures vnde sũt plures
veritates: ⁊ si non eẽt nisi vna mẽsura veritatis
adhuc nõ sequeretur q̃ esset tñ vna veritas: qa
veritas nõ ẽ mẽsura fz cõmẽsuratio vl̃ adeq̃tio: ⁊
respectu vnius mẽsure pñt ee diuerse ꝓmẽsurati
ones i diuersis. vñ ñ ẽ sile de tpe qz tps ẽ ipsa mẽ
sura. Ad 3̃m dõ: q̃ sil̃r dico de bonitate qõ est
vna bonitas q̃si pn⁹ effectiuo exẽplari oia sunt
bona. Sz tñ bonitas q̃ vnũquodq̃ formal̃r ẽ bo
nũ diuersa ẽi diuersis: fz qz bonitas vl̃is nõ iue
nit̃ i aliq̃ creatura fz ꝓticulata ⁊ scõz aliq̃d. Jõ di
cit Aug. q̃ si remoueamus oẽs rões ꝓticulatiõis
ab ipsa bonitate remanebit in itellectu bonitas i
tegra ⁊ plena q̃ ẽ bonitas oia a qua videtur in bo
nitate creata sicut exẽplar in exẽplato. Ad 4̃m
dõ: q̃ exẽplar rerũ ẽi deo duplr̃: vel q̃tum ad id
qõ ẽi itellectu suo ⁊ sic scõm ydeas ẽ exẽplar itel
lectus dinus oiuz q̃ ab ipso sũt sicut itellectus ar
tificis p formã artis oiuz artificiatoꝝ. vel q̃⁹
ad id qõ ẽi nã sua sicut rõe sue bõitatis q̃ bonus
est ẽ exẽplar ois bonitatis: ⁊ simile ẽ de veritate
vñ pz q̃ nõ eodẽ modo deus ẽ exẽplar colorꝭ ⁊
veritatis: ⁊ ideo obiectio non ꝓcedit. Ad vl
timũ dõ: q̃ q̃uis malũ nõ sit bonũ nec sit a deo:
nihilominus itelligere malũ bonũ ẽ ⁊ a deo ẽ: ⁊ iõ
veritas q̃ ꝓsistit i ꝓmẽsuratiõe itellectus ad ꝑuati
onẽ existẽtẽ extra aiaz bõa ẽ ⁊ a deo: ⁊ iõ dic̃ Am
broꝛ. q̃ oẽ vez a quocũq̃ dicatur a. s. s. ẽ.

a D 3̃m sic̃ pcedit: vr̃ q̃ sint plures veritates
eẽne sicut pz ex dctis diuersaꝝ ꝓpõuz di
uersi sũt veritates: fz pr̃ẽ dr̃s: filius ẽ dr̃s sũt due ꝓ
positiões. g̃ ⁊ sũt due veritates: fz vtrũq̃ istoꝝ
ab eterno est vez. g̃ plures veritates sũt eterne.

P⁹. oia quecũq̃ fuerunt sunt ⁊ erunt deus ab eẽ
no prescicuit que constat q̃ plura sunt: sed deus ñ
prescicuit nisi verũ. g̃ plura vera sunt ab eterno.

Jtem Aug. lxxxiij. q. probat aliam ee imortalẽ
per h q̃ est subm veritatis que est eterna: fz con
stat q̃ veritas que est in intellectu nostro sicut in
subo nõ est veritas dina p essentiã. g̃ videt q̃ plu
res veritates sint eterne: q̃ aũt veritas sit eterna
sic, pbat. omne illud ad cuius remotionem seq̃tur
positio eius ẽ eẽn⁹: fz si negat veritas ee ponit ee
g̃ veritas ẽ eẽna, pbatio me. si veritas ñ ẽ vitatez
ee ẽ falsũ: sed si affirmatio ẽ falsa negatio ẽ vera. g̃
veritatẽ ñ ee erit vez: fz ñ ẽ vez nisi i aliq̃ verita
te. g̃ aliq̃ vitas ẽ. P⁹. illõ qõ ñ pt̃ itelligi ñ ee ẽ eẽ
nũ: qz q̃cq̃d pt̃ ñ ee pt̃ itelligi ñ ee: fz vitas ñ pt̃ itel
ligi ñ ee: qz q̃cq̃d itelligit̃ itelligit̃ p iuditiũ verita
tis. g̃ vr̃ q̃ vitas q̃ ẽ i itellcũ sit eẽna ⁊ imutabilit̃.

Universidad de Deusto
Biblioteca

P.ſō vr̃ ō vītate enūciatōis.ſi.n.vītas enūciati
onis mutet l̃ ōſtruat:h̃ erit l̃ p ōſtructōnē ſigni:l̃ p
ōſtructionē rei.Sz neut⁹ ōſtruit l̃ mutat: g̃ vītas
enūciatōis ē imutabil̃ ⁊ etna.pbō me.exñte ſig̃ re
ctū ē rē ſignari:ſz vītal ē rectitudo ⁊ vītal ſigni ē re
ctitudo ſignis:g̃ ſi ñ ſit enūciatō l̃ q̃ cūz ſig⁹ vītal
adh̃ remanebit vītas ſigni.ſi l̃ pbat q̃ ñ mutet ex
mutōe rei:q̃ vt dcm̃ ē:vnūq̃q; hz vītatē qñ iplet
id ad qō ē ordiatū i mēte dina:ſz ceſſāte curſu ſol.
adh̃ ſita enūciatio ſol. currit fac ad id qō ordia-
ta ē i mēte dina:q̃ ſig.ſol.currē g̃ vr̃ q̃ deſtructa l̃
mutata re.ñ mutat nz ōſtruit vītas ſigni. P.ſō. idē
vr̃ ō vītate q̃ ē i re:q̃ vt dicē aug.pcūte vno ñ pit
vītas.ſz vītas ſi ñ poſſz ōſtrui l̃ mutari niſi p mu
tatōez rei:g̃ vr̃ q̃ nullo⁹ peat. Itē oē to⁹ ē maius
ſua pte.ē q̃dā vītas q̃ nullo⁹ vr̃ mutabil̃: ⁊ ſi⁹ mlta
hi⁹:g̃ vr̃ q̃ ſint plēs vītates etne ⁊ imutabiles.
Cōtra aug. dicē q̃ vā etnitas ⁊ ſola imutabilitas i
ō ē:ſz vītas ōi ē vna tm̃:ſic ⁊ eēn⁹:g̃ vr̃ q̃ ſit vna
tm̃ vītas etna ⁊ imutabil̃. Rñ.dō q̃ ē vna tm̃ vi
tas etna.ſ.vītas dina.cū.n.ró vītati i actiōe pple
at itellus:⁊ fūdamtū ipſū hēat eē rei iud⁹. ō vīta
te ſeq̃tur idicū ō eē rei ⁊ ō itellcū.vñ ſic eē v⁹ tm̃
ē etnū.ſ.dinū.ita vna tm̃ vītas. Si⁹ de mutabili
tate vītati idē dō ē qō ō mutabilitate cēndi: vt añ
ō.dcm̃ ē.ſimp⁹ imutabile ñ ēniſi eē dinū. vñ ſim
p⁹ imutabil̃ vītas ēniſi vna.ſ.dina. Eē āt aliaz re
rū q̃rūdā oz mutabile i mutatōe variabilitati ſic ē
i ptigēnib⁹ ⁊ hoz ēt vītas mutabilis ē ⁊ ptigēs. q̃
rūdā vo eē ē mutabile ſolū hz vītabilitatē i nīb. ſi ſi
bi relinq̃ret.⁊ haz vītas ſi⁹ mutabil̃ ē p vtūbilita-
tē i nīb ſi ſibi relinq̃ret:⁊ haz ē vītas nēcia i crea
tura. Si⁹ ēt ſi loq̃r ō vītate hz q̃ rō ei⁹ pplet i rō
ne itellcūs:pz q̃ nullus itellect⁹ ē etn⁹ ⁊ uariabil̃
ex nā ſua:niſi itellect⁹ dīn⁹:exq̃ ēt pz q̃ ſola vītas
vtraq; i ō ē:⁊ q̃ ōs ē etna ē ⁊ imutabil̃. Ad p⁹
g̃ dō:q̃ ſic triū pſoaz vna ē eēn⁹ q̃ q̃lz hz eē q̃uis
ſint plēs ꝑtates q̃b⁹ diſtinguunt:q̃ tñ oēs ñ dīnt
hz rē ab etnitate:ita ēt ē vna vītas triū pſonaz ex p
te ipſi⁹ rei ō q̃ fit enūciatio.ſz q̃ ſint enūciationes
plēs vē ē p itellm̃ nr̃z.vñ vītas q̃ ēi iſtis enūciatō
nib⁹ q̃ foz aliū ſt: vel q̃ ēi itellcū nr̃o ñ ē etna ſic n⁹
ꝓpōes n⁹ itellect⁹ nr̃ etn⁹. Ad 2⁹ dō q̃ rōes ide
ales rez q̃ ſt i dō ab etno ñ ſt aliō hz rē ab ipo itel
lectu ⁊ etnitate dina.vñ ſic vītas etn⁹ ē vna hz rēita
ēt vītas oiuz illaz rōnū:⁊ ñ multiplicat niſi hz re
ſpectū ad diuerſas res.vñ ex h̄ ñ.pbat q̃ ſint plu
res vītates ab etno:ſz ſo⁹ h̄ q̃ ſit vna vītas pluz
hz rōnē. Ad 3⁹ dō:q̃ ſi aia ñ eēt n⁹ aliq̃s itellcūs
creat⁹ vītas hz q̃ ꝓſiſtit i opone aie ñ eēt:poſſz tñ
remanē ſcōz q̃ fūdamtū hz i re:remanet ēt itētio
vītati itellecta i dō.vñ cū aia ñ ſit etna n⁹ aliq̃s itel
lect⁹ creat⁹ añq̃ h̄ eēnt nulla vītas creata erat ⁊ ſi
obicit vītas ñ ē:g̃ vītatē eē ē falſū q̃ ⁹ ad illō ipōs i q̃
ñ erat vītas creata. Dico q̃ñ ſeq̃.q̃ qñ ñ ē vītas
n⁹ ēt falſitas ē.h āt q̃ ñ ſit vītas vel falſitas ñ ē ex ō
fectu vītati vel falſitat⁹ q̃ ⁹ ad itētiōes ipſaz hz ex
ōfectu eoz i qb⁹ vītas hz eē.ſic.n.dicim⁹ ō vīb⁹
q̃ ſt ico⁹ruptibilia ⁊ etna qz ñ co⁹rūpunt niſi p ac
cñs.ſ.q̃ rū ad eē qō hñt i alio qō ꝓt ñ eē. ita ēt ē ō
vītate ⁊ falſitate qō ꝓſiderate ſcōz itētiōes ſuas ñ
accidit eis co⁹r ptio⁹ p ſe:ſz ſo⁹ ſcōz eē qō hñt in
alio.⁊ ex h̄ pcedit pbō aug. qz ois vr̃ q̃ apphēdit
rōnē itētiōis alic⁹ oz q̃ ſit vr̃ ñ obligata ad co⁹p⁹
n⁹ ōpēdēs a co⁹pe eo q̃ vīmtes apphēſiue q̃ ſūt i-
pſſe i oꝛganis co⁹palib⁹ vt pz i ſēſib⁹ ñ apphēdūt
itētionē rōis vt rōnē hois vel color:ſz tm̃ apphē
dūt hi⁹ ſcōz q̃ ſūt ꝑticulata. vr̃ āt q̃ ꝺepēdet ad co⁹
p⁹ ē ico⁹ruptibilis:⁊ ita.pbat q̃ aia itellectia eſt i
mortalis ex eo q̃ apphēdit vītatē. vīmtes.n.ſēſi-
tiē q̃uis ſint vē i ſuis apphēſioib⁹ n tñ apphēdūt
rōnē ſue vītatis ſic facē itellect⁹. Ad 4⁹ dō: q̃ ali-
q̃d ñ poſſe itelligi ñ eē ꝓtigit o⁹ l̃ ex pte ipſi⁹ itelli
vel ex pte itelligētis. Ex pte itellecti ſic illō q̃ ō
rōe ſua hz eē ſic ē ōs c⁹ eē ē ſua q̃ddītas p quā itel
ligit. Ex pte itelligētis ſic ñ ꝓt itelligi res ſiñ actu
itelligēdi.vñ ſi act⁹ itelligēdi ñ eēt:nīl poſſz itelligi
vñ ñ ꝓt itelligi act⁹ itelligēdi ñ eē. vtroq; mō vītas
ñ ꝓt itelligi ñ eē:qz v⁹ hz i rōne ſua eē hz q̃ fūdat i
re:⁊ hz i rōne ſua actū itellect⁹ ſcōz q̃ pplet i aia
tñ ex h̄ ñ ſeq̃tur q̃ ſit etna niſi ſ⁹ hac ꝺditiōe ſi ab
etno fuiſſet itelligē. q̃uis.n.ñ poſſit itelligi ō vīta
te ñ eē. ita.ſ.q̃ apphēdat itētio vītati ⁊ ñ apphen-
dat eē:tñ po⁹ ē nec iſtū itellectū eē:nec illō eē i q̃vī
tas fūdat.ſic aliq̃n fuit:ſz illa vītas ſola ē etna: q̃
fūdat i eē etno ⁊ itellcū etno. Ad v⁹ dō q̃ vtro
q; mō vītas enūciatiōis ꝓt mutari.ſi.n.nulla enū
ciatio eēt:vītas enūciatiōis ñ eēt ⁊ qō obicit q̃ ad
huc rectū eēt rē ſignificari dicim⁹ qō v⁹ ē.ſz tñ illa
rectitudo nīb aliō ē q̃ ſigbilitas rei ⁊ h̄ ñ ponit
vītatē ſigni i actu ſz tm̃ i pō.ſi ē qñ mutat res mu
tat veritas enūciatiōis.vñ ſcōz ꝓpz eadē.ꝓpō qñ
q; ꝓt eē vera ⁊ qñz falſa.⁊ qō vlti⁹ obiicit q̃ ipſz
illō ad qō ordinatū ē i mēte dina.dō q̃ enūciatio
ꝓt duꝑ ꝓſiderari: vel vt res q̃dā:⁊ ſic ē i ipſa veri
tas rei ſic i q̃lz re qñ iplet illō ad qō ordiata eſt in
mēte dina:⁊ talis veritas manet i ipa ēt mutata re
vel vt ſig⁹ talis rei ⁊ ſic veritas ei⁹ ē p adeq̃tionez
ad rē illā. mutata āt re tollit adeq̃tio ſigni ad ſig⁹
tū ſine aliq̃ mutatiōe ipſi⁹ ſigni:qō manifeſtū ē in
flōnib⁹ poſſe ꝓtigē:vñ veritas enūciatōis ñ mā-
Ad 6⁹ dō q̃ peū re re vera pit veritas q̃⁹ ad illō
eē qō hz i re illa.ſz tñ ꝓt remanē itētio veritati ſm
eē qō hz i alia re. vel ſm eē qō hz i aia q̃ oia ſi au
ferant ñ remanebit veritas niſi i dō:nec ille ōfect⁹
accidit veritati p ſe ſz p accñs vt dicū ē:q̃ ſcom
phm deſtructi ꝑmis ipo⁹ ē aliq̃ ceſoz remanē:
q̃uis vlia ſint p ſe ico⁹ruptibilia. Ad 7⁹ dō ſil̃
q̃ veritas ꝓpōnū nēciaz ꝓt deficē p accñs q̃⁹ ad
eē qō hz i aia vel i reb⁹: ſi res ille deficerēt: tē.n. ñ
remanerēt iſte veritates niſi i dō i q̃ ſt vna ⁊ eadē
veritas. Si g̃ i vna pſona pīs illa iuenis ⁊c. Jvr̃
q̃ ipe arguat a maiori affirmādo. magl.n. vr̃ q̃ i
vna p⁹ ſimplicit⁹ iueniat q̃ i duab⁹ ſil̃ acceptis
Rñ.dō:q̃ ē loc⁹ a mio⁹i:qz agit i vna p⁹ pīs ⁊ ac
cipit ea q̃ ſt diuerſa ſcōz rōnē: vt ſapiaz virtutē ⁊
hi⁹.ſz i duab⁹ pſonis pris ⁊ filij accipit h̄ qō ē v⁹
ſcōz rōnē.ſ.naz dina q̃ ſcōz nūz ēt multiplicari ñ
ꝓt. Sic̄ tres ſtatue diu⁹ vnū aurū. Jvr̃ h̄ eē falſuz
qz mā ñ ꝓdicat de cōpoſito cū ſit ps. Et dō q̃ h̄ ē
verū i nāli⁹ quoz mā ñ ē tota ſba coz. ſic i artifi
cialib⁹ q̃ ordinant i gñe ſbe p ſuā materiā: vt Cō-
mē. dic i.ij. de aia. fozme.n. artificiales accñtia ſt
Sba ſignificat cōez ⁊c. Ji. ſba q̃ cōis i dinis dz

ſe hz ad modū ſpēi q̃ colligit plura idiuidua. ſic
.n.i eēntia tres pſone vnīt nō ita q̃ dina eēntia
ſit ſpēs vt magr exponit. Dicīt.n. aliq̃ differr
nūo rē. Rō. h⁹ diſtictiōis h̄ ē qz diuerſitas hz nu
merū i his q̃ ſimplr nūant ē ex diſtiōe eēntie. vnde
vnū ididuū nō ē altuz nec aliq̃d qō ē i vno idē nu
mero ē i alio:ſz nūs i dinis pſonis ꝓſeq̃t diſtictio
nē relationū q̃ q̃dē diſtiguūt ſuppoſita ſz nō diui
dūt eēn⁹ ⁊ iō pī ñ ē fili⁹:ſz tñ qō ē i pīe ē ēt i filio
ꝓterea cū ōs dicat trin⁹ rē. Jh⁹ rō ē:qz triplicitas
ē q̃dā ꝓportio cōēta ſb multiplicitate q̃ ē ieq̃litati
ſpēs:⁊ iō vbi ē triplicitas oz ieq̃litatē ee. Di.xx.

Oñſo q̃ aliq̃ pſoarū alia ñ ſupat magni
tudie. nē oñdit q̃ alia ñ excedit aliā potētia.

Unc oñdē reſtat quō aliq̃ haz p-
ſonaz aliā ñ excellat potētia. vt ſic
vna ⁊ idifferēs ē magnitudo triuz:
ita vna ⁊ idifferēs mōſtret potētia
triū. Sciēdū ē igr̃ qz nō ē potētioz pī filio:
nec fili⁹ vl̃ pī ſpū ſcō. nec maioꝛē potētiā ha
bēt duo vl̃ tres ſil̃ q̃s ſinglis eoz. qz nec pluſ
ꝓt pī ſil̃ ⁊ fili⁹ q̃s ſol⁹. ſ.ſ. nec bi tres ſil̃ pl⁹ pñt
q̃z ſinglis eoz. qz oipotētia quā hz pī ⁊ fili⁹
accepit naſcēdo:⁊.ſ.ſ. pcedēdo. Ad Aug.
rōib⁹ ⁊ auctitatib⁹ pbabilr aſtruit i li. ꝺ ma
ximinū:q̃ dicebat pīez potētioz ē ac melio
rem filio

Ad nō minus pōt filius q̃z pī.

Jhūl igt pīe minus hz ille q̃ dīc: oia q̃
hz pī mea ſūt. Nā ſi min⁹ hz i poteſta
te aliq̃d q̃z pī nō ſūt ei⁹ oia q̃ hz pī. ſz ei⁹ ſūt
oia q̃ hz pī. Tātā ergo hz ptātē fili⁹ quātaz
pī. eq̃lis ergo ē pī. Nō.n.pōt q̃ accepit in
eq̃lis ei ee q̃ dedit. Tu aūt h̄ de potētia ſa
pis q̃ potēs ſit fili⁹:ſz potētioz pī: vt ſm do
ctrinā nr̃az potēs potētē potuerit gignere:
⁊ nō oipotēs oipotētē. Hz ergo pī oipotē
tiā quā nō hz fili⁹. Et ſi boc ē: falſū ē qō ait
filius: oia que hz pī mea ſunt.

Hoc verū fatebaꝫ hereticus de q̃ ꝓgre
diebaꝫ ad falſa.

Ed iqs. Pī a nemie potētiā accepit:
fili⁹ aūt a pīe. Fateamur ⁊ nos filiū accepiſ
ſe potentiā ab illo de quo natus eſt potēs.
patri vo potētiā nullus dedit: qz nullus eū
genuit. gignendo enīz dedit pī potētiā filio
ſic oia q̃ hz in ſua ſba gignēdo dedit ei quē
genuit de ſuba. Sz q̃rīt vtr̃ tātā q̃ztā ipſi
ē potētiā pī filio dederit an minoꝛē. Si tā
tā: nō ſolū potētē: ſz ēt oipotētē genuiſſe, oi
potēs itelligīt. Si vo minoꝛē: quō oia q̃ hz
pī filij ſūt. Si pīis oipotētia filij ñ ē nō oia
ꝓculdubio q̃ hz pī filij ſūt. at oia filij ſūt oi
potētia ergo pīis ēt filij ē. non eſt ergo pa
ter potētioꝛ filio.

Aliter probat filiū equalē patri.

Tē alio mō ꝓbat filiū eq̃lē pī ꝺ ma
ximinū ita dicēs. Tu dicis q̃ pī genu
it filiū minoꝛē ſeipſo:i q̃ ⁊ pī ōrogas q̃ ſi
filiū vnicū minoꝛē genuit: aut nō voluit aut
ñ potuit gignere eq̃lē. Si dicis qz noluit: eū
iuidū eē dixiſti. ſi aūt nō potuit: vbi ē oīpo
tētia dei pīis: ꝓꝛoꝛſus ad hūc articl̃z reſ col
ligit: vt dē pī eq̃lē ſibi gignere filiū aut non
potuerit aut noluerit. Si nō potuit: ifirm⁹:
ſi noluit: iuidus iuenit: ſi vtrūq; hoc falſuz
ē: pī igit fili⁹ ver⁹ eq̃lis ē. genuit ergo pī ſibi
eq̃lē filiū ⁊ ab vtroq; ꝓcedit vtriq; eq̃l ſpūs
ſcūs. Si.n. foꝛmā ſuā vt ait Aug. ꝺ eūdez:
pī i vnico filio gignē potuit plenam: nec tū
plenā genuit: ſz minoꝛē: cogimini pīez inui
dū dicē. plenū g⁹ deū ⁊ eq̃lē ſibi genuit filiū.

Per ſimile oſtendit q̃ nō minoꝛem pī fi
liū genuerit.

Oc āt p ſilitudinē hūanā ita eē ꝺmō
ſtrat ingens. hō pī ſi potuiſſet eq̃lē ſi
liū genuiſſet. qs aūt audeat dicē q̃ hoc oī
potēs nō potuit. addo ēt qz ſi poſſz hō ma
ioꝛē melioꝛēq; ſeipſo gignēt filiū. ſz maius
vt meli⁹ ꝺo qcq̃ ee nō pt. ꝺs ergo cur nō eq̃
lē vt ais genuit filiū: cui nec anni neceſſarij
fuerūt p q̃s adipleret eq̃litas: nec oipotētia
ꝺfuit: an foꝛte noluit. ergo qō abſit iuidit ſz
nō iuidit: eq̃lē ergo genuit filiū. Credamus
ergo ei filiū eē equalem.

Opinionem heretici ponit vt deſtruat.

Ed foꝛte dices eoipſo maioꝛ ē pī filio
qz de nullo genit⁹. genuit tñ eq̃lē. Ad
qō cito rñdebo: imo iō ñ ē pī maioꝛ filio qz
eq̃lē genuit. Origis.n. qō ē iſta. qs de q̃ ſit
eq̃litati āt q̃l aut q̃ztⁿ ſit qd ē dicē. Ad oꝛigi
nē ptinet qō q̃ q̃rīt qs de q̃ ſit. ad eq̃litatem
vo illa q̃ q̃rīt q̃l aut q̃ztⁿ qſ ſit. Nec cū dē fili
us a pīe genit⁹ oñdit ieq̃litas ſube ſz ordo
nāe: ñ q̃ alt̄ poꝛ eēt alt̄o. ſz q̃ alt̄ eſt ex alt̄o. ñ
ergo hz boc q̃ pī genuit ⁊ fili⁹ genit⁹ eſt vel
.ſ.ſ. ab vtroq; ꝓcedit eq̃litas vl̃ ieq̃litas ibi
exiſtit qz nō ſcōz hoc alia pſona alij eq̃l vl̃
ieq̃l ꝺ. Ecce eq̃litas trinitatis ⁊ vna eadēq;
ſba q̃ztū bꝛeuit potuim⁹ demōſtrata eſt i ſu
pioꝛib⁹. ſ.q̃l̃r aliq̃ triū pſonaz q̃zlz aliā nec
etnitate nec magnitudie nec pō excellat.

Distinctio.xx.

Unc oñdē restat tē. ¶ Postq̄ pbauit eq̄li
tatē psonarū i magnitudine. h oñdit ea
eq̄litatē i ptāte ꝛ didit i p.o.p° ppōit ite/
tū. 2° ppositū pbat rōnib⁹ Aug. ibi Nihi i
q̄t pze min⁹. ¶ ꝛ h didit i.o.i p° Aug. pbat ppoitū
p auctē. i 2ª p rōnē: ibi Jt alio mō. ¶ Circa p⁹ duo
fac: p°. n. ponit pbatio Aug. 2° refellit oup⁹ hēticoꝝ
rñsio. ibi Tu aūt h de pō. ¶ pbatio tal⁹ ē: si filⁱ⁹
min⁹ hz i ptāte q̄ pr̄ ñ oia hz q̄ pr̄ hz: sz oia q̄ pat
hz filⁱ⁹ hz vt dī Jo. xvij. g̃ ñ hz min⁹ i ptāte q̄ pr̄:
ꝛ ita ē eq̄lis pr̄i i ptāte. Tu aūt tē. ¶ h refelluntꝫ rñ
siones hētici ꝛ didit i.o.p. fz duas rñsiones. scōa
ibi Sz inds pr̄ a ncie. ¶ p° rñsio hētici ad auctē inductā ē tal⁹. Uerū ē q̄ q̄cq̄d hz pr̄ hz filⁱ⁹. sic boni
tatē sapiam pōm ꝛ hⁱ⁹. sz ñ tm̄ hz de vnoꝫ q̄tū
pr̄. h. n. ñ vz hāi ex auctē inducta: qō refellit Aug. h
mō. O ia q̄ hz pr̄ hz filⁱ⁹. sz oipotētiā hz pr̄: g̃ ꝛ fi
lⁱ⁹: ꝛ sic tm̄dē hz de pō. Rñ. 2° talis ē. ꝛ si filⁱ⁹ hz
oia q̄ pr̄: tm̄ h ipso pr̄ potētioꝫ oñdit qō h filio de
dit: qō refellit Aug. h mō. vnū ē qō pr̄ pōz filio ꝺ
dit: aut g̃ dedit sibi eq̄lē vl nō. si eq̄lē tūc sic pr̄ ē oi
potēs ꝛ filⁱ⁹ omps. si ñ eq̄lē: g̃ ñ oia q̄ pr̄ hz f lius
hz. Jtē alio mō. ¶ h ponit 2ª pbatio p rōnē. ꝛ cir
ca h tria fac. p° ponit rōnē. 2° firmat p similitudinez
ibi Hic aūt p sumi. tē. 3° refellit hētici rñsionez ibi
Sz forte dicet. ¶ pbatio talis ē. Si pr̄ genuit filiū
minozē se i ptāte: aut potuit cū gignē ꝛ noluit: aut
voluit ſz ñ potuit: si potuit ſz ñ voluit iuidus fu
it: si voluit ſz nō potuit omps ñ fuit: quoꝝ vtrūq;
ē impossibile: g̃ impossibile ē filiū ñ se eq̄lē pr̄i i po
testate: ꝛ ad h iducit similitudinē de gnātiōe huma
na vt pz i lr̄a. Sz forte dicet. ¶ h refellit rñsionē hē
tici. posset. n. dicē q eoipso q̄ filⁱ⁹ ē a pr̄e ē ineq̄lis
sibi: qō refellit Aug. sic. eq̄litas ꝛ ieq̄litas attendit
fm q̄titatē ꝛ ñ scōz rl'onē. ſz i h qō dicim⁹ filiū ee
a pr̄e: nō designat nisi rl'onē originis: g̃ ex h nō oñ
dit ieq̄litas pr̄is ad filiū.

b Jc q̄runt tria. p° an filⁱ⁹ sit omps. 2° an sit
eq̄lis pr̄i i oipō. 3° vtrū sit aliq̄s ordo inter
patrē ꝛ filiū.

D p⁹ sic pcedit: vz q filⁱ⁹ ñ sit omps. pō. n.
a vt dictū ē dī scōz vtutē ad op⁹. Sz aliq̄ opa
tio ē q̄ ptinet ad oipotētiā pr̄is i quā ñ pt fi
lⁱ⁹. f. gnātio actia. ñ. n. filⁱ⁹ pt gnāre: vt. s. hītū ē: g̃
vz q ñ sit omps. ¶ ds dī omps q2 oia pt q̄ sim
p⁹ possibile ē: sz maximū posse pr̄is oñdit i gnāti
one filij. mat⁹. n. ē gnāre filiū i ifinitū q̄ creare ce
lū ꝛ terrā: cū igit istud posse filio detrahat: vz q ñ
sit omps. Si dicas q posse gnāre ñ ē aliq̄d: sed
ad aliq̄d: ꝛ ita q̄uis filⁱ⁹ ñ possit gnāre: tm̄ sequi
tur q ñ possit oia. Cōtra cū dico oia icludo vl'r
oia entia: sz rl'a ptinent i entib⁹: g̃ vz q distributō
ēt fiat p relatiuis. Si dicas q itell'r n⁹ oiuz crea
torē ñ r⁹eoꝝ q̄ i deo sūt. Cōtra scōz h rō aug.
i lr̄a posita nihꝫ valeret. arguit. n. q si pr̄ nō potuit
gnāre filiū eq̄lē sibi ñ fuit omps: g̃ vz q oipotētia
pr̄is ēt ad gnātionē filij se extēdat: sz filⁱ⁹ ñ pt gnā
re: g̃ ñ hz oipotētiā. Jtē ꝛ iū ē q̄ i symbolo dī
omps pr̄: omps filⁱ⁹: omps. s. s. tē. Rñ. dō: q sīñ
oi dubio pcedēdū ē filiū dei oipotētē ee sic ꝛ pr̄.
ꝛ tm̄ dicim⁹ q filⁱ⁹ ñ pt gnāre. Un ad itell'z h⁹ vide
dū ē q̄ ds dī omps: q2 oia pōt. ꝛ q̄cq̄d ē aliq̄d vl'
ens pt ds. Sz nondū q r'lo alio⁹ dī ee aliq̄d q̄
alia entia. Jn aliis. n. entib⁹ vnū q̄q̄z dī oup⁹ ee.
ꝛ q̄⁹ ad ee suū. ꝛ q̄⁹ ad rōnē q̄dditatis suc: sic sa
pia scōz ee suū aliq̄d ponit i sbo. ꝛ sil'r scōz rōnē
sua ponit nām q̄dā i gnātione q̄litatis. Sz r'lo ē
aliq̄d scōz ee suū q̄ hz i sbo ſz scōz rōnē sua ñ hz
q̄ sit aliq̄d. ſz solū q̄ ad aliud referat. vñ fm rōez
sua ñ pōit aliq̄d i sbo: pp q̄ Bo. dic q̄ nihꝫ p̄dicat
relatiue de eo de q̄ dīr. Jnde ēt ē q̄ iuenit aliq̄d
relatū i q̄ ē tm̄ rō r'lonis. ꝛ ñ ponit ibi aliq̄d scom
re: sic cū scibile refert ad sciaz. Et h ē verū tā in
r'lonib⁹ q̄ de deo oñr q̄ de illis q̄ i creaturis sūt.
Sz diuersimode: q2 r'lo q̄ hz ee i creatura hz ali
ud ee q̄ sit ee sui sbi: vñ ē aliq̄d aliud a suo sbo. ſz
i deo nihꝫ ē q̄ hēat ee aliud ab ipso. ee. n. sapie est
ipsū ee dīnū ꝛ ñ supadditū: ꝛ sil'r ee p̄nitatis. Un
r'lo q̄tū ad ee suū scōz quē solū mo⁹ debet⁹ ei qō
ponit aliq̄d ēntia dīna. ſz fz rōnē sua p quaz hz
distinguē vnā psonā ab alia ñ obēt ei q dicat ali
q̄d ſz poti⁹ ad aliq̄d. Un q̄uis pr̄ hēat p̄nitatem
quā filⁱ⁹ ñ hz q pr̄ sit aliq̄d: ñ tm̄ pr̄ hz aliq̄d qō fi
lⁱ⁹ ñ hēat. sic p̄nitas ē ēntia: nec tm̄ sequtur q pat
ēntiā aliq̄ hēat q̄ careat filⁱ⁹. Si aūt pr̄ hret sapi
entiā ꝛ ñ filⁱ⁹ hret aliq̄d pr̄ qō ñ hret filⁱ⁹: q2 sapia
dic aliq̄d i sapiēte ēt scōz rōnē suā. Sil'r dico q
cū gnāre i dīnis sit r'lo q̄dā ꝛ sit aliq̄d q̄uis pater
possit gnāre ꝛ ñ filⁱ⁹. ñ sequtur q possit aliq̄d pr̄ q
ñ possit filⁱ⁹. Sz bñ sequret si pr̄ possit itelligē ꝛ ñ
filⁱ⁹ q pr̄ posset aliq̄d qō ñ posset filⁱ⁹: sic pr̄ ē pr̄.
ꝛ ee pzez ē aliq̄d ee: ꝛ tm̄ cū filⁱ⁹ ñ sit pz nulluz ee ē
pzis qō ñ sit filij: q2 oe ee i dīnis ē ēntie: ꝛ sil'r oe
aliq̄d ē ibi scōz rōnē ēntie: vel scōz rōnē attribu
toꝝ. Ad p⁹ g̃ dō q gño sig̃t r'loz p mo⁹ opatōis
ꝛ ēt ē opatio aliq̄ dīne nāe scōz Dam⁹. ꝛ q̄uis gño
ñ q̄eniat filio: ñ tm̄ sequtur q aliq̄ opatio q̄eniat
pzi q̄ ñ q̄eniat filio. vna. n. ꝛ eadē opatiōe pz ge
nerat ꝛ filⁱ⁹ nascit: sz h opatio ē i pze ꝛ filio scōz
aliā ꝛ aliā r'lonē. Ad 2⁹ dō: q nullū posse de tra/
hit filio sz illo eo⁹ posse q̄ pz gnāt filⁱ⁹ gnātur: vt
s. dictū ē. Ad 3⁹ dō: q sb oīb⁹ cōpzehēdit ad ali
q̄d q̄⁹ ad h q hz ee: sic. n. ad aliq̄d ē aliq̄d ō oīb⁹
sz ñ q̄⁹ ad rōnē ad aliq̄d fz q ad aliō refert. sic. n
ñ hz q sit aliq̄d simp⁹. Ad 4⁹ dō: q oipō dei pōt
cōparari ad aliq̄d. vl sic ad opatū: vl sic ad opati
onē. sic ad opatū ñ cōparat ad aliq̄d qō i ipso sit:
q2 i deo nihꝫ ē factū: ꝛ sic oipō ē respectu creaturaꝝ
solū: sz cōparatur sic ad opationē ad h q i ipso ē
pcipue cū nulla opatio sit ipsi⁹ q̄ sit extra ēntiam
ei⁹. vñ oipō pōt extēdit ꝛ ad gnāre ꝛ ad itelligē:
ꝛ creare: ꝛ breuit ad oia q̄ pfectiōis sūt. ꝛ ppt h pz
q rō Aug. efficaꝝ ē: nec tm̄ sequtur q filⁱ⁹ ñ sit omps
si ñ pt gnāre filiū eq̄lē sibi rōne pdcā: seq̄ret tm̄ i pa
tre: q2 pr̄i ñ deest r'lo q̄ significat i gñone actia. vñ
si negaret ab eo pfectio gñonis opoꝛtēt q ēēt de
fect⁹ i ip⁹a opatione inq̄⁹ opatio ē: ꝛ h redūdaret
i defectū pōe. Sz a filio remouet actia gnātio nō
nisi rōne r'lonis ipoꝛtate. r'lo aūt inq⁹ hi⁹ nullum
ordinē ad pōm hz: vt ex dictis patet.

a D 2⁹ sic pcedit vz q filⁱ⁹ nō sit eq̄lis pr̄i i oi
pō. sicut. n. ifra dī pō appꝛopꝛiat pr̄i. non
aūt filio. g̃ videtur q magis pr̄i q̄ filio q̄eniat.

ꝛ sic nō sūt eq̄les i pō. ¶ iter hze aliq̄d ab alio
psonal'r ꝛ ēntial'r ꝛ nō hēre aliq̄d ab alio nec p/
sonal'r nec ēntial'r. mediū ē hēre aliq̄d ab alio p/
sonal'r ꝛ nō ēntial'r: sz nō hēre aliq̄d ab alio nec
psonal'r nec ēntial'r q̄ q̄eūt pr̄i dignitatē ꝛ aucto
ritatis ē. hēre aūt aliq̄d ab aliquo psonal'r ꝛ ēnti
al'r q creature q̄petit minoꝛationē ponit ꝛ defe/
ctū creature respectu creatoꝛis. g̃ cū mediū sapi
at nām extremoꝝ vz q hze ab alio psonal'r ꝛ non
ēntial'r q filio q̄petit fm aliq̄d sit dignitatē q ē s.
nō hze ab alio ēntial'r ꝛ fz aliq̄d ponat defectū
ꝛ minoꝛationē qō ē ab alio hze psonal'r ꝛ sic filⁱ⁹
ē min⁹ potēs q̄ pr̄. Jtē ita videm⁹ i creaturis
qō nihil receptū ab aliq̄ ē eq̄ potēs illi a q̄ recipi
tur sic lumē i aere ꝛ ñ ē eq̄ potēs lumini i sole: sed
pō ē recepta i filio a pze. g̃ vz q filⁱ⁹ nō sit eq̄l⁹ pr̄i
in potentia. ¶ illud quod agit per alium vide
tur esse potenti⁹ eo p quod agit: sed pater agit p fi
lⁱū ꝛ nō ecōuerso. g̃ pr̄ ē potētioꝛ filio. Cōtra
pō rādicat i ēēn⁹: sz ē vna ēēn⁹ pr̄is ꝛ filij nūo g̃ et
vna pō. g̃ nō ē aliq̄ ieq̄litas i pō. Cū ois ineq̄litas
diuersitatē ponat: sic. n. vnū in q̄titate fac eq̄le ita
diuersū fac ineq̄le. qō p̄cedim⁹. Ad p⁹ igit dō
q pō appꝛopꝛiat pr̄i nō q2 magis sibi q̄eniat q̄
filio: fz q2 maioꝛē silitudinē hz cū p̄tate pr̄is q̄
cū p̄tate filij. pō. n. hz rōnē p̄ncipij. g̃ pr̄ ē p̄n⁹ñ
de p̄n°. Ad 2⁹ dō q hze ēntial'r ꝛ psonal'r ab
alio ipoꝛtat defectū solū q̄⁹ ad h qō ē hze ab alio
ēntial'r. i. i diuersitate ēntie: ex h. n. cātur ineq̄li
tas magnitudinis ꝛ pōlitat q2 ineq̄litat⁹ cā ē di
uersitas: sic eq̄litat⁹ vnitas vt dēm ē: ꝛ q̄⁹ ad h
filⁱ⁹ nō ē mediū int pzez ꝛ creaturā. imo eq̄li ꝛ ea
dē dignitate q̄enit filio sic ꝛ pr̄i ñ hze ab alio es/
sential'r. Ad 3⁹ dō q i illeriozib⁹ qñq; recipit ali
q̄d in eadē vtute q̄ ē i eo a q̄ recipit qñ. s. recipiēs
ē ꝓpoꝛtionatū ad recipiēdū tota virtutē dātis sic
pz i oi gñone vniuoca. vt qñ hō generat hoīem
ꝛ ignis ignē. qñq; aūt nō recipit tota vt⁹ ꝛ h ē ex
defectu recipiētis qō nō ē ꝓpoꝛtionatū ad recipi
endū totū qō agēs ifluere pōt sic coꝛpa iferioꝛa se
hñt ad actionē sol⁹ vl'r forte ex defectu agētis cui⁹
vt⁹ ē deficiēs a cōicatiōe sue silitudis sic vna sci/
tilla nō pōt calefacere aliqō lignū ꝛ multū dispo
sitū: sz i dīnis nō ē defect⁹ ex pte dātis neq; ex p/
te accipiētis cū vna ꝛ eadē sit virt⁹ vtriusq;: ꝛ iō
q̄tā pōz pr̄ hz tātā accipit filⁱ⁹ ab eo. Ad 4⁹
dō q cū dī pr̄ opari p filiū nō ponit aliq̄s gradus
ptātis: sz signat auctoꝛitas i pze vt dictum est.

D 3⁹ sic pcedit vz q i dīnis psonis nō sit oꝛ
a do: vt. n. dic Aug. li. de tri. oꝛdo ē parium
dispiūq; sua cuiq; tribuēs loca dispositio:
sz i dīnis psonis ñ ꝓpetit aliq̄ localis dispositiō. g̃
g vz q nec oꝛdo. ¶ boe⁹ dic li. de tri. eos seq̄t
differētia deitatis q̄ i trinitate gradus ꝓstituūt: sz
vbicūq; ē oꝛdo est aliq̄s gradus. g̃ si in diuinis p
sonis est oꝛdo. vz q seq̄tur diuersitas deitatis. h
ātē ipossibile. g̃ pz̄ dīne ñ hñt oꝛdinē. ¶ vbi
ē eadē eternitas simplicitas ꝛ dignitas nō vz esse
aliq̄s oꝛdo. eternitas. n eq̄lis excludit oꝛdinē tē
poris. simplicitas equalis oꝛdinē cāe ad causatuz
ꝛ partis ad totū ꝛ eq̄lis dignitas oꝛdinē dignitat⁹
sz i pze ꝛ filio ē eadē numero eternitas: simplici
tas ꝛ dignitas. g̃ nō ē aliq̄s oꝛdo. Jtē q̄cq̄d est
i dīnis aut significat ēntia aut notionē: sz oꝛdo ñ
ptinet ad ēntiā dīnā i q̄ nulla ē distinctio: nec ad
notionē: q2 nulla notio cōis ē trib⁹ psonis sic oꝛ
do. g̃ vz q in dīnis psonis nō sit oꝛdo. Cōtra
vbicūq; ē sine oꝛdie pluralitas ibi ē cōfusio: sed
i dīnis psonis ē pluralitas ꝛ nō cōfusio. g̃ ibi est
oꝛdo. h ēt vz q ꝑ. f. l. dī tertia i trinitate pso na: ꝛ h
dic aliquē oꝛdinē. Ulteri⁹ querit an sit ibi oꝛdo
nāe ꝛ vz q nō: q2 ois oꝛdo ipoꝛtat aliq̄ distinctio
nē sz i nā dīna nulla ē distinctio. g̃ nec nāe dīne ē
aliq̄s oꝛdo: ꝛ ita i dīnis personis nō ē oꝛdo nāe.

D: nā dīna ē idē qō ēentia: sz nihil ē dictū q̄ in
dīnis psonis sit oꝛdo ēentle g̃ nec nature. in con
trariū ē qō i lr̄a dī. Rñ. dō q oꝛdo i rōe sua iclu
dit tria. s. rōnē poris ꝛ posterioris. vñ fz oēs illos
modos pr̄ dici ee oꝛdo aliquoꝝ fz quos aliq̄s al
tero ꝑus dī ꝛ fz locū ꝛ fz tēp⁹ ꝛ fm oia hi⁹. iclu
dit, ēt distinctionē q2 nō ē oꝛdo aliquoꝝ nisi distī
ctoꝝ: sz h magis ꝓsupponit nomē oꝛdis q̄ signi
ficet. Includit ēt tertio rōnē oꝛdis ex qua etiā
oꝛdo i spēz trahit vñ ē vn⁹ oꝛdo fm locū: ali⁹ fm
dignitatē: ali⁹ cōm originē ꝛ sic de alijs: ꝛ ista spe
cies oꝛdinis. s. oꝛdo originis cōpetit dīnis psōis
vñ dico q oꝛdo oꝛigis signat cū dī oꝛdo nāe: fm
q dī nā a pho. v. meth. ex q̄ pullulat pullulā⁹ p°
vñ nomē nāe ipoꝛtat rōnē originis: ꝛ sic ista duo
noīa oꝛdo nāe sumūt i vi vni⁹ nois ad significan
dū spēz oꝛdinis: q̄ ddē spēs saluat i dīnis psonis
q̄⁹ ad rōnē differetie. s. originē. ꝛ nō q̄⁹ ad rōnē
gñis. s. poꝛitatē ꝛ posterioꝛitatē vt in plurib⁹ alijs
dēm ē ꝛ h pz ex diffinitiōe Aug. quā ponit: quod
oꝛdo nature ē quo aliq̄s ē ex alio in quo ponit
dīa oꝛigis ꝛ nō ꝑ⁹ alio i quo remouet rō gñis
vñ nō ē ꝓcedēdū q̄ sit ibi oꝛdo simplicit: sz oꝛdo
nāe. Ad p⁹ igit dō q illa diffinitio Aug. dat ō
oꝛdine fm locū q̄ dīnis psonis ꝓpetit. Ad 2⁹
dō q gradus dic q̄dā spēz oꝛdis. s. scōz dignitatē
vel pfectionē vel locū ꝛ null⁹ hoꝝ cōpetit dīnis
psonis ꝛ iō nec grad⁹. Ad 3⁹ dō q illa rō ꝓce
dit de oꝛdie q̄⁹ ad rōez gñis, put ponit ꝑus ꝛ po
steri⁹ q̄ nullo⁹ dīnis ꝓpetit. Ad q̄rtū dō q hoc
nomē oꝛdo significat notionē nō tm̄ in spāli sz in
cōi q determiat scōz diuersa adiūcta: vt cū dī oꝛ
do pūs ad filiū significat notio q̄ ē p̄nitas: ꝛ cuz
dī oꝛdo filij ad pzez significatur notio q̄ ē filiatio
ꝛ similit pz i alijs: ꝛ similit ēt de hoc noīe p̄ncī
piū q̄ dā notionē significat: cū dī pr̄ p̄ncipiuz
filij: ꝛ cū dī p̄ncipiū. s. s. Ad 5⁹. dō q oꝛdo
oꝛigis sufficit vt ꝓfusio ñ ponat: ꝛ ad hoc q̄. s. s.
dicat ētia psona. vñ pz solutio ad vi⁹. Ad id
q̄ vlti⁹ q̄rit dō q ē ibi oꝛdo nāe ñ tm̄ ita q nā oꝛ
dinet. vl q pr̄ nāliē pzioꝛ sit filio: sz ita q dicat rō
nē oꝛdis fm q i nā ipoꝛtat oꝛigo: ꝛ q̄uis scōz rez
sit idē dīna nā q ēentia: tm̄ rō oꝛigis nō ipoꝛtatur
i noīe ēentie sic i noīe nāe. rōe. n. differūt ꝛ iō non
pōt dici oꝛdo essentie sic oꝛdo nāe: ꝛ ꝑ h pz rñsio
ad ea q̄ obiciūt. ¶ Nā si min⁹ hz i ptāte tē. Jvz q
rō Aug. nō valeat sed mutet qd inq⁹: sic arguēs
oia q̄ hz pr̄ hz filⁱ⁹. g̃ filⁱ⁹ ñ hz minoꝛē pōz q̄ pr̄
nec ēt vz valer h qō postea ō oipō iducit: q2 oipō
ēt noiat q̄titatē pōe: ꝛ iō idē pcm̄ vz cē vt obiq;

Sz dō:q̄ q̄uis nō valeat ex mō arguēdi valz tñ ex nā rei de q̄ argumētū sumit.ñ.n.pōt h̄ qō hz pī filius hīe nisi idē i nūero nō mutatū. vñ opz q̄ q̄ ē in pīe tātū ēt sit i filio. Si aūt dicis qz nō voluit eū mūdū cē. Jvī q nō sequt q p eūdēmo dū posset ꝓbari q nullā creaturā meliozē q̄ fecit facē potuisset. Sz dō q nō ē sile:qz si negat rei illud qō sibi debef iudie ē.ñ aūt si nō dat qō ei ñ debet.filio aūt ex nā deitatis eqlitas gnāntis ōbe tur.vñ iudia eēt si sibi subtraberet.ñ aūt debetur creature scōz nām suā amplioz perfectio:q̄ illud qō ꝓsequtur p̄n̄a nāe.vñ si aliqd i nā rōnali superaddit:gr̄e ipurat.vñ ēt sine iudia subtrahi possit. Eqlitas aūt q̄lis aut q̄tus sit cē.vī h̄ esse falsū:qz vnitas qlitatis nō cāt eqlitatē sz multitudinem vt in.v.methaphysice phs dicit. Sz dō q in diuinis nō attēdit eqlitas nisi scōm quātitatez virtutis. h̄ aūt quātitas in qlitate fūdatur.7 iō dicit scōz qualitatem equalitas attendi.

Querit quō possit dici solus pī vel solus filī vel solus.ſ.ſ.cū sint iseparabiles.Di.xxj.

Jc oz̄it qō trabēs oziginē ex p̄dictis
Dictū ē.n.s̄ q tātus ē solus pī vel so
lus filī vel solꝰ.ſ.ſ. q̄ꝫ sim t illi tres.7 q due vel tres ꝑsone simul ñ sūt maī aliqd q̄z vna sola. Jō q̄rit Aug.i.vj.li.ō tri.quō h̄ ſāe dici possint cū nec pī sit solꝰ nec filī nec ſ.ſ.ſz semp iſepabilit:7 filī cū pīe7 pī cuz filio 7.ſ.ſ.cū vtroq̄z iſepabiles.n.sūt hec tres ꝑsone. Ad qō ita rñdet aug.i eo. Solū pīez dicim':ñ qz sepat a filio vel.ſ.ſ.ſz h̄ dicētes significam':qz illi sit cū eo ñ sūt pī. Solus n. pī pat ē qō ñ dī qz ipse sit solus.i.siñ filio vel.ſ.ſ.ſz p h̄ filī'7.ſ.ſ.a pīnitatis ꝓsortio excludūt. Jta7 cū dī solus filī'filī'ē:vel solus ſ.ſ.ſ.ē:ñ didit filius a pīe vel.ſ.ſ.ab vtroq̄z ſz a ꝓsortio filialis ꝑsonal excludūt pī7.ſ.ſ Et a ꝓsortio ꝓcessibilis ꝑsonal excludunt pī7 filius. Cū g dī tātus ē solus pī quatū sit illi tres p h̄ qō dī solus ñ sepat pī ab aliis ſz h̄ ē sēsus solus pī.i.pī q ita pī ē q nec filius nec.ſ.ſ.tāt'ē cē. Similit intellige cū dī solus filius vel solus.ſ.ſ.Solus g pī dī vt ait aug.i eo.qz ñ nisi ipe ibi pī ē.7 solꝰ filī':qz ñ nisi ipe ibi filī'ēt solꝰ.ſ.ſ.qz ñ nisi ipe ibi.ſ.ſ.ē

Utrū possit dici solus pī ē ōs solus filī' ē ōs.solus.ſ.ſ.ē ōs:vel pī ē solus ōs: filius ē solus deus.ſ. ſ.est solus deus.

Ost h̄ q̄rit vtrū sic dī solus pī ē pī vel solus filī' ē filius:ita possit dici solus pī est ōs:vel solus filī' ē ōs:7 ita de.ſ.ſ.aut pī est solus ōs filius ē solus ōs. Ad qō dicimus q pī7 filius7 ſ.ſ. dī7 ē vnus ōs. Et h̄ tritas ꝑsimul dī solus ōs eē:sic solus sapiens solus potēs.sz nō vī debē dici a nob ꝑ bis nr̄is vtentib' nisi vbi scm auctis occurrit solus pī ē ōs vel pī ē solus ōs:ita de filio 7.ſ.ſ.dicim'. Uñ Aug.i.vj.li.ō tri.ait. Qñ ostendimus quō possit dici solus pī vel solus filius ꝓsiderāda ē illa sntia q̄ dī ñ eē solū pīez deū verū solū sz pīem7 filiū 7.ſ.ſ. Ecce hēs qz ñ solus pī dicēdus ē eē solus ꝑus ōs. Jt i eod.si qs itreroget pī solus vtrū sit ōs quō rñdebimus ñ eē nisi forte ita dicamus eē q dē pīem deū:sz ñ eū eē solū deū.eē āt soluz deū dicamus pīez7 filiū 7.ſ.ſ. Ecce7 h̄ hēs qz pī ñ dz dici solus ōs:atq̄z h̄ solū i pte sbiecti tñ accipe qdā volūt. Jn pte vo p̄dicati si sit ꝓcedūt q pī ē solus ōs sz ex vbis augu. vī ostendi q ꝑpe solus ōs dici dbeat tota tritas:7 h̄ tritas vt ait aug.ꝫ maximinū itelligit cū apo.dic.btūs7 solus potēs:7 ibi soli sapiēti do7 ibi iuisibili soli do.ñ.n.h̄ ō solo pīe accipiēda ſt vt ptēdebat maximinus7 alij hēretici:sz ō tritate sic7 illō solus hz ītoz talitatē:qz ex rectā fidē ipa tritas ē vn' solus ōs btūs potēs sapiēs iuisibilis. Uñ aug in eo. Cū vn' ōs sit tritas h̄ sit nob solo qōnis vt itelligamus solū deū sapiētē solū potētē pīez7 filiū 7.ſ.ſ.q ē vnus7 solus deus.

Quō trinitas dicat solus deus cum ipsa sit cuz spiritibus7 animabus sanctis

Ed iterū q̄rit quō ipsā tritatē dicim' solū deū cū sit cū spiritibus7 aiabus sāctis Ad qō rñdet aug.i.vj.li.ō tri.ita dicēs. tritatē dicimus deū solū q̄uis sp sit cū spiritibus7 aiabus scis:sz solū dicius qz ñ aliud quā ipsa trinitas deus ē. Nō enīz illi cū illa deus sūt vel aliqua alia sed ipsa trinitas tñ nō illi vel alia deus est.

Et si de solo pīe p̄dicta dicerentur non tñ excluderet filius7 spiritus sanctus.

Erū vt ait aug.7 si de solo pīe p̄dicta dicerent ñ ide excludēt filius vel.ſ.ſ. ſ.qz bi tres vnū sūt:sic i apocalypsi ō filio legit q h̄ nomē scriptū qō nemo scit nisi ipse. ñ.n. ide sepat pī vel.ſ.ſ. Et cū dī.nemo nouit patrē nisi filius.ñ ide sepat pī7.ſ.ſ.qz inſepabiles sūt. Aliqñ ēt noiat pī7 filius7 tacet.ſ.ſ. 7 vītas ad pīez loquēs ait vt cognoscāt te7 quē misisti iesū xp̄z cē vnū verū deū. cur ergo ingt Aug. tacuit de.ſ.ſ.qz ꝓñs est vt vbi cūq̄z noiatur vnus sicut pater7 filius tanta pace vni adherēs itelligat ēt ipa pax q̄uis

ñ ꝓmemoret. Uno g̃ istoz noiatoēt reliq i telligūt:qō i plurib' scripture locis occurrit.

Jc oz̄it qō cē.oñsa eqlitate ꝑsonaz qa
b vsus fuit magr̄ qbusdā locutionib' i sua ꝓpositiōe i qb' dictiōes exclusiue tūnis ꝑsonalib' addebāt vt cū dī solus pī tñ hz de potētia q̄rū oēs tres simil7 silia. Jō i pte ista iquirit de vitate oīuz locutionū q̄lr hī' diſiōes exclusiue noib' ōnis adiūgi possint.diuidit g i partes duas.in p̄' iquirit vtz dictio exclusiua possit adiūgi noi ꝑsonali in subo posito cū p̄dicato ꝑsonali. In 2' inq̄rit vtz possit adiūgi nōi ꝑsonali qñ p̄dicat de ipso cēntiale. vbi gra sol' pī ē ōs:ubi p' h̄ q̄rit vtz sic cē.7 h̄ i.d.i ꝓma oñdit q hī' locutiōes ñ sint ꝓcedēde simplr vt cū dī sol' pī ē ōs in secūda oñdit q fm aliquē itellectū ꝓcedi pñt7 si ꝓcedāt nō sequt icōueniēs:ibi. vuz tñ vt ait aug. P'i.d.in ꝓma oñdit q dictio exclusiua ñ pī ponit ex pte subi qñ nomē cēntiale de ꝑsonali p̄dicat vt cū dī:solus pī ē ōs. In scōa oñdit q nec addi pī ex pte p̄dicati vt dicat pī ē solus ōs q̄dam q̄uū dicāt quoz dcā auctoz' Aug. refellit:ibi. atq̄z solū h̄ i pte subi cē.7 h̄ i.d.in ꝓma oñdit q nomē cēntiale adiūctū dictiōe exclusiua nō pōt p̄dicari de singlis ꝑsonis vt dicat pī ē solꝰ ōs.7 filius ē solus ōs.ſ.de oīb' sīl' vt dicat trinitas ē solꝰ ōs. In secūda iquirit quō tal p̄dicatio de trinitate vificari possit:ibi.sz itez q̄rit quō cē. Qō.i.

Jc q̄rit duo. ꝓmo vtrū dictio exclusi
b ua possit i dinis addi ex pte subi.2' vtz ex pte p̄dicati. Circa ꝓmū q̄rit duo. ꝓmo:vtz possit addi ex pte subi tūno essentiali cū p̄dicato cēntiali vl' ꝑsonali. vtz possit addi tūno ꝑsonali cū p̄dicato cēntiali.

Dꝑ' sic,pcedit vī q h̄ sit falsa.solꝰ ōs ē ōs oē.n.adiectiuꝫ ponit rē suā ꝯ suū ſbstātiuū sz solꝰ ē quoddā adiectiuū.g cū dī solꝰ ōs i plicat solitudinē ꝯ deū:sz sic dic Dyl.7 bitū ē supa.ō.ij.nob neq̄z solitari' ē ōs neq̄z diuersus ꝯ sitēdus.g vī q h̄ sit fla solꝰ ōs ē ōs. ℞.h̄ nomē ōs itm hz nāz cōis ibi: vt qō de deo dicit de oībus ꝑsonis dicat:vt cū dī ōs creat:vl' saltē ō a'iq vt cū dī ōs gnat.vñ pōt fieri descēsus sub h̄ noie ōs i subo posito ꝑ aliq̄ ꝑsonaz. Si igit h̄ ē vā solus ōs ē ōs.aliq̄ istaz erit vā solus pī ē ōs:vl solꝰ filī' ē ōs.vl solꝰ.ſ.ſ.sz qlibet harū falsa ē g 7 ꝓma. Itē hz pbm solū idē ē qō nō cū alia:sz ōo ꝑcipue p' rerū creationē nunq̄ ꝓuenit cū alio nō eē:qz i pticipatiōe sui eē res creādo adduxit.g ñ pt dici aliquo mō solus ōs. Cōtra,puz ē qō ꝓuenit vni soli:sz eē dinū vl' oipotētē ē,puz ōo.g solus ōs ē ōs vl' oipotēs. Ulteri' q̄rit de ista solꝰ ōs ē pī.vī.n.eē falsa qz id qō i alio ꝓuenit nō pōt alicui soli iecē:sz pīnitas nō tñ ēi ōo sz ēt i hoib' 7 quodāmō i āgelis vt dicit Dyo.g ñ pt dici q solus ōs ē pī. Cōtra de quocūq̄ p̄dicat cōe ꝑcise.p̄dicat cū ꝑcisiōe,puz si de ipso p̄dicet.ſi.n.solū corpus ē colorat' seq̄t solū corp' eē albū si supponat albū de corpe p̄dicari.sz ōs ē sic cōe respectu triū ꝑsonarū vt supza bitū ē ex vb Dam.g sequtur si solꝰ ōs ē ōs cū ōs sit pī qō solꝰ ōs sit pater.

Rñ.dō q fm phm solū idē ē qō ñ cū alio in q̄ ꝓsortiū remouet.pīgit h̄ dictio solus remouere ꝓsortiū sipl'r l' respectu alic'. Et dī sipl'r remouere ꝓsortiū qñ tollit associatio alt' qō sit eiusdē nāe 7 ꝓditiōis cū ipso sic dicim' aliquē hoiez eē solū in domo q̄uis ibi sint mlta aīalia alia7 dici' aliquē religiosū incedere solū qū sine socio sui ordinis vadit mltis ēt ipsū comitatib':7 tūc solꝰ idez ē qō solitari':7 ē ēt dictio cate' implicās solitudinē circa sbz.sic7 quodlibet aliud adiectiuū:7 ita nullo mō pt accipi in dinis:qz vna ꝑsona sēp hz ꝓsortiū societatē alt' ꝑsone cōnaturalis et sibi. Si aūt excludat ꝓsortiū respectu alicui' determinati.tūc dictio ē sin' importans aliquē ordinē vl habitudinē vni' ad alterū. rōe negationis implicite magr̄ q̄ iplicās formā aliq̄:7 ex hoc dico q h̄ ē duplex solus ōs creat:qz vl remouet ꝓsortiū alteri' a forma subi subintellecta iplicatione qō ē vel q ē7 tūc ē sensus solꝰ ōs.i.ille q ita ē ōs qō ꝓter ipsū null' alī' ē ōs creat:7 sic vā est vel remouet consortiū in pticipatiōe p̄dicati7 in h̄ ēt sensu vā est.ē.n.sensus qō null' alī' ꝓter deū creet:7 idē ē iudiciū de hac solus pī ē pī vel solꝰ pī gnat.oēs.n.hī' in ꝓmo sensu sūt false:7 in duobus aliis vē.ex quo pz rñsio ad ꝓmū qd ꝓcedit fm p' sensū. Ad fm dō:q sic dicūt sophe dictio exclusiua.imobilitat tūnū cui adiūgit rōe negatiōis iplicite. vñ nō sequtur solꝰ hō ē rōalis g solus soz.nō.n.oē qō ē aliud a sorte ē aliud ab homine.vñ negō iplicita i dictiōe exclusiua ad plā se extēdit qñ adiūgit ꝓ q̄ qñ adiūgit cōi:sz verū ē q rōe affirmatiōis posset fieri descēsus.vñ cum ista solus ōs ē ōs dēat duas expositiuas. vnam affectiuā ōs ē ōs 7 alteraz negatiuaz.ſ. hāc alī' a ōo non ē ōs.sub affir'a.pt fieri descēsus vt dicat pī ē ōs 7 nō sub negata.alī' a pīe ñ ē ōs. Ad 3m dō q sic dictū ē.h̄ dictio solꝰ puat ꝓsortiū:7 q̄uis creatur exīstētib' nō possit ab eo remoueri ꝓsortium. respectu h' qō est esse:tñ pōt remoueri cō sortiū respectu ꝑe sue opatiōis q̄ ē creatio:7 ēt respectu ꝑe sue nāe. vñ fm Dyl.remota distictiōe ꝑsonarū ēt creaturis exīstētib' ōs dī solitari'.q̄uis .n. h̄ ñ eēt vā solꝰ de' ē.h tñ vā eēt.ōs ē solus.i.solitarius. Quartū cōcedim' qō ꝓcedit scōz tertiū sensū. Ad id qō vlterius q̄ritur an h̄ sit vā solus ōs ē pī.dō q fm tres sensus triplicit pt iudicari. Si.n.h̄ dcō solꝰ iplicet solitudinē ꝯ duz locutio falsa ē.si ār ipoztat exclusionem a forma ſbi vā ē.7 ē sēsus.ōs ꝓter quē nō ē alī' ē pī.si aūt remoueat ꝓsortiū a pticipatiōe p̄dicati dico q est dup' :qz i nole pīis pt itelligi tñ ꝑtas pīnitatis ꝑut p̄dicatū formalr tenet7 sic falsa ē:qz pīnitas ñ tñ i ōo ē sz ēt i hoib' vel ipa ꝑsona subsistēs dicta pīnitate:7 sic ē vā:7 h̄ mō ꝓbat rīo ꝓbatur

Tñ sciēdū q pīnitas nō ē eiusdē rōis fm vnū uocationē i ōo 7 i creaturis :q̄uis sit eadē rō fm analogiā q̄ dē alīqd hz de ideptitate rōnis:7 alīqd de diuersitate. vñ ēt si p̄dicatū sumat formalr tñ potest aliquo modo vera esse.solus deus ē pater 7 fm eundē modū loquēdi quo dī Mat xix. nemo bonus nisi solus deus.

Dꝯ' sic,pcedit:vī q h̄ sit vā.solus pī ē de

us vl̃ solus filius est deus: sicut enim deū pue nit tribus psonis: ita ⁊ esse altissimum, sed de filio legit. tu solus altissim⁹. g̃ pōt dici solus filiꝰ ẽ deꝰ:

P. h̃ solus pater ẽ deus? hz duas expositias vnā indefinitam vel singularem: que conuertitur sicut pticlaꝛ affirmatia. s. h̃ pr̃ ẽ ds. aliā negatiuā vlez s. nullus aliꝰ a pre ẽ ds. vtraq; hab̃ puertit simp⁹

Sz h̃ va ī aliq̃ ẽ sēsu solus ds ẽ pr̃: g̃ a simplici cō uersa h̃ erit va: solus pr̃ ẽ ds. P. si h̃ ẽ fla: solus pr̃ ẽ ds. h̃ ñ erit nisi q2 p dionē exclusiuā excludit alie psone dne a pticipatõe p̃dicati. sz p dictõez exclusiuā adiūcta pr̃i ñ excludunt filiꝰ ⁊. s. s. g̃ h̃ est simp⁹ va: solus pr̃ ẽ ds: media, pbat̃ p auct̃e aug. i lra q̃ dic ō solo pre p̃dicta dicnt: ñ tñ excluderet filiꝰ ⁊. s. s. q2 hz vnū sūt. pbat̃ ẽt p rōnē sic maioꝛ ẽ vnio filij ad pez. q̃ ptis ad to⁹: sed dictio exclusiua adiūcta toti ñ excludit ptẽ. ñ. n. seq̃tur sol⁹ so2. ẽ alb⁹: g̃ cū pes ñ ẽ alb⁹ cū exclusio fiat rone diuersi tat̃. vr̃ q̃ ñ excludat filiꝰ p dictionē exclusiuā adiūctā pr̃i. P. dicto exclusiua ñ remouet a cō so2 tio nisi h̃ q̃ ẽ sepatū ab eo cui adiūgit: sz filiꝰ ẽ in pre vt. s., pbatū ẽ: g̃ cū dr̃ solus pr̃ ñ excludit filiꝰ

P. dictio exclusiua adiūcta añcedẽti ñ excludit pñs. ñ. n. seq̃tur solus hō currit: g̃ aial ñ currit: vl̃ so⁹ aial ñ currit: g̃ hō ñ currit: sz filiꝰ seq̃tur ad pa trẽ: ⁊ eo⁹ vt hitū ẽ ex Amb. di. ix. g̃ vr̃ q̃ cū dr̃ solus pr̃ ñ excludat filiꝰ: nec eo⁹: ⁊ ita h̃ erit va sol⁹ pr̃ ẽ ds. Lōtra ẽ q̃ ī lra dr̃. P. h⁹ ppōnis solus pr̃ ẽ ds vna expositia ẽ nullus aliꝰ a pre ẽ ds: sz h̃ ẽ falsa: q2 filiꝰ q̃ ẽ aliꝰ a pre ẽ ds: g̃ h̃ ẽ fla solus pr̃ ẽ ds. Rñ. dō: q̃ hz quosdā dictio exclusiua adiūcta vni rl'oꝛi creaturis ñ excludit alterū. ñ n. seq̃tur tñ pr̃ ẽ: g̃ filiꝰ ñ ẽ: q2 ad vnū rl'oꝛ seq̃t al terū. Sz h̃ vr̃ eē fz: q2 dictio exclusiua adiuncta suppositio excludit oē aliō suppo⁹. vñ cuz filiꝰ sit aliud suppo⁹ a pre excludit filius cū dr̃ solus pr̃: nec h̃ ipedit p h̃ q̃ vnū sine alio eē ñ pt: q2 gño ẽt ñ pt eē sine alterõe ⁊ loci trāsmutatiõe: ⁊ tñ cū dr̃ sola gño ẽ. excludit ois alia mutatio. P. quis rl'a sequant̃ se i eē: ñ tñ sequunt̃ se i alīs pdicam tis. Nō. n. seq̃tur si pr̃ ẽ music⁹ q̃ filiꝰ ẽ music⁹. ⁊ p. cū solus sit determinatio suppositi excludit oē ali ud suppo⁹. Diuersitatẽ ãt suppositoꝛ ñ tollit rl'o rū psecutio. vñ ñ ẽ aliq̃ rō: q̃re respcū hoꝛ pdica mētoꝛ vnū ñ excluderet p exclusionē adiūctā al teri. Et iō dō ẽ q̃ dictio exclusiua adiūcta pr̃i excludit filiū q̃⁹ ptinet ad oppōez rl'onis: tñ itel ligẽdū ẽ q̃ diuersimode se hz i creaturis ⁊ i dinis q̃⁹ ad duo. Prio q2 i creaturis pr̃ ⁊ filius nō sūt vnū i cẽntia. vñ filius ẽ alius a pre ⁊ aliō: q̃ tñ ñ ẽ verū i dinis. Scōo: q2 i creaturis p pr̃nitatẽ ad dit nouū eē q̃ ẽ cẽ accñtale: ⁊ ñ iō q̃ ẽ sbi. In di nis ãt pr̃nitas ñ addit fz rẽ aliq̃ eē q̃ eẽentie: i q⁹ pr̃ ⁊ filius cōicãt. Cū g̃ loq̃mur i bũanis dicẽtes solus pr̃: excludit oibus modis filiꝰ: q2 filius ẽ alius ⁊ aliō a pze. Et p. si eẽt vnū in cẽntia cū pre adhuc excluderet ab illo inq̃⁹ ẽ alius a pre fz eẽ rl'onis sup addit̃ cẽntie. vñ fz q̃d eẽt aliud a filio q̃⁹ i cẽntia puenirẽt. Sz i dinis pr̃ ⁊ filius sẽ v⁹ i cẽntia: ⁊ tñ distinguũtur rl'onibus. ⁊ tñ ille rones ñ addũt aliq̃d fz rẽ ad cẽntiã. vñ rone illius disti ctiõis nullo mō pt dici filius aliō a pre: sz tñ ali⁹ vñ cū dr̃ solus pr̃ pt itelligi fieri exclusio ali⁹ mas culine: ⁊ sic excludit filius: ⁊ h̃ magis puz ẽ pside rata psigne vocabuloꝛ. vel alius neutraliter: ⁊ sic ñ excludit filius: q2 filius ñ ẽ aliō a pre: cū cẽntia di na q̃ ẽi filio sit to⁹ id q̃ ẽ pr̃ ⁊ ñ aliq̃ ps ei⁹. Scōz h̃ g̃ h̃ ẽ distinguẽda solus pr̃ ẽ ds p tres sēsus pdi ctos. q2 si solus iplicet solitudinẽ circa prez fla ẽ. si ãt excludit a foꝛ⁹ sbi sic va ẽ: ⁊ ẽ sēsu ille q̃ ẽ pr̃ pt quẽ nullus alius ẽ pr̃ ẽ ds. Si aũt fiat exclusio a pticipatiõe p̃dicati sic ẽ oup⁹: q2 cū solus sit idẽ q̃ ñ cū alio: vel excludit aliū masculine: ⁊ sic ẽ fla ⁊ sic p̃mo negat eã Aug. vel excludit aliō ⁊ sic est va q2 sic ñ excludit filius q̃ ñ ẽ aliō a pre: ⁊ sic pt pcedi vt pz ex dictis Aug. ī. positis. Ad p⁹ g̃ dō: q̃ ista solus filius ẽ altissimus ẽ distinguẽda sic ⁊ p⁹. ⁊ i aliquo sēsu ẽ va ⁊ i aliquo falsa: ⁊ p. h̃ q̃ dr̃ tu solus altissimus ⁊c. itelligẽdū ẽ cū toto h̃ q̃ dō pseqtur cū. s. s. ⁊c. ⁊ h̃ ẽ absolute verū: q̃ dō so lus filius cū pre ⁊. s. s. ẽ altissimus. Ad ⁊⁹ dō q̃ h̃ solus ds ẽ pr̃ q̃⁹ ad hāc expositiaz ds ẽ pr̃: cō uertit simp⁹: sic pr̃ ẽ ds. silr alie nullus aliꝰ a deo ẽ pr̃ puertit simp⁹: sz eius puersa ñ ẽ nullus alius a pre ẽ ds cū ñ sit idẽ i subo ⁊ pdicato: sz magis ista pr̃ ñ ẽ alius a deo q̃ quodāmō va ẽ: vt. s. dictū ẽ: ⁊ ex h̃ ñ seq̃tur q̃ solus pr̃ sit ds. Ad z⁹ dō q̃ cū dr̃ solus pr̃ excludit filius: si solus dicat idẽ q̃ nō cū alio masculine. Si ãt dicat idẽ q̃ ñ cū alio neu trali ñ excludit: ⁊ sic itelli dictū Augu. q̃ dō pz ex h̃ q̃ dic: q2 hẽ tres vnū sūt. Et ad id q̃ obijcit̃ p te ⁊ pñte: ⁊ de h̃ q̃ vnus ẽi alio pz q̃ ñ sequit q2 ps ñ ẽ aliud suppo⁹ q̃ totū: imo icludit i suppositi to totius. silr h̃ pñs q̃ ẽ aial nō ẽ aliō scōz suppo sitū ab hoīe: ⁊ iō q̃⁹ pz sit i filio p vnitatẽ eẽntie ⁊ q̃⁹ ad itellectū rl'ois: tñ rl'o inq⁹ hz rōnē oppō nis distinguit pez a filio scōm suppositū. Qō. ij.

d Einde q̃rit quō possit addi ex pte p̃dicati: dictio exclusiua i dinis. Et circa h̃ duo q̃ runt. p̃mo vtrū h̃ sit va trinitas ẽ solus ds us. scōo vtrū sit h̃ vera pr̃ ẽ solus deus.

a D p⁹ sic pcedit: vr̃ q̃ h̃ sit falsa trinitas ẽ so lus deus. solus. n. ẽ dispō sbi sic ⁊ ois. sz h̃ dictio ois icōgrue addit ad p̃dicatū: g̃ vẽ q̃ ẽt h̃ dictio solus. P. scōm phm noia trāspositā ⁊ vba idẽ significãt. si g̃ h̃ ẽ vera trinitas ẽ solus ds us. h̃ ẽt erit va trinitas ẽ solus deus. P. h̃ dictio solus ẽ singularissima ⁊ ipoꝛtat negationẽ: sz negatio dz pcedẽ cōpōnẽ vl̃ aliq̃d q̃ neget. cū ãt dr̃ sic: pr̃ ẽ solus ds nih̃ seq̃tur: g̃ vr̃ q̃ locutio sit falsa vel icōgrua: ⁊ sic idẽ q̃ ꝑ⁹. P. tñt i p̃di cato tenẽt formaliter: sz solitudo ñ puenit foꝛ⁹ quia formaliter q̃⁹ ẽ de se cōicabilẽ: g̃ vr̃ q̃ ñ dẽt ponī ex pte p̃dicati: ⁊ sic idẽ q̃ ꝑ⁹. Lōtra ẽ q̃ dr̃ ī lra. Rñ. dō. q̃ iste dictiones exclusiue sol⁹: ⁊ tñ i h̃ differũt: q̃ tñ cū sit aduerbiū ⁊ silr so⁹ determi nat actū vbi: q2 aduerbiū ẽ adiectiū vbi. vñ cū v bū rõe ppōnis pūgat ptuz sbo ⁊ a l vtroq; se hẽat pgrue pñt ista aduerbia tã ad sbz q̃ ad p̃dicatū ⁊ adiūgi. sz h̃ dictio sol⁹ cū sit nomẽ puās ꝑ⁹ tiū ẽ determinatio eius cū quo ꝑ⁹ tiū pōt hr̃i. Dr̃ ãt cō seq̃tiū cū eo cui aliq̃d puenit: ⁊ h̃ significat vt sbz vñ pe ẽ dispō sbi. Scōz h̃ igit dicũt q̃ h̃ ẽ impoꝛ pria trinitas ẽ solus ds: q2 si li solus pe tenet nō

addit ad p̃dicatū. Si aũt teneat̃ p li tñ supflue ad dit p̃dicato ẽntiali vel subali: vt si diceret so2. ẽ tñ hō: q2 p distinctionẽ exclusiuā ñ pt excludi nisi nā extranea ab eo cui adiūgit. ⁊ h̃ itelligẽt ex ip so p̃dicato subali. ex h̃. n. q̃ dr̃ so2. ẽ hō: itelligẽ q̃ ñ ẽ asin⁹ vl̃ equꝰ. Et silr dicũt q̃ supflue addit cū dr̃ trinitas ẽ tñ deꝰ: nisi addat̃ vn⁹ vel aliq̃s ali⁹ tin⁹ accñtalis q̃ possit icẽ vl̃ ñ icẽ: q2 sic excluderet op positū vnitatis: q̃ ẽ plalitas. Et dicũt q̃ intentio Aug. nō ẽ dicẽ q̃ h̃ q̃ dico solus deꝰ p̃dicet ō tri nitate vt magꝛ inuit: sz cū dr̃ solus deꝰ supponit trinitas ⁊ ñ pr̃ vl̃ filiꝰ. Sz h̃ ñ vr̃ multū necessari uz q̃⁹ li solus sit dispō sbi. nō tñ oz q̃ addat̃ sp ad subz. q2 illud ẽt q̃ ī p̃dicato ponit̃ pt significa rī vt suppositū alicui nāe vl̃ ꝑtati: rōne cui⁹ pōt ab eo puari ꝑ⁹ tiū: vt si diceret so2. ẽ solus hō se dẽs. Silr dico i ꝓposito q̃ alio mō p̃dicat h̃ no mẽ deꝰ de trib⁹ psonis: ⁊ h̃ nomẽ hō ō so2. ⁊ pl̃o ne. Lū. n. ñ p̃dicet de vtroq; nisi id q̃ vl̃q; eōe ẽ. vtriq; ãt nō ẽ eōe nisi nā humana q̃ i se ꝑsidera ta nō ẽ q̃d subsistẽs: ꝑstat q̃ iste tin⁹ hō nō p̃dicet aliquā rẽ subsistẽtẽ: sz solū nāz iherẽtẽ: ⁊ vt iherẽ tẽ: ⁊ iō nō pōt sibi fieri additio h⁹ ditiōis solus q̃ puat ꝑ⁹ tiū. nāe. n. cōis nō ẽ vt ipsa hẽat ꝑ⁹ tiū. sz i ipsa ꝑ⁹ tiū hẽat. Sz iste tin⁹ deus p̃dicat nām dinā de trib⁹ psonis q̃ ẽt i se ẽ hñs eẽ subsistẽs nulla psonarū distinctione itellecta: vñ q̃⁹ p̃di cet nāz dinā vt nāz dinā ⁊ nō vt q̃d subsistens: ni hilomin⁹ ñ h̃ q̃ p̃dicat q̃d subsistẽs ẽ. ⁊ iō nō hz rōnẽ vt i ipsa sit ꝑ⁹ tiū. put significat i q̃ ẽ: ⁊ vt ip si⁹ sit ꝑ⁹ tiū sm aliq̃d sibi ꝓuenies. put significat vt q̃d ẽ. vñ pōt sibi addi h̃ dictio solus i p̃dicato tanq̃ rei subsistẽti: ⁊ excludet oia extranea a ptici patione forme p̃dicati vt sit sēsus. trinitas ẽ solus deꝰ. i. trinitas ẽ ille deꝰ ꝑter quā nullus aliꝰ ẽ deꝰ ⁊ exp̃ssiꝛ erit vꝛitas ei⁹ si aliq̃d aliud addat: vt si dicat trinitas ẽ solus verꝰ deꝰ: vel solus vnꝰ deꝰ.

Ad p⁹ igit dō: q̃ diuersimode h̃ dictio ois est dispō sbi: ⁊ h̃ dictio solus: q2 p hāc dictionẽ ois rõne distributionis ipoꝛtat q̃dā dispō sbi ⁊ multi plicatio rõne ꝓtetoꝛ. vñ icōgrue addit hūs sub q̃ b⁹ nō ẽ accipe aliquā multitudinẽ suppositoꝛ: vt tinis singularib⁹. ⁊ pp h̃ ẽt ex pte p̃dicati poni nō pōt: q2 p̃dicatū sumit̃ formaliter: ⁊ i foꝛ⁹ cōi vniunt suppositā nō distinguunt. Solus aũt nō dic aliq̃ dionẽ sz tñ remouet ꝑ⁹ tiū respcū alic⁹ q̃ ꝓ nit rei subsistẽti. vñ si p̃dicet aliq̃ res subsistẽs ꝓue niẽter pōt sibi addi solus sic cū p̃dicat h̃ nom̃ ds

Ad ⁊⁹ dō: q̃ cū h̃ dictio solus ex pte p̃dicati seq̃tur suū subst̃atiuū sp iplicat solitudinẽ. tūc enī excludit ꝑ⁹ tiū simp⁹: ⁊ nō respectu alic⁹ dẽtina ti cū nih̃ sequat: ⁊ iō q̃⁹ pcedat h̃ trinitas ẽ so lus deꝰ: ñ tñ pcedit p̃ loquẽdo trinitas ẽ deꝰ so lus: ⁊ h̃ acci dit rõne negationis ipoꝛtate. vñ nō ẽ idẽ iudiciū de h̃ noie solus: ⁊ de h̃ noie alb⁹. dr̃ n. negatio postposita ⁊ ppositā tino. Ad z⁹ dō q̃ i hac ppōne trinitas ẽ solus deꝰ vel solus ⁊us deꝰ. itelli⁹ dup⁹ ꝓpō. vna p̃cipal⁹ q̃ ẽ ipoꝛtata p⁹ bū. ⁊ alia itellat̃ i h̃ noie deꝰ, put significat̃ hñs di tatẽ nō pcedit h̃ dictio solus. vñ rõne hui⁹ cōpō nis pt fieri exclusio fz q̃ aliq̃d excludit a pticipa tione forme p̃dicati q̃⁹ enit rei subsistẽti p̃dicato

Ad q̃rtū dō: q̃ h̃ nomẽ deꝰ ñ p̃dicat nāz dinā solū p mo⁹ foꝛ⁹ sic alia p̃dicata sbialia, put significat nā dina i q̃ ẽ: sz vt rẽ subsistẽtẽ: put significat vt q̃d ẽ. ⁊ sm h̃ pōt ei addi solus. dictū. n. ẽ. s. q̃ h̃ nom̃ ds pti hz rōnẽ ti cōis ⁊ pti rōnẽ ti singlaris

D r⁹ sic, pcedit: vr̃ q̃ pr̃ sit solus ds. oē. n. q̃ a p̃dicat de trib⁹ psonis sil̃ supt̃is ẽ p̃dicatuz ẽntiale. sz h̃ q̃ dico solus deꝰ ẽ. dr̃ n. trini tas ẽ solus deꝰ: g̃ vẽ cū oē p̃dicatū ẽntiale possit dici de pze: q̃ possit dici pr̃ ẽ solus ẽ. P. pr̃ est deꝰ ⁊ ñ ẽ aliud q̃⁹ deꝰ: g̃ ẽ solus deꝰ. Ite ꝑstat q̃ ñ ẽ nisi vn⁹ solus deꝰ: sz ille deꝰ ꝑter quẽ ñ ẽ aliꝰ ẽ pr̃: g̃ pr̃ ẽ vn⁹ solus deꝰ. Lōtra ẽ q̃ ī lra dr̃. Rñ. dō: q̃ cū dr̃ pr̃ ẽ solus deꝰ: h̃ dictio solus q̃⁹ uis ex pte p̃dicati ponat: tñ pōt itelligi ex pte ꝑ⁹: vt cū dr̃ ẽ hō alb⁹ itelli⁹ hō ẽ alb⁹: ⁊ tūc erit idez iu diciū de hac sic ⁊ de illa q̃. s. dicta ẽ: solus pr̃ ẽ ds

Si aũt itelligat̃ ex pte p̃dicati: tūc vno⁹ pt itelli gi q̃ li solus ponat̃ p tñ: ⁊ sic erit va: nec erit sup flua addītio: q2 filiꝰ q̃⁹ sit deꝰ: ñ tñ ẽ tñ deꝰ q2 ẽ ẽt hō: q̃ de pre dici ñ pt: cū tñ pr̃ humani nām as sumẽ potuẽrit: sz sic ñ accipit h̃. Si aũt li solus su mat̃ pe: tc̃ hz peratẽ ista locutio: sc̃ōz q̃ h̃ p̃dica tū deꝰ ñ tñ p̃dicat nām deitat̃ vt formā: sz vt q̃d subsistẽs. Dico igit q̃ cū dr̃ pr̃ ẽ solus deꝰ. locutō ẽ oup⁹: q2 li solus pt excludẽ oē aliud a pre a pti cipatione foꝛ⁹ p̃dicati ⁊ sic va ẽ: sic. n. ñ excludit fi liꝰ neq;. s. s. q̃ ñ sit aliꝰ a supposito pr̃is. Si aũt ex cludat aliū masculine tūc falsa ẽ. i q⁹ tñ sēsu va est ista trinitas ẽ solus deꝰ. q2 cū li deꝰ p̃dicet nō tñ nāz sz ẽt suppo⁹ q̃⁹ pꝰ de trinitate p̃dicat suppo⁹ totiꝰ trinitat̃. ⁊ iō ẽt si fiat exclusio rõe alt̃⁹ suppo sitī va ẽ: q2 nullū aliud suppo⁹ extra trinitatẽ: sic nec alia nā deꝰ ẽ. Sz cū dr̃ pr̃ ẽ deus li deꝰ p̃dicat suppositū pr̃is. vñ si fiat exclusio respectu ei⁹ q̃ ẽ aliud suppositū a pze ẽ falsa. ⁊ nih̃ sēsu negat. Si aũt ei⁹ q̃ ẽ aliud i nā a pre va ẽ. Ad p⁹ igit dō: q̃ sc̃ōz q̃ li solus excludit suppositū extraneū ⁊ ñ solū extrancā nāz ad plura extẽdit se negatio ipli cita cū dr̃ pr̃ ẽ solus deꝰ: quā cū dr̃ trinitas ẽ solꝰ deꝰ: q2 i hac cū dr̃ pr̃ ẽ solus deꝰ. excludit ẽt sup positū filij ⁊. s. s. ⁊ iō h̃ ẽ falsa sc̃ōz illū itellectū pr̃ ẽ solus deꝰ: q̃⁹ h̃ sit va trinitas ẽ solus ds: nec h̃ ẽ rõne p̃dicati ẽntialis: sz rõne negatiõis exclu dẽtis suppositū illō. Ad ⁊⁹ dō: q̃ si li solus pe sumat̃ ñ ẽ illa expō ei⁹: sz magis eẽt expō ei⁹ si so lus sumeret p tñ ⁊ h̃ sēsu ꝓcessa ẽ. Ad z⁹ dō q̃ si li solus pe sumat̃ p illō arg⁹ nō, pbat̃ q̃ sit va pr̃ ẽ solus deꝰ: sz magis q̃ ista ẽ va solus deꝰ ẽ pz ⁊ h̃ sm aliquẽ sēsū. s. ꝓcessa ẽ. Si aũt assumat̃ pr̃ ẽ ille ds ꝑter quẽ ñ ẽ aliꝰ. h̃ ppō ẽ multipl⁹. q2 h̃ rl'z quẽ pt referre distinctū suppo⁹ pr̃is: vt sit sēsus ꝑter pez ñ ẽ aliꝰ nisi itelligat̃ ñ ẽ aliꝰ deꝰ. verū est q2 filiꝰ ñ ẽ aliꝰ deꝰ a pre. Si ãt itelligat̃ ꝑter pez ñ ẽ aliꝰ q̃ sit deꝰ sla ẽ: q2 filiꝰ ẽ aliꝰ a pre q̃ tñ ẽ deꝰ Si vo rl'm referat̃ suppositū idistincte sm q̃ sup ponit h̃ nomẽ deꝰ: cū dr̃ pr̃ ẽ vnꝰ: tūc ẽ va i oi sē su. ⁊ sic pz q̃ ñ pcludet ppositū nisi p mo⁹ q̃. ppō dicta ꝓcessa ẽ i distinctiõe supraꝓsita. Nemo nouit pez nisi filiꝰ ⁊c. Jvr̃ q̃ Aug. male exponit: q2 nemo idẽ ẽ q̃ nullus hō. sub h̃ ãt ñ ꝓtinẽtur pr̃ ⁊. s. s. de q̃b⁹ h̃ nomẽ hō ñ p̃dicat: ⁊ ita vr̃ q̃ in-

Universidad de Deusto
Biblioteca

conuenienter ſbiūgat Aug. Nō tñ ſepat rē.] Ad
h dicit q̄dā q h dictio niſi nō ponit exceptie ſed
aduerſatie vt ſit ſēſus nullus purus hō nouit pa-
trē noticia cōp:chēſionis ſz tm̄ filius. Sz pōt me
lius dici q h dicto nemo hz aliq̄d ex ꝓpetate ſigni
ficationis:7 aliq̄d ex vſu nois. ex ꝓpetate ſignifica
tionis hz q nemo ſignificet idez qō nullus hō:7
ita ſub hac diſtributione nō icludit pſona ꝑis vl
ſ.f.ſz qz hō eſt ſm q hz itellectū nec aliq̄d hñs in-
tellectū ē nobis ad ſēſū manifeſtū niſi hō. ideo ex
vſu loquētiū hz q nemo diſtribuat ꝓ oī itellectua
li nā:7 ita ſub diſtributione pōt fieri deſcēſus ad
pſonas diuinas angelicas 7 humanas.

De nominum differentia quibus vtimur
loquentes de deo. Di.xxij.

Oſt p̄dicta diſſerēdū no bis vī de
noiū diuerſitate qb⁹ loquentes de
vnitate ac trinitate ieffabili vtimur
deide oñdēdū ē qb⁹ modis de ea aliq̄d di-
cat. Illō ergo p̄cipue teneam q̄dā eē noia
diſtincte ad ſingulas pſonas ptinētia vt ait
Aug.i. viij.li.de tri. q̄ de ſingul' tm̄ dicunt p
ſonis. Quedā vo vnitatē eēntie ſignificātia
ſūt q̄ de ſingul' ſigillati 7 de oibus cōiter di
cunt. Alia vo ſūt q̄ trāſlatiue ac p ſili'tudinē
de deo dicunt. Vñ Amb.i.2.li.de trini. ait.
Quo puri⁹ niteat fides tripti'ta vī deriuan
da diſtictio. Sūt.n. q̄dā nōia q̄ euidēter.p
p̄rietatē deitat' oñdūt. Et ſūt q̄dā q̄ pſpicuā
dine maieſtatis exp̄mūt vītatē. Alia vo ſūt
q̄ trāſlatiue p ſili'tudinē de deo dicunt. ꝓpe
tatis itaqz idicia ſūt: gnātio: filiꝰ: vb ū 7 hi⁹
Unitatis vo eterne: ſapia: vtus: vīt as 7 hi⁹
ſili'tudis vo: ſplēdor: character: ſpeculū 7 hi⁹
Premiſſis addit q̄daz eē noia que tem-
poraliter de deo 7 relatiue dicuntur.

Jo adiſciēdū ē q̄dā ēt noia eſſe vt ait
Aug.i.v.li.de tri. q̄ ex tpe deo cōueni
unt 7 relatiē ad creaturā dicunt. quoꝝ q̄dā
de oibꝰ dicunt pſonis: vt dñs: creator: refu
giū. q̄dā āt ñ de oibꝰ: vt donat⁹. dat⁹ miſſus
De hoc nomine trinitas ait.

Reterea ē vnū nomē qō de nullapſo
na ſigillati dī ſz de oibꝰ ſil. ſ. trinitas.
qō nō dicit ſz ſubaz ſz q̄ſi collectiuū plura
litatē deſignat pſonarum.

De alijs noibus q̄ tpaliter deo ꝓgruunt:
7 nō relatiue dicuntur.

Unt ēt q̄dā noia q̄ ex tpe deo cōueni
unt nec relatiē dicunt: vt icarnat⁹ hūa
nat⁹: 7 hi⁹. Ecce ſex noium dīas aſſignaui
mus qbus vtimur loquētes de deo: de qui
bus ſingulis agenduz eſt.

Qō alia noia q̄ ad ſingulas pſonas ptinēt
relatie ꝓprie dicūtur: ea vo q̄ ad vnitatē eſ
ſentie ſignificātur ad ſe dicūtur 7 de ſingu
lis 7 de oibus euidēter dicūtur perſonis 7
ſingl'r nō pl'aliter in ſumma capiūtur.

Liēdū ē ergo q illa q̄ ꝓprie ad ſingu
las ptinēt pſonas relatie ad inuicē dicū
tur: ſic p̄r 7 filiꝰ 7 vtriuſqz donuz. ſ.ſ. Ea vo
q̄ vnitatē eēntie ſignificāt ad ſe dicūt: 7 q̄ ad
ſe dicunt ſubal'r vtiqz dicūtur: 7 de oibꝰ cōi
ter 7 ō ſingul' ſigillati dicunt pſonis 7 ſingl'r
ñ pl'aliter accipiunt in ſūma: vt deꝰ bonꝰ po
tēs magnꝰ 7 hi⁹. Que āt relatie dicunt ſba
liē ñ dicunt. Vñ Aug.i.v.li.de tri: ita ait. qc
qd ad ſe dī pſtātiſſima illa 7 diuina ſbīnitas
ſubal'r dī. Qō āt ad aliq̄d dī ñ ſbal'r ſz rela
tie dī. Tātaqz vis eiuſdē ſube i p̄re 7 filio 7
ſ.ſ. vt qcqd de ſingul' ad ſeipſos dī ñ pl'al'r i
ſūma ſz ſingl'r accipiat. Dicimꝰ. n. p̄r ē deꝰ fi
liꝰ ē deꝰ. ſ.ſ. ē deꝰ. qō ad ſubaz dici nemo du
bitat: ñ tñ dicimꝰ bāc trinitatē eē tres deos
ſz vnū deū. Jta dī p̄r magnꝰ filiꝰ magnꝰ. ſ.ſ.
magnꝰ: ñ tñ tres magni ſz vnꝰ magnꝰ. Jta
7 omps p̄r omps filiꝰ omps. ſ.ſ. ñ tñ tres oi
potētes ſz vnuſ omps. Quicqd ergo ad ſe
ipſū dī deꝰ 7 de ſingul' pſonis ſil'r dī 7 ſil' ō
ipa trinitate: ñ pl'al'r ſz ſingl'r. Et qm̄ ñ ē deo
aliō eē 7 aliō magnū eē: ſz h idē ē illi eē qō
ē magnū eē. ꝓpterea ſic ñ dicimꝰ tres ēnti
as ſic nō dicimꝰ tres magnitudines ſz vnaz
eſſentiā 7 vnaz magnitudinem.

Qō deꝰ ē magnꝰ ea magnitudie q̄ ipe ē ſic
7 de bonitate 7 de oibꝰ q̄ ſz ſbaz ō ꝺo dicūt

Eus. n. ñ ē magnꝰ ea magnitudie q̄ ñ ē
qō ipſe: vt q̄ſi pticeps eiuſ ſit. Aliogn
maioꝛ eēt illa magnitudo q̄z deꝰ. Deo āt ñ
ē aliq̄d maꝰ. Ea ergo magnitudie magnꝰ ē
qua ipe ē. Jōqz ñ tres magnitudies dicimꝰ
ſz vnā magnitudinē: nec treſ magnoſ ſz vnū
magnū: qz ñ i ptiçipatiōe magnitudis deuſ
magnꝰ ē ſz ſeipo magnꝰ ē: qz ipe ē ſua magni
tudo. ita 7 ō bonitate 7 etnitate 7 oipotētia
dei dō ē: 7 de oibꝰ oio q̄ de deo p̄dt, pnūcia
ri ſubal'r qbꝰ ad ſeipſū dī ñ trāſlatie ac p ſili
tudinē ſz, ꝓpe: ſi tñ de illo, ꝓpe aliq̄d ozē ho
mis dici p̄t. Ecce apte docuit q̄ noia vnita
tē dine maieſtatī ſignificātia 7 ad ſe dicūtur
de deo. i. ſiñ rl'one 7 de oibꝰ pſonis cōit 7 ō
ſingul' diuiſiz dicunt: nec pl'aliē ſz ſingl'r i ſū
ma accipiunt. Jlla vo noia q̄, ꝓpe ad ſingu

las ptinēt pſōas relatie ñ ſubalr dicūt. Qō
ꝓpe ſingula i tritate pſōa dī vt ait aug. i eo.
nllo⁹ ad ſcipſa ſz ad alīā iuicē vl' ad creaturā
dī: 7 iō flatie ñ ſbalr dici māifeſtū ē. Di.xxij

Oſt p̄dicta diſſerēdū rē.] Poſtq̄ determi-
nauit magr de hīs q̄ ptinēt ad vnita
tē eēntie 7 trinitatē pſonarū: h deīnat de
noib⁹ q̄b⁹ 7 eēntiarū vnitas 7 pl'itas ō
ſignat. oīdit aūt i pte ſuas. i pª ponit diſtionē di
noꝛ noium vt oñdat q̄ pl'alit 7 q̄ ſingl'r de dīnis
pſonis p̄dicē. i 2ª oñdit q̄lit vnitas 7 pl'itas i dī-
nis accipiat: ibi hic diligēter inq̄ri opꝛ. xxiij. dī.
ꝓma i duas. i pª ponit vl'em diſtictionē diuinoꝛ
noiuz. i 2ª agit de q̄dā noīe qō ſpālē difficultatē
affert. ſ. de h noie pſona: qō ñ vī alioꝛ nām ſequi
xxiij. dī. ibi Predicti tñ adjciēdū. pª i duas. in pª
oñdit diuerſitatē dinoꝛ noiuz. i 2ª ponit q̄ſdā re
gulas ex q̄b⁹ colligi pōt q̄liter vnūq̄qz p̄dicet: ibi
Sciendum ē igit q illa.] ꝓma i duas. in ꝓma po
nit trimēbrē diſtictionē dinoꝛ noiuz ſm Amb. 7
Aug. in ſcōa addit tres modos diuinoꝛ noium 7
cōcludit eē. vj. differentias eoꝛ que de deo dicū
tur: ibi hīs adjciendū rē.]

b Jc q̄runt. iij. pº vtrū deꝰ ſit noiabilis. 2º an
aliq̄d nomē ꝓpe ei ꝓueniat. vel oia noia ō eo
trāſūptiue dicant. 3º vtrū ſit noiandus vno tm̄ no
mine vel plib⁹: vel ēt noib⁹. q̄rto q̄rit de multipli
catione dinoꝛ noiuz i lra poſita.

a Dpm̄ ſic ꝓcedit: vī q deꝰ ñ ſit noiabil' p id
qō dic Dyo. i. c. de di. no. de deo loquēs oi
bꝰ aūt vlr incōp:chēſibil'ē: 7 neq̄z ſēſus et⁹ ē neq̄z
fātaſma: neq̄z opio: neq̄z nomen: neq̄z ſermo: neq̄z
tact⁹: neq̄z ſcia. h ēt vī p h qō dic pbs li. de cāis.
cā ꝓma ſupioꝛ ē narratione: 7 deficiūt ligue a nar
ratione eiꝰ. Jtē oē nouū ē ſignū alicuiꝰ foꝛ exñ
t is i aia ſm phm: ſz ſic dic Aug. deꝰ q̄ oēz formaz
ſubterfugit itellectui ꝓpius eē ñ pōt: g vī q nullo
noie poſſit noiari. Ꝑ. ſi noiat aut noiat p nomē:
aut p ꝓnomē: aut p vbū: aut p ptiçipiū: ſz nō pōt
noiari p nomē cū oē nomē ſignificet ſubaz cū q̄li
tate: ū deo aūt nulla ē cōpoſitio ſube 7 q̄litatis nec
p vbū nec p ptiçipiū q̄ tps cōſignificāt: qō a deo
lōge ē: nec p ꝓnom cū ꝓnois ſignificatio detinet p
demōſtratione vel rl'one. demōſtratio aūt fit me-
diātib⁹ accñtib⁹ q̄ i deo ñ ſūt. 7 relo ē añdicte rei
recoꝛdatio: 7 ſic p rl'one ſignificari ñ pt niſi aliq̄d
aliud p̄ſupponat vel p̄noiet: g vī q nullo⁹ poſſit
noiari. Cōtra i ꝑs. dī oñs nomen illi 7 exo. iij
ſi q̄ſierint nomē i eū rē. Ꝑ. oē qō cognoſcit pōt
ēt voce ſignificari. Sz nos aliquo⁹ cognoſcimus
deū: vel p fidē vel p nālē cognitionē: g poſſumus
eū noiare. Rñ. dō: q cū voces ſint ſigna intelle
ctuū ſm phz idē iudiciū ē de cognitiōe rei 7 noia
tione ei⁹: vñ ſic deū impfecte cognoſcim⁹: ita ēt i
pfecte noiam⁹ q̄ſi balbutiēdo vt dic Greg. ipſe ät
ſolus ſeipſū cōp:chēdit: 7 iō ipſe ſolus ſeipſū p-
fecte noiauit vt ita dicā vbū coeq̄le ſibi gnando.
Ad pm̄ igit dō: q oēs aūctes q̄ dicūt deū eē inoia
bilē itēdūt dicē q nullū nomē exp̄mit pfecte ipſū
deū: qō ſignificat i vbis phi q dic q lingue defi-
a nar. ei⁹ 7 qō alibi dic. cā pº ſupioꝛ ē oi narratiōe
7 ſupꝛa oē id qō noiat. Ad 2m dō: q ſi aug. in-
telligat de foꝛ cozpali: ſic planū ē q deꝰ ñ hz foꝛ
mā cozpalē: nec oz q oē qō noiat formā cozpalē
hēat. ſi aūt itelligat de forma abſolute tūc dī oēz
formā ſbterfugē: ñ qz ipſe i ſe ñ ſit vē foꝛª cū ipſe
ſit purꝰ actꝰ 7 ſimpꝰ: 7 ꝓma foꝛª hz boc m⁹ li. de tri.
ſz qz quācūqz formā itellectꝰ ꝓcipiat deꝰ ſbterfu
giat illā ſua eminētia. Si. n. itellectꝰ nr̄ apphēdit
ſapiaz ipſe deꝰ i ſapia ſua excedit oēz ſapiaz a no
bis itellectā: 7 iō ꝓcludit q ñ ē puꝰ nr̄o itellectui
ita q i ipſū ire pfecte cōp:chēdo poſſit. ppt qō
ēt Dyo. dic: q qcqd de ipo affirmam⁹ p̄t ēt ō ipo
negari: qz ſibi ñ cōpetit hz h qō nos itelligimus 7
noie ſignificam⁹ ſz excellēti⁹. Ad 3m dō: q pōt
ſignificari 7 noie 7 pnoie 7 vbo 7 ptiçipio. cū. n. dī
q nom̄ ſignificat ſubaz cū q̄litate ñ itelligit q̄litas
7 ſuba, ꝓpe hz q logicꝰ accipit p̄dicamēta diſtiguēſ
ſz grāmaticꝰ accipit ſubaz q̄m̄ ad modū ſignificā-
di 7 ſil'r q̄litatē: 7 iō illō qō ſignificat p nomē ſigni
ficat ut aliq̄d ſbſiſtēs hz q ō eo p̄t aliq̄d p̄dicari:
q̄uis hz rē ñ ſit ſbſiſtēs ſic albedo dic q ſignificat
ſubaz ad dīaz vbi qō ñ ſignificat vt aliq̄d ſubſi-
ſtēs: 7 qz i q̄lz noie ē p̄ſiderare id a q̄ ꝑponit nomē
qō ēq̄ſt p̄n⁹ inoteſcēdi. Jō q̄m̄ ad h hz modū q̄lita
tis hz q q̄litas vel forma ē p̄n⁹ cogſcēdi rē. vñ hz
phz. v. meth. vnoꝰ forma ſubal'r q̄litas dī nec re-
ferē q̄m̄ ad ſignificationē nois vtrū p̄n⁹ inoteſcē-
di ſit idē re cū eo q noie ſignificat vt i abſtractis
vl' diuerſū vt in h noie hō: 7 qz deꝰ ſeipſo cogſcit
iō pōt ſignificari p nomē qō hēat q̄litatē q̄m̄ ad rō
nē a q̄ nomē ꝑponit 7 ſubaz q̄m̄ ad id cui ꝑponit. ſi
militꝰ dō ē de ꝓnoie qō ēt p ꝓnomē ſignificari p̄t
vt hz Exo. iij. Ego ſū q̄ ſū: 7 q̄uis ñ poſſit demon
ſtrari q̄m̄ ad ſēſū tñ pōt demōſtrari q̄m̄ ad intelle
ctū hz id qō itellectꝰ de ipſo apphendē pōt: pōt ēt
ſignificari p ꝓnomē relatiuū cū ponat ipſū ſigni
ficari p nomē qō relatiuū referre pōt. ſil'r ēt p vbū
vl' ptiçipiū pōt ſignificari: vt cū dī q ipſe ē intelli
gēs vl' potēs vl' hi⁹: 7 tñ vba 7 ptiçipia dicta ō ip
ſo ñ ſignificāt aliq̄d tpale i ipſo: ſz verū eſt q q̄m̄
ad modū ſignificādi quo tēpus ſignificāt deficiūt
a repꝛeſentatione ipſius.

a Dꝛm̄ ſic ꝓcedit: vī q nullū nomē de deo ꝓ
ꝓrie dici poſſit: nihil. n. ꝓe dī de aliq̄ qō ve
riꝰ negat de ipſo quē affirmet: ſz ſm Dyo. ū. c. ce.
hier. vius oia q̄ ō deo dicunt de ipſo negant q̄m̄ af
firmant. vñ dic q negōes i dīnis ſūt vē affirma
tiones icōpacte: g rē. Ꝑ. deū ñ poſſum⁹ noiare
niſi hz q ipſū cogſcim⁹: ſz ñ cogſcim⁹ ipſū niſi ex
effectib⁹ ſuis: vel p viā cālitat': vl' p viā negōis vl'
p viā eminētie: g ñ pōt noiari a nob niſi ex creatu
ris. Sz qñcūqz nomē creature p̄dicat de deo ñ ē
vā p̄dicatio niſi itelligat metha⁶ vl' trāſlūptiē: vt
cū dī deꝰ ē leo vl' deꝰ ē lapis: g vī q nullū nomen
ꝓpe dicat de deo ſz metha⁶. Ꝑ. magis differt ſa
pīetia creata vl' eē creatū a deo quā differat flozi
tio prati a riſu hois: ſz rōne hui⁹ diuerſitatis prati
ñ dī ridē niſi metha⁶: g vī q ēt deꝰ nō poſſit dici
ſapiēs vl' aliq̄d aliud niſi metha⁶. Ꝑ. qñcūqz ali
qō nomē ipoꝛtās aliquā coꝛpalez ꝓditionē dī de
deo dic dignitati repugnātē ñ pōt dici niſi metha
phyſice: 7 eadē rōne qñcūqz ꝓditionē deo nō con

uenīēt ipoztet ñ ponit de deo ꝑe dici: ſz oē nomē a nobis ipoſitū ipoztat aliquā ꝓditionē diuine di gnitati repugnāte: vt ꝑz i vbis q̄ ꝓsignificāt tps ⁊ i nob⁹ q̄ vel i abstracto dicunt vt ſcia ⁊ humani tas q̄ dicūt q̄d impfectū ⁊ nō i ſe ſubſiſtēs vel in cōcreto q̄ ipoztāt q̄dā ꝓpōē: quoꝝ neutr⁹ ōo cōpetit: g̃ vī q nihꝫ ꝑe de deo dicat. Lōtra q̄c̄d dī de aliq̄b⁹ ꝑ pus ⁊ posteri⁹ magis ꝑe ꝓuenit ei de q⁹ꝑ pus dī: ſic̄ ens ꝑ pus ꝓuenit ſbe q̄ⁿ accīti: ſz q̄dā ſūt q̄ ꝑ pus vñr de deo q̄ⁿ de creaturl: ſic̄ pī nitas: ſic̄ hr̄ ꝟph.iij.exq⁹ ois pīnitas nē. ⁊ eaꝫ rōe bonitas nē. g̃ vī q hi⁹ nomīa ēt magis ꝑe dicant de ipso q̄ⁿ de creaturis. ℣. h vī ꝑ Dio. q̄ distin guit noīa sin⁹ᵗᵃ. i. methᵒᵈᵉ dicta ab aliꝭ dīnis noib⁹ ⁊ ita vī q ñ oīa dicant trāſūptiē: qō ēt vī ex diſtio ne Aug. ⁊ Am. i lr̄a. Rñ. dō: q̄ q̄uis ois pfectō q̄ i creaturis ē exēplarit̄ a deo deſcēdit ſic̄ a p̄n⁹ꝑ hñte i ſe vnice oiuz pfectiōes: nulla tñ creatura ꝑt recipe illā pfectionē ꝟz illū mo⁹ q̄ⁱ deo ē. vñ ſcōz mo⁹ recipiēdi defic̄ a pfecta repñtatiōe exēplarl ⁊ ex h ēt i creaturis ē q̄dā gradus ſm qō q̄dā qui busdā plēs pfectiōes ⁊ nobiliores a deo ꝓſequū tur ⁊ plenī⁹ ꝑticipant: ⁊ ex h i nob⁹ ē duo ꝓsidera re. rē significatā: ⁊ mo⁹ significādi. Lōſiderādū ē igit q̄ cū noīa sint ipoſita a nob q̄ deū nō nisi ex creaturis cogſcim⁹ ſp defic̄ūt a dīna repñtatiōe q̄ⁿ ad mo⁹ ſignificādi: qz significāt dīnas pfectio nes p mo⁹ q⁹ ꝑticipant i creaturis. Si aūt ꝓsidere m⁹ rē significatā i noīe q̄ ē id ad qō ſignificādū im ponit nomē. Inuenim⁹ q̄dā noīa eē ipoſita ad ſi gnificādū ꝑn⁹ ipſā pfectionē exēplatā a deo ſimp⁹ nō ꝑcernēdo aliquē mo⁹ i ſua ſignificatōe: ⁊ q̄dā ad ſignificādū pfectionē receptā ꝟz talē mo⁹ ꝑtici pādi. v. g. ois cognitio ē exēplata a dīna cogne: ⁊ ois ſcia a dīna ſcia. h igit nomē ſēſus ē ipoſitus ad ſignificādū cognē p mo⁹ illū q⁹ recipit mālit ꝟz vtutē ꝓiūctā ozgano. ſz h nomē cognitio ñ ſignifi cat aliquē mo⁹ ꝑticipādi i ꝑncipali ſua ſigne. Uñ dō ē q̄ oīa illa noīa q̄ iponunt ad ſignificādū pfe ctionē aliq̄ absolute ꝓe dīr de deo. ⁊ p ꝑus ſūt i ipſo q̄ⁿ ad rē ſignificatā: ꝟz ñ q̄ⁿ ad mo⁹ ſignifica dī: vt ſapia: bonitas: ēntia: ⁊ oīa hī⁹. ⁊ h ſūt de q̄ b⁹ dic̄ Anſ. q̄ ſimp⁹ ⁊ oī meli⁹ ē eē q̄ⁿ ñ eē. Illa āt q̄ iponunt ad ſignificādū pfectionē aliq̄ exēplatā a deo: ita q̄ icludāt i ſua ſigne iperfectū modū ꝑtici pādi: nullo⁹ dīr de deo ꝑe: ſz tñ rōne illi⁹ pfectōis pñt dici de deo methᵗ: ſic̄ ſētire vidē⁹ hī⁹. ⁊ ſil'r ē ō oib⁹ aliꝭ formis corꝛpalib⁹: vt lapis leo ⁊ hī⁹ oīa. n. iponunt ad ſignificādū formas corꝛporales ꝟz mo⁹ deſinatū ꝑticipādi eēvl' viuē vl' aliq̄ dīna rū pfectionū. Ad p⁹᷑ igit dō: q̄ cū i nomīe duo ſint modus ſignificādi ⁊ res ipſa ſignificata. ſp ꝟz alter⁹ ꝑt remoueri a deo: l' ꝟz vtrūq⁹: ſz ñ ꝑt dici de o niſi ꝟz alterū tñ: ⁊ qz ad vītatē ⁊ ꝑtatē affirmatō nis req̄rit̄ q̄ totū affirmet. ad ꝑtatē āt negōnis ſuffic̄ſt alterū tñ deſit. Jō dic̄ Dio. q̄ negōnes ſūt absolute ve: ſz affirmatiōes ñ niſi ꝟz. q̄d: qz q̄ⁿ ad ſignificatū tm̄ ⁊ ñ q̄ⁿ ad mo⁹ ſignificādi. Ad 2⁹᷑ dō: q̄ q̄uis ñ noīem⁹ deū niſi ex creaturl: ñ tñ ſp noīam⁹ ipſū ex pfectiōe q̄ ē ꝑa creature ꝟ ꝑuz mo dū ꝑticipādi illā. ſz ēt poſſum⁹ nomē iponē ipſi p fectioni absſolute ñ ꝓcernēdo aliquē mo⁹ ſignificādi i ipſo ſignificato qō ē. q. obz itell⁹ q̄uis op teat i ꝓsignificato ſp mo⁹ creature accipe ex pte ipſi⁹ itell⁹ q̄ nat⁹ ē ex reb⁹ ſēſibilib⁹ accipē p̄ntē in telligēdi mo⁹: ⁊ h ꝑe dīr ō oo vt dcm̄ ē. Ad 3⁹᷑ dō q̄ ſapia creata magis dr̄ a ſapia icreata q̄ⁿ ad eē qō ꝓſistit. imō hñdi q̄ flozitio ꝑtis a rīſu hois ſz q̄ⁿ ad rōnē a q̄ iponit nomē magis ꝓueniūt q: il la rō ē vna ꝟz analogiā ꝑ pus i oo ꝑ posteri⁹ i cre atur⁹ exñs: ⁊ ꝟz talē rōnē ſignificata i noīe magis attēdit vītas ⁊ ꝑtas locutōis q̄ⁿ q̄ⁿ ad mo⁹ ſigni ficādi q̄ dat ex p̄ntī itelligi ꝑ nomē. Ad q̄rtū dō q̄ qñcūq⁹ ꝓditio corꝛpalī ipoztat a p̄ncipali ſigni ficato ñ ꝑt nomē dici de deo niſi metha⁶: ſz h qō i mō ſignificādi ipoztet aliq̄ iperfectio q̄ deo ñ ꝓ petit ñ fac̄ ꝓditionē cē falſā vl' ipoꝛpaz ſz iperfe ctā: ⁊ ꝑꝑ h dcm̄ ē q⁹ nullū nom̄ pfecte deū ꝛpñtat

D 3⁹᷑ ſic̄ ꝓcedit: vī q ōs ñ bēat niſi v⁹᷑ nom̄.

a Nomē. n. oz rūdē rei ſignificate ꝑ nomē: cuz ſic̄ dic̄ Hyl'. rei ſit ſermo ſbiect⁹: ſz i oo ē ſū ma vnitas ſine aliq̄ diuerſitate: g̃ ñ noīat niſi vno noīe. ℣. ñ ē niſi duꝑ⁹ modus ꝓdicādi i dīnis. ſ. vl' ſba' vl' relatiē. ſz noīa ñ pñt diuerſificari niſi vl' q̄ⁿ ad id qō ſignificat. vl' q̄ⁿ ad mo⁹ ſignificādi. g̃ vī q vel tm̄ vnū debeat eē ꝑꝑ vnitatē rei. l' ad plēs duo ꝑꝑ duos modos ꝓdicādi. ℣. ſi dī. q⁹ plī tas noiuz dīnoꝝ ē ꝟz q⁹ ex diuerſis creaturl noīa tur. Lōtra. ipſe ōs ē p⁹᷑ a q⁹ effectie ⁊ exēplarit̄ ē ois creatura. Si g̃ ꝟz diuerſitatē creaturarū. mꝫ tiplicant dīna noīa: tē oiuz creaturaꝝ noīa ō ipſo dici possent: qō falſū ē: g̃ vī q ex creaturl ñ ſit di uerſitas dīnoꝝ noiuz. Si dī. q⁹ multiplicant ꝟz rōnē tm̄. Lōtra diuerſitas rōnis ē diuerſitas ꝓ itell⁹m: ſz diuerſitas itell⁹ iponētis noīa niſi ſubſit aliū diuerſū i re ñ creat multitudinē noiuz niſi ꝟz q⁹ noīa ſynonima multiplicant: g̃ ꝟz h oīa noīa di na eēnt ſynonima: qō Lōmē. expſſe negat i. xi. me tha. dicēs q⁹ h noīa viuēs ⁊ vīta ñ dīnt i deo ſic noīa ſynonima: multo min⁹ viuēs ⁊ ſapiēs. ⁊ ita vī q⁹ ñ differāt dīna noīa ſcōz acceptōez itellect⁹ ſignificās tm̄: ⁊ ſic idē qō ꝑus. Lōtra ē qō i ſcꝑ tura dr̄. Jnueniunt de ipſo multa noīa dīna. ℣ nullū nomē ſufficit ad expmēdā dīnā pfectionez ſz aliq̄d perfectōis dat vbi itelligi video pervnū nomē qō ñ dat per aliō: g̃ vī q⁹ vt mag⁹ nob dīna pfectio īnotescat qō plūb⁹ noīb⁹ a nob noiandus sit. Rñ. dō: ꝓ mꝫtiplicitas noiuz ꝑt dup⁹ ꝓtingē. vl' ex pte itell⁹: qz cū noīa expzimāt itellm ꝓtingit vnū ⁊ idē diuerſis noīb⁹ ſignificari: ſcōz q⁹ diuē ſimode i itellectu accipi pōt. ⁊ ide ē q⁹ deū poſſu m⁹ nōiare: ⁊ ꝟz q⁹ i ſe ē: ⁊ ꝟz id qō ē ad creaturas ſe hñs. ⁊ h dup⁹. vl' ꝟz negōnes q̄b⁹ additōes creatu rarū a deo remouent: ⁊ ide veniūt noīa negatia q̄ multiplicationē recipiūt ex creaturarū ꝓditōib⁹ q̄ de deo negant ⁊ ꝑcipue q̄ ꝓsequunt vl' oēz cre aturā vt imēſus icreat⁹ ⁊c̄. vl' ꝟz rīonē dei ad crea turā: q̄ tñ realit̄ i ōo ñ ē: ſz i creatura: ⁊ ide veniūt illa noīa dīna q̄ ipoztāt hitudinē ad creaturā: vt dñs rex ⁊ hī⁹. Jtē multiplicitas nominū ꝑt ꝓti gē ex pte rei ꝟz q⁹ noīa rē ſignificāt: ⁊ ide veniunt noīa expmētia id qō i ōo ē. i ōo āt ñ ē ſueniſ aliq⁹ realē diſtinctionē niſi ꝓsonarū q̄ ſūt tres res: ⁊ in de venit multiplicitas nominū ꝓsonaliū ſignificā

tiū tres res. Sz ꝑter h ē ēt i deo ſueniꝛe diſtinctio, nē rōnū q̄ realit̄ ⁊ vē i ipo ſt: ſic̄ rō ſapie ⁊ bonita tis ⁊ hī⁹. q̄ qdē oīa ſūt vnū re ⁊ differūt rōe q̄ ſal uat i ꝑtate ⁊ vītate ita ꝑut dicim⁹ deū vē eſſe ſa piētē ⁊ bo⁹᷑: ⁊ ñ tm̄ i itellectu rōcināt⁹. ⁊ ide veniūt diuerſa noīa attributoꝝ q̄ oīa q̄uſ ſignificēt vnā rē ñ tm̄ ſignificāt vnā ꝟz vnā rōnē: ⁊ ſō nō ſūt ſyno nima. ⁊ ꝑ h ꝓz rīſio ad p⁹᷑: qz q̄uis ſit vnitas ire ēntiali: ē tm̄ plitas i re ꝓsonali ⁊ i rōnīb⁹ q̄bus di uerſimode vna ēntia ſignificari pōt ⁊ in diuerſa acceptione itellect⁹ ꝟz q̄ oīa dīna noīa multiplicā tur. Ad 2⁹᷑ dō q⁹ aliꝭ dixit eq̄uocū analogū ⁊ vni uocū. Eq̄uocū. n. dixit ꝟz res ſignificatas. vniuo cū vo dixit ꝟz dīas: ſz analogiū dixit ſm diuer ſos modos. vñ cū ens ꝓdicet analogice de. x. gñi b⁹ diuidit i ea ꝟz diuerſos modos: vnde vniuoq⁹ gñi debet ꝑ pus modus ꝓdicādi: ⁊ qz i dīnis ñ ſal uant niſi duo gnā q̄ⁿ ad rōnē cōez gñis. ſ. ſuba. ⁊ ad aliq̄d: ⁊ ſō dicunt i dīnis duo modi ꝓdicandi. vnūqōq⁹ aūt gen⁹ diuidit vniuoce i ſpēs ꝓtētas ſb genē: ⁊ ſō ſpēs⁹ debet ꝑ pus modus ꝓdicādi. ⁊ ꝑꝑ h q̄uis q̄dā noīa ꝓtēta i ꝓdicamēto q̄ſtat dicant de deo ꝟz rōnē ſpēi: ñ tm̄ afferūt nouū modū ꝓdi cādi: ⁊ ſi afferūt nouam rōnē ſignificādi. vñ q̄uis i deo ñ ſint niſi duo modi ꝓdicādi: ſ⁹ tm̄ ꝑles rōes ſignificādi ꝟz q⁹ dīna noīa multiplicari pñt. Ad 3⁹᷑ dō. q⁹ vt ꝓz ex ꝓdict⁹ q̄dā noīa dicūtur ꝑe de deo: q̄ q⁹ᵃ ad ſignificata ꝑ pus ſūt i deo q̄ⁿ i creaturis. vt bonitas ſapia ⁊ hī⁹. ⁊ hoc⁹ diuerſitas nō ſumit⁹ ꝑ reſpectuz ad creaturas imo poti⁹ eo⁹: qz ex h q⁹ rō ſapie ⁊ bonitat⁹ differt i deo diuerſifica tur i creatis bonitas ⁊ ſapia: ñ tm̄ rōne ſz ēt re: ſz verū ē q⁹ diuerſitas taliū noiuz. put ꝓdicant ō oo inotescit nob ex diuerſitate eoꝝ i creaturis. q̄daz vo noīa ꝓdicant de ipſo trāſūptiē: ⁊ h multipli cant ꝟz diuerſas creaturas: q̄rū noīa i deū trāſu munt: nec tm̄ oz q⁹ ex oib⁹ noib⁹ creaturarū ſignifi ceſ. q̄dā. n. ſūt q̄ ipoztāt defozmitatē ⁊ defectuz cu ius ōs ñ ē auctoꝛ ⁊ ꝑcipue ſi ſit defect⁹ culpe. vñ ñ poſſumus dicē deū pcīoꝛē vel oꝛa⁹᷑ qō ē nomen nāe depzauate q̄uis trāſſūptiē dicaſ leo vel agn⁹ vel ēt iratus. Ad q̄rtū dō: q⁹ differunt noīa at tributoꝝ ꝟz rōnē ñ tm̄ q̄ ſit ſolū i rōcinate. Sz q̄ ſal uaf i ipſa re ſm vītatē ⁊ ꝑtatē rei qō ſic ꝓz. oīa. n hi⁹ dicūtur de deo ⁊ creaturis nō eq̄uoce ſed ſm vnā rōnē analogie. vñ cū i creatura rō ſapie nō ſit rō bonitatis: oz q⁹ ēt h i deo ſit verū: ſz i h differt q⁹ i deo idē ſūt re. Jn creaturis aūt differūt re ⁊ ñ rōne: q⁹ q̄liter poſſit eē ſupza dictū eſt.

Q̄rtū ſic ꝓcedit: vī q⁹ dīſio amb. ſit inſuffi cies. trinitas. n. ꝑſonas ſūt q̄dā dīna noīa q̄ nec ptinēt ad vnitatē maieſtatis: nec ꝑe alicui per ſone ꝓueniūt nec trāſlatie de deo dicūtur. g̃ ⁊c̄.

℣. q̄dā noīa ſūt q̄ dicūtur de deo negatie vt icrea tus imēſus. h āt cū nihil de deo ꝓdicēt: nec ad ꝑ tatē ꝑſonarū pertinē vidēt⁹ nec ad maieſtatē dei tatis. ꝓſtat ēt q⁹ nec trāſlatie dicūtur qz ñ ꝓueniūt creaturis vt ex eis i dīnā ꝓdicationē trāſſumātur g̃ vī q⁹ dīſio ſit inſufficiēs. Jtē maieſtas deitatis ⁊ ꝑtas ꝑſonal' ꝓſtat q⁹ ētna ſūt: ſz q̄dā dicūtur ō deo ex tēpoꝛe vt dñs ⁊ hī⁹: g̃ vī q⁹ nec ad maieſta tē deitatis pertinēt nec ad ꝑtatē ꝑſonalē. cōſtat

ēt q⁹ nec trāſlatie dicūtur: vī igit q⁹ ſb dīſione am bo. ñ ꝓtineant: g̃ inſufficiēs ē. ℣. Ham. ponit ali am dīſionē dīnoꝝ noiuz dicēs. q⁹ q̄dā ſignificant pelagus ſube iſinitū ⁊ ñ q̄d ē vt h nomē q̄ eſt.

Q̄ōdā āt ē nomē operatiōis vt ōs. q̄dā āt ſignifi cāt id qō aſſeq̄tur ſubaz: vt iuſtus bon⁹᷑ ⁊ hī⁹. q̄dā vo bitudinē ad ea a q̄bus diſtiguit. ſ. ad creaturas q̄dā ſignificāt id qō ñ ē: vt icoꝛporeus imenſus ⁊ hī⁹. Jtē ℣. ponit multiplicē dīſionē diuino rū noiuz. magr̄ ēt i lr̄a ſuper trimēbrē dīſionē am bro. iduc̄ alias tres dīas dīnoꝝ noiuz ⁊ efficiun tur i vniuerſo. vj. Querit g̃ de aſſignatōe barū dīſionū: Rñ. dō: q⁹ p⁹᷑ diſio trimēbris q̄ i lr̄a po nit ſufficiēter cōꝛprehēdit oīa dīna noīa: ⁊ ē trium ſcōz noiuz. Aug. Amb. Dyo. ipſe. n. met dixit di na noīa i ea q̄ trāſlatie dicūtur q̄ appellat ſymbo licā theologiā ⁊ i ea q̄ ꝑe dicūtur: q. ſ. per ꝑus in deo ſūt. ⁊ h dixit in vnicaz theologiā q⁹᷑. ſ. ad ea q̄ ꝓdicātur de trib⁹ perſonīſ cōīt: ⁊ i diſcretā theo logiā q⁹ᵃ ad ea q̄ ad ſingulas perſonas pertinent ex q̄ ēt pz i ꝓpōtu ſufficiētia h⁹ diuiſionis: qz de⁹ vel noīat per id qō ꝑus i ipſo ē ⁊ per poſteri⁹ in creaturis vel per ſimilitudinē a creaturis ſūptā. Si 2⁹᷑ ſic ſūt ea q̄ trāſlatie dicūtur. Si p⁹᷑ h erit dupl'r illō. n. qō per ꝑus i deo ē vel ē cōe: ⁊ ſic pertinet ad maieſtatis vnitatē. vel ē ꝑuz perſone: ⁊ ſic pertinz ad diſtinctionē trinitat⁹. Ad p⁹᷑ g̃ dō: q⁹ h nom trinitatis q̄uis ñ explicite dicat ꝑuz alic⁹ perſoe tñ implicite includit oīa ꝑa ꝑſonarū in q⁹᷑ ē q̄ſi collectiuū perſonarū. ſil'r ēt h nomē ꝑſona q̄uis ñ iponat ab aliq̄ ꝑtate perſonali ſpāli: iponit tñ a perſonalitate q̄ dic̄ ꝑtatē i cōi ⁊ quodāmō ēt dic ſubaz vt ifra patebit. Ad 2⁹᷑ dō: q⁹ negō q̄libet creat ex aliq̄ affirmatione: ⁊ ſic ēt i dīnis rō negatiuoꝝ noiuz fūdat⁹ rōnē affirmatioꝝ: ſic̄ h qō dī icoꝛporeus fūdat⁹ ſuper h qō ē ſimplex. vñ ꝑz q⁹ noīa negatia reducunt⁹ ad vnitatē ēntie: ſic̄ increa tus ⁊ imēſus. vel ad diſtinctionē perſonarū ſic̄ in genit⁹. Ad 3⁹᷑ dō: q⁹ q̄uis hi⁹ noīa ñ ponāt ali q̄d tēpoꝛal'r in deo: qz rīones ille tēpoꝛales realit̄ in creaturis ſūt. ⁊ in deo ſolū ꝟz rōnē. tñ inq⁹ᵃ ina ſcunt ex operatiōib⁹ dei in creaturas oant intelli gē aliq̄d qō in deo ē abſolute: ſic̄ rīo oñj dat intel ligē in deo ꝑtātē q̄ vniuerſā creaturā gubernat. vñ ꝑz ēt q⁹ iſta nomīa reducunt⁹ ad illa q̄ pertinent ad vnitatē maieſtatis ſic̄ creatoꝛ deꝰ ⁊ hī⁹. vel ad diſtinctionē perſonarū ſic̄ miſſus incarnat⁹ ⁊ hī⁹

Ad q̄rtū dō: q⁹ diuiſio dam̄. reſpicit tm̄ vnum mēbrū ꝓdicte diuiſionis. oīa. n. q̄ ponit pertinent ad vnitatē maieſtatis. vnitas āt maieſtatis pōt tñ noīari dupl'r vt ꝓz ex dict⁹. vel ꝟz id qō in deo eſt. vel ſcōz acceptionē intellectus q̄ accipit ipſū ſcōz aliquā cōparationē ad creaturā. Si noīet⁹ ōs q⁹ᵃ ad id qō i ipo ē erit trip⁹ diuerſitas noiuz ꝟz tria q̄ in vnaq⁹ re inueniūt. ſ. eēn⁹ vtus ⁊ operatō q̄ dē in aliꝭ realr̄ differūt. Jn ipō āt ſt vnū re ⁊ di ſtincta rōne: ⁊ ſcōz ēntia accipit h nomē q̄ ē ⁊ ꝟz vtutē accipiunt ea q̄ ſe hñt per modū aſſeq̄tie ad ſubaz vt iuſtus ſapiēs ⁊ hī⁹. ⁊ ꝟz operationē noīa operatiōis vt ōs. ſi āt noiet⁹ ōs per acceptionē in tellect⁹ in cōparatiōe ad creaturā. ⁊ h erit dupl'r vl' inq⁹ᵃ ea q̄ ſt creature remouēt ab ipa. ⁊ ſic erit

noia negatiua. vl fz q ipoztat i noib' aliqs respect' cāturā ad creaturā. c' pditiōes a dō remouēt: z sic erūt illa noia q ipoztat bitudinē ad alia a qb' ds distinguit p eēntiā. Dīsio āt dinoz noiuz quā dyo. ponit pz ex pdict q ē ead cū distiōe Amb. nisi q Dyo. vlteri' noia ptinētia ad vnitatē maiestat mltiplicat fz diuersas pfectiōes i creaturis reptas: qb' noiat ds ill' pfectiōib' p pus i dō exīstib': vt bon' sapiēs exīs z hi'. magr aūt i trib' dzūs qs addit specificat distionē amb. q' ad quosdaz spā les modos: q m pūt reduci ad distionē amb2.

Qd̄ n. ptict ad, petates deitat vel noiat determinate puz alic' psone vt pr z fili'. vl colligit oia, pa pso narū vt h nom tritas qd̄ significat petatē i psone fz quēdā spālē modū. Silr et q ptinet ad vnitatē maiestat z petatē dinitatis pcenīt dō. vel ab eīno vel ex tpe. Si ex tpe vel dicūtur. rlatiue fz nomē vt dns missus z hi'. vl ñ referunt ad aliud fz nom vt icarnat' z hi'. z sic pz q ea q magr addit ptinent i distione amb. p reductionē. ñ tñ imp' fz fz qd vt pz ex dict. Dīsserēdū nob vr ō noium tc. vr q h ad ipz ñ ptineat q ñ ē eiusd scie pfide rare res z noia. fz dō q vt supza dictū est theologia inq' ē pncipal' oiuz sciarū aliqd i se hz ō oib' scijs: z ideo ñ solū res fz noiuz significatōes ptractat: q2 ad salutē pñdā ñ solū ē necia fides ō vita terū: fz ēr vocal' pfessio p noia Ro. x. corde creditur ad iustitiā: oze āt pfessio fit ad salutē. Silr tudiū vo splēdoz tc. Jvr h ē fz: q2 fz aug. lux mag, pe dr i spūalib' q' ēt i corpalib': z ita splēdoz ñ ptinet iter metha'. Sz dō q lux q' ad rē significatā, pe ē i corpalib' nec i spūalib' nisi metha phorice dr. fz q' ad rōnē a q nomē iponit q cōsistit i manifestatione magis, pe ē i spūalib': fz h me li' dicet i scdo. Ut icarnat' būanit' tc. h dr fm nom ad aliō no' ñ referunt q' nisi implicita rlonē pti neat fz q' vnionē i suo itellectu icludūt. Sciēdū ē igit tc. h ponit q̄sdā regulas de noib' ptinētib' ad vnitatē eēntie: z q̄sdā de petatib' ptinētib' ad petatē psonarū. De ptinētibus ad vnitatē eēntie ponit. tres. p' ē q a se z absolute dicunt. 2' q significat sub az. 3' q ō singul' psonis dicunt. q̄rta q de oib' sūt dicēda i singli z ñ i pl'ali. De ptinētib' ad petatē psonarū ponit tres. p' est q relatiue dicūtur. 2' q ñ pdicant dinā subaz. 3' ē q ñ de oibus psonis dicūtur. Que vnitatē eēntie significāt ad se dñi. ꝯ dns relatiue dr: z tñ ad eēntie vnitatē ptinet: fz dō q ñ ipoztat rlonē q realr i deo sit fz fz rlonē tm vt infra dicet. Qō ad aliqd dr ñ sbalit tc. vr h eē fz q2 rlones i dinis sūt ipa dina eēntia. Sz dō q realit ds sit ipsa dina eēntia. fz fm rōnē ñ: z q2 saluant i dinis fz rōnē gñis: tō retinēt spālē modū q debet ipi gñi z non spēi. alia vo vt bonitas z sapia: q' nis fz rōnē ab eēntia differāt. q2 tñ rō gnis quā ꝓsequit modus pdicādi i dinis ñ salvat. tō fz modū pdicādi a suba ñ differūt sed subalr pdicant. Nō tñ tres magni tc. h itelligē dū ē si sbstātie sumat. Si āt adiectie sic pdicari pt pl'alit: q2 nūm a suppositis trahit. De'. n. nō ē magn' tc. h vult, pbare q magnitudo ō deo sbalit dicat. qō. n. sbalr ñ ē magna magnū dr pticipatiōe alic' magnitudis q suba ñ ē. fz illa magnitudo cui' pticipatione aliō magnū dr maioz ē eo qō p ipsū magnū dr: g oi eo qō ñ sub alit magnū ē aliqd maj' ē. deo āt nib ē maj': g ipse sub alit magn' ē. Sz vr q h rō ñ valeat q2 ꝓcretū de abstracto ñ pdicat vt albū de albedine. vñ nō vr vt ex eo qō dr mag nū accñtalr maioz sua magnitudo dicat.

Et pterea i eadē magnitudie ñ ē accipē maius vel min'. illud āt qō participat magnitudie nō hz nisi magnitudinē participata: g ñ pōt dici mioz q' sit ipsa magnitudo. Et dō q aug. vult hāc rōnē cōiter cōcludē de oib' q de deo dicunt i aliis reb' accns significātib': z ideo oz assumē h, p medio qō abstractū pdicet magis q' ꝓcretū. Hoc āt sic intelligēdū ē vt dicat id eē maj' q' vius rōnē magnitudis hz. z silr albius ñ q' plus hz de albedie vel q magis, pe albū. Sz cui vius ꝓuenit rō albedis ꝛper āt pncipalioz pdicatio ē q per eēntiā quā q ē p participationē. z ideo albedo q recipit pdicatio nē albedis vē p modū eēntialē vt dicat albedo ē albedo dr magis vē pdicationē albedis recipere q' res alba: q' uis ñ eodē mō recipiat q2 rē albam dicim' albā: fz albedinē dicim' albedinē. Nō enim qō ē i create oz eē i cā eodē mō fz eminētioz: z sic exponit Dyo. ij. c. de di. no. sic dicunt sumē sīgs dicat vitā a. r illūinari lumie ñ recte fz meā rōnē dic fz fz aliū mod istā dicunt: q2 habūdāter z sbstātialit ea q sūt creatoz. pus ī sūt cāis: vt dic cāz vitā vel lumē: cātuz viuēs vel illūinatuz.

Be h noie qō ē pson q cū fz snbaz dicat pl'alr nō singlr in sūma accipitur. Di. xxiij.

Redict adijciēdū ē q cū oia noia q fz subaz ō deo dicunt singlr z ñ pl'alit ō oib' i sūma dicāt pson: vt s onsū ē. ē tñ vnū nom. s. pson qō fz subaz dr de singul' psonis z pl'alit ñ singlr i sūma accipit. Dicim'. n. pr ē pson: fili' ē pson. s. ē pson: z h fz subaz dr. ñ tñ dr pr z filius z. s. s. sūt vna pson fz tres psone. Hoc ergo nomē excipit a pdicta regula noiuz q qfz b stātiā de deo dicunt. q2 cuz ad h se dicat z fm subaz pluraliter tñ non singulariter in summa accipitur.

Qd̄ āt pson ad se z fz snbaz dicat ē auctas

Hoc āt pson fz subaz dicat aug. oñ dit i. vij. ō tri. dicēs. Nō ē aliō deo eē aliō pson eē fz oio idē. Jtē i hac tritate cuz dicim' pson pūs ñ aliō dicim' q' subaz pa tris. Quocirca vt suba pūs ipse pr ē. ñ quo pr ē fz q' ē: ita z pson pūs ipse pr ē ñ aliud q' ipse pr ē. Ad se qppe dr pson ñ ad filiū vel. s. s. sic ad se dr de' z magn' z bon' z iustus z hi'. Et quēadmodū h illi ē eē qō deus eē qō magnū qō bonū eē. ita h ē illi eē qō pson am eē. Ecce exp̄sse habes q pson fm subam dr. vt cū pr dr ē pson h sit sēlus

pr ē eēntia dina. Silr cū dr filius ē pson. s. s. ē pson. i. essentia diuina.

Cur pr z filius z. s. s. nō dicant vna pson sicut vna subst̄ātia z vnus deus.

Deo ozit h qō difficil' qdē fz ñ iuuilis q' q̄rit cur nō dicant hi tres vna pson sicut vna eēn' z vn' ds. Quā qōnē aug. diligēter tractat atqz ꝓgrue explicat i. vij. li. de tri. dicēs. Cur ñ h tria sil' vnā pson dicim' sicē vnā eēntiā z vnū deū: fz dicim' tres psonas cū tres deos aut tres eēntias ñ dicam'. qa volum' vnū aliqd vocabuluz seruare huic significationi q' itelligat tritas: ne oino tacere mus interrogati qd tres cū tres eē fatemur. Cū ergo q̄rit qd tres vt ait Augu. i. v. li. de tri. magna, p̄r us inopia humanū laborat eloquz. Dictū ē tm tres pson. ñ vt illō dicē tur fz ne taceret oio. Nō. n. rei ineffabil' eminētia h vocabulo explicari vz. Ecce oñdit q' necessitate dicat pl'alr pson vz vt h vno noie q̄rentibus de tribus rñderemus.

Qua necessitate dictū est tres pson e a latinis: z a grecis tres hypostases vel sube.

Qa necessitate ñ solū latin' simo fz ēt grecus eadē pene sup hac re laborās noiuz penuria coartat. Vñ Aug. Quid a grecis vel a latinis necessitate de ineffabili trinitate dictū sit apies i. vij. li. de trini. ait. loquēdi cā de ineffabilib' vt fari aliq' possem' dictū est a grecis. Una eēn' tres sube. i. vna vsia tres hypostases. Aliter. n. greci accipiūt subam q' latini. A latinis āt dictū ē vna essētia vel suba tres pson: q2 h aliter in sermone nr̄o. i. latino eēn' q' suba solet intelligi. Et vt itelligat saltē in enigmate placuit ita dici vt cū q̄reret qd tria sint aliqd diceret q' tria eē fides va, pnūciat cū z pr ez ñ dic eē filiuz z. s. s. donū dei: nec pr ez dic eē nec filiū. Cuz ergo q̄rit qd tria vel qd tres cōferimus nos ad iueniēdū aliqd nomen q' cōplectamur h tria: nec z occurrit aio q2 supemīnētia dinitatis vsitati elogi facultatē excedit. Ueri'. n. cogitat ds q' dr z viuz ē q' cogitat. Pater ergo z fili' z. s. s. qñ tres sūt qd tres sūt q̄ram': qd ēt cōe habeāt. Non. n. pñt dici tres pr ez: q2 tm̄ pr ibi pr ē. nec tres filij: cuz nec pr ibi sit fili' nec. s. s. nec tres spūs sci: q2. s. s. p pria significatiōe q' ēt donū dei dr nec pr ē nec fili'. qd ergo tres. Si tres pson eē dicū tur cōe ē eis id qd pson a ē. Certe. n. q2 pr ē pson z fil' ē pson z. s. s. ē pson: iō dicunt tres pson. ꝓrea ergo dicim' tres psonas q2 cōe ē eis id qd pson a ē. Ex pdict ꝓprie itelligi pōt q' necessitate dictū sit a latis tres pson cū pson a fz subaz dicat. Vñ z tribus cōe est id qd persona est.

Quare ñ dicimus tres deos eē pr ez z filium z. s. s. vt dicimus tres psonas cuz id qd deus est sit es-cōe: q2 pr est deus filius ē deus spiritus sanctus est deus.

Ed q̄rit h cū dicamus pr ez z filiuz z s. s. eē tres psonas: q2 cōe ē eis id qd pson a ē. i. q2 pr ē pson a z filius ē pson a z. s. s. ē pson a. cur ñ dicamus sil' tres deos cuz z pr sit deus z filius sit deus z. s. s. sit deus. q2 s. illud scriptura ꝯdicit. h āt z si ñ dic nō tm̄ ꝯdicit. Vñ Aug. mouēs q̄nē atqz diffiniens i li. vij. de tri. ait. Si deo dicimus pr em z filiū z. s. s. esse tres psonas q2 cōe ē eis id qd pson a ē: cur ñ ēt tres deos dicimus. certe vt pdictū ē q2 pr ē pson a z filius ē pson a z. s. s. ē pson a. iō tres pson dicunt: q2 ergo pr deus z filius deus z. s. s. deus. cur ñ dicū tur tres dij. Ecce ꝓposuit qōnē attende qd rñdeat subdēs. an iō nō dicunt tres dij q2 scriptura ñ dic tres deos fz nec tres psonas alicui scripture textus cōmemorat. an ideo licuit loquēdi z disputādi necessitate tres p sonas dicē. ñ q2 scriptura dic fz q2 scriptura ñ ꝯdicit. Si āt dicēmus tres deos ꝯdiceret scriptura dicēs. Audi israel deus tuus deus vnus ē. Lece absolutio qōnis q̄re potius dicamus tres psonas q̄z tres deos. q2. s. illud nō contradicit scriptura.

Alia questio cur non dicimus tres esse essentias vt tres personas cum scriptura h non contradicat.

Erūtñ z h alia emergit qō quā aug. ꝓsiter adnectit dicēs. Cur ingt z tres eēntias ñ licet dicē q' sil' scriptura sic ñ dic ita ñ ꝯdicit. At si dicis q' ꝓpter vnitatē trinitatis nō dicunt tres eēntie fz vna essentia q̄ro cur nō ꝓpter eād vnitatē trinitatis dicat vna pson a z non tres pson e. Ut. n. est illis cōe nomē eēntie: ita vt singulus qsq; dicat eēntia: sic illis cōe est pson e vocabuluz. Quid ergo restat nisi vt fateamur loquēdi necessitate a grecis z latinis parta h vocabula aduersus insidias vel errores hēticorū. Cūq; conaret humana iopia loquēdo

pferre ad hoiuz sēsus qđ i secretario mētis de deo tz. siue p piā fidē siue p q̄lēcūqz itelligētiā timuit dicē tres eēntias ne itelligeret i illa sūma cq̄litate vlla diūsitas. Rursus nō potat dicē ñ eē tria q̄dā: qđ qz dixit sabellius i hēsiz lapsus ē q̄siuit ergo qđ tria dicēt ꝛ dixit tres psonas siue tres subas ꝟz grecos

Sicut nos dicimus tres psonas: ita greci tres subas quas dicūt hypostases aliter accipientes substantiam q̄z nos.

Quod. n. de psonis ꝟz nr̄az h̄ de subiis ꝟz grecoꝝ psuetudinē oz itelligi. Sic. n. illi dicūt tres subas vnā eēntiā. i. tres hypostases vnā vsiā quēadmoduz nos dicim⁹ tres psonas vnā eēntiā vel subam quāqz ꝛ illi si vellēt sic dicūt tres subas tres hypostases eē: posset dicē tres psonas tria ꝓsopa. Illō aūt maluerūt dicere qđ fortasse ꝟm lingue siue psuetudinem aptius dicitur.

Qđ in trinitate nō est diuersitas nec singularitas vel solitudo: ꝟz vnitas ꝛ trinitas ꝛ distinctio ꝛ idemptitas.

Am sufficiēter puto oñsū eē q̄ necessitate dicam⁹ tres psonas: ꝛ q̄re nō sil̄r tres deos vel eēntias: qz. ſ. i alto obuiat scriptura i alto diūsitati itelligētia: qz ibi nulla penit⁹ ē diūsitas sic nec singlitas vl̄ solitudo ꝟz vnitas ꝛ tritas. Uñ Aug. i li. vij. de trini. ait. Humana iopia q̄rēs qđ dicēt tria dixit tres psonas vel subas: qb⁹ noib⁹ ñ diūsitatē itelligi voluit: ꝟz singlitatē noluit vt ñ solum ibi vnitas itelligat ex eo qđ dr̄ vna eēn⁹ sed ritas ex eo q dicunt tres psone. Hyll. q̄z i li. vij. de tri. ait dñs dicit. Qui me videt videt ꝛ p̄em. cū h̄ dr̄ excluditur singlis atqz vnici itelligētia. nā nec solitariū ꝟm signat ꝛ idifferētez tñ nām ꝓfessio docet. Unus ē n. i filio pr̄ p nāe vnitā filitudinē. Unū sunt n. nat⁹ ꝛ gnāns vnū sūt neqz vn⁹. Nō itaqz solitari⁹ fili⁹ ē nec singlis fili⁹ nec dispar. Jtē i eodē. Sic i p̄e ꝛ filio credē duos deos impiū ē: ita p̄ez ꝛ filiū singulare deū p̄dicare sacrilegiū ē. Nihil i his nouū nihil diūsuz nihil alienū nihil sepabile ē. de h̄ aūt Aug. i li. q̄nū vetis ac noue legis ait. Un⁹ ē dns ꝟz ñ singlis. Jtē Amb. i li. de tri. ait. Qđ vnius ē subē separi ñ pōt. ꝛ si ñ sit singlitati ꝟz vnitatis dns vn⁹ cū dr̄. nequaqz deitati tritatē excludit. ꝛ ió ñ q singlitati ꝟz q vnitati ē p̄dicatur. Ecce ex p̄dictis oñdit q nec singlis nec diūsus nec vnicus vel solitari⁹ ꝓsitēdus est dns: qz singlitas vel solitudo psonarū plita tez excludit ꝛ diūsitas vnitatē essentie tollit diūsitas i duc̄ sepationē dīnitat⁹. singlitas admit distinctionē tritat⁹. Jō Amb. in li. de tri. ait. Nō ē diūsa nec singlis eq̄litas nec iuxta sabellianos p̄ez filiūqz ꝓfūdens. nec iuxta arrianos p̄ez filiūqz secernēs. p̄. n. ꝛ filius d stictionez hñt sepationez ꝟo ñ hñt. Jtez i eod. p̄ ꝛ fili⁹ dīnitate vnū sūt nec ē ibi subē dīa nec vlla diūsitas. Aliogn quō vnū deum dicim⁹. Diūsitas. n. ples fac. Cōstat ergo exp̄dict⁹ qz i tritate nulla ē diūsitas. Si tñ aliqñ i scriptura iueniē dictū tres diūse p sone ꝛ bi⁹ diuersas dicit distinctas.

Qđ nō debet dici deus multiplex.

T sic i tritate ñ ē diūsitas ita nec multiplicitas. ꝛ ió ñ est dicēdus dns multiplex ꝟz trin⁹ ꝛ simplex. Uñ Amb. i p̄mo li. d tri. ait. Est in p̄e ꝛ filio nō discrepās ꝟz vna diuinitas nec cōfusuz qđ vnū est nec multiplex esse pōt qđ indifferens est. Multiplex itaqz deus non est. Di.xxiij

Redictis tñ adq̄cienduz ꝛc. Iposita diuisione noiuz diuinoꝝ hic excludit magr qđā nomen a gnālitate noiuz. ſ. hoc nomen psona: qđ qdem ꝟm subam dicit tñ plural⁹ p̄dicat ꝛ diuidit in partes duas. in p⁹ ponit exceptionē. in 2⁹ ingrit exceptionis rōnem: ibi Jō oz̄it hic. Circa p⁹ duo facit. p⁹ excipit h nomē psona ab alijs diuinis noibus q̄ ꝟz subaz dicunt ꝛ q: nihil pōt excipi ab aliqbus nisi in illis conti neat. 2⁹ oñdit h nomen persona significare subaz ibi Qđ aūt persona ꝛc. Jō h oz̄it. Hic ingrit rōnez exceptionis ꝛ diuidit in partes duas. in p⁹ ingrit q̄re hoc nomē persona de plibus personis pl̄aliter p̄dicet. 2⁹ ingrit q̄re alia eēntialia noia plu raliter nō p̄dicent: ibi Sz q̄re h cū dicamus ꝛc. Circa p⁹ duo facit. p⁹ mouet qōnez. 2⁹ ponit rñsionez: ibi Qđ volum⁹. Jvbi duo facit. p⁹ oñdit necessitatē iminentem latinis q̄re opz aliqđ nomen ꝟm subam dictū plural⁹ p̄dicari. ſ. h nomen persona. 2⁹ oñdit eādem necessitatez grecis iminē: vt nomen significās subaz plural⁹ p̄dicet. ſ. hypostasis: ibi Qua necessitate ꝛc. Sed q̄rit h. Jh ingrit rōnez q̄re alia noialia eēntialia nō p̄dicent plura liť. ꝛ p⁹ ingrit de h noie eēntia: ibi Uerum ꝛ h. Jꝛ circa h duo facit. p⁹ assignat rōnez. 2⁹ pbat q̄ddaz qđ in rōne suppoſuerat q i deo nō est diuersitas ꝓpt̄ q eēntia pl̄aliter ñ p̄dicat nec singlitas ꝓpt̄ qđ p sona in plurali p̄dicat: ibi Jā sufficienter vt puto. Jc quattuoz querunt. Primo de distictione hoꝝ noium essentia subsistentia subaꝛ persona. ꝛ de noibus eis in greco respondentibus que sūt vsia vsiosis hypostasis prosopon. Scdo vtrū nomen persone ꝓprie in diuinis dicat. Tertio vtrū significet subaz vl̄ rōnē

4⁹ si aliquo mō subam significat: vtrū plr̄ p̄dicet.

D p⁹ sic. pceditur: vr̄ q dicta noia nulla distinctionē hēant: ꝟz sūt q̄si synonima. sic. n. boe. dic̄ i cōmēto sup p̄dicamēta: vsia sigt subam cōpositā: ꝟz suba cōposita ididuū ē subsistēs i genē subē qđ sigtur noie subē vl̄ hypostasis vl̄ p⁹: g vr̄ q h nomē eēntia vel vsia ñ differāt ꝟz signē ab alijs. Ꝑ. ñ subsistit nisi illud qđ hz i se eē ꝓpletū ꝟz eē cōpletū ñ iuenit nisi i ptic̄lari: qz vlla ñ hñt eē pter ptic̄laria nisi i aia: qđ ē eē icōpletū. Cū igit ptic̄lare i gñe sbe dicat hypostasis vl̄ suba p⁹: vr̄ q subsistētia sit idē q suba. Ꝑ. cū vtrūqz ipoꝛtet positionē alic⁹ sb aliq̄ : g idē q pus. Jtē Boe. li. ō dua. na. dic̄ q h noie hypostasis ñ vtunt greci nisi p ididuo rōnal̄ nāe. ꝟz ididuū rōnal̄ nāe dr̄ psona: g vr̄ q hypostasis ꝛ ꝓsopō: vl̄ suba ꝛ psona sunt oio idē. Ꝑ. sic greci dicūt tres hypostases: ita nos dicim⁹ tres sbsistētias. ñ aūt tres sbas dicim⁹ sic ipsi tres vsioses: g vr̄ q idē sit subsistētia apd nos qđ hypostasis apd grecos: c⁹ p̄ziū boe. dic̄ li. de dua. na. In p̄ziū ē auctas Boe. li. ō duna. i vna psona xp̄i q signes hoꝝ noiuz ꝟz distinguit. Et ēt auct⁹ mar. tullij quā ibi Boe. iducit. Rñ. dō q 4⁹ ocā noia ꝟz signē differt. Sz hoꝝ dīa differenť a diuersis assignat. Quidā. n. sumūt horū dīaz ex h q i dīnis ē aliqđ cōe: ꝛ aliqđ distinctū. ꝛ cōe pt̄ sigri i q̄ ē ꝛ sic ē eēntia. vl̄ vt qđ ē ꝛ sic ē subsistētia. vl̄ alr q dō pt̄ sigri: inq⁹ oib⁹ eē dat ꝛ sic oī eēntia: vel inq⁹ hz efficies nullo indigēs. ꝛ sic oī subsistētia. Distinctū sil̄r pt̄ sigri vl̄ i pcretione. ꝛ sic ē nomē psone: vel i abstractione ꝛ sic ē nomē hypostasis. vel alr qz pt̄ sigri vt distinguibile: ꝛ sic significat noie hypostasis. vl̄ vt distinctū: ꝛ sic significat noie psone. vel alr qz vl̄ sigtur vt distinctū aliq̄. pter tate dcīnata ad nobilitatē ptinēte: ꝛ sic ē nomē psone. vel distinctū absolute q̄cūqz. pter tate: ꝛ sic ē nomē hypostasis. Sz iste modus ñ soluit qōnē: qz si ēt nulla eēt distinctio i dīnis adhuc ista noia dīent de deo: ꝛ ñ idē significarēt sic noia synonima. Et p. ēt q⁹ ad q̄dā fz ē. ñ. n. oī dns eē⁹ ex eo q det cē: sic nec sapiēs ex eo q dat sapiam q̄nimo ep⁹. ex eo q dns eēntiā hz eē i creaturas ifūdit: ꝛ sic de alijs. sic ēt ignis ex h q calo: ē hz calefacit: ꝛ ñ ep⁹: q̄uis dīna sapia ꝛ eēntia p eē ꝛ cog̃scē creature cōicatū nob inotescat. si milr ēt i dīnis cū dns sit act⁹ pur⁹ ñ pmixt⁹ pōt: nō ē aliqđ ideo significabile p mo⁹ pōe ñ pūncte actui ꝛ act⁹ vt distinguibile ꝛ distinctū. Nec itez verū q h nomē hypostasis significet id qđ ꝓpriz ē i abstractione h. n. mō significat noie ꝓtatis sicut noie pr̄nitatis q̄ significat ñ vt hypostasis ꝟz vt i hypostasi ens. Alij sumūt dīaz horū noiuz ꝟz distinctionē rōnis q̄ ē ꝛ qđ ē Quoꝝ qđā dicūt q tria horū significat q̄ ē vel subam suppositi. ita q eēntia significat subam siue nām generis. subsistentia nām spēi. hypostasis nām ididuale. ꝛ 4⁹. ſ. p⁹ sumit ꝟm id qđ ē: ꝛ significat sbam q̄ ē suppositiz

Alij dicūt eꝰ q vnū significat q̄ ē. ſ. eēn⁹ ꝛ tria significat qđ ē diuersimode: qz h nomē sba significat qđ ē p respectū ad nām vl̄ eēntiā. Hoc nom subsistētia significat qđ ē p respectū ad ididuationē. Sz h nomē psona ponit spāl̄ rōnē ad ꝓpta tē ptinētē ad dignitatē. Jꝛ de p̄mis duob⁹ ē eꝰ ꝟm Boe. h. n. dīa sūpta ē ꝟm Aug. ꝛ Jero. Alij dnt q duo significat q̄ ē. eēntia q̄dē significat q̄ ē l̄ natura cōez. put ñ ē p̄dicabilis vt ꝓsiderať cū dr̄ hō ē spēs. Sz subsistētia significat nām cōez vt p̄dicabilis ē ꝟm Boe. Alia duo significat qđ ē ꝛ eo mō differūt sic i. p̄xim⁹ dictū ē. Sz q: qđlibz horū nominū ꝓter h nomē psona inuenit q̄nqz poni p q̄ ē: ꝛ q̄nqz poni p qđ ē. ió ñ vr̄ eē eēntiaľ distinctio eoꝝ ꝟm aliquē dictoꝝ modoꝝ. Jō alr dō ē ꝟm Boe. vt sumat dīa hoꝝ nominū: eēntia subsistētia sba. ꝟm signē actuū a qb⁹ iponunť. ſ. eē subsistē substare. Pz. n. q eē cōe qđā ē ꝛ ñ declinat aliquē mo⁹ eēndi. subsistē aūt dic̄ declinatū modū eēndi: put. ſ. aliqđ ē ens p se ñ i alio sic̄ accīs. substare aūt idē ē q sub alio poni. Jnde pz qđ eē dicit id qđ ē cōe oib⁹ gñib⁹: ꝟz subsistē ꝛ substare id qđ ē p̄uz p⁹ p̄dicamēto ꝟm duo q̄ sibi ꝓueniūt: q ſ. sit ens i se cōpletū. ꝛ iterū qđ oib⁹ alijs substernat accīb⁹. ſ. q i suba eē hñt. Uñ dico q eēntia dr̄ c⁹ act⁹ ē eē. subsistētia c⁹ act⁹ ē subsistē. sba c⁹ act⁹ ē substare. Hoc aūt dr̄ dup⁹ sic i singlis pz: eē. n. ē act⁹ alic⁹: vt qđ ē: sic calefacē ē act⁹ calefactis. ꝛ ē alic⁹ vt q⁹ ē. ſ. q⁹ denoiat eē: sic calefacē ē act⁹ calozis. Sciēdū ē aūt q si aliqđ ꝓcēt aliqua pl̄a ꝓuemētia ad iuicē ñ pt denoiari ꝟz aliqđ alterū illoꝝ q̄uis ēt illud sit p̄ncipiuz totⁱ: sed p totū. v. gra. sapoz ꝓcēdit calidū ꝛ humidū: put aliquo mō ꝓueniūt: ꝛ q̄uis calor sit p̄n⁹ sapozis sic effectuū: ñ tñ aliqđ denoiat sapidū a calore. ꝟz a sapore q cōplectit sil̄ calidū ꝛ humidū aliq⁹ mō ꝓuenientia. Sil̄r dico q cū esse ꝓcēdat ꝓpōnez māe ꝛ fōr⁹: q̄uis forma sit p̄n⁹ esse: nō tñ denoiat aliqđ ens a forma ꝟz a toto ꝛ ió essentia ñ dic̄ formā tm̄. Sz i cōpositis ex mā ꝛ forma dic̄ to⁹: ꝛ h ēt dr̄ q̄ddītas: vt nā rei: ꝛ ió dic̄ Boe. i p̄dicamētis q vsia significat ꝓpositū ex mā ꝛ fōr⁹. Sz ista nā sic ꝓsiderata q̄uis dicat ꝓpositū ex mā ꝛ forma: ñ tñ ex hac mā demōstrata declinat accīt⁹ substāre: i qua ididuat forma qz hi⁹ ꝓpositū dic̄ h nomen sor. h aūt mā demōstrata ē sic recipiēs illā naturā cōez. Et ió nā vl̄ eēntia significat duplr. ſ. vt ps ꝟz q nā cū p̄cisiōe cōis sumit cuiuslibet ad naturā cōez ñ ptinenť. sic. n. mā demōstrata supuēit i cōpōnez singlaris demōstrati. sic h nom humanitas. ꝛ sic ñ p̄dicat nec est gen⁹ nec est spēs. ꝟz ea formaliter denoiat hō. vel significat vt totū ꝟz q ea q̄ ad nām cōem ptinent sine p̄cisione itelligunť sic. n. icluditur i pō etiā mā demōstrata i nā cōi. et sic significat h nomine hō. ꝛ significat vt qđ est. ꝛ vtroqz modo inenit h nomē essentia. vñ q̄nqz dicim⁹ sortē esse eēntiā q̄dā. q̄nqz dicim⁹ q essentia sortis nō est sor. ꝛ sic pz q essentia q̄nqz dic̄ q⁹ est vt significat noie humanitatis. ꝛ q̄nqz qđ est vt significat h nomine hō. Similiter etiā subsistere est act⁹ alicuius: vt qđ subsistit vel vt q⁹ sbsistit Cū aūt subsistere dicat esse determinatū ꝛ tota d terminatio eēndi ꝓsequatur formā que terminus est. ꝓstat q aliqđ declinat subsistens per p̄mā fōr mā que est i genē substātie: sicut album per albedinem: ꝛ animatū per animaz: ꝛ ideo in predicamentis dicit Boetius: Qđ vsiosis vel subsistentia

est forma accipies substistentiam p quo substistit.
Si aũt accipiat substistẽtia p eo q substistit sic ꝑpe
dr illõ i q p ꝑus iuenit talꝫ nã h mõ eẽndi: ⁊ cũ p ꝑ
us iueniat i sba scõz q sba ẽ ⁊ deincepo i aliꝭ ꝟz
q ꝓpinqus se hñt ad sbaz. ꝓstat q nomẽ substisten
p ꝑus ꝓuenit generib⁹ ⁊ specieb⁹ i genẽ sbe vt dic
Boe.li.de duab⁹ naturis ⁊ ididuis ñ ꝓuenit bẽre
tale eẽ nisi inq⁹ sũt sb tali nã cõi: q̃uis.n. genera ⁊
spẽs ñ substãt nisi i ididuis quoꝝ ẽ eẽ. tñ detinato
eẽndi fit ex nã vl qdditate supiozi. Silr hyposta
sis vl sba dr oup⁹. vel id q substat. ⁊ q2 p⁹ ꝑn⁹ sb
stãdi ẽ mã: iõ dic Boe. i ꝑdictis q hypostasis est
mã. vel q substat ⁊ h ẽ ididuũ i genẽ subep ꝑus. ge
nera. n. ⁊ spẽs ñ subsistãt accñtib⁹ nisi rõne ididuo
rũ: ⁊ iõ nomẽ subep⁹ ꝑn⁹ ꝓuenit pticularib⁹ sub
stãtijs scõz phm ⁊ scõz Boe. li. de du. na. sic g ꝟz
dria istoꝝ triuꝫ oup⁹. Quia si accipiat vnũqdq
vt q̃ ẽ: sic eẽntia significat qdditatẽ: vt ẽ foꝛ totius
vsiosis formã ptis. hypostasis mãm. Si autẽ su
mat vnũqdq vt qd ẽ sic vnũ ⁊ idẽ dicet eẽntia in
q⁹ hz eẽ. subsistẽtia inq⁹ hz tale eẽ. s. absolutũ: ⁊
g ꝑ ꝑus ꝓuenit generib⁹ ⁊ spẽb⁹ q̃ ididuis. ⁊ suba
scõz q substat accñtib⁹ ⁊ h ꝑ ꝑus ꝓuenit ididuis
q̃ generib⁹ ⁊ spẽb⁹. Ulteri⁹ h nomẽ psona signi
ficat suba ꝛ pticulaꝛ ẽ put subũcit ꝓtati q̃ sonat i
dignitatẽ. ⁊ silr ꝓsopon apud grecos. ⁊ iõ psona
ñ ẽ nisi i nã itellectuali. ⁊ scõz Boe. sũptũ ẽ nomẽ
psone a psonãdo: eo q i tragedijs ⁊ cõmedijs re
citatoꝛes sibi ponebãt q̃dã laruã ad repñtãdũ il
lũ cui⁹ gesta narrabãt decãtãdo. ⁊ ide ẽ q tractũ
ẽi vsu: ⁊ qõlibet ididuũ hois de q̃ ꝓt talꝫ narratio
fieri psona dicat. ⁊ ex h ẽt dr ꝓsopon i greco a ꝓ
qõ ẽi ⁊ sopos qõ ẽ facies: q2 hi⁹ laruas añ facies
ponebãt. Ad p⁹ igit dõ: q2 pticulare significat
cõpositũ ex mã ⁊ foꝛ demõstrata. Sz vle i sbjs
cõpositis significat ẽt cõpositũ ex mã ⁊ foꝛ sz nõ
demr̃ata: sic hõ ex aia ⁊ carne ⁊ osse: ñ tñ ex bjs
carnib⁹ ⁊ exbjs ossib⁹. vñ ñ oz q vsia significet
idẽ q pticularis suba. imo se hz ad vtrũq: ⁊ iõ oẽ
qõ ẽ i genẽ subẽ põt dici vsia' siue sit vsis sba: siue
pticularis. Ad 2⁹ dõ: q subsistẽ duo dicit. s. eẽ
⁊ detinatũ mo⁹ eẽndi. ⁊ eẽ simp' ñ ẽ nisi ididuoꝝ
sz detinatio eẽndi ẽ ex nã vl qdditate generl l spẽi
⁊ iõ q̃uis genera ⁊ spẽs ñ sbsistãt nisi i ididuis: tñ
eoꝝ ꝑe subsistẽ ẽ ⁊ subsistẽtie dicunt: q̃uis ⁊ pti
culare dicat: sz posteri⁹ sic ⁊ spẽs subẽ dicunt sed
scõs. Ad 3⁹ dico q suba dr inq⁹ subest accñti:
vel nãe cõi. subsistẽ, vo dr aliqd inq⁹ ẽ sub eẽ suo
ñ q hẽat eẽ i alio sic, i subo. Ad 4⁹ dõ: q h nom
hypostasis apud grecos aliõ hz ex ꝑtate signis
⁊ aliud ex vsu. ex ꝑtate. n. signis hz q significat
q̃libet subam pticularẽ. sz ex vsu accõmodatũ ẽ
nobilioꝛib⁹ subjs: ⁊ iõ ipsi vtunt eoõ mõ h noie
hypostasis sic nos vtimur h noie psona. sz talis
vsus ñ ẽ apud nos i h noie suba. Ad qntũ dõ q
apud nos nomẽ subẽ equocat. qñqz. n. ponit pro
eẽntia scõz q nos dicim⁹ diffinitionẽ significare
eẽntia rei. qñqz ponit p supposito sbe: sic dicim⁹
sortẽ eẽ subam q̃dã. ⁊ iõ vt tolleret malus itelle
ct⁹ sci noluerũt vti h noie suba, p supposito sic gre
ci vtunt. Sz trãsmutauerũt ⁊ posuerũt subsisten
tiã, rñdẽtẽ hypostasi. ⁊ sbaz rñdẽtẽ vsioli: q̃uis sit
eꝛ scõz vitatẽ signis. magis. n. curauerũt vitatio
nẽ erroꝛ q̃ ꝓtatẽ nominũ.
Dz 3⁹ sic ꝓcedit: vr̃ q nomẽ psone ñ ꝑe dicat
a i. dinis. psona. n. significat hoiez laruatũ vt
dictũ ẽ cui⁹ figura repñtat. Sz h ñ ꝓt deo q
uenire nisi metha⁹: nec ẽt hz figurã que repñtari
possit: vt dic Jsa. xl. ubi simile ꝛc. g nomẽ psone p
prie ñ ꝓuenit deo. Ꝺ. i tota nã psona vr̃ dr̃e ma
ximã ꝓpõnẽ: q2 i ididuo hois ꝓcurrũt q̃si oẽ nãe
ad ꝓstitutionẽ ei⁹. vel ex pte aie: vel ex pte coꝛpis
vñ ẽt cũ oib⁹ cõe br̃e dr̃. Sz dr̃e sume simp': g vr̃
q nomẽ psone sibi ñ ꝓueniat. Itẽ psona dr̃ q sb
stat alicui ꝓtati vel subsistit. sz sic. s. dictũ ẽ ex v
bis Aug. de ñ dr̃ ꝑe substare alicui qd i ipso ẽ: g ñ
ꝑe dr̃ psona. Ꝺ. psona dic subam particularez
vel singularẽ. sz pticulare vel singlare deo ñ ꝓpe
tit: g vr̃ q nec psone nomẽ. Cõtra. q2 psona dr̃ q
si p se vna: sz h maxime deo ꝓuenit: g vr̃ q ⁊ nomẽ
psone. Itẽ psona dic qd cõpletũ exñs i nã itelle
ctuali: sz h deo cõpetit: g vr̃ q ⁊ nomẽ psone.
Rñ. dõ: q nomẽ psone ꝑe ꝓuenit deo: tñ ñ eodem
mõ sic ẽ i creaturis: sz qda nobiliozi mõ. sic ẽ i oi
b⁹ aliꝭ q̃ de deo ⁊ creaturis dñr. saluat. n. rñsio p
sone i dinis fm q hz eẽ p se subsistẽs i nã itellual
Ad p⁹ g dõ: q i significatiõe noiũ duo sũt ꝓside
rãda. s. id a q̃ iponit nomẽ ad significãdũ: ⁊ id ad
qõ significãdũ iponit. Cõtingit aũt qñq q sba
alic⁹ rei' noiat ab aliq accñte qõ ñ ꝓsequ̇tur totã na
turã: de q̃ nomẽ illõ dr̃: sic lapis dr̃ ex eo q ledit
pedẽ: nec tñ oẽ ledẽs pedẽ ẽ lapis: vl eꝛ. Et iõ iu
diciũ de noie ñ oz eẽ: ꝟz h a q̃ iponit: sz fm id ad
qõ significãdũ istituit. vñ q̃uis nomẽ psone sit im
positũ a dicta repñtatione: tñ ẽ ipositũ ad signifi
cãdũ subam cõpletã i nã itellectuali subsistẽtez: ⁊
h deo ꝓuenit q̃uis ñ ꝓueniat sibi illud a q̃ nomẽ
iponit. Ad 2⁹ dõ: q illa cõpositio accidit psõe
ꝓter rõnẽ suã: q2. n. p⁹ dic qd cõpletũ i nã itellual
⁊ i nã humana ñ inuenit cõplemẽtũ nisi p maximã
cõpõnẽ: iõ p accñs significat cõpõnẽ i natura. Si
aũt iperfectionẽ itellectualẽ inueniret i coꝛpe sim
plici: sic ẽ ignis diceret psona: ⁊ iõ dina simplici
tas ñ repugnat psonalitati. Ad 3⁹ dõ: q i. do ꝟz
rẽ nihil ponit sub aliq sz tm̃ fm modũ itelligẽdi, p
ut itelligit substas ꝓtati siue psonali siue eẽntiali
fm q dr̃ suba ⁊ eẽ suo fm q dr̃ subsistẽtia: nihilo
min⁹ tñ q2 scõm rẽ nihil ibi ẽ sub alio. Jõ Ricar.
de. s. vic. volẽs ꝑe loq̃ dic q psone dine ñ subsi
stũt sz existũt inq⁹. s. distinguit, ꝓtatib⁹ oꝛiginis
scõz q̃s vna ẽ ex alia: q̃b⁹ ñ supponunt p mo⁹ sbi
⁊ iõ dinas psonas nõ dic eẽ subsistẽtias sz exñti
as. Ad 4⁹ dõ: q ꝑe loquẽdo i dinis ñ ẽ pticula
re: q; pticulare dr̃ eo qõ pticulat i ipso nã cõis c⁹
ptẽ accipit scõz vtutẽ q̃ põt eẽ i plib⁹ q̃uis accipi
at totũ rõnẽ ei⁹. sz i pr̃e ẽ nã dina scõz totã vtutez
suã. vñ ñ põt dici pticulare nisi forte solũ scõz rõ
nẽ nũalis multitudis: vt. s. dictũ ẽ ⁊ p3 ex verbis
Dam̃. Similiter ẽt h nomẽ de⁹ nõ põt eẽ pticula
re vel singulare cũ de plib⁹ suppositis p̃dicet: et
mã carest q̃ singlaritatis ꝑn⁹ ẽ. vñ psona dicet ꝺ
deo nõ scõm rõnẽ pticulationis vel singularitat
sz scõm rõnẽ cõpletionis scõz q noiat qd cõple
tũ subsistẽs vel existẽs i nã itellectuali.

Dz 4⁹ sic ꝓcedit: vr̃ q ꝓsona significet sbam
a p⁹ aũctẽ Aug. i lra q h exꝑsse vr̃ dicẽ. Ꝺ
h vr̃ p diffinitionẽ Boe. dic. n. q psona ẽ rõ
nal' nãe ididua sba: sz sba significat qd absolutũ:
⁊ ñ rl'm: g vr̃ q nomẽ psone ñ significet rl'onẽ. Ꝺ.
oẽ rl'm fz nomẽ suũ ad aliꝺ refert: sz h nomẽ psо
na ñ refert ad aliꝺ fz nomẽ: g ñ significat rl'onẽ.
Itẽ qd q̃rit de sba vl' eẽntia: sz sic i lra oz̃ hẽticis q̃
rẽtib⁹ qd tres sũt pr̃ ⁊ filꝰ ⁊. s. s. rñdẽt ẽ nomẽ psо
ne: g psona significat eẽntiã. Ꝺ. psona dr̃. q. p se
vna: sz vnũ significat eẽntiã: g vr̃ q psona eẽntiaz
significat. Cõtra: Boe. li. de tri. oẽ nomẽ qꝺ ex
psonis oꝛiginẽ capit certũ ẽ ad sbaz ñ ptinẽ: sz nl'
lũ nomẽ ita capit oꝛiginẽ ex psonis sic psona: g rẽ
Ꝺ. i nullo absoluto distinguit pr̃ a filio: sz solũ
i rl'one. Distinguit aũt i psona: g psona ñ significat
aliqd absolutũ sz rl'onẽ. p⁹ ꝓbat ex simplicitate di
na ⁊ pfectiõe totiꝰ trinitat. Itẽ ad qꝺcũq gñs
reducit iferi⁹ ⁊ suũ supt⁹: sz sb h cõi qꝺ ẽ psona ꝓ
tinet pr̃ ⁊ filꝰ ⁊. s. s. g cũ pr̃ significat ad aliqd ⁊ p
sona silr. Rñ. dõ: q de signe psone ꝺueniꝛ multi
p⁹ doctoꝝ inq⁹. Quida. n. dicũt q ẽ nomẽ eqꝺo
cũ. ⁊ qda q ẽ nomẽ vniuocũ. Eq̃uocũ aũt h⁹ noiũ
trip'a diuersis affirmat. Quida. n. assignat multi
plicitatẽ noiũ fm diuersitatẽ tpis: q2 añ qõnẽ hẽti
coꝛ significabat eẽntiã dinã, put erat distincta ab
aliꝭ eẽntijs. Sz p⁹ qõnẽ hẽticoꝛ mutata fuit ei⁹ si
gnificatio: vt i singl'ari significet eẽntiã: ⁊ i pl'i rlo
nẽ. sz p⁹ tpe Boe. significat rl'onẽ fz vsũ moderno
rũ ⁊ i singl'i ⁊ i pl'i. Et h ñ vr̃ rõnabile oio: q2 pl'ale
ñ ẽ nisi geminatũ singl'are. vñ eadẽ ẽ significatio in
singl'i ⁊ pl'ali sb diuersa ꝓsigne. Itẽ ꝓstat q vsus
variat' isti⁹ nomis n ẽ irrõnabil'. vñ oz q in sigñe
ipsi⁹ nois attẽdat aliqd fz q eo sicvl' sic vti possu
m⁹. Aliꝭ assignat multiplicitatẽ h⁹ nois fm di
uersa significata ex diuersitate tpis: sz ex ꝑa sig
ne nois. dicũt. n. simp' q qñq significat eẽntiã: qñ
q3 hypostasim: qñq3 ꝓtatẽ: sic ī. magr̃ stire vr̃.
Sz nullũ istoꝝ vr̃ ꝛplete dr̃e sigñẽ psone imo pso
na vr̃ oia icludẽ. dic. n. qd subsistẽs i nã aliq ⁊ dl
stinctũ aliq ꝓtate. Aliꝭ assignat multiplicitatez
ex adiũcto. dicũt. n. q qñ p se sumit sigt sbaz: sed
ex adiũcto putiuo vl' nãli tino trahit ad signem
rl'onis: vt cũ dr̃ due psone vl' alia psona. Sz h
ñ, vr̃: q2 noia significatia sbaz absolute ñ recipiũt
taliũ additionẽ. ñ. n dicim⁹ plres deos vl' aliũ deũ
Itẽ q dicũt q ẽ nomẽ vniuocũ silr variant.
Quidã. n. dicũt q i sua signe claudit vnũ tm̃. s. sb
stãtiã ⁊ significat subaz ñ q̃ ẽ eẽntia: sz q̃ dr̃ hypo
stasis vl' sba p⁹ vt dcm̃ ẽ. Sz h ñ vr̃ sufficẽ q2 nihil
absolutũ i dinis nũat: vñ si nullo⁹ rl'onẽ ipos taret
ñ posset i pl'i ꝑdicarl. Aliꝭ dñt q i sua signe iclu
dit duo: sz vnũ pn' ⁊ q̃si i recto: ⁊ aliꝺ scõario ⁊ q̃
si i obliq⁹. ⁊ hoꝝ ẽ oup⁹ opio. Quidã. n. dicũt q
significat rl'onẽ i recto ⁊ sbaz i obliq⁹. ⁊ qdã dñt
eꝛ⁹. Aliꝭ dicũt q claudit i sua signe duo ꝑn'. s.
sbam ⁊ ꝓtatẽ. ⁊ isti iterũ diuersificant: Quidam
n. dicũt q ꝓtas illa ponit circa sbaz vt distiguẽs
ipsa. vñ dicũt q significat sbaz ꝓtate distinctaz.
Sz q̃lit absolutũ distinguat i dinis: ñ facile est vi
dẽ. Aliꝭ ꝓpea dicũt q significat duo ꝑn' ⁊ vnũ
illoꝝ ñ ponit circa alterũ: q2 ꝓtas quã significat
ñ distinguit sbam. Sz q̃lit vnũ nomẽ possit pla si
gnificare nisi ex eis aliqd vnũ efficiat aliq⁹ ñ ple
ne vr̃. Et iõ vt videat qd veritat' sit i singlis opio
nib⁹: ⁊ i quo deficiat videndũ ẽ q psona vt dictuz
ẽ, significat ididuã sbam. sz ididuũ oup⁹ ꝓt signari
vel p nomẽ scõe ītẽtionis: sic g nomẽ ididuũ l' sin
gulare qõ ñ significat rẽ singlarẽ: sz ītẽtionẽ singla
ritat. vel p nomẽ ꝑme ītẽtionis qõ significat rem
cui ꝓuenit ītẽtio pticularitatis: ⁊ ita significat i h
noie psona. significat. n. rẽ ipsã cui accidit ītẽtio i
didui. Scõz h g oup⁹ possum⁹ loq de significa
tione psone. vel p se. s. qd h nom̃ psona fz se signi
ficet. vel p accñs fm q accipit i tali vel i tali nã. p
se qdẽ significat sbam itellectualẽ ididuã q̃cũq; sit
illa ⁊ q̃libẽcũq; ididuet. Si aũt accipiat psona hu
mana significat h qꝺ ẽ subsistẽs i tali nã ⁊ distinctũ
tali distinctione q̃lis cõpetit nãe humane. s. p ma
nifestationẽ detinatã: ⁊ sic loq̃mur h de significa
tione psone, put dr̃ psona dina: ⁊ fz h significabit
h qꝺ ẽ distinctũ exñs i nã dina. Ut g vid eam⁹
qd sit ibi distinctũ ⁊ quõ cõpetat sibi rõ p'. Nõn
dã ẽ q fz necessitatẽ tidei q̃ i deo tres ⁊ vnũ ꝓfite
tur oz ponẽ aliqd cõe fm q sũt vnũ. ⁊ aliqd ꝓuz
qꝺ ẽ distinguẽs: ex q̃ distinctione sũt tres. ⁊ illud
cõe ẽ eẽntia vel nã dina: put significat noiẽ dinita
tis. ⁊ illud distinguẽs ẽ rl'o vt pñitas: ⁊ q2 i dinis
ñ ẽ aliq ꝓpõ: iõ oz q deitas itelligat fm rẽ idẽ qꝺ
deꝰ ⁊ pñitas idẽ q pr̃. Si g accipiam⁹ ista qtu
oꝛ. s. deitatẽ deũ: prez: pñitatẽ. ꝓstat q ipsi deita
ti, put sic significat vt nã qda ñ ꝓuẽit rõ psone du
plr. p⁹ q2 ñ significat vt p se subsistẽs. ⁊ q2 ẽ cõe plі
b⁹ ⁊ psona significat distinctũ qd. Silr h nom̃ dꝺs
ñ hz rõnẽ psone: q2 q̃uis significet vt subsistẽs ñ
hz rõnẽ distinctiõis: q2 sic pr̃ ⁊ filꝰ ꝺuenũt i h q ẽ
deitas: ita ꝺueniũt i h qꝺ ẽ deꝰ. Sz vez ẽ q si tol
leret plũtas psonarũ: ⁊ p ꝑns cõitas h⁹ nois ꝺs:
h nomẽ deꝰ significaret psonã q̃dã distincta3 ab
oib⁹ aliꝭ naturis ꝓtatib⁹ eẽntialib⁹. vñ h nomẽ
deꝰ significaret vt psona q̃dã. Silr ẽt pñitas
cũ ñ significet vt qd subsistẽs nec vt distinctũ: sed
vt distinguẽs ñ significat q modũ psone. Simi
liter pr̃ q̃uis significet vt qd distinctũ ñ tm̃ signifi
cat vt subsistẽs i nã aliq: sz magis vt sbm cuidam
ꝓtati. vñ sic albũ de rõne nois sui ñ ẽ nomẽ psо
ne ita nec pr̃: sz inq⁹ pr̃ ⁊ deꝰ sũt idẽ ñ qꝺez sic ac
cñe ⁊ sbm: sz p oimodã rei dr̃iaz: sic pr̃ inq⁹ ẽ pr̃
deꝰ hz vt sit psona. Et iõ dico q psona i dinis si
gnificat rl'onẽ p mo⁹ sbe. ipsa. n. rlo q̃ ẽ distiguẽs
ẽ distinctũ: q2 pñitas ẽ pr̃. Et q2 psona significat
qd distinctũ exñs i nã aliq. iõ ꝓstat q significat re
lationẽ inq⁹ ipsa rlo ẽ ipsũ relatũ. ⁊ inq⁹ ipsũ re
latũ ẽ subsistẽs i tali nã: ⁊ iõ p3 q psona significat
rl'onẽ p mo⁹ subẽ ñ q̃ ẽ eẽntia sz q̃ est suppositum
hñs eẽntiã. Et ex h p3 q oẽs opiones fz aliquid
verũ dixerũt. q. n. dixerũt q ẽ eq̃uocũ ⁊ qñq; sigt
vnũ: qñq; aliꝺ, p tato verũ dixerũt: qꝺ cũ i p⁹ iclu
daꝰ ⁊, ꝑtas ⁊ hypostasis ⁊ eẽn⁹: ⁊ h ñ dinit realr i
ꝺo q sigt rl'onẽ l' hypostasiz sigt ẽt eẽntiã q̃ ẽ hipo
stas. ⁊ sigt ẽt ꝓtatẽ q ẽ ipz suppo⁹ distinctũ. vñ qñz
põt poni, p vno: qñq; p alio: sz h accidit p⁹ ex h q
i dinis oia pdcã vnũ sũt fz rẽ. Silr q dixerit q si
gnificat tm̃ hypostasiz: attẽderl mo⁹ fz quẽ signi

ficat nomẽ:q2 significat p mo᷒ ſbſiſtãꝫ i nã aliq̃ q̃
nis ſignificet ip3 diſtictũ qõ ẽ ipa rõ diſtiguens.
Silr q dixerit q̃ ſigit ſba3 i recto attẽderũt ſbam q̃
ẽ hypoſtaſis diſticta a ꝑetate. Qui ãt dixerũt e
ꝓ᷒:attẽderũt ſba3 q̃ ẽ eẽtia. Et q dixerũt q̃ ſigit hy
poſtaſi3 ꝛ ꝑetatẽ ponit circa eã nõ acceperũt hy
poſtaſi3 ex pte q̃ ſbſiſtit nãe dine vt ſigtur ḣ noie
dõs qõ idiſticte trib᷒ ꝓſonis quenit:ſ3 ex pte illa q̃
hypoſtaſis ẽ ipſa rõ diſtiguẽs hypoſtaſi3:q2 i dõ
idẽ ẽ diſtiguẽs ꝛ diſtictũ ꝛ eꝰ᷒.ꝓſideraueꝛt hypo
ſtaſi3 vl ſba3 q dixerũt q̃ ꝑetas ñ ponit circa ſba3
vt diſtiguẽs ipſã. Ad p᷒m g dõ:q aug. attẽdit ſi
gnẽ ꝓſone q̃ ᷒ ad mo᷒ ſignificãdi ꝛ ñ q̃ ᷒ ad id q̃
ſignificat:ꝛ iõ q̃uis ſignificet rõ q2 cũ ſigt p mo᷒
dũ ſbe:iõ dixit q ſignificat ſba3:ꝛ q2 vltr᷒ ſba in
dõ ẽ idẽ q eẽtia:iõ ꝓſequtur vt ſignificet ẽt eẽtiã
f3 q pr᷒ ẽ dõs ꝛ ẽt ipſa deitas. Et ꝑb ꝑz rñſio ad
2᷒m de diffinitione Boeti. Et ſilr ad 3᷒m:q2 q̃uis
ſignificat rõnẽ:ñ tñ ſignificat p mo᷒ rõnis:ꝛ iõdo
refert ſcõz nomẽ ad aliõ. Ad q̃rtũ dõ:q q̃d q̃
q̃rit de eẽntia vt cũ q̃rit q̃d ẽ hõ aial rõnale mõ
tale.q̃nq̃ q̃rit ipſũ ſuppo᷒:vt cũ q̃rit q̃d natat in
mari:piſcis ñdet.ꝛ ita ẽt fuit:ñſũ bẽticis q̃renti
b᷒ q̃d tres ꝓſone. Ad v᷒m dõ:q cũ dr̃ ꝓſona q̃ſi
p ſe vna ñ ſignificat vnitas eẽntial:ſ3 mag vnitas
ꝓſone q̃ ẽ ex ꝑetate:ꝛ iõ illa rõ ñ ẽ ad ꝓpoſitũ.
Et ꝑb ẽt ꝑz rñſio ad ea q̃ i ꝯrũ obiecta ſũt q̃ ꝓce
dũt q̃ ᷒ ad id qõ ſignificat ḣ nomẽ ꝓſona. Inueni
m᷒.n.i dinis q̃tuoz modos ſignificãdi.aliq̃d.n.ſi
gnificat abſolutũ p mo᷒ abſoluti:vt dõs.aliq̃d rõ
nẽ p mo᷒ rõnis:vt pr̃.aliq̃d abſolutũ p mo᷒ rõ
nis:vt põ gnãndi.ꝛ aliq̃d relatũ p mo᷒ abſoluti:
vt p᷒.ꝛ ḣ accidit inq̃ᷠ᷒ rõ eẽn᷑ ẽ ipſa ſba dina ꝛc̃.
D q̃rtũ ſic ꝓcedit:vr̃ q ꝓſona ñ ꝑdicet plr.
s vt.n.ex lra ḣr̃ eẽ tres ꝓſonas ẽ eẽ tria q̃dã.
ſ3 ñ ꝓcedit q pr̃ ꝛ filꝰ᷒ ꝛ.ſ.ſ.ſint tria ſ3 vnũ.
g vr̃ q ñ poſſint dici tres ꝓſone. D. ꝓſona ſigni
ficat exñs ſb᷑a᷑ i nã aliq̃.ſ3 diſtinctio ꝑetatũ ñ di
uerſificat id᷑ qõ ſba᷑ ẽ i nã aliq̃.g vr̃ cũ pr̃ ꝛ filꝰ᷒ ꝛ.ſ
ſ.ñ diſtinguant niſi ꝑetatib᷒ q ñ poſſint dici tres
ꝓſone. Itẽ ꝑetates ꝓſonales ñ mag ſba᷑ ſũt in
dõ q̃ ꝑetates eẽntiales:vt bonitas ſapia ꝛ hꝰ᷒.ſ3
ꝑetates eẽntiales ñ faciũt ꝓſonas plres.g nec ꝑe
tates relatie. D.ſic ḣ nom᷒ dõs ſignificat hñs nãz
dinã:ſic ḣ nomẽ ꝓſona ſignificat ſubſiſtẽs i dina
nã:ſ3 pp vnitatẽ dine nãe ñ ꝑt dici q ſint plres dꝰ᷒
g q nec eadẽ rõne ſunt plres ꝓſone. Cõtra ẽ qõ i
lra dr̃:ꝛ q cõis vſus ecc᷑hz. D.ḣ vr̃ p Rl. q dic
timẽtes vbi ñ ẽ tior rectetimerẽt ꝓſonas f3 ſba3
dici:ſi ꝓſona tñ eẽ ſubale ſignificaret nec aliq̃d ꝓ
ſignificaret c᷑ dic q multiplicant ꝓſone. Rñ. dõ
q ſic dcm᷒ ẽ ꝓſona dic aliq̃d diſtictũ ſbſiſtẽs i nã i
tellectuali.vñ vbicũq; ponunt aliq̃ diſticti bñtes
nãz itellectualẽ ponũt plres ꝓſone. Nec itereſt ad
plitatẽ ꝓſonaꝝ vtrũ hẽant eadẽ nãz nec ne. diſtio
n.nãe i plũb᷒ ꝓſonis i hoib᷒ accidit:tũ ex iperfecti
one nãe hũane q ñ ẽ ſuũ eẽ ſ3 accipit ip3 i ſuppo᷒
ſuo.vñ i diuerſis ſuppoit ẽ f3 diuerſũ eẽ: tũ ẽt ex
mõ diſtictiõis:q2 ꝓſone hũane diſtinguunt p mãz
q̃ ẽ ps eẽntie:vñ o3 q p mãz diſtictã vnã eẽtiã ñ
hie:quoꝝ neut᷒ ẽ i dinis ꝓſonis.vñ tres ꝓſone ſt
ſbſiſtẽtes i vna nã. Ad p᷒m g dõ q aug. accipit lar
go mõ tria ꝓ tres.ſic ẽt hyl.li.de ſyno. dicẽs q ꝓ
ſba3 ſt tria.p ꝓſonãtiã vnũ accipiẽs ſba3 ꝓ hypo
ſtaſi.l dõ q ñ ſt tria limp᷑:ſ3 tria q̃dã.ſ.tria ſuppo
ſita. Ad 2᷒m dõ q i creatur ꝙ diuerſitas ꝑetatũ ñ
facꝫ plres ꝓſonas:q2 ꝑetas ñ ẽ ꝓſona ſbſiſtẽs.ſ3 in
dinis ꝑetates ſt ipſe ꝓ ſubſiſtẽtes:q2 pr̃nitas ẽ ip
ſe pr̃ ꝛ eẽ pr̃ez ꝛ eẽ deũ ñ ẽ aliõ ꝛ aliõ eẽ.ñ.n.ẽ ali
q̃ eẽ pr̃is qõ ñ ſit eẽ filꝫ.ꝛ iõ ad nũz ꝑetatũ ꝓſo
liũ ſequtur nũs ꝓſonaꝝ. Ad 3᷒m dõ q ꝑetates eẽn
tiales ẽt ſt ſubſiſtẽtes:ſ3 tñ vna ñ hz rõnẽ q diſti
guat ab alia f3 rõnẽ:ſ3 ſolũ f3 rõnẽ:ſ3 ꝑetates re
latie bñt ḣ ex vtute oppõnis.vñ ſic pr̃ ẽ q̃d ſubſi
ſtẽs:ita ꝛ bon᷒.Sz pr̃ ꝛ filꝰ᷒ ẽ ali᷒ ꝛ ali᷒ ſubſiſtẽs:
ſ3 bon᷒ ꝛ ſapiẽs ẽ vn᷑ i idẽ ſubſiſtẽs.vñ õ ſingul᷑ p
ſonis oia iſta õñr:ꝛ iõ ꝑetates eẽntiales ñ faciũt
nũz ꝓſonaꝝ:q2 nũs ſequtur diſtictionẽ. Ad q̃rtũ
dõ q̃ noia ſbſtãtiua ñ recipiũt plalẽ niſi ex multi
plicatiõe for᷑a q̃ iponũt:ꝛ q2 deitas a q̃ iponit ḣ
nomẽ dõs ñ multiplicat:iõ nec ẽt ipſũ nom᷒ qõ a ta
li for᷑ iponit:ſ3 nomẽ ꝓſone iponit a for᷑ ꝓſonali
tat q̃ dic rõnẽ ſubſiſtẽdi nãe tali:ꝛ iõ vbi ſi plres
ſubſiſtẽtes ſt plres ꝓſonalitates ꝛ plres p᷑. Nõ ẽ
aliõ õo eẽ rẽ. Ih ñ dr̃ ſolũ q̃ ᷒ ad idẽptitatẽ rei da
ſic i õo ñ ẽnitſi vnũ eẽ:ſe ẽt f3 rõnẽ:q2 ex ḣ ipſo q
hz eẽ ſubſiſtẽs i nã dina p᷑i õo dr̃: iſtõ tñ c᷑ rõ p᷑
ꝙuenit ẽ rõ ꝓut ẽ ſubſiſtẽs diſticta cũ nih aliõ ra
le poſſũt poni i dinis:ꝛ ideo q̃ ᷒ ad modũ ſignifi
cãdi ꝓſona iẽ de ſubalibus q̃ ᷒ ad id qõ noie p᷑
i dinis ſupponit ptñet ad rõa. Nõ aliud dicim᷒ q̃
ſba3 pr̃is. Jvt tñ noie ſbe ñ eẽntia ſ3 hypoſtaſis i
telligat ḣ ſit ſẽſus. Pr̃ ẽ eẽntia dina. Ih magr õ ſuo
addit:q2 ex vbis aug.exꝑſſe ñ hr̃ ꝛ tñ q̃dãmõ ve
rũ ẽ ñ rõne ſignis noꝫ:ſ3 rõe idẽptitat rei q2 i di
nis ẽ idẽ hypoſtaſis q eẽntia f3 rẽ. Nõ vt illõ
diceret ꝛc̃. Jvr̃ q f3 ḣ ñ ꝑe dici pñt tres ꝓſone.
Sz dõ q õ deo nih ꝑe dici ꝓt ex vbis nr̃is q di
nã vitatẽ ꝓfcẽ exꝑmat:tñ p mo᷒ q̃ alia õ õo dici᷒
ẽt ḣ neceſſitate cogẽte i vſũ ſonis vẽit:cũ.n. p ſcp
turã cãonicã traditũ ñ iueniat ñ attẽtaſſẽt;tali mõ
ſonis vti niſi neceſſitas coegiſſ3.vñ neceſſitas ma
gis ẽ excuſatio ꝑſuptiõis q̃ ſtultat. Uerr᷒.n. co
gitat õs ꝛc̃. Jvr̃ falſũ q2 multa õ õo dicim᷒ oze q̃
coꝛde ñ itelligim᷒:vt ẽt.j.p Lhzy.bi. Sz dõ q
q̃uis ad talia q̃ itellm exceduũt coꝛ ñ ꝙueniat itelli
gẽdo vitatẽ:tñ p fidẽtz quã vbis ꝓfcẽ exꝑmẽ ñ vz
quõ tñ aliq̃d vl᷑ dr̃ q̃ itelligit vl eꝰ᷒.j.dicet di.37
Q2 ſcriptura ñ ꝺdic᷑. Ih vr̃ nih eẽ:q2 ſilꝫ᷒ ſcriptura
ñ ꝺdicẽt ſi dicẽm᷒ vnã eẽ ꝓſonã:ſ3 dõ q aug.ñ aſ
ſignat totã rõnẽ:q2 ḣ ñ ẽ cã q̃re ꝑe ꝛ vẽ dici poſſit
ſ3 q̃re fidei pietati ñ repugnat:vt ſic loq̃mur ꝑeta
te ſignis obſuata. Timuit dicẽ tres eẽntias ꝛc̃.
i eẽntia.n.ñ itelligit aliq̃d p qõ ad rõnẽ trahi poſ
ſit ſic iueniꝛ diſt᷑ p᷑.vñ plitas rer᷒ ñ ſaluaret in di
ſtictiõe rõnũ:ſ3 exigẽt diſſionẽ i abſolut. Cũ ḣ
dr̃ excludit ſingularis ꝛc̃. ſDyl.ex auctẽ iducta vlt
ꝓbare ꝛ vnitatẽ eẽntie ꝛ plitatẽ ꝓſonarũ. ex ḣ .n.
q pr̃ ſepatꝰ a filio noiat itelligit diſt᷑ ꝓſonaꝝ:ꝛ iõ
dic q ex ḣ excludit itelligẽtia ſingularis.ſ. ne de
us ſingularis ꝓutet.q.deitas i vno tñ ſuppoito
iueniat atq; mitti.q.ñ ſit ꝓſoꝛtiũ dinarũ perſona
rũ per vnionẽ amoꝛis.vnitatẽ aũt eẽntie ꝓbat ꝓ
ſequẽtis villonis:q2 q videt filiũ videt ꝛ pr̃z.

Quid ſignificet ḣis noib᷒.vnus duo vel
due:tres vel tria:trinus vel trinitas: plres vl
plitas: diſtictio vel diſtincte:cũ ḣis vtimur
de deo loquentes. Di.xxiiij.
Je diligẽter inqri oz cũ i tritate nõ
ſit diũſitas vel ſingltas vel multipli
citas vel ſolitudo q̃d ſignificet ḣis noib᷒.ſ
vn᷑ vel vna:duo vl due:tres vel tria: plres vl
plitas:diſticte vl diſtictio:cũ dr̃ vn᷑ de᷒ due
ꝓſone vel tres ꝓſone plres ꝓſone diſticte ſt p
ſone:vel cũ dr̃ diſtictio ꝓſonaꝝ:plitas ꝓſoa
rũ tritas ꝓſonaꝝ ꝛ hi᷒.videmur.n.ḣ dicẽtes
nũoꝝ q̃ztitates ꝛ rerũ;mltitudinẽ vl mltipli
citatẽ i dõ ponẽ.q̃d igit iſta ibi ſignificẽt ip
ſo dõ q̃ loqmur apiẽte iſinuare curem᷒.ſi di
ligẽter ꝓmiſſis auctũ vbis itẽdim᷒ vt dictoꝝ
itelligẽtiã capiam᷒ mag vl vſus hoꝝ vboꝝ
introduct᷑ rõe rẽouẽdi atq; excludẽdi a ſim
plicitate deitat q̃ ibi nõ ſũt q̃z ponẽdi aliq̃.
Quid p vnũ ſignificet cũ dr̃ vn᷑ de᷒.
Uz.n.dr̃ vn᷑ dõs multitudo deoꝝ ex
cludit:nec nũi quãtitas i dinitate ponit tãq̃z
ſi dicẽt dõs ẽ nec mlti ſt plres dij. Uñ amb.in
li.d tri.ait. Cũ vnũ dicimus deũ vnitas ex
cludit numerũ deoꝝ nec quãtitatẽ i deo po
nit:q2 nec numerus nec quãtitas ibi eſt.
Quo ſẽſu dr̃ vn᷑ ẽ pr̃ vel vnus eſt filius
Jmilr cũ dr̃ vn᷑ ẽ pr̃ vel vn᷑ ẽ filꝰ᷒ ꝛ hi᷒.
rõ dicti ḣ ẽ:q ñ ſũt multi plres vel multi filij
ita ꝛ d ſilib᷒. Itẽ cũ di᷒ plres eẽ ꝓſonas ſingli
tatẽ atq; ſolitudinẽ excludim᷒ ñ diũſitatẽ vl
multiplicitatẽ ibi ponim᷒:q̃ſi diceret ſiñ ſoli
tudie ac ſingltate ꝓſonaꝫ ꝓfitemur. Uñ hy
la.i.iiij.li.d tri.ſic ait. Dixit ds facia.ho. ad
ima.ꝛ ſi.no. Quero nũc an ſolũ deũ ſibi lo
cutũ exiſties:an bũc ẽmonẽ et᷑ itelligas ad
alterũ extitiſſe. Si ſolũ eẽ dicis ipſi᷒ voce ar
gueris dicẽti faciam᷒ ꝛ nr̃az.ſuſtulit.n.ſingli
tat ac ſolitudis itelligẽtiã ꝓfeſſio ꝓſortij:q2
aliqd ꝓſortiũ eẽ ñ pt ipſi ſolitario neq; ſoli
tudo ſolitarij recipit faciam᷒.nec aliẽo a ſe
dicẽt nr̃az.attẽde lector his vbis ꝛ vide q2
noie ꝓſortij plitatẽ ſignificauit.ꝓfeſſio g᷒ ꝓ
ſortij ẽ ꝓfeſſio plitatꝭ quã ꝓfeſſus ẽ dicens
faciam᷒ ꝛ nr̃az.plit᷑.n.vtrũq; dr̃.ſz hac ꝓfeſ
ſiõe plitatꝭ ñ diũſitatẽ vel multitudinẽ poſu
it:ſz ſolitudinẽ ꝛ ſingltatẽ negauit. Sic q̃q;
cũ dicim᷒ ꝓſonas plres vel plitatẽ ꝓſonaꝝ
ſingltatꝭ ꝛ ſolitudis intelligẽtiã excludim᷒.
Quid ꝓ tnariũ ſignificet cũ dr̃ tres ꝓſone
Ta ẽt cũ dicim᷒ tres ꝓſonas noie tna
rij ñ q̃ztitatẽ nũi i dõ põim᷒ vl aliquã
diũſitatẽ ſz itelligẽtiã ñ ad aliũ niſi ad ꝓpẽm
ꝛ filiũ ꝛ.ſ.ſ.dirigẽdã ſignificam᷒ vt ſit ḣ dci
itelligẽtia tres ꝓſone ſũt:vel tres ſũt pr̃ ꝛ filꝰ᷒
ꝛ.ſ.ſ.i.ñ tñ pr̃ nec tñ filꝰ᷒:nec tñ pr̃ ꝛ filꝰ᷒ i
deitate ſũt ſz ẽt.ſ.ſ.ꝛ ñ al᷑ ab his. Silr ñ tñ
ẽ ibi ḣ ꝓſona vel illa vel ḣ ꝛ illa ſz ḣ ꝛ illa ꝛ
illa ꝛ ñ alia:ꝛ ḣ ita foꝛe itelligẽdũ. aug. ſati
oñdit vbi dic q illo noie nõ diuerſitatez in
telligi voluit ſed ſingularitatẽ noluit.
Quid per duo cuz dicit᷑ ꝓſone due vel pa
ter ꝛ filius duo ſunt.
Jlr cũ dicim᷒ duo ſũt pr̃ ꝛ filꝰ᷒ ñ duali
tatꝭ q̃litatẽ ibi ponim᷒:ſz ḣ ſignificam᷒ q ñ
ẽ tñ pr̃ nec tñ filꝰ᷒ ſz pr̃ ꝛ filꝰ᷒ ꝛ ḣ ñ ẽ ille:ita
ꝛ de aliis hi᷒.ita ẽt cũ dicim᷒ pr̃ ꝛ filius ſũt
due ꝓſone ḣ ſignificam᷒ q nõ tñ pr̃ eſt ꝓſo
na nec tñ filius ẽ ꝓſona:ſz pr̃ eſt ꝓſona ꝛ fili
us eſt ꝓſona ꝛ hec non eſt illa.
Ex q̃ ſẽſu dr̃ i ꝓſõis diſtict vl ꝓſõe diſticte
Uz ãt dicim᷒ diſticte ſũt ꝓſone vel di
ſtictio ẽ i ꝓſonis ꝓfuſionẽ atq; pmix
tionẽ excludim᷒ ꝛ hãc ñ eẽ illã ſignificam᷒
Cũq; addim᷒ diſticte ſũt ꝓſone ꝑꝑetatibus
ſiue differẽtes ꝑꝑetatib᷒ aliã eẽ hãc ꝓſonaz
ꝛ aliã illã ſuis ꝑꝑetatib᷒ ſignificam᷒ ꝛ cũ di
cimus alq̃ ꝛ aliã ñ diũſitatẽ vel alienatiõez
ibi põim᷒:ſz ꝓfuſionẽ ſabellianã excludiu᷒
Quõ ibi accipiatur diſcretio.
Ta ẽt cũ dicunt diſcrete ꝓſone.vel cũ
dr̃ diſeretio eẽ i ꝓſonis eãdẽ itelligẽtiã faci
m᷒.eo.n.mõ ibi accipit diſtictio q̃ diſcretio
ꝛ ꝙgrue dr̃ ibi eẽ diſcretio vel diſtictio ñ diũ
ſitas vel diuiſio ſiue ſepatio. Uñ Amb.i li.
ꝓmo de tri. Nõ ẽ ipſe pr̃ q filius:ſz inter pa
trẽ ꝛ filium exꝓeſſa diſtinctio.
Quõ trinitas ibi accipiatur.
Uz ꝙo dr̃ tritas id ſignificari vr̃ qõ ſi
gnificat cũ dr̃ tres ꝓſone vt ſic ñ pt dici pr̃ ẽ
tres ꝓſone ꝛ filius ẽ tres ꝓſone.ita ñ debeat
dici pr̃ eſt trinitas vel filius eſt trinitas.
Qõ videt ꝓtrariuz ſupra dictis.
Jc ñ ẽ ꝑtermittẽdũ q cũ ſ dictũ ſit de
uz nec ſingularẽ nec multiplicẽ eẽ ꝓfitẽduz
idq; ſcõꝝ auctib᷒ ſit ꝓfirmatũ.in ꝺ᷒riũ vr̃ ſẽ
tire Jſido.dicẽs. Diſtiguẽdũ ẽ iter tritatẽ ꝛ
vnitatẽ. Eſt.n.vnitas ſimplex ꝛ ſingltis.trini
tas vo multiplex ꝛ nũerabilis q2 ẽ trinitas

vnitaſ triũ. Ecce vnitatẽ dicẽ eẽ ſingłarẽ ⁊ trinitatẽ mł̃tiplicẽ ⁊ nũabilẽ. Dz ad h dicim⁹ qz ſingłarẽ accepit ſicẽ alij accipiũt vnũ. mł̃tiplicẽ vo ⁊ nũabilẽ ſicẽ alij dñt trinũ. di.2ª

b Jc oiligẽter inqri oz.] Poſita diſſione dicit nox nominũ. ⁊ oñſo ꝙ q̃dã płalr i diniſ ꝓdicant: ⁊ q̃dã ſing⁹ tm̃. Inqrit magr̃ h de noib⁹ ſignificãtib⁹ vnitatẽ ⁊ pł̃alitatẽ q̃ſicẽ i ðo accipiant. ⁊ didicẽ p.o. i p⁹ deẽ. de ipſis noib⁹ ſignificãtib⁹ vnitatẽ ⁊ pł̃alitatẽ ſm ſe. i 2⁹ oñdit q̃liter ẽint ſignificãteſ pł̃alitatẽ pñt addi huic noi pſona: ibi Ꝑ. ꝓſideradũ.] xxv.oi. p⁹ i tres. i p⁹ mouet qõnẽ. i 2⁹ ſoluit eã. Si diligẽter ꝓmiſſis.] i 3⁹ ſoluit q̃dã obiectionẽ: ibi Hic ñ ẽ pretermittẽdũ.] Si diligẽter ⁊c. h ſoluit qõnẽ. ⁊ circa h tria fac. p⁹ ponit ſũmã ſoł̃onis i gnãli. 2⁹ ſpecificat q̃⁹ ad noĩa ſignificãtia vnitatẽ: ibi Luz. n. oz vn⁹ de⁹. 3⁹ q̃⁹ ad noĩa ſignificãtia pł̃alitatẽ: ibi Jtẽ cũ dicim⁹.] Circa p⁹ duo fac. p⁹ oñdit q̃d ſignificet h nomẽ vn⁹ q̃n tino eẽntiali adiũgit. 2⁹ q̃d ſignificet q̃n tino pſonali adiũgit: ibi Sił cuz oz ⁊c.] Jtẽ cũ dicim⁹. h oñdit q̃d ſignificẽt i ðinis noĩa ptinẽtia ad pł̃atẽ. Et circa h tria fac. q̃dã. n. noĩa ptinẽt ad pł̃atẽ ſignificãtia ipſa pł̃atẽ: quoz ſignificationẽ p⁹ exꝑmit. q̃dã vo ſignificãt id qõ eſt ꝑn⁹ pł̃atis: ſicẽ diſtinctio ⁊ diſcretio quoz ſignẽ 2⁹ exponit: ibi Lũ aũt dicim⁹ diſtincte.] q̃dã vo ẽ q̃ ſi ptinẽs pł̃atẽ ſicẽ h nomẽ trinitas: qõ ẽ collectiũ pſonarũ: ⁊c ſignẽ 3⁹ explanat: ibi Lũ vo oz trinitas Circa p⁹ duo facit. p⁹ expõit noĩa ſignificãtia pł̃atẽ i cõi ſicẽ h nomẽ pł̃es. 2⁹ noĩa ſignificãtia pł̃atẽ i ſpãli. ibi Jta ⁊ cũ dicim⁹ ⁊c.] vbi p⁹ exponit nomẽ ptinẽs ad ẽnariũ pſonarũ. 2⁹ no⁹ ptinẽs ad biariũ. ibi Sił cũ dicim⁹ duo ſũt pa.] ñ. n. alia ſpẽs nũi i deo inuenit. Lũ aũt dicim⁹. h exponit noĩa ſignificãtia id qõ ẽ ꝑn⁹ pł̃atis. ⁊ p⁹ nomẽ diſtinctionis. 2⁹ nomẽ diſcretionis: ibi Jta ẽt cũ dicunt ⁊c

Jc q̃runt duo. p⁹ de noib⁹ ſignificã. Qõ.

b ſtib⁹ vnitatẽ ⁊ pł̃atẽ i ðinis: 2⁹ de noib⁹ ſignificãtib⁹ ea q̃ ſũt pł̃itati annexa. Circa p mũ q̃runt q̃tuor. p⁹ an vnitas ſit i ðinis vt ðs vere vn⁹ dici poſſit. 2⁹ vtrũ ſit ibi aliq̃s nũs. 3⁹ ſi vtrq; ẽ ibi vtrũ noĩa ſignificãtia vnitatẽ ⁊ pł̃itatez ꝓdicẽt aliq̃d poſitiẽ i deo vł̃ tm̃ remouẽdo vt i lra dr̃ q̃rto ſupponũt aliq̃d aliquo modo q̃d ſignificent vtrũ eẽntiam vel notionẽ.

a D p⁹ ſic ꝓcedit: vr̃ q; de⁹ ñ poſſit dici vnus ꝑn⁹. n. deẽinatũ alic⁹ gñis ñ inuenit niſi i hñtib⁹ nãz illi⁹ gñis: ſicẽ aia ñ inuenit niſi i reb⁹ viuenti b⁹: ſz vnitas ẽi gñe q̃titatis: ſicẽ ꝑn⁹ ſic ⁊ pũct⁹: g cũ q̃titas ñ ſit i deo: vr̃ q; nec vnitas. Ꝑ. ſz boe. vnitas ẽ põ ois nũs. vñ oẽs paſſiones nũoz iueniunt vnite i vnitate: ſz i deo ñ ẽ aliq̃ põ ad multitudinẽ nũi: g vr̃ q; ñ ſit ibi vnitas. Ꝑ. nihꝫ ꝓt dici vnũ niſi qõ ẽ i ſe ẽinatũ ⁊ diſtinctũ ab alijs. vñ vnitas ꝓſequit actũ fo⁹me ẽinatis. ſi de⁹ ñ ꝓt dici i ſe ẽinat⁹: nihꝫ. n. ẽ ẽinatũ niſi cui⁹ eẽntiã tãi circũplectunt qõ ðo ñ cõpetit: g vr̃ q; ñ poſſit dici vn⁹ Ꝑ. oẽ qõ ẽ v⁹ ẽ ꝓnũabile alic⁹: ſz ðs ñ ẽ ꝓnũabił alicui creature: tũ q2 creatura ⁊ de⁹ i nullo mõ ꝓueniũt: q2 h eẽt ꝓus vtroq; nec iueniunt aliq̃ ꝓnũare niſi q̃ i aliq̃ ꝓueniũt: ſicẽ dicim⁹ duos boies vł̃ duos equos: tũ q2 qõ alii ꝓnũat ẽ ꝑs pł̃atis reſultatis: ⁊ excedit ab ea: qõ deo ñ cõpetit: g de⁹ ñ ꝓt dici vn⁹. Lõtra ẽ qõ dr̃ Deut. vj. audi iſrł̃ dñs de⁹tu⁹ de⁹ vn⁹ ẽ. Ꝑ. fm phm illud q̃ mẽſurant oia q̃ ſũt alic⁹ gñis ẽ vnũ illi⁹ gñis: ſz de⁹ ẽ p⁹ quo mẽſurant oẽs ſube vt dicẽ Lõ. i. x. meth. g vr̃ q; ſit vnũ i gñe ſbe. Rñ. dõ: q; de⁹ ſũme ⁊ vł̃ſſime vn⁹ ẽ: fm. n. q; aliq̃d ſe hz ad idiſionẽ: ita ſe hz ad vnitatẽ: q2 fz phm ens dr̃ vnũ i eo qõ ñ didit: ⁊ iõ illa q̃ ſũt idiſa p ſe vi⁹ ſũt vnũ q̃ illa q̃ ſũt idiuiſa p accñs: ſicẽ alb ⁊ ſo2. q̃ ſũt tm̃ p accñs. ⁊ iter illa q̃ ſt vnũ p ſe vi⁹ ſũt vnũ q̃ ſũt idiſa ſimp⁹ q̃ q̃ ſũt idiſa reſpectu alic⁹ vł̃ gñis vel ſpẽi vel ꝓpr̃tiõis. vñ ẽt ñ dr̃ ſimp⁹ vnũ ſz vnũ vel i gñe vel i ſpe vł̃ ꝓpr̃tione. ⁊ qõ ẽ ſimp⁹ idiſũ dr̃ ſimp⁹ vnũ qõ ẽ v⁹ nũo Sz i iſtis ẽt inuenit aliq̃s gradus. aliq̃d. n. ẽ q; q̃⁹ uis ſit idiſũ i actu ẽ tm̃ diſibile põ: vel diſione q̃ntitatis vel diſione eẽntiali: vel fz vtrũq;. Diſiõe q̃titatis: ſicẽ qõ ẽ vnũ ptinuitate. Diſione eẽntiali ſicẽ i cõpoſitis ex fo⁹ ⁊ mã: vel ex eẽ ⁊ qõ ẽ. Diſiõe fz vtrũq; ſicẽ i nãlib⁹ co2pib⁹. ⁊ q; aliq̃ hoz ñ didantur i actu ẽ ex aliq̃ i eis ꝓter nãz ꝓpõnis vel diſionis: ſicẽ pz i co2pe celi ⁊ hi⁹: q̃uis ñ ſint diſibilia actu: ſũt tm̃ diſibilia itellectu. Aliq̃d vo ẽ qõ ẽ idiſibile actu ⁊ põ: ⁊ h multip⁹ ẽ. Qõdã. n. hz i ſui rõne aliq̃d ꝓter rõnẽ idiſibilitatis vt pũctũ: qõ ꝓter idiſionẽ ꝓ2tat ſitũ. Aliq̃d vo ẽ qõ nih⁹ aliud ꝓ2tat: ſz ẽ ipſa ſua idiſibilitas vt vnitas que ẽ ꝑn⁹ nũi: ⁊ tm̃ iberet alicui qõ nõ ẽ ipſamet vnitas ſ. ſbo ſuo. Uñ pz q; illud i quo nulla ẽ cõpõ ptiz Nulla dimẽſionis ptinuitas: nulla accñtiũ varietas. Nulli iberẽs ſũme ⁊ vere vnum ẽ vt ꝓcludit Boe. ⁊ ide ẽ q; ſua vnitas ẽ ꝑn⁹ oĩs vnitat⁹. ⁊ mẽſura oĩs rei: q2 illꝫ qõ ẽ maxime ẽ ꝑn⁹ i quolibet gñe: ſicẽ maxime calidũ oĩs calidi: vt dr̃. ij. meth. ⁊ illud qõ ẽ ſimpliciſſimũ ẽ mẽſura i quolibet gñe vt. x. meth. dr̃. Ad p⁹ g dõ: q; vnũ dup⁹ dr̃. ẽ. n. vnũ qõ ꝓuertit cũ ente: ⁊ ẽ vnũ qõ ẽ ꝑn⁹ nũi. loqn do de vno qõ ꝓuertit cũ ente ñ ẽ deẽinatũ ad gñs q̃titatis imo iuenit i oib⁹ entib⁹: ⁊ ſicẽ de⁹ ẽ ens ñ aliquo eẽ qõ ñ ſit ipſe: ita ẽt ẽ vn⁹ nõ aliq̃ vnitate q̃ ñ ſit ipſe ſz p eẽntiã ſuã: ⁊ iõ maxime vnũ ẽ. Loquẽdo aũt de vno qõ ẽ ꝑn⁹ nũi nõ põt trãſmitti i dinã ꝓdicationẽ q̃⁹ ad gen⁹ ſuũ q; ẽ q̃titas: ſz q̃tũ ad dñiaz ſuã q̃ ad ꝓfectionẽ ptinet: ſicẽ indiſibilitas: ⁊ p⁹ rõ mẽſurãdi vel aliq̃d hi⁹. Ad 2⁹ dõ: q; ſm Auicẽ. vnitas ⁊ numer⁹ q̃ ꝓſiderat ariſmetic⁹ nõ ſũt illa vnitas ⁊ multitudo q̃ iueniunt i oibus entib⁹: ſz ſolũ ſm q; iueniunt i reb⁹ mãlibus fz q; pluralitas cauſat ex diuiſione ptinui. ex h. n. pñt iueniri oẽs ille paſſiones i numeris: q̃ ariſmetici demõſtrãt: ſicẽ multiplicatio ⁊ aggregatio ⁊ hi⁹ q̃ fũdant ſupra diſionẽ ifinitã ptinui. vñ ẽ ifinitas i numero ſm phm i. iij. phy. ⁊ iõ ẽt talis vnitas eſt põ oĩs numer⁹. Nihilomin⁹ tm̃ itelligẽdũ ẽ q; i deo ẽ oĩs numer⁹ ſm potẽtiã nõ q̃dẽ paſſiuaz ſed actiuã ſm q; ipſe velut quiz cã p̃accipit i ſe oium nũz ſm Dio. put oia i ipſo dr̃ eẽ ſicẽ i ꝑn⁹ effẽ⁹ et exẽplari: ſz ſic ñ ꝓcedit obo. Ad 3⁹ dõ: q; ðs ẽ aliq̃d deẽinatũ i ſe: alꝫ ñ poſſẽt de ipſo negari cõditeſ alioz entiũ. n⁹ dr̃ deẽinatũ ens q2 aliq⁹ ẽino

finit⁹ ſit ſz q2 p excellẽtiã ſui eẽ qõ ẽ ſimpliciſſimũ additionẽ ñ recipiẽs ab oib⁹ alijs diſtinguit. Ad q̃rtũ dõ: q; q̃uis de⁹ ⁊ creatura ñ ꝓueniãt i aliq⁹ vno fm aliquẽ mo⁹ ꝓueniẽtie: tñ ẽ ꝓſiderare cõitatẽ analogie iter deũ ⁊ creaturam fz q; creature imitant ipſũ. put pñt. vñ aliq⁹ ꝓpr̃ ꝓnũari alijs reb⁹ vt dicat q; de⁹ ⁊ angł̃s ſũt due res: ñ tm̃ ſimp⁹ ⁊ ꝑe ſicẽ creature adiuicẽ ꝓnũant q̃ vni⁹ aliq⁹ vno ꝓueniũt. ⁊ ex h ñ ſequit̃ q; de⁹ ſit ps alic⁹ vł̃ q; ðs ⁊ angł̃s ſint aliq̃d mai⁹ q̃⁹ de⁹: ſz q; ſũt plures res

D 2⁹ ſic ꝓcedit: vr̃ q; i deo ñ ſit aliq̃s nũs. ſi

a cut. n. dicẽ Boe. li. de tri. h vere vnũ ẽ i quo ẽ nullus nũs: ⁊ loq̃tur de deo q̃ ſũme vnũ ẽ: g vr̃ q; ñ ſit i eo aliq̃s nũs. Ꝑ. fm Jſi. nũs dr̃ q̃ ſi nut⁹ nũs. i. diſionis: ſz i deo ñ ẽ diſio: g nec nũs

Jtẽ vbi iuenit nũs ⁊ paſſiones nũi ſz aggregatio ⁊ multi⁹ ⁊ hi⁹ q̃ ſũt paſſiones nũi ñ iueniunt in deo: g nec nũs. Ꝑ. nũs ẽ multitudo menſurata p vnũ vt dr̃. x. meth. ſz de⁹ ẽ mẽſura ñ mẽſurata: ſz oia mẽſurãs: g vr̃ q; nũs i ðinis ñ cõpetat. Lõtra ẽ qõ hr̃. i. Jo. iiij. tres ſũt q̃ teſti⁹ dãt ⁊c. ſz tres dicẽ aliquẽ nũz: g vr̃ q; ibi ſit nũs. Ꝑ. vbicũq; ẽ diſtinctio vł̃ diſcretio ibi ẽ aliq̃s nũs: ſz dicimus dinas pſonas eẽ diſcretas vł̃ diſtictas: g i ðinis pſonis ẽ nũs. Rñ. dõ: q; ſicẽ rõ vnitatis ꝓſiſtit i diſione: ita ⁊ rõ nũi vł̃ multitudis ꝓſiſtit i diſione vel diſtinctione aliq̃. vñ ea q̃ iuenim⁹ diſa ſimpl̃r dicim⁹ eẽ multa ſimp⁹. ⁊ q̃ iuenim⁹ diſa ſm q̃d dicim⁹ eẽ multa fz q̃d. iõ aũt ſimp⁹ attẽdit vł̃ fz eẽntiã ſiue, fo⁹mã: vł̃ fm q̃titatẽ ſeu mãz. vñ ea q̃ differũt fz eẽntiã dicim⁹ eẽ multa vt hoiez ⁊ lapidẽ ⁊ ſilr duas ptes linee iã diſe dicim⁹ duas lineas

Diſio aũt ſm q̃d ẽ q̃ attẽdit fz ꝑtes rei ſicẽ dicim⁹ hoiez albũ eẽ aliũ ⁊ diſtinctũ a ſe nigro: ⁊ ad h magis fz q̃d i illis i q̃b⁹ attẽdit diuerſitas rł̃onũ ſm rõnẽ tm̃: ſicẽ pũct⁹ ſi dr̃eẽ multip⁹ fz q; ẽ ꝑn⁹ pluriũ linearũ. Sciẽdũ ẽ igit q; i ðinis ñ ẽ nũs ſimp⁹ q̃ ẽ p diſionẽ eẽntie vł̃ q̃titatis. fz ẽ nũs quida. ſ. nũs rł̃onũ: ñ tm̃ rł̃onũ exñtiũ i deo ſm rõnez tm̃: fz realiter i ipſo ſubſiſtẽtiũ. vñ nũs dinaz ꝑſonarũ ẽ medi⁹ iter nũm q̃ ẽ nũs ſimp⁹: ⁊ nũm q̃ ẽ in rł̃one tm̃. Sicẽ pũct⁹ dr̃ multip⁹ ſcõm rõnẽ tm̃. ẽ eniz min⁹ de rõne numeri i numero ꝑſonarũ q̃ i numero ſimp⁹ ⁊ plus q̃ i numero q̃ ẽ ſcõz rõnem tm̃. Si aũt cõparem⁹ numerũ ꝑſonarũ ad numerũ ꝓpetatũ abſolutarũ q̃ ẽi creaturis habebũt ſe ſicẽ excedẽtia ⁊ excedſa. Si. n. attẽdat rõ diſtinctionis iuenit maio2 diſtinctio i ꝓpetatib⁹ abſolutis creaturarũ quã i ðinis ꝑſõis: q2 colo2 ⁊ ſapo2 diſtinguunt ſcõz aliud ⁊ aliud eẽ accñtale: ſz i ðinis pſonis ẽ vnũ ⁊ idẽ eẽ triũ pſonarũ. Si autẽ ꝑſideret pfectio diſtinctoz ſic numer⁹ pſonaz excedit: q2 rł̃ones i ðinis ſũt ſubſiſtẽtes pſone. vnd ad numerũ rł̃onũ ſeq̃tur numer⁹ pſonarũ: nõ autẽ ad numerũ ꝓpetatũ i creaturis: q2 ꝓpetates i creaturis nõ ſũt ſubſiſtẽtes ſz tm̃ iherẽtes. Ad p⁹ igit dõ: q; Boe. loq̃tur de vnitate eẽntiali. ⁊ i eẽntia nullus numer⁹ cadit ſz i pſonis q̃ ẽt ñ ẽ numerus abſolute ſz numer⁹ q̃dã. Ad 2⁹ dõ: q; q̃uis diſio nõ ſit ꝑe i deo tm̃ ibi ẽ pſonarũ diſtinctio q̃ ſufficit ad rõnẽ talis numeri q̃lis i deo ponit.

Ad 3⁹ dõ: q; aggregatio ⁊ hi⁹ ſũt paſſiones nume

ri q̃ ꝓſeqũtur diſionẽ ꝓtinui vt Auicẽ. dicit: ⁊ hunc numerũ ꝓſtat i deo nõ eẽ. Ad q̃rtũ dõ: q; i numero abſoluto pł̃itas hz q̃ dã ꝓpõnẽ ⁊ aggregatõez q̃ ẽ min⁹ certa q̃⁹ vnũ qõ ẽ ꝑn⁹ ipſi⁹: ⁊ iõ nõ ſoluz q̃⁹ ad itellectũ: ſz ẽt q̃⁹ ad rẽ ẽ mẽſuralitas multitudis talis p vnitatẽ: ſz i numero rł̃onũ vel pſonarũ nõ ẽ aliq̃s ordo certitudis vel cõpõnis i re: ⁊ iõ numer⁹ i deo nõ ẽ multitudo mẽſurata niſi fo2te ſcõz acceptionẽ itellect⁹ tm̃: q̃ cõponit ẽt. q̃ ꝓpoſita nõ ſũt: ſcõm q; diuerſa ex eis itelligit: ſcõz qõ ẽt. ꝓpoſitiones affirmatiuas i ðinis formar.

D 3⁹ ſic ꝓcedit vr̃ q; vnitas ⁊ numer⁹ aliq̃d

a ponat i ðinis ⁊ nõ dicant ſcõz remotionem tm̃. ſi. n. p vnũ remouet aliq̃d non remouet niſi pł̃itas. ⁊ ſilr ſi p pł̃itatẽ remouet aliq̃d nõ remouet niſi vnitas. Si g vtrũq; dicat p remotõez tũc vtrũq; nõ erit niſi remotio remotionis: fz ꝓuatio ꝓuatiõis nihil ẽ niſi ſcõz itellectũ q̃ põt ſic multiplicare i iſinitũ ſicẽ dicẽ Auicẽ. g ſcõz h numerus ⁊ vnitas nõ eẽnt realiter i deo: ſz i rõne itelligẽtis tm̃: ⁊ ſic nõ poſſẽt dici plures pſone nec plures rõnes: qõ vr̃ hereticũ. Ꝑ. ois ꝓuatio vł̃ negatio diffinit ꝓ põz. ſi igit vnitas ꝓuat multitudinẽ vel numerũ i diffinitione vnitatis cadit numer⁹ vel multitudo. Jtẽ cũ multitudo dicat per remotionẽ vnitatis oz q; i diffinitiõe ei⁹ ponat vnitas. ⁊ ita erit circulus i diffinitione qõ nõ põt eẽ. q2 ſic idẽ erit ꝓus ꝙ poſteri⁹ noti⁹ ⁊ min⁹ notũ.

Ꝑ. ſi vnũ dicat ſcõz negationẽ dicẽt ꝙ negationẽ diſionis: vt dicẽ phs. Q⁹ vnũ ẽ qõ nõ didit: ſz diuiſio vr̃ itellectu ſuo hr̃e multitudinẽ: q2 oẽ diuiſuz ẽ multiplicatũ: g i diffinitione vnitatis cadit multitudo: nec vnq̃ põt diffiniri mł̃titudo niſi accipiat i diffinitione ei⁹ vnitas: g vr̃ q; erit circulus vt ꝓus. Ꝑ. ꝓuatio nunq̃ ꝓſtituit hitũ nec ep⁹. ⁊ ſimiliter nec affirmatio negationẽ: nec vnũ ꝺuoꝝ alterũ: ſz multitudo ꝓſtituit ex vnitatib⁹: g vr̃ q; vnitas nõ ꝓuet multitudinẽ nec ep⁹. Jtẽ q̃cq̃d dr̃ de deo ⁊ creatura nobiliozi mõ ẽi deo q̃ ſit in creatura: ſz numer⁹ ⁊ vnitas i creaturis nõ ſũt ꝙ modũ remotionis tm̃ ſz ꝙ modũ poſitionis cum numer⁹ ſit q̃dã ſpẽs q̃titatis ⁊ vnitas ꝑn⁹ illi⁹. et iterũ cũ ſe hẽant ſicẽ mẽſura ⁊ mẽſuratũ: g cũ nobili⁹ ſit eẽ q̃ ñ eẽ: vr̃ ẽt q; i deo poſitiẽ aliq̃d ꝓdicẽt.

Lõtra ſcõz ph⁹m. vnũ opponit̃ multitudini ſicẽ ꝓprie uatio bitui: ſz ꝓuatio nõ ꝓdicat aliq̃d poſitiue: g nec vnũ: ſz ex vnitatib⁹ ꝓſtituit numer⁹: g nec nũs aliq̃d poſitiẽ ꝓdicat. Ꝑ. ph⁹ dicẽ q; vnũ dr̃ ex eo q; ñ didit: ſz h ẽ negatio tm̃: g vr̃ q; vnũ nih⁹ poſitiue ꝓdicet ⁊. e. r. nec nũs ex vnitatib⁹ ꝓſtitut⁹.

Rñ. dõ. q; de q̃dditate vnitatis iuenit diuerſitas ⁊ iter ph⁹os ⁊ iter magr̃os. Aui. n. dicẽ q; vnũ q; ꝓuertit cũ ente ẽ idẽ qõ vnũ qõ ẽ ꝑn⁹ nũi. ⁊ multitudo q̃ ẽ nũs ẽidẽ q; mł̃titudo q̃ didit ens. ⁊ ſic vł̃ q; vtrũq; aliq̃d poſitiẽ addat ſuꝑ ea q̃b⁹ adiũgit: eo q; i vno itellr eẽ ñ ſo⁹ſicẽ i ſbo: ſz ſicẽ illꝫ q; claudit i ſtellu ſuo. vñ vnũ ẽ qõ dã eẽ qõ ñ didit. ⁊ iſtõ eẽ ñ dicẽ q; ſit eẽ ſbe: q2 ſic ñ iuenireſ i accñtib⁹ vnitas ⁊ nũs. nec ẽt ẽ eẽcõe ad ſubaz ⁊ ad accñs q2 ſic iuenireſ aliq̃s nũs q̃ nõ eẽt accñs: ſz dicẽ q; eſt eẽ accñtis: ⁊ p illud eẽ aduenies poſt eẽ cõpletuz ſube dr̃ ſuba vna: ſicẽ per eẽ albedinis dr̃ eẽ ſuba

alba:⁊ inde ꝓbat q numerus ẽ accñs tm̃:⁊ fm h vnitas dic̃ intẽtionẽ accñtalẽ ⁊ ex aggregatiõe talium intẽtionũ efficit nũs q ẽ spẽs quãtitat:⁊ hanc põm sequẽtes q̃dã theologi dicũt q vnitas ⁊ numerus trãsferunt i oiã ꝓdicationẽ ñ q⁹ ad eẽ accidẽtis vel q̃titat:ſz q⁹ ad rõnẽ ꝓpz vnitatis vl nũeri:⁊ ita positie aliq̃d in deo ꝓdicant: sic̃ scia ⁊ bonitas ⁊ alia q̃ sic de deo dicunt. Alij ꝓbi.ſ. Ariſ. auer. dicũt q vnũ ⁊ multa q̃ dicũt ens ñ sũt idẽ cũ vno qõ ẽ ꝑn⁹ nũi ⁊ cũ multitudie q̃ ẽ spẽs quãtitatis. ⁊ h rõnabile ẽ. ñ. n. ꝓuenta liq̃d ꝓtẽtuz sub iferiozi eẽ oẽiam supiozis. sic̃ rõnale ñ ẽ oẽia subẽ. vñ nec multitudo q̃ ẽsub q̃titate ꝑt eẽ oẽia ens simp⁹. dicũt q vnũ q ꝓuertit cũ ente nihil positie addit ad id cui adiũgit. eo q res ñ dr vna eẽ p aliquã disp̃nẽ additã qz sic eẽt abire i ifinituz ista ẽt disp̃ cũ sit vna p aliquã alia vnitatẽ vna esset: vñ dicũt q vnũ claudit i itellectu suo ens cõe. ⁊ addit rõnẽ ꝓuationis vel negationis cuiusdam sup ens. ſ. idiuiſionis: vñ ens ⁊ vnũ ꝓuertunt sic q̃ sũt idẽ re: ⁊ differũt p rõnẽ m̃ fm q vnũ addit negationẽ sup ens. vñ si ꝓsideret rõ vnius q⁹ ad id qõ addit supza ens ñ dic̃ nisi negationẽ tm̃: ⁊ eaꝺ rõne multitudo ñ addit supza res multas nisi rõnẽ quãdã. ſ. diſionis. sic̃. n. vnũ dr ex eo qõ ñ diuidit: ita multa dicunt ex eo qõ diduntꝰ. Ꝑ. autez rõ diſionis fm quã aliq̃d ab aliq̃ distiguit ẽ in affirmatione ⁊ negõne: ⁊ iõ multitudo dic̃ i rõe sua negõnẽ fm. ſ. q multa sũt: quoꝝ vnũ ñ ẽ alteruz ⁊ hꝰ diſionis h mõ accepte i rõe multitudiſ. Negõ ꝓportat i rõne vni⁹. ⁊ sic accepta vnũ ⁊ multa sũt ꝺ pmis oẽ entis fm q ens dicit i vnũ ⁊ multa ⁊ i actũ ⁊ i põm. vñ sic accepta nõ deſinant ad aliqꝺ gen⁹: ⁊ sic h multitudo sic accepta ñ ẽnũs q̃ ẽ spẽs q̃titat: nec h vnũ sic acceptũ ẽ vnũ qõ ẽ ꝑn⁹ nũi ſz fz ꝓdictos phos Ariſ. Auer. Aui. vnũ fm q ẽ ꝑn⁹ nũi ponit aliq̃d additũ ad eẽ. ſ. eẽ mẽsure. cuius rõ p⁹ inueniť i vnitate: ⁊ deide ꝓñť i alijs nũis: ⁊ deiceps de q̃titatiꝝ ꝓtinuis: ⁊ deide trãslatũ ẽ h nomẽ ad alia oia gnã. vt dic̃ phs. x. metha.

Quidã vo mediũ iter vtrũq; tenẽt ꝓsetiẽtes Ariſ. i h q vnũ qõ ꝓuertit cũ ente ñ aliq̃d addit põť ⁊ supza id cui adiũgit. Auic. vo i h q dic̃ vnũ fz q ẽ ꝑn⁹ nũi: ⁊ fz q cõuertit cũ ente eẽ idẽ ⁊ ñ differre nisi rõne: ⁊ sic fz cos nõ addẽ aliq̃d positie supza id cui adiũgit. cũ. n. vnũ sequat actũ forme distiguẽtis ex h q forꝝ dat eẽ hz vnũ qõ ꝓuertit cuz ente: ſz ex 2° actu forꝝ q̃ ẽ distiguẽ ab alijs hz q sit ꝑn⁹ nũi: ⁊ q cõputeť i gñe accñti: qz ista distinctio fz rõnẽ seqtur eẽ cõpletũ. ſz h ñ põt stare qz si vnitas q̃ ẽ ꝑn⁹ nũi dicať fz rõnẽ ꝓuationis. tũc ñ erit aliq̃d nisi i aia: ita ẽt nec nũs cui⁹ ẽ ꝑn⁹. vñ ñ posset eẽ spẽs i aliq̃ gñe. Est g̃ oẽia iter duas opiones ꝓmas. qz p⁹ ñ distiguit iter vnũ ⁊ multa ꝑut sũt in gñe quãtitatis: ⁊ ꝑut sũt ꝑme entis. Scꝺa aũt opinio distinguit vt dictũ ẽ: ⁊ hãc credo esse vioꝝ. Dico g̃ fz hãc q nũerus ⁊ vnitas fm q sũt i gñe quãtitatis ñ inueniunť nisi i qb⁹ inuenit cõmẽsuratio quãtitatis: vñ inuenit tm̃ i reb⁹ hñtibus quãtitatẽ ꝓtinuã. vñ phs dic̃ q numerũ cognoscimus diſione ꝓtinui: ⁊ h tm̃ nũerus ẽ subm arismetici, vt ẽt Auic. dic̃. vñ iste nũerus ⁊ vnitas nõ venit i diną p̃dicationẽ: ſz tm̃ vnũ ⁊ mꝝtitudo fz q sũt de illis q̃ ꝓsequunť vl⁹ ens: ⁊ ita hi⁹ tini nihil addũt i diniis fm rõnẽ supza id de quo dicunť ni si negationis rõnẽ tm̃ fm q magr dic̃ i ſra. Ad p⁹ g̃ dr: q i multitudine negatio ẽ fm q vna res distinguit ab alia p negationẽ: vñ i multitudine ẽ negatio vel ꝓuatio realis fm q vna res ñ dr esse alia: ⁊ hi⁹ distinctionẽ p negationẽ negat. Negatõ ꝓportata i rõnẽ vnitatis: vñ dico q negatio ista in q̃ ꝓficit rõ vnitatis ñ ẽ nisi negõ rõnis tm̃. ois. n. respect⁹ q̃ ẽ entis ad negationẽ vel ad ñ ens nõ ẽ nisi rõnis. vñ relo q̃ refert ens ad nõ ens nõ ẽ nisi tm̃ i rõne: ⁊ sili⁹ ꝓuatio q̃ de ente negať nõ ens ẽ in rõne tm̃: vt ꝓuatio ꝓuationis vel negõ negõnis ⁊ sic pz q ñ ponimus distinctionẽ i diniis ꝑsonis fm rõnẽ tm̃: qz dicimus q vna ꝑsona realiter nõ ẽ alia. Ad 2ᵐ dr: q vt ex ꝓdictis pz vnũ ñ ꝓportat negõnẽ nisi i rõne. vñ fm rem magis se hz ad põm q̃ multitudo i q̃ ꝓportať realis negõ: fz quã res a re distinguit: ⁊ iõ vnum i itelleetu ẽ ꝓus q̃ multitudo: q̃uis scdz sẽsũ vel imagiatione sit eco uerso vt dic̃ phs: qz sic cõposita ꝓpria sũt simplicib⁹ ⁊ diuisa i diuisis: ⁊ iõ i diffinitione vnius ñ cadit multitudo: ſz illud scdm qõ ẽ ꝓus scdm itellectũ vnitate. p⁹. n. qõ cadit i apphẽsione intellectus ẽ ens ⁊ ñ ens: ⁊ ista sufficiũt ad diffinitionez vnius scdz q̃ itelligim⁹ vnũ eẽ ens i quo nõ ẽ distinctio p ens ⁊ ñ ens. ⁊ h. ſ. distincta p ens ⁊ non ens ñ hnt rõnẽ multitudis nisi postq̃ intellectus vtrisq; attribuit intẽtionẽ vnitatis. ⁊ tũc diffinit mꝝtitudinẽ id qõ ẽ ex nũis: quoꝝ vnũ ẽ alterũ: ⁊ sic i diffinitione multitudis cadit vnitas lz nõ ex⁹.

Ad 3ᵐ dr: q h ẽ va diffinitio vni⁹: vnũ ẽ ens qõ ñ diuidit. q̃uis Auic. nitať cã ip⁹obare rõne iducta. ẽ. n. duplex diuisio. ſ. diuisio scdm q̃titatez. ⁊ talis diuisio ꝓsequtur rõne multitudis eo q rõnez multitudis cõiter accepte seqtur rõ numeri, put ẽ spẽs quãtitatis scdm q addit rõnẽ mensure. vñ dic̃ phs. x. metha. q numerus ẽ multitudo mẽsurata p vnũ ⁊ rõnẽ nũeri seqtur itelligi⁹ diuisionis ꝓtinui. rõ. n. diuisionis q̃titatis ⁊ mẽsure scdz Lom. x. metha. ꝑus iuenit i quãtitate discreta q̃ in quantitate ꝓtinua: ⁊ talis diuisio nõ ponit i diffinitione vni⁹ qõ ꝓuertit cũ ente. Est ẽt qdã diuisio scdm formã vel eẽntiã scdm q vna res p formã suã diuiditur ab alia. ⁊ ista diuisio p⁹ inuenit i affectione ⁊ negatione q̃ scdz itellectũ ꝓcedit rõnẽ vni⁹ vt dictũ ẽ: ⁊ sic pz q ñ erit circulus in diffinitione. Ad q̃rtũ dr: q vnũ dr. ſ. q ẽ ꝑn⁹ nũi: ⁊ cõuertit cũ ente loquẽdo de nuo q ẽ ꝑn⁹ numeri vt dictũ ẽ ponit aliq̃d additũ supza ens qõ diuidit. vñ. ſ. rõnez mẽsure. vñ h vnũ põt ꝺupliꝛ ꝓsideran. aut scdz id qõ ẽ. aut scdz id qõ ꝓsequtur ad itellectũ ei⁹. ſ. relationẽ q̃dã. Si 2° sic opponit multitudini numerali relatiue: sic̃ ꝑn⁹ ad ꝑncipiatũ: sic̃ pũctus ad lineã: ⁊ sic̃ ps ad totũ: ⁊ magis ꝑpe sic̃ mẽsura ad mẽsuratũ. Si p⁹° tũc ꝺupliꝛ: qz vel ꝓsiderabit ipz vnũ cũ ꝑcisione. ſ. q ẽ tm̃ vnitas: ⁊ sic bẽbit diſperatã oppositionẽ mẽsure ad alios nũeros. q̃lz. n. nũerus scdm q̃dditatẽ sue ſpẽi hz ſpãlẽ rõnẽ mẽsure sic̃ spẽs oppositelsũt diſpate. ⁊ tal⁹ oppositio reducit ad cõtrarietatẽ sic̃ ꝑn⁹: qz spẽs diſperate

distinguunt oẽs ꝺ:ẽs qb⁹ p⁹ oidit gen⁹ vt ꝓbatur meth. x. vl⁹ sine ꝑcisiõe ⁊ sic vnitas nullã oppõez hz ad nũz: ſz ẽ ꝓstituẽs ipz. ⁹ Si ãt loq̃mur ò vno qõ ꝓuertit cũ ente: sic vnũ hz rõz ꝓuatoiſ vt dcm̃ ẽr⁹ diſtiõis q̃ saluat i mꝝtitudie: ⁊ ita opponet multitudi: sic̃ ꝓuatio hitui vt dicit phs. x. meth. vñ ẽt eq̃le opponit mag⁹ ⁊ puo sic̃ ꝓuatio: n⁹ vnũ ẽ ꝓuatio illi⁹ multitudis quã ꝓstituit. ſz multitudis q̃ negať ẽr i ipso qõ dr vnũ. ñ. n. de rõne sua vnũ ꝓuat oẽz diſionẽ: ſz sufficit ad rõnẽ ei⁹ q̃cũq; dio remouear: ⁊ ide ꝑt eẽ q vnuz ẽps multitudis: ⁊ q ipsa mꝝtitudo dr quodãmõ vnũ, put fm aliq̃d ñ dicit malũ ñ ẽ oio exps boni: qz ñ ꝓuať qõlz bo⁹ p ma lũ. Ad v⁹ dr: q mꝝtitudo nũal⁹ q̃ ẽ spẽs q̃titatiſ ponit aliq̃d i creatur. h ãt ñ trãsfert i diną nisi fõte fz rõnẽ distinctiõis quã hz ex rõe mꝝtitudis simp⁹. Multitudo vo q̃ dicit ens ñ addit accñs positie supza ens: ſz rõez distinctiõis tm̃ fz q vna ñ ẽ altera. ⁊ sic ẽ ẽt i diniis.

a Ꝺ 4.ᵐ sic̃ ꝓcedit: vr q hi⁹ dictiões significẽt diną eẽntiã. q̃cꝺ. n. ad se dr i diniis ſba⁹ dr ⁊ eẽntiã significat. ſz hi⁹ dictiões fz suũ nom̃ ñ referunt ad aliꝺ ſz ad se dñr: g̃ sẽ eẽntialia. Ꝑ. fm Boe. oia ꝑdi⁹ mutant i ſba z cũ i diną ꝑdicatione venerit ꝑter ad aliq̃d. ſz nũs ⁊ vnitas vident ad q̃titatẽ ptinẽ: g̃ sẽ eẽntialia. Si dl. q sigñt eẽntiã qñ adiũgunť tino eẽntiali: vt cũ dr vn⁹ os ⁊ notione qñ adiũgunť psonali: vt cũ dr vn⁹ pr̃. Cõtra q̃cũq; dñr ñ fz vnã rõz eq̃uoce dñr: ſz ñ ẽ eaꝺ rõ vnitatꝭ psonaꝭ ⁊ eẽntialiꝭ: sic̃ nec ẽ eaꝺẽ rõ distinctionis psonaꝭ: g̃ vr q eq̃uoce de eis dicanť. Ꝺ v⁹ ptinet ad eẽntiã vñ dicim⁹ q pr ⁊ filiꝰ sꝭ v⁹ ꝑp eẽntie vnitatẽ: ſz cũ mꝝtitudo ꝓstituať ex vno ad qõcũq; gen⁹ ptinet sigñ vni⁹ ⁊ sigñ mꝝtitudis: g̃ vr q ẽt oia noia significãtia distinctionẽ vl⁹ plitatẽ significãt eẽntiã. Cõtra q̃cꝺ eẽn⁹ dr de singlis psonis ꝑdicaꝭ. ſz tini nũales ñ ꝑdicanť de pr̃e. ñ. n. ꝑt dici q pr̃ sit duo l⁹ tres: g̃ vr q ñ significẽt eẽntiã: ⁊ ita nec vnũ qõ ẽ plitaꝭ ꝑn⁹. Rñ. dr: qõ vt pz ex dicti i diniis ñ ẽ aliq̃ vnitas ⁊ multitudo nisi fm qõ vnũ ⁊ multa dicũt ens cõe. ⁊ h mõ vt dictũ ẽ ñ ad dũt aliq̃d supza ens de q⁹ dr vnitas vl⁹ multitudo nisi fz rõz. vñ sic ens cõit⁹ se hz ad absoluta ⁊ rla ⁊ sili⁹ distꝰ ⁊ idistꝰ q̃ fm rõnẽ addunť: ita ⁊ v⁹ ⁊ mꝝta dicũt ens cõe: ⁊ iõ fm q diuersis adiũgunť significãt eẽntiã vl⁹ notionẽ. vnitas. n. eẽntialiter ipsa eẽn⁹ diną fz q ẽ idisa. ⁊ vnitas psonaliꝭ pr̃is ẽ vnitas ꝑtaꝭ: fz q ñ ẽ disa: ⁊ sili⁹ multitudo l⁹ plitas psonarũ sꝭ ipse p⁹ fm q sꝭ distincte: ⁊ qz ñ ẽ ibi aliq̃ distictio eẽntiaꝝ: iõ nec aliq̃ plitas eẽntialꝭ. Ad p⁹ igit dr: q hi⁹ dictiones fz rõnẽ quã addũt eis de q̃b⁹ dñr ñ ponũt rõnẽ nec aliq̃d: ⁊ iõ fz noia q̃ ꝑponunť ab hi⁹ rõnib⁹ ñ referunt ad aliꝺ: ſz q̃⁹ ad illꝺ circa qõ ponit ista rõ pñt ipoꝛtare ⁊ absolutũ ⁊ relatũ. Ad 2ᵐ dr: q vt dcm̃ ẽ plitas ñ venit i diną ꝑdicatione ex multitudie q̃ ẽ spẽs q̃titatꝭ: ⁊ iõ rõ ñ ꝓcedit. Ad 3ᵐ dr q rõ vnitatꝭ ponit ens iditũ simp⁹. vñ abstrahit a quolz mõ distictionis vñ fm vnã rõnẽ cõez dr p⁹ vna ⁊ eẽntia vna q̃uis sit ñ vna rõ distinctiõis i spãli. vñ ex h ñ hz q eq

uoce ꝑdicať. Ad 4.ᵐ dr: q sic ens absolute dscũ itellr de sba: ita vnũ absolute dcm̃, put significat i neutro gñe. qõ sba tũ ẽ ipoꝛtat vnitatez absolute: significat vnitatẽ subẽ. ſz talꝭ vnitas ñ ꝓstituit nũs ꝑsonaꝝ: ſz ꝓstituẽt nũs eẽntiaꝝ si eẽt ibi. Sz i masculino gñe ñ significat vnitatẽ absolute ſz ponit vnitatẽ circa li⁹ cui adiũgit: qz adiectũ ẽ. vñ i poꝛtat vnitatẽ ꝓuenientẽ illi tino: ⁊ iõ cũ dr vn⁹ dr ipoꝛtat vnitatẽ eẽntialẽ. ⁊ cũ dr vn⁹ pr̃ ipoꝛtat vnitatẽ psonalẽ. ⁊ h vnitas ꝓstituit nũs ꝑsonaꝝ q̃ adr⁹ oz ptiet: ⁊ p h pz rñ. ad aliꝺ. qõ i ꝺr̃ũ obiciebat

Q.ij.

Ẽinde q̃rit de noib⁹ q̃ sũt plitati an-

d nexa. Et circa h q̃runt duo. p⁹ de hũs q̃ sehñt ad plitatẽ sic̃ ꝑn⁹. 2° de noie trinitat⁹ q consequtur plitatẽ. q. collectiõ.

a Ꝺ ꝑ⁹ sic ꝓcedit vr q i ꝺo sit diuersitas. sic̃. n vnũ ibi ſba facit idẽ: ita multitudo i ſba facit diuersitatẽ: ſz dic̃ hyl. q pr̃ z filiꝰ ⁊. ſ. sẽ qdẽ p ſbaz tria p⁹sonãtia vo vnũ: g̃ ẽ ibi diuersitas. Ꝑ. sic̃ vnũ dr ex eo q ñ dicit: ita multa l⁹ pla dñr ex eo q dicunt. ſz pr̃ z filiꝰ sẽ pleſ: g̃ vr q ibi sit diſio. Itẽ alienũ denoiať ab alio: ſz filiꝰ ẽ aliꝰ a pr̃e: g̃ pr̃ etiã dici alienꝰ. Itẽ vr q possit dici singlis: q singla re significat aliq̃d demõstratũ ſbiſtẽs i nã cõi: ſz h mõ ẽ pr̃. vñ. s. dixit Dam̃. q se hz sic̃ ididuuz: g̃ vr q possit dici singlar. Ꝑ. vr q possit dici vni⁹ p h qõ cãtat eccl̃ia. trinũ deũ vnicũq; cũ fauore ꝑdicat. Itẽ vr q ñ possit ibi eẽ discretio. Discretũ ẽ. n. qdã oẽia q̃titatꝭ: ſz i diniis ñ ẽ q̃titas: g̃ nec diſcretio. Et q̃rať gnãliť qd de hi⁹ possit ꝓcedi i diniis. Rñ. dr: q circa fidẽ trinitatꝭ fuerť due hẽses. ſ. arrỹ q iduxit plitatẽ eẽntie. ⁊ sabellỹ q abstulit plitatẽ psonaꝝ: quoꝝ vtrũq; ꝓcedit fides catholica: ⁊ iõ ea oz ꝓcedẽ q vtrisq; sũt psona. vñ circa ariũ 4.ᵐ ponit eccl̃ia. ſ. eẽntie vnitatẽ. ⁊ ex h ꝓfiteť deũ v⁹ ⁊ negat diuersitatẽ. 2° eẽntie ꝺine simplicitatẽ. ⁊ iõ ꝓfitet simplicẽ ⁊ negat multiplicitatẽ vl⁹ diſionẽ q ponit rõnẽ totiꝰ ptis q̃ simplicitati aduersant ⁊ sili⁹ sepationẽ. Tertio ponit silitudinẽ i nã deitatis, put significat vt forma q̃dã: ⁊ iõ pdicat filiũ silez pr̃i ⁊ negat alienũ qz alienũ dr q̃ ẽ extraneũ a nã alic⁹. Quarto ponit idẽsã vtutẽ ⁊ magnitudinem triũ psonarũ. ⁊ iõ ponit eq̃lẽ ⁊ negat diſparẽ vel i eq̃lẽ. Sili⁹ ꝺ sabelliũ q̃tuoz ponit. ꝓmo nãe cõicationẽ plib⁹ suppositi ⁊ iõ pdicat plitatẽ ⁊ excludit singularitatẽ. Scꝺo ponit q ista plitas ñ ẽ tm̃ rõnis sꝭ ẽt rei: qz sẽ tres res: ⁊ iõ pdicat discretionẽ: ⁊ excludit vnicũ. Tertio ponit i istis reb⁹ psonalib⁹ eẽ ordinẽ ordigis: ⁊ iõ pdicat discretionẽ q̃ ordinẽ quẽdã ipoꝛtat: ⁊ excludit cfusionez. Quarto ponit tres psonas. vnitas societate q̃dã amozis: q ẽ. ſ. ſ. ⁊ iõ pdicat psonãtiã vt pz ex hyl. ⁊ excludit solitudinẽ. Ad p⁹ igit dr: q vnũ i ſba, put significat eẽntiã facit idẽ. ⁊ sili⁹ mꝝtitudo i ſba q̃ ẽ eẽntia facit diuersũ. ſz ñ dic̃ hyl. q sẽ p ſbaz tria accipit ſbaz p hypostali ñ p eẽntia. Ad 2ᵐ dr q vbi ẽ nũs simp⁹: ibi ẽ diſio vel p eẽntiã vel p q̃titatez ſz talis nũs ñ ẽ i diniis ſz nũs q̃dã vt dictũ ẽ ⁊ ad istũ nũm sufficit distinctio rlõnũ. Ad 3ᵐ dr q q̃uis filiꝰ dicať aliꝰ a pr̃e ñ tñ of alienꝰ: qz h sonat i extraneitatẽ nãe. denoiať. n. alienũ ab alitate nẽ ⁊

l

ñ ab alietate ſuppoſiti. Ad 4^m^ dō: q̄ ꝑſona dīna ñ ꝓt dici ſinglis ꝑe: q: ſing'are ē c' eēntia ē icōicabilis. eēntia aūt ꝓtis ñ ē icōicabilis. Ad v^m^ dō q̄ rōe ocā ñ ꝓt ōs dici vnic^s^: ꝛ ſi iueniat ip:oꝑe accipiť vnic^s^ ꝑ vno. ꝛ ita gloſāde ſūt oēs auctes tales i qb^s^ aliq̄ō ꝓdict:oꝝ ponit. Ad 6^m^ dō: q̄ diſcretio ñ ſaluat i dīnis q̄ ^m^ ad rōnē q̄titatis. ſz ſolū q̄ ^m^ ad rōnē o:dinis. Ad qōnē ꝑz rñſio ꝓ ita dicta

D 2^m^ ſic ꝓcedit: vī q̄ trinitas ſit nomē eēnti a ale. d c q̄d. n. ad aliō ñ refert ē eēntiale: ſz trinitas �something nomē ſuū ē hī^s^: ḡ ↄ. D. d c q̄d ꝑ dicať de ſinglis ꝑſonis ꝛ de oīb^s^ ſil ſinglr ꝛ ñ ſplr ē eēntiale. ſz h nomē trinitas vī hī^s^ eē: q: trinitas dī q̄ſi triū vnitas: ꝛ illa vnitas ſignificat diuinaz eēntiā. vñ cū poſſit dici ꝑ ē eēn^a^: ꝛ vnitas eēn^a^ ꝓt dici q̄ ē vnitaſ triū. ꝛ ita qō ē trinitas. ꝛ ſilr filī^us^ ꝛ ſ. ſ. ꝛ hīj tres ſūt vna trinitas: ꝛ ñ ꝑles trinitates: ḡ vī q̄ ſit eēntiale. Sī dī. q̄ ñ: q: ē collēm ꝑſonarū. Cōtra ſz Ber. Jnt oēs vnitates arcē tz vnitas trinitatis. ſz iter oēs vnitates ē mio: illa quā ip:oꝑtat nomē collectm: ḡ vī q̄ ñ ſit collectm: ꝛ ita nī lo^s^ ſignificat rl'onē. Cōtra ē qō dic Boe. li. ō tri. q̄ ipſū nomē trinitaťi ad rl'onē ꝓtinet: ḡ ñ ē eēntiale. Rñ. dō: q̄ i noie trinitaťi ip:oꝑtat vnitas ꝛ numer^s^ q̄dā. ſz vnitas i dīnis dī dup^r^. ſ. vnitas eēntialis ꝛ vnitas ꝑſonalis. Uñ q̄dā dicūt q̄ nomen trinitatis ip:oꝑtat vnitatē ꝑſonalē: ꝛ ſm eos ſic exponiť trinitas. q. i. vnitas. q: ſūt ibi tres vnitates ꝑſonales. ꝛ ſm h absolute rl'onē ſignificat. Alij dicūt q̄ vnitas ip:oꝑtata ē vnitas eēntiaľ: ꝛ ſic iſti exponūt: trinitas. i. triū vnitas: ſic ēt Iſido^s^. i li'a exponit. Uñ ꝛ h vī icōueniēti^s^ eē cū nos a trinitate nom̄em^s^ dcū trinū: ꝛ ñ ꝓt dici ter vn^s^: q: cuz dī de^s^ vn^s^ ſignificať vnitas eēntialis. ꝛ ſm h trinitas ſignificat vtrūq̄z. ſ. vnitatē eēntie ꝛ diſtinctiōez ꝑſonarū. Ad p^m^ igiť dō: q̄ trinitas q̄ ^m^ ad id ad qō ſignificādū ponit ñ ſignificat rl'onē ſz nūz. vñ ſm nomē ad aliud ñ referť: ſz q̄ ^m^ ad ea' cē q̄ ponit nūs iſte i dīnis ſigtiꝑas rl'oes q̄ ſo^m^ i dīnis nūant ꝛ ñ addit aliq̄d. ſ. q̄ ſit ad aliq̄d ſz rē: niſi rōnē negatiōis vt dictū ē. ꝛ h ꝙuenit tritati. ſ. q̄ ſit ad aliq̄d ñ inq̄^m^ ē trinitas: ſz inq̄^m^ ē trinitas dīna. vñ hz rl'onē iplicitā. Ad 2^m^ dō: q̄ h ē falſa pī ē trinitas q̄uis. n. h nomē trinitas ꝓp modū ſignificādi qz ſignificat i abſtracto ſignificet vnitatē eēn^a^ i recto: ꝛ nūm ꝑſonarū i obliq̄ q̄ ^m^ ad etymologiā nois ꝑ ut dī trinitas triū vnitas. tñ q̄ ^m^ ad ipōnē nois ē e ↄ. Inpoſitū ē. n. nomē ad ſignificādū ab ipo numero q̄ i noie ip:oꝑtat. vñ q̄ ^m^ ad verā nois ſignez idē ſignificat cū dī trinitas: ac ſi diceret tres ꝑſone vni^s^ eēn^a^ ſic magr expōit. vñ ꝑz q̄ pī ñ ꝓt trinitas dici. ſilr tñ dī de^s^ ē trin^s^. ſigtur q̄ ē hīs tres ꝑſonas i vna eēn^a^. vñ li ōs ſupponit tē vl eēntiā vl ſuppo^m^ idiſtinctū. Ad 3^m^ dō: q̄ h nomē trinitas hz aliq̄d ſile cū noie collectio ñ tñ ē ve collectiuū. Jn collectio. n ē duo ꝓſiderare. ſ. multitudi nē eoꝝ q̄ colligunť q̄ ſimp'liť ꝑ eēntiā diſa. ꝛ id q̄ colligiť q̄ ē mima vnitas. ſz i noie trinitaťi ē eↄ qz illō i q̄ colligunť tres p^r^ē maxia vnitas. ſ. vnitas eēn^a^. p^r^aūt q̄ colligūť hīt mimū de rōe realˈm'liu dis: tñ ē aliq̄ ſiliťudo inq̄^m^ ē aliq̄s nūs ꝛ aliq̄ vnitas vtrobiq̄. vñ. s. dixit magr q̄ ē q̄ſi collectiuū.

Quia nec nūs nec q̄titas ibi ē. Jꝑ h ꝑz q̄ magr ītēdit q̄ vnitas ꝛ multitudo ñ ꝓdicať aliq̄d ſupad ditū reb^s^ q̄b^s^ adiūgunť niſi ſm q̄ ſūt i gñe q̄titaſ ꝛ h modo de deo nō ꝓdicanť. Faciam^s^ hoiem ad īma. ꝛ ſimi. tē. Jh eſt expoſitū ſupra. di. ij.

Quid ſignificet cū dicť pluraliter tres ꝑſone vel due perſone. Di. xxv.

Reterea ꝓſideradū ē cū h nomē ꝑſona vt ꝓdictū ē ſz ſubaz dicať q̄ ſit itelligētia dicti cū plr ꝑfert tres ꝑſone vl due ꝑſone. ꝛ cū dī alia ē ꝑ^s^ ꝓtis alia ꝑ^s^ filij alia ꝑ^s^. ſ. ſ. Si. n. i his locutiōibus ꝑſōe vocabulū eēntie itelligentiā faē: ꝑles eēntias ꝓfiteri videmur ꝛ ita plures deos. ſi vo eēntie ſigtōez ibi ñ tz. alia ē h^s^ nois rō cū dī ꝑ ē ꝑ^s^: vel filī^us^ ē ꝑ^s^. ꝛ alia cū dī ꝑ ꝛ filius et ſ. ſ. ſt tres ꝑſōe. ꝛ cū dī a^l^ē ꝑ^s^ ꝓtis a^l^ filij ꝛ h^s^

Qō vī ſz eēntiā dici alia ꝑ^s^ ꝓtis alia filij ſi ue tres ꝑſone. vt cū dī pať ē ꝑ^s^ filius eſt ꝑ^s^.

Erſona. n. vt ſup̄ ait Aug. ad ſe dī. ꝛ idē ē ↄo eē ꝑſonā qō eē ſicuti iↄ ē ei eē qō deū eē. Uñ maniſeſte colligiť q̄ eēntiaz dīnā ꝓdicamus dicētes ꝑ ē ꝑ^s^ filius ē ꝑ^s^. ſ. ſ. eſt ꝑ^s^. i. eſſentia. Et oio vnū ꝛ iↄ ſigtur no mie ꝑſone. i. eſſentia dīna cū dī ꝑ eſt ꝑ^s^ ꝛ ſi lius eſt ꝑ^s^ qō ſigtur noie deī cū dī ꝑ eſt de^s^ filius eſt deus. Jta etiā iↄ ſigtur cū dī deus eſt ↄs: ꝛ ↄs eſt ꝑ^s^. vtroq̄z. n. noie eſſentia dīna itelligiť qz vtrūq̄z ſm ſubaz dī. Cū vero dī ꝑ ꝛ filius ꝛ. ſ. ſ. ſūt tres ꝑſone qd noie ꝓſone ſignificamus an eſſentiā. Hoc. n. vī ſi ſup̄ poſita ꝟba Augu. diligenť ſcrutemur. Sup̄. n. dixit q̄ iō tres ꝑſonas dicimus qz id qō eſt ꝑ^s^ cōe eſt tribus. Et iſ qz pať eſt ꝑ^s^ ꝛ filius eſt ꝑ^s^ ꝛ. ſ. ſ. eſt ꝑ^s^. iō tres ꝑſone dicū tur: Uī ergo eādez tenē ſigtiōez h nomen ꝑ^s^ cū dī tres ꝑſone quā hz cū dī ꝑ ē ꝑ^s^ filī^us^ eſt ꝑ^s^ ſpūs. ſ. eſt ꝑ^s^. qz vt oñdit Aug. h dī. i. tres ꝑſone ꝓp illud. i. qz id qō ꝑ^s^ eſt cōe eſt eis. Jd ergo qō cōe eſt eis patri ꝛ filio ꝛ. ſ. ſ vī ſigri h noie ꝑ^s^ cū dī tres ꝑſone.

Aliter videť poſſe oñdi q̄ ſm eſſentiaz dicatur ꝛ cū pluraliter ꝓfertur.

Liter eſt ꝓt oñdi q̄ ibi noie ꝑſone ſignificet eſſentia cū dī tres ꝑſone: vt. n. ſup̄ dixit Aug. ea neceſſitate diximus tres ꝑſonas. vt rñderemus querētibus qd tres / vel qd tria: Cū ergo q̄rit qd tres vel qd tria: ↄ ueniēt rñdet cū dī tres ꝑſone. At cuz q̄rit qd tres vel qd tria: ꝓ qd de eſſentia q̄rit. nō eniz iuenit qd illi tres ſint niſi eſſentia. Si g^s^

qōni recte rñdem^s^oz vt rñdēdo eēntiā ſigni cem^s^. aliogn ñ oñdim^s^ qd tres ſint. Si vero rñdentes eſſentiā ſignificamus ipſā eſſenti am ꝑſone noie itelligimus cū dī tres ꝑſone

Opinio quoꝝūdā qui putāt eſſentiā ſigni ficarī noie ꝑſone cuz dicimus tres ꝑſonas.

Ubuſdaz vī q̄ noie ꝑſone ſignificet eēn^a^ cū dī tres ꝑſone. ꝓꝑea qz Aug. dic iō dici tres ꝑſonas qz cōe ē eis id qō ē ꝑſōa vt ſit talˈ itelligētia. ꝑ ꝛ filī^us^ ꝛ. ſ. ſ. ſt tres ꝑſone. i. ſt tres id hītes cōe qō ē ꝑ^s^. i. tres ſt quoꝝ qſq̄z ē ꝑſona. i. eēn^a^. ſz quō iuxta hāc itelligētiā dī alia ē ꝑſona ꝑis alia filij. Et h ēt ita volūt itelligē. ſ. ali^s^ ē ꝑ ꝛ ali^s^ ē filius. id tñ cōe hītes qō ē ꝑſona. ꝛ h cōfirmat auctē aug. q i li. vij. de tri. ait tres ꝑſonas eiuſdem eēntie vl tres ꝑſonas vnā eēntiā dicim^s^: ñ āt tres ꝑſōas ex eadē eēn^a^ ñ dicim^s^ q̄ſi aliō ibi ſit qō eēn^a^ ē aliud qō ꝑſona. Hac auctē ꝛ ꝑ missis conant aſſerē i ꝓdicti locutionib^s^ no mie p^r^eēntiā ſignificare. Sz qd rñdebūt ad id qō ipſe aug. i li. de fide ad petrū dic. ſ. q̄ ali^s^ ē ꝑ i ꝑſona ſiue ꝑſonaľ: ali^s^ ꝑſonaľ filius: ali^s^ ꝑſonaľ. ſ. ſ. Quō. n. ali^s^ ꝑſonaliť pať ali^s^ ꝑſonaľ filī^us^: ali^s^ ꝑſonaľ. ſ. ſ. ſi i eē ꝑſonaz oio ꝙueniūt. i. ſi ꝑſona eēntie tm̄ itelligētiaz faē. Jō nob vī aliť h poſſe dici ꝓgruentius iuxta catholicoꝝ doctoꝝ auctoꝛitates.

Qō h nomen ꝑſona tripliciter i trinitate accipiť. ꝛ eſt hec vtilis ꝛ catholica doctria de perſona ꝛ perſonis.

Liēdū ē igiť q̄ h nomē ꝑſona multiplicē faē: ñ vnā tm̄ itelligētiā: ꝛ vt Boyl. ait i li. ō tri. itelligētia dictoꝝ ex cāū ē aſſumēda dicēdi: qz ñ ſmoni res ſz rei ē ſmo ſbiect^s^. diſcernētes ḡ dicēdi cās h^s^ nois. ſ. poſna ſignificationē diſtiguim^s^ dicētes q̄ h nomē. ꝑſona, ꝑꝑ ſz ſubaz dī ꝛ eēntiā ſigt ſic ſup oñdit aug. cū dī. ↄs ꝑ ē ꝑſona ↄs ē ꝑſona: q̄dā tñ neceſſitate vt ſup̄ dixit aug. trāſlatū ē h nom̄ vt plaliť diceret tres ꝑſone cū q̄rere tur qd tres vel qd tria vbi ñ ſigt eſſentiaz. i. nām dīnā q̄ cōis ē trib^s^: ſz ſubſiſtentias vel hypoſtaſes ſz grecos: greci qppe vt ſupra dixit aug. aliť accipiūt ſubaz. i. hypoſtaſiz aliť nos. Nos. n. eēntiā ſiue nāz dicim^s^ ſbaz ꝑſonas āt dicim^s^ ſic illi dicūt ſubas. i. hypoſtaſes. Si ergo nos ita accipim^s^ ꝑſonas vt illi accipiūt ſubas vel hypoſtaſes. At illi aliter accipiūt hypoſtaſes q̄z nos ſubaz. aliter n. nos accipim^s^ ꝑſonas q̄z ſubaz. Cū g^s^ dic m^s^ tres ꝑſonas ñ ibi ꝑſone noie eēntiā ſignificam^s^. qd g^s^ dicim^s^: dicim^s^ qa tres ꝑſone ſt i. tres ſubſiſtentie. ſ. tres entes: ꝓ quo gre ci dicūt tres hypoſtaſes.

Oñdit vba Aug. ꝙuenire huic ſententie

Th ſelus adiuuať ex vbis Augn. ꝑ miſſis ſi iteri^s^ itelligank: qz. n. ꝑ ē ꝑſona. i. eēntia. ꝛ filī^us^ ꝑſona ꝛ. ſ. ſ. ē ꝑſona: iō dicūtur tres ꝑſone. i. tres ſbſiſtētie tres entes. Nō. n. poſſet dici ſbſiſtētie vel entes niſi ſin gulus eoꝝ eēt ꝑſōa. i. eēntia: qz ergo eis cōe id qō ꝑſona ē. i. eēntia. iō recte dicunt tres ꝑſone. i. tres ſbſiſtētie vl ſbſiſtētes. vt ſic eēn^a^ q̄ ē eis cōe ve ac, ꝑꝑe ē: ita illi tres ve ac, ꝑꝑie ſbſiſtētie vel entes itelligant. Jō q̄z aug. cās dictoꝝ diſſerens dic tres ꝑſōas eē vnā eēntiā vl eiuſdē eēntie: ñ ex eadē eēn^a^ ne aliō itelligat ibi eē ꝑ^s^ aliō eēn^a^. Tres. n. ꝑſone. i. ſbſiſtētie vna ſt eēn^a^ ꝛ vni^s^ eēntie. ñ āt ſt vna ꝑ^s^ vel vni^s^ ꝑſone. ſz ꝑ aliq̄n ſm ſubaz dicať nā ſi h diceret ꝓſulo fieret in perſonis.

Obiectioni eoꝝ h rñdet q̄ nituntť ꝓbare ꝑſonas ſz eēntiā poſſe accipi: qz rñdemus q̄rentibus qd tres vel qd tria.

Q h āt qō illi dicūt cū q̄rit qd tres vl qd tria de eēn^a^ q̄rit: qz ñ inueniť qd illi tres ſint niſi eēn^a^ ꝑ h volētes nos iducē vt noie ꝑſone eēntiā itelligam^s^ cū rñdem^s^ tres ꝑſonas. ita dicimus ꝛ idubitabiliť verū ē qz ñ iueniť vnū aliq̄d q̄ illi tres ſint niſi eēn^a^ vnū n. ſ. illi tres. i. eēn^a^ dīna. Uñ vitas ait. Ego ꝛ ꝑ vnū ſumus. verūtñ cū q̄rit qd tres vl qd tria. ñ de eēn^a^ q̄rit nec ibi qd ad eēntiā refer tur: ſz cū fides catholica tres eē ꝓfitereť: ſic Jo. i epla canonica ait. tres ſt q̄ teſtimoniū pbibēt i celo. q̄rebať qd illi tres eēnt. i. an eſſēt tres res ꝛ q̄ tres res ſ q̄ noie illē tres res ſignificarenť. ꝛ iō loquēdi neceſſitate iuētū ē ad rñdēdū q̄ nomē p^r^: ꝛ dictū ē tres ꝑſōe Nō āt te moueat qō dixim^s^ tres res. ñ. n. h dicētes diuſarū rerū nūerū ponimus in tri tate: ſz ita tres res dicimus vt eaſdē eē vnaz q̄dā ſūmā rē ꝓſiteamur. Uñ aug. i li. ꝑmo de doctria xp̄iana ſic ait. Res qb^s^ fruēdū ē nos btōs faciūt. res ergo qbus fruēdū ē ſūt ꝑ ꝛ ſi. ꝛ. ſ. ſ. eadēq̄z tritas vna q̄dā ſūma res ē cōiſq̄z fruētib^s^ ea. Si tñ res ꝛ ñ rerū oiuz cā ſit ſi tñ ꝛ cā. ñ. n. facile iueniri pōt nomen qō tāte excellētie ꝙueniat niſi q̄ melius dī.

tritas ℔ vnus ꝺs. Sic ergo tres res dicunt ⁊ hec sit vna res: ita tres ſbſiſtẽtie dicũtur. ⁊ hec sit vna ſuba. Ecce oñſũ ẽ q̃ ſit itelligẽtia ℏ nois ꝓſona cũ dicimus tres ꝓſonas

Ex q̃ ſequ dicaꝫ alia ẽ ꝑ ꝑſ alia filij alia. ſ. ſ.

Unc iſpiciam' vtr fz eãdẽ rõnẽ ⁊ cãz dicaꝫ alia ẽ ꝑ ꝑſ alia filij alia. ſ. ſ. qꝺ vtiqz ſane itelligi ꝑt vt ſit ſenſus talꝫ. alia ẽ ſbſiſtẽtia vl hypoſtaſis ꝑſ alia ſubſiſtẽtia filij ⁊ alia ſubſiſtẽtia ꝑſ alia filius alia. ſ. ſ.

Quꝺ ℏ itelligant. aliꝰ i ꝑ ꝑ aliꝰ filius.

Eide q̃rit vtr fz eãdẽ rõnez accipia ẽ cũ ꝺr aliꝰ ẽ i ꝑ ꝑ aliꝰ i ꝑ filiꝰ aliꝰ i ꝑ ſ. ſ. ſiũ aliꝰ ꝓſõaliꝫ ꝑ aliꝰ ꝓſonaliꝫ filiꝰ aliꝰ ꝓſonaliꝫ ſ. ſ. Ad qꝺ ꝺicim' qz ⁊ ſi poſſit eoꝺ mõ accipi: ꝯgrueti' tñ ex rõe ꝺci alia variaꝫ itelligẽtia vt ℏ ꝓſone noie, ꝑpetas ꝓſone itelligaꝫ vt ſit ſenſus talꝫ. aliꝰ ẽ i ꝑ vl ꝓſonaliꝫ ꝑ. i. ꝑpetate ſua: aliꝰ ꝑ ẽ q̃z filiꝰ: ⁊ filiꝰ ſua, ꝑpetate aliꝰ q̃z ꝑ ẽ. ℙꝺnali. n. ꝑpetate diſtiguiꝫ hypoſtaſiꝫ ꝑſ ab hypoſtaſi filij: ⁊ hypoſtaſiꝫ filij filia li ꝓpetate diſcernit a ꝑſe: ⁊. ſ. ſ. ab vtroqz diſtinguit ꝓceſſibili ꝓpꝛietate.

Qꝺ fz hũc moꝺ i ꝓdictꝫ locutõibꝰ ꝑt accipi

Oc ẽt mõ ſane ꝑt accipi ꝓſõa i ꝑmiſſiꝫ locutiõibꝰ cũ ꝺr: alia ẽ ꝓſona ꝑſ alia filij alia. ſ. ſ. i. alia ẽ ꝓpetas q̃ ꝑ ẽ ꝑ alia q̃ filius ẽ filiꝰ alia q̃. ſ. ſ. ẽ. ſ. ſ. ita ẽt noie ꝓſone qꝺã ꝓpetates itelligẽ volũt cũ dicunt tres ꝓſõe ſz meliꝰ ẽ vt ſbſiſtẽtias vl hypoſtaſes intelligam' cũ dicim' tres ꝓſonas. Ex ꝓdict colligẽ q̃ nomẽ ꝓſone i tritate triplicẽ tz rõnẽ. ẽ n. vbi fac itelligẽtiã ẽntie ⁊ ẽ vbi fac itelligẽtiã hypoſtaſis: ⁊ ẽ vbi fac itelligẽtiã ꝓpetat

Auctoꝛitatibus ſcõꝝ oñdit qꝺ dixit.

Uod ãt fz ſubaꝫ dicaꝫ ⁊ eẽntiã aliq̃ ſignificet ſup̃ ex dict aug. apte oñdim'. Qꝺ vo ꝓ hypoſtaſi atqz ꝓpꝛietate accipiaꝫ ex auct' ſcõꝝ oñdi oꝫ ne ꝓiectuꝫ nris aliqꝺ auſi dicẽ videamur. Be ℏ Hiero. i expõne fidei catholice ad allippiũ ⁊ Aug. epos ita ait. Nõ ẽ ꝓ ſus aliqs i tritate q̃dus: nuſi qꝺ iſeri' ſupiuſue dici poſſit: ſz tota ꝺeitas ſui p fectiõe eq̃lis ẽ vt excepto vocabul' q̃ ꝑpetatẽ idicaꝫ ꝓſonarũ qcqꝺ ꝺ vna ꝺr ꝑ ꝺe trib' ꝺi g uiſſime põt itelllgi: atqz vt ꝓſutates arriuz vnã eũdẽqz dicim' tritatẽ ẽ ſbaz: ⁊ vnũ i tri b'ꝓſonis fatemur deũ: ita ipietatẽ ſabelliꝰ ꝺ clinates tres ꝓſõas ſb ꝑpetate diſtiguimus exꝓſſas ñ ipſũ ſibi ꝑez ipſũ. ſibi filiũ ipſũ ſi bi. ſ. ſ. cẽ ꝺicẽtes: ſz aliã ꝑſ aliã ꝓſ aliã filij aliã. ſ. ſ. cẽ ꝓſonã. nõ. n. noia tm̃ mõ ſz ẽt noiuz ꝓpetates. i. ꝓſõas l'ẽt vt greci exꝓmũt hypoſtaſes i. ſbas ꝓfitẽtur: nec ꝑ filij vl. ſ. ſ. ꝓſonã ali qñ excludit. nec ſilꝰ vl. ſ. ſ. ꝑſ nom̃ ꝓſonãqz ſcipit. ſz ꝑ ſp ꝑſ ſp ffilꝰ. ſ. ſ. ſp. ſ. ſ. itaqz ſba vnũ ſt ſz ꝓſõis ac noibꝰ diſtiguunt. Ecce ℏ apte ꝺicit Hiero., ꝓpetates eẽ ꝓſõas ⁊ ꝓſõas eẽ ſbſiſtẽtias. Uñ maniſeſtũ ſit qꝺ ꝺiximus ſ. ꝺſõe noie ſignificari ⁊ hypoſtaſiz ⁊, ꝓpeta tẽ. Jo. ẽt ꝺam. ꝓſõas ꝺicit eẽ hypoſtaſes ⁊ eas ꝺicit eẽ entes ita ingẽs. Jn ꝺitate vnã nãz ꝓfi temur ⁊ treꝫ hypoſtaſes fz ꝺitatẽ ẽtes. i. ꝓſõas

Retꝛa ꝓſiderãdũ ẽ.] Deciato Di.xxv.

ꝺ noibꝰ ſignificãtibꝰ vnitatẽ ⁊ ꝑſtatẽ in ꝺinis. ꝓñ ꝺetinat magr ꝺ noie qꝺ harũ diſtinctionũ ad diſtinctionẽ recipit ⁊ ꝑſalr ꝓſignificaturq̃lit ℏ poſſit eẽ. ſ. ꝺ ℏ noie ꝑ ꝺ qꝺ ſigni ficat qñ ꝑſalr ſignificat. ꝺicit g̃ ꝓs iſta i. ꝺ. i ꝑ inq rit vtrũ ſic ſingr ꝓlatũ ℏ nom̃ ꝑ ſignificat eẽntiã ita ⁊ qñ ꝑſalr ꝓſignificat. in 2ª ponit qõnis ſolonẽ ibi Quibuſdã vz.] Circa ꝑ duo fac. ꝑ mouet qõ nẽ. 2° iducẽ rõnẽ ad alterã ꝑtẽ: ibi ꝑ. n. vt ſupza ⁊c.] qõ ãt ſua q̃ſt ad duo ꝺeducẽ ſcõueniẽtia cũ. n. ꝓſo na i ſingli ſignificet eẽntiã vt ſupza ꝺixerat: aut in ꝑl ſignificat eẽntiã aut ñ. ſi eẽntiã g̃ vz q ꝺre ꝑlef ꝓſõas ñ ẽ aliꝺ q̃ ꝺre ꝑlres eẽntias. Si aliꝺ g̃ nom̃ ꝑ ẽ eq̃nocũ i ſingli ⁊ ꝑl: qꝺ vz ẽ iuſtratũ. Perſõa n. ⁊c.] ℏ ponit rões ad alterã ꝑtẽ. ſ. q tã i ſingli q̃ i ꝑli eẽntiã ſignificet q. n. i ſingli eẽntiã ſignificat ꝓbat ex hijſ q̃ ſupza ꝺixerat. q i ꝑli ẽt eẽntiã ſigni ficat ꝓbat duabꝰ rõnibꝰ. ꝓma talꝫ ẽ fz aug. cũ ꝺici mꝰ tres ꝓſõas ſignificam': id qꝺ cõe ẽ ꝑ ⁊ filio ⁊ ſ. ſ. ſz nihꝫ ẽ cõe eis niſi eẽntia: g̃ ſignificat eẽntia no mie ꝓſõe ꝑlit ſũpte. ſcõaz ponit ibi Alit ẽt ꝑt.] ⁊ ẽ talꝫ qꝺ q̃rit ꝺ eẽntia. Sz iterrogãtibꝰ qꝺ tres. rñſũ ẽ tres perſõe ꝑlit: g̃ ꝑlit eẽntiã ſignificat. Quibuſ dã vz ⁊c. ℏ ſoluit ⁊ circa ℏ duo fac. ꝑ ponit quo rũdã ſolonẽ ⁊ ipꝛobat eã. 2° ponit ſolonez ſuã: ibi Scieꝺ ẽ igit.] ſolo iſtoꝝ erat q ℏ nom̃ perſona i ꝑli ſignificaret eẽntiã: nec tm̃ ſeq̃baꝫ q eẽnt tres cſ ſẽtie. ſz q ꝑ ⁊ filiꝰ ⁊. ſ. ſ. ſt tres hñtes illud cõe qꝺ ẽ eẽntia. ⁊ ſilr exponebãt cũ ꝺr alia ẽ perſõa ꝑſ ⁊c. i. aliꝰ ẽ ꝑ a filio quoꝝ vtrq̃ ẽ perſõa. ſz magr i ꝺuc aliũ moꝺ loqueꝺi quẽ ñ ꝓt ſic expõnẽ. ꝺr. n. ab aug. q filiꝰ ẽ aliꝰ a ꝑẽ i ꝓſona vl ꝯſonalr. Sciẽ ꝺũ ẽ igit ⁊c. ℏ ponit ſuã ſolonẽ. ⁊ ꝑ ponit ſolonẽ 2° ex ſolone iduc q̃ꝺã ꝓclusionẽ q̃ epilogũ: ibi Ex ꝓdict colli. ⁊c.] Circa ꝑ duo fac. ꝑ exponit qꝺ ſi gnificet nomẽ ꝑ cũ pl'it ꝓferr adiũcto tino ñali. 2° qꝺ ſignificet qñ adiũgit tino ꝓtitio: ibi Nũc iſpi ciam'] ꝑ ponit expõnẽ. 2° rñdet ad rões i ꝓiũ fa ctas: ibi Et ℏ ſenſus adiu. ⁊c. Joic g̃ magr q ſolitu do q̃ uis iſingli ſignificet eẽntiã in pl'i ſignificat hypoſtaſiz vñ ſenſus ẽ tres perſõe. i. tres hypoſta ſes. ẽt ℏ ꝓfirmat auct aug. Et ℏ ſenſus. ℏ rñdet ad obones i ꝓiũ factas. ⁊ circa ℏ duo fac. ꝑ rñdet ad obões. 2° excludit q̃ꝺã ꝺubõnẽ: ibi Non aũt re mo.] ꝓma i duas fz duas rões, ſcꝺam ſoluit ibi

Ad ℏ ãt illi ⁊c. Nũc iſpiciam'. ℏ exponit ſignez ꝑ q̃n adiũgit tino ꝓtitio vt ẽ aliꝰ. ℏ ãt ꝓtigit ꝺup'. l ita q diſtictio ipoꝛet circa ꝓſonã: vt cũ ꝺr Alia ẽ ꝑ ⁊c.] ⁊ tũc ꝺic q ſigt hypoſtaſim: vl q ꝑ ꝺeſi gnet rõnẽ diſtictiõis: vt cũ ꝺr aliꝰ ẽ ꝑ vl ꝓſonalit ⁊c. ⁊ tũc ꝺic q ſignificat ꝑtatez: q̃ uis i vtroq ſi gnificari poſſit. Ex ꝓdict. ℏ ꝓcludit q nom̃ p triplr ꝺr: ⁊ ꝓfirmat auct Jo. ⁊ aliꝝ ſcõꝝ.

ℏ Jc q̃runt. 4. p° ꝺ diffinitõe ꝓſone. 2° vtr vni noce i ꝺo ⁊ i creaturis iueniat. 3° de cõitate ipſius reſpectu perſonarũ ꝺinarũ. 4° vtrũ tres ꝑ ſoe ſint tres res vel tres entes.

a D p° ſic, ꝓcedit. ⁊ ponit diffinitio ꝓſone a Boe. ll. de du. na. p° ẽ rõnal' nãe ididua ſuba vz q ℏ diffinitio ſit icõpetẽs. Diffinitio. n. ꝺz cẽ ꝯuertibil' cũ diffinito. ſz ratio ꝓſone iuenit i ꝺeo ⁊ i angel' ⁊ hoib'. ℏ ãt diffinitio ꝓſone ñ ꝓuenit ꝺinis perſõis: vt ꝺicit magr i ẽtio. x. ꝺi. g̃ vz q diffinitio ſit icõpetẽs. ꝺ. ſic diffinitio ſe ꝺz ad rẽ: ita ptes diffinitiõis ad ptes rei: ſz diffinitio ſigt rẽ diffini tã: g̃ ⁊ ptes diffinitiõis ſignificat partes rei: ſz i ꝺi nis p° ẽ ſimpler ñ hñs partes: g̃ talꝫ diffinitio ſibi ñ ꝓpeit. Jtẽ qꝺ ꝓdicaꝫ ꝺ aliq̃ i recto ñ ꝺz poni i diffinitiõe ei' i obliq̃. ſz itellectual' nã ꝓdicaꝫ de perſõa i recto. ꝺicim'. n. q ſoz. ẽ q̃ꝺã nã itellectual' vl ronal: g̃ vz q male ꝺr rõnal' nãe. ꝺ. ꝺẽia, ꝑa ali cui' gñis ñ iuenit extra gen' illꝺ ſz rõnale ẽ ꝺiam aial: g̃ ñ iuenit niſi i aialiꝫ: ſz perſona iuenit i an gel' ⁊ ꝺo q ñ ꝓtinent i gñe aialis: g̃ rõnale ñ ꝺz po ni i diffinitiõe perſõe. Jt perſona i aſſigne boe. ⁊ tullij coꝺdinat eẽntie ſbſiſtẽtie ⁊ ſube. ſz i ꝺo iꝺẽ ẽ nã ⁊ eẽntia: g̃ magis ꝺebuit ꝺre rõnalis eẽntie q̃ nãe. ꝺ. ididuationis ꝑn'ẽ mã: ſz i aliqꝺ' iuenit perſõa i qꝺ' nih ẽ ꝺ mã admin' i ꝺo. g̃ ididuũ ñ ꝺz poni i diffinitiõe perſõe. Jtẽ ſuba i vſu latinoꝝ eq̃nocat ad eẽntia ⁊ hypoſtaſiz: cũ ergo ꝺr perſõa ẽ ſba ididua. ſba ãt ponit ꝑ eẽntia aut ꝑ hypoſta ſi. ſi ꝑ hypoſtaſi. hypoſtaſis ãt ẽ ſba particularis aut ididua: vz q ſuperflue addit ididua. ſi ꝑ eſſen tia cũ iꝺiduatio ponaꝫ circa ſubaz: q̃ ididuatio in ꝺinis ẽ per diſtictionẽ ꝓpetat: ſeq̃ret q ꝓpetas diſti guit eẽntiã. Et ꝑ. cũ multiplicato diffinito multipli ceꝫ diffinitio: ſic plres hoies ſt plura aialia rõalia ⁊c. ſequet q plres perſõe ſt plres eẽntie: qꝺ vz icõ ueniẽs. ꝺ. perſõa aut ẽ nom̃ ſbe vel accidentis: ſz ñ ꝑt ꝺici q ſit nomẽ accñtis: q ſba ponit i ſua diffinitiõe i recto. ⁊ ℏ ẽt ꝑz per Boe. q ſeparat per ſonã a gñe accñtiũ: g̃ ẽ nomẽ ſbe: ſz accñtia nõ po nunt i diffinitiõe ſbe. cũ igit ididuũ noiet accñs q noiat ũtẽtionez q̃ꝺã ſic ⁊ nom̃ gñis ⁊ ſpẽi: vz q in cõueniẽter ponit i diffinitiõe perſõe q̃ſi ꝺãia ſbe.

R° ꝺo: q vt ſupza ꝺictũ ẽ ℏ nom̃ perſõa fz ſuã cõitatẽ acceptũ ñ ẽ nom̃ ũtẽtionis ſic ℏ nom̃ ſingu lare vel gen' ⁊ ſpẽs. ſz ẽ nomẽ rei cui accidit aliq ũtẽtio. ſ. ũtẽtio particular' ⁊ i nã ꝺeciata. ſ. itellectua li vel rõnali: ⁊ iõ i diffinitiõe perſone ponunt tria ſ. gen' illi' rei: qꝺ ſignificat noie perſõe ꝺũ ꝺr ſba ⁊ ꝺãia per qua ꝓbit ad nãm ꝺeclinatã i q̃ ponit res q̃ ẽ perſona i ℏ qꝺ ꝺr Rõnalis nãe. J ponit ẽt ali q̃ꝺ pertinẽs ad ũtẽtionez illã ſb q̃ ſignificat nomẽ perſone rẽ ſuã: ñ. n. ſignificat ſbam rõnalẽ abſolu te: ſz ſb itelligit ũtẽtio particularis: ⁊ iõ addit idiui

dua. Ad p° igit ꝺo: q ea q̃ ponunt i iſta diffinitiõe ꝓñ ꝺup' ꝓſiderari vel ſtricte ſz, ꝑtatẽ voca buloꝝ: ⁊ ſic patebit ñ ꝓuenit ꝺinis perſõis vt ꝺicẽ magr: vel large ⁊ ſic ꝓuenit perſone i q̃cũq nã in tellectuali ponit: ⁊ ita accipit Boe. vñ ẽt ibi inqrit diffinitionẽ perſõe ad oñendũ quõ i xpo ſit vna perſona i q̃ ꝓſtat ñ eẽ niſi perſona ꝺina icreatã.

Ad 2m ꝺo: q ſz auic. ꝺup' diffinitio põt ꝓſiderari. vel ſz id qꝺ ſignificat per diffinitionẽ vel ſz ũtio nẽ diffinitiõis. Si ꝑ° tũc idẽ ẽ ſignificatũ per dif finitũ ⁊ diffinitionez. vñ ꝺicit phs. iiij. metha. q rõ quã ſignificat nomẽ eſt diffinitio. ⁊ ſic diffinitio ⁊ diffinitũ ſt idẽ. ⁊ ℏ mõ ea q̃ ponunt i diffinitiõe i recto ñ ſt partes diffinitiõis rei per diffinitionez ſignificate ſic nec diffiniti. Si. n. cũ ꝺr aial rõnale moꝛtale aial eẽt pars hois ñ ꝓdicaret ꝺe toto cũ nu la pars ũtegralis ꝺ toto ꝓdicet. vñ aial ꝺicit to tũ: ⁊ ſimlit rõnale moꝛtale: ⁊ iõ hõ ñ ꝺr cẽ ex aia li ⁊ rõnali ⁊ moꝛtali: ſz ꝺr cẽ aial rõnale moꝛtale: ſz gen' ſignificat totũ vt ñ ꝺeſignatuz ⁊ ꝺãia vt ꝺe ſignãs: ⁊ diffinitio vt ꝺeſignatum: ſicut ſpẽs que diffiniunt. ꝛbi gr̃a. coꝛp' fin q ẽ pars aialis ⁊ ge nus ꝺiffert vt auic. ꝺicit. cũ. n. rõ coꝛporis i ℏ ſiſtat q ſit talis nãe vt i eo poſſint ꝺeſignari tres ꝺim̃ ſiones. ſi noiꝛ coꝛporis ſignificet res hi' vt in ea ſi poſſint ꝺeſignari tres ꝺim̃ſiones ſb hac ꝓditõ ne vt ſuperueniat alia perfectio q̃ cõpleat ipſã in rõne nobiliꝛi ſic ẽ aia ſic ẽ coꝛp' pars aialis ⁊ ſic nõ ꝓdicaꝫ de aiali. Si vo noiꝛ coꝛporis ſignificet res hñs talẽ nãm ex q̃cũq forma ipſã ꝓficiẽte vt poſſint i ea ꝺeſignari tres ꝺim̃ſiões: tũc coꝛp' ẽ gen' ⁊ ſignificabit totũ: q̃ q̃cũq forꝑ ſumet ſpãliſ ñ erit ex ℏ per qꝺ rõ coꝛpis ꝓditioꝺabat: ſz m̃ indi ſticte eo qꝺ ñ ꝺetinet vtrũ ex tali vel tali forma ꝺi ctã rõnẽ hẽat: ſz cũ ꝺr aiatũ ꝺeſignat forma p' quã talẽ rõnez recipit: q̃nis ẽt aliq̃ꝺ plus recipiat ab aĩa q̃ rõnẽ coꝛporis: ⁊ ita ꝺãia ẽ ꝺeſignãs: ⁊ tunc ſpẽs erit ꝺeſignatũ. ſz verũ ẽ q i cõpoſitis gen' ⁊ ꝺãia: q̃uis nõ ſint partes tñ a partiꝫ' rei fluũt: qꝛ gen' fluit a mã q̃uis ñ ſit mã: ⁊ ꝺãia a forma q̃uis foꝛ° ñ ſit ꝺãia ſz forma ſit ꝑn'illꝰ. ⁊ ſic diffinitio oñdit in ſe realiter cõpõnẽ i ſimplicibus an ⁊ ꝓci pue i deo cõplerio q ẽ i diffinitiõe ñ reducit i ali quã cõpõnẽ rei ſz ſolũ fz rõnẽ q̃ fũdat i ũitate rei. ſic aliq̃s diffinies deũ ꝺicẽt q ẽ ſba itellectualis ꝺina vel aliq̃ꝺ hi'. vñ qꝺcũq iſtoꝝ noiuz qꝺ ꝺicet i ꝺiffinitiõe hẽt verã ſignẽ i deo. ⁊ ſig vnꝰ ñ cẽt ſi gnificatio alti'. ⁊ tñ ꝺiuerſitas ſignũ ñ fũdaret ſup aliquã ꝺiuerſitatẽ rei. ⁊ ide ẽ q ſic cẽ rei ſimplicis itellect' enũciat p cõpõnez affirmatiaz plũz noi uz cũ tñ i re nulla ſit cõpõ. ita ẽt q̃ꝺditatẽ rei ſim plici i q̃ ñ ẽ cõpõ ꝺſignat p pla noia q̃b' ſbeſt i re plitas rõnũ ⁊ ñ ꝺiuerſitas rei: ⁊ fz ℏ ea q̃ ponunt i diffinitiõe p° ꝺine ñ ſt maioꝛis ſimplicitat q̃tuz ad rẽ quã ipſa p° ſz ſolũ fz rõnẽ Si ãt ꝓſideretur diff' fz ſuã ũtionẽ: ſic diff' ñ ẽ diffinitũ ſz ꝺuc ẽnũ i cognẽ ei'. ⁊ ſic ẽt diff' ẽ cõpoſita ex plurib' ũtio nib' q̃rũ nulla ꝓdicaꝫ ꝺ ipſa nec eo': qꝛ intentio ge neris ñ ẽ itẽtio diffinitiõis. ſz ℏ ñ ẽ niſi fz itellcm q adiuenit has ũtẽtiões: ⁊ ſic ñ ẽ icõueniẽs in ꝺinis ponẽtotũ ⁊ ptẽ fz opatiõz itellect' ſic ẽt i ꝓpoſitõ ne q̃ ꝺe deo foꝛmat ſb̃m ẽps totius ꝓpoſitionis

Ad 3^m^ dō: q vt expdictis pz q ēntia vl nā dupliciter potest significari. vel vt pars vt significat noie hūanitatis: ꝛ sic nā vl ēntia ñ pt pdicari de p^o^i recto: sic nec hūanitas de soz. vl sic totū vt significat noie hois ꝛ sic pdicat de p^o^. dicim^o^. n. q soz. ē hō. h āt accipit rōnal nā fm p^m^ modū, put ē pn^m^ dīe ꝛ ñ dīa. sic rōnalitas q ñ posset poni in diffinitiōe hois i recto sz i obliq̄ : vt si diceret q ē aīal rōnalitatē hñs vl aliq̄d hi^o^. Nā āt significata i reb^o^ cōpositis ēt realē dīam hz ad psonaz in q̄tū. s. nāe fit additio alicui^o^ vt māe demōrate per quā nā cōis gñis vl dīe ididuat sz simplicib^o^ ꝛ p cipue i deo cū nulla sit additio fm rē ñ ē real dīa nāe vt sic significate ad psonā sz solū q̄^m^ ad mo^m^ significādi: ppt qd cadit i diffinitiōe dine p^o^i obli q̄. Ad 4^m^ dō: q rōale dupl^r^ dī. q̄nq̄ .n. sumit stricte ꝛ pe fm q q rō dic q̄ dā obūb:ationē intelle ctualis nāe vt dic Ysaac. q r ō ozit i vmbza intelli gētie: qd pz ex h qd stati ñ offert sibi vītas sz p inq̄ sitionē discurrēdo iuenit: ꝛ sic rōnale ē dīa aīal. ꝛ deo ñ puenit nec angel. q̄nq̄ sumit cōit^r^ p q̄libz cogñe vtutis ñ ip:esse i nā. ꝛ sic puenit cōiter deo angelis ꝛ hoib^o^: vñ ēt gre. noiat angelū aīal rōna le: ꝛ Dyo. ēt dic q sēsibile ꝛ rōnale st i angelis su pereminent quā i nob: ꝛ rōnē ēt iter dina noia cō numerat. ꝛ sic accipit Boe. Ad v^m^ dō: q fz boe. nā vno^o^ dī vnāquāq̄z rē ifozmās specifica dīa: ꝛ ī nomē nāe ñ noiat ēntiā absolute. sz fz q dētia tur ad aliq̄d gen^s^ vl ad aliquā spēm. ꝛ ī q: p^o^ nō noiat sb:z sb'sistētē nisi i dctīnato gñe. s. itellectual nāe: ī poti^o^ posuit nām q̄ ēntiā. Ad 6^m^ dō. q i diduatiōe fm q ē i reb^o^ cōpositis ē duo ꝓsidera re. i. ididuationis cām q ēmā: ꝛ fm h i dina ñ trāf ferī ꝛ fm rōnē ididuationis q ē rō icōicabilitatis: put. s. aliq̄d vnū ꝛ idē i p'lib^o^ ñ dīdit: nec de p'lib^o^ pdicat nec disibile ē: ꝛ sic puenit dō: vñ ēt Ricar. loco idīdui posuit icōicabile. Ad vij^m^ dō: q sb stātia dī q̄ttuoz modis. vno^o^ suba idē ē q̄ ēntia. ꝛ sic sba iueniť i oib^o^ gñib^o^ sic ꝛ ēntia: ꝛ h significat cū q̄rit q̄d ē albedo coloz. alio^o^ significat idiui duū i gñe sbe q dī sba ꝑma vl hypostasis. 3° dī sba scōa. 4° dī sba cōiter, put abstrahit a suba ꝑma ꝛ scōa: ꝛ sic sumit h ꝛ p ididuū q̄sit p dīaz trahit ad stādū, p sba ꝑma. sic cū dī aīal rōnale moz tale significat aīal nām aialis, put abstrahit ab oī b^o^ spēb^o^. ꝛ p dīam additā trahit i detīnatā spēm

Quidā tñ dicūt q sumit ꝑ hypostasī sba: ꝛ cū de rōne p^o^ fit triplex icōicabilitas. s. q̄ paīat cōi tas vl'is: ꝛ q̄ ꝑuat cōitas pticlar q̄ hz i pstōne to ti^o^: ꝛ q̄ ꝑuat cōitas assūptibil^r^ ꝓiuncti rei dignioz i, put dicim^o^ q nā humana ñ ē p^o^i xp̄o. per nomē hypostas tollit rō vl'is ꝛ pticlar ꝛ p additōnē idi duī tollit cōicabilitas assūptibil^r^: sz p^m^ meli^o^ ē: qz h ñ pōt trahi de signe vocabulo ꝛ. Et p̄ adhuc remanet obo q̄lit sumat sba i diffinitiōe hyposta sis: cū dicim^o^ q hypostasis ē suba ididua. Ad vij^m^ dō. q vt pz ex dictis p^o^ ñ noiat tētionē sed rē cui accidit i'la itētio: ꝛ ī ñ noiat accīs sz sbaz nec h qd ē ididuū ē dīa sbe: qz pticulare nō addit aliquā dīaz supza spēm. Sz tñ pticulare efficit in diduū ꝑ aliq̄d p̄n^m^ ēntiale: qd q̄dē i reb^o^ cōpositi ēmā ꝛ i reb^o^ dinis ē rō distiguēs: ꝛ qz essentialia

ꝑncipia sī nob ignota sreq̄t ē. er ponim^o^ i diffini tionib^o^ aliq̄d accītale ad dcsingādū aliq̄d ēntia le: ꝛ sic ēt nomen idīdui qd ē nomen accītis ponit ad dcsignādū ꝑn^m^ ibale p qd fit idīduatio. Sci endū tñ ē q dc pstona dant alie diffinitiōes. vna ē Ricardi q cozrigēs offiōnē boe. fz illū mo^m^ q̄ pso na. dī i deo sic diffinit pstonā. pstona ē dine nāe cōi cabil exītia: qz rōale ꝛ idīduū ꝛ sba a ñ ꝑe ppetūt i dinis q̄^m^ ad cōez vsū nominuz. Alia dat a magi strīs sic. pstōa ē hypostasis distincta ꝑpetate ad no bilitatē ptinēte ꝛ qsi i idē redit: nisi q h sumit p cō parationē ad ꝑpetatē distiguētē ꝛ cui sbstat pstōa. ꝛ illa Boe. p cōparationē ad nāz ad quoz vtrūq̄ pstona cōparationem habet ꝛc.

Dz^m^ sic, pcedit: vī q pstona vniuoce dicat ō deo ꝛ creaturis. q̄tūcūq̄. n. aliq̄ differant. vniuoce ꝓuenire pñt i negōne aliq̄: sic h q̄ ē ñ ē lapidē vniuoce ꝓuenit deo ꝛ hoi. sz rō pstō ne ꝓsistit i negōne. ē. n. idīdua sba: g vī q vniuoce ꝓuenit deo ꝛ creaturis ꝓueniat. Ꝓ. q̄cq̄d p̄dica tur ō aliq̄b^o^ fm vnū nomē ꝛ vnā rōnē vni^c^. Aut eis ꝓuenit. sz nomē p^r^ ꝛ diff^a^ assignata ꝓuenit deo ꝛ creaturis: vt pz p Boe. g vī q vniuoce dicat. Itē si ñ dī vniuoce aut dī equoce aut analogice. sz ñ equoce: qz oia q̄ i diffōne ponunt nō equoce dicunt ō deo ꝛ creaturis. vt ex dictis pz: nec etiā analo^ce^: qz nīh analogice dictū de deo ꝛ creatur| p ꝑus ē i creatura q̄ i ō o: sic h nom pstōa q a crea turis trāslatū ē ad dīna: g pstōa vniuoce dī ō deo ꝛ creatur|. Cōtra q̄cūq̄ ñ ꝓueniūt i vno gñe gnā lissimo ñ pt eis aliq̄d vniuoce dici: sz ōs cū ñ sit i gñe ñ ꝓuenit cuz creatura i gñe nec i spē nec i accīn te cū sbz ē ñ possit vt boe. ꝓbat li. ō tri. ꝛ sic ō ali is: g nec pstōa nec aliq̄d ō deo vniuoce ꝛ creatur| dī. Ꝓ. p^a^ significat distictū i nā aliq̄. Sz ñ est eaō rō distictionis i dinis angel ꝛ hoib^o^: qz i dinis ē di stictio p solas rlōes ozigis. Jn angel p, petates ab solutas. i hoib^o^ vtroq̄ mō vt dic Ricar. g pstōa eq uoce dī ō bȳs. Rñ. dō: q pstōa dī ō deo ꝛ creaturis ñ vniuoce nec equoce sz fz analogiā: ꝛ q̄^m^ ad rē significatā per ꝑus ē i deo q̄ i creaturis: sz q̄^m^ ad mo^m^ significādi ē eq^o^: sic ē ēt ō oib^o^ alīs no mib^o^ q̄ ō deo ꝛ creaturis analogice dñr. Ad p^m^ igit dō q idīduū q̄tus fz rōnē nois ipoztet negō nē q̄ dā tm tal negō fūdat super aliquā rē. s. sup di stictionē alic^o^ ꝓncipȳ distiguētis i q̄ ñ vniuocet ō us ꝛ creatura. ꝛ ꝓtea i diffinitiōe p^o^ ñ tm ponit h nom idīduū sz ēt sba. ꝛ q̄dā alia q deo ꝛ creatur| vniuoce ꝓuenire ñ pñt nisi forte dīet q persona ē nomē accītis. s. itētionis ꝛ ñ nom rei. ꝛ q sba po nit i diffōne p^r^ sic sbm i diffinitiōe accītis vt cuz dī suū ēnalus currnus. Sz h ē cōtra itēttonē boe. q̄ venat dīaz persōe per dīsionē sbe. Ad 2^m^ dō: q fz pbz quozūdā rones nīh, pbibet ñ vniuocat ē. vñ sic nomē persōe ñ vniuoce dī ō deo ꝛ crea tur| sz analogice: ita ēt ꝛ diff^a^. Ad 3^m^ dō: q h no mē persōa q̄^m^ ad rē stgnificatā ꝑus ꝛ vīus ē i ō q̄ i creatur| vñ ē i ill analogice: sz q̄^m^ ad mo^m^ signi ficādi ꝛ ꝑonez nois familiari^o^ ꝓuenit creaturis.

4^m^ p^o^. Ad. 5. dō. q rō persōe ipoztat distictio nē i cōi. vñ abstrahit a quolz mō distinctiōis. ꝛ ī ꝑt ē vna rō analo^ce^ i hȳ sq̄ mō distinctiōis. ꝛ ī

Dz^m^ sic, pcedit: vī q pstona ñ sit cōe i trinita a te. q̄cq̄d. n. cōiter ꝓuenit trib^o^ pstonis signifi cat ēntiā ꝛ singl^r^ pdicat vt sapia bonitas ꝛ hi^o^. nec i ipso pstone distinguunt sz pstona pl^r^ pdi cat i trinitate ꝛ i pstona pī ꝛ filī^o^ distinguunt: g pso na ñ ē cōe i trinitate. Ꝓ. oē cōe q̄ ē de rōne ali cui^o^ se hz sic vl'e. si igit pstona sit cōe pī ꝛ filio ꝛ ñ sit extra rōnem vtriusq̄: qz als eēt accīs: vī q sit vl'e. sz totū vl'e ñ ē i dinis: g pstona ñ ē cōe. Si di. q ē cōe fm rōnē ꝛ ñ fm rē. Cōtra qz ēt i vl ñ est eadē rō nūo vt eadē humanitas i diuersis ptic'a rib^o^ sz solū eadē fm rōnē: g vī q h ñ ipediat rōnē vl'is. Ꝓ. illud q̄ de se hz rōnē icōicabilis ñ pt dici cōe: qz h sūt oppolita: sz pstona hz rōnē icōi cabilis: g vī q ñ possit ē cōis. Cōtra q̄ ē q̄ il'a dī ab Aug. Ꝓ. nih pt ꝓnūari alicui nisi i eo q̄ ē cōe vtriq̄. Rñ. dō: q ē dup cōitas. s. rei ꝛ rō nis. Et dico cōitatē rei q̄n aliq̄d vnū ē idē nūo cō uenit p'lib^o^ ꝛ talis cōitas nāe ñ ē nisi i dinis pl'is nec aliq̄ talis cōitas ē i trinitate nisi ēntie: ꝛ eoz q̄ ad ēntiā ptinēt vt attributoz ꝛ opationū ꝛ ne gationū ꝛ rlōnū ēntialiū. Cōitas aūt rōnis ē fm quā pstona cōis dī i trinitate. h aūt diuersimo de assignat a diuersis. Quidā. n. dñt q ē cōe fm rōnē negationis eo q i'diffinitione pstone cadit i diduū q̄ dic negationē. vñ dicūt q talis cōitas rōnis q̄ ē p negationē tm ñ fac vl'e. Sz h ñ vī sufficies qz pstona de rōne sua ñ dic negationē tm. sed ēt pōnē q̄ dā. Un aliī dñt q ē cōitas fm rōnē pro poz'ionis. sic dicim^o^ q sic se hz recto ī cīrate: ita nauta i nauī. ꝛ sic dñt q pstona ē cōis pī ꝛ filio: da sic pī se hz vt sb sistēs ad nāz dīna ita ꝛ filī^o^. Aliī dñt q ē cōitas fz rōnē itētionis. sic dī q colo: ꝛ al. ꝓueniūt i itētione gñis. Sz h duo dicta i idē refe rūt: qz cōitas itētionū ñ ē nisi fz ppoztōez cōis ad ꝑuz vel eq^o^. Et h ēt ñ vī sufficē: qz pstona ñ tm no miat itētionē vel hītudinē alic^o^ subsistētis ad nāz cōez sic h nomē suppositū vel pticlare vel aliq̄d hi^o^. sz magis noīat illā rē cui accidit tal itētio. vñ cōitas pstone i dinis ñ pt ē fz cōitatē tal hītudis vel itētionis: sz ista cōitas ē q̄ h nomē suppo^m^ cōe ē trib^o^ pstonis. Et ī alr dō q ꝑter has cōitates q̄ aliq^a^ icludunt i cōitate p^r^: ē ibi cōitas rōnis fun data i re: sic dicim^o^ q rō aialis ē cōis hōi ꝛ asino sz rō fūdata i re ē dup^r^. qz q̄dā ē cōis sic rō aialis ꝛ q̄dā ē spāl sic rō hois. sic ēt ē i dinis q cū realit sit ibi rlō ē ibi cōis rō rlōis. Jtez cuz realr sit ibi pīnitas ē ibi spālis rō pīnitat realr. vñ rlō ē cōis pīnitati ꝛ filiatōi sic rō cōis i rōib^o^ spālib^o^. ñ tñ, ex h sequtur q rlō sit vl'e ad pīnitatē ꝛ filiatōez: qz oē vl'e ē fz aliō ꝛ aliō ē i suis it'eriozib^o^. sz i dinis ñ ē nisi vnū ē. vñ idē ē rlōnis ē i pīnitate ꝛ filiatiōe vñ cōis rō i dinis ñ pt distigui p ē sz so^m^ p spāles rōnes. ꝛ ide ē q nīh vnū scōz spālē rōnez pt nūo multiplicari i dinis. Jta dico de p^o^ q p^o^ i dinis si gnificat cōitē rōnē distincti sb sistētis i tali nā. ꝛ pī si gnificat rlōez spālē distincti spāli rōne, sub sistētis i nā cōi. ꝛ sil'r filī^o^. ꝛ ide pz q p^a^ scōz rē ñ ē cōis pī ꝛ filio: qz ñ ē nūo vna p^o^ vtriusq̄ sic vna nūo eōn^o^ sz sic hñs rōnē cōez ē cōe hñtib^o^ rōnes spāles ꝛ ꝑ as i q̄b^o^ distiguunt: nec tñ ē vl'e qz ñ ē scōz aliud ꝛ aliud eē i pre ꝛ filio. Ad p^m^ igit dō q p^o^ ñ ē cōis

cōitate rei sic ēntia. ꝛ iō q̄uis scom' rē ñ dīat ab ēntia: ñ tñ sig̃t p mo^m^ ēntie: ꝛ sil'r cū dī q pī distī guit a filio i pstona ñ itelligit q sit dist i rōne cōi p stone: sz so^m^ i rōne spāli q ērō pris. Ad 2^m^ dō. q pstona ñ ē de rōne pris si ꝑe accipiat: qz i dinis ñ ꝑe ē diffi^c^ sic nec gen^s^ spēs. Si tñ i h ñ fiat vis: tē dō q si sit de rōne pris: ñ tñ ē scōz aliō eē i pre ꝛ filio ꝛ iō ñ ē cōe eis p modū vl'is: sz scōz rōnem tm. ꝛ p h pz solo ad 3^m^. Ad 4^m^ dō q q̄uis id q ē pstona sit icōicabile nih tñ ꝓhibet itētionē p^r^ ee cōez sic soz. ē icōicabilis: ꝛ tm rō idīdui vel itētio cōis ē sic ex^a^ q̄titatio gñis designat vt pticlaris q̄n ꝛbit ad h gen^s^. sil'r ēt rō p^r^ inq̄^m^ pstona ē. q̄uis nō noiet itētionē tm ē cōis eo q fl dic spāle rōnē distī ctiōis sz gnāle: sic ēt idīduū vagū vt aliq̄s hō est aliq^a^ cōe, put ñ dic hāc vel alia rōnē idīduatiōis. sz indīuiduationē tm in cōmuni.

Ad 4^m^ sic, pcedit: vī q tres p^o^ nō possint dici a tres entes vel tres res. q̄cq̄d. n. absolute p dicat i dinis h singl^r^ de trib^o^ pdicat. sz ens ꝛ res dñr absolute: g ñ. Ꝓ. sic ē vna deitas pris ꝛ fil: ita vnū cē. sz vna q̄ddītas ñ dī nisi vn^o^ de^o^: g eadē rōne ñ debēt tres p^o^ dici tres entes vel tres res cū nomē entis ponat ab cē. ꝛ nomē rei a q̄d ditate vt dic Auic. Jtē p^r^ ꝛ filī^o^ nō distinguunt nisi rlōnib^o^: sz rlō q̄^m^ ad respectū q distiguit ñ bz q ponat aliq̄d: g vī q ex h q̄ rlōib^o^ distinguunt ñ possint dici tres entes vel tres res. Ꝓ. Dañi. dic q tres p^o^ re ñ differūt sz rē ꝛ cognitōe distiguūt sz q̄cūq̄ distiguunt sola rōne ñ sūt tres: g ñ. Cō tra Aug. dic res q̄b^o^ fruēdū ē ꝛc. g ꝛc. Ꝓ. q̄cūq̄ realit distiguunt sī plures res. sz pr ꝛ filī^o^ ꝛ. s. realit distiguūt: g ꝛc. ꝓbatio me, sicrō sapie ē i ō ita rō p̄nitati realit: sz ꝓpt realē rōnē sapie dr ōs re alit sapiēs: g ꝛc. r dicet realit pr: g realit relat^o^: g ꝛ realit distinct^o^: qz h iuicē p se ꝓsequunt. R^o^ dō q fz Auic. vt. ō. dcm ēh nomē ens ꝛ res differūt fz q ē duo ꝓsiderare i re. s. q̄ddītatē ꝛ rōnē ei^o^ ꝛ eē ipsi^o^. ꝛ a q̄ddītate sumit h nomē res: ꝛ q̄ q̄ddītas pt hre eē ꝛ i singli qō ē extra aīaz ꝛ i aīa fz q ē ap ꝓhēsa ab itellectu. Jō nomē rei ad vtrūq̄ se hz ꝛ ad id qō ē i aīa, put res dr a reoz reris. ꝛ ad id q ē extra aīaz, put res dr. q. aliq̄d ratū ꝛ firmū in na. Sz nomē entis sumit ab eē rei: ꝛ iō cū vnū ꝛ idez sit eē triū pstonarū: si ens sumat sb stātie ñ pt pr ꝑ dicari de trib^o^ pstonis: qz forma a q̄ iponit. s. eē nō multiplicat i eis. Sī aūt sumat pticipialit ꝛ adie ctie sic pr pdicari pt: qz hi^o^ recipiūt nūz a suppo sit ꝛ ñ a forma significata vt dcm ē. Sz q̄ddītas sīue forma a q sumit nomē rei i dinis ꝓsiderat o^o^ aut vt forma absoluta vt ēntia vel deitas ꝛ hi^o^ q ñ multiplicant i dinis. vñ ꝛ nomē rei qō a tali for ma sumit pr ñ pdicat sz singl^r^: put dr q pr ꝛ filī us st vna res. Est ēt i dinis q̄dā forma rela vt pī nitas q̄ scom rōnē ñ solū i itellectu exītez: sz ēt ex tra ē alia a filiatione. vñ scōz q ab hac rlōe sumit nomeꝑ rei res pr pdicat. vt sint ibi plures tales forme relatīe. ꝛ scōz h dicim^o^ q pr ꝛ filī^o^ ꝛ. s. s. sūt tres res ñ tm i aīa sz ēt extra aīaz hñtes firmitatē in nā. Ad p^m^ g dō: q nomē entis nullo mō sumit ab aliq̄ rlōne sz ab eē qō absolutū ē simp^r^ i dinis. ꝛ iō ñ pdicat pluralit ex forma sua sz ex suppo/

sito ꝓput ẽ adiectiuũ vl̃ ptícipiũ: sz nomẽ rei iponi
tur a q̃dditate vl̃ forma q̃ ꝓt eẽ ⁊ absoluta ⁊ rela-
ta: ⁊ iõ ꝓt pl̃it ꝑdicari q̃uis ꝫ nomẽ ad aliõ ñ re-
ferat qz ad rõnẽ rei accidit absolutũ vl̃ relatũ sic̃
alí accidit q̃ sit rõnale ⁊ irrõnale. Ad 2m dõ
q̃ q̃uis sit vnũ eẽ sic̃ ⁊ deitas: tñ ens ẽ adiectiuũ:
⁊ dõs ẽ sb̃stãtiuũ. vñ ñ ẽ eadẽ rõ. si ãt p q̃dditatẽ in
elligit ñ solũ nã absoluta sz rõ l'itẽto cuiuscũq; vl̃
subẽ vl̃ accñtis vl̃ rlonis: sic i dinis q̃uis sit vna
q̃dditas absoluta: tñ sẽ plres rõnes rlonuz realiũ:
⁊ tra plres q̃dditates q̃dãmõ: q̃uis h̃ ñ possit ꝑe
cedi: qz q̃dditas ⁊ eẽntia ⁊ diff̃ ẽ simplr tñ subа
rũ vt ꝓbat phs. viij. meth. ⁊ ide ẽ q̃ nomẽ rei ꝑ-
dicari ꝓt pl̃it ⁊ singlr. Ad 3m dõ: q̃ q̃uis ñpo
nat ex illo respectu aliq̃d absolutũ tñ ponit rlois
rõnẽ realit̃ i deo exñtẽ: ⁊ iõ ex h̃ põt dici res ⁊ ex
pl̃ib' rlonib' oppoſit̃ plẽs res ad. Ad dcñ dam.
rñsũ ẽ supra di. g. 4. articulo vbi glosat rõe. i. rlo
n'. ⁊ dr̃ rlo rõ p cõparationẽ ad eẽntiam. vt loquit
Quibusdã vr̃ q̃ noie p' 2c̃. Justa opio erronea est
qz si eẽntia ⁊ p' oino idẽ significãt: ⁊ q̃ 'ad modũ
significãdi ⁊ q̃ 'ad rẽ significatã: ops sic̃ dicimus
tres plonas ita dr̃e tres eẽntias: aut si h̃ ẽ fl̃z ⁊ illõ
sic̃. n. exponũt tres p'. i. tres id hñtes cõe qõ ẽ p':
ista põt exponẽ tres eẽntie. i. tres id hñtes cõe qõ
ẽ eẽntia: nec ꝓt dici q̃ h̃ dictũ ẽ ꝑpt ũtãtiã hẽtico
rũ: qz ad id qõ fl̃z ẽ ꝓcedẽdũz nulla necessitas co
gẽ dz. ⁊ p̃. cessãte necessitate debuit ille modus lo
quẽdi cessasse. Quidaz tñ necessitate 2c̃.] vr̃ h̃
nih̃ eẽ q̃ dic̃: qz cũ pl̃ale ñ sit nisi singulare gemia
tũ ñ ꝓt aliõ eẽ significatũ i singl̃i q̃ i pl̃i. Sz dõ
q̃ i rõne nois tã i singl̃i q̃ i pl̃i hypostasim signifi
cat: sz ꝑpt idẽptitatẽ fm rẽ hypostasis ⁊ eẽntie in
dinis plona ꝓt poni ꝑ eẽntia i singl̃i: ñ aũt i pl̃i qz
repugnat vnitati eẽntie. vñ ista dist' quã magr̃ po
nit magis attẽdit ꝫ vsũ nois q̃ scõz diuersa signi
ficationẽ ei'. Tres plõas eẽ vnã eẽtiã 2c̃.] b'
rõ ẽ. qz eẽntia ⁊ plõa põt ꝓsiderari scõz q̃ sẽ idẽ re
i dinis: ⁊ sic dicim' tres plõas vnã eẽtiã: ⁊ scõz
q̃ rõne differũt: ⁊ sic dicim' eas eẽ eiusdẽ eẽntie:
ñ tñ ex eadẽ eẽntia: qz h̃ ꝓpositio ex. denotat hũu
dinẽ cãe efficiẽtis vl̃ mãlis: sz i genitio põt ũtelligi
hitudo cuiusz cãe: ⁊ qz eẽntia se hz ad plonã per
mo' cãe formal: iõ dicũt p'vni' eẽn' ⁊ ñ ex eẽntia
vna. Ut h̃ plõe noie 2c̃.] h̃ nomẽ ñ dr̃ q̃' ad ꝑe
tatẽ signifi: sz q̃' ad idẽptitatẽ rei: qz i deo idẽ ẽ ꝑ
tas distiguẽs ⁊ plona distincta scõz rẽ: ⁊ iõ nomen
p' p ꝑetate poni ꝓt: ⁊ ꝓuenièter variat acceptõ h'
nois plõa i ill'locutiõib': qz cũ dicim' alia ẽ plõa
vl̃ plẽs p' significat plona vt nũata ⁊ distincta: ⁊ iõ
ꝓuenièter accipit̃ ꝑ hypostasi. Sz cũ dr̃ ali' ẽ p
sona vl̃ plonalr 2c̃.] significat rõ distinctionis: ⁊ h̃
ꝓuenièti' aptat ad ꝑetatẽ. Nõ ẽ ꝑ plus alios in tri
tate gradus 2c̃.] Cõtra aug. ix. ꝑse. pr̃ ⁊ filí' nõ
differũt i sba sz tñ i gradu. ℟. sb̃ ônõt gradũ: sz
i filio dr̃ eẽ subauctas: q̃ 2c̃. ⁊ dõ q̃ cũ grudus im
portat ordinẽ dignitatis scõz sb̃ ⁊ supra: i dinis ꝑ
ꝓrie gradus ñ ꝓt ꝓcedi. vñ dr̃ i glo. exo. xx. sup il-
lud. ñ ascẽdes ad altare meũ ꝑ gradus. ꝑ gradus
ad altare ascẽdit q̃ filiũ mino rẽ pr̃z mato rẽ facit.
Aug. aũt large gradũ ꝑ ordie accipit: sic̃ cãz ꝑ ꝑn
cipio. subauctas aũt nõ inuenit a factis in filio po
sita. vñ nõ videt ꝓprie esse dictuz.

De ꝓprietatibus personarũ. sed ꝓius ꝺ
h̃ nomine hypostasis. Di. xxvj.

Hunc de ꝓpetatibus ꝓsonaz q̃s fre
quenter i h̃ tractatu ꝓmemorauim'
aliq̃d nos loq̃ oz. sz ꝑmũ audiam' q̃d de h̃
noie. s. hypostasis. Hiero. dic̃. Aut. n. sub h̃
noie venenũ latẽ. sz h̃ dic̃ ꝫ q̃ hẽtici eo vte
bant vt simplices seducerẽt. s. ꝑ p' ⁊ ꝑ eẽn'
vt siue dicẽt vna tñ hypostasis siue tres mi
nus ꝓpitos ad icõueniẽs ꝺducerẽt cũ ñ erat
h̃ nomẽ apud catholicos ita vulgatuz. nec
ita eꝝ sigtio detinata vt modo. Et iõ Hier.
dic̃ h̃ noie ñ vtẽdũ foꝛe sine distinctione vel
expõne. tũc. s. qñ cũ hẽtici ꝓtẽdebat ita scri
bẽs de fide catholica ad Damasũ papam.
Ab arriano' ꝓsule hypostasion nouelluz
nomẽ a me hoie romano exigit. Interroga-
mus qd tres hypostases arbitrẽtur itelligi
tres plonas subsistẽtes aiũt. "Ñidem" nos
ita credẽ. ñ sufficẽ eis sẽsus ipsũ nomẽ effla
gitãt qz nescio qd venenũ i syllabis latet. cla
mam' sigs tres hypostases. i. tres subsisten
tes plonas ñ ꝓfitet anathema sit. Sigs aũt
hypostasiz vsiã itelligẽs ñ trib' plonis vnã
hypostasiz iduc̃. alien' a xpo ẽ q. s. tres hipo
stases dicẽs sb̃ noie pietatis tres nãs conat̃ as
serẽ. Sufficiat nob̃ dicẽ vnã sbaz ⁊ tres plo
nas ꝓfectas eꝝles taceamus tres hypostа
ses si plz. ñ bone suspitiõis ẽ cũ i codẽ vꝺo
fesus dissẽtiũt. Aut si rectũ putat tres hipo
stases cũ imꝑetationib' suis nos ꝺebẽ dicẽ
ñ negamus. sz mihi credite venenũ sb̃ mel-
le latet. Trãsfigurat se. n. angelus satbane i
angelũ luc. his vbis ñ negat vtẽdũ eẽ noie
hypostasis. sed hẽticos eo ꝑue vsos oñdit.
Cõtra q̃s cautela op' erat i distictõe sigtõis
alioqn sibi ꝺicẽt q. s. tres hypostases ꝓfiteꝛ
De ꝓpetate ꝓsonaz ⁊ de noib' eaz relatis.

Am de ꝓpetatibus ꝓsonaz dicamus
q̃ ẽt notiões siue rlones i scriptura ple
rũq; dr̃. In illa trinitate sca q̃ iõ a nob̃ re
petit vt nr̃o cordi tenacius infigat ait Aug. i
li. de fi. ad Pe. Aliud ẽ genuisse q̃z natũ eẽ
aliud est ꝓcedẽ q̃z genuisse vel natum esse.
vñ manifestũ ẽ q̃ alius ẽ pr̃ alius filius ali'
s. s. Et ẽ ꝓpuz soli' pr̃i ñ q̃ ñ ẽ nat' ipse. sed q̃
vnũ filiũ genuerit. ꝓpriũq; solius filij ẽenõ
qz ipse ñ genuit. sz qz de pr̃is eẽn' natus ẽ. ꝑ
prũ vo. s. s ẽ ñ qz nec ẽ natus ipse nec genu
it. sz qz solus de pr̃e filioq; ꝓcedit. Ecce hꝛe

uit assignauit tres ꝓpetates triũ plonaz q̃
rũ vna ñ ẽ alia. h. n. sigñt cũ dixit aliõ ẽ ge
nisse q̃z natũ eẽ: aliõ q̃z ꝓcedẽ. i. alia, ꝓprie
tas siue nono ẽ gnãtio. ⁊ alia natitas. a' ꝑ-
cessio q̃ alijs noib' dñr pr̃nitas filiatio. Has
ꝓpetates designãt noia illa plonaz. s. pr̃ fi-
lius sps. s. q̃ rel'a sũt ⁊ ad se iuicẽ dñr qz no
tãt rel'ones q̃ ñ sunt deo accñtales sz i ipsis p
sonis ab eẽno sẽ imutabilr vt ñ mõ appella
tiones sint relatie. sz ẽt relatiões siue notiões
i rebus ipsis. s. in plonis sint.

Ad noia q̃ de deo dñr fm subaz dñr. q̃daz
n. fm rlonẽ dñr nih̃ tñ fm accñs.

Circa sciẽdũ ẽ ñ oẽ qõ de ꝺo dr̃ di
ci fm sbaz. qz q̃dã dñr sz rlonẽ q̃ ñ ẽ accñs
qz ñ ẽ mutabilis. vt. n. Aug. i. v. li. de tri. ait
⁊ docet. Nih̃ i deo fm accñs dr̃: qz nih̃ ac
cidit ei. nec tñ oẽ qõ dr̃ fm sbaz dr̃. In reb'
creatis atq; mutabilibus qõ ñ fm sbam dr̃
restat vt fm accñs dicat̃. In deo ãt nih̃ qui
dẽ fm accñs dr̃. qz nih̃ i eo mutabile ẽ aut
amissibile. nec tñ oẽ qõ dr̃ fm sbaz dr̃. dr̃. n.
ad aliq̃d sic̃ pr̃ ad filiũ ⁊ filius ad pr̃ez qõ ñ
ẽ accñs. qz ⁊ ille sp pr̃ ⁊ ille sp filius: ⁊ ita sp
qz sp natus ẽ filius nec cepit vnq; eẽ filius.
Ad 5 si aliqñ ñ cepisset aut aliqñ desineret eẽ
filius fm accñs diceret. ⁊ qz pr̃ ñ dr̃ pr̃ nisi
ex eo q̃ ẽ ei filius. ⁊ fili' ñ dr̃ nisi ex eo q̃ hz
pr̃ez ñ fm sbaz h̃ dñr sz ad iuicẽ ista dñr. nz
tñ fm accñs. qz ⁊ qõ dr̃ pr̃ ⁊ q̃ dr̃ fili' etnuz
atq; icõmutabile ẽ eis. Ecce his vbis apte
oñdit q̃dã dici de deo fm sbaz q̃dã fm rlo
nẽ: nih̃ tñ fm accñs. Oñdit ẽt ꝓpetas pr̃is
eẽ q̃ hz filiũ ⁊ ꝓpetas filij q̃ hz pr̃em: iõq;z
cũ dixit etnũ ⁊ icõmutabile eẽ q̃ pr̃ dr̃ ⁊ q̃
filius dr̃ ita itelligi voluit. i. ꝓpetas q̃ pr̃ est
pr̃ ⁊ ꝓpetas q̃ filius ẽ filius etna ẽ ⁊ icõmu
tabilis qz ⁊ pr̃ sp pr̃ ⁊ filius sp filius. Añ hi
la. ꝓpetates ꝓsonaz assignãs i. xij. li. de tri.
ita ait. Si sp pr̃i, ꝓpuz ẽ q̃ sp ẽ pr̃: necesse est
filio sp, ꝓpuz eẽ q̃ sp ẽ filius. vbi. n. sp pr̃ est
sp ⁊ filius ẽ. ergo q̃ ñ sp pr̃ ẽ ñ sp genuit. Jtẽ
i eodẽ. nato deo mãifestũ ẽ, ꝓpriũ eẽ q̃ filiꝰ ẽ
Quare dicat̃ eẽ, ꝓpriũ vnigeniti q̃ filius est
dei eum etiã homines sint filij dei.

Jc q̃rit̃ quõ dicat̃ eẽ, ꝓpium nato deo
q̃ ẽ dei fili' vel genit' ex deo: cũ ẽt hoies filij
dei dicant̃ ⁊ sint fm illud. Filij excelsi oẽs.
Et ad Moysen de ꝓpio ilr̃l dñs ait. Filius
meus ꝓmogenitus ilr̃l. sz magna ẽ dñia. bo
mies. n. filij dei sũt factura ñ natitatis, ꝓpeta
te. deus aũt filius origis, ꝓpetate filius ẽ et
vitate natitatis ñ factura vel adoptiõe. ⁊ il
li qdẽ añ sũt q̃z filij dei sint. fuũt. n. filij dei nõ
nascunt filij dei. Añ Hyl. solũ deũ natum
origis, ꝓpetate filij dei oñdẽs inẽ ipsũ ⁊ bo
mies filios dei euidẽtissime distinguit i. xij
li. ꝺ tri. ita dicẽs. Vero pr̃i solus q ex eo na
scit vẽ filius ẽ. ⁊ nos qdẽ filij dei sumus sz p
factura. fuimus. n. aliqñ filij ira cũdie sz filij
dei p. adoptionẽ effecti sumus potius q̃z na
scimur. Et qz oẽ q̃ fit anteq̃z fiat ñ fuit. nos
cũ filij ñ fuissemus efficimur. añ. n. filij ñ era
mus: sz p gr̃az facti sumus ñ nati neq; gnã
ti sz acq̃siti. acq̃siuit. n. ꝺs nos sibi ⁊ p h̃ dr̃
nos genuisse. Genuisse. n. deũ filios nunq;z
cuz, ꝓpetatis sigtione cognoscimus dici ex
adoptiõe. n. hõ ẽ filius dei ñ ex gnãtiõe ne
q;z ei ꝓpetas ẽ sz nũcupatio. ac p id ñ ẽ vẽ fi
li' qz nec, ꝑpe nat' dr̃ nec sp fili' fuit. vnigeni
t' ãt ꝺs nec fuit aliqñ ñ fili' nec fuit aliq̃d añ
q̃z fili' nec qcq̃z ipse nisi fili'. atq; ita q sp est
filius nascibilitat', ꝓpetate ac vitate filius ẽ
ei' soli' q genuit. ⁊ ille q tñ genuit pr̃ ipsi' ẽ.
qz sic̃ ille ẽ fili' origie. ita ille pr̃ gnãtione.

Ad hõ dr̃ filius trinitati ⁊ trinitas pr̃ oiuz.

Omo vo q fili' ꝺi ẽ factura ñ tñ pr̃is
sz filj ⁊ s. s. fili' ẽ. i. toti' trinitat': ⁊ trinitas
ipsa pr̃ ei' dici ꝓt. Añ Aug. i. v. li. de tri. ait.
Nõ ꝓt dici trinitas pr̃ nisi forte trãslatie ad
creaturã pp adoptionẽ filioz. Ad. n. scptũ
ẽ. Audi ilr̃l dñs ds tu' ꝺs vn' ẽ. ñ vtiq; exce
pto filio aut. s. s. oz itelligi quẽ vnũ dñz deũ
nr̃z recte dicim' ẽt pr̃z nr̃z p gr̃az suã nos re
gnãtẽ. De h̃ ẽt Hyl. i li. vj. de tri. ait. Qib'
p fidẽ ꝺs ẽ pr̃ qb' ẽ pr̃. p eã fidẽ iesũ xp̃z dei
filiũ ꝓfitemur. Ecce oñsũ ẽ q̃re dicat̃, ꝓpium
eẽ dei nati q̃ fili' ẽ. qz. s. ipse solus, ꝑpe nat'
dr̃. Añ Hyl. i li. 3. de tri. ait dñs dices. Clari
fica filiũ tuũ. ñ soloꝰ noie ꝓtestat' ẽ se eẽ filiuz
sz ⁊ ꝓpetate nos filij dei sumus: sz ñ talis h̃
fili'. h. n. ꝑpius ⁊ ver' ẽ fili' origie. ñ adoptõ
ne vitate ñ nũcupatiõe natitate ñ creatiõe.
Ad ꝺ. s. s. ꝑpe dr̃ donũ ꝺi. qz, ꝓpetate ẽ donũ
vt filij natitate ⁊ vtroq; mõ dr̃ relatiue ⁊ sz
eandem relationez.

ta ẽt ꝺ. s. s. ꝺ ẽ q, ꝑpe dr̃ donũ ꝺi cũ tñ ⁊
a' pla sint dõa ꝺi. sz. s. s. ita, ꝓpetate imutabi
li ⁊ etna do' ẽ sic̃ fili' ꝓpetate fili'. eo. n. do'
dr̃ q̃. s. s. ⁊ vtoq; vtiq; nole rle dr̃ eaꝺq; rlõe

dicit.ſ.ſ.ꝛ donū:ſz ipſa relatio nō ita appareat in hoc noie ſpūs ſcūs ſicut in ꝺ nomine donuz. Unſi Aug.in.v.li. de trī.ait. ſpiritus ſcūs q nō tritas ē:ſz in trinitate itelligitur in eo q ꝓpe dī.ſ.ſ.relatiē dī cū ad pīez ꝛ filiū refert:qz.ſ.ſ.ꝛ pūs ꝛ filij ſpūs ē:ſz ipſa rō nō appetī ꝺ noīe.appet āt cū dī donū dei.Donū ē.n.pūs ꝛ filij:qz ꝛ a pe ꝓcedit ꝛ a filio ergo.ſ.ſ.ieffabiliq̄ dā pīs ꝛ filij cōio eſt.ꝛ iō fortaſſe ſ.c appellat vt iā dixīm᷒:nec iterare piget: qz pūs ꝛ filio ꝑ eadē appellatio ꝙuenire. Nā ꝺ ipſe,pe dī q illi cōīt:qz ꝛ pī ſpirit᷒ ꝛ fili᷒ ſpūs:ꝛ pī ſcūs ꝛ filiꝰ ſcūs. Ut ergo ex noie qꝺ vtriqz ꝙuenit vtriuſqz ſignificet oio ꝙuenit ſz diſiz. Et ē ſciēdū q cū pī vl filiꝰ dī ſpūs ſiue ſcūs neutrū relatie dī ſz ſz ſbaz

An pī vel filiꝰ vl tritas ipſa poſſit dici.ſ.ſ.

Jc q̄ri ꝑ vtꝝ pī vl filiꝰ vl ēt ipſa tritas poſſit dici.ſ.ſ.ſic diſtincti dī ꝛ.ſ.ꝛ.ſ. ꝺ ꝺ āt aug.i.v.li.ꝺ trī.ſic ait.q tritas nllꝰ ꝑt dici filiꝰ.ſpūs ꝙ ſcūs ꝑt qꝺē vlr dici ſz ꝺ qꝺ ſcriptū ē.qm ꝺs ſpūs ē. Itaqz pī ꝛ filiꝰ ꝛ.ſ.ſ qm vnꝰ ꝺs ē ꝛ vtiqz ꝺs ſcūs ē ꝛ ꝺs ſpūs ē ꝑt appellari tritas ꝛ.ſ.ſ.ſz tñ tūc.ſ.ſ.ñ relatie dicēt ſz ſm cēntiā:qz,p ꝓic.ſ.ſ.qui nō eſt trinitas ſz in trinitate dicīt relatiue.

Quidā putāt.ſ.ſ.ñ dici relatie ad pīez ꝛ filiū:qz ñ viciſſiz rñdeāt ſibi vocabla ſz ſlo

Quidā tñ putāt.ſ.ſ.vl donū ñ dici relatiue ad pīez vl filiū. Si.n.inqunt ꝺ relatie ad ſe dicunt ſuis iuicē ſibi rñdēt vocabul᷒:vt ſic dīp᷒ filij pī ꝛ filiꝰ pūs filꝰ:ita dicatur pī.ſ.ſ.vl doni pī:ꝛ ſpūs vl donū pūs ſpiritꝰ vl donū:ſz ñ ita ē i oibus relatis. Nō.n. oia q̄ relatie dicunt ſuis ad ſe viciſſiz rñdēt vocabul᷒. Uñ aug.ꝺcꝛ elidēs opionē i. v. li.ꝺ trī.ait. Nō moueat ingt qm dixīm᷒.ſ.ſ. ñ ipſā tritatē ſz eū q ē i tritate relatie dici: ſz ñ ei viciſſiz rñdeat vocabulū ei᷒ ad quez refert dicīm᷒.ſ.ſ.pūs.ſz ñ viciſſiz dicīm᷒ pīem ſ.ſ.ne filiꝰ itelligat.ſ.ſ. Itē dicīm᷒.ſ.ſ.filiū.ſz ñ dicīm᷒ filiū.ſ.ſ.ne pī eiꝰ itelligat.ſ.ſ. Jn multū n.relatis ꝺ ꝓtigit vt ñ iueniat vocabulū q̄ ſi bi viciſſiz rñdeāt. Cū ergo dicīm᷒ donū patris ꝛ filij:ñ qꝺē poſſum᷒ dicē pīez doni aut filiū doni:ſz vt ꝺ viciſſiz rñdeāt dicimus donū donatoꝛis ꝛ donatoꝛē doni:qz ꝺ potuit iueníri vſitatū vocabulū illic ñ potuit. Bonū ergo donatoꝛis ꝛ donatoꝛ doni cū dicim᷒relatie vtrūqz ad iuicē dicim᷒. Donatoꝛ tñ ñ fuit deus niſi ex tpe cū ſpūs ſcūs ſit donum etiam ab eterno. Di.xxvj.

Unc de ꝑtatibus nē.] Poſtq̄ oc̄inauit magr de cēntia ꝛ pſonis.ꝺ oc̄inat de ꝓprietatib᷒ qbus pſone diſtiguunt. diꝺit aūr ptes duas.i p᷒ oc̄inat de ꝑtatib᷒ ꝓprīs pſonarū.i 2ᵒ de approꝑiat pſonis. xxxj. ꝺi.ibi Ꝺ.conſiderari oz.Jp᷒ i duas.i p᷒ oc̄inat ō ꝑtatib᷒ pſonalib᷒.i 2ᵒ de ꝑtatib᷒ pſonarū q̄ ñ ſūt pſōales.xxvij.ꝺ.ꝑma i duas.i ꝑma oc̄inat de ꝑtatib᷒ pſonalib᷒.i ſcꝺa cōparat noīa ſignificantia pſonas.xxvij.ꝺi.ibi Dic q̄ri p̄t.] ꝑma i duas.in ꝑma oc̄inat de hypoſtaſi q ſbſtat ꝑtatib᷒:ſicut diſtictū diſtiguēti.i ſcꝺa oc̄inat ō ꝑtatib᷒ qbus hypoſtaſes diſtiguunt:ibi Jā ō ꝑtatib᷒.] ꝛꝺ diꝺi i duas.i ꝑma aſſignat pſōales ꝑtates pſonarū.i ſcꝺa remouet q̄ſꝺā dubitationes:ibi Dic q̄ri quō.] Circa p᷒ duo fac.p᷒ aſſignat pſonaliū ꝑtatū nūm.2ᵒ aſſignat p̄dicādi modū q̄᷒ ad tria.ſ.q ñ p̄dicant ſbalit ſz relatie:ꝛ q ñ p̄dicant accn̄talit: ſz ꝛ q ñ p̄dicant tꝑalit ſz ab etno:ꝛ ꝓfirmat p auctoꝛitates ſcōꝝ:ibi Quo circa ſciēdū nē.] Hic q̄ritur quō.ſꝺ remouet p᷒ dubitatiōes.ꝛ p᷒ q᷒ ad ꝑtatē filij.2ᵒ q᷒ ad ꝑtatē.ſ.ſ.ibi Jta ēt ō ſpū.] ꝛꝺ diꝺi i duas.i ꝑma remouet dubitationē.i ſcꝺa excludit erroꝛē:ibi Quidā tñ pu.]circa p᷒ duo facit p᷒ rēouet dubitationē de ꝑtate.ſ.ſ.ſm q ſignificat noie doni.2ᵒ,put ſigt noie.ſ.ſ.ibi Dic q̄ri pōt nē.]

Jc q̄runt duo. p᷒ de hypoſtaſi:2ᵒ de Q.i. ꝑtatib᷒. Circa p᷒ q̄runt duo.p᷒ vtrū hypoſtaſis ſit i dīnis ꝛ q̄ꝺ ibi ſignificet.2ᵒ vtrū abſtractis p itellectū ꝑtatibus perſonalibus remaneant hypoſtaſes diſtincte.

a Ꝺ p᷒ ſic ꝓcedit.vī q hypoſtaſis ñ ſit i diuinis,ꝑe diceꝺa.p᷒.p ꝺ qꝺ Je.diꝺi ilra.q hoc nomē ñ ē bone ſuſpitiōis.ꝛ q venenū ſb melle latet. Ꝺ.ſic diceboe.hypoſtaſis noīat ſbaz ſbiectā accn̄ib᷒:ſz ꝺs ñ ſbſtat alicui accn̄ti vt ſupꝛa dixit aug.g ñ,ꝑe ꝑt ꝺici hypoſtaſis. Itē hypoſtaſis noīat rē nāe q̄ alicui nāe ſupponit:ſz i oi re nāe v q̄ nā ſit maioꝛis ſimplicitatis q̄,ipſa res nāe.ꝛ q res nāe addit aliq̄ꝺ ſupꝛa nām.alias ſic ē vna nā: ita eēt vna reſ nē.ſz vbicūq ē additō ibi ē cōpō:g vī q oīs hypoſtaſis ſit cōpoſita:ſz i deo ñ ē aliq̄ cōpō:g nec hypoſtaſis. Ꝺ.oīl hypoſtaſis ē ſbſiſtētia ꝛ eēn᷒:qꝛ oē qꝺ ſbſtat ſbſiſtit ꝛ ē.ſi igr i ꝺo ē hypoſtaſis:illa hypoſtaſis erit ſbſiſtētia ꝛ cēntia: q ñ vī qꝛ ꝺicim᷒ tres hypoſtaſes ñ aūt tres cēntias vl ſbſiſtētias ſcōm Boe.g vī q hypoſtaſis i dīnis nūꝺ ſit. Ꝺ.oē qꝺ ē i dīnis aut ē abſolutū aut ad aliq̄ꝺ.ſz hypoſtaſis ñ vī i dīnis ſignificare abſolutū qꝛ nihil abſolutū in dīnis diſtinguit ſcōm Augu. ꝛ Boe.hypoſtaſis aūt diſtinguit:nec ēt eſt ad aliq̄ꝺ:qꝛ relatio in dīnis ē diſtinguēs:ꝛ hypoſtaſis ē diſtinctū:g videt q hypoſtaſis nō ſit in diuinis.

Ꝺ.oē ideītinatū ſe hz ad dcīatū ſic poſſibile ꝛ māle.ſz pſona ſe hz ad hypoſtaſim ſic dcīnatuz ad ideītinatū:vl ſic diſtictū ad diſtiguibūe vt q̄ꝺa

ñt eo q pſona ē hypoſtaſis ꝑtate diſtincta ad dignitatē ptinēte:g cū i dīnis nihil ſit māle ꝛ pōle vel icōpletū.vī q i dīnis ñ ſit hypoſtaſis. Cōtra ſicut.ſ.ꝺicū ē. Jdē ñt greci hypoſtaſim qꝺ noſ pſonā:ſz pſona,pe dī in ꝺo ꝛ plr de trib᷒ ꝛ ſingl᷒ ō ſinglis.g ꝛ ſilr hypoſtaſis. Rn.ꝺ q vt ex dictis pz ꝛ ex vbis Boe.hypoſtaſis apō grecos ē pn᷒ ididuū ſ̄ve qꝺ nos ſbaz ꝓmā ꝺicim᷒. ꝺ aūt est aliq̄ꝺ cōpletū ꝛ diſtictū ꝛ icōicabile i nā ſube. vñ hypoſtaſis dīna erit illꝺ qꝺ ē p ſe ſbſiſtēs diſtictū ꝛ icōicabile. Nihꝺ aūt abſolutū ē diſtictū i dīnis ſz ſolū id qꝺ ē ad aliq̄ꝺ:ꝛ ſic cēntia ē ipſū qꝺ ē.ſz rē ita realr rlo diſtinguēs ē ipſū diſtictū. ꝛ cū rlo ſit idē fm rē qꝺ cēntia ipſū diſtictū rlōne:erit idē fm rē q ſbſiſtēs i cēntia vl nā dīna:ꝛ ꝺ ſignificat nomē hypoſtaſis. vñ ꝺico q nomē hypoſtaſis i dīnis ſignificat rlonē vt diſtinctā p mo᷒ ſubſiſtētis i nā dīna vt dictū ē de noie pſone ſz differēter:qꝺa hypoſtaſis de rōne ſua ñ icludit dcīnatā rōnē diſtinctiōis.ſz nomē pſone ſpālē icludit diſtinctiōis rōnē q̄ ad dignitatē ptineat,put ꝺic qꝺ ſubſiſtēs i nā nobili.ſ.itellectuali q̄uis ꝺ idē ꝺicat nom̄ hypoſtaſis ex vſu grecoꝝ vt Boe.ꝺic. Sꝺ nom̄ pī vlti᷒ ſignificat diſtinctū exprimēꝺo ſpālē ꝛ dcīnatā rōnē diſtinctiōis ad nobilitatē ptinētē. ſ.rlonē pīnitatis. Ex ꝺ pz q ꝑ iſta q̄uoꝛ ſe ꝺñt ꝓnter hypoſtaſis.n.ꝺic ſubſiſtēs diſtinctū quocūq modo hypoſtaſis dīna ꝺic ſbſiſtēs diſtictū rlōe: q̄ alia diſtinctiō ñ ꝑt eē i dīnis,pſona ꝺic diſtictū diſtincti one rlōnis ad dignitatē ptinētis.pī i dīnis ꝺic ſbſiſtēs diſtinctū rlōne ad nobilitatē ptinēte q̄ eſt pīnitas. Ad p᷒ igit ꝺō:q nomē rñdēs hypoſtaſi li gua latina.ſ.ſba equocat ad eēntiā ꝛ ad ſbaz pmā.ꝛ iō ne fieret occaſio deceptiōis noluit Jer. vtī noie hypoſtaſis añ notā ꝛ dcīnatā ei᷒ ſignez ne ex diſtinctiōe hypoſtaſis diſtinctionē eēn᷒ ſimplices heretici decipiēꝺo arguerēt. Ad 2ᵒ ꝺō: q q̄uis ſz rē i dīnis ñ ſit aliq̄ꝺ ſub alio vel ſbſtāl alīq̄ p modū accn̄tis:tñ itelligit aliq̄ꝺ ſbſtare q̄tū ad mo᷒ ſignificādi ſz q ēt ꝺic Dam.q i dīnis q̄ꝺā ſignt id qꝺ ꝙſequtur ſbaz ꝛ bonitas ſapia pīnitas ꝛ hi᷒:ꝛ ſz ꝺ ꝑt ꝺici ibi nomē hypoſtaſis. Ad 3ᵒ ꝺō:q hypoſtaſis i deo eſt res nē.Sciēdū ē.n. q diduū ſbe ꝺr ꝺup᷒.vl ex eo q ſubſtat nāe.vel ex eo q ſubſtat accn̄tib᷒ ꝛ ꝑtatib᷒.ꝛ q᷒ ad vtrū q᷒ ꝑt ſignificari p nomē ꝓme itētiōis vel p nomē ſcꝺe itētiōis.p nomē p᷒ ipoſitiōis ſigtur vt ſbſtat nāe ꝺ noie res nē.ꝛ p nomē 2ᵒ ipoſitiōis ꝺ noie q ē ſuppoſitū.ſilr inq᷒ ſbſtat,ꝑtati ſignificat noie ꝓme ipōnis qꝺ ē nomē hypoſtaſis vel pſone: ꝛ noie ſcꝺe ipōnis qꝺ ē ſinglare vt ididuū:q cū ꝑe ñ ſūt i dīnis:qz exprimūt ꝺcīnatū mo᷒ diſtictōis q ē p nām:ſz loco boꝝ ꝺr ibi icōicabile:nec tñ oz q nā ſit aliq̄ꝺ ſimplici᷒ q᷒ ipſa res nāe:qz i ſimplicib᷒ ſz Aui.q̄ꝺꝺitas ſimplicis ē ipſoꝝ ſimp᷒:ſed ꝺiffert tñ q᷒ ad mo᷒ ſignificādi:qz q̄ꝺꝺitas ſignificat vt foꝛ᷒:ꝛ ipſa res ſimp᷒ ſignificat vt ſbſiſtēs ꝛ diſtinctio i re nāe ñ ē ex pte nāe:ſz ex pte rlōnuz oppoſitarū ſubſiſtētiū i nā illa. Ad 4ᵒ ꝺō q pſona vt ꝺictū ē ñ diſtinguit i dīnis ſz ex pte nāe: l ex pte ipſi᷒ eē:ſz ſolū ex pte ꝑtatū.vñ illa noīa q ꝺicunt ſz reſpectū ad ꝑtatē plr ꝓdicant ſic hypoſtaſis ꝛ pſona.q āt ꝺñr p reſpectū ad eē ꝓdicant ſinglr vt ſbſiſtētia ꝛ cēntia q̄uis nomē ſbſiſtentie apō vſū ſcoꝝ ſumat,p hypoſtaſi vt pus ꝺictū est ſz q̄ꝺā ſic noīa q ꝺñt reſpectū ad nāz cōez q ēt plr ꝓdicant vt reſ nāe ꝛ ſuppoſitū:qz q̄uis ñ ꝺicāt reſpectū ad ꝑtatē p mo᷒ foꝛ᷒ tñ inq᷒ noiant aliq̄ꝺ diſtinctū ſub nā cōi ſignificāt i dīnis rlōnes vt ſbſiſtētes.ſubſiſtētia aūt ꝛ cēntia ñ noīāt diſtinctuz. vñ ēt p pus ſūt i gñib᷒ ꝛ ſpēb᷒ q̄ i ꝺiduis ſz Bo. ꝛ iō ſi,pe accipiāt plr ñ ꝓdicant ſic ē apud grecos

Ad v᷒ ꝺō:q hypoſtaſis vt ꝺictū ē ſignificat in dīnis rlonēp mo᷒ ſbe:qz ſic pp ſimplicitatē idē ē i deo cēntia ꝛ ens. Itē ēt idē ē i eo rlo diſtinguēs ꝛ diſtinctū rlōne:ſz ꝺifferūt fm mo᷒ ſignificādi q̄ fūdat i re:qz vtrūq nomē hz verā ſignē ſuā i deo.ꝛ iō ꝺifferūt ēt q᷒ ad mo᷒ ſupponēdi:qz ſuppoſito vno ñ ſupponit aliud. ſic.n.ꝺicimus q ꝺs gnāt ꝛ ꝺeitas ñ gnār:ita ꝺicim᷒ q hypoſtaſis diſtinguit ꝛ rlo diſtinguit. Ad 6ᵒ ꝺō:q ſic nomē pſone ſignificat q̄ꝺ diſtinctū i dīnis:ita ꝛ nomē hypoſtaſ ſz nomē pſone ꝺcīnat ſpālē modū diſtinctionis. ſ.p ꝑtatē nobilē qꝺ nomē hypoſtaſis nō ꝺcīnat vñ ſe hñt.q.ſic ſupi᷒ ꝛ iferi᷒:ſic aliq̄ ſba ē q̄ꝺāmodo cōi q᷒ aliq̄s hō:ſz iſta ꝺcīnatio ꝛ ideītinatio cōis ꝛ ꝓpꝛ᷒ i reb᷒ ꝓpoſitis reducīt ad māle ꝛ foꝛ male ſz rē eo q rō gñis fluit a mā:ꝛ rō ꝺie a foꝛ᷒ vt ꝺictū ē.ſz i reb᷒ ſimplicib᷒ ñ hz aliq̄ꝺ rñdēs in re qꝺ ſit ideītinatū.q.mā ꝛ forma aduenīēte ꝺeterminet.ſz ē ſolū q᷒ ad mo᷒ ſignificādi inq᷒ vtrūq illoꝝ ē vere ſignificare i dīnis.

a Ꝺ 2ᵒ ſic,pcedit vī q remotis rlonib᷒ p itellectū remanēāt hypoſtaſes diſtincte.ſic.n.ꝺicit Aug. Jn oi qꝺ ad alīez ꝺr ē accipe aliq̄ꝺ qꝺ p ſe ꝺicit:qz rlm ñ ē rlm tm ſz ēt ē aliq̄ꝺ. Si igit hypoſtaſis fm rlonē ad aliq̄ꝺ ꝺr.vī q ꝓter itellectū rlōnis ſit aliq̄ꝺ itelligē ſubſiſtēs:ꝛ ita remotis ꝑtatib᷒ relatis p itellectū.vī q remaneāt ipſe hipoſtaſes ſubſiſtētes. Ꝺ.hypoſtaſis i dīnis ē perfectioꝛ q̄ ſit i creaturis.ſz i creaturis remoto p itellectū vel fm rē ꝺ qꝺ vna hypoſtaſis ad aliū ꝺucit adhuc remanēt ipſe hypoſtaſes ſic foꝛ᷒.ꝛ plato g vī q ēt i dīnis. Itē oē q cadit i ꝺiffinitōe alic᷒ ꝓt itelligi ñ itellecto illo:ſic remoto p itellectū rōnali p qꝺ hō ꝙſtituit itellr aīal qꝺ i ꝺiffinitiōe hominis ponit.ſz p᷒ ē hypoſtaſis ꝑtate diſtincta ad dignitatē pertinēte:g remota per itellm ꝑtate rla: adh᷒ remanet hypoſtaſis diſtincta. Ꝺ.pī hz q ē qꝺ ꝛ q ē pī.aut igr ab eoꝺ aut ab alio. ſi ab eoꝺē tūc cū pīnitate ſic pī pīnitate erit qꝺ.ſz i filio nō ē pīnitas:g filiꝰ ñ erit qꝺ qꝺ ē fil᷒:g oz ꝺare alterꝝ q ñ ab eoꝺ hēat:remoto igit a pīe ꝺ q̄ pī ꝺ adhuc remanet qꝺ ē qꝺ:ſz qꝺ noīat hypoſtaſiz:g remota rlōe remanet hypoſtaſis diſtincta. Cōtra ſic ꝺic Aug.i oib᷒ pī ꝛ filiꝰ vnū ſt.ꝓterea ea q̄ ad aliq̄ꝺ ñr.remoto igit᷒ itellm ꝺ q̄ pī ad alterū ꝺr remanet ſo᷒ id i q̄ pī ꝛ filiꝰ vniunt:ſz ꝺ ñ ꝑt eē diſtinctū i dīnis:g remota rlꝺ oe p itellectū ñ remanēt hypoſtaſes diſtīte.ꝺ iō vī p Bo.q ꝺic q i dīnis ſola rlo mltiplicat trinitatē. Rn.ꝺō:q dup᷒ ē opio. Quidā ꝺñt q ſic ē i creatur᷒ q remot᷒ rlōib᷒ ꝛ ꝑtatib᷒ remanēt ipſe hyp.ſeꝑis diſtincte:ita ē ēt i dīs vñ ꝺñt q abſtracta pſōalitate.i.rlōe ꝙſtituēte p᷒

remanet hypostasis. Sz ḣ ñ vī posse stare fz fidei suppōnē. pp duo. p° q2 cū plitas sp causet ex aliq̄ distictiōe. 7 dist°is l'e p eēntiā l'p q̄titatē l'p rlō nē. Impo' ēi do ēe aliq̄ distictionē nisi q̄ cātr lo. vñ remot rlōib° p itellectū sil tollit ipse itellectus distictiōis. 2° q2 i dinis nih̄ p̄dicat sic accñs l'sic fo2° iherēs alicui pexñti. vñ qcq̄d sig̃tur p modū fo2° to° ēsbsistēs. vñ sic remota eēn° p itellectū nō remanet aliq̄d. q. recipiēs illaz eēntiā: q2 ipsamet eēntia ē sbsistēs. ita ēt remota bonitate p itellectū ñ remanet aliq̄d. q. recipiēs bonitatē: q2 ipsa bōitas ē sbsistēs. 7 sic remota rlōe p itellectū ñ relinq̄t aliq̄d. q. sbtractū illi rlōi. fz ipsamet rlō ēres sbsistēs. vñ abstracta rlōe p̄e loquēdo nih̄ manet nz absolutū nz relatū: neq3 hypostasis nz eēntia. sed vez ē q̄ eēntia p̄t itelligi ñ itellecta bōitate vt dic Bo. li. de ebdo. 7 sic̄r p̄t itelligi eēn° ñ itellecta pat nitate vel rlōe. sic iudei itelligūt fz ñ p mo'' abstractiōis. fz ñ p̄t itelligi q̄ i dinis remoueat rlō 7 remaneat aliq̄d sbsistēs rlōni: q2 ipamet sibi sbsistit 7 iō pceditū cū aliīs q̄ remota rlōne ñ māet hypostasis distincta i dinis: tū q2 ñ manet dist°: tū q̄a ñ manet sbsistēs rlōni. Sz verū ē q̄ si nunq̄ eēnt rlōnes q̄s fides distiguit ds eēt 7 sba 7 p° ex ḣ q̄ sbsistēt i eē suo 7 sbstaret p̄etatib° eēntialib° q̄bus ab eēntijs aliīs distingueret. Ad p'' igr̄ dō q̄ i dinis ē accipē 7 absolutū 7 relatū fz rlo nō aduenit absoluto sic distiguere ipsum fz per omnimodaz idēptitatē rei. Sz id q̄ distiguit rlōne ē ipsa rlō. 7 ḣ p̄t significari per mo'' sbsistētis. 7 sic sig̃tur noie p° vel hypostasis: vt p3 ex dictis. Ad 2'' dō q̄ i creatur hypostases distiguunt per māz: 7 p̄etates diuerse st̄ ondētes distictionē. fz i dinis hypostases ñ distiguunt nisi per rlōez: q2 ñ ē ibi iueniř aliquā realē alietatē: nisi q̄ ē fz oppōnē relatiuā. vñ sic i creatur sbtracta per itellectū dissione māe 7 q̄titatī ñ remanēt hypostases distincte. ita ēt i dinis sbtracta oppōne relatiā. Ad 3'' dō: q̄ hypostasis ponit i diffinitōe p°: q2 p° addit aliq̄d supza hi postasim ñ q̄dē rlōni: q2 rlo ē de itellectu hypostasis dine sic de itellectu p°: fz addit determinata rōnē rlōnis. s. pertinēs ad dignitatē. 7 iō remota rlōne neq3 hypostasis itellect° neq3 persone maneti dis q2 ēt ex ḣ ipso q̄ ponit hypostasis dina ponit sbsistēs i p̄etate nobili. vñ rō nobilitati quā addit persona icludit i ḣ q̄ ē dina hypostasis: vñ sic hypostasis humana nih̄ min° dic̄ q̄ per°: ita nec hypostasis dina. Ad 4'' dō q̄ p̄nitate hz p̄ q̄ ē q̄s 7 q̄ est p̄. ñ tñ sequt q̄ fili° ñ sit q̄s: q2 ḣ q̄ p̄ hz p̄nitate fili° hz filiatiōe q̄ ēt ē rlō. vñ abstracta relatiōe neq3 p̄ ē q̄s neq3 fili° ē q̄s: fz tñ vterq3 ē q̄s sua rlōne: sic vterq3 ē persona sua personalitate 7 tñ personalitas vni° ñ ē personalitas alteri°: 7 ḣ quō sit p3 ex p̄dictis de cōitate persone. Qō. ij.

d Einde q̄rit de p̄etatib°. 7 circa ḣ q̄runtur tria. p° an rlōnes sint i dinis. 2° vtrū sol° rōnib° origis persone distinguant. 3° ō nūo rlōuz notionū 7 p̄etatū: 7 q̄liter ḣ differāt.

a D p'' sic, pceditur: vī q̄ i dinis rlōnes oino nihil sint. sic̄. n. dic̄ Boe. li. de tri. cūcta q̄ i diaz p̄dicatiōe veniūt mutant i subaz. ad aliq̄d vo oino ñ p̄dicant: fz q̄cq̄d ē i deo p̄dicat de ipso ḡ rlōnes ñ sūt i deo. P̄. ipse dic̄ q° rlōnes q̄bus p̄z refert ad filiū 7 fili° ad p̄z z sūt silēs rlōnibus q̄b° aliq̄d seipsū refert: vt cū dī idē eidē idē. sed tales rlōnes nihil fz rē ponūt i eo de q̄ dīr. 7 vī dicē phs i. v. meth. fz si so''' scōz itellm: ḡ vī q̄ rlōes ñ sīt realiī i deo. Itē oē q̄ aduenit alicui 7 recedit ex sola° bitudie alt̄i° ad ipsū sine oi sua mutatione ñ ponit aliq̄d. i. ipso nihil p̄t aduenire alicui de nouo sine sui mutatiōe l'p se° per accñs. fz rlōnes h mō aduenīūt 7 recedūt sic̄ per mutationē alt̄i° essi cit colūna imobilis extra 7 sinistra sic̄ mouto fi lio aliq̄s desinit ee p̄ nulla mutatione circa ipsū facta: ḡ vī q̄ rl'ones hi° oino nihil sūt i dinis. P̄. si rlo idē ē i dinis. aut ē idē q̄ eēntia: aut aliud. Si idē tūc cū eēntia sit vna i oib°: 7 rlo erit vna i oib°: vel si persone distinguunt rlōnib° distinguent ēt i eēntia qō ē hēlis arrij. Si aliud ḡ fac cōpōnez cū eēntia qō ñ p̄t eē: ḡ rlo oino ēt i dinis. Itē sim plissima seipis distinguunt: fz persone dine st̄ simplissime: ḡ seipsis distinguūt: ḡ vī q̄ ñ distinguāt ab aliqb° rlōnib°. Cōtra, oē qō ēt dō vel ēabsolutū vel ē ad aliq̄d aliud fz persone dine ñ distinguunt i aliq̄ absolute: q2 i absolutis tres persone vnū sūt: ḡ vel ñ distinguunt vel rlōnib° distinguuntur. si igit rl'ones ñ sūt realiī i dinis scōz rōnē tñ tūc pi 7 fili° ñ realit̄ distiguunt 7 ita sequet hereſis sabellij. oz ḡ rlōes i dinis ponē. P̄. p̄z refert ad filiū 7 ad. s. l. fz ñ eodē mō ad vtrūq3: q2 ad vnuz gnando ad aliū spirādo. ḡ vī q̄ oporteat i vna psona significare pl'es rlones q̄b° ad alterā referat: sic̄ i vna eēntia pl'es psonas: ḡ sic̄ i dinis ñ tñ ponim° eēntiā fz ēt psonas: q2 iuenim° pl'es psonas i vna eēntia: ita oz tñ sūt p° 7 ponē 7 rlōnes. Rñ. dō q̄ apō oēs catholicos certū ē rlōnes eē i dinis. Sz i pone rlōnū iueniunt diuerse doctoz snie. Quidaz dixerūt vt pozetani q̄ rlōnes i dinis st̄ tñ assistētes. Quidā vo dixerūt q̄ rlōnes i dinis st̄ ipse p sone: 7 q̄ aliq̄n i abstracto significant: ḣ ē solū pp mo''' loquēdi: sic̄ dicim° rogo benignitatē tuā. i. te benignū. 7 sic̄r resoluēde sūt oēs ille locutiōes i q̄b° rlones vel p̄etates i abstracto dicant. Alij dicūt q̄ rlōnes sūt psone 7 sūt i psonis ēt fm vitatē rei 7 ñ solū q̄'' ad modū loquēdi. 7 oēs isti fm aliq̄d verū dixerūt. Sz tñ vltima opio ꝓtinet totaz vitatē. Et ad hui° itellectū sciēdū ē q̄ vt. s. dcm ē i rlōne sic̄ i oib° accñtib° ē duo ꝓsiderare. s. cē suz fz q̄ i subo fūdat fm q̄ ponit aliq̄d i ipso, put ē accñs. 7 rōnē suā fm quā ad a'iud refert. ex q̄ in genē oēinato collocet. 7 ex hac rōe nō hz q̄ ponat aliq̄d i eo de quo dī. sic̄ oēs alie formeabsolute ex ipsa sua rone hñt q̄ aliq̄d i eo de quo dicū tur ponāt. Et iō iueniunt q̄dā rl'ones nih̄ ponētes i eo de quo dicūtur. Et ḣ attēdētes q̄dā phi dixerūt q̄ relatio nō est aliq̄d vnū gen° entiū nec ē aliq̄d i rerū nā. fz est tm̄ q̄dā respect° resꝑsus i oib°entib°. 7 q̄ rlones sūt de intentionib° scōis q̄ nō hñt esse nisi i aia. Tibi ēt pozetano ꝓ opio ꝓsenti re vī. Sz ḣ falsū est: q2 nihil q̄ est ens tm̄ i aia in genere oēinato collocat. Un̄ distinguendū est ūter rlones. Quedaz. n. sūt q̄ hñt aliq̄d in re supza q̄ esse eoꝝ fūdat. sic̄ eq̄litas fūdat supza quantitatem: 7 huiusmodi rlones aliq̄d realiter i re sūt.

Quedā vo sūt q̄ ñ hñt fūdamētū i re de q̄ dīr sic̄ dextrū 7 sinistrū. i illis i q̄b° ñ st̄ determinate iste po nes fz nāz sic̄ i ptib° aialis. ibi. n. s. i aiali iste rlōes realit̄ st̄ q2 fūdant i diuersis vtib° determinataꝝ p tiū. fz i aliīs ñ sūt nisi fz rōnē hitudis vni° ad alterū: 7 iō dīr rl'ones rōnis. Ex ḣ ꝓtigit 4° modis. s. q̄ sint rl'ones rōnis 7 ñ rei. Uno° vt dictū ē q̄n rl'o ñ hz aliq̄d i rei nā supza q̄ fūdet: 7 ide ē q̄ q̄z ꝓtigit q̄ rl'o realr ēi vno 7 ñ i alio: q2 i vno hz motū quēdā supza quē fūdat q̄ ñ hz i alio sic̄ ēi oib° illis rl'onib° q̄b° ds ad creaturā refert q̄ q̄ dē realit̄ sūt i creatura 7 ñ i dō. Scdo° q̄n rl'o ñ hz aliquā realē diuersitatē iter extrema sic̄ rl'o idēptitatis: 7 iō ḣ nih̄ ponit fz rē fz solū fm rōnē vt cuz dī idē eidē idē. Tertio° q̄n designat rl'o aliq̄ entis ad ñ ens: vt cū dī q̄ nos sum° p̄ozes illis q̄ futuri sūt. ista. n. p̄ozitas ñ ē aliq̄ rl'o fz rē fz solū fz rōnē: q2 rl'o realis exigit vtrūq3 extremoꝝ i actu. 4° mō q̄n ponit rl'o rl'onis. ipsa. n. rl'o p seipsā refert 7 ñ p aliā rl'onē. vñ i creaturis p̄nitas ñ ꝓiūgitur ſbo p aliq̄ rlonē mediā. Et hos vltios duos modos ponit Aui. ꝑmi duo p̄ncꝑ extrabi ex verbis phi. Cū igit iste rlones p̄nitas 7 filiatio hēant fūdamētū aliq̄d i re. s. ipsā nāz q̄ cōicat fz cōicatōez nāe ꝓstat q̄ st̄ realr i dō 7 pp simplicitatē st̄ idē q̄ p° i q̄b° st̄: 7 pp vnitatē rl'onū oz q̄ alio° significē.

P̄imi igit attēdētes i rlōib° so'' id qō ad alterū ē 7 ñ fūdamētū qō hñt i re dixerūt rl'ones assistētes eē q̄si ex hitudie alt̄i° aduenientes. Scdi at tēdētes fūdamētū rei 7 simplicitatē dinā dixerūt q̄ rlōes ñ sūt i psonis fz sūt ipse p°. Tertij āt ꝓsiderātes vtrūq3 dixerūt q̄ sūt i psonis pp veraz rōnē rlōis: 7 q̄ tñ sūt p° ꝑ simplicitatē sic̄ deitas ēi dō 7 tñ ē ds. Ad p'' ḡ dō q̄ dictū Boe. itelligit de ad aliq̄d, put ad alterū ē. sic. n. ñ p̄dicat aliq̄d i re ō q̄ oz: fz ponit aliq̄d extra: fz tñ aliq̄ relatiōes q̄'' ad eē sūt aliq̄d i re de q̄ dīr ponūt.

Ad 2'' dō: q̄ i rlōne idēptitatis duo ē ꝓsiderare. s. illud respectu c° of idēptitas. s. ipsa eēntia: sic̄ eq̄litas respectu q̄titat̄. 7 id c° ē idēptitas q̄ oz idez fz vnā eēntiā. sic̄ eq̄le q̄ hz vnā q̄titatē: 7 q2 etiā vnūnio ē eēntia quā p̄ filio cōicat. iō silitudo ē barū rlōnū cū rlōe idēptitatis q̄'' ad id c° respcū dīr: fz ñ ē q̄'' ad ea q̄ iuicē referunt fm illō. vñ ēt fili° ñ oz idē p̄z masculine fz neutraliť. Ad 3'' dō q̄ qñcūq3 aliq̄d q̄ ē de rōne rei tollit oz q̄ ipsa res auferat sic̄ remoto rōnali destruit hō.

Ad rōnē aūt rlōis q̄ hz fūdamētū i re duo ꝓcurrūt. s. fūdamētū rei q̄ ē q̄titas q̄ ē cā h° rlōis. est ēt aliud de rōne ei°. s. respect° ad alterū. 7 vtroq3 mō pringit i realib° rlōib° destrui rlōnē. vel p destructionē q̄titatis. vñ ad hāc mutationē q̄titatis sequtur p accñs mutatio rlōis. vel ēt fz q̄ cessat respect° ad alterū remoto illo ad q̄ referebat 7 tūc rl'o cessat nulla mutatiōe facta i ipsa. vñ i illis i q̄b° ñ ē rl'o nisi fz hūc respectū veniūt 7 recedūt relatiōes sine aliq̄ mutatiōe ei° q̄ referť. Ad 4'' dō q̄ rl'o realr ē idē q̄ eēn° fz dīnt so''' rōe sic̄ ēt bonitas ab eēntia 7 ex illa rōne. rl'o hz q̄ distiguat i dinis q̄ ñ ꝓuenit eēn°. Ad v'' dō: q̄ ēt p° dine seipsis distingunt inq̄'' psone fz rē sūt ipse rlōes fz sic̄ psona q̄'' ad mo''' significādi ñ ē iō q̄ rl'o: i a ēt seipsis ñ distinguunt fz rlōnib° sic̄ ds p seipsuz ē de°: q̄uis deitate sit ds: q2 ipse ē sua deitas.

D 2'' sic, pceditur: vī q̄ rlones oꝛigis ñ distinguāt hypostases. qō. n. fz itellm sequtur substātiā ñ ꝓt eē ꝑn'' alic° distinctiōis i deis: sed rl'o ē de assequētib° ibaz i deo saltē scōz itellectū sicut bonitas 7 sapia vt dic̄ Dam. cū igr̄ hypostasis sit sba vī q̄ distinctionē hypostasū rl'o ñ fac. P̄. oz do distiguētiū oz rndē ordini distinctionū. fz inter oēs distinctiōes rerū p° ē dist° dinaꝝ psonaꝝ cū sit pcessio psonarū pcessiōis cā creaturarū: vt. s. hi tū ē. ḡ vī q̄ cū p'' i entib° sit sba qō ꝑn'' illi° distinctiōis ñ sit rl'o fz sba. Itē rl'o ñ hz vtutē distiguēdi nisi scōz q̄ hz oppōnis rōnē. fz rōnē oppōnis ñ bz nisi scōz q̄ ad alterū ē: ḡ ñ distiguit nisi scōz q̄ ad alterū ē. fz scōz q̄ ad alterū ēñ hz rlō. q̄ sit res aliq̄ vel sba vel hypostasis: ḡ rlō ñ potūt facē distinctionē realē hypostasū. P̄. cū multe sint ar rlōes q̄ rlōes origis. q̄re scōz eas tm̄ dine p° distiguunt: q2 i dinis ē uenire ēt eq̄litatē 7 silitudinē 7 bi°: q̄ rlōes q̄dā sūt. vñ si iste ñ distinguūt vī. e. r. qō nec ille. Cōtra mime distinctioni oz rndē p ꝑn'' illud qō mimū hz de ente 7 q̄ mimā cōpōnē facē. Sz iter oia alia rlō ē debilioris eē vt dic̄ Lō. x. meth. adeo q̄ q̄dā reputauerūt eā eē de ētiōi b° scōis vt dictū ē. ḡ vī q̄ maxime cōpetat ad distinctionē psonaꝝ. Rñ. dō: q̄ q̄dā dicūt q̄ ꝑn'' distinctionis hypostasū dinarū ñ ē rlō imo hypostases seipsis distinguunt p solā originē. rlōes āt manifestat distinctionē sic̄ i creaturis p̄etates nō faciūt differre scōz nūm: imo talis dīa causat ex dissione māe: fz p̄etates tm̄ manifestāt eā. Sz ḣ ñ p̄t eē. q2 q̄ seipsis distinguunt ex seipsis hñt aliq̄ rōnē distinctiōis: sic̄ sba distinguit a q̄titate p id q̄ ēi itellectu vtriusq3 qō ē eē subsistēs 7 eē mēsurā 7 hi°. Si aūt ꝓsiderent oue hypostases. hypostasis in q̄'' hypostasis ñ hz i itellectu suo vnō ab alia distinguat cū vtraq3 sit hypostasis. ḡ oz q̄ ḣ habeat in q̄'' ē hypostasis p aliquā determinatiōez i ipsa vel scōz determinatā māz sic̄ i creaturis qō ñ p̄t eē i deo. vel scōz aliq̄d aliō. Si aūt dicat q̄ ḣ ē sola origo p quā determinate efficit ḣ hypostasis. aut p originē itelligit ipsa rlō origis. 7 ḣ ē qō ponim° aut origo vt significat p mo''' opatiōis. 7 sic nullo° hz q̄ distiguat hypostases: imo q̄ sit ab hipostasi distincta: q2 ois opatio ē ididuoꝝ distinctioꝝ scōm p̄hm. Et iō dicim° q̄ nih̄ aliud ē p̄n'' distinctionis i dinis nisi rlō. Cui° rō ē q2 ois distinctō vel dissio ē vel p q̄titatē vel p formā scōz p̄hm. v. meth. scōz q̄titatē vel māz. dissio i dinis ñ ē cū nō sit ibi q̄titas 7 mā. ois āt distinctiōis formal' p̄n'' ē aliq̄ oppō. vt largo mō sumāt oppō scōz q̄ ēt imperfectū 7 perfectū opponunt inq̄'' i vno ē negō l' puatio alti°. Jn oib° aūt oppōnib° alterū ē vt perfectū: alterū vt iperfectū ꝓter rlōez: qō p3 p se i affirmatōe 7 negōne 7 p̄uōne 7 hitu. p3 ēt i ꝓdictate q2 fz p̄z p̄h. p°. sp al: ex ꝓtoꝝ ē sic̄ nobili° 7 alterū sic̄ vili° 7 sic̄ puatio vt albū 7 nigr frig° 7 cal z 7 hi°. oia. 7 iō nulla tal' distinctio p̄t eē i dinis vbi ē oīmoda pfectio. Jn relatis aūt neutrū ē sic̄ puatō alti° vel defectū aliquē ipoztās. L'rē ē: q2 i relatiuis ñ ē oppō fz id qō relatiū i aliq̄ ē: fz fz q̄ ad

aliō dī. vñ q̄uis vna rō hēat annexā negōnē alte
rī⁹ rōnis i eodē⁹ suppositō: nō tñ ista negō ipositat
aliquē defectū: q2 defect⁹ ñ ē nisi fz aliq̄d qō i aliq̄
natū ē eē. vñ cū id qō hz oppōnē ad ipsū fz rōnē
oppōnis ñ ponat aliq̄d: sz ad aliq̄d ñ sequt̄ ipse
ctio vl defect⁹: ⁊ iō sola talī oppō ꝓpetit distinctiōi
ꝑsonarū. Ad p⁹ igit dō: q rō dīna hz aliq̄d in
q̄ ē rō: ⁊ aliq̄d inq̄ ē dīna hz q sit ꝑsistēs hy
postasis: q2 ibi nīl ē accīs nec aliq̄ for⁹ iherēs ñ
ꝑsistēs. vñ q̄uis ex h q ē rō ñ hēat q distinguat
hypostasiz: q2 sic ois rō h facēt tñ hz h inq̄ ē re
latio dīna. sic. n. ñ assequt̄ ꝑsaz imo ē ipsa ꝑsa.
Ad 2⁹ dō: q ordo distictiōis ꝑt dup⁹ ꝓsiderari. vl
q̄ ad q̄titatē distinctiōis. vl q̄ ad dignitatē ⁊cālitatē. Si q̄ ad q̄titatē distinctiōis. sic distinctio
dīnarū hypostasiū ē mima dist⁹ realī q possit eē vt
ꝑ. hitū ē. ⁊ iō tali distictioni ꝑpetit ens mimum. s.
rō. Sz q̄ ad ordinē dignitat⁹ ⁊ cālitat⁹ illa disti
ctio excellit oēs distinctiones. ⁊ sīlr rō q̄ ē ꝑn⁹ di
stinctiōis dignitate excellit oē distinguēs qō ē in
creaturis. ñ q̄dē ex h q ē rō: sz ex h q ē rō dīna
excellit ēt dignitate: q2 ex ꝓcessione ēt ꝓsonarū di
narū distinctarū cātur ois creatura ex ꝓcessio et
multipli⁹ vt. ꝑ. hitū ē. Ad 3⁹ dō q q̄uis rōni ex
h q ad alterū dz ñ debeat q sit res q̄dā. ē tñ res
aliq̄ fz q hz fūdamētū i eo qō refert: ⁊ ex h vltīus
hz inq̄ ē dīna q sit hypostasis vel ꝑsa: ⁊ iō facit
realē hypostasim distictōi: sic sapia ex h q ē sap⁹
nō hz q sit ꝑsa. ⁊ tñ q2 sapia dīna ē ꝑsa: ōs ꝑsa ē
sapiēs: ⁊ iō ꝓsiderādū ē q vbi ē rō fz hitudinez
tñ ⁊ nō fz aliq̄ō eē nāle ñ requrit dist⁹ suppositoz
fz rē sz so⁹ fz rōnē: vt cū dz idē eidē idē. q̄ñ aūt ē
ibi rō nō solū fz hitudinē: sz fz eē nāle requrit di
stictio suppositoz. ⁊ ēt realr vt eqlis eql eqlis.
Sz vbi ipsa rō ñ tñ ē realr: sz ēt ē ipsa ꝑsa relati
ibi ñ tñ requrit sz fac ēt suppositoz distictionē.
Ad 4⁹ dō q q2 rō nō hz eē nāle nisi ex h q hz fū
damētū i re: ⁊ ex h collocat i genē: ide ē q dze rō
nū ēntiales sumunt scōz dīas alioz entiū vt pz
ex pho. v. meth. vbi dīc q q̄dā fūdant supza q̄titatē ⁊ q̄dā supza actionē: ⁊ sic de aliis. Inde est q
scōz ordinē eoz i q⁹ fūdant rōnes ⁊ ēt ordo rō
nū. sic ḡ videm⁹ i hīs q̄ distinguunt p eēntiam q
ꝑn⁹ sbe sūt distīguētia vt mā ⁊ for⁹. ⁊ alie res ac
ēntales sūt signa manifestātia distictionē. ita est i
hīs q̄ distinguunt p rōnē q rōnes q̄ fūdant supnāz rei sūt distīguētia: ⁊ alie rōnes sī sig⁹ distictō
nis. rōnes aūt hñtes fūdamētū i nā rei sī rōnes
ordinis. pīnitas. n. fūdat i cōicatiōe nē: ⁊ iō sci po
nūt q pīnitate ⁊ filiatiōe pr̄ ⁊ fili⁹ distīguunt. Sz
cālitas ⁊ sīlitudo demōstrāt distinctionē. vñ Hy
la. ē. p sīlitudinē dīnaz ꝑsōaz distictōez ꝓbauit.

Dz⁹ sic ꝓcedit vr q nō sint tñ. v. notiōes. q
a n. inascīt alicui ex sola hitudie altⁱ⁹ ad ipsū
multiplicat scōz multitudinē eoz q̄ ad ipsū
opant q2 ad multiplicationē cāe sequt̄ plitas i ef
fectu: sz rōnes inascunt ex sola hitudine altⁱ⁹ ad
aliquē: ḡ tot erūt rōnes i dō⁹ aūt sī creature q cōpa
tionē ad ipsū hñt. ℞. i deo fuerūt ab ēterno scōz
Aug. rōnes rez creādaz q̄ ñ dīnt ab iuicē nisi re
lationib⁹ scōz respectū ad creaturā: ḡ vr q aūt sūt
creature quarū rōnes sī i dō: tot sī ibi ēt rōnes.

Itē dīne p⁹ tm cōparant ad iuicē scōz nāz quaz
vna ab alia accipit: sz ēt scōz alia attributa sz i oi
b⁹ illis opationib⁹ itelligunt aliq̄ rōnes vel eqlita
tis vel sīlitudis: ḡ vī q tot sint rōnes quot sūt ibi
attributa. ℞. ex ol opatiōe inascīt aliq̄ opant re
latio ad id circa qō ē opatio: sz i dō scōz rōnē di
stinguunt ꝑles opatiōes: vt ē velle itelligē ⁊ hl⁹: ḡ
sic opationē gnātiōis ꝓsequunt scōz itellm rōis
origis. Ita ⁊ ad alias opationes ꝓsequunt alie re
latiōes: sic itelligētis ad itellectū: ⁊ volētis ad vo
litū: ⁊ ita multiplicabunt rōnes scōz nūz opatio
nū. Itē sic pr̄ ⁊ fili⁹ ꝓueniūt i h q cōpant ad. s. s.
vt ꝑn⁹. ita fili⁹ ⁊. s. s. ꝓueniūt i h q ꝓpant ad ꝑem
sic ad ꝑn⁹. Sz cōis spiratio ē q̄dā rel⁹ ꝓueniens
pr̄i ⁊ filio: ḡ ē a pr̄e erit alia rō cōis filio ⁊. s. s. et
ita sī ꝑles q̄ q̄nq̄. Ēz vī q sint pauciozes q2 vt
dcm ē, ꝑetates sī sbsistētes p⁹. ḡ sūt ibi ꝑetatel tot
quot sūt p⁹ sbsistētes. sz p⁹ sbsistētes ñ sī nisi tres.
ḡ, ꝑetates ñ sūt nisi tres. Rñ. dō q notionis ꝑ
tatis ⁊ rōis dzia ꝑt trip⁹ assignari. p q̄ ad rōnē
signis. ⁊ sic scīēdū ē q pīnitas dz rō scōz q ad fi
liū refert. dz aūt ꝑetas inq̄ soli pr̄i ꝓuenit. dicit
notio inq̄ ē ꝑn⁹ formale inotescēdi pr̄ez. 2 q̄
ad ordinē itelligēdi: q2 cū nīl possit eē ꝑn⁹ inotescēdi aliq̄d nisi sit sibi ꝑuz. Intellectū notiōis ꝑce
dit itellect⁹ ꝑetat⁹: q2 ꝑetas ñ ꝓuenit nisi rei distin
cte ab aliīs: ⁊ dist⁹ i dīnis ñ ē nisi p oppōez rōnis
itellectū, ꝑetat⁹ i dīnis ꝑcedit itellect⁹ rōis. 3 q̄
tū ad nūz. q2 notiōes sī. v. s. pīnitas: filiatio: pces
sio: inascibilitas: cōis spiratio. Dar aūt 4⁹ tm sī
ꝑetates q̄ vni p⁹ tm ꝓueniūt. s. pīnitas inascibilitas q̄ ꝓueniūt tm pr̄i. filiatio q̄ ꝓuenit tm filio. p
cessio q̄ ꝓuenit tm. s. s. cōis aūt spiratio ñ ꝑt dīci p
ꝑetas simplr: q2 ꝓuenit duab⁹ ꝑsonis: sz scōm q̄d
scōz q aliq̄d dī eē ꝑuz ad aliq̄d. ē. n. ꝑuz pr̄is ⁊ fi
liī r⁹. s. s. Darū ēt notionū q̄tuoz sī tm rōnes. s. pī
nitas: filiatio: ꝓcessio: cōis spiratio. Innascibilitas ñ ꝑe dī rō nisi p reductionē scōz q negō reducīt ad gen⁹ affirmatiōis. vt ñ hō ad gen⁹ hois.
Darū aūt ꝑetatū vel notionū vel rōnū tres tm sūt
ꝑsonales. s. ꝓstituētes ꝑsonas. vñ hñt q̄si actū dze
ꝓstitutie. s. pīnitas filiatio ꝓcessio. Alie due sī ꝑe
tates p⁹: sz ñ ꝑsonales. Darū aūt notionū. v. suffi
cīētia sic pz. Ad h. n. q aliq̄d dīcat notio p⁹ tria
requrunt. p⁹ q ad origīnē ptineat: q2 rōib⁹ origis
p⁹ distīguunt. 2⁹ q ptineat ad dignitatē: q2 p⁹ ē hy
postasis distincta ꝑetate ad dignitatē ptinēte. 3⁹ q
dīcat aliq̄d spāle: q2 cōe ñ ē sufficiēs ꝑn⁹ inotescē
di. Dico igit q ptinēs ad originē ꝑt signi vel affir
matie vel negatie. Si affirmatie vel dīcet scōz rō
nē ꝓncipij vt a q̄ ali⁹ vel fz rōnē ei⁹ qō ē a ꝑn⁹ vt
q̄ ab alio. vtrūq; istoz dīc originē i cōi. vñ neutrū
ꝑt eē notio: oz ḡ q dr̄inet scōz spālē mo⁹ origis
q ñ ē nisi dup⁹ vt. ē. ꝑbatū ē. s. p mo⁹ nē ⁊ p mo⁹
amor). ⁊ scōz vtrūq; hēm⁹ duas rōes. vnā q̄ ōsignat rōnē ꝓncipij. ⁊ alīaz q̄ ōsignat rōnē ei⁹ qō ē a
ꝑn⁹: ⁊ sic sī q̄tuoz notōes. s. pīnitas ⁊ filiatio q̄⁹
ad modū origis nē. ꝓcessio ⁊ cōis spiratio q̄⁹ ad
mo⁹ origis amoris. Si significat negatie vel ne
gat rō ꝓncipij vel rō ei⁹ qō ē a ꝓncipio. Si negat
rō ꝓncipij nō ēad dignitatē ptinēn: ⁊ iō nō ꝑt eē
notio. s. s. nō eē ꝓncipium alicuius ꝑsone diuine.

Si negat rō ei⁹ qō ē a ꝑn⁹. aut i spāli aut gnāli: sz i
spāli ñ ꝑt eē notio: q2 q̄to affirmatio ē magis spā
lis tāto notio opposita ē magis cōis: sic ñ bō ē ma
gis cōis q̄ ñ aial: q2 oē ñ aial ē ñ hō: sz ñ ꝓuertit
sz i gnāli sic erit negō spāl⁹ ⁊ ad dignitatē ptinens
vñ faciet notionē ꝑis q̄ ē innascibilitas q̄ signifi
cat ñ eē ab alio fz q ē ꝑetas ꝑis. q̄re āt dīcat ina
scibilitas ꝑ ꝓuationē natitatis spālīt⁹ ifra dicet.
Ad p⁹ igit dō: q rōnes ille q̄ significāt⁹ i deo ex
hitudie creaturarū ad ipsū nihīl realīt⁹ ponūt i dō:
vt ex ꝓdictis pz. ⁊ iō ñ sequt̄ q fz b ifinitū multi
plicent rōnes realīt⁹ i deo exīstes. Ad 2⁹ dō. q
rōnes ille scōz q̄s attēdīt⁹ distictio idearū ñ sī fū
dant⁹ i eē dīno sz i itellectu ei⁹. vñ realīt⁹ ñ hñt eē in
dō: sz solū sūt itellecte ab ipso sic⁹ for⁹ asini ⁊ for⁹
equ ⁊ bi⁹. ⁊ ñ sic⁹ bonitas ⁊ sapia i ipso hñt esse.
Ad 3⁹ dō: q eqlitas ⁊ sīlitudo ñ addūt aliquā rō
nē realē sup pīnitatē ⁊ filiationē. ⁊ rō hī⁹ ifra di
cet. xxxj. dī. Ad 4⁹ dō: q rōnes q̄b⁹ nō sbest
aliq̄ realis distictio i re q̄ refert nō ē rō realis. vñ
q̄ncūq; aliq̄ opatio reflectīt i suppositū opant ex
reali opatiōe ñ inascīt aliq̄ realis rō: sz rōnis tm
⁊ iō cū dz q dz vel alia itelligit se ñ ipozat⁹ ibi aliq̄
realis rō sz rōnis tm. Ad 5⁹ dō: q eē ab aliq̄
ñ dīc⁹ determinatū⁹ modū origis: ⁊ iō ñ dīc⁹ spālē motō
nē sz saluat⁹ ī duob⁹ notiōib⁹. s. filiatiōe ⁊ ꝓcessio
ne cū ob⁹ ñ ponit nūm. sic⁹ nec aliq̄ō cōe cū ꝓ̄ys q̄
sb eo ptinent: sz cōis spiratio dīc⁹ determinatū modū
origis fz quā pr̄ ⁊ fili⁹ sī ꝑn⁹. s. s. ⁊ iō dīc⁹ spālē no
tionē. Ad 6⁹ dō: q q̄z ꝑetas i dīnis ⁊ dcq̄d ē
ibi ē sbsistēs: ñ tñ oz q sint totres sbsistētes quot
sunt ꝑetates: sed qō oppositio exigit realiter di
stiguēs. vñ sic i deo bonitas ⁊ sapia ē sbsistēs nō
tñ alia ⁊ alia res ē sbsistēs: q2 ñ hñt oppositionē:
ita ēt cōis spiratio ē sbsistēs. ñ tñ ē alia ⁊ alia res
subsistēs q̄ pīnitas ⁊ filiatio: q2 ñ hñt oppositiōez
ad cā. vñ i vna re subsistēte cū vtroq; esse pōt. nec
tñ ꝓstituit ꝑsonā i q ē: q2 ꝑsupponit fz ordinē nāe
pīnitatē ⁊ filiationez: sic⁹ ⁊ pcessio ꝑsupponit gnā
tionē. ⁊ iō ñ ē ꝑsonalis notio: ⁊ sīlr nec inascibili
tas. cū ñ hēat oppositionē ad pīnitatē i eadē⁹ re sb
sistēte eē ꝑt: ⁊ q2 negō ꝓsequt̄ fz itellectū ipozata
i ea pōm ꝓncipū. Jō ñ ꝓstituit ꝑsonā sz ē i ꝑsona
ꝓstituta p pīnitatē. Nīl q̄dē fz accīs. Jvī rō h
ñ valē: q2 multa sī accītia ūsepabilia q̄ sp ꝓsequn
tur subm iamissibīlr. Ad qō dō: q oēs bz accī
tis pōt itelligi sine accīte: q̄uis qnq; accīs ūsepa
bīlit sequat⁹ sbm: ⁊ iō q2 ipsū suppositū rōnis non
pōt itelligi sine rōne cū ipsa rō sit suppositū sbsi
stēs ñ pōt eē accīs. In oi. n. accīte qō aduenit ei
q̄dā cōpositio sbi ad accīs ꝑt qō sive eo itelligi
pōt. ⁊ vbi ē cōpositio ē mu tabilitas q̄⁹ ad nāz cō
positionis: q2 oē qō cōpositū ē diuisibile ē nisi ali
qua cā ipediat. Itē oēs. n. hoies filij dei sunt.
fac. Ji. creatiōe. ñ tñ ois creatura hz nomē filiatō
nis: sz solū illa q̄ ad imaginē ē. vel meli⁹. hō dī filī
us: factura. n. p adoptionē: q2 cū ꝑns ñ eēt filius
fact⁹ ē fili⁹ ⁊ ñ hz h ex origie natitatis sue q sit fi
li⁹ dei sic hz ēternus fili⁹. ⁊ h expō ꝓsonat sequēti
b⁹ de hac filiatiōe adoptionis dīcet i ttio. Nec
q̄cq̄ ꝑ e nisi fili⁹. Jh dīc q2 filiatio ē tota suba ipsi
us. vñ ēntia dīna ñ excludīt. q2 ēntia dīna in fi
lio ē filiatio. Origine ñ adop. Jh ꝫ nestoriū ⁊ foz
tunū q dīcebāt aliā eē ꝓsonā dei ⁊ hois. ⁊ ita seq̄
tur q fili⁹ hois ñ sit fili⁹ dei nāliī sz p adoptionē.
Ueritate nō nūcupata. Jꝫ sabelliū q dīxit hīs no
mīb⁹ pr̄i ⁊ fili⁹ nullā distinctionē in re sb iacē. Nati
tate nō cre. Jꝫ arriū q dīxit dei filiū creaturā. alia
patent ex hīs q dicta sūt de spīritu sancto.

An eadē ꝓprietates assignent Augu. ⁊ Hyl. ⁊ an iste sint que dicunt paternitas fi
liatio ꝓcessio. Di. xxvij.

Jc q̄ri ꝑt vtrū ꝑetates q̄s Hyl. ꝫ
assignauit. s. q pr̄ sp ē pr̄ ⁊ fili⁹ sp ē fi
li⁹ sint ille eedē, ꝑetates q̄s aug. supi⁹ distīxit
dicēs, ꝑuz eē ꝑis q genuit filiū ⁊, ꝓpriū filij
q gēit⁹ ē a pr̄e ⁊. s. s. q ab vtroq; ꝓcedit. Ac
deide vtz ⁊ iste sint ille q̄ dicunt pīnitas filia
tio, pcessio. Uī q ñ sint eedē, ꝑetates q̄s po
nit Hyl. ⁊ ille q̄s ponit aug. Si. n. eedē sūt
idē ē g⁹ pr̄i eē pr̄ez ⁊ genuisse filiū: qō vtiq;
qdā ꝓcedūt. Si āt h ē cui g⁹ ꝓuenit vt sit pr̄
ei ꝓuenit genuisse filiū. Nā g⁹ dīna si pr̄ ē ge
nuit filiū: si vo ñ genuit pr̄ ñ ē. Sz qs aude
at dicē aut q ipa genuit filiū aut q ipa pr̄ ñ
sit. si aūt ipsa pr̄ ē nec filiū genuit. ñ ergo idē
ē dicē aliq̄d esse pr̄em ⁊ gignē filiū: ⁊ ita nō
videt vna eadēq; esse ꝓprietas.

Rñsio vbi oñdit easdem esse ꝓprietates.

D qō sine ꝓiudicio alioz dicim⁹ q
easdē, ꝑetates notauit vtiq; ls diūlis
ꝓbis. qō. n. Hyl. ait ita itelligi dz, ꝑuz pr̄is
ē q sp pr̄ ē, i. ꝑetas pr̄is ē q̄ sp pr̄ est. sp vo
pr̄ ē q2 sp genuit filiū: ita ⁊ ꝓpriū filij ē q sp
filius ē. i. ꝑetas filij ē q̄ sp filius ē. filius vo
sp ē q2 sp genitus ē. ergo, ꝑetas q̄ pr̄ ē ē q2
sp genuit. Et h eadē dī pīnitas vl gnātio ⁊
ꝑetas q̄ filius sp ē filius ē q2 sp genitus ē
a pr̄e. ⁊ h eadē dī filiatio vel genitura vel na
titas vl origo vl nascibilitas. sic ⁊ ꝑetas q̄
s. s. ē. s. s. vel donū ē q2, pcedit ab vtroq;. ⁊ h
eadē dī, pcessio. Jn pmissis āt locutinoibus
eedez significate sūt ꝓprietates.

Qō ñ ē oino idez dicē aliq̄d esse pr̄ez ⁊ ge
nuisse vel habere filiuz: ⁊ ita de aliis.

Ec tñ vī nob oio eē idē dicē aliq̄d eē
pr̄ez ⁊ genuisse filiū vl aliq̄d eē filiū ⁊ habē
pr̄ez: vel esse. s. s. ⁊, pcedē ab vtroq;. aliogn
pr̄ ñ essz nomī hypostasis. i. plōe. sz ꝑetati
tm. sīlr filius ⁊. s. s. ⁊ ita ñ p tria noia significarent tres psone. Jōq; dicimus q prīs no
men ñ tm relatiōez notat sz eū hypostasiz. i
subam significat. ita ⁊ filius ⁊. s. s.

Relationū vocabula sūt paternitas filiatio ꝓcessio nec psonaz significant.

Elationū vo vocabula. ſ. pnitas filiatio ꝓcessio vel gignē gigni ꝓcedē ipſas tñ rſones ñ hypostases significant siue hāe filiū ⁊ hāe pnez. vt vbi gra. cū dicim⁹ ds ē pn noie pnis: ⁊ rſonē notam⁹ ⁊ dinā hypostasiz significam⁹ vt sit itelligētia tal⁹ de⁹ vel dina eēn⁹ ē pn. i. ille q genuit. ſ. hypostasis q hz filiuz. Silr ds ē filiꝰ. i. hypostasis genita vel hūs pnez: ita et ds ē. ſ. ſ. i. hypostasiſ ꝓcedēs ab utroqz siue ille q ꝓcedit. Cū vo noia rſonū ponim⁹ i ꝑdicat notiones ipas tñ significam⁹ ñ hypostases: vt cū dī ds genuit. i hz filiū: ⁊ ds genit⁹. i. hz pnem: ⁊ tūc oz itelligi in subiectis hypostases tñ nō essentiam que illis ꝓprietatibus determinātur.

Nō ꝓprietates determinant hypostases non substantiem. i. naturam.

Lle. n. ꝓpetates singule singul⁹ ꝓpe conueniūt psonis ⁊ p eas psone definant ⁊ a se iuicē differūt sz a se ñ secedūt. Vñ Jo. damñ. ait. Nō differūt ad iuicē hypostases sz sbaz sz hz caracteristica ydiomata. i. dīnatias. p petates. Caracteristica vo. i. definatia sē hypostaseō ⁊ ñ nāe. eteni hypostases definat. Itē eē qdē intpalr ⁊ etnalr dinā vbi hypostasiz simplicē oia hñtē q hz pn vt ei⁹ hōuliō i. ꝓsubalē natitat⁹ mō ⁊ hitudie a pnali hypostasi differētē: nūqz vo a pnali hypostasi secedētē. Jdē aptū exp̄mēs psonales ꝓpetates ait i eodē. Nāz hypostaseō. i. psonarū i trib⁹ ꝓpetatib⁹. i. pnali filiali ⁊ ꝓcessibili recognoscim⁹. Jnsecessibiles āt ipsas hypostases ⁊ idistabiles iuicē ⁊ vnitas qdē in cōfusibil⁹r. tres. n. sūt ⁊ si vnite disas āt indistāter. Et. n. singula ē pfecta hypostasiſ ⁊ p priā ꝓpetatē. ſ. exñtie mo⁹ ꝓpriū possidet sz vnite sūt suba ⁊ ñ distāt neqz secedūt a pnali hypostasi. Ecce h hēs distinctas illas tres ꝓprietates que supra diuersis significate sūt modis vel nominibus.

Nō sūt alia noia psonarū easdē ꝓpetates notātia. ſ. genitus genitor vbum ⁊ imago.

Jc ñ ē ptermittēdū q sic pn ⁊ filiꝰ ⁊. ſ. ſ noia psonarū sūt ⁊ ꝓpetates psonales designāt: ita ēt sūt ⁊ alia noia psonaruz. i. q ipsas psonas significāt ⁊ earū ꝓpetates denotāt ⁊ easdē qs ⁊ noia ꝑdicta. Vñ ⁊ relatiue dicunt. ſ. genitor genit⁹ vbū imago. Vñ Aug. i. v. li. de tri. Videdū ē magt h significari cū dī genit⁹ q significat cū dī filiꝰ. Jō enī filiꝰ q genit⁹ ⁊ q filiꝰ vtiqz genit⁹. Sic āt filius ad pnez sic genit⁹ ad genitum refert: ⁊ sic pn ad filiū ita genitor ad genitorē. Jdem in vj. li. de tri. Verbū qdē solus filiꝰ accipit ñ sil⁹ pn ⁊ filiꝰ tēqz ambo sint vnū vbū. Sic. n vbū dī quō imago. nō āt pn ⁊ filiꝰ sil⁹ ambo imago: sz filius solus ē imago pnis quēadmodū ⁊ filiꝰ. Jdē i. vij. li. de tri. Verbū sm q sapia ē ⁊ eēntia h ē q pn sm q vbū nō h est qđ pn: q⁹ vbū ñ ē pn ⁊ relatie dr sic filius Itē i eod. Sic filiꝰ ad pnem refert: ita ⁊ vbū ad eū cuiꝰ ē vbū refert cū dī vbū. ⁊ ꝓpea ñ eo vbū q̄ sapia dī: q⁹ vbū ñ ad se dr sz tñ relatie ad eū cuiꝰ ē vbū sic filius ad pnez eo qp pe filiꝰ q̄ vbū ⁊ eo vbū q̄ filius sapia vo quo eēntia: ⁊ iō q⁹ pn ⁊ filiꝰ sūt vna eēn⁹ ⁊ vna sapientia. Itē i eod. Nō ē pn ipse vbuz sic nec filius nec imago. qd āt absurdius q̄z imagines ad se dici. Jd. i. v. li. dī relatie filiꝰ relatie etiā dī vbuz ⁊ imago. ⁊ in oibus his vocabulis ad pnem referr. nihil aūt hoz pn dicit

Breuit⁹ rſūmā colligit ꝑdictoꝝ itelligētia

Perte⁹ oñsū ē q sic filiꝰ vl genit⁹ relatie dī ad pnem ita vbuz ⁊ imago: ⁊ q eo dī vbū siue imago q̄ filiꝰ. i. eaď ꝓpetate siue notiōe dī vbū ⁊ imago q̄ filiꝰ sz ñ eo q̄ vbū dī sapia vel eēn⁹ q⁹ ñ notiōe q̄ dī vbū dicit sapia. nā sapia dī sz essentiā ñ sm relatiōez

Generalis regula eoꝝ q̄ ad se ⁊ eoꝝ q̄ relatie dicunt. qcqd. n. ad se simul ambo dicunt sz nō ita in predictis relatiuis.

Tē h adūtēda q̄dā gnālis regula eorū q̄ ad se ⁊ eoꝝ q̄ relatie dicunt de pnez ⁊ filio. qcqd. n. ad se dicunt vt ait Aug. i. vj. li. de tri. ñ dī alt⁹ sine alt⁹o. i. qcqd dicunt q sb stātiā eoꝝ oñdat ambo sil⁹ dicunt. ergo nec pn est ds sine filio nec filiꝰ sine pne sz ambo simul ds sz nō ambo simul pn nō ambo simul filius vel verbum vel imago.

⁊An sm subaz dicatur deus de deo ⁊ hi⁹.

Jc q̄rit cuz dī ds de deo lumen de lumine ⁊ hi⁹. vtrū dicant hz subaz. naz sm rſonē ꝓstat ista ñ dici. si vo sz subam dicunt simul ambo. ſ. pn ⁊ filiꝰ pñt dici deus d deo lumē de lumie hz ꝑdictā regulā. Ad qđ dicim⁹ q sz ds hz subaz dicat ⁊ lum ⁊ sapia ⁊ hi⁹ ⁊ nūqz relatie accipiant. aliq̄ tñ ꝓ relatis. i. psonis sz ñ relatie accipiunt. vt cū dr

ds genuit deū: alterū ꝓ pne alterū ꝓ filio ponim⁹. Silr cū dī. ds d deo lumē d lumie. in alijs quoqz locutiōib⁹ sepe repiunt noia ess̄tie ad significationē psonaruz deducta: vt cū dī ds nat⁹ ds mortu⁹ ds passus vbi filius tñ significat: ita ⁊ d solo filio itelligit cuz dī ds d deo ⁊ hi⁹. Vñ aug. q̄rēs quō hi⁹ dicā tur i. vj. li. de tri. ait. Quō ds de deo lumen de lumine dicit. ñ. n. sil⁹ ambo dī de deo sed solus filius de deo. ſ. pne nec ambo sil⁹ lum de lumine: sz solus filius de lumine pne.

Nō tm̄ sm nomen sube dicit illud de illo non sm nomina personarum.

Tē sciēdū q̄ sm noia sbe tñ dr illud de illo sz ibi illa noia sbaz ñ significēt. hz vo eaď noia psonarū nūqz dī illd de illo sic vbū d vbo vl filiꝰ d filio q⁹ hi⁹ noia diūlis ꝓ sois ꝓuenire ñ pñt. qđ aug. sz obscure in eo dē li. ita dic. Hoc solū d eis dici ñ pt illd de illo q̄ sil⁹ ambo ñ sl̄. i. illo solo noie ñ possum⁹ vti ad oñendē vnū d vno q̄ sil⁹ ambob⁹ ñ ꝓuenit sic vbū d vbo dici ñ pt q⁹ ñ sil⁹ ambo vbū d vbo nec imago d imagie nec filiꝰ d filio q⁹ ñ sil⁹ ambo filiꝰ vl imago. Et sic nomia sbe aliq̄ñ itelligētia psonarū dicticte sacūt. ita ēt iterdū tonꝰ tritat sil. Unde Aug. i eo. li. ait. In pnis noie ipse pn ⁊ se ꝓnuncia tur. In dei vero noie ⁊ ipse filius ⁊ spūs sanctus: vt cū dicit nemo bonus nisi solus deus q⁹ trinitas est vnus deus. Di.xxvij.

Jc q̄rī pt.] Posit⁹ trib⁹ psōalib⁹ ꝓpetatib⁹ dīnarū psonarū. h magr dcīat d ipis ꝓpetatib⁹ i cōparatiōe ad noia psonaruz. ⁊ dicit i ptes tres. i p⁹ oñdit q⁹ i oib⁹ psōalib⁹ noib⁹ p̄dicte ꝓpetates designant: in 2⁹ ꝓponit gnālē regulā ad inneniēdū hi⁹ noia q̄ ꝓpetates psonarū designāt: ibi Et ē h q̄dā aduertēda.] p⁹ in. d. i p⁹ oñdit q⁹ dicte ꝓpetates designant i oib⁹ psonalib⁹ ꝓsuet. ſ. noie pnis ⁊ filij ⁊. ſ. ſ. i scda oñdit q⁹ d signant ēt alijs noib⁹ psōas significātib⁹: ibi Dic ñ ē ptermittēdū.] p⁹ i. d. in p⁹ oñdit q⁹ ꝑdicta noia ꝓpetates psonarū designāt. i 2⁹ sbiūgit rōnem: ibi Ille. n. ꝓpetates]. q⁹. ſ. definauit psōas vñ i noib⁹ psonarū itelligunt sic definās i definato. p⁹ i. d. in p⁹ oñdit q⁹ noia psonarū designāt ꝓpetates ꝑdcās i 2⁹ oñdit q⁹ ñ ē oio idē modus significādi i noibus ꝓpetatū ⁊ noib⁹ psonarū: ibi Nō tñ vz.] Circa p⁹ tria fac. p⁹ mouet qōnē. 2⁹ ponit obonē ad alteraz ptē: ibi Videt q⁹ ñ sint.] 3⁹ ponit solonē: ibi Ad qō sine p. ⁊c.] Et ē h aduer.] h ponit regulam ad iuenīdū noia psōalia. ⁊ circa h tria fac. p⁹ ponit regulā. 2⁹ mouet qōnē circa regulaz ⁊ soluit eam: ibi Querit h cū dicit deus ⁊c.] 3⁹ ex solone q̄si elicit q̄dā ꝓclonē: ibi Et ē sciēdū q⁹ sz no.]

Q. i. Jc q̄runt duo. p⁹ de ipsis notiōib⁹ vl ꝓpetatib⁹. 2⁹ de noib⁹ psonalib⁹. ⁊ ꝑcipue de vbo. Circa p⁹ duo q̄runt. p⁹ q̄lit ꝓpetates ad iuicē differāt. 2⁹ vtrū ꝓpetates vel rſones opationes personales sm intellectū ꝓcedant vel ecōuerso.

a Do p⁹ sic ꝓcedit: vī q⁹ ꝓpetates ad iuicē ñ distinguant. nulla. n. ē distinctio i dinis nisi sm originē: sz vna ꝓpetas ñ oritur ab alia: q⁹ sic ēntia ñ gnāt ita nec ꝓpetas: g̃ ꝓpetates ad iuicē ñ distinguunt

Po. rſo ē mediū iter duo extrema. ſ. iter duos tinos ē vna via media sm rē: q̄uis differat sz rōnē sic ē eadē via a thebis ad athēas ⁊ eo⁹: vt dicē phs iij. phy. g̃ vī q⁹ vna rſone referat pn ad filiū ⁊ filiꝰ ad pnez. ⁊ ita ad min⁹ pnitas ⁊ filiatio sūt vna rſo

Itē i dinis nih iuenim⁹ distinctū sz rēnisi p oppōnem rſam: sz sic inter attributa eēn⁹: vt bonitatē ⁊ sapiam ñ iuenit aliq̄ oppō: rōne cui⁹ d iuicē ꝑdicātur q⁹ bonitas ⁊ sapia ⁊ eo⁹. Ita ēt ꝓpetates vnius p⁹ ñ hñt aliquā oppōnē ad iuicē als ñ posset i eo dē supposito eē: g̃ vī q⁹ ñ sint plures sz rē: ⁊ q⁹ vna ꝑdicet d alia vt dicat pnitas ē inascibilitas ⁊ eo⁹.

Po. ñ magt distat rō vbi a rōne filij q⁹ rō igeniti a rōne pnis. Sz eadē notio designat noie vbi ⁊ filij vt i lra dī: g̃ vī q⁹ silr eaď notō designet noie ingeniti ⁊ noie pnis: ⁊ sic inascibilitas ⁊ pnitas est vna ⁊ eadē notio. Itē vni⁹ p⁹ ad aliā psonā i dis ñ ē nisi vna rſo: sz noie pnis gnatiōis ⁊ pnitatis i portat rſo pnis ad filiū. g̃ vī q⁹ oia ista i dinis idē qđ ēē magr sz i lra. Rñ. dō. q⁹ i dinis vt supra sūt dcz ē sl̄ q̄nq notiōes: ñ tñ sl̄ q̄nq res sz solū tres res. ſ. pn ⁊ filiꝰ ⁊. ſ. ſ. Ad c⁹ itellem scienđ ē q⁹ in ullo ꝓe aliq̄ multiplicant ⁊ ñ vnū sl̄: c⁹ dr iis ꝓis distinguunt: vt dicē phs. v. meth. ⁊ iij. phy. vbi gra. hysocheles. i. triāgulus duoꝝ eq̄lium laterū. ⁊ hysopleuros. i. triāgulus eq̄later⁹ distinguunt dr̄s triangul: ⁊ iō ñ dicim⁹ q⁹ sl̄ vn⁹ triāgulus sz plures. nō āt distinguunt ꝓis dr̄s figure: imo sub vna figure dr̄a icidūt: qđ ē hr̄e tria latria: ⁊ iō dicunt vna fīgura q̄ ē triāgulus: ⁊ iō ñ pt dici q⁹ sl̄ plures res nisi d istis q̄ p dr̄az rei distinguunt. dr̄a āt rei i dinis ū ē nisi p oppōnē rſonis: ⁊ iō ñ ponit dici q⁹ sl̄ plures nisi sz q⁹ existit ista oppō. vñ pnitas ⁊ filiatō sl̄ due res: ⁊ silr pn ⁊ filiꝰ. sz pnitas ⁊ cōis spirō ñ sl̄ due res: q⁹ ñ opponunt relatie: sz tm̄ due rſones: q⁹ distinguunt dr̄s rſonis inq⁹ ē rſō. cū. n. rſō dicat sz respectū ad alterū dr̄e rſōis erūt scōz q⁹ ē ad diuersa: ⁊ iō q⁹ pnitate pn ffert ad filiū ⁊ cōi spirōne ad. ſ. ſ. cōis spirō ⁊ pnitas sl̄ due rſones: ⁊ silr sl̄ due notiōes inq⁹ est alia ⁊ alia rō innotescēdi pnez i vna ⁊ alia. Ad p⁹ igit dō: q⁹ oppositio scōz originē p ꝓus scōm itellectū ē i rſonib⁹ origis q⁹ in ipsis psonis q̄ adiuicē oriunt: q⁹ psone ñ opponunt nisi scōm q⁹ hi⁹ rſones hñt: ⁊ iō rſones opposite seipsis distinguunt. sic dr̄e ꝓstitutie: sz p⁹ rſonib⁹ sic spēs dr̄s. Ad 2⁹ dō: q⁹ qđā dixerūt vt Auic. dic: q⁹ eadē nūo rſo ē i vtroqz extremoꝝ qđ ñ pōt ee: q⁹ vnū accūs ñ ē i duob⁹ subis. ⁊ iō dō q⁹ i vtroqz extremoꝝ ē vna rſo differēs ab alia in qbusdā scōm spēm sicut i illis q̄ diuersis noibus vtrūqz noiant vt pnitas ⁊ filiatio: sz in qbusdaz nō differūt spē sz nūo tm̄: sic qñ vtrūqz ē vnuz nome: vt i sil⁹itudine ⁊ eq̄litate: ⁊ tūc rſo q̄ ē in vno sicut in subo est in altero sic in tino ⁊ ecōuerso: ⁊ iō

Universidad de Deusto
Biblioteca

ꝑz q̄ fz cē ſuū ꝓut i re fūdamētū hz ñ ē mediū: ſz extremū: ſz fz reſpectū ē mediū: vñ ꝑz q̄ realr di ſtinguunt. Ad 3m dō: q̄ ſic attributa eēntialia ñ ſūt plēs res: ita nec ꝑtates vni pſ ꝓueniētes ſz ſi vna res q̄ ē illa pſona. ſz tñ qz rlō manet i dinſ et ſm cōez rōnē gñis manet ēt rlonis diſtictio inq̄m ērlo: ꝛ iō ꝑt dici q̄ ſi plēs rlōes: ꝛ vna rlō ꝺ alia ñ ꝑdicat. ñ ſic ät ē i eēntialib' q̄ ñ manēt ibi ꝑ cōez rōnē gñis. vñ ñ diſtiguunt fz rōnē alic' cōis cuius rō i deo ſit. ſi tñ accipiat cōe reale ſignificat noie ꝑ me ipōnis. Si vo accipiat cōe rōis qō ſignificat noie ſcōe ipōnis: ſic cōe ē oib' q̄ ſint attributa: ꝛ iō qz didūt vnū cōe rōnis fz h ñ ꝑdicant deiuicē Nō. n. dicim' q̄ h attributū ſit illud attributū: ſz qō ē aliud attributū ab illo: ſz qz ñ didūt vnū cōe reale. iō rōne dine ſimplicitat' fz qōcūq; nomē ꝑ me ipōnis de ſe iuicē ꝑdicant vt dicat h res ē illa res. vel ēt ꝑis noib' vt ſapia ē bonitas. Ad 4m dō: q̄ vbū ꝛ filī' ñ diſtiguunt ꝺzia rlōnis: qz vtrū q̄ dicē rlōnē eiuſdē ad idē. ꝛ pp h ipoztant noie v̄bi ꝛ filij. oue rlōnes. ſz vna ſūr noie doni ꝛ amoris: ſz diſtiguunt tm̄ fz q̄ hñt fūdamētuz i re: ꝑt vnū fūdat i emanatōc. ſ. nāe filī': ꝛ aliō i emanatōne itellect'. ſ. vbū q̄ i ꝺo ñ niſi rōne differūt. ꝛ iō v bū ꝛ filī' dñt ſolū rōne ꝛ ñ rlone. ſz igenit' ꝛ ꝑ ñ reſpectu eiuſdē oñr: ꝛ iō ꝓſtat q̄ ñ ē vna rlo vl' no tio. Ad v dō q̄ ſic ē i eēntialib' q̄ ideē fz rez dina opatio ꝛ ꝺs ꝛ deitas: ſz diſtiguunt fz rōnez tm̄ fūdatā i re. ita ēt ē i pſonalib' q̄ iō ē fz rē: opatio pſonalis ꝛ pſona ꝛ ꝑtas ꝓſtituēs pſoná ſed differūt tm̄ fm rōnē ꝛ modū ſignificādi. vñ dico q̄ eadē rō ſignificat ꝑ h tria. ꝑ. ꝑnitas gnātio. ſed ꝑ ſignificat illā ꝑ modū hypoſtaſis vl' pſone. ꝑ. nitas ꝑ modū ꝑtatis. gnātio ꝑ modū opatiōis

Dz sic. pcedit: vī q̄ opatio pſonal' ꝑcedat a fm itellectū rlōnē pſonē. gnātio. n vt dictū ē ſignificat opationē pſonalē. ſz magr i lra dic̄ q̄ iō ē ꝑ qz genuit: g vī q̄ gnātio fz itellectū ꝑcedat relationē ꝑtis. Ꝑ. rlō ꝑnitatis ꝛ opatio gnātiōis ſe ꝓſequunt. aut g̃ ꝑnitas ē ꝑn' b' opatiōis q̄ eſt gnātio. vt. ſ. qz ꝑ iō gnāt. aut ꝓſequet ipſa ꝑ mo' effectus relicti ab ipſa: vt. ſ. qz gnāt eſt ꝑ. ſz ꝑnitas ē ꝑn' ipſi' opatiōis: qz vt dic̄ Anſ. eo q̄ ē de' gnāt ꝛ ñ eo q̄ ē ꝑ. g vī q̄ ꝑnitas ꝓſequat gnātio nē ſm itellectū. Itē ois rlo fz itellectū ꝓſequit il lud i q̄ fūdat ſic̄ eq̄litas ꝓſeqtur q̄titatē. ſz fz pbz v. metb. ꝑnitas ꝛ filiatio fūdant i opatione: g̃ ꝑ nitas ſeqtur opationē gnātiōis fz itellectū. Ꝑ. ſic̄ ſe hz gnātio actia ad ꝑez: ita ſe hz gño paſſi ua vel natitas ad filiū: ſz filiatio nullo' ꝑcedit nati tatē ſcōz itellectū ſz ſp ꝓſeqtur: g̃ nec ꝑnitas gnā tionē: actiuā: ſz q̄ ſequat eā. Cōtra opatio ſcōz ꝑhm ē ididuoz diſtinctoz vel ſingularīū: ſz ñ eſt diſtictū q̄d i ꝺnis niſi p rlōnē: g̃ itellectū opatōis pſonal' ꝑcedit itellect' rlōnis. Ꝑ. pn' opatōis ꝑe a lic' o ſ q̄ ſit forma ꝑa ei': ſz gnātio ē ꝑa opatio ꝑtis. cū igit nulla forᵃ ꝑtis pōt ſit ꝑa niſi ꝑnitas vī q̄ ꝑnitas ſit pn' gnātiōis i ꝑe: ꝛ ita ꝑcedit fz itellectū. Rñ. dō q̄ ſcōz illos q̄ dñt q̄ rlōnes ñ diſtiguūt ꝛ ꝓſtituūt pſonas: ſz tñ manifeſtāt ꝓſtitutas ꝛ diſtictas. rlo ꝓſeqtur opationē pſonalem abſolute ſcōz itellectū. Sz qz ñ iuenit aliq̄d diſti guēs pſonas ꝛ ꝓſtituēs eas niſi rlo ſcōz rōnē ſue oppōnis. iō dico q̄ rlo inq̄m ē ꝓſtituēs pſoná ꝑ cedit ſcōz itellm oponē. Scōz h g̃ dico q̄ ipa rlo ꝑt tripl' ꝓſiderari. vl' inq̄m ē rlo absolute: ꝛ ex h ñ hz q̄ ꝑcedat oponē: imo magr q̄ ſequat. vl' inq̄m ērlo ꝺina q̄ ē ꝓſtituēs pſoná ꝛ ipſa p' ſubſiſtēs: ꝛ ſic ꝑcedit ſcōz itellm oponē. vel inq̄m ipa opatio pſonal': ꝛ ſic ſē ſil ſcōz itellm ꝛ iō. Ad p' igr dō q̄ cū dic̄ magr q̄ qz genuit ē ꝑ. accipit gnāti onē ñ, put ſignificat ꝑ mo' oponis: ſz ,put ſignifi cat ꝑ mo' ,ꝑtat. ꝓſtituētis pſoná. ꝛ ſic ſcōz itellz ꝑcedit pſoná ꝓſtituta ꝛ diſtincta. ſic. n. gñonē ,ꝑ ꝑz nitate ponūt: ſic ēt. ſ. ꝑcedēti ꝺi. Uel ꝺō q̄ attēdit ad rlōnē ſcōz q̄ rlo ē ꝛ ñ ſcōz q̄ ērlō ꝺina ꝓſtitu ens pſoná ꝛ diſtiguēs. Uel ꝑt meli' dici q̄ i h qō dic̄ q̄ ē ꝑ. qz genuit ñ ipoztat aliq̄s ozdo p modū cāe: fz poti' idēptitas rlōnis. vñ ēt ipſe dic̄ q̄ iō ē fili': qz genit' ꝛ qz filī' iō genit' ex v̄bis aug. Ad 2m dō: q̄ vt. ſ. dictū ē ꝑn' gñonis i ꝺnis ñ ꝑt esse tm̄ nā: nec itez tm̄ ꝑtas. fz nā ꝺina ,put ē i ꝑe tal' ꝑtas q̄ ē ꝑnitas. vñ Anſ. ñ dic̄ to' qō exigit ad ꝑn' gñonis: vt. n. totū ꝓplectamur oz dici q̄ nō tm̄: qz ꝺs ē gnār: vel qz ꝑ: fz qz ꝺs ꝑ. Ad 3m dō q̄ rō illa ꝑcedit de rlone ſcōz rōnē rlōnis abſolu te: fz h rlō q̄ ē ꝑnitas hz aliq̄d vltra: qz cū ſit ꝺia ꝓſtituit pſoná ꝛ ē ipſa pſona ꝓſtituta rone c' ,pce dit ſcōz itellectū opationē. Ad 4m dō q̄ ñ ē ſilis rō i ꝑe ꝛ filio: qz forᵃ ,ꝑa gnāti nullo' ē ꝑn' gñonis actie vel paſſiue: fz ꝓſi ꝛ. q. tīn': ꝛ iō filiatio nllo' ꝑcedit itellectū natitat' fz forᵃ gnāntis ,ꝑa eſt ꝑn' gnātionis actie: ꝛ iō ꝺz q̄ ꝑcedat itellectū gñonis

Einde q̄rit' de v̄bo. ꝛ circa h tria q̄- Q. ij.
d runt. p' vtrū v̄bū ,ꝑe ſit i ꝺinis. 2' vtz dicat eēntialiter vel pſonaliter tm̄. 3' vtrū i v̄bo impoztet' reſpect' ad creaturā.

Dp' ſic. pcedit: vī q̄ v̄bū ñ ,ꝑe i ꝺis dicat.
a oē. n. nomē qō ſignificat cozpalē oponē ñ ꝑt ꝺo ꝓuenire niſi metha'': fz v̄bū ē hi'. ꝺz. n. a v̄beratiōe aeris: vt dic̄ ꝑſ. g̃ v̄bū ,ꝑe de ꝺo ñ ꝺz

Ꝑ. iter oia q̄ apud nos ſūt v̄bū vī magr eē träſi ens vel de magis träſcūtib': nec ē q̄d ſubſiſtēs fz q̄cq̄d ꝺz i ꝺis pmanēs ꝛ ſbſiſtēs: g̃ vī q̄ v̄bum de ꝺo ñ ,ꝑe dicat. Si ꝺi. q̄ de deo ꝺz ñ v̄bū vocis: fz v̄bū cozdis. Cōtra h v̄bū diffiniēs anſ. dic̄ q̄ ꝺze ſūmo ſpūi nih' ē aliō q̄ cogitādo ituer i: fz co gitare ꝺo ñ ꝓuenit: qz cogitatio dic̄ quēdā diſcur ſū rōnis inq̄rētis ꝛ ꝑcedētis ex vno i aliō: g̃ vī q̄ n' v̄bū aut dicē ꝺo ꝓueniūt. Ꝑ. v̄bū cozdis vī eē q̄dā ꝓceptio itellect', fz nih' ꝓcipit ab itellectu ni ſi ſpēs rei itelligibil' quā apō ſe formāt. cū igit ōs ñ cogſcat ꝑ ſpēz aliq̄ fz ſe ꝑ eēntiā ſuā videat. ꝛ ſic cogſcat oia: vī q̄ ñ ſit ibi ,ꝑe v̄bū itellect'. Con tra Jo. i. Jn pn' erat v̄bū ꝛc. Ꝑ. nih' aliud ē v̄bū vt. j. Aug. dic̄ q̄ genita ſapia. fz genita ſapia eſt in ꝺo: g̃ vī q̄ ꝛ v̄bū. Rñ. abſq; oi ꝺubio ꝓfitēduz ē deū eē v̄bū ꝛ ,ꝑe v̄bū dici. Ad c' itellectū ſcienꝺ ē q̄ i nob vt q̄dā glō. ſup Jo. dic̄. Jnuenit trip' v. bū. ſ. cozdis ꝛ vocis. ꝛ qō hz imaginē vocis. cui' neceſſitas ē: q̄ cū locutio nr̄a ſit q̄dā cozpal' opo: oz q̄ ad ipſā ꝓcurrāt ea q̄ ad oēz motū cozpalez exiguntˢ. oz aūt ad h q̄ ſit mot' cozpalis hoīs q̄. ſ ē p ꝺelibationē q̄ ꝑcedat ꝺelibatio ꝛ iditiū i pte i

tellectia: ſz qz itellect' ē vl'iū ꝛ oponez ſingularīū. Jō vt ꝺi z' de aīa. oz eē q̄dā vtutē pticularē q̄ ap ꝑhēdit itētionē pticularē rei: circa quā ē opatio. ꝛ z° oz q̄ ſequat mot' i cozpe p vtutes motiuas affi xas muſculis ꝛ neruis vt. q. videat eē q̄dā ſillius cui' in pte intellectia hēat maioz vlis. ꝛ in pte ſell tia hēat mioz pticularil': ꝛ ꝺemū ſequat ꝺcīo opo nis pticularis p vtutē motiuā impatiuā: ipſa ent opatio ſe hz i opabilib' ſic ꝺcīo i ſpeculatis vt ꝺz vñ. meth. Si g̃ accipiat locutio fz q̄ ē i pte itel lectia tm̄: ſic ē v̄bū cozdis q̄ ēt ab aliis ꝺz v̄bum rei: qz ē imediata ſilitudo ipſi' rei. ꝛ a Dam. ꝺz: q̄ ēnālis itellect' mot' velut lux ei' ꝛ ſplēdoz. Et ab Aug. ꝺz v̄bū aīe ip̄reſſū. Scōz aūt q̄ ē i imagiati one: qñ. ſ. q̄s imagiat' vocē ſq̄b' itell's ꝓceptū ꝑfer re valeat. ſic ē v̄bū qō hz imaginē vocis. Et q̄ ab aliis ꝺz v̄bū ſpēi vocis. Et a Dam. ꝺz v̄bū i cozde enūciatū. Et ab Aug. ꝺz v̄bū cū ſillis cogitatū.

Scōz aūt q̄ iā ē i cozpali actione p motū linguez aliozᵖ iſtroᵖ cozpaliū ꝺz v̄bū vocis. ꝛ a Dam. v̄ bū qō ē agls. ſ. nūci' itelligētie. ꝛ ab Aug. v̄bū cuz ſillis pnūciatū. Dico igit q̄ v̄bū vocis ꝛ qō hz imaginē vocis ñ ꝑt ꝺici i ꝺinis niſi metha''. ſed v bū cozdis qō ꝓſiſtit i itellectu tm̄ ꝺz ꝺ ꝑt ꝑ ꝺus ꝺ ꝺo q̄ ꝺe aliis. Sz tñ ſciēdū ē q̄ i opationib' itelle ct' ē q̄dā gradus. p°. n. ē ſimplex ituit' itellect' i co gnitione itelligibilis: ꝛ h nōdū hz rōnē v̄bi. 2° ē ibi ozdiatio illi' itelligibilis ad manifeſtationē vel al teri' ſm q̄ē aliq̄s alti loq̄tur. vel ſuiipſi' fz q̄ ꝓtin git aliq̄ē ēt ſibiipſi loq̄. ꝛ h p' accipit rōnez v̄bi. vñ v̄bū nih' aliud ꝺic̄ q̄ quādā emanationē ab in tellectu p modū manifeſtatis. Et qz ꝑt eē ꝺup' itui t' vel vi ſimp'. vel vlti' ſm q̄ verū extēdit i bonū ꝛ ꝓueniēs. ꝛ h ē pfecta appḧēſio. iō ē ꝺup' v̄bū. ſ. rei plate q̄ plz qō ſpirat amoꝛē. ꝛ h ē v̄bū pfectū ꝛ v̄bū rei q̄ ēt diſpliceat. vñ dic̄ Aug. q̄ v̄bū ꝺz aio ip̄reſſū q̄uis ipſa res diſpliceat aut cōplaceat.

Ad p'm igit dō: q̄ q̄uis nomē v̄bi ipoſitū ſit a mo tu cozpali qō ē vltimū i nr̄a locutiōe tū ipoſitū eſt ad ſignificādū oē qō ꝺz vel exti' l' iteri'. vñ q̄uis iterp̄tatio noīs ñ ꝓueniat ꝺo ꝓuenit tñ res ſigīa p nomē ſic frequēter cōtigit vt dictū ē de h noīe p°.

Ad 2m dō: q̄ v̄bū vocis negz pmanet negz ſub ſiſtit i nobis. fz v̄bū cozdis nr̄i pmanet q̄uis ñ ſb ſiſtat. ꝛ iō pz q̄ q̄uis v̄bū ñ hēat ex creatione v̄bi q̄ pmaneat vel ſbſiſtat: tū hz diuerſas rōnes pfec tiōis fz q̄ i diuerſis iuenit: ꝛ iō v̄bū ꝺinū inq̄m ꝺinū hz q̄ ſit pmanēs ꝛ ſbſiſtēs: ſic ꝛ de amoꝛe. ē dictū ē. Ad 3m dō: q̄ ſine ꝺubio cogitatio i ꝺo ꝑe ñ ē. fz Anſ. p' ſilitudinē nomē cogitatiōis poſu it. ſic. n. i cogitatiōe ē exit' rōnis ab vno i aliud p coll'onē. ita ēt rō v̄bi vt dictū ē cōpleti q̄dā ema natiōe ꝛ exitu ab itellectu. vñ addit ſupza ſimpli cē ituitū itellect' aliq̄d cogitatōi ſile. Ad 4m dō: q̄ itellect' ꝺin' itelligit eēntiā ſuā p aliquā ſpēz dif ferētē eēntialr aut realr ab ipſa eēntia: nih ominuſ tñ ipſe itelligit eēntiā ſuā p eēntiā ſuā. vñ eēntia ſe hz vt itelligēs ꝛ vt intellēa ꝛ ut q̄ itell': ꝛ iq̄m' ſe hz vt itelligēs ſic v̄e ꝛ ꝑe ē ibi rō itellect': ꝛ inq̄tū ſe hz vt id qō itelligit ē ibi vere rō itellecti: fz inq̄tū ſe hz vt q̄ itelligit. ſic ē ibi rō v̄bi.

a Dz sic. pcedit: vī q̄ v̄bū ñ dicat ꝑſonal'r. ſi cut. n. ꝺic̄ Aug. v̄bū qō unuare ītēdim' cū amoꝛe notitia ē: fz notitia ꝺz eēntialr: g̃ ꝛ v̄bū. Ꝑ. oēs lō qō ꝑt itelligi ñ itellecta diſtictiōe pſonarū ē eēn tiale i ꝺinis: fz ñ itellecta diſtictiōe pſonarū adh' ꝑt itelligi q̄ itellect' ꝺin' manifeſtat ſe ſibi ꝛ mani feſtat ſe creature. cū g̃ v̄bū ñ addat aliq̄d. ſ. rōnē i tellect' niſi ozdinē manifeſtatiōis, vī q̄ v̄bū ſit eēn tiale ſic ꝛ itelligē. Itē v̄bū ē tin' h' act' q̄ ē ꝺie. nih'. n. ꝺz niſi v̄bū: fz q̄lz p' ꝑt ꝺicē ſe ꝛ ꝑt ꝺre eēn tiā ſuā. g̃ eēn'ᵃ ē v̄bū ꝛ q̄lz' p'ᵃ ē v̄bū. ꝛ ita v̄bū eēnti aliter ꝺicet. Nec ꝑt ꝺici q̄ q̄libz eoꝛ ꝺicat ſe v̄bo patris qz perfectius eſt ꝺicere verbo ꝓꝓrio q̄ alt'ius: ꝛ ita cū vna queq; perſona perfectiſſime ſe ꝺicat. vī q̄ q̄lz ꝺicat ſe v̄bo ꝓ: fz ñ v̄bo ꝓ o q̄ ſit ab ipſa: qz ſic eēnt plēs pſone q̄ tres: g̃ v̄bo ꝓ o qō ē ipſa. Ꝑ. vt ꝺictū ē v̄bū ꝺic̄ ꝓceptionē itelle ct': fz ꝓcept' itellus nullus ē niſi ſpēs itelligibilis formata i itellectu. g̃ i ꝺo ñ pōt eē v̄bū niſi illō qz ſe hz per modū ſpēi ꝛ q̄ itellr: fz h ē ꝑn' itelligēdi i q° aliq̄d itelligit et q° itell'r: g̃ vī q̄ ſi filī' ꝺret tm̄ v̄bū perſonalit' q̄ filī' eēt ꝑn' act' itelligēdi i ꝑe: qō. ſ. ip̄robatū ē i. v. ꝺi. ab aug. Cōtra ē q̄ aug. ꝺic̄ q̄ eo ꝺr v̄bū i ꝺinis q° filī' ꝛ q° ſapia genita. fz iſta oia ꝺnr perſōalit': g̃ vī q̄ ꝛ v̄bū. Ꝑ. Aug. ꝺic̄ q̄ q̄uis ſint tres q̄ ꝺicat tñ. ñ ē ibi niſi vnū v̄bū: g̃ vī q̄ v̄bū tm̄ ꝺicat pſonalit'. Itē v̄bū vt ꝺictū ē; ꝺic̄ ozdinē cuiuſdā exit' ꝛ ꝓceptionē itellus ꝛ ꝺr ad aliq̄d ſic i lra ꝺz oia aūt h ꝺident ad perſonas pertinē: g̃ vī q̄ v̄bū ſit perſonale. Ulti' q̄rit' cir ca h ſi v̄bū ꝺicat perſonalit' vtrū ſolus filī' ꝺicēd' ſit v̄bū. vī q̄ ñ: qz ſic filī' exit a ꝑe vt manifeſtās ipſū: ita ꝛ. ſ. g̃ rō v̄bi vtriq; eq̄lit' ꝓuenit. Ꝑ. i tellect' ē q̄ſi mediū iter nāz quā ſeqtur ꝛ volūtatē quā ꝑcedit: fz mediū pertiet ad vtrūq; extremoꝛ cū g̃ v̄bū ꝺicat ꝓceſſionē itellect' vī q̄ ñ magis ꝺi cat filī' v̄bū q̄ ꝑcedit per modū nāe. q̄. ſ. ſ. q̄ ꝑce dit per modū volūtatis. Itē cā manifeſtat per effectū. fz itellect' ꝺin' ē cā oiuz creaturarū ſic ūtel lect' artific' cā artificiatoꝛ: g̃ oēs creature pñt ꝺi ci v̄bū ipſi' ꝺei. Cōtra ē qō ꝺic̄ Aug. li. ꝺe tri. q̄ ſic i trinitate ſolus filī' ꝺr v̄buz: g̃ ita ſolus. ſ. ſ. ꝺr ꝺonū: g̃ ſic ꝺonū ñ ꝓuenit filio: ita nec v̄bū. ſ. ſ.

Rñ. dō: q̄ circa h ſt ꝺiuerſe opiones. Quidā n. ꝺñt q̄ ꝺicē ꝺe deo ꝺr triplr. Oñq;. n. ꝺicē ē idē q̄ itelligē ꝛ ſic'ē eēntiale. Oñq;. n. ꝺicē idē ē q̄ gra uare: ꝛ ſic ē notionale. Oñq;. n. ꝺicē idē q̄ crea re: ꝛ ſic ꝺicē ꝓnotat reſpectū ad creaturā: ꝛ ē eēn tiale. Oñt igit q̄ huic actui ñ rñdet v̄bū niſi q̄ ad 2m dicēdi. ꝛ iō q̄uis ꝺicē ꝺicat eēntia' ꝛ per ſonalr: tñ v̄bū ñ ꝺr niſi perſonalr. Sz h ñ vī ver qz ñ ē itelligibile q̄ aliq̄d ꝺicat ꝛ ñ ſit v̄bū. vñ oꝺ q̄ quotiēs ꝺicat itelligē: totiēs ꝺicat v̄bū. Alij ꝺñt q̄ ꝺicē nih aliō ē i vl'i q̄ manifeſtare itell's ſuū pōt aūt hō manifeſtare itell's ſuū vel alt'i ſic v̄bo vocali. vel ſibiipſi v̄bo cozdis. Jta ꝺicūt q̄ vtro q; mō ꝺs manifeſtat itellm ſuū. ſ. ꝺdēdo creaturā q̄ ē v̄bū ipſius q̄i v̄bū vocale: ꝛ q̄ndo filiū fz q̄ manifeſtat ſe apō ſeipſū. ꝛ h ē idē qō v̄buz cozō. vñ ꝺicūt q̄ v̄bū ꝺictū ꝺe deo ſēper ē perſonale. fz h nō vī verū: qz ſi inḡrat q̄d ſit iſtud v̄bū quo ali q̄s ſibi loq̄tur. ñ iuenit ē niſi ꝓceptio itellect': cō ceptio ät itellectus ē vel operatio ipſa q̄ ē itelligē:

vel ſpēs itellecta vñ oz q vbū l'dicat ipa opatio itelligēdi: vl ipsa ſpēs q ē ſil'itudo rei itellecte: ꝛ ſi ne vtro q̄z iſtoꝝ ñ ꝓt qs itelligē. vtrūq; n. iſtoꝝ eſt id q̄ qs itelligit formal'r: ꝛ ió ipossibile ē q accipi endo ꝫ mō vbū aliq̄s itelligat niſi vbo itell's ſui: q ſit vl opatio ei⁹ vel rō oponis ad eā ſic me⁹ co ḡſcēdi ſe hñs q̄ ē ſpēs rei itellecte. vñ cū ꝓ itellat ſe ſi ñ eēt ibi niſi vbū ꝑſonale qđ ē fili⁹: opoꝛtēt q ꝑ itelligeret filio. q. foꝛal'r. ꝛ h. ſ. ip2obatū ē. Et ió dō ē cū aliꝭ q oz i ois vbū accipe duꝑ. ſ. eēntial'r ꝛ ꝑſonal'r ſic ꝛ amoꝛ q̄ ē ꝑuz. ſ. ſ. ponit: cū. n. vbū ſit ſil'itudo ipsi⁹ rei itellecte ꝓut ē ꝓcepta i intellectu ꝛ oꝛdiata ad manifeſtatiōnē vl ad se l' ad alterū. iſta ſpēs i ois ꝓt accipi duꝑ. vel ꝫ q dic id q̄ aliq̄d foꝛmal'r i oīnis itelligit: ꝛ ſic cū ipa eēntia ꝑ ſe itelligat ꝛ manifeſtat ipsa eēn⁹erit vbuz. ꝛ ſic vbū ꝛ itellect⁹ ꝛ res c⁹ ē vbū ñ oīnt niſi ꝫ rōnē ſic i oīnis oīt q⁹ itelligit ꝛ qđ itelligit: ꝛ qđ itelligit vel ꝫ q ſpēs itellecta noiat aliq̄d diſtictuz realit ab eo c⁹ ſil'itudinē gerit. ꝛ ſic vbū oꝛ ꝑſonal'r ꝛ cōuenit filio i q⁹ manifeſtat ꝑ: ſic ꝑn⁹ māifeſtat i eo qđ ē a ꝑn⁹ ꝑ mo⁹ itell's ꝓcedēs: Ad p⁹⁹ igit oꝛ q notitia ñ dic totā rōnē ſibi: q: noticia ꝛ ſapia oñr ꝑ mo⁹ ḋeſcēdis ꝛ manētis i eo c⁹ ſūt: ꝛ ió nūq̄ oñr niſi eēntialit q̄uis poſſit eē appꝛopꝛata. ſz vbū dicit q̄ dā emanationē itellect⁹ ꝛ exitū i manifeſtatō nē ſui. ꝛ ió q: exit⁹ iſte ꝓt itelligi vel ꝫ rē diſtictā: ꝓut fili⁹ exit a ꝑre. vel ꝫ rōnē tm: ꝓut itelligē eſt ab itellectu oīno. ió ꝛ vbū qñz eēntialit ꝛ qñq̄z ꝑſonal'r oꝛ ſic ꝛ amoꝛ. Ad 2⁹ oꝛ: q ñ itellecta diſtictiōe ꝑſonarū: adhuc itell's oīn⁹ ꝓt manifeſtare ſeipſū ꝛ ad ſe ꝛ ad alterū. ad alte⁹ ſic creādo creaturā vel iſpirādo cōgnē ſue creature ad ſe ipz ꝑ modū q̄ aliq̄s ꝙuertit ſupꝛa id qđ itellexit vt manifeſtū fiat vtrū verū ſit vel ñ qđ itellectu ꝓcipit. h n. ꝓ e loq̄ i coꝛde: ꝓp qđ hz aliq̄d ſile cogitatiōi: ñ tñ eēt ibi manifeſtatio ꝓncipꝝ i aliq⁹ real'r diſtincto ꝛ exeñte ꝑ modū itellect⁹ i eadē nā ñ itell'r diſtictiōe ꝑſonarū. ʒ⁹ ꝓcedit. Ad 4⁹ oꝛ q nllo mō ē ꝓcedēdū q ꝑ itelligat a filio vel q itelligat i filio. ſic i obo vel ſpē q̄ cōgſcit: qꝛ ꝫ ponēt fi⁹ hꝫe a mā rōnē ꝓncipꝝ ad ꝓiez. Sz tñ ꝓcedēdū ē q ꝑ itelligit i filio ꝛ ſeipſū ꝛ alia in⁹ videt filiū eē ſi l'itudinē ſuā ꝛ oīuz alioꝝ. ſic ꝑn⁹ vī i eo c⁹ ē ꝑn⁹: q̄uis ꝛ i ſeipſo videat. poſſū. n. videꝫ hoiez i imagine ſua q̄uis ipſū ēt ꝑ ſe videā: ita ꝛ q̄uis ꝑ ſe ipſū videat i ſe ꝛ oīa alia. tñ oīa ꝓt vidē i filio ꝛ ſe ipſū: ſic ꝛ ſeipſū i creatura videꝫ ꝓt: in⁹ ipſū creatura repñtat q̄uis iperfecte. Ad v⁹ oꝛ q ꝛ ꝓ ſiū obꝟcit oꝛ: q aug. accipit vbū ꝓut dic realē exitū ꝛ diſtictionē a dicēte: ꝛ ñ ꝫ q ad rōnē vbi ſufficit diſtictio rōnis: ꝛ ió accipit vbū tm ꝑſonal'r. Ad 6⁹ oꝛ q⁹ oīnis ñ ē niſi tm vnū vbū ꝛ tñ ē ibi vbū ꝑſonale ꝛ eēntiale: qꝛ ꝑ⁹ ñ diſtinguit ab eē⁹. vñ nec excludit ꝑ dictionē excluſiuā. Ad 7⁹ oꝛ q oīa illa q̄ oñr ꝓt accipi realit l' ꝫ rōnē: ꝛ vtrūq; ſufficit ad rōnē vbi: ꝛ ió ꝓt dici eēntialit ꝛ ꝑſonalit. Ad id qđ vlt⁹ q̄rit: oꝛ q ſi vbū ꝑſonalit ſumat ſoli filio ꝓuenit ꝛ ñ. ſ. ſ. qꝛ. ſ. ſ. ꝓcedit ꝑ modū volūtat': ꝛ ió ꝓe oꝛ amoꝛ ꝛ donū: ſz ꝓcedē ꝑ mo⁹ nāe l' itellect⁹ ꝓuenit filio: ꝛ ió ipse ꝓe ꝛ genit⁹ ꝛ vbū oꝛ.
Ad p⁹ g oꝛ qđ obꝟcit: q ad rōnē vbi ñ ſo⁹ exigit eē manifeſtum: qꝛ ſic cuiuslibet cāe eēt vbū ſu⁹ effect⁹ qđ ñ ꝓt dici niſi metba⁶⁶: ſz oz q i illo vbo i telligat ꝓceſſio itellect⁹: ꝛ h ñ ꝓuenit. ſ. ſ. Ad 2⁹ oꝛ q. ſ. ſ. ꝓcedit a duob⁹: ꝛ ió ſua ꝓceſſio ēꝑ modū ꝑfectꝫ amoꝛis q̄ ē ex vnione volūtat' i volēt⁹: ꝛ ꝓꝑ h ꝓcedit tm ꝑ mo⁹ volūtat'. ſz tam ꝓceſſio itellect⁹ q̄ ꝓceſſio nāe ē ab vno tm: ñ añt ab vno ꝫ q vnit alt'i ſi ſit ꝑfectū agēs: ſic ē agēs diñ: ꝛ ió vtꝝ modus ꝓceſſiōis ꝓuenit illi ꝑ q̄ ſo⁹ ab vno ē. Ad 3⁹ oꝛ q creatura ñ ꝓt dici ꝑe vbū ſz magꝭ vox verbi. ſic. n. vox manifeſtat verbu: ita ꝛ creatura manifeſtat dīnā artē: ꝛ ió oñt ſci q vno verbo ōs dixit oēz creaturā. vñ creature ſūt q. voces exꝓmentes vnū verbū dīnū. vñ dic aug.

oia clamāt ōs me fec. ſz h ñ oꝛ niſi meth⁶⁶.

a Oꝛ⁹ ſic ꝓcedit. vī q vbū ſp reſpectū dicat ad creaturā. ſic. n. dic Aug. dixit ꝛ facta ſūt i. vbū genuit i q⁹ erat vt fieret creatura. ſz p h pōſit reſpect⁹ ad creaturā: g̃ vī q verbū dicat reſpectū ad creaturā. ℞. A⁹. i ꝑn⁹ Jo. dic q verbū ē opatia pō ꝑſi: ſz opatia pō oꝛ ꝑ reſpectū ad creaturā g̃ ꝛ verbū. Jtē Anſ. dic q ōs de ōo ſe dixit oēz creaturā. ſz de deo genuit verbū ſibi eq̄le: g̃ vī q verbū qđ genitū ē a ꝑre ponat reſpectū ad creaturā: ſcōz qđ ꝑ vbū creature oñr a deo. ℞. artifici ata ñ cogſcunt ab artifice niſi ſcōz q̄ ꝙuertitur ad foꝛmā artis quā apud ſe hz: g̃ idē ē artifici ꝙuerti ad artē ſuā ꝛ ad artificiata ꝛ itelligē vtrūq;: ſz verbū ē ars oīuz eoꝝ q̄ a ſūmo artifice ꝓdita ſt: g̃ vī q nunq̄ fiat ꝙuerſio itellect⁹ ꝑ⁹ni ad artificiata niſi ꝑ h q aduerbiū ꝙuertit ꝛ eq⁹. q̄cūq; ꝙuertitur aduerbiū ad artificiata ꝙuertit: g̃ vī q verbuz ſp accipiēdū ſit cū reſpectu ad creaturā. Cōtra nih qđ dic reſpectū ad creaturā ꝓuenit ōo ab eīno: vt ōñs ꝛ hi⁹. ſz verbū ꝓuēit ōo ab eīno: qꝛ i ꝑn⁹ erat verbū: g̃ verbū ñ dic reſpectū ad creaturā. ℞. oē nomē ꝓnotās effectū i creatura ſignificat oiaz eēntiā. ſz verbū ē ꝑſonale ad min⁹. q̄ñz g̃ vī q verbū ñ dicat reſpectū ad creaturā. ℞ñ. oꝛ q verbū ñ ſp oꝛ ſcōz reſpectū ad creaturā: ſz q̄ñz cū r⁹ ꝛ q̄ñz ſine r⁹. ꝛ h ſic pz. verbū. n. ſiue dicat ꝑſonalit ſiū. eēntial'r. ē ſpēs ꝓcepta i q̄ ē ſil'itudo ei⁹ qđ oꝛ ꝛ dicētis q̄ñ aliq̄s ſeipſū dic. ꝓſtat āt q dīna eēn⁹ ſiue pr̄ ꝑbz i ſe ſil'itudinē ois creature ſic exꝑlar vñ illō qđ ſignificat vt ſpēs vel ſil'itudo pāis: aut eēntie dine: ſi pfecta ſil'itudo ſit ꝓtinebit i ſe ſil'itudinē oīuz rerū. ſz q̄uis aliq̄d ſit ſpēs vl ſil'itudo alteri⁹ ñ tñ oz q ſp q̄ñcūq; ꝙuertit i ſpēz ꝙuertat in illa cui⁹ ē ſpēs vel ſil'itudo: qꝛ i ſpēz vel i imaginē ꝓtigit. fieri ꝙuerſionē duꝑl'r. vel ſcōz q ē ſpēs tal' rei ꝛ tūc ē eadē ꝙuerſio i rē ꝛ i ſpēz rei vel i ſpēm ſcōz q ē res q̄dā: ꝛ ſic ñ oz q eadē ꝙuerſiōe ꝙuertat q̄s p itellectū i ſpēz rei ꝛ i rē. Sic. q̄ñ aliq̄s cōſideꝛat imaginē in⁹ ⁹ ē coꝛ⁹ lapideū ꝛ i⁹ ⁹ ē ſil'itudo ſoꝛ. vel pla. Dico igit q cū ipse ōs ſit ſil'itudo ꝛ ſpēs oīuz rerū duꝑ ꝙuerſio itellect⁹ ꝓt fieri i ipſū. vel abſolute ſcōz q res ē q̄dā. vel in⁹ ⁹ ē ſil'itudo oīuz rerū: ꝛ vtroq; mō ſcipſū ōs cōgſcit: et ſupꝛa ſe ꝙuertit q̄uis ñ diuerſa ſz vna opone vñ ſi verbū accipiat ꝓut ꝙſequtur ituitū itellect⁹ oīni ſcōz q abſolute ſeipſū. itꝛ. ſic verbuz abſolute oꝛ i oīnis: ſiue reſpectu ad creaturā ſiue eēntialit:

ſiue ꝑſonal'r; dicat. ſi āt vbū ꝙſequat ituitū itellus oīn⁹ ꝓut ꝙuertit. ē. ſe in⁹ ⁹ ē ſil'itudo oīuz rerum ꝛ ex⁹ tūc ēt i vbo accipit reſpect⁹ ad creaturā vt eſt reſpect⁹ arti ad artificiata: ꝛ ſic ꝑe vbo cōperit no mē artis. Si tñ vbū accipiat ꝫ oꝛdinē manifeſtatiōis ad alterū ſic ſp. dic reſpectū ad creaturā ꝙa tal' manifeſtatio oīni itellus ē ꝑ eductionē creaturarū. Ad p⁹ igit oꝛ q q̄uis i vbo ſit vnde fiat eis creatura: nihilo⁹ tñ ꝙſideratio vbi ꝛ ei⁹ c⁹ ē vbū ñ ꝛ ꝓpēdet a ꝙſideratiōe creature: ꝛ ió vbū ñ ꝛ necite dic reſpectū ad creaturā. Ad 2⁹ oꝛ q vbū oꝛ ꝑ ꝓpatia ꝑis ꝑ mo⁹ artis. vñ in⁹ ⁹ ſignificat vt ars ſignificat ꝑ reſpectū ad creaturā ꝫ ñ de necessitate ſic itelligit q̄ñ ſignificat vt vbū: ſic pz ō. ſ. ſ. q ipe ē amoꝛ q̄ ꝑ diligit filiū: ꝛ iſte amoꝛ ē rō amoꝛis q̄ ē creatura exhibꝫ quā i ſue ſil'itudinez dilectōis addūt i⁹ ⁹ ē amoꝛ abſolute ſignificat nomie amoꝛis ñ ꝓnotādo aliquē reſpectū ad creaturā. ſz i⁹ ⁹ ē rō eoꝝ q̄ lib a'r creature ꝓferunt ſi⁹tur noie doni qđ reſpectū ad creaturā ipoꝛtat ſic ē ō noie vbi ꝛ noie artis: qꝛ vbū ꝓt abſolute dici: ſz ars dic reſpectū ad artificiata. Ad 3⁹ oꝛ: q vno ꝛ eoꝝ vbo ꝑ dixit ſe ꝛ oēz creaturā: tñ diuerſa ē ꝓſideratō vbi ꝫ q ꝑ illō oꝛ ꝑ ꝛ creature. nec. n. ōo ñ deeſt cog abſoluta ſuiipſi⁹. nec ēt cog abſoluta creaturaꝝ: nec ēt cog cōpata ſm q cogſcit ſe cē cāz illoꝝ: q̄uis iſte tres cognes ñ differāt realit i ipo ſz rōe tm: ꝛ ió ñ exigit ad itellectū vbi ſm q eo itell'r ꝑ dixiſſe ſeipſū reſpectu ad creaturā ꝫ q eo itelligit creaturas dixiſſe: ꝛ ió vbū abſolute ꝛ cū reſpectu ad creaturā itelligit. Ad 4⁹ oꝛ q artifex ꝓt ꝙuerti ad ſpēz artis q̄ apō ipz ē trip⁹: vl ꝫ q ē ſil'itudo rei ꝑ ipz fiēde: ꝛ ſic abſolute ꝙuertit i rē artificiatā. nllā ꝓſideratōez hñs ō arte ſua. l' i ipaz ſpēz arti ꝫ eē qđ hz i aia ei⁹: ꝛ ſic ē ꝓſideratō abſoluta ipſi⁹ ſpēi in⁹ ⁹ ē res q̄dā. nec aliq̄d tē ō re artificiata ꝓſiderat: vl cōparādo vnū ad aliuz dū ꝓſiderat illā ſpēz q̄ apō ſe ē eē cām coꝝ q̄ ab ipso fiūt: ꝛ ita ēt ō itell'cu oīno ꝫ q ꝙuertit. ē. ſeipſū vl in⁹ ⁹ ē res q̄dā: vl ꝓut ē ſil'itudo rez tm: vl ꝓut illa res q̄ ē ſil'itudo ē cā coꝝ q̄ ſibi aſſimilāt: q̄uis iſte cognes i ōo ſit ſit ꝛ realiter nō differūt. Ad v⁹ dicendō: q verbū non dic reſpectū ad creaturā in actu ſz q̄ſi i habitu ſic donū: ꝛ ió vtrūq; eīnū eſt.
Ad vi⁹ oꝛ q ois effect⁹ creature ē cōis toti⁹ trinitatis. vñ q̄cq̄d dic reſpectū ad creaturā duc i cognē eēn⁹ ſic i effectu ſuo cā cogſcit. Sz q: ñ tm eēn⁹ hz oꝛdinē ad creaturā: ſz ēt ꝓceſſio ꝑſonal' q ē rō ꝓceſſiōis creaturaꝝ. Jō ꝓt ēt aliq̄d ꝑſoale cū reſpectu ad creaturā ſignificari: ꝛ tūc tale nomē ꝓncipꝝ ſignificabit ꝑſonā ſz exñti ducet i itellectū eēn⁹: ꝛ ſic ē i noie vbi ꝛ noie doni. Nā igr oīna ſi pr̄ ē genitū. Iſtō ñ ſeq̄tur q: q̄uis ſcōm rē idē ſit pr̄ ꝛ generatio: tñ ꝑ vbū gnatiōis ſignificat illa ꝑetas: vt iheres ꝛ deſinās illō ō q̄ oꝛ: ꝛ ió q: eēntia ñ oñnat a ꝑetate ñ oꝛ q eēntia gñet ſz pr̄ ſignificat eāō ꝑetatē vt p ſe ſbſiſtētē: ꝛ ió ꝓpr̄ idēptitatē rei oꝛ q el ſētia ē pr̄. Al ſe iuicē differūt. Jōia ñ ꝓe i oīnis q: opponit ſimilitudi: ſicut diuerſitas vnitati: tñ h large accipitur ꝓ⁹ diſtinctione.
Ad ñ tm tres ꝑſōe ſi i ꝑſōis ſz ēt alie q̄ aliis ſignt noib⁹ vt igenit⁹. ℞. xxviij.

Relea ꝓſiderari oz q ñ tm tres ꝑſōe ꝑpetates ſiue notiōes i ꝑſōis ſt. verū ēt alie q̄ aliis notant noib⁹. nā ēt h nom̄ igenit⁹ relatie oꝛ ō ꝑe tm ꝛ aliā ō ſignat notionē q̄z pr̄ vl' genitoꝛ. Nō ē. n. iō eē ꝑiez ꝛ eē igenitū. i. ñ ea notiōe pr̄ oꝛ q̄ igenit⁹. pr̄. n. vt ꝓdictū ē oꝛ ꝫ ꝑetatē gnātiōis igenit⁹ āt ꝫ ꝑetatē inaſcibilitat'. differt g⁹ pr̄ a filio aucte gnātiōis. differt ēt ꝑetate inaſcibilitat'. i. qꝛ igenit⁹. Añ aug. diſtiguēs iter ꝑetatē q̄ oꝛ pr̄: ꝛ illā q̄ oꝛ igenit' i. v. li. ō tri. ſic ait. Nō ē h dicē igenitū qđ ē ꝑiez dicē qꝛ ꝛ ſi filiū ñ genuiſſz nihil ꝓhibēt dicē eū igenitū. Et ſi gignat gſqz filiū ñ ex eo ipe ingenit⁹: qꝛ geniti hoies gignūt alios. Nō g⁹ ió oꝛ pr̄ qꝛ igenit'. Jōqz cū ō deo ꝑie vtrūqz dicaꝝ alia notio ē q̄ itelligit genitoꝛ alia q̄ igenit'. Genitoꝛ. n. oꝛ ad genitū. i. filiū. cū vo igenit' oꝛ ñ qđ ſit ꝫ qđ ñ ſit oꝛ. Hoc exē plū planū faciendo ē. Ad oꝛ igenit⁹ h oñdit q ñ ſit fili⁹ ꝫ genit⁹ ꝛ igenit' cōmode dicunt fili⁹ āt latie oꝛ ſz vt dicaꝝ ifili⁹ nō admittit lo quēdi ꝓſuetudo. nih tñ itellectui demit ſi dicat ñ fili⁹ quēadmoꝺ el' ſi dicaꝝ ñ genit⁹ ꝑ eo q oꝛ igenit⁹ nih aliō oꝛ. Jō ñ ē i reb⁹ ꝓſiderādū qđ vl' ſinat vl ñ ſinat dici vſus hmonis nr̄i: ſz qs rerū ipsaꝝ itellect⁹ eluceat. Nō ergo iā tātū dicam⁹ igenitū ſz ēt ꝛ ñ genituz q tm valet. Nūqd ergo aliō dicim⁹ q̄z ñ filiuz. Negatia porro pticula ñ id effic vt q ſi ne illa relatie oꝛ eaō ꝑpoſita ſbaliē dicat: ſz id tm negat q ſine illa aicebat ſic i aliis ꝑdicamēti cū dicim⁹ hō ē ſbam designam⁹. q ꝙo dic ñ hō ē ñ aliō gen⁹ ꝑdicamēti enūciat ſz tm illō negat. Sic ergo ſz ſbaz aio hō eſt ſic ꝫ ſbaz nego cū dico ñ hō ē. at ſi tātū vz qđ oꝛ igenitus q̄ztū valz q oꝛ fili⁹. tm̄ de valet ergo q oꝛ nō genit⁹ q̄ztū vz q oꝛ nō fili⁹. Relatie āt negam⁹ dicēdo nō fili⁹. Relatiue igit negam⁹ dicēdo nō genitus. Jngenitus porro qđ ē niſi nō genit⁹. Nō ergo recedit a ꝓrelatio ꝑdicamēto cūigenitus oꝛ. ſic. n. genitus nō ad ſe oꝛ ſz q ex genitoꝛe ſit: ita cū oꝛ igenitus nō ad ſe oꝛ ſz q ex genitoꝛe nō ſit ondit: vtrūqz tm relatie oꝛ. Quod āt relatiue ꝓnūciat nō idicat ſubaz. Quāuis ergo diūſū ſit genit⁹ ꝛ igenitus tm nō idicat diūſā ſbaz: qꝛ ſic filius ad ꝑiez ꝛ nō filius ad non ꝑiez referr': ita genitus ad genitoꝛez ꝛ nō genitus ad non genitoꝛem referat neceſſe eſt.

Ecce euidenť oñdit q igenitus relatie dī. ⁊ de solo pīe accipiť. Alīaqz notio ē q dī igenitus. alia q pī. atqz tātū valet cū dī igenitꝰ qztum nō genitus vel non filius.

An sicut solus pī dicit igenitus dici debeat nō genitus vel nō filius.

Deo solet qri vtrū sic solus pī dī igenitus. ita ipse solus dēat dici ñ genitus l ñ filiꝰ vt nec ei. s. s. possit dici ñ filiꝰ l ñ genitꝰ. Quibusdā vī q pī solus debeat dici ñ genitꝰ vel ñ filius. Ipse vo. s. sic ñ dī igenitꝰ ita inquntˢ ñ ē dicēdus ñ genitꝰ vel nō filius. Dz qdē dici ⁊ credi. s. s. nō eē genitꝰ vel nō eē filiꝰ: sz nō dz dici eē nō genitꝰ vel nō filius. Alīs ăt vī: q cū. s. s. ñ possit dici igenitus pt tñ dici nō genitus vel ñ filius. Qđ vo Aug. supᵃ ait tātū valē cū dī igenitus qztū cū dī nō genitꝰ vel nō filius etymologiā noīs oñdēdo eū h dixisse dicunt nō rōnem pdicationis.

Que sit ꝓpetas sm quā pī dī igenitus.

Jaŭt vis scire q sit ꝓpetas dz quā pat dī igenitus audi Hyla. ipsā vocāt̄ innascibilitatē i. iiij. li. de tri. ita aiēt̄. Est vnꝰ ab vno. s. ab igenito genitus ꝓpetate: vz in vnoqz ⁊ innascibilitatī ⁊ ozigis. Sigta ergo i scripturī psonaꝝ itelligētia ⁊ distinctio innascibilitatī natitatīqz sēsu solitarius ds nō ē opinādus. Discretio g vl distictio psonaꝝ i scripturis posita ē: i nllo aŭt nāe distinctio.

Arriani nitebanť ꝓbare alīus sbe pīem alīus filiū. q ille ingenitus ille genitus. q bus rñdens Amb. dixit se h nom in scripturis non legisse diuinis.

Llud ēt taceri ñ oz qđ arriani i eo ꝓbare nitebanť: alīus sbe eē pīez alīus filiū. q ille igenitus iste genitus dī. cū diūsū sit eē igenitū ⁊ eē genitū. Uñ Amb. eoꝝ qōnibus rñdēs dic̄ se i diuinis scripturī h nomē. s. ignitus ñ legisse ita ingens i li. iiij. de. s. s. Luz dudū audierint qdā dicētibus nob filiū dī q gnātus ē pī q gnāuit icqlē eē ñ posse: qz uis ille gnāt̄ sit ille gnāuit: q gnātio ē nāe adūsus qdē illā qōnē vocē sibi arbitrāť ac clusā: sz tergiūsatione dānabili i eoď loco v tūt vestigiū vt putēt mutatōnē fieri qōis mutatiōe admonis dicētes. quō pñt igenitus et genitus eē vnius nāe atqz sube. Ergo vt rñ deā mihi ꝓpolite qōni. ꝑmo oīuz i dis scripturī igenitū nunqz iuenio ñ legi ñ audiui. Cui⁹ g mutabilitatī sī hoies hī vt dicāt nos ea vsurpare q ñ sī scripta. cū ea q sī scꝑta dicamus. ⁊ ipsi obiciāt q scꝑtū ñ sit. Nōne ip si sibi adūsanť ⁊ auctē calūnie sue derogāt. Attēde lector qm̄ h noie igenitꝰ nolebat vti Amb. pp hēticos. ita ⁊ nos sōticē qdā oz. p pī calūniētiū ilidias q catholicis ac pijs lectoribꝰ secure credi pñt. Sūt eteni qdā q ñ tāte sī religionis ⁊ auctī vt eis nos oporteat sp ꝓsitēdo ac recipiēdo iseruire. verū silētio ꝑteriri queūt aliqñ. nec illius tñ sī puersitatī qn cū oportunū fuerit eis vti libeᵗ hēam⁹.

An diuersū sit eē pīez ⁊ eē filiū.

Refert qri solet cū supᵃ dictū sit q. s. ali ud ē dicē igenitū ⁊ aliud pīez. ⁊ q diūsū sit genitus ⁊ igenitus. vtrū silr diuersum sit eē pīez ⁊ eē filiū an idē. Ad qđ dicimus q. s. ex eodē sēsu q dī diūsū genitꝰ ⁊ igenitꝰ. ⁊ q dī ñ eē idē dicē genitū ⁊ igenitū pt dici ñ eē ioď sz diūsū eē pīez ⁊ eē filiū vl eē. s. s. q. s. ñ ea notione pī ēpī q filius ē filius vel q. s. s. ē. s. s. ioqz ex h sēsu ꝓcedimus q aliud ē eē pīem. ⁊ aliud ē eē filiū. q. s. alia ē notio q pī ē pī. a q filius ē filius. Dz si trāsponas vt dicas alioď ē pīez eē ⁊ aliud filiū eē variať itelligētia. ⁊ ioď nō ꝓcedit. Est. n. sēsus talᵉ ac si dicať alioď ē q pī ē: nō qdē pī sed ē aliud q filius ē. ñ q dē filius sz ē qđ penitus sallū ē. Eo. n. pī ē q pī ds ē. i. p eentiā vel nāz. ac filiꝰ eo ds est q pī ē ds. Eo igit filius ē q pī ē. Et ita id ē patrē eē ⁊ filiū eē. sz ñ ē id eē pīez ⁊ eē filiū. Usi Aug. i. v. li. de tri. ait. Quānis diūsū sit esse pīez ⁊ eē filiū ñ est tñ diuersa sba. q. s. h ñ sz sba dī sz sz relatiñ: qđ tñ relatiñ nō ē accñs q. s. nō ē mutabile. Ecce diuersū eē dic̄ eē patrē ⁊ esse filiū. qđ iuxᵗ rōez ꝓdictā accipi oz. q. s. a notio ē q ē pī alia q ē filiꝰ. Nō. n. sz eentiā pī dī pī: l filiꝰ filius sz sz relationem. Quō dicať sapia genita vel nata. an sm relationem vel sm substantiā.

Liendū qz est q sic solus filius dī vbū vel imago. ita et ipse solus dī sapia nata vel genita. Et ioᵈ qrit vtrū h relatie dicať. ⁊ si relatiue dī vtrū sm eādez rlonez q dī verbū ⁊ imago. De h Aug. i. vij. lib. de tri. ait Jd dici accipimus cū dī vbū: ac si dicať nata sapia vt sit ⁊ filius ⁊ imago. Et h duo cū dñr. i. nata sapia i vno eoꝝ eo q ē nata ⁊ vbū ⁊ imago ⁊ filius itelligať: ⁊ i his oibus noibus nō oñdať eēn qz relatie dicunť. At i alio qđ est sapia et essen demōstret. qm̄ ⁊ ad se dī. seipa. n. sapiēs ē: ⁊ h ē ei ē eē qđ sape Uñ pī ⁊ filiꝰ sūt vna sapia qz vna eēn. Caue lector q̄lit itelligas qđ h dic̄ aug. vī. n. h dicē q cū dī nata sapia ibi sapia eentiā significz ⁊ nata rlonez notet: qđ si ita ē cogimur dicē eentiā dinā eē nataz qđ supiozibꝰ repugnat. Sz ad h dicimus q i alio. i. i eo q nata ē ea dē notio itelligit q notať cū dī vbū ⁊ imago. i alio vo. s. sapia demōstrať eēn. i. demōstrať q filius sit eēn: qz sapia sz eentiā dī. Et iō cuz dī nata sapia itellīr q ipe q natꝰ ē eēn ē. ibi tñ sapia ñ. p eēn sz. p hypostasi sac: vt sic qñ dī vbū vl filiꝰ itelligit hypostasis cū sua ꝓpetate ita cū dī nata sapia idē itellīr. i. genita hypostasis: iō vigilāter aut iō eē itelligendō cū dī vbū ⁊ cū dī nata sapia. i. eadē rlo eadēqz hypostasis cui iest illa ꝓpetas. Et ex h adiuuatur illō qđ supra diximus. s. q cū dī pī vl filius vel. s. s. ñ tñ ille ꝓprietatēs significant vt cū dicit̄ pīnitas filiatio: sz etiā hypostasis cū suis proprietatibus.

Qđ imago aliqñ dicit̄ sm essentiam.

Llđ ēt sciri oz qz cū supᵃ dictū sit imaginē relatie dici de filio sic vbū vl filius: iterdū tñ repit sz sbaz dici. Uñ aug. i li. de fide dic̄. q vna ē scē tritatis eentialīr diuinitas ⁊ imago ad quā factꝰ est hō. Hyl. i. v. li. de tri. ait sic. Hō sit ad cōez imaginē: nomē ñ discrepat: nā ñ differt. vna. n. ē ad quā hō creatꝰ ē spēs. Ex his vbis oñdit q imago aliqñ intelligentiā eentie facit: ⁊ tunc ad se dicit ⁊ non relatiue. Di. xxviij.

p Reterea ꝓsiderari oz. Jh ordinat magr de notiōibꝰ psonaꝝ q ñ sit psōalis. ⁊ didit i ptes. d. i pmo ordinat ō innascibilitate que ē ꝓpetas pmi quis ñ sit ꝓpetas psonal. i. 2° de hoc noie pncipiū q nec ē ꝓpetas psonal nec p: ibi Est ꝑ. aliō nom. Jxix. di. p°i. d. ip oñdit qlr pī dicať igenitꝰ. i. 2° qlit ergo qđ genitū dī de filio sit accipiēdū: ibi Sciēd ē ꝗs q sic. Circa p duo facit. p oñdit qlit pī igenitꝰ dicať: 2° mouet qōnē ex dictis ibi Q. qri solet. Circa p duo fac. p oñdit qlit nomē igeniti a scis accipit. 2° qlit ab eis ēt qñqz tacea tur: ibi Illud ēt taceri nō oz ꝛc. Circa p duo facit. p oñdit qlit pī igenitꝰ dicať. 2° oñdit q sit notō prīs quā nom igenitꝰ dignat: ibi Si ăt vis scire. Circa p tria fac. p exponit igeniti signē. 2° ponit exponis mālfestatione. ibi his exēplis. 3° excludit qđā dubōnē. circa c solonē diuersoꝝ opiniones narrat: ibi Jō solet qri ꝛc. Sciēd ꝗs. Jh oñdit qlit filiꝰ dicať sapia genita. ⁊ circa h duo facit p oñdit dci signē. 2° excludit dubōnē ex dictis: ibi Caue lector. Jvbi duo fac ꝓ duas dubōnes ꝗs remouet. scđa incipit: ibi Illud sciri oportet ꝛc.]

⁊ vtraqz per se patet in littera. Q. i.

b Jc ē dupᵗ qō. p ō inascibilitate. 2° ō imagie. Circa pm duo qrunt: p vtrū inascibilitas sit notō l ꝓpetas prīs. 2° vtrꝫ sit psōalis ꝓpetas eiꝰ. vtrū ăt inascibilitas vl igenitꝰ cōiat. s. s. hitū ē. s. xiij. di.

D p sic, pcedit vī q inascibilitas ñ sit notō vl ꝓpetas prīs. vt. n. i lra hī cū pī igenitꝰ dī nō qđ sit sz qđ ñ scit oñdit: sz negō ñ pt eē sufficiēs pn notificādi aliqđ: g cū notō dicať illō qđ ē pn cognoscēdi psonā vī q igenitū ñ dicat aliquā notionē prīs. P. si igenitū sit, petas prīs aut h erit sz q itelligit negatie: aut sz q itelligit puatie: sz ñ sz q itelligit negatie: qz si cōuenit ei q ñ gnāt: ⁊ sic conuenit eentie. s. s. Silr nec sz q puatie: qz puatio sp ponit ipfectionē i eo c ē cū puatio sit ei qđ natū ē hrī ⁊ ñ hr: g vī q igenitꝰ nullo ñ sit notio vel ꝓpetas prīs. P. cū pᵗ dine ñ distinguant nisi p rlones nih pt eē ꝓpetas vl notō dine pᵗ q ñ ē i gnē rlonis: sz igenitꝰ ñ ē i gnē rlonis: g ñ ē notō pᵗ dine, p batio me. sic se hz iferī ad supᵐ: ita se hz negō supiozis ⁊ eᵖ ad negōnē iferiozis. q to. n. hō ē i paucioribꝰ q aīal: tanto magis negō aīal ō paucioribꝰ pdicat q negō hois. Sz gnātō put sigt rlonē ē minꝰ cōe q rlō: g negō gnātiōis ē plus cōe q ñ rlo. ⁊ ita pdicať ō illa ⁊ saluať cū eo sic cōe cū ꝓ o: sz qđ saluať cū opposito gnis ñ ē ꝓrētū sb gne: g ignitꝰ cū saluet cū eo qđ ē ñ rlō ñ ē i gnē rlonis. Jtē igenitū conuenit pī sz q ē pn: sz ipse ñ ē pn solū p gnātionē sz ēt p spirationē: g vī q ñ ōbeat notifi cari p negōnē gnātiōis: sz p negōnē pcessionis q ē cōe ad vtrūqz vt dicať inꝓcessibil: vl sz spālē rōnē vtriusqz pcessiōis: vt sic dī igenitꝰ ita dicať inspirabil. Cōtra ē qđ i lra p Hyl. dī. p. illō q perdina distinguit ab aliis psōis ē notō vl ꝓpetas eiꝰ sz igenitū soli pī conuenit vt. s. xiij. di. hitū ē: g ē notō vl ꝓpetas prīs. Rñ. dđ q sz aug. pī ē pn totius dinitatis. vñ ēt dyo. dic. q i pre ē fontana dinitatis vñ si i dis psonis eēt ordo q ponēt pus ⁊ posteri pī eēt p pn: sz qz ibi ñ ē talᵉ ordo loco eiꝰ qđ ē p dicim pn ñ ō pn. vñ pī pt dupᵗ inotescē: vl iqᵐ ē ō ñ pn: ⁊ sic inotescit p notionē inascibilitatis. vl inqᵐ ē pn: ⁊ sic qz pn dī sz emanationē q ab ipso ē sz duplicē mo emanatiōis i dinis duab notionib inotescit. s. pīnitate inqᵐ ē pn per gnātonē ⁊ cōi spirōne: ⁊ inqᵐ ē pn. s. s. per spirationez amoris: ⁊ sic pz qđ i vniuersoisī tres notiones patris. Ad pm igit dđ q aliq dictio dī ponē aliqđ dupᵗ: vl ita q illō qđ ponit sit ō intellectu eiꝰ sic aliqđ eentie ipsius vt hō ponit aīal. vel qz ꝓsuppōit illud q si i quo fūdať: q quis nō sit de eentia eius: sicut oē accns ponit subam: dico g q h nomē ingenitus nō ponit aliqđ qđ ꝓstituat intellectū ipsius qz h nō posset eē nisi ponēt aliquā rōnez pncipij vel i cōi vel i spāli: qz nihil aliud notiōale pōt pī conuenire ⁊ quocūqz mō dicať nō ponet i num inascibilitas cū pīnitate: qz cōe nō ponet in numero cū ꝓ o: sz tñ ponit aliqđ qđ ꝓsupponit i quo fūdať ⁊ ex h ē q qđā dixerūt q igenitꝰ aliqđ ponit: ⁊ q dam q nih. Sz q quis nihil ponat qđ sit de intellectu eius ꝓstitutiē: nō tñ seqtur q nō possit eē notō qz illud cuius rō ꝓsistit in remotione optime per negationē certificať sicut cecitas ⁊ hī. ⁊ hī ē ratō

primi vel eius qō est nō de principio eē: qz pmus est añ qō nihil. Ad 2m dō: q igenitus nō importat negationē absolutā sz aliquo mō priuationem oīs enim negatio que est in aliquo subiecto determinato pōt dici priuatio. vñ in. viij. methh. dicitur q̄ p̄uatio est negatio in ſbiecto vel in ſuba. vñ dico q̄ hec negatio quā ipo:tat ingenitus intelligit vt fūdata in rōne pncipij ſz q̄ est notio prīs: z h̄ mō non ꝓuenit nec eēntie nec. ſ. ſ. qbus non competit eē principiū per originē alicuius diuine persone: nec iterū filio cui ꝓuenit affirmatio oppoſita: ſz ex hoc nō seqtur q̄ in pſe, sit aliqua imperfectio. q̄uis enim priuatio semper sit eius qō natus est haberi: tñ hoc ꝓtingit tripliciter vt dicit phūs v. metha. vel qñ aliq̄d nō habet qō natū est haberi a quocūq; q̄uis ipsū nō sit natum habere sicut pes nō dicit habere vīsum. vel quādo nō habz illud qō natū est haberi a suo genere: q̄uis non ab ipso nec ab aliquo sue speciei: sic talpa nō habet vīsum: vel qñ nō habet illud qō natū est habere: z quādo z vbi z ſm alias ꝓditiones: z sic ꝓprie dicit priuatio z imperfectionez importat: z hoc mō nihil priuatiue in deo dicit: ſz aliis primis modis pōt dici: ſz quātuz ad primū moduz pōt ingenitū dici de eēntia z de. ſ. ſ. vt supra accepit Diero. sed quātum ad scōm modū dicit tñ de patre qz ipse est principiū notionaliter z nō hz gnātionē passiuaz quā hz filius qui etiā notionaliter principiū est. Ad 3m dō: q in genē ꝓtinet aliq̄d dupliciter vel per se z ꝓprie sicut species z ea que recipiūt p̄ dicationē generis vel per reductionē sicut principia generis vt materia z forma ad subam: z vnitas z p̄ctus ad quātitatez: q̄uis neutrū sit quātitas: ita etiā nulla negatio vel priuatio est in genē per se: qz nō habet aliquā q̄dditatem nec eē: ſz reducit ad genus affirmationis ſz q̄ in nō esse intelligit eē: z in negatione affirmatio: vt dicit phūs in ij. elenchoꝝ: qz omnis priuatio per habitū cognoscit z remotio p positionē: z sic etiā nō relatio ē in genere relationis q̄uis ea de q̄bus dicit ista negatio nō sint in illo genere. Ad 4m dō: q nihil qō dicit ingenitus remouet a patre eē ab alio simpliciter z nō solum ſm aliquem determinatū modū Quare añ nominet per negationē specialis ꝓcessionis. ſ. ſ. generationis pōt assignari triplex causa. vna est qz ꝓcessio. ſ. ſ. ſm ordinē nature presupponit generationē filij: z iō qz negato ꝑori remouet posterius ad remotionē gnātionis a principio fōtali: sequit ꝓcessionis remotio per modū amoris. Scōa est qz per hoc qō dicit ingenitus ſz q̄ē notio prīs tollit omnis modus ꝓdi generationē. hoc. n. ꝓuenit patri inquātuz est principiū generationis vt nullo mō gnātionē ꝓsequat: generationē añ ꝓseqtur aliq̄d ſm intellectū trip: vel sicut genitū vt filius. vl sicut per gnātionē acceptū vt eēntia diuina. vel sicut a generato ꝓcedēs vt. ſ. ſ. vñ nulli horꝝ ꝓuenit ingenitus ſm predictū moduz. tertia potest eē ratio: qz negatio ingeniti fūdatur super rōnem principij vt dictū est: q̄uis autez pater sit principiū vtriusq; ꝓcessionis diuine: sola tñ ratio per quā est principiuz generationis est ꝓprietas personalis ꝓstituēs personam patris. ſ. prīnitas: z iō ēt per gnātionis negationē eadē p̄sona ꝓueniētius z magis ꝓprie notificatur tē.

a D 2m sic, pcedit: videt q̄ innascibilitas sit ꝓprietas personalis prīs. sicut enim prīnitas ꝓuenit tm patri ita z innascibilitas: ſz paternitas est ꝓprietas personalis eius: g̃ z innascibilitas. D. persona dicit aliq̄d distinctū ꝑetate ad dignitatē pertinēte: sed innascibilitas magis videt pertinere ad dignitatē q̄ prīnitas: qz prīnitas cōsequit etiā creaturis non aūt innascibilitas: g̃ innascibilitas magis est ꝓprietas personalis q̄ prīnitas

Itē persona nō pōt intelligi nisi itelligat aliq̄d ꝓstituēs ipsam in personalitate sua ſz vt in littera dicit pōt intelligi igenitus etiā si nō intelligat pater: g̃ oportet q̄ innascibilitas ꝓstituat personā patris: z ita videt q̄ sit ꝓprietas personalis. D. illud qō est principiū personalis operationis videt eē ꝓprietas personalis: qz ꝓpria operatio est a ꝑa fo:m operātis: ſz innascibilitas est ꝑn̄ gnātiōis in pſe. dī. n. q̄ pater generat qz est ingenitus. vñ queritur delitias in ꝓsortio filij: g̃ videt q̄ innascibilitas sit ꝓprietas personalis. Contra q̄cq̄d ponit per positionē nō ꝓstituit negatio vel priuatio tm̄: sed pater nominat aliq̄d positiue: g̃ persona prīs nō ꝓstituit per innascibilitatē: qz nihil ponit in intellectu suo. Rñ. dō: q̄ sicut est in inferioribus q̄ quicq̄d consequitur ad eē perfectū non est constitutiuum illius rei. Ita etiā in diuinis q̄cquid ſm intellectum p̄supponit aliq̄d quo persona ꝓstituit non potest eē ꝓstitutiuū persone. z inde est q̄ cois spiratio nō pōt esse ꝑetas personalis qz p̄supponit i pze z filio gnātionē actiuā z passiuā qb' ille pso ne ꝓstituunt. sil' inascibilitas cū ponat negōnē q̄ fūdat sup rōnē pncipij vt dictū ē p̄supponit scōz itellectū rōnē pncipij supra quā fūdat. ſ. prīnitatē z iō ñ pt ꝓstituē personā prīs: nec pt eē personalis ꝑetas. Ad p̄m g̃ dō q̄ ex h̄ q̄ ꝓuenit soli prī pt ꝓbari q̄ sit ꝑetas prīs: ñ ät q̄ sit ꝑetas personalis nisi ꝓstituēt personā prīs ad similitudinē dicte ꝓstitutie. Ad 2m dō q̄ q̄cq̄d hz negō ō dignitate hz ab affirmatiōe supra quā fūdat: z iō inascibilitas q̄ fūdat supra talē prīnitatē ñ tm̄ pertiet ad dignitatē sīc talis prīnitas: z sic inascibilitas ñ cōicatur creature ita nec talis prīnitas. ſ. q̄ nō ē ab alio ꝑn̄ q̄uis cōicet prīnitas absolute. Ad 3m dō: q̄ remota prīnitate per itellectū ñ remanet hypostasis prīs: z qō dī ira q̄ remanet igenitū ē itelligēdū q̄ m ad cōez rōnē igeniti z prīs: qz separati in ueniunt i diuersis: ñ ät scōz q̄ vtrū q̄ ponit ꝑetas prīs: nihil lominꝰ tñ ēt remota prīnitate remanēt igenitū i deo ñ q̄si ꝓprietas vel notio alicuius persone ſz q̄si attributū eēntie vt ímēsus z increatus. Ad 4m dō q̄ inascibilitas nē ꝑn̄ gnātionis in pze q̄si forma eliciēt hāc operationē: ſz solū q̄si ponēt aliquā ꝓditionē circa gnātionē: sic. n. videmus i alterationib' q̄ ꝑma alteratio ē quā opat alteras ñ alteratū z ex h̄ q̄ nō ē alteratū altera q̄ facit ē ꝑma: ita ēt ꝑma gnātio ē q̄ ē gnāntis nō gnāti. vñ conditionē istā q̄ sit ꝑma gnātio hz ex h̄ q̄ gnāns ē igenitus. Sz pncipiū formale q̄si eliciēs gnātionez est forma prīs q̄ est paternitas: sicut calor ē principium calefactionis in calido. Qō. ij.

Einde q̄rit de imagine. Et circa h̄ tria q̄rūtur. p° q̄d sit imago. 2° vtruz imago i diuinis dicat eēntialiē vel psonaliē. 3° si dicat psonaliter vtrū ꝓueniat filio tm̄.

d D p° sic, pcedit: z ponit diffinitio Hyl. talis

a Imago ē eius rei ad quā imaginat spēs idifferēs. vī aūt q̄ sit icōpetens. imago. n. ē fm mutationē i exterioribus: ſz spēs nō ē de extrinsecis rei imo dic q̄dditatē intrinsecā: g̃ male ponit i diffinitione imagis. D. imago ꝑe dī qō ē ad imitationē alt'ius: ſz spēs idifferēs duoꝝ nō ē ad imitationē alt'ius imo ē id i q̄ imitatio attēdit: g̃ imago nō dz dici spēs ſz hās spēz. Itē eoꝝ q̄ i finituz distāt nō pōt eē idēntia. ſz creatura ē imago dei a q̄ tñ i finitū distat: g̃ idifferēs male ponit i diffinitōne imaginis. D. i diffinitionib' nō dz eē circulus: ſz ex hac diffinitione seqtur circulus. diffinit enī imaginē p rē imagiatā: z imaginatū nō pt diffiniri nisi p imaginē: g̃ vī q̄ male diffiniat. Item de rōne imaginis ē eqlitas z similitudo: vt pz ex alia eius diffinitione q̄ imago ē rei ad rē coequādā idiscreta z vnita si'litudo. cū igit in p̄dicta diffinitione nihil ponat ad equalitatē z similitudinez pertinēs: vī q̄ sit diminuta. Rñ. dō: q̄ rō imaginis ꝓsistit in imitatione vñ z nomē sumit. dī. n. imago q̄si imitago. De rōne aūt imitatiōis duo ꝓsideranda sūt. ſ. illud in quo est imitatio: z illaque se imitant. Illud aūt respectu cuius est imitatio ē aliqua qualitas vel forma per modū qualitatis significata. vñ de rōne imaginis est similitudo: nec h̄ sufficit: sed oportet q̄ sit aliqua adequatio in illa qualitate: vel secūdū q̄ritatē: vel secūdū ꝓportionē: vt patet q̄ in imagine parua equalis est ꝓportio partiū ad inuicē: sicut in re magna cuius ē imago: z ideo ponit adequatio in diffinitione ei' Exigit etiā q̄ illa qualitas sit expressū z primum signū nature z spēi ipsius. vñ nō dicimus q̄ qui imitat aliquē in albedine q̄ sit imago illius: sed q̄ imitat in figura que est primū signū z expressum spēi z nature. videmus enim diuersarū specieruz in animalibus diuersas esse figuras. Ex parte aūt imitantiū duo sunt ꝓsiderāda. ſ. relatio equalitatis z similitudinis q̄ fundat in illo vno i quo se imitant. z adhuc vlterius ordo: qz illud qō est posterius ad similitudinē alterius factū dicit imago secūdū illud qō est prius ad cuius similitudinē fit nō exēplar alterū q̄uis abusiue vnū pro alio ponatur. Et ideo Hyl. ad significandū ordinē z relationē se imitantiū dixit imago eius est rei ad quā ima. Ad designandū vo id in quo est imitatio dixit spēs indifferētie. Ad p̄mum igit dicēduz q̄ nō in imitatione quoꝝcūq; exterioꝝ est ratio imaginis. ſz eoꝝ que sunt signa quodāmodo speciei z nature: z ideo posuit spēm potius q̄ qualitatem. Ad secundū dicendū q̄ ista diffinitio data est per causam. nō enim illud qō est imago ēipsa species in qua fit imitatio ꝓprie loquēdo. Sed indifferētia speciei est causa quare dicat imago. vel dicat q̄ vtrū q̄ pōt dici imago: z illud qō imitat: z id in quo est imitatio: q̄uis non ita ꝓprie: z sic diffinit Hyla. Ad tertiū dicendū q̄ vnūqō q̄ quantū attingit ad rōnem imaginis tm̄ attingit ad rationē indifferētie. secūdū enim q̄ differt nō est imago. Inuenit aūt quidā gradus perfectiōis imaginis. dī enim q̄nq̄ imago alterius in quo i uenit aliq̄d simile qualitati alterius que designat z expzimit naturā ipsius q̄uis illa natura in ea ñ inueniat sicut lapis dicit eē imago hominis in q̄ tū habet similē figurā cui nō subsistit natura illa cuius est signū z sic imago dei est in creatura sicut imago regis in denario vt dicit Augu. z h̄ est imperfectus modus imaginis. Sz perfectioz ratio inuenit q̄n illi qualitati que designat naturam subſtātie ē de natura in specie: sicut est imago hominis patris in filio suo: qz habet similitudinem in figura z in natura: quā figura significat. sed perfectissima ratio imaginis est quādo eandē numero formā z naturā inuenimus in imitante cum eo quē imitat: z sic est filius perfectissima imago patris: qz oia attributa diuina que sūt per modum qualitatis significata simul cū ipsa natura sūt in filio nō solū secundū speciē sed secundū vnitatem in numero. Ad quartū dicendum q̄ h̄ qō dicit eius rei ad quā imaginat est circūlocutio exēplaris. vñ ponit in vtute vnius dictionis: z ponit cōueniēter in distinctione imaginis: sicut ꝓus in diffinitione posterioris: z nō equerso. exēplar eniz ꝓus est imagine: vñ nō est ibi circulus. Ad quintū dicēdū q̄ in indifferētia spēi intelligit z similido z equalitas qualis ad imaginē requritur. vñ ille due. q. diffininitiones in idē redeūt.

a D 2m sic, pcedit: vī q̄ imago nō dicat eēntialiter. vt. n. supra dictū est ab Aug. nihil ē absurdiuſ q̄ imaginē ad se dici: sed illō qō eēntialr dī in diuinis ad se dī: g̃ absurdū est vt eēntialiē dicat. D. imago de rōne sua vt dictū est ipoztat ordinē: ſz i diuinis nō ē nisi ordo originis: cū igitur nihil ipoztās originē in diuinis eēntialr dicat: vī q̄ nec imago. Itē ex absolutis vel eēntialib' ñ pt ꝓbari psonarū distinctio: qz in eēntialia trinitatis pt deducē nālis rō: nō aūt in personarū distinctionē: ſz. ē. ij. di. ꝓbata est distinctio psonarū ex rōe imagis: g̃ imago nō dr eēntialiter. Cōtra ē qō i lra dr per A°. z Hyl. Rñ. dō q̄ sic dictū ē imago pt dici dup'. vel id qō imitat aliquē. vel id in q̄ ē imitatio. Si dicat imago ꝓut ꝓpe accipit id qō imitat alterū: sic eēn' dīna ñ pt dici imago sed exēplar: c° imago ē creatura: qz ima' ꝑsupponit ordinē ad aliqō ꝑn̄': eēn' aūt dīna ñ hz aliqō ꝑn̄': ſz tñ sic aliq̄ p' pt dici imago alt'i in q̄' p' ꝑsupponit sibi scōm ordinē nāe aliā psonā. vñ sic imago scōz q̄ ꝑe ō dō dr ſp ēpsonale. Si ät dicat imago id i q̄ ē imitatio sic nā dīna ē imago: qz i ipsa ē duplex imitatio vna psone ad psonā scōz q̄ filius in nā dīna quā hz a ꝑte imitat patrē. Alia creature ad creatorē in q̄' creatura imitat creatorē: ſz i perfecte scōz aliq̄' similitudinē bonitatis ipi'. Et q̄' ad ꝑmā imitationē q̄. ſ. ē psone ad psonā imago i recto significabit eēntiā: ſz i obliq̄ faciet itellm psonarū. sic. n. idē erit imago q̄ nā dīna psonarū i ea sit imitatiū. z sic accepit supra Hyl. in. ij. dis. vñ p bauit ex ratione imaginis z vnitatē eēntie z distinctionē personarū. Sed q̄tum ad secūdā imitationē que est creature ad creatorē imago sīgnbit dīnā eēntiā z ꝓnotabit respectū ad creaturaz q̄ imitat ipsā: z sic accepit ibidē Aug. vñ ex rōne imagis

nō ꝓbauit nisi vnitatē eēn᷑. ꝛ ꝑ h̄ pz solo ad oba.

a Dz ⁊ sic ꝓcedit: vī q. ſ.ſ. possit dici imago. ꝓ ⁊ p Dam. q dic̄ q. ſ.ſ. ē imago filij. ℞. sic fili⁹ imitat patrē ꝑ oia ꝓsilia sibi: ita ēt ⁊. ſ.ſ. ſz h̄ ē qō req̄rit ad pfectā rōnē imagiationis vt dictū ē: g ⁊c. Jtē si dicim⁹ q. ſ.ſ. nō h̄z h̄ q sit silis ꝓ oia ex rōne ꝓcessionis sic̄ fili⁹ h̄ z inq̄⁹ ꝓ cedit vt genit⁹. Cōtra q ꝛ ꝓcessio. ſ.ſ. nō tm̄ ē ꝓcessio amoꝛis: ſz ꝓcessio amoris dini: ſz ꝓcessio amoris dini inq̄⁹ hi⁹ h̄z q sit i plenitudie eiusdē nāe. g vī q. ſ.ſ. ex ꝓcessione sua hēat q sit imago. ℞. dz absolute q. ſ.ſ. ē eālis ꝑ ⁊ silis ⁊ ꝓnālis q̄uis h̄ nō hēat ex rōne sue ꝓcessionis absolute. cū igī silitudo ⁊ eālitas ⁊ ꝓnālitas ꝓstituāt ꝓfectā rōnem imagis. videt q. ſ.ſ. absolute sit imago. Contra ē qō Hyl. dic̄ q etnitas ēi ꝑz: ⁊ spēs i imagine: et vsus in munē: sic̄ g̃ mun⁹ ⁊ donū ē ꝓpz. ſ.ſ. ita imago filij. h̄ idē vī ꝑ Aug. ē. di. 27. Rn̄. dō q imago fz q ꝓsonalr dz ꝓuenit tm̄ filio ⁊ nō. ſ.ſ. cui⁹ rō diuersimode assignat. Quidā. n. dicūt q cū imago ponat imitationē i exꝛioꝛib⁹ ⁊ notionalia i deis sint. q. exꝛioꝛa: fili⁹ ꝓueniēter dz imago ꝓpis q imitat patrē ēt i aliq̄ notiōe. ſ. i cōi spiratione nā ēt. ſ.ſ. q nullā notionē cōez cū ꝑe h̄z. Sz h̄ nō vī ꝓueniens pp duo. Primo q notionalia i dinis nō se magis hnt ꝑ modū exꝛioꝛ q̄ ēntialia ꝑter illa q̄ sūt assequētia ſb am fm Dam. ⁊ iō imitatio i illis adhuc faceret rōnē imagis. Scdo q fm rlōnē oziginis nō attēdit i dinis silitudo aut eālitas vel dissilitudo vel ineālitas: vt ex vbis aug. bitū ē. ē. xx. di. Ad rōnē aūt imagis req̄rit silitudo ⁊ eālitas: vt dictū ē. Et iō alij dicūt q impossibile ē vni⁹ rei esse ꝑles imagines imediate ducēres i illā nisi p nām disas. nec ēt ex⁹ē possibile q idē sit imago ꝑlium ⁊ iō cū ꝑis imago sit fili⁹ nō ꝑt ēt ē imago. ſ.ſ. q̄a sic plures eēnt imagies vni⁹. Nec iterū ꝑt eē q. ſ. ſ. sit imago ꝑris ⁊ filij: q ꝛ sic idē eēt imago imediata ꝛ ꝑlius. Jstud ēt nō vī ꝓueniēs pp duo. Primo q ꝛ ſ.ſ. refert ad patrē ⁊ filiū vt ad vnū ꝑn⁹. vñ posꝛ eē imago eoꝛ vt sūt vnū ꝑn⁹ eius. sic̄ hō ē imago toti⁹ trinitatis. Scdo q nō ē maioꝛ rō q̄re nō ꝑnt eē vni⁹ plures imagines q̄ vni⁹ ꝑles siles vel eq̄les. h̄. n. ꝓuenit i dinis. ſ. q ꝑles sint siles vl eq̄les vni⁹ nō ꝑ distionē māe ſz ꝑ distinctionē rlonū. Et iō dō cū alīs q̄ q̄uis diuersitas rōnis attributorū nō sufficiat ad distinctionē ꝓcessionū realē. tñ sufficit ad diuersas notiones eoꝛ vt supꝛa. xiij. di. dictū ē. ⁊ iō q̄uis. ſ.ſ. sua ꝓcessiōe accipiat naturā: q ꝛ tñ sua ꝓcessio nō ē ꝑ modū nāe nō dz nec ē gnātio: q ꝛ gnātio ē ꝓcessio ꝑ modū nāe: ⁊ ꝑ ꝑs nō dz fili⁹. Jta ēt dico q filius ex rōne ꝓcessionis sue hz q sit imago ⁊ inq̄⁹ ꝓcedit vt fili⁹: q ꝛ filius dz ex h̄ q h̄z nām ꝑis. ⁊ inq̄⁹ ꝓcedit vt vbū: q ꝛ vbū vt dictū ē ē q̄dā silitudo i itellectu ipsi⁹ rei intellecte. Sz. ſ.ſ. nō h̄z h̄ ex rōne sue ꝓcessionis: q ꝛ ꝓcedit vt amoꝛ: ⁊ iō sic̄ nō dz fil⁹ q̄uis accipiat sua ꝓcessione nām ꝑis: ita nec imago q̄uis hēat silitudinē ad patrē. Ad p⁹ igr̄ dō q Dam. large accipit imaginē ꝑ q̄cūq̄ silitudine. Ad 2⁹ dō: q q̄uis. ſ.ſ. imiteť patrē: nō tñ ex rōne sue ꝓcessionis vt imago dicat: ⁊ iō ñ dz imago sic̄ nō dz fili⁹. Ad 3⁹ dō: q idēptitas rei i dinis nō ꝑiudicat distinctioni fm rōnē i vitate attributoꝝ: ⁊ iō q̄uis sapia inq̄⁹ ē dina ēntia sit: nihilomin⁹ manet ibi ꝓpa rō sapie ꝑter rōnē ēntie: ⁊ silr rō volūtatis ꝑter rōnē nāe ⁊ itellect⁹: ⁊ pp h̄ ēt remanet distinctio i ꝓcessionib⁹ q̄ sūt ꝑ modū volūtatis ⁊ itellect⁹ ⁊ nāe ad min⁹ fm rōnē: ⁊ diuersitas rōnū causat diuersitatē nominū. vñ illa noīa nunq̄ cōcurrerēt i idē nisi rōnes i eadē re fūdarent: ⁊ q ꝛ ꝓcessio ꝑ modū volūtatis ⁊ nāe nō eidē cōpetūt in dinis: iō nec noīa se ꝓsequunt q̄ ꝑas rōnes ꝓcessionū demōstrāt. Ad 4⁹ dō: q q̄uis nomē imaginis sit ꝓpositū ab eālitate ⁊ silitudine tñ ē ipositū ad significādū rē cui ex mō sue ꝓductionis cōpetit silitudo ⁊ eālitas: ⁊ iō nō oz q si dicatur absolute similis ⁊ eālis nisi ex mō sue ꝓcessionis h̄ hēat q̄ ēt imago ꝓpe ⁊ absolute dicat. Item q̄busdā vī ⁊c.] Sciēdū q vtraq̄ opio fm aliq̄d verū dicit. Si. n. accipiat nō genit⁹ ꝓut dic̄ negationē absolute: tūc nō patri ꝓuenit tm̄ nec ē idē q igenit⁹ q̄ ipoꝛtat negationē ꝑ modū ꝓuationis: ꝓut igenit⁹ ꝓpe accipit. Si aūt dicat negationē in genere ꝓncipij sic est idē q ingenit⁹ ⁊ tm̄ patri cōuenit: ⁊ sic ꝓcedit ꝓma opinio. Sz si transponas ⁊c.] rō dicta est q eē dz dupliciter: ꝓut significat cōpositionis veritatē ⁊ q̄ significat actū ēntie. q̄n g̃ dz aliud ē patrē eē: aliud ē filiū eē: ita q li eē sit ꝑdicatū dci significat eē q̄ ē accīs ēntie. vñ falsa ē: q ꝛ sic vna ē ēntia triū: ita ⁊ vnū eē. cū aūt dz aliud ē eē patrē ⁊c. ita q li patrē ꝑdicet i dicto esse significat veritas cōpōnis: ⁊ fz h̄ pat eo ē pater quo verū ē ipsū dici patrē. ſ. paternitate ⁊ nō ēntia: ⁊ q ꝛ alio dz⁹ dz pater. ſ. paternitate. ⁊ alio filius. ſ. filiatione. Jō ꝓcedit q aliud ē eē patrez ⁊ aliud eē filiū fm q li aliud dicit alietatē notionis ⁊ nō alietatē ēntie.

De principio q̄ relatiue dicitur ⁊ multiplicem notat relationem. Di. xxix.

Sꝛ ꝓterea aliud nomē multiplicez notās rlonez. ſ. ꝓncipiū. Dicit enim ꝓncipium semp ad aliq̄d: ⁊ dicit pater ꝓncipiū ⁊ filius ꝓncipiū ⁊. ſ.ſ. ꝓncipiū fz differēter. Nā ꝑ dicit ꝓncipiū ad filiū ⁊ ad ſ.ſ. Uñ Aug. i li. iiij. de tri. ait. Pater est ꝓncipiū totius diuinitatis: vel si melius dicit deitatis q ꝛ ipse est a nullo. Nō. n. hz de quo sit vel de quo ꝓcedat: fz ab eo filius est genitus ⁊ spūs scūs ꝓcedit: non igit̄ dicitur ꝓncipiū totius deitatis q vel sui vel diuine essentie ꝓncipium sit fz q ꝛ ꝓncipium est filij ⁊ spūs sancti in q̄bus singulis tota diuinitas est. Filius dicit principiū ad spūm scūm: spiritus vo scūs non dicitur principiū nisi ad creaturas ad q̄s ēt ꝑ dicit ꝓncipiū ⁊ filius ⁊ trinitas ipsa sil ⁊ singula ꝑsona ꝓncipium dz creaturarum. Pr̄ ergo principiū est fine principio: filius principium dz de principio. ſ.ſ. ꝓncipiū de vtroq̄ ꝓncipio. i. de ꝑe ⁊ filio.

Qō ab eterno ꝑ est principiū ⁊ filius sed spūs. ſ. nō initio cepit esse ꝓncipium.

T ꝑ ab eno ꝓncipiū ē filij: ⁊ ꝑ ⁊ filius ꝓncipiū. ſ.ſ. q ꝛ filius ē a ꝑe ⁊. ſ.ſ. ab vtroq̄z. Spūs vo scūs nō ab eno ꝓncipiū ē sed eē cepit. q ꝛ nō dz ꝓncipiū nisi ad creaturas. Cū ergo creature eē ceperint ⁊. ſ.ſ. esse cepit ꝓncipiū earū. Jta ēt ⁊ ꝑ ⁊ filius eē cepit cū ſ.ſ. vnū ꝓncipiū creaturaꝝ q̄ creature ceperūt eē a ꝑe ⁊ filio ⁊. ſ.ſ. ⁊ dñr hi tres ñ tria ſz vnū ꝓncipiū oiuz creaturarū: q ꝛ vno eodēq̄z mō ꝓncipiū sūt reꝝ. Nō. n. aliter sunt res a ꝑe ⁊ aliter a filio ſz penitus eodē mō Jō apls itelligēs hāc trinitatē eē vnū ꝓncipiū rerū ait. Ex ipso ⁊ ꝑ ipsū ⁊ i ipso sūt oia Cū vo oia audimus eē ex deo vt ait Aug. de nā boni. oēs vtiq̄z nās itelligē debemus ⁊ oia q̄ nāliter sūt. Nō. n. ex ipso sūt pctā q̄ nām nō seruāt ſz viciāt q̄ ex volūtate peccātiū nascunt. Quz ergo q̄ nālit sūt vnū ꝓncipiū ē ꝑ cū filio ⁊. ſ.ſ. ⁊ h̄ eē cepit. Ab eno aūt ꝑ ꝓncipiū filij ē gnātione. ⁊ ꝑ ⁊ filius vnū ꝓncipiū. ſ.ſ. Uñ Aug. i. v. li. de trini. ait Dr̄ relatiue ꝑ idēq̄z relatiue dr̄ ꝓncipiū: ſz ꝑ ad filiū dr̄. ꝓncipiū vo ad oia q̄ ab ipso sūt ⁊ ꝓncipiū dz filius. Cū. n. diceret ei tu q̄ es: rñdit ꝓncipiū q ⁊ loquoꝛ vob. Sz nūquid ꝓncipiū ꝑis ē. Immo creatoꝛē se voluit oñ dē cū se dixit eē ꝓncipiū sic̄ ⁊ ꝑ ꝓncipiū est creaturarū. q ꝛ ab ipso sī oia. Cū vo dicim⁹ ⁊ patrē ꝓncipiū ⁊ filiū ꝓn⁹ nō duo ꝓn̄ creature dicimus. q ꝛ pater ⁊ filius sil ad creaturā vnū ꝓncipiū ē sic̄ vnus creatoꝛ. Si āt qd̄ q̄d i se manet gignit vel opat aliq̄d ꝓncipiū ē eius rei quā gignit vel eius quā opat. nō possumus negare ēt. ſ.ſ. recte dici ꝓncipiuz q ꝛ nō eū sepamus ab appellatione creatoris: q ꝛ scriptū ē ō illo q̄ opet ⁊ vtiq̄z i se manēs opat. Nō. n. i aliq̄d eoꝝ q̄ opat ipe mutat ⁊ vtit. Unū ergo ꝓncipiū ad creaturam cū patre ⁊ filio. ſ.ſ. ē: nō duo ℓ tria ꝓn̄. Ecce apte oñdit Aug. patrē ⁊ filiū ⁊. ſ.ſ. vnū esse ꝓncipiū reꝝ creataꝝ. i. vno ⁊ eodē mō esse ꝓncipiū: ⁊ illū modū satis apuit q ꝛ. ſ. opant oia. ⁊ q ꝛ sil opant hi tres: iō vnū ꝓn⁹ eē dñr

Hic oñdit quō pater sit principiū filij. et ipse ⁊ filius principium spūs sci.

Einde i eodē li. ꝓtinue oñdit quō pat dicat ꝓncipiū ad filiū ⁊. ſ.ſ. ⁊ ipse ⁊ fili⁹ ꝓncipiū. ſ.ſ. dicēs iō patrē eē ꝓncipiū filij q ꝛ genuit eū ⁊ patrē ⁊ filiū eē ꝓncipiū. ſ.ſ. q ꝛ spūs ſ. ꝓcedit vel dat ab vtroq̄z. ait. n. ita. Si gignēs ad id qō gignit ꝓncipiuz est. pater ad filiū ꝓncipiū est q ꝛ genuit eū. Utrū autez ⁊ ad. ſ.ſ. principium sit pater: q ꝛ dictū est de patre ꝓcedit nō parua qō est. Qō si ita ē nō ia ꝓncipiū eius tm̄ rei erit q̄z gignit aut fac̄ ſz ēt eius quā dat ⁊ q̄ ꝓcedit ab ipso. Si ergo qō dat vel qō ꝓcedit ꝓncipiū h̄z a q̄ dat vl ꝓcedit. fatēdū ē patrē ⁊ filiū ꝓncipiū eē. ſ.ſ. nō duo ꝓn̄. ſz sic̄ pat ⁊ filius ad creaturā relatie vnus creatoꝛ ⁊ vnus dñs dr̄: sic relatie ad. ſ.ſ. vnū ꝓncipiū. Ad creaturā vo pat et filius ⁊. ſ.ſ. vnū ꝓncipiū sūt. sic̄ vnus creatō ⁊ vnus dñs. Ecce hēs q ꝑ ꝓncipiū filij dr̄ q ꝛ genuit eū. Qua ergo notiōe ē pat ea ꝓncipiū filii dr̄. i. gnātione: fm quā ēt dr̄ auctō filij. Uñ Hyl. i. iiij. li. de tri. ait. Jpso q̄ ꝑ dr̄ eius quē genuit auctoꝛ oñdit id hñs nomē qō neqz ex alio, pfectū itelligat. ⁊ ex q̄ is q genitus ē substitisse doceat. Nouit ecc⁹ vnū inascibilē deū. nouit vnigenitū dei filiū. ꝑ sti ť patrē ab oꝛigine liberū. cōfitet ⁊ filij oꝛi ginē ab initio. nō ipsū ab initio: ſz ab initio bili. nō ꝓ seipsū ſz ab eo q a nemine ē natuz ab eno natiuitatē. ſ. ex ꝑna etnitate sumtē. Edita ē h̄ fidei ꝓfessio ſz, pfessionis rō ñdū exposita ē. ⁊ iō querēda ē. ſ. quō itelligēduz sit qō ait filij oꝛiginē eē ab initio ⁊ nō ipsuz eē ab initio ſz ab initiabili. h̄ vtiq̄z subdens detinauit quō accepit initiū ingens oꝛiginē filij eē ab initio: ac si diceret nō ita intelligas oꝛiginē filij eē ab initio q̄si ipse fili⁹ habeat initiū. ſz q ꝛ ipse ē ab initiabili. i. a ꝑe a q̄ sūt oia. Nā ſz filius sit ꝓncipiū de ꝓncipio nō ē tñ ꝓcedēdū q ꝛ filius hēat ꝓncipiū. cūq̄z fili⁹ sit ꝓncipiū de ꝓncipio. ⁊ pat ꝓncipiū nō de ꝓncipio nō ē ꝓncipiū de ꝓncipio ꝓncipiuz sine ꝓncipio. sic̄ filius nō ē pater: neqz duo tñ ꝓncipia ſz vnū sic̄ pater ⁊ filius non duo creatoꝛes sed vnus creatoꝛ.

Cū pater ⁊ filius sint vnū ꝓncipiū spūs sancti: queritur an eadem notione.

Nū aūt ꝓncipiū sit ꝑ ⁊ fili⁹: ñ tñ creaturarū vt dictū ē supꝛ ſz ēt. ſ.ſ. Jō q̄ri solz vtrū eadē notio ꝑ sit ꝓncipiuz. ſ.ſ. ⁊ fili⁹: an sit alia notio q̄ ꝑ ꝓncipiū dicat. ſ. ſ. ⁊ alia q̄ fili⁹. Ad qō dicim⁹ cū ꝑ dicat ꝓncipiū. ſ.ſ. ⁊ filius: q ꝛ. ſ.ſ. ꝓcedit vl dat ab vtroq̄z: nec aliter ꝓcedit vl dat a ꝑe q̄z a filio sane itelligi

p̄t p̄ez ⁊ filiū eadē r'one vel notiõe dici p̄n
cipiū.ſ.ſ. Si vo q̄rit̄ q̄ ſit illa notio quam ib i
notat p̄ncipiū nom̄ ei⁹ ñ bē⁹:ſz ñ ē ipſa p̄
nitas vl filiatio imo notio q̄dā q̄ p̄ius ⁊ filij
ē q̄ ab eīno p̄ ⁊ fili⁹ vnū p̄ncipiū ſūt.ſ.ſ. Bo
nato⁹ ät vt p̄dictuz ē dī p̄ vl filius ex tpe ſic̄
ſpūs ſcūs datū vel donatum. Di.xxix.

St p̄terea aliud nomē ⁊c̄.] Poſt̄ oſten
nauit ꝺ inaſcibilitate q̄ ē p̄tas p̄one: ſz
ñ p̄ſonalis. h oſtinat de alia notiõe q̄ ñ ē
p̄tas p̄one: q⁹ ñ vni tm̄ p̄ conuenit nec p̄e
tas perſonalis: q⁹ nullam perſonā cõſtituit. ſ. de
cõi ſpiratione q̄ deſignat cū dī: p̄ ⁊ fili⁹ ſūt p̄n⁹.ſ
ſ. ⁊ dicit i p. d. i p⁹ oñdit quõ nomē p̄ncipiū de do
dicat. ⁊ q⁹ q̄nq⁹ dī ex tpe: q̄nq⁹ ab eīno p̄n⁹. Jõi
2⁹ oñdit q̄lit̄ aliq̄d ꝺ ꝺo ex tpe dici poſſit. xxx. di.
ibi Sūt. n. q̄dā ⁊c̄.] Circa p⁹ duo. ſ. p⁹ oñdit q̄t mo
dis ꝺs dicat p̄n⁹. 2⁹ p̄ſequit̄ diſſionis ptes. ibi Et
p̄ ab eīno.] ⁊ h i d. i p⁹ oñdit q̄lit̄ ꝺs dicat p̄n⁹ cre
ature: q⁹ ñ ab eīno ſz ex tpe: ⁊ q⁹ h̄ cõe ē toti trini
tati: ⁊ q⁹ ē p̄n⁹ p creationē p aliq̄ oponē i creatu
ra. i 2⁹ oñdit q̄lit̄ dicat p̄n⁹ ꝺine pſõe. ibi Demū
i eodē.] ⁊ h i. d. i p⁹ oñdit q⁹ p̄ dī p̄n⁹ filij: ⁊ ipſe
ē fili⁹ p̄n⁹. ſ. ſ. ab eīno ñ ēentialr ſz notiõ aliť. 2⁹ oñ
dit q̄ notione p̄n⁹ dicat ibi Qua q̄ notione.] Et
circa h d. f. p⁹ oñdit q̄ notione p̄ p̄n⁹ filij dicat.
2⁹ q̄ notione vr̄q⁹ p̄n⁹. ſ. ſ. ibi Unū aūt p̄n⁹.] Et
circa h d. f. fz duas q̄nes q̄s mouet. 2⁹ icipit ibi:

Si vo q̄rit̄ q̄ ſit illa notio ⁊c̄.]

b Jc q̄runt 4⁹. p⁹ vtr̄ vna p⁹ ſit p̄n⁹ reſpe
ctu alt̄i⁹ ⁊ ſuppoſito q⁹ ſic. 2⁹ vtr̄ p̄n⁹ di
cat vniuoce de deo reſpectu ꝺine pſone ⁊ reſpcū
creature. 3⁹ vtrū eadē notione p̄ ⁊ filius ſint p̄n
cipiū. ſ. ſ. 4⁹ ſi p̄nt dici vnū p̄ncipiū ipſius.

a D p⁹ ſic pcedit: vī q⁹ vna p⁹ ñ ſit p̄ncipius
alt̄i⁹. nom̄. n. p̄ncipū iponit a p̄ritate ſic̄
⁊ nomē ſonat. ſz i ꝺinis pſonis ñ ē p̄ius ⁊ poſte
ri⁹ vt. s. hītū ē: g̃ vna pſona ñ ē p̄ncipiū alt̄i⁹. P̄
q̄ ē p̄ncipiū alic⁹ vī eē cā ei⁹: q⁹ ſic dic̄ phs i. v.
meth. quot modis dī cā: tot modis ꝺ p̄ncipiū
vel initiū. Sz vna p⁹ ñ ē cā alt̄i⁹: q⁹ i ꝺinis pſonis
nih̄ ē cauſatū: g̃ vna pſona ñ ē p̄ncipiū alt̄i⁹.
Jſ vna pſona, ñ ē p̄ncipiū alt̄i⁹ niſi in q̄ tū⁹ oat eē
Sz tale p̄ncipiū ē opatm̄ vel effectm̄. cū igr̄ vna p
ſona ñ dicat factrix vel opatrix alt̄i⁹: vī q⁹ vna ñ
ſit p̄ncipiū alt̄i⁹. Cõtra ē q̄ i lra dī: q⁹ p̄ ē p̄nci
piū toti⁹ deit⁹ tis. P̄. a quocūq⁹ oriť aliq̄d eſt
principiū illi⁹: ſz ab vna p⁹ oriť alia: g̃ vna ē p̄n
cipiū alt̄i⁹. Rñ. ꝺō: q⁹ ad ſignificādū originē di
narū pſonarū vtēdū ē talib⁹ noib⁹: q̄lia mō origi
nis cõpetāt: q⁹ fz Hyl. ſermo ꝺs eē rei ſ biect⁹. h
aūt iuenim⁹ i origine ꝺinarū pſonarū q⁹ tota eēn
tia vni⁹ accipiť i alia: ita q⁹ vna nūo ē eēntia triuz
⁊ idē eē. ⁊ iõ ad ſignificādū ordinē talis originis nō
cõpetit nomē cauſe pp duo. P̄imo q⁹ ois cā vel
ē extra eēntiā rei ſic efficiēs ⁊ finis: vel ps eēntie:
ſic mā ⁊ fo⁹. Scõo q⁹ ois cā hz ordinē p̄ncipiū
ad eē ſui cāti q̄ ꝺ ipſa oſtituit. p̄ aūt ñ hz aliquē
ordinē p̄ncipiū ad eē filij ſic̄ nec ad eē ſuū cū vnū
⁊ idē ſit eē vtriuſq⁹. vñ p̄ ñ ē cā filij ſz p̄nciꝑiū:
q⁹ p̄ncipiū dic̄ ordinē originis absolute ñ deĉinan
do aliquē modū q̄ ab origine pſonarū alien⁹ ſit.
Jnuenit. n. aliq̄ꝺ p̄ncipiū q̄ ñ ē extra eēntiā p̄nci
piati: ſic̄ pūct⁹ a q̄ fluit linea. ⁊ qñ hz aliq̄ influētiā
ad eē p̄ncipiati ſic̄ ℓin⁹ a q̄ oť p̄ncipiū mot⁹: ⁊
ſic̄ mane oť p̄ncipiū diei: ſz nomē actoris addit
ſup rōnē p̄ncipiꝰ: h q̄ ē ñ eē ab aliq̄: ⁊ iõ ſolus
p̄ actor oť: q̄uis ēt fili⁹ p̄ncipiū dicat notiona
liter. Ad p⁹ igit̄ ꝺō q⁹ q⁹ nomē p̄ncipiꝰ ipoſitū
ē ſm q⁹ inuenit i creaturis vbi p̄ncipiū ē p̄⁹ aliq̄
mō p̄ncipiato iõ a p̄ioritate iponit: ſz tñ iponi
tur ad ſignificādū illud a q̄ ē aliq̄ꝺ vñ q̄uis q̄tuz
ad modꝺ ſignificādi ꝺinis ñ cõpetat ſic̄ ⁊ alia no⁹
oia q̄ a nob ipoſita ſunt: tñ q̄ntū ad rē ſignificatā
pp̄iſſime rō p̄ncipꝰ ſibi cõpetit. Ad 2⁹ ꝺō: q⁹
q̄uis p̄ dicat p̄ncipiū fili⁹: ñ tñ dicēdus ēcā niſi
ſp̄op̄rie. ſic̄ Ohry. vtit noie cauſe dicēs p̄ez cāz
filij. p̄ncipiū. n. i plus ē q̄ cā: ⁊ cā i plus ē q̄ eīn:
ſic̄ dic̄ Cõmē. v. meth. vñ ois cā ē p̄ncipiū: ſz ñ
ꝙuertit. Ad 3⁹ ꝺō: q⁹ q⁹ factio ⁊ opatio ſp ℓinät
ad eē rei. iõ fili⁹ ñ p̄t ꝺici fact⁹ nec opat⁹ a p̄ie cū q̄

vnū eē h̄z: ſz tñ gnāt⁹ p̄pter originē p̄one.

a D 2⁹ ſic pcedit vī q⁹ p̄ncipiū vniuoce dica
tur ſcõz q⁹ ꝺs oť p̄ncipiū p⁹ ꝺine ⁊ creatu
re. ſic̄. n. dic̄ Baſili⁹. accipe a p̄ie fili⁹ h̄z cõe cuz oi
creatura. ſz hr̄e p nāz ē fili⁹ p̄uz. Sz rō p̄ncipꝰ fun
dat ſup̄a originē vni⁹ ab alio vt dictū ē: g̃ p̄ncꝑi
piū vniuoce oť reſpectu pſone ꝺine ⁊ reſpectu cre
ature. P̄. magr̄ vtit tali diſſione p̄ncipiū: q⁹ p̄⁹
ñ ē de ñ p̄n⁹: ⁊ p̄n⁹ de p̄n⁹: ⁊ p̄ncipiū ꝺ vtro
q⁹ p̄n⁹. Jn hac aūt diſſione oz q⁹ p̄ncipiū acci
piat. ⁊ ſcõz q⁹ dic̄ reſpectū ad creaturā: ⁊ ſcõm q⁹
dic̄ reſpectū ad pſonā. cū igit̄ h diſſio oino cēt iar
tificial' ſi p̄ncipiū eq̄uoce diceret. vī q⁹ p̄ncipi
um vniuoce dicat ſcõm vtrūq⁹ modū. Contra
eīno ⁊ tpali: nih̄ p̄t eē vniuocū: ſz p̄ncipiū reſpec
tu creature ē ex tpe: p̄ncipiū aūt reſpectu ꝺine
pſone ē ab eīno: g̃ p̄ncipiū eq̄uoce oť. P̄ p̄ ē
p̄ncipiū filij p gnationē: ⁊. ſ. ſ. p ſpirationē: ⁊ crea
ture p creationē. h aūt ſūt ꝺiuerſe rōnes originis: g̃
vī q⁹ p̄ncipiū i iſtis acceptiōib⁹ eq̄uoce ſumat.
Ulteri⁹ q̄rit̄ quō p̄ p̄⁹ dicat. vī. n. q⁹ ſcõm q⁹ dic̄
reſpectū ad creaturā: eēntiale. n. ē p̄ius ſcõm itel
le ctū notionali ⁊ cõe p̄o: ſz eē p̄ncipiū creature
ē eēntiale ⁊ toti trinitati cõc: eē aūt p̄ncipiū ꝺine
pſone ē notionale ⁊ p̄um: ⁊ g̃ ⁊c̄: Cõtra eīnū eſt
p̄⁹ tpali: ſz p̄ncipiū pſone oť ab eīno: p̄ncipi
uz aūt creature a tpe: g̃ ⁊c̄. Rñ. ꝺō: q⁹ idē iditū ē
ꝺe p̄n⁹ ⁊ ꝺe origine ſup quā fūdat rō p̄ncipꝰ. p̄t
aūt origo ꝓſiderari ꝺupl'r. aut ſcõm cõem rōnem
originis q̄ ē aliq̄ꝺ ab aliq̄ eē: ⁊ ſic vna rō ē cõis ad
originē pſonarū ⁊ originē creaturarū nūquid cõi
tate mutationis ſz analogie: ⁊ ſil'r ēt nomē princi
pꝰ p̄t ēt cõſiderari ſcõm ꝺet⁹natū modū origis
⁊ ſic ſūt ꝺiuerſe ſpāles rōes originis ⁊ p̄ncipꝰ: ſz h
ñ facē eq̄uocationē: q⁹ ſic ēt ſcõz ph̄z p⁹ ꝺe aia: aial'
rō, ſcõz vnūq⁹q⁹ ē alia. Ad p⁹ ꝺō q⁹ p̄n⁹ ē cõe
cõitate analogie ⁊ ñ vniuocatiōis. Ad 2⁹ ꝺō q⁹
magr̄ accipit p̄ncipiū i diſſione ſcõz cõez rōnē q̄
vna ē vt dictū ē: ⁊ non ſcõm ſpāles que ꝺifferunt.

Ad 3⁹ ꝺō: q⁹ q̄uis eīno ⁊ tpali nih̄ ſit vniuocū
ē tñ aliq̄ꝺ cõe fz analogiā vt ſepe dictuz ē. Ad

4⁹ ꝺō q⁹ rō illa p̄cedit q⁹ ad ſpāles rōes originis
q̄ñ faciūt eq̄uocatiōz vt ꝺēz ē. Ad id q̄ ꝺ vlte
rius q̄rit̄ ꝺō q⁹ p̄ceſſio creaturarū exēplat̄ p̄ceſ
ſione ꝺinarū pſonarū. vñ absolute loquēꝺo p q̄
us ꝺī p̄n⁹ reſpectu p⁹ q⁹ reſpectu creature. Sz tñ
ſcīēdū q⁹ i p̄n⁹ſm q⁹ ꝺī reſpectu creature ē ꝓſide
rare ipſā bitudinē q̄ tpalis ē: ⁊ illō i q̄ fūdat iſta
bitudo. ſ. vīus ⁊ opatio ꝺina i q̄ꝺ⁹ tñ ñ ē rō p̄nci
pꝰ niſi q̄ſi bitualr. ⁊ ſic 2⁹ ꝓſiderādo p̄n⁹ſm q⁹ ꝺī
p̄n⁹ creature ē p̄ius q̄ p̄n⁹ ꝺine p⁹ qō fūdat in pe
tate p modum quo ēentiale ꝺī p̄us notionali ſm
intellectū: ſz hoc nō eſt niſi ſm quid. ⁊ per hoc pa
tet reſponſio ad vtrūq⁹ obiectuz.

a D 3⁹ ſic. pcedit. vī q⁹ nō ſit niſi vna p̄tas
p̄ris ⁊ filij fz quā ꝺñr p̄ncipia. ſ. ſ. p̄tas. n.
vnitatē ⁊ multitudinē trahit a ſuppoſitis: ſz p̄ ⁊
fili⁹ ñ ſ vnū ſuppoſitū: g̃ nec ipſoz ē vna p̄tas.
P̄. nih̄ idē ē vniēs p̄n⁹ ⁊ diſtiguēs: ſz notionel
i ꝺinis ſ diſtiguētes: g̃ vī q⁹ nulla notio p̄zem ⁊ fi
liū vniat. Jt̄ magis ſ vnū q̄ vniunt i nā ⁊ p̄
tate q⁹ q̄ vniunt i nā tm̄: ſz p̄ ⁊ fili⁹ ñ ſ magl vnū
q⁹ p̄ ⁊. ſ. ſ. cū igr̄ p̄ ⁊. ſ. ſ. ñ ꝙueniāt niſi i nā: videt
q⁹ p̄ ⁊ fili⁹ ñ vn iant i aliq̄ p̄tate vna. P̄. ꝑpin
qus ē p̄tati illō i q̄ ē q⁹ illō ad qꝺ ꝺī: ſz p̄tates q̄
ſ i vna p⁹ ſ p̄les ex h q⁹ ad ꝺiuerſa referunt: ſicut
gnātio i p̄ie ad filiū: ⁊ cōis ſpirō ad. ſ. ſ. g̃ multoma
gis efficient ꝺue p̄tates ex h q⁹ ſ i ꝺuab⁹ pſonis
Cõtra fz anſ. i oīb⁹ p̄ ⁊ fili⁹ vnū ſ: i qꝺ⁹ ñ diſti
guit iter eos r'onis oppō: ſz i cōi ſpirōne p̄ ⁊ fili
us ñ opponunt: g̃ ē vna ⁊ eadēnūo in vtroq⁹.
Rñ. ꝺō: q⁹ vna nūo notio ē p̄ris ⁊ filij fz q⁹ p̄n⁹
ſ. ſ. ꝺñr vt ꝺī ilra. c⁹ rō ē q⁹ diſtinctionē rerū fz fo⁹
mā aliquā ñ iuenim⁹ niſi ꝺup⁹. vno⁹ fz q⁹ aliquid
cōe diſtiguit p p̄les rōnes ſpāles: ſic̄ rō gñis diſti
guit i p̄les ſpēs. alio⁹ fz q⁹ nā ſpālis diſtiguit i p̄la
fz nūz: h aūt ſcōus modus ñ p̄t eē i ꝺinis ꝺupli
cōne. p⁹ q⁹ mltiplo fz nūz vni⁹ ſpēi ñ ē ex aliq̄ fo⁹
mali adiūcto: ſz ex māli p̄n⁹ diſo: q⁹ rō ſpēi ſpā
liſſime ꝓſtituit p aduētū vltime fo⁹ cōſtitutiē. mā
āt ñ ē i ꝺinis. 2⁹ q⁹ nā ſpālis ñ multiplicat niſi ſm
eē qꝺ i ꝺiuerſis hz: q⁹ tota q̄ꝺdtas cōpleta ē i ſpē
In ꝺinis aūt ñ ē niſi vnū eē. vñ ñ p̄t eē q⁹ aliq̄ꝺ ꝺ cñ
ſcõz ſpālē rōnē i ꝺinis nūo mltiplicet: reliq̄it igit
q⁹ q̄q̄ꝺ ē i ꝺinis vt remaneat ꝺiſtictū ⁊ vnū nūo
ſic nā cōis trib⁹ pſōis: vl' hēat rōnē cōez diſtigui
bilē ſcõz pl'es rōnes ſpāles: ſic rlō cōis ē trib⁹: nō
tñ vna nūo rlō ſz ⁊ alia ēt ſcõz rōnē ſpālē diſticta
cū igit̄ cōis ſpirō noiet ſpālē rōnē p̄ncipꝰ ſcõz ſpā
lē mo⁹ origis iposſi⁹ ē q⁹ ſit niſi vna nūo i p̄ie ⁊ fi
lio. Ad p⁹ igit̄ ꝺō: q⁹ i creaturis ſuppoſita diſti
cta ſ p eē: ⁊ iõ p̄tates ipſoz ēt fz eē diſtiguūtur
ſz i ꝺinis ſuppoſitis ē vnū eē. vñ ⁊ p̄tas ñ p̄t ml'
tiplicari fz eē ſz ſolū fz rōnē p̄tati ſpālē. Ad 2⁹
ꝺō: q⁹ fz id ñ p̄t eē aliq̄ꝺ vniēs ⁊ diſtiguēs ⁊ reſpe
ctu eiuſꝺ. vñ cōis ſpirō diſtiguit p̄ez a. ſ. ſ. ſz vnit
filio. Ad 3⁹ ꝺō. q⁹ Aug. ſup̄ ꝺi. xx. ſcõz rlōnes
originis ñ attēdit eālitas vl' icālitas: ⁊ iõ ex h q⁹ p̄
ꝙuenit cū filio i aliq̄ notiõe ñ oť magis vnū eē cū
eo q⁹ cū. ſ. ſ. ſz ſolū i plib⁹. Ad 4⁹ ꝺō. q⁹ p̄tas
relatiā q⁹ ad eē q⁹ ꝺ hz p̄rim⁹ ſe hz ad ſuū ſuppo
ſitū q⁹ ad id ad qꝺ oť. vñ ſi eēt ibi variatio ſm eē
h hr̄et a ſuppoſitis: ſz ſcõm rōnē r'onis oť ad ali

ud: ⁊ ideo diſtinguit ſpālis ratio relationis ſcõm
q⁹ ad aliud ⁊ aliud referť.

a D 4⁹ ſic, pcedit: vī q⁹ p̄ ⁊ fili⁹ ñ ſ vnū p̄n⁹
ſ. ſ. Si. n. vnū ſ p̄n⁹ aut vnū qꝺ ē p̄ aut vnū
qꝺ ñ ē p̄. ſi vnū qꝺ ē p̄ q̄ fili⁹ ē p̄: qꝺ fl'z ē. ſi vnū
qꝺ ñ ē p̄: g̃ p̄ ñ ē p̄: qꝺ iterū fl'z ē: g̃ nullo⁹ ſ vnū
p̄n⁹. P̄. ꝺ p̄re ⁊ filio ⁊. ſ. ſ. ex eo q⁹ ſūt vnū p̄n⁹
creature ꝺicim⁹ q⁹ ſ vn⁹ creato⁹: ſz ñ ꝺicim⁹ q⁹ p̄
⁊ fili⁹ ſ vn⁹ ſpirato⁹: g̃ ñ ſ vnū p̄n⁹. ſ. ſ. Jt̄ vni
tas cā ēxꝺēptitatis: ſz p̄ ⁊ fili⁹ ñ oñr idē p̄n⁹. ſ. ſ.
g̃ nec vnū. Cõtra ſic ſup̄a hitū ē i oīb⁹ p̄ ⁊ fili⁹
vnū ſ i qꝺ⁹ h ꝺ illo oť: ſz fili⁹ ē p̄n⁹ ꝺe p̄n⁹: g̃ p̄ ⁊
fili⁹ ſ vnū p̄n⁹. P̄. vni⁹ rei vnū ē p̄n⁹ ſz. ſ. ſ. ē vn⁹
ergo vnū ei⁹ ē p̄n⁹. Rñ. ꝺō: q⁹ fz oēs p̄ ⁊ filius
ſ vnū p̄n⁹. ſ. ſ. q̄. ſ. ſ. ab vtroq⁹ ꝓſitent̄ p̄cedē: ſz cir
ca h q̄lit̄ dicat ſ ꝺiuerſe opiones. q̄ꝺā. n. ꝺicūt q⁹
vnū ñ ꝺeſignat niſi vnitatē ꝓpoſitiōis: q⁹ ſic ſe h̄z
p̄ ad. ſ. ſ. vt ſpirās ita ⁊ fili⁹: ſz iſtud ñ ſuffic̄ q⁹ fz
vnitatē ꝓpoſitiōis ēt ꝙueniūt p̄ ⁊ filius i rōe ſup
poſiti: ⁊ tñ ñ ꝺicimus eos eē vnū ſuppoſituz. ⁊ iõ
alī ꝺicūt q⁹ vnā ꝺic̄ vnitatē nē qꝺ vī inniti auēti
anſ. q̄ ꝺic⁹ p̄ ⁊ filius ſpirāt. ſ. ſ. inq⁹ vr̄q⁹ eoz
ē ꝺs: ſz niſi aliq̄ꝺ plus ꝺicant ab vnitate p̄ncipꝰ
notiōalr ꝺci ñ excludēt. ſ. ſ. q̄ ñ excludit ab vnitat
nē. ⁊ iõ alī ꝺicūt q⁹ ꝺic̄ vnitatē notiōis: ⁊ iſtud vī
eē ꝙueniēs: q⁹ i ſbſtātis noīb⁹ vnitas ⁊ p̄tas attē
ditť fz vnitatē ⁊ p̄tatē foz⁹ ſigte. vñ ꝺicimus vnuſ
ꝺs pp vnitatē ꝺine nē. foz⁹ āt q⁹ ſigt̄ h nō⁹ p̄n⁹
fz q⁹ pſōalr ſūtť ē ipſa notio vl' p̄tas: ſic̄ h nomē
p̄ ſignificat p̄nitatē. vñ ad vnitatē notiōis ſequit
vnitas p̄ncipiū. pōt nihilomius ꝺici vt ſaluet̄ ꝺi
ctū anſ. q⁹ ſignificat vnitatē i pō ſpiratiā q̄ ꝺicñāz
ꝺinā ſb rōe tal' p̄tatis q̄ ē p̄ri⁹ opatiōis pſonal' vt
ſup̄a ꝺictum eſt. Ad p̄imū igitur ꝺicenꝺuz q⁹
iſta ꝺiuiſio aut ſunt vnū qꝺ eſt p̄: aut ſunt vnū q⁹
ñ ē p̄ ñ ē p ꝺictoria. vñ vtraq⁹ fla ē. ſz h va ñ ſūt
vnū qꝺ ē p̄ tm̄ ſz ſ vnū qꝺ ē p̄ ⁊ fili⁹ ſic ſ ēvn⁹
ꝺs q̄ ē p̄ ⁊ filius. Ad 2⁹ ꝺō q⁹ q̄uis ꝺicāt vnuz
p̄ri⁹. ſ. ſ. ñ tñ oñr vnus ſpirans vl' vnus ſpirato⁹
q⁹ hi⁹ diſtinctiones iponunt ab actibus q̄ ſp ſignifi
cāt vt adiacent: ⁊ i talibus ñ attēdit i ꝓſignādo plr
plitas fo⁹ ſignificate ſz ſuppoſitoꝝ vt ſ ꝺcm eſt.
xvj. ꝺi. ſz ꝺcreatōe ñ ē ſilis rō ⁊ ſpirōe. q⁹ ſpirō p
exigit diſtinctionē i ſuppoſit'. vñ ē aliq⁹ a plib⁹ ſue
poſitis inq⁹ diſticta ſt: cū ſit opa⁹ pſonal': ſz crea
tio ē opus eēn⁹ ꝺine. vñ ē opus ſuppoſiti idiſticti
put eēntia ſignificat id qꝺ eſt vt h noīe ꝺs, ⁊ iõ ſic
p̄ ⁊ filius oñr vnū qꝺ ē vnus ꝺs ita ⁊ vnus crea
to⁹ ñ tñ creās vnus q⁹ ptic̄piū ē adiectiuū. Ad
3⁹ ꝺō q⁹ ñ ꝙcedit cōit q⁹ ſint iꝺ p̄ri⁹ q⁹ rōe articu
latiōis icludit vnitas ſuppoſiti: ſic̄ ēt ſup̄a magr̄
ꝺixit q⁹ ꝺs ñ genuit ſe deū nec aliū deū: qꝺā tñ ꝺi
cūt q⁹ filius ⁊ p̄ ſ idē ꝺs ⁊ ſ iꝺ p̄n⁹ eo q⁹ li. idē
ē adiectiuū ⁊ ñ ponit idēptitatē abſolutā ſz reſpe
ctu eius cui adiūgit. ⁊ fz h p̄t ꝙcedi q⁹ ſ idē p̄ri⁹

P̄r ē p̄ncipiū totius ꝺeitatis.] vr̄ cē fl'z: q⁹ aut
ꝺinitas ſumit̄ p ēentia ꝺina aut p pſonis. Si p⁹
pſonis ſic ñ ē p̄ncipiū totius ꝺinitatiſ. i. oīuz pſo
narū cū ñ ſit p̄ncipiū ſuiipſius. ſi p ēentia vī falſū
q⁹ nō ē p̄ncipiū ēntie. ⁊ p. totalitas exigit aliq̄
diſtinctionē i ptibus. i ēentia āt nulla ē diſt⁹. P̄
ꝺ ꝺ: q⁹ vtroq⁹ mō accipi pōt. Si enim accipiatur

p eẽntia tũc totum nõ dicit integritatẽ partiuz sz perfectionẽ nãe. ⁊ or eẽ ꝑn̄ totius diuinitatis: non qz deitatẽ gnẽt vel spiret sz qz diuinitatẽ gnãndo vel spirãdo cõicat. ⁊ sic sẽsus ẽ ꝑn̄ diuinitat. i. vt diuitas bẽat. sz sic ẽt filius posset dici ꝓncipiũ diuinitat toti⁹ quia ab ipso pfecta diuinitas est in. ſ.ſ. nisi ꝓtãto q nõ scoz oẽz mo⁹ q cõicabilis est: qz nõ p gnãtionẽ Si fuat. p vniuersitate psonarũ tũc plan⁹ ẽ: qz sic dr ꝑn̄ ton⁹ diuinitat inq̄m̄i oib⁹ psonis diuis ipse ẽ qui ꝑn̄ a quo alie persõe fluũt. sic̄ punctuz dr ꝑn̄ totius linee q̄ uis sui ipsius ꝑn̄ ñ sit. Uel si melius dr diuinitas.] p tanto melius qz deitas dr a do qđ significat per se ⁊ eẽntialiṫ diuinitatẽ hñtẽ: sz diuitas dr a diuo qđ ẽ denolatiuuz: vñ ꝓr ẽt participationẽ diuinitatis significare scoz ẽt q dicit perpetuitas spẽrũ a phis diuũ eẽ. vñ ad singlitatẽ excellẽtie⁹ designãdũ magis cõpetit nomen diuinitatis q̄ deitatis. Oẽs nãs. Ji. oẽs subas. Et q̄ nãli sũt. Ji. ꝓtates ⁊ operatiões nãles. Lõfitẽt ẽt ⁊c.] vult dicẽ q ozigo sũg ẽ a ꝑn̄ vel initio qz a pre: sz qz initiũ põt itelligi ẽt đ ꝑne⁹ durõnis ẽt ad excludẽdũ falsũ itellectũ sbiũgit. Nõ ipsuz ab initio.]Ji. durõnis. Sz ab initiabili. Ji. ꝑn̄ nũciatio. ſ. pre. vñ subiũgit. Quõ filius nõ ẽ per seipsũ. Ji. a seipso: qz sicut ifra habebat ita ẽ fili⁹ p se qđ nõ a se sz a pre. ⁊ subiũgit. Etiã de eternitate ipsius ⁊c.]

De his que temporaliter de deo dicuntur ⁊ relatiue sm accidens qđ nõ deo sed creaturis accidit. Di.xxx.

Unt enim q̄dã q̄ ex tpe de deo dicunt eiqz tpaliꝛ ꝓueniũt sine sui mutatione ⁊ relatie dicunt sm accñs: nõ q accidat deo sz q accidit creaturis: vt creatoꝛ dñs refugiũ datũ vl doꝛatuz ⁊ hi⁹ De his Aug. in. v. li. de tri. ait. Creatoꝛ relatiue dr ad creaturã sic̄ dñs ad seruũ. Jtẽ nõ moueat q. ſ.ſ. cũ sit coetern⁹ ꝑi ⁊ filio dicit tñ aliq̄d ex tpe velut hocipsũ qđ donatũ dr xm⁹. Nã sẽpiterne spũs ẽ donũ: tpaliter ãt donatũ. Et sic dñs nõ dr nisi cũ hẽ incipit seruũ ẽt ista appellatio relatia ex tpe est deo Nõ. n. sẽpiterna creatura ẽ cuius ille dñs ẽ. ergo dñz eẽ ñ sẽpiternũ bz ne cogamur eti az creaturã sẽpiternã dicẽ qz ille sẽpiterne ñ dñaret nisi ẽt ista sẽpiterne famularet. Sic aũt nõ põt eẽ suus q nõ bz dñz sic nec dñs q nõ bz seruũ. Sz h aliqs dicet q nõ ex tpe cõpetit deo h appellatio q̄ dr dñs: qz nõ est tñ dñs rerũ q̄ ex tpe ceperũt sz ẽt illi⁹ rei q̄ ñ cepit ex tpe. i. ipsi⁹ tpis q nõ cepit i tpe qz ñ erat tps añqz incipet. ⁊ iõ nõ cepit eẽ dñs ex tpe. Ad qđ dici põt qz lz nõ cepit ex tpe eẽ dñs tpis cepit tñ eẽ dñs tpis qz nõ semp fuit tps ⁊ ipsius bois ex tpe cepit eẽ dñs. De h aug. i eodẽ ꝓtinue ita dic̄. Quisqs extiterit q eternũ solũ deũ dicat tpa vo nõ eẽ eterna ꝓpter varietatẽ ⁊ mutabilitatẽ. sz tñ tpa nõ i tpe eẽ cepisse qz nõ erat tps añqz tpa incipent: ⁊ iõ nõ i tpe acciderit deo vt dñs eẽt qz ipsoꝛ tẽpoꝛ dñs erat q̄ vtiqz nõ i tpe eẽ cepunt. qđ ñdebit de hoie q i tpe fact⁹ ẽ cuius vtiqz dñs nõ erat añqz eẽt: certe vt dñs bois eẽt ex tpe accidit deo. Et vt ois amoueat ꝓtrouersia certe vt tuus dñs eẽt vl me⁹ q mõ eẽ cepim⁹ ex tpe habuit. Quõ ergo obtinebim⁹ nihil sm accñs dici deũ nisi qz ipsius nãe nihil accidit q̄ mutet vt ea siñ accñtia relatia q̄ cũ aliq̄ mutatiõe rerũ de quibus dicunt accidũt sic̄ amicus relatie dr: ñ n. amicus eẽ icipit nisi cũ amare cepit. fit ergo aliq̄ mutatio volũtatis vt amicus dicat. Nũmus vo cũ dr ꝑciũ relatie dr: nec tñ mutat ẽ cũ eẽ cepit ꝑciũ neqz cũ dr pign⁹ ⁊ hi⁹. Si ergo nũmus põt nll'a sui mutatiõe totiẽs dici relatie vt neqz cũ icipit dici neqz cũ desinit aliqd i ei⁹ nã vl foꝛ⁹ q̄ nũm⁹ ẽ mutationis fiat q̄sto facili⁹ de illa incõmutabili dei sba debem⁹ accipe q ita dicat relatie aliqd ad creaturã vt q̄zuis tpaliꝛ icipiat dici nõ tñ ipsi sube dei accidisse aliqd itelligatur sz illi creature ad quã dr. Qualiꝛ ẽt refugiuz nr̄m dr. Refugiũ. n. nr̄z dr ds relatie ad nos enim refert: ⁊ tũc refugiũ nr̄z fit cũ ad euz refugim⁹. nũquid nũc fit aliqd i ei⁹ nã qđ añqz refugẽm⁹ ad eũ ñ erat Jn nob ergo fit aliq̄ mutatio q ad eũ refugiẽdo efficimur meliozes i illo ãt nlla. Sic ⁊ pr̄ nr̄ esse icipit cũ p eius gr̄az regnãmur q dedit nob ptãtẽ filios dei fieri. sba g⁹ nr̄a mutat i meli⁹ cũ filij ei⁹ efficimur fili⁹ ⁊ ille pr̄ nr̄ eẽ icipit sz nlla sue ꝓmutatiõe sbe. Qđ ergo tpaliꝛ incipit dici ds qđ antea ñ dicebat manifestũ ẽ relatie dici ñ tñ sz accñs dei q ei aliqd acciderit sz plane sz accñs ei⁹ ad qđ dici aliqd ds icipit relatiue. Ex his apte oñdit q̄ qdã de deo tpaliꝛ dicũtur relatie ad creaturas sine mutatiõe deitatis: sz ñ sine mutatiõe creature: ⁊ ita accñs ẽ i creatura ñ i creatoꝛe: ⁊ appellatio q̄ creatura relatie dr ad creatoꝛẽ relatia ẽ ⁊ relationẽ notat q̄ ẽ i ipsa creatura. Appellatio vero illa q̄ creatoꝛ dr ad creaturã relatia qđẽ est sz nullã notat relationẽ que sit in creatoꝛe.

Hic soluit qõ q̄ q̄rebat an. ſ.ſ. dicat datuz relatiue ad se cũ ipse det se.

Jc põt solui qõ supius ꝓposita vbi q̄re dat cum. ſ.ſ. dicat datum vel donatum. Qđ ãt dat refert ad eũ q dat ⁊ ad illũ cui dat. ⁊ cũ. ſ.ſ. det seipsũ: vtr̄ ad seip̄z relatiue dicat cũ dr dari vl donari. Cui qõni ñdẽtes dici m⁹. ſ.ſ. dici datũ vel donatũ relatie ⁊ ad dãtẽ ⁊ ad illũ cui dat. dãs ãt siue donatoꝛ ẽ pr̄ cũ filio ⁊. ſ.ſ. nec tñ dicim⁹. ſ.ſ. referri ad se. sz appellatio dati vel donati refert ⁊ ad dãtẽ ⁊ ad suscipiẽtẽ qz ñ põt aliq̄d dici datũ nisi ab aliq̄ ⁊ alicui det. Cũ ãt. ſ.ſ. dari ad se vel dat a se dr. relatie qdẽ dr ad illũ cui dat ⁊ ẽ appellatio relatiua ⁊ in illo cui datur mutatio sit non in dante. Di.xxx.

f Unt. n. quedã ⁊c. Jonso q ꝑn̄ respectu creature dr de deo ex tpe. ꝓñ oñdit q̄lit aliq̄d ò deo ex tpe dici possit. ⁊ didit in ꝓtes. o. i p⁹ oñdit aliq̄d ò do dici ex tpe. i 2⁹ oñdit modũ q̄ ista ò deo dicunt: ibi Quõ igitur obtinebim⁹.] Circa p⁹ duo fac. p⁹ oñdit vitatẽ. 2⁹ excludit obonẽ: ibi Sz h aliqs dicet ⁊c. Quõ igitur ob. Jh oñdit mo⁹ q̄lit ista ò deo dicant. ⁊ circa h duo fac. p⁹ oñdit modũ qz. ſ. dñr ò ipso sine sui mutatiõe ⁊ sine aliq̄ accñte sibi aduenìte: ⁊ sine aliq̄ reali bitudie: sz q solũ nomẽ ẽ relatiuum 2⁹ ex mõ dcinato soluit q̄ dã gõnẽ quã sup̄. xviij di. reliq̄rat insolutã: ibi Dic pot solui qõ ⁊c.]

Jc tria q̄runt. p⁹ vtrũ aliq̄d ò deo ex tpe dicat. 2⁹ vtrũ ista significẽt eẽntiã diuã. 3⁹ vtr̄ illa noia relatiua ponãt aliquã relationem realiter in deo existentẽ.

a D p⁹ sic ꝓcedit: vr̄ q ò deo nihi ex tpe dicatur. De q̄ . n. dr aliq̄d ex tpe: posq̄ ñ dicebat pt dici eẽ factũ illõ: sic̄ hõ dr eẽ fact⁹ alb⁹ si p us ñ dicebat ve ò eo qđ ẽt alb⁹: sz fieri nllo⁹ ꝓpter ti⁹ do sic̄ nec mutari cũ sit ꝑn̄ mouẽs: g vr̄ q nihil ò deo ex tpe dicat. Ꝑ. dcqđ ꝓdicat ò aliq̄ aut dr de eo p se aut p accñs: sz ista ñ ꝓdicant p se: qz qđ p se iest sp iest. h ãt ñ ab eẽno ò deo dicunt nec ẽt p accñs: qz nullũ accñs i deo ẽ. ⁊ ꝑ. cũ oẽ p accidẽs reducat ad aliqđ p se h dicerent ò aliq̄ alio p se qđ ñ inuenit: qz nihi aliud q̄ ds dr creatoꝛ: vel vniuersitas dñs: g vr̄ q ista nullo⁹ ò deo dicant Si dicam⁹ q ẽ ꝓdicatio p cãz. Lõtra vbicũqz ẽ ꝓdicatio p cãz põt resolui ꝓdicatio tal⁹ ⁊ exponi p ꝓpõnẽ denotatẽ hitudinẽ cãe. vt si dicat q ds ẽ spes nr̄a põt exponi q spes nr̄a ẽ a deo: sz ñ põt dici q creatoꝛ sit a deo: g cũ dr ds ẽ creatoꝛ ñ ẽ ꝓdicatio p cãz. Ꝑ. oẽ verũ aut ẽ necessariũ aut ꝓtingẽs. Si igit h ꝓdicant ò deo ve: aut ꝓdicant necessario aut ꝓtingẽter: sz ñ ꝓdicant necessario qz ñ sp nec ẽt ꝓtingẽter: qz i deo nihil ẽ ꝓtingẽs: g vr̄ q ñ põt ò deo ve ꝓdicari. Lõtra ẽ totũ qđ i lra dr ⁊ ab aug. ⁊ a magro ⁊ vsus loquẽtiũ: ⁊ fz fidẽ ⁊ fz phi az. Rñ. dr: q necesse ẽ q aliq̄d ò deo ex tpe dicat. cũ. n. oẽ eẽ cuiuslz rei effluat ab ipso do ñ solũ vniuersi sz cuiuslz ptis ei⁹ eẽ oz q tpe designet in hitudie ꝓncipij ad qđlz eoꝛ q̄ sit: ⁊ tñ mlta eoꝛ q̄ sũt ñ sp fuerũt: ẽt si ponat vniuersũ sp fuisse: qđ q dã phi errãtes seserũt: oz q noia designãtia illaz hitudinẽ ñ ab eẽno ò do dicant sz ex tpe: qz rlo sz actũ exigit duo extrema i actu existẽ. vñ ñ pt referri ad creaturã vt actuale ꝑn̄ creaturaz nisi creatura exñte i actu: qđ ñ sp fuit sz ex tpe. h ãt ñ ꝓtingit de alijs q̄ absolute ò deo dñr q ex tpe dicant de ipso: qz ea q̄ absolute dñr scoz ꝓas rones ponũt i eo aliq̄d i q̄ dñr vt q̄litas ⁊ q̄ltas ⁊ hi⁹. vñ nihil hoꝛ inuenit qđ ñ realr sit i deo de q̄ vẽ ⁊ ꝑ dr: ⁊ pp h ñ põt ò aliq̄ ex tpe dici nisi illud mutet p susceptionẽ ei⁹ qđ ꝑus ñ habuit: sz rlo scoz rõnẽ suaz ñ bz q ponat aliq̄d i eo ò q̄ dr: sz ponit tñ hitudinẽ ad aliud. vñ inuenit aliq̄ rlo vt supra dicuz ẽ ñ realr exñs i eo ò q̄ dr. ⁊ iõ i talib⁹ hitudies illeò nouo dicunt ò aliq̄ ñ p mutationẽ ei⁹ sz illi⁹ ad qđ dr: ⁊ ita ẽ i oib⁹ q de deo ex tpe dñr. Ad p⁹ igit dđ: q sic̄ hi⁹ hitudies ñ ponunt realr eẽ in deo sz scom rõnẽ tm̄: ita ẽt ex h q ò nouo de deo dicunt ñ seqtur q i eo sit aliq̄d fieri scoz rẽ sz scoz rõnẽ tm̄: sic̄ dr i ps. Dñe refugiũ fact⁹ es nob. tñ ⁊ si ꝓcedat scoz rõnẽ aliq̄d vt refugiũ vl hi⁹ factus nllo tñ mõ dicẽdus ẽ mutat⁹: qz mutatio iponit p remotiõe eius a quo ẽ motus: sz fieri p adẽptionẽ ei⁹ ad qđ mot⁹ tinat. a deo ãt nllo⁹ aliq̄d remouet: ⁊ si adueniat hitudo aliq̄ scoz rõnẽ: vñ ⁊ si dicat fieri aliq̄d ñ oz dici mutari i illo. Ad 2⁹ dđ q scoz magrz ista ꝓdicant p accñs: ñ q in deo sit sz q i creatura]. tñ itelligẽdũ ẽ q i istis noib⁹ ẽ duo ꝓsiderare. ſ. hitudies ipsas: ⁊ illo supra qđ fũdat rõ hitudis i do: sic̄ hitudo creatiõis bz ꝑ fũdamẽto i do vtutẽ diuã. c⁹ ẽ ducẽ res i eẽ de nihilo. Si igt ꝓsideraf h q hñt ꝑ fũdamẽto i re diua: cõstat q ꝑse dicunt ⁊ ab eẽno ꝓueniũt q⁹ ad illud: qz es sẽtia vl⁹ opatio diua ab eẽno ẽ. Si ãt ꝓsidereñ pa hitudo tũc p accñs ò do oñr q⁹ ad h: accñs ãt duplr dr: aut scoz q noiat nãz accñtl ꝓdilã sbe: ⁊ sic i do nihi ẽ accñs: aut scoz q noiat aliud p aliqđ ꝓueniẽs: sic̄ dicim⁹ q albũ edificat p accñs qz adiũgit ei qđ ꝑ se ẽ cã edificatiõis. ſ. edificatoꝛi. ⁊ sic p accñs ꝓuenit deo referri ad aliud extra se. ñ. n. dr relatie nisi qz aliđ refert ad ipsũ sic̄ dic̄ phs. v. metha. qz scibile ẽ relatiũ: ñ qz ipz referat: sz qz aliud refert ad ipsũ: nec tñ seqtur q illa hitudo q̄ in do designat alĩ ꝓueniat p se: sz magis respect⁹ opposit⁹ qđ ẽ eẽ creaturã vl eẽ seruũ vl aliqđ hi⁹.

Ad 3⁹ dđ: q ñ põt ꝑe dici ꝓdicatio p cãz nisi forte itelligat q hi⁹ noia ꝓdicãt hitudinẽ alic⁹ cãe. Ad 4⁹ pz rñsio p id qđ ad scoz dictũ ẽ: qz eodẽ mõ p dicaut necessario quo p se: ⁊ eo đ mõ ꝓtingẽter quo p accñs: nõ tñ seqtur aliq̄d ꝓtingẽs i deo eẽ.

a D 2⁹ sic ꝓcedit: vr̄ q hi⁹ noia q̄ ò deo dicunt ex tpe ñ significẽt diuinã eẽntiã. eẽntia. n. diua ẽ eẽna: sz h nõ dicũt ò do ab eẽno: g nõ significãt diuinã eẽntiã. Ꝑ. ds dr ex tpe patia nr̄a ⁊ spes nr̄a ⁊ hi⁹: sz hẽ qz hñt imfectionẽ ãnexã ñ põt ꝓuenire diuẽ eẽn sic̄ dr q diua eẽntia ẽ charitas ds ⁊c. intellectus nõ ẽ aliq̄ imfectio: g vr̄ q ñ oia q̄ ò do dicunt ex tpe significẽt diuinã eẽntiã. Ꝑ. diua essẽtia est cõis tribus personis: sz q̄daz dicunt de deo ex tẽpoꝛe q nõ ꝓueniũt trib⁹ personis vt missus donat⁹ ⁊ hi⁹: g nõ ois significat diuinã eẽntiam

Jtẽ ds ex tpe dr hõ: sz hõ sigt humanã nãz q i

icarnatiõe nõ ẽ adiũcta dine nãe: ſz remãſit ab ea diſtãs: g̃ vẽ q̃ ea q̃ dñr ex tpe ñ ſignificẽt dinã eẽntiã. Lõtra ẽ qõ magri dñt q̃ oẽ nomẽ ꝓnotans effectũ i creatura ſigt dinã eẽntiã: ſz ea ꝯ ex tpe de õo dñr: dñr i reſpectu ad creaturã vt dictũ ẽ: g̃ ſignificãt dinã eẽntiã. ℣. Dio. dic. ij. c. de di. no. q̃ oẽ bñficiũ dei noiationẽ de q̃cũq; dinaꝝ ꝑſonarũ dicat i tota deitate oz i obſeruãtiã accipi: ſz oia q̃ dñt hitudinẽ ad creaturã noiant aliq̃ bñficiũ i creatura: g̃ ad totã tritatẽ ptinẽt ſine diſtinctione: ꝟ ſic idẽ qõ ꝑus. Rñ. dõ: q̃ ſic dictũ ẽ nihil ex tpe de deo dr. niſi qõ ipoꝛtat hitudinẽ ad creatura. Hitudo aũt dei ad creaturã ꝑt deſignari d' vl' fz q̃ creatura refert i ipũ ſici ꝑn'. vl' fz q̃ creatura refert i ipſũ vt i ti'. Si p'h ꝓtigit dup'aut n. ꝑa ꝑdicatiõe ꝑdicat aliq̃d de deo ex tpe qõ de ſignat hitudinẽ ꝑncipiũ ad ꝑncipiatũ. aut aliq̃d q̃ delignat ipſũ ꝑn'a deo ſic q̃ ẽ ꝑdicatio ꝑ cauſã. vt cũ dr: õo ẽ ſpes nr̃a. Si p'h ꝓtigit dup'. Alñ n. nomẽ iponit ad ſignificãdũ ipſã hitudinẽ: ſic h nomẽ dñs ꝟ hi' q̃ ſt relatia fz eẽ. Et alia dicta de õo ſũt q̃dã rl'a q̃ ẽt ſignificãt ex p'ſuo ītellectu hitudinẽ q̃ fz rõnẽ ẽi õo. Sz ex ꝓñti faciũt ītellectũ eẽntie fz q̃ talis hitudo fũdat i aliq̃ eẽntiali. Alñ aũt nomẽ iponit ad ſignificãdũ illud ſupra q̃ fũdat hitudo ſicut hoc nomẽ ſcia q̃litatẽ quã ꝓſequitur reſpect' q̃dã ad ſcibile. vñ iſta talia ñ ſẽ rl'a fz eẽ: ſz ſolũ fz dici. vñ iſta ꝑn' dãt ītelligẽ rẽ alti' ꝑdicamẽti. ꝟ ex ꝓñti ipoꝛtãt rlõnẽ. ita ẽt i dinis: vt pz i h'noie creato: q̃ iponit ad ſignificãdũ dinã actionẽ q̃ ẽ ipſi' eẽntie quã ꝓſequitur hitudo q̃daꝝ ad creaturã. ꝟ iſta ꝑn' eẽntiã ſignificãt. ꝟ ex ꝓñti ipoꝛtãt reſpectũ ad creaturã. Et ſilis rõ ẽi illis i q̃ b'ẽ ꝑdicatio p cãz: q: talef locutiões reſoluunt i hitudiel cãe: vt cũ dr̃ õs ẽ patia nr̃a. i. cã patie nr̃e ꝟ i oib' iſtis q̃ dñr de õo ex tpe ꝟ ipoꝛtãt hitudinẽ ꝑncipiũ ſimplr. verũ ẽ q̃ ꝓueniũt roti trinitati. Si aũt ꝓſideret rl'o creature ad creatorẽ vt ad ītinuꝝ. poſſibile ẽ q̃ talr'lo creature ſit ad aliq̃d eẽntiale vel ad aliq̃d ꝑſonale. Lõtigit aũt h triplr. aut ſm opationẽ ſic aliq̃s ꝑt itelligẽ vel noiare deũ l' paſſitatẽ. vel fz exẽplaritatẽ ſic i creatione rerũ ẽ ītinatio i ſilitudinẽ eẽntialiũ attributoꝝ ꝟ i ifuſione charitat' ẽ ītinatio i ſilitudinẽ ꝓceſſiõis ꝑſonal'. ſ. ſ vel ẽ ītinatio fz eẽ. ꝟ iſte modus ẽ ſinglaris i icarnatõne p quã humana nã aſſũpta ẽ ad eẽ ꝟ vnitatẽ dine ꝑ'. ñ aũt ad vnitatẽ dine nãe. Sz iſta rl'o q̃ creatura refert i deũ vt ad ītinũ icludit ex ꝓñti i ſe rl'onẽ q̃ ẽ ad deũ vt ad ꝑn'. vñ i oib' q̃ dñr de õo fz hitudinẽ ad creaturã ex eo q̃ creatura refert i ipſũ vt ītinũ: ꝓſideradũ ẽ q̃ q̃. ad hitudinẽ ītmini pñt tñ ꝓuenire vni p'. ſz rõ ꝓncipũ q̃ ibi icluditur ex ꝓñti ꝓuenit toti trinitati. vñ fz hitudinẽ vnam pñt facẽ itellectũ p'. ꝟ fz aliã faciũt itellectũ eẽn'. ſic pz cũ dr̃ icarnat' h tñ filio ꝓpetit. q: ad ſolã p ſonã filij icarnatio ītinata ẽ: quã tñ tota tritas feẽ

Ad p'igit dõ q̃ hi' noia ꝓueniũt õo ex tpe rõne hitudis ipoꝛtate. vel ꝑn' vel ex ꝓñti. vel ꝑn' vt cũ dr̃ de'. vel ex ꝓñti cũ dr̃ creato: ꝟ illa hitudo ñ ẽ i dina eẽntia: nec aliq̃ res i õo. ſz fz eẽntiã in q̃ fũdat' ral' hitudo: hi' ꝓueniũt deo ab eẽno. q. hitu alr. Ad 2'm dõ q̃ eẽntia dei ñ ẽ patia vel ſpes nec ħ ſignificat cũ dr̃ õs ẽ ſpes nr̃a. ſz ſignificat circa dinã eẽntiã hitudo cauſe reſpectu tal' effect' i nob vñ ſil'e ẽ de hȳs ꝟ de aliȳs. Ad 3'm dõ q̃ miſſus icarnat' ꝟ hi' ipoꝛtãt duas hitudies. ſ. ītini ꝟ ꝑnci pȳ. q̃re vna. ſ. hitudo ꝑncipȳ ꝓuenit toti trinitati. vñ dicim' q̃ tota trinitas mittit vel fac icarnatõnẽ. ſz altera ꝓuenit alicui ꝑſõe dcẽinate pp qõ hi' noia ñ de tota trinitate dñr. Ad 4'm dõ q̃ õs dr̃ eẽ hõ inq̃'m ſuppoſitũ dine nãe. ſ. filij' ſbſiſtit i hũana nã p vnionẽ. h aũt vnio rl'o q̃dã ẽ real'r i creatura aſſũpta exñs. q̃ q̃dẽ vt ꝓſiderata ẽ fz hitudinẽ ad ītinũ: ꝟ ſic ītinat ad ꝑſonã filij vt i q̃ eſt facta vnio. ſz ſm hitudinẽ ad ꝑn'm: ꝟ ſic refert ad totam trinitatẽ q̃ vnionẽ facẽ.

Dz 4'm ſic ꝓcedit: vẽ q̃ hitudines deſignate i a iſtis noib' realiꝫ i deo ſũt. nomẽ. n. ꝟ rõ cui ñ ſubeſt aliq̃d i re ẽ vana vl' falſa. ſz ñ vane ꝟ falſo dicim' ꝟ cogitam' deũ dñm ꝟ creatorẽ: g̃ hi' noia hñt rlões q̃s ſignãt rñdẽtes ſibi realiꝫ i deo. ℣. illud qõ ẽ fm rõnẽ tm̃ ceſſãte itellectũ rõnãte ñ remanebit. Sz ſi nullus eẽt rõcinãs adhuc õs eẽt dñs ꝟ creato: g̃ hi' noia ſignificãt aliquid realiꝫ i deo exñs ꝟ ñ fm rõnẽ tm̃. Itez oi rl'oni rñdet ſuũ cozrelatm̃ qõ ſibi opponit. ſz cũ dicim' creaturã ſeruire ipoꝛtat aliq̃ rl'o i creatura real'r exñs. g̃ oz oppoſitã rlõnẽ alicubi ponẽ ſz ñ ẽi creatura: q: tũc creatura eẽt dña ſutiſpſi' ꝟ creatõ ſui ipſi'. ꝟ oppoſiti reſpect' eẽnt i eodẽ: g̃ oz q̃ i deo real'r ponant oppoſiti reſpect' rlõnibus creature ad deũ. ℣. illa rl'a i q̃b'ñ ẽ rl'o ſcõm rẽ ꝟuenim' eẽ ad aliq̃d ſcõm dici tm̃ ſic ſcibile de q̃ dic phs: q̃ ẽ rl'm: q: aliud refert ad ipſũ: ſz de deo dñr que dã rl'a q̃ ſũt ad aliq̃d ꝟ ſcõz ſuum eẽ. vt dñs rex ꝟ hi'. g̃ ſaltẽ illa aliȳ rl'onẽ realẽ i deo ſignificãt.

Lõtra i deo nihꝫ ẽ niſi eẽnũ: q: q̃q̃d ẽi deo de' eſt fz hi' hitudines ñ ſũt eẽne: pp qõ nec noia ab eterno de deo dñr. g̃ ñ ſũt realiꝫ i deo. Rñ. dõ q̃ ſe cũdũ theologos ꝟ phos verũ ẽ cõiter q̃ rl'oes q̃ b'õs ad creaturã refert ñ ſũt i deo ſcõz rẽ ſz ſcõz rõnẽ tm̃: q: itellect' nr̃ ñ ꝑt accipe aliq̃d relatiẽ ad alterũ dici niſi ipſũ ſb oppoſita hitudine itelligat. Sciẽdũ tm̃ ẽ q̃ rõ i itellectu rerũ triplr ſe hz. q̃ñq; n. apꝑhẽdit aliq̃d qõ ẽi re ſcõz q̃ apꝑhẽdit vt q̃ñ apꝑhẽdit foꝛ'lapidis. q̃ñq; vo apꝑhẽdit aliquid qõ nllo' i re ẽ. vt q̃ñ q̃s imagiat chimerã vl' aliq̃d hi'. aliq̃ñ ãt apꝑhẽdit aliq̃d cui ſb'eſt i re nã q̃dã ñ tm̃ ſcõz rõnẽ q̃ apꝑhẽdit. ſic pz q̃ñ apꝑhẽdit mutationẽ gñiſ ſb'eſt i re nã q̃dã ñ dcẽinata ſcõz ſe ad hãc vel ad illã ſpẽm ꝟ huic nãe apꝑhẽſe ſcõz modũ q̃ ẽi itellectu apꝑhẽdẽte q̃ ex oibus accipit v' q̃d cõe i q̃b' ꝟuenit nãill: attribuit rõni gñis. q̃ q̃ dẽ rõ ñ ẽ i re. ita ẽt ẽ i hi' rlõnib' q̃s itellect' nr̃ attribuit deo: ꝟuenit. n. i ipſo ẽntẽ ꝟ eẽntiã ꝟ opatõnẽ q̃ creatura ꝓducit i ipſũ rlõnẽ hñs. ꝟ iõ eẽntie illi vel opationi hitudinẽ attribuit: ꝟ ſcõz q̃ itelligit noia rl'a iponit. Vñ pz rñſio ad p'm: q: itellect' nr̃ neq; caſſus neq; van' ẽ: q: hz aliq̃d rñdens i re: q̃uis ñ ſcõz modũ q̃ ẽi rõne ſic ẽt itellect' mathematicoꝝ ñ ẽ falſus neq; van' ẽ q̃uis nulla linea ſit abſtracta a mã i re: ſic ipſi ꝓſiderãt. vñ dicẽ phs. ij. phy. abſtrahẽtiũ ñ ẽ mẽdaciũ. Ad 2'm dõ q̃ ẽt ſi nullus itellect' eẽt adhuc i deo eẽt. vñ vere

dñs ꝟ dici ꝟ iteriugi ponẽt. ſ. põ cohercẽdi ſb ditos fz ñ diceret vl' itelligeret ſm actũ. Ad 3'm dõ: q̃ relatiuoꝝ iuenit triplex diuerſitas. q̃dã ſt quozũ vtriq; ipoꝛtat rl'onẽ ñ i re exñte ſz i rõne tm̃: ſic q̃ñ ens refert ad ñ ens: vl' rl'o ad rl'onẽ vl' aliq̃d hi' vt ſupra dictũ ẽ. q̃dã vo quoꝝ vtriq; rl'onẽ realẽ imꝑoꝛtat ſic ꝑ ꝟ filij'. q̃dã vo quoꝝ alterũ imꝑoꝛtat rl'onẽ realẽ ꝟ alterꝫ rl'onẽ rõnis tm̃ ſic ſcia ꝟ ſci'. ꝟ hi' diuerſitati rõ ẽ: q: illõ ſupra qõ fũdat rl'o q̃ñz iuenit i alt'o tm̃ ꝟ q̃ñq; i vtroq;: vt pz q̃ rl'o ſcie ad ſcibile fũdat ſupra apꝑhẽſionẽ ſm eẽ ſpũale. h ãt eẽ ſpũale i q̃ fũdat rl'o ſcie ẽ tm̃ i ſciẽte ꝟ ñ i ſcibili: q: ibi ẽ foꝛ'rei ſcõz eẽ mãe: ꝟ iõ rl'o real'ẽ i ſcia ñ in ſcibili. eꝯio ẽ õ amãte ꝟ amato: q: rl'o amoꝛis fũdat ſup appetitũ boni. boꝝ ãt ñ ẽ aliq̃d exñs tm̃ i aĩa ſz ẽt i reb'. vñ dicẽ phs. vj. meth. q̃ boꝝ ꝟ malũ ſt i reb': vex ꝟ fl'z i aĩa: ꝟ iõ dicẽ auic. q̃ i amãte ꝟ amato i vtroq; relatioꝝ ẽ iuenire diſponẽ ꝑ quã referat ad alterꝫ ñ i ſciẽte ꝟ ſcibili: ꝟ iõ vtrobiq; rl'o real'ẽ: ſic ẽt ꝟ eq̃litas q̃ imediate fũdat ſup q̃titatẽ q̃ i vtroq; ẽ: ꝟ q: oẽs rl'ones creature ad deũ fundant ſupra modũ q̃ accipiũt a õo q̃ i õo ñ ẽq; nõ ꝓſequunt ꝓfectũ modũ fz quẽ õs i eis opat: iõ rl'o nib' q̃ ſt i creatura ñ rñdet aliq̃ rl'o i õo real'r: ſz relationi q̃ filij' accipit a ꝑte rñdet aliq̃ rl'o i ꝑte q: fz vnũ ꝟ eũdẽ mo' ꝟ eãdẽ rõnẽ ꝑ dat ꝟ filij' accipit nãz dinã. Ad 4'm dõ: q̃ illõ ñ fac ad ꝓpoſitũ q: õ vtriq; rl'is ueniunt aliq̃ q̃ ipoꝛtãt rl'onẽ realẽ ꝟ q̃ ipoꝛtãt rl'onẽ rõnis ſic idẽ ipoꝛtat rl'onẽ rõis q̃uis ſit relatiuũ fz eẽ: ꝟ ſcia ipoꝛtat rl'onẽ realem q̃uis ſit relatiuũ fz dici. Ad q̃ dici ꝑt cõ. Intẽtio ſolutiõis ẽ q̃ õs cepit eẽ dñs tpis q̃ñ cepit eẽ tps. vñ ſic tps ñ cepit eẽ i tpe vel ex tpe: ita nec õs dr̃ dñs tpis ex tpe vel i tpe. et dicẽ i tpe vt deſignet hitudinẽ mẽſure: q: ſic locatũ ẽi loco vt i mẽſurante: ita ꝟ i tpe. ꝟ ex tpe vo dicẽ inq̃'m tps ẽ mẽſura includẽs ſuũ mẽſuratũ. vñ oz q̃ ad vtraq; ptẽ excedat: ꝟ iõ q̃ ſp ſt inq̃'m ſp ſt ñ mẽſurant tpe. ſz q̃ q̃ñz ſt vt dicẽ phs. iiij. phy. ꝟ iõ q̃ mẽſurant tempoze ſũt ex tempoze q: tẽpus ꝓcedit ipſa. tempus autem nõ menſurat tempoze ſicut nec locus loco ꝟ ideo tempus nec in tempoze incipit nec ex tempoze ſz aliozũ que incipiunt in tempoze vel ex tempoze eſt deus dominus in tẽpoze vel ex tempoze ꝟ alia qua talia ſũt ſicut hoc ꝟ illud generatum: quãuis etiam vniuerſum ſemper fuiſſet vt quidam philoſophi poſuerũt. Unde hoc querere nõ pertinet ad propoſitum: q: vtrũq; verum ſic habebitur ꝓpoſituz q̃ deus eſt dominus ex tempoze ad minus aliquozum. Dic poteſt ſolui rẽ. Magiſter hanc q̃ſtionẽ mouerat di. xlij. ꝟ ſoluit hec per ea que dicta ſũt: q: huiuſmodi nomina que dicunt de deo ex tempoze imꝑoꝛtãt relationes nõ reales in deo exiſtẽtes: ſz ſcõm rõnem ꝟ nomen: ꝟ ideo cuz. ſ. ſ. dicit dari a ſe in creatura eſt relatio realis que refert ad totam trinitatem vt ad ꝓncipium ꝟ ad. ſ. ſ. vt ad terminũ per modũ exẽplaritatis. Sz in. ſ. ſ. nõ ẽr'lo niſi ſcõz rõnez: ꝟ nõ ẽ icõueniẽs q̃ tali rõne aliq̃d ad ſeipſuz referatur vt cum dr̃ idẽ eidem idem.

Quõ dicat filij' eq̃lis ꝑri: an fz ſba z an ſm relationẽ ita ꝟ ſimilis. Di.xxxi.

Reterea ꝓſiderari oz cuz tres ꝑſõe coeq̃les ſibi ſint: vtrũ relatiẽ h dicãtur an fz ſbaz. Et ſi relatiẽ. vtrũ ſm rlõnẽ an ſm eẽntiã ꝓſideranda ſit eq̃litas. de ide qd ſit ipſa eq̃litas. Ad qõ dicimus q: ſic ſile nihil ſibi ẽ. Silitudo. n. vt ait Hyl. ſibiip ſi ñ ẽ: ita ꝟ eq̃le aliq̃d ſibi ñ dr̃: ac ꝓ h ſic ſile ita ꝟ eq̃le dr̃ relatie: dr̃ ergo relatiẽ filius eq̃lis ꝑri ꝟ vtriq; z. ſ. Eſt tm̃ eq̃lis ꝑri filio ꝟ vtriq; z. ſ. ꝑꝑ ſũmã ſimplicitatẽ eẽntie ꝟ vnitatẽ: eq̃lis ẽ ergo filio ꝑri fz ſubaz ñ fz rl'onẽ. Unde Aug. i. v. li. õ tri. ait. Querimus fz qd eq̃lis ſit ꝑri filius: ñ fz h q̃ ad ꝑez dr̃ filius eq̃lis ẽ ꝑri. Reſtat ergo vt fz id eq̃lis ſit qõ a ſe dr̃ Quicqd ãt ad ſe dr̃ fz ſbaz dr̃. Reſtat ergo vt fz ſbaz ſit eq̃lis. eadẽ ẽ ergo vtriuſq; ſba Itẽ i. vij. li. Satis ẽ videre nullo mõ filiũ eq̃lẽ eẽ ꝑri ſi i aliq̃. ſ. qõ ptineat ad ſignãdã eius ſbſtãtiã ieq̃lis iuenit. Jn oibus ergo eq̃lis eſt ꝑri filius ꝟ e eiuſdẽ ſube. Eq̃lis ẽ ẽt. ſ. ſ. ꝟ i oibus eq̃lis ꝑꝑ ſũmã ſimplicitatez illius ſube. Ex hiſ ꝑſpicuũ ſit q̃ fz ſubam filius ẽ eq̃lis ꝑri ꝟ vtriq; z. ſ. ſ. ꝟ appellatio tm̃ relatiꝫ ẽ. Eq̃litas ergo ꝑtis ꝟ filij ñ ẽ relatio vel notio: ſz nature vnitas ꝟ ideptitas.

Hic quõ dr̃ ſilis ꝟ qd ſit ſimilitudo.

Oẽt dicimus õ ſili ꝟ õ ſilitudie. Cũ n. dr̃ filius ſilis ꝑri relatie qde dr̃: ſz ſilis ẽ ꝑri ꝑꝑ vnitatẽ eẽntie. Eſt ergo appellatio tm̃ relatia. Silitudo vo ẽ idifferẽs eẽn'. qbuſdaz tm̃ vl' noie eq̃litati vl' ſilitudis ñ ad aliq̃d poni ſed remoueri vt ea rõne dicat filius eq̃lis ꝑri: q: nec maioꝝ ẽ eo nec mioꝝ: ꝟ h ꝑꝑ vnitatẽ eẽntie. Ita ꝟ ſilis dr̃ q: nec diuerſus nec alienus nec i aliq̃ diſſilis: ꝟ h ꝑꝑ cẽntie ſimplicitatẽ. Nõ ergo fz h q̃ filius ẽ genitus a ꝑte eq̃lis vl' ieq̃lis eſt patri nec ſilis vel diſſimilis ſz eq̃lis ꝟ ſimilis ſm ſubam.

De ſmia ſancti Hylarij qua trinitatem p ſonarum ꝑꝑtaz oſtendit.

On h ẽ ꝑtercũdũ q̃ illuſtris vir Hyl. ꝑꝑetates ꝑſonaꝝ aſſignãs dicẽ eẽnitatẽ eẽ in ꝑte ſpez i imagie vſũ i munẽ q̃ tante difficultatis ſt̃ ẽba vt i eoꝝ itelligẽtia atq; explanatione vehemẽter laborauerit Augu. vt ipſe oñdit in. vj. li. de trinita. ita dicẽs. Quidam cuz vellet breuiſſime ſingularum in trinitate ꝑſonarum inſinuare ꝑꝑia: eternitas eſt inquit in patre: ſpecies in imagine: vſus in

munē. Et qz nō mediocris auctis i tractatō
ne scripturaruz ⁊ assertione fidei vir extitit.
Hyl.n.h i libzis suis posuit hoc vbo. i.
pris ⁊ imagis ⁊ muneri etnitatis spei ⁊ vsu
abditā scrutat' itelligētiā quātū valeo ñ euz
secutū arbitroz i etnitatis vocabulo nisi q
pr ñ hz prez de q̄ sit. filiꝰ ät de pre ē vt sit atqz
vt illi coetnus sit. Imago.n.li pfecte iplet il
lud cuiꝰ imago ē ipsa coeq̄tur ei: ñ illō ima-
gini sue i q̄ imagine spez noiauit. Credo p
pter pulchzitudinē vbi ē tāta ꝓgruētia ⁊ p
ma eq̄litas ⁊ pˢ silitudo nulla i re diffidēs ⁊
nullo mō ineq̄lis ⁊ nulla ex pte dissilis sed
ad idēptitatē rīdēs ei cuius imago ē vbi ē
pˢ ⁊ sūma vita cui ñ ē aliud viuē ⁊ aliud eē
sz idē ⁊ pmus ac sūmus itellectˢ cui ñ ē aliō
viuē ⁊ aliud itelligē sz idē: h ē vnū tāq̄z ver
bū pfectū cui ñ desit aliqd: ⁊ ar' q̄dā oipotē
tl dei ⁊ sapiētis dei plena oiuz rōnū viuētiū
scōmutabiliū ⁊ oēs vnū i ea sic ipsa vnū de
vno cū q̄ vnū ibi nouit oia ds q̄ fecē p ipsā.
Est ät ieffabil' qdā cōplexus pris ⁊ imagis
q ñ ē sine pfruitiōe. i. sine charitate sine gau
dio. Illa gˢ delectatio felicitas vl' btitudo: si
tñ aliq̄ būana voce digne dr vsus ab illo ap
pellata ē breuit: ⁊ ē i tritate. s.s. ñ genit' sz ge-
nitoris genitiq̄z suauitas igeniti largitate at
q̄z vbertate pfūdens oēs creaturas ꝑ captu
earū. Itaqz illa tria ⁊ a se inuicē detinari vi
dent ⁊ i se infinita sē. Qui videt h vel ex pte
l' p speculū ⁊ i enigmate gaudeat cognoscēs
deū ⁊ gr'as agat. Qui vo ñ videt tēdat p pie
tatē ad vidēdū ñ p cecitatē ad calūpniāduz
q̄ñ vnˢ ē ds sz tñ trinitas. Ecce hēs q̄lit vba
Hyl. pmissa accipiēda sint: sz tāte sint ꝓfū-
ditatis vt ēt adhibita expōne vix aliq̄tenus
ea itelligē valeat sēsus būanus cū ⁊ ipsa eo
rū explanatio quā hic Aug. edidit plūmū i
se habeat difficultatis ⁊ ambiguitatis.

Qd sm hāc expositionē nō distinguūtur
ibi ꝓprietates personarū tres.

On.n.sm pmissā expōnē distiguunt
h tres ille ꝓpetates supius assignate:
sz ipse hypostaseˢ distincte ab iuicē mōstrant
Eternitaꝫ tñ nōi e eadē vī designata ꝓprie-
tas quā notat h nomē igenit' : sz videamus
qd sit qd ait. Imago si pfecte iplet illd cuius
ē imago ipsa coeq̄tur ei ñ illud imagini sue
Videt.n. dicē q̄ filius q̄ ē imago pris coeq̄
tur pri ñ pr filio cū ⁊ fili us dicat eq̄lis pri in
scriptura ⁊ pr filio: sz filius h hz a pre vt sit
ei eq̄lis: pr aūt nō hz a filio: ⁊ tñ filius plene
ac pfecte eq̄lis ē pri. i. imago ei cuiꝰ ē imago

Quare dicat Hylarius ꝓprietates pso-
narum assignasse in vbis pdictis cū ibi nō
sint expresse ꝓprietates.

Roꝑia ergo psonarū i pdictis vbis
assignasse dr Hyl. qz relatia noia pso
narū posuit. s. pris imagis muneris q̄ relati
ue dicunt de psonis ⁊ ꝓprietates notāt qbꝰ
distiguunt psone. Ita.n. dr. s.s. mun' relatie
sic donū. verūtñ ipsas ꝓprietates alijs tri-
bus noibus ñ significauit iuxta pdictā Au
gu. expositionē nisi solo nōie eternitat quo
nō ipsā pnitatez sed eā voluit itelligi notio
nem qua dicitur ingenitus.

Qd earūdem psonarū distinctionez no
tat Aug. alijs verbis sine expressione trium
proprietatum.

Illud ēt sciri opz q earūdē triū psona
rū distinctionē Aug. oñdē volēs sine expres
sione illarū triū ꝓpetatū supius cōmemora
tarū i pmo li. de doctrina xpiana sic ait. In
pre ē vnitas: i filio eq̄litas. in.s.s. vnitat eq̄li
tatisq̄z pcordia. Et tria h vnū oia pp prem
eq̄lia oia pp filiuz: cōnexa oia pp. s.s. Itaqz
pr ⁊ filius ⁊.s.s. ⁊ singulus qsqz hoꝝ ds ē: ⁊
simlˀ oēs vnˢ ds: ⁊ singulus qsqz hoꝝ plena
suba ē ⁊ sil' oēs vna sba pr nec filius ē nec. s.s
filius: nec pr est nec. s.s.s.s. nec pr ē nec filius
sz pr tm pr ⁊ filius tm filius ⁊.s.s. tm. s.s. Eadē
tribus eternitas: eadē icōmutabilitas: eadē
maiestas: eadē ptās. In bis verbis apte' in
sinuat psonarum trium distinctio.

Quare pri attribuit vnitas ⁊ filio eq̄litas

Ed plūmoꝫ mouet q pri attribuit vni
tatē filio eq̄litatē. Luz enim vnitas di
cat sm subaz ñ tm i pre ē sz i filio ⁊.s.s. ⁊ eq̄li
tas vna ē pris ⁊ filij ⁊.s.s. Cur ergo pri attri
buit vnitas ⁊ filio eq̄litas. Forte eadē rōne
attribuit pri vnitas sm Aug. q̄ sup eidē eter
nitas sz Hyl. qz videlicet pr ita ē vt ab alio
nō sit: ⁊ qz filiū gennit vnū secū deū: ⁊ spūs
ab eo ꝓcedit vnus cuz eo deus. Unitas er
go i pre dicit eē: qz nec ē aliud aliqd a quo
sit. Nō eniz ab alio ē nec ab eo aliqd vl' ali
qs est ab eterno q vnuz cum eo non sit. Fi
lius eni ⁊.s.s. vnū sūt cū pre. Ūñ veritas ait
ego ⁊ pater vnum sumus.

Quare pater ⁊ filius dicat eē vnū vl vnus

deus: sz nō vnus: qz res eiusdē nāe recte pñt
dici eē vnū simpliciter ⁊ cū adiectiōe: res vo
diuerse nature non possnnt dici vnum nisi
dicatur quid vnum.

Ic dici oz q pr ⁊ filius ⁊.s.s. recte di-
cunt eē vnū ⁊ vnˢ ds sz ñ vnus. Res. n
due vl' ples recte pñt dici vnū eē si sint vnius
eētie ⁊ earū vna sit nā. Unus ät vl' vna nō
pt dici de diūsis rebˢ nisi addat qd vnus vl'
vna. Quo addito recte pt dici de rebˢ ⁊ vni
us ⁊ diūse subē. Ūñ aug. i. vj. li. de. tri. ait sic
Nescio vtrū iueniat i scripturis dictū vnuz
sī quoꝫ ē diūsa nā. Si ät ⁊ aliq̄ pla eiusdez
nāe sint ⁊ diūsa sētiāt nō sī vnū inq̄tū diūsa
sētiūt. Cū ergo sic dr vnū vt ñ addat qd vnū
⁊ pla vnū dicunt eadē nā atqz eēn nō dissi
dēs neqz diffētiēs significat. Ūñ Paulus ⁊
apollo q ⁊ ambo boies erāt ⁊ idē sētiebant
vnū eē dicunt: cū dicit. Qui plātat ⁊ q̄ rigat
vnū sī. Cū vo addit qd vnū: pt aliqd signifi
cari ex plibˢ vnū factū q̄nis diūsis nā: sicut
aia ⁊ coꝛpˢ ñ pñt vtiqz vnū dici. qd. n. tā di
uersū nisi addat vl' sbitelligat qd vnū. i. vnˢ
bō. Ūñ Apls. Qui adhēt ingr dño vnˢ spi
ritus ē: ñ dixit vnˢ ē vl' vnū sī: sz addidit spūs
diūsi. n. sī nā spūs hois ⁊ spūs dei: sz iberen
do fit spūs hois vnˢ spūs cū deo: qz pticeps
fit vītas btitudis illiꝰ. Si ergo de bis q̄ diū
se sbe sī recte dr q̄ sint vnus spūs: q̄z tomagi
q vnius sube sūt recte dicunt vnˢ ds eē. Pat
ergo ⁊ filius vnū sī vtiqz sm vnitatem sbe ⁊
vnus ds. Jn q̄ arriana bēsis dāpnat q̄ prez
⁊ filiū ⁊.s.s. vt ait aug. i li. de hēsib' ñ vult eē
vnius eiusdēq̄z sbe atqz nāe vl' vt exꝑssius di
cat eētie q̄ grece dr vsia: sz filiū eē creaturā
necnō sabelliana q̄ vt ait aug. i eodē li. dice-
bat xp̄z eūdē ipsū ⁊ prez ⁊.s.s. eē vt ee trītas
noiuz sine sbsistētia psonarū vtrāqz pestē vt
ait Augu. sup Jo. el. dit vītas dices. Ego ⁊
pr vnū sumˢ: vtrūqz audi ⁊ladūte ⁊ vnuz ⁊
sumus: ⁊ a caribdi ⁊ a scilla liberaberis: qs
n. dixit vnū liberat te ab arrio: q dixit sumˢ
liberat te a sabellio. Si vnū ergo ñ diuersū.
Si sumus ergo ⁊ pr ⁊ filius: sumus. n. ñ di-
cēt de vno nec vnū de diuerso. Erubescant
ergo sabelliani q dicūt ipsū eē prem q ē filiꝰ
pfūdētes personas qui ⁊ dicti sūt pri passia
ni: qz dicūt patrez fuisse passuz. Arnani ve
ro dicunt aliud patrem esse aliud filium: nō
vnam substantiam sed duas: patrem enim
maiorem filium minorem. Noli hoc dice
re tu catholice in medio ergo nauiga. Utrū
qz periculosum lacus deuita: ⁊ dic pater pa
ter est ⁊ filius filius est: alius pater alius fili
us: sed non aliud immo hocipsum qz vnus
deus. Ecce ostensum est quare vnitas eē in
patre dicatur cum tres illi vnum sint.

Quare dicitur equalitas esse in filio cuz
sit vna equalitas trium.

Unc videamus quare equalitas di-
catur esse in filio cuz vna ⁊ summa sit
equalitas trium: hoc ideo forte dictum est:
qz filius genitus est a patre equalis gigneN
ti ⁊ dono qđ ab vtroqz procedit: ⁊ ideo illa
tria dicuntur esse equalia propter filiuz. Fi
lius eniz habet a patre vt sit ei equalis ⁊ spi
ritui sancto: spiritus sanctus ab vtroqz ha-
bet vt sit equalis vtriqz. hoc autez sine asser
tionis supercilio ⁊ maioris intelligentie pre
iudicio dicimus malētes in apertione tam
clausoruz simonū peritioꝛes audire q̄z alijs
aliquid influere.

Quare in spiritu sancto dicitur esse vtriusq̄z concordia vel connexio.

Quod autez in spiritu sancto dicitur es
se vtriusqz concordia ⁊ per eum om
nia cōnexa facilioꝛ est intelligentia nobis
premissa ad mentez reuocantibus. Supra
enim sm auctoritates sanctoruꝫ dictuz est
q spiritus sanctus amoꝛ est quo pater dili
git filium ⁊ filius patrem. Recte igitur spi-
ritus sanctus dicitur connexio vel concoꝛ-
dia patris ⁊ filij ⁊ per eum omnia conne-
xa. Unde Au gustinus in. v. libꝛo de trini
tate. Communio quedam consubstantialis
patris ⁊ filij est amboꝛum spiritus. Idez in
vij. libꝛo de trinitate. Spiritus est sūma cha
ritas vtrumqz coniungens nosqz subiun-
gens.

Di.xxxj.

Reterea cōsideranduꝫ ⁊c. Postq̄ deter
p minauit de ꝓpriis personarum. hic de-
terminat de appꝛopꝛiatis ipsarū. ⁊ diui-
dit in partes duas. in prima determinat
appꝛopꝛiata personarū. in scda inqrit quō sz illa
appꝛopꝛiata diuine persone adinuicem cōparen
tur. xxxij. di. Hic oꝛit questio. Prima in duas. in
prima determinat significationes quoꝛūdam no
minū que personis diuinis appꝛopꝛiatur. in scda
psequit diuersas sactoruz appꝛopꝛiationes: ibi
Nō est prętermittēdum. Circa primum tria facit
primo inqrit de significatione huius nois eq̄litaſ
scdo de simili ⁊ similitudine: ibi Hoc idem etiam
dicimus. Tertio ex dictis appꝛobat quoꝛundam

snīam:ibi Un̄ qbusdā rē.] Nō ē ptermittēdus. Ib ponit appropriata psonarū ⁊ diuidit i ptes duas i p⁹ ponit appropriationē hyl.i 2ª appropriationē aug.ibi Illud ēt sciri.] Circa p⁹ duo fac.p⁹ ponit appropationē hyl.cū expōne aug. 2° magr're mouet qdā dubia circa expōnē aug.ibi Nō enī fz pmissā rē.] Uel ēt sciri oz.] Ib ponit appropriationē aug.⁊ circa h duo fac.p⁹narrat appropriationē.2° inqrit appropriationis rōnē: ibi Sed plures mouet.] ⁊ circa h fac tria.p⁹ondit qre pri appropatur vnitas.2ª qre filio eqlitas: ibi Nūc videam⁹.] 3ª qre.s.s.pnexio:ibi Qđ ät i.s.s. Circa p⁹ duo fac p⁹ qrit qre vnitas patri appropriat.2° qlit vnitas i dīnis pdicet in neutro vl in masculino genere: ibi Dic dici oportet rē.] Q.j

Jc qtuor qrunt. ꝑmo de eqlitate. scđo de
b appropriatione i cōi.ctio de rone appropriationis hyl.qrto de appropriatiōe aug.
Jrca p⁹ suppolitis hīs que supra de eqlita
c te dicta sūt.xix.di.qrit vtrum eqlitas in dīnis aliqđ ponat:⁊ vī q sic.qcqđ enīz ē in deo ⁊ in creaturis nobilius est in deo q̄ in creaturis:fz eqlitas ⁊ silitudo in creatura aliqđ ponūt: g̃ ⁊ in deo. ꝓ.arrius dānatus ē qz eqlitatē psonaruz negauit. Nō aūt fuisset hereticus nisi aliqđ negasset qđ in deo est: g̃ eqlitas in dīnis aliqđ positiue pdicat. Itē eqlitas vī esse vna cētia in tribus psonis indifferēs vt in lra dicit:fz cētia idifferēs aliqđ positiue ē in deo: g̃ videt q ⁊ eqlitas. ꝓ.eqlitas ē rlo qdam:fz rlo aliqđ positiue pdicat ⁊ nō ꝑnatiue: g̃ videt q eqlitas aliqđ positiue pdicet. Lōtra h est qđ a magro in littera dicitur ꝓ.pbs dicit in.v.meth.q eqle opponit magno ⁊ paruo sicut oue ꝑuationes. vñ ēt per ꝑuationem eqlē diffinit:fz ꝑuatio nihil positiue pdicat: g̃ nec eqlitas. Rn̄.dō: q eqlitas est rlo qdam fūdata supra vnitatē q̄titatis: ⁊ in dīnis fūdata supra vnitatez cētie,put significat noīe q̄titatis vtualis: vt cū dicit magnitudo vel eternitas vel potētia.vnđ de eqlitate dup' ꝓuenit loq:aut q̄ ad vnitatē q̄titatis q̄ est cā ipsius:aut q̄ ad rlonē ꝓntem. Si q̄tum ad vnitatē q̄titatis supra quā fūdat talis rlo sic rō eius cōsistit in ꝑuatione sicut ⁊ rō vnitatis: vt supra dictū est:⁊ iđ dicit phs q eqle opponit ꝑuatiue magno ⁊ paruo:sic vnū multo ⁊ idē in lra ītuit. Si aūt ꝓsideret eqlitas q̄tuz ad rlonem:sic eqlitas in creaturis aliqđ realiter ponit in vtroq extremoz:fz in dīnis psonis nihil nisi fm rōnem cuius rō est qz si ponēt aliquā rlonē realem i psonis:aut h eēt ex parte eētie que cōis ē:aut ex parte rlonuz q̄bus distinguunt:nō aūt hz ex parte essētie q sit rlo real:qz eēn⁹ē vna ⁊ eadē nūo:⁊ idē ad seipsū nō refert aliq rlone reali vt supra dictū est:nec ēt ex parte psonarū rlonibus ꝓstitutarum qz rlo nō refert per aliquā rlonē realem mediā qz sic eēt abire in ītinitū:⁊ iđ dico cū magro q eqlitas nō ponit nisi relationē fm nomē vel fm rōnē cū de deo dicit:fz verū est q aliqđ ponit.s.vnitatē eētie nō q sit de itellectu eius:fz q psupponitur ad intellectuz ipsius:sicut est in ꝑuatiuis ⁊ in illis que dicunt de deo ex tēpore. Ad p⁹ igit dicēdū q ex parte vnitatis vniuersaliter sūpte fm q vnū cōuertit cū ente nec in deo nec in creatura eqlitas aliqđ positiue predicat:sicut nec vnitas vt supra dictū est:fz qz in creaturis suppolita eqlitatis sūt absoluta iō referunt ad inuicez per relationē realem mediā qđ in diuinis nō cōpetit. Ad 2⁹ dō q q̄uis eqlitas sit fm rōnē relatio tñ hz aliqđ i rēdēs rōne cuius dī hēticus q eqlitatē negat:sicut ⁊ qui negaret deū ee dīnm:q̄uis illa relatio nihil fm rē ponat in deo. Ad 3⁹ dō: q sicut in creaturis eqlitas n̄ ē vna q̄titas pluriū fz rlo icludēs talez vnitatē:ita in dīnis eqlitas nō est vna eētia fz rlo fm intellectū ꝑns eētie vnitatē. Ad 4⁹ dō q illa rlo nō pōt esse realiter in deo:⁊ iō nō sequitur q aliqđ ponat ex h qđ relatiue dicit. Q.ij.

D 2⁹ sic ꝓcedit:vī q hī essentialia attribu
a ta psonis dīnis appropriari nō debeant: qđ enim pluribus cōe est nulli eoz debet appropriari:fz oia attributa sūt cōia tribus psonis:g̃ rē. ꝓ.de silibus idem est iudiciū:sed oia h attributa significāt eētiam cōem:g̃ videt q omnia debeāt appropriari vel nullu:⁊ h omnia vni psone appropriant. Itē appropriatum fm rationē sequitur ꝓpriuz:qz ꝓpriuz cadit in ratione appropriati:fz attributa eētialia nō sequunt ꝓpria fm intellectū qz possunt intelligi ꝓprijs nō intellectis sicut est apud infideles:g̃ nō debēt dici appropriata. ꝓ.nihil est faciēduz a nobis qđ possit in errorem fidei vergere fz si aliqđ cōmune appropriet vni pōt vergere in errorē fidei vt credat aut tm illi aut magis illi psone ꝓuenire: g̃ nō debem⁹ attributa eētialia psonis appropriare. Lōtra est auctozita s hyl.⁊ Augu.in littera. ꝓ.pcessiones psonarum distinguunt ⁊ notant fm diuersas rationes attributoz inquātum dicimus q.s. s.,pcedit per modum voluntatis:⁊ filius per modum nature:g̃ vnū attributuz cui competit ratio ,pcessionis psone potest illi persone appropriari

Rn̄.dicēdum q de appropriatione dupliciter ꝓuenit loq:aut ex parte nostra:aut ex parte ipsius rei:⁊ vtrobiq inuenit ꝓuenientia:q̄uis enim attributa eētialia cōmunia sint tribus:tñ vnuz fm rationez suā magis habet similitudinem ad ,ppz um vnius persone q̄ alterius.vñ illi psone appropriari pōt ꝓuenienter.verbi gratia.potētia habet in rōne sua ꝓncipiuz:⁊ ideo appropriat pri qui est ꝓncipium nō de ꝓncipio:⁊ sapia filio qui ꝓcedit vt verbum:⁊ bonitas.s.s.qui ,pcedit vt amoz. cuius obiectū est bonū:⁊ ita silitudo appropriati ad ,pum psone facit ꝓuenientiā appropriationis ex parte rei q̄ eēt ēt si nos nō cēmus: fz ex parte nr̄a facit ꝓueniētia vtilitas ꝓnās. Inuenit.n.distinctio ⁊ ordo in attributis dīnis ⁊ in psonis fz differenter qz in psonis ē distinctio ⁊ ordo realis:fz i attributis fz rōnē. vñ q̄uis per attributa nō possim⁹ sufficieter deuenire i ,pa psonaz tñ ispicim⁹ i appropriati aliquā silitudinē psonaz:⁊ ita vz tal' appropatio ad aliquā fidei manifestatōnē q̄uis ipfectā sic ēt ex vestigio ⁊ imagie sūit aliq via psuasiua ad māifōnē psōaz. Ad p⁹ igit dō q ex h q ꝓcēit ordo aliqđ attributū,pbat sufficienē q ñ sit ,pum vnius psone:nō tamē q non sit psone appropriatum qz hec ꝓpositio ad que venit ad compositionem

vocabli notat accessū cū qđā distātia.vñ fm aug. hō q̄ ita imitat deū q sp iueniē distātia dissimilis dī imago ⁊ ad imaginē:fili' aūt q̄ imitat prez sine aliq dissimilitudie dī imago ⁊ ñ ad imaginē ⁊ ,ppe h qa hī accedūt attributa p silitudinē ad rōnez,pozz ⁊ distāt p cōitatem recte appropriata onr. Ad 2⁹ dō:q q̄uis oia attributa eētialia sint vnum re tñ differūt rōne:⁊ fz rōnē sua hñt silitudinē vl ad ozigine psonarū vt pō q ē ꝑn⁹ ,ductiōis.vl ad oēi natū modū ozigis vt bonitas ad ,pcessionē amoris:⁊ ad ,pcessionē vbi sapia:⁊ ita diuersis psonis pñt ista appropriari:fz eēn⁹ē rōne sua neq ozigi nē neq̄ aliqđ ad modū ozigis ptinēs dic:⁊ iō nō appropriat. Ad 3⁹ dō q appropriatū pt sumi dup' aut mālit.i.id qđ appropriatū est:⁊ sic illud attributū ñ sequtur rōnē,ppriū aut formalit. i.inq̄⁹ appropriatū ē:⁊ sic i rone sua ,pa ꝑi rōnē icludit

Ad 4⁹ dō q appropriādo attributa eētialia
c detinatis psōis ñ excludim⁹ alias psōas nec gradū ꝓticipatiōis ꝓstituim⁹:fz tm̄ ondimus silitudinem in rōne appropriati ad ,ppriuz persone:⁊ ex hoc nō sequitur error rē. Q.ij.

Jrca p⁹ duo qrunt.p⁹ de rone appropriato
c nis hyl.° de expōne aug.q̄⁹ ad h qđ dicit q imago coequat ei c'ē imago ⁊ ñ ep' vtrū i dīnis sit mutua eqlitas:fz h supra.xix.di.hitū ē

D p⁹ sic,pcedit vī q appropriatio hyla.sit
a icōpetes:qz fz aug.hī appropriatiōes fiūt ad excludendū errorē:iō pri attribuit pō ne ifirm⁹ credat sic pres apō nos ,ppe senectutem rē.fz circa eētitatē prīs nullus errauit sic circa eēnitatē filij vt arri°:g̃ eēnitas magis eēt appropriāda filio q̄ pri. ꝓ.scom equoca ñ attēdit aliq silitudo:fz eēnitas ꝑuat p⁹ ourōnis. Innascibilitas ät ꝑuat ꝑn⁹ ozigis:cū igit appropriatiōes fiāt fz silitudinē ad ,pa vī q pri ñ sit attribuēda eēnitas: qz ē inascibilis. Si dī.q eēnitas appropriat pri qz ꝓprat ex ꝓnti ,petatē prīs.s.inascibilitatez q̄uis ꝓncipalit significet dinā essentiā. ꝓ. q̄cūq notionale addit eētiali ñ ꝓtotū ꝑdicari ỏ p⁹ cui ñ ꝓuenit illa notio. Sic ỏs genit⁹ ñ ꝑdicat ỏ pre. Si igit eēnitas aliq°i ītellectu suo icludēt inascibilitatē nullo°filio ꝓueniret qđ ē arriane ipietat. Itē scđz oyo.iij.c.đ di.no.pulchū ⁊ bonū se ꝓsequunt.vñ oī q oia pulchū ⁊ bonū appetūt.vnđ scđz nomē i greco ēt ,ppinq̄ sūt:qz bonū oī calos pulchū callos:fz bonitas appropriat filio:fz.s.s. g̃ nec spēs vel pulchitudo. ꝓ.vti ē referre aliqđ ad obtinēdū h q̄ fruēdū ē:fz.s.s.ē ipsū fruibile:⁊ ñ refert ad aliđ sic ad finē:g̃ vsus ñ dz sibi appropriari. Rn̄.dō:q i appropriatiōe hyll.ponūtur tria ,pa noīa psonarū.s.pr̄ imago mun⁹ vel donū: ⁊ h pz ex ꝑdictis ⁊ ponunt tria appropriata.s.eēnitas qua dic eē i pre sic appropriata sibi:⁊ spēs i.pulchitudo qua dic eē i imagine.i.in filio q̄ ,pe imago vt supra hitū ē:⁊ vsus que dic eē i munē.s. s.s.q̄ ,pe donū ē.rō ät hī' appropriationis h ē.eēnitas.n.i rone sua hz duo.s.q̄ sit ꝑn⁹ois ourōis inq̄⁹ē p⁹mēsura:vñ ab ipsa fluit ⁊ euū ⁊ tp̄s:⁊ sic hz silitudinē ad,pa pris q̄ cōuenit sibi inq̄tuz ipse ē ꝑn⁹ vel p gnationē vel p spirōnē.s.ad pr̄initatē ⁊ cōez spirōnē:hz ēt i rone sua ꝑuationē ꝑnci

pij ⁊ i hoc ꝓuenit cū ,petate prīs q̄ ꝓpetit sibi scđz q ē actoz.vel ñ ỏ ꝑn⁹.s.inascibilitate. Ad rōnē ät pulchitudis duo ꝓcurrūt fz dyo.iiij.c.đ di.no. s.,psonātia ⁊ clarttas.dic.n.q ỏs ē cā ois pulchitudis inq̄⁹ē cā ꝓsonātie ⁊ claritatis:sic dicimus hoies pulchos q̄ hñt mēbra ꝓportionata ⁊ splēdētē colorē.hīs duob⁹ addit tertiū phs.iiij.ethi. vbi dic q pulchitudo nō ē nisi in magno corpe. vñ qui hoies pñt dici cōmēsurati ⁊ formosi fz nō pulchi:⁊ scđz h tria pulchitudo ꝓuenit cū ,pil silij:inq⁹.n.fili⁹ē imago pfecta prīs: sic ē ibi ꝓsonātia perfcā.ē.n.eqlis ⁊ silis sine eqlitate ⁊ dissimilitudie:⁊ h tāgit aug.vbi dic. Ubi ē tāta ꝓuenientia. Ji.maxima rē.inq⁹ vo ē fili⁹ ver⁹ hz perfcām nām prīs:ēt ita hz magnitudinē q̄ ,pistit i perfcōne dine nāe vt supra dictū ē.vñ dic Aug.q ibi est persōa ⁊ sūma vita rē. Sz inq⁹ē vbū perfectum prīs hz claritatē q̄ irradiat super oia ⁊ i quo oia resplēdūt.vñ dicit aug.q ē tāq⁹ vbū perfectū rē. ꝑtēt totū accipi ex vbis aug.scđz rōnē ꝓsonātie q̄ triplex i eo ꝓsiderari pt.i.cōsonātia ipsi⁹ ad prem cui pō ē eqlis ⁊ similis:⁊ h tāgit Aug.vbi dicit ꝓ. eqlitas rē.]. Itē ꝓsonātia sui ad seipsū inq⁹ oia attributa i eo ñ differūt fz vnū sī:⁊ h tāgit vbi dic Lui ñ ē aliđ vi.rē.] Itē ꝓsonātia ad res creatas q̄ rōnes i eo sī ⁊ vnū sī i eo sic ipse ē vnū cū pre. ⁊ h tāgit:ibi Et oēs vnū i eo rē.] Usus ēt o rōne sua duo hz.p⁹q ē assūptū i facultatē volūtari ⁊ sic ꝓuenit.s.s.inq⁹ē amoz:⁊ h tāgit aug.cū dic Qđ illa delectatio filij rē.] hz ēt aliđ qđ ē ordiatū ad altez:z iste ēt ordo cōpetit.s.s.inq⁹ ipse amoz q ē s.s.ñ tm̄ ē i filiū fz redūdat i oēs creaturas scđz q cōpetit sibi nom donī:⁊ h tāgit aug.cū dic Ingenii largi.rē.] Ad p⁹ igit dō q vna ⁊ ,pncipal' rō ē appropriatiōis.s.similitudo ad ,puz vt dictū est fz pnt ee multe ꝓntes vtilitates:q̄rū vna aug: tangit vñ ex h ñ ꝓt ꝓcludi q aliqđ debeat appropriari pri vel filio nisi assit rō ,pncipalis. Ad 2⁹ dō q i equiuocis q̄ per formā sī ⁊ casū vt canis ñ attēditur similitudo aliq̄.s.i equiuocis q̄ onr per ista ad vnū ꝑn⁹ attendit aliq̄ silitudo analogie vel ,ppoztiōis:⁊ talis ē multiplicitas h⁹ noīs ꝑn⁹:vñ ēt phs v.meth.docet reducē oia hī' advnū p⁹ ꝑn⁹. Ad 3⁹ dō q rō illa ñ vz. Ad 4⁹ dō q pulchitudo ñ hz rōnē appetibil' nisi inq⁹ iduit rōnē boni:sic.n ⁊ verū appetibile ē fz fz rōnē,ꝑaz hz claritatem ⁊ ea q̄ dicta sī q̄ cū ,pis filij silitudinē hñt. Ad v⁹ dō q vsus ⁊ pulchitudo ñ dicūt ē sumit dup' cōit,put vti dz assumē aliqđ i facultatē volūtat⁹ ⁊ stricte,put dic relationē i finē.⁊ p⁹ sūit h q° ꝓtinet i se ēt fruitionez vñ h dz q felicitas vl beitudo ad vsū pertiet nihilomin⁹ tm̄ cōpetit,ppoztio.⁊ scđz q hz rōnē ozdis ñ qđē i finē fz i effectu i quo bonitas diuina per.s. s.vberrime effunditur Q.iij.

Jrca 4⁹ duo qrunt.p⁹ ỏ rone appropriatōnis aug.2° h qđ dic q oia sī vnū pp prem

D p⁹ sic,pcedit vī q appropriatio aug.sit i
cōpetes.supra.n.x.di.dictū ē q.s.s. est vnitas duoz:g̃ vī q vnitas ñ,pri fz.s.s. appropriet.

ꝓ.appropriatio ē scom silitudinē ad ,pum: illi g̃ persōe dz appropriari vnitas i q̄ min⁹ỏ plurali⁹ate ineuit. Sz maxia plitas notionū inuenit i pre

q̄ hz tres notiones mīma i.ſ.ſ.q̄ hz vnā tm̄: ḡ vnitas.ſ.ſ. ⁊ ñ pñi appropriari dz. ℞. vnitas cā ē eq̄litatis. Si igit vnitas pñi appropriat ⁊ eq̄litas ſibi appropriari dz ⁊ñ filio. Jtē ſcōm̄ quenientiaz i nā vl'i for' magis attēdit ſilitudo q̄ eq̄litas: ſz filiꝰ inq̄ꝰ ē genit' a pre hz nāz ⁊ formā pñi: ⁊ ſimilr imago ⁊ vbū hz ſilitudinē ei' ad qō dr: ḡ magis dz appropriari filio ſilitudo q̄ eq̄litas. ℞. nexus p prie dr ō. ſ.ſ.ſz entitas ⁊ eq̄litaſ ñ ꝑe dñr ō pre ⁊ filio: ḡ vr' q̄ appropatio ñ ſit vniformis. ℞. dō: q̄ appropatio aug. bona ē: ⁊ rō appropriatōis h̄ eſt vnitas. n. q̄ꝰ ad id qō poſſūt aliq̄d dici hz rōnem p̄ncipij: ⁊ ſz q̄ ē p̄nꝰ nūi ⁊ ita hz ſilitudinē cū qua b' ꝑetatib' pñis. ſ. cū pentate ⁊ cōi ſpirōne q̄bus dr p̄nꝰ filij ⁊.ſ. ſ. ſz āt q̄ rō eius ꝓſiſtit i negōne ſic negat diſtionē ⁊ p ꝑs cōparationē ꝑexiſtētē: ⁊ ita negat rōnē p̄ncipij: q2 ea i que aliq̄d dicit ſe p̄ncipia integrātia ipſiꝰ: ⁊ ita vnitas hz ſilitudinē cū ina ſcibilitate ſic ⁊ entitas vt dic magr: ſilr ēt eq̄litaſ ſz ꝑuz modū ſue ꝓceſſiōis ꝓuenit filio vt pz i oib' noib' ꝓſonalib' ipſi' filij. ex eo. n. dr filiꝰ q̄ recipit eq̄lē ⁊ eādē nāz quā hz gnāns: ſilr ēt imago icludit i ſe rōnē eq̄litatis: ⁊ ſilr vbū pfectū: ita ēt nexus cō uenit. ſ.ſ. ex mō ſue ꝓceſſiōis inq̄ꝰ ē amoꝛ pñis ⁊ filij q̄ vniunt: ⁊ ēt ē ꝓnectēs nos ꝺo inq̄ꝰ ē donuz

Ad pmꝰ igit dō q̄ differt vnitū ⁊ vnū: q2 vnituz ē qō ex plib' vnū effectū ē. vñ vnio ipoꝛtat rlōnē q̄ dā pluz fz q̄ i vno ꝓueniūt: ſz vnū abſolute dicit vñ dō q̄ vnitas fz q̄ ponit ꝑ vnione pluꝝ in vno amoꝛe attribuit. ſ.ſ. fz āt q̄ abſolute ſumit inq̄ꝰ ē p̄nꝰ hz ſilitudinē ad ꝑuz pñis vñ appropriat pñi.

Ad 2m̄ dō: q̄ tres notiones i pre ñ ſt tres res ſed tres rōnes inoteſcēdi. vñ plitas notionū ñ ipedit dn̄ ſibi vnitas appropriet: ⁊ ꝑcipue cū rō vnitatꝭ cū oib' notionib' ei' ſilitudinē hēat. Ad 3m̄ dō: q̄ eq̄litas ñ ē vnitas: ſz rlo vnitatē ꝓſſ: ⁊ iō appro priat filio q̄ adeq̄t ꝑez ꝑcedēs ab eo q̄ uis no ap ꝓpꝛiet ſibi vnitas. Ad 4m̄ dō q̄ ſic ꝑetas ap ꝓpꝛiat filio ita ⁊ ſilitudo fz aug. poſuit eq̄litatē q2 i dinis eq̄litas icludit ſilitudinē ⁊ ñ ep'. cū. n. in dinis ñ ſit q̄titas niſi vtutis q̄ fūdat i aliq̄ fo': ſeq tur vt q̄cūq; ꝓueniūt i q̄titate vtuali ꝓueniūt i foꝛ ma: ⁊ ita ſi ſt eq̄lia q̄ ſint ſilia fz nō ꝓuertit: q2 eq̄li tas ꝑuat exceſſū quē ñ ꝑuat ſilitudo: vñ duo quo rū alterū alt̄o albioꝛ ē ſt ſiles i albedie fz nō eq̄les

Ad vmꝰ dō q̄ nexꝰ vl' ꝓnexio amoꝛis ꝑum ē. ſ.ſ. Sz q2 q̄cūq; ꝓueniūt in aliq̄ vno pñt dici cōnexa i illo. Jō cōnexio abſolute dicta ñ ipoꝛtat niſi ꝓue niētia q̄dā: ⁊ ſic ñ ē ꝑuz. ſ.ſ. fz appropriatū: ſi tm̄ ſu meret vt eſt ꝑum nō ēt magnuz icōueniēs q̄ aſſignatio ñ ē vniformis ſimpꝰ q2 hi' attribuunt pſōis inq̄ꝰ ſt appropriata: ⁊ ſic accedūt ad rōnez ꝑoꝛ. vñ ꝑum ⁊ appropriatū inquātum appropriatum nō habent rationem diſformitatis.

Ad 2m̄ ſic. pcedit: vr' fz q̄ dic Aug. cū. n. h̄ poſitio pp ipoꝛtet hitudinē alicui' cāe cū dr q̄ oia ſt vnū pp ꝑez. aut ipoꝛtat hitudinē q̄ſi effi cētis aut q̄ſi foꝛ'. ſi q̄ſi forme tūc fl'm ē: q2 filiꝰ foꝛ maliē loquēdo ñ ē mínꝰ ꝑe ſz entia diꝛa vel ꝑe tate ſua vl' ſeipſo. ſi q̄ſi efficiētis ſic idē erit dictu p pter ꝑez: ac ſi diceret q̄ hēt vnitatē a ꝑe: ſz ſicut hz vnitatē a ꝑe filius ita ⁊ eq̄litatez: ḡ ſic dñr oia vnū pp ꝑez: ita dñr oia eq̄lia pp ꝑem: ⁊ ſic diſtinctio nulla eēt. ℞. dcq̄d ſit de pre ꝓſtat q̄ filiꝰ nl' lā rōnē p̄ncipij hēat reſpectu pris. Si ḡ h̄ ꝓpp ipoꝛtat hitudinē alicꝰ p̄ncipij vr' oio ſim q̄ dicit q̄ oia ſt eq̄lia pp ſfliū.

Jtē ſic idē ē dco ſape q̄ eē: ita idē ē eē eq̄lē dō q̄ eē: ſz ñ p̄t dici q̄ oia ſint i dinis pp filiū: ḡ nec q̄ oia ſint eq̄lia. Cōtra ē q̄ i lra dr. Rñ. dō q̄ dictū augu. p̄t vificari dupl'. ſ. q̄ꝰ ad ꝑetatē ipſarū ⁊ q̄ꝰ ad nūm ꝓſonarū: ſi enīz ꝓſidēm' nūm: ſic vnitas ſtati i pre iuenit. ⁊ iō ꝑē eū i q̄ p' vnitas iuenit fm̄ oꝛdinē nāe oia dñr vnū ſz binari' ꝓſonaꝝ p' iuenit i filio q̄ ꝓcedit alius a pre: ⁊ ſilr eq̄litas q̄ ꝑmo i duob' iuenit: q ꝑē h̄ oia p filiuz eq̄lia dñr: ſic ꝑē eū i q̄ ꝑmo eq̄litas iuenit ſz i.ſ.ſ. ꝑmo iuenit inari' ⁊ ſilr ꝓnexio q̄ tria req rit duo cōnexa ⁊ vnum ꝓnectens: ⁊ ꝑē h̄ oia dñr cōnexa. ꝑē. ſ.ſ. Si āt ꝓſidēm' ꝑetates ꝓſonarū in pre iuenit rō p̄ncipij q̄ſi ꝑmi: ⁊ q2 i q̄libz nā iuenit vnū p̄nꝰ ñ ō p̄ncipio alicꝰ vnitate ē q̄ vna noib' nā ꝑpaget. Jō oia dñr vnū pp ꝑez': ⁊ h̄ vr' tāgere Hyl. i q̄dā notula. Si ꝓſidēm' ꝑuz filij fm̄ oia ꝑa ſua ꝓuenit ſibi q̄ adeq̄t vl' coeq̄t pāz: ⁊ inq̄ꝰ filiꝰ ⁊ inq̄ꝰ vbū ⁊ inq̄ꝰ imago. ſic āt dicim' q̄ rlōnes q̄ ſt ad creaturā reſultāt ex creaturis inq̄ꝰ referū tur i deū: ita ēt rlōnes q̄b' pr' refert ad filiū ſuppoſitis rlōnib' diſtinguētib' reſultāt ex h̄ q̄ filiꝰ refert ad ꝑez: ⁊ ꝑē h̄ pr' dr eq̄lis filio inq̄ꝰ filiꝰ coeq̄t ꝑez: ⁊ ex h̄ ēt ſeq̄tur q̄. ſ.ſ. ſit eq̄lis vtriq; niſi. n. ſi lius q̄ ē p̄nꝰ. ſ.ſ. eēt eq̄lis pri nullo' eq̄lē amoꝛē ſpi raret: ⁊ ita quodāmō ex eq̄litate filij reſultat eq̄li tas i tota tritate: ſilr ēt ꝑuz ē. ſ.ſ. q̄ ꝓcedit vt amoꝛ ⁊ amoꝛ hz rōnē nexus: ⁊ iō oia dñr ꝑē. ſ.ſ. ꝓnexa poſſet tm̄ bzeuius exponi vt diceret q̄ ſt oia vnū ꝑē. ſ.ſ. ꝑē vnitatē eēntialē q̄ appropriat pri ⁊ ſic ō alijs. Ad pmꝰ igit dō q̄ cū dr q̄ oia ſt vnuz ꝑē patrē: li ꝑē ñ tm̄ dic hitudinē p̄ncipij ꝑ modū efficiētis: ſz ēt ꝑ modū foꝛ' inq̄ꝰ vnitatez p̄ncipij ſeq̄t vnitas forme. ſ. oia eēnª q̄ſi dis oia vnū ſt.

Ad 2m̄ dō q̄ ſic creature ñ ſt ꝑnꝰ di q̄uis dicat ds relatie ꝑē h̄ q̄ ad ipſuz creature referunt: q2 hi' rlōnes ñ ſt realiē i ds: ita ēt ñ ſeq̄t q̄ filius ſit ꝑnꝰ pris q2 eq̄litas ñ ponit i ds rlōnē realē: ⁊ ꝑ h̄ ēt pz rñſio ad ttiū. ñ. n. dñr oia eē eq̄lia ꝑē filiū: q2 fili us ſit p̄ncipiū eq̄litatis i pre ſz vt dictū. ℞. cōſi derari oz. Jtria q̄rit ō eq̄litate. p' vtꝝ dicat relatie vl' abſolute. ad h̄ rñdet q̄ relatiue. ibi Ad qō dici mus. J2° q̄rit fz q̄d attēdat eq̄litas. vtrū fz vnita tē eēntie vl' fz vnitatē rlōnis: ⁊ oñdit q̄ fz vnitatē eēntie: ⁊ iō eq̄litaſ fz eēntiā dr ⁊ h: ibi Eſt tm̄ eq̄lis.] 3° q̄rit q̄d ſit eq̄litas ⁊ ad h̄ rñdet q̄ ē rlō i deo fm̄ nomē tm̄: ibi Et appellatio tm̄ ⁊c.] Jmago ſi p fecte iplet ⁊c. Jex h̄ vr' q̄ i dis ñ ſit mutua eq̄litas ſi pr' ſue imagi ñ coeq̄tur. Sz dō q̄ ſic filius ē eq̄ lis pri ita ⁊ pr' filio cū q̄titaſ vtualꝭ pfcē ſit i vtroq; Sz coeq̄re dic motū ad coeq̄litatē: ⁊ q̄uiſ i dis ñ ſit motꝰ: ē tm̄ ibi acceptio eq̄litatis: ⁊ q2 filius accipit eq̄litatē a ꝑe ⁊ nō ecōuerſo. Jō filius coeq̄tur pri ⁊ nō ecōuerſo Jdēptitatē. Ji. oia idē i nā. Hyl a. li. de ſino. imago ē ⁊c. Jh̄ notula iducit ad oñdē dū q̄ imago coeq̄tur ei cuius ē imago in q̄ notula duo fac. n. hyl. pꝰ ponit diffōnes imagis q̄ patēt ex his' q̄ dicta ſt. xxviij. di. 2° ex ill' diffōnibus ꝓcludit

duas ꝓcluſiones ꝑ q̄rū vnā oñdit diſtictio filij a ꝑe ex h̄ q̄ imago ad aliq̄d refert: ⁊ h̄ ibi Eſt g̃ pr ⁊c. J p2° vo oꝛit vnitas nāe ꝑt ſpēi idr̄iaz q̄ ē d rōne imagis: ⁊ h̄ ibi Jmago ⁊c. Jalia notula. Siqſ inaſ. ⁊c. Jh̄ notla iducit ad oñdēdū quō oia ſt vnū ꝑt ꝑez: ⁊ ē ttio Hyl. dr q̄ cū i q̄lz nā ſit vnum pnꝰ ñ de p̄n'. Si aliq̄s ponēt dinis duos inaſci biles ponēt duas nās ⁊ ita duos deos: ſz oz ut fz oꝛdinē vniꝰ nāe ſit rlo i vnū p̄nꝰ ñ de pnº qui ē pz. Jnitiabile. Ji. initiatiuū. Ex inaſcibili ēntia. Ji. ex ꝑe inaſcibili q̄ ē ēn'. Oia h̄ gradu. Jō ztū ē q̄ ſu pra dixit Jero. xxv. di. q̄ i dinis pſois nō ē gra dus. Et dō q̄ h̄ ponit duplicē rlōnē: vnā creatu re ad filiū: ⁊ i hac rlone ē gradus. ⁊ aliā filij ad pa trē i q̄ ñ ē gradus: ꝑt tm̄ dici q̄ gradus large ſumit ꝑ ordic. Alia no. Oib' creaturis. Jh̄ notula idu cit ad oñdēdū quō pr' ⁊ filiꝰ vnū ſt i nā q̄. ꝑbat ſic q2 pnꝰ creatiōis rerū ē volūtas: ⁊ iō tales fec de' res q̄les voluit ⁊ nō q̄les ipſe ē i nā ſua: ſz pnꝰ gnā tionis filij ē nā pzis: ḡ oz q̄ filiꝰ ſolū ſit talꝭ q̄lē pr noluit: ſz q̄lis pr ē i nā. vñ dic. Si genit' i ſba dei. i filiꝰ q̄ ē nat' de nā pzis. Attulit.] i. accepit fm̄ oꝛi ginē. i. p gnātionē. Eēn'nāe. Ji. talē ēntiā q̄lis ē nā pzis et nō ēntiā volūtaris. i. q̄lē volūtas habuit. Sed z creatura. ſ. Ji. ſic creature acceperūt. Alia no. Uni' foꝛ' ex. Jh̄ no. iducit ad oñdēduz quō oia ꝓnexa ſt p.ſ.ſ. ⁊ ttio Hyl. ē recitare q̄ q̄dā ſyno dus fuit ꝓgregata ꝺ ſabellianos q̄ dicebāt eadem eē ꝓſonā. p. ⁊ fi. ⁊. ſ.ſ. ꝺ qa ſynodus ad h̄ vt diſtin gueret ordo ꝓſonarū ⁊ gl'ia vel dignitas ꝓſonal' ⁊ ſba. i. hypoſtaſis ꝓfeſſa ē eē pa. ⁊ fi. ⁊. ſ.ſ. p ſubam tria ⁊ p ꝓſonātiā vnū ⁊ acceperūt ſbaz ñ ꝑ entia vt diuiſionē entie fm̄ arrianos iducerēt ſz ꝑ hy poſtaſi vt ſabellianā ꝓfuſionē excluderent ⁊ dixe rūt q̄ ſūt p ꝓſonātiā vnū inq̄ꝰ vniunt amoꝛe q̄ eſt ſ.ſ. Que vitatē pa. ⁊c. Jſabelliana hēīs dixit iſtis noib' diſtictis pa. ⁊ fi. ⁊. ſ.ſ. q̄ i ſcriptura iueniūtur ñ ſubiacē aliquā i re diſtictionē: ⁊ q̄ eadē res ba buit no. pa. ⁊ fi. ⁊. ſ.ſ. ex q̄ ſeq̄bat q̄ ñ eēt vitas no minū q2 nulla res ve ſuiipſi' pr̄ eſt. Alia no. Cū deū pa. ꝓſi. ⁊c. Jh̄ no. iducit ēt ꝺ ſabellianos ⁊ arrianos: dic. n. ſil'q̄ cū nos noiem' filiū deū ſic ⁊ ꝑez ⁊ ñ dicam' ꝑles deos ſz vnum ꝓſtat q̄ ēntia pa. ⁊ fl. ē vna cui' nomē ē vnū. i. ſinglr̄ ꝑdicatur ⁊ q2 vterq; dr̄ ds: ſz h̄ ſeq̄tur q̄ nō ſit aliq̄ ꝑſona genita q̄ accipit ēntiā eādē nūo a perſona gnānte Religioſa vnio. Ji. fidelis ꝓfeſſio q̄ nomen dei ſin gulariter ⁊ cōiter p̄dicat. Nō ademit. Ji. nō abſtu lit pſo. ge. ēntie. i. ꝑſonam filij geniti qui eſt ēntia Conſtituta. Ji. natam ex eſſentia patris indeficien tis nature.

Utrū pr̄ vel filius ſpū ſcō diligat cum di ligere idē deo ſit qō eſſe. Di. xxxij.

Jc oꝛit qō ex p̄dictis deducta. Di ctū ē. n. ſup̄ atq; ſcōz auctib' oñſuz q̄. ſ.ſ. ē cōio pāis ⁊ filij ⁊ amoꝛ q̄ pr ⁊ filiꝰ iuicē ſe diligūt. Jō q̄rit vtrū pr̄ vl' filiꝰ p.ſ.ſ. vel ſpū ſcō diligat. Ad ztaq; vr' oportē dici fm̄ auctes ſupꝛa poſitas qb' oñdit. ſ.ſ. eē q̄ genit' a gignēte diligaī genitoꝛ eq̄z ſuū diligat. Sz eō ſi pr̄ vl' filiꝰ dicaī diligē p. ſ.ſ. dicere eēt p. ſ.ſ. q2 ñ ē ꝺo aliꝺ eē ⁊ aliꝺ diligē ſz idē. q2 vt ait Aug. i. xv. li. ꝺ tri. Quicqd ꝛz q̄litates i illa ſimplici nā dici vr' ſz entiā eſt intelligēdū: vt bonꝰ magnꝰ imoꝛtal' ſapiēs di ligēs ⁊ hꝰ. Jōq; ſi pr̄ vel filiꝰ diligit p. ſ. ſ. p ipſū ſpūm eſſe videt neq; tm̄ eſſentia ſua di ligit ſed etiam dono.

Hec qō inſolubilis eſt humanū ſuperās ſenſū in qua auctoꝛitates ſibi occurrūt.

Uic qōni cū altitudinē nimie, pfūdita tis ꝓtineat id ſolū rūdem' qꝺ Augu. ſi gnificare vr'. ſ. q̄ pr̄ ⁊ iſſi' ſe diligāt ⁊ vnitatez ſuet: ñ ſolū eē ſua ſz ſuo dono, ꝑꝛio: qꝺ ſz ſup̄ poſitū ſit iterare tm̄ ñ piget q2 ſic expedit ait. n. i. vj. li. ꝺ tri. ita. Manifeſtū ē q̄ ñ aliq̄ſ duoꝝ ē q̄ vterq; diligaī q̄ genit'a gignente diligaī genitoꝛ eq̄z ſuū diligat: ſūtq; nō ptici patione ſed eēn'ſua: neq; dono ſupioris ali cuius ſz ſuo, ꝑꝺo ſuaī vnitatē pacis. Ecce h̄ dic q̄ eēn'ſua ⁊ dono ſuo ſuaī vnitatem Jdē i. xv. li. de tri. Jn illa tritate qs audeat dicē pāez nec ſe nec filiū nec. ſ.ſ. diligē niſi p ſ.ſ. Hic apte oñdit pāez ñ tm̄ p. ſ.ſ. diligē. nō āt ſimplr dic pāez ñ diligere per ſpūm ſcūm

Utrū pr̄ ſit ſapiēs ſapia quā genuit ſic dili git amoꝛe qui ab ipſo, ꝓcedit cur ñ ⁊ ſapia vl' itel ligētia quaz genuit ſapit ⁊ intelligit. Hāc qō nē vrgē vr' vt ait aug. i. vij. li. de tri. Qꝺ ſcri pſit apl's dicēs xp̄m dei vtutē ⁊ dei ſapiam. Ubi q̄rit vtrum ita ſit pr̄ ſapie ⁊ vtuti ſue vt hac ſapia ſapiens ſit quā genuit ⁊ hac vtute potēs quā genuit ſz abſit vt ita ſit q2 ſi h̄ eſt ibi eē qꝺ ē ſape ñ p illā ſapiaz quā genuit ſa piēs ē pr̄. Alioqn ñ ipſa ab illo ſz ille ab ip ſa ē. ſi. n. ſapia quā genuit cā ē illi vt ſapiens ſit ēt vt ſit ipſa illi cā ē qꝺ fieri ñ p̄t niſi gignē do eū aut faciēdo ſz nec genitricē nec condi tricē pāi vllo mō qſqz dixerit ſapiaz. Quid n. ē iſanius. ergo pr̄ ipſa ſapia ē q̄ ſapiēs ē. ſi lius vo dr̄ ſapia ⁊ vt' pāis ñ q2 pr̄ p eū ſit ſa piēs vl' potēs ſz q2 filius ſapia ⁊ vtus ē ꝺ pa trī ſapia ⁊ vtate. Ex his ergo pz q̄ pr̄ nō ē ſapiens ſapia genita ſz ſeipo ſapia ingenita.

Utrum filius ſapiens ſit ſapientia ingenita vel genita.

Ost ħ q̄ri solet a qbusdā vtrū filius sit sapiēs sapia genita vel igenita. Si.n. nō ē sapiēs sapia genita nec seipso sapiēs ē. Si vo sapia genita sapiēs est nō vī eē sapiens sapia genita ⁊ ita nō vī eē sapiēs a pīe: cū a pīe bēat oia. Ad qđ dicimus qz vna ē sapia pīis ⁊ filij ⁊.s.l.sicut vna ē eēntia: quia sapia in illius nāe simplicitate est eēntia: ⁊ tñ filius tñ est sapia genita: ⁊ pī tñ sapia igenita: ⁊ sapia genita est de sapia igenita vl a sapia igenita. Et cū idē sit ibi eē qđ sapiēt ē eē: relinquit vt sapia genita sit sapiēs de sapia igenita. Nō ergo filius dicit sapiētia dei tanq̄z ipse solus sit itelligēs vel sapiēs sibi ⁊ patri ⁊ spūi scō: qz vt ait Aug. in. xv. li. de tri. Si solus ibi filius itelligit sibi ⁊ patri ⁊ spūi scō: ad illā redit absurditatē vt pī nō sit sapiēs de seipo sz de filio. nec sapia genuit sapiam sz ea sapia pater dicat sapiēs esse quā genuit. Ubi.n. nō est itelligētia nec sapiētia eē pōt. Jdeoq̄z si pater nō itelligit ip se sibi sz filius itelligit patri ꝓfecto filius pa trē sapiētē facit. Et si hoc est deo eē qđ sape re: ⁊ ea illi eēntia est que sapia nō filius a pa tre qđ verū est sz a filio potius pater habet eēntiaz: qđ absurdissimū est atq̄z falsissimū. Est ergo deus pater sapiēs ea que ipse ē sa piētia sua: ⁊ filius sapia patris est sapiēs de sapia que est pater de quo est genitus filius Ita ⁊ pater ē itelligēs ea que ipse est sua in telligētia nō enim eēt sapiēs qui nō eēt itel ligēs. filius aūt intelligētia patris de intelli gētia genitus est que est pater de qua itelli gēs est. ꝓinde pater est sapia ⁊ filius sapia: ⁊ vterq̄z vna sapia: ⁊ tñ solus pater est inge nita sapia: ⁊ filius solus est genita sapientia nec tñ alia sapia pater alia filius: sz vna ea dēq̄z est. sicut pater est deus igenitus: ⁊ filius est deus genitus: neq̄z deus genitus est deus igenitus. nō tñ ideo alius deus est pa ter: alius filius sz vnus deus vterq̄z nō autē vnus. alius est. n. genitus alius igenitus sz nō alius deus imo vterq̄z vnū siue vnus de us. ita nō est sapia genita sapia ingenita sed alia est sapia genita alia igenita nō est tamē alia sapia sz vna eadēq̄z sapia.

An filius sit sapiēs a seipso vel per seipsum

Ex pdictis ꝓstat q̄ filius nō ē sapiēs a se neq̄z de se sz a pīe ⁊ de pīe. Queri āt solet vtrū filius sit sapiēs seipso vel p seipsū

Quidā dicūt ħ fieri multiplicē itelligētiā ⁊ iō distinguēdū fore ita. Ut cū dicis filiū eē sapiētē seipso vel per seipsū: si sui nā ⁊ eēn sapiētē itelligas verus sit itellectus. Si vo a seipso vl ō seipso sapiētē eē itelligas fallitati subiectā habes itelligētiā. Alij vo simplr et absq̄z determinatione cōcedūt huiusmodi locutiones filius ē sapiēs per se sz nō a se vl de se. Et filius est deus p se ⁊ p se sz nō a se vel de se ħ pfirmātes vbis Hyl. q̄ filiū nō a se sz p se agē i li. ix. de tri. ait. Nāe inqt cui ꝺ dicis hereticē ħ vnitas ē: vt ita p se agat filius ne a se agat: ⁊ ita non a se agat vt per se agat. Intellige filium agētem ⁊ per eū pīez agētē. Nō a se agit cū pī i eo manere mon streť. p se agit cū ēm natiuitatē filij agit ipse q̄ placita sūt. Infirmus sit nō a se agēdo ni si a deo ipse agit. Nō sit vo i vnitate nāe siq̄ agit i qbus plz nō p se agit. Sicē ergo inqūt filius p se agit sz nō a se: ita filius dz sapiens dici p se sz ñ a se: sic ⁊ p se deus ē vel eē dicē dus ē vt aiūt sed nō a se vel de se.

An vna tñ sit sapiētia patris.

Ost ħ a qbusdā q̄ri solet vtrū vna tñ sit sapia pīis qđ nō eē nituntˇ ħ mō ꝓ bare. Filius inqunt ē sapia pīis genita qua pī sapiēs nō ē. Est igit aliq̄ sapia pūs q̄ sa piēs nō est. est aūt sapia pīis ingenita ⁊ ea pater sapiēs ē. Est ergo q̄dā sapia pūs qua sapiēs ē ⁊ ipsa nō est illa sapia patris q̄ pat sapiēs nō est. Nō est ergo tñ vna sapia pa tris. Jtē sapia igenita est sapia pīis: ⁊ sapia genita ē sapia patris. Nō ē aūt sapia igenita sapia genita. Nō igit vna sapia tñ sapia pa tris. Hec ⁊ hīl silia tanq̄z sophistica ⁊ a vita te lōginq̄ cūcta i theologia pitij patētia abij cimus: rñso idigna aduertētes: id tñ adijciē tes qz vna ē tñ sapia pūs sz nō vno mō dī Nā sapia pūs dī illa quā genuit: ⁊ sapia pa tris dī illa q̄ sapiēs ē. diuersa ē ergo rō dci. Illa. n. dī pūs qz eā genuit: ⁊ ea dī pīis: qa ea sapit. Una tñ ē sapia pūs qz sapia genita ē eadē sapia ⁊ ea q̄ sapiēs ē siue ea q̄ sapiēs ē itelligat psona pīis siue eēntia pīis: qz pso na pūs q̄ itelligit cū dī sapia igenita ⁊ pso na filij q significat cū dī sapia genita vna ea dēq̄z sapia est que essentia diuina itelligitur cōmunis tribus personis.

Ut in trinitate est dilectio q̄ est trinitas ⁊ tñ spūs scūs ē dilectio q̄ non est trinitas nec

iō due sūt dilectiones ita ⁊ de sapiētia.

T sicut in trinitate dilectio est q̄ ē pat filius ⁊ spūs scūs q̄ est ipsa eēntia dei tatis ⁊ tñ spūs scūs dilectio est q̄ nō est pat vel filius. nec iō due dilectiones sūt in trini tate: qz dilectio q̄. ꝓprie spūs scūs ē est dile ctio q̄ trinitas ē nō tñ ipsa trinitas ē sicut. s. s. ē eēntia q̄ trinitas ē nō tñ ipse trinitas est. ita i trinitate sapia ē q̄ pī ē ⁊ filius ⁊.s. s. q̄ ē eēntia dīna ⁊ tñ filius ē sapia q̄ nō ē pī vel. s s. nec iō due sapie ibi sūt: qz sapia q̄. ꝓpe ē fi lius ē sapia q̄ ē trinitas ipsa tñ nō ē trinitas sic filius ē eēnˇ q̄ ē trinitas ipse tñ ñ ē trinitas

Qua rōne pī nō dī sapiēs ea sapia quā genuit eadē vī debere dici q nō sit diligēs pī vel filius dilectione q̄ ab vtroq̄z ꝓcedit.

Reterea diligēter notādū est q ea rōe q̄ pat nō dicit sapiens sapia quaz ge nuit videť fore dō q pī ñ diligat filiū vel fili us patrez ea dilectione q̄ ab vtroq̄z ꝓcedit s. q̄. ꝓpe. s. s. est. Sicut. n. idez est deo sape qđ esse ita idez est diligē qđ esse. Jō sicut nega tur pī esse sapiens sapia quē genuit qz si ea diceret sapiens ñ ipsa ab eo sz ipse ab ea itel ligeret esse ita vī nō debere ꝓcedi q pī vl fi lius diligat dilectione q̄ tñ. s. s. est qz si ea di ligit pater vel filius nō. s. s. videt eē a patre ⁊ filio sz pater ⁊ filius a spū scō qz idez est ibi diligere qđ esse. Ut supra dictū est atq̄z au ctoritate Aug. sanccitū q i trinitate tria sūt. vnus diligens eū q de illo est ⁊ vn diligēs eū de quo est ⁊ ipsa dilectio ⁊ nō est aliquis duoꝝ quo genitus a gignente diligit ⁊ ge nitoꝛez suū diligit. qbus ꝟbis aperte sig̃tur patrē filiū ⁊ filium patrem diligere ea etiaz dilectione q̄ nō est aliqs eoꝝ sed tñ spūs. s. Cū igit idem ibi sit diligere qđ esse quō di cit pater vel filius nō esse ea dilectione qua alter alterū diligit cū iō pater neget sapere sapia quā genuit ne ea esse itelligatur.

Questio inexplicabilis est que excellit infirmitates hominis.

Difficile est mihi fateoꝛ hāc soluere q̄ stionez p̄cipue cū ex pdictis oꝛiatur q̄ similem videnť habere rōnem qđ mee itel ligentie attendens infirmitas turbať cupiēs magis ex dictis sanctoꝝ referre q̄z afferre. Optimus enim lectoꝛ est inquit Hila. in p mo li. de tri. qui dictoꝝ intelligentiaz expe ctet ex dictis potius q̄z imponat ⁊ retulerit magis q̄z attulerit. neq̄z cogat id videri dic tis contineri qđ ante lectionez presumpse rit intelligendum. Cum igitur de rebus di sermo est concedamus deo sui cognitioné dictisq̄z eiº pia veneratiõe famulemur. In uestiget ergo diligenter pius lector dictorū rationem si forte dictorum aliquaz valeat reperiri causaz qua nota premissa questio aliquatenus explicari valeat. Ego autem questionem non absoluens sed errorez ex cludens profiteoꝛ non ita dictum esse pa trem diligere filium vel filiuz patrem ea di lectione que ab vtroq̄z procedit que nō est aliquis eorum sed tñ spiritus sanctus tan quā ea dilectione pater sit vel filius sed sic ea pater diligit filium ⁊ filius patrem vt eti am pater per se ea que ipse est dilectione di ligat sic ⁊ filius non autem sic vt pater per se non diligat ⁊ filius sed per eam tantum. Quis hoc in illa trinitate inquit Augustinº opinari vel affirmare presumat. Eam tamē questionem lectorum diligentie plenº diu dicandam atq̄z absoluendam relinqmus. ad hoc minus sufficientes.

Di.xxij.

Jcoꝛit qđ ⁊c. Jpostq̄ desinauit de p̄is ⁊ appꝛopꝛiatis psonaꝝ. ħ inqrit q̄lit ad i uicē die psone cōparent fz ꝓa vl appꝛo pꝛiata: ⁊ dixit i ptes. 3. i pº oñdit q̄lit cō parent fz ꝓuz vl appꝛopꝛiatū. s. l. i 2º q̄lit cōparē tur fz ꝓuz vl appꝛopꝛiatū filij: ibi ꝑ. diligēter iue sti. Ji 3º inqrit q̄lit cōparent fz vtrūq̄z sil. s. de vno p cōparationē ad alterū: ibi ꝑ diligēter no. Jcirca pº duo fac. pº mouet qōnē. 2º desinat eā: ibi Huic qōni ⁊c. J ꝑ. diligēter. Jħ inqrit quō cōparent fz appꝛopꝛiatū filij qđ ē sapia. ⁊ dixit i ptes duas. in pº mouet qōnē ⁊ desinat vitatē. i 2º excludit q̄ daz dubitationē ex desinatione occasionatiua: ibi ꝑ ħ q̄ri solet. Jpº i. d. i pº inqrit vtꝝ pī sit sapiēs sapia genita vl igenita ⁊ desinat eā. i 2º inqrit vtrū filius sit sapiēs sapia genita vl igenia: ⁊ desinat eā. pº oñ dēs q nō ē sapiēs sapia genita sz a sapia igenita. 2º oñdēs q ē sapiēs p sapiaz igenitā: ⁊ sic patz rñsio ad qōnē p distinctionē: qz ablatiu sapia pt ꝓstrui i hitudine pncipij efficientis: ⁊ sic ē sēsus q sit sapiēs a sapia genita: ⁊ ħ falsū ē. vl pt ꝓstrui i hitudie cāe formal: ⁊ sic ē sēsus q sit sapiēs p sapiaz genitam formaliť: ⁊ ħ verū ē ⁊ ħ verū ⁊ ħ dic: ibi Ex predi ctis cōstat ⁊c. J ꝑ ħ q̄ri. Jħ excludit dubitationez ex pdictis oꝛtam. ⁊ circa ħ tria fac. pº mouet dubō nē. 2º ponit desinationē: ibi Sz et hīs silia. Jz º ma nifestat p silitudinē: ibi Et sicut in trinita. J ꝑ. di ligenter no. Jħ inqrit de numero p cōparationem ad aliud. ⁊ pº mouet qōnē. 2º addit qōnis difficul atē relinquēs qstionez isolutā: ibi Difficile est mi

bi.rc. Questio prima.

d Jc ē dup' qō. p° de hūs q ptinēt ad.s.s.r2° de hijs q ptinēt ad filiū. Circa p^m q̄rūtur tria. p° vtrū pz diligat filiū. s.s.2° vtr̄ pz diligat se. s.s.3° vtrū pz r filī' diligāt nos. s.s.

a D p^m sic pcedit: vz q pz nō diligat filiū. s.s. sic. n. idē ē deo cēqō sapere: ita idē ē deo esse qō diligē. Sz ds pz ñ dz cē aliq̄ mō. s.s. g vz q nec diligē. Ꝑ. cū dz pz diligit filiū. s.s. opz q ablatiu° pstruat i hitudine alic° cāe vel. q. efficientis vl q̄si formal: sed ois talis pstructio pōt resolui r exponi p aliq̄ ppōnē designātē hitudinē cāe g vz q pz diligit filiū vel a. s.s. vel p. s.s. harū autē vtraq; vz cē falsa. q2. s.s nō bz aliquā hitudinem pncipij respectu pūis: sic ꝑpositio designat: g vz q ēt b sit falsa: pz diligit filiū s.s. Jtē b vbū diligit: aut significat actū cēntialē aut notionalez. Si cēntialē cū idē i deū sit de oib° cēntialib° poterit loco ei° poni ali° act° cēntialis vt dicat pz viuē. s.s. vel itelligē aut velle qō falsū ē. Si aūt dicat actū notionalē nō dic aliā notionē q̄ cōez spirationez g loco ei° poterit poni b vbū spirat: vt dicat pat spirat. s.s. spū. s. qō falsū ē: g r p° oib° modis falsa ē. Ꝑ. ois amor quo aliq̄ se diligūt ē vinculū vl nexus vniēs eos. sz. s.s. nō pōt vnire pūez r filiuz q2 oē vniēs bz aliquē ifluxū sup vnita sic vnionē facies: g vz q pz r filī' nō diligāt se. s.s. Cōtra sic amor alicui' hois pcedit ab eo ita r. s.s. pcedit a pūe r filio vt amor: sz vn° homo diligit aliū amore q ab ipso pcedit: g r pz diligit fi. s.s. qui est amor ab ipso pcedēs: r ē rō Aug. de scō vi. Ꝑ. oi amore pfecto aliq̄d diligit: fi' g. s.s. ē amor pfect° qō vtiq; verū ē: vz q eo aliq̄s diligat r aliquis diligat: sz nō nisi pz r filī': g pz r filī' diligūt se. s.s. Rñ. dō q circa b sūt plurime oppōnes. Qui dā. n. dñt oēs hi' locutionib° vtant pūptuosū vz eas negare. Jō alij dñt eas q̄dē vas ē sz ipoꝑas: et sic exponēdas. pz r fi. dili. se. s.s. i. amore cēntiali. q. s.s. appropriat. Hoc ēt nō vz ꝓueniēs: q2 sic etiā pz diceret sapiēs filio. i. sapia cēntiali q̄ filio appropriat r diceret bon°. s.s. ꝑter eādē rōnē. Jō alij dixerūt q ē vera r ꝑa r hoz multip' ē opio. Quidā. n. dicūt q ablatiu' ille resoluēdus ē i pre pōnē vt sit sēsus. pz diligit fi. s.s. i. p. s.s. r tūc qō li p denotat subauctez i. s.s. r auctē i pre r filio sicut cū dz q pz opat p filiū. sz b nō vz ꝓueniēs q2 per ꝓpositionē p designat hitudo cause i cāli cui adiūgit: q̄uis nō respectu opantis sz respectu opati. filī'. n. bz cālitatē i creatura q̄uis nō sit ꝑn° opationis i pre: sz cū dz pz diligit filiū p. s.s. non denotat aliq̄s effect° i creatura nec aliq̄d cui° ꝑn°. s.s. sit. r iō nō ē silis rō dei. Et iō q̄dā dicūt q ablatiu° ꝓstruit i hitudine signi r q̄si effect°: q2 sic gnātio q̄dāmodo terminat ad filiū: ita spiratio q designat i dilectione terminat ad. s.s. vñ exponūt sic. pz r filī' diligūt se. s.s. i. s.s. ē signū qō pz r filī' diligūt se Sz b nō vz ꝓueniēs: q2 ēt amor creat° ē signū dilectionis q̄ pz r filī' diligūt se: r ita p viā ista dicēret q pz r filī' diligūt se amore creato qō falsū ē.

Ꝑ. s.s. ē amor pris r amore formaliter aliquid diligit: r ita. s.s. ēt formaliter loquēdo pz diligit. Et iō alij dixerūt q ablās ille ꝓstruit i hitudie forme: q2 pater r filī' formaliter amore diligūt q ē. s.s. Sz b ēt ex toto nō vz sufficiēs: q2 for° nō denominat aliq̄d nisi ihereat. r ita cū. s.s. nō se habeat ad patrē vt iherēs sz vt p se subsistēs nō pōt cē q sit sic forma elicies actū dilectiōis. Et p. for^a bz rōnē pncipij respectu ei° cui° ē forma. q̄cūq; foza sit vel q̄tū ad eē subale vel accūtale r opationem ꝓtem. r ita. s.s. ēt ꝑn° alicui' i patre qō falsū est Et iō alij dixerūt quoꝝ vz eē auctor Aug. de scō vic. qō ꝓstruit i hitudine. q. effect° formalis vt dicat effect° largo mō oē id qō a pncipio ē: q2 ꝓprie i dīnis nō ē efficies r effectuz: r formale dicat q bz actū forme i denominādo. Et ē sēsus a patre r filio ꝓcedit amor q̄ ē. s.s. quo diligit se. vñ b oppositio simul ꝓcludit duas vltimas ꝑdictarū. vñ p fecti° ptinet veritatē r sibi cōcedere vz. Tñ ad explanationē ei° sciēdū ē q ꝑm diuersā naturā generis diuersus ē modus denominationis. Quedā n. genera ꝑm rōnē suā significāt vt iherēs sic qualitas r q̄titas r hi': r i talib° nō fit denominatio nisi p formā iherētē q̄ ē pncipiū ꝑm aliqō cē vt substātialis r accūtalis. Quedā aūt significāt ꝑm rōnē suā vt ab alio ens r nō vt iherēs: sic ꝑcipue pz i actione. Actio. n. ꝑm q ē actio significatur vt ab agēte. r q sit i agēte b accidit sibi inq̄tū ē accīs. Uñ i genere actionis denominat accīs p id qd ab eo ē r nō p id qō pncipiū eius ē. sicut dz actione agēs nec tñ actio ē pncipiū agētis sz ecōuerso. r si p ipossibile poneret cē aliquā actionē q nō essz accīs nō eēt iherēs r tñ denominaret agētē: r tūc agēs denominaret p id qō ab eo ē: r i eo nō est vt iherēs. Sz q: cuiuslibet actionis principiū ē aliq̄ forma iherēs. Jō aliq̄d pōt dici agēs duob° modis. Uel ipsa actione q̄ denominat agētē: r nō est principiū eius. Uel forma q ē principiū actionis i agēte: r ꝑm qd principiū agentis sic dicim° ignē moueri sursum motu ꝓprio r leuitate. Dis visis pz ō facili q̄lit ꝓcedēdū sit qō dictū ē: r qd ē q dubitationē iduxerit. Diligere. n. in dīnis pōt dici r cēntialiter ꝑm q nō ꝑportat nisi ꝓcessionē sz ratiōnē. vel notionaliter ꝑm q ꝑportat ꝓcessionez rea lē amoris ab amāte et ab vtroq; modo inuenit amor dupliciter dici. s. vt q̄litas ꝓut amor significat hitū amātis i amāte: r vt opatio ꝓut amor significat actū vel passionē amātis i amāte. Si igit diligere sumat cēntialiter cū dz pater diligit filiū dicet diligere denominatiue amore q ē act° cēntialis: r sicut pncipio illius act° ipsa charitate que ē suba dīna. Si aūt sumat notionaliter: tunc amor significat formā q̄ est principiū hui° act° dicet pater diligere filiū ipsa ꝓprietate q ē principiū ꝓcessionis. s.s. sicut paternitas ē principiū generationis filij. Si aūt amor nominet ipsā actionem ꝓcedētē: sic pz dz diligere filiū amore qui est. s.s. vel s. sz hoc non adeo expressam contineat veritatez Et similiter i alijs nomib° ꝓsonalib° q̄ significat

ꝓsonā p mo^m oponis vt vbū: r iō dz q pz dic vbo suo. Ad p^m igit dō q diligē put cēn sumit ē i ob^m modis iō qō cē r q̄ ad rē r q̄ ad mo^m significādi q ē significare absolute i dīnis. vñ accipiēdo h mō diligē nullo° pz diligit. s.s. Sed diligē notionaliē sūptū ñ idē ē pz qō eē fz modū significandi qz diligē dz r'le r cē absolute: r iō ñ sequtur q. s.s. sit q̄uis. s.s. diligat sic pīnitate ē pī: nec tñ pīnitate ē. Sz sapei dīnis nunq̄ dz nisi cēnti nr: r iō nullo° ꝑt dici q pz sit sapiēs sapia genita. Ad 2^m dō q sic dictū ē amor ꝓsonalis ñ se bz ad pūez diligētē vt ꝑn^m dilectiōis: sz magis vt act° denotans: r iō ñ ꝓuenit i hitudie alic° ꝓncipij: nec i hitudie foze inq̄^m forma ē ꝑn^m: sz solū inq̄^m forma ē denotans vt dz iste ē agēs actione: r iō q2 ꝓpōnes ipoꝛtant exꝑsse hitudinē cause: n ita ē, ppria ista pz diligit filiū p. s.s. sic b pz diligit. s.s. q̄uis ē. ꝓcedi possit iq̄tū ē ꝑn^m denotatiōis ñ simplr. b āt pz diligit a. s.s nullo mō ꝓcedēda ē: q2 dic ꝑn^m p modū efficiētis

Ad 3^m dō q ñ dic actū cē nāie sz notionalē. Sciendū tñ ē q i actu notōali q ē diligē duo itelligūtur. s. act° ipse: r exit° act° ab agēte. r ipse act° ē ꝓsona. s.s. sz emanatio act° ab agēte ē ꝑe notio siue notionalis act° q̄ ē ꝓcessio. r iō ēt ꝓsona. s.s. nō significat p actū designatū vbo: q2 vbuz significat actū vt egredīētē ab agēte: sz significat p actū designatū noīe qō significat actū absolute vt amor et dilectio. Diligē aūt ꝑe dic notionē: q2 diligē idē ē q amor ē emittē. vñ i vbo diligēdi ipoꝛtat rispe actus q ē ꝓsona rōne cui° sz illū actū denotat pz diligēs amore q ē ꝓsona. s.s. r ipoꝛtat emissionē act° rōne cui° ē notionale: sz b vbū spirat significat ipsā emissionē act° r ñ actū emissū: r iō pz ñ dz spirās. s.s. sz actu vel ꝑtate spiratiōis: r sile ē de generatiōe: q2 gnātio dic emissionē geniti. vñ nō dz q pz gnāt vbo: sz dze dic emissionez vbi r vbum emissū: r iō dz q dic vbo. vbū aūt nominat id qō emissū ē: r ñ emissionē: r iō vbū ē ꝓsonale sicut et amor: r diligē ē dicē notionale. Ad 4^m dō: q b ē va pz r filī' vniunt. s.s. sz q. s.s. ē ipsa vnio: sic r amor q̄ formalr vniunt vt dictū ē sic ab eo qō ab eis ꝓcedit: sic aliq̄ vniunt vno actu. nec tñ ista simplr ꝓcedēda ē: q. s.s. vniat patrē r filiū: q2 vnire significat p modū vniētis effectiue qō ñ ꝓuenit. s.s. ꝑt tñ ꝓcedi si itelligat vniēs formaliter sicut albedo dicitur facere albū.

a D 2^m sic ꝓcedit: vz q pz ñ diligat se. s.s. aut. n diligē ꝑportat actū cēntialē aut notionalem Si cēntialē cōis ē toti trinitati r significat dīnam essentiā: g ñ diligit se cēntialr. s.s. Si āt significat actū notionalē. ꝛ. nullus act° notionalr reflectit sup eū a q̄ ē. ñ. n. pz gnāt se. Si igit diligē sit act° notionalr: vz q b sit fla: pz diligit se. s.s. Ꝑ. ꝓcessio. s.s. fz ordinē nāe ꝑsupponit gnātionē filij: q2. s.s. ꝓcedit a pre r filio. Sz q̄dq̄d ꝓuenit pri fz seipsū ꝑt ēt sibi ꝓuenire gnātione filij ñ itellecta: g cū diligē se dicat de pre respectu suiipsi': vz q ñ diligat se. s.s q2 si. s.s. itelligeret ꝓcedē a pre p modū amoris ēt filio ē exīte. Jtē amor gratuit° sp i alterū tēdit: vt dic Hzeg. q charitas min° q̄ iter duos hāi ñ ꝑt sz charitas creata r exēplata a charitate increata q̄ ē. s.s. g vz q amor iste q̄ diligit pater seipsū ñ sit amor ꝓsonal q ē. s.s. Ꝑ. q̄cūq; amore amat se pz amat se filī'. s.s. si igit pr amat se. s.s. g r. s.s. amabit se. s.s. sz ois amor ꝓcedit ab amāte: g. s.s. ꝓcedit a seipso qō ē icōueniēs: g nec pī. s.s. amat.

Cōtra pr eodē amore amat filiū q seipsū: sz filiuz diligit. s.s. g r seipsū. s.s. amat. Ꝑ. sic amor ē pūz s.s. ita r vbū, pūz filij. sz fz Anſ. pr dic se vbo. s. q ē filī': g r amat se amore ab ipso ꝓcedēte q ē. s.s.

Rñ. dō q cū dr pz diligit. s.s. ꝑt itelligi ō dilectione cēntiali l' notionali. Si de dilectione cēntiali sic sic nec filiū ita nec seipsū. s.s. diligit sz charitate cēntiali r opone cēntiali. Si aūt itelligat de dilectiōe notionali sic sic filiū. ita r se. s.s. amat. Q2 diligē notionalr sūptū nīl aliud dic q̄ ē ꝓncipiū amoris ꝓsonal q ē. s.s. q amor significat p modum oponis denotat patrē a q̄ ē vt pr dicat. s.s. diligē Et cū tota rō dilectiōis q ē i filio sit i pre: r ex° ex neutra ꝑte ꝑt ipediri q̄n pr. s.s. seipsū diligat. s. n' ex ꝑte spirātī amorē: nec ex ꝑte diligibil': q: ipe pr ex vna ꝑte sufficiēs ꝑn^m ē. s.s. r ex alia ꝑte sufficiēs rō diligibilitat i ipso ē r ēt i. s.s. vñ sic pr filiū. s.s. diligit: ita r seipsū r. s.s. diligit. Ad p^m igit dō q itelligit ō actu notionali. sz sciēs ē q cū act° ois notionalr ipoꝛtet rōnē ꝓncipij q̄ ad originez dīne ꝓsone. Doc ꝓtingit dup'. aut qñ designat rō ꝓncipij respectu ei° i qō tinat act° notional': vt cū dr pr gnāt filiū. gnāre. n. ipoꝛtat hitudinē ꝓncipij q ē i gnāte respectu gnāti: r i talib° ñ ꝑt fieri recta ꝓtatio: vt dicat q pr gnāt se: q2 nulla p^a ē ꝑn^m suiipsi'. Qñq; āt hitudo ꝓncipij ñ ipoꝛtat r'ei' i qō trāsit act°: vt pz cū dr pr ꝑdat cēntiā filio: ñ enī significat pr cē ꝑn^m dati qō ē eēn^a: sz ei° cui dat: r silr ē i b vbo diligē: qō ipoꝛtat hitudinē ꝓncipij ñ diligētis ad dilectū: sz diligēt ad amorē q ipoꝛtat i vbo diligit: r iō i talib° ꝑt cē reciꝓrocatio: r b cōtingit q2 vbū diligē ñ tm ipoꝛtat emissionē sz ipsū amorē emissū. vñ si accipiat sepati id qō ad originē ptinet tm: ñ erit ꝙuersio. ñ. n. ꝑt dici q pr spiret se. Ad 2^m dō q si gnātio filij ñ cēt pz ñ diligeret se. s.s. q2 nec pr cēt cū p^a ꝑis pīnitate ꝓstituat. si tñ oēt p ipo' q p^a ꝑis remaneat ꝑdit p se amorez spirare ꝓsonalē: nec tñ ab b excludit filius: q2 ois pūis pfectio ē ēt filij: i q̄ fz rōnē oriģis ñ opponūtur. Ad 3^m dō q amor gratuit° ñ ē amor ꝑuat° q i alterū tēdat, nihomin° tñ r i ipsū amātē reflectit ñ. n. tm ꝑxim° ex charitate diligēdus ē sz ēt seipsz r q̄ ad aiaz r q̄ ad corꝑ ex charitate dz h diligē: ita ēt pz. s.s. se diligit. Ad 4^m dō q cū dr. s.s. diligit se. s.s. si itelligat ō dilectione cēntiali exꝑsse vez ē: q2 sic seipso ds ē: ita seipo cēntialr diligēs ē Si āt itelligat de dilectiōe notiōali: tūc i b vbo diligē ꝑportat q̄si dup' act° s. ipse act° amor] q̄ sigr ꝓsonā. s.s. r emissionē amor]. vñ diligē notionalr sūptū nīl aliud ē q̄ spirare amorē. ꝓ spirare. n. significat ipsa emissio: sz ꝑ amorē ꝑ^a. s.s. ac si dzet gnāre filiū. vñ sic filio ñ ꝓpetit gnāre filiū: ita nec. s.s. spirare amorē. nec ex b aliq̄d iperfectiōis i. s.s. Ki filio relinqtur vt ex ꝑdcis pz oi. 7. r iō fz hē sēsū ñ ꝓcedit q. s.s. notionalr diligat. Si āt ab itellectu h° vbi diligit sepet act° origiē ꝓ quē efficit notiōale r remaneret tm id qō ꝓsonale ē. s. ipse amor. sic s.s. ꝓueniret: q2 ipse, ꝓcedit vt operatio subsistens

vñ ipsa opatio ē opans. ⁊ fz h. ſ.ſ. ēt ſeipſo diligēt ſeipſū vel pxez: ⁊ tūc diligē ñ ipoztaret aliqd noti onale ſz tm̄ pſonā alio mō ſigtā. vñ h vbū diligeꝛ pt trip' ſumi. Aut fz q dic̄ ēntiā tm̄: ⁊ tūc dic̄ exi tū fz rōnē oponis ēntialis q̄ ē ipsa ēntia ab eēn tia dina: ⁊ sic pr̄ nō diligit. ſ.ſ. ⁊ ſilr fili⁹ ⁊. ſ.ſ. Aut fz q noiat tm̄ pſonā. ſ.ſ. ⁊ sic ēt ñ dic̄ exitū nisi fm rōnē. vñ scōz h ꝓuenit tm̄. ſ.ſ. diligē: ſz iste modus icōsuet⁹ ē. Aut dic̄ exitū realē: ⁊ tūc sic' ipoztat no tionē actiuā ⁊ pſonā. ſ.ſ. ⁊ tc̄ ñ ꝓuenit nisi pzi ⁊ fi⁹.

D z⁹ sic pcedit: vī q pr̄ ⁊ fili⁹ ñ diligāt nos
a ſ.ſ. oē. n. dictū de deo ꝓnotās effectū i creatu ra ē ēntiale: ſz cū ds dr̄ creaturā diligē i di lectione ꝓnotat effect⁹ i creatura quē diligēdo cō fert: g̃ oz q ēntialr sumat. Sz dictū ē q pr̄ ⁊ fili⁹ nullo mō diligūt. ſ.ſ. si diligē ēntialr sumat: qz. ſ.ſ nullā rōnē hz ꝑncipū respectu alic' ēntial': neq; p modū denoiantis neq; alio mō: g̃ vī q pr̄ ⁊ fili us ñ diligūt nos. ſ.ſ. ℞. cū dr̄ pr̄ diligit filiū. ſ.ſ. vt. s. dc̄z ē scōz opionē hug. de. ſ. vi. ablis ꝓstrui tur, i bitudine effect⁹. q. formalis: ſz i illa ꝓpatiōe q̄ ds ad creaturā cōparat nullo⁹ se hz. ſ.ſ. vt effcūs imo magis id qđ in creatura efficit: g̃ vī q pr̄ posit saluari h eadē rō vītat. Jtē sic dilectio se hz ad. ſ.ſ. ita ⁊ gnātio ad filiū: ſz pr̄ ñ gnāt nos filio: i mo poti⁹ dr̄ nos regnāre. ſ.ſ. g̃ vī q nec nos. ſ.ſ. di ligat. Lōtra ē qđ dr̄ Jo. xvij. vt sint vnū i nobis sicut ⁊ nos vnū su. ñ. n. loq̄tur ibi de vnitate ēn tiali tm̄: qz illo mō ds ñ vnimur: ſz de vnitate cō ſonātie vel amoris q̄ ē. ſ.ſ. g̃ vī q sic pr̄ ⁊ fili⁹ dili gūt se. ſ.ſ. ita ⁊ nos. ℞. sic vbū ē ꝓnm filij: ita ⁊ amoz ꝓnz. ſ.ſ. ſz pr̄ dic̄ oēz creaturā vbo suo. vñ Aug. dixit ⁊ facta sūt. i. vbō genuiti q̄ erat vt fie ret: g̃ diligit creaturā amoze suo q̄ ē. ſ.ſ. Rñ. dō: ē simp' q pr̄ ⁊ fili⁹ nos diligāt. ſ.ſ. sic. s. x. di. exꝑſ se hz. Sciēdū tm̄ ē ad ei⁹ itellectū q pcessio dinaꝝ pſonarū ē ⁊ q̄dā ozigo, pcessionis creaturarū: cū oē qđ ē p⁹ aliq̄ genē sic cā eoꝝ q̄ sūt post: ſz tm̄ ef ficiētia creaturarū eēn⁹ cōi attribuit. Unī dō ē: q cū dr̄ pr̄ ⁊ fili⁹ diligūt nos. ſ.ſ. h vbū diligē pōt su mi ēntialr ⁊ notionalr: ⁊ vtroq; mō vera ē lo. si n. sumat ēntialr tūc i vbo dilectionis designabit efficiētia tot⁹ trinitat⁹ ⁊ i ablō designāte pſonam ſ.ſ. designabit rō efficiētie ñ ex pte efficiētis: ſz ex pte effectoꝝ: quoꝝ rō ⁊ ozigo ē ꝓcessio. ſ.ſ. sic ēt vbū: q̄ uis ꝑe vbū sit rō creaturarū scōz q exiuit a deo p modū itellect⁹. vñ dr̄ q pr̄ dic̄ oia vbo vl arte sua. Sz. ſ.ſ. ē rō earū ꝓut exiuit a deo p libta tē volūtatis: ⁊ ió dr̄, ꝑe diligē creaturā. ſ.ſ. ⁊ ñ vbo Si aūt sumat notionalr tūc ē vā ēt locutio: ſz hz aliā rōnē vītatis: qz vbū dilectiōis ñ ipoztabit ex ꝑncipali itētione bitudinē efficiētie respectu crea ture: ſz ꝑncipaliter denotabit rōnē hui⁹ efficiētie ex pte effectoꝝ: ⁊ ex ꝓnti dabit i telligē bitudinez efficiētie vt supra dictū ē. xxx. di. ⁊ tūc ē sēlus. pr̄ diligit creaturā. ſ.ſ. i. ſpirat amoze pſonalē q̄ ē rō oīs libalis coll'onis facte a deo creature. Ad p⁹ igit dō q sic dictū ē vtroq; mō ꝑt sumi. si. n. su mat ēntia⁹ nih seq̄tur icōuentēs: qz. ſ.ſ. ñ designa bit ꝑn⁹ diligētiū ſz dilectoꝝ. vñ tūc designabitur bitudo ablatiui ſb stātiue i ipso ablo vt dixit ꝑe positū⁹. Si aūt sumat notionalr noiatiu⁹ poterit ꝓnotare effectū i creatura ꝑ modū bitudis ad ei⁹ sic. s. dictū ē. xxx. di. ij. ar. Ad 2⁹ dō: q sicut i egressu artificiatoꝝ ab arte ē cōsiderare duplicē p cessū. ſ. ipsi⁹ artis ab artifice: quā de cozde suo ad iuenit. 2⁹ pcessū artificiatoꝝ ab ipsa arte iuenta Jta ēt i pcessu volūtatis ē duo cōsiderare. ſ. exituz amoris ab amāte: ⁊ 2⁹ exitū ipsi⁹ rei date p amoꝛē ab amoze. vñ q⁹ ad p⁹ exitū se hz. ſ.ſ. i cōparatōe dei ad creaturā vt effect⁹ siue qđ ē de ꝑn⁹ sic vbū sz q⁹ ad 2⁹ exitū vtrūq; se hz vt ꝑn⁹. ſ. ⁊ vbum ⁊ amoz: ſz creatura vt effect⁹. Ad 3⁹ dō q h vbū gnāt ipoztat tm̄ oziginē pſone ⁊ ñ ipoztat pſonaz ꝑ modū act⁹: sic diligē ⁊ dicē ipoztāt vtrūq; ⁊ ió pr̄ ñ denoiat gnāns filio ſz gnātione denoiat aūt diligēs amoze q̄ ē. ſ.ſ. gnātio aūt q̄ nos regnāt nō ē per nāz ſz p volūtatē: ⁊ ió ex pte nr̄a accipiēdo ſ.ſ. ē rō talis gnātionis magis q̄ fili⁹ q̄ ꝓcedit per modū nature. Questio secunda.

o Einde q̄rit de hīs q̄ ptinēt ad filiū. ⁊ circa h q̄runt duo. ꝑ⁹ vtrū pr̄ sit sapiēs filio l' sa pia gēita. 2⁹ vtz ipe fili⁹ sapia gēta l' igēita sapiēl sit

D p⁹ sic, pcedit: vī q pr̄ sit sapiēs sapia ge
a nita. ois. n. sapiēs sua sapia sapiēs dr̄: ſz fili us ē sapia pr̄is q̄ ē sapia genita: g̃ tc̄. ℞. ois sapiēs ē sapiēs illa sapia sine q̄ sapiēs nō eēt: ſz sine filio pr̄ sapiēs nō eēt vt. s. dixit Augu. ix. di. g̃ vī q pr̄ sit sapiēs filio vel sapia genita. Jtē illa sapia qs sapiēs dr̄ i q̄ videt ea q ipse cogīscit: ſz. s. dixit Aug. xxxi. di. ibi. ſ. i vbo nouit oia de us: g̃ tc̄. ℞. ds sapiēs ñ diceret nisi seipsū videret: ſz seipsū videt i filio sic res videt i sua imagie g̃ vī q sit sapiēs filio vel sapia genita. Lōtra ē q i lra ab Aug. dr̄. Rñ. dō: q q̄uis pr̄ dicat se vbo suo nullo mō ꝓcedēdū ē q sapia genita sapiēs sit: ⁊ ꝑ pter diuersū modū significādi in vtroq; vbū. n. significat per modū operationis q̄ denoiat illō a quo pgredit. ſ. operātez. vñ pr̄ denoiat dns vbo genito. sic ⁊ diligēs amoze ꝓcedēte: ſz sapia significat per modū forme manētis i eo cui⁹ ē. vñ ñ pōt demōstrari aliqs sapiēs nisi per id qđ i ipo ē: ⁊ ñ p id qđ ab ipso ē. Quicqd aūt significat eē i aliquo per modū forme vel ſbalis vel accñtalis sī gnificat vt ꝑn⁹ alicui⁹ i ipso: qz forma ſubalis est ꝓncipiū ſbalis eē ⁊ accñtalis dat aliqđ eē. ſ. accñ tale. ⁊ vtrūq; ꝓncipiū ē operationis i eo i quo est Lū aūt fili⁹ nullā rōnē ꝓncipij hēat respectu pr̄is nō pōt dici q pr̄ filio vel sapiētia genita sapiens sit. Ad p⁹ igit dō q sapia pr̄is dr̄ dup'. ſ. sapiē tia q̄ i ipso ē q ē ēntialis sapia ⁊ hac formalit sa piēs ē sic q̄libet sapiēs denoiat sapiēs sapia que i eo ē. Dicit ēt sapia pr̄is q̄ ē a pr̄e, pcedēs: ⁊ hac ñ denoiat sapiēs sic nec hō sapiēs denoiat a sapia quā i alterū docēdo, pducit. Ad 2⁹ dō: q Aug⁹. i illa rōne circa hereticū accipit sapiam ēntialez sine q̄ pr̄ sapiēs ñ eēt scōz q ab aplo ē appzopzia ta filio. i. Loz. i. xp̄m dei vir. ⁊ c. ⁊ sapia i rōne ap ꝓzopziata nō eēt si. fili⁹ nō eēt. vñ oz filiū pr̄i coe ternū eē: sic ⁊ sapiaz filio appzopziatā. Ad 3⁹ dō q videre i aliquo dr̄ dup'. Aut cui⁹ cognē in eo accipit sic itellect⁹ sciam i sēsibilib⁹ accipit. vl' i tellect⁹ possibilis i lumine itellect⁹ agētis. vel disci pulus i vbo magri dicto vel scripto. Aut rē cogni

tā i alio repñtatā itueri l' repñtādo itueri: sic edifi cato⁹ videt artē suā i domo q̄ fac. l' sic aliqs vidz illud qđ scit i li. vbi scriptū ē. p⁹ g̃ mō pr̄ nih videt i filio: qz ñ accipit cognē a filio. ſz 2⁹ qz rōnes ipse oiuz creaturarū i vbo suo posuit ipsū gnāndo.

Ad 4⁹ dō qđ qdā dñt q q̄uis pr̄ videat i vbo cre aturā ñ tñ ibi videt seipa: imo i se videt se: ñ tñ vi dō cāz q̄re sic p mo⁹ p̄dcm̄ creaturā i vbo videt q ibi relucet ñ mlto magis seipsū videat q̄ pfectissime i vbo repñtat: ⁊ sic ēt ñ ē icōueniēs q p mo⁹ istū i creatura se videat q̄ ipi⁹ dic̄ bōtatē repñtatia ē p imaginē l' vestī⁹: in tñ seq̄t q pr̄ sapiēl sit sap⁹ gēita

D 2⁹ sic, pcedit: vī q fili⁹ ñ sit sapiēs sap⁹ ge
a nita. fili⁹. n. ñ alio ē sapiēs q̄ pr̄: sic nec alio ē ds: ſz pr̄ ē sapiēs sapia ēntiali: g̃ ⁊ fili⁹ sa pia ēntiali sapiēs ē: ſz sapia ēntial ñ ē genita: sic nec eēn⁹: g̃ tc̄. ℞. sapia q̄ denoiat aliqs sapiēs hz aliq̄ rōnē ꝓncipij respectu ipsi⁹ sapiētis: ſz fili⁹ nullo⁹ suiipsi⁹ ꝑn⁹ ē: g̃ vī q ñ sit sapiēs sapia geni ta. Jtē sic supza dixit magr⁹: sapia genita est ipa hypostasis filij: hypostasis āt ñ sīgtur p mo⁹ fo⁹ cū igit denoiatio fiat a fo⁹: vī q ñ possit dici sa piēs sapia genita. Lōtra oē qđ p se ñ ē sapiēs: ñ ē sapiēs nisi p accñs: ſz fili⁹ ñ ē sapiēs p accñs: g̃ ē sapiēs p se: ſz ipse ē sapia genita: g̃ ē sapiēs sapia genita. Ulti⁹ q̄rit vtrū sit sapiēs sapia igenita: ⁊ vī q ñ: qz sapia q̄ aliqs denoiat sapiēs signifi cat eē i sapiēte p mo⁹ fo⁹ iberētis: ñ āt sic pr̄ ē i fi lio: sic nec eꝛ⁹: g̃ sic pr̄ ñ dr̄ sapiēs sapia genita: ita nec fili⁹ sapia igenita. Lōtra ois sapiēs illa sapia sapiēs dr̄ a q̄ hz q̄ sit sapiēs: ſz fili⁹ a pr̄e q̄ ē sapi entia igenita hz q̄ sit sapiēs: g̃ fili⁹ ē sapiēs sapia i genita. Rñ. dō: q iste ꝓpones a ⁊ p nih differūt qz a denotat tm̄ bitudinē ꝓncipij p modū efficiē tis. ſz p denotat bitudinē ꝓncipij fz qđlibz gen⁹ cause: vñ oē illud qđ ē ab aliq̄ ē p illud: ſz ñ ꝓuer tit. Jn dictis aūt ñ pt eē nisi bitudo ſz dup' genus cāe: q̄rū vna tm̄ ē bitudo real. ſ. p modū cause effi ciētis l' oziginātis: sic pr̄ dr̄ ꝑn⁹ filij. Alia vo bitu do ꝓncipij pt denotari i dictis fz rōnē tm̄ ⁊ ñ rea lit. ſ. bitudo forme: vt cū dicim⁹ q pr̄ ē ds p deita tē suā. Lū g̃ dr̄ q fili⁹ ē sapiēs sapia genita ablatꝰ istē ñ pt ꝓueniri nisi vl' i aliq̄ bitudie. q. efficiētis ⁊ sic falsa ē. Est. n. sēsus q fili⁹ sit sapiēs sapia genita ⁊ ita sit sapiēl a seipo qđ falsū ē: qz sic eē ita ⁊ sape a pr̄e q̄ sapia igenita ē. vñ dr̄ p modū istū sapiēl a sapia igenita l' p sapiaz igenitā. si li p. denotat bi tudinē ꝓncipij efficiētis: ⁊ silr sapia igenita: ñ āt a se vel p se l' seipso h mō sapiēs ē. Aut ꝓuenit i bi tudie. q. ꝓncipij formal. h aūt ꝓtingit dupl'r. qz q sequtur forma alic⁹ rei ꝑt illā dici eē illā sic hō dr̄ i telligē p aiaz pfectā illā l' p hītē formā. sic dicim⁹ q hō p se ē ronal: qz p id qđ ē de eēn⁹ sua p aiaz rō nalē. p se eni fz phz. v. meth. significat qđ ē p ēnti az rei. Si igit pcideret illud q̄ fili⁹ formalr sapiēs ē h ē sapia ēntialr q̄ neq; genita neq; igenita ē: ⁊ sic p eā ⁊ ea sapiēs dr̄: ſz nullo⁹ ab ea: qz ēntia nō ge nerat. Si aūt pcideret hīs illā formā q̄ ē ipsa hy postasis filij q̄ ēt sapia genita dr̄: sic p sapiaz geni tā vel p se sapiēs dr̄ siue sapia genita vel ipso. Ad p⁹ igit dō q sapia fz q supponit ēntiaz ñ ꝑt dici igenita vel genita: ſz fm q supponit hyposta sim: sp tñ ēntiā significat sic ēt h nomē ds. ⁊ q̄re h nomē sapia poti⁹ talē suppositionez hīe possit q̄ h nomē ēntia. s. v. di. dictū ē. ⁊ tūc q̄uis sit eadē ēntia q̄ ēp⁹ ⁊ fili⁹: ñ tñ ē eadē hypostasis: ⁊ ita nō seq̄tur q sapia genita pr̄ sapiēs sit: ſz tm̄ filius.

Ad 2⁹ dō q i illis q̄ dñr p se ē aliqd de ēntia rei accipe qđ ē p⁹ illi⁹ qđ p se p̄dicat: sic rōale dō ho mie. nec oz q ipsū suppositū de q̄ p se aliqd dr̄ sit p⁹ illi⁹ nisi sic hñs vel sic opans. vt qñ aliq; opa tio dr̄ eē p se alic⁹: ita ēt ñ oz q ipsa hypostasis fi lij sit p⁹ suiipsi⁹ ſz vt id qđ ē ēntia ei⁹: vel de ēn tia sit p⁹ formale hui⁹ qđ ē sapiētē eē: ⁊ h cōpe tit filio: qz p ēntiā suā quā cōez cū pr̄e hz sapiēs ē: ⁊ ió p se sapiēs dr̄. Et p h pz solo ad ſz⁹. Et 4⁹ pcedim⁹. Ad id qđ vlteri⁹ q̄rit dō q fili⁹ ē sapi ens sapia igenita: si ablatiu⁹ ꝓueniat i bitudie p⁹ cipij q̄si efficiētis nō aūt si ꝓueniat i bitudine p⁹nci pij q̄si formalis: imo sic sapia ēntiali sapiēs ē vel seipso. Quidā dicūt multipli. tc̄.] Jā pz ratio istarū oppositionū: qz p⁹mi accipiebāt hāc ꝓposi tionē p fm q cōiter designat bitudinē cuiuscunq; p⁹ncipij. Alij vo accipiebāt fm q. q. pcludit ꝓtra hāc ꝓpositionē a vel ab q̄ designat bitudinē p⁹n cipij efficiētis. vñ fm h h ꝓpositio p ōsignat bitu dinē i dinis. q. formē: ⁊ sic simplr ꝓcedebāt q fili us p se sapiēs ē. Nature inq̄t cui ꝑdicis tc̄.] Jn vbis istis hyl. oñdere intēdit q fili⁹ nō agit a se ſz agit p se ex duab⁹ aucūtibus quarū vna habet Jo. xiij. pater i me manēs ipse fa. o. ex quo pcludit q nō a se agit ſz a patre i ipso manēte. Alia ē Jo. 8. q̄ placita sūt ei facio sp. ex qua cōcludit q ip̄emet agit p seipsū. vñ subdit. Jnfirm⁹ sit nō a se agen do tc̄. Ji. cū h qđ a se ipse nō agit. seq̄ret q eēt ifir mus. Nisi a deo ipse a. Ji. nisi h a deo patre hīet: vt ipse ageret sic hypostasis p se subsistēs ⁊ per se opans. Post h q̄ri solet tc̄.] eadē rōne sapia genita ⁊ sapia igenita qua de⁹ genit⁹ ⁊ de⁹ igenit⁹ sunt vnus deus: qz ꝑpter cōitatem forme significate. i. deitatis ⁊ sapie dr̄ vnus deus ⁊ vna sapiētia. ſz, p pter distinctionē hypostasiū subsistētiū in deitate ⁊ sapia dr̄ sapia genita. Et si cut i trinitate tc̄.] hu ius rō ē: qz pſonale nō ponit i numerū cū ēntiali qz pſona nō realiter ab ēntia distinguitur sicut i fra patebit.

Utrū ꝓprietates pſonarū sint ipse per sone ⁊ de⁹ idest diuina ēntia. Di. xxiij.

Est supradicta interius cōsiderari atqz subtiliter inqri oz vtruz, ꝓprie tates pſonarū qbus ipse pſone deꝰ terminant sint ipse pſone ⁊ sint deus. i. dina ēntia. an ita sint in pſonis vt nō sint perso ne ac per hoc in diuina essentia. Dō enim in pſonis sint, ꝓprietates nemo inficiari au det cū apte clamet auctas q̄ in pſonis est, p prietas ⁊ i ēntia vnitas. Supr' q̄z multis fā ctoꝝ testimonijs astruxim⁹ pſonas, ꝓpietati b⁹ distingui atqz designari. Jpsaq;z, ꝓpietatez res. ſ., ꝓprijs expressimus vocabulis.

Qō ꝓprietates sint persone.

Ām gr̄ ꝑpetates ipse ab eīno fuerint qbus ipse psone determinātur ⁊ differūt: quō eēnt si i eis ñ eēnt: ⁊ quō in eis eēnt ⁊ ipse psone nō essent qn ibi esset multiplicitas. Quo circa sicut ꝓprietates esse in pso-nis ita ⁊ eas eē psonas ꝓfitemur sicut supra auctoritate Hiero. vt non pigeat reuocare ad mētem ꝓtestati sumus in expositione fi dei ita d. cētis. Sabellij hereſim declinātes tres psonas exp̄ssas sub ꝓprietate distigui mus. Nō enim noīa tm̄mō sed etiam noiuz ꝓprietates. i. psonas: vel vt greci exp̄imūt hypostases: h̄ est subsistētias ꝓfitemur. Ecce apte dicit psonas ꝓprietatibus distingui ⁊ ipsas ꝓprietates eē psonas cuius hic verba pstringimus qz supra latius posuimus Cūqz de simplicitate deitatis supra dissere remus auctoritatib⁹ sāctoꝝ. s. Augu. Hyl. Isido. necnō ⁊ Boetij: euidenter mōstrauimus deū h̄ eē omnino qō in se bz excepto ꝙ pater bz filiū nec est filius: ⁊ filius bz patrem nec est pater: ⁊ sic eē in nā trīū vt q bz ⁊ h̄ sit qō bz: ⁊ totum qō ibi est vnū eē: vnā vītā eē: que modo nō iteramus ne fastidiuz lectori igeramus. Si ergo ꝓprietates ibi sīt singula earū ē id in quo ē: ⁊ vnū eadēqz vita singule sūt: fatemur ergo ⁊ ꝓprietates eē i trib⁹ psōis: ⁊ ꝑpal eē psōas atqz dinā eēntiā

Auctoritate astruit ꝙ ꝓprietas sit natura

Quod enim ꝓprietas ēt nā diuina sit oñdit Hyl. ita dicēs natiuitatez filij eē nām. vñ ipse in. vij. li. de tri. ait. Utriusqz nā nō differt vnum sūt p̄ ⁊ filius: bz igit̄ h̄ sacri natiuitas vt cōplectat̄ in se ⁊ nomē ⁊ nāz ⁊ ptātez: qz natiuitas nō pōt nō eē ea nā vnde nascat̄ filius. Idē in. vj. Natiuitas ꝓprietas ē vītas ē. Idē in. vij. dic. Qō nāe natitas sit i tellīgēda eē in nā dei. Supra ēt dicit qz pro p̄iū p̄is ē ꝙ semp p̄ ē: ⁊ ꝓpriū filij ꝙ semp filius ē: significās ꝙ ꝓprietas p̄is est p̄: ⁊ ꝓ prietas filii ē filius. his alijsqz pluribus auctoritatibus apte significari videt̄ ꝙ ꝓprietas filij filius sit: sic ⁊ deus ita ⁊ ꝓprietas patris ⁊ ꝓprietas spiritus sancti.

Quidam negant ꝓprietates esse personas ⁊ diuinam naturam ⁊ quare:

Oc aūt aliq negant dicentes qdem ꝙ ꝓprietates in psonis eē bz nō esse personas ipsas: qz ita dicūt eē in psonis vel essentia diuina vt nō sit interius sicut ea que sūt: que sm subam de deo dicunt vt bonitas iustitia: sed extrinsecus affixa sūt atqz ita eē rōnibus ꝓbare cōtendūt. Si. n. inqunt ꝓprietates psone sūt nō eis personis determinantur. Cōtra qō dicimus qz ēt seipsis persone differūt sicut supra Hiero. loquēs de p̄e ⁊ filio ⁊. s. s. dic. Suba vnū sūt bz psonis ac nominibus distinguunt. Sz iterū addunt si ꝙ ꝓprietates ipse dina eēntia st cū eēn̄ nō differant tres psone nec ꝓprietatibus differunt. Quō. n. pater differt a filio eo ꝙ diuina eēntia est cum in essentia vnum sint.

Rñsio ad premissa auctoritate nitēs.

Ozū doctris nouis ⁊ hūanis cōmentis vbo Hyl. rñdeo. Immēsū ē qō exigitur ⁊ icōprehēsibile. Extra signtiā sermonis est extra sēsus intētionē nō enūciat̄ nō attingit̄ ñ tenet̄ vboꝝ signtiā rei ip̄ius nā ꝓsumit. Sē sus ꝓtēplationē imꝑspicabile lumē obcecat itelligētie capacitatē qō nllo fine cōtinet̄ excedit mihi ergo i sēsu labes ē i itelligētia studoz. In simone vo ñ iā ifirmitatē bz silētiū ꝓfitebor piculosū nimis ē de reb⁹ tātis ac taz recōditis aliqd vltra pscriptū celeste, pferre vt vltra p̄finitionē dei sīmo de deo sit foꝛ⁹ fi dei certa ē: ñ ergo aliqd addēdū ē bz modus ꝓstituēdus audacie qcqd vtra q̄rit̄ nō itellīt

Quō ip̄robi bētici ist̄āt alia addētes.

Eterū bētiꝝ ip̄robitas istictu diabolice fraudulētie excitata fidū qescit bz in tāta rez qōne addit. si p̄nitas ⁊ filiatō i dō sit e i dīa eēn̄ s̄t: eadē igit̄ res sibi p̄ ē ⁊ fil⁹. Nā i q̄ p̄nitas ē p̄ ē ⁊ i q̄ filiatō ē filiꝰ ē: si igitur vna eadēqz res bz i se p̄nitatē ⁊ filiationez ipsa ⁊ gn̄at ⁊ gn̄at qō dicētes i sabellianam hēsiz ptrahunt extēdētes p̄ez i filiū cū ipsū sibi filiū ipsū ꝓponāt ⁊ p̄ez. si vo negauerit i vna dei eēn̄ p̄nitatē eē ⁊ filiationē quō gr̄ dicūt eē ⁊ deū. Hīc atqz alijs arguñtoꝝ aculeis vtunt i sue opinionis assertionez vt foꝛ mā veritatis dissecent.

Rñsio ꝫ hāc eoꝝ opionē vbi tradit ꝙ ꝑpetates nō penitus ita dicunt esse in dei essentia sicut in hypostasibus

Voꝝ audacie resistētes atqz ignorantie ꝓuidētes audebim⁹ aliqd sup h̄ loq. p̄nitas ⁊ filiatio nō ita eē oino dicunt in dina eēntia sicut in ipsis hypostasibus in qb⁹ ita sūt ꝙ eas determinat vt ait Joā. Damasce.

Caracteristica idiomata sūt. i. dētinatie, ꝑpetates hypostaseos ⁊ ñnāe. eteni hypostasiz dētinat ⁊ nō nām. Jōqz bz p̄nitas ⁊ filiatio sint dina eēn̄ cū eā ñ dētinet non iō ꝑt dici ꝙ dina eēntia ⁊ genet ⁊ genereť: vel ꝙ eadē res sit sibi p̄ ⁊ filius. Ita. n. ꝑpetates deti nāt psonam vt hac ꝓprietate hypostasis sit gnāns ⁊ illa alia hypostasis sit genita: ⁊ ita idē nō generat ⁊ generat bz alter alterū.

Querit quō ꝓprietates possint eē in natura nec eaz determinent.

Ed forte q̄res cū bee ꝓprietates nō possint eē i psonis gn eas detinet quo i eēn̄ dina eē possint ita vt nō eā detinēt. Rñ deo tibi ⁊ h̄ cū Hyl. Ego nescio nō regro ⁊ cōsolabor me: tñ archāgeli nesciūt angeli ñ audierūt secula ñ tenet ꝓpha ñ sēsit aplis ñ iterrogauit filiꝰ ip̄e nō edidit. Cesset gr̄ doloz q̄relarū: nō putet bō sua itelligētia gnātionis sacr̄m posse ꝑseq absolute tñ itelligē dus ē p̄ ⁊ filius ⁊. s. s. Stat i h̄ fine itelligentia vboꝝ ē filiꝰ a p̄e q ē vnigenit⁹ ab ingeni to ꝓgenies a parēte viuus a viuo ñ nā dei tatis alia ⁊ alia: qz ambo vnū h̄ credēdo in cipe pcurre plīste: ⁊ si ñ pueturū sciaz tñ gtu labor, pfecturū. Qui. n. pie infinita plegt ⁊ si ñ ꝓtigat aliqñ tñ, pficiet, pdeūdo. Sz ne te i seras i illō secretū ⁊ archanū iopinabil̄ nati tat̄ ne te imergas sūmaz itelligētie cōprehē dē plumēs: bz itellige icōprehēsibilia eē bis alijsqz multi euidēter oñdit nob nnllatenus licē maiestatē pscrutari. ius ponē ptāti modū circūscribere infinito.

Quib⁹ auctib⁹ opinionez suā. s. ꝙ ꝓprietas p̄is vel filij nō sit deus muniant.

Erūtñ nōdū desistūt ipatiēte spū agitati: sꝯopionē suā ⁊ scōꝝ auctib⁹ munire conant qbus oñdē volūt ꝓprietatē q̄ p̄ ē pat ⁊ ꝑpetatē q̄ filius ē filius ñ eē deū ad h̄ idu cētes vba Aug. sup illū locū ps. ⁊ ñ est suba ita dicentis. Deus est q̄dā sba. Añ etiā in fide catholica sic edificamur vt dicam⁹ p̄ez ⁊ filiū ⁊. s. s. vnius esse s̄be qd est vnius sube qcqd est p̄ ꝙ ds est h̄ est filius h̄. s. s. Cū aūt p̄ est nō illud est qō est. p̄. n. nō ad se bz ad filiuz dr̄. ad se aūt dr̄ deus. Eo ergo ꝙ vel quo deus est suba est: ⁊ qz eiusdez sbe est filius ꝓcul dubio ⁊ filius est deus. At vo qō p̄ est qz nō sube est bz referť ad filiū: non sic dicimus filiū p̄ez esse sic dicimus filiuz de um esse. Ex his verbis significari dicūt ꝙ ꝓprietas patris vel ꝓprietas filij nō sit deus vel essentia diuina. Cuz enim dicit eo ꝙ deus est substātia est: sed ꝙ pater est substātie non est apte inquiunt: ostendit id eē substātiam quo deus est: id vero qō pater est nec esse substantiam. Itez cum ait non illud est pater qō est: ostēdit eum nō esse patrem eo ꝙ substātia est. Non enim simpliciter dixit pater nō est illud qō est: sed ait cuz pater est nō illud est qō est: significās quo pater est: nō esse illud quo est idest essentiam. Hec illi ita exponētes sua cōmenta simplicibus ⁊ incautis vera faciūt videri. nos autez aliter ista intelligēda fore dicimus. dicens enim eo qō deus est substātia est: sed qō pater est substātia nō est. hoc intelligi voluit qz esse tia deus est ⁊ deitate substātia est. eo enim bstātia est quo deus est ⁊ econuerso: cuius ea est deitas que substātia: ⁊ substātia que deitas: sed qō pater est nō est substātie idest nō quo pater est eo substantia est: qz ꝓprietate generationis pater est quo substātia nō est. Ipsam tñ ꝓprietatem substātiam esse non negauit. Ita etiam illud intelligendū est ꝙ ait: cum pater est nō illud est qō est: idest nō illo pater est qō vel quo ipse est idest essentia sed notione.

Alijs ēt vbis aug. initunt vt asserant qō dicūt. s. ꝓprietates psonarū nō esse subam.

Tem illis verbis Aug. vehemēter insistūt supius positis. s. verbum sm ꝙ sapiētia est ⁊ essentia: hoc est quod pater sm ꝙ est verbum nō hoc est qō pater. Si inqunt verbum nō est hoc qō pater sm ꝙ verbuz est: id ergo qō verbū est nō est illud qō pater est. ꝓprietas igit̄ qua verbum est nō est id qō pater est: non est ergo essentia diuina. Ad qō dicimus qz bz sm ꝙ verbum non sit hoc qō pater est ea tñ ꝓprietas qua verbū est. i. qō pater est. i. diuina essentia sed nō est hypostasis patris. Di.xxxiij.

Ost supadicta.] Post q̄ detinauit magr̄ ō eēntia ⁊ personis ⁊ ꝑpetatib⁹. h̄ detinat cōparatiōes eoꝝ ad inuicez. ⁊ vidit i partes. d. i ꝓria oñdit q̄lit̄ ꝑpetates cōparentur ad eēntiā ⁊ persōaz. i scda q̄lit̄ persōe ad eēntiam cōparent. xxx. di. ibi Predictis ār addēdū.] p ma i. d. ip̄ia oñdit vītatē. i scda excludit errorez ibi Hoc ār aliq ne.] ꝓpria i. d. i ꝓpia mouet qōnē. in scda dē eā: ibi Qō. n. i persōis.] ⁊ circa h̄ tria facit. p⁹ oñdit ꝑpetates eē i personis: qō tñ in q̄stione

positū nō fuit.2°oñdit ꝑtates eē ꝑsonas.ibi Superi° ꝯꝫ ꝛc.Jꝫ°oñdit ꝑtates eē dīna eēntiā ibi Cū ꝯꝫ ō simpli. Jvtrūꝫ oñdit oup° rōe ꝛ aucte:ꝛ vtraꝫ rō sumit ex dīna simplicitate q̄ ñ cōpatiē nec q̄ ē i deo sit aliō ab ipso:ꝛ sic ꝑtas q̄ ē i ꝑsona nō ē aliō ab ea:nec q̄ hñs sit aliō ab hito:ꝛ sic ꝑbat q̄ eēntia l'ōs ñ ē aliō a ꝑtate quā hꝫ. Hoc āt ali qui. Jh excludit erro2ē.ꝛ circa h.d.f. p' ponit flaꝫ pōnē.2°ponit rōnes pōnis ꝛ soluit eas.ibi Si.n.i quiūt ꝛc. Jꝛ circa h.d.f.p'iducit ꝑbones q̄ ſūt ꝛc cepte p rōnē.2°iducit ꝑbationes acceptas ex auē tib' ibi Uerūtn ñ deſiſtūt.circa p'ma fac. p'iducit rōnē q̄ ꝑtates exñtes ꝑbāt i ꝑsonis ñ eē ꝑsonas.2°iducit aliā rōnē q̄ ꝑbat q̄ ꝑtas ñ ē eēntia. ibi.Sz itē addūt. Jꝫ°ponit rōnē q̄ ꝑbāt ꝑtatē nō eē i eēntia ibi Ceterū hēticoꝝ ip2obi. Jꝛ h oidit in tref.i p°ponit ꝑbōnē illoꝝ.2°ponit rōnē ibi Quorū audatie.3°iducit qōnē ꝓ rñſionē ꝛ excludit eā ibi Sed forte queres ꝛc.]

b Jc q̄runt.5.p'vtrū ꝑtates ſint dīna eēn° 2°vtrū ſint ipſe ꝑsone.3°vtrū ſint i ꝑsonis ꝛ i eēntia.4°vtrū de ꝑtatib' poſſint p̄dicari adiectiua eēntialia ꝛ ꝑsonalia.q̄nto vtrū de notōib' ſine pctō ꝓzie oppōnes eē poſſint.

a D p'igit ſic ꝓcedit:vī q̄ rlones ipſe nō ſint eēntia dīna.aut.n.q̄ relatiue i deo oñr ſ'relatia fꝛ'eē:aut tm̄ fꝛ dīci:ſꝫ ñ tm̄ fꝛ dīci:q2 ſic incideret hēſis ſabellij vt.ſ.i no.Hyl.bitū ē:ḡ ſūt rl'a fm eē.Sꝫ taliū rl'o fm ꝑbm eē ē ad aliud ſe hze:ḡ cū eēntie dīne eē ñ ſit ad aliud ſe hze:ſꝫ ſit eē absolutū.vī q̄ ñ ſit idē cū rlone q̄ fꝛ eē ad aliud ē. P q̄cūq; ſūt idē fꝛ rē i quocūq; ē vnū ꝛ alterū;nec ꝑt iſtātia ferr':ſꝫ ñ i quocūq; ē eēntia dīna ē ꝑnitas.q2 eēntia dīna ē i filio i q̄ ꝑnitas ñ ē:ḡ eēntia dīna ñ ē idē qō ꝑnitas:ꝛ eadē rōne:nec idem qō alia ꝑtas. Si dī.q̄ ē idē re:ſꝫ differt rōne. Cōtra aut iſta rō ē aliq̄d i re aut nih. Si nihil cū ñ ſit diſtinctio niſi fꝛ rlones:tūc diſtinctio ꝑsonarū ñ erit fm rē ſꝫ ſcōz rōnē tm̄ vel itellectū. Si aūt ſit aliq̄d i re:ꝓſtat q̄ q̄cq̄d ē realiter in deo ōs vl' eēntia dīna hꝫ illud:ſꝫ i ōo ē idē hñs ꝛ qō hꝫ: vt i lra oř:ḡ eēntia dīna ē rō ꝑnitatis ſic ē ipſa res q̄ eſt ꝑnitas:ḡ ñ ſolū ſūt idē re:ſꝫ ēt rōne ſi re idem ponant. Itē ſi ſūt idē re ſꝫ differūt rōne ſolū: ḡ ꝑtas vel rl'o nō addit ſupra eēntiā niſi rōnē q̄da:ſꝫ ſilr rlones q̄ dīnr ex tpe ponūt circa eēntiā dīnam aliq̄s hītudines fm rōnē:ḡ vī q̄ nō magis ſt i deo iſte rlones q̄b' diſtiguunt ꝑsone q̄ iſte q̄ dīnr ō deo ex tpe:ſꝫ iſte ſūt tm̄ aſſiſtētes ꝛ nō iherētes:al' nō poſſēt aducnire ſine aliq̄ mutatione ipſi' dei: ḡ vī q̄ iſte rlones q̄ diſtinguūt ꝑsonas ſint ēt aſſiſtētes ꝛ nō eēntia dīna. Itē ſic ē alia rō ꝑnitatis ꝛ eēntie:ita ē alia rō eēntie ꝛ bonitatis dīne.Si ḡ ꝓp h dic Aug.q̄ ōs alio ē pī alio ōs.eadē rōne deberꝫ dicē q̄ alio ē ōs alio bon':h aūt nō dic imo ꝓtū asſerit:ḡ vī q̄ cū dic q̄ alio ē pī alio ē ōs:nō itelligat diſtinguē fm rōnē tm̄ ſꝫ ēt fm rē:ꝛ ita vī q̄ ꝑnitas q̄ pī ē ñ ſit eēntia dīna q̄ ōs ē. Cōtra nih ē adozādū ad oz̄onē latrie niſi ōs:ſꝫ ꝑtates ꝓsonarū ſū: adozāde vt cātat i ꝓfatione: vt i ꝓsonis ꝓprietas ꝛc.ḡ vī q̄ ēt ipſe ꝑtates ſūt aliquid i re: aut nihil.ſi nihil cū persone nō diſtinguant niſi ꝓprietatib' :tūc persone diſtinguunt ad iuicē n fm rē q̄ ē hēſis ſabellij. Si aūt ſūt aliq̄d i re:illō aliq̄d q̄ ſūt:aut ē dīna eēntia:aut aliq̄d aliud.ſi aliq̄d aliud illud ē i persona i q̄ ē,ꝑtas:ſꝫ i ꝓsona ēt ē eēntia:ḡ i persona ē aliud ꝛ aliud: ḡ ē cōpoſita: ſꝫ nullū cōpoſitū ē de' vt.ſ. ,ꝑbatū ē:ḡ ꝓsona dīna ñ ē ōs:ꝛ ita pī ñ ē ōs:nec illi' ē ōs q̄ excedit ēt erro2ē arrīj:ḡ oꝫ q̄ ꝑtates ſint eēntia dīna.

Rñ.dō q̄ ſimplr ꝓfitēdū ē ꝑtates eē dīnā eēntiā erro2.n.iſte q̄ i lrīs tāgit dz ꝓzetani fuiſſe:quem postmodū i remēli ꝓcilio retractauit. Cū.n. vt.ſ. dictū ē i rl'one ſint duo.ſ.rl'onis respect' q̄ ad alterū refert:i q̄ ꝓſiſtit rl'onis rō:ꝛ ītm ipſū eē rlōis q̄ hꝫ ſcōz q̄ i aliq̄ re fundaf vel q̄titate vl' eēntia vel aliq̄ hi' ꝓſideraueratrlones dīnas ſcōz reſpe cūi i q̄ rlōnis rō ꝓſiſtit:ex q̄ nō hꝫ q̄ aliquā rē inherētē iponat.vñ ēt iueniunt alique rlones nihil realit i re ponētes vt.ſ.dictū ē.ꝛ pp h dixit eas aſſiſtētes vel exteri' affixas.ille.n. ꝑe rlōes dīnr exteri' affixe ꝛ aſſiſtētes:q̄ cū ꝑpe nō hēant fūdamētū in re:tm̄modo ex hitudine alteri' ad rē de qua dīnr aduenitūr:ſic dextrū i colūna q̄ dī de ipſa:p h q̄ hō eā ad ſiniſtrā hꝫ:ꝛ hi' ēt ſūt rlones q̄bus de' ad creaturas refert:ſꝫ rlones diſtinguētes personas nō ꝑnt eē hi' cū fūdent ſup aliq̄d q̄ vere i re ē.ſ.i cōiocatione nāe:ꝛ ió ſūt reales rlones habētes eē fūdatū ina rei.Sꝫ h ē nā dīne ſimplicitatiſ vt i ipſa nō niſi vnū eē poſſit eē nec i ea differat eē ꝛ q̄ ē ꝛ quo ē:iſtud ḡ eēntie ꝑnitatis nō pōt eſſe aliud eē q̄ eē eēntie:ꝛ cū eē eēntie ſit ipſa eēntia ꝛ eē ꝑnitatis ſit ipſa ꝑnitas:relinq̄tur de neceſſitate q̄ ipſa ꝑnitas ſcōz rē ē ipſa eēntia. vñ nō facit cōponez cū ea.Sꝫ q2 manet ibi ver' reſpect' ptiēs ad nām rlōnis q̄ nō ptinet ad rōnē eēntie: ex illo reſpectu rl'o ꝑt diſtinguē q̄uis eēntia nō diſtinguaf de cui' itellectu nō ē iſte reſpect' oppōnē habēs:ꝛ per ꝑns diſtinctionē cauſas. Et ita dō q̄ ꝓprietates ꝛ eēntia ſūt idē re:ſꝫ differūt rōe. Jn alis aūt realib' rlōnibus i creaturis exñtibus ē aliud eē rlōnis ꝛ ſube q̄ refert:ꝛ ió oñr inesſe ꝛ ſcōz q̄ inſūt cōpōnē faciūt accñtis ad ſubm q̄ nō cōuenit i dīnis rlōnibus vt dictū ē. Ad p'm igitur dō:q̄ relationes iſte nature nō ſūt tm̄ ſcōum dici ad aliq̄d ſꝫ ēt ſcōz eē.Sꝫ ſciēdū q̄ eē dī duplicit Uno mō dř eē ipſa q̄ddītas vel nā rei:ſic dicit q̄ diffinitio ē oꝛo ſignificās q̄d ē eē. Diffinitio.n. q̄d ditatē rei ſignificat. Alio modo dicit eē ipſe actus eēntie:ſic viuere qō eſt eē viuētibus ē aīe act' nō act' ſecūdus q̄ eſt operatio:ſꝫ actus ꝑmus. Tertio modo dicit eē qō ſignificat veritatē cōpōnis i ꝓpōnibus ſcōm q̄ eſt dicit copula:ꝛ ſcōm h ē i itellectu cōponēte ꝛ diuidēte q̄ ad ſui cōplemētū:ſꝫ fundaf in eē rei qō eſt actus eēntie :ſicut ſuꝑ de veritate dictū eſt. Dico igit q̄ cuꝫ dicit ad aliquid ſūt quoꝛ eē ꝛc.intelligit de eē qō eſt q̄ddītas rei que diffinitione ſignificat:q2 ipſa nā relatiōis per quā ꝓſtituit in tali genere ē ad aliud referri. ꝛ nō itelligit de eē qō eſt act' eēntie.h.n.eē hꝫ rlō ex hūs que cauſāt ipſā in ſubo ſcōm q̄ eē nō refert ad aliud ſed ad ſubm:ſic ꝛ qōliber accñs . Et ſic dico q̄ nō oꝫ q̄ eē eēntie diuine ſit ſe ad aliud habere: quia illud eſſe in quo paternitas ꝛ eſſentia

vniunt ſignificat vt eē qō ē act' eēntie.nō aūt vniunt i eē qō ſignificat diffinitio rei:q2 alia ē rō pīnitatis q̄ ad aliud refert:ꝛ alia rō eēn'. Ad 2'm dō q̄ ſi aliq̄ duo ſint idē fm id qō idē ſūt i quocūq; ē vnū ꝛ alterū.ꝑnitas aūt ꝛ eēntia dīna ſūt idē fm eē:ꝛ ió ſic i filio ē eē eēntie:ita ꝛ i filio ē eē pīnitatis q2 i dīnis ñ ē niſi vnū eē:ſꝫ pīnitas hꝫ aliq̄d i q̄ nō vtunt cū eēntia.ſ.rōnē pīnitatis q̄ ē alia a rōe eēntie.vñ fꝛ illā rōnē reſpect' p̄t eē i pr'e ꝛ ñ in filio.ſ. diſting ē ꝑez a filio.vñ i ꝓceſſu icidit fallatia accñtis.nec oz i hīs aliq̄d ſile inq̄ri:q2 i nulla re creata iuenit aliq̄d ſile dīne ſimplicitati:vt hñs ſit id qō hz.oia.n.ſilia q̄ poſſēt iduci vel de pūctis:vel de dzīs exñtib' i genē plus hñt de diſſilitudie q̄ de ſilitudine:ꝛ ió magis abducūt a vītate q̄ i verū itellectū iducūt.ſic.n. dic Boe.li.de de tri.i his q̄ ſine mā ſūt:oꝫ ñ ad imaginationē deduci:qa h plīmū officit i dīnis. Ad 3'm dō:q̄ illa rñſio bona ē.Sciēduz ē aūt q̄ rō ſumit dup'. Q̄nq̄.n.rō dī id qō ē i rōcināte.ſ.ipſe act' rōnis vel pō q̄ eſt rō. Q̄nq̄.n.rō ē nomē itētionis ſiue fm q̄ ſignificat diffinitionē rei,put rō ē diffinitio.ſiue,put rō dř argumētatio. Dico igit q̄ cū dř q̄ ē alia rō pīnitatis ꝛ eēntie i dīnis:nō accipit rō fm q̄ ē i rōcinātē tm̄:ſꝫ fm q̄ ē nomē itētionis:ꝛ ſignificat diffinitionē rei.q̄uis.n.i dīnis ñ poſſit eē diffinitio: nec gen' nec dzia nec cōpō:tm̄ ſi itelligaf ibi aliq̄d diffiniri alia erit diffinitio pīnitatis ꝛ alia diffinitio eēntie.Jn oib' aūt itētionib' h cōiter verū eſt: q̄ itētiones ipſe nō ſūt i reb' ſꝫ i aia tm̄:ſꝫ hñt aliq̄d ire rñdēs.ſ.nām:c i itellect' hi' intētiones attribuit.ſic itētio generis ñ ē i aſino:ſꝫ nā aialis cui ꝓintellectū h itētio attribuit:ꝛ ita ēt ipſa rō quam dicim' aliā ꝛ aliā i dīnis nō ē i re:ſꝫ i re aliq̄d rñdēs ei i q̄ fūdaf.ſ.vītas illi' rei cui talis itētio attribuit ē.n.i deo.vñ pñt rōnes diuerſe ibi ꝓuenire.ꝛ ió ñ ſeq̄tur q̄ de' ſit rōnes ille:ſꝫ q̄ ſit tm̄ hñs eas.h.n.qō dř q̄ i deo ē idē hñs ꝛ qō hř. itelligit de illis q̄ hñtur p modū rerū:ñ aūt de illis q̄ hñtur p modū itētionū:ſic ñ possum' dicē q̄ deus ſit nomē:q̄uis nomē habeat.ſ.q̄ de' ē bonitas:q̄a bonitatē hz.ſilr ēt pīnitas:q2 pīnitatē hz:ſꝫ ñ ſeq̄tur q̄ ſit rō q̄uis rōnē hēat. Ad 4'm dō:q̄ ille rationes rel'onū q̄ dicunt de deo ex tpe:ñ hñt aliud eē i re dīna i q̄ fūdent ſic hñt iſte rl'ones ꝓsonarū. ꝛ ió ñ ē ſile de vtrūſq;. Ad v'm dō:q̄ ſcia ñ dīdi tur ꝓ ſba;z niſi ex genē ſuo ,put ē q̄litas.vñ dř q̄ h ē ime'a nulla q̄litas ē ſba ſꝫ h ē mediata nulla ſcia ē ſba:ꝛ ſ c ē i oīb' alīs generib'.Sꝫ hic ſupra dicti ē:nulla rō cōis alic' ꝑdicati manet i dīnis niſi rl'onis.ꝛ ió id qō dř ad aliq̄d i dīnis hz aliā rōnē a rōne ſbe.ꝛ aliū modū ꝑdicādi ꝓdiſū ꝓ ſba;z ſꝫ ſcia ꝛ bonitas ꝛ hi' q̄ ſūt i alīs generib' ꝛ dñr de deo ñ hñt rōnē cōis generis p quā dīdunt ꝓ h ſtātiā:imo loco illi' rōnis cōis q̄litatis vel.q̄titatis venit ibi rō ſbe.vñ dř alia rō eē ſcie ꝛ alia ſbe i dīnis:ñ q2 q̄ſi ſit ꝓdiſa ꝓ rōnē ſbe:ſꝫ ſic rō ſpēi ē alia a rōne generiſ inq̄' addit rōnē dřie ſupra rōnē generis.vñ ita i dīnis ē alia rō ſcie ꝛ ſbe:ſicut i creaturis ē alia rō ſcie ꝛ q̄litatis.q̄ñ ē ſimp' aliō ꝛ ió ſic i creaturis dicitur q̄ eodē ē qualis ꝛ ſciens ita i dīnis dř q̄ eodē ē ſuba ꝛ ſcies,ñ tm̄ q̄ eodem ſit ſba ꝛ pī:cū rl'o q̄ p ſe ſbe ꝓdidit fm rōnē generis ꝛ modū ſignificādi i dīnis ſaluef.

D 2'm ſic ꝓcedit:vř q̄ ꝑtates ñ ſint ꝑsone:q̄ a cūq;.n.ſūt idē re multiplicato vno multiplicat reliquū.ſi igit ꝑtates ſūt ꝑsone:ḡ q̄t ſūt ꝑtates tot ſut ꝑsone.ſꝫ ꝑtates ſūt.v.vt.ſ.ōcñ ē:ḡ ꝛ ꝑsone:qō falſū ē. P.de' dř trin' pp trinitatē ꝑsonarū.ſi igit ꝑtates vel notiones ſūt ꝑsone vī ēt q̄ dn' dici debeat pp q̄narū notionū:ꝛ eaō rōne př trin' ꝛ fili' bin'. Itē fm Aug. oē q̄ ad aliq̄d referf ē aliq̄d excepto h q̄ ad alterū dř: ſic denari' ē aliq̄d excepto h qō ꝓciū dř.ſꝫ př referf ad aliū:q2 ad filiū;ḡ ꝓter rl'onē ē ibi aliq̄d iuenire qō rl'oni ſubſtat.h aūt ē hypoſtaſis vel ꝑſona: ergo vř q̄ ꝑtates ñ ſūt ꝑsone. P.nihil vř eē diſtinctiuū ſuiipſi':ſꝫ ꝑtates diſtinguūt ꝑſonaſ vt dic Dam̄ ḡ ꝑtates ñ ſūt ꝑſone. Itē oē ꝓcretuz addit aliq̄d ſupabſtractū:ſic albū ſup albedinem ſꝫ ꝑſone dīne ſignificāt ꝓcretiue:vt př ꝛ fili'. Ꝑtates aūt ſignificāt i abſtracto:ḡ ꝑtates ñ ſūt ꝑſone. Cōtra ſic dic Hyl.nec q̄q̄' ē filī' niſi filī':ſꝫ filī' ſignificat rl'onē:ḡ vī q̄ totū h qō ē filī' ſit rl'o filiationis:ꝛ ſic eēntia ei' ꝛ hypoſtaſis erit rl'o.

P.oīs forma ē ꝑn'ei' cuius ē forma q̄' ad aliq̄d ſui eē.ſi igit pīnitas q̄ formalr př ē pī ſit aliud ab ipſo pře:erit aliq̄d ꝑn' přis ꝛ ꝑus eo qō ē icōueniēs:ḡ pīnitas nō ē aliud a pře:ꝛ eadē rōe nec alia ꝑtas a ꝑſona. Rñ.dō:q̄ circa h ſūt tres opiones. Pozetani.n.dixerūt q̄ ꝑtates ſūt in ꝓsonis vt aſſiſtētes:ꝛ ñ ſūt ipſe ꝑſone.Sꝫ h ñ ꝑt eē q2 aut ,ꝑtas aliq̄d ē i re:ꝛ ſic ſi ñ ē ꝑſona i q̄ eſt oꝫ ibi eē cōpōnē.aut nihil ē i re:ꝛ ſic ñ erit diſtinctio ꝑſonarū fm rē. Et ideo aliꝫ dicūt.ſic dixit Pre poſitiu' q̄ ꝑtates ſūt ipſe ꝑſone ſcōm rē. nec diſtinguunt a ꝑſonis ēt ſcom rōnē nec aliq̄ mō. Un dixit i dīnis tm̄ eē eēntiā ꝛ ꝑſonas : ꝛ ꝑtates negauit.Sꝫ cū dř pīnitas ſumit abſtractū ꝓ ꝓcreto:ſic dicim' rogo benignitatē tuā i.te benignū:ꝛ ſic ēt ꝑtates adozari dř.ꝛ dicebat q̄ ꝑſone cum ſint ſimplicīſſie ſeipſis diſtinguunt.Sꝫ h ēt ñ pōt ſtare pp duo. Primo q2 ſuenim' i vna ꝑſona plēs ꝑtates ꝛ rl'ones ſcōz q̄ ad aliā ꝛ ad aliā ꝑſonaz refertur. Scōo q2 aliq̄d attribuit ꝑtati qō nō attribuit ꝑſone ſic diſtingui. ꝛ ió oꝫ q̄ differāt ſcōm modū ſignificādi ꝑtates a ꝑſona.nec modus ſignificādi diuerſus vītatē hīet ſꝫ vanitatē:niſi eēt alia rō ꝑtatis ꝛ ꝑſone cui rñdet aliq̄d i re vt dictū ē. Et ió dicim' q̄ ꝑtates ꝛ ꝑſone ſūt idē re ſꝫ differūt rōne:ſic ꝛ de ꝑtatibus ꝛ de eēntia dictū ē.Sꝫ h differt q̄ rō ꝑtatis ꝛ eēntie differt ſ ē rō diuerſoꝝ generū:vt dcm̄ ē.ſꝫ rō ꝑtatis ꝛ ꝑſone differt ſic rō abſtracti ꝛ ꝓcreti i eodē genē acceptoꝝ. In ꝓcreto aūt ē duo ꝓſideranti reb' creatis.ſ.cōpōnez ꝛ ꝑfectionez: q2 qō ſignificat ꝓcretiue ſignificat vt p ſe exñs vt hō vel albū.Silr de rōne abſtracti duo ſūt.ſ. ſimplicitas ꝛ iperfectio.q2 qō ſiḡtur i abſtracto liḡtur p modū fo2'c'ñ ē opari vl' i bſiſtē ſe ſꝫ i alio. vñ pz q̄ ſic ēt ē i alīs q̄ de deo oñr:neutr rō ſcōz totū dīnis ꝓpetit ex quo ,ꝑbat li.de cāis.q̄ nih ꝑe de ō dř:q2 nec abſtractū ꝑꝑ ipfectionē:n' ꝓcretū ꝑꝑ ꝓpoſitionē:ſꝫ q̄' ad aliq̄d vtrūq; vere dř:q2 ꝛ ꝓ

o

ereū pp pfcōez ꝛ abstractum pp simplicitatē.

Ad ꝑ^m igr dō:q ꝑetates sūt idē re cū pſonis q^o ad cc̄ fz fz ee pſone nō distinguūt. vñ nō sequi tur q fm multitudinē ꝑetatū sit multitudo pſonarū qz distinctio pſonaꝝ nō ē nisi fm opoz rlam. vñ se cūdū q pt variari oppō relatiua in ꝑetatib^9 sedt distinctio i pſonis: ꝛ h si diligēter ꝑsideret non pot venire ad maioz nūz q^o ternariū. ꝛ ió rlões op posite sūt pſone: ꝛ sūt due pſone sic due rlões: fz rlones q̄ sūt i eadē pſona nō opposite: sūt q̄dez due rlones vl ꝑetates: fz nō due pſone imo vna pſona. Ad 2^m dō:q rlones signāt ꝑ modum formaꝝ vl q̄titatū i dīnis: numer^9 aūt ꝑetatū vel formaꝝ nō ponit simplr nūz i reb^9 ipsis: sed nūs suppositoꝝ sic ſoz. nō dz trin^9 pp h q tres ꝑeta tes habeat: ꝛ ita etiaz pz nō dicitur trinus ꝓpt tres notiones: fz deus dz trinus ꝓpt tres pſonas vl tria suppositā. Ad 3^m dō q ocn̄ Aug. vīta tē hz i dīnis ꝛ i creaturis: fz diuersimode: qz illō qō i creaturis ad aliq̄d dz ſbstare rlōi sic ſbz accidēti: ꝛ ió ē aliud ꝛ aliud: fz illō qō i dīnis ad aliq̄d dz ē ipa rlō: qz i deo nō ē aliō fz rez: fz fz rōnē eēn^9 ꝛ hūs cēntiā q ē pſōa: ꝛ ipsa ꝑetas distigues pſonā. Ad 4^m dō:q ꝑetas significat ꝑ moduz foz^m: ꝛ foz^m ē distiguer. Jō ꝑetates pſonas distin guūt: ꝛ h ē q^o ad modū signādi: q fūdat i ỽa rōe ꝑetat. Jō ex h ñ pt ꝓcludi aliq̄ dīuersitas fm rē.

Ad v^m. dō:q i dīnis abstractū ꝛ cōcretū non differūt fz rē: fz fz rōnē vt ocn̄ ē. vñ ita differt ꝑ prietas a pſona sic ocitas a deo: q ē fz rōnē tm.

D 3^m sic ꝓcedit vī q ꝑetates nō sunt i cēn^o a nec i pſonis: q̄cūq. n. sūt idē fz rē vnū eoz ñ pt ee i alīo: qz ꝓpositiones trālitiue sc̄. vñ fz phm. iiij. phi. nihil ē i seipso nisi p accīs: fz ꝑe tates sūt idē re cū eēn^o ꝛ pſonis: g̃ non sūt i cēntia vl i pſois ℞. oē illō i q̄ ē rlo refert: ꝛ oē qō re fert i dīnis rlone distiguit: cū igr cēntia nō distin guat: vī q i cēn^o nō sit rlo. Jtē cū rlones sint cō sequētes motū vl mutationē aliq̄ i quo ñ pt ee mo tus vl mutatio nec rlo ee poterit: fz i dīnis nullus pt ee mot^9 vl mutatio. g̃ nec rlones sīue i cēn^o seu i dīnis pſois. ℞. oē qō ē i aliquo fz aliquē mo dū i illo ē: fz nullus modoꝝ q̄ aliq̄d i aliq̄ a pbo iij. phi. in ee dz pt ꝓuenire ad h q ꝑetates i pſois sint. g̃ vī q nec ꝑetates sint i cēntia nec i pſonis.

Cōtra i pfatiōe. Jn pſonis adoret ꝓprietas.

℞. qō denotat ab aliq̄ foz^m oz q bēat illā in se: fz pſone denotant a ꝑetatib^9. dī. n. a pīnitate pz. g̃ vī q ꝑetates sint i pſois. Rñ. dō: q ꝑetates sūt i eēn^o ꝛ in pſonis fz diuersimode: qz i eēn^o sūt p idēptitatē rei: ꝛ nō sic i supposito fz diuersimo de fz q aliq̄d dz suppositū alic^9 ꝺupl^r vl nature p quā ꝓstituit sic hūanitas ē i soz. ꝛ h mō ꝑetates pſonales sc̄i pſois: vl sic illō qō aduenit p^9 ee cō stitutū sic albedo ē i soꝛte: ꝛ ita fz ūtellectū ꝑetates ñ pſonales vt inascibilitas ꝛ cōis spiratio sūt i p sonis ñ tñ ita q suppositū sit aliq̄d aliud ab eo qō ineſt fm rē: fz fz rōnē tm̄ ꝓcreū ꝛ abstracti vt ocn̄ ē: ꝛ p h pz rñsio ad ꝑ^m: qz ex h qō rōe distin guūt ꝛ re idē sc̄ ꝑetates cū eēn^o ꝛ pſois: vñ i alīo dī ee. Ad 4^m dō:q i quocūq; ē rlo sic i suppōito illō refert sic i quocūq; ē albedo sic i suppōito illō ē albū. i nā āt dīna vl eēn^o dīna ñ ē ꝑetas rla sicut i suppōito imo p oīmodā rei idēptitatē. vñ rlonō pt pdicari cōcretiue de eēn^o vt dicat eēn^o refertur fz pdicatiōe designate idēptitatē vt dicat eēntia ē rlo: ꝛ ió nō oz q eēntia distiguat. sic ēt i creaturis pīnitas ē i soz. sic i suppoito. vñ soz. pī dī. nō aūt hūanitas ei^9 pī dī ēt q posset dici pīnitas ee nō q dē fz idēptitatē rel sic ē i dīnis: fz fz cōueniētia in vno suppōsito qō ē soz. i quo ē hūanitas ꝛ pīnitas. Ad 3^m dō:q h qō rlo ꝓcedt motū accidit rlōi inq^o nō ē eīna: vñ si aliq̄ rlones eīne sūt tm cōsequūt motū aliquē sic si ponat mūdus eīnus erit designare i celo aliqō coꝛp^9 eqle alti vel duplū vl fz aliā ꝓportionē: ꝛ tm iste rlones nō conse quūt motū aliquē vel mutationē: qz i celo ñ ē mo tus ad q̄titatē: ꝛ sīlr cū relationes q̄bus persōe distiguūt sint ab eterno non oz q motū aliquē cō seq̄tur: fz loco mot^9 aliq̄ cōsequnt cōicationē ꝛ acceptionē nē dīne. Ad 4^m dō q fz Hyl. com paratio terreno ad dīna nulla ē. vñ nullus illo rū modoꝝ quē phs enumerat sufficit ad explicā dū quō i dīnis aliq̄d i aliquo ee dicatur: ꝛ p cipue modus ille quo ꝑetates i eēntia ee dīr: qz nō iue nit i creaturis aliq̄ diuersoꝝ generū in idēptita tē rei cōuenire sic rlo ꝛ suba in dīnis cōuenīūt ra tione cui^9 vnū i alīo ee dz. i. pīnitas i eēntia sicut i preexistēte fz itellectū: fz modus ille quo ꝑeta tes nō pſonales sūt i pſonis hz aliq̄d ille illi mō quo forma ē in mā. i. forma accīntalis in subo: fz modus ille quo ꝑetates personales sūt in perso nis hz aliquid simile cū illo mō quo differētie sūt in spē: vel natura cōis i iferioꝛi: q̄uis in hīs oīb^9 maioꝛ dissimilitudo q̄ similitudo inueniatur.

D q̄rtū sic ꝓceditur: vī q eēntialia adiecti a ua de ꝑetatibus pdicentur. q̄cūq; n. sūt idē fz rē q̄cq̄d de vno dī ꝛ de altero vī dici ali as affirmatio ꝛ negō de eodē verificaretur: qz de quo nō dz affirmatio dz negatio: sed ꝑetates sunt ipse deus vt pbatū ē: g̃ eēntialia adiectia q̄ de diuina eēntia pdicātur ēt de ꝑetatib^9 pdicari debēt ℞. de silib^9 idē ē iudiciū fz q̄dā adiectia eēntia lia de ꝑetatib^9 pdicāt vt imēsus icreat^9 cc̄. g̃ vī q ēt oīa alia. Jtē vī q ēt adiectia notōalia seu per sonalia de ꝑetatib^9 pdicētur qz maioꝛ ē ꝓueniētia p sonaliū adiectiuoꝝ cū ꝑetatib^9 q̄ eēntialiū: fz q̄ dā eēntialia pdicāt de ꝑetatib^9 vt ocn̄ ē g̃ multo magis oīa pſonalia vt dicat pīnitas ē gnans vel inascibilis ꝛ sic de alīs. ℞. fz Boe^9 nll'a ꝓpō ỽioꝛ illa ē i q̄ idē de se pdicat: fz oēs dicūt q i pīe idē ē pīnitas ꝛ gnare. g̃ pt ỽe dici q pīnitas ge neret. Cōtra sicut ꝑetas ē idē re cū pſonis. ita ēt ꝛ eēntia q̄uis vtrūq; rōe differat fz rōe huius idēptitatis nō seq̄tur q notōalia adiectiua pdicē tur de eēntia pp diuersū modū significādi q̄ cāt diuersitatē suppōis. nō. n. dz q eēntia sit gēita. g̃ vī q eādem rōe debeat dici q filiatio sit genita. Rñ dō q sic ocn̄ ē ꝑetas pſona ꝛ eēntia fz rē nō differūt: fz fz rōnē tm̄ ꝛ diuersū modū signifi cādi. vñ distinguēdū ē i adiectis: qz oīa illa q̄ pdi cāt cōditionem rei absolute pdicāt cōit de ꝑeta te pſona ꝛ eēntia: ꝛ hi^9 pcipue sūt adiectia negatia vt increat^9 ꝛ hi^9. q̄cūq; vo exprimūt modū signi

ficandi i quo ista tria distinguunt nō predicātur de eis coiter. tñ i his ēt ē diuersitas. quedā. n. sunt q̄ ipoztāt illū mo^m significādi i ꝓncipali significa to: sic h nomē cōe ipoztat significādo mo^m eēntie: ꝛ sīlr h nomē distictū mo^m p^s. ꝛ h nomē distiguēs mo^m ꝑetatis: ꝛ ió si isto^z pdicatio pmutet vt di cat eēntia distincta vel, ꝑetas cōis vl aliq̄d hi^9 erit falsa. ppō ꝛ ñ solū i ꝓa. q̄dā āt ipoztāt illū modū ñ significādo ipsū: fz dāt eū itelligē ex mō suo signi ficādi: sic illa q̄ significāt ꝑ mo^m act^9: qz act^9 sūt ꝑ positoꝛ. vñ talia ñ ꝑe pñt attribui nisi pſonis q̄ sc̄ suppositā dīne nāe ñ āt ꝑetati vl eēntie q̄ significā tur ꝑ modū foz^m. vñ ñ ꝑe dz q pīnitas gnāt: neq; q pīnitas creat ꝛ sīlr ēt illa q̄ significāt ꝓcretie dāt i telligē modū pſonarū. vñ ꝛ h ñ ē ꝓa: pīnitas ē sa pies vl hi^9. ꝛ sīlr nec h pīnitas ē pī. si eni pī adiectie sumat vt pīnitas ē inascibil. Ad ꝑ^m igit dō: q q̄uis sint idē fz rē tñ fz rōnē differūt: ꝛ ió pōt aliq̄d de vno dici qō de alīo ꝑe ñ dī. Ad 2^m dō: q illa adiectia negatia ñ dāt itelligē aliquē modū determinatū q̄ ptineat ꝑe ad eēntiā vl pſonā: fz dicūt ꝓditiones q̄ pñt ꝓseq̄ q̄dē vtrūq; q^o ad mo^m signi ficādi. Ad 3^m dō q adiectia pſonalia ñ magis cōueīūt cū ꝑetatib^9 q^o eēntialib^9 q^o ad mo^m signi ficādi ꝑ nomē: q̄uis magis ꝓueniāt q^o ad rōnez gnis: qz adiectia pſonalia ꝛ ꝑetates significāt ad aliq̄d: ꝛ ió eadē rōne ñ pñt de ꝑetatib^9 pdicari: q nec eēntialia: tñ de ipsa eēntia dīna magis ꝑe ꝑ dicant eēntialia adiectia q^o pſonalia de ꝑetatibus qz ꝑetas significat vt rō q̄dā p^s. vñ q^o ad modū significādi magis elōgat a pfectiōe suppositi q^o eēntia q̄ dic totū ee suppositi: fz alio^9 significatuz fz tñ pſonalia adiectia de eēntia oīno pdicari non pñt ꝓpt distinctionē quā significāt que ē opposita mō eēntie. Ad 4^m dō: q gnare significat idē cū pīnitate i re: fz differt i mō significādi: qz gnare si gnificat vt egrediēs a suppōito: ꝛ qz pīnitas ñ si gnificat vt suppositū ñ pt gnāri ꝺ ea pdicari.

D v^m sic ꝓcedit: vī q ꝺ rle oppōnes i notio a nib^9 ñ pñt ee sine pctō: sic. n. dic aug. nec pi culosius alicubi errat q̄ i mā tritatis: sed ꝺ rie oppōnes de notionib^9 ñ pñt ee sine errore ali cui^9: g̃ cuz iste error sit circa mām tritatis vī q sit piculosissim^9. ℞. duoꝝ ꝺictoꝝ oz alterū esse falsū: fz q̄dā dicūt ñ ee ꝑetates. ꝛ q̄dā ee infinitas. ꝛ q̄dā. v. ꝛ q̄dā ee cēntiā: ꝛ q̄dā ñ q̄ ꝺdictione op ponunt. g̃ vī q ex alīa pte iterueniat mēdaciū: fz fz aug. oīum mēdatioꝝ grauissimū ē qō ē circa dī na: g̃ vī q ista ꝺrietas sine pctō ñ possit ee. Si dī. q excusant ꝓpt h q de notionib^9 nih in sacra scriptura hz: ꝛ ita licuit vnicuiq; opinari qō nolu it. Cōtra. aut. n. sacra scriptura dz canō biblie. aut dicta scoꝝ patrū. Si canō biblie sic ꝺ notiōi b^9 ita ēt nec de pſonis ibi fit mētio. g̃ p eādē rōnē licēt negare pſonas vl diuersificari circa nūz pso narū: qō tñ hēticū iudicaret. Si dicta scoꝝ pa trū. ꝺ exp̄sse iueniunt facē mētionē de ꝑetatib^9 sic pz i multis auctib^9 dictis: g̃ vī q oīno excusari ñ possit. Cōtra oē pctm̄ vl ē fidei vl moꝝ: fz ꝺ ista ꝺrietatē n icidit pctm̄ moꝝ: qz h pctm̄ est circa ac tiōes: nec ēt pctm̄ fidei: qz nllus ar. fidei ñ negat: g̃ vī q sit sine pctō. Rñ. dō. q ꝓrarie opinari de aliq̄ pt ee oup^m. vl q ptineat ad religionē fidei. vl q ñ ptineat: ꝛ si q̄dē sit de ñ ptinētib^9 ad fidē qb^9 positis vl remotis nīh icōueniēs fidei sequat nul lū pctm̄ ē nisi forte p accīs. s. pīusquā tiōis in eo q ni mis asserit qō dubiū ē vel mēdaciū vl ianis glie: vl multoꝝ aliozꝝ: qz cāe p accīs sc̄ infinite fz phm ū. ph y. Si āt ē ꝺdictio de hūs q̄ ad fidē ptinent h pt ee dupli: vl qz ē de illʼ q̄ exp̄sse i articul fidei cō tinētur q̄s scire oēs tenent: ꝛ circa talia ꝺdictio ñ ē sine pctō i alīo vl erroꝛis simplicis vl hēsis si pti natia adiūgat. vl ē de illʼ ad que ꝓsequit aliq̄d icō ueniēs ꝛ ꝺtiū fidei: lz i fide exp̄ssū ñ sit nec doctina tū: ꝛ tūc añ ptractionē p quā scit q aliq̄d icōueni ens fidei sequit pt vtrūq; sine pctō opiari: ꝛ maxi me si ptinacia ñ adiūgat. Sz ptractata vītate ꝛ vi so q̄d seq̄tur. Jdē iudiciū ē de hūs ꝛ de illʼ q̄ doctia ta sit i fide qz ad vnū seq̄tur alterū: sic si aliq̄s sim plex ꝛ scripturas ignoꝛās credēt iacob pīem ilsa ac fuisse. ad qō seq̄tur scripturā ee flam qō ē exp̄s se ꝺ fidē. añq̄ seq̄ oñderet ibi posset ei^9 opio sine pctō ee: fz oñso q seq̄tur scripturaz ee falsā: si ad huc i opione ptinacit pſistēt hēticus iudicandus eēt: ita ē ēt de notionib^9 de q̄b^9 nihil ē exp̄sse in fide doctinatū: tñ ex erroꝛe circa notiōes seq̄tur er roꝛ circa pſonas ꝛ circa fidē. sic si ponant rlones eē assistētes tm̄ seq̄tur vl cōpō i deo vl distinctio ñ fm rē fz fz rōnē qō ē sabellianē ipietatis. ꝛ ió po retan^9 q̄ ꝑmo h posuerat ꝑ viso q h seq̄tur retra ctauit. sīlr ēt q̄ ꝑetates negāt ñ oīno ponūt eas nō eē: imo iplicite ponūt eas i pſonis ꝛ eas esse pso nas. Sz si oīno negarent eē hēticū eēt. ꝛ sīlr ptina cit defendē q rlones sc̄ tm̄ assistētes hēticū eēt: ꝛ ió hēticī i lra appellant. ꝛ p h pz rñsio ad ea q̄ obie cta sūt. Supius q̄s. Jh ꝑetates pbat eē pſonas: ꝛ ē rō talis. ꝑetates distiguūt pſonal: fz pſone ab eīno sc̄ distincte: g̃ ꝑetates sūt ab eīno: fz nih est eē nū nisi i deo: g̃ ꝑetates sūt i pſonis: q̄cq̄d āt ē in p sonis ē i pse pſone alias cōpō eēt i persona g̃ ꝛc.

Cūq; de simplicitate. Jh pbat ꝑetates eē eēnti az dīnā: ꝛ ē rō talis. Jn deo idem ē qō hz ꝛ qō hz fz ōs hz, ꝑetates q̄ i deo sūt vt pbatū ē. g̃ ꝑetates ipse sūt ōs vl oīna eēntia. Si. n. inqunt. Jh ēp^9 earū rō q̄ oñdūt, ꝑetates ñ eē pſonas q̄ talis ē. di stiguēs ñ ē distictū fz ꝑetates distinguūt pſonal: g̃ ꝛc. ꝛ ad h rñdet per iterrogationē maioꝛis: qz p^s seipsis distiguunt. Sz idē addūt. Jh ponit sc̄az rōnē eoꝝ per quā pbāt ꝑetatē ñ eē eēntiā. ꝛ ē talʼ Impossibile ē idē eē qō vnit ꝛ distiguit. fz i eēntia vniunt p^s. Jn ꝑetatib^9 distiguunt g̃ ꝛc. hāc nō sol uit fz ad solonē se excusat. ꝓpt difficultatem māe quō tñ rñdēdū sit i ꝓmo articulo dictū ē. Le ter ū hēticoꝝ. Jh ponit ēt iā rōnē p quā pbāt ꝑeta tes nō eē i eēntia ꝛ ē talis. Jn q̄cūq; ē pīnitas illud est pater ꝛ est gnāns: ꝛ in quocūq; est filiatio illud ē fili^9 ꝛ ē genitū. Si g̃ i eēntia est pīnitas ꝛ filiatio tūc eēntia erit pī vl' gnāns: ꝛ fili^9 vel genit^9. fz eēn tia vna ꝛ eadē res ē. g̃ eadē erit res gnāns ꝛ geni ta vel pī ꝛ fili^9. qō ē hēsis sabellī. vt idē sibipsi pī sit. Ad qō respōden dū q sūt i eēntia nō deīnā tes ipsā. ꝛ ió adiectia q̄ ꝓcretie ꝑetates pdicāt de eēntia nō pdicant. Sz forte q̄res. Jh ponit q̄rtā rōnē q̄ ē ꝓtra vltimā responsionē ꝛ ē talis. vbi est

aliq̃ rõnẽ.ſ.rel'onis q̃ nõ eſt de ītellectu eẽn̄:q̃ tñ rl'o re ab ipſa eẽntia nõ differt.vñ nec cõpoz̃ facnec i aliq̃ realr pſonã ab eẽntia diſtiguit ſz pſonã a p̄a. Ad v^m dõ:q tres p^e vniũt i eẽn^a: q̃ oino ſz rẽ idẽ ẽ vnicuiq; illarũ:tñ differt ſz rõnem ab vnaq̃q; put p^a icludit i ſe ītell'z rl'onis:q̃ rl'o q̃uis ꝓpata ad eẽntiaz rõctm̃ differt tñ ab ea ꝓpata ad ſuũ rl'm cui opponit realẽ diſtictionẽ fac.nõ.n.relatio diſtiguit realr niſi ſz oppõez reſpect^ q̃ hz illa aũt oppõ ñ ẽ ad h i q̃ rl'o hz eẽ:ſz ad h ad qõ dz:t iõ rl'o nõ diſtiguit realr ab eẽntia t pſona in q̃ ẽ:ſz a perſona alia ad quã dz.

8 Dz^o ſic ꝓcedit:vz icõueniẽter dici q tres p ſone ſint vni^e eẽntie:qz ſz grãmaticũ obliq̃ tranſitiui ſũt:ſz ꝓſtructio trãſitiua exigit diuerſita rẽ eoz̃ q̃ ꝓueniũt.cũ igr eẽn^a nõ ſit diuerſa a pſõa vz icõueniẽter dici tres pſonas eẽ vni^e eẽntie. Si dz.q genitiui illi cõſtruũtur ut trãſitiue:ſic cũ dz.deo nũ.ſ.ſ.i.q ẽ.ſ.ſ Cõtra ſic̃ tres pſone ſunt vna eſſentia ẽt ſũt vn^a ds.g̃ ſi illa rõ ſufficit ad h vz q ſi milr poſſit dici eſſe tres pſonas vnius dei quod ſ̃ lr̃a negat. Itẽ oĩs ꝓ^a obliq̃ p̄t exponi p aliq̃ p̄poſitionẽ cũ cauſali:ſz h ẽ fſa q tres pſone ſũt ex eadez eẽntia:vl'de eadẽ eẽntia vl'p eadẽ:g̃ vz q h ẽt ſit falſa q tres pſone ſũt vni^e eẽntie. P̃.eadez ẽ rõ rei t vni^e rei vt dic̃ phs.Si igit tres pſone ſ̃t vni^e eẽntie ꝓueniẽter poterit dici q tres pſone ſũt eẽntie q nihil ẽ dictu:g̃ nec p̄^a. Cõtra vt in lr̃a habet ab oĩb^z catholicis cõfeſſũ et deſeſũ ẽ nomẽ hõuſyon:ſz h niĥ aliud ẽ q̃ ẽ vni^e eẽntie vt in lr̃a dz.g̃ tres pſone ſũt vni^e eẽntie. Rñ. dõ:q iſta ſimplr cõcedẽda ẽ tres pſone ſũt vni^e eẽntie:q̃uis.n.q̃ttuor ſint cãe in reb^z creatis:nõ tñ bitudines oĩuz cãrũ i deo iueniũtur.bitudo aũt cãe mãlis ñ ꝓpetit deo nec reſpectu alic^z q̃ i ipſo ẽ.nec reſpectu ei^z q̃ i creaturis ẽ:qz mã iperfcã ẽ t põ: ſed bitudo cãe finalis ẽ q̃dẽ i ꝺo reſpectu creaturaz c^z bonitatẽ finẽ oĩs creature dici^z:nõ aũt reſpectu alic^z q i ipſo ẽ.nõ.n.vna pſona ẽ finis alteri^z:qz ex h ſequer̃ gradus i bonitate.bitudo aũt cãe fozmalis cõpetit ꝺo t reſpectu creature c^z exẽplar eſt t reſpectu ei^z q i ipſo ẽ:tñ iſta bitudo nõ fũdatur ſup aliq̃ rl'onẽ realẽ ſz ſz modũ ſignificãdi:qz alẽ q̃d ſignificat vt fozma ſic̃ eẽntia:t aliq̃d vt ſubſiſtẽs i foz^a ſic̃ pſona.bitudo aũt cãe efficiẽtis cõpetit deo t reſpectu creature t reſpectu ei^z q i ipſo ẽ nõ q̃dẽ eẽ ad pſonã ſz p^a ad pſonã q̃ ab ipſo ẽ.nec tñ iſta bitudo fũdat ſupza acceptionẽ itell's ſz ſupza rl'onẽ q̃ i re ẽ:vt tñ effiuẽs large ſumat:qz i diuinis ñ ẽ aliq̃d factẽs t fcm̃:ſz ẽ ibi ozigo vni^e perſone ab alia:t ita pz q oĩs ꝓſtructõ i diuinis reſpectu oĩoz:vl'ẽ ꝺz bitudinẽ cãe efficiẽtis:vt cũ dz filí^e pzis:l'ꝺz bitudinẽ cãe fozmal':vt cũ dz tres pſone ſũt vni^e eẽn^a.vñ dõ q iſti genitini ꝓſtruũtur i bitudine cãe fozmalis. Ad p^m igr dõ q q̃uis eẽntia t pſõa ſint idẽ re tñ differũt rõe: quia vnũ vt foz^a aliũs ſignificat t tal'diuerſitas ſuffic̃ ad grãmaticũ q̃ modos ſignificãdi p nomẽ ꝓſiderat

Ap 2^m dõ:q nõ ẽ ibi oino ꝓſtructio ꝺz ydẽpiita tẽ ſz ꝺz bitudinẽ fozme vt dictũ ẽ:t qz ꝺo nõ ſignificat vt fozma triũ pſonarũ: iõ nõ p̄t dici q tres pſõe ſint vni^e ꝺi.nõ.n.poſſz itelligi iſta ꝓſtructio niſi poſſeſſiue:t ſimilr pp eadẽ rõnẽ dz q eſt vna eẽntia triũ pſonaz nõ ãt q ſit vn^a ꝺs triũ pſonaz t noĩe dei ipozãt bitudo ꝓncipũ creãtis t gubernãtis. Ad z^m dõ q hec ꝓpones ex.t de. de ſignãt bitudinẽ alic^z qõ ſe hz ad motũ vl'opoz̃ ſic̃ initiũ t nõ ſic tin^m:t iõ deſignãt bitudinẽ cãe effi ciẽtis vl'mãlis:nõ aũt foz^e vl'finis q̃ ſũt potⁱ^z vt finus mot^z:t iõ nullo^z p̄ dici q tres pſõe ſint ex eadẽ eẽntia vl'de eadẽ eẽntia:ſz p̄ dici q ſint i eadẽ eẽntia:qz ꝺ ꝓpõ in p̄t denotare bitudinẽ cauſe formal'ꝓtinẽtis. Ad 4^m dõ:q iſte cõſtructiões q̃ ſt i deſigne fozme eq̃rũt duos genitiuos quorũ vn^s ſignificet ipſã fozmã t ali^s declinationẽ fozme:vt cuz dz colũna mire altitudis :vl'vnũ genitiuũ hñtẽ viz genitiuoz duoz:vt cũ dz vir ſanguinũ.i.vir mlti ſanguis effuſoz:t iõ oz ẽt i ꝓpoſito eẽ duos genitios q̃z vn^s ſignificet ipſã ꝺinã eentiã:t ali^s deſignet ſimplicitatẽ aut vnitatez ei^z vel aliq̃ aliã eẽntie ꝓditionem.vñ poteſt dici ꝓueniẽter tres pſone ſũt vnius eẽntie vel eiuſdẽ eẽntie vl' increate eſſentie: non autem q ſint eſſentie ſimpliciter. Quæſtio.iij.

Eide q̃rit de appzopziatiõe q̃ i lr̃a ponit vi q ſit itẽtio potẽs.vtus ẽt ad potẽtiaz
o ptinet:ſz vt^s appzopãt filio.i.coz.i.x̃pm dei vir.g̃ põ nõ debet appzopziari p̄zi ſz filio. P̃. p̄n^m enũtiatiõis vl' pnũtiatiõis vbi ẽ ipſa ſapia ſz ꝺze vbũ q ẽ fili^z ptinet ad patrẽ q̃ ẽ p̄n^m ei^z.g̃ ſapia debet appzopziari p̄zi potiuſq̃ filio. Itẽ ſic̃ fili^z ꝓcedit p modũ itell's vt vbuz ita ẽt ꝓcedit p modũ nẽ vt fili^z:ſi g̃ ſapia appzopziat filio qz ꝓcedit p modũ itell's.e.r.ꝺz ſibi appzopziari nã qz ꝓcedit p modũ nẽ. P̃.ſz Dyo. bonũ ẽ diffuſiuũ ẽ t ẽ.q. p̄n^m fontale oĩs emanatiõis ẽ ine boĩtat':ſz eẽ fõtale p̄n^m cõuenit p̄zi ergo bõitas ꝺz p̄zi appzopziari. Cõtra ẽ qõ i lr̃a dz. Rñ.dõ:q noĩa pſonaz dñr t de diuinis t ꝺ reb^z creat' ñ q̃dẽ vniuoce ſz p ꝓus t posteri^z.vñ ſz aliũ modũ ẽ p̄nitas t filiatio in creatur' t i diuinis:t iõ appzopziatio p̄ fieri dupl'r.vno^z ꝓsideräꝺo rões noĩuz ſz q̃ de creatur' dñr:t ita appzopziatio ſp ꝺz fieri p ꝓziũ vt mod^s creatur' a creatore excludat.alio^z ꝓsideräꝺo rões noĩuz ſz q̃ i diuinis iueniũt:t ita ꝺz appzopziatio fieri p ſiſtitudinẽ ad ꝓuz vt ſuꝑ.xxxi.di.ocñ ẽ.vtroq; aũt mõ cõueniẽs ẽ iſta appzopziatio. Si.n.ꝓsideret rõnes hoz̃ noĩuz ſz modũ q̃ iueniũt i creatur' iuenit p ꝓziũ fcã:qz apõ nos iuenit ifirmitas i p̄ib^z ꝑ̃t ſenectutẽ.vñ p̄zi celesti põ attribuit.Inuenit ipitia i filijs ꝑ̃t iuuẽtut' mot^z t ꝑ̃t iexpiẽtiã: t iõ filio dei ſapia attribuit:ſz nomẽ ſpũs apõ nos pti nere ſolet ad q̃ dã rigiditatẽ t iſtationẽ l' ipetuoſitatẽ.vñ ꝺz Iſa.ij.ꝺeſcite ab ho.c^e ſpũs i na.ei^z.et iõ.ſ.ſ.bõitas attribuit.t h mod^s tãgit i lr̃a.Si ãt accipiãt rões noĩuz put i ꝺinis ſt̃ ſic ẽt poſſit fieri per aſſiſtationẽ ad ꝑa vt p̄zi q̃ ẽ fõtale p̄n^m totius ꝺinitat' põ aſcribat q̃ i rõe ſua p̄n^m icludit:cſt.n. põ p̄n^m trãſmutatiõis vt l.v. metth.ꝺz:t qz fili^z procedit p modũ itell's q̃ ſapia pſicit attribuit ſibi ſapiẽtia:t qz.ſ.ſ. ꝓcedit p mo^m vo^r c^z obz ẽ bõitas iõ ſibi appzopziat bõitas. Ad p^m igr dõ q vt^s nõ noĩat põz absolute:ſz pfcõez põe.vñ dic̃ phs .i.celi t mũ.q vt^s ẽ vlti^m i re ꝺe põ.ſic g̃ p̄t triplicit vt^s ꝓsiderari:vl' ſz q i põ radicat:t ſic p̄zi põt

t cũ ſpũs x̃pi ineſt ineſt ſpũs dei. Ita cum quod dei e t x̃pi eſt t qõ x̃pi eſt dei eſt non põt quid aliud diuerſũ chriſtus eẽ q̃z deus eſt.deus ergo chriſtus ẽ vnus cum deo ſpirttus.ſm illud.ego t pater vnũ ſumus:in quo docet veritas vnitatez eſſe nature:non ſolitudinez vnionis. Ecce ſi hec verba diligenter attendas inuenis ſpiritũ ſanctũ rez nature dici p̄is t filij:t eũdem dici eẽ nãm dei vbi dicit̃ per nãm dei nã ipſa habitat in nobis ſi p ſpũz ſcũz x̃ps eſt in nobis. Itaq; in trinitate nõ ita diſtinguẽꝺuz eſt iter nãm t rez nãe ſicut in rebus creatis. Quia vt ait Hylarius. Cõparatio terreno^z ad deũ nulla eſt. Et ſiqua cõparationũ exẽpla iterduz afferũt nemo ea eſtimet abſolute in ſe rationis pfectionem ꝓtinere. Nõ enim humano ſenſu de deo loquẽdum eſt.

Qõ ꝓpter res creatas illud dixerit non idem eſt natura t̃c.

Nãm ergo rerũ creatarũ reſpiciens ingt non idem eſt natura qõ nãe res ſubijciẽs exempla de ipſis creaturis. Inde oñdens erroris eẽ ſub menſura creaturarũ metiri creatorẽ:addit t ſm hoc nõ idez eſt deus t qõ dei eſt. Ac ſi diceret. Si ad inſtar creaturarũ de creatore ſẽtis cogeris fateri: qz nõ idẽ eſt deus t qõ dei eſt:qõ dicere impiũ eſt:cũ ſpũs dei deus ſit t dei filius ſit deus. Nõ ergo ſm corporales modos vt in eadẽ ſerie ſubdit accipiẽda ſunt hec que de deo dicunt̃:vbi euacuãs opinionem eoruz qui ita putãt aliũ eſſe deũ t aliud qõ dei eſt aliud nãm dei t aliud rẽ nãe vt eſt in creaturis:apte docet nõ aliud eẽ deũ t que ſua ſũt:ita vt inſint illi ſic dicens. Nõ aũt aliq̃d ei ſimile cũ alicubi erit alibi non erit : qz id qõ eſt illic ꝓtinet vbi fuerit in forma vt non vbiq; ſit qui inſiſtens alicubi ſit. Deus autẽ imenſe vtutis viuẽs poteſtas que nuſq̃ nõ aſſit nec deſit vſq̃ ſe oẽm per ſua edocet. t ſua nõ aliud q̃z ſe eẽ ſignificat vt vbi ſua inſint ipſe eẽ per ſua itelligat:non aũt corpali mõ cũ alicubi ſit:nõ etiã vbiq; ẽe credat cũ per ſua in oĩbus eſſe non deſinat. nõ aliud autẽ ſũt q̃z qõ eſt ipſe que ſua ſũt:t hec ꝓpter nature intelligẽtiem dicta ſũt. His vbis apte ſignificat:ſi tñ intelligis hẽtice qz diuina nã nõ aliud eſt ab his q̃ ſua ſũt ita vt inſint t per illa in oĩbus ẽ ſuis que nõ inſũt. Sua enim ſũt etiã que nõ inſũt.i.oẽs creature: t ſua ſũt que inſũt vt tres pſone que ſunt eiuſdẽ nãe:t eadẽ natura ſicut ſupza Aug. teſtimonio firmauimus dicẽtis tres pſonas eẽ eiuſdẽ eſſentie vel eãdem eẽntiam:ſz nõ ex eadez eẽntia ne aliud intelligat eſſentia aliud pſona. Nec tñ diffitemur diſtinctionem aliquã bñdaz foze ſm intelligẽtie rõnẽ cuz dicit̃ hypoſtaſis t cũ dicit̃ eſſentia: qz ibi ſignificat̃ qõ eſt cõe tribus hic vo non. eſt tñ hypoſtaſis eẽntia t ecõuerſo. Fateamur ergo vnum atq; idẽ eſſe tres pſonas ſm eẽntiam.differẽtes aũt ꝓprietatibus. Vñ Aug. ſuper locum pſalmi prætaxatum ait. Queris quid ſit pater reſpondetur deus. queris quid ſit filius reſpondetur deus. quid ſit pater t filius rñdetur deus.de ſinguli^s interrogatus rñde deuz:de vtroq; interrogatus nõ deos ſz deum rñde nõ ſic in boibus eſt. Tãta enim ibi eſt ſubſtãtie vnitas vt eq̃litatẽ admittat pluralitatẽ nõ admittat. Si ergo tibi dictũ fuerit cuz dicis filiuz eſſe qõ pater eſt: ꝓfecto filius pater eſt. Rñde ſm ſubam tibi dixi hoc eſſe filiũ qõ pater ẽ:nõ ſm id qõ ad aliud dicit̃. Ad ſe enim dicitur deus ad ꝓiez filius dicit̃. Rurſuq; pater ad ſe dicit̃ deus ad filiũ dicit̃ pater. q. pater ad filiũ dicit̃ nõ eſt filius:q dicit̃ filius ad ꝓiez nõ eſt p̄:q dicit̃ pater ad ſe t filius ad ſe:h eſt pater t filius.i.deus.

Vtrũ iſta poſſit dici vnus deus triuz perſonarum:vel tres perſone vnius dei:vt dicitur vna eſſentia triuz perſonarum:t tres pſone vnius eſſentie.

Ic ꝓsideräꝺum eſt cũ deus ſit diuina eẽntia:t ita dicaf vnus deus tres pſone:ſicut vna eẽntia dicit̃ tres pſone. vtrum ita valeat ſane dici vnus deus triũ pſonarũ vel tres pſone vnius dei: ſicut dici t vna eſſentia triũ pſonarum:t tres pſone vnius eſſẽtie. In his locutionibus ſcripture vſu no bis emulãdus videt vbi frequẽter repit̃ ita dictuz vna eſt eẽntia triuz pſonarum t tres ſũt pſone vnius eẽntie. Nuſq̃ aũt occurrit legiſſe vnũ deum triũ pſonarum:vel tres perſonas vnius dei:qõ iõ puto ſcõs doctores vitaſſe ne ita forte acciperet in ꝺinis pſonis vt accipit̃ cũ de creaturis ſimile qd dicitur Dicit̃ enim deus Abzaã Iſaac t Iacob:t deus oĩs creature:qõ itaq; dicit̃ ꝓpter p̄n

cipiū creatiōis vel gr̃e ꝓuilegiū ⁊ creature ſubiectionē vl̃ ſeruitutē. Cū ergo in trinitate nihil ſit creatū vl̃ ſeruiē vl̃ ſubiectū nō admi ſit fides i trinitate talē locutiōis modū. Ita ēt ecōuerſo nō dicit de dei eēntia q ipſa ſit eēntia Abr̃ahā ỹſaac ⁊ iacob vel alteri⁹ creature ne creatoris ⁊ creature naturā cōfun dere videamur.

Nō licet potētia ſapia bonitaſ ꝫ ſubſtā tiā de deo dicātur: in ſcriptura tñ ſolēt hec noia diſtincte ad perſonas iterū referri.

Ex predictis cōſtat q ſicut eēn⁹ ita po tētia, ſapia bonitas de deo dicūtur ꝫ ſubaz. Que vo ꝫ ſubaz de deo dicūt trib⁹ ꝓſonis piter cōueniūt. Una ē ergo pō ſapi entia bonitas pūs ⁊ filij ⁊ ſpūs ſci: ⁊ hi tres eadē potētia eadē ſapiētia eadem bonitas. Unde apīt in trinitate ſūma eē perfcō. Si eni ibi deeſſet potētia vl̃ ſapia vl̃ bonitas ſi eēt ſūmū bonū: ſz q2 ibi ē pfcē potētia: infi nita ſapia icōpr̃ehēſibilis bonitas: recte di cīt ⁊ credīt ſūmū bonū. Cūq vnū ⁊ idē ſit penit⁹ in deo potētia ſapia bonitas: in ſacra tñ ſcriptura frequēter ſolēt hec noiā diſtincte ad ꝓſonas referri. vt pr̃i potētia: filio ſapia: ſpūi ſcō bonitas attribuat. quod quare ſi at nō ē ocioſū inquirere.

Quare id fiat. ſ. q pr̃i potētia filio ſapia tribuat.

Do ergo ſacri eloquij prudētia facere curauit: ne dei imēſitatē ſimilitudine crea ture metiremur. dixerat. n. ſcriptura ſcā q ds pr̃ ē ⁊ q ds fili⁹ ē. Et audiuit h̄ hō q ho mine pr̃ez viderat deū patrē non viderat ⁊ cogitare cepit ita eē in creatore vt viderat i creaturis a quib⁹ hec noia trāſlata ſunt ad creatorē in qb⁹ pr̃ ē prior filio fili⁹ ē poſteri or pr̃e: ⁊ ex antiqtate i pr̃e defect⁹: ex poſte ritate i filio iperfectio ſēlus ſolet notari. Jō occurrit ſcriptura dicēs patrē potentē ne vi deat p̄or filio. ⁊ iō min⁹ potēs ⁊ filiū ſapiē tē ne videat poſterior pr̃e: ⁊ iō min⁹ ſapiēs.

Quare ſpūi ſcō bonitas tribuatur.

Jctus ē ēt ſpūs ſcūs deus ⁊ dictus ē habere ſpūz deus ⁊ videbat hoc q̄ſi nomē inflatiōis ⁊ tumoris. Unde humana cōſciētia ad deū pro rigore ⁊ crudelitate ac cedere metuit. Jō ſcriptura temperauit ſer monē ſuū ſpiritū bonū nominās ne crude lis putaret q mitis erat. nō q pater ſolus ſit potēs vel magis potēs ⁊ filius ſolus ſit ſa piens vel magis ſapiēs ⁊ ſpūs ſcūs ſolus bonus vel magis bonus. vna ē ergo potē tia ſapiētia benignitas triū ſicut vna eēntia Jōqz ſicut dicit filius homouſion. i. cōſub ſtātialis patri: ita ⁊ cooipotēs.

De hoc noie homouſion vbi i auctori tate firmatū ē ⁊ quid ſignificet.

Je nō ē pretermittendū qō Aug. in li. ij. de tri. contra maximinuz dicit. de hoc noie homouſion quo latini tractatores fre quēter vtūtur. Pater ingt ⁊ filius vnius ſi eiuſdemqz ſubē: hoc ē illud homouſiō qō in cōcilio niceno aduerſus hereticos arria nos a catholicis patribus veritatis aucto ritate firmatū ē qō poſtea i cōcilio ariminē ſi ꝓpter nouitatez vbi minus q̄z potuit ītel lectā quā tñ fides antiq̄ peperat multis pau corū fraude deceptis heretica ipietas ſub heretico iperatore Cōſtātino labefactare temptauit. Sed poſt nō longū tempus lib tate fidei catholice prevalente poſtq̄z vis v bi ſicut debuit intellecta eſt homouſion il lud catholice fidei ſanitate lōge lateqz de ſenſum eſt ⁊ diffuſum. Quid eni eſt homo uſion niſi vnius eiuſdemqz ſubē. qd eſt ig̃z homouſion niſi ego ⁊ pr̃ vnū ſumus. Nō ergo iter prophanas vocū nouitates hoc notandum eſt.

De noīnibus que tranſlatiue ⁊ per ſimi litudinē de deo dicuntur.

Reterea ſciendū eſt q i aſſignatione diſtinctionis nominū inter alia que ſupra diligenter executi ſumus quedā dixi mus trāſlatiue ac per ſimilitudinez de deo dici vt ſpeculū ſplendor character figura ⁊ huiuſmodi. de qbus pio lectori breuit̄ tra do qō ſentio vt. ſ. rōne ſimilitudinis cōſide rata ea cauſis dicendi dictorū intelligentiā aſſumat ſed catholicā. De ſacramento vni tatis atqz trinitatis ſūme ⁊ ineffabilis mul ta iā dixim⁹. nihil tamē de eius ineffabilita te dignū tradidiſſe profitemur ſed potius ex nobis mirificatā eius ſcientiā nec potu iſſe nos ad illā confitemur. Di. xxxiiij.

Redictis ē adiūctiedū. Hic magr̃ ꝓparat ꝓſonā ad eēntiā ⁊ didit i ptes duas. In p̄ ponit ꝓpationē. In ſecūda ponit māe rīnē: ibi. Q ſciēdū ē. Ipma i. d. In ꝑma cōparat perſonā ad eēntiā ſm ỹ dēputatē. In ſecū da ſm cōitatē eēntie ad perſonas: ibi. ꝓſideranō.

p̄i. d. In p̄ponit errorē quorūdā: ⁊ rōnes errā tiū. In 2ª rñdet ad illas rōes: ibi Dic q̄dā dñt. Circa p̄m d. fac. p̄ponit errorē. 2º error. pbōnē. ibi Si eni inquit ꝛc. Circa h d. fac. p̄ponit pbōnē p rōnez 2ª p auctē. ibi Jdē q̄s testimonio ꝛc. Hoc q̄dā dñt h rñdet ad pbōes. ⁊ circa h d. fac. p̄ rñdet ad auc tē. 2º ad rōnē ibi Nec tñ diffitemur. Circa p̄m d. fac p̄ponit auctis exponē. 2º confirmat ſuā ſniaz p auc tē Aug. ⁊ Hyl. ibi Nō g̃ ꝫ cor ꝛc. Hic ꝓſide. Jh ꝓparat eēntiā ad ꝓſonas ſm cōitatē. ⁊ circa h d. fa cit. p̄º ꝓſequtur eēntie cōitatē. 2º determinat ſignē cuiuſ dā noīs qō cōitatē eēn⁹ deſignat. ibi Dic ñ ēpr̃eī mittēdū. Circa p̄m d. fac. p̄ponit illud qō ptinet ad cōitatē eēntie, put noie eēntie ſignificat. 2º put ſi gnificat noie alioz attributoz. ibi Ex p̄dictis cō ſtat. Hbi duo fac. p̄ oñdit eoz cōitatē. 2º ꝓſequtur appropatōis rōnē. ibi Jd g̃ ſacri eloq̄i. D. ſciēd: h iponit finē tractatui de trinitate. ⁊ circa h. d. fac p̄º ꝓſequtur q̄ddā qō videbat deſicē. ſ. de noib⁹ trā ſlatis. 2º ſpiteī iſufficiētia pp mām difficultatez. ibi

De ſacramēto vnitatis ꝛc.]

b Je ē triplex qō. p̄º de cōparatione eēn⁹ ad ꝓſonā. 2º de appropriatione q̄ i hra ponit. 3º de hijs q̄ trāſlatiue de deo dicunt. Circa p̄m q̄runt duo. p̄º vtrū eēntia ſit ꝓſona. 2º vtrū poſſit di ci q tres ꝓſone ſint vnius eēntie.

a D. p̄m ſic p̄cedit vr̃ q ꝓſona ⁊ eēntia i dinis ñ ſūt idē. oīs. n. ꝓſona vel hypoſtaſis i dis aut ē gnāns vel genita vel p̄cedēs. ſz eēntia nō eſt hi⁹: vt ſupra dictū ē: g̃ ꝛc. D affirmatio ⁊ nega tio nunq̄ vificant de eodē. vificant aūt de eēntia ⁊ ꝓſona: q2 eēntia ñ ē diſticta. ꝓſona ē diſticta. g̃ p̄ ⁊ eēntia ñ ſūt idē. Jtē oīs ꝓſona vel hypoſtaſis ē ſuppoſitū alic⁹ nāe: ſz ide ñ ꝑt ſibilipſi ſupponi: g̃ ꝓſona ⁊ eēntia ñ ſūt idē. D. oē ꝑuz ſe hz ex ad ditione ad cōe. ſz eēntia ē cōis. ꝓſona aūt ē ꝑuz: g̃ ꝓſona ſe hz ex additione ad eēntiā: ñ igit ſūt oino idē. Jtē nulla duo vniunti eo q oino idē ē vtri q⁹: q2 iā i nullo diſtigui poſſēt. Sz due p̄ vt pr̃ ⁊ fi li⁹ vniunti i eēntia: g̃ eēntia ñ oino idē ē vtriq⁹ ꝓſo ne. Cōtra p Boe. i dinis idē ē q̄ ē ⁊ qō ē. ſz eēn tia ſignificat vt q̄ ē. ꝓſona vt qō ē. g̃ idē ē eēntia et perſona. D. ſi perſona pr̃is ñ ē ipſa deitas q̄ ds dr̃ pr̃ dicet ds partipatione alic⁹ nāe. Sz illō cui⁹ participatō e aliq̄d denoiat ē mai⁹ ⁊ perfecti⁹ q̄ ad illō gen⁹ ꝫ q denoiat q̄ ipſū participās vt ſu pra hitū ē. xxij. di. ⁊ Dio. ēt dic q participationes excedūt ipſa participātia: g̃ ſeqret q aliq̄d q ñ ē pr̃. ſ. ipſa dinit is eēt mai⁹ ⁊ perfecti⁹ pr̃e qō ē icon uenies: g̃ oz q eēntia ⁊ perſona ſint oino idē. D ſeqret ſi eēntia eēt alia res a trib⁹ perſonis q eēnt q̄tuor res i dinis qō ē hēticū. Rñ dō: q perſona ⁊ eēntia oino re i dinis ñ diſtinguunt. Jn illis. n. i qb⁹ aliō ē eēntia q̄ hypoſtaſis l̃ ſuppoſitū: oz q ſit aliq̄d māle per qō nā cōis ididuet ⁊ determinetur ad h ſingl̃are. vñ illā determinationē māe vel alic⁹ qō loco māe ſe hz addit i creatur] hypoſtaſis ſupra eēntiā ⁊ nāz. vñ oino iſta i creaturis idē ſūt. in dō aūt ñ ēnā ipſi⁹ ſb ſiſtētis p aliqō ad q determinat ſic p māz: ſz per ſeipſā ē ſb ſiſtēs ⁊ ipſū eē ſb ſiſtēs ē vñ nā ē ipſū qō ſb ſiſtit: ⁊ eē i q̄ ſb ſiſtit. ⁊ ꝓpr̃ h i dō oino idē ē q̄ ē ⁊ qō ē. Uñ oz q oino idē ſint re eēn tia ⁊ perſona ēt ſi poneret q ꝓtates ñ eēnt eēntia q2 perſone ñ bñt q ſint perſone ex h q ſb ſūt, ꝓta tib⁹: ſz ex h q ſb ſūt eēntie q2 perſona dic ididuū ſb ſiſtēs i gñe ſbe. vñ mag⁹ ē icōueniēs ponē dūaz ꝫ rē int eēntiā ⁊ perſonā q̄ int eēntiā ⁊ ꝓtatē. ni hilomin⁹ tñ eēntia ⁊ perſona diſtiguunt ꝫ rōnem cui tñ rōni vitas rei, p fūdamto ſb ſtat. cū. n. i dō ſit ſūma ſimplicitas ⁊ ſūma pfectio: vtroq3 mō poſ ſum⁹ deū ſigre. ſ. q̄ᵐ ad ſimplicitatē p noia abſtra cta. ⁊ q̄ᵐ ad p fectionē p noia p̄creta q̄ ſignificant aliq̄d ſb ſiſtēs. Jtē i dinis iuenim⁹ aliq̄d cōe ſm rē ⁊ aliq̄d ꝓpr̃. Sic g̃ rō p̄ duo icludit i dinis: no mie. n. p̄ ſignificat ds vt ſb ſiſtēs ⁊ ꝓpr̃. ſz noie eēn tie ſignificat vt ſimp⁹ ñ aūt vt ſb ſiſtēs ⁊ ſignificat vt cōe. ſz noie pr̃inat ñ ſignificat vt ſb ſiſtēs ſz vt ꝓpr̃. ñ q̄dē vt diſtictū ſz vt diſtiguēs. Et ſic pz q p ſona re ab eēntia ⁊ ꝓtate ñ dr̃t ſz ſcōz rōnē tm: p quā vtrūq3 ſignificat vt formale r̃ p̄ q̄ᵐ ad duo q ſūt de itellectu p̄: q2 eēntia ſignificat vt for⁹ ei⁹ in q̄ᵐ ē ſb ſiſtēs. ⁊ ꝓtas vt for⁹ ei⁹ in q̄ᵐ ē ꝓpr̃ vel i cōicabile. Ad pᵐ igr̃ dō q gnāre ⁊ ſiles act⁹ at tribuunt p̄ oīne ſcōz duplicē modū ſignificādi q̄ ab eēntia diſtinguit. tū q2 ſignificāt rōnes diſtin guētes ꝓſonas. tū q2 ſignificāt per modū act⁹. ac t⁹ aūt oīs ē rei ſb ſiſtētis ⁊ perfecte: ⁊ iō ñ pñt eēn tie attribui ex h q̄ attribuunt hypoſtaſi: q2 hypo ſtaſi attribuunt ſcōz id i q̄ ñ ē idē cū eēntia. ⁊ iō in cidit falla accītis i ꝓceſſu. Ad 2ᵐ dō: q de eodē ſcōz q idē ē ipoſſibile ē aliq̄d idē affirmare ⁊ ne gare. ſz ſi i aliq̄ diſtiguant affirmationes ⁊ negati ones pertinētes ad illā diſtinctionē de ipſo vifica ri poterūt: q2 oīs diſtinctio ſiue rei ſiue rōnis fun dat i. affirmatiōe ⁊ negōne: ſic pz ēt i ſynonimis. tunica. n. ⁊ veſtis eadē rē ſignificāt: tñ noia ſūt di uerſa: ⁊ ſilr̃ iduñtū. vñ affirmatiōes ⁊ negōnes q̄ ptinēt ad rē ñ pñt vificari vt dicat tunica ē alba i. dumētū ñ ē albū. ſz affirmatiōes ⁊ negōnes q̄ pti nēt ad ipſa noia pñt vificari vt dicat idumētū eſt neutri gñis. veſtis ñ ē neutri gñis. Jta ēt cū ꝓſona ⁊ eēn⁹ ſint idē ſcōz rē. nihil q̄ ad nāz rei ptinet q̄ ꝑdicat de eēntia ꝑt negari de p⁹ vt dicat q eēntia ē increata ⁊ ꝓſona nō. ē increata eēntia ē ds p⁹ ñ ē ds: ſaliq̄d hi⁹. ſz q2 rōne diſtiguit d̄cq̄d ptiet ad rōnē illā i q̄ diſtiguunt q̄ ꝑdicat ō vno ꝑt negari de alio vt dicat q eēn⁹ ē cōis: p⁹ ñ ē cōis. p⁹ gnāt: eēntia ñ gnāt: ⁊ ſic de alijs. vñ i oīb⁹ talib⁹ ñ idē at tribuit eēn⁹ ⁊ p⁹. Ad 3ᵐ dō: q̄ pe loq̄ndo ñ ēi di nis aliq̄d diſtictū ab alio. vñ. ā. 8. di. aug. ñ recip nomñ ſbe i dis. ⁊ ēt Ri. ō. ſ. vi. nomñ ſb ſiſtētie i nom exñtie mutauit. vñ ēt nec, p̄e ibi ſuppo⁹ dr̃ vt ſup pō ad rē referat. Sz vtimur talib⁹ noib⁹ ſcōz ītel lectū nr̃z q̄ accipit i dinis aliq̄d rñdēs ill⁹ duob⁹ i creaturis quoz, vnū alīi ſupponit ſic res p ſe exi ſtēs ſupponit for⁹ cōi ſimplici ⁊ itellis accipit aliq̄d ſimp⁹ in deo qō rñdet for⁹: ⁊ aliq̄d ſubſiſtēte i dinis noiat ſup poſitū nāe ſimplicis. Ad 4ᵐ dō: q cōe ē dup⁹ quoddā. n. cōe ē fz rōne: ⁊ iſtud p additionē alic⁹ pp̄ij ꝓhit ⁊ determinat ſic gen⁹ p additionem dr̃e ⁊ ſpēs p nāz idiuiduat: aliud ē cōe re qō q̄dē manet idiſū. vñ ñ oz q aliq̄ addito determinet ſic ē eēn⁹ i tri bus ꝓſonis: ſz verz ē q oz de intellectu ꝓſone eſſe

Universidad de Deusto
Biblioteca

aliq̄ rōnē.s.relonis q̄ nō est de itellectu eēn̄ᵉ:q̄ tñ rlo re ab ipsa eēntia nō differt.vñ nec cōpoz fac nec i aliq̄ realr psonā ab eēntia distiguit sz psonā a pᵃ. Ad.vᵐ.dō:q tres pᵓ vniūt i eēnᵃ:q̄ oino fz rē idē ē vnicui q̄ illarū:tñ differt fz rōnem ab vna q̄q̄ put pᵃ icludit i se itellz rlonis:q̄ rlo q̄nis ꝑpata ad eēntiaz rōcm̄ differt tñ ab ea ꝑpata ad suū rlm cui opponit realē distinctionē fac.nō.n.relatio distiguit realr nisi fz oppōez respectᵘ q̄ hz illa aūt oppō ñ ē ad h i q̄ rlo hz eē:sz ad h ad qō oz:q̄ rlo nō distiguit realr ab eēntia q̄ psona in q̄ ē:sz a persona alia ad quā dī.

a Dᵒ.ᵐ sic ꝓcedit:vī icōuenīēter dici q̄ tres ꝑsone sint vniᵘ eēntie:q̄ fz grāmaticū obliq̄ transitiui sūt:sz ꝓstructio trāsitiua exigit diuersita tē eoz q̄ ꝓueniūt.cū igr eēn̄ nō sit diuersa a ꝑsōa vī icōuenīēter dici tres ꝑsonas eē vniᵘ eēntie.Si dī.q genitiui illi cōstruūtur itrāsitiue:sic cū dī.deus.s.i.q ē.s.s Cōtra sic tres ꝑsone sunt vna essentia ēt sūt vnᵘ ds.g si illa rō sufficit ad h vī q si milr possit dici esse tres ꝑsonas vnius dei quod ilra negat. Itē ois ꝓ obliq̄ ꝑt exponi p aliq̄ ꝑpositionē cū causali:sz h ē falsa q tres ꝑsone sūt ex eadez eēntia:vl de eadē eēntia vl p eadē:g vī q h ēt sit falsa q tres ꝑsone sūt vniᵘ eēntie. Ꝑ.eadez ērō rei ⁊ vniᵘ rei vt dic̄ phs.Si igit tres ꝑsone sī vniᵘ eēntie ꝓuenīēter poterit dici q tres ꝑsone sūt eēntie q̄ nihil ē dictu:g nec ꝑᵐ. Cōtra vt in ilra habet ab oīb catholicis cōfessū et defessū ē nomē hōusyon:sz h nihil aliud ē q̄ eē vniᵘ eēntie vt in ilra dī.g tres ꝑsone sūt vniᵘ eēntie. Rñ. dō:q ista simplr cōcedēda ē tres ꝑsone sūt vniᵘ eēntie:q̄uis .n.q̄ttuor sint cāe in rebᵘ creatis:nō tñ bitudines oīuz cārū i deo iueniūtur.bitudo aūt cāe mālis ñ ꝓpetit deo nec respectu alicᵘ qō i ipso ē;nec respectu eiᵘ qō i creaturis ē:q⁹ mā iperfcā ē ⁊ pō:sed bitudo cāe finalis ē q̄dē i deo respectu creaturaꝝ eᵗ bonitatē finē oīs creature dicī:nō aūt respectu alicᵘ q̄ i ipso ē.nō.n.vna ꝑsona ē finis alteriᵘ:q⁹ ex h seq̄ret gradus i bonitate.bitudo aūt cāe formalis cōpetit deo ⁊ respectu creature eᵗ exēplar est ⁊ respectu eiᵘ q̄ i ipso ē:tñ ista bitudo nō fūdatur sup aliq̄ rlonē realē sz fz modū significādi:q⁹ aliq̄d significat vt forma sic eēntia:⁊ aliq̄d vt subsistēs i foraᵃ sic ꝑsona.bitudo aūt cāe efficiētis cōpetit deo ⁊ respectu creature ⁊ respectu eiᵘ q̄ i ipso ē nō q̄dē eē ad ꝑsonā sz pᵓ ad ꝑsonā q̄ ab ipso ē.nec tñ ista bitudo fūdat supra acceptionē itells sz supra rlonē q̄ i re ē:vt tñ effluēs large sumat:q⁹ i deo uinis ñ ē aliq̄d factēs ⁊ fcm̄:sz ē ibi oīgo vniᵘ persone ab alia:⁊ ita pz q⁹ ois ꝓstructō i deinis respectu deinoz:vl ē fz bitudinē cāe efficiētis:vt cū dī filiᵘ ꝓcreis:l fz bitudinē cāe formal:vt cū dī tres ꝑsone sūt vniᵘ eēnᵗ.vñ dō q⁹ isti genitini ꝓstruūtur i bitudine cāe formalis. Ad ꝑᵐ igr dō q q̄uis eēntia ⁊ ꝑsōa sint idē re tñ differūt rōe: quia vnū vt foraᵃ aliquis significat ⁊ tal diuersitas suffic ad grāmaticū q̄ modos significādi p nomē ꝓsiderat

Ap 2ᵐ dō:q nō ē ibi oino ꝓstructio fz ydēptitatē sz fz bitudinē forme vt dictū ē:⁊ q: dō nō signi ficat vt forma triū ꝑsonarū: iō nō ꝑt dici q tres ꝑsōe sint vniᵘ.dī.nō.n.possz itelligi ista ꝓstructio nisi possessiue:⁊ similr pp eādē rōnē dī q⁹ est vna eēntia triū ꝑsonaꝝ nō ät q⁹ sit vnᵘ ds triū ꝑsonaꝝ ⁊ i noie dei ipoꝛtät bitudo ꝓncipij creatis ⁊ gubernātis. Ad 3ᵐ dō q hec ꝓpones ex.⁊ dc. de signāt bitudinē alicᵘ qō se hz ad motū vl oꝑoz sic initiū ⁊ nō sic tin̄:⁊ iō designāt bitudinē cāe efficiētis vl mālis:nō aūt foraᵉ vl finis q̄ sūt potiᵘ vt finus motᵘ:⁊ iō nullo ꝑᵖt dici q tres ꝑsōe sint ex eadē eēntia vl de eadē eēntia:sz pt dici q sint i eadē eēntia:q⁹ h ꝓpō in ꝑt denotare bitudinē cause formal ꝓtinētis. Ad 4ᵐ dō:q iste cōstructiones q̄ sti designe formē reqrūt duos genitiuos quoꝝ vnᵘ significet ipsā formā ⁊ aliᵘ determinationē foꝛme:vt cuz dī colūna mire altitudis :vl vnū genitiuū hūtē viz genitiuoꝝ duoꝝ:vt cū dī vir sagui nū.i.vir mlti sanguis effusoꝛ:⁊ iō oz ēt i ꝓposito eē duos genitios q̄z vnᵘ significet ipsā diuā eentiā:⁊ aliᵘ designet simplicitatē aut vnitatez eiᵘ vel aliq̄ aliā eēntie ꝓditionem.vñ potest dici ꝓuenīēter tres ꝑsone sūt vnius eēntie vel eiusdē eēntie vl increate essentie: non autem q⁹ sint essentie simpliciter. Qnestio.ij.

Eide q̄rit de appoꝛtiatiōe q̄ i ilra ponit vī q⁹ sit vītio potēs.vtus ēt ad potētiaz

o ptinēt:sz vᵗ appoꝛtat filio.i.coz.i.xpm dei vir.g pō nō debet appoꝛtiari pī sz filio. Ꝑ. ꝑnᵃ enūtiatiōis vl ꝓnūtiatiōis vbi ē ipsa sapia sz oze vbū q⁹ ē filiᵘ ptinet ad patrē q̄ ē ꝑnᵐ ei.g sapia debet appoꝛtiari pī potiusq̄ filio. Itē sic filiᵘ ꝓcedit p modū itells vt vbuz ita ēt ꝓcedit p modū nē vt filiᵘ:si g sapia appoꝛtiat filio q⁹ ꝓcedit p modū itells.e.r.oz sibi appoꝛtiari nā q⁹ ꝓcedit p modū nē. Ꝑ.fz Dyo. bonū ē diffusiuū ē ⁊ ē.q. ꝑnᵐ fontale ois emanatiōis dine boitatᵗ:sz eē fōtale ꝑnᵐ cōuenit pīter go bōitas oz pī appoꝛtiari. Cōtra ē q̄ō i ilra dī. Rñ. dō:q noia ꝑsonaꝝ dñr ⁊ de deinis ⁊ ō rebᵘ creatᵗ ñ q̄dē vniuoce sz p ꝑus ⁊ posteriᵘ. vñ fz aliū modū ē ꝑnitas ⁊ filiatio in creatᵗ ⁊ i deinis:⁊ iō appoꝛtiatio ꝑt fieri duplr.vnoᵒ ꝓsideraō rōes noiuz fz q⁹ de creaturis dñr:⁊ ita appoꝛtiatio sp oz fieri p ꝓtiū vt modᵘ creatuꝝ a creatore excludat.alioᵒ ꝓsideraō rōes noiuz fz q⁹ i deinis inueniūt:⁊ ita oz appoꝛtiatio fieri p filiationē ad ꝑuz vt sup.xxxi.di.ocm̄ ē.vtroq⁹ ät mō cōueniēs ē ista appoꝛtiatio. Si.n.ꝓsideret rōnes hoꝝ noiuz fz modū q̄ inueniūt i creaturis inuenit p ꝓtiū fcā:q⁹ apō nos inuenit ifirmitas i ꝑīb ppt senectutē.vñ pī celesti pō attribuit.Inuenit ipitia i filijs ppt inuetutᵗ motᵘ ⁊ ppt iexpiētiā:⁊ iō filio dei sapia attribuit:sz nomē spūs apō nos pti nere solet ad q̄ dā rigiditatē ⁊ iflationē l ipetuositatē.vñ dī Jsa.ij.delcite ab ho.cuius nа.ei.et iō.s.s.bōitas attribuit.⁊ h modᵘ tāgit i ilra.Si ät accipiāt rōes noiuz put i deinis sī sic ēt potit fieri per assiliationē ad ꝑa vt pī q̄ ē fōtale ꝑnᵐ totius diuitatᵗ pō ascribat q̄ i rōe sua ꝑnᵐ icludit:est.n. pō ꝑnᵐ trāsmutatiōis vt i.v.meth.dī:⁊ q: filiᵘ ꝓcedit p modū itells q̄ sapia ꝑsicit attribuit sibi sapiētia:⁊ q:.s.s.ꝓcedit p moᵐvoᵛᵉcᵒ obz ē bōitas iō sibi appoꝛtiat bōitas. Ad ꝑᵐ igr dō q vtᵗ nō notat pōz absolute:sz pfcōez pōe.vñ dic̄ phs .i.celi ⁊ mū.q⁹ vtᵗ ē vltᵐ i re de pō.sic g ꝑt triplicit vtᵗ ꝓsiderari:vl fz q⁹ i pō radicat:⁊ sic pī pōt

appoꝛtari sic ⁊ pō:vl iq̄ᵐ ē id p qō pō i actu exit ⁊ ita filio appoꝛtat p quē pī opari dī.vñ ⁊ filius brachiū pīs dī.Job.xl. Si hēs brachiū sic deus vt Bre.exposuit:vl inq̄ᵐ circa op bōitatē iponit.vñ dī.ij.etb.q⁹ vtᵗ ē q̄ bo fac hūtē ⁊ op eius bo reddit ⁊ ita appoꝛtat.s.s.sic ⁊ bōitas. Ad 2ᵐ dō q sapia ad vbū ꝑt cōpari triplr:vl sic idez vl sic ꝑus l sic posteriᵘ. Jta i deinis sic i hūanis:cū n.vbū dicat q⁹ dā ꝓceptiōez itells:ita ꝓceptō apō nos oz q⁹ ꝓsequtur aliq̄d lumē itelluale ⁊ saltē lumē itells agēti ⁊ ꝑmoꝝ ꝓncipioꝝ ex q̄b ꝓcipit ꝓᵒ. vñ si ꝓsideret sapia apō nos fz q⁹ ꝓsistit in cognitiōe ꝓclusiōis q̄ mēte ꝓcipit sic ē idē q⁹ vbū mētis Si ät ꝓsideret sapia fz q⁹ ꝓsistit i luie itells agētis ⁊ cogne ꝑmoꝝ ꝓncipioꝝ sic ꝓcedit vbū qō ē conceptio cōclusiōis. Si ät accipiat sapia q̄ ē ad gnāta i mēte discipuli p vbū magri sic sequtur vbū.ita ēt ē i deinis q:ipa sapia genita ē idē q⁹ vbū vt ex ꝓdictis pz.ipe aūt itells pīn̄ se hz i ꝓductiōe vbi sicut lumē itells agēti cū ꝓncipijs i ꝓductiōe ꝓclois ⁊ sic fz oꝛdinē nāe sapia ē ꝑnᵐ vbi sic dicimᵗ sapientia igenitā eē ꝑnᵐ sapie gēite.ipa aūt sapia creata sequtur vbū q̄si effcā p ipsū.vñ eccl.i. fōs sapie vbū dei i ex.⁊ iō sapia cēntialr q̄ igenita ē nz genrās filio appoꝛtiari pt ꝑt silitudinē ipsi ad ꝑuz filij inq̄ᵐ ē vbū q̄ silitudinē nō hz ad aliq̄d ꝑumpzis. Ad 3ᵐ dō:q nā sp hz rōnē ꝓncipij:ē enīz ꝑnᵐ motᵘ ⁊ q̄etis i eo i q̄ ē p se ⁊ fz accūs vt in .ij.phi.dī.⁊ iō nō pt appoꝛtiari filio q ē a ꝓncipio fz oꝛiginē nāe:⁊ ñ ꝑnᵐ i illa oꝛigie:sz sapia ñ hz tm rōnē ꝓncipij sz ēt ei qō ē a ꝑnᵒ ⁊ ēt magis inq̄ᵐ ꝑ sapia ⁊ scia de ꝓclonib ē q̄uis ēt sapia ꝓncipioꝛū sit vt i.vi.etb.dī.⁊ iō filio appoꝛtiari pt. Ad 4ᵐ dō:q bonū dī diffusiuū p modū finis fz qō dī q⁹ finis mouet efficiēte:non aūt sic pī ē ꝑnᵐ dinitatᵗ sz magis p modū efficientis vt dicitur est. Qnestio.iij:

Eide q̄rit de his q̄ trāslatiue de dō dñr.⁊

o circa h q̄rūt duo.pᵐ.vtrū aliq̄d de deo trāslatiue dicendū sit.2ᵒ a quibus rebus deus trāslatiue nominandus sit.

a Dᵖ.ᵐ sic ꝓcedit vī q⁹ de dō nihil trāslatiue dici debeat.Sic.n.dic Boe.li.de tri.i deinis i tellectualr vsari oz nz ad ymagiatiōes deducī:sz hᵎ trāslatiue locutiōes sī supte ex ymagiatiōibᵘ sēsibiliū.g ñ ē eis vtēdū i deinis. Ꝑ.fz phz.vi. top.oēs trāsferētes fz aliq̄ silitudinē trāsferūt: sz fz Boe.silitudo ē rez differētiū eadē q̄litas.cū igr q̄litates rerū coꝛpaliū ñ inueniāt i deinis vī q⁹ nīla silitudo l metha ꝑt sumi ex rebᵘ sēsibilibᵘ vt aliq̄d de deo trāslatiue dicat. Itē ois doctria ēad manifestatiōez vītatᵎ ⁊ pcipue sacra scriptura:sz hᵎ methaphoꝛe vl symb olice lones sūt q̄si q̄dā velamia vītatis vt dic̄ dyoᵒ.g eis nō vī vtēdū i theologia. Ꝑ.fz phos scia fit p assiliatiōez itells ad rē scitā. Jntells aūt nr cū sit icoꝛpoꝛe ⁊ imālr maioꝛē silitudinē hz cū rebᵘ deinis q̄ cū rebᵘ coꝛpalibᵘ q̄ māles sūt.g magis se hz ad cōgnoscēdū deina q̄ hiᵘ coꝛpalia ⁊ ita vī q p silitudinē coꝛpaliū nob deina manifestari ñ debēat. Cōtra ē qō dic̄ Dyo.i.cel.hier.nz possibile ē nob alr sup lucere dinū radiū nisi varietate silitudinū circūuelatū deiᵘ radiᵘ ät ē vītas deinoꝛ:g oz q⁹ sb silitudi nibᵘ coꝛpalibᵘ nob deinoꝝ vītas ꝓponat. Rñ. dō:q cōueniētissimū ē deina nob silitudinibᵘ coꝛporalibᵘ designari:cᵒ rō pt assignari q̄druplex.pᵐ ⁊ ꝓncipal ꝓpt māe altitudinē q̄ nrī itells capacitatē excedit.vñ ñ possum vītate deinoꝝ fz modū suū cape:⁊ iō oz q⁹ nob fz modū nrūz ꝓponat. ē ät nob ꝓnāle sēsibilibᵘ i itelligibilia venire:⁊ a posterioꝛibᵘ in ꝓioꝛa.⁊ iō sub figura sensibilium itelligibilia nob ꝓponūt:vt ex his q̄ nouimᵘ ad icognita aius surgat.2ᵐ rō ē:q: cū i nob sit duplex ps cogscitiua.s.itellectiua ⁊ sēsitiua: ꝓuidit deina sapia:vt vtraq⁹ ps fz q⁹ possibile eēt i deina reduceret:⁊ iō figuras coꝛpaliū adhibuit q̄ sēsitiua ꝓcapi pñt:q: ipa itellectualia deinoꝝ ñ poterat atti gere. Tertia rō ē q: de dō vīus cogscimᵘ q̄d nō ē q⁹ q̄d ē.vñ dyo.dic̄ q i deinis affirmatiōes sūt icōpacte: negnes vē:⁊ iō cū de oīb q̄ de dō dicimᵘ intelligēdū sit q⁹ nō eodē mō sibi ꝓueniūt sic i creaturis iueniūt.sz p aliquē modū imitatiōis ⁊ sili tudis exꝑssius ondebat hᵗ eminētia dei ꝑ ea que sūt magis manifesta ab ipso remoueri. h ät sunt coꝛpalia:⁊ iō ꝓueniēti fuit spēb coꝛpalibᵘ deina significari vt his assuefactis hūan aius oīēt nihil coꝛū q̄ de dō ꝑdicat sibi attribuere nisi p quādaz silitudinē fz q⁹ creatura imitat creatoꝛē. Quarta rō ē ꝓpt occultationē deine vītat q: ꝓfunda fidei occultāda sūt ⁊ ifidelibᵘ ne irrideat:⁊ a simplicibus ne errādi occasionē sumāt:⁊ he oēs cāe assignāt a Dyo.i ꝓīn cel.hier:⁊ ipla ad tītū. Ad ꝑᵐ igr dō:q i cogne itellectualiū ē duo ꝓsideraᵗ .s. ꝑnᵐ speculatiōis ⁊ tīn̄. ꝑnᵐ q̄dē ē ex sēsibilibᵘ sz tīn̄ ē i itelligibilibᵘ fz q⁹ i cogne nāli ex spēbus a sēsu accepti itētiōes vl es accipimᵘ ꝓ lumē itells agēti:⁊ iō dō ē q⁹ ad tīnuz speculonis ꝑnᵐ oz ex aliq̄bᵘ sēsibilibᵘ spēb i deina ꝓsurgeᵗ. Ad 2ᵐ dō:q silitudo ē oup .q̄dā.n.ē p ticipatiōez eiusdē foraᵉ:⁊ talis silitudo ñ ē corpaliū ad deina vt obo ꝓbat.ē.n.q̄dā silitudo ꝓportionis q̄ ꝓsistit i eadē bitudie,ꝓportionū vt cū dī sic se hñt. viij.ad.iij. ita sex ad tria.⁊ sic se hz ꝓsul ad ciuitatē ita se hz gubnator ad nauē:⁊ fz talē silitudinē fit trāslatio ex coꝛpibus i deina vt si dicat talis ignis ex h q⁹ sic se hz ignis ad h q⁹ liq̄fcā effluere facᵗ p suū caloꝛē ita ds p sua bonitatē ꝓcōes i oēs creaturas diffūdit:vl aliq̄d hᵎ. Ad 3ᵐ dō:q mālfestatio vītatᵎ ē faciēda fz ꝓportionē recipiētiū:⁊ q: q̄dalis potius manifestatio vītatᵎ noceret q⁹ ꝓdesset: dī vl ex ipietate ipugnarēt:vl ex simplicitate deficerēt. Jō ē deinoꝝ vītas occultāda vt dī Mat.vij. nolite sacra dare canibus ⁊c. Ad 4ᵐ dō:q ē q dā assiliatio fm cōueniētiā i natura:⁊ sic est maioꝛ assimilatio intellectus nostri ad deina q⁹ ad sensibilia:sz hᵎ nō ē illa que requiritur ad scientiam. Est etiam quedā assimilatio per informationez que requiritur ad cognitionem sicut visus assimilatur coloꝛi cuius specie informatur pupilla. hec aūtē informatio nō pōt fieri in intellectu nec fm viaz nāe nisi p spēs abstractas a sēsu:q: sic dic̄ phs.ij. de aia.sic se hz coloꝛ ad visū ita fātasmata ad intellectū:⁊ iō ꝓstat q⁹ h mō itellectus magis pōt assimulari sēsibilibus q̄ diuinis.

a Dᵒ.ᵐ sic ꝓcedit:vī q⁹ ex rebᵘ vilibᵘ ñ debeat fieri trāslatio i deina:sic enīz dictū ē, ois

trāslūptio fit p aliquē mo" ſilitudis: ſz in reb" vili b" ñ iueniunt ꝺditiones nobiles ex q̄bus ad ꝺina poſſit aliq̄ ſilitudo attēdi: g̃ vī q ex talib" reb" nō ꝺebeāt trāslūptiōes i ꝺina fieri. Si ꝺi. q i reb" q̄tūcūq; vilib" iueniť aliq̄ ſilitudo ꝺine bonitatis inq" ſť veſtigiū creatoꝛis. Lōtra i oi creatura inuenit ſilitudo veſtigiū vl imagis. ſi igit h ſufficiť ad trāslūptionē faciēdā vī q ex oib" creaturis poſſit fieri trāslūptio i ꝺina qꝺ ñ iueniť. ℙ. exp̄ſſioꝛ ſi militudo ꝺine bonitatis ēi reb" icoꝛpeis q̄ in reb" ſēſibilib" g̃ vī q noīa angeloꝝ magis ꝺeberēt i ꝺina ꝓdicatione trāſumi. Jtē q̄ ſūt oio ꝺiuerſa ñ ꝺebēt ciſdē figuꝛ exp̄imi: ſz q̄ꝺā figure ſť q̄ iꝺu cūť ad ꝺeſignādū ꝛias ptātes. ſicť no" ſpētiſ ꝛ leo nis: g̃ vī q ad min" hi" noīa i ꝺinis trāſumi ñ ꝺbe rēt. Lōtra ē qꝺ i ꝺiniſ ſcriptuꝛ frequēter iueniūť noīa ēt bꝛutoꝝ aialiū i ꝺina ꝓdicatione trāſumi: vt ꝺi Oſee. xꝯ. ero eis q̄ſi leena ꝛc. ꝛ ſilr i plūbus aliꝯ locis: g̃ vī q ēt ex vilib" reb" trāſūptio ad ꝺi na fieri poſſit. Rñ. ꝺō q bāc qōnē ꝺyo. q̄. c. ce. bie. ꝓtractat ꝛ oñdit q ēt ꝓueniēti" ſignificant no bis ꝺina p creaturas vilioꝛes q̄ ēt nobiliꝛes. ꝛ p̄mā rōnē aſſignat q2 hūs magis occultant ꝺina c" occultatiōis neceſſitas ꝺicta ē. Scꝺaꝝ aſſignat q2 iſta magis a ꝺo remouent ꝛ diſtār: ꝛ iō cū ꝓue nietiſſim" modus ſignificādi ꝺina ſit p negōnē. cō ueniētu" iſtis ſilitudib" vtimur. Tertiā aſſignat ex vtili" nťa q2 min" ꝺat nob occaſio errādi i figuꝛ rerū viliū q̄ i figuris rerū nobiliū. nullus. n. ꝺubi tat deū ſz p̄tatē ꝺici ñ poſſe aliq̄ꝺ vile aial. ꝛ iō ꝓſtat q ſcriptura hi" ꝺo ſz p̄tatē ñ attribuit: ſed apō aliq̄s ſimplices q̄ vix aliq̄d p̄ter ſēſibilia ſu ſpicari pñt ō facili videreť ea q̄ ſť nobiliſſima i coꝛ poꝛib" ,p̄e ꝺo ꝓueniꝛe ſi ꝺe ipſo ꝺicerent: ꝛ iō ſili tudies a reb" vilioꝛib" ſūpte ipa q̄litate reruꝝ re trabūť aliꝝ ab erroꝛe. inueniť tñ ēt i nobilib" creaꝛ tuꝛ ꝺs ſignificari i ſcriptura: ſicť ſole ꝛ ſtella ꝛ hi" ñ tñ ita frequēter. Ad p" igit ꝺō ſz ꝺyo. q nihil ꝺine bonitatis oio ꝓticipatiōe caret: ꝛ iō ex reb" q̄tūcūq; vilib" pñt ſumi aliq̄ ꝓueniēt̄ ſilitudies ad ꝺina. Ad 2m ꝺō: q̄ qꝺā noīa creaturaꝝ ſť q̄ ñ noiant tñ id qꝺ creatū ē: ſz ēt ꝺefectū culpe an nexū ſicť nomē ꝺya'. noiat nāꝝ ꝺefoꝛmatā pctō: ꝛ iō talib" noib" ñ poſſum" trāſūptie vti ad ꝺina. Ad 3m ꝺō: q i creaturis ſpūalib" poſſum" ꝺuo cō ſiꝺerare. ſ. ipas pfectiōes ꝺine bonitatis ſcōm ſe acceptas. ꝛ hūs noiať ꝺs ñ qꝺē ſymbolice ſz ,p̄e: ſicť ꝺī ſapiēs ꝛ itelligēs ꝛ hi". vñ ēt ꝺī li. ꝺ cāis: q ꝺs noiať noīe p̄mi cāti ſui qꝺ ē itelligētia. vl poſ ſum" ꝓſiꝺerare ipſū mo" ꝺeťinatū ptiçipādi hi" p fectiōes: q̄ modus ptinet ad ꝺeťinatā nāꝝ vl oꝛꝺi nē angeloꝝ. vñ noīa exp̄imētia iſtū mo" nō pñt ,p̄e ꝺ ꝺeo ꝺici nec ēt metha": q2 methapho" ſumē da ē ex hūs q̄ ſť manifeſta ſcōꝝ ſēſū: ꝛ iō nuſq̄ ſiue nim" ꝺeū i ſcriptura noiatū cherubin vl ſeraphin vl aliq̄ꝺ hi": ſicť leonē vl vꝛſū vl aliqꝺ hi". Ad 4m ꝺō: q vna re pñt ꝓſiꝺerari ꝺiuerſe ,p̄etates: ꝛ iō ñ ē icōueniēs q ex eaꝺere ſcōꝝ ꝺiuerſas ſui ,p̄e tates fiat trāſūptio ad aliq̄ ꝛia. ſicť q ꝺs ꝺī leo ꝓ pť libalitatē vl foꝛtitudinē vl aliq̄ꝺ hi". ꝛ ꝺya. ꝺī leo ,ppť crudelitatē. ꝓtigit ēt q̄ſz vt ꝺicť ꝺyo. i ep̄liſ ad titū. q idem no" trāſferť ad ſignificāꝺ pticipā tē ꝛ participatiōez ꝛ participatiōis p̄n": ſicť ignis ꝺicať hō hñs charitatē ꝛ ipa charitas ē ꝺs charita tē ifūꝺēs: ꝛ ſcōꝝ oia ꝺiuerſimoꝺe exponēꝺa ē. Si. n. inq̄unt ꝛc.]ħ rō talť ē. eēn" ꝺina ē vna ꝛ eaꝺ res. ſz eēn" ꝺina ē pī ꝛ fili" vt ꝺicit: g̃ eaꝺē res eſt pī ꝛ fili" ꝛ eaꝺ rel genuit ꝛ genita ē. Ad qꝺ ꝓz rñ ſio p equocationē rei: q2 ſi res ſumať eēntialr tūc eēn" ꝺina ē vna res: ꝛ i la res neq; genuit neq; ge nita ē: neq; ē pī neq; ē fili". Si pī ꝛ fili" adiectie ſu mant. Si ať res ſumant pſonalr ſic eēn" ꝺina ñ eſt vna res ſz tres res: q̄rū vna ē gñans alia geita. ʒ ꝓcedēs q̄uis eēntia neq; gnāns ſit neq; geita nz ꝓcedēs. Jdē q̄ teſti. ꝛc.] Jntētio ℍyl. i oib" vbiſ ei" q̄ ħ iducunť. ħ ē vult, pbare q pī ꝛ fili" ſť vni" nāe ad qꝺ, pbāꝺ ſumitvbū apl. Ro. viij. vbi eūꝺē ſpūz noiať pr̄is ꝛ filij exp̄ſſ, pcedit ſic cū ſpūs ſup" ſumať i ꝺinis: q2 qñz eēntialr ſūiť ꝛ ſigť ꝺina nāz i ħ ſēſu. qñz vꝺ ꝓ pr̄e qñz, p filio qñz p. ſ. ſ. pōſt qñ q; vꝺ pſoālr: ꝛ tć ſignificat rē nāe vl pſonā. ſ. ſ. aut i vbis apli ſūiť ſp̄s xp̄i ꝛ pr̄ij eēntialr ꝓ nā vt ſit ſē ſus ſpūs ꝺ ē xp̄s ꝛ pr̄: ꝛ ſic plane habeť ꝓpoſituz q ſi vn" ſpūs vtriuſq; q eaꝺ ſit vtriuſq; nā. aut ſūiť ꝓ re nē q̄ ē. ſ. ſ. ꝛ ſic iꝺē bť q. ſ. ſ. ē a pr̄e ꝛ filio. ſz nlla res vni" nē ē a reb" ꝺiuerſarū nārū. cū igiť ſ. ſ. ſit vni" nē q2 ſimp' ē oꝛ q pr̄ ꝛ filt" ñ ſint ꝺiuer ſaꝝ nāꝝ. Diſcernē ꝛc.]q. ꝺ. ſi potes diſcernas q2 diſcerni ñ ꝓt vt ex aucte apli pz. Et fz ħ ñ iō ꝛc.] iſtꝺ ꝺup" ꝓt legi. vno" vt ſit q̄ſi ꝺuctio q̄ꝺā aꝺ im po". q. ꝺ. ſi ita ē i ꝺo ſic i creatuꝛ ſeq̄ret q illꝺ qꝺ ē ꝺi ñ ē ꝺs qꝺ ē ipo" ꝛ ſic magr i lra expōit vl ꝓt i telligi abſolute ꝛ tē vult ꝺ̄e q ñ ērō ie. Sz oēz.] i. pfectū. Per ſua. i. p, vtutē ꝛ pōz ſuā q̄ vbicūq; q̄ oia ꝓtiet ꝺocet ſe vbiq; ē. Aꝺ b" ħ trā. ꝛc.]

Lōtra apl's eph. iij. exq̄ oīs pr̄initaſ ꝛc. g̃ magꝭ a ꝺo trāſlata ſť aꝺ creaturas. ꝛ ꝺō q q" aꝺ rē ſigni ficatā p ꝓpus ē pr̄initas i ꝺo q̄ i creatura: ſz q" aꝺ mo" ſignificāꝺi per nomē qꝺ a nob ipoſitū per ꝓ pus creature conuenit. ꝛ inꝺe aꝺ creatoꝛem trāſla tuz eſt.

Deqbuſdā q̄ ſz ſbaꝝ ꝺe ꝺeo ꝺicunť q̄ ſpā lē efflagitāt tractatū. ſ. ꝺ ſcia ꝛ p̄ſcia ꝛ ,puiꝺē tia ꝛ ꝺiſpōne p̄ꝺeſtinatione voluntate ꝛ pō.

Unqꝝ ſup̄ ꝺiſſeruim" ac pla ꝺixeri m" ꝺe hiſ q̄ cōiť ſz ſbam ꝺe ꝺeo ꝺi cunť eoꝛ tñ q̄ꝺā ſpālē efflagitāt tra ctatū ꝺe qb" ammō tractāꝺū eſt. ſ. ꝺe ſcia p̄ ſcia, puiꝺētia ꝺiſpōe p̄ꝺeſtiatōe volūtate ꝛ pō. Sciēꝺ ē igiť q ſapia vl ſcia ꝺi cū ſit vna ꝛ ſimplex: tñ pp varios ſtať rerū ꝛ ꝺiūſoſ ef fect" pla ac ꝺiūſa ſortiť noia. ꝺī. n. ñ tñ ſcia ſz ꝛ p̄ſcia vl p̄uiꝺētia ꝺiſpō p̄ꝺeſtiatio ꝛ ,pui ꝺētia. Et ē p̄ſcia ſiue p̄uiꝺētia ꝺ futuꝝ tm̄: ſz ꝺ oib" bonis. ſ. ꝛ malꝝ. ꝺiſpō vꝺ ꝺ faciēꝺis. p̄ ꝺeſtiatio ꝺ hoib" ſaluāꝺiꝭ ꝛ ꝺ bonis q̄ꝺ ħ libanť ꝛ i futuro coꝛōabunť. Pꝛedeſtinauit n. ꝺs ab eťno hoies ad bōa eligēꝺo ꝛ p̄ꝺeſti nauit eis bo" p̄parādo q hoies p̄ꝺeſtinauit apl̄ oñdit ꝺicēꝺ. p̄ꝺeſtinauit q̄ſ p̄ſciuit fieri cō fōme imagiſ filij ſui ꝛ alibi: elegit nos añ mū di cōſtitutionē vt eēm" ſci ꝛ imaculati. Qꝺ aūť eis bona p̄parauit ꝓpha yſaias oñdit ꝺicēs. Oculus nō vidit ꝺe" abſq; te q̄ p̄para ſti diligēt̄ib" ꝛ expectātib" te: ergo ab eter no p̄ꝺeſtinauit q̄ſꝺā ſaturos bonos ꝛ btōs .i. elegit vt eſſent boni et bti et bona eis pꝛe deſtinauit. i. p̄parauit. Pꝛouiꝺētia ē guber nāꝺoꝝ q̄ vtiq; eoꝺē mō vī accipi q̄ diſpo ſitio. Jnterꝺū tm̄ ꝓuiꝺentia accipit ꝓ p̄ſcia. Sapia vꝺ vl ſcia ꝺe oib" ē. ſ. bonis ꝛ malis ꝛ ꝺe p̄ñtib" ꝓteritis ꝛ futuris ꝛ nō tm̄ ꝺe tēpoꝛalib" ſz ēt ꝺe eťnis. Rō. n. ita ſcit ꝺs iſta tpalia vt ſeipſū neſciat ſz ipſe ſol' ſeipſū per fecte nouit. cuius ſciētie cōpatiōe oīs crea ture ſcia ipfecta ē.

Utꝝ ſcia vl p̄ſcia vl diſpoſitio vl p̄ꝺeſti natio potuerit eē i ꝺo ſi nulla fuiſſēt futura.

Jc cōſiꝺerari oꝛ vtꝝ ſcia ꝓl p̄ſcia vel diſpoſitio vl p̄ꝺeſtiatio potuerit eē in ꝺo ſi nulla eēnt futura. Cū. n. p̄ſcia ſit futu roꝝ ꝛ diſpoſitio faciēꝺoꝝ ꝛ p̄ꝺeſtiatio ſal uāꝺoꝝ ſi nulla eēnt futura. ſi nihil eēt factu rus ꝺs vel aliq̄s ſaluaturus. nō vī potuiſſe i ꝺo eē p̄ſcia vl diſpoſitio vl p̄ꝺeſtiatio. Pꝺo tuit aūť ꝺs nlla p̄ſcire futura. Potuit ñ cre are aliq̄ꝺ l ñ ſaluare aliq̄s. Potuit ergo nō eē i ꝺo p̄ſcia vl diſpō vl p̄ꝺeſtiatio. Ad ħ ať ita a q̄buſꝺā opponiť. Si inq̄ť potuit pꝛe ſcia ꝺī ñ eē i ꝺo ab eťno ꝛ potuit ñ eē. Si vꝺ potuit ñ eē cū p̄ſcia ꝺi ſit ei" ſcia: ꝛ ſcia ſit ei" eēn". potuit ergo nō eē ab eťno id qꝺ ē ꝺi na eēn". ita ꝛ ꝺe diſpōe ꝛ p̄ꝺeſtiatiōe q̄ ē ꝺi na eēn" obijciūť. Addūť quoq; ꝛ alia ita ꝺi cētes. Si potuit ꝺs nō p̄ſcire aliq̄: cū iꝺē ſit ꝺo p̄ſcire qꝺ ſcire ꝛ ſcire q eē: potuit ergo ñ eē. Jtē cū iꝺē ſit ꝺo p̄ſciū eē ꝛ ꝺeū eē ſi potu it ñ eē p̄ſci" potuit ñ eē ꝺs. Potuit aūť non eē p̄ſci" ſi potuit nlla p̄ſcire. at potuit nulla p̄ ſcire: q2 potuit nulla facere.

Rñſio q p̄ſcia ꝛ diſpō ꝛ p̄ꝺeſtinatio q̄ſi relatiue ꝺicūtur aꝺ futuras res vl faciēꝺas.

ħ iuxta moꝺulū nr̄e itelligētie ita ꝺicim". p̄ſcia ꝛ diſpō vl p̄ꝺeſtiatio aꝺ aliq̄ꝺ ꝺici viꝺēť. Sicť. n. creatoꝛ aꝺ creaturā ꝺī relatie: ita p̄ſcia vl p̄ſci' aꝺ futura referri vī ꝛ diſpō aꝺ faciēꝺa ac p̄ꝺeſtiatio aꝺ ſaluā ꝺa. Uerūtñ creatoꝛ ita relatie ꝺī vt eēntiaꝝ nō ſignificet. Pꝛeſcia vꝺ vl p̄ſci' ꝛ in reſpe ctu futuroꝝ ꝺī ꝛ eēntiā ꝺeſignat ita ꝛ diſpō ꝛ p̄ꝺeſtiatio Jō q̄ cū ꝺī ſi nlla eēnt futura: nō eēt i ꝺo p̄ſcia: vl nō eēt ꝺs p̄ſci" q2 varia ē ibi cā ꝺicēꝺi diſtīgui oꝛ rōnē ꝺicti. Cū er go ꝺicis ſi nulla eēnt futura ñ eēt i ꝺo p̄ſcia vel nō eēt p̄ſci". Si i ꝺicēꝺo hāc cāz attēdis .ſ. q2 nulla eēnt ſbiecta ei" p̄ſcie: vñ ipſa poſ ſet ꝺici p̄ſcia vl ipe p̄ſci": qꝺ vtrūq; ꝺī pp fu tura ver" ē itellect". Si ať ex ea rōe id ꝺiciſ q ñ ſit i eo ſcia q̄ p̄ſcit futura vel q ipſe nō ſit ꝺs q ē futuroꝝ p̄ſci" falſa ē itelligētia. Si milit ꝛ ille locutiōes ꝺterminādē ſūt. Pꝺo tuit ñ eē p̄ſcia ꝺi vel potuit ñ eē p̄ſci" ꝛ potu it ꝺs ñ p̄ſcire aliq̄. i. potuit eſſe q nulla futu ra ſbiecta eēnt ei" ſcie ꝛ ita ñ poſſz ꝺici pꝛe ſci" vel p̄ſcire. vel ei" ſcia p̄ſcia ñ eo tñ ipe mi nus eēt vel ei" ſcia: ſz ñ poſſz ꝺici p̄ſci" vel p̄ ſcire vel p̄ſcia ſi ei" ſcie futura nulla foꝛēt ſbie cta. ſilr ꝺe diſpōe ꝛ p̄ꝺeſtiatiōe vl puiꝺētia hec. n. vt ꝺcm ē aꝺ tpalia referūť ꝛ ꝺe tpali bus tantū ſunt.

Qꝺ ſcia ꝺei nō tantū ē ꝺe tēpoꝛalib" ſed ēt ꝺe eťnis.

Liētia vꝺ vl ſapia ñ tm̄ ꝺe tpalib" ſed ēt ꝺe eťnis ē. Jōq; ſi nulla fuiſſēt futura. eſ ſet tm̄ i ꝺo ſcia eaꝺē q̄ mō ē nec minoꝝ eſſet q̄z mō nec maioꝝ ē q̄z eēt. Sciuit ergo ꝺeus ab eťno eťnū ꝛ oē qꝺ futuꝝ erat ꝛ ſciuit im mutabilit. ſcit q̄z ñ min" p̄terita vl futura q̄z p̄ñtia ꝛ ſua eťna ſapia ꝛ imutabili ſcit ipſe oia q̄ ſciūť. Ois. n. rō ſupne ꝛ terrene ſapie vt ait Amb'oſi": i eo ē q2 oēz ſapiaz ꝛ ſcien tiā capit ſua imēſa ſapia vel ſcia.

Quare oia ꝺicūtur eſſe in ꝺeo ꝛ quod factū eſt vitam eſſe in eo.

Ropꝛea oia ꝺicūť eē i ꝺeo ꝛ fuiſſe ab eťno. vñ Aug. ſup geñ. ħec viſibilia ſigt añ q̄z fierent ſi erāt. quō ergo ꝺo nota erāt q̄ ñ erāt: Et rurſus quō ea facerz q̄ ſibi nota nō erāt: Nō. n. qcq̄z feē ignoꝛās. Nota ergo fe cit ñ ſcā cognouit. Pꝛoide añq̄z fieꝛēt erāt ꝛ ñ erāt. Erāt i ꝺei ſcia ñ erāt i ſua nā. Jp̄i āt ꝺo ñ audeo ꝺicē alio mō inotuiſſe cū ea feciſſz q̄z illo q̄ ea nouerat vt faceēt. apꝺ quē ñ eſt trāſmutatio nec viciſſitudis obūbꝛatō Ecce hic hēs q2 ħ viſibilia añq̄z fierent i ꝺi ſcia erāt. Ex ħ igf ſenſu oia ꝺicūť eſſe i ꝺeo ꝛ oē qꝺ ſcīz ē ꝺī eē vita i ipo: ñ iō q̄ creatu ra ſit creatoꝛ vel q iſta tpalia eſſentialr ſint i ꝺo. ſz q2 i eius ſcia ſp ſūt q̄ vita eſt.

Qꝺ eadez rōe oia ꝺicūť ei p̄ñtia.

Nde ē ēt q oia ꝺicūť ei p̄ñtia ñ ſoluz

Universidad de Deusto
Biblioteca

ea que sunt sed ēt ea q̄ petierūt ꝛ ea q̄ futura sūt ſm illud. Qui vocat ea q̄ nō sūt tanq̄ ea q̄ sūt: q̄ vt ait Amb. in li. de trini. Ita cognoscit ea q̄ ñ sūt vt ea q̄ sūt: ꝛ hac rōne oia dicunt eē i eo vl̄ apud eū siue ei pñtia. Uñ Aug. sup illū locū psal. Et plch̄ritudo agri mecū est. iō ingt mecū ē q̄ apud deū nihil pterit nihil futurū ē. Luz illo sūt oia futura ꝛ ei nō detrahunt iā pterita cū illo sunt oia cognitione q̄daz ineffabili sapie dei. Ecce bic apit Aug. ex q̄ intelligētia accipiēda sūt hec verba. Oia sūt deo pñtia in deo sūt oia: vl̄ cū deo vel apud deū vel in eo vita: q̄ ineffabilis omniuz cognitio in eo est. Di.xxxv

Umq̄ supra discernerim⁹ ⁊c.] Postq̄ ō termiauit magr de pcessione oinaz̄ psonarū i vnitate eētie q̄ ē pn⁹ creaturarū ⁊ cā. Anteq̄ de creaturis determinet, pseq̄tur ea i qb⁹ pfiltit pfectarō pncipij ꝑz q̄ ōs creaturarū dr pn⁹. Rō aūt pncipij efficiētis i hijs q̄ agūt p necessitatē nāe sufficiēter pfiltit i pō ⁊ vnitate pfecta: quā psequtur effect⁹ nisi sit impedimētū exte recipiētis. Iz h ñ suffic i hijs q̄ agūt p volūtatē ūno supra h exigit scia ⁊ volūtas vt ondit phs in ix. meth. ⁊ iō didit h i p. tres. Inp⁹ dr. de scia dei Inz⁹ de pō. xlij. di. ibi Nūc ō oipō dei ⁊c.] Inz⁹ ō bōitate. xlv. di. Jā ō bonitate dei ⁊c.] Rñsio at ordis ē: q̄ scia ad pl̄a se extēdit q̄ pō. ē. n. tā bonorū q̄ malox quox ñ ē pō q̄ ēt ad pl̄a se extendit q̄ volūtas: q̄ volūtas ē tm̄ respectu illox bonorū q̄ sūt vel erūt vel fuerūt. Sz pō vlt⁹ ē infinitox alioz̄ q̄ facē posset. Pria didit i. o. Inp⁹ dr. ō scia i cōi. Inz⁹ de q̄dā spe scie dei q̄ spālē difficultatez affert. s. de predestinatione. xl. di. Predestinatio ē ō bonis salubz⁹ ⁊c.] Pria i. o. In pam oñdit q̄ū sit dei scia. In scōa oñdit q̄lit se bēat ad res scitas xxxviij. di. Nūc q̄ ad ppositū reuertamur ⁊c.] Pma i. o. In pma oñdit q̄ scia dei vl̄ ē oiuz. In 2ª oñdit quō ea q̄ ōs scit i dei scia eē dñr. xxxvj. di. Solet q̄ri h cū oia dicant ⁊c.] Pria i. o. In pma oñdit sciaz dei eē oiuz. In secūda ex h duas pclones inducit ibi Propterea oia dñr ⁊c.] Circa p⁹ d. fac. p⁹ oñdit necessitatē tractat⁹. 2⁹ pseqtur suā itētionē. Sciēdū ē igit q̄ sapia ⁊c.] Et circa h. d. fac. p⁹ oñdit quō dina scia rōe diuersox scitox diuersimode noiat. 2⁹ oñdit q̄ istox nominū cē res creatas actu exigāt ⁊ q̄ ñ. ibi Hic psiderari oz ⁊c. ⁊ circa h duo fac. p⁹ oñdit q̄ noia dō ñ ppetūt creaturl remotis. 2⁹ oñdit q̄ noia nihilomin⁹ sibi ñ pueniunt si creature ñ eēnt ibi Scia vo l̄ sapia ⁊c.] Circa p⁹ tria fac. p⁹ oñdit vitatē. 2⁹ iducit oborē i ꝑz uz ibi Ad h aūt ita ⁊c. Iz⁹ ponit solorē ibi Ad h⁹ iuxta modū nostre ⁊c.]

b Je q̄nq̄ q̄runt. p⁹ vtrū i deo sit scia. 2⁹ vtrū bēat tm̄ sui sciaz vel ēt alioz̄. Et si alioz̄ q̄rit 3⁹ vtrū de eis certā ⁊ paz cognē bēat. 4⁹ vtruz scia sua sit vniuoca nr̄e scie. 5⁹ vtrū scia sua possit dici vlis l̄ pticlar̄ vl̄ i pō l̄ i hitu sic scia nr̄a.

a D p⁹ sic pcedit: vī q̄ scia dei ō ñ pueniat. vbi non est intellect⁹: ibi ñ pt eē scia Sz nomē intellectus pe deo non cōpetit. Immo dr̄ li. de causis: cū ōs dr̄ itelligēs noiat noie creati sui pmi q̄d ē i telligētia: g̃ vī q̄ scia pe deo ñ pueniat. P. sim plicissimo ⁊ pmo nihil puenit q̄ sibi aliq̄d ꝑsuppo nat ad q̄d ex additione se hz. Sz scia ꝑsupponit vitā ⁊ eēntiam ⁊ hz se ex additione ad illa vt ex pncipio li. de causis pz: g̃ cū ōs sit simplicissim⁹ ⁊ pm⁹ sibi scia ñ cōpetit. P. nihil q̄d plitatē req̄rit inuenit i eo q̄d sūme ē vnū: sed scia req̄rit plitatē q̄dā. s. sciētis scie ⁊ scibilis. g̃ deo q̄ sūme vn⁹ ē ñ puenit. Si di. q̄ i deo idē ē scibile ⁊ sciēs. Cōtra nihil sibiipsi sile dici pōt vt dic̄ Hyl. nec aliq̄ se ipsū recipit aut capit. Sz fm phos scia ē assimilatio sciētis ad rē scitā. Itē scia fit fm receptionez scibilis i sciēte: g̃ vī q̄ nō possit idē eē i deo sciēs ⁊ scitū. P. scōm phm i. vj. ethi. scia g̃ pclusionū ē ⁊ itellect⁹ pncipioz̄ sz cognitio pclusionū seqūtur inq̄sitionē roīs. cū igit i deo nō sit cognitio p inq̄sitionē: vī q̄ pe i deo scia eē ñ possit. Contra ē q̄ dr̄ ad Col. i. In ipso sūt oēs thesauri ⁊c. ⁊ Cōmē. i. xi. meth. q̄ vita ⁊ scia pe eē i deo dñr.

P. nulla pfectio deest ei q̄ perfectissim⁹ ē. Sz scientia ē nobilissima perfectio: g̃ deo i q̄ oium generū perfectiones adunant. vt i. v. meth. dr̄. scia de eē ñ pt. Rñ. dr̄: q̄ scōz Dio. ili. de di. no. tribus vijs ex creaturis i deū deuenim⁹. s. per remotōez per calitatē per eminētia: quarū q̄libet nos in dei sciaz̄ iduc. Prima igit via q̄ ē per remotionē ē h cū a deo ois pō ⁊ mālitas remoueat eo q̄ ipse ē actus pm⁹ ⁊ pur⁹: oz eēntia ei⁹ eē demōstrata a mā: ⁊ eē forma tm̄. Sic aūt particulatiōis pn⁹ ē mā. ita forme debet itelligibilitas. vñ forma pn⁹ cog nis ē. vñ oz q̄ ois forma per se exñs sepata a mā sit itellectualis nāe ⁊ siq̄dē sit per se subsistēs ⁊ intelligēs. si aūt nō sit per se subsistēs sz q̄si perfectō alic⁹ subsistētis ñ erit itellect⁹ sz pn⁹ itelligēdi que admodū ois forma ñ i se subsistēs ñ operat sed est operationis pn⁹. vt caliditas i igne. Luz igit ipse ōs sit imunis ab oi mā ⁊ sit p se subsistēs: q̄ eē suū ab alio ñ dependet oz q̄ ipse sit itelligēs ⁊ sciēs.

Scōa via q̄ ē p calitatē ē h. oē. n. agēs hz aliq̄ itētionē ⁊ desideriū finis. oē aūt desideriū finis pcedit aliq̄ cognitio pstituēs finē ⁊ dirigēs i finē ea q̄ sūt ad finē. Sz i q̄busdā ista coguitio ñ ē pfecta cedēti i finē. vñ oz q̄ dirigat⁹ p aliq̄d pus agens: sic sagitta tēdit i determinatū locū p determinatē sagittātis ⁊ ita ē i oib⁹ q̄ agūt p necessitatē nāe: q̄ hox operatio ē determinata p itellectū aliquē istituētē nāz. vñ phs dic̄ q̄ op⁹ nāe ē op⁹ itelligētie. In aliq̄b⁹ autē ista cognitio ē pfecta ipsi agēti: vt pz i aialib⁹. vñ oz q̄ p⁹ ñ agat per necessitatē nāe: q̄ sic ñ eēt p⁹. sz dirigēt ab aliq̄ pox itelligēte: oz igit q̄ agat p itellectū ⁊ volūtatē ⁊ ita q̄ sit itelligēs ⁊ sciēs.

Tertia via q̄ ē p eminētia ē h. Qđ. n. inuenit i plib⁹ magis ac magis pz q̄ plus alicui appropinq̄t. oz vt illo maxie inueniat sic calor i igne ad quē q̄to corpora mixta magis accedūt calidiora sī. Inuenit aūt q̄ q̄to aliq̄ magis accedūt ad p⁹ nobili⁹ cog nē participāt sic boies plus q̄ bruta: ⁊ angli magis boib⁹. vñ oz q̄ i deo nobilissima cog nētiat: Ad p⁹ g̃ dr̄ q̄ q̄cūq̄ scia vel intellect⁹ vl̄ aliq̄d q̄ ad

pfcōnez ptiet a deo negat itelligēdū ē pz excessū ⁊ nō fm defcūz. vñ dic̄ Dio⁹. i. vij. c. de di. no. sine mēre ⁊ insensibile eē pz excessū ⁊ ñ pz defcūz i deo est ordinādū. p tāto g̃ negat⁹ nomē itellectus deo, pe cōuenire: q̄ nō pz modū creature itelligit sz eminēti us. Ad 2⁹ dr̄ q̄ circa hī⁹ noia q̄ de deo dicūt inuenit triplex opio. q̄dā. n. dicūt q̄ scia vita ⁊ hī⁹ significāt i deo aliqs diuisōes additas eēn⁹: sz h nō pt eē q̄ h ponēt ꝓpōez i deo ⁊ possibilitatē i eēn⁹ ipsi⁹ r⁹ hi⁹ diuisōuz q̄ oio absurdū ē. Jō alij dixerūt q̄ oia hī⁹ noia nihil pdicāt i deo nisi forte eē ipsius. vñ ip⁹ op⁹ie de deo dñr: sz duab⁹ rōib⁹ inuenit dcā de deo: vl̄ rōe negōis vt q̄n dr̄ deus scies itelligitur nō eē ignorās sic lapis: vl̄ pp sūtudinē operis vt dicat deus sciēs q̄ opat effectū sic aliqs scies: sic dr̄ nat⁹ ipq̄ punit ad sūtudinē irati nō q̄ ira sit i eo. ita nec scia nec vita nec aliq̄d hī⁹: sz tm̄ eē: sed h nō vī suffitiēs. p⁹ q̄ ois negō de re aliq̄ fūdatur sup aliq̄d i re existēs vt cū dr̄ hō nō est asin⁹ vitas negōis fūdat supra hois nāz̄ q̄ nāz negatā nō copatit. vñ si de deo negat ignorātia oz q̄ h sit rōe alic⁹ q̄ i ipso ē: ita oppo⁹ igrātie oz i ipo ponē.

Scdo q̄ ois act⁹ ꝓcedit ab agēte rōe alic⁹ q̄ i ipo ē sic calz calefac ⁊ leue ascēdit sursū. vñ oz q̄ i eo q̄ opat actū scie sit aliq̄d ad rōez scie prinēs: q̄uis illō forte ñ ꝓpetēter tali noie significet sicut punire dei act⁹ ē iustitie ipsi⁹ nec oz irā i eo ponere q̄ nō ēp se act⁹ ire: ⁊ iō dō ē q̄ oia hī⁹ pe dñr de deo q̄⁹ ad rē significatā lz ñ q̄⁹ ad mo⁹ significādi: ⁊ q̄⁹ ad id q̄ ē ꝑuz de rōe cuiuslz boz⁹: lz nō q̄⁹ ad rōez gñis vt supra hitū ē: ⁊ iō dō q̄ oia ista q̄ nō dicūt aliq̄ mālē vl̄ coꝛpalē diſpōez: in deo vē sūt ⁊ viuus q̄ in alijs nec aliq̄ ꝓpoz i ipso iducūt: imo sic ista noia pe ꝓueniūt creature pp diuersa i ipsa existētia: ita ēt pe ꝓueniūt deo ꝓpt vnicū ⁊ simplex suū eē q̄ oiuz ise vtutes vnifōrmit̄ ꝓaecipit. vt Dyo⁹ dic̄ q̄ pz i sili si ponāt tres homines q̄z vnusq̄sq̄ hz suū hitū sciat ea q̄ pinent ad vnā sciaz. s. mālia geometricalia ⁊ grāmaticalia. ⁊ q̄rt⁹ q̄ hoz oiuz p vnū hitū sciaz bēat de q̄ ꝓstat q̄ ve potit dici q̄ ē grāmatic⁹ vl̄ grāmatica ē i eo ⁊ silr geometria ⁊ phica: ⁊ q̄uis i eo ñ sit nisi vna res fz quā oia h sibi pueniūt: tm̄ aliō ⁊ aliō fz rōnē nois vnūquodq̄ horz i ipso noiat eo q̄ vnūquodq̄ eoz ipsce exprimit illā rē. Jta ēt ē i deo. cū. n. i aljs creaturis iueniat eē viuere ⁊ itelligere ⁊ oia hī⁹ fz diuersa i eis exñtia. i deo tm̄ vnū suuz simp⁹ eē hz oiuz horz vtutē ⁊ pfcōez. vñ cum ōs noiat ens ñ exprimit aliq̄d nisi q̄ ptiet ad pfcōem ei⁹ ⁊ ñ tota pfcō ipi⁹: ⁊ silr cū dr̄ scies ⁊ volēs ⁊ hī⁹ ⁊ ita pz q̄ oia h vnū sīt i deo fz rē: sz rōe differt q̄ ñ tm̄ ē i itellectū sz fūdat i vitate ⁊ pfcōe rei. ⁊ sic pe ōs dr̄ ens: ita pe dr̄ scies ⁊ volēs ⁊ hī⁹: nec est ibi aliq̄ plitas vl̄ additio vl̄ ordo i re sz i ratiōe tm̄.

Ad 3⁹ dr̄: q̄ q̄uis ad rōnē scie exigāt scia sciens ⁊ scitū. ñ tm̄ exigit q̄ h tria differāt fz rē sic ēt de rōne mot⁹ ⁊ q̄ sit mouēs ⁊ motū: sz q̄ motū sit aliud a mouente non pōt sciri nisi demōstratione ante cuius inuentionē multi sūt opinati ad seipsum mouere. Sciēdum est ergo q̄ in omni intellectu aliq̄r ē idē itelligēs ⁊ itellectū: ⁊ i q̄busdā ēt aliq̄r differt. In aliq̄b⁹ vo sē olo idē. Intellect⁹. n. hūan⁹ q̄ aliq̄n ē i pō ⁊ aliq̄n i actu q̄n ē i pō intelligēs. ñ ē idē cū itelligibili i pō q̄ ē aliq̄ res exñs extra aiaz: sz ad h q̄ sit itelligēs i actu oz q̄ itelligibile i pō fiat itelligibile i actu p h q̄ spēs ei⁹ denudat ab oib⁹ appēditijs māe p virtutē intellectus agētis: ⁊ oz q̄ h spēs q̄ ē itellecta i actu pficiat itellectū i pō ex quox coniūctione efficit vnū pfectū q̄ ē itellect⁹ i actu sic ex aia ⁊ corꝑe efficit vnū q̄ ē hō hñs operatiōes hūanas: vñ sic aia nō ē aliud ab hoc. ita itellectū i actu nō ē aliō ab itellectu intelligēte actu: sz idē nō tm̄ ita q̄ spēs illa fiat subā itellect⁹ vl̄ po⁹ ei⁹ nisi formalis: sic nec aia fit corꝑus. Sī g̃ aliqs itellect⁹ sic dīnus q̄ ad nihil ē in pō: sz ē totū act⁹ ⁊ sp i actu: tūc itellectū ab itellectu nullo⁹ differt re i eo sz ꝓsideratiōe tm̄: q̄ put ꝓsiderat eēntia ei⁹ vt imunis a mā sic ē itelligēs vt ꝓbatū ēst, put ꝓsiderat eēntia sua fz q̄ itellect⁹ accipit eā sine mā sic ē itellectū: sz put cōsiderat ipsū itellectū, put nō dest sibi itelligēti: sz eē i seipso quodāmō sic ē itelligētia vl̄ scia: q̄ scia nihil aliud ē q̄⁹ ipressio vl̄ ipressio sciti ad sciētē. Ad 4⁹ dr̄ q̄ oia, ista vocabula dñr sciam eē assimilationem vl̄ appꝛehēsionē vl̄ ipressionē vl̄ aliq̄d hī⁹ veniūt ex cōsideratiōe itellcūs possibilis q̄ nō cogscit nisi p receptionē alic⁹ spēi respectu c⁹ ē i pō p quaz assimilat rei extra aiaz. vñ vbi ē itellcūs i uctu tm̄ nihil hoz, pe dr̄ sz fz mo⁹ itelligēdi tm̄. Ad. v⁹. dr̄ q̄ ea q̄ dñr de deo sp itelligēda sē p eminētiam ablato oi eo q̄d iperfectiōis eē pt. vñ a scia fz q̄ i deo ē oz auferre distractū rōis iquirētis: ⁊ retinere rectitudinē circa rē scitā: sz q⁹ scia pe copletoꝛz ē itelligē pe ē q̄dditatis rei. Jō ōs dr̄ sciēs i quātū cogscit eē suū: ⁊ dicet itelligēs inq⁹ cognoscit nāz suā q̄ tm̄ ñ ē aliō q̄⁹ suū cēnec magis simp⁹. ⁊ iō i deo nō ē aliō itelligē q̄⁹ scir nisi fz rōnē. sapia vo ñ ponit nūz tm̄ scia ⁊ itellcū q⁹ ois sapia scia ē sz ñ ꝓuertit q⁹ illa scia sol⁹ sapia ē: q̄ causas altissimas ꝓsideratp q̄s ordinat ⁊ cogscit oia seqntia vñ pe ōs sapiēs dr̄ inq⁹ seipsū cogscit: ⁊ itelligēs ⁊ sciēs fz q̄ se ⁊ alia cognoscit.

a D 2⁹ sic pcedit: vī q̄ ōs ñ itelligat alia a se. Intellectū. n. pfcō ē itelligētis q⁹ fac ipsū eē i actu: sz ois pfcō excedit id q̄ perficit. si g̃ aliq̄d aliud a se itelligēt hēret illō mat⁹ se q⁹ ē icōueniēs.

P. fz ordinē nobilitat⁹ oboz ē ordo nobilitat⁹ i oponib⁹. vñ dic̄ phs. x. eth. q⁹ pfcā opo felicitatis ē r⁹ nobilissimi obi: sz q̄d ē aliō a deo ē vilī⁹ ⁊ ipfcius eo. Si igr itelligēt aliō a se h vgeret i ipfectionē ⁊ vilitatē oponis ipsi⁹. P. intellecta se hñt ad itellectū sic picture ad tabulā. vñ phs i. iij. de aīa ꝓpat itellcūz possibilē añ⁹ itelligat tabule i q̄ nihil scriptū ē: sz ipossibile ē idē coꝛp⁹ figurari diuersis figuris sil⁹ ⁊ fz eādē ptē. g̃ ipossibile ē eundē itellcūz sil⁹ pla itelligē. si igr itellcūs dīn⁹ itelligit se ⁊ multa alia oz q⁹ sit successio i itellcū ipsi⁹ q̄ lassitudinē sibi iducat: ex h q⁹ nō hz i actu illō q̄ q̄rit ⁊ h ē icōueniēs. P. sic dic̄ phs in. iij. d aīa Scientie didūt quēadmodum ⁊ res. Si ergo ōs intelligat plura oportet q⁹ in eo sint scientie plures ⁊ h vgit i plitatē dine eētie si sua scia ē ei⁹ essentia vt dictū ē. Cōtrarium ē q̄d hī⁹ ad Hc. 4. oia nuda ⁊ apta sūt oculis ei⁹. P. sic dictū ē ōs

cogſcit ēntiā ſuā:ſz p ēntiā ſuā ē ꝑn̄ rerū:g ipe cogſcit ſe cē ꝑn̄ rerū.ſz ipossibile ē q cogſcat ali qd ee ꝑn̄ niſi cogſcat aliqlit id c ē ꝑn̄ qz q nouit vnū rloz cogſcit ⁊ reliquū:vt i ꝑdicamētis dr:g cogſcit alia a ſe. Rñ.dr:q ex 2a via q̄ ſupza tacta ē ꝑt oñdi q ds ñ ſolū ſe ſz ēt alia cogſcit. Cum n.ea q̄ agūt ex neceſſitate nāe nālit tēdāt i finē aliquē:oz q ab aliq̄ cogſcēte ordinent i finē illū. Dr aūt ē impoſſibile niſi ille cogſcēs cogſcat rē illam ⁊ opationē ei⁹ ⁊ ad qd ordinat.ſic faber ñ poſſet face ſecurim niſi cogſcat actū icīſionis ea q̄ icidēda ſūt.vt māz ꝓueniētē iueniat ⁊ formā ipzimat:ita oz q de⁹ cogſcat ea q̄ ad ipſū ordinant: qz ſic eſſe ab ipſo hñt:ita ⁊ ordinē i nālē finē.vñ Rabimoy. hāc rōnē dic itēdiſſe dr:cū dixit q finxit ocłz ñ ꝓſiderat.q.d.cū ds oculū facēt nūquid ipſe ñ ꝓſiderauit actū oculi q̄ ē vidē ⁊ obm ei⁹ qd ē viſibile ꝑticulare. Sciēdū tn̄ ē q itellectū dup dr:ſic viſū ē.eſt.n.p viſū qd ē ipſa ſpēs rei viſibilis in pupilla exñs:q̄ ē ēt pfectio videntis ⁊ ꝑn̄ viſionis ⁊ mediū nomē reſpectu viſibilis. Et ē viſū ſm q est ipſa res extra oclm. Silr itellectū ꝑn.ē ipſa rei ſilitudo q̄ ē i itellectu.⁊ ē itellectū fz q ipſa res q̄ ꝑ ſilitudinē illā itelligit. Si g ꝓſideret itellectū pr nih aliud itelligit ds niſi ſe:qz ñ recipit ſpēs rerū: ꝑ qs cogſcat:ſz p ēntiā ſuā cogſcit q̄ ē ſilitudo oi uz rerū. Sz ſi accipiat itellectū ſcdz ſic ñ tm ſe itelligit ſz ēt alia:⁊ ſm p modū dic phs i.xi.metha.q de itelligit tm ſe.⁊ ꝑ h pz de facili rñſio ad oba. Qd.n.obȝicit ꝑmo qd itellectū ē pfectio itelligētis:verū ē de itellecto ꝑmo ⁊ ñ de itellecto ſcdo. Nō eniz lapis q̄ ē extra aiaz ē pfectio itellect⁹:ſz ſilitudo lapidis q̄ ē i aia. Ad 2m dr q tripr itellect⁹ dīn posset vilificari ſi itelligeret vilia. Uno mō ſi ifozmaret ſilitudine illi⁹ vilis. Scdo ſi ſil cū illo vili ñ poſſet itelligē nobile. Tertio ſi a opatione itelligēt ⁊ vili⁹ ⁊ nobili⁹.ſz h oia remota ſūt ab ipſo.vñ ſua opatio ē pfectiſſima q̄ vna ⁊ eadē exñs talis ē q ꝑ eā ipſe ſeipſū cogſcit ⁊ oia alia. Ad 3m dr:q illa rō tz i oi itellectu q̄ cognoſcit diuerſa p diuerſas ſpēs.qd remotū ē a deo q̄ cogſcēdo ēntiā ſuā alia cogſcit. Ad 4m dr q qñ ſūt multa ſcita q̄ cogſcunt ſm vnā rōnē medū genē vel ſpē:tūc reducunt i vnā ſciam gnālē l ſpālē ſic metha⁹ ⁊ geometria.vñ ſi pla ſcita reducūtur i vnū mediū fz nūm illoz oiuz ñ erit niſi ſcia vna i nūo.⁊ iō ſcia dei ē vna nūo oiuz rerū:qz p vnū me⁹ ſimpliciſſimū qd ē ſua eēn⁹ oia cogſcit.

a Dz 5m ſic pcedit:vī q ñ bēat certā ⁊ ꝑz cognē de alijs a ſe.certa.n.cognitio ñ ꝓt d re bē ri niſi p rōnē ei⁹ exñtē i cogſcēte.ſz nih eiuſdē rōnis ē i deo ⁊ creaturis.g ñ cogſcat creaturas niſi cogſcēdo id qd i ipſo ē:vī q ñ bēat,ꝑz ⁊ certā cognē de eis. Ꝓ.p cām ꝑmā ⁊ remotā ñ pōt bīi certa cognitio de re.ſz ēntia dīna ē cā p⁹ ⁊ remotiſſima:g cū ds ñ cognoſcat res niſi p ēntiaz ſuā:vī q certā cognē hz de reb⁹ ñ poſſit. Ꝓ.ꝑa cognitio de re ñ ē niſi p id qd ē.ꝑz ſibi. ſz ipo ē idē eē ꝑz plib⁹ inq̄m plura ſūt.⁊ ſi aliq̄d ſit ꝑ plib⁹ inq̄m vnū ſūt:ſic riſibile oib⁹ hoib⁹. g cū ds cogſcat oia p vnū ⁊ idē qd ē ſua ēntia:vī q ñ hēat ꝑz ⁊ certā cognē de reb⁹ ſingulis. Ꝓ.illud p qd hī certa cognitio de re ꝑt eē mediū ad ꝓcludē dū rē illā.ſz ex ēntia dīna ñ ꝑt ꝓcludi cē alic⁹ rei cū ds ab etno fuēit qñ res ñ erāt:g vī q ds p ēntiā ſuā certā cognē de reb⁹ hie ñ poſſit. Sz ꝓ illd ē qd dr i ꝑn̄ meth⁹.ſcia quā ds hz de a ſcia ē ⁊ honorabiliſſima:ſz ds hz ſciaz de reb⁹:g nobiliſſime cogſcit res:⁊ ita certiſſima ⁊ ꝑa cognē. Ꝓ.q ēp i qlibet gñe ē maxi i gñe illo:vt i.ij. meth. dr. ſic ignis ē calidiſſim i q̄ inenit calo:ſz in do p ē ſcia:g ipſe nobiliſſime cogſcit q̄d cogſcit:⁊ ita vī q de oib⁹ reb⁹ cognitis ꝑfz ⁊ certā cognē hēat. Rñ.dr:q ds certiſſime ꝑas nās rex cogſcit.Sciēdū tn̄ q Lō.i.xi.meth.dic q ds ñ hz cognē de reb⁹ alīs a ſe niſi inq̄m ſt entia.q.n.eē ſuū ē cā eēndi oib⁹ reb⁹ inq̄m cogſcit eē ſuū ñ igrat nām ēntie iuētā i reb⁹ oib⁹ ſic q̄ cogſcēt calozē igniſ ñ igraret nāz calozis exñtis i oib⁹ calis . ñ tn̄ ſciret nāz h⁹ calī ⁊ illī inq̄m ē h ⁊ illud.ita ds p h q cogſcit ēntiā ſuā q̄uis cogſcat cē oiuz rex inq̄m ſūt entia:ñ tn̄ cogſcit res inq̄m ē h ⁊ illa.nec ex h ſeq̄t vt ipſe dic:q ſit igrās:qz ſcia ſua ñ ē de gñe ſcīētie nre:vñ nec igrātia oppoſita ſibi ꝑt ꝓuenire ſic n de lapide dr q ſit vidēs vel cec⁹. Sz h ꝓ dup appet falſa.p qz ipſe ñ ē cā rerū q̄m ad eē ipoz ſolū cōe:ſz q̄m ad oē illd qd i re ē.cū.n.p cās ſcōas d tineāt vnaq̄q res ad ꝑuz eē.oēs ät cāe 2ſt a p⁹ oz q dcd ē i re vel ꝑuz vel cōe reducat i deū ſic in cāz:cū res a ſeipſa ñ hēat nili ñ eē:⁊ ita cogſcet ꝑ am nāz vniuſcuiuſq rei.2m ipzobat p illd qd.ē.tactū ē:qz ipo ē q aliqd agēs ordinet effectū ſuū i finē niſi cogſcat,ꝑuz op rei p qd ordinat i finē.vñ ſi a do ordinatio ē oiuz rerū i finē ſuū . oz q cogſcat,ꝑuz op cuiuſlibz rei ⁊ ꝑaz nāz q̄ tali opatōi ꝓuenit.nec obſtat ſi ēt ponat ñ ūmediate cāre ordinē i vnaq̄q re.ſic dā phi poſuerūt dicētes a do ūmediate,pcedē vnū p qd ē itelligētia ꝑma a q̄ ,pcedat ſcda itelligētia ⁊ ozb ⁊ aia ei⁹:oz.n. fz h q cogſcat ad min⁹ op ſui ꝑmi creati qd ē itelligētia ⁊ ita cogſcet q̄ ꝑ illd op ,pduci pñt:⁊ ſic deiceps vſq ad vltima rerū:⁊ ſic oz q cogſcat oēs ,ꝑas nās ⁊ ,ꝑas opationes rerū. Ad p g dr q eſſe dīnū ñ negat eiuſdē rōnis eē cū eē nro.qz deficiat a rōne nrī eē ſz qz excedit.g to aūt mediū pfecti ē tāto i eo res pfecti cogſcit:⁊ iō q̄to eē ſuū excedit nrm:tāto ſcia ſua de eē rei qd cogſcit p eē ſuuz excedit ſciam nraz q̄ ē de eē rei accepta ab ipa re

Ad 1m dr:q nulli⁹ ſcie certitudo ꝑter eē niſi p reductionē i p⁹ ſui ꝑn⁹:ſz q p m ꝑn i geometricis ñ ſufficit ad certā cognē eoz q̄ ꝓſequunt.h ē qz ipſū ñ ē tota cā eoz.vñ oz q additi oib⁹ alijs i eo rū notitiā veniat.ſz ipſe ds ē pfecta cā oiuz q̄ ab ipſo ſt cū nih poſſit accipi qd ab ipſo ñ ſit:⁊ iō ipſe p ēntiā ſuā oia pfecte cogſcit. Ad 3m dr q i poſſibile ē idē eē ,ꝑuz pluz q̄ eodē mō ipm ptici pēt ⁊ ſm totū ⁊ pfecte.ſz bonitatē dīnā q̄uis oēs res participēt:tn̄ nulla res creata ipſā pfecte imitatur:ſz in aliquo aſſimilatur ſibi vna res in quo nō aſſimilatur ſibi alia:⁊ iō ipſe eſt,ppria ſilitudo vniuſcuiuſq rei ſic,pz i exēplo ꝑus inducto de illo q̄ hz hītū ſufficiētē ad pla ſcibilia.ē.n. hīt⁹ille vn⁹ ſilitudo vniuſcuiuſq triū hituū q̄ i diuerſis iueniūt ēt fz id qd min⁹ ab alio diſtinguit.ꝓuenit.n. q vnū imitat alio q̄tū pt nec pfcē ipſū aſſequtur ⁊ h a nā ē creatur⁹ ad deū. Ad p g dr q ab agēte fz formā ñ,pducit effectū vniuoc⁹ niſi qñ recipiens ē ,ꝓportionat⁹ ad rcīpiēdū rotam virtutē agentis: vel ſecunduz eandē rōnez ⁊ ſic nulla creatura eſt,ꝓportionata ad recipiēdū ſciaz a do p modū quo i ipſo ē:ſic nec coz pa iferioza pñt recipe calorē vniuoce a ſole q̄uis per formā ſuā agat. Ad 2m dr q ſcia dei nō ē mēſura coeqta ſcie nre ſz ex cedēs:⁊ iō nō ſequit q ſit eiuſdē rōis ſcōz vniuocationē cū ſcia nra.ſz ſcōz analogiā. Ad 3m dr q magis ⁊ min⁹ nunq̄ vniuocationē auferūt: ſed ea ex q̄b⁹ magis ⁊ min⁹ creatur pñt oraz ſpēi facere ⁊ vniuocationē auferre:⁊ h ꝓtingit q̄n magis ⁊ min⁹ creant nō ex diuerſa ptīcipatiōe vni⁹ nāe ſz ex gradu diuerſarū nāz ſic angls hoie intellectuales. Ad 4m dr:q rō Lōmē.per ſe nō ē ſufficiēs niſi ſcōz q accipit in tali mā.ſcia.n.que ſic ē cā rez vt ſcia dīna. nō pt ſcie create a reb⁹ vniuoca eē:c rō dcā ē ⁊ q̄ alie rōes videtur concludere q ois equoce dicat.iō ad eas rñdēdum eſt.

Ad v m.g dr:q dcm illd ē itelligēdū q ad eſſe ⁊ nō q ad itētionē rei q̄ cōit pdicat q̄ coz p xpi ſcōz h q ibi dr equoce de corruptibilib⁹ ⁊ incorruptibilib⁹ pdicat.c tn̄ rō eadē ē i vtroq ſi ſcōz intētionē coēz ꝓſideret. Ad vi m.dr q iter deuz ⁊ creaturā nō ē ſilitudo p ꝓueniētiaz i aliquo vno cōi ſz p mutationē:vñ creatura ſilis deo dr ſz nō ꝓuertit vt dic Dio⁹ i li. de di.no. Ad vij.dr q ſcia nō pdicat de do ſcōz rōnē gnis ſui q̄litatis.ſ. accitis:ſz ſolū ſcōz rōnē dre q̄ ad pfcōnē pertinet ſcōz quā a nā attēdit per imitationē vt dcm ē.

a Dq̄ntū ſic pcedit:vī q ſcia dei ſit vlis.ſcia .n.vlis ē q̄ ē p cās vles:ſz ds ſcit oia p cām vlissimā.ſ.per ēntiā ſuā.g ſua ſcia ē maxie vlis. Itē vī q ſit ptīclaris.cognitio.n. particularis ē per quā cogſcit,ꝑa nā rei:ſz ꝑas nās oiuz rez ds perfecte cognoſcit.g ſua ſcia particlaris ē Itē vī q ſit i pō.ſic.n.operatio ſua extendit ad ea q̄ ſūt extra ipſū q̄ ipſi⁹ operatiōe creāt ita ⁊ ſcia cū ea q̄ extra ipſū ſūt ab eo cogſcāt:ſz ds nō ſem per operat⁹ ē res i actu qz ab eīno ñ fuerūt.g vī q nec debeat dīci ſēper ſcīēs i actu ſz q̄nq̄z in pō.

Itē vī q ēt ſit i bitu.ſic.n.pō ē mediū iter ēntia ⁊ operatiōez:ita bit ē mediū iter pōz ⁊ actuz ſz q̄uis ido oia vnū ſūt tn̄ deſignam⁹ ēntiā operationē ⁊ vtuez:g ⁊ ſilr bitū i ipo dſignar poterim⁹ vt dicam⁹ deū eē ſcīēte l bitu. Itē vī q ſciat i actu.nih.n.ē agēl niſi fz q ē i actu:ſz ds agit oia p ſapiaz ſuā.vñ i ꝑs.dr. Oia i ſapia fec.g ſua ſcia mat̄ie ē i actu. Sz ō ea q̄ ñ ſt eiuſdē rōis ñ didūtur eiſd orūs:qz fz ph⁹z diuerſoz gnūz diuerſe ſt ſpēs ⁊ dre:ſz ſcia dī ⁊ ſcia nra ñ ſt eiuſdē rōis: g cū oia pdcā ſt dre nrē ſcie. vī q ad dīna ſciaz nō ſint referēda. Ꝓ.h ēt ꝑm.dīci xi.meth. q ſcia dī nec ē vlis nec particlar nec i pō. Rñ.dr:q nih dcōz dīne ſcie ꝓuenit niſi h ſolū q ē ſēper in actu eē:c rō ē qz ꝑdītōes ſcie ꝓcipue attēdūt ſe cū dū rōnē medij ⁊ ſilr cuiuſlz cognitionis.id aūt quo ds cognoſcit q̄ſi medio ē ēntia ſua:q nō pōt dīci vle:qz oē vle addītionē recipit alicuius per qd determiatur.⁊ ita ēin pō ⁊ iperfectum in eſſe.

sī lr ñ pōt dici ꝑticulare: qz ꝑticular ꝑn' mā ẽ: vel aliq̄d loco māe se hñs q̄ ōo ñ ꝓuenit: silr ẽt ab eꝫ sẽtia ipsi' oīs pō q̄ ī passiua vl' mālis remota ẽ cū sit act' purus. vñ nec ẽt rō hū' sibi cōpetit: qz hū' ñ ẽ vltia pfectio ſz magꝭ opatio q̄ pñcit hūi. ⁊ ōo scia sua neqz vlī neqz ꝑticular neqz ī pō neqz i hi tu dici pt ſz tm̄ i actu. Ad p' g̃ oō: q̄ q̄uis dīna eēn' sit cā vlis rerū: ñ tm̄ ita q̄ aliq̄d sibi sit addibile p qō ꝑa ⁊ pfecta cā efficiat imo p seipsū est sufficiēs ⁊ pfecta cā cuiuslz rei: ⁊ iō ꝑ̄ q̄ ẽ ꝑtalem cāz ñ ẽ scia ī vlī ſz ī ꝑa nā cuiuslz rei. Ad 2' oō q̄ q̄uis ōs cogīcat ꝑaz nāz cuiuslz rei: ñ tm̄ cognoscit p aliqō acceptū a re: qz vt dic̄ Dyo. vñ. c. ō dī. no. dīna scia ñ im̄ittit se singul' reb' q̄ cogīscūt nec ẽ alia scia q̄ seipsū cogīscit ⁊ alias res: ⁊ iō ñ pt dici ꝑticular qz ꝑ illa scia ẽ ꝑticularis q̄ ẽ p mediū ꝑticulare a re acceptū. Ad 3' oō: q̄ ōs ñ agit p opationē mediā: ſz sua opatio ẽ sua eēn'. vñ sicut scia sp ẽ i actu ⁊ ñ i pō: ita ⁊ opatio q̄uis opatū ñ sit sp: qō ꝓtigit pp ordinē sapie disponētis: ⁊ cuz ōs nō dī fecisse res ab ēterno sic̄ sciuit ab eterno: qz opatio significat vt exigēs ab opante i opatū vel factū: ⁊ iō ñ pt dici ōs eē faciēs nisi qñ aliq̄d fit. ſz scire ẽt q̄uis ext' oz sit ñ ẽ tñ eoz nisi fm q̄ sūt in sciēte p sui similitudies: ⁊ iō fm ꝓditionē sciētis ⁊ nō sciti dī ōs ab ēterno sciniſſe ẽt q̄ ñ ab ēterno fuerūt.

Ad 4' oō: q̄ vtus noīat ꝑn' opationis pfectuz: ⁊ iō vtutē opatiuā i ōo significare possum'. ſz hū' ñ ẽ nisi pfectio alic' pōe icōplete ad actū: ñ tm̄ vltima pfectio. vñ ponit oup' impfectionē. ſ. ⁊ i pō p fecta p hūi: ⁊ i hitu q̄ p opationē pficit. ⁊ iō nom hū' ꝑ loquēdo ōo ñ cōpetit ⁊ sī aliq̄n dīcat oñs ab eterno ñ in actu ſz in hitu magis ẽ p similitudi nem q̄ fm ꝓprietatem dictum.

ſ Liēdū ẽ igit q̄ sapia ⁊c.] Cōsiderādū ẽ ī oī b' vltis noīb' q̄ h ponūt q̄ vnū se hz ex ad ditiōe ad aliō: ñ q̄ sit additio ex pte scientīs ſz ex p te scitoz: qz diuersimode se ad sciaz hñt. h. n. no mē scia vl' sapia absolute cognē dic̄ cū ꝓditiōe cer titudis. vñ ẽ ⁊ paliū ⁊ ēterno. Sz puidētia vl' ꝑ scia addit ꝓditionē durationis q̄ ꝑt eē ēternitatis ad tps: ⁊ iō ñ ẽ tm̄ respectu ꝑaliū tā bonoz q̄ malo rū. ſz diſpō adhuc addit ordinē cāe ad creatū i es sēdo: vñ ẽ ō faciēdis. puidētia vo adhuc plus ad dit. ſ. ordinē cāe ꝓseruāt ⁊ ordināt i finē. ⁊ iō puidētia ad gubnationē ꝑtiet. ſz ꝑdestinatio adu ſupra puidētiā detīatū finē vñ est tm̄ respectu eoz q̄ ad gliaz ordinant: ⁊ iō oī ō bonis saluberib' eē re probatio ät cū sit r" maloz nih ad sciaz ꝓtinēs ad dit supra ꝑscias. ⁊ iō de ea h mētionē ñ fac̄. Ad h ita a q̄busdā opponit ⁊c.] h ponunt tres rōes q̄ q̄si p eādē viā ꝓcedūt nisi q̄ ꝑma accipit ex ꝑscia abstracte significata. ſcōa ex ꝑscia significata ꝓcre tie ⁊ vbalr: vt cū oī ꝑscire tūa ex ꝑscia significata ꝓcretie ⁊ ñ nālit: vt cū oī ꝑsci': ⁊ rōes i lra patēt.

Uerūm creator ⁊c.] vī h eē ſz: qz cū sit nomē v bale significat actū: ſz act' creatiōis ꝑz q̄ ẽ i ōo ẽ dīna ēntia: g̃ significat ēntiā. Et oō q̄ i creatōe ꝑut ẽ actio dīna duo ẽ ꝓsiderare. ſ. opationē ipaz ⁊ hitudinē ad creaturā. magī ät accipit h nomen creato: ñ ꝑz q̄ ponit ab opatiōe q̄ ꝓculdubio es sētia ẽ: ſz ꝑz q̄ ponit ab hitudie q̄ ñ ẽ ēntia: nec ẽ aliq̄d in deo realiter vt ꝑus dictum est.

Utrū ꝓcedendū sit oia esse in dei essentia vel in deo p ēntiā vt oia dicunt esse in co gnitione dei vel presentia. Di. xxxvj.

Olet h q̄ri cū oia dicant eē i dei co gnitione seu pñtia: vl' in deo p co gnitionez: ⁊ ei' cognitio vl pñtia sit dīna eēn'. vtrū ꝓcedēdū sit oia eē in dīna es sētia vl' i deo p ēntiā. Ad q̄ dicim' q̄ dei cognitio ei' vtiqz eēn' ẽ ⁊ eius pñtia i q̄ sunt oia ipsius cognitio ē. Nec tñ oia q̄ sī i eius pñtia vl' cognitiōe ī ei' eēn' eē dici debēt. si n. dicēnt itelligēnt eē ciusdē cū eo ēntie. in ōo. n. dī eē p ēntiā q̄ ē dīna ēntia q̄ ē ōs hz ergo ōs apō se i pñtia sua q̄ ñ hz i sui nā. Uñ Aug ō vbis apli ita ait. Elegit nos añ mūdi ꝓstitutionē. Quis suffic̄ h explicare: Eligunt q̄ ñ sī nec errat q̄ eligit nec vane eli gīt. Eligit tñ ⁊ hz electos q̄s creaturu ẽ: eli gēdos q̄s hz apō semetipsū ñ i nā sua sed ī pñtia sua. fidū erāt q̄b' ꝓmittebat: sed ⁊ ipsi ꝓmissi sī q̄b' ꝓmittebat. Ecce h apte dicit deū apō semetipsū hre electos añ mūdū nō i nā sua ſz i pñtia cū tñ ei' pñtia ñ sit aliud q̄s ei' nā: qz ipsi' pñtia ẽ ei' noticia. Pōt tñ ad e lectos referri cū ait i nā sua. i. illoz. illos qp pe habuit ab eterno apud se nō in nā sui. i. illoz qui nōduz erāt: ſz in sua pñtia: qz eos ita nouit ac si essent.

Utrū mala debeant dici esse i deo vt sunt oia bona cū vtraq̄z sint in eius cognitione ⁊ pñtia. oia enim cognoscit.

Ost pdicta q̄rit cū oia dicant eē i ōo. ñ p ēntiā nāe ſz p cognitionē scie: ⁊ ōs sci at bona ⁊ mala. vtrum ꝓcedēdū sit simplr mala eē i ōo siue eē i ōo p cognitionē. Scit n. ōs ⁊ sciuit sp oia tā bona q̄z mala ēt añq̄z fierēt: ⁊ pscīunt ab ēterno ea futura. Jōq̄z cuz oia bona dixerim' eē i ōo pp pñtiā cognitō nis. eadē rōne vī dō oia mala eē i eo cuz ea sp nouerit ⁊ p cognitionez ei pñtia fuerint. Precognouit. n. ōs ab ēterno q̄sdā futuros malos ⁊ eoz malicīā: vt ait aug. pscīuit sed ñ pparauit. Cū ergo pcta oīuz sciat nūqd i telligēdū ē ea ēcludi i illa gnālitate locutōis q̄ dic̄ apls oia eē i ōo. ex ipso ingt ⁊ p ipsuz ⁊ i ipso sī oia. Sz qs nisi insan' dixerit mala eē i ōo. Illa. n. i ōo eē itelligunt q̄ ex ipso ⁊ p ipsū sī. ea vo p ipsū sī ⁊ ex ipso sī quoruz auctor ē ſz ñ est auctor nisi bonoz. nō ergo ex ipso vl' p ipsū sūt nisi bona. Ita ergo nec i ipso sūt nisi bona. Nō ergo mala i deo sūt qz ſz ea noscat ñ tñ illa oīno noscit vt bona mala q̄si ō lōge cognoscit: vt ait ꝓpha. ⁊ al ta a lōge cognoscit. i. supbiā. ⁊ alibi ad deū loquēs de mal' ait. De abscōditis tuis adi plet' ē vēter eoz. qō exponēs Aug. Absc̄o dita ingt pcta sī q̄ a lumie tue vītatis absc̄o dunt. Sz quō pcta a lumine vītatis dīne ab scōdunt cū a deo sciant. Si. n. ñ sciret quō de ill' iudicaret ⁊ p illis malos dānaret. ali bi ꝓpha dic̄. qz neqz ab oriēte neqz ab oc cidēte deest. Nō exponēs Cassiodor' ingt Neqz a bonis nz a mal' deest ōs: ſz oīb' pñs ⁊ cognitor ē. Cognoscit ergo ōs ⁊ bona ⁊ mala p sciaz: ſz bona cognoscit ēt p appro bationē p bñplacitū. mala vo ñ. vñ Cassio dorus sup ps. dic̄. Pcta absc̄odita sī ōo qz ñ nouit. i. ñ approbat. Et ex eo sēsu Augu. dixit. ea absc̄odi a lumie dei: q ēt i li. ad bel uidiū insinuat cognitionē dei variis modis accipiēdā iquiēs. Si ad sciaz referas ñ igno rat ōs aliq̄s vl' aliq̄: q tñ i iudicio q̄busdam dicet. ñ noui vos: ſz eoz ip probatio h vbo i sinuata ē. Ecce ñ cognoscē dī ōs q̄ ñ appro bat q̄ ei' ñ placēt. Appet itaq̄z verū eē qō di xim'. ſ. qz q̄dām̄ cognoscit ōs bona q̄ nō cognoscit mala. Pariť qdē vtraq̄z eoō mō noscit quātū ad noticiā: ſz bona etiā appro batione ⁊ beneplacito cognoscit.

Hic aperit quare bona tm̄ dicuntur esse in deo non mala.

Tide ẽ q̄ bona tm̄ dñr eē i ōo ñ ma la ⁊ illa, ppe h lōge: qz ſz i ōo aliq̄ dicant eē pp cognitionis pñtiā ⁊ ōs bona ⁊ mala co gnoscat: mala tm̄ ñ cognoscit nisi p noticiaz bona vo ñ solū p sciaz ſz ēt p approbatōez ⁊ bñplacitū: ⁊ ob talez cognitionē aliq̄ dñr eē i deo. ſ. qz ita ea scit vt etiā approbz ⁊ pla ceāt. i. ita scit vt eoz sit auctor.

Nō idē ẽ oia esse ex deo ⁊ p ipz ⁊ in ipso.

Roide si diligēter ispiciam' idē vī eē oia eē ex ōo ⁊ p ipsū ⁊ i ipo. vñ amb. i. 2. li. ō. ſ. ſ. Hec tria ex ipo ⁊ p ipsū ⁊ in ipso sī oia vnū eē sup dixim'. Cū dic̄ p ipsum eē oia ñ negauit i ipso eē oia eādē vim hñt oia h. ſ. i ipso ⁊ cū ipo ⁊ p ipsū: ⁊ vnū ex his at qz ꝓsilē ñ ꝓtū itelligī. Ecce hēs q̄ ex eadē itelligētia scīptura dicit oia eē i ipo ⁊ p ipz ⁊ ex ipo ⁊ cū ipso. Cuz ergo ex ea rōne oia dicāt eē ex ōo vl' p ipsū: ñ solū qz scit ſz ēt qz auctor ē eoz ꝓsegtur vt eadē rōne ea esse in ōo dicāt. ſz qz scit eoz auctor eē dī qz i illo viuim' ⁊ mouemur ⁊ sumus: qz eo auctore sum' ⁊ mouemur ⁊ viuimus. cū ergo nō sit auctor nisi bonoz merito sola bona i eo eē dicunt sic̄ ex ipso vl' p ipsuz. Cū igit i ei' co gnitiōe vl' pñtia sint oia. ſ. bona ⁊ mala: i eo tñ ñ dñr eē nisi bona quoz auctor ē. Unde Aug. i li. ō nā boni. Cū audim' ingt ex deo ⁊ p ipsū ⁊ i ipso eē oia. oēs vtiqz nās itelligē debem' ⁊ oia q̄ nālit sūt. neqz. n. ex ipso sūt pcta q̄ nāz ñ suāt ſz viciāt q̄ ex volūtate pec cātiū nascunt. Hic apte dicit q̄ i illa gnālit a te locutionis bona tm̄ ꝓtinentur.

Nō oia ex pte ⁊ p ꝑem sūt ⁊ in pte: ⁊ ita de filio ⁊ spū scō est dicendū ſz propter p sonas fiat distinctio.

Reterea sciendō ẽ q̄ ſz ibi idicet distinctio psonarū cū dī ex ipso ⁊ p ipsū ⁊ i ipso oia tñ ex pte ⁊ p ꝑez ⁊ i pte sī. silr de filio ⁊ ſ. ſ. accipiēdū ē. Uñ Aug. i li. ō tri. Nō cōfu se ingt accipiēdū ē qō ait apls. ex ipso ⁊ per ipsū ⁊ i ipo. ex ipso dicet pp ꝑez. p ipsū pp filiū. i ipo pp. ſ. ſ. vigilāter itaq̄z attēde ne qz pez volēs itelligi dixit ex ipo: sic intelligas oia eē ex pte vt neges oia eē ex filio vl' ex. ſ. ſ. cū ex pte ⁊ p ꝑez ⁊ i pte oia esse sane dici possit: similiter de filio ⁊. ſ. ſ. sentiendū.

Nō non omnia que ex deo sunt etiam de ipso sunt sed econuerso.

Llud ēt h aduertendū ē q̄ ñ oia q̄ di cunt ex deo eē ēt de ipso dici debet qz vt ait Aug. i li. de nā boni. nō h sīgī penit' ex ipo qō de ipso. qō. n. de ipso est pōt dici ex ipso ſz nō omne qō ex ipso est pōt dici esse de ip so qz nō ē de sua ſba. Ex ipso. n. sī celū ⁊ ter ra qz ipse fec̄ ea: nō aūt de ipso qz nō de ſba sua: sicut aliqs hō si generat filium ⁊ faciat domū ex ipso est filius ex ipso ē ⁊ dom': ſz fili' ō ipso: dom' vo ō ẽra ⁊ ligno ñ ō seipo

Que dicta sunt sūmatim colligit.

Ex pmissis aptū est q̄ i dei cognitione siue pñtia sūt oia. ſ. bona ⁊ mala: ſz nō oi mō sūt ibi mala q̄ bona. ⁊ q̄ in deo tan tū sunt bona sicut ex ipso: ⁊ per ipsum non mala: ⁊ ex quo sensu hec accipienda sint as signatuz est: ⁊ q̄ de ipso nō proprie dicitur esse qō aliud est ab ipso. Ex ipso aūt dicun tur esse oia que ab auctore sunt. Di. xxxvj.

Olet ħ q̄ri cū oīa dicāt ꝛc.] Posteq̄ magist̄ ondit q̄ scia dī vl'r ē oīuz ꝛ exīn dñr res ipo ē: ħ iquirit quō cognita sint in ipo dō cogscēte: ꝛ dicit i p.o. in p°ondit quō res ās cogscūt sint i dō. In 2°quō dō sit i reb' exxvij.d. Et qn̄ demōstratū ē ꝛc.] p° i.o. in p°in ḡris vtz oīa q̄ dī scit pñt dici i eēn'ci' ee: ꝛ oñdit q̄ nō. iscōa inḡrit vtz oīa possint ee i dō: ibi. p'p dcā ꝛc.] ꝛ circa ħ tria fac. p°mouet qōnē ꝛ detiat cā. 2° pfirmat detinationē: ibi. piñ si diligēt ispiti am'. 3° iducit epl'°2°°°mām i tota distictiōe utētā ibi. ex pmissis aptū ē ꝛc.] circa 1m tria fac. p° ꝓbat mala ñ ee i dō: cū nō sit ex ipso vl' p ipsū. 2° oñdit quō ħ tria distigūeda sūt ex ipso ꝛ p ipz ꝛ i ipo fz q̄ ad plōas distictas referūt: ibi. ꝓterea sciēdū ē ꝛc. 3° distiguit iter ee de ipo ꝛ ee ex ipo: ibi. illuc ētur hinc ꝛc. Questio prima.

Jc ē duplex qō. p° de his q̄ a dō cogscūt 2° de ideis p q̄s res cogscit. circa p° q̄rūtur tria. p°vtz dō cogscat singlaria. scdo vtz cogscat mala. tertio qualiter ea que cognoscit in ipso esse dicuntur.

a D p°sic pcedit: vī q̄ dō ñ cogscat singlaria dic. n. boe' q̄ vle ē dū itelligi pticlare duntsentiā: sz i dō ñ ē pō sentiua cū sit vī' ip'essa organo corpali: nisi forte metha'sumēdo: g̃ vī q̄ cognitio singlariū dō nō ꝓueniat. ℞. nih cogscit ab aliq̄ nisi fz q̄ ē i cogscēte: sz pticlares effcūs ñ sī i cāis vlib' nisi i pō: g̃ vī cū entia dina sit vlis cā oīuz i q̄ oīa cogscat q̄ singlariū ꝓpz cognē nō hēat. ℞. dis cog ē p assilationē cogscētis ad cognitū: sz singlare ñ ē singlare nisi p māz: g̃ nlla vt' q̄ abstrahit a mā ꝛ ab oib' apēditijs ei' pt cogscē singlare inḡ'ē singlare: sz itellis din' ē maxime a mā ꝛ a ꝓditiōib' mālib' sepat': g̃ dē singlaria nō cogscit. ℞. sic dic dyo. i. ij. c. de di. no. eodē mō creature pticipāt q̄uis sūt diuerse vnā dī bonitate sic plēs linee egrediūt ab vno cētro: ꝛ sic plēs figuratiōes fiūt ab vno sigillo: sz q̄ cogscit cētrū ñ ex ħ cogscit lineas ꝓductas a cētro inḡ'ē ħ ꝛ illa sz i cōi tm̄: ꝛ silr ē i alio exemplo iducto: g̃ vī q̄ dō cogscēdo seipsū nō cogscat singlaria inḡ'hi'

Cōtra ad heb. xi. accedētē ad deū oz credere q̄ ē: ꝛ q̄ diligētib' se remunerato: sit: sed tm̄ pt remunerare opa hoīuz singlariū nisi cogscat opantes ꝛ ipsoz opa: g̃ oz credē q̄ singlaria dō cogscat

℞. dō hz de reb' sciaz practicā q̄ ē oponis ꝑn eipiū: sz opo ē circa singlaria: g̃ vī q̄ sua scia sit ēt singlariū. Rñ. dō: q̄ dō absq̄ dubio oīuz et vlīū ꝛ singlariū cognitionē hz. Sciēdū tm̄ q̄ circa hāc qōnē diuersi diuersimode. Cōmētato: n. in xi. meth. vī exposse negare a dō pticlariū cognez nisi inḡ'cogscit eēntiā suā q̄ ē ꝑn' ois ee: sz cuz dō ñ tm̄ sit cā ee rerū sz oīuz q̄ i reb' sūt oz vt cognitionē rerū ñ tm̄ i eo q̄ dī sūt hēat: sz ēt i eo q̄ dī talia vl' talia: ꝛ iō alij dixerūt fz Aui. ꝛ algazel ꝛ seq̄ces eorū q̄ dō cogscit singlaria vl'r/q̄ sic exponūt p ex'°: si aliq̄s sciret oēs distātias orbiuz ꝛ planetarū ꝛ tps motuū ipsoz. ipe ꝓuideret oēz eclipsiz que possz ꝓtigere: ñ tm̄ sciret hāc eclipsiz q̄ tū ē h eclipsis nisi p aliq̄d a sensu acceptū: sz sciz eclipsiz q̄ cras ꝓtigēt vl'r. s. fz suas cās vles: ita ēt dñt q̄ cū oēs cāe reducāt i ipsū deū sic i cāz ipse cogscēdo se cogscit oēs cās lcōal: ꝛ cogscēdo cās illas cogscit oē q̄d ē effectū ex illis cāis: nō tm̄ nisi vl'r: ꝛ iō dñt q̄ dō ñ cogscit pticularia nisi vl'r: ita vt fz eos dēinatio accipiat ex pte cogniti ꝛ ñ solū ex pte cogscētis: q̄ si solū ex pte cogscētis illa detinatio accipet: vnz idubitāter eēt q̄ dō pticularia nō pticulari scia cogscit vt s̄ ꝓbatū ē: cogscit tm̄ pticularia fz pticularitatē ipsoz. vñ dcm̄ illō ēt ē illusficiēs cogscē qm̄ ħ mō singulare i vl'i ñ est cogscē. ꝑz nāz hi' singulari vl' illi' eo q̄ qōcūq̄ vlia aggregēt nūq̄ ex eis fiat singulare nisi p ħ q̄ idiuiduāt ꝑ māz: ꝛ iō ex hac ēt via seq̄ret q̄ dō ñ pfectā cognē de singularib' hēret: vniuersales. n. cāe ñ ducūt i cognē pticulariū nisi fm q̄ pticularia participāt nāz cōez ꝛ sic ex cāis vlib' ñ scient de particulari nisi q̄ hz talē vel talē nāz cōez vel accñtaliter vel sīlī. Jō ät alq̄ dixerūt sic Rabymoyses q̄ dō scit pfectissime singularia: ꝛ oēs rōes q̄ in ꝓiū iducūt soluit p ħ q̄ dic sciaz dei eē eq̄uocā scie nr̄e. vñ p ꝓditiōes scie nr̄e ñ possum' aliq̄d de scia dī arguer. sic. n. eē dī ñ ꝓphēdit a nob ita nec sua scia ħ pfirmat p id q̄ hēt p ysa. lv. sic exaltati sūt celi a tra ꝛc: sz illō q̄uis sit veruz tm̄ oz aliq̄d plus dicē: q̄ q̄uis scia dī sit altius mōl a scia nr̄a tm̄ per sciaz nr̄az aliq̄lit̄ ducnim' i sciaz dei. ꝛ sic scia nr̄a ñ ē penit' vniuoca scie dī sz potius analogica. vt i pñti distictiōe dcm̄ ē: ꝛ iō oz dze fz q̄ scia nr̄a imitat sciaz dei ꝛ i q̄ deficit: ꝛ q̄re: ꝛ ita rōnes dissoluere. vñ pcedēdū ē p viam q̄ docet dyo'. vij. c. de di. no. dic. n. q̄ cuz dō cogscit res per eēntiā suā q̄ ē cā rerū eodē mō cogscit res q̄ ee eeb' tradit: vñ si aliq̄d ēi reb' nō cognitum ab ipso oz q̄ circa illud vacet dina operatio. i. q̄ nō sit operatum ab ipso: ꝛ ħ accidit difficultas phis ppt duo. Prio q̄ q̄dā ipsoz ñ ponebāt deuz operari imediate i reb' oib': sz ab ipo ee ꝑmas res db' mediātib' ab eo alie, pducūt: ꝛ iō ñ potērāt inuenire q̄lit̄ cogsceret res q̄ sūt ħ nisi i ꝑmis cāis vlib'. Scdo q̄ q̄dā eorū ñ ponebāt māz ee factā: sz dūz agē tm̄ iducēdo formā: ꝛ iō cū mā sit ꝑn' ididuatiōis nec potat inueniri apud eos quō dō singularia inḡ'hi' cogscat: sz q̄ nos ponim' ocū imediate operātē i reb' oib' ab ipo ee nō solū ꝓncipia formalia sz ēt māz rei: iō per eēntiā suā sic per cāz totū q̄ ē i re cogscit ꝛ formalia ꝛ mālia: vñ ñ tm̄ cogscit res fm nās vles sz fz q̄ sī ididuate p mām sic edificato: rī per formā artī ꝓcepta possz pducē totā domū q̄tū ad māz ꝛ formā per formā artī ħz apō se cogscēret domū hāc ꝛ illā: sed q̄ per artē suā ñ iducit nisi formā. Jō ars suā ē silitudo for' dom'. vñ ñ ꝑt p eā cogscēbāc domū vel illā nisi per aliq̄d acceptū a sēlu

Ad p°g dō: q̄ sic ex pdcis pz for' a per quā itellect' dīn' itelligit necz ē vles q̄ additiōes ñ rectpit: necz singulares q̄ a mā ꝛ a dispōib' ei' imunis ē: sed tm̄ ē pn' ꝛ similitudo perfca tot' q̄ i re ē et māe ꝛ for' vt dcm̄ ē: ꝛ iō ħ q̄ dī q̄ vle dū itelligitur ꝛc. ℞ referēdū ē ad cogn nr̄am q̄ i sēlu ē p formā mālē ꝛ i tellectū per formā vniuersalē: ꝛ iō particularia ñ cogscim' nisi per vtutē i q̄ ē aliq̄d particulariť: sed dō particularia cogscit necz vniuersaliť necq̄ particula riť ex parte cogscēt̄ sed vniuersaliť ꝛ particulariť ex parte rei cognite. Ad 2° dō: q̄ i cāis vlib' q̄ ñ sūt tota cā rei ñ ꝑt ptículare pfcē scirī: sz dō ē cā oīuz vlis ita q̄ ēpfcā cā vniuſ cuiuſq̄ ꝛ iō se cogscēt oīa pfcē cogscit. Ad 3° dō q̄ q̄uis i dō ñ sit aliq̄d male: sz cēn'ei' sit act' tm̄: tñ ille act' ē cā oīuz q̄ sī i re maliū ꝛ fozaliū q̄ē ac tū imitat q̄' pt ois res ꝛ q̄cq̄d i re ē: ꝛ iō eēn' dīa ē silitudo ñ tm̄ fozaliū sz ēt mālīū rei: ꝛ iō ꝓpz pñt cogsci singlaria ēt inḡ'hi'. Ad 4° dō q̄ oīa ex' q̄ adducunt a creatur i dcū ōficiētia sī: vt iō dyo. dic. ñ. n. iuenīt i creatur aliq̄ cā cōis q̄ sit cā toti' qō i re ē: sic sigillū ē cā figure i cera ꝛ ñ ipsī' cere: ꝛ iō p cognē sigilli nō pōt cognosci figura ímpressa i quantū ē hec vel illa qz ħ hz ex materia.

a D 2° sic pcedit: vī q̄ dō ñ cogscat mala: sic n. dic Cōm. i. ij. d aia. Si aliq̄s ītellus sit sp i actu ñ cogscit ꝓpriē oīo: sz itellus din' sp ē i actu: cū igit malū sit ꝓpriē vt aug. dic vī q̄ dō nō cogscat malū. ℞. ois scia, vl' ē cā scitoz vl' creata ab eis: sz dī scia'cāta ñ ē: cū g̃ maloz cā ñ sit vī q̄ dō mala nesciat. ℞. scia ē assilatio sciētis ad rez scitā. cū igit malū inḡ'hi' ñ assimilet dō imo ipe recessus a silitudie ē malū: vī g̃ q̄ dō malū ñ cogscat. Si dī. q̄ cogscit malū p bo'. Cōtra cogscē aliq̄d ñ p se sz p aliō ē impfcē cogniis: nih aūt i pfectū dō ē attribuēd: g̃ dō ñ cogscit mala p bona

Sz ō ē qō i ꝑs. dī. dō tu scis iscipietiā meā ꝛc. ℞. phs dic i 2° d aia: q̄ rectū ē iudex suiipsius ꝛ obliq̄: cū igit malū sit obliq̄tio a rectitudine mali vī q̄ dō q̄ oīa bona pcē cogscit noticia boni ñ de sīt. Rñ. dō q̄ nescire dī dup'. vno° methaphoce ad silitudinē nesciētis se hāe: ꝛ sic ipsū reprobare dī nescire dī q̄ malos a gtia sua excludit: sic aliq̄s ignor' a secret suis excludit: ꝛ p oppōnē dī scire q̄ approbat: ꝛ sic vnz ē q̄ dī dī nescire mala. alio dī nescire, ꝑ noticia rei carē: ꝛ p oppōnē scire noticiā rei hāe: ꝛ ita dō nouit ꝛ bona ꝛ mala cogscēdo eēntiā suā: sic tenebre cogscunt p cognē lucis: vt dic Dyo. vij. c. d di. no. Sz sciēd ē q̄ ꝓuatio ñ cogscit nisi p hitū oppositū: nec hitui opponit ꝓuatio nisi circa idē fm ꝓsiderata: cū ät lucez dīne eēn' ipossī' sit dficē ñ opponit sibi ꝓuatio aliq̄. vñ malū ñ opponit bono, put i dō ē determinare: sz fozte opponit sibi fz cōez itētione boni. opponit ät determiate bono q̄ ē ticipatū i creatur cui ꝑt ad misceri dfect'. vñ p ħ q̄ dō cogscit eēntiā suā cogscit ea q̄ ab ipso sī ꝛ p ea cogscit dfect' ipsoz. Si ät eēntiā suā cogscēt tm̄ nullū malū vl' ꝓuationez cogscēt nisi i cōi. ꝛ iō pz rnīsio adp°: q̄ ex ħ q̄ cō mē. pōit q̄ nih nisi eēntiā suā cogscit sequit q̄ mala nescit. vñ ibiō ib dit q̄ nescit alia ee. vñ eo dō mō q̄ alia a se cogscit ꝛ ꝓuatiōes ipsoz nouit ñ sic p' cognitū: q̄ i itellu suo ñ ꝑt ee aliq̄ ꝓuatio: sz sūt se cūda itellecta vt ex pdict pz. Ad 2° dō: q̄ scia dī malo'a re creata ē: nec tm̄ ē cā oīuz q̄ cogscit sz boz tm̄ quoz ēp se cog. s. bonoz. mala ät cogscit p bona vt dictū ē. Ad 3° dō q̄ malū ñ cogscit a dō p silitudinē suā sz p silitudinē boni fz. n. q̄ dī cogscit eēntiā suā cog. cit vnāquāq̄ rē q̄' de sua bonitate ticipat ꝛ i q̄ dficiat: ꝛ ita cogscit malum cū i dfectu rō mali ꝓsistit. Ad 4° dō q̄ cogscē p aliō id qō pse natū ē cogsci ē impfcē cognis: sz malū p se nec cauz nec volūtatē nec cognē hz: sz p bonū vt dic Dyo. iiij. c. d di. no. ꝛ iō ħ ēpfcā cog malī vt per bonū cognoscatur.

a D 3° sic, pcedit: vī q̄ res q̄ a dō cogscunt in dō ñ sī: oē illō i q̄ ē aliq̄d diuersū ab eo cō positū ē: cū igit dō sit simplicissim': vī q̄ res q̄ sī diuerse ab eo i ipo ñ sint. Si dī. q̄ ñ sī i eo p eēntiā sz p sui silitudinē. Cōtra vna q̄q̄ res vius ē vbi ē p suā eēntiā q̄ vbi ē p suā silitudinē: qz ibi ñ vī ee nisi fz q̄d si igitur res i dō ñ sūt nisi fz sui silitudinē vī q̄ vius ꝛ meli' sint i seipīs q̄ i dō: qō ē ꝑ aug. ꝛ anſ. ℞. silitudo rnūdet ei c' ē silitudo: sz res oēs ñ hñt i se lucē ꝛ vitā: cū igit i dō sint vita ꝛ lux vī q̄ ñ sint i dō p silitudinē. ℞. vbi ē res fz sui silitudinē ibi ñ attribuit sibi opatio, ꝑa sua. lapis. n. in oculo ñ mouet dōz sū: sz act. xvij. dī. q̄ i ipo dō vi uim' mouemur ꝛ sum': g̃ vī q̄ ñ sum' i dō p silitudinē tm̄. ℞. silitudies rerū i dī scia exītes cū ad sciaz ptineat filio app'opant: sz i ipō app'opriat il'a s. l. p ipsū filio ꝛ ex ipo pzī: g̃ vī q̄ ñ dicat' res eēi dō scdz silitudinē. Sz ō ē qō dī Jo. i. q̄ fcm ēi ipo vita erat ꝛc. Rñ. dō q̄ ħ ꝑpō i fz q̄ diuersis adiūgit diuersas hitudies notat vt cū dz ee in toto vī ee i loco ꝛ hi'. ꝛ iō sciēd q̄ aliud ē eē i scia dī: ꝛ aliō i dō ee: ꝛ aliō eē i eēntia dina. Scia. n. no miat cognē, q̄ dā. vñ eēi scia nih aliō ē q̄ p sciam cogsci: ꝛ iō oīa q̄ dō scit ꝛ bona ꝛ mala i scia ei' eē dñr. Sz eēntia significat p mo'fo' vl' nāe. vñ eēi eēntia dīa nih aliō ē q̄ sbsistēi nā dia vl' ee iō nāe dine: ꝛ iō creature ñ pñt dici i eēntia dia ee: sz tm̄ p' die ꝛ petates ꝛ attributa: sz ħ no' dō sig̃t rē sbsi stētē c' ē ee opari. vñ eē i dō ꝑt itelli dup' vl' q̄ ēi ee ipsī': ꝛ sic creature ñ sī i dō. vl' q̄ sbiacet opi ei' sic dicim' opa q̄z oñi sum' i nob ee: ꝛ p mo' istū oīa q̄ a dō sī i eo ee dñr: ñ ät mala q̄ ab ipo nō sī: ꝛ ita pz q̄ tria ꝑdcā se hñt fz quēd ordinē. dcq̄d. n. ēi eēn'dina ēi dō q̄si ptinēs ad ee ipsī': sz ñ ꝓuertit sic ea q̄ sbiacēt opi ei' i ipo sī sz ñ i eēn'ei': ꝛ silit dcq̄d ē i dō ēi scia ci' sz ñ ꝓuertit vt pz de mal'.

Ad p°g dō q̄ i dō nih ē diuersū ab ipo: vñ ꝛ creature fz ħ qō i dō sī ñ sī aliō a dō: qz creature i dō sī cātrix eēn': vt dic anſ. sī. n. i dō p suā silitudinez ipa ät eēn' dīa silitudo ē oīuz eoz q̄ a dō sī. Ad 2° dō. q̄ ee ꝓprie ꝑt q̄drup' ꝓsiderari. p°fz q̄ ē i ꝑa nā. 2°, put ēi cogne nr̄a. 3°, put ē i dō. 4° cōit put abstrahit ab eib' hijs. cū g̃ dī q̄ creatura vi' eēhz i dō q̄ i seipo cōparat p' ꝛ 3° eēr' q̄rti: q̄a ois cōparatō ē respcū cōis: ꝛ p tāto dī q̄ i dō hz vi' ee: qz oēq̄ ēi aliq̄ ēi eo p mo' ei' iq̄ ē ñ p mo' sui: vñ i dō ē p eē creatū: i se ät ē p eē creatū i q̄ min' ē dō vītate eēndi q̄ i esse icreato. Si ät cō pareť eē p' ad 2° respectu q̄rti ꝛueniūt se hāe fz excedētia ꝛ excessa. eē. n. q̄ ē i ꝑa nā rei i eo q̄ ē sba le excedit cē rei i aia q̄ ē accntale fz excedit ab eo fz ħ q̄ ē eē māle ꝛ illō itellectuale: ꝛ ita pz q̄ alī res vius eē hz vbi ē p suā silitudinē q̄ i seipsa.

Ad 3° dō q̄ silitudo rei q̄ ēi aia dup' ꝓsiderať. vl' fz q̄ ē silitudo rei: ꝛ sic nih attribuit sibi nisi q̄ dō iure ꝛueniť. aut fz eē q̄ hz i aia: ꝛ sic attribuit sibi itelligibilitas vl' vītas sic ēt pz i imagie corpozali cui ꝓuenit eē lapideū ex pte ei' iq̄ ē ꝛ ñ ex pte ei'

cui⁹ ē silitudo. silr dico q silitudini rey q ēi ꝺo ꝓ-
uenit cē vitā ꝛ lucē ñ fz h ꝙ silitudo rei ē sz fz q
ēi ꝺo: ꝛ ꝺi vita inq̄m⁹ ē ꝑn⁹ opōis ad cē rey sic ēt
ꝺi a pho in. viij. ph̄. q mot⁹ celi ē vt vita q̄dā nā
exñtiuꝫ⁹ oib⁹ sz inq̄m⁹ ē ꝑn⁹ cognis rey ꝺi lux: l' alr
pt̄ ꝺici q silꝫ⁹ rei q̄ i alia ē ꝺi vita inq̄m⁹ ē vt fo2ª q̄
dā ꝛ pfcio itell's ꝛ lux inq̄m⁹ ē ꝑn⁹ itellꝫual opōis ꝛ
p talē silitudinē ꝺñr ēt i ꝺo res cē vita ꝛ lux: sc̄. n. i
eo sic artificiata i artifice p suas silitudies. Ad
4m⁹ ꝺo: q cē ꝛ viuer ꝛ moueri ñ attribuīt reb⁹ in
ꝺo exñtiuꝫ⁹ fz cē q i ipo hñr: sz fz cē q i seipl hñt
a ꝺo vt ce⁹ ptieat ad cēn⁹: viue ad vtutē: ꝛ mouēi
ad opōez l' viuē ad aiaz: mouēi ad co2p⁹. ꝛ eē ad
vtutꝫ ꝛ sic res i ꝑa nā exñtes ꝺñr cē i ꝺo fz q cē
ea ꝛ a ꝺo ꝓtieꝛ ꝛ sic ꝺ alijs. s. ꝺ motu ꝛ vita. Ad
vm⁹. ꝺo: q silꝫ⁹ rei q̄ ē i ꝺo ñ ē accepta a re sz est cā
rei. vñ q̄cq̄d ēi eo p sui silitudinem ē i eo sic i ꝑn⁹
opāte ꝛ ꝓfuāte opo āt ꝛ ꝓfuatio rey a ꝺo ꝓplet
p volū⁹m ꝛ boni⁹ ei⁹ q2 vo⁹ iter tria. l. sciaz pōz
ꝛ volūtatē ꝓtius ē ad op⁹: ꝛ ió i pō appꝛopat. s. l.
q̄ pcedit p mo⁹ volūtat⁹ ꝛ cui bōitas appꝛopatur
cū h ꝑpō i dicat hitudinē ad ꝓtinēs ꝛ ꝓseruat sz p
ipz appꝛopat filio: q2 ꝑ ꝺnotat cāz fo2malē: ꝛ ars
p quā sic p fo2mā opat artifex filio appꝛopat ex
ipo āt pp hitudinē ꝑncipꝫ quā iptat hꝑpō ex ap
pꝛopꝛiat pīi q̄ ē ꝑn⁹m⁹ nō de ꝑncipio. Qō. ij.

Eide q̄rit ꝺe ydeis ꝛ circa h tria q̄rūt: ꝛ
p⁹ an ydee sint. 2° ꝺ plitate ydeaꝝ. 3° vtꝫ
ydee oiuꝫ i ꝺo sint.

D p⁹ sic, pccdit: vī ydeas ñ cē: sic̄. n. ꝺic̄ ph̄s
i ꝑn⁹ meth̄. ꝺicē exēplaria cē vanilo quīū est
ꝛ poeticas methaphoꝛal ꝺicē: sz ydeas exē
plaria rey ꝺicim⁹: ḡ vanū ē ydeas ꝺze. ℞. pfci⁹
ē agēs qꝺ ñ eget i sua actiōe ad exēplar respicē q̄
q exēplari i ꝺigz: sz ꝺs ē pfci⁹m agēs: ḡ ñ ē op⁹ ꝺe
ls ad q̄z ex⁹ faciat res. vñ ibiꝺ ph̄s ꝺicit. nā q̄ꝺ
ē op⁹ ad ydeas respicē. ℞. fz aug. meli⁹ scit res p
cēn⁹ suā q̄ p silitudiez suā: sz ꝺs nobilissime cog̃
scit res: ḡ scit eas p cēn⁹ ea ꝛ ñ p alīq̄s silitudies
ydeales rey. ℞. ꝺis cog̃ q ē p me⁹ vī cē collatia
ꝛ discursū ht̄e ꝺ vno i alīꝺ: sz ꝺs cog̃scit simplici i
tuitu siñ discursu ꝛ collōe ḡ vī q ñ cog̃scat res me
diātib⁹ ydeis. Cōtra ē q ꝺic̄ aug. q̄ negat ydeas
cē negat filiū cē sz h ebꝛiticū ḡ ꝛ p⁹. ℞. ꝓm. ꝺic̄
i. xi. meth̄. q sic oēs fo2⁹ sīt pō i p⁹mā ita sī i actu
i p⁹ motoꝫ: sz nīh alīꝺ ꝺi⁹ ydeas nisi fo2mas rerū
īꝺo exñtes: ḡ vez ē ydeas cē. Rñ. ꝺō: q sicut
fo2⁹ artificiales hñt ꝺup⁹ cē vnū i actu fz q sī i mā
alīꝺ i pō fz q sī i mēte artifici ñ q̄ꝺē i pō passiua sz
actia: ita ēt fo2⁹ māles hñt ꝺup⁹ cē vt ꝺic̄ ꝓm. i. xi.
meth̄⁹. vnū i actu fz q i reb⁹ sī ꝛ alīꝺ i pō actiua
scꝺz q sī i motoꝛib⁹ oꝛbiū vt ipe ponit ꝛ ꝑcipue
i p⁹ motoꝛe loco c⁹nos i ꝺeo ꝺicam⁹. vñ apꝺ oēs
phos cōit ꝺi q oia sī i mēte ꝺi sic artificiata i mē
te artifici: ꝛ ió fo2mas rey i ꝺo exñtes ydeas ꝺi⁹
q̄ sī sic fo2⁹ opatiē: vñ ꝺic̄ ꝺyo. log̃ne ꝺ ydeis in
v. c. ꝺe ꝺi. no. exēplaria ꝺi⁹ sbstātificas rōes exñ
tiū i ꝺo vnifo2mit ꝑexñtes q̄s theologia p̄ꝺiffōes
vocat ꝛ ꝺinas ꝛ bōas volūtates exñtiū p̄ꝺetīna
tas ꝛ, pductias: p ydeas tñ ꝺs ñ tñ ꝓtica sz spe
culatiuā cog̃nē ꝺe reb⁹ ꝺz cū ñ solū cog̃scit res fz
ꝺ q ab ipo exeūt sz ēt scꝺz q i ꝑa natura sbsistūt
ydea. n. ꝺi ab ydos q ē fo2ª: vñ nom̄ ydee q̄m⁹ ad
p̄etatē nois eq̄t se ꝺz ad ꝓtica ꝛ speculatiuā
cognē. fo2ª. n. rei i itellū exñs vtriusq; cognis ꝑn⁹
ē: q̄uis. n. fz vsū loq̄ntiū ydea sumat⁹ p fo2ª q̄ est
ꝑn⁹ ꝓtice cognis: tñ ēt ꝑn⁹ speculatie cogñs sī
fz q ydeas ꝓtēplates fo2mas rey noiam⁹. Ad
p⁹ g ꝺo ꝙ sic ꝺic̄ ꝓmē. i xi. meth̄. plo ꝛ alij antiqui
phi q̄si ab ipsa vitate coacti tẽdebāt i illō qꝺ post
modū Arl. expꝛessit q̄uis ñ puenerūt i ipz: ꝛ ió
plo ponēs ydeas ad ꝺ tẽdebat fz q ꝛ Ari. posuit
. s. eas cē i itellu ꝺino: vñ ꝺ ipꝛobar phs ñ itẽdit:
sz fz modū q̄ plo posuit fo2mas nāles p se exñtes
sine mā cē. Ad 2m⁹ ꝺō: q si ꝺs idigēt rspicē in alī
qꝺ exēplar extra se eēt ipsc̄m agēs: sz ꝺ ñ ꝓtigit si
cēn⁹ sua ex⁹ oiuꝫ rerū pōat: q2 sic ituēdo cēntia
suā oia ꝑducit. Ad 3m⁹ ꝺō q oz illō p qꝺ ē cog̃
rei cē vnitū cog̃scēti. vñ eē⁹ rerū creaturarū cū sit
sepata a ꝺo ñ pt̄ cē mediū cog̃scēdi ipas res a ꝺo
sz cog̃scit eas nobiliꝛi medio. s. p cēntiā suā ꝛ ió
ꝑsci⁹ cag̃scit ꝛ nobiliꝛi mō: q2 sic nīh nisi cēn⁹ ei⁹
ē ꝑn⁹ sue cognis q opteret si p cēntiā rerū q̄si p
mediū cog̃scerz res: cū mediū cog̃scēdi sit cog̃nis
ꝑn⁹. Ad 4m⁹ ꝺō: q cog̃ discursiua ē q̄n ex ꝑus
nosī i ig̃tū ꝺuenit ꝛ ñ q̄n p silitudinē rei apphēdit
res ipa: q2 sic ēt ocls ꝺ ides lapidē ꝺicet cog̃nē col
latiua ꝺ ipo: ꝛ ió q̄uis ꝺs sciat res p silitudinē q̄
i ipo est sic̄ medīū: ꝛ q̄uis cog̃scat ēt ozdinē rerū
nō tñ hz discursiuā sciaz q2 oia sīl' ituet.

a D 2m⁹ sic, pcedit: vī q ñ sint ꝓles ydee. ydeas
n. ꝺī silī⁹ p quā cog̃scit res: sz sic̄ ꝺ hitū ē ꝺ
cog̃scit oia p cēntiā suā: cū igr cēn⁹ sua sit vna vī
q ydea sit tm̄ vna: si ꝺi. q sint ꝓles p respect⁹ ꝺi-
uersos ad res. Cōtra rꝛ oes q̄ si ꝺi ad creaturaz
sī realr i creatur⁹ ꝛ ñ i ꝺo: creature āt ñ fuer⁹ ab cē
no: ḡ nec rꝛ oes ꝺei ad creaturā: ḡ ydee ñ fuer⁹ plu
res ab cēno: sz ꝺs ñ alio⁹ cog̃scit res fcās q̄ añq̄
facēt vt hitū ē ex vb̄ aug: ḡ mō ñ cog̃scit per ꝓles
ydeas res sz p vnā tm̄. ℞. vt ꝺcm̄ ē ydea se hz
ad rē c⁹ ē sic̄ fo2ª arti q̄ i mēte artificis ad artificia
tū: sz ꝺiuersitaꝫ artificiatoꝝ ꝓuenit ex plitate fo2
marū q̄ sī i mēte artifici ꝛ ñ ex⁹: ḡ vī q nec ꝺiuer-
sitas rerū possit iducē plitatez ydearum. ℞. sic̄
ydea ꝺī relatiue ad ideatū ita ꝛ scia ꝺī p respectū
ad scibile: sz q̄uis sint pl'a scita a ꝺo tñ ē vna eiuſ
scia: ḡ rerū oiuꝫ q̄ ab ipo ꝓducūt ē vna tm̄ ydea.

Sz ꝫ illꝺ i q̄ ñ ē plitas aliq̄ ñ pt̄ plit cōsignifica
ri: sz aug. plit ydeas noiat ꝺicēs q ydee sūt rōes
rerū stabiles i mēte ꝺina exñtes ꝛ cū ipse nec ozi
ant nec ūtereāt fz eas tm̄ fit oē q̄ uterit ꝛ ozit: ḡ ydee
sī ꝓles. ℞. fz ꝺam̄ ꝺza ē cā nūi: sz fz aug. ꝺ alia
rōe creauit ꝺoiez ꝛ equum: ḡ vī q sint ꝓles rōes
ydeales rerū i ꝺo. Rñ ꝺō: q cū ꝺs ꝺe singlis re
b⁹ ꝑaz cognē hēat oz q ēn⁹ sua sit silitudo sin-
gularū rerū scꝺz q ꝺiuerse res ꝺiuersimode ꝛ ꝑ-
ticlariē ipsā imitāt scꝺz suā capacitatē q̄uis ipa
se totā imitabilē ꝑheat: sz q ꝑcē ñ imitāt eā crea
ture sz ꝺiffoꝛmit⁹ h ē ex earū ꝺiuersitate ꝛ ꝺefectu
vt ꝺic̄ Dyo. i. q̄. c. ꝺe ꝺi. no. vñ cū h nomen ydea
noiet cēntiā ꝺinā scꝺz q ē exēplar imitatū a crea
tura erit ꝑa ydea isti⁹ rei scꝺz ꝺeſinatū imitatiōis
modū: ꝛ q2 alio⁹ imitāt eā ꝺiuerse creatur ió ꝺz
q ē alia ydea, l' eō q̄ creat hō ꝛ equ⁹: ꝛ exide seq̄t

qꝺ fz respcz ad plres res q̄ ꝺinā cēntiā ꝺiuersimoꝺ
imitāt sit plitas i ideis q̄uis cēn⁹ imitata sit vna.
v. g. sic̄ ex ꝑdcis p3 q̄cq̄d pfcōnis i reb⁹ ē h to⁹ ꝺo
fz v⁹m ꝛ ió idilibile ꝓuenit. s. l. cē viuē ꝛ itelligē: ꝛ oia
hi⁹. cū āt oēs creature imitant ipsā q̄ ad cē: ñ tñ
oēs q̄ ad viuē. nec itz illa q̄ imitāt ipsā q̄ ad cē
eoꝺ mō cē ꝓticipāt: cū q̄ꝺā aliꝫs nobili⁹ cē possi-
deāt: ꝛ ex h efficit ali⁹ respect⁹ cēn⁹ ꝺic ad ea q̄ hñt
tm̄ cē: ꝛ ad ea q̄ hñt cē ꝛ viuē. ꝛ sī⁹ ad ea q̄ ꝺiuersi-
mode eē hñt: ꝛ ex h sī ꝑles rōes ideales fz q ꝺs
itelligit cēntiā suā vt imitabilē p hūc l' p illū mo⁹
ipe. n. rōnes imitatiōis itellecte seu modi sī idee.
idea. n. vt ex ꝺcis p3 noiat fo2mā vt itellectā: ꝛ ñ
put ē i nā itelligētis. Ad p⁹ g ꝺō: q idea ñ noiat
tm̄ cēntiā sz cēntiā imitabilē. vñ fz q ē multip⁹ imi
tabilitas i cēntia ꝺia pp plenitudinē sue pfcōnis ē
plitas ideaꝝ. Ad 2m⁹ ꝺō: q q̄uis rlōes q̄ si ꝺi ad
creaturā realit i creatura fūdent cū fz rōnē ꝛ itel-
lectū i ꝺo ēt sī. Intellectū āt ꝺico ñ tm̄ humanū sz
ēt angelicū ꝛ ꝺinū: ꝛ ió q̄uis creature ab ēno nō
fuer⁹t: tm̄ itellect⁹ ꝺin⁹ ab ēno fuit itelligēs cēntiā
suā ꝺiuersimode a creatur⁹ imitabilē: ꝛ pp h fuit
ab ēno plitas ideaꝝ i itellectu ꝺino ñ i nā ipi⁹ ñ
n. eoꝺē mō ēi ꝺo fo2m⁹ eq̄ ꝛ vita: q2 foꝛa eq̄ ñ ēi ꝺo.
nisi sic̄ rō itellcā: sz rō vite i ꝺo ē ñ tm̄ sic̄ itellcā: sz
ēt sic̄ i nā rei firmata. Ad 3m⁹ ꝺō q̄uis plitas
ideaꝝ attēdat fz respect⁹ ad res: ñ tm̄ plitas rey ē
cā plitatis ideaꝝ. sz 2°. ñ. n. q2 res ꝺiuersimode
imitant ꝺinā cēntiā ió itell's ei⁹ ituet eā ꝺiuersimo
de imitabilē: sz potī⁹ 2°. Intell's ꝺin⁹. n. ē cā rerū
ꝺist⁹ āt idealiū rōnū ē fz oponē itell's ꝺini, put itel
ligit cēntiā suā ꝺiuersimode imitabilē a creaturis

Ad 4m⁹ ꝺō: q cēntia ꝺina vna ē ꝛ respect⁹ plres
ꝛ ió illō. q noiat tm̄ cēntiā ñ pt̄ plr sīgri sic̄ ē scia q̄
tz se mag⁹ ex pte sciēt⁹ vt fo2⁹ ipi⁹. rō āt q̄ tz se ma
g⁹ ex pte rei vt ꝓsigri ꝛ sīgri plr possit ꝺicim⁹. n.
rōnes plres. idea āt. q. medio mō se hz: q2 cēntiā ꝛ
rōnē imitatiōis q̄ ē fz respectū ipo2tat: ꝛ ió sī ise
niat i noie idee ꝓsigta plitas vt cū plr pfert: raro
tm̄ aut nunq̄ ꝺuenit significata p additionez t̄mini
nūalis: vt si ꝺicat plures idee. plitas eniz exꝑmit
magis significādo q̄ ꝓsignificādo rē.

a Dz m⁹ sic, pcedit: vī q ñ oiz q̄ cog̃scit ꝺs: idee
i ipso sint. mala. n. cog̃scit ꝺs. sz mala idea i
ipo eē ñ ꝑt cū idea imitatōez ipo2tet. vnū qꝺq; āt
p h malū ē qꝺ ab imitatiōe ꝺi recedit: ḡ ñ oiz rerū
idee sī i ꝺo cū plres res male sint. ℞. idea noiat
fo2mā. ꝺī. n. ab idos qꝺ ē foꝛa. sz māe p⁹ nō ē aliq̄
foꝛa: sic̄ nec ꝑm⁹ act⁹ q̄ ē ꝺs hz aliq̄ maz: al' neutꝛ
eēt p⁹: ḡ ñ oiz ē idea i ꝺo. ℞. ꝺs ñ tm̄ cog̃scit vl'ia
sz ēt pticularia. Sz pticlariū inq̄m⁹ hi⁹ ñ vī ē idea
cū oia singularia vni⁹ spēi i foꝛa ꝓneniāt: ḡ ñ oiuꝫ
cognitoꝛ a ꝺo ē idea. ℞. idea ñ ē nisi alic⁹ q̄ eā p
imitationē pticipat: sz accītia cū ñ sint p se sbsistē
tia nīh pticipāt sz ipa sī pticipatōes qꝺā: ḡ cū oiz
accītia sint cognita a ꝺo sic̄ sbe vī q̄ ñ cognitoꝛū
a ꝺo sit idea. Sz ꝫ ois cog̃ ē p spēz aliq̄ cogniti
cog̃scēte. sz spēs rey i ꝺo exñtes idee ꝺin: ḡ oim
cognitoꝛ a ꝺo idea i ipo ē. Rñ. ꝺō: q sic̄ ex auc̄.
Dio. iducta p3: idea ꝺī silitudo vel rō rei i ꝺo exi
stēs fz q ē, pductia ipsi⁹ rei ꝛ ꝑdcīnatia: ꝛ ió vnū
qꝺq; fz q̄ se hz ad h q a ꝺo, pducat: ita se hz ad
h q ipsi⁹ idea sit i eo. oē āt qꝺ ab aliq̄ p se agēte p
ducit: oz q fz h qꝺ ab ipso effectū ē ipz imitet: q2
vt ꝑbat ph̄s. sile agit sibi sile tā i hūe q̄ agūt p vo
lūtatē q̄ i hūe q̄ agūt p necessitatē. vñ fz id qꝺ ali-
qꝺ a ꝺo ꝓducit fz h silitudinē ipsius hz: ꝛ fz h est
idea ipsi⁹ i ꝺo: ꝛ fz h a ꝺo cog̃scit: ꝛ ió cū oīs res
a ꝺo ꝓducant: oz oīuꝫ rerū ideas i ipo cē. Ad p⁹
g ꝺō q malū inq̄m⁹ malū nīh ē cū sit ꝓuatio q̄ꝺā.
sic̄ cecitas: ꝛ ió rei male idea q̄ꝺē i ꝺo ē: ñ q̄ꝺē inq̄m⁹
tū mala ē: sz inq̄m⁹ res ē ꝛ ipz malū ꝑ oppo⁹m⁹ bo⁹m⁹
cog̃scit a ꝺo a q̄ res ꝓuationi sbiecta ꝺñt. Ad
2m⁹ q cū mā ꝓma a ꝺo sit: oz ideā ei⁹ aliq̄liē i ꝺo cē
ꝛ sic̄ attribuit sibi cē: ita attribuit sibi idea i ꝺo: q2
oē eē inq̄m⁹ pfectū ē exēplariē ꝺuctū ab eē ꝺino. eē
āt pfcm̄ māe ñ ꝓuenit i se sz solū fz q ē i ꝓpsito. i
se vo hz eē iperfectū fz vltimū gradū cēndi q̄ ē in
pō: ꝛ ió pfectā rōnē idee ñ hz nisi fz q ē i ꝓpsito
q: sic sibi a ꝺo eē pfectū ꝓferr. i seⁿo ꝓsiderata hz
i ꝺo iperfectā rōnez idee: h ē dictu: q2 cēntia ꝺina
ē imitabilis a ꝓpsito fz cē pfcm̄: a mā fz eē iperfe
ctumū: sed a ꝓuatiōe nullo⁹. Et ió ꝓpsitū fz rō-
nē sue fo2⁹ bz pfcē ideā i ꝺo: mā vo iperfecte: sz ꝓ
uatio nllo⁹. Ad 3m⁹ ꝺō q pticlaria hñt ꝑat ideas
i ꝺo. vñ alia ē rō petri ꝛ martini i ꝺo sic̄ alia rō bo
mis ꝛ eq̄. Sz tm̄ ꝺiuersimode: q2 ꝺiuersitas hois
ꝛ eq̄ ē fz foꝛmā cui pfcē rñdet idea. Sz ꝺistictio
singularū vni⁹ spēi cēntiaꝫ ē fz māz q̄ ñ pfecte hz
ideā. ꝛ ió pfectio ē ꝺist⁹ rōnū rñdētiū ꝺiuersis spē
b⁹ q̄ ꝺiuersis ꝺiduis: ita tm̄ q̄ iperfectio referat
ad res imitātes ꝛ ñ ad cēntiā ꝺinā quā imitant.

Ad q̄rtū ꝺō: q accītia ꝛ pfcm̄ cē ñ hñt: vñ ꝺesl
ciūt a pfcōne idee: ꝑpt̄ qꝺ ēt plato ñ posuit ideas
accītiū sz sbaꝫ tm̄: vt ꝑ meth⁹. ꝺī. tm̄ scꝺz q ē hā
bēt per imitationē ꝺine cēntie: sic cēntia ꝺina ē co
rū idea: ꝛ sic patēt oia oba ꝛ ēt ꝺicta in lra.

Quib⁹ modis ꝺicat ꝺs eē i reb⁹. Di. xxxvij.

Tqm̄ demr̄atū ē ex pte quō oia ꝺi
cant cē i ꝺo: addēdū h vī qbus mo
ꝺis ꝺs ꝺicat eē i reb⁹ si tm̄ id būana
mēs vl' ex pte valeat cogitare vl' ligua suffi-
ciat elog. Sciēdū igit ē q ꝺs icōmutabilit
sp i se exñs pñtialr pōlit cēntialr ē i oī nā si-
ue eēn⁹ siñ sui ꝺiffōne ꝛ i oi loco siñ circūscri
ptiōe ꝛ i oi tpe sine mutabilitate. Et p̄. i scis
spīritib⁹ ꝛ aiab⁹ ē excellēti⁹. s. p gr̄az ihitās ꝛ
i xpo hoie excellētissime i q̄ plenitudo ꝺini
tatis coꝛpalr hitat vt ait apl's. In eo. n. ꝺs hi
tauit ñ p gr̄az adoptōis sz p gr̄az vniōis. ne
āt ista q2 būane intelligētie capacitatē exce
ꝺūt falsitatē arguē alicui ꝓsumāt scōꝛ auctī
b⁹ mihi munieda ꝺident. Btūs Bre. sup cā
tica cāticoꝛ ingt. Lz ꝺs cōi mō oib⁹ reb⁹ in
sit pñtia pō sba: tm̄ familiariozi mō ꝺī iesse p
gr̄az illꝫ q mirificētiā opeꝛ ꝺi acuti⁹ ꝛ fideli⁹
ꝓsiderāt. Be h ēt aug. ad ꝺardanū i li. ꝺ pñ
tia ꝺi ait. cū ꝺs sit nā ieꝛpea ꝛ icōmutabil⁹
viua ecna stabilitate i seipo manēs tot⁹ ades

reb' oib' ⁊ i singul' tot' ſʒ i qb' bitat. bñt eũ p ſue capacitat' diũſitate alij ãpl' alij mín' q̃s ipe ſibi dilectiſſimũ tẽplũ gr̃e ſue bõitat' edificat. Hyla. q̃ʒ i li. viij. ỏ tri. aptiſſime do cet deũ eẽ vbiq̃ʒ. Be' igt imẽſe vtut' viuens ptãs q̃ nuſq̃ʒ ñ adſit nec deſit vſq̃ʒ ſe oẽm p ſua edocet vt vbi ſua ſint ipe eẽ itelligat: nõ ãt coꝛpali mõ cũ alicubi ſit: ñ ⁊ vbiq̃ʒ eẽ cre dat cũ ⁊ i oib' eẽ ñ dſinat. Amb. i li. i. de. ſ. ſ. Spũʒ ſcũʒ, pbat ñ eẽ creaturã: qꝛ vbiq̃ʒ eſt qỏ ẽ, ꝑpuʒ ditat' ita dicẽs. Cũ ois creatura certi nãe ſue ſit circũſcripta limitib' quỏ qs audeat creaturã appellaꝛ. ſ. ſ. q nõ bʒ circũ ſcriptã determinatãq̃ʒ vtutẽ q ⁊ in oib' ⁊ vbiq̃ʒ ſp ẽ qỏ vtiq̃ʒ dinitat' ⁊ dñatiõis ẽ, ꝑpuʒ. idẽ i eodẽ. Dñi ẽ oia ꝓplẽ q dicẽ. Ego celũ ⁊ trã ꝓpleo. Si q' dñs ẽ q celũ ꝓplet ⁊ terrã qſ q' pẽ. ſ. ſ. iudicaꝛ dñatiõis ⁊ dine ptãt exoꝛte: q repleuit oꝛbẽ ⁊ qỏ plꝰ ẽ repleuit. Hʒ to ti' mũdi redẽptoꝛẽ. Ex his alijſq̃ʒ plib' aũci tatib' apte dmõſtraꝛ q vbiq̃ʒ ⁊ i oi crea tura eẽntialit̃ potẽtialiter ꝑntialit̃ ẽ.

Qỏ i ſanctis nõ mõ eſt ſʒ ẽt ibitat q non vbicũq̃ʒ ẽ bitat.

N ſcis vo et bitat i qb' ẽ p gr̃az. nõ. n. vbicũq̃ʒ ẽ ibitat: vbicũq̃ʒ vo bitat ibi ẽ. In ſol bõis bitat q ſt tẽplũ ei' ⁊ ſedes ei'. Uñ p Iſayã dñs ait. Celũ mihi ſedes ẽ: tra ãt ſcabellũ pedũ meoꝝ: qꝛ i electi q ſt celuʒ bitat ỏs ⁊ regnat q ei' volũtati ỏuoti obtẽ perãt. Malos vo q ſt tra iuditij diſtrictiõe calcat. Uñ ẽt i li. ſapie dr̃. Tron' ſapie aie iu ſti: qꝛ i iuſti' ſpãli' ẽ q̃ʒ i aliis reb' i qb' tñ oi b' tot' ẽ que admõʒ aia. vt ait Aug. i epla ad Hiero' ỏ oꝛigie aie. p oẽs pticlas coꝛpis to ta adeſt ſil' nec minoꝛ i' mioꝛib' nec i maio ꝛib' maioꝛ ẽ: ſʒ tñ i alijs itẽſi' i alijs remiſſi' opaꝛ: cũ i ſinglis pticlis coꝛpis eẽntialit̃ to ta ſit. ita ⁊ ỏs cũ ſit i oib' eẽntialit̃ ⁊ tot' : i ill' tñ pleni' eẽ dr̃ q̃ſ ibitat. i. i qb' ita ẽ vt faciat eos tẽplũ ſuũ: ⁊ bi tales cũ eo ſt iã ex pte ſʒ i bñtudie pfcẽ. Mali vo ⁊ ſi ibi ſint vbi ipe ẽ q nuſq̃ʒ ỏeſt ñ tñ ſt cũ eo. vñ Aug. ſup Joh. ñ ſat' fuit dicẽ. vbi ego ſũ ⁊ illi ſt: ſʒ addidit mecũ: qꝛ ⁊ miſi pñt eſſe vbi ⁊ ille ẽ q nuſq̃ʒ ỏeſt. ſʒ bñ cũ illo: qꝛ ñ ſt bñ niſi ex eo cũ illo ſt qꝛ fruũt eo: vidẽt illũ ſicẽ. Mali vo ñ ſũt cũ illo: vt ceci ſt i luce ñ ſt cũ luce nec bõi ita nẽ ſt cũ eo vt videãt p ſpez ⁊ ſi aliq̃' ſt cũ eo p fidẽ. Quõ ergo ỏs bitet i nob ex ill' aliq̃te n' itelligẽ valeb' q̃ ſup dcã ſt. cũ ỏ. ſ. ſ. tpali, p ceſſiõe ageret. Ubi ſʒ ex pte expõit. ex pte n. cognoſcim' ⁊ ex pte, ppham' quõ. ſ. ſ. bi tet i nob q nõ ſine pr̃e ⁊ filio inbitat.

Ubi erat l' bitabat ỏs añq̃ʒ eẽt creatura

Ic ãt q̃ris vbi bitabat ỏs añq̃ʒ ſci eſ ſent: dr̃' qꝛ i ſe bitabat. Uñ Aug. ꝓtra Maxinũ. In tẽplo igt ſuo bitat ỏ. ſ. i ſcis q ſt tẽplũ ỏi: mõ ſʒ fidẽ ãbulãtes ⁊ tẽ plũ ỏi erũt aliq̃n ẽt ſʒ ſpez q̃lit ẽt nẽ tẽpluʒ ỏi ſt ãgeli. Sʒ dicet aliqs añq̃ʒ ỏs facẽt celũ ⁊ terrã añq̃ʒ facẽt ſcõs vbi bitabat: In ſe bi tabat ỏs apỏ te bitat ⁊ apỏ ſe ẽ. Non ergo ſic ſũt ſci dom' ỏi vt ipa ſbtracta cadat ỏs i mo ſic bitat ỏſ i ſcil vt ſi ipe diſceſſerit cadãt Sciẽs ẽ ẽt qꝛ vt ait Aug. i li. ad Bardanuz Dici niſi ſtultiſſime neqt. ſ. ſ. ñ bꝛe locũ i no ſtro coꝛpe q totũ nr̃a aia ipleuerit. Stulti' ẽt dr̃ ãguſtijs alicubi ipediri trinitatẽ vt pr̃ ⁊ filiꝰ ⁊. ſ. ſ. alicubi ſil' eẽ ñ poſſint. Uex illỏ mlto ẽ mirabili' q cũ ỏs vbiq̃ʒ ſit tot' ñ tñ i oib' bitat. Quis pozzo audeat opiari niſi i ſepabilitatẽ tritat' penit' ignoꝛz q i aliq̃ poſ ſit, bitare pr̃ aut filiꝰ i q̃ ñ bitet. ſ. ſ. aut i aliq̃. ſ. ſ. i q̃ ñ bitet pr̃ ⁊ filiꝰ? Fatẽdũ ẽ igr̃ vbiq̃ʒ eẽ deũ p dinitat' pñtiã ſʒ ñ vbiq̃ʒ p ibitatiõis gr̃az. Pꝛopt̃ hãc. n. bitationẽ gr̃e ñ dr̃' pr̃ nr̃ q es vbiq̃ʒ: cũ ⁊ h vez ſit: ſʒ q es i cel'. i. in ſanctis in qb' eſt quodã excellentioꝛi mõ.

Qỏ ỏs bitatoꝛ è q̃rũdã ñdũ cognoſcẽtiũ

ỏuz ⁊ ñ è bitatoꝛ q̃rũdã cognoſcẽtiũ.

Uỏ q̃ʒ mirabile ẽ qꝛ vt ait Aug. i eo dẽ. Be' ẽ ibitatoꝛ q̃rũdã ñdũ cogno ſcẽtiũ ỏuz ⁊ ñ q̃rũdã cognoſcẽtiũ deũ. Illi n. ad tẽplũ ỏi ñ ptinẽt q cognoſcẽtes deũ ñ ſic deũ gliſicãt. Ad tẽplũ ỏi ptinẽt puuli ſci ficati ſacr̃o xp̃i ⁊ regnãti. ſ. ſ. q ñdũ valẽt co gnoſcẽ deũ. igr̃ que potuerunt illi noſſe nec bẽre: iſti potuerũt bꝛe añq̃ʒ noſſe. Btiſſimi ãt ſt illi qb' ẽ deũ bꝛe qỏ noſſe. Hic aliq̃ ten' apit Aug' quõ ỏs bitet i aliq̃. i. bẽat cũ vz ita ẽ i aliq̃ vt ab eo cognoſcaꝛ ⁊ diligaꝛ.

Quõ ỏs ſit totus vbiq̃ʒ p eẽntiã nõ põt itelligi ab humano ſenſu.

X pdictis pz q ỏs vbiq̃ʒ tot' è p eẽnti az ⁊ in ſcis bitat p gr̃az. Cũq̃ʒ ſupius lʒ tenuit oñſũ ſit q̃ rõe dicaꝛ habitare qbuſ dã efflagitaret oꝛdis rõ id ẽt aſſignari quo vbiq̃ʒ ẽ p eſſẽtiã ⁊ tot' ſit niſi hui' ꝓſideraci onis ſublũnitas atqʒ imẽſitas bũane mẽtis

ſẽſũ oino ẽxcedẽt. vt. n. ait Criſo. ſup epłam ad hebꝛeos. Sicẽ mlta ỏ ỏo itelligim' q̃ loq penit' ñ valem' : ita mlta logmur q̃ itelligẽ ñ ſum' idonei. vbi gr̃a. Qỏ vbiq̃ʒ ỏs ẽ ſcim' ⁊ dicim' : quõ ãt vbiq̃ʒ ſit itellẽtu ñ capim'. Ht q ẽ ico ꝛpea q̃ dã vtus q̃ oiuz ẽ cã bono ꝛ ſci mus: quõ aũt vel q̃ iſta ſit penit' ignoꝛam'.

Quoꝛũdã opio q ꝓſumũt oñdẽ quõ deus vbiq̃ʒ ſit p eẽntiã poꝛentiã ꝓſentiaz.

Uidã tñ imẽſa igenio ſuo metiri ꝓſum tes h ita foꝛe itelligẽdũ tradiderũt q ỏs vbi q̃ʒ eẽ p eẽntiã dr̃. Nõ q ỏi eẽn' , ppe ſit i oi lo co ⁊ i oi creatura: ſʒ qꝛ ois nã atq̃ʒ oẽ qỏ nã lit ẽ i q̃cũq̃ʒ loco ſit p eũ bʒ eẽ ⁊ ois loc' i q̃ illỏ ẽ. Idẽ ẽt dicũt iõ deũ vbiq̃ʒ dici eẽ p, pñ tiã vl' p põz: qꝛ cũcta loca ſt ei pñtia ⁊ q̃ i eis ſt nec i eiſ aliqd opari ceſſat. nã ⁊ ipa loca ⁊ qcqd i eis ẽ niſi ipe cõſeruet manẽ ñ pñt. In eis g' p ſbaz ỏs eẽ dr̃ vt aiũt qꝛ p vtutẽ, ppe ſbe ſue facẽ vt ẽt loca ſint ⁊ oia q̃ i eis ſt. ſʒ ʒ h va ſint q̃ aſſerũt i explanãdis itelligẽtijs p dicto ꝛ: i ill' tñ vbis qb' dr̃ ỏs vbiq̃ʒ eẽ p eẽn tiã pl' ꝓtieri credẽdũ ẽ q hõ viuẽs capeꝛ ñ vz Qỏ ỏs cũ iſit oib' reb' ñ tñ ſỏdib' ignaꝛ rez Olet ẽt ab eiſỏ q̃ri quõ ỏs ſbalꝛ iſit oi b' reb' ⁊ coꝛpaliũ ſoꝛdiũ ñ ꝓtigaꝛ inq natiõib'. Qỏ tã friuolũ ẽ vt nec rñſiõe ſit di gnũ: cũ ẽt ſpũs creat' coꝛdibus coꝛpis ẽt le ꝓꝛoſi vl' q̃ztũcũq̃ʒ polluti ingnari ñ poſſit. Sol q̃q̃ʒ radios ſuos ſine ſui pollutiõe effũ dit ſup loca ⁊ coꝛpa: ñ ſolũ mũda ſʒ ẽt imũ da ac ſoꝛdib' fetẽtia: q̃rũ ꝓtactu hoies ac q̃ dã alie res inficiunt: ſol vo radij ipolluti ⁊ i cõtamiati ea ꝓtigẽtes exiſtũt. Nõ ẽ igr̃ mirã dũ ſi eẽn' oia oio ſimplex ⁊ icõmutabil' oia replet loca ⁊ olb' creaturis eẽntialit̃ ieſt: nec tñ cuiuſq̃ʒ rei ſoꝛdib' ꝓtamiet vl' ꝓtigaꝛ. vñ aug. i li. ỏ nã boni. Cũ i ỏo ingt ſint oia q̃ ꝓ didit ñ tñ coingnãt eũ illi q peccãt. Aug. de agone xp̃iano. Timẽt qdã ꝓ fieri ñ pt. ſ. ne bũana carne vitas ⁊ ſba ỏi ingneꝛ ⁊ tñ põdi cãt iſtũ viſibilẽ ſolẽ radios ſuos p oẽs feceꝛ ⁊ ſoꝛdes ſpargẽ ⁊ eos mũdos ⁊ ſinceros ſe uare. Si g' viſibilia mũda a viſibilib' imun dis ꝓtigi pñt ⁊ ñ ingnari: q̃zto magꝭ iuiſibil' ⁊ icõmutabil' vitas. Be c' ẽt ſapia q̃ attigit a fine vſq̃ʒ ad finẽ foꝛtit dr̃. attigit oia pp ſuaz mũditiã ⁊ nib' ignatũ i eã ſcurrit. Poſtrẽo rñdeãt qd poti' de ỏo rñdẽdũ eſtimẽt vl' q nuſq̃ʒ p eẽntiã ſit vl' q. vbiq̃ʒ l' q alicubi ita q ñ vbiq̃ʒ. Sʒ qſ audeat dicẽ q nuſq̃ʒ dia eſ ſetia ſit vl' q alicubi ⁊ ñ vbiq̃ʒ. Si. n. ita ẽ ali cubi q ñ vbiq̃ʒ g' local' ẽ. Eſt ergo vbiq̃ʒ to ta q̃ ꝓtiet totũ ⁊ penetrat totũ q̃ nec, p ſui ſim plicitate diuidi nec, p ſui puritate maculari nec, p ſui imẽſitate vllo' cõꝓhẽdi pt. Unde Augu. deus vbiq̃ʒ ẽ cui nõ locis ſed actio nibus ꝓpinquamus.

Qỏ cũ ỏs ſit vbiq̃ʒ ⁊ i oi tpe ñ tñ localis ẽ nec circũſcriptibil' nec loco nec tpe moueẽ.

Unq̃ʒ dina nã vacit ⁊ eẽntialit̃ ſit i oi loco ⁊ i oi tpe ñ tñ mouẽ p loca l' tpa nec local' ẽ nec tpal'. Localis ñ ẽ qꝛ penit' ñ circũſcribit loco qꝛ nec ita ẽ i vno loco q' ñ ſit i alio: neq̃ʒ dimẽſionẽ bʒ ſicꝛ coꝛp' cui ſm loca aſſignaꝛ ꝓncipiuz mediũ ⁊ finis ⁊ añ ⁊ retro dextra ⁊ ſiniſtra ſurſũ ⁊ iſũ qỏ ſui iter poſitõe facẽ diſtãtiã circũſtãtiũ. Buob' nãq̃ʒ bis modis dr̃ i ſcriptura aliqd locale ſiue cir cũſcriptibile ⁊ ecõuerſo. Uel qꝛ dimẽſionẽ capiẽs lõgitudis altitudis ⁊ latitudis diſtã ſtiã facẽ i loco vt coꝛp' : vel qꝛ loco diffinitur ac tinaꝛ: qm̃ cũ ſit alicubi ñ vbiq̃ʒ iuenit qỏ nõ ſolũ coꝛpi ſʒ ẽt oi creato ſpũi ꝓgruit. Be igit coꝛp' oi mõ locale ẽ: ſpũs vo creatus q̃ dãmõ local' ẽ ⁊ q̃dãmõ ñ ẽ local'. Localis qdẽ dr̃ qꝛ diffõne loci tinaꝛ: qm̃ cũ alicubi p ſẽs ſit tot' ⁊ alibi ñ iuenit: ñ ãt ita localis ẽ vt dimẽſionẽ capiẽs diſtãtiã i loco faciat. Bia igr̃ ſola eẽn' oio ilocalis ⁊ icircũſcriptibil' ẽ q nec locꝰ moueꝛ aliq̃ mõ. ſ. vl' detinatiõe ſita vel dimẽſione ſuſcepta: nec tpbi'. ſ. affectu ⁊ cognitiõe. bis. n. duob' modis. ſ. loco l' tpe ſit mutatio creature q̃ lõge ẽ a creatoꝛe. Uñ aug. ſup geneſiz. Be' ingt omꝑs icõmutabi li eẽnitate volũtate vitate ſemp idẽ mouet p tꝑs creaturã ſpũalẽ: mouet ẽt p tꝑs ⁊ locuz creaturã coꝛpalẽ vt eo motu nãs q̃s ꝓdidit admiſtret. Cũ ergo tale aliqd agit ñ ỏbem' opinari ei' ſbaz q̃ ỏs ẽ tꝑb' locaſq̃ʒ mutabi lẽ ſiue p tpa ⁊ loca eẽ mobilẽ. Cũ ſit ipe ⁊ ite rioꝛ oi re qꝛ i ipſo ſt oia ⁊ exterioꝛ oi re qꝛ ipe ẽ ſup oia ⁊ antiqoꝛ olb' : qꝛ ipſe ẽ añ oia: ⁊ nouioꝛ oibus: qꝛ ipe ẽ p' oia. ſ. poſt oiuz ini tia. Ecce h apte oñdit q nec locis nec tpib' mutaꝛ vel mouẽ ỏs. Spũalit̃ ãt creatura p tꝑs mouẽ. Coꝛpalis vo etiã p tꝑs ⁊ locum

Quid ſit mutari ſm tempus.

Utari ãt p tꝑs ẽ variari ſʒ q̃litates ite rioꝛes vel exterioꝛes q̃ſ i ipſa re q̃ mu

Universidad de Deusto
Biblioteca

tak: vt qñ suscipit vicissitudinē gaudij ⁊ dolozis sciēcie obliuiois vl variationē forme siue alic⁹ qlitatis exterioꝛ. Hec.n.mutatio q̄ fit fz tps variatio ē qlitatū q̄ fit i coꝛpali l spūali creatura: ⁊ iō vocat tps.

Opinio q̄rūdā q dicunt spūs creatos ñ moueri loco nec eē locales.

E mutatiōe vo loci magna iter cogrētes disceptato vsak. Sūt.n.q dicūt nullam spūz aliq̄ posse mutari loco: ab oi spū locū vl'r remouere volētes: qm fz dimēsionē tantū ⁊ circūscriptionē locū cōstak asserūt atqz id solū locale vl'i loco eē dicūt qō dimēsionē recipit ⁊ distātiā i loco facit. Et h dicunt Augustinū sensisse mutationē tpis tm spūali creature tribuētē: loci vo ⁊ tpis coꝛpoꝛee.

Hic ñdeꝫ ei⁹.

Ed vt supꝛa dixim⁹ dupliciter res dr eē localis vel circūscriptibilis. s. vl qz dimēsionē recipit ⁊ distātiā facit: vel qz loci tūno diffinit: quo ꝙ vtrūqz ꝓuenit coꝛpee creature: alterū vo tm spūali. Nā vt supꝛ dixim⁹ coꝛpoꝛal' creatura ita ē localis vl' circūscriptibil' q̄ tūnak diffinitiōe loci: ⁊ dimēsionē recipiēs distātiā facit. Spūalis vo tm diffinitiōe loci cōcludit cū ita sit alicubi q nō alibi. fz nec dimēsionē recipit nec bistantiā i loco fac: qz si mkī spūs eēnt h nō coangustarēt locū q̄ min⁹ de coꝛpib⁹ cōtineret. Iōqz Aug. attribuit mutationē loci coꝛpi nō spūi: qz fz spūs trāseat de loco ad locuz nō tm ita vt dimēsionib⁹ circūscriptis iterpositiōe sui faciat distātiā circūstātiū sic coꝛp⁹.

Cōclusio ex p̄dictis q spūs creati sūt locales ⁊ circūscriptibiles q̄dāmō: spūs vero dr dr oio incircūscriptibilis.

Unc ergo spūs creati i loco ⁊ trāseūt de loco ad locū: ⁊ q̄dāmō locales ⁊ circūscriptibiles sūt fz ñ oi eo mō q̄ creature coꝛporee. Spūs aūt icreat⁹ q ds ē i loco qdē ē ⁊ i oi loco: fz oio illocalis ⁊ incircūscriptibil' Ut Beda sup lucā ait. Cū ad nos ageli veniūt sic exter⁹ iplet ministeriū vt tm añ deuz iter⁹ p cōtēplationē assistāt: qa ⁊ si angel⁹ē spūs circūscript⁹: sūm⁹ tm spūs q ds ē incircūscript⁹ ē: iter quē currit āgelus q̄cūqz mittat Ecce hic dr qz spūs āgelic⁹ circūscriptus ē. Spūs āt q ds ē incircūscript⁹. Alibi et Ambroſius distātiā oñdēs iter spūz icreatuz et spūz creatū dicit seraphin de loco ad locū trāsire: ita inquies i li. de tri. dixit Isaias qz missus ē ad me vn⁹ de seraphin. Et spūs q dē scās missus dr: fz seraphin ad vnū spūs ad'oēs. Seraphin mittit i ministerio: spūs opat misteriū. Seraphin d loco ad locū trāsit nō. n. ꝓplet oia fz ipe repleꝫ a spū. Hic apte mōstrat q ageli quodāmō locales sī.

Cū repetitiōe supioꝛ ꝓfirmat auctoꝛitatibus deū esse vbiqz sine locali motu.

Ateamur itaqz dinā nāz ꝓ imēsitate sui nusq̄z deesse eāqz solā oio illocalē ⁊ icircūscriptibilē nllo ꝓcludi loco fz a fie vsq ad finē attigē: ñ tm spaciosa magnitudie nec local motu fz imēsitate atqz imobilitate sue eēntie. Unde Aug. ad Dardanū ait. Nō q̄si spaciosa magnitudie opinemur deū p cuncta diffūdi sic humⁿ aut lux ista diffūdit sed poti⁹ sic i duob⁹ sapientib⁹ q̄rū alter alio coꝛpe grēdioꝛ ē fz sapietioꝛ ñ ē: vna sapia ē nec ē i maioꝛe maioꝛ nec ē i minoꝛ minoꝛ nec minoꝛ i vno q̄z i duob⁹. Ita ds sine laboꝛ regēs ⁊ ptinēs mūdū i celo tot⁹ ē i ra totus ⁊ i vtroqz tot⁹ ⁊ nllo ptē⁹ loco fz i seipo vbiqz tot⁹. Idē q̄z sup psal. ait. Ad vbū di ptinet ñ eē i pte fz vbiqz eē p seipsū. Hec ē.n. sapietia di q̄ attigit a fine vsq ad finē fortit. ñ tm motu locali fz imobilitate sui. velut si moles aliq̄ saxea ipleat aliquē locū dr q attigit a fine illi⁹ loci vsq ad finē: cū tm alterū ñ deserat altex occupādo. Nō ergo hz motuz locale vbū illōr sapia illa solida ē ⁊ vbiqz. Ex p̄dcis inotescit qz ds ita ē vbiqz p eēntiaz q nec spaciosa magnitudie diffūdit nec vno dekto loco aliū occupat qz locale motū ñ hz. Iōqz Aug. volēs ꝓscidē a di puritate oēz locale motū ⁊ locale circūscriptiōez poti⁹ dic̄ oia eē i illo q̄z ipz eē alicubi nec tm ipz eē locū q ñ ē i loco i li. lxxxiij. qōuz ita i gens. Be⁹ ñ alicubi ē qz qō alicubi ē ptinet loco qō ptinet loco coꝛ⁹ ē ds ät ñ ē coꝛ⁹ ñ igr alicubi ē. Et tm qz ē ⁊ i loco ñ ē i illo st poti⁹ oia q̄z ipe alicubi: nec tm ita i illo vt ipe sit locus. Loc⁹.n. i spacio ē qō lōgitudie ⁊ latitudie ⁊ altitudie coꝛpis occupat nec ds aliqd tale ē ⁊ oia igr i ipo st ⁊ loc⁹ ñ ē nec i loco ē. Loc⁹ tm di fz ipꝛopꝛe dr tēplū di ñ q eo ꝓtiet. Jd ät nīl melⁱ q̄z aia mūda itelligr. ecce h dic̄ deū ñ eē i loco fz itelligēd ē cū ñ eē i loco localr. s. qz nec ctrcūscḗptiōez nec localez motū hz. Ad h ät solz oppōi sic q̄tidie sūt creature q̄ añ ñ erāt ⁊ i eis ds ē cū añ ñ eēt i eis. ē g⁹ vbi añ ñ erat lōqz mutabil' vl fz lz

q̄ttidie scipiat eē i creatur⁹ i qb⁹añ ñ erat qa ille añ ñ erāt. h tm sit sine sui mutatiōe q̄r in mūdo cepit eē quē fec tm sin mutabilitate ⁊ dsinit eē i qb⁹añ erat sin sui mutatiōe nec tm ipe dserit locū fz loc⁹ desinit eē. Epilog⁹ vbi expōit q̄re i p̄dca venit dispūtioez

Az sufficiēt dmōstratū vl q̄ oia dr eē i do ⁊ ds i oib⁹ quā discceptatioez q̄ icidēt suscipim⁹ qz id videbat postulāe res circa qz nr vsabat fmo. Disserebam⁹. n. d scia siue sapia di ⁊ cū dicēm⁹ duz scir oia q̄situ ē vtꝝ pp cognōez quā d oib⁹ hz discretū oia eē i deo. an alia rōe hoc dicēt scriptura. h⁹ qōi occasio i p̄missā nos dduxit disputationez.

Tqm dmōstratū ē ex pte rē.] Q ñso quō
c res sint i do. h ex icidēti oñdit quō ds sit i reb⁹: ⁊ dixit i p. d. i p⁹ oñdit deū eē vbi qz ⁊ i oib⁹ reb⁹. i 2⁹ pte fmouet a do q̄dā q̄ creaturas i loco exītes cōsequūt: ibi. cūq̄ nā dina.] p⁹ i duas. i p⁹ ponit modos qb⁹ ds i reb⁹ eē dr. i 2⁹ iq̄rit rōes illoꝝ mōꝝ: ibi. Quō ät ds bi tet i bōis rē.] circa p⁹ duo fac. p⁹ enūat mōs. 2⁹ auctib⁹ ꝓfirmat: ibi. nūc ät ista rē.] ⁊ p⁹ confirmat mōz q̄ ē cōit i oib⁹ creatur⁹. 2⁹ mōz q̄ spāl' ē i scis ibi. in scis vo rē.] mod⁹ ät q̄ spālissime ei homie xp̄o ptiet ad 3⁹ libꝝ: ⁊ iō cū ptermittit. Quō aūt ds rē.] h oñdit rōe⁹ dcōꝝ mōꝝ: ⁊ p⁹ 3⁹ ad mōz q̄ spāl' i scis ē. 2⁹ q̄ 3⁹ ad mōz cōez q̄ ēt oib⁹ creatur⁹ ibi. ex p̄dcis p3 rē. ⁊ cir̄ p⁹ duo fac. p⁹ oñdit vitatē. 2⁹ excludit q̄stā dubitatiōes: ibi. si ät q̄r] rē. ⁊ st tres p ordinē iducte: vt p3 i lra. Ex p̄dcis p3 rē.] hic i quirit rōz q̄ 3⁹ ad mōz cōez ⁊ circa h tria fac. p⁹ oñdit nūo illi⁹ icōpreh̄ibilitatē. 2⁹ redarguit q̄rūdā insufficiētē assignē: ibi. Quidam tm i mēsa rē.] z⁹ excludit erroneam qōem: ibi. Solet ēt ab eisdē q̄ri rē.] vbi duo fac. p⁹ excludit obez. 2⁹ destruit pōez: ibi. postremo rndeāt rē. Qō. i.

Jc ē dup⁹ qō. p⁹ quō ds i oib⁹ reb⁹ sit. 2⁹
b quō vbiqz sit. circa p⁹ q̄rūt duo. p⁹ vtrū ds sit i oib⁹ reb⁹. 2⁹ ō diuersitate mōꝝ quibus in rebus esse dicitur.

D p⁹ sic ꝓcedit: vl q ds i reb⁹ ñ sit. iter cās
a n. ille sole rei itrisece st q̄ ptes ei⁹ st: vt mā ⁊ for⁹: ñ ät agēs: ⁊ finis: fz ds ñ ē cā rez vt veniēs i ꝓstitutionē ipsaz: qz regit oēs res ptēq̄ cōmisceat cū eis vt dr li. de cāis: g ds i reb⁹ creatis ñ ē. D. nobili⁹ agēs ēh q pt ꝓducē effectū i absētia sua q̄ q ñ pt h facē nisi p suā pñtiā: ds ät ē nobilissimū agēs: cū igr inueniāt q̄dā agētia ⁊ fz voluntatē ⁊ fz nāz q i absētia sui ꝓducūt effectus sic sol i celo exīs efficit calorē i ira p emissionē vtut sue ⁊ rez aliqs p ipsū suū mīta efficit vbi ipse ñ ē pñs vl q̄mlto fortiⁿ ds i absētia sui possit effectū ꝓducere: ⁊ ita nō oz q sit i reb⁹ q̄s ꝓdidit. D. q̄to aliqd agēs nobili⁹ ē tāto nobilioꝛē effectū ꝓducē pōt: fz pfectus ē qd pt p se ꝓseruari i eē absēte sua cā q̄ q ñ pt: sic figura pfci⁹ ē i cera in q̄ manet ēt sigillo āmoto q̄ i aq̄ vbi ñ manet i absētia ipsimētis: cū igr ds sit pfectissim⁹ agēs vl q reb⁹ q̄s ꝓdidit ꝓtulerit h vt ēt i absētia sue cāe cōseruari possint i eē ⁊ ita ad ꝓseruationē rez ñ exigit q ds i rebus sit.

D ip̄ossibile ē q duo agētia imediate opent eād rē ita q vtrūq; illoꝝ pfcē opet: qz ad vnū opatū sinat vna opo q̄ exit ab vno opāte: fz single rel hñt opōes ꝓpas vt dic̄ Da⁹ q̄bus suos effectus ꝓpagūt: q vl q ds ñ imediate sit opans q̄cq̄d i reb⁹ efficit: ⁊ ita vl q ñ i oib⁹ reb⁹ sit. D. omōes res q̄ dā sūt: fz absurdissime ds dr i demōib⁹ cē: g ds ñ ē i oib⁹ reb⁹. Sz ꝛ Je. xxiij. Nūqd ñ celū ⁊ trā ego ipleo: fz p celū ⁊ terrā itelligit ois creatura vt pz ex ꝓn⁹ gen: g ds i oib⁹ creatur⁹ ē. Hoc ēt vl p h q̄ dr ad heb. i. pontās oia vbo vtut⁹ sue nō ät pt ꝓpare res nisi sit pñs eis: g vl q i oib⁹ reb⁹ sit. Rñ. dr: q ds ēcuialr i oib⁹ reb⁹ ē ñ tm ita q reb⁹ cōmisceat q̄si ps alic⁹ rei: ad c⁹ euidentiā oz tria ꝓnotare. p⁹ q mouēs ⁊ motū agēs ⁊ patiēs ⁊ opās ⁊ opatū oz sil' ee vt i. vij. phi. pbat: fz h diuersimode ptigit i coꝛpalib⁹ ⁊ spūalib⁹: qz.n. coꝛpus p eēntiā suā q̄ circūlimitata ē finis q̄titatis dtermiatū ē ad situ aliquē ñ pt eē q coꝛp⁹ mouēs ⁊ motū sint i eodē situ: vñ oz q sil' sint p ptactū: ⁊ sic, vtute sua imutat coꝛp⁹ q imediate sibi cōiūgit q ēt imutatū aliud imutar pt vsq ad aliquē finū spūal' vo sb ac⁹ eēn⁹ oio absoluta ē a q̄titate ⁊ situ ac p h a loco ñ ē distincta ab eo qd mouet p locū l situ: fz vbi ē qd mouet ibi ē ipsū mouēs sic aia ei coꝛpe: ⁊ sicut vtus mouēs celū di eē in ꝓxima pte oꝛb quē mouz. vñ incipit mot⁹ vt bēt i. viij. phi. fz ē q eē cuiusl z rei ⁊ cuiusl z ptis ei⁹ ē imediate a do eo qd ñ potuit? fz fid aliquē creare nisi duz. creat autē est dare eē: 3⁹ ē q illōqd ē cā eē ñ pt cessare ab opōe q̄ eē dat q̄n ipa res ēt eē cesset: sic. n. dicit Auic. h ē dza iter agēs dinū ⁊ agēs nāle: qd agēs nāle ē tm cā mot⁹: ⁊ agēs dinū ē cā eē: vñ fz ipsuz q̄lz cā efficiēte remot remouet effectus su⁹: ⁊ iō remoto edificatoꝛe ñ tollit eē dom⁹ c⁹ cā ē q̄litas lapidū q̄ manz: fz fieri dom⁹ c⁹ cā erat: ⁊ sil' remota cā eēndi tollit eē: vñ dic̄ Bre. q oia in nihilū dderēt nisi ea man⁹ ei potēt continēt: vñ oz q opo ipsi⁹ q̄ dat eē ñ sit itereisa fz ꝓtinua: vñ dr Jo. v. pē me⁹ vsq mō opat ⁊ ē. ex q̄b⁹ oib⁹ apte colligitur q ds ē vnicuiqz itim⁹ sic eē ꝓpꝛ rei ⁊ itimum ipsi rei q nec icipe nec durare possz nisi p opōez dei p quā suo opi cōiūgit vt i eo sit Ad p⁹ q̄ dr: q q̄uis eēn⁹ oina ñ sit itrisecа rei q̄si ps veniēs i cōstitutionē ei⁹ tm ē itra rē q̄si opās ⁊ agēs eē vniuscuiusqz rei ⁊ h oz i oi agēte i coꝛ⁹ vt ex p̄dcis p3

Ad 2⁹ dr: q illō qd agit p suā absētiā ñ ē cā p xima ei⁹ q sit fz remota: vt⁹. n. sol' ꝑmo ipꝛimit i coꝛpe sibi ꝓiūcto ⁊ sic deiceps vsq ad vltⁿ: ⁊ h vt⁹ ē lumē ei⁹ p qd agit i his iferioꝛib⁹ vt Aui. dicit: silr p3 q rex ꝑcipiēs ē cā ꝑma fz exequēs ꝑceptū ē cā ꝓxia ⁊ ꝓiūcta: ds ät imediate i oib⁹ operatur: vñ oz q i oib⁹ sit. Ad 3⁹ dr: q sic ex p̄dcis p3 eē rei ñ pt ꝓseruari sine cā eēndi sic nec mot⁹ sine cā mouēte: vñ si sine aliq̄ agēte eē rei ꝓseruet illud agēs ñ erat cā eēndi fz fidei tm: ⁊ h ē agēs ipsem: vñ ñ ꝑcedit ex flis. Ad 4⁹ dr q respectu eius dē opōis ñ pt eē dup⁹ cā. ꝓxia eo dē mō: fz diuersi mode pt: q sic p3: opo reducit sic in pu⁹ i duo: in ipsū agētem ⁊ i vtutē agēt q̄ mediāte exit opo ab agēte: q̄to ät agens ē magꝛ ꝓximum ⁊ ūmediatuz tanto virtus eius est magis mediata et primi

agētis vt'ē imediatissima qō sic pz i ūnis. sint a b c tres cause ordiate: ita q̄ c sit vltia q̄ exercet opo nē. ꝓstat tc̄ q̄ c exercet oponēp vtutē suā: ꝛ q̄ p vtutē suā h̄ possit: h ēp vtutē b: ꝛ vlti⁹ p vtutē a. vñ si q̄rat q̄re c opat: rndet p vtutē suā. ꝛ q̄re p vtutē suā pp vtutē b: ꝛ sic quousq; reducat i vtutē cās p me i quā docet phs qōnes resoluē i posteriozib⁹ ꝛ i. ij. phy. ꝛ ita pz q̄ cū ds sit p̄cā oiuz sua vt'ē i mediatissima oib⁹: ſz qz ipsemet ē sua vt': iō ñ tm̄ ē imediatū p̄n⁹ oponis i oib⁹: ſz imediate i oib⁹ opans: qō i alijs causis ñ ꝓtigit: q̄uis singule res ꝑas opones hēant qb⁹ ꝓducūt suos effectus.

Ad v⁹ dō qō ñ ē ꝓcedēdū simp': q̄ ds sit i demo ne duab⁹ de causis. Primo qz demō ñ noiat nāz tm̄ ſz nāz defozmata: cui⁹ defozmitat ds ñ ē opa toz. Scdo qz ōmō noiat nāz itellectualē. vñ cū dr ds ē i ōmone: itelligit p modū g̃ nā itellectual' ei⁹ ē capax. ſ. p gr̃az. vñ nec de hoīe pct̄o re simplr oi cim⁹ ds ē i isto hoie: nisi addat iq̄⁹ ē creatura l' p cētiā ꝛ pñtiā ꝛ pōz: q' addito dr ē ds i ōmōe eē

a D 2⁹ sic ꝓcedit: vr̄ q̄ icōueniēter assignētur modi isti qb⁹ ds i reb⁹ eē dr. cū. n. dicim⁹ ō uz eē i reb⁹ sīgm⁹ q̄lit' ds ad res se habeat. Sz ds vno⁹ se hz ad oia q̄uis ñ oia vno⁹ ad ip̄z se hēant vt dic Dio. g̃ vr̄ q̄ ñ dēat eē nisi vn⁹ modus exñdi deū i reb⁹. Si oi. q̄ isti mōi diuersificant ſz diuersas hitudies creature ad deū. Cōtra. q̄libz effectus i creatura cāt alīq̄ hitudinē creature ad deū. Sz. q. ifiniti sē effect⁹ dr i creatur|: g̃ ifinit| mōis dicet ds eē i creatur| ꝛ ñ q̄nqz tm̄. ℞. ea ſz q̄ diuersimode creatur ad deū referūt ñ iueniūt i oib⁹ creatur|. Sz q̄dā istoz mōz ꝓueniūt oi crea ture. ſ. p cētiā pñtiā ꝛ pōz: g̃ vr̄ q̄ mōi isti ñ differ rāt ſz diuersa hitudine creature i deū. Si oi. q̄ distinguunt ſz diuersas rōes attributoz. Cōtra ñ pl's dr pō ab eēn⁹ q̄ scia ꝛ nouitas: ſz eē i reb⁹ p cētiā ꝛ pōz ꝓstituit duos mōs: g̃ ꝛ silr diuersificabunt ſz oia attributa. In ꝓiū ē qō i lra dr ꝛ auē tib⁹ ꝓfirmat. Rñ. dō q̄ dist' istoz modoz ptim sumit ex pte creature: pti ex pte dei. Ex pte creature inq̄⁹ diuerso mō ordinat i deū ꝛ ꝓiūgit ei: ñ di uersitate rōnis tm̄: ſz realr. cū. n. ds i reb⁹ eē dicat ſm q̄ res aliq⁹⁰ applicat: oz vt vbi ē diuersus cō iūctiōis l' applicatiōis mod⁹: ibi sit diuersus modus eēndi. In. ꝓiūgit ät creatura ds triplr. p⁹⁰ ſz similitudinē tm̄ inq̄⁹ iuenit in creatura aliq̄ similitudo dine bonitat|: ñ q̄ attigat ipsū deū ſz ſbm: ꝛ ista ꝓ iūctio iuenit i oib⁹ creatur| dīnā bonitatē assimilantib⁹ ꝛ sic erit modus cōis q' ds ē i oib⁹ creatur| p cētiā pñtiā ꝛ pōz. Scdo creatura attigit ad ipsū deū ſz ſbz suū ꝓsideratū ñ ſz similitudinē tm̄: ꝛ h ē p oponē. ſ. qñ aliq⁹ fide adheret ipsi p' vitatī ꝛ ca⁹ ipsi sume bonitati: ꝛ sic ē ali⁹ modus q' ds spāliť ē i scis p gr̃az. Tertio creatura attigit ad ipsuz deū ñ solū ſz oponē ſz ēt ſz ee: ñ q̄dē put ē eē ē act⁹ eēn⁹: qz creatura ñ ꝑt trāsire i nāz dīnā: ſz ſz q̄ ē act⁹ hypostasis l' p': i c⁹ vnionē creatura assūptaē ꝛ sic ē vltim⁹ modus q' ds ē i xp̄o p vnionē. Ex p te ät dr ñ iuenit diuersitas i re ſz rōne tm̄ ſz q̄ dr stiguit i ip̄o eēn⁹ vt' ꝛ opatio. Eēn⁹ ät ei⁹ cū sit absoluta ab oi creatura ñ ē i creatura nisi iq̄⁹ applicat sibi p oponē: ꝛ sc̄dz h qd opat i re dr eē i re p nātiā sc̄dz qd oz opans opato aliq⁹⁰ pñs cē: ꝛ qa opatio ñ deserit vtutē dīnā a q̄ exit: iō dr eē in re pōz. ꝛ qz vt'ē ipsa cēn⁹: iō ꝓsequtur vt i re ēt p eēn nā sit. Ad p⁹ g̃ dō q̄ si loquat de vnitate ꝛ diuersitate sc̄dz rē: sic ds vno mō se hz ad res: ſz qz res diuersimode se hñt ad ipsū ꝓtingit deū signifi care i diuersa hitudine ad res inq⁹ rlones fūdate i deo. Si aūt ꝓsideret vnitas ꝛ distinctio ſz rōz tm̄: sic ds plib⁹ modis se hz ad res vt sciēs vt potēs: ꝛ sic de alīs. Ad 2⁹ dō q̄ divisio cētial' sp ēp dzas q̄p se dīdūt aliqđ cōe: sic hñs pedes p se dīdit p bibes ꝛ q̄drupes ñ ät p albū ꝛ nigz. Silr dico q̄ deū eē i creatur| p se dīdit ſz diuersos mōs qb⁹ creature attigūt deū: ꝛ h divisio cētial' ꝛ formal': ſz si acciplant diuersi effect⁹ i creatur| p se i qb⁹ ē ds p nāles effect⁹ tm̄ ñ iueniet nisi vn⁹ modus attigē di i deū: ꝛ iō ñ erit nisi p accīs ꝛ mālis q̄ ab oiuz arte ꝓtermittit. Ad 3⁹ dō q̄ illi tres modi ñ sumunt ex diuersitate creature: ſz ex pte ip'i dei operātis i reb⁹: ꝛ iō oēz creaturā ꝓsequunt ꝛ ꝓsuppo nunt ēt i alīs modis i quo. n. ē ds p. vnionē ēt ē p gr̃az: ꝛ i quo ē p gr̃az ē p cētiā pñtiā ꝛ pōz. Ad 4⁹ dō q̄ oia attributa ñ ꝓsiderant nisi scīa tripli cē ordinē ad res l' scōm opationē l' vtutē vl' scōm cēnuā: ꝛ iō nō sūt nisi tres modi cēndi i reb⁹ q̄ sumunt scōz diuersū ordinē ꝑparatiōis dei ad res

d Einde q̄rit quō ds vbiq⁹ cē dicat. ꝛ Q. ij. circa h tria q̄runt. p⁹ vtr̄ ds sit vbiq⁹. 2⁹ vtr̄ h sibi soli ꝓueniat. 3⁹ vtr̄ ꝓueniat sibi ab eterno.

a D p⁹ sic, pcedit. vr̄ q̄ ds ñ sit vbiq⁹: eē. n. vbi q⁹ sīgt in oi loco esse: ſz sic dic Anſ. si vsus admitteret mag| ds eēt ds cū oi loco q̄ i oi loco g̃ vr̄ q̄ ds ℟ ꝑe dicat vbiq⁹ eē. ℣. sic tps nomiat mēsurā q̄ dā sic ꝛ loc⁹: ſz sc̄dz ph̄z i. 4. phy. eē in tpe ē quadā pte tp̄is mēsurari: g̃ eē i loco sīgt loco mēsurari: ſz ds ē imēsus: g̃ ñ ē i loco. Itē ꝑt obj̄ci ex auc̄. Anſ. q̄ dic q̄ oē qō ē i loco ꝛ tpe ſc̄tur leges loci ꝛ tp̄is. ℣. sic se hñt successiua ad tp̄s: ita se hñt pmanētia ad locū: ſz i successiuis idisibile vnū ꝛ vna idisibil' opatio ñ ꝑt eē i diuersis tp̄ib⁹: g̃ nec vnū idisibile pmanēs ꝑt eē i diuersis locis: ſz ds ē idisibil': g̃ ñ ē vbiq⁹. ℣. nulla ꝓdi⁹ coꝛ pal' do ꝑt ꝓuenire nisi metb. ſz eē i loco ē ꝓdi⁹ coꝛ pal' nālis a do qō ēt coꝛpib⁹ metb. ñ dat loc⁹ nisi silitudiarie: vt i p⁹ oe gñone dic phs: g̃ mlto fortiꝰ do ñ ꝓuenit nisi metb. i loco eē l' vbiq⁹. Sz ꝯ ds ē i oib⁹ reb⁹ vt. s. dcm̄ ē: ſz loc⁹ q̄lz res aliq̄ ē: g̃ ds i oi loco ē: g̃ vbiq⁹. Rñ. dō qō eē i aliq̄ diuersimo de ꝓuenit spūalib⁹ ꝛ tp̄alib⁹: qz coꝛp⁹ ēi aliq⁹ vt ꝓ tēū: sic vinū ē i vase: ſz spūal' sba ē i aliq⁹ vt ꝓtines ꝛ ꝓseruās: c⁹ rō ē: qz coꝛpale p entiā sua q̄ circūscr mitata ē q̄titatis tinis detinata ē ad locū: ꝛ p ꝑs vt' ꝛ opo ei⁹ i loco ē: ſz spūal' sba q̄ oio absoluta a situ ꝛ q̄titate ē, hz eēntiā ñ oio circūlimitatā loco. vñ ñ ē i loco nisi ꝑ oponē ꝛ p ꝑs vt' ꝛ eēntia ei⁹ i loco ē. Dō ē g̃ q̄ si eē i h loco sumat ſz q̄ coꝛ i⁹oco eē dr: sic ñ ꝓuenit do eē vbiq⁹ nisi metb. qz i plet locū sic coꝛp⁹ locatū ñ q̄dē distātia dīmēsionū: ſz cālitate effectuū. si aūt accipiat eē in loco p mo⁹ q̄ sba spūal' i aliq⁹ eē dr: sic ꝑissime do i loco eē ꝓuēit ꝛ vbiq⁹ ꝛ ñ q̄dē vt mēsuratū lo⁹ ſz vt dās loco nāz locādi ꝛ ꝓtinēdi sic dr eē i hoic iq⁹ dat

hoi nāz hūanitatē ꝛ i q̄lz re eē dr inq⁹ dat rebus ꝓuz eē ꝛ nāz ꝛ p ꝑz rñsio ad duo p⁹ ꝛ ad auctoritatē ans. ꝛ ēt ad 4.⁹ q̄. pcedūt ſz modū q̄ coꝛpus i loco eē dr: Ad 5⁹ dō q̄ idisibile ſz successionē dr duplr: vl' illō qō oio absolutū ē a successiōe vt idisibile negatiue sumat sic ē tnitas: ꝛ tale idisibi le p eē i diuersis tp̄ib⁹ imo i oi tpe: qz nūc ēnitatis iuariatū adest oib⁹ ptib⁹ tp̄is: vl' illō qō ē successiōis tin⁹ vt ista tp̄is: ꝛ q̄cq̄d p illō ista mēsurat: ꝛ h ñ ꝑt eē i plib⁹ tpib⁹: silr idisibile ſz dimēsionē dr oup': vl' illō qō oio absolutū ē a dimēsione sic sba spūalis: ꝛ h ñ ē icōueniēs i oib⁹ vl' plib⁹ locis eē: vt q̄ ē tin⁹ dimēsiōis vt pūct⁹: ꝛ h qz de tinatū ē ad situ: nō ꝑt i plib⁹ locis esse: ꝛ iō relicta ymaginatiōe idisibilitat|s be ico⁹pee vt dr vl' ageli vl' aie vel ēt māe sic idisibilitas pūcti ñ cogitet: qz vt dic Boe. li. de tri. oz i itellectualibus nō deduci ad ymaginationem.

a D 2⁹ sic, pcedit: vr̄ q̄ eē vbiq⁹ ñ soli do ꝓueniat: ponē. n. māz ꝑ⁹ eē deū vl' ēt ens vle vt q̄ dā posuerūt hēticū: ſz vle ē vbiq⁹ ꝛ sp ſz phz: ꝛ silr mā p⁹ q̄ ē i oi coꝛpe q̄ ois locꝰ iplet cuz nih sit vacuū vt ph̄z, ꝑbāt: g̃ eē vbiq⁹ ñ tm̄ do conuenit. ℣. i oib⁹ nūat| est alīq⁹ nūs: ſz oēs ptes vniuersi sī nūate: g̃ nūs collect⁹ ē i toto vniuerso ꝛ ita est vbiq⁹. ℣. ſz Aug. aīa tota ē i singlīs ptib⁹ coꝛpis ſz potuiſſz do tm̄ creare vnum coꝛp⁹ aīatū: g̃ aia ei⁹ vbiq⁹ ēēt: ſz qō soli do ꝓuenit nisi creatū cōcat: g̃ eē vbiq⁹ ñ ꝓuēit soli do. Sz ꝯ Amb. i lra ꝑbat. ſ. ſ. eē deū q̄ vbiq⁹ ē: ſz ꝑbō nih valēt nisi eē vbiq⁹ soli do ꝓuenirz: g̃ eē vbiq⁹ soli do cōuenit.

Rñ. dō: q̄ ē vbiq⁹ sī p se sumat soli do ꝓuenit nec alicui creature cōicabile ē: ſz p accīs ꝑt alicui ꝓuēir. h ät accīs ꝑt oup' ꝓsiderari l' ex pte ei⁹ qō i loco ē vl' ex pte loci: si ex pte ei⁹ qō i loco ē sic cū p accīs vl' p posteri⁹ ꝓueniat toti qō attribuit sibi rōe sue pūs ꝓstat q̄ illō qō ſz diuersas suas p tes ēi diuersis loci ñ p⁹ ꝛ p se ēi illis: imo ē i vno loco tm̄. vñ si eēt vnū coꝛ⁹ infinitū illō eēt vbiq⁹ p accīs ſz q̄ diceret eē vbi sūt sue ptes ꝛ ñ p se: qz ipsū nō eēt p se vbi ē sua ps: si ex pte loci tūc accidit alicubi vbiq⁹ eē eo qō ñ ē alius loc⁹ q̄ ille in q̄ ē: ſz si fuerit mlta alia loca ñ eēt vbiq⁹ sic si ponat vn⁹ tm̄ loc⁹ i q̄ vn⁹ hō tm̄ ē deo ät p se ꝓuenit vbiq⁹ eē: qz ipse tot⁹ ēi q̄lz loco ꝛ infinitis alijs locis exñtib⁹ i oib⁹ eēt: ꝛ h ñ ē cōicabile alicui creatur: nisi cōiceret sibi eē vtut| infinite: ꝛ p h ꝑz rñ. ad ea q̄ oba sūt: qz oib⁹ illis ꝓuenit eē vbiq⁹ p accīs vl' qz ſz diuersas ptes sūt: vl' qz pl'a loca ñ sūt vl' qz ſz vnū eē ñ sūt i plib⁹ sic vle ꝛ ꝑterea mā q̄ secūdū aliō ꝛ aliō eē sūt i diuersis. nūs vo p se non ē i loco ꝛ teamē ſm q̄ in loco est non ē totus in vno loco sed in diuersis sc̄dz diuersas partes.

a D 3⁹ sic, pcedit: vr̄ q̄ eē vbiq⁹ ab eēno do ꝓueniat. p⁹ p h q̄ i lra dr ab Amb. qui in oib⁹ ꝛ vbiq⁹ sp ē qō ē dinitatis, ꝑuz: ſz qō est sp ē eēnū: g̃ eē vbiq⁹ deo ab eēno cōuenit. ℣. sic vbiq⁹ ē distributiuū loci ꝛ ita sp ē distributiuū tp̄is ſz do ab eēno ē sp ēt tp̄ib⁹ ñ exñtib⁹: g̃ ꝛ ab eēno ē vbiq⁹ ēt locis ñ exñtib⁹. ℣. eē deū i reb⁹ coordinat h a magro ei qō ē eē res i do: ſz res ab eēno fuerūt i do q̄ eēnā sciaz de reb⁹ hz: g̃ ꝛ do ab eterno ē i reb⁹ ꝛ vbiq⁹. Sz ꝯ i quocūqz ē aliq̄d illō

oz eē qz i nihilo nihil olo ē ſz nz loc⁹ nz aliq̄ res ab eēno fuerūt: g̃ nz deo ab eēno ꝓuenit vbiq⁹ vl' i reb⁹ eē. Rñ. do: q̄ cū dr do ē vbiq⁹ ipoꝛtatur q̄dā rel'o di ad creaturā fūdita sup aliq⁹ opōez p quā do i reb⁹ dr eē: ois ār rl'o q̄ fūdat sup aliquā opōez i creaturas, pcedētē nō dr deo nisi ex tē poze sic dns ꝛ creatoꝛ ꝛ hi⁹: qz hi⁹ rlones actuales sūt ꝛ exigūt actu eē ip̄vtrūq; extremoꝛ: sic g̃ ñ dr opari i reb⁹ ab eēno ita nec eē i reb⁹ qz h opationē ipsi⁹ designat. Ad p⁹ g̃ dō q̄ Amb. accipit sp deū eē vbiq⁹ creatur| exñtib⁹: illō. n. qō expte dr ēē sp ēi q̄ nih ē nouū ſz defcūſ ē ex pte creature q̄ ñ sp fuit: vñ ñ ꝑt signari i hitudie ad creaturā ab eēno vt operās circa eā. Ad 2⁹ dō: q̄ sp de vtute vōbuli ipoꝛtat ideficiētiā q̄ dā q̄ eēnitas totā sil' hz: ſz tps p successionē diuersoꝛ tpuz es sortit: ꝛ iō sp ꝑt ipoꝛtare ideficiētiā q̄ ē p successiōnē ptinuā ꝛ sic ē distributiuū tpuz nec ab eēno cōuenit: qz successio ab eēno i tpe ñ fuit: vel ꝑt dicer vl' deficiētiā eēnitatis: ꝛ sic ab eēno cōuenit: ſz vbi q̄ i rōe sua icludit locū: ꝛ iō silis rō ñ ē vt robiq⁹ vbi. n. ē in loco ē ꝛ vbiq⁹ i oi loco. Ad 3⁹ dō q̄ sic mot⁹ rōez ex termio accipit ita ꝛ rl'o: cū autē dr ds eē i reb⁹ ipoꝛtat rl'o dei ad creaturas scōz egressū dine operatiōis i eas quia eēne nō sit nec eē i eis eēnū eē ꝑt: ſz cū dr res eē i do ipoꝛtat rl'o creature ad deū ñ ex exitū ab ipo: ſz magis ex adunationē creatoꝛ ad p⁹: ꝛ qz p⁹ ē eternū iō ēt ꝛ scire eēnū: ꝛ res ab eēno i do: deus. n. ē i reb⁹ ꝑalit⁹ p modū rex: ſz res ab eēno i do p modū dr: qz oē qō i alīo ē ē in eo p mōz ei⁹ i q̄ ē ꝛ ñ p mōz sui.

Ta ds cū sit i oib⁹ cēntial' ꝛc. q̄rit rō h⁹ dze ꝛ do: q̄ alie creature q̄uis ꝓsequāt dīnā silitudine per opationē ipsi⁹ dr: nō tñ attigūt ad ip̄m duz ex ſuppoz: ꝛ iō q̄uis do i eis sit ñ tm̄ ipsa cuz deo sunt: ſz creatura rō alis p gr̃az attigit ad ipsū deū ex q̄ ip̄z amat ꝛ cogīcit: ꝛ iō cū eo eē dr: ꝛ ea dē rōe dr capax dei sic sue pfcōis p modū obi ꝛ ꝓpē h ēt dr tēplū dr ꝛ inhitari a do. Sic mlta do do itelligim⁹ ꝛc. Iro h⁹ diuersitat| h ēq: cā sp excedit cātū. i qbusdā ät cāt intellectū sic i his q̄ per disciplinā sciūt. vñ ꝓtigit q̄ itell⁹ addiscēt| no ptigit ad vtutē ꝑfonis ꝛ tūc ꝑ loq⁹ ea q̄ audit ſz ñ itelligit: ꝛ silr ē i his q̄ plene sē fidei q̄ itellectū hūanū excedūt: fides ät ex auditu ē. Ro. x. qñqz ät itell⁹ ē cā ꝑfonis sic i his q̄ p iuentiōez sciūt: vñ i his itellect⁹ ꝑfoez ñ excedit vt mlta itelligāt q̄, pferri ñ valēt. ñ qō dr eēn⁹ ꝛc.] In h dicieba: qz acceperī eē i loco p mōz q̄ coꝛp⁹ i loco ē: ꝛ iō dicebāt q̄ eēn⁹ dr ñ ꝑe ēi loco ſz dr eē p entiā inq⁹ ois eēn⁹ ab eo ē: ꝛ inq⁹ ipe p vtutē een⁹ fue opat: ſz h ñ sufficit: ſz oz adder q̄ ē ocā st. Solet ēt ab eis q̄ri ꝛc ista qō stulta ē qz ñ oz q̄ oē tangēs imutet ab eo qō tagit nisi i his q̄ agit ꝛ patiūt abiuicē vt i p⁹ō gnatiōe dr: ꝛ h ſi q̄ i mā ꝓueniūt: vñ ozb lūe ñ imutat ab igne ꝓtigēte: ꝛ iō stultū est dze q̄ eēn⁹ dīna ſquinat reb⁹ imūdis qb⁹ per opōez applicatur.

Uz dīna nā ꝛc. Oīso q̄ ds est vbiq⁹ hic ex

c cludit a deo duo q̄ creaturā cōsequūt i loco exñtē. ſ. localitatē ꝛ motū: ꝛ didit i ptes tres i p⁹ pte. ppōit qō itēdit: ſ. dīnā eēntiam neqz moueri nz localē cē. In 2⁹ oñdit h duo oi creatur ꝓuenire: ibi Duob⁹ nāqz ꝛc.]i ſz ꝑbat vtrūqz a do

remouer.tibi Fatent itaq; ꝛc.]2° ps̄ d. in p̄ oñdit localiter ē oi creatūe ꝓuenire.l'p circūscriptoēz ꝛ diffinitionē sic̄ co:pl.l'p diffinitoēz tm̄ sic̄ spū. oñdit ēt copi duplicē motū ꝓuenire.s.p tps ꝛ locū. spūs vo alīz.s. motū p tps.i 2a inq̄rit vtr ēt mot' p lo' spūs ꝓuenat ibi De mutōne vo loci.] ꝛ circa h. 3. f.i p' ponit alios opiones ꝛ eos rōnē. i 2a declinat illa rōnē ibi Sz vt.s. dixim' ꝛc.]3° pōit opionē suā3 ꝛ ꝓfirmat eā ibi Sī g.f.s. creati ꝛc.] Fateamur itaq; ꝛc.]h̄ ꝓbat duo p̄dcā a do remoueri. ꝛ circa h tria fac. p° oñdit ꝓpositu3 p auctes. 2° mouet obonē ꝛ soluit ibi Ad h aūt solet ꝛc.]3° epilogat ea que dixerat ibi Jā sufficiēter.] Qō. iij.

b Jc ēt dup'ē qō. p° de loco angeli. 2° de motu ipi': q2 de īmutabilitate ōi ꝛ q̄lr ipe vbi q; ē. s. expeditū ē. De motu aūt ꝛ loco co:pox̄ n̄ p tiet ad theologū tractare sz ad nālē. Circa p' tria q̄runt. p° vtrū angelus sit i loco. 2° vtr vn' anglus possit eē i plib' locis simul. 3° vtrum plures āgeli pñt esse i vno loco.

a Dp' sic̄ pcedit: vī q; angl's ñ sit i loco. dic̄. n Boe. i li. ō ebd. cōis aī ꝓceptio apō oēs sapientes ꝛ ico:palia i loco ñ eē: sz angeli sī ico:pei ꝛ i māles vt Dio. dic̄: g̃ angli n̄ sī i loco. P̄. ei q; oī no absolutū ē a situ ꝛ diuersimode ñ debeī locus nisi p accīs. sic̄ pz ō mā p̄ma: sz angeli eēn' oio ē absoluta a situ ꝛ dimēsiōe sic̄ oēs ponūt q̄ eos i co:peos oñt: g̃ ñ debeī sibi loc' nisi p accīs: sed p accīs ñ ē i loco nisi assūpto co:' g̃ vī q; aliq̄d q̄n ñ assumit co:p' q; ñ sit i loco. Si di. q; ē i loco per oponē suā. Cōtra q̄cq̄ ꝓuenit alicui opz illi cōuenire p qō ꝓuenit: vt si aīal ē i loco p co:' o3 co:p' i loco eē: sed oponi nunq̄ p se attribuit eē i loco g̃ anglis p oponē i loco eē ñ pt. P̄. sip oponē ꝓuenīat sibi eē i loco ñ nisi inq̄' opat circa lo' aliquē sz āgeli ñ opant sp circa co:palia: g̃ alīs ñ alicubi eēnt n' vbiq; sī q2 h oi. ꝓuz ē: g̃ nusq; sī q̄ vī absurdū. P̄. si anglis ē i loco p oponē suā: g̃ ꝛ diffinitie ē i loco: q2 opo sua ad locū diffinit ꝛ declinat. sz sil'r aliq̄ opo oi diffinit ad locū aliquē extraquē illā oponē ñ exercet vt pz i sustōne alic' mo:tui: g̃ vī q; ēt os diffinitie eēt i loco. P̄. phi ēt posuerī opones itelligētia3 eē circa ea q̄ sī h. n' tm̄ dixerī i telligētia ī alīs loco eē. imo plo posuit ibas n' ifra celū nec ex' celū eē: q2 i loco ñ sī: vt i. 3. ph. dz: g̃ n' p oponē anglī i loco eē oñr. Sz ꝛ ē qō i collcā dz. anglī sci tui hitantes i ea ꝛc. Dam. ēt dic̄ q; vbi opant ibi sī: ꝛ multi alīs auctib' facile ē ꝓbare.

Rñ. dō q; circa h trip'ē opio. Una opio ē pbor q; itelligēte l' anglī nullo' sī i loco. ponūt. n. q; itelligētia ē q̄dā ō eēntia nudata a mā ꝛ ab oīb' ꝓditōīb' mālib'. ꝛ q; itelligētia mouet o:bē p aīa3 ei' ꝓiunctā ipi o:bi. sic̄ desiderat ab ipa: ꝛ ī nullā applicationē ad co:p' l' ad locū h3: q2 ñ imediate opat circa aliq̄ co:p'. Hec aūt opio hētica ē: qe fz fidē nr̄az ponim' anglos imediate circa nos oparī: ꝛ ī alīq; oñt q; ipsī anglo ēt q̄' ad eēntiā suā debeī loc' a ōo qō ñ ē itelligibile angelū eē nisi loc' eēt. oñt tm̄ q; anglis ñ ē i loco circūscriptie sz diffinitie q2 declinat ad locū aliquē sic̄ qō ē i h loco: ita q; ñ i alio: cū. n. eēntia ei' finita sit eo q; creatura ē: o3 i telligē q; sit declinata ad locū a' iquē. Sz ista ē valde rudis, pbō q2, pcedit ex equocatiōe finis. cū. n. dō eēntia anglī finita accipit finis p fine eēn' ꝛ vtutī fz q; ēt diffi' tūn' dō ꝛ ñ p fine diffinitōis. loc' aūt dī finīes l' finit' fz tios q̄titatī diffinsiue. finis aūt fz vtrāq; acceptionē nulla ꝓmēsuratione seu ꝓportione h3: vñ ñ o3 vt qō ē finitū i eēntia ad tinos loci finiat. Et p. q; aliq̄d declinet ad locū aliquē h ñ ē nisi inq̄' p aliquē mo' applicat ad locū illū: ꝛ ñ ad aliū. h aūt applicatio l'itellr fz situ aut ꝓtactū: l fz formā l' fz oponē aliq̄. fz formā sic̄ aia ē i co:' quō anglis i re locali eē ñ pt cū ñ sit act' co:pis. fz declinatū situ: sic̄ pūct' i linea quā tinat. quo anglis i loco ñ ē q; eēntia ei' olo a situ absoluta ē fz ꝓtactū sic̄ i loco ē co:'. ꝓtact' aūt dī dup': ꝑe ꝛ meth. ꝑe ē tāgē hze vltia sīl: ꝛ pz q; h anglo ꝓuenire nō pt. tact' aūt meth' ē p actionē sic̄ dī ꝓtristās tāgē: ꝛ iste tact' angelo pt ꝓuenire. Relinq̄tur g̃ q; anglis diffiniri l' declinari ñ pt ad locū aliquē nisi p actōz ꝛ oponē. Et ista ē tīa opio q̄ pōit angelū eē i loco inq̄' alicui loco p oponē applicat: ꝛ h cōfirmat auctē gre. i nazāzeni. q̄ h expsse dic̄. vñ ēt sb̄iūgit q; cū deberem' dicē h opat abusiue dicim' h ē. ꝛ iō hāc opionē sequēdo q̄ rōabilio: vī dico q; angelus ꝛ qlz sba ico:pea ñ pt eē i co:pe l' i loco nisi p oponē h effectū aliquē i eo cāt. h aūt ꝓtigit multip'. sba. n. spūal' pt alicui ꝓferre ñ q̄dē eē sz aliq̄d ad eē supadditū: ꝛ sic anglis ē i loco inq̄' opat circa aliq̄ō co:p' locatū l' motū l' lumē l' aliō hi': cui tn̄ eē ñ ꝓfert. alīs vo sba spūal' oat p oponē co:pi eē: ñ tn̄ suū eē sz aliō: ꝛ h mō ōs ē i oib' creaturi q; b' oat eē sz ñ suū. alīs aūt oat co:pi ipsū suū eē: sz h ꝓtigit dupl'r: q2 eē ꝛ ē act' fo:' ꝛ ē act' hypostat'. vñ sba spūal' pt ꝓferre rei co:pali eē suū inq̄' ē actus fo:': ꝛ sic fo:' ipsī' efficiat: ꝛ h mō aia ē i co:'. aut fz q; ē act' hypostasis ꝛ ñ fo:': ꝛ h mō hūana nā i xpo assūpta ē ad eē dine p': q2 sca ē vnio i hypostasi ꝛ ñ ꝓfusio i nā. Ad p' dō q; loc' ē nomē mēsure. vñ eē i loco ꝑe significat vt eē i mēsura: ꝛ sic nulli rei ico:pee ꝓuenit i loco eē. s. vt i loco. sz tn̄ alicui rei ico:pee ꝓuenit eē i loco ñ vt i loco: sz sic̄ operās i opato. l' sic̄ fo:' i mā. vñ ēt anglis ñ local' dī nisi fz q̄d inq̄'. s. hz aliq̄d sīle rei locali: vt s. declinet ad hūc locū potī' q; ad illū. Ad 2° dō q; eē i loco vt i loco ñ ꝓuenit angelo nisi p accīs i q; '. s. co:p' assūptū l' co:p' cui p oponē applicat i loco ē: sz eē i loco vt operās i opato ꝓuenit āglo ēt p se fz q; p se i loco opat: sic̄ ēt mā p' p se eē i loco aut i locato vt ps: ꝛ sic̄ pūct' p se eē i loco vt tin' ñ vt locatū. Ad 3° dō q; opo ēt āglis ñ ē i loco vt locatū: sz vt pfcio locati: q2 opo agēti sp ē pfcio patiēti inq̄' hi'. Ad 4° dō q; h ñ reputo icōueniens q; angelus sine loco possit, eē ꝛ ñ i loco: qñ nullā oponē circa locū h3: nec ē icōueniēs vt eē nusq; l' i nullo loco eē dicat: sic̄ ēt ñ ē icōueniēs q; nullo colore colorās dicat. sz h tm̄ ñ ē imagiabile: q2 imaginū ñ trālcēdit. Ad 5° dō q; āgelus diffiniti ue i loco ē p oponē suā ōs āt ñ: q2 opatio ipsī' ōi ꝛ sī declinata sit ad locū inq̄' trālsit sup opatū ñ tm̄ inq̄' exit ab opāte q2 ita opat h et ēt alibi: sz: ēt angeli opo diffinita ē ad locū vtroq; mō: q2 ipse ñ opat alibi q; h: vt. j. dicet. Ad 6° dō q; opans ñ o3 eē i operato vel applicari sibi nisi circa qō i mediate operat. phi aūt ponebāt q; opatio itelligētie ñ ꝓuenit ad ea q̄ sī hic nisi mediāte motu o:bi

uz ꝛ ad o:bē ñ nisi mediāte ai i ei' quā i o:be esse dicebant: ꝛ ideo sequitur itelligētia oino absolutam a co:pore ꝛ a loco eē.

a D2° sic̄ pcedit: vī q; anglis possit sil'r i pluribus locis eē: qōlz. n. co:p' ē magis dētinatū ad locū q; anglis: sz aliq̄ō co:p' ē simil'r i pluribus locis sic̄ co:p' xp̄i i plib' altaribus: g̃ mlto fortius anglis sil'r i plib' locis eē pt. P̄. qñ anglis asumit co:p' cōstat q; ime' mouet q̄lz ptē ei' alias mot' io:diat' fieret ꝛ dissimilis motui aīalis: sz agis ē vbicūq; imediate opat: g̃ anglis ē i singulis partib' illi' co:pis: ꝛ ita vī q; sit simul i plibus locis P̄. celū empyreū debeī anglis fz op' cōtēplatiōis: sz qñ opant h circa nos: nō desinūt ꝓtēplari: g̃ simul sī h ꝛ i celo empyreo: ꝛ ita i pluribus locis. P̄. oē agēs c' vt' excedit illō i q̄ō opat pt ēt circa aliud opari: sz vt' āgeli excedit h co:pus circa q̄ō opat: g̃ pt ēt i alio opari: ꝛ ita pt i plibus locis eē: sz vbi opat ibi ē. Sz ꝛ Dam̄ dic̄ q; oū sī i celo ñ sī in tra: ꝛ ita vī q; nō sint simul i plib' locis. P̄. i lra ponit ꝛ ꝓbat āgelus diffinitiue i loco eē: sz q̄ō ē i plib' locis, ad nullū locū ē diffinitū vel declinatū: g̃ anglis ñ ē i plib' locis. Rñ. dō: q; circa h sūt diuerse opiones: q̄dā. n. dixerūt q; angel' pt eē i plib' locis simil'r sz ñ vbiq; sic̄ ōs: co:pus aūt i vno loco tm̄ ē: sz h reputatū ē ꝓ errore a magris q2 sequeret q; anglis nec diffinitie nec circūscriptie i loco eēt. Un̄ alij oñt q; āglis ē i loco idiuisibili q2 ponūt q; eēntie āglis fz se debeī loc' vñ q2 eēn' ei' idiuisibil' ē: o3 q; loc' ei' sit idiuisibil': sed iste error o:tigit eis: q2 ñ pūt imaginatione trāscēdere vt itelligāt aliq̄d idiuisibile nisi sic̄ hns situ i cōtinuo: ꝛ iō dō ē q; āgel' ē i vno loco tm̄: sz ille loc' pt eē diuisibilis vl' idiuisibil' aut magn' vel pu' fz q; opo ci' i mediate ad magnū l' puū tinat vñ si imediate opet circa totā domū tota dom' rndet sibi sic̄ vn' loc' ita q; i q̄lz ptē erit: sic̄ ēt dicim' q; aīa ē i q̄lz ptē co:pis: ꝛ dico imediate q2 si āglis moueret lapidē ex c' motu m̄ta alia movereī: ñ oportet q; eēt nisi vbi ē p'' motū: sic̄ pz ēt i motore co:pozali quē necesse ē tāgē solū ad id qō mouet abeo. Jō aūt dico q; ñ pt eē i plib' locis sil'r q2 ē eēn' finite: ꝛ p ꝓs vtut finite: ipo' ē āt q; ab vna vtute finita, pcedat nisi vna opo. opo āt vna ē q̄ tinat ad vnū opatū: ꝛ iō o3 q; opatū āgeli sit vnū circa qō imediate opat. vñ sic̄ aia ñ ē sil'r i plib' co:pib': ita nec āgel' i plib' loc': do aūt, soli ꝓuenit i plib' et i oib' locis eē: q2 ipe vtut ifinite ē: ꝛ q̄uis opo ei' sit vna fz q; ē i ipo q̄ ē ipemet: tm̄ effcūs oponis sī ifiniti inq̄' ipse ē p' dās eē ꝛ p ꝓs creās oia a' q̄ ad eē sūt supaddita. vñ ē i oib' ñ solum sic̄ i vno opato sz sic̄ i plurib': q2 ēt ea p q̄ distinguūt res i q̄ b' opat ab ipo sūt. Ad p' g̃ dō: q; co:p' xp̄i ñ h3 inq̄' ē co:p' nec inq̄' dīnitati vnitū q; sit i plurib' locis sz h3 h rōe ꝓsecratiōis ꝛ trāsbationis inq̄' diuersi panes q̄ i ipsū trāsbanī sūt i diuersis locis: ꝛ q2 sba panis trāsit i co:p' xp̄i manētibus accītib' iō manet q̄titas vtriusq; panis: ꝛ p ꝓs loc' vtriusq; ꝛ idē ꝓtigeret i q̄cq̄d aliō panis dīna vtute trāsbaret. Ad 2° dō q; to' illō co:p' assūptū ꝓpat ad āgelū sic̄ vnū idiuisibile vbi, puta circa ipsū ē vna opo. vñ q̄uis sit i q̄lz ptē ipsī' assūpti co:pis ñ o3 q; sit i plurib' locis. Ad 3° dō: q; opo ē q̄si mediū iter opās ꝛ opatū: vñ pt ꝓsidrari vl' fz q; exit ab opāte: vel fz q; tinat ad opatū oponi āt āgeli ñ debeī loc' fz q; exit ab eēn' ei' q̄ fz se absoluta ē sz fz ob̄z ad qō tinat: ꝛ iō opōi ꝓ tēplatie āgeli ñ obēt aliqs loc' co:pe' cū ob̄z ptē platiōis spūale sit: ꝛ iō celū empyreū ñ ē ō necitate ꝓtēplōis: sz assignat ꝓtēplationi p ꝓgruētiā iq' loc' ille sc̄ificat' ē ad gloziā btōz: sic̄ ē ꝓtēplatiōis dī magī eē loc' ecclīa q; fo:z. vñ ñ o3 q; qnc̄q; ꝓtēplat sit i celo empyreo. Ad 4° dō q; vī' angeli q̄uis excedat h opatū, excessu q̄si q̄titatī ptiue eo q; posz circa aliq̄ō mai' opari: ñ tn̄ excedit excessu q̄titatis discrete. q2 nō pōt nisi circa vnū opari: siue illud sit magnum siue paruum.

a D3° sic̄ pcedit: vī q; ples āgeli pñt sil'r eē in vno loco: magī. n. ē repletiuū loci co:p' q̄ sps: sz vbi ē co:p' pt eē āgel': g̃ multo magī n ipe dit dn̄ possit eē vbi ē ali' āgel'. P̄. fz aug. aīa ē i q̄lz pte, co:pis: sz ōmōes ꝛ āgeli q̄uis ñ illabāt mēnib' illabūt tn̄ co:pib' vt sci dñt: g̃ vī q; āgelus ꝛ aīa possint eē i eoō loco ꝛ eadē rōe, vī q; āgelus ꝛ āgel'. Si di. q; h ñ ptē ne sēt ꝓfusio. Cōtra maiori distictioni magī repugnat ꝓfusio: sed magī distiguit. s. creat' a spū icreato q; s. creat' a spū creato: cū igr̄ sine aliq̄ ꝓfusiōe sint vbi ipe ōs ē itra quē currūt vbicūq; imitāt vt i lra dī: vī ctia q; duo āgeli sil'r eē possint. P̄. sic̄ āglis opat circa co:p' ita ēt opat circa āglz: q2 supiozes sferiozes illūinat vt dic̄ Dyo. sz p h q̄ō opat circa locū dī eē i loco: g̃ p h q̄ō opat circa āgelū dī eē i āglo: et ita vī q; duo āgeli i vno loco eē possint. Sz ꝛ si cut se h3 co:p' ad eē circūscriptiue i loco ita ꝛ angeli ad eē diffinitie: sz duo co:pa ñ circūscribūt i eodē loco: g̃ nec duo āgeli diffiniūt ad vnū locū

P̄. vn' co:pis ñ sī' due aie ꝛ tn̄ aia sb̄a spūalis ē sic̄ ꝛ āgel': g̃ vī q; nec duo āgeli i vno ꝛ eodē esse pnssint. Rñ. dō: q; loc' pt sumi ꝑe ꝛ metha'. locus matha' dī loc' spūalis āgeli. s. ipe ōs q̄ ad sīlitudinē loci ꝓtiet: ꝛ sic oēs angeli imo oia eēn' sī i vno loco. s. ōo q̄ oia ꝓtinet: sz sic ñ loq̄mur de loco: sz ō loco ꝑe dcō q̄ ē locus co:pal: ꝛ sic dico fz cōez opinionē q; plres āgeli ñ pñt sil'r i vno loco eē c' rō accipiēda ē ex pte oponis fz quā āgelus i loco eē dī: q2 fz ph̄z i. 4. phi. tūc pulchrime vnū q̄q; diffinit q̄n p diffinitionē manifestat nā rei ꝛ demōstrāt oēs ꝓpetates ꝓsequntes ꝛ soluūt oēs dubitatiōes icidētes: sz h g̃ dō ē q; ipossibile ē idez fz idēpati ꝛ moueri a diuerb' agētib' l' mouētib' si vtrūq; sit pfcē vtut ad iducēdū effcū illū: sz h ꝓtigit q̄n plres mouēt i vtute vni' mouēt q̄z q̄lz ē ipfcūs mouēs sic̄ pz ītra hūtib' nauī: ꝛ h iō q2 ab agēte pfcō patiēs oncīti actū pfcūz: q̄ hīto ñ remanet i pō ad suscipiēdū aliq̄d plis. cū igr̄ vn' āgelus agēs i vtute ipī' dini sit sufficiēt vtut ad educēdū i actū totū illō q̄ō vtute dina operādū ē circa aliq̄ō co:p' supza act' nāles ad quoz operatiōes ñ mittūt angeli non pōt eē q̄ō circa idem operatz ꝓueniāt imediate opationes duoz angeloz: ꝛ iō ñ pñt eē i eodē loco q2 alē eoz supflueret. vñ etiā phi vni o:bi ñ attribuerūt nisi vnū motoz̄. Ad p' g̃ dō: q; ñ ipedit repletio loci q̄n plres anglī sil'

Universidad de Deusto
Biblioteca

i vno loco eē pñt. Sz ꝓfusio oponū :q̄ quodāmō
redūdaret i ꝓfusione vtutis ꝛ eentie. Ad 2m dō
q̄ aia ē i corpe vt forma dās eē ꝛ opans opones
nāles: sz angelus ē i corpe vt opans opatiões su/
pernāles: ꝛ iō nulla ꝓfusio opationū fit: qz nō est
vni⁹ rōnis opatio. Et ꝓb ēt pz rñsio ad 3m qz ꝺ
us ē i reb⁹ vt dās oīb⁹ eē ꝛ opans i q̄libet virtute
operāte: ꝛ iō alteri⁹ rōnis ē opatio ipsi⁹ angeli. vñ
nō seqūt⁹ ꝓfusio. Ad 4m dō: q̄ sic cōiter dr̄ an/
lus illuminās ñ opat itra eentiā angeli. qz ñ ē cau
sa eē ei⁹ ꝛ lumē receptū i eē ei⁹ ñ recipit: ꝛ iō dr̄ q̄i
exteri⁹ opari per modū suggerētis. ꝛ silr q̄uis ef/
fect⁹ angeli ñ recipiat itra eē corpis cui⁹ ñ ē cā: re/
cipit tñ itra dimēsiones ei⁹ rōne cui⁹ angelus itri
sec⁹ corpori dicit ꝓt: ñ aūt aie nec angelo. vñ ñ se/
q̄tur q̄ sit i angelo vl cū angelo i vno loco. Q. 4

Finde q̄rit⁹ de motu angeli. ꝛ circa h tria q̄
d runt. p⁹ vtrū angls moueat. 2⁹ vtz ptrāseat
me⁹ motu suo. 3⁹ vtz mot⁹ ei⁹ sit i tpe l i nc

D p⁹ sic. ꝓcedit: vī q̄ angelus ñ moueat: qz
a fz phz mot⁹ ē act⁹ iperfecti: qz ē act⁹ exñtis i
pō inq̄⁹ bi⁹: sz angls ēpfect⁹ ꝛ pcipue bs: ḡ
ñ mouet. ℞. dcq̄d mouet aliq̄ spē mot⁹ mouet:
sz enūatis oīb⁹ spēb⁹ mot⁹ ꝛ mutatiōis: pz q̄ nlla
ꝓuenit angelo nisi forte alt̄ato ꝛ loci mutatio. nō
n. auget vl diminuit cū ñ sit q̄t⁹: nec iterū gñat et
corrūpit cū i ipso ñ sit ꝯtrietas vt ꝑ se corrūpat: qz
nihꝫ ꝑ se corrūpit nisi rōe ꝯtrietat⁹ ꝛ sit ꝑ se sb̄sistēs
vt ñ corrūpat ꝑ accñs: qz id qō corrūpit ꝑ accñs
corrūpit ad corruptiōz ei⁹ i q̄ ē sic i sb̄o. sz ñ mouet
alt̄atiōe l loci mutatiōe: ḡ nullo⁹ mouet. Qō ār nl
lo⁹ alt̄et sic ꝓbat. sic. n. ꝓbat ꝓbs i. 7. ꝓbi. alt̄ato ñ
ē nisi circa q̄litates sēsibiles ꝛ circa sēsibilē partē
aie: sz b ab angelo remota sī: ḡ angls ñ alt̄at. silr
vī q̄ ñ mouet fz locū: qz oīs mot⁹ local⁹ vī eē ꝓpi
aliq̄ idigētia: sz angls ꝑcipue bēs nulli⁹ ē idigēt: ḡ
localit ñ mouet. ℞. si mouet fz locū moueat ḡ
de a i b: ꝛ sit b illō i qō p⁹ mutat: ḡ cū mouet aut ē
i a aut i b aut ēi vtroq̄: sz i a ñ mouet: qz ibi icipit
moueri: ꝛ ꝑn⁹ mot⁹ ñ ē mot⁹. Nec itm i b mouet:
qz ibi mutatū ē. nihꝫ aūt silr mouet ꝛ mutatū ē: ḡ oz
q̄ dū mouet sit silr i vtroq̄. sz ñ ꝓt eē silr i duob⁹ lo
cis tot⁹ vt ꝓbatū ē: ḡ oz q̄ sit ptī i a ꝛ ptī i b: ḡ ē di
sibilis qō ē icōueniēs. Si dr̄. q̄ ñ mouet ꝑ se i lo
co: sz fz accñs. Cōtra q̄cq̄d mouet ꝑ accñs i lo
co mouet ad ei⁹ motū i q̄ ē: sz angls ē i co i q̄ ope/
rat: ḡ mouet ꝑ accñs ad motū ei⁹: sz sic i q̄ ē an
gelus mouet: ita illō i q̄ ē ōs: ꝛ ōs mouebit fm lo
cū qō ē icōueniēs: qz ōs nec ꝑ se nec ꝑ accñs
mouet vt i. 8. phy. ꝓbat: ḡ ꝛ eadē rōne angls nec
ꝑ se nec ꝑ accñs mouebit. ℞. ea q̄ ō ōo l ō
angelis metha. a scis exponunt ñ sī eis simp⁹ at/
tribuēda. sz Dio. xv. c. ce. hie. expōit ass cēsū ꝛ ō/
scēsū angelo⁹ intr̄ metha⁹⁹: ḡ vī q̄ mot⁹ local⁹ ñ sit
simp⁹ angelo attribuēd⁹. Sz ꝫ qō ē ꝓnz alicui si
bi soli ꝓuenit: sz imutabilitas vt. 3. dī. 8. dictū est
soli⁹ dī ꝓuz ē: ḡ angelo ñ ꝓuenit: ꝑt ḡ moueri. ℞.
oēq̄ ē h ꝛ ibi ꝛ ñ sil mouet fz locū: sz angelus sil ñ
ēi duob⁹ loc⁹ vt dictū ē: cū igit vn⁹ ꝛ idē angelus i
ueniat i scriptur⁹ opari i diuers⁹ loc⁹ ꝛ ita eē: qz vbi
operat ibi ē sic⁹ gabriele legit Luc. i. q̄ ānūciauit
Zach. i tēplo ꝛ Marie i nazareth. vī. q̄ angelus ꝑ
locū moueat. Rñ. dō q̄ trip⁹ mot⁹ angeli ꝛucnit a
scis tradit⁹. Primꝰ mot⁹ ē fz illūiatiões a ꝺo i mē
tē angeli descēdētes q̄ ꝺē metha⁹ mot⁹ dr̄: ꝛ hūc
tradit Dio. i. 4. c. de di. no. ꝛ distīguit cū ꝑ tres
spēs. s. i motū circulārē: rectū: ꝛ obliquū. Motus
āt circularis angeli dr̄ fz q̄ lumē itellectuale descē
dit o:rigialit⁹ a ꝺo i itellectū āgeli: ꝛ ꝑ illō lumē itel/
lect⁹ angeli ascēdit i ꝓtēplationē ꝺi: ꝛ sic ē mot⁹ ab
eodē i idē ꝛ ē vnifo:mis inq̄⁹ lumē illō ñ egredit i/
tellect⁹ simplicitatē. Mot⁹ āt rect⁹ dr̄ q̄n angelus
lumē a ꝺo receptū iferio:ib⁹ tradit. q. fz rectā line
az. Sz mot⁹ obliqu⁹ dr̄, put ꝓsideraī exit⁹ lumis a
ꝺo i mētē angeli: ꝛ deiñ reflectit lumē illō ad iferi
o:a qb⁹ lumē suū tradit ꝑ qō ñ reducunt⁹ i ange/
lū sic i finē sz in deū ꝛ talis mot⁹ ē. q. ꝓpoit⁹ ex re
cto ꝛ circulari sic mot⁹ q̄ eēt ꝑ corꝺa ꝛ arcū ab
eoꝺ i idē. obliquat. n. mot⁹ iste put recedit ab vni
fozitate recepti lumis: qꝺ si ñ ē i fis āgel⁹ sic i ꝓis
2⁹ mot⁹ ē ꝑ tps quē assignat ei Aug. vt hr̄ in lra.
ꝛ qz tps ē mēsura successiuoz iō oēz successionez
nolat motū. p tps ār̄iuenit successio i itellectu an
geli: qō sic pz. oīs itellect⁹ q̄ cogīscit diuersa per di
uersas spēs ñ ꝑt sil actu illa cogīscē vt ex ꝓdetinā/
tis pz. Intellect⁹ aūt angeli ꝑt cogīscē res dup⁹ sine
duplici spē. s. vel i ꝓsideratiōe vbi qō ē vna silitu
do oīuz rerū: ꝛ sic simul ꝑt multa vidē vel ꝑ spēs
ñatas vel ꝓcretas rerū q̄ sibi ꝺicte sī q̄ plēs plu
riū sī. vñ oz q̄ fz illas spēs ñ cogīscit pla simul. vñ
fz h ē successio i itellectu angeli ꝛ ista successio lar
go mō dr̄ mot⁹. differt. n. a motu ꝑe dicto i duo/
b⁹ ad min⁹. p⁹ qz ñ ē ꝺ pō i actū sz ꝺe actu i actū. 2⁹
qz ñ ē ꝓtinu⁹. Primꝰ. n. mot⁹ ē ex ꝓtiuitate ei⁹ sup
qō ē mot⁹ vt i li. ꝑh. ꝓbat: sz iter duas spēs itelle
ctas ñ ē aliq̄ ꝓtinuatio sz successio tm: ꝛ h eaꝺ suc/
cessio mot⁹ dr̄: ꝛ silis rō ē ꝺ successiōe affectionuz
Tertiꝰ mot⁹ ē fm locū q̄ ēt i lra attribuit eis auctr
amb. ꝛ bede. ꝛ qz moueri i loco seq̄tur adesse i lo
co: iō eoꝺē mō ꝓuenit angelo moueri i loco sic eē
i loco: ꝛ vtrūq̄ ē eq̄uocū respectu corꝑaliū. dr̄. n.
angelus eē i loco inq̄⁹ applicat loco ꝑ opationē
ꝛ qz ñ sil ē i diuersis loc⁹: ꝛ iō successio taliū opa/
tionū ꝑ q̄s i diuersis loc⁹ eē dr̄ mot⁹ ei⁹ vocat. vñ
sic. ꝓceptiões itellus ꝓñt se hūt sine ꝓtinuatōe: ita ꝛ
operatiões eius. vñ motus local⁹ angeli ñ ē ꝓtinu⁹
sz ipe opatiões eius ꝓñt se hñtes circa diuersa lo
ca fz q̄ſ i illē eē dr̄ local⁹ motus eius eē dr̄. Ad p⁹
ḡ dō: q̄ motus ꝑe sumēdo sp̄ē exñtis ipō: sz alñ
ip2opzie ipa opatio rei dr̄ motus eius: vt itellige
re ꝛ sētire: ꝛ tūc motus ē actus perfecti: vt in tio
de aia dicit. q̄ aūt operatio a motu differat patet
ex. x. eth. ꝛ sic sumit mot⁹ a dio. s. ꝑ opone q̄⁹ ad
p⁹ mo⁹ q̄ triplit⁹ ē fz eū. Sz duo alī modi mot⁹
ponūt aliq̄ iperfectionē i angelo q̄ ñ ñ repugnat
bītudini. ipfectio āt ꝑt attēdi si ꝓpareī ad deū q̄
vno ꝛ eoꝺ. s. eēn⁹ sua sil oia videt: ꝛ sil vbiq̄ ē i q̄
angls ōfic a pfcōne ei⁹: ꝛ iō ꝺ loco i locū trāsit q̄
ad 3m mo⁹ mot⁹ ei⁹: ꝛ ꝺ itellectū ad itellēz q̄⁹ ad 2m
Ad 2m dō q̄ ꝑmus modus mot⁹ āgeli ñ reducit⁹ i
aliq̄ spēz motus ē. n. meth. dcs: qz ñ ē trāsitus de
vno i aliꝺ cū āgelus sp i receptiōe dīni luis ꝑmea
nea: sz scꝺs modus hz aliq̄ silmilitudiez cū mo
tu alt̄atiōis ꝛ qō obūcit⁹ q̄ alteratio est fz sensibi

les q̄litates ꝺō q̄ vex ē q̄n passioq̄ i itellectu alt̄a
tiōis ꝯcludit ꝑe iumīt⁹ put dic trāsmutationē mā
abīciēte a sb̄a: sz fz q̄ passio large iumīt⁹ ꝑ q̄lz re
ceptiōe put ēt itelligē pati qōdā ē vt i. iij. de aia dr̄
sic ēt alt̄atio ē i itellectualib⁹ oponib⁹ fz q̄ dr̄ i. iij.
de aia q̄ exire de otio i actū ē nouum gen⁹ alt̄atio
nis: sz tu⁹ mod⁹ bz silitudinē cū motu locali: nec
oz q̄ sit ꝓpt⁹ idigētiā suā: sz ꝓpt⁹ idigētiā nr̄az: non
dico sic. ꝓpt⁹ finē vlt⁹⁹ sic ēt ē de motu celi. c⁹ finis
vltim⁹ ñ ē generatō iferioz corꝓuz fz phos: cuz
nihꝫ sit ꝓpt⁹ vili⁹ fe: sz vlt⁹⁹ itētū ē assīlatio ad deuz
c⁹ silitudinē ꝑsequt⁹ ḃ q̄ suo mō cā iferioz efficit
sic ēt vltim⁹ āgli finis ꝫ nos opāt ē vt dinā silitu
dinē ꝑseqūt⁹ ꝺo ꝓpādo i reductiōe iferioz in deum
vt doyo. dic. iij. c. cel. hier. Ad 3m dō q̄ illa rō ꝓ
cluderet si mot⁹ āgeli poneret cōtinuus sic motus
corꝑis qz opoꝛteret q̄ꝫ ptē mot⁹ eē motū ꝛ ita
opoꝛteret q̄ ḃ qō ē eē i aliq̄ signato vbi nō eēt ꝑs
mot⁹: sz ꝑs mot⁹ eēt i oīmītēdo vnū locū ꝛ inter
cipiēdo aliū ꝓiectū ꝓtinue. vñ opoꝛteret q̄ partī
eēt i vno ꝛ ptiz i alio ꝛ sic moueret: sz qz mot⁹ an
geli local⁹ nō ē ꝑpolit⁹ eē cōtinu⁹ iō nō oz q̄ ꝑs illī⁹
mot⁹ sit mot⁹: ꝛ iō nec i a mouet nec i b mouet: sz
a ꝛ b sint ptes ei⁹: sz successio horū q̄ ē ēi a ꝛ eē
i b mot⁹ ei⁹ vocat sic planē pz si attēdat mot⁹ ei⁹
vl fz itellectū vl fz affectū: qz ipsa successio affcō
nū i mot⁹ ei⁹ dr̄. Ad 4m dō: q̄ ꝓdcō mō mouet
āgelus ꝑ se fz locū fz q̄ ēt ꝑ se ē i loco opādo: sz
si acciꝑiat mot⁹ i loco ꝑ modū corꝑalis mot⁹: sic
ñ mouet i loco nisi ꝑ accñs ad motū corꝑis assū
pti: nec tñ oz q̄ ꝺs ꝑ accñs i loco moueat: qz nihꝫ
mouet ꝑ accñs motoeo i q̄ ē nisi diffinitiue sit in
eo ita q̄ nō i alio: sic aia mouet ꝑ accñs moto to/
to corꝑe ꝛ ñ mota manu tm: ꝛ per ḃ ēt pz solo ad
q̄ntū qz mot⁹ localis fz q̄ ē corꝑuz nō ꝓuenit an
gelo nisi metha⁹⁹: sz eq̄uoce loq̄ꝺo de motu cō

uenit iam ꝓpoꝛtio vt dictum est.

a Dr̄ sic. ꝓcedit: vī q̄ angelus ꝺe necessitate
trāseat mediū i suo motu qz sic dr̄ i. v. phi.
mediū ēi qō ꝑus venit qō mutat q̄ꝫ i qō mutatur
vltī⁹. Si ḡ āgelus mouet ꝺe a in c ꝛ b: sic mediuz
oz q̄ ꝑus veniat i b q̄ꝫ i c: ꝛ ita oz q̄ mediū tran
seat. ℞. moueat āgls ꝺe a i c ꝛ b: sic mediū cuz
ēi c mutatū essz añ oz mutatū ꝑcedit moueri. vt i
vi. phi. ꝓbat. ḡ ꝑus mouebat q̄ꝫ veniret i c sz i a
ñ mouebat qz erat loc⁹ idiuisibil⁹ āgli ꝛ i idiuisibili ñ
ē mot⁹: ḡ oz q̄ moueret i b: ꝛ ita oz q̄ trāseat me/
diū. ℞. angls cū ēi a nō ēi c: oz ḡ si postmodū
siti c q̄ vl eēn⁹ sua ꝺe nouo creet ibi ꝛ hic corꝛūpa
tur vl q̄ꝫ ꝑ mediū trāseat: sz ꝑ⁹ ēi possibile: ḡ oz
q̄ ꝑ mediū trāseat. si ꝺi. q̄ cū angls sit nāe itellecti
ue pt̄ trāsire ꝺe vno i aliud sine ḃ q̄ ꝑtrāseat me/
diū sic ꝛ cogitatio. ℨ successio cogitationū ē p spe
cies q̄ eq̄lr sūt ipsi itellectui ꝓntes ꝛ ꝓpiq̄ꝫ ꝛ ñ ma
gis spēs loci mediꝰ q̄ꝫ extremi: sz āgelus l vno lo
co exñs ñ hz oīa loca pñtia: sz ꝓpinq̄oz ē sibi vn⁹
loc⁹ q̄ all⁹. ḡ vī q̄ opoꝛteat q̄ꝫ ꝑus veniat ad me⁹
q̄ꝫ vd extremū. Sz ℨ vt vi phi. ꝺi ꝛ ꝑ se pz. oē
q̄ mouet ꝑus ꝑtrāsit locū eq̄lē q̄ꝫ maioz: sed an
gelo idiuisibili nō ē loc⁹ eq̄lis nisi idiuisibil⁹ ꝛ pūctalis
ḡ si mouet oz q̄ꝫ trāseat pūctū anteq̄ linea: sed int̄
q̄lz duo pūcta sūt infinita pūcta. Infinita āt ñ cōti

git trāsire: ḡ si oz āgelū motū media ꝑtrāsire nūq̄
veniet ꝺ ꝑn⁹ vni⁹ liee q̄ꝫ pue i finē ei⁹. ℞. ead
rō ē de vno medio ꝛ de oīb⁹: sz oīa ñ pt̄ per
trāsire qz sūt infinita vt ꝓbatū ē: ḡ nec aliq̄: ꝛ ita pz
q̄ semper veniat de loco i locū nō per trāsecundo
mediū. Rñ. dō q̄ circa h sūt due opiniões: q̄
dā. n. dicūt q̄ angls trāsit de loco i locū ñ per tran
seūdo mediū. Aliꝰ oñt q̄ ptrāsit mediū i suo mo
tu ꝛ vtq̄ vt credo verū oñt fz aliq̄d. dico. n. q̄ an
gel⁹ pt̄ trāsire de loco, i locū ita q̄ trāseat oīa me
dia: ꝛ pt̄ eē q̄ trāseat de loco ad locū sine ḃ qō sit
i aliquo medioꝛ: ꝛ pt̄ eē q̄ sit i aliq̄b⁹ ꝛ aliq̄b⁹ nō
c⁹ rō ex ꝓdcis sumat. Dico. n. q̄ eēn⁹ āgeli fz se ab
soluta ē ab oi loco ꝛ ñ diffinit ad locū nisi ꝑ opati
onē: nō āt per opos fz q̄ exit ab eēn⁹: sed fz q̄ ter
minat ad opatū i loco. vñ qñ operat circa hūc lo
cū ab eēntia sua cū ñ sit ex se detinata vl obligata
ad locū illū: sz idifferēt se hñs ad oia inq̄⁹ in se ē
pt̄ egredi operatio statī ad locū primū l remotū
nec operatio ad distās dependet ab operatiōe ad
ꝓpiquū. vñ fm q̄ hz aliq̄d operari l i oib⁹ medijs
locis vl i aliq̄b⁹ vl i nllo fm ḃ pt̄ pertrāsire oīa me
dia vl q̄dā vl nullū. Ad p⁹ ḡ dō: q̄ obo nulla
ē si addat q̄ philosophus met addit. dic enim q̄
mediū ēi q̄ꝺ p⁹ venit ꝓtinue mutatū ꝛc. āgeli autē
mot⁹ nō ē ꝓtinu⁹: ꝛ vt dcm ē. Ad 2m dō: q̄ ātē
quodlz mutatū ē moueri: sed tm diuersimode ē in
motu āgeli ꝛ i motu corꝑoris: qz i motu corꝑoris
mutatū eē ñ ē ꝑs moueri sz tm⁹ eē vñ totū moueri
ꝑcedit mutatū eē: ꝛ iō oz ꝑsupponē añ id i qō oz
mutatū eē aliq̄d i quo moueat: sz i motu āgeli q̄ ñ
ē ꝓtinu⁹ mutatū eē ē vna ꝑs mot⁹. vltia. s. ꝛ p⁹ ꝑs
ē: vñ icipit moueri ꝛ neutra pars ē mot⁹: sz succes
sio vtriusq̄ꝫ vñ moueri ꝑcedit mutatū eē sic totuz
i diuersi ptē. Ad 3m dō: q̄ rō illa ꝓcedēt i illis q̄
ꝑ eēntiā suā sī ꝺetinata ad vbi: q̄ ñ ꝓtigit i angl⁹
vñ mot⁹ ei⁹ ē fz opatiões tm q̄ sic ḃ ꝛ ibi successi
ue. Ad 4m dō: q̄ dcm illō ñ ē vsq̄ꝫ suffitiēt qz
ꝑ ḃ qō āgls itelligit ḃ ꝛ illō ñ dr̄ eē ḃ ibi: qz exñs
i vno loco pt̄ itelligē id qō ēi alio loco: sz accidit
ad vītatē inq̄⁹ successio opationū seq̄t successio
nē q̄ ē i itellu. Ad. vm. dō: q̄ āgls pt̄ ptrāsire per
oia media ñ tm oz q̄ nūet ifinita pūcta exñtia i li
nea: qz loc⁹ i q̄ ē āgls ñ sp ē idiuisibil⁹ sz qnq̄ diuisibil⁹
vt dcm ē ꝛc. nullū spatiū ifinitū ꝺidat i ifinita diui
bilia actu accepta ꝓstat q̄ oia media ptrāsire pt̄.

Ad. vi⁹. dō: q̄ nō ē eadē rō de oīb⁹ medijs: qz
media pñt accipi diuisibilia ꝛ ḃ finita sī vl idiuisibi
lia q̄ ifinita sī ptrāsiri si actu nūent ñ pñt: ꝛ. p. in
vno medioꝛ locoꝛ hēt aliq̄d opari ꝛ ñ i alio. vñ

seq̄t q̄ꝫ ꝑ aliq̄ꝺ mediū trāseat ꝛ ñ per aliud.

a Dr̄ sic. ꝓcedit: vī q̄ āgls moueat i instāti.
mutatio. n. āgeli fm locū ē simplicio: q̄libet
mutatiōe corꝑoraliː sed aliq̄ mutatiões corꝑora
les sī i istāti vt i. vi. phi. Cōm. dic: sic illūiato gñ
ꝛ cor⁹ ꝛ hi⁹: mlto ḡ fozti⁹ ꝛ mutato āgli. ℞. mutet
āgls ꝺ a i b sic i qō ꝑ mutatū ē. dr̄ āt i illō ꝑ muta
tū eē qō ē loc⁹ ꝓtigu⁹ loco i q̄ ꝑus erat: ꝛ si mutat i
tpe sic tps i quo mutat c. Si ḡ istō, tps mēsurat il
lum motū oz q̄ i vltiōnūc tpis sit in tīno motus
fm q̄ ēi b. Reliquit ergo q̄ in toto tpe preceden
te vltimum nunc. aut est tm in a aut est partim in

Universidad de Deusto
Biblioteca

a.7 ptī i.b.ſz ñ ptiz i vtroq3:q2 idiſibilis ē:g i tpe illo erit tot' a.ſz cū oē tps ſit diſibile:i quolz tpe ē accipe pus 7 posteri':g i poz 7 posterioz pte illius tpis angelus erit in a:g ḋeſcit i a:q2 ꝑt ꝺ eo ꝺ ci qꝺ in a ē nūc 7 pz':qꝺ ē ḋeſcē. Motuſ g angeli ps erit ḋes eius qꝺ ē icoueniēs. Et qꝺ plus ē ſp ſequit q tps illꝺ i q poſit' ē moueri:ñ mēſurat motū ei' ſz ḋetē:g vr q nllꝰ i tpe moueat. P. ſi mouet i tpe moueat vt dictū ē ꝺe a i b. i tpe. c. ponat. g q p idē ſpatiū moueat qꝺdā co3pus. ſ. f. qꝺ mouebit i maioz tpe. ſ. ꝺ. q2 angelus ē maior vtut ſ co3pus: 7 ſcꝺz q addit ad vtutē mouēti: ſic oz q diminuat ꝺe tpe mot': q2 maioz vtus i maioz tpe mouet vt i. vj. phy. ꝺz. ſz cū oē tps finitū, ꝑpoꝛtio nē hēat ad qꝺlz tps finitū accipiat, ꝑpoꝛtio duorū tēpoꝛū. ſ. tpis c. i quo mouet angelus: 7 tpis. ꝺ i quo mouet co3pus: ſic ꝑpoꝛtio tripli ad ſ̄triplū q2 ñ ꝺz qcūq3 ſit. Acciꝑiat ēt aliꝺ co3pus qꝺ excedat ipz. ſ. ſcꝺz vtutē i tripla ꝑpoꝛtiōe: 7 ſic. g. ide ſcꝺz excеſſū vtuti mouētis ē diminutio in tpe motus: ſz. g. excedit. f i tripla, ꝑpoꝛtiōe: g 7 tps i q° mouet. g. ꝑ idē ſpatiū erit minus q. ꝺ. d. i tripla ꝑpoꝛtiōe: ſz h ē tps. c. i q° mouebat angelus ēt ſi ponat angelus moueri velocit' q tūcūq3 ꝑt. 7 ſilis rō ꝑt accipi ex pte mobiliū ſcꝺz quoꝛ ēt ꝑpoꝛtionē diminuit 7 auget tps motus vt hz ex. 4. phy. g cū h ſit ipoſſibile: vr q angelus i tpe ñ moueat. P. oē tps ē diſibile: ſi igit moueat angelus ꝺ. a. i. b. i aliq° tpe: i medio illi' tpis alicubi erit: ſz ñ ē in. a q2 ibi erat i pzin' tpis: nec i. b. q2 ibi erat i fine tpis 7 ñ ē. ꝺ. mouet i duob' ī̄ſtātib' i eoꝺē vbi vt ꝓbat i. vj. phy. vñ cū iy' ī̄ſtāti. ſit i a. vl'i b. i alio ī̄ſtāti ñ ꝑt ēē i eoꝺ. g i ī̄ſtāti qꝺ ē mediū tpis erit i medio ſpacij: ſz ñ nec cio trāſit mediū vt. ꝺ. dcm ē: g mot' ei' ñ ē ſp i tpe. Sz ꝺ ois mot' 7 mutatio hz pzi' 7 poſterius: q2 hz duos tinos quoꝛ vn' ꝓſequit aliū Sz nūs ꝑoꝛis 7 posterioꝛ in motu ē tps vt hz in 4. phy. g ois motus mēſurat tpe: g 7 motus angeli. P. moueat angelus ꝺe a. i b. aut i eoꝺē ī̄ſtāti ē i a. 7 i b. aut i diuerſis. ſi i eoꝺē tūc erit ſil' i duob' locis qꝺ ē ip2obatū. 7 ꝑ. tūc ñ moueret ad b. q2 nichil mouet ad id in q° ē. Si aūt diuerſis: g ē ḋeſig re duoꝛ ī̄ſtātia: i quoꝛ vno ē i a. 7 ſit c. 7 i alto i b. 7 ſit illꝺ ꝺ. Inde ſic mot' angeli ē iter ꝺ. 7 c. ſz i ter q̄libet duo ī̄ſtātia ē tps mediū vt ꝓbat i. 6. phy. g mot' angeli erit i tpe. Si ꝺi. q illa duo nūc ſuccedūt ſibi ſine aliq medio ſic ꝺcm ē ꝺe oponibus

Cōtra moueat angelus ꝺ a. i b. ita q i b ī̄ſtati q ē c. ſit i a. 7 i b ī̄ſtāti qꝺ ē ꝺ. ſit i b. Itē ponat q aliqꝺ co3pus 7 ſic g. moueat. ſil'r ꝺe a. i b. 7 incipiat ſil' moueri cū angelo. ſ. i c. Inde ſic angelus citius ꝑuenit ad b q̄ co3pus g. g ī̄ſtāti ꝺ. co3pus nōdū ꝑuenit ad b. ſz erit citra b. 7 ſic illꝰ locus. R. Inde ſic g. mouet ꝺe a. i r. 7 tpec. ꝺ. Sz ſpatiū ſ. r. ē diſibile. oīdat g i pūcto h. Inde ſic co3pus ī̄ſtꝺ. ſ. g. i ī̄ſtāti c. ē i a. 7 ī̄ſtāti ꝺ. ē i r. g h. erit i aliquo alio ī̄ſtāti medio iter illa duo: 7 ſit illꝺ n. i n. g angelus vel erit i a. vel i b. vel i medio: ſz ñ i a. q2 ſic i duobus ī̄ſtātibus ēēt i eoꝺē vbi 7 eaꝺē rōne ñ ē i b. g oz q i ī̄ſtāti n. ſit i medio: 7 ſic ſp. ꝓcedēꝺo. ꝺuenit iter q̄lz duo ī̄ſtātia ī̄ſtās 7 tps: g oz q motus āgeli ſit i tpe ꝓtinuo. Si ꝺicat q i motu angeli ñ eſt aſſignare vltimū ī̄ſtāſ i quo ſit i a. q2 i a. ē i toto tpe 7 i b. ē i ūno tpis. Int' tps aūt 7 ūnū tpis ñ ē aſſignare mediū: ſic ēt ꝺic phs i. 8. ph. i mutatiōibus nālibus: vt qñ aliqs mouet ꝺe albedie i nigredinē ē ꝺeſignare duo tpa. Jn quoꝛ p° ē albū: 7 i 2° ē nigrū. 7 ī̄ſtās qꝺ ꝑtingit duo tpa tz ſe cū ſeq̄nti tpe vñ i eo ē nigrū. vñ ñ fuit iuenire vltimū nūc i quo eēt albū. Sz vltimū tps i cui' ūno erit ñ albū: ſi inq̄ ſic ꝺicat. Cōtra. ois mot' q̄ñ ē ſp iter duas q̄tes: q̄rū vna ē i ūno a quo ē motus. alia i ūmio ad quē ē motus: ſz ſic ī̄ſtās ad qꝺ ūnat motus tz ſe cū q̄te ſequēte. Jta ī̄ſtās a quo icipit motus tz ſe cū q̄te ꝑcedēte: vt pz q̄n aliqꝺ mouet ꝺe albedine i nigredinē: q2 ſic i fine tpis qꝺ mēſurat motū 7 nigrū: ita i pn' tpis ē albū: g ex h pz q ois q̄es trahit ad ſe 7 nūc ꝑcedēs 7 nūc ſequēs. Jnꝺ sic arguo. Angelus q mouet ꝺe a. i b. vt tu ꝺicis i tpe c. ꝺ. ē i a. g ḋeſcit ibi q2 vt ꝓbat i. vj. ph. ḋcq̄ꝺ ē i tē poze i aliquo vnoꝛbi ḋeſcit ibi. Sz vbi ē aliquid ḋeſcēs i tpe ē 7 i ūno tpis: g i ꝺ. qꝺ ē nūc vltī' tpis erit angelus adhuc i a. 7 ñ i b. ut ponebat. P. oē tps cauſatur a motu ut pz ex. 4. ph. Sz angelus i a. ñ mouet nec iterū hz oꝛdinē ad aliquē motū poꝛ rē p cuius tps ſua ḋes mēſuret: g nih ē dcu qꝺ angelus ſit i a. i tpe. Rñ. ꝺō: q cū ois mutatio hēat ꝺuos ūnos q ñ pñt ee ſimul: q2 ois mutatio ēi icōtingēs vt ꝺr i pn' phy: oz cuilz motui vel mutationi adeſſe ſucceſſiōez: ex h q ñ pñt duo ūmini eē ſimul: 7 ita tps qꝺ ē nūs ꝑoꝛis 7 posterioꝛis ā q̄bus ꝑſiſtit tota ſucceſſiōis rō. Sz h diuerſimo ḋe i diuerſis ꝑtingit. Oñq3. n. ūnus motus eſt me mediatus ꝑncipio motus. Uel ſcꝺz mediū q̄titatis ꝺimēſiue: ſic ē i motu locali coꝛpoꝛū: 7 i motu augmēti 7 diminutionis. Uel ſcꝺm mediū q̄titatis vtualis: cuius diſio attēꝺit ſcꝺz itēſiones 7 remiſſionē alicuius foꝛme: ſic i alt'atione q̄litatū ſenſibiliū. 7 tūc tps p ſe ipſū motū mēſurat: q2 ad terminū ſucceſſiue puenit eo qꝺ diſibilis ē. Q̄ñz vo ūnus ad quē ñ ē mediatus ūno a quo: ſic̄ eſt i illis mutationibus i q̄bus ē mutatio ḋe ꝑiuatione in foꝛmā uel eꝺ'. ut i gnātiōe 7 coꝛruptiōe 7 illūinatione: 7 i noibus hꝫ': 7 i iſtis ēt mutationibus oz annexū ee tps cū ꝓſtet mām ñ ſil' ee ſub foꝛma 7 ꝑuatione nec aerē ee ſimul ſ̄b luce 7 tenebris. Non aūt ita q exitus uel trāſitus ḋe vno extremo i aliud fiat i tpe: ſz alterū extremoꝛ. ſ. p° qꝺ i mutatō ne abȳcit ē ꝑiūctū cuiꝺā motui uel alt'ationi: ſic ingnātione 7 coꝛruptione. uel motui locali ſolis: ſic illuminatione: 7 i ūno illius motus ē ēt ūnus mutationis. Et ꝑ tāto mutatio illa ꝺr ee ſubito uel i i ſtāti: q2 i ultimo iſtāti tpis qꝺ mēſurabat motū p cedēte. acq̄rit illa foꝛma uel ꝑiuatio: cuius nih ꝑius ierat. Et i illo iſtāti ꝺz gnātū ee ñ aūt ꝓe gnāri: q2 ee qꝺ gnātur gnābat 7 gnābit: ut in. vj. phy. ꝓbat. vñ oēs tales mutatiōes iſtātanee ſūt ūnī cuiuſdā motus: ut i. vj. phy. Cōm. ꝺic. Mot' aūt angeli ñ ꝑt ee ūnus alt'ius motus. vñ oz q ſit i tpe 7 ñ i iſtāti. Sz ꝺico q tps iſtꝺ ē aliud a tpe quo mēſurat motus celi 7 alioꝛ coꝛpaliū qꝺ ſic ꝓbatur. Nullus motus mēſurat ꝑ motū celi niſi q ē oꝛdinatus ad ipſū: vñ ēt ꝓbāt phi. q ſi eēnt plures mūꝺi oporteret ee plures ꝑimos motus 7 plura tpa.

vñ cū mot' āgli nullū oꝛdinē hēat ad motū celi: 7 ꝑcipue ſi mot' ei' ꝺicat, ꝓceſſio oponū: vt ꝺictū ē oz q nō mēſuret tpe qꝺ ē mēſura ꝑmi mobilis: ſz alio tpe cui' tpis näz ex nä mot' accipe oz. Jn tē poze. n. ē aliqꝺ q̄ſi formale qꝺ tz ſe ex pte q̄titatis ꝺiſcrete. ſ. nūs ꝑoꝛis 7 posterioꝛis. 7 aliq̄ māle p qꝺ ē ꝑtinuū: q2 ꝑtinuitatē hz ex motu i q ē ſiē i ſbo 7 ꝑmo mēſurato. ſ. motu celi vt ꝺż. iij. phy. motꝰ añt ille hz ꝑtinuitatē ex magnitudine. Un cum mot' āgeli ñ ſit ꝑtinu': q2 ñ ē fz neceſſitatē magnitudis ꝓditiones hñs p quā trāſit ſic ē i illis q̄ ſunt ſic nata i loco cē vt eoꝛ ſba ſit cōmēſurata ūnis loci. ſ. coꝛpib': fz ꝑ ſucceſſionē oponū i qb' nulla ē rō cōitatis: ió tps illud nō ē ꝑtinuū ſz ē cōpoſitū ex nūc ſuccedēnb' ſibi: vt nūs ipſarū opationum ſuccedētiū ſibi tps notet: ſic ipſa ſucceſſio opationū ꝺż mot': 7 quot ſūt opationes ex qb' cōponit mot' fz diuerſa loca: tot erūt nūc ex qb' cōponit tps. Et h ēt ꝓſonat ei qꝺ phs ꝺicit i. vj. phy. q eiuſ ḋē rōnis ē diſibile moueri 7 tps cōponi ex nūc: 7 motū ex momētis: 7 lineā ex punctis: q2 q̄uis linea ſit ꝑtinua p quā angelus trāſit: nō tn ē ꝑtinuitas fm q refert ad motū angeli q diuerſa vbi nō ꝑtinuatim ptrāſit. Ad p° g ꝺō q oēs ille mutationes q ī̄ſtātanee ꝺicunt ſūt ūnī mot': qꝺ nō ꝑtingit i motu angeli: vt ꝺictū ē. Ad 2° ꝺō: q tps illuꝺ i quo mouet ꝺe a i b cōpoſitū ē ex duob' ī̄ſtātib' 7 vno ī̄ſtāti ē i a: 7 i alio i b. vñ, nō oz q i alto coꝛ ḋeſcat: qꝺ opoꝛteret oe neceſſitate ſi tps eſſz ꝑtinuū. Ad z° ꝺō q nō pōt accipi aliq ꝓpoꝛtio tpis i quo mouet coꝛp' ad tps i quo mouet angelus: q2 tps quo mouet angelus nō ē ꝺiuiſibile diuiſione ꝑtinui: ſz diſione diſcreti i pl'a ī̄ſtātia finita. i tpe ēt quo mouet coꝛp' ſūt infinita ī̄ſtātia i poteūia: ita 7 nulla ē ꝓpoꝛtio ſic nec ifinuti ad finitū.

Ad 4^m^ ꝺō: q tps iſtud q̄ angelus mouet diſibile ē i duo q̄ nō copulant ad vnū cōez tm̄ū: cū h tēpus nō ſit ꝑtinuū. vñ nō ſeq̄tur q i medio ī̄ſtanti ſit i medio ſpatij: q2 nō ē neceſſariū accipe mediū ī̄ſtās. Sz q2 ex alīs rōnib' vr ꝓcludi q mot' ei' ſit i tpe ꝑtinuo: ió ad eas rn̄ꝺēꝺū ē. Ꝺicēꝺū g ad q̄ntū: q ois mot' bz ꝑus 7 posteri' ſz ꝺiuerſimo de: q2 i motu ꝑtinuo accipit ꝑus 7 posteri': vl're ſpectu duoꝛ tēpoꝛū copulatoꝛ ad vnū nc̄. vel respectu duoꝛ nūc icludētiū vnū tps. Jn mutationi b' aūt ī̄ſtātaneis ē ꝑus ipſū tps mēſuras motū p cedēte cū aꝺiūgit alterū extremoꝛ 7 posteri' ipſū nūc qꝺ mēſurat ūnū mot': 7 ió iter duo extrema nō cadit mediū ſic nec iter tps 7 nūc. Jn motu aūt ē angeli ꝑus 7 posteri' ſūt duo nūc ſuccedētia inter q nullū ē mediū tps ꝑtinuās. Ad 6^m^ ꝺō: q b qꝺ iter duo nūc ſit tps mediū ꝓſeq̄tur tps rōne ꝑtinuitat': q2 h ē paſſio cōis oi ꝑtinuo: ꝑtinuitatē aūt hz ex motu. vñ mot' angeli nō ſit ꝑtinu': rō ñ ſeq̄tur. Ad 7^m^ ꝺō q ſi ponat mot' angeli 7 coꝛpoꝛis ſimul icipe: qñ angelus erit i alio ūno fz ſcꝺz aliud inſtās ſui tpis: coꝛp' ēt erit i alio ūno fz aliud inſtās ſui tpis. Inter duo aūt ī̄ſtātia tpis iſtius coꝛpis ē tps mediū i eo qꝺ mot' ei' ē ꝑtinu'. vñ ē ibi ſignare mediū ī̄ſtās: ſz iter duo ī̄ſtātia angeli ñ ē tps mediū: vñ nec mediū ī̄ſtās oz ibi ſig̈ri: ſz cōtingit ſig̈ri ſi i trib' locis ſucceſſiue ſit: q2 ita ēt tps ex trib' nc̄ ꝓponet: vñ vnū erit mediū: 7 illa duo i ſtātia pñt icludē oia iſtātia tpis cū ēt vnū nūc 7 iſtās icludit oē tps: 7 ita nō ē icōueniēs q oū motꝰ angeli ēi ouob' tm̄ ī̄ſtātib': mot' coꝛpis ſit i ifinitis: q̄uis q̄tūcūq3 ꝺuret motꝰ coꝛpis tm̄ꝺez ēt ꝺuret motꝰ āgeli: 7 q̄uis vtrūq3 nō ſit iꝺiſibile. 7 ꝑterea ꝓtingit q gñ coꝛpꝰ ē i medio iſtāti angelus i nullo loco ſit: cū nō ſit neceſſariū eū ſp cē i loco vt ꝺictū ē: 7 ita fm coo2dinationē illi' tpis nullus nūc angelo rn̄ ꝺcat ſz tn̄ cuū. Alia ꝓccꝺimus.

De' inq̄t 7 omps nc̄.] Diſtinctio hoꝛ motuū: et rō noiationis i. viij. ꝺi. poſita ē. Sic̄ hum' aut lux iſta nc̄.] Jō ió ꝺż q2 nih hz diſtētionē i loco niſi fm q ē ē' vel p ſe ſic̄ coꝛpa. vñ ponit humuz. i. terrā: ſ̄p accīs ſic̄ coꝛpales q̄litates vt lux. Una ſapia ē nc̄.] pōt ꝺupl'r ꝓſideraꝛi: vel p reſpectū ad ſcibile: 7 ſic hz vnitatē i ſpē ēt fm q ē ꝺiuerſoꝛuz hñtiū. vel fm ee q̄ hz i ſciēte: 7 ſic ꝺiffert nūo i ꝺi uerſis: nō tn̄ eſt maioꝛ 7 mino2 fm q̄titatē coꝛpis q2 nō i foꝛma ſitualis: fz pōt ee maioꝛ 7 mino2 fz intēſionē certitudinis: vel fm nūm ſcitoꝛ.

Hic redit ad ꝓpoſitū repetēs: ſuperius ꝺicta vt addat alia. Ꝺi. xxxviij.

Unc ergo ad ꝓpoſitū reuertentes cepto iſiſtamus. Sup̄ ꝺictuz ē q ꝑ ſcia ꝺei futuroꝛ tn̄ ē: ſz oiuz tā maloꝛ q̄z bonoꝛ. Scia vo vl ſapia nō modo ḋe p̄teritis ſz ēt ḋe pñtibns 7 futuriſ: nec tm̄ ḋe tpalibus ſz ḋe eternis q2 ſeipſū nouit deus. Hic oꝛiť gō nō diſſimulāda. vtrū. ſ. ſcia vel p̄ſcia ſit cā rerū, an res ſint cā ſcie vel p2e ſcie ḋei. Uř. n. p̄ſcia ḋei ee cā eoꝛ q ei ſbłūt ac neceſſitatē eueniendi eis facē: q2 nec aliq futura fuiſſēt niſi ḋeus ea p̄ſciſſet: nec pñt ñ euenire cū ꝺi ea p̄ſciuerit. Si āt ipoſſibile ē ea ñ euenire q2 p̄ſcita ſt: vr igit ipſa p̄ſcia q̄ ſt p̄ſcita eis ee cā eueniēꝺi. Jmpoſſibile ē āt ea ñ euenire cū p̄ſcita ſint: q2 ſi ñ euenirent cū p̄ſcita ſint falleret ꝺi p̄ſcia at ḋei p̄ſcia falli ñ pt. Jmpoſſibile ē g ea ñ euenire cū p̄ſcita ſint: ſic igit p̄ſcia cā vr eoꝛ q2 p̄ſcita ſunt. Hoc ipſe 7 ꝺi ſcia ꝺż. ſ. q2 q2 ꝺs aliq nouit ió ſint. Cui ſnie Aug. atteſtari vr i. xv. li. ꝺ tri. ſic ꝺicēs. Nō iſta ex aliq̄ pte cognouit ḋeꝰ ſz futura oia tpalia atq3 i eis ēt qꝺ 7 qñ ab illo petituri fueramus et q̄s 7 ḋe q̄bus reb' vel exauꝺituruſ vel ñ exauꝺituruſ eēt ſine ūitio añ p̄ſciuit. Vniuerſas aūt creaturas 7 ſpūales 7 coꝛpales nō q2 ſūt ió nouit ſed ió ſunt q2 nouit. Nō enim neſciuit que fuerat creaturus: q2 ergo ſciuit creauit: non q2 creauit ſciuit nec aliter ſciuit creata q̄z creā ꝺa. Nō enim eius ſapie aliq̄ acceſſit ex eis ſz illis exiſtibus ſicut oporteꝺat 7 quando.

oportebat: illa mālit vt erat. Uñ in ecclesia stico. Anteq̄z crearētur oia nota sī illi: sic t postq̄z cōsūmata sī. Ecce bis vbis apte vī Aug. inuere sciaz vl pscias di cāz eē coz q̄ fiūt: cū dicē ea iō eē q2 ds nouit. Idē q̄z i. vi. li. de tri. dicē vi. Cū ingt decedant t succe dāt tpa ñ decedit vel succedtt aliqd scie dei i q̄ nouit oia q̄ fec p ipsā. Nō. n. q̄ creata sūt iō sciūt a do: q2 scā sūt. pot' iō facta sūt: q2 i mutabilr ab eo sciūt. t h ēt significare vide tur dei sciaz cāz eē coz q̄ fiūt dicēs non iō deū ea nouisse q2 scā sūt: sz iō scā: q2 nouit ea ds. Jōq̄z vī dei scia vel pscia cā eoz esse que nouit.

Incōueniēcia oñdit q̄ seq̄rēt si diceretur scia vl pscia cā rez oiuz q̄ ei subsūt.

Uod si ita ē: igit cā oinz malox: cū oia mala sciāt t pscīāt a do qđ lōge ē a vi tate. Si. n. scia vl pscia cā eēt malox eēt vti q̄z ds auctor malox: qđ penit' falsū è. Nō igit scia vel pscia dei cā ē oiuz q̄ eis subsūt.

Nō res future ñ sūt cā scie vel pscie dei.

Eq̄z ēt res future cā sūt dei pscie: licet n. nō eēnt future nisi pscirēt a do: ñ tñ iō pscīūt q2 future sī. Si. n. hoc eēt: tūc eius qđ etnū ē aliqd exist̄ēt cā ab eo alienū: ab eo diuersū: t ex creatur pēderet pscia crea toris t creatū cā eēt icreati. Unde. tñ sup epla3 ad roma. ait. Non ppterea aliqd erit q2 id scit ds futurū: sz q2 futurū ē iō scit a do anteq̄z fiat. Hoc vī pmissis vbis Aug. ob uiare. Hic. n. significare vī q̄ res future cāe sint pscie. Ubi vo q̄ pscie sit cā rez futaraz.

Quid ex pdict tenēdū sit cuz determina tione auctoritatū.

Anc igr q̄ vī repugnātiā ō medio tol lere cupientes: dicim' res futuras nullatenus cāz eē pscie dei vl scie. nec iō pscīri vel sciri q2 future vl facte sūt: ita exponentes qđ ait Orig. q2 futurū ē: iō scit a do añq̄z fiat. i. qđ futurū ē scit a do anteq̄z fiat. neq̄z sciret nisi futurū eēt: vt nō noteā ibi cē nisi sine q̄ nō sit. Ita ēt dicim' sciaz vel pscias dei nō eē cām eoz q̄ fiūt nisi tale sine q̄ nō fiūt. si tñ sciētiaz ad notitiā tñ referam'. Si vero noie scie in cludit ēt bñplacitū atq̄z dispō tūc recte pōt dici cā eoz q̄ ds facit. Unde bis. n. duob' modis vt supi' ptaxatū ē accipit cog' l scia dei. i. p notitia sola l p notitia sil t bñplacito. h mō forte accepit Aug. dicēs. Jō sūt q2 nouit. i. q2 sciēti placuit t q2 scies dispositi. Et hic sensus ex hoc adiuuat q2 de bonis ibi tñ agit Aug. i. de bis q̄ facit ds q̄ oia nouit nō solū scia sz ēt bñplacito ac dispositiōe. sic er go accipit ibi dei cognitio vt nō mō notiti az sz ēt beneplacitū di significet. Mala vo scit ds t pscit anteq̄z fiāt sed notitia sola nō bñplacito. Praescit. n. ds t pdicit ēt q̄ nō est ipse factur' sic praescit t pdixit infidelitatem iudeoz sz nō fec. nec iō q2 pscit ad pecca tū infidelitat' eos coegit. nec pscisset vl pdi xissz eoz mala: nisi eēnt ea habituri. Unde Aug. sup Joan. De' ingt futuroz psci' p p phtea pdixit infidelitatē iudeoz sz nō fec ne q3 pscissz mala eoz nisi ea hēret. Nō. n. iō quequā ad peccādū cogit q2 futura bonuz peccata prenouit. illoz. n. peccata praescit nō sua. Ideoq̄z si ea q̄ ille praescit ipsoz ñ sūt ipsoz nō va ille pscit sz q2 illi' pscia fal li ñ pt sine dubio nō ali' sed ipsi peccāt q̄s ds peccaturos eē pscit t iō si nō malū sed bonū facē voluissent nec malū facturi pui derēt ab eo q̄ nouit qd sit qsq̄z factur'. Unde vbis apte ondit si diligēter itēdam' pscīam di nō eē cāz maloz q̄ pscit q2 nō ea pscit tā q̄z factur' nec tanq̄z sua sed illoz q̄ sūt ea fa cturi vl habituri. pscit ergo illa sola noti tia nō beneplacito auctoritatis. vñ dat itelli gi q̄ de' ecōuerso praescit bona tanq̄z sua tā q̄z ea q̄ facturus ē vt i illa pscīedo simul fue rit ipsi' notitia t auctoritatis bñplacitum.

Cōtra hoc quod dictū ē praescientiam dei non posse falli.

Ad hoc aūt qđ supra dictū ē. s. pscīaz dei falli nō posse solet a q̄busdā sic opponi De' pscit hūc lectuz vel aliqd hi' sz pt eē vt iste nō legat. ergo pōt eē alit q̄z ds pscit ergo pt falli di pscia qđ oino falsū ē. Pōt eqdē nō fieri aliqd t illd tñ pscitū ē fieri: nō iō tñ pt falli dei praescia q2 si illud nō fieret nec a deo praescitū eē fieri. sed adhuc vrget qōnē dicētes. aut alit pōt fieri q̄z praescit ds aut nō alit ergo necessario cuncta eueni unt. Si vo aliter pōt ergo praescia dei falli vl mutari sz pōt aliter fieri q2 pt alit fieri q̄z fiat. Ita aūt sit vt pscitū ē. alit ergo pt fieri q̄z praescitū ē. Ad hoc dicim' illā locutionē mlt iplicē facere itelligētiā. s. alit pōt fieri q̄z ds praescit t hi' vt pōt fi eē qđ ds pscit t im ipossibile ē nō eē qđ ds praescit t ipossibi

le est nō eē pscitā oia que fiūt t huiusmodi. Posit enim h diuīctim intelligi vt cōditio sit implicita t diuīctim. Si enim ita intelligas nō pōt aliter fieri q̄z deus praescit idest nō pōt vtrūq̄z simul esse scilicet qđ deus praesci uerit ita fieri t aliter fiat veruz intelligis. Si autem per diuīctionem itelligas vt dicaf h aliter nō posse euenire q̄z euenit: quō futuz deus pscit falsum est. h enim aliter potest euenire q̄z euenit: t tñ deus hoc modo futu rum pscit. Similiter t alia determinatio. scilicet impossibile ē id nō euenire qđ deus pscit vel cum deus pscierit: si diuīctiz intel ligas veruz dicis: si diuīctim falsum. Ita eti am t illud impossibile est nō esse pscitū om ne qđ fit. idest nō potest esse vtrūq̄z simul sci licet vt fiat t nō sit pscitum hic sensus veruz est. Si vero dicis deum nō potuisse nō pre scire omne qđ fit falsum est. Potuit. n. face re vt nō fieret t ita nō eē praescitū. di. xxxviij.

n Unc g̃ ad ppositū reuertēs tē. Jonso q̄ rū sit dei scia. h detinat de scia p cōpara nionē ad ipsa scita: t oidit i ptes. d. i p° in qrit vtrū sit scia dei scitoz cā. i 2° oñdit q̄ lis cā sit ibi. xxxix. di. p. solet qri tē. Jp° i. d. i p° in qrit de cālitate dine scie. i 2° d ieffabilitate ipi': ibi Ad h āt qđ. s. dictū ē tē. Jp° i. d. i p° mouet qōnez i 2° detiant eā: ibi Hanc igit q̄ vī tē. Circa p'm tria fac. p° oñdit q̄ scia dei sit cā scitoz rōne t auctē. 2° oñdit q̄ neq̄z ē cā eoz neq̄z cāta ab eis q̄ duo dua b' rōnib' oñdit: ibi Qđ si ita ē tē.] 3° oñdit auctē Orige. sciaz dei creatā eē a scitis: ibi Orig. tñ tē.] Ad h āt qđ supra dictū ē tē.] h ingrit ō ieffabilita te dine scie: t supposito q̄ sit ieffabil' ex pdictis: h soluit obones i p̄iū factas: vñ dicit i. d. ptes. i p° pōit obonē t soluit eā. i 2° obīcit p̄ solonē t itez soluit. ibi Sz adhuc vrget.] Hic q̄nq̄ q̄runt. p° vtrū scia dei sit cā rerū. 2° vtrū oia vnifozmiī cog̃ scat. 3° vtrū sit enūciabiliū. 4° vtrū earū q̄ nō sī. v° vtrum sit contingentium.

a Do p° sic pcedit vī q̄ scia dei sit cā rez. scia n. dei tā a scis q̄ a pphis scie artific cōpara rat: sz scia artificis cā escitoz q̄ artē producēdoz: g̃ vī q̄ scia dei sit cā rerū. Ds. cū similitudo sit q̄dam vnitas i fozma oz q̄ i oi assimulatiōe vl vnū similiuz sit cā alterius vl vtrūq̄z ab vna cā ōducat: q2 vnitas i effectu designat vnitatē cāe: sz scia ē assimlatio q̄ dā: g̃ oz sp q̄ scia sit cā sciti sic ē i scia practica vel scitū cā scie sic ē i nra scia speculatiua vl vtriusq̄z cā sit vna sic ēi coḡne quā angeli ō reb' hñt: q2 ab eo dē. s. ōo ipzimunt spēs rez i mēte angeli ad coḡscē dū t i mā ad eēndū: sz scie dei q̄ ē ipe ds nihī est cā neq̄z scitū neq̄z aliqd aliō. relinq̄tur g̃ q̄ ipsa scia dei sit cā sciti. Ds. mēsura sp hz rōnē pncipiī re spectu mēsurati: vt pz ex. x. meth. q̄titas. n. mēsu rat p pn° q̄titatis vt sbe oēs p pn° sbe. sz scia di mēsura ē rez. vñ dic Ans. q̄ vna q̄z res ỹitatē hz qñ iplet illō ad qđ i mēte dina ordiata ē: g̃ scia di ē cā scitoz. Ds. sic volūtas di ē ipe ds ita t scia ei' sz volūtas dei absolute dr cā oiuz volitoz t bōi tas oiuz bonoz: g̃ scia ei' dr dici cā oiuz scitoz.

Sz q̄ cuiuscūq̄z cā ē di scia cā ē ds: sz ñ oiuz scito z a do cā ē ds: q2 mala q̄ sī a do scita ñ sī ab ip so: g̃ nec scia di cā ē oiuz scitoz. Ds. posita cā ponit effect': sz scia dei fuit ab etno: res ār ab etno ñ fuerūt: g̃ scia di ñ ē cā rerū. Rñ. dō q̄ loquēdo ō attributis dis attēdēda ē attributoz rō q̄ q2 diuer sa ē diuersoz: iō aliqd attribuīvni qđ nō attribui tur alii: q̄uis oia sint vna res: t ide ē q̄ bōitas di na dr cā bonoz: t vita cā viuētiū: t sic ō alijs. si g̃ accipiam' diuersas attributoz rōes i uenient aliq̄ hīe cōparationē ñ tñ ad hñtē sz ēt ad aliqd sic ad obz vt pō t volūtas t scia. q̄dā āt ad hñtē tm̄ vt vi ta bonitas t hi': t h oia hñt vnū mo' cālitat. s. p modū cōez efficiēti exēplaris vt oicim' q̄ a p° bo no sūt oia bona: t a p° viuēte oia viuētia: sed illa q̄ dñr p cōparationē ad obz hñt ēt aliū mo' cālitat respectu. s. oboz vt volūtas respectu volitoz. Et sic q̄rit h ō cālitate scie. pstat. n. q̄ scia sua ē cā oiuz scibiliū: sz dubiū ē vtz sit cā scitoz. Sciēdū ē g̃ q̄ scia scoz rōnē scie ñ dic aliquā cālitatē: als oīs scia cā eēt: sz inq̄' ē scia artificis opantis res sic hz rō nē cāe respectu rei opate p artē. vñ sic ē cālitas ar tificis p artē sua ita psideranda ē cālitas dine scie: ē g̃ iste pgressus i pductiōe artificiati. pmo scia ar tificiat oñdit finē. scōo volūtas ei' itēdit finē illū. t tio dignitas impat actū p quē educat op' circa qđ op' scia artificis ponit fozmā pceptā. vñ scia se hz vt oñdēs finē t vt dirigēs actū t ifozmās op' opa tū: t iō pstat q̄ dcḋ accidit i effectu p defectuz a fozma artis vl a fine ñ reducit i sciaz artificis sic i cāz: pz ēt q̄ pncipalitas cālitatis pfistit penes vo lūtatē q̄ iperat actū. vñ pz q̄ malū qđ ē deviatio a fozma t a fine ñ creat a scia di sz tm̄ cālitatē hz re spectu bonoz scōz q̄ psequit fozmā die artis t fi nē: ñ tñ q̄ respectu hoz dicat pfectā rōnē cālitatis nisi scōz q̄ adiūgit volūtati: t iō i lra dr q̄ scia bñ placiti ē cā rez: t pp h ēt aui. dic q̄ iḡ' ds cogscit essētiā suā t amat l vlt eā sz q̄ ē pn' rez q̄rū vlt se eē pn' fluūt res ab eo. Ad p'm g̃ dō: q̄ scia arti ficis nō ē causa defectus qui ptingit in artificiato q̄uis etiā esset pscitus ab eo: nec etiā est comple ta causa artificiati nisi addatur voluntas vt dicit philosoph' in. ix. meth: t silr ē ēt de scia dei. Ad 2'm dō: q̄ mala ñ cogscūt a do p silitudinē suā: sed p silitudinē bonoz vt pus dcm̄ ē: t iō ñ seq̄tur q̄ sit cā nisi bōoz. Ad 3'm dō: q̄ q̄' i scia di ē sic exē plar p modū arti rez sic dr mēsura eaz. vñ mala sic deficiūt a pticipatiōe fozc artis ita deficiūt a re ctitudine mēsure: t pp h ēt malū diffinit ab Aug. q̄ ē puatio mōi inq̄' deficit a mēsura: spēi inq̄' deficit ab imitatiōe exēplar: ordinis inq̄' deficit a fine. Ad 4'm dō: q̄ volūtas hz cōpletā rōnē cāe inq̄' obz ei' ē finis fz rōnē boni q̄ ē cā cāz vñ t iperiū sup alias vires hz: q̄ iō absolute vo lūtas dei cā rerū dr: de scia āt ñ silr se hz sic de vo lūtate vt dcm̄ ē: nec ēt ita ppat scia ad scitū sic vi ta ad viuētē. vñ pz q̄ rō no cōcludit: q̄ntū p̄cedi m'. Ad 4'm. dō: q̄ sic creature nō exeūt a do

p necessitatē nāe vl põe nālis:ita nec p necessitatē scie sz p libratē volūtat i q̄ cōplectrō cālitatis:et iō nō qncūq; scinit creauit:sz qncūq; voluit.

a D2^m sic,pcedit: vī q̄ scia dei nō vnifōmit sit de reb^9 scit. ois.n.scia q̄ ē de reb^9 aliter ḡ sint ē fla:sz scia ōi vissima ē. cū igr oēs rei nō habeāt vnū modū vī q̄ nō vnifōmit sit de oibus. P.fz Aug. ali^9 mod^9 cognis ē cognscrē p sui eēntiā p sui silitudinē:sz ōs seipsū p eēntiaz suā cognscit:creaturas vo p silitudines earū i ipso exītes:ḡ ñ vnifōmit seipsū ⁊ creaturas cognscit.

P.vt ō bitū ē ōs bona cognscit p se:mala at per aliō:sz h facē diuersū modū cognis :ḡ ñ vnifōmiter oia cognscit. P.fz Dyo.i.vij. de di.no.ōs eodē mō cognscit res q̄ reb^9 eē tradidit:sed fz Aug. alia rōne creauit boiez ⁊ equū:ḡ alia rōe cognscit ⁊ ita nō vnifōmit de oib^9. Sz ꝫ Dyo.i eodez capło dic̄ q̄ mālia imaterialr cognscit:⁊ mlta vnite ⁊ sic de alīs:ḡ vī q̄ sit vnifōmit de oib^9. P. mod^9 cognis pcipue attēdit penes rōnē medū ex cui^9 diuersitate ō eodē pōt hīi opio ⁊ scia:sed ōs eodē medio oia cognscit.s.p eēntiā suā vt i eodē capitulo Dyo. dic̄:ḡ de oib^9 ē vnifōmit. Rn. nō: q̄ i q̄lz cogne pt cōsiderari duplex mod^9.s.mod^9 rei cognite ⁊ mod^9 cognscētis.mod^9 q̄dē rei cognite nō ē mod^9 cognis sz mod^9 cognscētis vt dic̄ Bo^9. q̄ pz ex h q̄ ei^9dē rei cog ēi sensu cū ꝺditiōib^9 malib^9 qz sensus ē pō i mā. Jn itellectu ār qz ūma terial ēeiusdē cog ē sine appēditū māe:c^rō ē qz cog ñ fit nisi fz q̄ cognitū ēi cognscēte. vnūq̄q; ār ē i aliq̄ p modū ipsi^9 ⁊ nō p modū sui:vt pz ex li.de cāis.⁊ iō oz q̄ cog fiat scōz modū cognscētis qz ḡi itellectu ōino ē sūma vnitas:iō ei^9 cog ē vni fōmis de oib^9:oia.n.ī eo vnū sūt.cū ḡ queritur vtr ōs oia vnifōmit cognscat distinguēdū ē qz ad uerbiū pt dic̄ modū act^9 cognis:⁊ sic vez ē: vel modū obi ⁊ sic fz ē qz ōs nō tm scit rē sz ꝓuz modū rei.vñ scit diuersis oruersos mōs ieē:⁊ simlit ōs ē ad oēs silēs qōes. Ad p^m ḡ ꝺ:q̄ cū oī scia q̄ ē de re alr q̄ sit ē fla.ē duplex:qz aduersiū alr pt ꝺsignare modū ipsi^9 scie:⁊ sic flm ē qz scia vna ē ūnāl de reb^9 mālib^9 vl pt ꝺsignare modū scitoz ⁊ sic verū ē.vñ ad ꝓpositū ñ cōcludit. Ad 2^m ꝺ:q̄ eēntia dei p quā seipsū cognscit ōs ē ēt silī tudo p quā cognscit oia creata:⁊ ita p idē mediuz se ⁊ alia cognscit.vñ ex pte cognscētī iuenit vnitas sz ex pte cognitoz diuersitas:qz aliq̄ ꝺ eoz.s. ipe ōs se h̄z p idēptitatē ad mediū illō alia p imitatiōnē.s.ipe creature. Ad 3^m ꝺ silr q̄ ōs eodē medio.s.eēntia sua cognscit ⁊ bōa ⁊ mala:sz ad h̄ medīū diuersimode cōpant bōa q̄ ipsū imitāt ⁊ mala q̄ ab ipo descēdūt. Ad 4^m ꝺ:q̄ vna eēntia ōna ē p quā eē oib^9 tradidit p quaz oia cognscit vt idē Dyo. dic̄ alietas aūt rōnū ē ex diuersitate respectuū q̄ attēdūt scōz diuersitatē rerū.

a D3^m sic,pcedit:vī q̄ scia dei nōz sit enūtiabiliū.scia.n. dei ē de reb^9 p ideas earū:sz ideas ē silitudo rei icōplexe:ḡ vī q̄ ꝓplexoz vl enūtiabiliū ōs sciaz nō hēat. P.vt ꝺ i 3° de aīa:qñ intell^9 itelligit affirmationē ⁊ negationē fit q̄dā ꝓpō sz i ōino itellu nlla ē ꝓpō:ḡ enūtiabilia nō cognscit. P.sic ibidē ꝺ opōi q̄ itell^9 affirmat aliq̄d aut negat admiscet tps. vñ ois enūtiatio cū tpe sīgt:sz itell^9 ꝺin^9 oio absolut^9 ē a tpe ḡ nō ē enūtiabiliū

P.itell^9 ꝺin^9 ē vissim^9 cui nlla flūtas admisceri pt:sz duarū oponū itell^9 vni admiscet flūtas.s.ei q̄ affirmat aliq̄d aut negat:alti vo ñ.q̄.s. ituet q̄d ditatem rei vt i.iij. de aīa ꝺ:ḡ vī q̄ ista tm opo sit tm ꝺo attribuēda ⁊ ñ p^a q̄ enūciabilia cognscūt. Sz ꝺ nr̄a scia nō tm ē de reb^9 sz ēt de enūtiatiōib^9:si ḡ eēntia dei nō eēt de enūtiatiōib^9 eēt ipfecti oz q̄ nr̄a. P.q̄d pdicit ōs scit:sz mlta enūtiabilia p pbas pdixit:sic virginē pitura. Jsa. vij. ḡ enūtiabilia scit. Rn. ꝺ:q̄ fm opinionē Aui. ⁊ ex ōcīs Alga. vī seq̄ q̄ ōs enūtiabilia nescīat ⁊ pcipue i reb^9 singlaribus:qz ponūt q̄ scit singlaria tm vlr.l.fz ḡ sī cāis vlib^9 ⁊ ñ pticlarit.i.i nā pticularitat Jue. vñ pcedūt q̄ scit h ididuū ⁊ illō:sed ñ sit h ididuū nūc eē ⁊ postmodū ñ eē sic si aliqs sciret eclypsim q̄ futura ē cras ūsuis cāis vlibus ñ tm sciret an mō eēt vl nō eēt nisi sensibilr videz sz qz.s. oñsū ē q̄ ōs nō solū h^9 hi^9 cognē de pticularib^9 sz pfcāz inq̄^m cognscit eā i sua pticlaritate fz oēs ꝺditiōes ididuales q̄ i eis sūt. Jō ꝺ ē q̄ ōs ñ solū cognscit ipsas res sz ēt enūtiabilia ⁊ cōplexa tm simplici cogne p modū sūū q̄ sic pz cū i re duo sint q̄ditas rei ⁊ eē ei^9:his duob^9 rndet dup^r opo itell^9 vna q̄ ꝺ:a pbis formatio q̄ appzehēdit q̄d ditates rez q̄ ēt ꝺ:i diuisibiliū itelligētia:alia aūt ꝓ phēdit eē rei cōponēdo affectionē:qz ēt eē rei ex mā ⁊ forma cōposite a q̄ cognz accipit cōsistit in quadā cōpōe fozm ad māz vl accētis ad subz:silr ēt i ipso deo ē ꝓsiderare nāz ipsi^9 ⁊ eē ei^9:⁊ sic nā sua ē cā ⁊ exēplar ois nāe. Jta ēt eē suū ē cā ⁊ exē plar ois eē. vñ sic cognscēdo eēntiā suā cognscit oēz rē ita cognscēdo eē suū cognscit eē cuiusz rei: ⁊ sic cognscit oia enūtiabilia q̄b^9 eē significat ñ tm diuersa opone nec ꝓposite sz simplr:qz eē suū ñ ē āliō ab eēn^o nec ē cōpositū ꝓns ⁊ sicut per idez cognoscit bonum ⁊ malum:ita per idem cognscit affirmatiōes ⁊ negōes. Ad p^m ḡ ꝺ:q̄ aliō ē ō forma exīte i mēte artificis:⁊ de idea rei q̄ ēi mente ꝺina:qz forma q̄ ē i mēte artificis nō ē cā toti^9 qō ē in artificiato:sz tm fozm:⁊ iō eē hāc ꝺomū ꝛc. q̄ ꝓsequūt māz p formā artis nescit nisi sensibilr accipiat:sz idea q̄ ē i mēte ꝺina ē cā ois ei^9 qō i re ē. vñ p ideā nō tm cognscit nāz rei sz ēt hāc rē eē i tali tpe:⁊ oēs ꝺditiōes q̄ cōsequūt rē:vl ex pte māe vl ex pte fozm. Ad 2^m ꝺ:q̄ ipsū eē ꝺinū q̄ simplex ē ē exēplar ois,eē ꝓpositi qō i creatura ē:⁊ iō p eē suū simplex cognscit sine cōpōe itellectuū vel diuisione oē eē vl nō eē qō rei ꝓuenit: sz itell^9 nr̄ c^r cognitio a reb^9 oīt q̄ eē ꝓpositū hñt:nō appēdit illud eēi cōponēdo ⁊ diuidēdo ⁊ de tali itellu pbs loq̄t. Ad 3^m ꝺ:q̄ opatiōi itell^9 nr̄i ꝓponētis ⁊ didētis admiscet,tēp^r duplici ōcausa:tuz ex pte sua qz accipit scīā a ptīuo ⁊ tpe.s.a sēsu ⁊ imaginatiōe: tū ex pte itellectoz q̄ i tpe sī. Jn opatione ār ōnis itell^9 aduenit tēp^r tm ex parte intellectoz q̄ sic alias res ꝺtermiate cognscit ita ⁊ tēpus vñ cognscit hāc rē eē i tali vl i tali tpe:sed ex parte ipsius intell^9 nullū tps vl aliq̄ succession aduenit qz tpali a ūtpali^r cognscit. Ad 4^m ꝺ:q̄ sic opatioi itell^9 nr̄i q̄ ispicit q̄ditates rerū nō admisce

tur falsitas nisi p accns inq̄^m cog q̄ditatis ꝺpēdet a cogne affonis qō ꝓnigit i q̄ditatib^9 cōpositi ⁊ ñ i simplicib^9:vt ꝺ i.ix. meth. Jta oponi itellus ōini ñ pt aduenire flūtas nec i cōprehēdendo nāe rez nec icōprehēdēdo enūciabilia:qz vtrūq; eaꝺ opone cognscit ⁊ p vnū idē simp^r vt ex dictis patz.

D4^m sic,pcedit:vī q̄ scia ōi ñ possit eē ñ entiū:scia.n. ipoztat respectū ad scibile. Sz ea q̄ ońt respectū ad creaturā ñ ońr ꝺ deo nisi de creaturis exñtib^9:vt ꝺñs ⁊ creatoz ⁊ hi^9:ḡ vī q̄ ñ possit ꝺs dici scire res aliq̄s nisi q̄ ñ sī. P.scia ñ ē nisi ꝺoz vt i posteriozib^9 ꝺz.sz vez ⁊ ens puer tūr:ḡ ñ ē nisi entiū. P.scia ōi ē mēsura scitoz.sz ea q̄ ñ sī ñ mēsurant alicui:ḡ eoz ñ ē scia dei. P. p^m cedēs i applēsiōe itell^9 ē ens vt auic. dic̄: sz nl la vt^9 cognitiua pt aliq̄d nisi p̄suppōit rōe pmiobi sic visus nib videt sine lumie:ḡ nec aliqs itell^9 pōt cognscē nisi entia. Sed ꝺ q̄dd eligit sine errore ḥ scit fz aug. eligunt q̄ ñ sī nec tm errat q̄ eligit.s.de^9 ḡ vī q̄ eoz q̄ nō sūt noticiā hēat. P.sic se hz scibile ad sciam nr̄az vt pus:ita se hz scia dei ad scibilia vt pozes eis:sz qdā scibilia sī quoz ñ hēm^9 sciaz vt pbs tradidit:ḡ ⁊ scia ōi pt eē eoz q̄ ñ sī. R^o. ꝺ:q̄ q̄dd cognscit aliq^o oz eē ad min^m in ipo cognscēte. vñ ⁊ auic. dic̄ q̄ ō eo qō oio ē nō ens nib pt enūciari. vñ fz q̄ aliq̄ se hñt ad eē:ita se hñt ad ūna cognē. eē ār rei pt trip^r ꝓsiderari:vel put ē in p̄a sua nā ex suis pncipijs educta:vl put ē i pō alicui^9 cae:vl put ē i applēsione alic^9 cognscēd: oia ḡ illa q̄ hñt eē i sua nā fz qōcūq; tps:ōs ab eīno scit ⁊ applēdēdo nām ipsoz ⁊ videdo ea eē ñ tm i cogne sua vl pō alic^9 cae fz ēt i eē nāe:qō pz qz cō stat q̄ re exīte cognscit ōs ipsū eē qō hz i p̄a nā. Si ār ab eīno ñ cogniss et nisi oē ei^9 qō ē i cogne vl i pō cāe cog sua pficēt p tpm successiōes:⁊ talia oī ōs scire scia visiōis:res ār illas q̄rū eē i nllo tpe ē i p̄a nā cognscit eē i pō cāe vl creature deficiētis sic mala:vl i pō opatia sua sic bona:scit ēt ea eē in cogne sua inq̄^m scit se cognscē ea ⁊ posse se facē ea:vel posse ꝓtigē ex ꝺfectu creature q̄^m ad mālia:⁊ istū modō cognis noiat sciaz simplicis itelligētie inq̄^m.s. p modū istū cognscit ipsa simp^r nā rei q̄ posset eē ñ tñ cognscitur ecc^a ipsa esse simp^r ꝛc^r ꝺe ē visio:sz fz q̄d tm vt dictū ē. Ad p^m ḡ ꝺ:q̄ oēs rōes q̄ fūdant sup aliquā oponē actualē,pcedētē i creatur ñ pōt ꝓuenire ꝺo nisi ex tpe creaturis exñtib^9:sz rō im portata i scia pō ⁊ volūtate nō fūdat sup aliquaz oponē actualr i creatura,pcedētē:⁊ iō ñ ē silē. Ad 2^m ꝺ:q̄ ñ entia fz ḥ q̄ hñt vītatē:sic eaq̄ ꝺs scit: q̄.n. erūt p^r mille ānos ñ scit ea ōs eē nūc qm ñ ē verū ea eē nūc sz scit ea futura eē tūc qñ vez ē ea esse silr illa q̄ nec sī nec erūt nec fuerī scit ea eē i cogne sua ⁊ i pō cārū suarū,put ē verū ea sic eē. Ad 3^m ꝺ:q̄ illō qō ñ ē ñ scit a ꝺo vt cōmēsuratum actu scie sue sz vt cōmēsurabile:⁊ h suffic ad scie vītatē

Ad 4^m ꝺ:q̄ q̄cq̄d cognscit cognscit vt ens vl i p̄a natura vel in cā sua vel in cognitione aliq̄:⁊ sic ēt sūt entia oia que deus cognoscit.

D v^m sic,pcedit:vī q̄ scia dei ñ sit ꝓtingēs scia.n.dei ē cā oīuz scitoz bonoz:sz ois cā necessaria iducit necessario effectū:posita enī cā necessario ponit effect^9 nisi cā sū deficiēs i mi

nozi pte sic cā nālis. cū ḡ scia dei ñ sit deficiēs:viō tur q̄ id c^r ē sit necessariū:⁊ ita ñ sit ꝓtingēs. P. scia ñ ē nisi voz:sz i futuris ꝓtigētib^9 ñ ē alterū ō termiate vez vt pbs,pbat:ḡ vī q̄ ñ possit eē coū scia ōina. P.si sit ꝓtingēs ponat q̄ ōs sciat soz. currē ide sic:aut ē possibile soztē currē:aut ñ ipossibile:si ñ ē possibile ipsū nō currē:ḡ ab eēpossibiliēti necesse ē ipsū currē:⁊ sic hī ꝓpositū ḡ illō c^r ē scia ōi sit necessariū. Si āt possibile ē ipsū ñ currē pōa tur ḡ. possibile.n. ē fz pbz q̄ posito ñ seq̄tur icōueniēs:sz positū erat q̄ ōs sciret soztē currē:ḡ scit eē qō ñ ē:ois āt tal scia falsa ē:ḡ scia ōi erit falsa q̄ ō ipossibile:relinq̄tur ḡ q̄ soz. ñ currē fuit possibile sz necessariū. Si dicat q̄ ē necessariū necessitate ꝓntie ⁊ ñ necessitate ꝓnūs sine necessitate ꝺitionata. hac.s. ꝺitiōe si ē pscitū ⁊ ñ necessitate ꝺitionata. Cōtra i oi vo ꝺitionali si añs ē necessariū absolute ⁊ ꝓns ē necessariū absolute:qz ad añs sequit ꝓns:⁊ ad necessariū nūq̄ sequit nisi necessariū:sic ad verū nūq̄ sequit falsū q̄uis ex^9 vt pbat i p^r posteriozi:sz h^9 ꝺitionalis soz. currit si ē pscitū a ꝺo añs ē necessariū absolute:tū qz oē pteritū est necessariū:⁊ tū qz oē etnū ē necessariū:ḡ ⁊ soz. currē ē necessariū absolute:ḡ vī q̄ scia ñ ē nisi ō necessarijs. P.fz pbz i li. poz ex malozi ō necessitate ⁊ minozi ō iesse seq̄tur ꝛclo de necessitate. Jnde sic:oē scitū a ꝺo necesse ē eē vez:sz h ē scitū a deo q̄ necesse ē eē verū:⁊ sic idē qō pus. Si ꝺi. q̄ ista ē duplex scitū a deo necesse ē eē verū:qz pōt eē ꝺ deo:⁊ sic ē cōposita ⁊ va. vl pōt eē ꝺa de re:⁊ sic ē diuisa ⁊ falsa:h.n. dictū ē necessariū:sz scitū a deo ē verū:sz hāc rē q̄ ponit scita a deo ñ necesse ē fieri qz ꝓtingēter fit. Cōtra ista distinctio tz tm i formis sepabilib^9 i q̄bus sb z eē pōt:ñ āt i formis ise parabilib^9 a sbo. vñ istā nullus distinguit cignum albū possibile ē eē nig^m:qz albedo a cigno ñ sepat nisi fm rōnē ⁊ itellectū. vñ qōnō pōt sīl eē cū albo ñ pōt sīl eē cū cigno:sz i h qō oz scituz ipoztat q̄dā semp cōicās sbm:qz qō semel ē scitū a deo non pōt ñ eē scitū ab eo:ḡ vī q̄ distinctio illa nihil ad p positū valeat. Si ꝺi q̄ ꝓtingēs qñ futurū ē pōt nō eē. Sz ñ ex q̄ ponit pns vl pteritū:⁊ sic ōs cognitō nē ei^9 hz. Cōtra ois scia q̄ ē de aliq̄ pnte de quo nō erat qñ futurū erat recipit additionē fm tēporū successionē. Sz scia dei nihil accipit additiōis a reb^9:nec ē in ea aliq̄ successio fm tpa:ḡ si futura ꝓtingētia ñ cognscit vt futura sī nullo^r ē ꝓtingētiuz: vt sī pntia vel pterita. Sz ꝺ ea q̄ ḥ sūt li. ar. sūt maxime ꝓtingētia:sz hoz cognē ōs hz:alīs ñ redꝺēt vnicuiq; scōm opa:ḡ supza scia ē ꝓtingētiū.

P.supza hiū ē q̄ scia dei ē oiuz:sz ñ oia ex necessitate ꝓtingūt vt ad ipsū sēlū pz ⁊ a phis,pbatū ē:⁊ i fide suppositū ē:ḡ scia dei ñ tm ē necessariorz sed ēt ꝓtingētiū. Rn. ꝺ:q̄ ppr hi^9 difficultates q̄dā phi negauerūt deū ꝺ pticularib^9 ꝓtingētib^9 cognē hāe cogitates itellectū ōinuz ad mo^m itellectus nr̄i:⁊ iō errauerūt:q̄ ār itellus ōinus ñ ipediat a cogne pticulariū rōne pticulationis q̄ ē ex mā sic itellus nr̄ ipediī i. xxxvj. di. oñsū ē:⁊ iō nūc restat indrē vtrū iponat rōe ꝓtingētie. ꝓtingētia eni videt ꝺuplici rōne effugē ꝺinā cognē. p^r ppr ordinē cāe ad creatū:qz cāe necessarie ⁊ imutabil vī eē effectū

neceſſari⁹.vñ cū ſci ōi ſ̄t cā rerū ⁊ ſic imutabiles nō vī q possit ee ptigētiū.2°.ppt ordinē ſcie ad ſcitū:qz cū ſcia ſ̄it certa cog ex ipsa rōe certitudinis ēt exclusa cālitate/reqrit certitudinē ⁊ determinatiōez i ſcito q̄ ptigētia excludit vt pz i ſcia nr̄a q̄ ñ ē cā rerū ⁊ i ſcia dei respectu malozū:ſz neutr⁹ hoz re mouet ſciaz ptigētiū a ōo. p° q̄dē ſatis manifeste pt accipi:qñcūqz.n.ſt cāe mlte ordiate effcūs/vlti m⁹ nō ſequt cāz p̄mā i necessitate ⁊ cōtingētia ſed cāz p̄ma qz vt⁹ cāe p̄me recipit i cā 2ª fz modū cāe 2ª.effcūs.n.ille nō p̄cedit a cā p° nisi fz q vt⁹ cāe p̄me recipit in 2ª cā vt pz in flozitiōe arboris c⁹ cā remota ē mot⁹ solis. p̄ma aūt vt⁹ generatiua plāte.flozitio ät pt impediri p impedimtū vtutis gnatiue q̄uis mot⁹ sol/uariabil ſit:ſilr ēt ſcia dei ē ſuariabil cā oiuz ſz effcūs/pducūt ab ipo p opōel ſecūdaz cāz:⁊ ıō mediātib⁹ cāis ſcōis necessariis p̄ducit effcūs necessarios vt motū solis ⁊ hi⁹. ſz mediātib⁹ cāis ſecūdis ptigētib⁹ p̄ducit effcūs ptigētes:ſz adhuc manet dubitatō maioz de scōo qz cā p° necessaria pt ſ̄t ee cū defectu cāe ſecūde ſic mot⁹ solis cū sterilitate arboris:ſz ſcia dei nō pōt ſ̄t stare cū defectu cāe scōe.nō.n.pt ee q̄ de⁹ ſciat ſ̄t hūc curſū ⁊ iſte deficiat a curſu ⁊ h ē ppt certitudinē ſcie ⁊ ñ.ppt cālitatē ei⁹.oz.n.iuenīr ad h qō ſcit certa ſcia aliquā certitudinez i ſcito. Scīendū ē igr q anteq̄ res ſit nō hz ee nisi i cāis suis ſz cāe q̄dā ſūt ex/qb⁹ necessario ſequtur effect⁹ q̄ impediri ñ pñt:⁊ i iſtis cāis hz creatū ee certū ⁊ determinatū a ōo q pōt ibi demōſtrare ſciri:ſic ē oztus ſol⁹ ⁊ eclypſis ⁊hi⁹:q̄dā ät ſ̄t cāe ex qb⁹ cōſequūt effcūs vt i maiozi pte:ſz tñ deficiūt i minozi parte vñ i iſtis cāis effcūs futuri ñ hñt certitudinē absolutā: ſed q̄dā inq̄⁹ ſ̄t magis determinate cāe ad vnū q̄ ad aliud:⁊ ideo per iſtas cauſas potest accipi ſcia cōiecturalis de futuris q̄ tāto magis erit certa.igr q̄to cāe ſūt magis determinate ad vnū:ſic ē cognitio medici de ſanitate ⁊ morte futura ⁊ iditium astrologi de vētis ⁊ pluuijs futuris.ſz q̄dā cāe ſ̄t q̄ ſe hñt ad vtrūqz ⁊i iſtis cāis effcūs de futuro nullā hñt certitudinē vī determinationē:⁊ ıō cōtingētia ad vtrūlz i cāis ſuis nullo⁰ cog̃ſci pñt:ſz qñ iā efficiūt i rez nā tūc hñt i ſeipſis ee determinatuz:⁊ ıō qñ,ſ̄t i actu certitudinalr cog̃ſcūt vt pz i eo q̄ vidz ſoz.currere:qz ſoz⁹ currere oū currit necessarium ē ⁊ certā cog̃ez hēre pt.oico igr q itell⁹ oīn⁹ intuet ab ētno vnūquodqz ptigētiū nō ſolū put ē i cāis ſuis ſz put ē i cē ſuo determinato:cū.n. re exñte ipsaz rē videat put i cē ſuo determinato ē:alr cog̃ſcerz rē postq̄ ē q̄ ät⁹q̄ fiat:⁊ ſic ex euētib⁹ rerū aliquid ei⁹ accreſcēt cog̃ni:pz ēt q ōs ab ētno nō ſolū vī dit ordinē ſui ad rē ex c⁹ptate res erat futura ſed ipſū cē reſ;ituebat q q̄ſ̄t ſit euidēter docet Boe.in fine de cōſo.ois.n.cog ē fz modū cog̃ſcētis vt oī ētū ē.cū igit ōs ſit ētn⁹ oz q cog ei⁹ modum ētnitatis hēat q ē ee totū ſil cū ſucceſſiōe:vñ ſic q̄uis tēpus ſit ſucceſſiuū cū ētnitas eſt pñs oīb⁹ tpibus vna ⁊ eadē ēt idiſibilis:⁊ nūc ſtās ita ⁊ cog̃ſua intuet oia tpalia q̄uis ſibi ſuccedētia vt pñtia ſibi nec aliq̄d eoz ē futurū respectu ipſi⁹:ſz vnū respectu alteri⁹.vñ fz Boe.meli⁹ oī p̄uidētia q̄ p̄uidētia qz nō,q.futurū ſz oia vt pñtia,vno ītuitu pozzo videt.q.ab eternitatis ſpeculo:ſz tñ pt oici pſcia inq̄⁹ cog̃ſcit id qō futurū ē nob nō ſibi:q vt meli⁹ pateat exēplis oñdat.Sint q̄nqz boies q̄ ſucceſſiue i q̄nqz hoz⁹ q̄nqz ptigētia fca videāt. Poſſū g dicē q iſti q̄nqz vidēt h ptigētia ſuccedētia p/ſentialit.Si aūt poneret q iſti q̄nqz act⁹ cog̃ſcētiū eſſet act⁹ vn⁹ posſz oici q vna cog ēet pñtialr de oīb⁹ illis cognit⁹ ſucceſſiuis:cū g ōs vno ētno intuitu nō ſucceſſiōe oia tpa videat oia cōtingētia i tē poribus diuerſis ab ētno pſentialr videt nō tm̄ vt pñtia ēē i cogne ſua.nō.n. ōs ab ētno cogit ō re b⁹ tm̄ ſe cog̃ſcē ea qō ē ēē i cogne ſua ſz ēt ab ētno vidit vno ītuitu ⁊ videbit ſingla tpa:⁊ rē talē ēē i h tpe ⁊ i h deficē tamen videt hanc rē respectu p/cedēt⁹ tpis ēē futurā:⁊ respectu futuri pteritā:ſz videt iſtō tps i q̄ ē pñs ⁊ rē ēē pñtē i h tpe: qō tm̄ i intellectu nr̄o nō pōt accidē c⁹ act⁹ ē ſucceſſiuus fm diuerſa tpa:⁊ ita pz q nih̄ phibet ptigētiū ad vtrū libet certā ſciaz deū hz:cū ītuit ei⁹ ad rē cōtigentē referat:ſz h q pñtialr i actu ē qñ iā determinatū ē ⁊ certitudinē habet cognitionis. Ad p̄m q̄ dō q a cā prima nō trahit effcūs neceſſitatē:ſz ſolū a cā pria vt dictū ē:⁊ ıō rō non p̄cedit. Ad 2ᵐ dō:q futurū ptiges nō ē determinate verū anteq̄ fiat qz ñ hz cāz determinatā:⁊ ıō et⁹ certa cog hīt ñ pt ab ſelluu nr̄o c⁹ cog ē i tpe determto ⁊ ſucceſſiue: ſed dū ē i actu dimiate vūz ē:⁊ ıō a cogne q̄ ē pñs illi actui pt certitudinalr cog̃ſci ſic pz ēt de viſu coz/porali:⁊ qz cog dina ētnitate mēſurat q̄ eadē ma/nēs oi tpi pñs ē:⁊ ıō vnūquodqz ptigētiū videt,p ut ē i ſuo actu. Ad 3ᵐ dō:q act⁹ dine cognis trā ſit. ē. cōtiges ēt ſi futurū ſit nūc:ſic trāſit viſus nr̄ ē. ipſū dū ē:⁊ qz ee qō ē q̄ñ ē necesse ē qō tm̄ absolute nō ē necessariū.ıō dī q i ſe p̄sideratū ē cōtiges ſz relatū ad dei cog̃nē ē necīū:qz ad ipſā non refert nisi fz q ēi ēē actuali:⁊ ıō ſile ē ſi ego videā ſoz. pñtialr currere qō q̄dē i ſe ē ptiges ſz relatū ad vi ſū meū ē necessariū. vñ bona ē diſtinctio q ē neceſ/sariū necessitate p̄ntie ⁊ non p̄sequētis vl necessitate p̄diciōata nō absoluta. Ad 4ᵐ dō:q ad h ar⁹ magr rñdit:q̄dā.n.dicūt q h añs.ſ.h ee pſcitū a ōo nō ē necessariū:⁊ ſi obḡciatur qō ē dictū de p̄terito ḡ ē necessariū. Rñdēt q h hz ıſtātiā i pteritis q̄ oñt respectū ad futurū. vñ cū dī h fuiſſe futurū q̄uis ſit dictū ō pterito:tm̄ qz dependet a futuro ñ ē necessariū:qz qō fuit qñqz futurū pt nō ee futurū qz futur⁹ q̄s icedē ñ icedet:vt dī ē ō gñone ſz iſta iſtātia nulla ē:qz q̄uis qō fuit futurū possit nō ee futurū ipeditis cāis q̄ erāt determiate ad effectū vt in maiozi pte:nō tm̄ pt nō fuiſſe futurū:ſp.n. verum erit dīe.h qñqz fuit futurū.ſilr nō ē ad ppositū:qz cū dī pſcitū ñ ipozt⁹ tm̄ ordo ad futurū:ſz ēt act⁹ q̄dā q ſignificat vt pterit⁹:⁊ ıō alī oñt ſic vī ma/giſter dīe i lra q h añs nō ē necessariū:qz pſcitus q̄uis fz voce cōſignificet tp̄m pteritū tm̄ ſignificat actū oīnū cui ñ accidit pteritio:⁊ ıō ſic:ōs pt non p̄ſcire ita pt nō p̄ſciſſe:ſz iſtō ēt nō ſoluit:quia q̄uis act⁹ oīn⁹ nō hēat necessitatē coactiōis:hz tm̄ necessitatē imobilitatis loquēdo de actib⁹ itrinſecis vt velle itelligē⁊ hi⁹.vñ nō ē ptiges non ee ſi ponat ee:⁊ qz añs ñ pōt poni nō ee.dn ēt añs ponat nō ee:añs nō poterit poni nō ee:ſz h certū ē q

añs pt pōi ee.v⁹.n.ē determinate deū aliq̄d futurū ee ſcire:⁊ ita ſequt q añs ñ possit pōi ñ ee ēt ab⁹ ſuptū ⁊ mlto min⁹ q possit ptiges ñ ee:⁊ ıō aliī oñt q iſtō añs ē ptiges qz oſignāt ibi duo.ſ.act⁹ dīn⁹ q imutabil ē ⁊ ordo ad futurū q̄ mutabil ē mutabili⁹ rei ⁊ ıō to⁹ iudicādo ē ptiges pp aliud tm̄.iſtū.n.ee homiez al⁹ ptiges ē:q̄uis ee homiez ſit necīū:ſz iſtō ēt ñ vī dubōne ſoluē. Cū.n.oī ōs pſciuiſſe aliq̄d ordo ille ad futurū ōſignat ibi vt obz ſī qō trāſit act⁹ ē.n.ſēſus pſciuit.i.ſciuit h ee futurū:qñ ät aliqō dī ctū pōit vt mā alic⁹ act⁹ vt ocm̄:oz q mālr ſumat ⁊ ñ ſz q ad ſignē rei refert:vt cū dī ſcio iſtū currē ea ät q̄ ſic ſumūt nllaz dīaz ptigētie l necītat⁹ i p/pōne faciūt.tū qz vītas ⁊ necītas ppōnis ex p̄n⁹ vbo pēdet i q̄ itellr ppō.tū ēt qz ocm̄ h mō positū ñ ſūit vt vez ⁊ fſz:l vt necīū vl ptigēt ſz vt dīcz qō dā tm̄.vñ eq̄l necītas l ptigētia ē haz duaz ppōnū.dico ſoz.currē ⁊ dico ſolē moueri ēt posito q ipz dicē ſit necīū ⁊ ita posito ēt q ordo ille ipoztz t⁹ ad futurū ſit mutabil nih̄ ipedit ō necītate añtis Un̄ alī oñt h añs ee necīū n⁹ tm̄ ptiges ē necīū: qz illa maxia itellr tm̄ i ill⁹ ordinabil⁹ i qb⁹ añs ē cā pria pñt. Sz h ēt ñ ple ſoluit qz regla illa ñ,pbat a pho rōe cālitat⁹ ſz ex rōe pñtie fz quā ex necīo ſequt necīū ſiue ſit cā ſiue ſit effect⁹. Et ıō alit dō ē: q añs ē necīū absolute:tū ex imobilitate act⁹ tū ēt ex ordine ad ſciū:qz iſta res nō pōit ſbiacē ſcie dei: niſi dū ē i actu fz q tinatōez ⁊ certitudinē hz.ipz n.necē ē ee dū ē:⁊ ıō ſillis necītas ē iferēda i pñte: vt.ſ.accipiat ipsū qō ē ſoz.currē fz q ēi actu ⁊ſic tiationē ⁊ necītatē hz.vñ pz q ſi ſuat ſoz.currē fz h q ē ex añte sequt necītatē hz.ñ.n.sequt ex añte nisi fz q ſbsistat die ſcie cui ſbiacet p̄ q ſuis tpib⁹ pñtia ſ̄t:vñ ñ sequt q alīq rē ōs qñqz sciat q̄ alīn nesciuit. Qz futurū ē ıō scit a ōo.lb ōnōt cā pñ⁹ ñ eēndi. Illoz n.pcta pſ.rē.]q.d.ſi ſua pſcia eos ad peccādū cogēt ñ ipi peccarēt qz coacti facerēt ſz ipe ōs coactō

Utr⁹ ſcia dī possit augeri vl minui vl aliq⁹ mutari vtrūqz.n.vī posse ꝓbari. Di. xxxix.

Roptea ſolet q̄ri vtrū ſcia dī possit augeri vl minui vtrūqz.n. vī posse ꝓbari q dia ſcia possit augeri l mutari h mō,pbat qz ds pt scire qd nunqz scit. Eſt.n.aliqs q ñ ē lectur⁹ hodie ⁊ tñ pt ee vt legat hodie pt.n.hodie legē. Nih ät pt fieri qd ñ possit a dō sciri. Pōt g⁹ ds scire būc lecturū hodie pt igr aliqd scire qd ñ scit g⁹ pt ei⁹ scia augeri vl mutari eadēqz vī posse minui. Est.n.hodie aliqs lectur⁹ quē ds scit lecturū at pt ee vt ñ legat g⁹ pt dī ñ scire būc lecturū pt igr ñ scire aliqd qd scit g⁹ pt minui ei⁹ scia l mutari. Ad qd dicim⁹ q dī scia dio imutabil ē nec augeri pt vl minui. Nā vt ait aug.i.xv.li.d tri. Scia dī ē ipa ſapia ⁊ ſapia ē ipa eēn⁹ siue ſba dī qr i illi⁹ nāe ſimplicitate mirabili ñ ē aliō ſape ⁊ aliō eē fz qō ē ſape h ē ⁊ eē. Jōqz nouit dia vbum q̄ nouit pr fz ei nosse ē ō pie ſic eē. Nosse.n.⁊ eē ibi vnū ē ⁊ ıō pri ſic ē ñ cē a filio ita nec nosse. ꝓoide tā qz ſeipſū dicēs pr genuit vbū ſibi eq̄le p dia Nō.n.ſeipſū itegre pfecteqz dixiſſet ſi aliqd min⁹ aut ampli⁹ eēt i ei⁹ vbo qz i ſeipo h ē g⁹ dia vbū qō pr nec tñ pr ē qz iſte fili⁹ ille pat Sciūt g⁹ iuicē pr ⁊ fili⁹ fz ille gignēdo iſte nascēdo. Et dia q̄ ſt i eoz ſcia i eoz ſapia i eorū eēn⁹ vnuſqqz eoz ſil videt ñ pticulati aut ſigilati velut alīnāte cōſpectu hic illuc ⁊ ide huc ⁊ rurſus ide vl ide i aliō atqz aliō vt ali qua videē ñ possit niſi vides alia fz dia ſil vi det q̄z nllū ē qō ñ ſp videat ⁊ ſciat. Ei⁹ itaqz ſcia iamissibil ē ⁊ iuariabil ē. Nr̄a vo ſcia ⁊ a missibil ē ⁊ receptibil qz ñ h ē nob ee qō ſcire. Propt h ſic nr̄a ſcia diſſimilis ē illi ſcie dei ſic ⁊ nr̄z vbū qō ō nr̄a nascit ſcia diſſimile ē illi vbo qō natuz ē ō pie ſcia ex hac aucte clare oñdit ſciaz dī iuariabile ee dia ſicipa eēn⁹ dī dia iuariabil ē ⁊ q pr ⁊ fili⁹ cū.ſ.ſ.ſil dia sciunt ⁊ videt ſic g⁹ ñ pt augeri vl minui dina eſſētia ita nec dia ſcia ⁊ tñ p̄cedit posse scire q ñ ſcit ⁊ posse ñ scire qō ſcit qz posſz aliqd ee ſbiectū ei⁹ ſcie qō ñ ē ⁊ posſz ñ ee ſbiectū alī qd qō eſt ſine pmutatione ipſius ſcie.

Oppositio an deus possit nouiter ex tempore scire vel pſcire aliqd.

Jc opponit a qbusdā ſi dī pt aliqd scire vl pſcire qō nūqz sciuit neqz pſciuit pt ergo ex tpe aliqd scire vl pſcire. Ad qō dicim⁹ Pōt dī scire vl pſcire oē qō pt facē ⁊ pt facē qō nūqz fiet. Pōt igit scire vl pſcire qō nū-

q̄z fiet nec ẽ nec fuit nec illō scit vl sciuit neq̄z
pscit vl pscīuit qz scia eī ñ ẽ nisi ō his q̄ si vl
fuerūt vl erūt ⁊ pscia ñ ẽ nisi ō futuri ⁊ lz pos
sit scire vl pscire qō nūq̄z ẽ nec erit ñ tñ pt ali
qd scire vl pscire ex tpe pt vtiq̄z scire vel psci
re qō nūq̄z ẽ nec erit nec illō scitū vl pscitū ẽ
etno ñ tñ pt icipe scire vl pscire illō lz ita pōt
mō scire vel pscire sic pt scisse vl pscisse ab eī
no. Si.n. dicas eū mō posse scire vel pscire
qō ab etno ñ sciuit vl pscīuit.i.ita q ab etno
ñ sciuerit vel pscīuerit q̄si vtriq̄z sit eē possit
lz ẽ. Si vo dicas eū mō posse scire vl pscire
qō ab etno ñ sciuit l pscīuit.i.hāc pōz sciēdi
vl pscīēdi ab etno ⁊ mō aliqd nec illud tñ p
scitū ẽ vl futurū ẽ verū ẽ. Nō pt ergo nouit l
ex tpe scire vl pscire aliqd sicut nec pōt nouī
ter vel ex tpe velle aliqd ⁊ tñ potest velle qō
nunq̄z voluit.

Utrū ds possit plura scire q̄z scit.

Itē a qbusdā dī ds posse pl̄a scire q̄z
sciat qz pt scire oia q̄ scit ⁊ pt aliq̄ facē q̄nun
q̄z erūt ⁊ illa pt scire. Nō.n. aliq̄ icognita fa
cē pt. Si vo oia cēnt q̄ mō sīt ⁊ alia q̄dā facē
q̄ ñ sīt nec erūt ⁊ illa oia sciret ꝓfecto pl̄a sci
ret q̄z mō sciat nec tñ ei⁹ scia augeri pōt qz h
totū fieri possz sine mutabilitate scie. Cōstat
ergo dei scientiā oīno eē imutabilē: nec au
geri posse vl minui: sed ei subiecta.

Qō videat aduersum illi sentētie qua sus
pz dictū ē: deū sp ⁊ sil scire oia.

Dic vo qō dctm ẽ. l. q ds oia sp videt
⁊ sīl: videt obuiare qō ait Hyero. i exposi
one Abachuc. Absurdū ē iquit ad h deduce dei maiestatē vt sciat p mōēta singla: q̄t
culices nascāt: q̄tue moriāt q̄ta pulicū ⁊ mu
scarū sit mltitudo q̄tue pisces natēt i aqs ⁊
silia. Nō sim⁹ tā fatui adulatores dī: vt dū p
uidētiā ei⁹ ēt ad ima retrudūt⁹: i nosipsos in
iuriosi sim⁹: eādē irrōnalitū ⁊ rōnalitū puidē
tiā eē dicētes. Hic vī dicē Hyero. q ds illo
rū minimoz sciaz siue puidētiā nō hēat: q
si ita ē tūc ñ oia sīl scit ⁊ sp. Ex tali itaq̄z sen
su illō dctm nouerim⁹ eē: vt deū illa alternatiz
vl pticulatiz scire neget. nec p diuersa tēporū mōēta sic illa cognouit sic̄ p varia mo
mēta illoz q̄dā deficiūt: q̄dā icipiūt. neq̄z il
lis alisq̄z irrōnalib⁹ ita puidet quēadmōz
rōnalib⁹. Nūqd. n. vt ait ap̄ls: cura ē ds ō
bob⁹. Et sic ñ ē cura ds de bob⁹: ita nec de
alijs irrōnalib⁹. dic tñ scriptura qz ipsi cura
ē de oib⁹. Prouidētiā ergo ⁊ curā vlr ō cū
ctis q̄ ꝓdidit hz vt hēat vnūquodq̄z qō sibi
dēt ⁊ ꝓuēit. Sz specialē puidētiā atq̄z curā
hz ō rōnalib⁹ qb⁹ ꝑcepta tradidit: eisq̄z re
cte viuēdi legē pscripsit ac ꝑmia ꝓmisit: hāc
puidētiā ⁊ curā ō irrōnalib⁹ nō hz. Jō apl̄s
dic: qz nō ē cura ds ō bob⁹. Prouidet tñ
oib⁹ ⁊ curat .i. gubnat oia: q oīb⁹ solē suum
oriri facē ⁊ pluuiā dat. Scit itaq̄z ds q̄ta sit
mltitudo pulicū ⁊ muscarū ac pisciuz: ⁊ q̄t
nascāt: q̄tue moriāt. lz ñ scit h ꝑ mōēta sin
gla. imo sīl ⁊ sp oia. Neq̄z ita scit vt eādē hē
at puidētiā irrōnaliū ⁊ rōnaliū. i. vt eodē
penit⁹ mō puideat irrōnalib⁹ ⁊ rōnalibus.
Rōnalib⁹.n. ⁊ ꝑcepta dedit: ⁊ angelos ad
custodiā delegauit.

Breuis sūma ꝓdictoz cū additiōe q̄rūdā.

Jmulitaq̄z ⁊ imutabilit oia scit ds q̄
fuerūt: sunt ⁊ erūt: tam bona q̄z mala.
Prescit q̄z oia futura tam bona q̄z mala.
Predestiatio vo de bonis salutarib⁹ ẽ: ⁊ ō
hoīb⁹ saluādis. vt. n. ait Aug. i li. de ꝑdestiatiōe scoz. Predestiatio ē gr̄e ꝓparatio q̄ sine
pscia eē ñ pt. Pōt āt sine ꝑdestiatiōe eē pre
scia. ꝑdestiatiōe qppe ds ea pscīuit q̄ fuerat
ipse factur⁹: lz pscīuit ds ēt q̄ nō ē ipse factu
rus. i. oia mala. ꝑdestinauit eos q̄s elegit re
liq̄s vo reprobauit. i. ad mortē eternā prescīuit peccatores

Retea solz q̄ri nē. ⁊ h oñdit c⁹ cā sit oia scia ⁊
p vidit i p. d. i p⁹ icīrit vtz sit inariabīl. i 2⁹ vtz
sit vlis: ibi. ei vo qō ꝑdcm ẽ nē.] p⁹ i. d. i p⁹
mouz qōz ⁊ obīcit ꝑ vīitatē. i 2⁹ ōt. ibi. ad qō dī⁹
nē.] ⁊ oidr i. d. i p⁹ ōt. ꝓcedēdo ea q̄ ponūt variationē ex pte scitoz ⁊ ñ ex pte scie. i 2⁹ ōt. negādo q̄
ex pte scie variatiōez iptāt: ibi. h opponit a q̄busdā nē.] ⁊ cē h duo fac. p⁹ negat ea q̄ simplr negan
da sūt. i 2⁹ pōit opioz quorūdā q̄ ꝓcedūt q̄sdā lōes
q̄ variatiōez scie sīgre videt retoz quētes tñ ad va
rietatē scitoz: ibi. Itē q̄busdā dī nē.] ei vo qō ꝑdi
ctū ē nē.] h icīrit vtz pscia l puia⁹ dī sit vlis cā oiuz
⁊ cē h tria fac. p⁹ pōit oboz. 2⁹ ōt. eā: ibi. ex tali ita
q̄ sēsu nē.] 3⁹ recapitulat: ibi sīl itaq̄ nē. Qō. i.

Jt ē dup⁹ qō. p⁹ de inariabilitate scie die. in
2⁹ vl'itate puī⁹ eiusdē. cē. p⁹ tria q̄runt. p⁹
vtz ds possit ñ scīr illō qō scit. 2⁹ vtz possit
aliq̄d scīr qō ñ scit l pl̄a q̄ scit. 3⁹ vtz ds sciat infinita. Circa p⁹ sic, pcedr: vī q ds ñ possit ñ scīr illō
qō scitū ẽ ab eo: qz ꝑ Aug. Diero. ⁊ pbm i. vi eth.
ds ñ pt facē vt id qō ē ꝑtitū nō fuēit: lz cū dz h ēsci
tū a ds sīḡt vt ꝑtitū: g̃ ñ pt ñ eē scitū ab eo. Sī dī.
q ē ꝑtitū ōpēdēs a futuro h nīh ē vt ꝓns dcm̄ ē:
qz ñ iptāt i pticipio tantum o: do ad futurum vt in
h pticipio futurū lz ēt act⁹ q̄dā. Ꝓ. oē qō ē necē
ē eē ds ē vt dic pbs: lz scīr dī ñ ē nisi vt ens actu ꝓ
mēsurēt eternitate i q̄ nīh ꝑtijt l succedit: g̃ vī q ñ pos
sit ñ eē: ⁊ ita ds ñ possit nō scīr illō qō scit. Ꝓ. fz

pbz i 2⁹ ō gñone oē etnū ẽ necīū: lz quodlz scīr dī
ẽ etnū: g̃ ẽ necīū: g̃ ab eq̄ potēti ñ pt ñ eē. Ꝓ. scire
ipsi⁹ ẽ ipz eē ei⁹: lz ipe ñ pt ñ eē: g̃ ñ pt ñ scīr qō scit
Sz ꝫ q̄cd dī scit opāō opaf: lz pt ñ opari qō opa
tur: g̃ pt ñ scīr illō qō scit. Ꝑ. dō q sic attributa di
na differūt fz ꝑas rōes: ⁊ sīl tñ vna res: ita ēt act⁹
attributoz sequūt rōes eoz: ⁊ iō alicui actui at
tribuit qō alīi ñ ꝓuenit. Dicim⁹. n. deū scīr qō non
vult l qō ñ fac: ē g̃ h rō volūtat⁹ vt libe actū suū ꝑ
ducat: qō. n. fit volūtate ñ fit necītate vt dīc. Aug.
vñ pt velle ⁊ ñ velle: lz h itelligēō ē dū act⁹ ē i. egre
diēdo a volūtate qz posīt̄ trāsit ñ sbiacet facultati ei⁹: ñ. n. pt ñ voluisse qō voluit sīlr ñ sbiacet facultati ei⁹ vt vtrūq̄z sīl ꝑducat. ñ. n. pt sīl velle ⁊ ñ
velle: ⁊ h ñ tm̄ itelligēō ē de actu ipsi⁹ volūtat⁹ in
medico: lz oīb⁹ actib⁹ ipat⁹ a volūtate sic cogitat⁹
loq⁹ ⁊ hī. cū igr̄ act⁹ dīe volūtat⁹ sp sit i actu ⁊ ꝑ
trāsīēs i futuz ē. q. i egrediēdo a volūtate: ⁊ iō
manet libtas dīe volūtat⁹ respcū ipi⁹. vñ pt dici q
ds pt ñ velle h: ñ tñ pt vt sīl velit ⁊ velit: l vt nūc
velit ⁊ postmōz ñ velit accipiēdo p⁹ ⁊ nūc ex pte
volūtat⁹ qz mutabīl eē ñ pt: ⁊ qz dcz ē. s. ō actu di
ne scie fz q ē opis ei⁹ vt ifo: mās ipz qō ē ipat⁹ a
volūtate: iō pt ꝓcedi q ds h mō pt ñ pscīr: ñ tñ pt
eē vt sīl pscīat ⁊ ñ pscīat: l q nūc pscīat ⁊ postmoz
ñ pscīat loq̄ndo ō pscia ex pte scie tm̄ ita q ñ fiat
vis ō rōe futuri: qz qō mō ē futuz postea erit pñs
et tūc ñ eēt pscitū lz scitū ē: ⁊ iō dō ē ꝑ dīs⁹ ma
gistri qō si accipiat ꝓiūcti ds ñ pt ñ scīr qō scitū ē
ab eo: si āt accipiat dīsiz sic ēī ptāte sua scīr ⁊ ñ scire: ⁊ h libtat⁹ ōmōstrat cū dī q ds pt h ñ scīr. Ad
p⁹ q̄ dō q act⁹ scie dīe nūc trāsit i ptī⁹ lz sp ēī ac
tu: ⁊ iō sp maneri libtate volūtat⁹. Ad 2⁹ dō: q
illa soluto nīh valz. Ad 3⁹ dō: q illō qō ē necē
ē eē dū ē: absolute tm̄ lo⁹ ñ necesse ē eē: ita ⁊ ds sci
re necesse ē dū scit: ñ tm̄ necesse ē eū scīr nisi necessi
tate imobilitat⁹ q̄ volūtat⁹ libtatē ñ excludit: ⁊ h li
bras sīḡt cū dī q ds pt h ñ scīr l ñ velle. Ad 4.⁹
dō q oē etnū ẽ necīū necītate imobilitat⁹ q̄ libtatē
volūtat⁹ ñ excludit vt dcm̄ ē. Ad v⁹ dō: q lz eē
⁊ scīr sint idē ꝑ rē: tm̄ scīr seq̄t volūtatē vt ipatū ab
ipa eē aut ñ: ⁊ iō eē suū ñ sbiacet libtati volūtatis
sicut scire operatiuū creature.

a Dz⁹ sic, pcedr: vī q ds ñ possit scia visiōis
supra aliq̄d qō nelcit. nīh. n. exīstū cogscit
ds nisi p ideā: lz ū pt aliq̄ idea i ipo eē q̄ ñ sit: qz cū
idea sit for⁹ rei⁹ i do exīs: ñ pt itelligi q aliq̄ for
a aduēiat deo siñ mutatōe ei⁹: g̃ ñ pt scire ea q̄ ñ sit.
Ꝓ. scia realr rfert ad scibile ⁊ dpēdz ad ipz: lz mutato eo qō ad aliq̄d dpēdet ēt ipsū mutat: g̃ vī q si
aliq̄d possz eē scitū a do q ñ ē mō scitum ab eo i q
scia ei⁹ possit mutari. Ꝓ. q̄tas scie attēdit ꝑ q̄titatē scibiliū sic q̄titas vtut ꝑ q̄titatē obor. g̃ ad
pl'itatē scibiliū seq̄t augm̄tū scie: lz si possz scīr aliq̄d qō ñ scit possz pl̄a scīr q̄ sciat: g̃ posset augeri
ei⁹ scia qō ē ipo⁹: g̃ ⁊ p⁹. Ꝓ. s. dcm̄ ē q ds ñ tm̄
scit ea q̄ sīt lz ea q̄ ñ sīt ab his āt nīh pt aliq̄ eē cū ni
hil sit me⁹ it ens ⁊ ñ ens: g̃ ñ pt aliq̄d aliō scīr ab
illo q̄ scit. Sz ꝫ ds pt opari qō ñ opatur lz q̄cd
opat opat p suā sciaz: g̃ pt scīr aliq̄d aliō ab his q̄
scit. Rñ. dō q ds dz scīr aliq̄d dup⁹ l scia visiōis
ꝑ q videt res q̄ sīt l erūt l fuerūt ñ solū i pō cāz suaz
lz ēt i eē ꝓ l scia simplic⁹ itelligētie ꝑ q scit ea q̄ nūlo tpe sīt eē i pō cāz suaz. De hac igr̄ lo⁹ ds ñ pōt
scīr aliq̄d aliō ab his q̄ scit: qz nih pt eē aliō ab his
q̄ sīt ⁊ q̄ pñt eē: lo⁹ at ō scia visiōis ō q̄ h magr̄ lo
q̄t: sic pt aliq̄d aliō videt ab his q̄ videt ꝑ q pt ei
qō hz eēi pō sua tm̄ dar eēi ꝓa nā: si tm̄ h i eē, pdu
cerz ab etno ab eo eēt pscitū: ⁊ iō distīguēō ē h ēt
sic ⁊. s. Si. n. itelligat ꝓiūcti ds ñ pt ñ scīr qō ñ scit
qz ista duo sīt icōpo⁹ q̄ ds sciat aliq̄d qō ab etno
nescīuit. si āt itelligat diuisiz sic ē vnū ꝫ dīsīḡt ptās
libtatis vt. s. dcz ē ⁊ ñ mutabilitas scie l volūtat⁹.
Ad p⁹ g̃ dō: q idea ꝑ eēn⁹ ē vna ⁊ ñ distīguit nisi
p respectū ad diuersa. vñ si poneret aliq̄ alia res ñ
fieret additio alic⁹ for⁹ fz respect⁹ tm̄. l dō meli⁹ q
sic ipsū scīr ē sbz libtati volūtat⁹ ita ⁊ idea ꝑ q ad
ipaz rīnat act⁹ die scie sic scia artifid ad for⁹ artificiati quā excogitat: ⁊ iō sīlis ē rō ō idea ⁊ ō actu
sciēdi. Sic. n. ñ pt poni q act⁹ sciēdi sit i eo ⁊ q ñ
fuēit: ita ñ pt dsīḡri q idea sit i eo ⁊ ñ fuēit tm̄ r⁹ vtri
usq̄ pt dsīḡri libtas voluntat⁹. Ad 2⁹ dō q scia
nra dpēdet ad scibile: fz scibile dpendet a scia di.
vñ sic scia nra variat scibīli imobili pmanēte. ita
scibile mutat scia dī ñ mutata. Ad 3⁹ dō q q̄uis
aliq̄ ꝓcedat q ds pt scīr aliq̄d aliō ab his q̄ scit. ñ
tñ vī posse ꝓcedi q possit scire pl̄a q̄ scit: qz cū dz
pl̄a dsīḡt ꝓpo ad aliq̄d pexūs cū q̄ h ñ erat ⁊ h ñ
pt eē vt ista duo sint sīl va ꝑus nescīuit ⁊ mō scit
nec h ipe pt: ⁊ ita pz q cū dz pt pl̄a scīr aliq̄ prīnet
ad sēsū ꝓpositū. vñ magr̄ ñ simplr ꝓcedit fz opio
nē narrat: ⁊ sīlr ñ dz ꝓcedi q scie ei⁹ aliq̄d addat
nec aliq̄d hi⁹ qō facē itellz sēsus ꝓpositi. si tm̄ ꝓcede
ret ñ tñ seq̄ret sciaz posse augēi qz ipe p vnū ⁊ idē
scit mlta ⁊ pauca qō ē p⁹ ⁊ p se obz scie ei⁹. s. cēn
tia sua q̄ ē sīlitudo ei⁹. Ad 4⁹ dō: q ea q̄ ñ sīt ds
ñ scit scia visiōis: ⁊ de hac tm̄ hic loq̄mur.

a Dz⁹ sic, pcedit: vī q ds sciat infinita. scia. n.
nūat fz scita. Sz i ps. dī q sapie ei⁹ ñ ē nūs
g̃ scita ei⁹ sīt infinita. Ꝓ. ds ñ a liō⁹ scit q̄sdaz spēs
nūoz q̄ alias: lz q̄sdā scit actu ⁊ dīnata scia q̄scū
q̄ aliq̄s hō scit cū igr̄ spēs nūoz sint infinite vī q
ipe sciat infita dīnate. Ꝓ. pticlaria sīt infita lz ds scit
pticlia vt. s. dcz ē g̃ scit infita. Ꝓ. pō sua dī infita ⁊ dz
infitoz simplr: lz nīh pt facē nisi p sciaz. g̃ vī q scia
ei⁹ sit infinitoz simplr. Sz ꝫ q̄cd scit pfcē scia ꝓ
phēdit: lz q̄cd ꝓphēdit itell⁹ ꝓphēsiōe finit vt dī
cit Aug. i li. ō vi⁹ deū. ⁊ pbs i 2⁹ meth. cū igit infini
tū ñ possit fieri vī q a nllo itellu possit pfcē scīri.
si dī q quis sit infinitū i se tm̄ ꝓpatū ad itellz dīnō
infinitū finitā ē: ꝫ qō dz aliq̄ diuersimode rīspcū di
uersoz ē i gñe rlois. ex h. n. pbat pbs magnū ⁊ pu
ū relatā ee: g̃ q̄cd ꝑdicat ō aliq̄ absolute cuicū
q̄ ꝓpef: ꝓueniet sibi: lz eē infinitū ē ꝑdicatū absolutū: g̃ qō in se ē infinitū respcū nulli⁹ pt ois finitū.
Ꝓ. infinitū finito infinitū ē q ⁊ ñ pt ptrāsīri ab eo: lz
sic infinitū ñ ptrāsīt a finito: ita ñ trāsit ab infinito vt
pbat. 6 pbs. g̃ infinitū nz r⁹ finīti nz r⁹ infiniti finitū ē
Ꝓ. q̄cd scit i actu actu ē i sciēte. lz infinita ñ pñt eē i
actu: g̃ infinita scīr ñ pñt. Ꝑ. dō: q infitū pt accipi
dup⁹ l itelligat ad mo⁹ q̄ritat⁹ ⁊ pti⁹: ⁊ sic ds vestit infi
nitū i actu: q̄ q̄rita infinita pti⁹ nz ē nz eē pt nisi di
cat scire infinitū inq⁹ seipz scit q infinit⁹ ē. Aliō ñ pt
sūi infinitū fz q̄titatē discreta: ⁊ sic dō ē q scia simplic⁹ itelligētie ds scit infinita q̄ scit ꝑ q̄ scit ipa⁹: ñ tm̄ fz i
dīdua: lz ēt fz spēs. possz. n. infinitas alias spēs p/

creare: ⁊ scit se posse illas. Loqndo ãt ō scia visiōis ꝺ q videt res ñ tm̃ i seipo: ꝫ ēt vnūqōq; i ꝓ eē sic scia sua ñ ē infinito ẋ. h ãt ñ ē ex ōfcū scie ei⁹: sed ex ōfcū rex q ñ st infinite ꝫ oē tps nūate. vñ si pōe ret mūd⁹ ſp fuisse ⁊ nūq; ōficē sic phi posuert: scia sua eēt i unito ẋ ēt videēdo sigla i ꝓ ee: qō scie nre ñ pt ptigē: qz ñ pt singla ꝓe cogscē nisi. p diuersas fozas ab eis acceptas. vñ oz q v⁹ p⁹ aliō ītelligat vt ex pdcis pz: ⁊ ita si itelligēt infinita seqret q infinita nūaret: qō ē ipo⁹. Sz tm̃ itells nr pt q̃dāmō itelligē infinita inq⁹ itelligit fozmā vlez q̃ ē i pō ad infinita singla. vñ ēt a phis ꝓbat itells imāl eē: qz q̃dāmō ē vtus infinite qō nllo⁹ vtuti i mā exñti ꝓueñ pt. Intells ãt dīn⁹ vno qō ē eēn⁹ sua oia q̃ st vl pñt eē itelligit ñ tm̃ vl cogne ꝫ ēt ꝓa ⁊ dctinata vt ex pdcis pz. vñ ñ oz q cogscat res diuēsas alīq trāsitu ꝫ vno ituitu oia videt: ⁊ pp h ñ phibet eē infinitoẋ. Ad p⁹ g̃ dō q scie ōi oz ñ eē numer⁹ pp infinitā vtutē ei⁹ ꝺ pzehēdēdo ⁊ ñ pp infinitatē scitoẋ Scia visiōis dctinata p quā res i ꝓa nā cognscunt.

Ad 2⁹ dō q aliqs spēs nūoẋ scit ōs ēt scia visionis ꝫ ñ oēs: qz poito inito ⁊ fine mūdi ē aliq spēs nūi quā res i successiōe tpis exñtes ñ pgrediunt oēs tm̃ scit scia simplic⁹ itelligētie. Ad 3⁹ dō: q nūs pticlariū ñ ē infinit⁹ simp⁹ nisi suppoita etnitate mūdi qō ē ꝺ fidē. Ad 4⁹ dō q pō respicit sic obz ens po⁹: c⁹ rō ñ ōpēdet ab eēi actu. vñ si nūq ponāt infinita reduci i actu successiōe tpis oz pō simp⁹ infinitoẋ. scie ãt obz ēvenẋ qō cū ente ꝓuertit vñ ñ pt dici scia simp⁹ eoẋ q ñ hñt eē i actu ꝫ alīq tpl ꝫ ꝫ q̃d tm̃: sic ēt ꝫ q̃d eē oñr i pō cāe. Ad v⁹ dō: q itells discurrēs p rēñ pt ꝓhēdē rē infinitā: qz finiret eā nūando ptes ei⁹: ꝫ scia ōi sine discursu vnifozmit ēvni⁹ ⁊ mltoẋ finitoẋ ⁊ infinitoẋ 6⁹ ꝰ. Ad 7⁹ dō q itells din⁹ ñ itelligit res ptā seūdo vñ obo ñ pcedit. Ad 8⁹ dō q oia q̃ deus scit sc i ipso vnū: ⁊ ñ distinguunt nisi p diuersos: respect⁹: nō ē aūt incōueniēs rones q̃ sequunt opo

nē itells eē infinitas vt dic̄ Auic. Oō. ij.

d Einde q̃rit de dīna puidētia. ⁊ circa h. d. q̃runt. ꝑmo q̃d sit. scōo vtrū sit oium.

D p⁹ sic. pcedit: vi q ꝓuid⁹ ptieat ad sciam: sic̄. n. dic̄ Boe. i. v. ō ꝰso. puidētia ōi oz q̃a pozro videt. q. a speculo etnitat: ꝫ vidē pti

a net ad sciaz: g̃ vi q ⁊ puidētia. Itē vi qō ad oia pōz. oz. n. Sap. xiij. tu ãt pi gubnas oia puidētia ꝫ gubnatio ptiet ad pōz: vt hī ad Heb. i. pozrāsq oia ⁊c. g̃ vi q ⁊ puidētia. Itē vi q ad volūtatē. sic̄. n. dic̄ Da. puidētia ē dīna volūtas ꝫ quaz oia i finē ꝓueniētē ꝺductionē accipiūt: ⁊ ita vi ex pōse q ad volūtatē ptieat. Itē vi q sit iō q diſpō sic̄. n. dic̄ Boe. puidētia ē rō i sūmo oiuz ꝑncipe ꝓstituta p quā cūcta diſponit: ꝫ diſponē ē diſpōis g̃ vi q diſpō dīna ⁊ puidētia iō sint. Itē vi q sit iō q fatū. ꝓpatio. n. alic⁹ ad diuersa ñ diuersificat ei⁹ eēntiā: ꝫ fatū ⁊ puidētia ñ oznt nisi ꝫ ꝓponez ad diuersa: sic̄. n. dic̄ Boe. mou⁹ q res gerunt cū ad dīnā cognē refert puidētia oz: cū vo ad res ipsas q̃ gerūt fatū vocat: g̃ vi q puidētia ⁊ fatū ñ diſferāt p eēntiā. Rñ. dō q ista tria diſpō scia ⁊ puidētia se hñt p additionē vni⁹ ad alterx. cū. n. ōs ō reb⁹ creat⁹ scia. q. ꝓactica hēat ad mo⁹ scie artifex pcōci

ptēdo artificiatū suū ꝓsiderat⁹ finē p⁹: ⁊ deide ꝓsiderat ozdinē rei quē facē itēdit ad finē illū: ⁊ ozdinē ēt ptiū ad iuicē sic̄ q fūdamtū lit sō piete ⁊ pies sb tecto: ⁊ iste ozdo ptiū adiuicē ozdiat vlti⁹ ad finē dom⁹. ꝫ oz q ꝓsideret ea q̃b⁹ ꝓmoueat ad ꝓsecutionē finis ⁊ vt tollant ea q̃ pñt ipedire finē. vñ excogitat sustētamta dom⁹ p aliqs appēditias ⁊ fenestras ⁊ hl⁹ q̃b⁹ dom⁹ sit apta ad hitationē. Ista g̃ excogitatio noiat noie scie rōne soli⁹ cognis ⁊ ñ rōne alic⁹ oponis. vñ ē ⁊ finis ⁊ eoẋ q̃ st ad finez ꝫ rōe ozdis excogitati i re opāda vocat noie diſpōis: qz diſpō ozdinē quēdā sig̃t. vñ diſpō oz gnōnis ozdiatio. ꝫ rōe eoẋ q̃ ꝓmouēt i finē oz. puid⁹ puid⁹. n. oz q̃ bñ ꝓiectat ꝺ ꝓferētib⁹ i finē ⁊ ꝺ bꝰs q ipedire pñt. vñ ēt ⁊ i ꝺo scia oz fz q hz cognē ⁊ suiipsi⁹ ⁊ eoẋ q̃ fac̄: ꝫ diſpō oz rōe ꝺuplic̄ ozdis quē pōit i reb⁹. ſ. rei ad rē ꝑ q vniāt se iuicē ad pñ dū finē vlti⁹: ⁊ itex toti⁹ vniuersi ad ipz deū: sic̄ ēt phs pōit i. ix. meth. vbi ēt pōit ex⁹ ꝺ ozdie ptiū exercit⁹ adiuicē ⁊ ad bo⁹ ꝺuc̄. puid⁹ ãt oz fm q reb⁹ ita ozdiat attribuit ea q̃ ozdinē ꝓseruēt ⁊ ꝓpellit oiz iozdiationē. Ad p⁹ g̃ dō q puidētia ⁊ diſpō diuersimod⁹ ꝓsiderata ptinēt ad sciaz volūtatē ⁊ pōz qō sic pz ex sili iducto. ꝑt. n. aliqs artifex cognē hāe ꝺ artificiat⁹ spe⁹ c⁹ tm̃ sine h qō opari ītēdat: ⁊ sic puid⁹ ⁊ diſpō ei⁹ ptiet tm̃ ad sciaz fz ãt q vlti⁹ ozdiat i op⁹ cū ꝓposito exeq̃ndi ptinet ad sciaz ⁊ volūtatē. fz ãt q exeq̃tur i ope sic ptiet ad sciaz volūtatē ⁊ pōz p quā opat: ita ēt ⁊ i ꝺo ē: pz ēt qō ꝑmis duob⁹ mōis accepta st etna. ſz z⁹ st ex tpe ⁊ ipsa executio puidētie gubnatio oz. Un pz solo ad 2⁹ z 3⁹ ⁊ silr ad 4⁹: qz puidētia icludit diſpōnē ⁊ addit: ⁊ pp h ēt p puidētiā diſponē oz.

Ad v⁹ dō q puidētia ⁊ fatū oñt p eēntiaz. sic̄. n. foz⁹ dom⁹ ē aliō p eēntiā ꝺ q ē i mēte artifid vbi nō mē art⁹ hz: ⁊ ꝺ q ē i lapidib⁹ ⁊ lignis vbi artifi⁹ oz ita ēt rō gubnatōis rex aliō eē hz i mēte dīna vbi puidētia oz: ⁊ aliō i cāis scōis q̃x offō gubnatio dīna explet: ex q̃b⁹ fatū oz a foz far⁹: vl qz ē qōdā effatū die ozdiationis sic vbū vocale ē. qōdā effatū inferior⁹ ꝓcept⁹: l ex eo q ex hax ꝓsideratiōe cārū fari solebāt antiq⁹ de reb⁹ futuris sicut ex cō

sideratiōe mot⁹ celi p̄cipue.

a D 2⁹ sic. pcedit vi q ñ oiuz sit puidētia. ad p uidētiā. n. ptiet remotio eoẋ q̃ ipediūt a fiñ ꝫ ma⁹ oz p ozdiatōnē a fine: cū igr mlta mala sint i vniuerso: vi q ñ oia puidētie dīne sb̄iaceāt. ꝺ nih qō cāu sit ē. puisū: qz casus oz iopiat⁹ rei euent⁹: ⁊ fz phs i. ij. ph. ē i hīs q̃ agūt ꝓp aliq̃d cū aliō ꝓtigat ꝑter qō ītēdebat: ꝫ mlta fiūt cāu i mūdo vt ꝓbat phs i. vj. meth. al⁹ oia ex necessitate ꝓtigerēt nisi cāe aliq ōficerēt vt i miozi pte qō casū iducit: g̃ ñ oia st puisa a deo. ꝺ. oē qō ē puisū ē ozdiatū i v⁹: ꝫ li. ar. ñ ē ozdiatuz i v⁹ ꝫ se hz ad vtrūlz: g̃ ea q̃ st a li. ar. puidētie dīne ñ sb̄iacēt. ꝺ. oē qō est puisū ꝓsequtur finē vt i plur. b⁹ nisi sit puidētia errās: ꝫ malū inuenit vt i plurib⁹ qō ē fm exitum a fine: g̃ vniuersū puidētia nr̄a erit. ꝺ. puidētie ꝓuz ē ozdiare ꝫ mlta inozdiate cōtigūt i vniuerso tā i reb⁹ nālib⁹ sic̄ qō estates sūt pluuiose ⁊ biemes sicce: quā ēt i hoīb⁹ vt qō iusti ab ipīs puniūtur q̃ ꝓspitatib⁹ affluūt ⁊ mlta hī⁹: g̃ vi q i vniuersū puidētia ñ regat. ꝺ. Abac. i. oz nūquid faci

es hoies et pisces marie: ⁊ h dic̄ admirādo ea q̃ videt, ioꝛdiate i hoīb⁹ cōtingē: g̃ vi q ad bꝛuta nō se extēdat ōi, puidētia. Sz ꝺ qō hī sap. xij. qō ē ei cura de oīb⁹: ꝫ noie cure vel sollicitudis ꝓui, dētia signat: g̃, puidētia ei⁹ ad oia se extēdit. Rñ. dō: q h qō fere ab oīb⁹ sapiētib⁹ vētilata ē: ⁊ iō oz diuersoꝛ pōnes vidē vt erroꝛib⁹ euitatis via vitar⁹ rēcam⁹. Sciēd ē g̃ p⁹ q̃dā posuert nlli⁹ rei eē, puidētiā: ꝫ oia casu cōtingē ⁊ ista fuit positō Democriti ⁊ q̃si oiuz antiquoꝛ nāliū q̃ negauert eāz agētē ⁊ posuerūt tm̃ eāz materialē: ꝫ h pō satis efficacit i phia ipꝛobata ē. Alij posuerūt puidētiā ē quarūdā rerū ⁊ nō oiuz: ⁊ hi dixert i. d. vias q̃dā. n. pō ē qō ꝓuidētia ōi ñ se extēdit nisi ad spēs ⁊ nō ad ididua nisi q̃ necessaria sūt eo qō ponebāt illō qō exit cursū suū, puidētie legib⁹ nō subiacere ⁊ iō ea q̃ frequēter deficiūt a cursu ozdinato non sūt, puisa sic̄ pticularia cozzuptibilia ⁊ gnābilia ⁊ ista opio iponit Ar. q̃uis ex vbis suis exꝑsse hāi nō possit: ꝫ Cōmē. suus exꝑsse ponit eā. xi. met. dicit. n. q nō ē fas dīne bonitati hēre sollicitudinē de singularib⁹ nisi fz q hñt coicationē i nā cōt sic̄ q aranea sciat facē telā ⁊ hī⁹: ꝫ h opinio exꝑse tollit inditiū ōi de opīb⁹ hoiuz ⁊ iō alia pō fuit q ꝺs, puidētiā hz de oīb⁹ q̃ dicta sūt ⁊ vlteri⁹ de ididuis hoiuz: nō tm̃ fz q cōicāt i spē: ꝫ ēt fz particulares act⁹ eoꝛ ⁊ hāc pōit Rabymoyses et rō nē assignat: ex eo q i hoie ēt pticulari inuenit nā intellectualis ꝑ quā ꝓhēdit ītellectu suo fozmāspēi inq⁹ē spēs: qz itellect⁹ attribuit ītētionē vlitatis nāe apꝑhēse: q̃ nō hz i reb⁹ extra aia z: ⁊ iō ididuū hois ēt nō ōserit a, puidētia q̃ ē spēꝛ ⁊ pcipue qz coicat cū subīs ppetuis q̃rū ēt est pp se, pui⁹ fz ididua q̃⁹ ad nobilioꝛē partē ei⁹ q̃ ē intellect⁹: ꝫ qz dīna cognitō cālr ē singlariū ⁊ vlū vt. ā. bitū ē ⁊ ei⁹ q̃ sume bon⁹ ē ē ozdiare oia ad finē fz q nata sūt nō vi ꝓueniēs nō oiuz ēt singulariū, puidētiā eē: ⁊ ꝑterea h ē exꝑsse ꝺ sniaz dñi Mat. x. dicētis q vn⁹ ex pascerib⁹ nō cadit i terrā sine pīe celesti. i. sine, puidētia ei⁹. Alioꝛ positio ē qō ōs oēm ꝑ uidētiā hēat: ꝫ hoꝛ q̃dā oñt oiuz, puidētiā eq̃lit eē: ⁊ hos necesse ē videre i tres erroꝛes: q̃dā eniz estimātes sil⁹ eē, puidētia bonoꝛ ⁊ maloꝛ cum h duo nō possint eē ītēta ab vno agēte: coacti sī ponere duos deos quoꝛ vn⁹, puidet bona ali⁹ mala fz hereſiz manicheoꝛū: ⁊ h positio sufficiēter a scis ⁊ phis iꝛobata ē: qz malū nō hz cāz efficiētē nec pt eē ītēū. Alij estimātes q̃ silr sit, puidētia cōtigētiū ⁊ necessarioꝛū coacti sūt liberū ar⁹ ⁊ cōtingētia negare asserētes cūcta q̃ puidētie subiacēt ex necessitate euenire qō ad sensū pz eē falsū. Alij estimātes similit eē, puidētiā rōnabiliū ⁊ irrōnabiliū coacti sūt ponē q nih mali ēt bꝛutis ꝓtigit: qō nō sit i penā eis, puisū vel i actionē maioꝛis ꝑmij. vñ ponūt q peccatū ē occidē brutū sic̄ ⁊ hoiez: q q̃ dā heretici nr̄i tpis sentire videt: ꝫ qz h oia a fide aliena st. Jō simplr dō ē q̃ oia, puidētie subiacent ꝫ ñ va eodē mō ⁊ q̃lr h sit videdū ē. ꝺ cm̃ ē. n. q ꝓ uidētia diſpositionē suppōit q̃ ozdinē i reb⁹ ꝺterminat i diuersarū nārū gradu saluatū. cū igr, puidētie nō sit destruē ozdinē rerū expleť effect⁹ pui dētie i reb⁹ fm cōueniētiā rei, put nata ē ꝓseq̃ sinē.

sic̄. n. dicit Dyo. 4. c. de dī. no. non ē, puidētie nāz rei destruer⁹ ꝫ saluare: ⁊ iō q̃sdā res sic instituit vt fm suā ꝓditionē cōsequāt finēꝑ ꝑn⁹ q ē nā. i alicq b⁹ sup h ꝑn⁹ addidit ad qō ē volūtas: i his aūt q̃ cōsequūt finēꝑ ꝑn⁹ q ē nā inuenit q̃dam grad⁹ eo qō q̃rūdā rerū nā ipediri nō pt a ꝓsecutiōe effcūs sui: ⁊ iste ē grad⁹ altioꝛ sic̄ ē i cozpib⁹ celestib⁹. vñ i his nih ptigit nō ītētuz a ꝺo ex defectu ipsoꝛ ⁊ pp h Auic. dic̄ q. ō. ozdē lune nō ē malū. Ali⁹ aūt grad⁹ nāe ē q̃ ipediri pt ⁊ deficē sic̄ nā gnālium ⁊ cozpaliū: ⁊ q̃uis ista nā sit iferioꝛ i bōitate: tm̃ ēt bona ē ⁊ meli⁹ ē q vtraq; sit fil q̃ q alēa tm̃. Si ēt ꝺs ꝓuliſz huic nāe q nūq deficēt iā non eēt h nā ſz alia: ⁊ sic ñ eēt vtraq; nā i q̃ vnū pfcōi derogaret. vñ hāc nāz ꝓdidit pscīes defectū ptigētē q̃ ē malū nāe: ꝫ nō ēūtēdēs ꝫ ita, puidit vt si malum ptigeret ex defectu alie⁹ nāe qō ozdiaret i bonū sicut videm⁹ q cozuptō vni⁹ ē gnō alī⁹ ⁊ iste mod⁹ puidētie extēdit se ēt vsq; ad bꝛuta aialia q̃ poti⁹ agūt ictictu nāe q̃ electiōe volūtatis: ⁊ iō malū qō accidit i eis recōpēsat p bonū nāe nō p bonū pmū sic̄ q moꝛs muscе ē vict⁹ aranee: ꝫ i nobilioꝛibus creaturis inuenit aliō ꝑn⁹ ꝑter nāz q ē volūtas: q ꝑter vicini⁹ ē deo tāto a necessitate nāllū cārū magis ē liberū vt dic̄ Boe. ⁊ iō ex ꝓditiōe sua seq̃tur q recto ozdinē tenere possit tēdēdo i finē ⁊ ēt defīcere: ꝫ aut ineuitabilr i finē tēderet p dinā, puidētiā tolleret sibi ꝓditio sue nāe vt dic̄ Dyo. ⁊ iō taliter a ꝺo ītituta ē vt ēt ōficē possit ita tm̃ q i ptāte ei⁹ eēt deficē vl nō deficē qō nō erat i defectu nālī ꝑncipij. ⁊ istos ōfect⁹ volūtatē cōtingētes ꝑter intētionē, puidētie pſciuit ꝺs ⁊ ozdinauit eos i bo⁹ ñ tm̃ nāe ꝫ ēt silis gñis sic̄ i bonū iustitie: q oñditur oū culpa p penā ozdinat: ⁊ i bonū volūtatis aliorū q̃ per eoꝛ nedtiā vl cozzigūtur de peccatis vel i meritū ⁊ glīa crescūt ⁊ i mlta alia q̃ hūa rō nō suf ficit explicare. vñ pz q bonū ⁊ malū subiacēt oīne, puidētie: ꝫ malū taꝑ pſciīt ⁊ ozdinatū ꝫ ñ vt itētū a ꝺo bonū ⁊ q̃si itētū: ꝫ necessariū ita q̃ deficere nō possit ⁊ cōtigēs ita q̃ deficere possit: ⁊ volātariū ita q̃ penā vl ꝑmiū hēat: aut i ꝑmiū vl in penā alic⁹ ozdiet. Nāle ãt ita q̃ ꝓseq̃t finez nālem si bonū ē: ⁊ cedat i bonū alī⁹ nāe si malū ē. Ad p⁹ g̃ dō ē q̃ pui⁹ ē dirigē vnūquodq; i finē ⁊ subtrahē ipedimēta saluata tm̃ nā i finē directa ex c⁹ ꝓditiōe mala cōtigūt ⁊ ñ ex dīna ītētiōe q̃ ipsa mala i bonū ozdiat. Ad 2⁹ dō: q effect⁹ cōsequt cōditionē cāe sue ꝓxie: ⁊ iō q̃uis sit aliq̃d a ꝺo puisū ꝺ casu fieri si accidat ꝑter ītētionē nāe opātis vl fortuna si accidit ꝑter ītētionē agētis a, ꝓposito

Ad 3⁹ dō: q li. ar. ꝑ se ozdinatū ē ad vnū. ſ. ad bonū ita q̃ ab eo ōficē possit: ⁊ q h in ipso sit. si eni ieuitabilit i vnū tēderet tolleret⁹ rō volūtatis i tali nā. Ad 4⁹ dō q malū pt accipi vl i reb⁹ nālib⁹ vl i volūtariis: ⁊ si accipiat i nālib⁹ constat q malū ē vt i pauciꝛib⁹ tm̃ fz suppōsita qz malum nē ñ ptigit nisi i spera gnābiliū ⁊ cozzuptibiliū q̃ ē pue q̃tit⁹ respectu coz⁹ celestiū i q̃b⁹ malū eē nō pt qz icozzuptibilia st: ⁊ mot⁹ eoꝛ iozdiatōm hāe ñ pñt cū ēt eodē mō sint: tū ēt qz icōsiderādo i eoꝛ qz cē nāles ꝓseq̃t effcūs suos i maioꝛi pte ⁊ deficiūt vt i miꝛoꝛi: ⁊ ex h malū icidit: ꝫ i volūtariis

ēt q̄ ad nūz iuenit malū vt i pauciozib' in nā angelica: qz multo plēs fuerūt remanētes q̄ cadētes z forte ēt plēs q̄ oēs dānādi demones z homines z in nā hūana bo' vt ēē vt i pauciozib': z hi' rō pt assignari oupl'r. vna ē ppt corruptionez hūane nāe ex peccato originali q̄ ēt ds puidit z pordinauit sic z alia mala: sz ñ phibuit vt nā manēt i sua libertate q̄ subtracta nāe rō deperet. Alia rō sumi pōt ex ipsa nā pditionis humane: sic.n. in nālib' inuenit triplex gradus. aliqd.n. ē qđ hz ēē tm̄ in actu: z huic nullus defect' eēndi aduenire pt. aliqd āt ē qđ ē tm̄ in pōsic mā p' z h sp hz defectuz nisi remoueat p aliqđ agēs reducēs ea i actū. ē ēt aliqd qđ hz actū admixtū puationi: z h pp actū dirigētē i opez recte opat vt i maiozi pte: deficāt in miozi sic pz i nā gñabilū z corruptibilū: ita ēt ē i itellectualib'. ē.n. aliq̄ intellectual' nā q̄ ē actus cōplet' sine admixtiōe alic' puationis vl' pōe: z ex hac ñ pt aliqđ ñ rectū pcedē sic pz ō deo: ē ēt qđā nā cui admiscet pō: sz tm̄ i ipsa sua nā hz aliquē actū dirigētē i opone sic ē in angel: z iō tal' nā defic a rectitudie vt i miozi pte: sz i nā hūana pfectiones scde qb' dirigant opa ñ sūt innate sz vl' acqsite vl' ifuse. vñ Cōm. i. iij. ō aia cōparat' intellectū pōlē hūanuz māe pme z pbs tabule i q̄ nihil scriptū ē: z iō ipsa nā hūana i se cōsiderata eqlit' se hz indifferēter ad oia vl' itelligēda vl' facienda: z qz malū ptigit multiphariā fz Dyo. z bonū vno': z iō vt i plib' flectit i malū: sic.n. cōsiderata nā hūana ñdū vt agēs pfectū nisi respectu nālium opationū sz ēē agēs pfectū q̄ ad oēs suas opationes q̄n ia pfecta ē pfectiōib' scdis q̄ sūt virtutes. z iō q̄n deficit a pfectionē scdaz vl' ifusā vl' acqsitā: tē deficit ad vnū vl' ad qđ tēdit vt i maiozi pte sic in statu vie: vl' vt sp sic i statu patrie: z iō tullius cōparat virtutē nāe dicēs q̄ ē bit' volūtari' i mo' nāe vñ cōsentaneus: z iō volūtas pfcā virtute iusticie se hz ad opa iusta: sic ignis ad motū sursū: z p h ēt pz q̄ magis fuat ordo, puidētie i bonis q̄ i mal'. Ad v' dō: q̄ dcqđ ē i mūdo totū ordiatū ē: q̄uis rō ordis nob nō appeat i qbusdā z pcipue i volūtarijs cū mal' q̄nqz bona quādoqz mala eueniāt: z similiter bonis: sz rō ordinis huius' scit a deo: sicut medicus scit: q̄re qbusdaz egris q̄nqz det calida z q̄nqz frigida: z simliter sanis: qđ tamē ignorans artem admirat vt dic Boe. ista tm̄ inordinatio si diligenter aduertit nō iueniet i hīs ad q̄ p se ordiant hūana opa z q̄ p se sūt tm̄ bona l' mala. hz.n. bo' op' sp sibi adiūctū bonitatis pmiū i perfectione virtutis q̄ ē bonū hūanū: z i psecutione btitudis ad quā opa humana ordinant: z ēpzio ē de malis. Sed ista pmixtio vl accidēs i his bonis q̄ extra boiez sūt l' q̄ nō sūt bona ei' in q̄' ē hō: sic i bonis corpalib' z i bonis fortune cū tm̄ ista pmixtio sp ordinet ad id qđ ē p se bois bo' l' gre l' glie fz apo. ro. viij. diligētib' deū oia cooperant i bonū. vl' i iusticie dei ne manifestationē. freqnt.n. ipij, psperant i hac vita: vt manifestior appeat i iudicio eor aiaduersio. Ad 6' dō: q̄ ex illa aucte inuit q̄ nō ē silr puidētia de brutis z de homib': z h verū est vt ex predictis patet.

An aliqs pdestinatorz possit dānari vl' reprobor saluari. Di.xl.

Redestinatorz nullus dī posse dānari: nec reproborz aliqs posse saluari. Vñ Aug. i li. de correctiōe z gīa ī apocalipsi ingt dī. Tene qđ hēs ne alius accipi at coronā tuā. si alius nō ē accepturus nisi iste pdiderit certus ē electorz numerus. i. ñ pōt augeri vel minui. Ad h obijciūt qdam nitētes ꝓbare numez electorz posse minui z augeri: sic posset ds nō apponē graz qb' apponit: z posset subtrahē qbus ñ subtrahit qđ si fieret vtiqz dānarent. Posset ergo dānari isti q tm̄ saluabunt: posset itaqz minui electorz numerus. Ita ēt posset augeri: qa posz apponi gra qbus nō apponit p quā saluarent: posset ergo saluari bita gra: q tm̄ sine ea dānabunt. posset itaqz augeri numerus electorz. Quibus rīdemus ex ea rōne dictū ēē z verū ēē numerū electorz ñ posse augeri vel minui qz nō pōt vtrūqz simul' ēē. s vt aliqs saluet z nō sit pdestinatus vl' vt aliqs pdestinatus sit z dānet: Intelligētia.n. ꝓditionis iplicite vitatē facī dicto z ipossibilitatē i vero. Si vo simp'r itelligat ipossibilitas nō admittit: vt cū dī predestinat' pōt l' nō pōt dānari: z reprobus pōt saluari. In his.n. z hi' locutionibus ex rōne dicti dūm dicāda ē snia dictionis. Alia nāqz sit itelligētia si p ꝓiunctionē h accipiant dicta atqz alia: si p diuisionē vt sup̄ cū de pscia agebat pretaxatū ē. Si.n. cū dicis predestinatus nō pōt dānari: itelligas ita. i. nō pōt esse vt predestinatus sit z dānet: verū dicis qz ꝓiunctim itelligis: falsū aūt si diuisim: vt si itelligas istū nō posse dānari quē dico pdestinatū. Potuit.n. ñ ēē predestinat' z ita dānaret. Quomodo adhuc instent questioni.

Erūtñ adhuc istāt z fz cōiunctionez argumētādo ita procedūt. Nō iquiunt pt ēē vt aliqs pdestinat' sit z dānetur. Utrūqz illorz sil' ēē nō pt: sz alterū istorz nō pt nō ēē. s. qn iste sit pdestinat': ab eterno cuiz pdestinat' ē: z ñ pt mō ñ ēē pdestinat'. Cū g' impossibile sit sil' vtrūqz ēē: z ipossibile sit alterū nō ēē: vī nō posse alterū ēē. s. vt dānet. qđ si ē: ergo ñ pt ēē vt ñ saluet. In h' q̄nis solutiōe mallē alios audire q̄z docē dicim' tm̄ sil'ez de pscia posse moueri q̄nē. Jōqz tā h q̄z ibi vnā facim' rnsionē dicētes deter mināt fore illō cui initū tota h qō. s. ipossibile ē alterū nō ēē. s. qn iste mō sit pdestinatus. Ab eterno. n. iste pdestinat' ē. Distinguēdū n. ē cū ait. Iste ñ pt mō nō ēē pdestinat' vel ñ pt mō ēē qn sit pdestinat'. h. n. z diuctiz et diuiuctiz itelligi pōt. Nō. n. pt ēē vt ab eterno sit pdestinat' z modo non sit predestinatus nec potest esse simul vt sit pdestiatus: z non sit pdestinat': sz tm̄ potuit ēē ab eterno q̄ nō ēet pdestinat' z potuit ab eterno nō ēē pdestinat' et sic ab eterno ds potuit eū ñ pdestiare: ita pcedit a qbusdā q̄ z mō pōt ds eū ñ pdestinasse ab eterno: ergo pōt ds ñ pdestinasse eū ergo pt iste ñ fuisse pdestinat'. Si vo ñ fuisset pdestinat': nec mō ēet pdestinat': ergo pt mō nō ēē pdestinat'. Ita z de pscia z de pscitis dicūt q̄ i actiōib' vl' oponib' dī z hoīnū nullate n' procedūt. Erq̄. n. aliqd factū ē vl' dictū: nō procedūt q̄ possit nō ēē: vl' nō fuisse: imo ipossibile ēnō ēē vl' nō fuisse qđ factū ē vl' dictū referētes ipossibilitatē l' possibilitatē ad naturā rei exñtē. cū vo de pscia vl' pdestiatiōe dī agit possibilitas vl' ipossibilitas ad pōz dī refert: q̄ semp eadē fuit z est: qz pdestinatio prescia: potētia: vnū z idē in deo ē.

Quid sit reprobatio dei z i qb' ꝓsisteret z qd sit pdestiatiōis effectus.

Unqz pdestiatio sit gre ppatio. i. diuina electio q̄ elegit qs voluit añ mūdi ꝓstitutionē: vt ait apls: reprobatio econuerso itelligēda ē pscia inigtati q̄rūdā z ppatio dānatiōis eorūdē. Sic.n. pdestinatiōis effect' illa gra ē q̄ in pñti iustificamur: atqz ad recte viuēdū z i bono pseuerandū adiuuamur: z illa qua i futuro btificamur: ita reprobatio dī q̄ ab eterno nō eligēdo qsdaz reprobauit: fz duo ꝓsiderat quorz alterū p scit. z nō ppārat. i. inigtatē: alterū pscit z pparat. s. etnā penā. Vñ Aug. ad psperuz z hylariū. Hec ingt regla icōcusse tenēda est peccatores i pctis pscitos eē tm̄ ppāratos penā aūt eē ppātā. Prepauit.n. deus vt ait Aug. i li. de bono pseuerātie: in pscia sua q b' voluit bōa sua: z qbuscūqz donat, pcul dubio se donaturū eē pscituit. Prepauit.n. ds vt ait Fulgēti' malī gnē eternū: ill' vtiqz qs iuste ppauit ad huēda supplitia nec tñ ppauit ad faciēda peccata. Prepauit.n. ds qđ dina egtas redderet non q̄ hūana iniqtas admitteret. Nō.n. sic ppauit scōs ad iustitiā pcipiēdā sic ppauit iniqs ad iustitiam admittēdā qz ppator prauitatis nūqz fuit. Sic ergo pdestinatō del ppe est pscia z ppatio bificiorz dei qb' certissime libant gcuctz liberāt ita reprobatio dī ē pscia malicie i qui busdā nō finiēde z ppatio pene ñ finiēde. et sic pdestiatiōis effectus ē gre appositio ita reprobatiōi sī ēne quodāmō effect' eē videtur obduratio. nec ubdurat ds vt ait Aug. ad sixtū iptiēdo malitiā sz nō iptiēdo graz sic nec digni sī. Quib'. n. ñ iptit nec digni sī nec mereī potius vt nō impartiatur hoc digni sunt: hoc merent. Unde apls ait. Cui vult misereī ds z quez vult idurat misericor diā appellās pdestiationē z pcipue pdestiatiōis effectū. i. gre appositionē. Obduratio nē vo gre puationez. Nō. n. vt ait Aug. ad Simplicianū itelligēdū ē q̄ ita ds iduret q̄ sī quēq̄z peccare cogat sz tm̄ qbusdā peccatorib' imisericordiā iustificatiōis sue nō largitur z ob hoc eos idurare dī qz eorz nō miserei nō qz ipellit vt peccēt. eorz aūt nō misereī qb' graz ñ ē pbēdā eqtate occultissima z ab hūanis sensibus remotissima iudicat Quā nō aperit sz mirat apls dicēs. o altitudo diuitiarū sapie z scie dei. Di.xl.

Redestinatio vo de bonis ē rē. Postq̄ determinauit de scia dei icōib' spāl'r de pre
p destinatiōe determinat: z dīdit i par. d. In p̄ma determinat qđ sit pdestiatio. In 2ª determinat de cālitate ei'. vtz. s. sit cā p̄ma vl' hēat aliā cāz: ibi. Si aūt q̄rim' meritū rē. xli. ō. p̄ma i. d. in p̄ma determinat de pdestiatiōe. In 2ª de reprobatione: ibi. cūqs pdest' rē.] p' i. d. i p̄ma oñdit qđ sit pdestiatio z quorz sit. In 2ª determinat de pdestiationis certitudie: ibi. pdestiatorz null' rē.] circa qđ tria fac. p' oñdit pdestiatiōis certitudinē. 2ª ponit obz in ꝓiū: ibi. ad h āt obꝫiūt rē.]z° pōt rnsionē: ibi. qb' rīdem' rē] Circa qđ ēt tria fac. p' rīdet ad p̄ma obz. 2ª obijcit ꝓ rnsionē: ibi. vtz tm̄ ad h istāt rē.] tio soluit obz: ibi. ih' qōnis rē.

Ic ē duplex qō. p̄ma ē de pdestinatiōe
b scda de reprobatiōe. Circa p' querūtur tria. p̄imo quid sit predestinatio. secundo quorum sit. tertio de certitudine eius circa p̄imū querūt duo. p' vtz predestinatio sit aliqd i creatura vel tm̄ i deo. 2ª qd i deo noiet.

D p' sic procedit: vī q̄ pdestinatio sit aliqd i
a re pdestinata. ois.n. actio fert ex se passionē: sz cū dī ds pdestinat significat i verbo actiue' g̃ vī q̄ rīdeat sibi aliq̄ passio i creatura q̄ sit pdestinatio passiue dicta sic ēt de creatiōe est. inuenit. n. creatio actio z creatio passio. D. ois ō noiatio fit fz aliq̄ form' inhērē sic fz q̄litatē dicimur q̄les: sz pdestiatiōe aliqs ōnoiat cū pdestiat' dī: g̃ vī q̄ pdestiatio sit aliqd i ipo. D. cōparatio ēorz q̄ sūt vni' gñis: sz i gl. Jo. i. dī q̄ meli' erat natba' quas nās i xpo cogīcē q̄ pdestinatū esse

cū igit cog nāz cui cōparat ꝑdestiatio in ipso aliquid ponat. videtur q̄ ꝓdestinatio sit aliq̄d i ꝑdestiato. ℞. nullū cīnū diffinit p tpale: ſz ꝑdest⁹ diffinit p tpale: q̄ dr q̄ ē ipatio gr̄e i ꝑnti ⁊ glie in futuro: g̃ ñ ē cīna: ſz ois actio q̄ tpa⁹ ō oo dr ponit aliquē effectū i creatura: ſic regē gubnare ⁊ hi⁹: g̃ vr q̄ ꝑdest⁹ sit aliq̄d ēt i ꝑdestiato. Sz ꝯ ñ eligū tur nisi ꝑdestiati: ſz eligant q̄ ñ ſt vt dic̄ Aug. g̃ vr q̄ ꝑdestiatio sit ñ entiū: ſz i ñ ente ñ ꝓt aliq̄d eē: g̃ ꝑdestiatio ñ ē aliq̄d i ꝑdestinato. ℞. vr. s. dr sit magr̄ ꝑdestiatio ē q̄dā spēs scie dine: ſz scia nib ē i scito ſz tm̄ i sciēte: g̃ vr q̄ ꝑdestiatio ñ ponat aliq̄d i ꝑdestiato. Rn̄. dō q̄ ponē aliq̄d i alio ꝓt intelligi oup⁹. Aut q̄ ipsū ſigtū p nomē i aliq̄ eē dicat: ſic albedo ponit aliq̄d i albo: ⁊ ſic dico q̄ ꝑdestiatio ñ ponit aliq̄d i ꝑdestiato ſz i ꝑdestinate tm̄. Aut ita q̄ ad ſigtū q̄ ē i vno ſeq̄tur aliq̄d eē i alio ſic p̄nitas ponit aliq̄d i filio: cū tm̄ ipsa ſz su uz eē i pze: m̄. ſit. Sz dr ponē aliq̄d i filio inq̄ ad p̄nitatē ſeq̄tur aliq̄d eē i filio. Sz ℞ igit oup⁹: l q̄ relinquat illō eē i alio ſil: ſic p̄nitas relinq̄t filiatione: aut ñ necio ſil: ſz l⁹ pus l⁹ posteri⁹ ſic audit⁹ ponit pcussionē ſonātē ſil⁹ aut pus: ⁊ h mō dico q̄ ꝑdestiatio ponit aliq̄d i ꝑdestiato q̄ ad opom hāc dī seq̄tur effect⁹ ꝑdestiatiōis i eē ꝑdestiato nō sp q̄ncūq; ē ꝑdestiatio: ſz q̄nq; ⁊ h effect⁹ ē gr̄a et glīa. Ad p⁹ g̃ dō, put dr alijs libris habe ē ⁊ vm meli⁹ q̄ ut pbs tradit i. ix. meth. Actionū q̄dā trāseūt i exterioꝛē māz circa quā aliquē effectū opant: vt pz i actionib⁹ nālib⁹: ſic ignis calefacit lignū. ⁊ l⁹ artificialib⁹ ſic edificator facit domū ex mā. ⁊ i talib⁹ actio ē recepta i eo q̄ ſit p mo⁹ passiōis f q̄ mot⁹ ē i moto vt i ſbo: ⁊ iō i talib⁹ ē inuenīr actiōez i agēte re ⁊ passiōz i re patiēte. q̄dā ñ ſt vo q̄

idē q̄ p:i". ℞.i psal. dr̄ deleāt de li. viuētiū: ſz ñ
pt̄ dleri de li. qō ibi ſcriptū nō ē: cū ḡ predeſt' ſit
li. vite vt dictū ē: vr̄ q̄ aliq̄d a predeſtiatiōe poſ-
ſit deſicē & ita nō erit certa. ℞.cor̄ q̄ nō'ſūt dter-
minata nec i ſe nec i cāis ſuis nō p'cē certitudo ſz
mot' libi ar. qō ē: cā ad vtrūlz nō ſūt dcīnati: nec
i ſe nec in ſuis cauſis ante q̄ ſint: ergo cū effectus
predeſtinationis expleat motibus li. ar. q̄ ſi opa
merito ꝛia vr̄ q̄ predeſt' nll'az certitudinē hēat:
℞.ois certa cognitio poſita de neceſſitate con
cludit cognitū: ſz illud qō ē ēnū cū ſit i oī tpe p̄t
quo cūq; tpe poni: cū igit̄ p̄deſtinatio ſit ēna' pōt
poni aliq̄s p̄deſtinat' ante q̄ ſaluet: ḡ pōt cōcludi
iſte ſaluabit ſic v": ſz ſi futurū ꝓtingēs ēet vnū: tē
accideret de neceſſitate vt pbat pbus: ḡ ſeq̄ret q̄
iſte ex neceſſitate ſaluaret: & q̄ nō poſſet nō ſalua
ri: & ſic lib" ar" piret qō ē ipoſſibile: & ipoſſibil' nō
ſequit niſi ex ipoſſibili: ḡ vr̄ q̄ ipoſſibile ſit p̄de-
ſtinatiōe certitudinē hāe: q̄ alia pbata ſūt potē-
tialia ēē. Sz ℞ p̄deſtinatio i ſui rōne icludit p̄e
ſciam: ſz ipſe ds̄ hz certā cognē de oib' q̄ cogſcit:
vt. ſ. hōiū ē: ḡ vr̄ q̄ p̄deſtinatio ſit certa. Rñ. dr̄
q̄ dā dixerūt q̄ ds̄ nō cogſcit futura ꝓtingētia niſi
ſz q̄ ſūt. ſ. ſcīes ea ēē ꝓtingētia ſīc neceſſaria ēē ne
ceſſaria: ſz h ipꝛobat Boe. q̄ ſz h ſeq̄ret q̄ ds̄ nō
plus cogſceret de ſalute hoiuz futura q̄ hō q̄ ſcit
ēt ea ꝓtingētē. Un aliq̄n dixerūt q̄ p̄deſtinatio hz
certitudinē ita q̄ nūs ſaluādoꝛ apud deū ē cert'
accipiēdo nūz q̄ nūam". ſ. q̄ ſaluabunt' cētū l' mil
le ꝛ ſic de alīs. Nō aūt cert' ē nūs mālī ſūptus. ſ.
q̄ ad ſuppoſita: q̄ iſti hoies p̄ñt ſaluari & ñ ſal-
uari: ſz h ē attribuē deo impfectā cognē. ſi. n. cog-
ſcit q̄ tot ſaluabunt & ñ q̄ iſti: iperfecta ē ei' cog &
i vl'i tm̄. Si aūt cogſcit qō ēt iſti: oz h certū eſſe: q̄
cognitio ei' icerta cē ñ pt̄ ſīc nec falli. Et ſō dr̄'ē q̄
nūs p̄deſtinatoꝛ vtroq; mō acceptus. ſ. & fozma-
liter & mālīter cert' ē do: ſz icert' ē nob: nec tm̄ iſta
certitudo neceſſitatē ſaluādis iponit: qō pz ex bīs
q̄ dicta ſūt. Predeſtinatio. n. icludit i ſuo itellectu
p̄ſciaz & puidētiā ſalutis oiuz. Prouidētia aūt vt
dictū ē q̄uis ſit oiuz: ñ tm̄ oia neceſſario ꝓtigūt ſz
ſm̄ p̄ditionē cāꝛ p̄xīmarū: q̄rū nās & ordinē pui
dētia & p̄deſtinatio ſaluat. Preſcia ēt ñ iponit ne-
ceſſitatē reb". nec inq̄"ē cā cū ſit cā p̄ma cui' p̄di
tionē effect' ñ hz ſz cāe p̄xīme. nec rōne adeq̄tio-
nis ad rē ſcitā q̄ ad rōnē vītatis & certitudis ſcie
exigit: q̄ adeq̄tio iſta attēdit ſcie del ad rē ñ ſm̄ q̄
ē i cauſis ſuis i ꝺb"ē vt poſſibile futuꝛ tm̄: ſed ad
ipſā rē ſz q̄ hz cē dcīnatū. puꝛ ē pñs & ñ futuruz
& h. ō. expoſitū ē: & ita pz q̄ certitudo p̄deſtinatō
nis nulla neceſſitatē ſaluādis iponit. Ad p" ḡ dī
cēdū q̄ vtroq; mō pōt exponi. ſi. n. itelligaī de co
rona pñtis iuſticle dr̄ cozonā ei' ali' accipe dum
opa ipſi' i charitate facta q̄ ſibi & alīs. p̄deāt ſm̄
q̄ ſpūs charitatis facē cōia merita ſcōꝛ ipſo pec-
cāte ſibi p̄deſſe deſinānt ad meritū vite etne: eoꝝ
tm̄ fruct' i illis manet q̄ i gr̄a pſeuerāt: nō aūt ita q̄
eodē nūo gr̄a q̄ ē i vnoipſo peccāte i alīo fiat. Et
ſīlr exponīt ſi itelligīt de cozona future glīe q̄ ſci
i pr̄ia exñtēs gaudēt de oib' merit' ſcōꝛ q̄ i mun
do ſūt. vñ aliq̄ peccāte cui' multa merita p̄ceſſerī
gaudiū illoꝛ meritoꝛ i ēnū manebit i beatis qō

ipſe peccando amiſit ñ ita q̄ glīa q̄ p̄deſtinata eſt
vni alti dcī. Dr̄ tm̄ ne ali' accipiat coronā tuaz nō
ad excludēdū p̄deſtiationis certitudinē: ſz ad oñ
dēdā arbitriū libertatē. Ad 2" dō q̄ dictū gre.
ñ itelligīt de loco q̄ ſcis p̄deſtinat' ē: ſz ō loco quē
tenēt i eccl'ia p ſtatū p̄ñtis iuſticie: q̄ eccl'ia nunq̄
deſtituit exñtib' i gr̄a. vñ peccātib' q̄buſdā aliſ in
gr̄az a dño aduocāt. Ad 3" dō: q̄ p̄deſtia ē lib
vite ſz q̄dā in eo aliq̄d ſcribi nō ſolū q̄" ad pñ
tē iuſticiā: ſz ēt q̄" ad futurā glīaz: & ſic nullo" pōt
dici aliq̄s deleri de libꝛo vite: ſz illō qō ē ibi ſcri
ptū q̄" ad pñtē iuſticiā tm̄ dr̄ deleri ñ mutatione
ſcīa ex pte libꝛi vt q̄ aliq̄d i eo fuerit q̄ poſtmo"
ñ ſit: ſz ex pte illi' q̄ i li. ſcript' dr̄ inq". ſ. ipſe mu-
tat a ſtatu pñtis iuſticie: & ſic vita ei' ñ repñtat vt
pñs ſz vt pterita. Ad 4." dō: q̄ ꝓtingēs futurū
vt mot' li. ar. q̄uis ñ ſit dcīnatū i cā ſua ē tñ dcī
natū i eē ſuo ſz q̄ ē actu: & ſic ſubiacet certitudini
p̄ſcie ſīc. ſ. dictū ē de futur' ꝓtingētib' di. xxxviij.
Ad 5" dō q̄ illud qō mēſurat ēnitate ē ſil' cū oī
tpe: ita tm̄ q̄ nullo eoꝝ mēſurat: & ſō act' dine p̄ſci
entie ñ pōt poni ita ēē nūc q̄ſi mēſurat p pñs tpis
vt ordinē pñtis ad futurū ad ſuū ſcitū hēat: ſz ad
oē tps & ad oē ſcitū hz ordinē pñtis ad pñs. vnō
cū dr̄: ds̄ p̄ſcit h ñ itelligit q̄ h ſit futurū reſpectu
dine ſcie: ſz reſpectu h' tpis i q̄ ꝓfert: & ſō oz hi'
vba & ꝓticipia dicta de ds̄ a dcīnatione tpis ab
ſoluē vt ꝓſignificēt nūc ēnitatis & ñ tpis: alīs ieui-
tabiliter ſeq̄tur error.

d Quæſtio quarta.

Einde q̄rit de rep̄obatione. & circa h q̄rī
tur duo. p" q̄d ſit. 2' vtrū ds̄ ſit cā obdrati
nis & excecatiōis q̄ rep̄obatiōi quodāmō rñdet.

D p" ſic pcedit: vr̄ q̄ rep̄obatio nīh addat
a ſupꝛa p̄ſciam. rep̄obatio. n. maloꝛ ē: ſz bo
rū ñ hz ds̄ niſi ſciaz ſimplicis notitie vt ſu
pꝛa dictū ē: ḡ rep̄obatio ſupꝛa p̄ſciam nihil addit
℞.illud qō addit aliq̄d ſupꝛa cōe ñ appꝛobat ſi
bi nomē cōis. ſīc ꝓuertibile qō nō idicat ſbaz rei
appꝛoꝛiat ſibi nomē. pp̄ij: q̄ nō addit aliq̄d ſi
cut diffinitio addit: ſz rep̄obatio appꝛoꝛiat ſi-
bi nomē preſcie. dicim". n. cōiter malos preſcitos
& bonos predeſtinatos: ḡ vr̄ q̄ rep̄obatio nīh su
pꝛa preſciam addat. ℞.magr̄ ſupꝛa. xxxv. diſ.
poſuit rōnes eoꝝ q̄ aliq̄d ſupꝛa preſciam & ſciaz
addūt vel diſpōnis puidētie ꝛc: ḡ cū nō fecerit ibi
de rep̄obatione mētionē: vr̄ q̄ nīh ſupꝛa preſcie
tiā addat. Sz ℞ preſcia ē oiuz tā bonoꝝ q̄" ma
loꝝ: ſz rep̄obatio ñ ē niſi dānādoꝛ: ḡ aliquid ſu
pꝛa rōnē preſcie addit. ℞.rep̄obatiō opponit
appꝛobationi: ſz appꝛobatio dīc aliq̄d i volūta-
te: cū ḡ oppoſita ſint eiuſdē: vr̄ q̄ rep̄obatio po-
nat aliq̄d i volūtate & nō i preſcia tm̄. Rñ. dr̄ q̄
rep̄obatio addit ſupꝛa p̄ſciaz rōnē. puidentie.
cū. n. puidētia dīna ſit cōiter oiuz cū quodā ſpe-
ciali mō & puilegiato ēeoꝝ idb" ſuenit volūtas
p quā cīne glīe capaces ſūt. vñ ſpālis q̄dē mod'
puidētie dine attēdit ſm̄ ordinē talis nāe i finez
glīe: & ſm̄ collationē eoꝝ q̄ i finē illū, pmouēt: & q̄
exꝺitione tal' nāe ē vt a ꝓſecutione finis deficere
poſſit: iō p puidētiā dīnā ordinātū ē vt talis ōfe
ret i bonū iuſticie cedat: dū culpe pena adhibet: &
iō ſic puidētia dīna reſpectu ipſi' boni qō ē p cō-

ſecutionē gr̄e & glīe cū p̄ſcia euēt' dr̄ p̄deſt' ita pui-
dētia dīa reſpectu mali oppoſiti cū p̄ſcia euēt' dr̄ rep̄o-
bō: & q̄ bo" ſbiacet puidētie vt cātum
& ordiatū: iō dī q̄ p̄deſt' ē cā gr̄e & glīe ad quā ordi-
nat ſz q̄' malū ñ ſbiacet puidētie vt ītētū vl' cātum
ſz ſolū vt p̄ſtitū & ordiatū: iō rep̄obatio eſt tm̄ p
ſcia culpe & ñ cā: ſz pene p quā culpa ordiat ē pre-
ſcia & cā. Ad p" ḡ dō q̄ malor vt fiāt ds̄ hz ſci
entiā ſimplicis notīcie ſz vt ordinent hz ēt horuz
ſciaz appꝛobōnis & h ipoꝛtat rep̄obōnis nomē.
Ad 2" dō q̄ rep̄obō nō addit ex pte rep̄obati
ſupꝛa p̄ſciaz: q̄ nīh cātur i ipſo p q̄ malus fiat: &
iō appꝛopꝛiat ſibi nom̄ cōe: addit tm̄ aliq̄d ex pte
dei rep̄obātis. ſ. volūtatē ordis pene ad culpam
vñ ēt i abſtracto ñ ita appꝛopꝛiat ſibi nomē cōe ſi
cut i ꝓcreto. vñ magr̄ dr̄ rep̄obat' p̄ſcitus q̄" p̄ſcia
rep̄obō. Ad 3" dō q̄ rep̄obō opponit p̄deſtina
tioni: & iō p oppoſitū dat itelligi poſita p̄deſtōne.

a Dr̄ ſic pcedit vr̄ q̄ obdurōnis & excecatio
nis cā ſit ds̄ p id qō hr̄ 2. cho. 4. ds̄ h' ſecīi
excecauit mētes ifideliū: & vna glo. expōit
de deo. vo: ḡ vr̄ q̄ ipſe ſit cā obdurōnis & excece
tiōis. ℞.excecatio & obdurō ſīt q̄dā pene: ſz ois
pena iuſta ē & a deo ē: ḡ excecatio & obdurō a ḋo
ſit. ℞.fm̄ phz i poſtertoꝛib" ſi affir" ē cā affirma
tiōis & negō ē cā negōnis: ſz velle dīnū ē cā q̄ iſte
hēat gr̄az q̄. ſ. ipſe vlt: ḡ vr̄ q̄ ñ velle dei ſit cā q̄re
iſte gr̄az ñ hēat ſz h' ē obdurō: ḡ ex pte dei accipiē
da ē cā obdurōnis. ℞.ſic dīc phs i. ij. phy. id qō
p. ſui p̄ñtiā ē cā ſalut' nauis. ſ. gubnato: p ſui ablē
tiā ē cā piculi: ſz ds̄ p ſui p̄ñtiā i aia ē cā gr̄e: ḡ per
ſui abſētiā ē cā obdurōnis. Sz ℞ ē qō dicit ſci
cōīt dyo. aug. & anſ. ſ. q̄ cā q̄re iſte ñ hz gr̄am ē q̄a
ipſe noluit accipe & q̄ ds̄ noluit ei dare: q̄ lumē
ſuū oib" offert qō tm̄ ab oib" ñ pcipit ſīc nec lumen
ſol' a ceco ſz obdurō ēipſa carētia gr̄e: ḡ obdurō-
nis cā ñ ē ex pte dei. ℞.nllus culpa' vel punit' ō
eo e" cā i ipſo ñ ē: ſz hō punit & culpat. p obdurōe
vl' p carētia gr̄e: ḡ hi" cā ē ipſe. R' dō q̄ obdurō
dī q̄nq; act" volūtat' obſtiate i malū cui ptinaciter
adhēt: & ſic ꝓſtat q̄ obdurōnis cā ñ ē ds̄ ſz hō: ſic
nec alic" act" pcti inq" ds̄ formis ē: q̄nz vo obduro
dr̄ ipſa puō gr̄e q̄ ēt excecatio dr̄: q̄ gr̄a ē q̄dā lu
mē aie: & pfectio q̄dā hilitās ipſa ad bo" iſtū ār ca
rē gr̄a ex duob" ꝓtigit: tū q̄ ipſe ñ vlt recipe: tū q̄
ds̄ ñ ſibi ifūdit vl' ñ vlt ſibi ifūdē. hoꝛ ār duoꝝ tal'
ē ordo vt ſcōz ñ ſit niſi ex ſuppōne p̄mi: cū. n. ds̄ ñ
velit niſi bo" ñ vlt iſtū carē gr̄a niſi ſz q̄ bo" ē ſz q̄
iſte careat gr̄a ñ ē bo" ſimp". vñ h abſolute ꝓſide-
ratū ñ ē volitū a deo: ē tñ bo" vt careat gr̄a ſi eam
hze ñ vlt l'ſi ad eā hñdā negligēter ſe ꝑparat q̄ iu
ſtū ē: & h mō ē volitū a deo. pz ḡ q̄ h" defect" abſo
lute cā p" ē ex pte hui' q̄ gr̄a caret: ſz ex pte dei nō
ē cā h" defect' niſi ex ſuppōne illi' q̄ eſt cā ex pte
h": & p hūc mo" ſuenit dici ds̄ qnq; cā excecatiōis
vl' obdurōnis nō q̄dē imitēdo malicia: ſz ñ impe
endo gr̄az q̄ in ipſo ē: ſ. n. n. ccio ipartit gr̄az in
ipſo ē & ñ ipartiri. vñ ei' q̄ ē ñ ipartiri' aliq" cā ē & ꝑ
h pz rñſio ad p". Quidā tm̄ dicūt q̄ ds̄ ꝛc. Iſte
aī defect' pt̄ duplr' ꝓſiderari ſic ēt q̄z ali": cū eniz
defect' icidat ex defectu cāe ſcde & ñ ex effectu cāe
p̄me: quē tm̄ defectū ds̄ ñ ipedit tm̄ ipedire poſſz.

ne ipedimētū nāe cedat: ſi iſte defect' gr̄e cōparet
ad volūtatē q̄ ē ſic cā p̄xima iuenit volūtas habē
cālitatē ad ipſū q̄ bo" ꝓpoſitū ñ accipit cū accipe
poſſit & ex h ē ehpabil' & vitupabil' q̄ malū c" ꝑn"
ē volūtas & hi". Si aūt cōparet ad ipſū deū ñ iueni
tur cāl' ab ipſo ſz tm̄ pmiſſus & ordiat' vt. ſ. ſit i pe
nā ipſi' volūtat' deficē: vñ dīc aug. i p" cfeſſionuz
Juſtiſti dñe: & ſic ē vt ois iordiat' aius ſibiipſi ſit
pena & tal' ordiatio a ḋo ē. vñ reſpectu ipſi' defcūſ
nullā cālitatē hz ſz reſpectu ordiationis tm̄: & h ſi
gnificat cū obdurare dr̄. Quidā tm̄ dīt q̄ ds̄ ē cā
obdurōnis ſic nā cā q̄etis: q̄ expſſe ſlm̄ ē: q̄ q̄es
nālis ē finis mot' nālis & p ſe ītēta a nā q̄ h dici ñ
pt̄. Ad p" ḡ dō q̄ ds̄ dr̄ excecare p̄mitēdo defe
ctū & ordinādo. Ad 2" dō q̄ obduro dr̄ pena, p
ut dīc defectū iā ordiatū & ſic reducit i dinā cāli-
tatē ñ rōne defect' ſz rōne ordis q̄ ē a ḋo. Ad 3"
dō q̄ effect' ñ ſeqūtur niſi ꝓcurrētib" oīb" cāis: ſz
ex defectu vni" cōſequit negō effect'. Dico ḡ q̄ cā
gr̄e ſic agēs ē ipſe ds̄ & ſic recipies ē ipſa aia p mo
dū ſbi & māe: & iō q: fozme iducte ñ ē cā mā nz ſbz
niſi tale ex c" p̄ncipiū fluit accīs q̄le accīs nō eſt
gr̄a: iō ñ dr̄ ſimp" aia cā gr̄e ſz recipies tm̄: ds̄ aūt
cā: nec oz q̄ ois defect' icidat ex pte agētis: ſz p̄t i
cidē ex pte recipiēt & ita ē i ꝓpoſito. Ad 4" dō
q̄ ds̄ q̄" ē i ſe nllī ē abſēt ſz hō a ḋo p̄ñte ſe abſētat
ſic a p̄ñte lumie q̄ claudit oculos: & iō ñ ē ſile q̄ ꝑ
ſilī iducit. Intelligētia. n. ꝓditionis ꝛc. ℞ ſic ex
poni p̄t accipiant duo dicta q̄ū vnū ē vez. ſ. pe-
trū poſſe dānari. alterū flm̄. ſ. petrū ñ poſſe dāna
ri ſi adiūgat ꝓditio q̄ iplicite itelligīt in h ꝓticipio
p̄deſtinat' itellus illi' ꝓditiōis fac dictū qō ꝑ us erat
ſz ēē verū: q̄ ſi petr' ē p̄deſtinat' petrū nō poſſe dā
nari ē verū. faciet ēt ipoſſibilitatē in dicto qō ꝑ us
erat vez. petrū. n. poſſe dānari ē ipoſſibile ſi eſt p̄
deſtinat' vt tm̄ ipoſſibilitas ad nccīē p̄ñtie referat

Qō tm̄ in actionib" vel' opationibus ꝛc. Jopera
tiones dei noīat q̄s explet nulla creatura media-
te ſicut itelligere velle & hi": & q̄ tales opationes
eternitate mēſurant & nō tpe: iō nō ſeqūtur neceſ
ſitatē p̄teriti ſz manēt i libertate p̄ñtis ita tm̄ q̄ i
mobilitas nō tollat: nō enim pōt deus nūc velle
& nūc vult poſtea nō velle ſz ſuū eternū vlle ſemp
ē in libertate volūtatis eius: & iō ex vīrtute p̄deſti-
nationis nō ſequit aliq̄ nccītas ex pte p̄deſtinatis
ſīc nec ex parte p̄deſtiati: pt. n. & p̄deſtiare & ñ p̄de
ſtiare. opones aūt dei & hoiuz noīat q̄ a ḋo mediāte
creatura vl' i creatura explent & q̄ ex parte crea
ture tpe mēſurant iō trāſeūt i pteritū & nccīē acq̄
rūt. Ita rep̄obōnis eterne quodāmō effectus
ꝛc. Jb ſō addit q: ū ē ſimp" ꝓcedēs q̄ rep̄obō ob
durōis ſit cā ſz ſolū p̄miſſionis & ordōnis vt dcm̄ ē

Utrum aliqō ſit meritum obdurationis vel miſericordie. Di.xlj.

Jaūt q̄rimus meritū obduratiōis
& miſericordie obdurationis meri
tū iuenimus: miſericordie vo meri
tū nō iuenimus q: nullū ē miſericordie me
ritū ne gr̄a vacuet' ſi nō gratis donat' ſz me
ritis reddit'. Miſeret itaq; ſm̄ gr̄az q̄ gratis

datur obdurat autem ſm iudicium qđ meritis redditur. Unde datur intelligi vt ſicut reprobatio dei eſt nolle miſereri ita obduratio dei ſit non miſereri non ut ab illo irrogetur aliquid quo ſit homo deterior ſed tantū quo ſit melior non erogetur. Ex his aperte oſtenditur quid miſericordiam quid obdurationem intellexerit Apoſtolus t qr miſericordiam nullum aduocat meritum. Obduratio vero nō eſt ſine merito t miſericordie verbo hic accipit predeſtinatio t preciepue predeſtinationis effectus. Obdurationis vero non ipſa dei eterna reprobatio ga eius nullum eſt merituz ſed gratie priuatio ſiue ſubtractio que quodāmodo eſt reprobationis effectus: Accipit tamē aliquādo reprobatio pro obduratione ſicut t predeſtinatio pro ſuo effectu qui eſt gratia apoſita. Gratia enim que apponitur effectuꝰ eſt predeſtinationis. Cuz igit gratie que apponitur homini ad iuſtificationē nulla ſint merita multominus t ipſius predeſtinationis qua ab eterno elegit deus quos voluit aliq̄ poſſunt exiſtere merita. Ita nec reprobatio qua ab eterno quoſdam preſciuit futuros malos t damnandos ſicut elegit Jacob t Eſau reprobauit qđ non fuit pro meritiꝰ eorum qne tunc haberent qr nulla habebant quoniam nec ipſi exiſtebant nec propter futura merita que preuideret vel illum elegit vel illum reprobauit.

Opinio quorundam in qua fuit aliquando Aug. ſed poſt retractauit.

Dinati ſunt tamen quidam deū ideo elegiſſe Jacob qr talem futurum preſciuit qui in eum crederet t ei ſeruiret. qđ aliquando Augu. ſe ſenſiſſe dicit in libro retractionum vbi aperte oſtendit q ſi propter futura merita electus eſſet iaz non ex gratia eſſet electio. Non ideo electus eſt a deo qa talis futurus erat ſed ex electione talis eſt factus ita dicens. Diſputans quid elegerit deus in nondum nato cui dixit ſeruituruz eſſe maiorez t quid in eodem maiore ſimiliter nōdum nato reprobauerit ad hoc perduxi ratiocinationem vt dicerē. Non ergo elegit deus opera cuiuſcq̄ in preſcientia que ipſe daturus eſt ſed fidem elegit in preſcientia t quem ſibi crediturum eſſe preſciuit ipſū elegit cui ſpiritum ſanctum daret vt bona operando etiam eternā vitam cōſequeretur. Ecce hic aperte dicit nō propter opera euz elegiſſe ſed propter fidez qua euz preſciuit creditурum ſz qr t in fide meritū eſt ſicuti t in operibus hoc retractauit dicēs. Nondum diligentius queſiueraz nec adhuc inuenerā qualis ſit electio gratie de qua Apoſto. dicit Reliqe per electionez gratie ſalue fient que vtiq̄z non eſt gratia ſi ex meritis procedit vt iam qđ datur non ſm gratiam ſed ſm debitum reddatur potius meritis q̄z donetur: Proinde qđ continuo dixi dicit idem apoſtolus. Idem deus qui operatur omnia in omnibus. Nulſquā autem dictuz eſt. Deus credit omnia in omnibus ac deinde ſubiunxi. qđ ergo credimus noſtrum eſt qđ vero bonum operamur illius eſt qui credētibus dat ſpiritum ſanctum. Profecto non dicerem ſi iam ſcirem etiam ipſam fidem inter dei munera reperiri que dantur in eodē ſpiritu. Utrunq̄z ergo noſtrum eſt propter arbitrium voluntatis t vtrūq̄z datum eſt per ſpiritum fidei t charitatis t qđ paulopoſt dixi. Noſtrum eſt enim credere t velle. Illius autem dare credentibus t volentibus ſalutem bene operandi per ſpiritum ſanctum per quem charitas diffunditur in cordibus noſtris verum eſt quidem ſed eadez regula: t vtrunq̄z ipſius eſt quia ipſe preparat voluntatem t vtrunq̄z noſtrorum quia non fit niſi volentibus nobis: ergo t meritum fidei de miſericordia dei venit. Non ergo propter fidem vel aliqua merita elegit oſtendens aliquos ab eterno vel appoſuit gratiam iuſtificationis in tempore ſed gratuita bonitate ſua elegit vt boni eſſent. Unde Auguſtinus in libro de predeſtinatione ſanctorum non quia futuros nos tales eſſe preſciuit ideo elegit ſed vt eſſemus tales per ipſam electionem gratie ſue qua gratiſicauit nos in dilecto filio ſuo.

Hīs videtur contrarium qđ alibi ait Auguſtinus.

Js tamen videtur aduerſari quod dicit Auguſtinus ſuper Malachiam, pphetam vbi ſcriptum eſt. Jacob dilexi. Eſau autem odio habui. Cui vult ingt miſert ds t quē vult idurat ſz h volūtas dei iniuſta eē ñ pt. venit. n. de occultiſſimis meritis qr

ipi pctōres cū pp gñale pctz vnā maſſā fecerint ñ tñ nlla iter eos ē diſtinctas. Precedit. n aliqd i pctōrib' q̄ q̄zuis nōdū ſint iuſtificati digni efficiant iuſtificatione. Et itē p̄cedit in alijs pctōrib' q̄ digni ſt obtuſione. Ecce hic vī aug. dicē q t ipſa dei volūtas q̄ alios eligit alios reprobat ex meritō veniat ſz occultiſſimis. i. q̄ p meritis alios voluerit eligē: alios reprobare t q̄ p meritis alijs appōit gr̄a iuſtificationis alijs ñ vī obtūdunt: ſz qđ itelligē voluerit ignorat niſi forte dicat h intellexiſſe qđ ſup dixim' eū retractaſſe. Nam ibidē ēt q̄dā alia p̄tinue ſbdit q̄ i li. retractationis apte retractat. Qđ vtrūq̄z legēri patebit. vñ vſile ē i p̄miſſi ēt h retractaſſe. Pōt tñ ex eo ſēlu accipi fore dictū ñ qr aliqs p̄deſtinet p meritis vt iuſtificatiōis gr̄az mereatur ſz qr aliq ñ adeo malus ſt vt mereātur ſibi gr̄am ñ ipartiri. Nullus. n. gr̄am mereri pōt p quā iuſtificat p̄t tñ mereri vt ñ apponatur vrpenit' abijciat. Et qdē aliq i tantū iniqtatis p̄fūdū deuenerūt vt h digni ſint. Alij vo ita viuūt vt t ſi mō mereant gr̄am iuſtificationis ñ tñ merent oino repelli t gratiā ſibi ſbtrahi. Jōq̄z dixit i qbuſdā pctōrib' p̄cedē q̄ digni ſūt iuſtificatione t i alijs q̄ digni ſūt obtuſione ſz h friuolum eſt.

Opinio quorundam falſa de occultis dei diſſerentium carnaliter.

Ulti vo de iſto, pfūdo q̄rētes reddē rō nē atq̄z ſz p̄iecturas cordis ſui iſcrutabilē altitudinē iudicioꝝ di cogitare conētes i fabules vanitatē abiē dicētes q̄ aie ſurſū in celo peccāt t ez ſua pctā ad corpa p meritū diri gunt t dignis ſibi q̄ſi i carceribꝰ icludūt. Jerūt bi tales pᵛ cogitatiōes ſuas t volētes diſputare d di, pfūdo vſi ſti, pfūdū dicētes animas i celo añ p̄ſatas t ibi aliqd bōi l' mali egiſſe t p meritō ad corpa trena detruſas eē. h āt reſpuit catholica fides pp euidētem apli ſniaz q̄ ait cū nondū nati eent aut aliqd bōi l' mali egiſſēt t̄c. Melior ē g' fidel' ignorātia q̄z temeraria ſcia: elegit āt q̄s voluit g̃tuita miſericordia ñ qr fideles futuri erāt ſed vt fideles eēnt eiſq̄z gr̄am dedit ñ qr fideles erāt ſz vt fierēt: ait. n. apls. Miſericordiā p̄ſe cut' ſū vt fidel' eez ñ ait qr f. del' erā. Dat qdē t fideli ſz data ē p̄us vt eēt fidel' ita etiam reprobauit quos voluit nō ppter merita futura que p̄uideret vītate tñ rectiſſima t a noſtris ſenſibus remota.

Queſtio.

Ed q̄rit vtrū ſic dr ds elegiſſe q̄ſdā vt boni fierēt t fideles ita ēt p̄cedi dbeat reprobaſſe q̄ſdā vt mali eēnt t ifideles t obdurare vt peccēt qđ nllaten⁹ p̄cedi oz. nō. n. reprobatio ē cā mali ſic p̄deſtinatio cā boni neq̄z obduratio ita facit hoiem malū quēadmodū miſericordia facit bonum.

An ea q̄ ſemel ſcit deus uel p̄ſcit ſemp ſciat t p̄ſciat t ſemp ſcierit t p̄ſcierit.

Retea p̄ſidēari oz vtz ea oia q̄ ſcit l' p̄ſcit ds ſp ſciat t ſcierit t p̄ſciat ac p̄ſcierit: an oli ſcierit l' p̄ſcierit qđ mō ñ ſcit l' p̄ſcit. Be p̄ſcia p̄mo rñdem' dicetes mlta eū p̄ſciſſe q̄ mō ñ p̄ſcit. Cū. n. ei' p̄ſcia ñ ſit niſi d futuris: exq̄ illa q̄ futura erāt p̄ñtia fiūt vl' p̄tereūt ſb di p̄ſcia eē deſinūt: ſb ſcia, vo ſp ſt. Preſciuit g' ds oia ab eterno q̄ futura erāt nz p̄ſcire deſinit niſi cū futura eē deſinūt nz cū p̄ſcire deſinit aliq̄ q̄ añ p̄ſciebat minus ea noſcit q̄z añ cognoſcebat. Nō. n. dr ex deſcū ſcie ei' q̄ aliq̄ p̄ſcierit aliq̄ñ q̄ mō ñ p̄ſciat ſz ex rōe vbi qđ ē p̄ſcia: p̄ſcire. n. ē añ ſcire q̄z fiat aliqd. Jōq̄z ñ pōt dici deus p̄ſcire niſi que futura ſūt.

Hic de ſcia dicē deū ſemp ſcire qđ ſemel ſcit.

Eſcia āt alr dicim'. ſcit. n. ds ſp oia q̄ aliqñ ſcit. Oēz. n. ſciaz quā aliqñ hz ſp hūit t hz t hēbit. Ad h āt oppōit ita. Oliz ſciuit hūc boiez naſciturū q nat' ē mō ñ ſcit eū naſciturū. Sciuit g' aliqd qđ mō nō ſcit Jt ſciuit mūdū eē creādū mō ñ ſcit eū creādū. aliqd g' ſciuit qđ mō ñ ſcit t alia hi' ifinita iduci poſſet ſz ad h dicim' q̄ idē nē ēt ſcit qđ ſciebat añq̄z fierēt ſz tē t d natitate h' homis t mūdi creatione nūc hāc ſciaz ei' diū ſis vbis exp̄mi oporteat. Nā qđ tē futuruz erat nē p̄ñtū ē. Jōq̄z vba cōmutādaſt ad ip ſū dſignādū ſic diūt tipb' loq̄ntes eādē diē mō p h adūbiū cras dſignam' dū adhuc futura ē mō p bodie dū p̄ſ mō p beri dū p̄ſita ē ita añq̄z crearet mūdus ſciebat ds hūc creādū poſtq̄z creat' ē ſcit eū creatū nec ē h ſcire diūſa ſz oio idē d mūdi creatiōe ſic antiq̄ p̄es crediderūt xp̄z naſciturū t mortuū nos āt credim' eū iā natū t mortuū t nec tñ diūſa credim' nos t illi ſz eaꝺ. Tpa. n. vt ait aug. variata ſt t iō vba ſt mutata ñ fides Jndubitanter igit teneamus deū ſemper omnia ſcire que aliquādo ſcit.

J aũt q̃rim⁹ meritũ obdurationis ꝛc. Jh declinat magr de cãlitate p̃destinationis
a ꝛ rep:robõnis excludẽs erroꝛẽ eoꝝ qui vtriuſq; cãz ex pte nr̃a aſſignabãt: ꝛ vidit i p.o. Jn p⁹oñdit vtrũq; ex pte nr̃a cãz ñ hãe. i ſcõa oñdit ſciaz dei nunq̃ diminui: ibi D. ꝓſiderari oz ꝛc. J ꝑma i. o. i ꝑma oñdit vitatẽ. in ſcõa excludit erroꝛẽ: ibi Opiati ſũt tñ q̃dã. J ꝛ h vidit i o. i ꝑma excludit erroꝛẽ illoꝝ q̃ ponebãt opa nr̃a ꝑ h q̃ ſũt a deo p̃ſcita eẽ cãz vtriuſq;. i ſcõa erroꝛẽ illoꝝ q̃ ponebãt opa p̃cedẽtia ẽt i rex nã eẽ cãs p̃ destinationis ꝛ rep:robõnis: ibi Multi vo õ iſto. p ſũdo ꝛc. J ꝑma i. o. i ꝑma ponit opionem q̃ aũcte Aug. vꝫ muniri: quã tñ aũctẽ magr ſil' cũ opinioẽ ab Aug. retractatã oñdit. i ſcõa ponit oboñẽ eoꝝ ex alia aũcte ſũptã quã ẽt retractatã dic̃: lz q̃dam ſoluẽ conent cã inſufficiẽti ſolone: ibi Dḡs tñ vꝫ ꝛc ꝓſiderari oz ꝛc. Jh oñdit ſcie dine imutabilita tẽ. Ẽt circa h. d. f. p⁹ mouet q̃nẽ. 2⁹ doc̃. eã ibi De ſcia p⁹ ꝛc. J Et circa h. d. f. p⁹ doc̃. q̃ ⁹ ad ſplciaz. 2⁹ q̃ tũ ad ſciam: ibi De ſcia aũt alr oi. ꝛc. J vbi tria fac̃ p⁹ doc̃. q̃nẽ. 2⁹ ponit oboñẽ i ꝓriũ ibi Ad h aũt op
ponit ꝛc. Jz ſoluit eã ibi Sz ad h oi. ꝛc. J
b Jc q̃runt. v. p⁹ vtrũ electio deo ab eẽno cõ uenient. 2⁹ de ordie p̃destiationis ad electio nẽ. 3⁹ vtrũ ꝑſcia meritoꝝ ſit cã p̃destinationis ꝛ rep:robõnis. 4⁹ vtrũ p̃destinatio iuuet meritis ꝛ oꝛo nib⁹ ſcoꝝ. 5⁹ vtrũ de⁹ ſciat nũc oẽ q̃ olim ſciuit.

D p⁹ ſic, pcedit: vꝫ q electio nullo mõ i deo
a ſit. Electio. n. fz pbz i. z. etb. ſeq̃tur ꝓ ſiliũ ſic ꝓclo ei⁹. ꝓſiliũ aũt vt ibidẽ dic̃ ẽ q̃ q̃dã cũ lgit deo nõ cõpetat inq̃ſitiã cognitio: vꝫ q deo hõ ꝓpetat electio. P. electio ponit diſcretionẽ q̃dã ſz õs eq̃lit ſe hz ad oẽs. q ſic Dio. i. 4. c. õ di. no. dic̃ ſic vꝫ ſol ñ rõcinãs nz ꝑiculoſ radios ſuos diſ fũdit i oia co:pa:ita ꝛ dina bonitas i oẽs creaturas: g̃ vꝫ q deo eligẽ nõ ꝓpetat. P. electio reqũrit multitudinẽ i eis q̃ ẽ electio: ſz ab eẽno oia ñ fue rũt niſi vnũ i deo: g̃ vꝫ q electio nõ ſit eẽna: ſz q̃d ẽ i õo ẽ eẽnũ: g̃ electio nih ponit i õo. P. opo ni eligẽtis aliq̃d itellr ꝑexiſtẽ i re q̃ eligit: ſz oponi dine nih ꝑexiſtit i creatura: g̃ vꝫ q electio deo ñ cõ petat. Sz ꝫ ad Eph. i. dz: elegit nos i ipſo ante mũdi ꝓſtonẽ ꝛc. g̃ vꝫ q õo ꝓueniat electio. Rñ. dõ: q electio ipoꝛtat ſegregationẽ q̃dã. h autẽ ſe gregatio ñ põt eẽ niſi aliquoꝝ q̃ hñt aliq̃ pmixti onẽ l' ꝓuenietiã: ꝛ iõ illi⁹ qõ i ſe dctiatũ ẽ ꝛ diſcre tũ ñ põt eẽ electio: ꝛ iõ electio vt dz i. z. phi. ñ eſt fi nis vltimi q̃ vnicuiq; nãlit ẽ dc̃inat⁹: ſz tm̃ eoꝝũ q̃ ſũt ad finẽ ad quẽ p pĺa media deueniri põt: lz q̃ dã ſint ꝓueniẽtioꝛa q̃ eligunt. Hec aũt ſegregatio põt eẽ tm̃ i ꝯceptione alic⁹ opantis: vl' ẽt i executio ne opis. Ex hȳs tria poſſum⁹ accipe circa electio nẽ de õo dicta. Primo q electio ñ ꝓuenit õo reſpe ctu ſuiipi⁹ ñ. n. ẽ electio finis ſz eoꝝ q̃ ſũt ad finẽ Sc̃o põt accipi a q̃b⁹ eligunt: q. ſ. ab hȳs q̃ nati ſũt ꝑticipare cũdẽ finẽ. vũ ñ oz q̃ hoies q̃ eligunt ad gl'iaz eligant ab irrõnabilib⁹ ſz ab hoib⁹ q̃ nati ſũt gl'iaz aſſeq̃. Tertio põt accipi q electio vno mõ ẽ eẽna. alio mõ ꝑtialis. ſi. n. accipiat fz q̃ in p poſito ipſi⁹ dei ſit eẽna ẽ: q ab eẽno voluit bonoſ a malis ſegregare i gl'iaz. Si aũt ſũat fz q̃ ẽ i exe
cutione oꝝ is ſic ẽ ꝑtial: ſic q̃ nõ aliq̃s ſegregat a cul pa originali l' actuali i gr̃az l' a cõi ſtatu i ꝑditiõis of ficiũ: ꝛ ſic de alijs q̃ dino munẽ aliq̃b⁹ ſp alr ꝓferũ tur. Ad p⁹ g̃ dõ q accidit electiõi q ſequat inq̃ ſitionẽ ex eo q ẽ i tali nã q̃ eoꝝ q̃ ſũt ad finẽ ſine i quiſitione cognẽ ñ hz: ſic ẽ i nob q̃ dõ oio õo ñ ꝓpe tit q̃ oiuz certã cognẽ hz. Ad 2⁹ dõ q q̃uis ipe q̃⁹ i ſe ẽ eq̃lit ſe hẽat ad oia: ñ tñ oia cadẽ idoneita tẽ hñt ad recipiẽdũ largitionẽ bonitatis ei⁹ ꝛ hut⁹ diuerſitatis cognẽ ꝛ ordinationẽ hz ꝛ iõ ꝯuenit ſi bi electio. q̃ aũt dic̃ Dio. de ꝓpatione dine boni tatis ad ſolẽ itelligẽdũ ẽ eẽ ſiſte q̃⁹ ad vlitatẽ cõi cationis ꝛ ñ q̃⁹ ad ꝑuationẽ electionis. ſic̃. n. ſol nulli radios ſuos ſubtrahit: ita nec õs munẽa bo nitatis ſue: q̃ tñ ñ eodẽmõ i oib⁹ recipiunt: ꝛ h⁹ di uerſitatis õs ẽ cognitoꝛ ꝛ ordiatoꝛ q̃. ſoli coꝛpa li ñ cõpetit. Ad 3⁹ dõ q õs ab eẽno ñ tm̃ cogũit de reb⁹ illõ eẽ q̃. tũc i ipſo hẽbãt. ſz eẽ q̃ i ꝓa nã hiture erãt fz q̃ eẽ vnitatẽ ñ hñt ſz magna diſtan tiã ad ꝑticipãdã dinã bonitatẽ: ꝛ ita ꝯuenit ſibi ab eẽno electio. Ad 4⁹ dõ q oponi creationis nõ ꝑexiſtit aliq̃d i re: ꝛ iõ ñ ꝓe dñr ea q̃ creant ad eẽ eligi: ſz opationi dine q̃ iuſtificat ꝛ glificat ꝑexiſtit nã vel i ꝓ eẽ vel i dina cognitione.

a D2⁹ ſic, pcedit vꝫ q electio p̃destinationẽ nõ p̃cedat fz rõnẽ. Electio. n. addit aliq̃d. ſ. ꝑ ſciaz al's ẽt eẽt malo ꝛ: addit aũt actũ volũtatis vt pz ex pho. viij. ꝛ. 9. etb. cũ g̃ p̃destinatio nih addat ſ. ꝑſciaz niſi volũtatẽ ſalut⁹ q̃ũdã: vꝫ q electio p̃ destinationẽ ñ p̃cedat fz rõnẽ ſz ſit idẽ ſibi. P. electio ꝑſupponit diuerſitatẽ i eis ũter q̃ ẽ electõ ſz diuerſitas q̃ ẽi hoib⁹ ad ꝓſecutionẽ finis ẽ p effcm p̃destinationis. i. p gr̃az: g̃ vꝫ q electio ẽt p̃destina tionẽ ſequat fz rõnẽ. P. vocatio ſeq̃tur p̃destia tionẽ vt hz Ro. viij. quos p̃destiauit hos ꝛ voca uit: ſz vocatio vꝫ idẽ eẽ electõi: q̃ q̃ eligit ad ali q̃d vꝫ quodãmõ vocari i illud: g̃ vꝫ q electio pre destinationẽ ſequat. Sz ꝫ dilectio ꝑſuppõit ele ctionẽ ſic ipſũ nomẽ oñdit: ſz p̃destinatio ſeq̃tur dilectionẽ: q̃ ñ ꝑparant bona niſi eis q̃ diligunt: g̃ vꝫ q p̃destiatio electionẽ ſequat. Rñ. dõ q p̃ destinatio ꝛ electio addũt aliq̃d ſup ꝛa ꝑſciam ſic diſpõ ꝛ puidẽtia vt itelligat q̃ ſic diſpõ ꝛ puiden tia ſe hñt reſpectu oiuz cõiter: ita electio ꝛ p̃deſti natio reſpectu hoiuz. vñ ſic̃ puidẽtia addit ſup ꝛa diſpõnẽ: ita p̃destinatio ſup ꝛa electionẽ: q̃ ſat pz ex hȳs q̃ ſup ꝛa dicta ſũt. Dictũ ẽ. n. q diſpõ di na attẽdit i ordiatione ꝓtiũ vniuerſi ad iuicẽ ꝛ ad finẽ fz q̃ vna nã aliꝫ ꝑfert ex ordie dine ſapie. Si milit ẽ i electione. ipſa. n. dina ordiatio q̃ q̃dẽ aliꝫs ꝑferunt ad ꝓñdã btitudinẽ electio dr̃. Prouidẽ tia aũt attẽdebat i collone eoꝝ p q̃ res attingũt ſi nẽ ꝛ i applicatione ad finẽ. Silr p̃destinatio atten dit i h q electis ꝑparant bona gr̃e ꝛ bona gl'ie q̃ b⁹ applicant ad finẽ: ꝛ h pz ẽt ex mõ loquẽdi ẽt ꝓ ſuetudo. ſic̃. n. dicim⁹ diſponi res, puideri ãt taz res ipſas q̃⁹ ẽt ea q̃ reb⁹ ꝓferunt i finẽ ordinantia: ita ẽt electio, ꝑe ẽ boiuz. ſz p̃destiatio tã hoium q̃⁹ ẽt eoꝝ q̃ eis ꝓferunt. ñ. n. dr̃ q gr̃a eligat boi. dr̃ tñ q gr̃a p̃destinat hõi. Ad p⁹ g̃ dõ q electio ñ eſt act⁹ volũtatis abſolute: ſz i ordine ad itellectũ or dinatẽ: ſic̃ ꝑhs ibidẽ inuit. Predestinatio autẽ dic̃

actũ volũtat⁹ abſolute q̃ conſeq̃tur ordinẽ iſtũ: ele ctio. n. dia ẽ q̃ aliq̃ ex ordie ſue ſapie ordiant ad fi nẽ btitudis: ſz p̃destiatio ẽ fz q ꝑparãt eis ea q̃ ꝑ ducũt i finẽ: ꝛ iõ ſic volũtas ordinãs i finẽ p̃edit actũ volũtat⁹ ꝑparãt⁹ ea q̃ ducũt i finẽ ita elcõ p̃de ſtinationẽ p̃edit. Ad 2⁹ dõ q electio dina nõ ꝑexigit diuerſitatẽ gr̃e: q ꝛ h electionẽ cõſeq̃tur. ſ. ꝑexigit diuerſitatẽ nãe i dina cognẽ ꝛ fac̃ diuerſi tatẽ gr̃e ſic̃ diſpõ diuerſitatẽ nãe fac̃. Ad 3⁹ dõ q vocatio ſp ẽ tpal' q ꝛ ponit adductionẽ quãdam ad aliq̃d ꝛ iõ ẽ q̃dã vocatio ad eẽ ꝑ creationẽ cui vr dcm̃ ẽ nõ rñdet eẽna electio. vñ dr̃ ro. 4. q̃ vo cat ea q̃ nõ ſt ꝛc. ꝛ ẽ q̃dã vocatio tpal' ad gr̃az cui rñdet ꝛ elcõ tpal' ꝛ eẽna. h ãt vocatio ẽ vl' iterio ꝛ ꝑ ifuſionẽ gr̃e: l' exrio ꝛ ꝑ vocẽ p̃dicatoꝛ. Inf̃ioꝛ aũt vocatõ ꝛ tpal' electio ad gr̃az ſp ſt ſil': ſz differt fz rõnẽ: q ꝛ elctõ inq̃⁹ dic̃ ſegregationẽ reſpicit tinũ a q̃. vocatõ ãt tinũ ad quẽ magl': ſz differt a iuſtifi catiõe fz rõnẽ q ꝛ vocatio ptiet ad motũ nãe, pficiẽ tis i gr̃az: ſz iuſtificatio reſpicit eẽ ꝓñs tinũ mot⁹ fz q̃ gr̃a fac̃ iuſtũ eẽ. De dilectiõe ãt quõ ſe hz ad electõez ꝛ p̃destiatiõez ptinet ad 3⁹ lib⁹ vbi agit de dilcõne q̃ õs diligit creaturã. xxxij. õ.

Eiñ q̃rit vtꝛ ꝑſcia meritoꝝ ſit cã p̃deſtia
tiõis: ꝛ vꝫ q ſic, p⁹ p glo. Amb. 20. q̃ hz ſu
d per eplaz ad Ro. vbi h vba ex ꝓſoa õi, p ponit. Dabo illi gr̃az quẽ ſcio ad me to to coꝛde p⁹ erroꝛẽ reuerſurũ: ſz, ppoſitũ dãdi gra tiã dr̃ p̃deſt⁹: g̃ vꝫ q ꝑſciaz meritoꝝ ꝓſupponat.

D. volũtas õi p̃deſtinãt⁹ iuſta eẽ nõ pt: ſz ad iu ſtitiã diſtributiuã ptiet. vt i eq̃lia nõ niſi ꝛ eq̃libus tribuãt: cũ g̃ hoies ñ ſint eq̃les ad ꝯceptionẽ, gr̃e niſi p aliq̃ opa ipſoꝝ l' alioꝝ ꝛcũ ex nã oẽs hẽant capacitatẽ gr̃e vꝫ q ꝑſcia opuz ſit cã p̃destinatiõis.

D. i ꝑſcia opuz duo ſt. vnũ eẽnũ. ſ. õi ſcia: ꝛ vnũ tpale. ſ. opa ꝑſcita. ſilr i p̃destiatiõe duo ſt. vnũ eẽ nũ. ſ. volũtas dina. ꝛ alterũ tpale. ſ. collato gr̃e: ſz eẽnũ q̃ ẽi ꝑſcia ẽ ꝓpus rõne ꝛ quodãmõ cã ei⁹ ẽt ni q̃ ẽi p̃destiatiõe: q ꝛ volũtas ꝑſciaz ꝑſupponit ſilr tpale est aliq̃⁹ cã tpal': q ꝛ op⁹ q̃ iſte ſe ꝓpauit ad gr̃az ẽ aliq̃ cã ad mín⁹ ſic̃ diſpõ mãl' ad acceptoẽz nẽ gr̃e ꝛ op⁹ iſoꝛmatũ gr̃a ẽ cã meritoꝝ gl'ie g̃ vꝫ q ꝑſcia opuz ſit cã p̃destiatiõis. Predeſt⁹ ꝑſupponit elcõz: ſz elcõ alic⁹ ab aliq̃ ñ ẽ niſi ꝓ aliquã ido neitatẽ mato ꝛe ad ꝓſecutionẽ finis: h aũt nõ ꝑ eẽ niſi ꝓ mato ꝛe ꝓpationẽ ad gr̃az q̃ ꝓ opa fit: g̃ vꝫ q p̃deſt⁹ ꝑſupponat ꝑſciaz operũ. P. p̃deſt⁹ ẽ vo lũtas ſalut⁹ hoĩs ñ tm̃ vt itelligat de volũtate añ cedẽte q ꝛ hac volũtate vult oẽs hoies ſaluos fa cere vt dic̃ Dam̃. ſz de volũtate ꝓñte: cũ igr̃ volun tas ꝓñs reſpiciat merita vꝫ q ꝑſcia meritoꝝ ſit cã p̃destiatiõis. Sz ꝫ oẽ illõ q̃ reſpicit meritũ est aliq̃⁹ ꝺbitũ ꝛ ñ oino gtuitũ: ſz p̃deſt⁹ ẽ ex gratuita volũtate q̃⁹ nulla merita aduocãt: vt dic̃ Aug. g̃ vꝫ q ꝑſcia meritoꝝ ñ ſit cã p̃destiatiõis. P. ad idẽ ẽ totũ. q. q̃ i lra adducit. Rñ. dõ: q ꝑſcia meri toꝝ l' aliquoꝝ opuz nullo⁹ ẽ cã p̃destiatiõis dine q̃ pz ſi ꝑſideret totũ id q̃ i p̃destiatiõe ẽ cõtia ipſi⁹: ſz niꝫ, phibet illõ q̃ ẽ effcũs p̃destiatiõis. ſ. gr̃a ꝛ gl'ia q̃ oblique ponũt i ei⁹ diffinitiõe hz ali quã cãz ex pte nroꝝ oponũ de eẽn⁹ eni p̃destiatõ nis est prescienta ꝛ voluntas saluti aliquoꝝ: ſcia
ãt ꝺ ſalute eoꝝ nõ cãt a ſcia opuz aliquoꝝ q̃ ipſe ñ venit i cogñẽ effcũs p cãz ſz p ſeipz. vñ ñ pt dici i eo q ipſe ſcit h q̃ ſcit cãz h⁹ ſz inq̃⁹ ituet eẽntiaz ſuã q̃ ẽ oiuz ſil'itudo videt vnũquodq; i ſe tã cãm q̃⁹ cãtũ: ſilr ẽt volũtas ſua cũ ſit liba magi ẽt q̃⁹ ali q̃ volũtas ñ hz cãz niſi finẽ volũtat⁹ ſue. finis aũt volũtat⁹ ſue ẽ ſua bõitas q̃ ẽ ipemet. vñ dr̃ cõil' qr̃ ꝺs vult h pp bõitatẽ ſuã: nõ q ꝛ ſciuit h vl' q ꝛ h ſcuz ẽ: ſz tm̃ effcũs volũtat⁹ ei⁹. ſ. ipſũ volitũ ordiatũ ad bonitatẽ ſuã pt, pcedẽ ex aliq̃ cã quã ꝺs ꝑſciuit ab eẽno ꝛ iſtũ ordinẽ cãe ad cãtũ ꝺs vult: ꝛ vult q̃ ef fect⁹ ſit q ꝛ cã ẽ. ñ ãt ita q̃ cãlitas referat ad, volũta tẽ ſz ad volitũ: ꝛ iſta cã voliti ñ volẽdi dr̃ rõ q̃daz volũtat⁹ ex pte effcũs: ſz h cã i q̃buſdã habet com pletã rõnẽ cãe ꝛ ſufficiẽt iducit effcũz. q̃nq; vo ẽ tm̃ diſpõ: ita ẽt ad duplicẽ effcũz p̃destiatiõis diuerſimode ſe hz nr̃a opo: q ꝛ op⁹ meritoꝝ iniſoꝛ matũ gr̃a. ẽ cã meritoꝝ ia gl'ie: ſz op⁹ bonũ p̃cedẽs gr̃az nõ ẽ cã meritoꝝ ei⁹ ſz ſolũ diſpõ q̃dã. vñ pz q̃ p̃deſt⁹ cãz ñ hz ſz hz rõnẽ ex pte effcũs ꝑ quã ro nal' ꝛ iuſta dr̃. Ad p⁹ g̃ dõ: q illẽ vbis Amb. no deſigẽ q̃ op⁹ nr̃z ſit cã volũtat⁹ dine: nz ẽt q̃ ſit cã ipſ⁹ ꝺatiõis gr̃e ſz ſolũ diſpõ q̃dã vt h itelligat nõ de ope ſeq̃nte gr̃az q̃ vtutẽ merẽdi hz a gr̃a ꝛ nz cã ei⁹ ẽ nz diſpõ ad ipſã ſz ꝺ ope p̃cedẽte q̃ eſt diſ põ ad gr̃az. illi. n. ꝺs, ponit gr̃az ifudẽ quẽ ꝑſcit ſe ad gr̃az ꝓpaturũ: ñ tñ pp ꝓpatiõez q̃ ñ ẽ ſufficiens cã gr̃e nec finis volũtat⁹ ei⁹ ſz pp bõitatẽ ſuaz vult tm̃ q̃ iſte hẽat gr̃az: q ꝛ ꝓpauit ſe fz mõz loq̃n di q̃ dr̃ q̃ dat ſibi gr̃az q ꝛ ꝓpauit ſe vt cõiũctio de noter diſpõez ꝛ ñ cã: ſz r⁹ act⁹ volẽdi ñ pt ꝺsiḡre nz diſpõez nz cãz: ñ. n. iõ voluit q ꝛ iſte ꝓpauit ſe: ſz ſolũ q ꝛ bonũ ẽ. Ad 2⁹ dõ q ẽt iuſto hoie cã eli tiẽ. actũ volẽdi ẽ finil' volũtat⁹ ſz ex pte effcũ⁹ acci pit cãz ex ope hoiuz q̃ diſcretionẽ i eis fac̃. vt ſi q̃reret a iuſto iudice q̃ vis huic plus dare q̃⁹ illi ſi vellet reddẽ cãz volũtat⁹ dr̃et ꝓ bonũ iuſtitie: q̃ in h operelucz. Si ãt veller aſſiḡre cãz opis dr̃ cerz q̃ iſte magl dign⁹ ẽ: ſz tñ ſciẽb⁹ q̃ p̃deſt⁹ reſpcũ h⁹ effcũs hz rõnẽ iuſtitie diffinitiẽ. ſ. ſreſpectu gl'ie: ꝛ iõ poſſum⁹ dze q̃ ꝺs dat iſti gl'iaz ꝛ nõ illi: q ꝛ iſte meruit ꝛ ñ ille: ꝛ ſilr vlt q̃ iſte hẽat ꝛ ñ ille: q ꝛ iſte dign⁹ ꝛ ñ ille: ſz reſpectu ꝑmi effcũs. ſ. gr̃e hz rõnẽ magl libalitat⁹ q̃⁹ iuſtitie q ꝛ gr̃a dat grat⁹ ꝛ ñ reddit merit⁹. vñ ex pte recipiẽtis ñ ẽ aſſignar cãz q̃r dign⁹ ſit gr̃a ſz ſolũ diſpoſitionẽ q̃dã. Ad 3⁹ dõ q̃ ꝑſcia ñ ẽ cã volũtat⁹ q ꝛ volũtas liba ẽ: poſſũ. n. illõ q̃ ſcio ñ velle: ꝛ iõ rõ ñ p̃cedit q ꝛ cã elitiens actũ volũtat⁹ nõ ẽ niſi finis ei⁹. Ad 4⁹ dõ q ele ctio dia req̃rit diuerſitatẽ i elcis: ñ tñ q̃ ſit cã volũ tat⁹ eligẽt⁹ imo pot⁹ ex⁹. ſic̃. n. diſpõ ei⁹ cãt rex⁹ di uerſitatẽ i nãis. Ad 5⁹. dõ: q i itellũ p̃destiatiõis icludit volũtas ꝓñs q̃ reſpicit opa ñ q̃ſi cãz volũ tat⁹ ſz ſic̃ cãz meritoꝝ iã gl'ie ꝛ ſic̃ ꝓpatiõez ad gr̃az

Eiñ q̃rit vtꝛ p̃deſt⁹ iuuet aliq̃ ope hũano et
d vꝫ q ñ. cã. n. q p ſe iducẽ effcũz ſine adiutorio alt⁹ ꝓfcoꝛ ẽ q̃⁹ q̃ adiuuat ad effcũz iducẽdo: ſz p̃deſt⁹ ẽ cã pfectiſſima g̃ ñ iuuat aliq̃ ad effcũz ſuũ

D. illõ q̃ poſito l' remoto nih⁹ manet effcũs ñ vꝫ iuuare ad ꝓſecutionẽ effcũs: ſz exq̃ p̃deſt⁹ po nit eẽ alic⁹ ſiue aliq̃s ozet ꝑ eo ſiue ñ ozet ſaluabit q̃ p̃deſt⁹ irrita eẽ ñ pt: g̃ vꝫ q oio nih iuuet ad ſa

iutē ei⁹. ℞. effcs ꝑdestiatōis ē gr̄a ⁊ glia q̄z vtrū
q̄z a solo ōo ē: g̃ nihꝫ aliō iuuat ad ꝑdestiatōis effcz
Sz ℞ ē q̄ gre. oici oya. q̄ ꝑdest⁹ ozoib⁹ scōz iuuat
qō ꝓbat ꝓ id qō hī genꝫ. ℣. q̄ Isaac ozauit ꝓ vxoꝛ
sua rebecca eo q̄ sterilꝭ eēt ⁊ dn̄s ōdit ei ꝓceptū: ⁊
tn̄ iacob q̄ ō illo ꝓcepto nat⁹ ē ꝑdestiat⁹ erat ad vi
tā. ℞. si ꝑdest⁹ n̄ iuuat ex opib⁹ nr̄is. g̃ n̄ ozozaꝭ ꝓ
aliq̄ vt saluet: ⁊ eaō rone nz ꝓ seipo nz aliqō op⁹
bo⁹ oparī ⁊ ita lex oia vana ē q̄z ad bo⁹ opāō nos
iduc. pōe ēt nāles ⁊ hit⁹ gtuiti i vanū ert: exq̄ ñ oz
nos oparī ad ꝓsecutionē finis q̄ oia icōueniēcia sīt
g̃ ꝑdest⁹ ozoib⁹ scōz iuuat. ℞. vō: q̄ ista qō ꝓpēdet
a ꝑdcā. eo. n. mō ꝑdest⁹ iuuat q̄ cāz hz. vñ sic dcm
ē q̄ ꝑdest⁹ inḡ⁹ ē act⁹ oin⁹ q̄ ē vlle l'scire ñ hz aliq̄
cāz ex pte nr̄a. ita ēt n' ex pte i⁹ adiutoziū hz: q̄z hc
actū q̄ ē vlle ōs nlla creata coopāte opat: sz effcūs
ꝑdestiatōis h mō hz adiutoziū q̄ ⁊ cāz hz: vñ fz h
ois cā c' opōe ifueniēte ꝓplet effcs ꝑdestiatōis oz
ꝑdestiationē iuuar: l' p mo⁹ cāe meritoziel' ex ꝓgruo
sic aliqs hñs gr̄ā mēt suo actu vitā etnā: l' ex ꝓgruo
sic aliqs ozādo ꝓ aliq⁹ a⁹ mēt sibi ꝑ⁹ gr̄az: l' ēt ꝓsua
dēdo ad bo⁹. vñ Lo. 3. oz ōi. n. adiutōes sum⁹: l' ꝙ
mōz distictōis. sic q̄n qs ꝓpat se ad hñō gr̄az: l' ēt nā
li opōe sic mot⁹ celi ⁊ oēs cāe nāles iuuat ꝑdestiatō
nē inḡ⁹ eoz offō pficit gño ⁊ sustēta⁹ elcōz. Ad
p⁹ g̃ ōō q̄ adiutōiū istō ñ ē ꝓp idigētia ꝑdestiatōis
sz vt saluet ozdo q̄ i reb⁹ oia sapia ꝓstitu t vt. s. ef
fcs ꝓcedāt cā p⁹ mediātib⁹ cāis scōis. Ad 2⁹ ōō
q̄ i ar⁹ suppōit flm. Si. n. Stephs ꝓ pſecutozib⁹ ñ
ozasset ſorte paul⁹ salu⁹ ñ fuiſſz: sic ſi aliqs ñ facēt
opa mēitoziа ñ accipet cozonā q̄ ꝑdestiata ē sibi n⁹
tn̄ ꝑdest⁹ frustrari pt̄ q̄z ꝑscitū ē a ōo q̄ iste tali cā ⁊
tali ozdie saluabit⁹ vñ sic ē icōpo⁹ ꝑdestiatōi q̄ iste
ñ saluet ita ē ēt sibi icōpo⁹ q̄ ñ fuerit ozatū ꝓ eo q̄
uis vtiq̄ i se sit po⁹ ñ eē. Ad 3⁹ ōō q̄ cā ifūdēs
gr̄az ē sol⁹ ōs: sz diſpō ad gr̄az ꝓt eē ex ipo eoō q̄
gr̄az recipit: sz meritū gr̄e ex ꝓgruo pt̄ eē ēt alīt⁹ in
sti: sz ex ꝓdig̃ ē ēt ipi⁹ boiſ xpi⁹: c⁹ merita efficatiā
hūerūt i totā hūanā nāz: q̄z ipe caput ecc⁹ ē.

o Elīō q̄rit vtiq̄ q̄cq̄d ōs sciuerit oli mō sciat ⁊
vī q̄ sic. scia ōi vt. s. bitū ē ē iuariabil: sz ois
scia q̄ ōsinit eē alic⁹ c⁹ ꝓus fuerat variat: g̃ vī q̄ q̄c
q̄d ōs oli sciuit mō sciat. ℞. oē scitū a ōo aut accipi
t vt res q̄dā aut vt enūtiabile signſ eē rē: sz q̄ cūq̄
rē ōs sciuit mō scit: q̄z vna ⁊ eaō res ē q̄ mō ē pñs
⁊ ꝑul fuit futa: ⁊ cras erit ꝑita: ⁊ si' vī eē vna vitas
enūtiabil' reducit ad vitatē rei sic ad cāz. g̃ vī q̄ q̄c
q̄d ōs oli sciuit mō sciat siū sit rel siue enū⁹. ℞. ꝓsig̃
se hz ꝓpiq̄ ad ocōez q̄ ad ozonē: sz diuers⁹ mod⁹
signdi n ipedit vitatē nois vñ dz a gmatic⁹ alb⁹ ba
bū. eē v⁹ nom̄ ⁊ sic ō alīs. cū g̃ henū⁹ soz. currē ⁊
cucurriſſe ad v⁹ istās rlata sīt i diuers⁹ tpib⁹ ꝓlata ñ
dzant nisi ꝓ diuersā ꝓsigz tpis: vī q̄ sit v⁹ enū⁹. ⁊
sic iō q̄ ꝓus. ℞. aut vnitas tpis ptinet ad vnitatē
enūtiabl': aut ñ. si ptiet ad vnitatē enūtiabl'. g̃ cū dcā
enūtiabl⁹ referāt ad v⁹ ips vī q̄ sit v⁹ enū⁹. si āt ñ
ptiet: g̃ cū h dcā enūtiabl⁹ ñ ōstiguāt nisi ꝓ diuersā ꝓ
sig̃m tpis: vī q̄ sit v⁹ enūtiabile. ℞. enūtiabile ēt
res q̄dā ē rōis: sz q̄cūq̄ rē ōs sciuit scit. g̃ ex h ēt
vī seq̄ q̄ qōcūq̄ enūtiabile ōs sciuit scit. Sz ℞ oē
scitū a ōo ē vez sz quōdāvez erat x⁹ eē mozitur⁹ g̃
fuit scitū a ōo. Itē q̄cq̄d ē scitū a ōo ēvez: g̃ cū mō
ñ sit vez r⁹ eē mozitur⁹ ñ ē scitū a ōo: ñ g̃ q̄cq̄d ōs
sciuit scit. Si ōi. q̄ i ꝓcessu ē fig⁹ dcōis q̄z mutat
q̄d i q̄ñ. Cōtra ista soloe ꝓita remāet eaō difficl'
tas q̄z mutabit ꝓpō: ⁊ dicet nō qōcūq̄ enūtiabile
deus sciuit scit vt conclusum est sed enuntiabile ē
ad scitū: g̃ ñ q̄cq̄d ōs sciuit scit. Rñ. dō: q̄ sic. s. di
ctū ē scia ōi ñ tm̄ ē rez sz ēt enūtiabi⁹ si g̃ scia ōi ffe
rat ad rel sic nlli dubiū ē q̄n oēz rē q̄ ōs sciuit sciat
⁊ sic optīe ꝓcedit solo magr̄i i lr̄a. vna. n. ⁊ eaō res
ē q̄ tigit cū diuers⁹ tpib⁹ ꝑfert. soz. currit ⁊ cucurrit
s. curſ⁹ soz. si āt referat ad enūtiabi⁹. tc sr̄ h fuit du
opio. q̄dā. n. dixert q̄ ad vnitatē rei sigte seq̄t vni
tas enūtiabil' q̄uis ēt cū diuēla ꝓsigne tpis ꝑferat
⁊ fz h seq̄t q̄ enūtiabile qō semel ē verū sp fuit ⁊ ē
vez ⁊ ita qō semꝭ ē scitū a ōo sp erit scitū ab eo sz
ista pō expsse ℞ iat ocis phi i pdicamēt: q̄ dic q̄
eaō o⁹. s. soz. sedz q̄ p⁹ erat vā soz. sedēte eoō surgē
te efficit fla: ⁊ p̄ea si ab vnitate rei enūtiabile hīt
vnitatē eaō rōe ex diuersitate hīt diuersitatē: ⁊ ita
h enūtiabile soz. currē diuers⁹ tpib⁹ ꝓlatum ñ eēt
vnū nec aliqō nom̄ significās diuersas res vnuz
eēt ⁊ sic pirz tā eḋuō ⁊ vnluō q̄z vtraq̄ rq̄rit vni
tatē nois qō plib⁹ ꝓuēit vñ ab oib⁹ ꝓcedit qō sunt
duo diuersa enūtiabilia soz. currē ⁊ curriſſe ēt si
ad eūdē cursū referat: ⁊ fz h distiguēdū ē ō enun
tiabili mutato q̄z l' p̄ sumi inḡ⁹ ē res q̄dā rōis q̄si
māl ⁊ sic qōcūq̄ enuntiabile sciuit scit. sp. n. scit h
enūtiabile soz. currē hīc talē nāz tales ptes: l' p̄ sūt
signatie. put p ipsū ōsigt eē rei cū suis ꝓditionib⁹ q̄
dāt iselligi ex ꝓsigne vbi ⁊ sic q̄ cūq̄ enūtiabile
ōs sciuit scit. Seiuit. n. h enūtiabile eē vez x⁹ cru
cifigi cū crucifigebat: sz nō scit mō eē vez sz fuiſſe
verū. Ad p⁹ g̃ ōō: q̄ h ñ ꝓtigit ex aliq̄ mutatiōe
fcā cē sciaz ōi sz cē rē ipaz sic. n. cū dici⁹ ōs ꝑsciuit
x⁹ mozitur⁹ ōsigt respect⁹ ad futur⁹. vñ q̄n ōsinit eē
futurū ōs tā ñ ꝑscit illō. nlla tm̄ mutatiōe iei⁹ ꝑscia
fcā. ita ēt cū oz ōs sciuit x⁹ mozitur⁹ ōsigt respcū
futuri i ꝓncipio. vñ re i ꝑtitū trāseūte ñ māet iō re
spcūs q̄ rmoto ōs nescit rē sb tali r⁹ eē. vñ ñ variat
ei⁹ scia q̄ vno ituitu oia ꝓspicit: sz variat relpcūs i
nā rel. ꝓtigit. n. vt. s. ocm̄ ē q̄ i rlīs ꝑdicatiōib⁹ fiat
mutatio alīo extrēo⁹ mutato alīo iuariabili ma
nēte. Ad 2⁹ ōō q̄ q̄uis vitas enūtiabil' cāet ab eē
rei ñ tn̄ oz q̄ pp vnitatē rei enūtiabile vnitatē bēat
sz mālitatē. vnitatē āt hz ⁊ diuēsitatē ex bis ex qb⁹
eēn⁹ ꝓstituit. s. ex ptib⁹ suis vñ cū diuēse sīt ptes boz
enūtiabi⁹ soz. currē ⁊ curriſſe diuēsa si enūtia⁹.
Ad 3⁹ ōō: q̄ diuēs⁹ mo⁹ signdi facit ēt diuēsū nom̄:
sz q̄ dicat iō nom̄ a gma⁹. h ñ ē q̄z sp⁹ sit vñ cū sit
plēs voces. alb⁹ ba bū. ⁊ mltiplicato gñe q̄ ē voz
nēe sit mltip⁹ spēz qō ē nom̄. vñ vbi mlte voces ⁊
mlta noia: sz dñr v⁹ nom̄ q̄z ptinēt ad iō ꝓdeclinū
Ad 4⁹ ōō q̄ tps signū ē ex⁹ eēntiā enūtiabil' ⁊ iō ab
eo enūciabil' ñ ꝓcip vnitatē l' diuēsitatē sz a tpe ꝓsig̃
to: q̄z pp diuēsā ꝓsigz tpis sīt diuēse finatōes vboz
⁊ diuēse voces vñ ⁊ diuēsa enūtiabi⁹. Ad v⁹ ōō
q̄ accipiēdo enū⁹ vt ē res q̄ ōi sīt, pcedit arg: sz sic
ñ ē ad ꝓpo⁹. Sz h fr̄i: olū ē rē. h. ꝓ tāto dic q̄ nis
ē extoza expō vt dicat illos eē digs gr̄a q̄z ñ sīt ita
idigni vt alīj. Sic ātiq̄ ꝓtes credi. rē. diuēsitas enū
tiabil' ñ ipedit vnitatē rei cr̄dite q̄z l' obz fidei ē res
⁊ ñ enū⁹ vt q̄dā dñt l' enū⁹ s⁹ q̄ abstrahit ab oi ōia
tpis ⁊ tps determinatū ñ ē ō sba fidei sz fidei aduēit
fz q̄ ōterminat ꝓ doctrinā, put fides ex auditu ē.

De omnipotētia dei vbi ꝓius cōsidera
tur q̄re dicat omnipotens.

Unc de oipotētia di agēdū ē vbi ꝓi
ma cōsideratio occurrit quō ōs vere dicat
oipotēs: an q̄z oia possit: an tm̄ q̄z ea possit
q̄ vult. Qō. n. ōs oia possit: plib⁹ auctozita
nb⁹ ꝓz obat. ait. n. Aug. i li. qōnū veteris ⁊
noue legis. Oia qdē pt̄ ōs: sz nō facit nisi q̄
ꝓuenit ei⁹ vitati ⁊ iustitie. Idē i eodē. Potu
it sīl' cūcta facē: sz ꝓhibuit rō. i. volūtas. Rō
nē nēpe ibi volūtatē appellauit: q̄z volūtas
dei rōnabil' ē ⁊ egssima: fatēdū ergo ē d⁹ uz
omnia posse.

Quomodo ōs dicatur oia posse cū nos
mlta possim⁹ q̄ ipse nō pōt.

Ed q̄rit quō oia posse dicat: cū nos q̄
dā possim⁹ q̄ ipe nō pt̄. Nō. n. pt̄ ambulare
loq ⁊ hi⁹: q̄ a nā dina oio sīt aliena: cū boz
istrumēta nullaten⁹ hīe queat ico: pea ⁊ sim
plex sba. Quib⁹ id rñdēdū arbitroz q̄ hi⁹
actiōes: ābulatio. s. ⁊ locutio ⁊ hi⁹ a dei pō
aliene n̄ sīt: sz ad ipsā ptinēt. Licet. n. hi⁹ actio
nes i se ōs hīe nō possit. Nō. n. pt̄ ābulare l'
loq ⁊ hi⁹: eas tm̄ i creaturis pt̄ oparī. fac. n.
vt hō ābulet ⁊ loq̄t ⁊ hi⁹. Non ergo ꝓ istas
actiōes dine pōe detrabit aliqd: q̄z ⁊ h pōt
facē ōs oipotēs. Sz sūt alia q̄dā q̄ ōs nulla
ten⁹ facē pt̄. vt peccata. Nō. n. pōt metiri nō
pt̄ peccare: sz nō iō oipotētie dei i aliq̄ detra
hit vl' derogat si peccare nō posse dī: q̄z nō
eēt h potētie: sz ifirmitatis. si enīz possz h: oi
potēs eēt: nō igit ipotētie: sz potētie i dutādū
ē q̄ ista ñ pt̄. vñ Aug. i. xv. li. ō tri. Magna
igt ōi pō ē nō posse mētiri. sī. n. q̄ i alīs reb⁹
potētie deputāda sūt: i alīs vo minime: ⁊ q̄
i alīs laudabilia sūt: i alīs reprehēsibilia sīt
Nō ergo iō ōs min⁹ potēs ē: q̄z peccare nō
pt̄: cū oipotēs nullatenus sit qui hoc pt̄.

Itē de alīs opponit.

Unt ēt ⁊ alia q̄dā q̄ ōs nō pt̄. vñ vī ñ
oia posse. Nō. n. pt̄ mori vl' falli. vñ Aug. i
li. de simbolo. De⁹ oipotēs nō pt̄ mori: nō
pt̄ falli: nō pt̄ miser fieri: nō pt̄ vinci. hec vti
q̄z ⁊ hi⁹ absit vt possit oipotēs. Si. n. hi⁹ pas
siōib⁹ atq̄ defectib⁹ subijci possz: oipotēs ñ
foret: ⁊ ide mōstrat oipotēs: q̄z h ei appro
pinquare nō valent: pt̄ tm̄ h ⁊ i alīs opari.

Qō oipotētia dei sm̄ duo consideratur.

Ic igr̄ diligēter cōsiderātib⁹ oipoten
tia ei⁹ fz duo apparet: q̄z oia fac̄ que
vult: ⁊ nihil oino patit: fz vtrūq̄z ōs oipo
tēs vissime predicat: q̄z nec aliqd ē qō ei ad
patiēdū corruptionē iferre valeat nec aliqd
ad faciēdū ipedimētū afferre. Manifestū ē
itaq̄z deū oino nihil posse pati: ⁊ oia facere
posse: ꝑter ea sola qb⁹ eius dignitas lederet
eiusq̄z excellētie derogaret: i q̄ tm̄ nō ē min⁹
oipotēs: hoc. n. posse nō eēt posse: sed non
posse. Nemo ergo deū ipotētē in aliq̄ dicet
ꝑsumat q̄ oia pt̄ que posse potentie ē: ⁊ ide
vere dicitur omnipotens.

Quibusdā auctoritatibus traditur q̄ iō
oipotēs dī: q̄z qcqd vult pt̄.

Ex quibusdā tm̄ auctoritatibus tradi
tur. iō vere dici oipotens: q̄z qcqd vult pōt
Un̄ Aug. in enchiridion. Nō ob aliud ve
raciter vocat oipotēs: nisi qm̄ qcqd vult pt̄
nec volūtate cuiuspiā creature volūtatis oi
potētis ipedit effect⁹. Idē i li. de spū ⁊ litte
ra. Nō pōt ōs facē iiusta: q̄z ipse sūma iusti
tia ⁊ bonitas ē. Oipotēs vo ē: non q̄ possit
oia facere: sed q̄z pōt efficere qcqd vult: ita
vt nihil valeat eius volūtati resistere qn cō
pleat. aut aliq̄ mō ipedire cādē. Joānes cri
sostom⁹ i omelia q̄dā de expositiōe simboli
ait. Oipotēs dī ōs q̄z posse illi⁹ nō pt̄ iueni
re nō posse: dicēte ꝓpha. Oia q̄cūq̄z voluit
fec̄. Ipse ergo oipotēs ē vt totū qō nult pos
sit. Un̄ apls. Ei⁹ igt volūtati qd resistit: Dis
auctoritatib⁹ vī ondi q̄ ōs ex eo tm̄ dicat
oipotēs: q̄z oia pt̄ q̄ vult: nō q̄z oia possit.

Determinatio premissarū auctoritatū.

Ed ad h pt̄ dici q̄ Aug⁹ vbi dic. Oi
potēs ñ dī q̄ oia possit ⁊c. tam āple ⁊
gnāl⁹ accepit oia vt ēt mala icludez q̄ deus
nec vult nec pt̄. Nō g⁹ negauit eū posse oia
q̄ ꝓuēit ei posse. Sīl⁹ eū dic ñ ob aliō vacāt
dī opōs nisi qm̄ qcqd vult pōt ñ negat eū pos
se ēt ea q̄ ñ vult sz aduersus illos q̄ dicebāt
deū mlta velle q̄ ñ poterat: affirmat eū pos
se qcqd vult. ⁊ ex eo vē dici oipotētez ñ ob
aliō: nisi q̄z pōt qcqd vult. Sz caue q̄ intelligas
pōt qcqd vult an qcqd vult se posse an qcqd
vult facē an qcqd vult fieri. si. n. dicas iō oi
potētē vocari q̄z pōt qcqd vult se posse ergo
⁊ petr⁹ tūc oipotēs sil⁹ dici pōt vl' qlz scōz q̄z
pōt qcqd vult se posse ⁊ pōt facere qcqd vult
facere. Nō. n. vult facē nisi qō facē: nec posse
nisi qō pt̄: sz ñ pt̄ facē qcqd vult fieri. Vult
. n. saluos fieri q saluādi sīt. Uerūtñ eos sal

uare ñ valet. Be⁹ aũt qcqd vult fieri põt facere. Si.n. vult aliqd fieri p se: põt illõ p se facẽ: ⁊ p se fac: sic celũ ⁊ terrã p se fecit: q⁹ voluit. si aũt vult fieri p creaturã: ⁊ p eã opat si cut p hoies fac domos ⁊ hi⁹ artificialia. Et ds qdẽ ex se ⁊ p se põt. Hõ ãt vl ãgel⁹ quã tũcũq; btus ẽ ñ ẽ potẽs p se vl ex se. sz forte dices: nec dei fili⁹ pt a se nec. s. s. sz solus pat Ille. n. pt a se: q ẽ a se. Fili⁹ ãt q⁹ nõ ẽ a se sz a pte: nõ pt a se sed a pte. ⁊. s. s. ab vtroq; ad qd dicim⁹ q sz fili⁹ nõ possit a se: nec opetur a se: pt tñ ⁊ opat p se. sic ⁊. s. s. vñ Hyla. i li. ix. de tri. Hãe iqt cui cõtradicis hereticẽ: h vnitas ẽ vt ita p se agat fili⁹: nec a se agat: et ita ñ a se agat ut p se agat. Per se ãt agẽ dr ⁊ potẽs eẽ p se: q⁹ nãlr hz potẽtiã eãdẽ qz ⁊ pt: q potẽs ẽ ⁊ opat: sz q⁹ illã hz a pte nõ a se: iõ apte nõ a se dr posse ⁊ agẽ. Hõ ãt vel ãgelus gratuitã hz potẽtiã q potens ẽ. Jõ igit ve ac, ppie ds trinitas oi potẽs dr: q⁹ p se. i. nãli potẽtia pt qcqd vult fieri: ⁊ qcqd vult se posse. nih. n. vult fieri qõ ñ possit facere p se ul p creaturam: ⁊ nih uult se posse qõ nõ possit. ⁊ oẽ qõ uult fieri: uult se posse sz nõ oẽ qõ uult se posse uult fieri. si. n. uel let ⁊ fieret q⁹ uoluntati eius nihil resistere potest.

Di.xlij.

Unc ãt de oipõ di nẽ. Determinato de scia di. h magr 2° det. de põ ei⁹. ⁊ dixit i p. d.

n i p⁹ magr oñdit vlitatẽ põe ipsi⁹ fz quã oipotẽs dr. i 2ª excludit quozũdã errorẽ põz di limitatiũ. xlij. d. qdã tñ de suo sẽsu nẽ. Jp⁹ i. d. i p⁹ idrit qr ds oipotẽs dicat. i 2ª põz dr. ibi. q. n. ds oia possit nẽ. Jt dixit i. d. i p⁹ det. põz tenẽdo alterã ptẽ. i 2ª soluit ea q, p pte reliq iducũt: ibi ex qbusdã aũt auctozib⁹ nẽ. Jcẽ p⁹ tria facit. p⁹ oñdit vitatẽ. s. q ds oia possit. 2° excludit qsdã istãtias tres. s. qrũ p⁹ ẽ de actib⁹ coꝛpalib⁹. 2° de pcctis. 3° de passionib⁹: ibi. Sz qrit quõ oia nẽ. 3° ex docis excludit pfcãz oipõe rõnẽ: ibi. sic diligẽt ꝓsiderãtib⁹ nẽ. Ex qbusdã tñ aucib⁹ nẽ. Ih iducit ea q ad alt̃az ptẽ qõis facẽ videt q. s. dicat oi potẽs q⁹ oia pt facẽ q vult: ⁊ dixit i p. tres. i p⁹ inducit auctitates ad pte illã. i 2ª soluit eas: ibi. Sed h pt dici nẽ. Ji ttia assignat lonis mltiplicitatẽ: vt videat qlr h ẽt ds sit. puz. sz caue quõ itelligas nẽ.

Jcẽ dup⁹ qõ. p⁹ ẽ ds põ di p se. 1ª dr his q sue
b põe sbiacẽt. Circa p⁹ qrũt duo p⁹ vtz põ ds ꝓueniat. 2° vtrũ i eo sit vna põ vl plẽs:

D p⁹ sic, pcedit: vr q põ ds ñ ꝓueniat. sic. n.
a põ se hz ad actum ita hz se ꝑmus actus ad põz: sz ꝑma põ q ẽ mã ñ ẽ aliqs act⁹ q sic ẽntia ei⁹: g nec ꝑmi act⁹ q ẽ ds est aliq põ. D. oẽ qd agit p ẽntiã suã nõ agit mediãte aliqua põ: q⁹ põ ẽ mediũ iter ẽntiã ⁊ opoz: sz ds cũ sit p⁹ agẽs ñticipatiõe alic⁹ sz p eẽn⁹ suã agit vt Dyo. dic. liij. c. de di. no. ⁊ Auic. pbat: g ñ cõuenit sibi aliq põ p quã agat. D. ois põ vl ẽ actia vel passiua fz phz i. v. metb. sz ds ñ ꝓuenit põ passiua: q⁹ nih pt pati vt i lra. 2dr: nec ite⁹ actia: q⁹ sic ibidez dr a pho. põ actia ẽ ꝓncipiũ trãsmutatiõis i aliꝺ fz q ẽ aliꝺ: ds ãt i agẽdo ñ reqrit mãm i quam agat: g vr q nullo⁹ sibi põ ꝓueniat. D. ois põ ẽ p⁹ alicui⁹ opois: sz ds ñ ꝓuenit opi nisi q sit sua eẽntia. cũ g sue eẽntie nih sit p⁹: q⁹ eẽntia nz ẽ genita nz ꝓcedẽs: vr q põ sibi ñ ꝓueniat. D. di põ aut ẽ ip cõiũcta actui aut ñ. si p⁹ ois ãt põ ꝓiũcta actui iducit effm qncũq; ipsa ẽ. põ ãt di ab eẽno fuit: g ⁊ effcũs ei⁹. s. creature ab eẽno sũt: qd hereticũ est Si 2°⁹ ois ãt põ ñ ꝓiũcta actui ⁊ ꝓiũgibil ẽ ipsa: ⁊ pficit p actũ: g aliqd ipsa erit i ds: q cũ sit icõue niẽs vr põ ois i ds ñ ee. Sz ꝑ est qd hr Luc. i. fec mihi magna q potẽs ẽ: ⁊ i ps. potẽs es dñe: ⁊ vitas tua nẽ. D. ois effect⁹ pducit p põz cãe efficiẽt: sz ds ẽ cã efficiẽs rez: g i ipo oz põz ponẽr.

Rñ. dr q nomẽ põe p⁹ ipositũ fuit ad significãdũ ptãtẽ hois, put di⁹ aliquos hoies eẽ potẽtes vt Auic. dic ⁊ dr de ẽt trãslatũ fuit ad res nãles. Ut ãt i hoib⁹ eẽ potẽs q põt facẽ qd vult de aliꝺ sine ipedimẽto: ⁊ fz q ipediri pt sic minuit põ ei⁹ ipedit ãt põ alic⁹ l nãlis agẽs l ẽt voluntarij inq⁹ pt pati ab aliq. vñ de rõe põe q⁹ ad ꝓma ipositionẽ sui ẽ nõ posse pati. vñ ẽt illõ qd ñ pt pau ⁊ si nih possit agẽ di⁹ potẽs sic dr durũ qd hz põz vt ñ seceꝺ: ⁊ ex h ꝓcludit pfcã rõ põe i deo: tũ q⁹ oia agit qd cõuenit sibi inq⁹ ẽ act⁹ ꝑm⁹ ⁊ pfcũs. nihil n. agit nisi fz q ẽ actu ens: ⁊ tñ q⁹ nih patit quod ꝓuenit sibi inq⁹ ẽ act⁹ pur⁹ sine ꝑmixtiõe alicui⁹ mãe. vnũquodq;. n. patit rõe alic⁹ mãl i ipo. Ad p⁹ g dr q ee ꝑmã põz ñ ꝓuenit mãe fz ꝓncipalẽ signficatõez põe: q⁹ vt dcm ẽ põ ꝑmo iposita ẽ ad significãdũ ꝑn⁹ actiõis: sz scdo trãslatũ ẽ ad h illud ẽt qd recipit actionẽ agẽti põz hẽ dicat ⁊ h ẽ põ passiua: ⁊ sic põe actiue rñdet opo l actõ i q ꝓpleꝺ: ita ẽt illõ qd rñdet põe passiue qsi pfcõ ⁊ cõplemẽtũ act⁹ dicat ⁊ pp h ois foza act⁹ dicitur ẽt ipse foꝛ sepate. ⁊ illõ qd ẽ ꝑn⁹ pfcõis toti⁹ qd est ds vocat act⁹ ꝑm⁹ ⁊ pur⁹ cui maxie illa põ cõuenit. Ad 2⁹ dr q põ iptat vt dcm ẽ rõez ꝓncipij actiõis. vñ qcqd sit illõ qd ẽ ꝑn⁹ agẽdi põ dr sicut calor ⁊ frig⁹ ⁊ hi⁹: ⁊ sic ẽt ipa eẽntia dina fz h qd ẽ ꝑn⁹ opõis põ vocat nõ q põ sit aliꝺ ab eẽntia in deo. Ad 3⁹ dr q deo nullo mõ põ passiua cõuenit sz actã tñ: põe ãt actie accidit q reqrat sbiectã mãz i qua agat inq⁹ ẽ ipsa ñ potẽs i totã rei sbaz: q ipsa tõ a dina põ remouet: vl dr q scom Auic. agẽs alr dr i nãlib⁹ ⁊ i dinis. agẽs enim nãle agit p motũ: ⁊ q⁹ ois mot⁹ ẽ act⁹ exntis i põ. iõ reqrit mã q motui sbsternat: dinũ ãt agẽs agit i eo qd dat eẽ ñ p motũ. vñ põ actia ẽ ꝑn⁹ opõis i aliꝺ sic i effectũ, pductũ ñ sic i mãz trãsmutatã. Ad 4⁹ dr q de nõ agit opõe media q sit aliꝺ ab eẽntia sua sz suũ eẽ ẽsuũ opari: ⁊ suũ opari ẽ sua eẽntia nihilomin⁹ tñ eẽntia sigt vt ꝑn⁹ eẽndi: ⁊ eadẽ rõe põt significari põ vt ꝑn⁹ opãdi: ⁊ ꝑter h vt ꝑn⁹ opari. Ad. v⁹. dr q opo sua ẽ idẽ q põ sua fm rẽ: ⁊ iõ ñ pt opõi sue põ nõ eẽ cõiũcta: nec tñ sp ꝓ seqt effcũs qncũq; opo ẽ q⁹ opatio quodãmo re

gulat volũtate ⁊ sapia dr dinãte. vñ effcũs nõ seqt nisi ad nutũ volũntatis dine fm cuius dispositionẽ ex operatione eẽna sequit effcũs tpal.

s D 2⁹ sic, pcedit vr q nõ sit tm̃ vna põ in deo nõ. n. pt eẽ vnũ ⁊ idẽ, puz vni ⁊ plib⁹ cõe: sz põ creãdi cõis ẽ trib⁹ psonis: posse ãt generare p pzlũ ẽ pt: g ẽ alia ⁊ alia põ. D. i nob iueniũt qdã act⁹ nãles vt gnare ⁊ hi⁹: ⁊ qdã volũtarij vt edificare domos ⁊ hi⁹: ⁊ qdã aiales vt itelligẽ scire ⁊ hi⁹: sz hi⁹ act⁹ reducũt i nob i diuersas põs: cum igr i singulis ꝓdicto⁹ actuũ rndeat sibi act⁹ iõo q⁹ dicimus ipsũ sciẽtẽ createm ⁊ generatẽ: vr q sit plẽs põs i eo ponere ad qs isti act⁹ reducãt. D. fm phos sbe separate oidũt i itellectũ ⁊ volũtatẽ: nõ ãt sic i diuersas nãs: g sic i diuersas põs: g i ds ad min⁹ sẽ oue potẽtie. D. rõ põe cõsistit in h qd ẽ eẽ ꝑn⁹ opõis: sz quodlz attributũ dinũ fz ꝓaz rõnẽ ẽ ꝑn⁹ opõis: q⁹ ex bonitate ei⁹ fluit ois bonitas ⁊ ex vita ei⁹ fluit ois vita ⁊ sic ds aliꝺ vt Dyo. tradit i li. de di. no: g sic di⁹ plura attributa sic debemus dre plẽs põs. Sz ꝑ fm Aug. qcqd i dinis absolute dr singlarit ⁊ ñ plr ꝓdicat: sz põ iter absoluta cõtinet: g nõ sũt plẽs põe i ds sz vna tm̃

D. fz phz i li. de cãis. ois vr vnita plus ẽ infinita q⁹ multiplicata sz vr⁹ dina ẽ maxie infinita: g vr q sit maxie vna nulla multiplicationẽ hñs. R⁹ ds q i ds simplr ⁊ absolute ds ẽ vna tm̃ põz esse cũ. n. põ fz modũ itelligẽdi sit mediũ iter eẽntiã ⁊ oponẽ ex vtraq; pte põt ei⁹ vnitas ⁊ diuersitas pẽsari: sz tm̃ simplr vnitatẽ ⁊ multiplicationez hz ex pte eẽntie nõ q ẽ subiectũ ei⁹ q⁹ cõtigit i vna eẽntia ibã plẽs eẽ vtutes l põz: sz ex pte eẽn⁹ q ẽ imediatũ ꝑn⁹ act⁹: sic i igne alia ẽ põ q fert suriũ. s. leuitas: ⁊ alia q dissoluit vl vrit. s. caliditas. ex pte ãt opõis nõ dr vna vl plẽs simplr sz fz qd: q⁹ tũc magis dr eẽ vna potẽtia pliũ q⁹ plẽs põe: ⁊ ita cũ immediatũ ꝓin⁹ cl⁹ sz sue opois sit sua eẽn⁹ q simplicit vna ẽ: iõ ⁊ potẽtia vna ẽ: sz inq⁹ ẽ ꝑn⁹ oponũ distictarũ fz rõnẽ accipit aliã ⁊ aliã rõnẽ potẽtie: sic ⁊ eẽntia hz plẽs rões attributoꝝ nec tñ ex h ẽ nisi vna potẽtia ei⁹ actiua q sola i ds ꝓueniet potest dup⁹ ꝓsiderari l q⁹ ad eẽntiã potẽtie: l q⁹ ad actiones q a potẽtia, pcedũt. dico aũt eẽntiã potẽtie illud qd ẽ immediate ꝑn⁹ act⁹ i quocũq; genere sit. sicut calor ꝑn⁹ calefactiõis. ꝑn⁹ aũt diuz dinarum oponũ ẽ sua eẽntia: q⁹ p eẽntiã suã agit, vnde sic essentia sua ẽ vna re: plitatẽ quãdã rõnũ hñs fz diuersa attributa vt. s. dcm ẽ ita et potẽtia dei re ẽ vna sz fz diuersas rões attributoꝝ plitatẽ rõnũ accipit dic eni attributo conuenit rõ potẽtie fz q ꝓpetit eẽ ꝑn⁹ opõis: ⁊ q⁹ opo di ẽ ei⁹ eẽntia iõ et ipsa ẽ vna fz rẽ diuersimode significata fz diuersas rões diuersoꝝ attributoꝝ ⁊ fz diuersitatẽ effectuũ q simplr plẽs sũt: pz g q sue fz eẽntiam ꝓsideret suã sue eẽ p ꝓparationẽ ad diuinã oponez fz q in operãte ẽ vnitatẽ hz: sed mltitudo realis ẽ tm̃ i effectib⁹ q ex operatione dia cãnt: ⁊ iõ pz q absolute dr ẽ põz dinã eẽ vnã: sed tñ qd ẽ pliũ: q⁹ iuditiũ de vnitate rei absolute sumẽdũ ẽ scdz eẽntiã eius ⁊ ñ scom id quod extra est Ad p⁹ ergo dr q potẽtia generatiua noiat eẽntiale ꝓsectuz notonali, sic cũ dr ds generat. vñ illd qd ẽ eẽntia le ptinẽs ad rõnẽ potẽtie cõe est trib⁹. sic ẽ põ eẽndi. eadẽ. n. potẽtia pat gñat ⁊ fili⁹ nascit sz notio remanet, ꝑa pri ⁊ h pleni⁹ pz ex dictis. ã. Ad 2⁹ dr: q dr idẽ ẽ ꝑn⁹ eẽndi ⁊ opãdi: vñ sic ds codẽ ẽ vn⁹ ens iust⁹ ⁊ sic de aliis: ita ipse eodẽ opat act⁹ diuersarũ rõnũ: nos aũt diuers. Ad 3⁹ dr: q i oib⁹ aliis sbis separatis nõ vr oino idẽ eẽ re voluntas ⁊ itellẽs: sz q i aliis ẽ fz diuersitatẽ realẽ ẽ i ds fz vnitatẽ rei ⁊ distinctiõez rõis. Ad 4⁹ dr: q attributa in deo st vnũ re ⁊ distinguũt tm̃ rõe: ⁊ iõ nomẽ potẽtie ẽ qcqd aliud ẽ nomẽ rei siue sit nom ꝓprie ipois nõ pt pluraliꝛ ꝓdicari vt dicãt plura attributa eẽ plẽs potẽtias vl plẽs bonitates vl aliqd hi⁹ sz noia scdm ipositionis vt attributũ: ⁊ hi⁹ plr ꝓdicatur. Questio secũda.

o Eide qrit de his q sbiecta st dine potẽtie: et circa h qrũt tria. p⁹ vtrũ ds possit qcqd ẽ aliud terl possibile. 2° vtrũ possit facẽ ipossibilia. 3° vtz sit aliqd iudicãdũ simplr possibile vel ipossibile fz cãs superiozes vl inferiozes.

a D p⁹ sic, pcedit: vr q ds possit q qd aliud possibile ẽ. ois. n. põ creata ẽ exẽplata a põ ipsius: sic oẽ bonũ a bonitate ei⁹: sz qcqd ẽ i extracto vr⁹, pfcius iuenit i p⁹ exẽplari: g põ ds se extendit ad oia i qcũq; creata põ pt. D. phs dic q ds ⁊ ẽt studiosus pt pua agẽ: sz nih ita elõgat a põ ei⁹ sicut malũ: g vr q ipe oia possit q creatura pt. D. õ rõe volũtat ẽ vt libtatẽ ad vtrũlz hẽat: sz i deo vlsic iuenit volũtas: g pt vtrũlz ⁊ bonũ ⁊ malũ.

P. nih q ẽ laudabilitat ei sbtrahẽd ẽ q magn⁹ ẽ ⁊ laudabil⁹ nimis: sz posse facere malũ ⁊ nõ facer ẽ laudãt sic dr eccl. xxx. i. i laudẽ vnius viri iusti qui pt transire ⁊ nõ ẽ trãs. facere mala ⁊ ñ fec: g ds ꝓueniꝺ ⁊ sic idẽ qd ꝑus. Sz ꝑ sic ds ñ pt nõ esse ds ita ñ pt eẽ ipsius: sz qdã dr creatura posse sua ifirmitate l ipsius: sic de pati mozi ⁊ hi⁹: g vr q ds ñ oia possit q creatura põt. P. sũmũ bonũ ñ pt eẽ cã alic⁹ malũ sic nec sume calz cã alic⁹ frigoris: sz ds ẽ sũme bon⁹ g nullũ malũ facẽ pt. creatura aũt h pt: nõ g qcqd creatura pt ⁊ ipe ds pt. R⁹ dr: q qcqd pticulis i creatura ẽ totũ ẽ exẽplariter eductũ ex pticulis creatoris: ita tñ q illa pticulis ipsius creatura hz q⁹ in ds sit: ⁊ iõ põ creature inq⁹ deficit a repñtatiõe die põe dific a pticulis posse. vñ qd attribuitur sibi fz q ẽ i tali gradu pticipata ñ oz q die potẽtie attribuat: sic ẽt dicim⁹ eẽntiã lapidis exẽplatã a dina eẽn⁹ nec tñ di⁹ deũ eẽ lapidẽ: ita ẽt ñ di⁹ ds põz eẽ põs ambu⁹ vl paci⁹. q. primũ ꝓncipiũ abulatiõis ⁊ passiõis: ita q ipe abulet vl patiat. Sciẽd tñ q gd⁹ põz sic ⁊ nãz oia dispositiõe oꝛdiati st: fz q vna plis l min⁹ dficit a pticulis die põe ⁊ iõ videt ẽ q q⁹ null⁹ act⁹ ꝑ⁹ haz põz fz gradus determiatos ꝓueniat põe die sic ꝑn⁹, prio: tñ oẽs act⁹ ppzũ haz põz egredientes ab eis fm rõnẽ ordis i q ꝓstituit reducũt i deũ sic i cãz pma vñ q⁹ is ñ dicam⁹ q⁹ ds possit abulare l pati. di⁹ tñ q⁹ creat abulationẽ ⁊ passionẽ i aliis: sz act⁹ qui egrediũt a dinat posit pt dcãz rõnẽ ordis nllo⁹ i cãlitatẽ dine põe reducũt. ñ. n. di⁹ q⁹ possit peccare nec i aliis pctñ facẽ: ⁊ p h pz rñ. ad p⁹. Ad 2⁹ dr fz quosdã q⁹ ꝓaua accipiẽd ẽ mãlr vt sit sẽsus ds pt facẽ ꝓaua. i. q mõ ꝓaua sit q tñ si ipe fa

ceret ꝓuua ñ cẽnt: vl̃ oð q̃ loq̃t ꝓditiõal᷑r vt itelligat si vellet eĩ ꝓditiõal ⁊ añs ẽ iposſibile ⁊ ꝓñs ⁊ ħ nõ ẽ icõueniẽs ſic ħ ſi cẽtũ ſt̃ min᷒ q̃. v. ſt̃ min᷒ q̃. x. Ad 3ᵐ oð q posſe peccare ſm Anſ. ⁊ boe. ñ ptinet ad libtatẽ volũtat᷑: ſz magis ẽ ꝓditio volũtat᷑ ꝺficiẽtis inq᷒ ẽ ex nihilo: ſz i ħ attẽdit rõ libertat᷑ qð poſſit ħ facẽ vl̃ nõ facẽ: aut ħ vl̃ aliõ facere. Ad 4ᵐ oð q aliq̃d ẽ laudabile ꝺ ſeriozi nãe qð i ſupiozi vituperabile cẽt ſic cẽ feroꝛ i cane ⁊ leone ẽ laudabile: ſz i hoie vitupabile: ita ⁊ ñ peccare cũ poſſit cẽ laus hois ſz blaſphemia dei ſi de ipſo dicatur.

a Dꝛ᷒ ſic ꝓcedit: vr̃ q ea q̃ nãe ſũt ipoſſibilia ðs ñ poſſit. ſic. n. dic̃ Cõmẽ. i. viij. meth. ois alr̃atio ẽ ab aliq̃ agẽte coꝛpali: ſz ðs ẽ agẽs icoꝛpale: g̃ vr̃ q nulla alr̃atio a deo poſſit fieri i creatura ſeriozi niſi mediãte motu ſupiozis coꝛpis: qð ẽ p̃ miũ alteraꝺs ñ alr̃atũ ſz mediãte illo motu niħ impoſſibile nãe fieri pr̃: g̃ ðs niħ nãe ipoſſibil᷑ facere pr̃. D. ois ipoſſibilitas l᷑ necẽſſitas q̃ ẽ i ꝓpoſitionib᷒ reducit᷑ ad ħ ꝑmũ ꝑn᷒ qð ẽ ipoſſibile ſil᷑ affirmare ⁊ negare ſz ꝓbz i. iiij. meth. ſz ħ ðz ðs nõ poſſe q affirmatio ⁊ negatio ſint ſil᷑ va: g̃ nullũ i poſſibile nãe facẽ pr̃. D. magl ẽ ipoſſibile qð ẽ ipoſſibil᷑ ꝑ ſe q̃. qð ẽ ipoſſibile ꝑ accñs: ſz ipoſſibile ꝑ accñs ðs facẽ ñ ꝑr: g̃ niħ coꝛ q̃ ꝑ ſe ſt̃ ipoſſibilia ꝓbõ medie: ðs ñ pót facẽ q illðd qð ẽ ꝓteritũ non fuerit vt ꝓbat aucitate Jo. q̃ dic̃ q cũ ceſa ðs poſſit ñ pr̃ de coꝛrupta facẽ vr̃ginẽ: ⁊ ꝑ Aug. i li. ꝺ fauſtũ: ⁊ ꝑ ꝓbz i. vi. eth. vbi agathonẽ cõmẽdat dicẽtẽ ħ ſolo ꝓuat de᷒ igenita facẽ q̃ fcã ſt̃: ſz ꝓteritũ non fuiſſe ñ ẽ ipoſſibile, niſi ꝑ accñs: qꝛ ħ ipz qð ꝓteritũ ẽ ꝑuſq̃ fierꝛ cõtigẽs erat ñ cẽ vt ſoꝛ. currere: g̃ ñ pt facẽ illðd qð ẽ ipoſſibile ꝑ accñs. D. ſz Aug. ðs ñ pt facẽ aliq̃d circa rões q̃s ꝑmit᷒ ididit: ⁊ i q̃dã glo. ad ro. xi. vr̃ q ðs cũ ſit auctoꝛ nãe niħ cõtra nãz facẽ: ſz ea q̃ ſt̃ nãe ipoſſibilia videt ꝺ nãz cẽ g̃ niħ hoꝛ ðs facẽ pr̃. Sꝛ ꝺ q oia dic̃ niħ excludit: ſz i lra vr̃ ⁊ ꝓbat q ðs oia pr̃: g̃ ab ei᷒ oipõ impoſſibilia ñ excludũt. D. hyl. dic̃ q pls pt ðs facẽ q̃ nos poſſum᷒ dicẽ: ⁊ q̃ ẽ. s. xxx. ð. q ꝓbat ẽt ex ħ qð hz Luc. i. nõ erit ipoſſibile apꝺ deũ oẽ vbũ: ſz niħ ita ẽ ipoſſibile q̃n nos dicẽ poſſim᷒ ẽt ꝓtige ſil᷑ affirmare ⁊ negar᷑: q q̃dẽ phi dixerũt vt hẽt i. iiij. meth. g̃ vr̃ q oia hi᷒ ðs poſſit facẽ. D. magl diſtat ðs ⁊ hõ q̃ duo ꝺia: ſz ðs vniuit hũaná nãz dine: g̃ mlto magl pt facẽ q duo ꝺia ſint ſil᷑ i eodẽ: ex q̃ ſequtur q affirmatio ⁊ ne᷒ ſint ſil᷑ va: ⁊ ſil ħ pr̃ oia pr̃. D. ſic cecitas ẽ ꝺria diſpoſitio viſioni ita vr̃ginitas cõceptui: ſz ðs fecẽ vt vr̃go manẽs vr̃go ꝺcipet ⁊ mr̃ eẽt: g̃ pt facẽ vt cecus manẽs cec᷒. viſũ hẽat ⁊ ſic idẽ q ꝑus. Rñ. oð: q poſſe i ptat rſpcũz mediũ iter potẽtẽ ⁊ po᷒ ſic ſcire inter ſciẽte ⁊ ſcibile: ⁊ iõ aliqð poſſe pr̃ negari ex pte potẽtis ⁊ aliqð ex pte poſſibilis: nullũ aũt poſſe q ſiñ iperfcõe ẽ negat᷑ ðo ex pte ipſi᷒ dei potentis: ſed negat᷑ ab eo ex pte ei᷒ poſſe ðfectiuũ qð nõ ẽ pure poſſe ſed admixtũ tñ cũ nõ poſſe: qꝛ põ ei᷒ ðfectũ hẽe ñ pr̃. vñ nõ cõcedit q ipſe poſſit peccare vel aliq̃d hi᷒: negat᷑ aũt q̃n᷒ ðs aliq̃d poſſe ex pte ipſius poſſibilis q nullo᷒ rõne poſſibil᷑ hẽe pr̃ ⁊ ħ dicim᷒ ipoſſibile eẽ ꝑ ſe ⁊ cuiuſmõi ſit ħ iueſtigãdũ ẽ

ſciẽdũ igit q oia ſ᷑ põl᷑ ẽ ad cẽ vl̃ ad ñ cẽ ſic põ᷑ corruptiõis vl̃ ad coꝛrũpẽdũ. vñ q̃cq̃d ñ pt hẽe rõnẽ ent᷑ vl̃ nõ entis illð ñ pt eẽ po᷒: ⁊ iõ ħ qð ẽ idẽ ſil᷑ cẽ ⁊ nõ eẽ: ẽ i ſe ipoſſibile: qꝛ qð eẽt ens ⁊ nõ ens. neq̃ cẽt ens nz ñ ens: ⁊ iõ ðz ðs ħ facẽ nõ poſſe. ñ ꝓ defcm põe ei᷒: ſz qꝛ ħ ðficit a rõe poſſibilis: ſic ðz nõ ſcire ſ᷑m q a rõe ſcibil᷑ deficit: ⁊ ꝑ conſequẽs ðz nõ poſſe facẽ oẽ illð i q̃ ꝺicto ꝛplicat et ꝓꝑ ħ ñ pt facẽ q illð qð ꝓteritũ ẽ nõ fuẽit: qꝛ qð eſt neceſſe ẽ cẽ ðũ ẽ ⁊ ipoſſibile ẽ nõ cẽ tũc ðũ ẽ: ⁊ cũ iſta neceſſitate ⁊ ipoſſibilitate i ꝓteritũ trãſit: ⁊ ħ ẽ q Aug. dic̃ i li. ꝺ fauſtũ. ſiqꝺs dic̃ ðs qꝛ oipotẽs ẽ faciat vt q̃ fcã ſũt nõ fuerũt: nõ videt ſe ħ dicẽ. faciat vt q verũ ẽ eoipo q verũ ẽ ñ ſit: ⁊ ex ħ ſequtur vltiᷓ q nllũ eoꝝ poſſit i ꝺb᷒ ꝺiũ ꝑdicati ẽ i diffinitiõe ſubi vt q faciat ħ. ſ. boẽz nõ cẽ rõnalẽ vl̃ triãgulũ ñ hẽe tres lineas. Jn ħ ipo. n. qð ponit triãgulus ponit tres lineas hẽe: vñ ħ ẽ ſil᷑ hẽre tres ⁊ nõ hẽe: ⁊ ex ħ vltiᷓ ſequt q ñ poſſit facẽ eẽ aliq̃ oppoſita ſil᷑ i eodẽ: qꝛ i diffinitiõe vni᷒ ꝺrũ ẽ ꝓpatio alteri᷒ ⁊ i diffinitiõe ꝓpatiõis ẽnegatio ſic ꝓpus ẽ i poſterioꝛi: ſz q̃cq̃d i ſe ñ repugnat rõni ent᷑ vl̃ rõni ñ ent᷑ ħ ðs ꝑt facẽ ſic celũ ẽ eẽ vl̃ eẽ aliũ mũdũ: l᷑ iducere viſũ ꝓpus ceco ⁊ hi᷒. ħ. n. ñ ſt̃ i ſe ipoſſibilia ſz alicui. Ad ꝑ᷒ g̃ ðð: q poſſz exponi q ħ ñ pt fieri ꝛ ordinẽ nãlis expõis q̃uis poſſit ẽ ꝑ actionem agẽti. ſ. nãz niſi᷑ ẽt ꝺ itẽtionẽ ei᷒ q̃ ħ exꝑſſe de ðo iducit: ⁊ iõ i ħ errauit nec ei᷒ aucitas recipiẽda eſt qꝛ hi᷒ ꝺriũ ẽt ꝑhi tradũt. dic̃. n. Aluic. q mã magiſ obedit ꝓncipẽs ſcpatis ⁊ ꝓceptiõib᷒ eoꝝ q̃ ꝺrũs agẽtib᷒ i nã: ſed q̃cq̃d ſit de alijs ħ de ðo firmiſſime tenẽdũ ẽ q vtutẽ ſuã celo non alligauit. Ad 2ᵐ oð q ꝛ ħ q aliq̃d ẽ ipoſſibile reducit᷑ i illð ꝑn᷒ vñ qð ẽ ipoſſibile ꝑ ſe icludit illð ꝓncipiũ i ſe ⁊ tale ipoſſibil᷑ ñ pt ipſe de᷒ facẽ vt ex ꝺcis ꝑz: ⁊ q eſt ipoſſibile alicui icludit ꝺcm ꝑn᷒ i ordie ſui ad illud ſic ꝑz cũ ðz q ipoſſibile ẽ moꝛtuũ reuiuiſcere viuere. n. ꝑ ſe poſſibile ẽ ſz i coꝛpe moꝛtuo nõ eſt põ ad hũc effm̃ iducẽdũ: ⁊ ex ħ ẽ ipoſſibile. vñ ſi poneret poſſe viuere ex ſua vtute ſil᷑ ponẽt eiuſdẽ rei hẽe põz ⁊ ipõz: nec ħ facẽ ðs q̃n moꝛtuũ r᷑ſuſcitat vt coꝛp᷒ ꝑ ꝓaz põz viuẽdi viuat: ſz ꝑ põz quã ſibi ꝓfert. Ad 3ᵐ oð q ꝓterita ñ fuiſſe pr̃ accipi vt ipoſſibile per accidens ⁊ vt ipoſſibile ꝑ ſe. Si. n. accipiat᷑ ipſa res q̃ ðz ꝓterita vt curſus ſoꝛti ñ hz ipoſſibilitatẽ niſi ꝑ accñs ſuũ qð ẽ extra rõnez ei᷒. ſ. ꝓteritõz ⁊ iſa res i ſe ꝓſiderata nõ ðz ðo ipoſſibil. pt. n. hãc rẽ facẽ. ſ. q ſoꝛ. ñ currat. Si ãt accipiat᷑ ſz q̃ ſtat ſ᷑ ħ accñte q ẽ ꝓtitio ſic ẽ ipoſſibile ꝑ ſe ⁊ ħ ðz ðs facẽ ñ poſſe ⁊ ſiſle ẽ de ħ q ðz ſoꝛ. ñ currer᷑ ðũ currit ẽ ipoſſibile: qꝛ rõne adũcti hz i poſſibilitatẽ ꝑ ſe. Ad 4ᵐ oð: q de᷒ mãe ꝑ᷒ ididit duplices rões. ſ. cãles l᷑ obediẽtiales ꝑ q̃s oẽs nate ſt̃ obedire deo vt fiat ex eis q̃cq̃d ei placuerit: ididit ẽt rões ſemiales. ſ. ꝑn᷒ actia ꝑ q̃ effcũs nãles exercẽt: ⁊ ꝺ has aliq̃n ðz facẽ i miracul᷑ q̃ facit ſz ꝑ le o᷒ tũc ẽt ꝺ eas ñ facẽ ſz ꝓter eas l᷑ ſup eas. ſuper eas q̃n iducit effcũz i q̃ nã nullo᷒ attigẽ pt ſic foꝛ᷒ glie i coꝛpib᷒ glioſis. Ꝓter eas facẽ q̃q̃s effectũ q̃ nã iducẽ pt ſiñ officio cãz nãliũ ꝑducit vt q̃n aquã i vinũ cõuertit. Jo. ij. ſz ꝺ eas non facẽ: qꝛ nec facẽ nec facẽ pr̃ vt cã actiua vl̃ manẽs eadẽ ſm

ſpẽz effcũz eẽntialẽ alĩnm hẽat ſic ñ pr̃ ẽẽ qð ſil᷑ ſit eadẽ ⁊ alia: ſz bñ pr̃ ðſtruẽ vnã nãz ⁊ facẽ aliã abq̃ ceſſ vnã foꝛmã a mã ⁊ iducẽ aliã. ſic. n. ⁊ ꝺ nãz aer᷑ facit ignis q̃n ipſũ coꝛrũpit. Ad. v. oð: q ſ᷑ ꝺiſtributiõe oiz ñ pt accipi niſi ens l᷑ ens: ⁊ ea q̃ ꝺriᷓ ⁊im᷒ poſſe. nz ſ᷑ entia ſump᷒ nz ñ entia. Ad 6ᵐ. oð: q ꝺcã ipoſſibilia q̃uis oꝛe ꝓferri poſſint tñ coꝛde ꝓcipi ñ pñt vt ꝓbat phs l. 4. met. vñ ñ ꝑe ⁊ pfcẽ ſt̃ vba Ad. vij. oð: q ðs ñ ꝓiũꝛit hũanaz nãz ꝺie ita q eẽt eadẽ nã: l᷑ qð vna p᷒ fz idẽ eẽt ðs ⁊ hõ: ſz fz aliꝺ ⁊ ſi nõ ẽ ꝺubiũ qð ꝺia i eoꝺ ꝓiũgẽ ꝑt qꝛ ⁊ nã ħ facẽ. Ad. 8ᵐ. oð: q̃ ñ ẽ ſiſle: qꝛ ceritas ẽ ꝓuõ ipi᷒ viſus. vñ icludit i ſe negõez ei᷒. vñ ñ pr̃ facẽ ðs qð ſil᷑ ſit cec᷒ ⁊ vidẽs: ſz i rõe vginitatis ñ icludit neg̃ matnitat᷑ ſz neg̃ ꝓiũctiõis ad virũ ⁊ lõ rõ non ꝓcedit.

a Dꝛ᷒ ſic ꝓcedit: vr̃ q aliq̃d ñ ſit iudicãdũ ſm poſſibile ſipz fz cãs iſeriozes. ſup illð p᷒ ad coꝛ. i. ſtultitiã feĉ ðs rc̃. ita ꝺic̃ glo. ſapia z h᷒ mũdi ðs ſtultitiã feĉ: oñdẽs poſſibile qð ipa ipoſſibile iudicabat: ſz ſapia h᷒ mũdi idicat aliq̃d ipoſſibile eẽ f cãs iſeriozes: g̃ vr̃ q ħ ſtultũ ſit ꝺre. ꝑ cõſtat q cũ iſeriozi ipiũ iuſtificar᷑ ñ pr̃: ſz tñ ñ ꝺi᷒ ħ eẽ im poſſibile ⁊ ſitr nec mũdũ foze añq̃ eẽt que nã facẽ ñ pr̃: g̃ vr̃ q nõ ſit aliq̃d ꝺ ipoſſibile ex eo q eẽ i ſeriozi ẽ ipoſſibile. D. cõſtat q illũinar᷑ cecũ ⁊ ꝺa re vgini ꝓceptũ nãe ẽ ipoſſibile: ⁊ tñ iſta fieri potuerũt ⁊ fcã ſt̃: g̃ vr̃ q fz cãs iſeriozes aliq̃d iposſi᷑ iudicãꝺ ñ ſit. Sz ꝺ niħ ꝺo ẽ ipoſſibile vt ꝺr̃ luc. i. ſi g f cãz ſupiozẽ tm̃ aliq̃d ipo᷒ oẽt ⁊ po᷒ niħ impo᷒ forz. g̃ vr̃ q ſit iudicãꝺũ ꝺ ſpoſſibilitate f cãs iſeriozes. D. neciũ ⁊ ipo᷒ ſt̃ ꝺria: ſz aliq̃d ñ ꝺicit neceſſariũ ꝓp necitatẽ cãe ꝑ᷒ vt. ã. ꝺcm ẽ: qꝛ ſic oia eẽnt neciа: g̃ nec po᷒ ⁊ ipo᷒ iudicãꝺũ ẽ f ſupiozes cãs. D. ꝺ: q ipo᷒ ẽ ꝺup᷒. aliq̃d. n. ẽ ex ſe ipo᷒ ſic ꝺcm ẽ ꝺ his q̃ ꝺcõnẽ icludũt ⁊ ħ iudicat᷑ ipoſſibilia abſoluten ꝑ reſpũz ad cãs ſupiozes l᷑ iſeriores: aliq̃d ãt ẽ ipoſſibile q̃ q᷒ iſe ẽ ñ hz rõez ipoſſibil᷑ ſz i oꝛdie ad aliq̃d ⁊ i iſt᷑ diſtiguẽꝺ ẽ: qꝛ poſſibile pr̃ ꝺici ꝑ põz actiuã ⁊ paᵃᵐ ⁊ vtroq̃s mõ ꝺicit aliq̃d po᷒ ⁊ ipo᷒ ſl̃ ᷒ ꝑ ꝓpatiõez ad ſuã cãz ꝓriaz actiuã l᷑ mãle c᷒ ꝺitiões effcũs ſeq̃t vt p᷒ ꝺcm ẽ. v. g̃. mã ſtatue ẽmota ẽ ſra ⁊ aq̃: mã ꝓria cupꝛ ⁊ ligniũ. Di᷒ ãt ex cupro poſſe fieri ſtatuã ñ ãt ex ſra ħ. n. ſolũ ꝺi᷒ eẽ i põ i aliꝺ abſolute qð pr̃ educi de mã vno motoꝛ vt l᷑. ix. met. ꝺr: ðð ẽ g̃ q oẽs effcũs q ſi i ħ imediãte ipi᷒ ꝺi ñ p cãz ⁊ a᷒ me᷒ vt creato mũdi creato aie ⁊ glificato aie ⁊ hi᷒ iudi᷒ ſt̃ po᷒ l᷑ ipo᷒ f cãz ſupiozẽ ꝺinã: pñt niħ o᷒ aliq̃ eoꝝ iudicari po᷒ f cãs paſſiuas iſeriozes q̃ cãs receptiuas hñt i iſeriozib᷒ ſic ad aiã ſe hz coꝛp᷒ ꝑpatũ p oponẽ nẽ ⁊ ad gr̃az li. ar. ſz illi effcũs q̃ nati ſt̃ ex cãis eẽ iſeriozib᷒. p᷑is actis ⁊ paſ. iudicãꝺi ſt̃ po᷒ l᷑ ipo᷒ f cãs iſeriozes ſic i viſiõe ceci ⁊ reſur᷒ moꝛtui: ⁊ hi᷒. vita. n. ⁊ viſio ſt̃ effcũs imediati cãrũ iſeriozꝝ. ſ. ſoiaꝝ vnitaꝝ coꝛpi. Adꝑ᷒ g̃ ðð: q ſapia mũdi i ħ ſtulta f᷑putata ẽ qꝛ ita iudicauit ħ ipoſſibilia nẽ eẽ ipoſſibilia qð ẽt ðs ea facẽ ñ poſſz. aliq̃d tñ pr̃ ꝺici ſi᷑ ipo᷒ qð alicui ẽ po᷒ ſic aliq̃d ðz ſi᷑ albũ qð. ſ. aliq̃d ſui ñ ẽ albũ: ⁊ ꝑ ħ pz rñſio ad alia.

Potuit ðs ſil᷑ cũta facẽ rc̃. Jñ ſolũ ita q ꝺẽt oẽs ſpes: ſz ẽt oia ididua ſpẽz q i toto tpe fiũt: ſz rõ ꝑ hibuit: ⁊ q̃dẽ ꝑ ꝓtatẽ ſz ꝑ icõpoſſibilitatẽ: ñ. n. pt eẽ qð ðs aliq̃d faciat ⁊ illð rõnale ñ ſit. vñ rõ ſe hz ſic ðtinãs op᷒ ⁊ põ ſic exeq̃ns. Oꝛ ñ eẽt ħ po᷒ rc̃. ⁊ ħ ẽt ꝺic ꝺ o. i. 8. c. ð ꝺi. no. ⁊ póit ex᷒ ſic cũ aliq̃d ðz eẽ ñ ens. ħ. n. ipz eẽ ẽ ñ eẽ: ita ⁊ posse ðficer᷑ ab eo qð ẽ ꝑfcẽ po᷒ ñ ẽ posſe ſip᷒. Dð ãt l᷑ ãgls rc̃ Sciẽꝺ qð hõ ex ſe l᷑ a ſe niħ hõi pr̃ facẽ: qꝛ iſte ꝓpoſitiões de ⁊ ab ónotãt cãz efficiẽtẽ. vñ ðz hõ posſe facẽ aliq̃d ab eo a q̃ põz hz. ꝓſtat. n. q̃ q̃cq̃d hõi hz ab alio hz: ſz p ónotat cãz fozalẽ. vñ q̃dã pr̃ facer᷑ p ſe. ſ. q ꝓpr̃ ꝓncipiũ nãlib᷒: q̃dã ãt ñ p ſe ſic es q fiũt p vtutẽ ꝺinã vt miracla ⁊ hi᷒ ⁊ ide ẽt qð filiᷓ ðz oia agẽ p ſe ſz nõ a ſe. Di. xliij᷒.

Opio q̃ꝺã ꝺicẽtiũ ꝺeũ nil᷑ posſe niſi q facẽ

Vidã tñ ð ſuo ſeſu gliãtes ꝺi põz coartare ſ᷑ meſura conati ſt̃. Cũ. n. ðñt bucuſq̃z pr̃ ðs ⁊ nõ ãpli᷒: qd ẽ ħ aliꝺ q̃z ei᷒ põ q ifinita ẽ ꝓcludẽ ⁊ reſtrigẽ ad meſurã. Aiũt. n. nõ pr̃ ðs aliꝺ facẽ q̃z facẽ. nec meli᷒ facẽ id qð facit. nec aliq d ꝓtermittẽ ð hiſ q̃ facẽ. Jſtãq̃z ſuaz opionẽ vſiſilib᷒ argumẽti cãſq̃z cometicis necnõ ⁊ ſacrarũ aucitatũ teſtimoniſs munire nitũt ꝺicẽtes. Nõ pr̃ ðſ facer᷑: niſi q bonũ ẽ ⁊ iuſtũ fieri. Nõ ẽ ẽt bonũ ⁊ iuſtũ fieri ab eo niſi q facẽ. Si. n. aliꝺ iuſtũ ẽ ⁊ bo᷒ eũ facẽ q̃z facẽ. ñ g̃ facẽ oẽ qð iuſtũ ẽ: ⁊ qð bonũ ẽ eũ facer᷑ ſz qs hoc audeat ꝺicer᷑. Addũt ẽt ñ pt facẽ niſi qð iuſtitia ei᷒ exigit. ſz ñ exigit ei᷒ iuſtitia vt faciat niſi qð facẽ. ñ g̃ pt facer᷑ niſi qð facẽ. Eadẽq̃z iuſtitia exigit: vt id ñ faciat qð ñ facẽ. Nõ ãt pt facer᷑ ꝺ iuſtitiã ſuã. Nõ igit᷑ pt aliquid eoꝝ facer᷑ q̃ ꝺimittit.

Reſponſio ad ꝓius ꝺictũ.

Js ãt rñdem᷒ vboꝝ duplicẽ itelligẽtiaz apiẽtes: ⁊ ab eis iuoluta euoluẽtes ſic. ñ pt ðs facer᷑ niſi qð bonũ. ẽ ⁊ iuſtũ. i. ñ pt facẽ niſi illð qð ſi facerꝛ bo᷒ eẽt ⁊ iuſtũ. vex ẽ. ſed multa pt facer᷑ q̃ nec bõa ſt̃ nec iuſta qꝛ nec ſt̃ nec erũt nec bñ fuit᷑ l᷑ fiẽt qꝛ nũq̃z fiẽt. Jtẽ qð ſcõ, ꝓpoſitum fuit ñ pt facer᷑ niſi qð iuſtitia ſua exigit. ⁊ ñ pt id facer᷑ q iuſtitia ſua exigit vt nõ fiat. Di᷒ qꝛ exactionis vbũ ð ðo congrue ñ ꝺr̃ nec ꝓpe accipit: ⁊ i illꝰ locutiõibus duplex ẽ ſenſ᷒. ſi. n. itelligas ñ pt facer᷑ niſi qð iuſti᷑ ſua exigit. i. niſi q iuſti᷑ volũtas ſua vlt fiꝛ ꝺic. Juſtitia. n. ꝺi ipi᷒ egſſima volũtas accipit: q̃lr accipit aug. illa vba dñi i geneſi loq̃nt ad Loth. Nõ poſſũ q̃cq̃z facẽ ꝺonec il lo itroeas: exponẽs. ñ posſe iqt ſe dixit qð ſi ne dubio poſſet ꝑ põz: ſz ñ poſſet ꝑ iuſtitiã q̃ ſi poſſet qꝺẽ: ſz nõ volebat: ⁊ illa volũtas iuſta erat. Si vo ꝑ ħ vba itelligas eũ ñ posſe

facē:nisi illō qō si fierz iustitie eiꝰ ꝓuenirz:ve
rū dicī. Silr distigue illō. Nō pt facē ꝙ iusti
tia eiꝰ exigit vt ñ faciat.i.ñ pt facē id qō ipe q
ē sūma iustitia ñ vult facē slz ē. Si āt itelligaſ
bis vbis eū ñ posse facē id qō iustitie eiꝰ cō
uenīt ñ pt verū dicī. Addūt q̄z z alia dicētes
ñ pt ds facē nisi qō dz:ñ āt dz facer nisi qō
fac. Si.n. dz alia facer ñ gꝰ fac oē qō dz. Si
vo fac oē qō dz:nec pt facer nisi qō dz. ñ gꝰ
pt facer nisi qō facit. Jt aut dz dimittere qō
dimittit ne faciat:aut ñ dz.si ñ dz nō recte di
mittit.si vo dz dimitter:gꝰ ñ dz facer. Si āt ñ
dz:nec ḋcet:nec oz eū facer:z si nō decet nec
oz eū facer:gꝰ ñ pt facer:ñ gꝰ pt facer: nisi qō
fac.nec pt illō dimittē qō fac gn faciat:qz dz
illō facer:z qō dz facer ñ pt illō dimittē:sed
vt mihi vr̄ h vbū dz venenū hz. Mltiplicē
n.z iuolutā tz itelligētiā nec ds,ppe ꝓpetit q
ñ ē ꝺbitor nob nisi forte ex ꝓmisso. Nos vo
ei debitores sumꝰ ex ꝓmisso.vt āt venenum
euacuer distigue vbi sēsus. Nō pt deꝰfacere
nisi qd dz.i. nisi qd vult:falsū ē.sic.n. pt ipse
dici dere aliqd qz vlt illud. Si āt dicat ñ pt
nisi qd dz.i.ñ pt nisi illud qd si facerz ei bñ ꝓ
uenirz:verū ē. Adijcīūt q̄z illi dicētes:nih fa
cit aut dimittit nisi optia z rōnabili cā:lz no
bis occulta sit.fz quā oz eū facer z dimitter
q̄ fac l dimittit. Rō.n.penes eū q̄ illa fac et
illa dimittit q̄ rō ei'na ē z sp manēs ꝑter q̄z ñ
pt aliqd facer l dimitter. Illa gꝰ manēte ñ pt
qd fac dimitter:nec qd dimittit facer:z ita ñ
pt facer nisi qd fac: z ad h rndem' ābiguita
tē locutiōis detīnātes. Lū.n.dr̄.rō l cā opti
ma penes deū ē q̄ fac cūcta q̄ fac:z dimittit
ea q̄ dimittit:verū qdē ē:qz i eo volūtas egſ
sima ē z rectissima:q̄ fac z dimittit q̄ vult cō
tra quā facer ñ pt nec p̄t eā facer pt.nec vti
q̄z cōtra eā faceret:nec p̄t eā:si ea q̄ facit di
mitterz:l q̄ dimittit facerz:lz eadē manēte rō
ne z cā:alia potuit facer z ista dimitter.lz gꝰ
rō sit penes eū q̄ alia fac alia dimittit: pt tñ
fz eādē rōnē z dimitter q̄ fac:z facer q̄ dimit
tit. Jp̄i āt addūt. Rō ē eū facer q̄ fac z ñ alia
z ñ pt facer nisi qō rō ē eū facer:z ita ñ p̄t fa
cer nisi q̄ fac. Jtē rō ē eū dimitter qd dimit
tit z ñ pt ñ dimitter q ꝙ rō ē eū dimitter: z ita
ñ pt ñ dimitter qd dimittit. Et ad h dr̄ locu
tiōes ābiguas eē:z iō detīnādas. Si.n. cū
dr̄ ñ pt facer nisi qd rō ē eū facer:itelligaſ eū
nō posse facer nisi ea q̄ rōnabilia sr̄:z ea q̄ si
fierēt rōnabilia ēēnt:verꝰ ē sēsus.si āt itelligaſ
eū nō posse facer alia rōnabilia z bona nisi
ea q̄ vult z fac:falsus ē itellectꝰ. Jtē aliud ad
iūgūt dicētes. Si ꝑt deꝰ aliud facer q̄z facit
p̄t igit facer qd ñ p̄sciuit. Et si p̄t facer qd nō
p̄sciuit:p̄t sine p̄scia opari:qz oē qd factuꝝ
se p̄sciuit fac:nec fac aliqd qd ñ p̄sciuit. Nō
si p̄t sciaz ei aliqd fieri ipossibile ē:oē qd p̄
scitū ē fieri necesse ē.igit fieri aliō q̄z fit nulla
rōne possibile ē:ñ gꝰ p̄t a ds fieri nisi qd fit.
Hec āt qō de p̄scia facile detīnari p̄t p ea q̄
supr̄ dcā sūt cū de p̄scia ageret.

Auctoritatibꝰ vtūt i assertiōe sue opionis.

Js āt illi scrutatores:q defecerūt scru
tātes scrutinia scōz ānectūt testimōia
Dic̄.n. Aug.i li. de libolo.h solū ñ p̄t deꝰ qd
ñ vult.p qd vr̄ ñ posse facer aliqd nisi qd ult
fz ñ vult nisi qō fac.z ita videtur non posse
nisi quod facit. Illud ita itelligēdum ē. Jd
solū ñ p̄t deꝰ qd ñ vult.s.se posse. Jdē i li. vij
p̄sel. ad deū loq̄ns ait. Nec cogen iuitus ad
aliqd qz volūtas tua ñ ē maior q̄z pō. Esz
āt maior si teipo tuipe maior esses. Ex h āt
vr̄ ꝙ deꝰ ñ possit pla q̄z vult:sic ñ vult plura
q̄z p̄t.sic.n. volūtas ñ ē maior pō:ita nec pō
ē maior volūtate. Jō q̄z sic pla ñ vult q̄z p̄t:
ita eū ñ pla posse q̄z velle dicūt. fz ad hoc:
qz nec volūtas pō:nec pō volūtate maior ē
qz vna z eadē res ē pō z volūtas.s.ipe ds q eēt
maior seipo si volūtas eēt maior pō l pō vo
lūtate. Nec hac aucitate negaꝝ deū pla pos
se q̄z velle:qz plura sbicta sūt eiꝰ pōe q̄z vo
lūtati. Fateamur itaq̄z deū mlta posse facē
q̄ ñ vult z posse dimitē q̄ fac. Qd vt certius
firmiusq̄z teneaꝝ:scriptū testimoniis assera
mꝰ deū plura posse facē q̄z faciat. Veritas
ipa fz Mat.ait. An putas qz ñ possū roga
re pīez meū z exhibebit mihi mō plꝰ q̄z.xij.
legiōes āgelorꝝ. Ex qbꝰ vb patet inuit qz z
si filiꝰ poꝝat rogaī q̄d ñ rogabat:z pr̄ exhibe
q̄d ñ exhibebat:vterq̄z igit poꝝat facer q̄d ñ
faciebat. Aug. ēt i enchi. ait. Dipotēt volū
tas mlta p̄t facer q̄ ñ vult nec facit. Potuit
n.facer vt.xij.legiōes āgelorꝝ pugnarēt ꝓ il
los q xp̄z ceperūt. Jtē i eodē. Cur apud q̄s
dā ñ fcē sr̄ vtutes:q̄ si fcē fuisset egissēt illi hoi
nes penitētiā z fcē sr̄ apd eos q ñ erāt credi
turi tūc ñ latebit q̄d nūc latet. Nec itaq̄z ds
iuste voluit saluos fieri:cū posset saluī eē si
vellet. Tūc i clarissima sapie luce videbitur
q̄d nūc pioꝝ fides hz afiq̄z manifesta cogni
tiōe videat q̄z certa z imutabil z efficacissia

sit volūtas dei q̄ mlta possit z nō velit.nih
āt qō ñ possit velit. Jdē i libro d nā z gr̄a.
Dñs lazarū suscitauit i corpe. Nunqd dō ē
nō potuit iudā suscitare i mēte:potuit qdez
slz noluit. His aucīb' multisq̄z alijs apte do
cet ꝙ ds multa possit facere q̄ nō uult:qd ēt
rōne,pbari p̄t. Nō.n.uult ds oēs iustificare
z tñ qs dubitat eū posse. Pōt ergo ds aliō
facere q̄z fac:z tñ si aliō faceret aliꝰ ipse ñ eēt
z p̄t aliō uelle q̄z uult z tñ eius uolūtas nec
alia nec noua nec mutabilis aliq̄ mō pōt eē
Et si.n.possit uelle qō nūq̄z uoluit nō tñ no
uiter nec noua uoluntate slz sēpiterna tñi uo
lūtate uelle p̄t. Pōt.n.uelle qō p̄t ab eterno
uoluisse. Habet ergo pōtētiaz uolēdi nūc z
ab eterno:qō tamen nec modo uult nec ab
eterno uoluit. Di.xliij.

Uidā tñ de suo sēsu gl̄iantes z̄c. Jh magi
q excludit errorē q̄ūdā ꝺ ꝑdēnata q̄ dī
pōz limitabāt dicētes ñ simpr̄ oīuz cē dī
pōz.z dicit ip̄m.d. Jn pr̄ip̄obat errorez
eorꝝ inq̄ limitabāt dei pōz ad res q̄ fūt.i 2° inq̄
tū limitabāt ad q̄litatē earū. dicebāt.n.nec alia n
melioꝛa posse deū facē q̄ q̄ facit.xliiij.dī.ibi Nūc
illō restat z̄c. Jp̄i tres.i pr̄ narrat eorꝝ pōz.i 2° po
nit pbōnes eorꝝ z soluit eas:ibi Jstāq̄z suā opio
nē z̄c.i 3° iducē aucties ad vitatē pbādā:ibi Fatea
mur ꝙ deū z̄c. Jstāq̄z suā z̄c. Jh ponit pbōnes co
rū z dicit i p.tres.j pr̄ ponit q̄dā pbabilia argum̄
ta q̄ hēbāt.i 2° ponit q̄sdā cā q̄s adiuenieb̄at.ibi
Adūcīūt illi q̄z dicētes z̄c. Ji 3° ponit q̄sdā aucītes
q̄s iducebāt ad sue opionis ꝓfirmation:ibi Dīſ
āt hij dīspu.z̄c. J,pbōnes āt z rñsiones patēt i lr̄a

c Jrca hāc opionē oz duo q̄rē fm ꝙ Qō.j.
duo ponebāt.pr̄ ponebāt ꝙ ñ p̄t facē aliq̄d
eorꝝ q̄ nō fac:z i h negabāt ifinitatez oīne
pōe.vñ pr̄ qō fit de ifinitate oīne pōe.2° ponebant
deū ñ posse facē ea q̄ fac z i h iducebāt deū agere
ex ncēitate.z iō 2° qō erit vtꝝ deꝰ agat ex ncēitate
Circa pr̄ q̄runt.d.pr̄ vtrū pō dei sit ifinita. 2° vtrū
oīpō sua q̄ ꝓuenit sibi fz ifinitatē pōe sit creature
cōicabilis.

a Dp̄ sic,pcedit:vī ꝙ pō dei ñ sit ifinita. sic
n.dic phs i 3° phy. Jnfinitū hz rōnē ptis z
māe z ita impfecti:fz pō dei ē pfectissima:gnō oz
dici ifinita. Ꝺ.fz phz i pr̄ ph, finitū z ifinitū ꝓgru
unt q̄litati:fz oē q̄tū ē visibile:cū igit pō oīna sit
simpr̄:vī ꝙ nz finita nz ifinita oīa sit. Ꝺ.f phos
si eēt aliq̄ pō actia cui nō rndet aliq̄ pō passiua in
nā illa eēt frustra:fz nulla pō passiua ē ad recipiē
dū effectū ifinitū:cū g̃ pō actia dei nō sit frustra.
vī ꝙ nō sit ifinita. Ꝺ.nullū ifinitū cōprehēdi p̄t
qz fz Aug.i li. de vidēdo deū.illud cōprehēdit cui
nes circūspiciunt:fz itells oīn ꝓprehēdit pōm
suā cū totā pōz suā ds cogscat:g̃ sua pō nō ē ifini
ta. Ꝺ.ois pō p̄t reduci i actū:si g̃ pō dei sit ifi
nita:ponit actu ifinita facē:fz si actu ifinita fecisset
aut aliq̄d posset facē ampli' z sic ifinito eēt aliq̄d
mai'l nih ampli' facē posset:z sic ipotēs ex hūſ q̄
faceret redderet z sua pō ad opa eiꝰ finiret z ifini
ta nō eēt:q̄dā oīa ipossibilia sūt:g̃ dei pō ñ ē ifinī
ta. Sz p̄ i magnitudie ifinita sp ē vt' ifinita: sicut
phi,pbat:siue ponat magnitudo molis quā tñ im
possibile ē eē ifinitā:siue magnitudo vtutis: fz in
ps.dī:ꝙ magnitudis ei' nō ē finis:g̃ vt' vl pō ei'
ē ifinita. R' dō:ꝙ ifinitū ꝑt oup'sumi. vl ꝑuatie
z sic deo nō ꝓuenit.nih.n. ꝑe loquēdo ꝑuatie de
ipso dici pōt vr̄.s.dictū ē. vel negatie:z sic ds dr̄
ifinit' fz Dam.ḋa nullo mō finit. Q̄ q̄liter sit iue
stigādū ē. Quidā.n. accipiētes finitū z ifinitū so
lū fz ꝙ sūt passiones q̄litatis nō potuit i deo iue
nire ifinitatē nisi fz ꝙ iueniebāt i eo rōnē q̄titatis
vtualis. vñ dicebāt deū eē ifinitū:qz vt' ei' ē ifini
ta iō accidit ꝙ q̄dā negauerūt eēntiā dei eē ifinitā
i rōne eēntie ꝓsiderata:z sic a scis eā iudei asserē
bāt:fz istud erroneū ē. Et iō alr̄ dō:ꝙ fz ꝑhm i.v.
meth.finis vel fin' multiplr dr̄. Uno' fin' q̄titatī
sic p̄ct' linee:z h mō dr̄ a pōne z a ꝑuatione tal'
finis finitū z ifinitū fm ꝙ ē passio q̄titatis:z sic ñ
sūt i icorpeis.dr̄ alio mō finis q̄' ad ēntiā rei sic
vltima dr̄ia ꝓstitutia ē:ad quā finit eēntia spēi. vñ
illud qō significat eēntiā rei vocat diffinitio vl fi
n'. Et sic dr̄ vnūqō finiri p illud qō decīnat vel
ꝺbit eēntiā suā:sic nā gnis q̄ de se ē idifferens ad
multa:finit p vnā dr̄iaz. Et mā ꝑma q̄ de se ē idif
ferēs ad oēs formas.vñ z ifinita dr̄ia diffinit per
formā:z silr forma q̄ q̄tum i se ē pōt pficē diuersas
ptes māe finit p māz i q̄ recipit:z a negatione tal
finis ēntia dīna ifinita dr̄.ois.n.forma i ,pa rōe
si abstracte ꝓsideret ifinitatē hz:sic i albedine ab
stracte itellecta rō albedinis nō ē finita ad aliq̄d:
sz tñ rō colozis z rō eēndi detīnat in ea z ꝺbit ad
ad detīnatā spēm.z iō illud qō hz eē absolutum z
nullo mō receptū i aliquo imo ipsemet ē suū esse:
illud ē ifinitū simpr̄ z iō ēntia eiꝰ ifinita ē z boni
tas eiꝰ:z q̄d aliō de eo dr̄:qz nih eorꝝ limitatur
ad aliq̄d:sic qō recipit i aliquo limitat ad capaci
tatē eiꝰ. Et ex h ꝙ ēntia ē ifinita sequr ꝙ pō eiꝰ
ei' ifinita sit. z h exp̄sse dr̄ i li. de causis . ꝙ ens pm
hz vtutē simplr ifinitā:qz ipsūmet ē sua vt'. Ad
pm ḋ dō ꝙ illa obo ꝓcedit de ifinito qō ꝑuatie dr̄:
qō.s.natū ē hre finē z nō hz:z sic rō eiꝰ ꝓsistit i mā
cū ꝑuatione:z h deo ñ ꝓpetit. Ad 2m dō ꝙ obo
illa ꝓcedit de ifinito fz ꝙ dr̄ a ꝑuatione finis q̄ ē
fin' q̄titatis. Ad 3m dō ꝙ pō dei actia nō ē pp fi
nē fz ē finis oīuz:z iō q̄uis nulla pō passiua ade
quet eā nō ē frustra:qz frustra ē fz phz i.ij.ph. qō
ē ad finē quē nō iducit.alic m pōe actiue z passiue
accedūt ad eā q̄ pūt. Ad 4m dō ꝙ de rōne cō
prehēsionis sūt duo. Unū ē ꝙ fines ei' rei appre
hēdant vel ꝓtineant:z sic ifinitū nullo mō ꝓprehē
dit neqz a finito neqz ab ifinito:nec sic deꝰ seipsuz
cōprehēdit qz fines nō hz. Aliud rōne ei'.s. nih
cōprehēsi eē extra cōprehēsionē:z sic ifinitū seip
sū cōprehēdit:z sic ēt itellectꝰ oīn' ēntiā suā z po
tēntiā ꝓprehēdit cū nih extra ipsū ē quā adequat.
Ad 5m dō ꝙ nullus effectꝰ ꝓducit p aliq̄ pōz p
modū q̄ ē rōnē ipsi':sic pō motū nō facit oēs p
tes motꝰ eē sil,iā.n.nō eēt motꝰ cū de rōne motꝰ

sit successio: ⁊ tal' act' ē l ifinitū fz pbz i.ij. phy. q̄ s. sp ē pmixt' põe ⁊ io ñ reducit i actū nisi successiue: ⁊ io ñ seq̄tur q̄ ȯs possit facē cē i actu oia ifinita q̄ põt: qz ia infinita ēnt finita.

a D 2^m sic pcedit: vī q̄ oipō dei creature cōicare possit. oipō. n. dei ñ ē digniꝰ q̄ sua bonitas: fz bonitas ei' cōicat creaturl: g̃ ⁊ oipō. ℙ. sicut hīe oēz põm ē de pfectiõe diuina ita ⁊ hīe oium sciaz: ⁊ ēt scia ad pla se extēdit qz ad bona ⁊ mala fz hīe oiuz sciaz cōicatū ē aie xpi: g̃ ⁊ hīe oipōz: ⁊ sic oipō vī creat' cōicabil'. ℙ. fidel' fac oia possibilia qz nihꝫ ipo^i ē credēti: sic hī Mat. xvij. fz fidel' creature ifūdit: g̃ ⁊ oipō cōicat. ℙ. sic̄ pbatū ē a phīs ois vt' sepata a mā ē ifinita: qz ñ ē accipe p portionē vtutl mālis ad vtutē sbe sepate: fz angeli q̄ sī creature sūt sbe a mā sepate fz d. yo. cū g̃ ȯs dicat omps pp ifinitatē sue põe vī q̄ oipō aliq̄bus creaturl cōicari possit. Sz ℨ creatio vniuscuiusq̄ ptiet ad dei põz: fz nlli rei ꝓferri põt vt sibimet creādo eē ꝓferat: g̃ nlli rei create oipō ꝓferri ꝑt. ℙ. q̄cq̄d alicui creature cōicabile ē de pfectiõib' dis totū aie xpi cōicatū ē: fz sibi ñ ē cōicata oipō: vt i. ij. h' oz: g̃ nlli creature cōicabil' ē. Rñ. dō q̄ vt' l põ sp ꝓsequit ēntiā. vñ ipo^i ē vt ēntie finite sit vt' ifinita. Impossi^i ē ãt aliquā ēntiā creatā eē ifinitā eo q̄ eē suū ñ ē absolutū ⁊ sbsistēl fz receptū i aliq̄. Si. n. eēt eē absolutū ñ differret ab eē dino. Nō. n. ꝑt eē pūtas alic^nāe sic a bedis l' vite nisi h mō q̄ vnū sit absolutū ⁊ aliō alīi ꝓiūctū: l' vtrūq; i diuers receptū eo q̄ sb a vniuscuiusq; rei ē sel' vt ex. v. metha^e. vñ sic nlli creature ꝑt cōicari q̄ sit ȯs ita ñ ꝑt sibi cōicari q̄ sit infinite ēntie ⁊ ifinite põe ⁊ q̄ oipōz hēat. Ad p^m g̃ dō q̄ q̄cq̄d pfcōnis ēi creatura totū ē ex: tractū a pfectiõe dia: nī p fectu^m ēi ȯ q̄ i creatura: nec fz illū mo^m i creatura eē ꝑt q̄ i ȯ ē: ⁊ io oē nom̄ q̄ ȯsigt pfectionē dinā absolute ñ ꝓcernēdo aliquē mo^m cōicabile est creature vt põ sapia bonitas ⁊ hi^a. oē ãt nomen ꝓcernēs mo^m q̄ illa pfectio ēi ȯ creature icōicabile ē: vt ē sūmū eē oipotētē ⁊ hi^a. Ad 2^m dō q̄ põ significat p egressū ab eēn^a. vñ ei q̄ hz ēntiā finitā põ ifinita cōicari ñ ꝑt fz scia aīe ē i recipiēdo. vñ ꝑt fm q̄ vnit alicui ifinito vt obo oēm sciaz hīe: ⁊ sic aia xpi i vbo oia videt. Ad 3^m dō q̄ ibi ē accōmoda distributō ñ. n. vt' fidei absolute ad oia se extēdit sic ad creationē celi ⁊ hi^a: fz tm̄ ad ea q̄ faciūt ad ꝓfirmationē fidei: vt suscitare mortuos sanare infirmos ⁊ hi^a: nec ista ēt efficiunt aliq̄ vtute creata q̄ sit i credēte: fz vtute icreata ad pces fidel': ⁊ io dicū ē. ē. q̄ hō nec p se nec a se ista facē: h ãt attribuit potius fidei q̄ alīq vtuti inq^m ea q̄ credunt q̄dāmō miracul' pbant: vt hī Mar. vl. dño coopante ⁊ fmonē ꝓfirmāte sequentib' signis. Ad 4^m dō q̄ ibi ⁊ i. ij. ō cāls oz q̄ vt' itelligen^ create ñ ē ifinita simp^r. ⁊ pbat p h q̄ ipsa vt' itelligen^ ñ ē p se subsistēs fz ē recepta i aliq̄ sbsistēte. nlli. n. itelligen^ ē sua vt' sic nec aliq̄ creatura: vī tm̄ ibi q̄ ē ifinita iseri^r ⁊ ñ supi^r: qō sic exponit ibidē: qz si cōparet vt' intelligētie ad supi^r suū. s. deū manifestat finita inq^m ñ recipit dinā vtutē i se fz suā totā infinitatē sz per mo^m põlē sibi. fz i cōparatiõe ad ea q̄ sb ipa sūt dī ifinita inq^m i ifinitū ꝑt mouē ⁊ ifinitos effectūs pdu cē p motū fz põz phoꝝ q̄ ponūt itelligētias monē orbes sic ēt ⁊ vt' sol' pt dici ifinita iseri^r inq^m. s. p eā pñt ifinita gñari si mundus semp manet.

b Eide q̄rit ō uccte dine oponis. ⁊ cir. Q. ij. ca h q̄runt duo. p^o vtrū opet ex nccte nāe. 2° vtrū opet ex necessitate sue iusticie.

a D p^o sic pcedit vī q̄ opet p nccte nē. Dic. n Dyo. i. 4. c. ō di. no. sic nr̄ sol ñ rōcinās ñ eligiēs radios suos diffūdit i oia cozpa: ita ⁊ dia bonitas i oia entia: fz opari sine rōcinatiõe ⁊ electõe ē opari p nccte nāe: g̃ ȯs p nccte nāe opat. ℙ. oē agēs p ēn^a suā agit p nccte nāe qz q̄ꝰ ꝓcedit ad ēntiā alic^ rei inq^m ē ēntia: necco ab ipso ꝓcedt si eē ponat: fz ȯs agit p ēntiā suā cū sit p^o agēs vt ibidē ēt d. yo. dic̄: g̃ vī agē ex nccte nāe. ℙ. sic̄ ȯs p se ē bon^a ita ēt p se necessariū cū oia ab ipso nccte hēant ⁊ oē q̄ ē p aliō reducit ad id q̄ ē p se: fz p se bono nihꝫ ē nisi bo^m: g̃ ēt i ȯo p se necessario nihꝫ ē nisi necessariuz: ⁊ ita opo ei^ necessaria ⁊ ex necessitate opat. ℙ. iposs^i ē cāz necessarij ñ eē necessariā fz oia entia creant p oponē dinā: si igit nō eēt nccia nihꝫ i mūdo eēt nccіuz fz totū ꝓtigēs: h ãt ē fls ⁊ ℨ sēlū ⁊ oēz sciaz: g̃ vī q̄ ȯs ex nccte opet.

Sz ℨ ab vno fz nccte nāe opante ñ ē nisi vnū: qz ꝑ phz idē sp fac̄ idē: g̃ si ȯs eēt agēs p nccte nāe ab ipso ñ eēt nisi vnū imediate ⁊ ab ipo vno eēt aliō vl alia ⁊ sic deiceps: h ãt ē fls ⁊ ℨ fidē q̄ deū oiuz entiū creatorē ꝓfitet ⁊ nullū aliū creatorē eē: g̃ ñ agit ex nccte nāe. ℙ. ois agēs p nccte nāe pduc effm coeuū sibi nisi ipediat: fz vt' ȯi q̄ ifinita ē ipediri ñ ꝑt: Si g̃ res ex nccte nāe agēt mūdū sibi coeternū creasset: qō ēt ℨ fidē ē: ñ g̃ agit p nccte nāe. Rˀ dō q̄ oē qdē ex nccte nāe l' ē it ētū l' ordiatū ad finē l' ñ ⁊ si qdē ñ ēt ētū l' ordiatū ad finē erit casu: qz cāus nihꝫ aliō ē ℨ nā agēs ꝑter intētionē vt i. ij. phy. dī ⁊ sic mōstra i nā fiūt ex nccte nāe ⁊ ēt coꝛpal' ex necessitate nāe ꝑticular| h' ididui q̄uis sit ordiata in finē a nā vl̄i vt coꝛ vni' sit gñatio alīi': sic ãt nō ꝑt esse q̄ ȯs agat ex nccte nāe qz seq̄ret q̄ oia casu ꝓtigerēt q̄si ea q̄ accidūt ex nccte nāe ⁊ q̄ nulla nā itēdēt finē qō ē ℨ ph z i. 2° phy. ñ. n. itēdit nā creata ñ nisi inq^m a suba cā est ordiata: si ãt ē ordiatum ad finē oz q̄ h sit l' ab alio ordināte sepa^ vl' ab ordināte ꝓiūcto. ab ordināte sepato sic̄ opones nē q̄ ad finē certitudial' tēdit i finē illū ex puisione ⁊ ordiatiõe alic^ cāe sic ordināt|. vñ themesti^ dic̄ q̄ nā agit q̄si eēt rememorata ex cāis supioꝝ^b. i. in q̄^m ē i ea qō istict^ ab ordiatõe sba separatz: sic ēt ñ ꝑt eē q̄ illō qō ē a deo sit h mō ordiatū i finē: q̄a sic oponēt aliq̄d ꝑus ȯo eē ex c^ directiõe ⁊ ordiatõe suū op^ itēdēt ⁊ ꝓseq̄ret finē: relinq̄tur g̃ q̄ ea q̄ agunt vtute nāe sue sint ordiata i finē ab ordināte ꝓiūcto ipsi agēti qō ē sapia ei^: ⁊ ita ea q̄ agunt ab ipso pcedūt ordie sapie ei^: ⁊ p ꝓns volūtate ipi^ q̄ amat hūc ordinē ⁊ ñ ex nccte nāe ⁊ h ꝓcipue apparet i oispone celoꝝ i q̄b^ mlta sūt vt nūs stellarū ⁊ distātia earū ⁊ q̄ntas orbiū ⁊ hi^a ō q̄b^ ꝑt nlla rō assignari nisi ex ordie sapie ꝓditoris q̄uis forte alic^ diuersitat| q̄ ē i gñabilib^ ⁊ coꝛpalib^ possit rō assignari ⁊ diuersitate māe: ⁊ ꝑpt h ois frequēter i scriptur| i oñsionē dinitat| sue remittit ad ꝓsideratiõnē celoꝝ vt isa. xl. leuate i celū oculos

vros ⁊c. Ad p^m g̃ dō: q̄ Dio. nō itēdit assignare q̄enientia bonitatis dine ad solē visibilē q̄^m ad necessitatē agēdi: fz q̄^m ad vlitatē creādi: qō p z ex h q̄ ꝑtinuo oñdit radios dine bonitat| vsq; ad vltima entiū diffūdi. Ad 2^m dō q̄ sic volūtas ⁊ essētia ⁊ sapia i ȯo idē sī re: fz rōne distiguunt: ita ēt distinguunt ⁊ opones fz rōnes diuersoꝝ attributoꝝ q̄uis sit vna tm̄ ipsi^ opo q̄ ē sua ēntia: ⁊ io qz creatio rerū q̄uis sit opo ēntie ei^ nō tm̄ inq^m ē ēntia: fz ēt inq^m ē sapia ⁊ volūtas: io seq̄tur ꝓditionē scie ⁊ volūtat|: ⁊ qz volūtas liba ē: io dī de^ ex libtate volūtatis res facē: ⁊ ñ ex nāe necessitate

Ad 3^m dō: q̄ q̄cq̄d i deo ē sua ēntia: ⁊ io to^m ē ētnū ⁊ icreatū ⁊ nccіuz: fz tm̄ effect' q̄ ex ei^ opone ꝓcedit ñ nccio. pcedit: qz pcedit ab opone fz gō ē a volūtate: ⁊ io ꝑducit effm̄ scoz libtatē volūtat|

Ad 4^m dō: q̄ ñ ē dō volūtatē dei eē ptigētē: aut oponē ipsi^: qz ptingētia mutabilitatē ipoꝛtāt q̄ in deo ꝓprie nulla ē: fz tamē ē ibi libertas ⁊ voluntatis ⁊ operationis ꝑut exit a voluntate.

a D 2^m sic pcedit: vī q̄ ȯs agat de nccitate iusticie. sic. n. dic̄ glo. sup illō. ij. ad Thim. ij. seip sū negare ñ ꝑt. seip sū negaret si iusticiā suā dimitteret q̄ ē ipse: cū igit nccіū sit deū seip z ñ negare vī q̄ ex nccitate iusticie agat. ℙ. q̄cq̄d ñ ē iustū si fiat iniuste ℨ iusticiā fit: fz ȯs nihꝫ põt facē iniuste ⁊ ℨ iusticiā: qz sic posset peccare: g̃ vī q̄ de nccitate iusticie agat. ℙ. cāe nāles dñr agē p nccitatē nāe: eo q̄ determinate sī ad vnū: fz volūtas ȯi imutabiliter determinata ē ad iusticiā: g̃ vī q̄ agat de nccitate iusticie. Sz ℨ Jo. ij. oz i glo. ȯs misericoꝛs pat' salua re p miaz q̄s ñ põt p iusticiā: ⁊ ita vī q̄ ñ de nccitate iusticie agat. ℙ. ꝑstat q̄ saluare illos q̄ sī in inferno ñ ē iusticie fz magℨ iusticiā vī: fz sic̄ legī ad ꝑces bti Greg. dñs traianū iperatorē idolatrā rob h i inferno damnatū ab iferis reuocauit ⁊ vite restituit: g̃ vī q̄ ñ agat de' necessitate iusticie. ℙ. si ñ põt agē nisi scoz iusticiā aut h intellr ō iusticia creata: aut de iusticia icreata: sed de iusticia creata vt operatio dei ñ q̄ op^ suū ñ regulat: nec ēt de iusticia i creata: q̄ illa põ ñ ꝓtiat nec volūtati. g̃ vī q̄ non agat de nccitate iusticie. Rˀ dō q̄ deū agē de necessitate iusticie põt itelligi dupl'r. Aut ita q̄ nihil possit agi ab eo qō si fieret iustū ñ eēt: ⁊ sic verū ē. sic. n. nō põt facē aliq̄d qō si fieret ñ eēt volituz ab eo: ⁊ q̄ nō eēt scitū ab eo: ita ē de iusto. nihꝫ. n. põt facē qō si fieret ñ eēt iustū. ꝑt ãt itelligi q̄ ex iusti^ sua dētinet ad aliq̄d vnū faciēdū ita q̄ aliō facē ñ possit: ⁊ sic flm̄ ē. Et h^ rō ē: qz qñcūq; tota dētinatio opis ē ex pte opantis i opante ⁊ determinare ad hūc mo^m h' illō. Qñ ãt ipsū op^ ex se dētinatū ē: ñ ē vlī^ i opante. v. g. i opib^ humanis aliq̄d q̄^m ē de sui nā ē idifferēs: vt sedē l' ñ sedē p vtrūq; dētiatur ad h qō ē eē vtuosū ex pte hois q̄ adhibet ꝺbitas circustātias. vñ ex necessitate iusticie ad neutrū cogit: fz qōcūq; faciat iustū erit debitis circūstātijs adhibitis ex ordie rōnis. Aliq̄d ãt ē ex sua forma dētinatū ad vnū sic mētiri qō i se malū est: vl' seruare eq̄litatē iusticie qō i se bonū ē: quoꝝ nec vnū' pterire nec alterū facē sine iniusticia 'possum'. Dico g̃ q̄ q̄cq̄d ē ordinatū iustū l' bonū i reb^ creatis totū ē ex ipsa volūtate dei ordināte; et iō ex necessitate iusticie nō facit h q̄n aliud ēt facē posset: qz modus ordinis qē circa h ponit ētiaz circa aliud ponere posset. sicut. n. scia sua ē cā vorū creatorz: ecōtrario scie nr̄e: ita ⁊ iusta volūtas sua ē cā iustorz. vñ si aliud faceret illud iustū facēt. ⁊ iniust' ipse nō eēt. Ad p^m g̃ dō q̄ iusticia põt accipi dupl'r. Uel ipsa ordiatio dine volūtatis q̄ ī deo ē: ⁊ sic nō põt facere ꝑter iusticiā: sicut nō põt facere ꝑter sciam. Aut põt accipi scoz q̄ ex ordie volūtatis sue determinat iusticia i aliquo opere causato ⁊ ꝑter illā iusticiā facere põt: nec seipsū negaret: qz i h ēt qō faceret ordo sue iusticie appareret ⁊ iō nec ℨ iusticiā faceret nec iniuste. Et p h patz rñsio ad 2^m. Ad 3^m dō q̄ q̄uis volūtas dei sit i mutabilis determinata ad iusticiā: tm̄ ordo iusticie nō ē determinat' ad hāc rē: vel ad illā. vñ nō sequitur qō ex necessitate iusticie h vel illud faciat. Ad 4^m dō q̄ iusticia dī dupliciter de deo. Unomodo retributio p meritū ⁊ h rēdet iusticie ciuilib^ spāliter dicte: ⁊ qz hoc attēdit equalitatē ⁊ ordinē ex pte ipsarū rerū: iō deus hāc iusticiā q̄nq; ꝑmittit ⁊ scom misericordiā ꝓcedit opus eius. Aliomodo dicitur iusticia decentia diuine bonitatis. cui respōdet in politicis: iusticia cōmuniter dicta que est diuinis virtus scom pbm in. v. eth. ⁊ qz h respicit ordinē ex parte ipsius dei: ideo ꝑter hāc de us nunq̄ facit nec facere potest. nihil enim potest facere qō ipsum nō deceat. ⁊ huic iusticie nō repugnat liberalitas qua alicui confertur id qō sibi debitum non est: ⁊ h est dei misericordia qua etiam peccatoribus dignis morte gratiā infundit vt digni sint vita. ⁊ sic ponit alium ordinem in re ipsa: vt. s. qō ex culpa ordinabatur ad penaz: ex gratia ordinatur ad gloziam. Ad quintū dicendum q̄ idem est de Traiano qui forte post. ccc. annos suscitatus est: ⁊ de alijs qui post vnum diem suscitati sunt. de omnibus enim dicendū est q̄ non finaliter damnati erant. ꝓsciebat enim deus eos sanctorum ꝓcibus a penis liberandos ⁊ vite restituendos: ⁊ sic ex liberalitate bonitatis sue eis venia contulit q̄uis eternā penā meruissent. nō enim est sic de ipso in quē so^m peccat. vñ ⁊ libere remittere põt sine vllius offensa. ⁊ de alio iudice q̄ punire habet culpā in alium vel in rem publicā vel i deū cōmissam: vñ ⁊ penam licite remittere nō ꝑt.

Ad 6^m dō: q̄ dicit deus nō posse iniuste facere nō ꝓpter iusticie sue ꝓtrarietatē ad suā potētia: sed ꝓpter iusticie incōpossibilitatē. h. n. duo sūt incōpossibilia q̄ deus aliq̄d faciat ⁊ illud iustū nō sit. Hȳs aūt rndemus ⁊c.] Solo magistri in h ꝓsistit qō cū dicitur deus nō potest facere nisi qō iustū ē h qō dico iustū potest intelligi ꝑus ꝓiungi cum h verbo est a quo restringit ad stādū ꝓ ꝓnūbus q̄ cum h vbo põt ⁊ sic falsa est. est enim sensus deus nō potest facere nisi id qō modo iustū est qō falsū est. potest enim facere quedā que modo nihil sunt vel potest ꝓius intelligi ꝓiungi cum h verbo põt hñte vī ampliādi q̄ cū h vbo ē ⁊ in h sensu est vera qz sic h nomē iustuz supponit ꝓ ꝓñti ꝓfuso non fm aliqō dētinatū tps ⁊ ē sēlus deus nō potest seruare aliq̄d qō nō ē iustuz i quocūq; tpe ponat ab eo factū ⁊ p modū istū ꝓcedunt oēs obiectiones.

An ds possit facẽ aliqd melꝰ qz fac. di. xliij

Unc illd restat discutiẽdū vtz melius aliqd ds possit facere qz fac. Solent. n. illi scrutatores dicere q ea q̃ fac ds ñ pt meliora facere q2 si posset facere z ñ faceret iuidus eẽt z ñ sume bonꝰ z h ex simili astruẽ conat. Aũt. n. Aug. i li. qõ. lxxiii. De quẽ genuit qñ meliorẽ se gnare ñ potuit: nihꝫ. n. deo meliꝰ genuit eq̃lẽ Si. n. voluit z ñ potuit infirmꝰ ẽ si potuit z noluit iuidus ex q̃ ꝓficit eq̃lẽ genuisse filiũ. A fili volũt dicere q si pt ds rẽ meliorẽ facere qz fac iuidus ẽ sz ñ vz hꝰ silitudis inductio q2 filiũ genuit ds sba sua. Jõqz si possz gignere eq̃lẽ z non gignere inuidus esset. Alia vo que nõ de sba sua facit meliora facere potest.

Questio qua illi artatur.

Erũ h ab eis rñderi deposco cur dicãt rẽ aliquã siue ẽt rerũ diuersitatẽ i q̃ maior ꝓsumatio expssa ẽ ñ posse esse melioꝛẽ qz ẽ siue iõ q2 sume bõa ẽ ita vt nlla oio boni pfectõ desit ei siue iõ q2 maiꝰ bonũ qd ei deest capẽ ipse ñ valeat sz si ita sume bõa dr vt nlla ei pfectio boni dsit iã creatura creatoꝛi eq̃t. si vo iõ ñ pt melioꝛ eẽ q2 bonũ amplius qd ei deest cape ipsa ñ vz iã hipsũ ñ posse defectiõis ẽ ñ ꝓsumatõis z pt eẽ melioꝛ si fiat capax melioris bõi qd ipse pt q eã fec̃. Põt gꝰ ds meliorẽ rẽ facere qz faciat. Ufi augu. sup genesiz Talẽ potuit ds hoiem fecisse q nec peccare possz nec vellet z si talẽ fecisz qs dubitat eũ melioꝛẽ fuisse. Ex pdicti ꝓstat q pt ds z alia facere qz fac z q̃ fac melioꝛa ea facere qz fac Utrũ alio vl melioꝛi mõ possit facere qz fac

Ost h ꝓsiderãdũ ẽ vtrũ alio l melioꝛi qz fac possit ea facere q̃ fac. si modus opatiõis ad sapiaz opificis referat nec aliꝰ nec melioꝛ eẽ pt. Nõ. n. pt facere aliqd a sr l melꝰ qz fac. i. alia sapia l maioꝛi sapia. Nihꝫ. n. sapiẽtiꝰ pt facere qz fac. si vo referat modꝰ ad rẽ ipsã quã fac ds dicimꝰ q2 z aliꝰ z melioꝛ pt eẽ modus z sz h ꝓcedi pt q2 ea q̃ fac pt facere melꝰ z alr qz faciat q2 pt qbusdã melioꝛẽ modũ exñdi pstare z qbusdo aliũ. Ufi aug. i. iz. li. d tri. ait. Ad fuit z aliꝰ modꝰ nre libationis possibile do q oia pt sz nullus aliusi nre misie sanãde fuit cõuenientioꝛ. Põt igit ds eoz q̃ fac q̃dã alioꝰ melioꝛi q̃dã alioꝰ eq̃ bono q̃dã ẽt minꝰ bono facere qz facit vt tñ modus referat ad q̃litatem creature non ad sapientiam creatoris.

Utrũ ds sp possit oẽ qd olim potuit.

Reterea q̃ri solet vtrũ deꝰ sp possit oẽ q olim potuit. q qbusdã ñ vr dicẽtibꝰ. Potuit ds icarnarl z potuit mori z resurgere z alia hiꝰ q̃ mõ ñ pt. Potuit gꝰ q̃ mõ z pt z ita hũt pos quã mõ ñ hz. Uñ vr eiꝰ põ iminuta Ad qd dicimꝰ q2 sic oia sp scit q̃ aliqñ sciuit z sp vult q̃ aliqñ voluit nec vnqz aliquã scientiã amittit vl volũtatẽ mutat quã hũt ita oia sp pt q̃ aliqñ potuit nec vnqz aliq põ sua ꝓuat. Nõ ẽ ergo ꝓuatꝰ põ icarnãdi vel resurgedi lz ñ possit mõ incarnari vel resurgere. Sic. n. potuit olim icarnari ita z pt mõ esse incarnatus in quo eius dẽ rei potentia monstratur vt enim olim sciuit se resurrecturum z modo scit se resurrexisse nec est alia scientia illud olim sciuisse z hoc modo scire sed eadem omnino. Et sicut voluit olim resurgere z modo resurrexisse in quo vnius rei voluntas expimitur ita potuit olim nasci z resurgere: z modo potest natus fuisse z resurrexisse z est eiusdez rei potentia. Si enim posset modo nasci z resurgere non eẽt idez posse. Uerba enim diuersorum temporum diuersis prolata temporibus z diuersis adiuncta aduerbijs eundem faciunt sensum vt modo loquentes dicimus. Iste potest legere hodie: cras autem dicemus iste potest legisse vel potuit legere heri vbi vnius rei mõstratur potentia. Si autem diuersis temporibus loquentes eiusdem temporis verbis z aduerbijs vtamur dicentes hodie iste potest hodie legere z dicentes cras. Iste potest hodie legere non idem sm diuersa dicimus eum posse. Fateamur igitur deum semper posse quicqd semel potuit idest habere omnem illam potentiam quam semel habuit: z illius omnis rei potentiaz cuius semel habuit sed non semper posse facere omne illud quod aliquando potuit facere. Potest quidem facere aut fecisse quod aliquando potuit. Similiter quicquid olim voluit z vult idest omnem quam olim habuit volũtatem z modo habet z cuiuscunqz rei voluntatem olim habuit z modo habet: non tamen vult esse vel fieri omne quod aliquã do voluit esse vel fieri: sed vult fuisse vel factum esse: ita z de scientia dei dicendum est.

Unc illd restat distiguẽdũ rẽ.] Hic excludit pdcõz errorẽ q̃ ad h q̃ põebãt põz dei limitari ad q̃litatẽ rez. z vidit i ptes duas. i pª excludit eoz errorẽ. i 2ª declarat q̃dã q̃nẽp qua videbat i dina põ diminutio ponit: ibi Ꝑ. q̃ri solet rẽ.] pª i duas. i pª inqrit vtrũ di põ limitet ad rerũ bonitatẽ. i 2ª inqrit vtrũ limitet ad rerũ moª: ibi Ꝑ hꝰ ꝓsideradũz ẽ rẽ.] Circa pª duo fac. pª excludit rõnẽ eoz q̃ põebãt deũ ñ posse res meliores facẽ q̃ faciat. 2º p rõnẽ destruit eorũ põm: ibi Uerũ h ab eis rñderi rẽ.] Snia i lra plana ẽ. Hic. 4. q̃runt. pº vtrũ ds vnãquãq rẽ potuerit meliorẽ facẽ q̃ fec. 2º vtrũ potuerit melꝰ facere ipsũ i vniuersũ. 3º de qbusdaz excellentissimis creaturis: vtz ds eas facẽ potuerit meliores. 4º vtrũ oliz ds qcqd potuit facere z modo possit.

a Dª sic pcedit: vr q̃ ds nullã creaturaz melioꝛẽ facẽ potuerit q̃ sit: q2 sz Dyo. z plom optimi ẽ optima adducẽ: sz optimo nãe melꝰ pt eẽ: g hꝫ q̃ ds fec̃ q optimª ẽ nihil melꝰ eẽ pt Ꝑ. fz basi. accipe a pte filio cũ oi creatura cõe ẽ sz i hꝫ q̃ st vniª rõis tz idẽ modus arguẽdi: g cũ aug. arguat ex h q̃ i deo iuidia ee ñ pt qd filiũ melioꝛẽ q̃ genuit gnare nequerit: vr ẽt q̃ res creatas meliores q̃ sint facẽ ñ potuerit. Ꝑ. effectus q̃ producit a cã sz totã suã põm ñ pt ab ipsa melioꝛ fieri: sz qdlz creatũ ds opat tota sua põ: q2 p eentias suã q̃ idiuisibiliª ẽ: g nullã rẽ melioꝛẽ pt facẽ q̃ sit. Ꝑ. vna res ñ defic̃ a bonitate altius nisi p h qd deficit a pticipatione dine bonitatis: iste ãt defectª ñ ex pte dei ẽ q̃ eq̃lit sehz ad oes creaturas sz Dyo. sz ex pte ipsiª rei q magis l minª bonitatẽ die capax ẽ: g vr q̃ ds vnãquãq rẽ melioꝛẽ ñ possit facere q̃ sit. Sz ꝺ cuilz finito possibilẽ additio: sz cuiusl libet creature bonitas finita ẽ: g pt sibi fieri additio: sz qcqd pt fieri ds q omps ẽ facẽ pt: g vr q̃ q̃ libet rẽ melioꝛẽ facẽ possit. Ꝑ. qcqd nã fac z ds facẽ pt: sz opone nãe mutant res i melꝰ vt hõ de puericiaꝫ i iuuẽtutẽ: g z ds res meliores pt facẽ q̃ sint. Rñ. dõ q vniuscuiusq rei i se ꝓsiderate est dupª bonitas sic z dupª eẽ cũ ens z bonũ ꝓuertantur. s. bonitas eẽntiaª vt hoi ẽ viuũ z tpale: z bonitas accitaª vt sanitas scia z hiª loquẽdo de bonitate accitali vnicuiq rei maiorẽ bonitatẽ ds ꝓferre potuisset: loquẽdo ãt ꝺ bonitate eẽntiali q̃lz re creata meliorem aliã rẽ facẽ potuisset: ñ tñ potuit hãc rẽ facẽ eẽ maioris bonitatis: q2 si adderet ad bonitatẽ eẽntialẽ aliqd ñ eẽt eadẽ res sz alia: q2 sz pbm i. viij. metꝫ. sic nũis vnitas addita vl sbtracta sp variat spẽz ita i diffõnibª dzia addita vl sbtracta. vbi gra: si diffõni bonis addat rõnale iã ñ erit bos sz alia spẽs. s. hõ. si sbtrahat sẽlibile remanebit viuẽs vita arboz. vñ sic ds ñ pt facẽ q̃ tnariª manẽs tnariª hẽat q̃ttuor vnitates: q̃uis q̃libz nũo maiorẽ nũm facẽ possit: ita nõ pt facẽ q h res maneat eadẽ: z maiorẽ bonitatẽ eẽntialẽ hẽat vel minorẽ. ex oibª. n. hꝫ seq̃ret q affirmatõ z negõ eẽnt sil nã q ds ñ pt facẽ vt dictũ ẽ. Ad pª g dõ q q̃lz res i se ꝓsiderata ñ ẽ optima nisi forte inq̃ attigit oẽm bonitatẽ suã eẽntialẽ: sic si diceret tnariª eẽ maxim q2 attigit q̃titatẽ sue spẽi sz in ordie ad vniuersũ ẽ optima sic aug. dic. Ad 2º dõ: q q̃uis accipe a pte sit cõe filio cũ oi creature cõitate analogie: tñ hẽp nãz ẽ sibi ꝑuz sic ipsemet dic: z iõ eq̃litas pina debet sibi p nãz. vñ si ñ eq̃lẽ genuisset cũ potuisset ds pr iuidus eẽt: q2 subtraxisset di gnitatẽ filio quã debẽt z possz hẽe: sz creatura nũ q̃ pt ptingẽ ad eq̃litatẽ dei: nec alia mensura bonitatis sibi debet q̃ fz detinationẽ dine volũtat: z iõ nlla iuidia i deo resultat si rẽ melioꝛez facẽ potuit q̃ fecẽit: z h ẽ qd Hyl. dic̃ q oibª creaturisbaz dei volũtas attulit sz filio nã dedit. Ad 3º dõ q q̃uis ds ꝓducat vnũqqq creatũ tota sua põ ifinita. ñ tñ sequtur q̃titas bonitatis i effectu nisi fz volũtatẽ opificis q̃ se hz vt impans ad op q̃ põ exequẽdo educ. Ad 4º dõ q diuersus gradus i entib ñ tñ ẽ ex pte rerũ q̃rũ capacitates ab iuicẽ di stãt: sz ẽt ex ordie sapie disponẽtis q̃ diuersas capacitates rebª tribuit qbus postmodũ fz puidentiã suã dona sua largit q̃ p diuersitate capacitatũ a do ordinatarũ diuersimode a diuersis pticipãt

Ad alia pz rñsio per ea que dicta sunt.

a Dº sic pcedit vr q vniuersũ ds melꝰ facẽ ñ potuerit: q2 sz aug. sr bona q̃ ꝓdidit ds etiam singula: sil aũt oia valde bona: sz eo q ẽ suplatie boª nihꝫ melꝰ eẽ pt: g vniuerso nãe melꝰ eẽ pt. Ꝑ. vniuersũ icludit oẽ bonũ: sz nihil pt eẽ oi bono melꝰ: g ds ñ potuit vniuersũ melius facẽ Ꝑ. fm Dyo. boª rimeliª iuenit i rebª icoz q q̃dã pticipãt plẽs do bõitatibª dis q̃ alie sic ea q vniũt pferunt exñtibª tm: z sic deiceps scom oes pfectõnes dine creature cõicabiles creaturis aliqbª cõicate sr: g vr q vniuersũ melꝰ eẽ ñ possit. Ꝑ. gto aliqd magis ẽ ordiatũ melꝰ ẽ. vñ z malus diffinit ab aug. p puationẽ ordis: sz i vniuerso nihil ẽ inordinatũ cũ z ipsũ malũ ordinatũ sit a deo vt supra dictũ ẽ: g vr q vniuersũ melꝰ eẽ ñ possit. Sed ꝺ fz pbm albiª ẽ qd ẽ nigro impmixtiª: g ẽt melꝰ ẽ qd ẽ impmixtiª malo: sz ds potuit facẽ vniuersũ i q̃ nihil mali eẽt: g cũ i hꝫ vniuerso multa sint mala vr q ds vniuersũ melꝰ facẽ potuerit. Ꝑ. si maior eq̃le addat totũ fiet maiª: g z si meliori melꝰ addat totũ fiet melꝰ sz angli ẽ melioꝛ q lapis: g duo angeli sr aliqd melꝰ q̃ angls z lapis: g z si q̃lz ps vniuersi eẽt angls vniuersũ multo melꝰ eẽt: h aũt ds potuit facẽ g rẽ. Rñ. dõ q fm pbm i. xj. metha. bonũ vniuersi ꝓsistit i duplici ordie. s. i ordie ptiũ vniuersi ad iuicẽ z i ordie totiª vniuersi ad finẽ q ẽ ipse ds: sic ẽt ẽ i exercitu ordo ptiũ exercitª ad iuicẽ fz diuersa officia: z ẽ ordo ad bonꝰ ducis qd ẽ victoria: z h ordo ẽ pcipuus ppt quẽ ẽ fmª ordo: accipiẽdo g bonũ ordis q ẽi ptibª vniuersi ad iuicẽ pt ꝓsiderari: vl q̃ ad ptes ipsas ordiatas vl q̃ ad ordinẽ ptiũ. si q̃ ad ptes ipsas tũc põt i telligi vniuersũ fieri melꝰ: vl p additi onẽ pluz ptiũ vt. s. crearent mlte alie spẽs z iplerent mlti gradus bonitatis q pnt eẽ cũ ẽt iter sumã creaturaz z deũ ifinita distãtia sit: z sic ds melꝰ vniuersũ facẽ potuisset z posset: sz illd vniuersuz se hẽt ad h sic totũ ad ptẽ: z sic nec penitª eẽt idẽ nec penitª diuersũ: z h additio bonitatis eẽt p modª q̃titatis indiscrete: vl pt itelligi fieri melꝰ q̃li itẽsiue: z his mutatis oibª partibª ei i meliue: q2 si aliq partes melioraret alijs ñ melioratis ñ eẽt tãta bõitas ordiꝫ

sic ꝑz i cytara cui⁹ si oēs cozde melioranť sit dulcioz armonia: sz ꝗbusdā tm̄ melioratis sit dissonātia. Hec aūt melioratio oiuz ptiū vel pōt itelligi fz bonitatē accītalē et sic posset eē talis melioratio a deo manētib⁹ eisdē ptib⁹ z eodē vniuerso. vl fm bonitatē eēntialē: z sic ēt eēt deo possibilis q̄ ifinitas alias spēs ꝓdere pōt: sed sic nō eēnt eedē ptes: z p ꝑns nec idē vniuersū vt ex ꝓdictis patz Si aūt accipiat ipse ozdo ptiū sic no pōt eē melioz ꝑ modū q̄titatis discrete nisi fieret additio i ptib⁹ vniuersi: qz i vniuerso nih̄ ē iozdinatū: sz itelligue posset eē melioz manētib⁹ eisdē ptib⁹ q̄⁹ ad ozdinē q̄ sequtur bonitatē accītalē. q̄to. n. aliq̄d i maius bonū redūdat tāto ozdo melioz ē: sz ozdo q̄ sequtur bonitatē eēntialē nō posset esse melioz nisi fierēt alie ptes z aliud vniuersū. Silr ozdo q̄ ē ad finē pōt ꝓsiderari ex pte ipsi⁹ finis z sic nō posset eē melioz vt. s. i melioz ē finē vniuersū ozdinaret: sicut deo nihil meli⁹ eē pōt. vel q̄⁹ ad ipsū ozdinez z sic fz qō crescceret bonitas ptium vniuersi: z ordo earū ad iuicē posset melioz ari ozdo i finē: ex eo q̄ ꝓpinqus ad finē se hzent: q̄to silitudinē dine bonitatis magis ꝓsequerent q̄ ē oiuz finis.

Ad p⁹ g̃ dō qō Aug. loqtur ō ozdie vniuersi supposita nā eadē taliū ptiū: qz sic melioz ozdo eē ñ potuit vt dictū ē. Ad 2⁹ dō q̄ nos nō loq̄mur de vniuerso q̄⁹ ad h̄ nomē: sz q̄⁹ ad hāc rē q̄ mō vniuersū dz: i q̄ q̄uis oē qō actu bonū ē ꝓtineat. nō tm̄ oē bonū qō de⁹ pōt facere. Ad 3⁹ dō: q̄ pticipādi eādē pfectionē dinā sūt multi modi sic sapie dine pticipatio ē i itellectualib⁹ ſbūs alit⁹ et aliter i rōnabilib⁹. s. hoib⁹ z ētvsq̄ ad bruta se extēdit q̄ sensitiuā cognē hnt: q̄uis g̃ oēs pfectiones forte creature cōicabiles sint creature cōicate nō tm̄ fm oēz modū q̄ pnt a creatura pticipari. Ad 4⁹ dō q̄ q̄uis ozdo vniuersi nō possit eē melioz ex h̄ q̄ ples ptes hui⁹ vniuersi sint ozdinate posset tm̄ eē melioz si ad meli⁹ bo⁹ sic ad finē ꝓximuz ozdinaret: qō ꝓtingeret ſ̄ meliozes ptes vniuersi fierēt vt dictū ē. Ad 5⁹ dō q̄ vniuersū i q̄ nih̄ mali eēt nō eēt tāte bonitatis q̄ te h̄ vniuersū: qa nō eēnt tot bone nāe i illo sic i isto: i quo sūt q̄daz nāe bone q̄b⁹ nō adiūgit malū: z q̄dā q̄b⁹ adiūgit z meli⁹ i vtrasq̄ nās eē q̄ alteras tm̄. Ad 6⁹ dō q̄ q̄uis angelus absolute sit melioz q̄ lapis: tam̄ vtrasq̄ nā ē melioz q̄ altera tm̄: z iō meli⁹ ē vniuersū i q̄ sūt angeli z alie res q̄ vbi eēnt angeli tm̄: qz pfectio vniuersi attēdit eēntialiter fm diuersitatē naturarū q̄bus iplent diuersi gradus bonitatis z nō fm multiplicationē ididuoz i vna nā.

a D 3⁹ sic ꝓcedit: vī q̄ humanitatē xp̄i deus melioze facē nō potuerit q̄ sit. tāto. n. vnū, qō q̄ meli⁹ ē q̄to deo ꝓpinquus: sed nullum creatū pōt eē i deo ꝓpinquus q̄ qō vnit sibi vnitate psone: sic humana nā i xp̄o: g̃ vī q̄ nih̄ ea meli⁹ facē potuerit de⁹. P̄. i finito nō pōt eē aliq̄d maius: sed bonitas aie xp̄i e ifinita: qz dat⁹ ē ei spūs ñ ad mēsurā. Jo. iij. g̃ nih̄ ea meli⁹ fieri pōt. Itez vī q̄ nec btā vgine: qz fm Ans. decuit vt vgo quā ds vnigenito filio suo ꝓparauit i matrē ea puritate niteret q̄ maioz sb deo neq̄t itelligi: sed nih̄ pōt ds facē qō sibi i bonitate vel puritate equef. g̃ vī q̄ nih̄ meli⁹ btā vgine facē possit. P̄. fz Aug. in li. ꝓsel. āgelus fact⁹ ē ppe deū. sz btā vgo exaltata ē ēt sup choꝛos angelo⁹: sic Jero. tradit z eccª de ipsa cātat: g̃ nih̄ ea ds ꝓximi⁹ eē pt: z ita nec melius. Itē vī q̄ nec btūdie creata: qz fz Boe. btūdo ē stat⁹ oiuz bono⁹ ꝓgregatione pfect⁹: sz oī bono nih̄ pōt eē meli⁹: g̃ nec btūdine creata.

Sz ꝫ bonū icreatū oē creatū bonū i ifinitū excellit: sz iter ifinite distātia pñt eē multa media: g̃ q̄lz bono creato pt ds multa melioza facē. Rñ. dō: q̄ sic q̄libz bono creato eo q̄ finitū ē pt aliq̄d meli⁹ eē: ita bono icreato eo q̄ ifinitū ē nih̄ meli⁹ esse pt. Et iō bonitas creature ꝺup⁹ ꝓsiderari pt. aut q̄ ē ipsi⁹ i se absolute: z sic q̄libz creatura pt eē aliq̄d meli⁹. Aut p cōparationē ad bonū icreatuz: z sic ꝺignitas creature recipit q̄dā ifinitatē ex ifinito cui cōparat sic humana nā inq̄⁹ ē vnita ds: z btā vgo inq̄⁹ ē mr̄ dei: z gra inq̄⁹ ꝓiungit deo: z vniuersū inq̄⁹ ē ozdiatū i deū. Sz tm̄ i istis cōparationib⁹ ē ēt ozdo duplex. Primo q̄ q̄to nobili ozi cōparatione i deū refert nobilī⁹ ē: z sic humana nā i xp̄o nobilissima ē: qz p vnionē cōparat ad deū z post btā vgo ds cui⁹ vtero caro diuinitati vnita assūpta ē: z sic deinceps. Scdo q̄ qdā istarū ꝓparationū ē fz respectū tm̄ sic vniuersi ad finē: et mr̄is ad filiū: z iō ex dignitate cōparationis ñ pt sumi iudiciū de re absolute vt dicat q̄ btā vgine nō pōt aliq̄d meli⁹ eē. Sz fz q̄d vt dicat q̄ nō pt eē melioris mr̄ nec ad mat⁹ bonū ozdinatuz vniuersū. Sz q̄dā opatō. s. p vnionē ē ēt fz eē: z iō iudiciū simp⁹ de nā vnita ē fz ꝓparationis bonitatē: vt dicat q̄ xp̄o hoīe nih̄ meli⁹ eē pōt: sz iudiciū qō ē ꝑter hāc ꝓponē ē scdz q̄d tm̄: vt cū dz q̄ hūana nā i xp̄o inq̄⁹ ē creata pt aliq̄d eē meli⁹: z h iō q̄ nā ꝓsiderata ꝑter eē suū ē scdz rōis acceptionē tm̄. Ad p⁹ g̃ dō: q̄ q̄uis humana nā sit ditati vnita i psona: tm̄ nāe remanēt distātes i ifinitū: et q̄ nih̄ meli⁹ btā vgine facē possit. P̄. fz Aug. in li. ꝓsel. āgelus fact⁹ ē ppe deū. sz btā vgo exaltata ē ēt sup choꝛos angelo⁹: sic Jero. tradit z eccª de ipsa cātat: g̃ nih̄ ea ds ꝓximi⁹ eē pt: z ita nec melius. Itē vī q̄ nec btūdie creata: qz fz Boe. btūdo ē stat⁹ oiuz bono⁹ ꝓgregatione pfect⁹: sz oī bono nih̄ pōt eē meli⁹: g̃ nec btūdine creata.

Sz ꝫ bonū icreatū oē creatū bonū i ifinitū excellit: sz iter ifinite distātia pñt eē multa media: g̃ q̄lz bono creato pt ds multa melioza facē. Rñ. dō: q̄ sic q̄libz bono creato eo q̄ finitū ē pt aliq̄d meli⁹ eē: ita bono icreato eo q̄ ifinitū ē nih̄ meli⁹ esse pt. Et iō bonitas creature ꝺup⁹ ꝓsiderari pt. aut q̄ ē ipsi⁹ i se absolute: z sic q̄libz creatura pt eē aliq̄d meli⁹. Aut p cōparationē ad bonū icreatuz: z sic ꝺignitas creature recipit q̄dā ifinitatē ex ifinito cui cōparat sic humana nā inq̄⁹ ē vnita ds: z btā vgo inq̄⁹ ē mr̄ dei: z gra inq̄⁹ ꝓiungit deo: z vniuersū inq̄⁹ ē ozdiatū i deū. Sz tm̄ i istis cōparationib⁹ ē ēt ozdo duplex. Primo q̄ q̄to nobili ozi cōparatione i deū refert nobilī⁹ ē: z sic humana nā i xp̄o nobilissima ē: qz p vnionē cōparat ad deū z post btā vgo ds cui⁹ vtero caro diuinitati vnita assūpta ē: z sic deinceps. Scdo q̄ qdā istarū ꝓparationū ē fz respectū tm̄ sic vniuersi ad finē: et mr̄is ad filiū: z iō ex dignitate cōparationis ñ pt sumi iudiciū de re absolute vt dicat q̄ btā vgine nō pōt aliq̄d meli⁹ eē. Sz fz q̄d vt dicat q̄ nō pt eē melioris mr̄ nec ad mat⁹ bonū ozdinatuz vniuersū. Sz q̄dā opatō. s. p vnionē ē ēt fz eē: z iō iudiciū simp⁹ de nā vnita ē fz ꝓparationis bonitatē: vt dicat q̄ xp̄o hoīe nih̄ meli⁹ eē pōt: sz iudiciū qō ē ꝑter hāc ꝓponē ē scdz q̄d tm̄: vt cū dz q̄ hūana nā i xp̄o inq̄⁹ ē creata pt aliq̄d eē meli⁹: z h iō q̄ nā ꝓsiderata ꝑter eē suū ē scdz rōis acceptionē tm̄. Ad p⁹ g̃ dō: q̄ q̄uis humana nā sit ditati vnita i psona: tm̄ nāe remanēt distātes i ifinitū: et ex hac pte pt eē aliq̄d meli⁹ humana nā i xp̄o ñ ex pte q̄ vnita ē. Ad 2⁹ dō q̄ gra habitual aie xp̄i infusa nō ē simp⁹ z p se ifinita sz scdz q̄d sic dictū est. ā q̄ vt⁹ itelligētie ē ifinita i fieri: inq̄⁹ pt. s. i ifinitos effect⁹: ita z gra xp̄i dz ifinita scdz q̄d inq̄⁹ pt i oēs effect⁹ gre: z p accns inq̄⁹ ꝓcurrit ad ipsā vnionē ifiniti boni vt mediū ꝓgruitatis z ad oponē xp̄i: q̄ ē ifiniti valoris inq̄⁹ ē opatio dine p̄. Ad 3⁹ dō q̄ puritas ītēdit p recessū a ꝫrio: z iō pt aliq̄d creatū iueniri q̄ nih̄ puri⁹ eē pōt i rebus creatis si nulla ꝓtagione pcū inq̄natū sit. z taľ fuit puritas btē vginis q̄ a pcto originali z actuali imunis fuit fuit tm̄ ſb deo inq̄⁹ erat i ea pō ad peccādū. sz bonitas ītēdit p accessū ad tinū qō i ifinitū distat. s. sūmū bonū. vñ quolz finito bono pt aliq̄d meli⁹ fieri. Ad 4⁹ dō q̄ iter angelos z deū ē ifinita distātia. vñ posset ds facē iter medios multos gradus bonitatis: z iō q̄uis btā vgo sit exaltata sup angelos: qz tm̄ nō vsq̄ ad eq̄litatē dei manet adhuc ifinita distātia z pt adhuc aliq̄d mediū eē.

Ad 5⁹ dō q̄ btūdo creata hz q̄dā ifinitatē ex eo qō ꝓtingit ifinito bono: i se tm̄ ꝓsiderata ꝓhendit oia bona pticipalia bōi. vñ si nāe capacitas maioz eēt maioz eēt pticipatio z pfectio: btūdo: ēt sic btūdo vni⁹ sci ꝓponit btūdini alteri⁹. tamē

sciēdū q̄ Boe. vult q̄ h diffinitio eēntialr btūdini create ꝓueniat. Alijs aūt p participationē.

D q̄rtū sic ꝓcedit: vī q̄ de⁹ nō possit q̄ fuit eē oē qō olim potuit. pō. n. deus nō se extēdit tm̄ ad spēs: sz ēt ad ididua qz ipse facit z fortmā z māz sz ante q̄ sor. eēt potuit sortez facē: g̃ et sorte exīte pt sortē facē: sz h falsū ē: qz sic ſba rei eēt bis: qō ē ipossibile: g̃ ñ q̄cd potuit pt. P̄. oli potuit ds ñ icarnari: sz mō nō pōt nō icarnar⁹ eē: sic nec aliq̄ ꝑteritū nō fuisse: g̃ nō q̄cd olim potuit mō pōt. Si dī. q̄ sic potuit olim facē aliq̄d, ita pōt mō fecisse illud z h ē vnū z idē posse. Contra: qz silr ille q̄ excecat⁹ ē pōt mō vidisse cū ꝓius videē potuerit: z tm̄ ñ dicim⁹ q̄ q̄cd potuerit possit: g̃ vī q̄ nec ds dicēdū sit. P̄. ds ab eēno potuit nō p̄destinare petrū quē volūtarie predestinauit: sz mō nō pōt eū nō predestinare: qz nō pōt eē q̄ aliq̄s sit ꝓus predestinat⁹ z postea nō p̄destinat⁹: g̃ nō q̄cd potuit pōt. Sz ꝫ q̄titas pōe attēdit fz mr̄itudinē obox: qz vtual q̄titas vidit fz obiā sz pō dei diminui nō pōt: g̃ vī q̄ q̄cd ds oli potuit z mō possit. Rñ. dō: q̄ h q̄ negeē aliquem posse aliq̄d pōt ꝓtingē ex duob⁹. vl ex defcū pōe sic q̄ nō hz pōz vsiuā dī nō posse vidē. aut ex pte obi qō nō hz rōnē possibil: sic hñs vsū dī ñ posse vidē sonū q̄ nō ē visibilis. Et ꝓmo mō nih̄ dē de⁹ nō posse cū sua pō sit pfectissima. Sz 2⁹ mō dicit nō posse q̄dā sic qō idē sil sit z nō sit. vñ magis ꝓpe diceret ista nō posse fieri q̄⁹ deū ista facē ñ posse. Silr dō ē q̄ h qō aliq̄s nō possit q̄cd potuit pōt ꝓtingē ex duob⁹. vl qz amittit aliq̄ pōz quā hēbat: z sic deo nō cōpetit: imo h mō, pcedit solo magr̄i i lra. vel ex mutatione obi qō amittit rōnez possibilis quā ꝓus hēbat. pō. n. actiua ē respectu opabil⁹ alic⁹. vñ qñ aliq̄d ē ia deītinatū vt sit pñs i actu vel i ꝑteritū trāsijt possibil⁹ rōnē amittit: z iō dī q̄ ds illō facē nō pōt: qō q̄dē ē eadē res sz diuersis enūciationib⁹ sig̃ta pp tēporū diuersitatez

Ad p⁹ g̃ dō q̄ qñ ia ē exīs actu amittit rōnem possibil fieri. Et silr dō ē ad 2⁹ q̄ pcedebat ō p terito. Ad 3⁹ dō q̄ cū dī aliqs pt fecisse: h pōt dup⁹ itelligi. l ita q̄ pceītio se teneat ex pte possibil z sic nih̄ ē dictu: qz qō pceītū ē possibil rōnez amittit: vl qō itelligat circa exitū possibil a pō: z sic dī ds pōt fecisse h vel illud: qz hz pōz q̄ h fecisz h ceco ꝓuenit. nō. n. hz pōz q̄ qñq̄ vidit. vñ nl⁹ lo⁹ verū ē q̄ cec⁹ posit vidisse. Ad q̄rtū dō: q̄ act⁹ predestiationis etnitate mēsurat z nō i pceītū trāsit: z iō sp eodē mō possibil rōnē hz in q̄⁹ ē ex libalitate volūtatis dine. sz ex pte effect⁹ i pceītū trāsit z fz h possibil rōnē amittit. Ad v⁹ ēt pz rīsio ex dicēd. Jz nō possit mō icarnari z ē. vī h eē falsū: qz sic filī⁹ carnē assūpsit: ita z pī potuit z pōt carnē assumē: vt in 3⁹ dī: g̃ vī q̄ ēt possit nūc icarnari. Ad qō dō q̄ magr̄ itelligit de eadē nūo icarnatione q̄ oli facta ē. Si. n. mō icarnaret non eēt idē icarnari nūo sz alia incarnatio.

De volūtate dei que essentia dei est vna z eterna z de signis eius. Di. xlv.

Az de volūtate dī aliq̄d ꝓ sēsus nī ibecillitate dō ē. sciēdū ē igit qz volūtas siue volēs ō do sm eēntiā dī. Nō ē. n. aliō velle z aliō eē fz oio idē. Et sic idē ē ei esse bonū qō eē deū ita idē ē ei eē volēte qō eē deū. Nā volūtas q̄ sp volēs ē ñ affect⁹ vl motus ē q i deū cadē nō valet sz dina vsia qua volens est deus est z huiusmodi.

Qō licet idē sit deo velle qō esse nō tm̄ potest dici deus esse oia que vult.

T lz idē sit ō velle qō eē ñ tm̄ dō ē deuz eē oia q̄ vult q̄ qdā dī volūtate ñ recte sētiētes nob obijciūt dicētes. Si idē ē ō velle qō eē g̃ cū dicim⁹ deū velle oia q̄ fac dici m⁹ eū eē oia q̄ fac aliqn. ibi ñ illo vbo idez sig̃tur qō sig̃tur h vbo eē cū ō do dī: z si ita ē ñ sp dī ō deo velle fz eēntiā. Si vo sm eēntiā ñ dī aliqñ quō ergo dī ō do relatiē. n. nū q̄z dī. Ad qō dicim⁹ qz lz idē penit⁹ sit do vle qō eē ñ tm̄ ꝑt dici eē oia q̄ vult: sic idē ē do eē qō scire nec tm̄ sicut dicit scire oia ita quo q̄z pōt dici esse omnia.

Quis sit sensus horuz vboꝝ deus scit vel deus vult. Itē deus scit oia vel vult aliquid z quid de eo in his predicetur.

T vbicūq̄z ds dī scire l scies z velle vl volēs h ō do fz eēntiā dñr. Cū. n. dī ds scit vl ds vult siue deus ē scies ul volēs esse tia dina pdicat z deus eē enūciat. Cū autez addit oia vel aliq̄d uel aliq̄ z dī de⁹ scit oia: vel uult aliq̄d uel aliq̄: eēntia qdez dina pdicat nō simplicit z absolute sz ita ut scie q̄ ipsa ē oia sbiecta mōstrent z uolūtati q̄ ipsa eaď ē aliq̄d uel aliq̄ dicant sbiecta ut talis fiat sēsus. De⁹ scit oia. i. de⁹ ē cui⁹ scie q̄ ipsi⁹ eēn⁹ est oia subiecta sī. Similit de⁹ uult h uel illa. i. de⁹ ē cuiꝰ uolūtati q̄ ipse ē h siue illa sbiecta sī. Volēs ergo siue uelle dī de⁹ fm eēntiā cuius uolūtas eēntia ē sēpiterna z imutabilis: lz ea uarient z trāseāt q̄ ei subiecta sūt q̄ nō pōt esse iniusta nec mala qz deus est.

Qō dei uolūtas sūme bona cā ē oiuz que nāliter sūt cuius cā nō est querēda qz nullā habet cum sit eterna.

Ec itaqz sūme bona uolūtas cā est oium q̄ nāliter fiūt uel facta siue futura sūt q̄ nulla p̄ueta est cā qz eterna est. Jdeoqz causa ipsius querēda non est.

Hic dicit quare eius causa nō est q̄renda Vi enim ei⁹ cām q̄rit aliq̄d maius ea q̄rit cū nihil ea maius sit. Vñ aug. in li. lxxxiij. qōnuz. Qui q̄rit q̄re uoluerit deus

mūduz facere cām ꝙrit voluntatis dei. Dis aūt cā efficiēs maioꝛ est eo qđ efficit. Nihil aūt maius ē volūtate dei: nō ergo eius cā ꝙ rēda ē. Jtē in li. ꝓtra manicheos. Si q dixe rūt qđ placuit deo facere celū ⁊ terram. Rn̄ dēdū est eis q volūtatē dei nosse desiderāt. ⁊ cās ⁊ volūtatē dei scire querūt ꝙ volūtas dei oiuz ꝙ sūt ipsa sit cā. Si. n. .bz cām volū tas ē aliqđ qđ añcedat voluntatē dei qđ ne ꝓbas ē credere. Qui ergo dic̄ ḡre fecit deus celū ⁊ terrā Respondendum ē illi qꝛ voluit Volūtas. n. dei cā est celi ⁊ terre: ⁊ ideo ma ioꝛ ē volūtas dei qz celū ⁊ terra. Qui autez dicit ḡre voluit facere celum ⁊ terrā mal'ali qđ ꝙrit qz ē volūtas dei. Nihil aūt maius i ueniri pōt. Lōpescat aūt ergo se humana te meritas ⁊ id qđ nō ē nō ꝙrat ne id qđ ē nō i ueniat. Ecce his auctoꝛitatibus apte insinuat ꝙ volūtatis dei cā nulla ē ⁊ iō ꝙrēda nō est.

Qđ volūtas dei ꝑma ⁊ sūma cā oium est.

Olūtas igit dei vt ait Aug. i. iij. lī. de tri. ꝑma ⁊ sūma cā ē oiuz specieꝝ atqz motionū. Nihil. n. fit qđ nō de interioꝛi atqz itelligibili aula sūmi Jmpatoꝛis egrediatur ſm ineffabilē iusticiā. Ubi enim nō opat qđ vult dei oipotētis sapia que ptingit a fine vſ qz ad finē foꝛtiter ⁊ disponit oia suauiter ⁊ nō solū fac̄ ea ꝙ pleuerātia ꝙsuetudinis ad miratione nō admittūt ſz etiā ea ꝙ ꝓpter ra ritatē ⁊ insolitū euentū mira videnť. Ut sunt defectus luminariū ⁊ terre motus mōstruo si aiantiū partus ⁊ his similia ꝙruz nihil fit nisi dei volūtate ſz pleriſqz nō appet. Jōqz placuit vanitati pꝺoꝛ etiam cāis aliis ea tri buere cū oino videre nō posſet supioꝛē cete ris oibus cām. i. volūtatez dei. Jtaqz nō ni si dei volūtas cā ꝑma ē sanitatis egritudinis ꝑmioꝝ atqz penarū gr̄aruz ⁊ retributionū ꝺ igit sola est vnde oꝛtuz est quicqd est ⁊ ip sa nō est oꝛta sed eterna.

Quibus modis in scriptura accipit dei voluntas.

Jc nō est ꝓtereundum nobis ꝙ sacra scriptura de voluntate dei variſ mo dis loq ꝙsuetuit ⁊ tñ nō est volūtas dei diuer sa ſz locutio diuersa ē de volūtate qꝛ nomie volūtatis diuersa accipit. Nā voluntas dei vere ac ꝓprie dicit ꝙ in ipso est ⁊ ipsius eēn tia est ⁊ ꝺ vna est nec multiplicitatez recipit nec mutabilitatē ꝙ inexpleta eē nō pōt. De qua ꝓpꝺa ait. Oia ꝙcūqz voluit dñs fecit. ⁊ apostolus. Volūtati eius qs reliſtet. Et ali bi. Ut ꝓbetis ꝙ sit volūtas dei bona ⁊ bene placēs ⁊ pfecta. Et ꝺ volūtas recte appella tur beneplacitū dei siue disposition.

Qđ sm figurā dicit volūtas dei p̄ceptio ꝓ hibitio ꝙsiliū pmissio opatio: ⁊ iō pluraliter dicit scriptura voluntates.

Liqñ vero sm quādam dicēdi figurā volūtas dei vocat qđ sm ꝓprietatem nō est uolūtas eius ut p̄ceptio ꝓhibitio ꝙsi liuz necnō pmissio ⁊ opatio. Jōqz pluralit aliqñ scriptura uolūtates dei ꝓnūciat. Uñ ꝓpꝺa. Magna opa dñi exqsita in oēs uo luntates eius. cum nō sit nisi una uoluntas dei ꝙ ipse est pluraliter tñ dicit uoluntates: qꝛ uoluntas dei uarijs modis ac ꝓ diuersis accipit ut dictuz est. Jta ēt idē ꝓpꝺa ꝓpter multos effectus misericoꝛdie ⁊ iusticie plu raliter dicit. Misericoꝛdias dñi in eternuz cātabo. ⁊ alibi. Justicie dñi recte letificātes coꝛda: cū tñ in deo una sit misericoꝛdia una sit iusticia eadēqz sit misericoꝛdia que iusti cia scilicet diuina usia.

Quare p̄ceptio ⁊ ꝓhibitio ⁊ ꝙsilium di cantur dei uoluntas.

Deo autē p̄ceptio ⁊ ꝓhibitio atqz cō qsiliuz cū sint tria dicit tñ unūqđqz eoꝝ dei uoluntas qꝛ ista signa sūt diuine uolun tatis quēadmoduz ⁊ signa ire dicunť ira ⁊ dilectionis signa dilectio appellanť: ⁊ dicit iratus deus ⁊ tñ nō ē ira in eo aliq̄ sed signa tñ ꝙ foꝛis fiūt qbus iratus ondit ira ipsius noiank. Et est figura dicendi sm quā nō ē fal sum qđ dicit ſz uerum qđ dicit sub tropi mu bilo obumbꝛat ⁊ ſz hos tropos diuerse uo luntatez dei dicunť qꝛ diuersa sunt illa ꝙ per tropuz uoluntas dei dicuntur.

Ubi uolūtas ꝺi ꝓ p̄cepto ⁊ ꝙsilio accipiat

Ro p̄cepto dei atqz cōsilio pōt accipi dei uoluntas ut ibi. Fiat uoluntas tua sicut i celo ⁊ in terra: ⁊ alibi. qui facit uolun tatē pr̄is mei ꝙ in celis est ipse frater meus ⁊ soꝛoꝛ ⁊ mater ē. Et ꝓtra hāc uoluntatē mul ta fiunt. Uñ Augu. in li. de spū ⁊ littera. In fideles ingt ꝓtra uoluntatez ꝺei faciunt cuz eius euangelio non credunt.

Qđ deus non uult ab hoibus fieri oia ꝙ p̄cipit uel non fieri que ꝓhibet.

T si illa tria dicunť dei uoluntas ideo qꝛ signa sūt dine volūtatis: nō ē tñ intelligē dū deū oē id fieri velle qōcūqz p̄cepit vl nō fieri qōcūqz ꝓhibuit. Prꝛecepit. n. Abꝛaee imolare filiū nec tñ voluit: nec iō p̄cepit vt id fieret: ſz vt Abꝛaee ꝓbaret fides. ⁊ i euā gelio p̄cepit sanato ne cui diceret. Jlle āt p̄ dicauit vbiqz itelligēs deū nō iō ꝓhibuisse qn vellet opꝰ suū p̄dicari: ſz vt daret foꝛmā hominī laudē humanā declinādi.

De pmissiōe ⁊ opone vbi dicat ꝺi volūtas.

Ermissio ꝙz dei ⁊ opatio volūtas dei appellanť ꝙliter accipit Aug. i enche ridion dicēs. Non sit aliqđ nisi omps fieri velit uel sinēdo ut fiat ul ipse faciendo. Nec dubitādū ē deū facē bñ et sinendo fieri que cūqz fiūt male. Nō. n. hoc nisi iusto iudicio sinit: ⁊ ꝓfecto bonū ē oe, qđ iustum ē. Ecce manifeste bēs dei uolūtatē appellari ipsius opationē ul pmissionē cū dicit non fieri ali qđ nisi oipotēs fieri uelit ubi icludit ⁊ bona ⁊ mala oia ꝙ fiūt. Jōqz apte distinguit quō deū uelle dixerit ne eadē rōne itelligeretur uelle bona ⁊ mala. subdēs vl sinēdo ut fiāt hoc qz tū ad mala dicit vl ipse faciēdo hoc qz tū ad bona. Mala. n. sinit fieri ſz nō facit bona vo ipse facit. Jōqz dixit eū uelle qa et uoles mala sinit ⁊ uolens bona opat ⁊ ob hoc pmissio ⁊ opatio uolūtas dei dicūtur.

Quinqz supꝛa posita sūt ꝙ dicunť sm tro pū. ⁊ iō distinguat lectoꝛ ubicūqz ꝓ unoqz eoꝝ accipiat uolūtas.

Uinqz igit sup̄ posita sūt ꝙ ſz tropuz dicunť dei uolūtas qꝛ signa ſt dine uo lūtatis ꝙ una ē ⁊ imutabil. s. dei bñplacitū. Jōqz diligēter distinguat lectoꝛ ubi de uo lūtate dei scriptura cōmemoꝛat: iuxta quez modum accipi opoꝛteat. Utrum scilicet ꝓ beneplacito dei an ꝓꝺ aliquo signoꝝ eius Magna enim est adhibenda distinctio in cognitione diuine uoluntatis: qꝛ ⁊ beneplacitū dei est uoluntas eius: ⁊ signū beneplacitī eius dicitur uolūtas eius. Sed beneplacitū eius eternū est signū ꝺo beneplaciti ei non. Et consonat reruz affectibus beneplacitum ipsius: ⁊ ipsi effectus rerū ab illo nō discoꝛdant. fit enim omne qđ beneplacito uult fieri ⁊ omne qđ uult nō fieri nequaqz fit. Nō aūt ita est de signis: qꝛ p̄cepit ꝺs mlt̄is ea ꝙ nō faciūt ⁊ ꝓhibet ꝙ nō cauēt ⁊ con sulit que non implent. Di. xlv.

Am de volūtate dei ⁊c.] Postq̄ determina
i uit magr de scia ⁊ oipotētia dei. h ꝙ deti
nat de volūtate ipsius. ⁊ diuidit i partes
duas. i ꝑma detinat de dei volūtate i se.
in scḋa de ꝓfoꝛmitate volūtatis nr̄e ad volūtatem
ei⁹. xlviij. ꝺi. ibi Sciēdū quoqz ē ⁊c.] ꝑma i duas
i ꝑma detinat de voluntate dei qđ sit ⁊ qt modis
dicat. i scḋa indrit de efficacia ei⁹. xlvj. ꝺi. ibi Dic
oꝛit qō ⁊c.] ꝑma diuidit i tres. in ꝑma detinat ꝺ
volūtate sm ipsius q̄dditatem. in scḋa determinat
causalitatem eius: ibi Hec vtiqz sūme bona ⁊c.] i
tertia assignat volūtatis multitudinē q̄tū ad acce
ptionē noīs: ibi Dic nō ē ꝑtereūduz nobis ⁊c.] ꝑ
ma in duas. in ꝑma oñdit ꝙ voluntas dei sit sua
eētia. in scḋa ponit obz q̄stū ⁊ soluit: ibi Et ſz idē
sit ⁊c.] Hoc itaqz sūme ⁊c.] h oñdit ꝙ volūtas ꝺi
ē ꝑma cā rerū: ⁊ circa h duo fac. p⁹ ꝓponit intētuz
2⁹ ꝓbat ꝓpositū: ibi Qui. n. cāz ei⁹ ⁊c.] ꝓbat duo
q̄ ptinēt ad rōnē ꝑme cāe. p⁹ ꝙ volūtas dei nō sit
alia cā. 2⁹ ꝙ ipse sit oiuz rerū cā: ibi Uoluntas igit
dei ⁊c.] Dic nō ē ꝑtereūduz ⁊c.] h oñdit ꝙ nomē
volūtatis multip⁹ accipiat q̄uis sit tm̄ vna dei vo
luntas. ⁊ diuidit in ꝓtes tres. in ꝑma ponit ꝑnci
palē significationē ⁊ ꝑam sm ꝙ dei volūtas dicitur
ei⁹ beneplacitū. in scḋa ponit significationē figura
tiuā sm ꝙ signuz volūtatis volūtas ꝺr: ibi Aliqñ
vo sm quādā ⁊c.] in tertia cōparat volūtatē signi
ad volūtatē beneplaciti: ibi Quādoqz igit supꝰ po
sita ⁊c.] circa scḋaz ptē duo fac. p⁹ oñdit volūtatē
signi multip⁹ dici. 2⁹ ꝓsequit diuersa volūtatis si
gna: q̄ volūtates dei dñr: ibi Jō aūt p̄ceptio ⁊c.] ⁊
circa h duo fac. p⁹ ꝓsequit de trib⁹ signis q̄ ptinēt
ad faciēdū vl nō faciēdū. 2⁹ ꝓsequit de aliꝭ duo
bus q̄ ptinent ad id qđ in pñti fit: ibi Permissio ꝛ
dei ⁊c.] circa p⁹ duo facit. p⁹ assignat rōnē q̄re h si
gna volūtatis dici voluntas pñt. 2⁹ ꝓfirmat per au
ctoꝛitatē ꝙ volūtates dicāt: ibi Pro ꝓcepto dei at
q̄ ꝓsilio. Jꝛ⁹ oñdit distantiam inter h signa ⁊ bene
placiti volūtatem: ibi Et si illa tria ⁊c.]

b Jc. iij. q̄runt. p⁹ vtrū in deo sit voluntas. 2⁹
vtrū volūtas sit ipsi⁹ tm̄ obi vel ēt alioꝝ. 3⁹
vtrū volūtas sua sit cā eoꝝ q̄ fiūt. 4⁹ de diuisione
volūtatis eius i volūtatē signi ⁊ beneplaciti

a D p⁹ sic ꝓcedit vl ꝙ volūtas deo nō ꝓueni
at. volūtas. n. appetit⁹ q̄dē ē: ſz ois appetit⁹
ē impfci. vñ ēt i p⁹ phy. oꝛ ꝙ mā appetit foꝛmā: ꝙ
cū i deo nulla sit impfectio vl ꝙ nec volūtas. Ꝺ.
act⁹ volūtat ē tēdē i finē q̄ ē ei⁹ obz: ſz ei qđ ē finis
vltim⁹ n̄ cōpetit tēdē i finē: ꝙ cū ꝺs sit finis oiuz vl
ꝙ sibi volūtas n̄ cōpetat. Ꝺ. ſz pbz i ꝛ⁹ ꝺ aia: vo
lūtas ē mouēs motū qꝛ mouet volito: ſz ſz Boe.
ꝺs imobil manēs ꝺat cūcta moueri. vñ ēt in xj. me
tha⁹ ꝺr ꝙ mouz sic ꝺsideratū. ꝺsiderat āt n̄ motū
mouet ꝺsideriū: ꝙ vl ꝙ volūtas sibi n̄ cōpetat. Ꝺ
ſz pbz i ꝛ⁹ ꝺ aia ⁊ ēt ſz Dam. volūtas ē i rōe: ſz rō
nolat obūbꝛatā cognē qꝛ ozit i vmbꝛa itellīrie vt
dic isaac i li. diffōnū. q̄lis cog ꝺo n̄ cōpetit: ꝙ vl ꝙ
nec volūtas. Jn ꝺrīū sī plīme aucṫes canonis ⁊
scoꝝ q̄ ēti lr̄a iducūt. Ꝺ. ſz illō sup̄mū ꝙ ē i nob
maxie ꝺo ꝓfoꝛamur: ſz sup̄mū i nob vl volūtas
eē q̄ ē motō aliaꝝ vir. Fanſ. ⁊ ēt e libimū i nā nr̄a: ꝙ
vl ꝙ volūtas maxⁱe ꝺo sit attribuēda. Ꝺ. oēs q ꝺcū

Universidad de Deusto
Biblioteca

ꝓlitent eũ felicissimũ ponũt: ſz felicitas ſine delcã
tione cẽ nõ põt: vt i ꝑ'etũ. dr̃: g̃ i deo ẽ ſũma delec
tatio: ſz delectatio nõ põt cẽ ſine ꝓcupia l' volũta
re: q; delectatio ꝓſiſtit i q̃dã volũtat ꝓplacẽtia: g̃
vr̃ q volũtas i ꝺo ſit. Rñ. dꝺ q i oi na vbi iuenit
cog̃ iuenit ẽt volũtas ⁊ delectatio: c'rõ ẽ: q; oẽ q
hz vtutẽ cog̃ſcitiuã põt diiudicare ꝓueniẽs ⁊ re
pugnãs: ⁊ qꝺ apphẽdit vt ꝓueniẽs oz eẽ volitũ l'
appetitũ: ⁊ iõ i nob ſz duplicẽ cog̃nẽ ſẽſus ⁊ itel
lect' ẽ dup' appetitia. vna q̃ ſequtur apphẽſionẽ in
tellect' q̃ volũtas dr̃. alia q̃ ſequtur apphẽſionẽ ſẽ
ſus q̃ dicit i irascibilẽ ⁊ ꝓcupiſcibilẽ. vñ cũ in ꝺo
vt. ſ. oñſũ ẽ ſit itellectual cog̃: oz q i eo ẽt ſit volũ
tas ⁊ delectatio ſz q vna ⁊ ſimplici opone deus
gaudet vt i. 7. etħ. dicẽ phs. Jn oi. n. nã cog̃ſcente
opo pſcã ⁊ nãlis delectabilẽ. Ad p'm g̃ ꝺꝺ q q̃
uis i ꝺo dicat eẽ volũtas ñ tñ ꝓcedit ibi' eẽ appeti
t': q; ſz Aug. appetit' p̃e ẽ rex hite, De' ãt to'm ſu
um bonũ i ſe hz. vñ nec ẽt i nob p̃e volũtat appe
tit' ẽ qñ volito ꝓlucta ẽ: ſz amor ẽ rei iã hite ſz a'. Et p̃ ẽt pz rñſio ad 2'm: q; tẽdẽ i finẽ accidit volũ
tati ſz q ẽ diſtãs a fine: ſz oponẽ hie circa finẽ hẽ
volũtati eẽntiale: ⁊ h ꝑcipue ꝺo ꝓuenit q̃ ſe amat
⁊ i ſe delectat. Ad 3'm ꝺꝺ q volũtas ñ mouet ni
ſi a fine: finis ãt volũtat ꝺine ẽ ipſa ſua bonitas q̃
ẽ idẽ qꝺ volũtas ſcꝺz rẽ: ⁊ iõ ñ ſequtur q ꝺs ſit mo
uẽs motũ p̃e loq̃ndo: q; oẽ mouẽs ẽ aliꝺ a moto
ſz fortepp h plo poſuit q p'm mouẽs ſeipſũ mouet
ln̄q'm cog̃ſcit ſe ⁊ amat ſe vt i. 8. ph. dicẽ Lõ. ⁊ h ñ
niſi meth. dr̃ ſic ẽt dr̃ q finis mouet. Ad 4'm ꝺꝺ
q ſcꝺz gradũ cognis ẽt ẽ gradus vtutũ appetie. q̃
tũ. n. rõ ſupat ſẽſu: tñ volũtas rõnis ſupat appeti
tũ ſẽſus: ⁊ q̃to itellꝰ ꝺin' ſupat rõnẽ nr̃az: tãto vo
lũtas ei' ſupat volũtatẽ nr̃az: ⁊ h p rõnẽ ꝓclude
bat: q ꝺo ñ ꝓueniat volũtas ad mo'm volũtat nr̃e
⁊ tñ ſic rõ nr̃a vocat itellect': ⁊ itellect' ꝺin' vocat
rõ vt pz i. vij. c. de di. no. pp ꝓueniẽtia i imãlitate
ita ⁊ volũtas cõi noie vtrobiq; dicit.

a Dz'm ſic ꝓcedit: vr̃ q volũtas ꝺi ñ ſit niſi ſui
ipſi': q; ſcꝺz phz volũtas ẽ finis. electio ãt
eo; q̃ ſt ad finẽ vt dr̃ i z'etħ. ſz nihꝫ aliꝺ ẽ finis ſue
oponis niſi ipſe: g̃ volũtas ſua ẽ tm̃ ſuiipſi'. Ꝺ.
volũtas mouet a volito: ſz nihꝫ p̃ eẽ mouẽs volũ
tatẽ ꝺinã niſi ipſe: g̃ volũtas ſua ẽ tm̃ ſuiipſi'. Ꝺ
cuiuſz volũtas ẽ ei' qꝺ ẽ bonũ ſibi: ſz oẽ q ẽ bo
nũ alicui ꝺzt ad eũ vt; illꝺ ſit l' ñ ſit: cũ igit ꝺe nllo
creato ꝺzat ad ipſũ vtrũ ſit l' ñ ſit eo' q bo; nr̃o;
ñ eget: ſz totũ bo'm i ſe hz: vr̃ q volũtas ſua ad ea
q̃ ſt extra eũ ñ ſe extẽdat. Ꝺ. ea q̃ ſt ad finẽ nõ q̃
runt niſi pp finẽ: g̃ bito fine ñ ẽ vlti' volũtas eo;
q̃ ſt ad finẽ: ſz oiuz creaturarũ finis ẽ ꝺina bõitat
q̃ i ipſo ꝺo ab eẽno ẽ: g̃ vr̃ q ad ea q̃ ſt extra ipſũ
volũtas ei' ñ ſe extẽdat. Sz ꝺ amor ꝓſiſtit i actu
volũtatis ſz ꝺe ꝺo dr̃ Sap. xj. q. ꝺiligit oia q̃ ſt ⁊
nihꝫ odit eo; q̃ feẽ: g̃ volũtas ei' ẽ ẽt creatoruz ab
eo. Ꝺ. ſic ſe hz ſcia ꝺi ad verũ ita ſe hz volũtas
ei' ad bo'm: ſz ſcia ei' ẽ oiuz vero; g̃ ⁊ volũtas ei'
ẽ oiuz bono;. Rñ. ꝺꝺ q ſic ꝺs cog̃ſcẽdo eẽntiã
ſuã cog̃ſcit oia q̃, ſt ab eo inq'm ſt ſilitudo q̃dã vi
tati ei'. ita ẽt volẽdo l' amãdo eẽntiã ſuã vlt oia q̃
ſt ab eo inq'm bñt ſilitudinẽ bõitatis ei'. vñ id q ẽ
volitũ p' ab eo ẽ bonitas ſua tm̃. Alia ꝺo vlt i oz

die ad bonitatẽ ſuã: ñ ãt h mõ vt p̃ ea aliq̃d bõita
tis acq̃rat ſic̃ nos facim' circa alios bñ opando:
ita q eis ꝺe bonitate ſua aliq̃d largiat: ⁊ iõ lib ali
tas ẽ q̃ſi ꝓuz ipſi' fz Auic. q; ex opone ſua ñ iten
ꝺit aliq̃ ſibi cõmodũ puenire ſz vult bõitatẽ ſu
az i alios diffũꝺẽ: ⁊ iõ Aug. dicit q ipſe vtit nobis
ad bonitatẽ ſuã ⁊ vtilitatẽ nr̃az. Ad p'm g̃ ꝺꝺ q
i ꝺo aliq' põe ẽ duo ꝓſiderare. ſ. illꝺ qꝺ ẽ mãle ⁊
illꝺ qꝺ fozaltr ꝓplet rõnẽ obi ſic̃ pz i viſu: q; color
ẽ viſibile i põ ⁊ nõ efficit viſibile i actu niſi p actũ
lucis. Silr ꝺico q illꝺ qꝺ fozaltr ꝓplet rõnẽ voliti
ẽ finis: ex q̃ ẽ rõ boni ⁊ h itelligit phs cũ dicit q vo
lũtas ẽ finis: ſz ea q̃ ſt ad finẽ ſe hñt mãlr ad oẽm
volũtatis: vt. ſ. ſint uolita p ꝺzdinẽ finis ſic̃ color
vr̃ p actũ lucis. Ad 2'm ꝺꝺ q illꝺ qꝺ ẽ volitũ ſic̃
finis ẽ mouẽs volũtatẽ ⁊ pficiẽs ea: ⁊ ſic nihꝫ mo
uet volũtatẽ ꝺina niſi ꝺs: ſz illꝺ qꝺ ẽ ꝺzdiatuz ad
finẽ ẽ volitũ ab eo ſic̃ effcm̃ ad volũtatẽ ⁊ motum
ab ea: ſic̃ pz i volũtate artificis q̃ ẽ p̃n' oponũ ꝺz
diata; i finẽ. Ad 3'm ꝺꝺ q volũtas ꝺi ñ ẽ niſi ei'
qꝺ ẽ ſuũ bonũ ſz tñ ñ eodẽ mõ ſic̃ i volũtate nr̃a q̃
vlt bo'm ſuũ q̃. ſ. pficit ſic̃ finel' p qꝺ finẽ ꝓſeq̃t: ſz vo
lũtas ꝺia vlt bo'm ſuũ qꝺ ẽ ipa: ⁊ qꝺ ab ea ẽ ⁊ ñ p
qꝺ iuuat: ⁊ iõ refert ad ipſi' pfectionẽ vtrũ volitũ
ab eo ſit l' ñ ſit. Ad 4'm ꝺꝺ q ꝺs ñ ꝺzdiat creatu
ras i finẽ bõitat ſue: q̃ſi p eas bonitatẽ ſuã aſſeq̃t
ſz vt ipe creature ꝺia opone ſilitudinez aliq̃ ꝺine
bõitat acq̃rãt: q eẽ ñ poſſz niſi eo volẽte ⁊ faciẽte

D z'm ſic ꝓcedit: vr̃ q volũtati ꝺine ñ ſit aſcri
a bẽda rex eãlitas. volũtas. n. ꝺi ẽ tm̃ bõz ſz
oiuz bono; ſufficiẽs cã ẽ ſcia ipi': g̃ nõ oz
volũtatẽ ꝺi cãz rex ponẽ. Ꝺ. ꝺs ñ ẽ cã rex niſi p
ſuã oponẽ: ſz eẽ p̃n' oponis ptiet ad cãz rõe põe:
g̃ põ poti' ꝺꝺa ẽ cã rex q̃ volũtas. Ꝺ. a cã ꝓtigẽ
te nũq̃ pt eẽ effect' ncc̃i': ſz volũtas ẽ cã ꝓtingẽs
q; ad vtrũlz ſe hz: g̃ nõ pt eẽ cã ncc̃ioz: cũ igitur i
mũdo ſint multa ncc̃ia vt oia icozruptibilia: vr̃ q
nõ oiuz cã ſit volũtas. Ꝺ. exñte cã ſufficiẽte ali
c' rei ſupflue addunt ad eaꝺẽ ẽ alie cãe. ſi g̃ volũ
tas ꝺei ſufficiẽs cã rex ẽ ilſufficiẽs. n. nõ pt eẽ: vr̃
q oẽs cãe nãles ſupfluãt: ⁊ oẽs põe aie ⁊ oẽs hi
' ifuſi qꝺ friuolũ ẽ. Ꝺ. ex cã ſufficiẽti pt aliq̃d
demrari: ſi g̃ volũtas ꝺei ſufficiẽs ẽ cã oiuz: vr̃ q
h ſit ſufficiẽs ad oia demratio: q̃re h ẽ q; ꝺs nolu
t ⁊ ſic facile eẽt oia ſcire: ⁊ ſupuacua cẽnt ſcõũ ⁊
phoz ſtudia: q ad aſſignãdas ꝺinoz oponũ rõ
nes multip' laboz auerũt: qꝺ ſtultũ ẽ ꝺze.

Sz ꝺ fz phz i. 6. meth. oiuz artificiatoz p̃n'm ẽ volũtas ar
tificis: ſz ea q̃ ſt ꝓcedũt a ꝺeo ſic̃ artificiata ab ar
tifice vt a ſcies ⁊ phis tradit: g̃ oiuz q̃ ſt cã ẽ ꝺi volũ
tas. Ꝺ. Dio. dicit i. iiij. c. de di. no. amor trahit ſu
pioza i. puiſionẽ min' bñtiũ: ſz oia q̃ ſt. puiſiõe ꝺi
na i eẽ p̃ dierũt: cũ igr amor i actu volũtat ꝓſiſtat:
vr̃ q p̃n' oiuz rex ſit ꝺina volũtas. Rñ. ꝺꝺ q
op' ꝺetinatũ ñ pgredit niſi a ꝺetiato agẽte: ⁊ ide ẽ
q illꝺ qꝺ ẽ tm̃ i põ ñ agit q; ſe hz ideẽtinate ad mlt
ta: ſz fortaq̃ ẽ tinãs põz mãe p̃n' actiõis ꝺr̃: ⁊ iõ i
oib' q̃z põ actia ꝺtinata ẽ ad v'm effcm̃ nihꝫ reqrit
ex pte agẽt ad agẽꝺ. ũ. põz ꝓpleta ꝺũmõ ñ ſit ipe
ditũ ex defcũ recipiẽtis ad h q ſeq̃t effect': ſic̃ pz
i oib' agẽtib' ex neceſſitate nãe. Põ ãut ꝺei cũ ſit
ifinita ñ magis ꝺetinat ad h q̃' ad illꝺ: nec ex pte

mãe: q; op' ei' ꝺetiationẽ recipe p̃t: q; ipe ẽt mãz
⁊ fortemã pduc. vñ oz q. ũ. rõnẽ põe ſit aliq̃d aliꝺ
p qꝺ op' ꝺetinet. h aũt fit p ſciaz q̃ ꝓpziaz ratio
nez rei cognoſcit. Sz q; ſcia ſe hz ad oppoſita. eſt
enim ⁊ bonoz ũ ⁊ malozuz ideo opz aliq̃d adbuc
addẽ i q̃ pficiat rõ cãe: ⁊ h ẽ volũtas q̃ ꝺetinate ac
cipit vnũ ex duob' q̃ ſcit vl' q̃ p̃t. vñ pfecta rõ cãli
tatis i hꝫ q̃ ñ agũt ex neceſſitate nãe iuenit p' i vo
lũtate vt ꝺic̃ phs i. ix. metha'e. ⁊ h ꝓuenit volũtati
ln̄q'm obz ei' ẽ finis q̃ ẽ cã cãrũ ⁊ a q̃ ſumit ꝺetina
tio opis vt pz ex 2° phi. ⁊ iõ volũtati ꝺine aſcribit
cãlitas rerũ. Ad p'm g̃ ꝺꝺ: q i ſcia ñ pficit rõ cãli
tatis vt ꝺictũ ẽ niſi adiũcta volũtate: ⁊ iõ volũtas
poti' ꝺz cã q̃ ſcia. Ad 2'm ꝺꝺ q volũtas ẽ p̃n'm
opatiõis vt p'm impans op': ſz põ i hꝫ q̃ agũt p
volũtatẽ ẽ p̃n'm opis vt exeqñs ⁊ i h cõſiſtit rõ põe
vt ſit primũ p̃n'm opis ⁊ ñ p'm: ⁊ ſic volũtas ꝺi po
ti' ꝺz cã rerũ q̃ põ. Ad 3'm ꝺꝺ q volũtas ꝺina
libratẽ hz: ⁊ ex h ꝓuẽit ſibi q ſit ad vtrũlz: ſz ſup h
hz imutabilitatez rei qꝺ vult imobilr adhẽat: ex
q illꝺ vlte ponit: ⁊ hãc imobilitatẽ imitant ea q̃ ſẽ
ncc̃a ũẽtib' q̃uil ñ ipſa adequẽt: ⁊ pp h ñ ẽ ꝺꝺ q ſit
cã ꝓtigẽs: q; ꝓtigẽtia mutabilitate iporẽt. Ad
4'm ꝺꝺ q cãlitas ꝺine volũtat ñ excludit oẽs cãs
p̃imas rerũ: nec h ẽex iſufficiẽtia volũtatis ſed
ex ordie ſapie ei' q̃ effect' mediãtib' alĝs cãis p
uenire diſpoſuit vt ſic ẽt cãndi dignitas creaturis
cõicaret. Ad v'm ꝺꝺ q demratio q̃ facẽ ſciaz de
re ſumit ex cãis p̃imis rei: ⁊ iõ oz ad ſciaz reruz
bñdã nob alias rõnes q̃rẽ: ⁊ p̃t volũtatẽ ei' q̃ ẽ cã
p'm rex ⁊ cõis: ⁊ ꝑcipue cũ volũtatẽ ei' ñ plene co
gnoſcam' vt i ea p̃am rei rõnem videamus ſicut
ipſe videt q̃ in ſe oia cognoſcit.

D 4'm ſic ꝓcedit: vr̃ q diſt volũtatis i lr̃a po
a ſita ſit incõpetẽs: ſic̃. n. volũtas ꝺei ſe hz ad
pla ita ⁊ ſcia ei': ſz ſcie ñ aſſignant diuerſa ſi
gna: g̃ vr̃ q nec volũtati aſſignari ꝺebeẽt: cũ etiaz
vtrũq; occultũ ſit eq̃liẽ. Ꝺ. oẽ ſignũ cui ñ rñꝺz ſi
gnatũ ẽ ſignũ fz: ſz iſtis ſignis volũtatis q̃ ilr̃a po
nunt q̃ñq; ñ rñ ꝺet ſignatũ q; pmittit mala q̃ ñ vlt:
⁊ ꝑcipit ẽt bona q̃ ñ vult fieri vt i ilr̃a dr̃: g̃ vr̃ q ſint
fla ſigna: ⁊ ita p ſignis aſſignari ñ ꝺebeãt. Ꝺ. ſic
iuenit bonũ ⁊ meli' ita iuenit malũ ⁊ pei' vt venia
le ⁊ mortale: ſz reſpectu hoz duoz fiẽꝺoz eſt tm̃
vnũ ſignũ. ſ. phibitio: g̃ vr̃ q ẽt bonoz eẽ ꝺebeat
vnũ tm̃ ſignũ ⁊ ñ duo. ſ. ꝓceptũ ⁊ ꝓſiliũ. Ꝺ. obm
volũtatis ẽ bo'm. ſz malũ fieri ñ ẽ bonũ vt infra ꝺi
ceſ: g̃ reſpectu h' nllã ſignũ vocis ꝺine oz eẽ: ⁊ ita
pmiſſio ſupfluit. Ꝺ. ſic ſigna volũtatis reſpiciũt
diuerſa ita ⁊ volũtas bñplaciti ẽ diuerſoz ſi ergo
aſſignant diuerſa ſigna volũtatis ꝓpr̃ diuerſitatẽ
rerũ vr̃ q ẽt volũtas bñplaciti mltiplicari ꝺebeat
aut ſi nec h nec illꝺ. Rñ. ꝺꝺ q ꝺo qꝺã oñr p̃e
q̃ꝺã metha'e: ea q̃ p̃e ꝺ ipſo oñr vel eo ſt: ſz ea q̃
methapho'e oñr oñr ꝺ eo p ſilitudinẽ ꝓpoztiona
bilitatis ad effectũ aliquẽ: ſic̃ ꝺz ignis ꝺeuf. iiij. eo
q ſic̃ ignis ſe hz ad ꝓſũptionẽ ꝺzũ: ita ꝺs ad ꝓſum
dũ neq̃tiã. vñ ipſũ eẽ ꝺeſtruẽtem neq̃tiã ẽ ipſũ eſſe
ignẽ: ⁊ ipſa ꝓſũptio actia ẽ igneitas ei': ⁊ p modũ
iſtũ ipa punitio ꝺr̃ ira ei': ⁊ q; effcũs ẽ ſig'm cãe iõ
ea ſz q̃ attẽdit ſilitudo vl' ire vl' alic' alti' oñr cẽ ſi
gna. vñ punitio ꝺz ſig'm ire ei': ſz ꝺico q ꝺs p̃t ꝺici

velle aliq̃d oup' l' p̃e: ⁊ ſic ꝺz velle illꝺ c' volũtas
vẽ i eo ẽ: ⁊ q ſibi copl;: ⁊ h ẽ voluntas bñplaciti.
ꝺr̃ ẽt aliq̃d velle metha'e eo q ad mo'm volẽtis ſe
hz inq'm ꝑcipit vl' ꝓſulit: l' aliq̃d hꝫ fac. vñ ca i qb' at
tẽdit ſilitudo ipſi' ad volũtatẽ ꝺi volũtates ei' me
tha. oñr ⁊ q; talia ſt effcũl oñr ſigna. horũ ãt ſigno
rũ diuerſitas rõ h ẽ. aſſignant. n. h ſigna voluntati
ꝺie fz q ẽ rerũ hũanarũ qb' ſpãli mõ puidet. p̃t
g̃ ſig'm volũtat accipi aut fz ozdiationẽ hoiuz in ſi
nẽ eẽne ſalut: aut p execution ozdis ad finẽ aũt ꝓ
ſequẽdũ puidẽtie ẽ duo largiri ea. ſ. qb' res pmo
ueat i finẽ: ⁊ ea qb' ab ipediẽtib' libẽt: ſic̃ ãt res nã
les tẽdũt i fines ſuos nãle p vtutes actias ex pui
dẽtia ꝺina eis collatas: ita ⁊ hũana volũtas p ꝓſi
lia ⁊ ꝑcepta ozdiat i finẽ ⁊ a pctis q̃ ipediũt ꝓſecu
tionẽ finis retrahit. phibitioib' ſic̃ ẽt aialib' ꝺia
puidẽtia ꝓtulit conua ⁊ vngues ⁊ hi' qbus ſe iu
uẽt ꝓ ipugnãtia. ſi ãt ptiet ad execution ozdis h
p̃t eẽ dup': aut fz q tẽdit i id ad qꝺ ozdiatũ ẽ bo'm
faciẽdo ⁊ reſpectu h' ẽ h ſig'm qꝺ ẽ opo: q; ꝺs i no
bis oia bõa opat: aut ẽt exeñdo ab illo ozdie ma
la faciẽdo. q̃ ẽt exit' puidẽtie ſbiacet ñ vt puiſus
ſz vt ozdiat': ⁊ relpectu b' ẽ p̃miſſio. vl' p̃t ſumi le
ul' ſic: q; vl' ſig'm volũtat ẽ reſpectu pñtiũ: ⁊ ſic re
ſpectu bonoz ẽ opo: reſpectu maloz p̃miſſio. vl'
ẽ futuroz: ⁊ ſic reſpectu maloz ẽ phibitio: reſpcũ
boni ad qꝺ oẽs tenent ꝑceptũ: ſz reſpectu pfectio
ris boni q ñ oẽs attigũt ꝓſiliũ: ⁊ ptinent h vſu. p
cipit ac plꝰ' pmittit ⁊ ꝓſulit iplet. Ad p'm g̃ ꝺꝺ
q ſcia ꝺi vẽ ⁊ pfcẽ ẽ oiuz ſz ñ volũtas: ⁊ iõ q̃ꝺã me
tha'e ꝺz velle q̃ ſimp' ñ vlt pp q volũtas ſigni aſ
ſignat. Ad 2'm ꝺꝺ q effcũs q̃ ẽ ſig'm alic' fz, peta
tẽ i vno ẽ ſig'm ciuſdẽ fz ſilitudinẽ i alĝo i oib' q̃ me
tha'e oñr: ſic̃ pũitio ẽ ſig'm ire i hoie ⁊ i ꝺo ẽ ſig'm vo
lũtat pũiẽdi q̃ p ſilitudinẽ ira ꝺz: ⁊ ſilr ꝺico q iſtis
ſign rñꝺz aliq̃d i ꝺo qꝺ p ſilitudinẽ ꝺz volũtat h'
rei vt ꝑcepto volũtas ꝑcipiẽdi ⁊ ozdinãdi nãz rõ
nalẽ i finẽ ⁊ ſic ꝺ aliꝰs. vñ pz q h ſigna ñ ſẽ falſa.
Ad 3'm ꝺꝺ q ſic̃ i diſpõne nãrũ ꝺant a ꝺo diuerſe v
tutes: q̃rũ vna ẽ nobilioz alĝa vt ſic vna res pfecti
us ꝓſequat finẽ q̃ alia: ita ẽt i diſpõne hoiuz ſẽ ꝺi
uerſa ozdinãtia i finẽ vnũ cõit oiuz. ſ. ꝓceptũ: ⁊ al
terũ pfectoz. ſ. ꝓſiliũ. ſz oẽ pctm ẽ i exeñdo ab oz
die finis: ⁊ iõ cuilz pctm qõlz vitadũ ẽ: nec i h ꝺi
uerſus gradus hoiuz attẽdit: ⁊ pp h vnũ ſig'm tm̃
ꝺat ꝺ h. ſ. phibitio. Ad 4'm ꝺꝺ q ꝺs ñ vlt mala
p̃e fieri ſz vlt aliq̃d ei ꝓſũctũ vt infra dicet: ex q̃ ſeq̃
tur q pmittat: ⁊ iõ pmiſſio ipſa effect' ẽ alic' volũ
tat ⁊ methapho ꝛice volũtas ꝺz. Ad v'm ꝺꝺ: q
volũtas ꝺia q̃uis ſit pliuz volitoz ũ ñ tñ ẽ niſi vna
q; oia illa vlt i vno p ſe volito. ſ. ſua bõitate ſic̃ oia
ẽt cog̃ſcit cog̃ſcẽdo eẽntiã ſuã. Jõq; placuit vãita
ti phoz ⁊c. Jh oñdit q̃' ad illos q̃ cãz agẽtẽ nega
bat ⁊ ponebãt mũdũ factũ eẽ caſu: ⁊ q oia, pcede
rẽt ex neceſſitate mãe: vl' q̃'m ad illos q̃ ponũt deũ
ñ imediate opari i oib' ſz i vno tm̃ qõ ẽ p'm creatũ

Jtaq; ñ niſi ꝺi volũtas ⁊c. Jp h ñ excludunt alie
cãe a cãlitate: ſz ab h qõ ẽ eẽ p̃mam cauſam.

Jlli ſnie q̃ dcm̃ ẽ ꝺei volũtatẽ ñ poſſe caſſari
q̃ ipe ẽ q̃dã vidẽt obuiare. Di. xlvj.

Jc qõ ozit. Dictũ ẽ. n. in ſupioribus ſ

Universidad de Deusto
Biblioteca

ꝛ auctoꝛitatibus cõmunitum ꝙ voluntas dei que ipse est vocaturꝙ beneplacitũ eius cassari non potest: qꝛ illa voluntate quecũꝙ voluit fecit in celo ꝛ in terra: cui teste apostolo nihil resistit. Queritur ergo quomodo accipiendũ sit ꝙd apostolus de dño ait Qui vult omnes homines saluos fieri. Cũ enim nõ omnes salui fiant sed plures damnẽtur: videt vtiꝙ non fieri ꝙd deus vult fieri humana. ſ. voluntate impediẽte voluntatem dei. Dñs quoꝙ in euangelio impiam ciuitatẽ cõpellans. Quotiens inquit volui congregare filios tuos sicut gallina cõgregat pullos suos sub ala ꝛ noluisti. Ita hec dicũtur tanꝙ dei voluntas superata sit hominũ voluntate: ꝛ infirmissimis nolendo impedientibus non potuerit facere potentissimus ꝙd volebat. Vbi est ergo illa omnipotẽtia qua in celo ꝛ in terra ẽm ꝓphetaꝙ oia quecũꝙ voluit fecit ꝛ quõ volũtati eius ꝯ Aplm nihil resistit si colligere filios hierlm voluit ꝛ non fecit ꝫ enim predictis plumꝫ obuiare videntur

Solutio. quõ intelligẽdũ sit illud: volui congregare ꝛ noluisti.

Ed audiamus solutionẽ: ac primum quõ accipiẽdũ sit illud ꝙd dñs ait: videamus. Nõ enim ex eo sensu illud dictuꝫ est vt ait Augustinus in enchiridion prędictam soluens questionẽ. Quasi domin' voluerit colligere filios hierusalem: ꝛ nõ sit factum ꝙd voluit qꝛ ipsa noluerit. sed potius illa quidem filios suos ab ipso colligi noluit: qua tamẽ nolente filios eius collegit ipse omnes quos voluit: qꝛ in celo ꝛ in terra nõ quedam voluit ꝛ fecit quedam vero voluit ꝛ non fecit: sed omnia quecũꝙ voluit fecit: vt sit sensus. Quotiens volui congregare filios tuos ꝛ noluisti. i. quotquot cõgregaui voluntate mea semper efficaci te nolẽte feci. Ecce hoc in euidenti positum est: qa illa dñi verba superioribus non repugnãt

Quomodo intelligendum sit illud qui vult omnes homines saluos fieri.

Unc videre restat quomodo etiaꝫ ꝓmissa verba apostoli prędictis nõ cõtradicant qui de deo loquens ait. Vult oẽs homines saluos fieri: quoꝝ occasione ꝗ boꝝ multi a veritate deuiarunt dicentes deum multa velle fieri que non fiunt: ſ nõ est intelligendum ea ratione illud esse dictũ quasi deus voluerit aliquos saluari ꝛ non saluentur. Quis enim tam impie desipiat vt dicat deum malas hominum volũtates quas voluerit ꝛ quando voluerit ꝛ vbi voluerit in bonum non posse conuertere. Nõ est vtiꝙ verum quod in psal. dicitur. Quecunꝙ voluit fecit si aliqua voluit ꝛ non fecit. ꝛ ꝙd est indignius ideo non fecit quoniam ne fieret ꝙd volebat omnipotens: volũtas hominis impediuit. Ideoꝙ cum audimus ꝛ in sacris litteris legimus: ꝙ velit oẽs homines saluos fieri: non tamẽ ideo debemus omnipotentissime dei voluntati aliqd derogare: sed ita intelligere ꝙd scriptum est Vult omnes homines saluos fieri: tanꝙ diceretur nullum hominem fieri saluum nisi quem ipse voluerit fieri saluum nõ ꝙ nullus sit hominum nisi quẽ saluũ fieri velit: ſ ꝙ nullus fiat saluus nisi quem velit saluari ꝛ ideo rogandus est vt velit: qꝛ necesse ẽ fieri si voluerit. Non est enim credendus omnipotens aliqd voluisse fieri ꝙd factum nõ sit. Sic etiam intelligitur illud. Illuminat omnem hominem venientem in hunc mũdum non qꝛ nullus hominum est qui non illumineꝛ: sed qꝛ nisi ab ipso nullus illuminatur. Potest ꝛ alio modo illud intelligi dum tamen credere non cogamur omnipotentem aliquid voluisse fieri: factũꝙ nõ esse: qui sin' vllis ambiguitatibus siue in celo ꝛ in terra sicut veritas cantat: omnia que cũꝙ voluit fecit: profecto facere non voluit quodcũꝙ non fecit. Ex his aperte ostenditur ꝙ deus ea voluntate que ipse est non vult aliquid fieri ꝙd non fiat: neꝙ non fieri ꝙd fiat.

Utrũ oia mala ꝙ fiũt dei volũtate fiãt: an eo nolente.

Deo cũ ꝓstet oia bona que fiũt eius fieri volũtate: que si fieri nollet nullatenus fieret. recte queri solet vtrũ etiã mala que fiũt i. peccata dei fiãt volũtate an eo nolẽte fiãt. Super ꝟ diuersi varie sentiẽtes sibi cõtradicere iueniunt. Alij. n. dicũt ꝙ deus vult mala esse vel fieri. nõ tamẽ vult mala. Alij ꝟo ꝙ nec vlt mala eẽ nec fieri. Jn ꝟ tñ ꝓueniũt ꝛ hi ꝛ illi ꝙ vtriꝙ fatent deũ mala nõ velle vtriꝙ ꝟo rõnibus atꝙ auctoꝛitatibus ſ initũ tur ad muniẽdã suã assertionem.

Prima ratio illoꝝ qui deum fieri velle mala dicunt.

Ui enim dicũt deũ velle mala esse vel fieri suã his modis muniũt intẽtionez Si enim ingunt mala nõ eẽ vel nõ fieri vellet nullo mõ eẽnt vel fieret: qꝛ si vult ea nõ esse vel nõ fieri ꝛ nõ põt íd efficẽ. ſ. vt nõ sint vel nõ fiãt volũtati eius ꝛ potẽtie aliqd resistit ꝛ nõ est ompõs qꝛ non potest oẽ ꝙd vult ſ impotẽs est sicuti ꝛ nos sumus q ꝙd volumus qñqꝫ nõ valemus. Sꝫ qꝛ ompõs est ꝛ in nullo ipotẽs certũ est nõ posse fieri mala vel eẽ nisi eo volẽte. Quõ ergo eo inuito ꝛ nolẽte possꝫ ab aliq malũ fieri cũ scriptũ sit. Volũtati ei' qs resistit. Sup. n. dixit aug. qꝛ necesse ẽ fieri si voluerit ſ vlt mala fieri aut ñ fieri Si vult nõ fieri mala nõ fiũt: fiũt ãt vult igitur fieri. Item bonum est mala esse vel fieri Alioqn sũme bonus nõ ꝓmittẽt ea ieri. Uñ Aug. i enchiridiõ. Quãuis ea ingt q̃ mala ſt inqꝫtũ mala ſt ñ ſt bona tñ vt nõ soluꝫ bona ſ ẽt sint ꝛ mala bonũ ẽ. Nã nisi eẽt ꝟ bonũ vt eẽnt ꝛ mala nllo mõ eẽ sinerent ab oi potẽti bono. Cui ꝓculdubio ꝙ facile ẽ ꝙd vult facẽ tã facile ẽ ꝙ nõ vult eẽ ñ sinẽ ꝟ nisi credam' piclitat nãa ꝓfessio q̃ nos i pẽm oi potentẽ credẽ ꝓfitemur. Ecce ꝟ apte hẽs ꝙ bonũ ẽ mala eẽ. Dis ãt boni ds auctoꝛ ẽ ꝙ vult oẽ bonũ eẽ ꝙd ẽ. Cũ ergo bonũ sit mala fieri vel eẽ ꝛ vult mala fieri vel eẽ. Dis at qꝫ alijs hi' rõnib' ꝛ auctibus utũtur qui dicũt deum uelle mala esse uel fieri.

Hic exponit rõnes illoꝝ qui dicũt dei uoluntate non fieri mala

Lli ꝟo q dicũt dei uolũtate mala nõ fieri uel ñ eẽ inductionib' ꝑmissis ita rñdẽt dicẽtes deũ nec uelle mala fieri nec uelle ñ fieri l' nolle fieri ſ tñ ñ velle fieri. Si. n. ullet ea fieri uel eẽ facẽt utiꝙ ea fieri uel eẽ ꝛ ita ẽ auctoꝛ maloꝝ ñ ẽ ãt auctoꝛ maloꝝ ut scõꝝ attestant auctes. Nõ g' ei' uolũtate fiũt mala Jt si nollet mala fieri l' uellꝫ ñ fieri ꝛ tñ fierẽt ompõs ñ eẽt eũ ei' uolũtas hũane uolũtati effectu ipediret. Jõꝙ ñ ꝓcedũt deũ uelle mala fieri ne maloꝝ auctõ itelligat nec ꝓcedũt eũ uelle mala ñ fieri uel nolle fieri ne ipotẽs eẽ uideat. Sꝫ tñ dñt eũ ñ uelle mala fieri ut nõ auctoꝛ ſ ꝑmissoꝛ maloꝝ mõstret. Uñ ꝛ eu ãgelista ubi oñdit deũ auctoꝛẽ eẽ oiuꝫ boꝝ dicẽs. Dia ꝑ ipsũ facta ſt ꝓñt maloꝝuꝫ auctoꝛẽ eẽ negat dicẽs ꝛ sine ipso factũ ẽ nihil. i. pctñ. Nõ dixit ꝑ eũ factũ eẽ uel eo nolẽte ꝛ iuito ſ tñ sine eo. i. sine ei' uolũtate qꝛ ñ ei' uolũtate fit pctñ: ergo ñ eo nolẽte uel nolente ſ ñ uolente fiũt mala qꝛ ñ ſbest dei uolũtati ut malũ fiat uel nõ fiat ſ ut fieri sinat qꝛ bonũ est sinẽ mala fieri ꝛ utiꝙ uolẽs sinit ñ uolens mala ſ uolens sinere sinit ut ipsa fiant qꝛ nec mala sunt bona nec ea fieri uel esse bonum est.

Quõ sit itelligẽdũ illd aug. mala fieri bonũ ẽ

Uod ꝟo Aug. ait mala fieri bonũ est nec sinerent mala ab oipotenti bono fieri nisi ꝟ essꝫ bonũ ut ea essent ea rõne dictũ esse asserũt qꝛ ex malis ꝙ fiũt deꝰ bõa elicit nec ipse ꝑmittẽt ea fieri nisi de eis bñ aliꝙd faceret. Uñ aug. i eoꝺ li. ench. apte indicãs ꝓdictoꝝ ꝟboꝝ talẽ esse itelligentiã ait. Deꝰ ompſ cui reꝝ est sũma ptãs cũ sũme bonꝰ sit nullo mõ sineret aliqd mali esse in opib' suis nisi vsqꝫ a ꝺo eẽt ompõs ꝛ bon' vt beñ facẽt ẽt ꝺ malo. Jtẽ i eoꝺẽ. Deli' iudicauit ꝺs ꝺ malis bõa facẽ ꝙ mala nulla ꝑmittere. Ex ꝟ itaqꝫ sẽsu dictũ ẽ ac verũ ẽ bonũ eẽ mala fieri qꝛ ex mal' ꝙ fiũt bonis q ſ ꝓpositũ vocati ſt ſci accedit bõitas. i. vtilitas. Talib'. n. vt ait apls i bonũ cooꝑant oia ẽt mala ꝙ eis ꝓfũt ꝙ aliꝫs faciẽtib' obsũt. Uñ ẽt aliqñ i scriptura legit malũ appellari bonũ vt Hiero. sup Bar. Malũ inqt ide bonũ fuit ſ. nob' nec si bonum ẽ illi vel illi ide sequit ꝙ simpliciter bonũ sit. Prophe. n. ac simpliciter bonũ est ꝙd in se ꝛ facienti bonum est.

Quadripartita est boni acceptio.

St. n. aliqd ꝙd i se bonũ ẽ ꝛ cui sit ſ ñ ẽ bonũ faciẽti vt cũ ſbueniꝛ paupi ſ ñ ꝓp deuꝫ. Et aliqd bonũ i se ꝛ faciẽti ſ nõ ei cui sit vt cũ ꝟitas ꝓp deũ alicui ñ obediẽti ꝓdicat. Et aliqd i se ꝛ faciẽti ꝛ cui sit bonũ vt cũ ꝟitas ꝓp deũ ꝓdicat credẽti. Uñ apo. Bonus odoꝝ sum' ꝺo aliꝫs odoꝝ vite aliꝫs odoꝝ mõtis. Est ãt aliꝺ ꝙd nec i se bonũ ẽ ꝛ faciẽti noceat vt dãnat nisi péiteat vt malũ ꝟ tñ ad aliꝙd ꝛ ío ꝺ bonũ. i. vtile. vt. n. ait aug. i enchiridiõ. A sũme ꝛ eqlit ꝛ imutabilit bõa trita te creata ſt oia nec tñ sũme nec eqlit nec imutabilit bõa: ſ tñ bõa ẽt singula sil' ꝟo vniũsa valde bõa qꝛ ex oib' ꝓsistit vniũsitas admirabilis pulchꝛitudo i q̃ ẽt illud ꝙd malũ ꝺ bñ ordinatũ ꝛ loco suo positũ eminẽtiꝰ

cõmendat bona vt magis placeãt ꝛ lauda
biliora sint dum comparantur malis.

Qõ mala vniuersitati valent ꝛ faciẽtibus
sua proprꝛia vel patientibus aliena prosũt
electis tamen.

Jncpꝫ q ex malis que fiũt aliqñ, pue
nit bonuꝫ dum bona magis placẽt ꝛ
laudabiliora existũt. Jpsis etiã faciẽtibus
ex malis que faciũt interduꝫ bona veniũt si
sim, ppositũ vocati sũt sancti. Talibus enim vt
ait Aug. in libro de correctione ꝛ gra vsqꝫ
a deo deus oia cooperat in bonũ vt siq eo
rũ deuiãt ꝛ exorbitãt etiã hocipsũ eis faci
at, pficẽ in bonũ qꝛ humiliores redeũt atqꝫ
doctiores vt Petrus. Illa etiaꝫ mala q̃ ab
iniqs fideles pie pferũt vt ait Augu. in li. de
tri. Jpsis vtiqꝫ, psũt vel ad demẽda pctã vel
ad exercẽdã, pbãdaqꝫ iusticiã vel ad demõ
strandã huius vite miseriã. Jõqꝫ ꝛ Job dei
manũ ꝛ Aplus satbane stimulũ sẽsit ꝛ vter
qꝫ bene, pfecit qꝛ malũ bene portauit.

Ex pdictis pcludit oñdens etiam esse bo
num fieri mala multis modis.

Jqs igit diligẽter attẽdat que scripta
sũt facile est eniꝫ pcipẽ ex malis bona
, puenire: ꝛ ex ea rõne dictũ est ab Augu. q
bonũ est mala fieri vel eẽ nõ qꝛ malũ sit bo
nũ vel qꝛ bonũ sit mala fieri nõ est. n. bonũ
malũ fieri ab aliquo qꝛ nõ est bonũ vt aliqꝫ
faciat malũ. Si. n. hoc eẽt bonũ, pfecto hu
ius deus auctor eẽt qui ẽ auctor oĩs boni.
Qõ si deus huius auctor ẽ eo ergo auctо
re hõ agit malũ: ꝛ ita eo auctore hõ fit dete
rior ꝛ si eo auctõe fit detrior ꝛ tẽ eo volẽte hõ
fit deterior. Jdẽ. n. ẽ dicẽ aliqd fieri deo au
ctore qõ deo volẽte. Deo aũt auctore nõ fit
hõ deterior ergo nec deo volẽte vt ait aug.
i li. lxxxiij. qõnũ apte astruit a minori dicẽs
ita. Nullo sapiẽte hoie auctore fit hõ deteri
or. Tãta. n. ẽ ista culpa q̃ in sapiẽtẽ hoiez ca
dẽ negt. Est aũt deus hoie sapiente pstãtior
multo mĩꝰ igit deo auctore fit hõ deterior
Multo. n. ẽ pstãtior dei volũtas q̃z hoĩs sa
piẽtis. Jllo aũt auctore cũ dicit illo volente
dicit. Est ergo vitiũ volũtatis quo est hõ de
terior qõ vitiũ si lõge abest a dei volũtate vt
ratio docet a quo sit querẽdũ est. Ecce apte
dicit ħ Aug. deo auctore vel volente homi
nẽ nõ fieri deteriorẽ sed vitio volũtatis sue.
Nõ est ergo deo auctore q malũ fit ab ali
quo ꝛ ita deo volẽte mala non fiunt.

Qõ in deo nõ est cã vt sit homo deterior.

Einde idem Aug. querẽs que sit cau
sa vt sit hõ deterior in deo nõ eẽ affe
rit in eodẽ libro sic dicẽs: vt sit hõ deterior
aut in ipso est aut in alio aut in nihilo. Si in
nihilo nulla cã est: si in alio aut in deo aut i
aliquo quolibet hoie aut in eo qõ neqꝫ de
us neqꝫ hõ sit sꝫ nõ in deo: bonoꝝ enim de
us tm̃ cã est ergo aut in hoie est aut in eo qõ
nec deus nec hõ aut in nihilo. Ex his apte
oñdit q nõ est bonum vt sit hõ deterior qꝛ
nõ est deus eius rei cã qui tm̃ bonoꝝ cã est
ꝛ si nõ est bonuꝫ vt homo fiat deterior non
est igit bonũ vt ab eo fiat malũ nõ igit vult
deus vt ab eo fiat malum.

Aliter, pbat q deo auctore nõ fiũt mala

Tem aliter ẽt oñdit q deo auctore. i.
volẽte nõ fiũt mala qꝛ ipse nõ est cã tẽ
dendi ad nõ eẽ: tẽdere. n. ad nõ eẽ malus est
Ipse aũt auctor mali nõ ẽ tẽdit vero ad nõ
eẽ q opat malus. Nõ ergo deo auctore ẽ q
aliqs opat malũ qꝛ tm̃ boni deus auctor ẽ.
Hoc aũt aug. in eodẽ li. apte explicat ita di
cẽs. Qui oĩus q̃ sũt auctor est ꝛ ad cuius bo
nitatẽ id pertinet vt sit oẽ qõ est boni tm̃mõ
cã est. Quo circa auctor mali nõ est: ꝛ iõ ip
se sũmũ bonũ ẽ a quo deficẽ in nullo bonũ
est ꝛ malũ est deficẽ. Nõ est igit cã deficien
di. i. tẽdendi ad nõ eẽ qui vt ita dicam eẽndi
cã est qꝛ oĩum que sũt auctor est que inquã
tũ sunt bona sunt. Ecce apte habes qꝛ defi
cere a deo qui est sũmũ bonum malum est
Mala ergo facere malũ est. Nõ ergo deo
auctore vel volente mala fiunt.

Obiectio quorundam sophistica qua, p
bare nituntꝫ ex deo esse q mala fiunt.

Am sufficienter ostensuꝫ est q deo au
ctore nõ fiunt mala. Quidaꝫ tm̃ sophi
stice incedẽtes ꝛ ideo deo odibiles probare
conant ex deo auctore eẽ q mala fiunt hoc
modo. Qõ mala fiũt verum est. Omne au
tem veruꝫ qõ est est a vitate que deus est. A
deo igitur est q mala fiunt. Qõ autẽ omne
verũ a deo sit pfirmant auctoritate Augu.
in libro. lxxxiij. questionũ ita dicentis. Om
ne verũ a veritate veruꝫ est est autem veritas
deus. Deum igit habet auctorẽ omne verꝫ
Est autẽ veruꝫ q mala fiunt vel sunt deo er
go auctore est q sunt vel fiunt mala.

Responsio ꝺbi concedit omne verum eẽ
a deo ꝛ sophisma aperit.

Cibus facile ẽ nobis rñdẽ sꝫ indignũ
rñsione vi qõ dicũt. Oẽ nãqꝫ verum a
deo ẽ: vt ait Aug. cui ꝓsonat Ambro. q tra
ctãs illud ꝺbũ apli. Nemo põt dicẽ dñs ie
sus nisi in. s. s. diẽ q oẽ verũ a q̃cũqꝫ dr a. s. s.
ẽ. Cũ itaqꝫ verũ sit q mala fiũt ħ verꝫ qõ dr
illa locutione. s. mala fiũt a deo ẽ: sꝫ ñ ide se
quit q a deo sit vt mala fiãt. Si. n. ħ diceret
auctor maloꝝ ds eẽ itelligeret qõ ex simili
manifeste falsũ oñdit. Deus, phibet futurus
fieri: sed furtũ fieri verus est: ergo, phibet ve
rum non sequitur.

Partem qõnis approbat illorũ. s. qui di
cunt deum nõ velle mala fieri.

Ec igit ꝛ alia hꝰ inania relinquentes
p̃missę qõnis saniori parti fauẽtes: q̃
sactoꝝ testimonijs pleniꝰ approbat dica
mus deũ nõ velle mala fieri nec tñ velle nõ
fieri neqꝫ nolle fieri. Oẽ. n. qõ vult fieri sit: ꝛ
oẽ qõ vult nõ fieri nõ sit. Fiũt ãt multa que
nõ vult fieri vt oĩa mala. Di. xlvj.

Jc orit qõ rẽ.] Postq̃ detinauit de volũ
tate dina q̃d sit ꝛ quot modis dicat. ħ in
qrit de efficacia ipsi⁹. ꝛ ꝺdit i ptes duas
i pmouet q̃stia qones de q̃busdã q̃ vide
tur dinã volũtatẽ oñdẽ iefficacẽ. i 2ª oñdit ipsã eẽ
efficacẽ i oib⁹. xlvij. di. Volũtas q̃ppe dei rẽ.] pª
ps ꝺdit i. o. fm duo q̃ pñt dinã volũtatẽ iefficacẽ
oñdẽ: vl q ñ fiat qõ vult vl q fiat qõ ñ vult. i pª q
pte ptractat qõnẽ hãc: vtrũ aliq̃d velit fieri qõ ñ fi
at. i 2ª vtrũ aliq̃d fiat qõ ñ velit: ibi Jõqꝫ cũ cõstat
oĩa bona rẽ.] Circa pª duo fac. pª mouet oubõnẽ
ex duab⁹ auctib⁹. 2ª exponit eas: ibi Sꝫ audiam⁹
solonẽ rẽ.] Jõqꝫ cũ ꝓstet rẽ.] ħ ptractat scdam qõ
nẽ inqrẽdo vtrũ ds nõ velit l velit mala fieri que
tñ fiunt. circa ħ tria facit. pª mouet qõnez ꝛ ponit
diuersas opiones. 2ª psequit eas: ibi Qui. n. oñt
deũ rẽ.] Jꝫª eligit vnã illarũ: ibi Hec igit ꝛ alia rẽ.]
circa 2ª duo fac. pª, psequit pmã opionẽ ponendo
duas rones ei⁹. 2ª, psequit scdaz opionez: ibi Jlli
vo q̃ dicũt rẽ.] circa ħ tria fac. pª oñdit quõ scdm
hãc opionẽ rñdet ad rones p̃me opionis. 2ª indu
cunt rones ad opionẽ scdam: ibi Siqs igit diligẽ
ter rẽ.] Jꝫª excludit q̃ dã sophi⁹ª obonẽ ꝺ hãc opi
nionẽ: ibi Jã sufficiẽter ostũ ẽ.] circa pª duo facit
pª ponit solo rõnis pª. 1ª 2ª: ibi Qõ ãt ait augu. rẽ.
Siqs igit diligẽter rẽ.] ħ ponit rones, p scda opi
nione ꝛ ꝺdit i ptes tres fm tres rões. 2ª icipit: ibi

Deide idẽ aug. rẽ.] Jꝫª ibi Jtẽ alit oñdit rẽ.]

b Jc q̃runt. 4. pª vtrũ ds oẽs hoies saluos fie
ri velit. 2ª vtrũ mala fieri sit bonũ. Jꝫª vtrꝫ ma
lũ sit ꝺ pfcõne vniuersi. 4ª vtrꝫ ds mala fieri velit.
Ꝺ pª sic, pcedit: vl q ds oẽs hoies saluos
fieri velit. ꝑmo p auctẽ apli q̃ ẽt i lra iducit:
q̃ ẽ Thy. ij. vult oẽs hoies rẽ. si di. q vult volũta
te ꝓditionata ꝛ ñ absoluta. ꝺ volũtas ꝓditionata
ẽ volũtas impfecta: sꝫ nihĩ impfectũ ꝺo ẽ attribuẽ
dũ g rẽ. Ꝺ. oẽ agẽs p intẽtionẽ vult q opª suuꝫ
finẽ cõsequat: sꝫ finis hoĩs ẽ salus ẽna ad quã ds
eũ creauit: g̃ vult oẽs hoies saluos fieri. Ꝺ. vo
lũtas hñtis charitatẽ imitat volũtatẽ dinã: sꝫ hñs
charitatẽ cuiusꝫ salutẽ optat: g̃ vl q ꝛ ds oiuꝫ sa
lutẽ velit. Ꝺ. nullus põt saluari nisi ds eũ velit sal
uare. Si g̃ ds ñ oẽm hoiem saluare vult ñ ẽ i ptã
te cuiusꝫ hoĩs vt saluet: sꝫ p eo qꝺ nõ ẽ i ptãte nr̃a
ñ meremur penã vl viumꝰ: g̃ ñ ẽ iputãdũ eis q ñ
saluant: qꝺ falsũ ẽ: g̃ vl q ds oẽs hoies saluare ve
lit. Sꝫ ꝺ pdestinatio ẽ ppositũ miserẽdi fꝫ Aug.
si igit ds vellet oẽs saluari oẽs eẽnt pdestinati: sꝫ ħ
fim ẽ qꝛ cũ ñ oẽs saluent aliqs eẽt pdestinatª q non
saluaret: g̃ ñ vult ds oẽs hoies saluos fieri. Ꝺ.
volũtas dei ẽ pª ꝛ sũma cã rerũ vt supra dictũ est
sꝫ posita cã ponit effectª: sꝫ nõ oẽs saluant: g̃ vl q
nec volũtas dei sit ꝺ oiuꝫ salute. Rñ. ꝺꝺ fꝫ da
ma. q volũtas ẽ dupl. s. añs ꝛ pñs: ꝛ ħ ptigit nõ ex
aliq̃ diuersitate volũtatis dine: sꝫ pp diuersas cõ
ditiones ipsi⁹ voliti: pt. n. in vnoq̃ hoie ꝓsiderari
nã ei⁹ ꝛ alie circũstãtie ipsi⁹: vt qõ ẽ volẽs ꝛ ꝑpa
rãs se ad salutẽ suã. vl ẽt repugnãs ꝛ ꝺzie agẽs. si
g̃ i hoie tm̃ nã ipsi⁹ ꝓsideret eligit boª ẽ oẽm hoiez
saluari: qꝛ oẽs ꝓuẽiũt i nã bũana ꝛ cũ oẽ boª sit vo
litũ a ꝺo ħ ẽt ds vl: ꝛ ħ vocat volũtas añs q̃ oẽs
hoies saluos fieri vult fꝫ dam̃. ꝛ ħª volũtatil effe
ctª ẽ ipse ordo nãe i finẽ salutis ꝛ pmouẽtia i finez
oibª cõit, ppolita tã nãlia q̃ gratuita: sic põe nãles
ꝛ pcepta legis ꝛ hiª, ꝓsideratis aũt oibª circũstã
tijs pª sic ñ iuenit ꝺ oibª boª eẽ q saluent: bonũ. n
ẽ cũ q se ꝑparat ꝛ ꝓsentit saluari p largitatẽ gre di
ne. nolẽtẽ vo ꝛ resistẽtẽ ñ ẽ boª saluari qꝛ iniustũ ẽ
ꝛ qꝛ hĩmõ se hꝫ aliq̃d ad ħ q sit volitũ a ꝺo: sic se
hꝫ ad ħ q sit boª: ꝛ iõ istũ hoiez sb istis ꝓditõib⁹
ꝓsideratũ ñ vult ds saluari: sꝫ tm̃ istũ q ẽ volens ꝛ
psẽtiẽs: ꝛ ħ dr volũtas ꝓns eo q ꝓsuppõit psciam
operũ ñ tãꝑ cãz volũtatis sꝫ q̃sꝫ rõnẽ voliti vt. s.
dictũ ẽ. Ad pª g̃ ꝺꝺ q fꝫ dam̃. vbũ apli itellr ꝺ
volũtate añcedẽte ꝛ ñ ꝺ pñte: sꝫ fꝫ aug. itellr ꝺ pñ
te. vñ exponit eã dupl. vnoª vt sit distributio accõ
moda, p oibª q saluant vt i lra dr. alioª vt sit distri
butio p gñib⁹ singlorꝫ: qꝛ ꝺ q̃lꝫ ꝓditõe hoiuꝫ aliq̃s
ꝑdestinauit ad vitã ꝛ ñ, p singul genez. Ad 2ªm ꝺꝺ
q volũtas añs ꝑt dici ꝓditõata: nec tñ ẽ impfectõ
ex pte volũtatꝫ die sꝫ ex pte voliti qꝺ ñ accipit cũ
oibª circũstãtijs q̃ exigunt ad rectũ ordinẽ i salutẽ

Ad 3ªm ꝺꝺ: q hñs charitatẽ optat oibª salutez eꝫ
nã absolute eo q cognit sue ñ sbiacẽt ꝓditiões qbª
a salute aliq̃s ꝺordiat q̃ dine cognit subiacẽt: ꝛ iõ ñ
ẽ idẽ iudiciũ ꝺ volũtate hñtis charitatẽ ꝛ ꝺ volũ
tate ꝓnte ipsi⁹ ꝺi. Ad 4ªm ꝺꝺ q sapiẽs artifex ñ
vlt q opª suũ finẽ attigat nisi sꝫ rõnẽ finis. si. n. ali
qua hẽat ꝓziã disponẽ ad formã quã iducẽ itẽdit ñ
iducẽ i ea formã nisi forte illa idispõe fmota sic edi
ficator ñ vult q lapides ꝓueniãt ad ꝓstitutionẽ do
mꝰ ruditate i eis manẽte ꝛ ita ẽt ẽ ꝺo. Ad 5ªm ꝺꝺ
q iste ꝓditiões qbª hó efficit ꝺordiatª a ꝓsecutiõe
finis sb qbª exñtẽ ds eũ saluũ cẽ nõ vlt sꝫ ex ipso
hoie: ꝛ iõ totũ qꝺ sequtur sibi iputatur in culpaz.

Universidad de Deusto
Biblioteca

D 2ᵐ sic ꝓcedit: vᷣ q̄ mala fieri sit boᵐ. vez
a n. ⁊ bonū ꝑuertunt: ſz mala fieri ē verū: g̈ ē
bonū. Ꝑ. q̄cq̄d ē volitū ē boᵐ: q; maluz ē
ꝑter volūtatē vt dicē Dio. iiij. ca. de di. no. ſz mala
fieri ē volitū afaciēte malū volūtarie: g̈ mala fieri
ē boᵐ. Ꝑ. illō q̄ ō cā boni vᷣ eē boᵐ ⁊ ñ maluz
ſic frigidū ñ ē cā calidi: ſz ħ q̄ mala fieri ē cā bōi
ſic ex actōe mala cātur bona paſſio: ⁊ multa hi⁹ q̄
ex ħ q̄ mala fiūt eliciunt: g̈ mala fieri ē boᵐ. Ꝑ.
oē iuſtū ē bonū: ſz mala fieri ē iuſtū: g̈ ⁊c. ꝓbō me
dic. ois pena a ōo ē ⁊ iuſta ē: ſz vnū pctm̄ ē pēa al
ti⁹ vt Hzc. dicē ⁊ ꝓbat ex ħ q̄ hi ad ro. i. pp. q̄ tra.
il. nē. ⁊ apo. vlt. q̄ i ſo: rdib⁹ ē ſo: rdeſcat adh. g̈ ma
la fieri ē iuſtū: g̈ ē boᵐ. Sz ꝫ q̄dā mala ſt̄ ſic act⁹
pctī q̄z cē ē i fieri: ſi igit cez fieri ē bonū ⁊ ſpa cē ē
bonū q̄ a nulla opione ꝓcedit. Ꝑ. morᵗ ꝫ ꝓbz
i. v. ph. recipit ſpēz a t̄no. ſz q̄ls fieri t̄inat ad eē
b ei⁹ q̄ fit. g̈ cū malū ñ ſit boᵐ: vᷣ q̄ nec malū fie
ri boᵐ ſit. Rñ. dō: q̄ ſup ħ ſumunt due opiones
i lr̄a q̄ i q̄dā ꝓcordāt. i h. l. q̄ ē mala ñ eē bona. i q̄
dā vō diſcordāt eo q̄ vna ponit mala fieri l' eē bo
nū eē. Alia vō ħ negat. ⁊ ħ vᷣ vio: ſic ⁊ magr̄ dicē
oib⁹. n. ꝓſtat q̄ malū p ſe loq̄ndo boᵐ ñ ē ſz p' ac
cñs ꝑt eē bonū inq̄ᵐ. ſ. ꝓiūgit i vniuerſo alicui bo
no ad q̄ ꝑ accñs ordinē hz: ſic edificato: rdi alb⁹
p accñs inq̄ᵐ. ſ. ars edificata ⁊ albedo i eod ſbo
ꝓueniūt: ⁊ q; cē l' fieri ponit quēdā ordinē ꝫ q̄ in
cludit ꝓpōnē q̄dā. ió p⁹opio dicebat q̄ eē mala
l' fieri bonū ē. Sz ħ ñ ſuffic: q; ſic malū p ſe ñ ē bo
nū: ita ēt ordo mali ñ ē boᵐ ꝫ ſe cū magl malū in
q̄ᵐ hi⁹ ſit ordiatū: ⁊ ſpa ioꝛdiatio ē ordo ei⁹ ſic. ip
ſū ꝓuari ē eē ei⁹: ⁊ ipſa negr̄ ē ei⁹ pō ſic ē i ceſis pua
tionib⁹: ⁊ ió mala fieri l' eē malū ē ⁊ ñ boᵐ. q; cuz
vᷣ mala eē absolute nullo addito: li eē deſignt ꝓpō
nē h⁹ ꝓuatiōis ad ſbz. i q̄ ꝓpōne ñ ꝓſiſtit rō boni
tat⁹: ſic ēt cū dicit⁹ albedinē eē abſtractū ſignifica
mᵒ ordinē ei⁹ ad ſbz: q; accñs eē ē i eē. ſz ꝓpo ma
li ad boᵐ q̄ ex ōo elicit: ſigt li eē poſitū i h⁹ dicto
mala eē occōnes bonoꝝ. ⁊ ió h⁹ boñ ē mala eē oc
caſiones bonoꝝ: ſz mala eē ſimp'ñ ē bonū. Ad
p⁹ g̈ dō: q̄ ſic ſupra dictū ē vītas ē de būs q̄rū rō
cōpleᵗ p opōnē aie ⁊ fūdamētū hñt i re. ñ ē ät icō
ueniēs q̄ de re mala ſit opo aie bona: ⁊ q̄ rei ma
le rō ſit⁹ aīa bona: ſic ēt ñ cns i re dī ens i aīa rō
nāte vt negōnes ⁊ ꝓuatiōes ſic ꝑz ex. 4. meth. ſm
Lōmē. vñ ſi ꝓcedat a bonitate vītat⁹ ꝫ q̄ cōpleᵗ i
opone aie ad bonitatē ei⁹ q̄ ē i re: erit falſa accñs
h ē q̄ ē maˡ eē accidit h q̄ ē eē itelligibile l' ſigbile
ſic ē i re: iq̄ ꝓſiſtit rō veri: vt. ſ. ſignificet l' itelligat
aliq̄d ſic ē i re. vñ nih⁹ phibz dicē q̄ mala eē ē vez
ſz h vītas q̄ ē dī vl ſignificat mala eē ē boᵐ q̄uis
mala eē ſit malū. Ad 2ᵐ dō q̄ mala fieri ñ ē vo
litū ꝑ ſe ſz p accñs tm̄ inq̄ᵐ ē bonū eſtimatū rōne
alic⁹ boni annexi: q; nih ē pure malū ꝫ Dio. ió
ois malus quodāmodo ē ignorās ꝫ ꝓbz inq̄ᵐ dō
cipit i elidēdo. Ad 3ᵐ dō q̄ mala fieri ñ ē cā bo
ni niſi occaſiōaliter ⁊ p accñs. Eſt. n. q̄dā cā p accñs
q̄ nih⁹ opat ad effectū ſic muſica edificator ad do
mū. Eſt ēt q̄dā cā p accñs cⁿ opo attigit vſq; ad ef
fectū quē tm̄ ꝑter itētionē iduc: ⁊ talˡ cā p accñs eſt
caſus l' fortuna: ſic fodiēs ſepulchr̄ ad ſepeliēdū
iuenit theſaurū ꝑter itētionē. Quedā vō cā p acci
dēs ē q̄ aliq̄d opat ñ tm̄ ptingit ei⁹ opo vſq; ad ef
fectū ꝓiūctū: ⁊ ſic mala fieri ē p accñs boni ſic ꝑz
ꝓſecutio tyrāni ñ attigit patiaz martyrī: ſz crucia
tū corꝑis q̄ ē mā patie: ⁊ talˡ cā dī ꝑ occaſio. vñ
ñ ſeq̄tur q̄ mala fieri ſit bonū: q; vnū ꝓioꝛ pōt
eē p accñs cā alicui⁹: ſic frigidū p accñs calefacit:
vt i. viij. phy. dī. Ad 4ᵐ dō q̄ pctm̄ p ſe ñ ē pe
na ſz p accñs tm̄. ſ. rōne accñi ⁊ ꝓñis eā. ſi. n. ꝓſi
deret actio pctī ſz q̄ egredit ab agēte voluntario
ſic hz rōnēculpe ⁊ iniuſticie: ſz añs hāc actionē.
ſ. deſertō a ōo pp meritū ꝓcedētis culpe inq̄ᵐ eſt
ex ordiatiōe diua rōnē pene hz ⁊ iuſta ē. vñ ñ ſeq̄
tur q̄ mala fieri ſit boᵐ. Silr ēt defect⁹ q̄ ꝓſequit
ipſū actū pctī i eo qđ dū iordiate ꝓſeq̄tur puū bo
nū deficit a magr̄ bono: pena ē exiuſta dei ordiati
one ꝓueniēs: vt cū aliq̄s q̄rit delectationē corꝑis
⁊ amittit delectationē dei. ⁊ ꝑpter h dicit Aug⁹. q̄
ois iordinat⁹ anim⁹ ſibiipſi ē pena.
a D 3ᵐ sic ꝓcedit: vᷣ q̄ malū ſit de pfcōne vni
uerſi. dicē. n. Dio. i. 4. c. de di. no. erit maluz
ad oēs. i. vniuerſi pfectioni ꝓferēs ⁊ totⁱ ſeoz ſeip
ſū ñ impfectū eē largiēs. Ꝑ. boᵐ vniuerſū ē boᵐ
ordis: ſz i vniuerſo malū ē ordiatū. vñ dī i lr̄a q̄
malū bñ ordiatū ⁊ ſuo loco poſitū eminēti⁹ ꝓmē
dat bona: g̈ malū ē de pfectione vniuerſi. Ꝑ. il
lud ſine q̄ multe pfectiones vniuerſo deeēnt ad p
fectionē vniuerſi ꝓfert: ſz malū ē hi⁹. ſi. n. corꝑoꝝ
eloꝝ ñ eēt: ñ eēt forma mixti negr̄ aia i corꝑe mix
to. ⁊ ſi ñ. eēt ꝓſecutio ñ eēt patia martyrū: ⁊ ſi non
eēt miſeria ñ eēt mia: g̈ ⁊c. Ꝑ. ois rō bonitat⁹ ꝓ
fert ad vniuerſi pfectionē: ſz ſi maluz ñ eēt aliq̄ rō
bonitat⁹ vniuerſo deeēt. ſ. bonitas ꝓpatiōis q̄ bo
nū cōmēdat ꝓpationē ad malū: g̈ malū ē de pfe
ctione vniuerſi. Sz ꝫ q̄cq̄d ē de pfectiōe vniuer
ſi ē l' exñs ſic ſba: l' i exñtib⁹ ſic accñtia: ſz malū ñ
ē hi⁹: vt Dio. ꝓbat: g̈ ñ ē de pfectione vniuerſi.
Ꝑ. illō ſine q̄ vniuerſū meli⁹ cēt ñ ꝓfert ad pfectio
nē vniuerſi: ſz ſi malū ñ eēt vniuerſū meli⁹ eēt: qa
malū plus tollit vni q̄ addat⁹ alˡi: q; ei cⁿ eſt tollit
bonitatē abſolutā alˡi ät addit bonitatē cōponis
g̈ ⁊c. Rᵒ dō. q̄ malū p ſe ad vniuerſi pfectionez
ñ ꝓfert. illō. n. p ſe ꝓfert ad pfectionē alic⁹ totⁱ q̄
ēps ꝓſtituēs ipſū l' cā p ſe alic⁹ pfectiōis i ipo: ſz
malū ñ ēps vniuerſi: q; nz hz nāz ſbe neq; accñ
tis ſz ꝑuatiōis tm̄ vt Dio. dic. nec iterū p ſe aliq̄
bonū cāt: ſz per accñs ꝓfert ad vniuerſi perfectio
nē inq̄tū ꝓiūgit alicui q̄ ē de perfectione vniuer
ſi. Hoc ät ꝑt eē: l' per añs malū: l' ꝓñs. Añs ſic nā
q̄ q̄nq; deficit ⁊ q̄nq; ñ vt li arbitriū bois: ⁊ ſiñ ta
li nā ex cⁿ defectu icidit malū ñ eēt vniuerſū per
fectū i oib⁹ gradib⁹ bonitatis. ꝓñs ät ē illud boᵐ
q̄ occaſionat ex malo q̄ ē deco: reſultās i boᵐ
ex cōparatiōe mali. l' aliq̄ perfectio ad quā mālit
malū ſe hz ſic perſecutio ad patiaz. l' aliꝭ infinitis
modis: q; cāe per accñs infinite ſūt ſcōz phm i. ij.
phy. Ad p⁹ g̈ dō: q̄ Dio. ꝓcludit h ducēdo ad
ipoſſibile: ⁊ ió relinqt h q̄ſi ꝑ icōuenīēti q̄ maluz
per ſe ſit de perfectione vniuerſi. Ad 2ᵐ dō: q̄
illō bonū ordis q̄ malū ordinatū ē: ñ ē i eo i q̄ ē
malū: ſz i alˡo ſic ſeuitia tyrāni ordinat per patiaz
q̄ ē i martyrio l' i eod ſā alˡo ſic hirual' q̄ reſultat
ex ꝓcedēti pctō i eo q̄ per pniaz iā alˡ effect⁹ ē: da

tuſt⁹ ordiat pctm̄ ꝓcedēs i eod. vñ malū ñ ꝓfert ad p
fectionē vniuerſi niſi p accñs. Ad 3ᵐ dō q̄ illas pfe
ctiōes ñ p ſe adduc malū ſz vſequunt ſe p accñs: ⁊ ió
rō ñ ꝓcedit. Et ſilr dō ad 4ᵐ. Sciēō tñ q̄ ⁊ ſi nullū
malū eēt adhuc poſſz eē bonitas ꝓpationis magl bo
nī ad mīn⁹ boᵐ. q̄uis. n. mīn⁹ boᵐ careat aliq̄ pfectō
ne q̄ ē i magl bono: ñ tñ oz q̄ ſit malū: q; malū ꝓſiſtit
i ꝑſōne ei⁹ qđ ē de bitū ⁊ natū hz i ſic ē cecitas. Ad
5ᵐ dō q̄ ītētio Dio. ē dīe q̄ maᵐ ñ ſit aliq̄d poſitiē: nz
vt p ſe ſbſiſtēs nz vt i alio ens: ⁊ ex h pt̄ oñdi q̄ ñ p
tieat p ſe ad pfcōez vniuerſi: ſz p accñs ꝓtinē nih⁹ ꝓhi
bet. Ad 6ᵐ dō q̄ ō oib⁹ malˡ vlr vᵐ ē. qđ ſi ñ ꝓmitte
rent eē vniuerſū ipfcius cēt: q; ñ eēnt nāe ille ex q̄rū
ꝓdcōne ē vt deficē poſſint: qb⁹ ſbtractis vniuerſū ip
fecti⁹ eēt ñ iplet⁹ oīb⁹ gradib⁹ bōitat⁹. Sz aliq̄ mala ſt̄
q̄ ſi ñ eēnt vniuerſū eēt ipfecti⁹ illa. ſ. ad q̄ ꝓſeq̄t ma
ioꝛ pfectio q̄ illō qđ ꝑuat: ſic ē coꝛrup'eloꝝ ad quā
ſequit mixtio ⁊ foꝛ mixtoꝝ nobiliozes foꝛis eloꝝ. q̄
dā vō mala ſt̄ q̄ ſi ñ eēnt vniuerſū pfcius eēt. illa. ſ. q̄
b⁹ maiozes pfectiōes ꝑuant q̄ ī alio acq̄rant ſic ꝑci
pue ē i malˡ culpe q̄ ab vno ꝑuant gr̄az ⁊ gl̄az ⁊ alˡi
ꝓferūt bonū ꝓponis: l' aliq̄ rōnē pfectiōis q̄ ēt ñ bita
poſſet pfectio vltia hz i: ſic ſine patiētie actu i pſecuti
oīb⁹ illatis pt̄ aliq̄s ad vitā cīnā puenire. vñ ſi nulˡ
bō peccaſſet vniuerſū gñs humanū meli⁹ foꝛet: qz ēt
⁊ ſi directe ſalus vni⁹ occaſiōet ex clpa alˡi⁹: tñ ſiñ il
la culpa ſalutē ꝓſeq̄ poſſet: nec tñ h mala nz illa p ſe
ad pfcōnē faciūt vniuēſi: q; pfcōnū ñ ſt̄ cāe ſz occōes
D 4ᵐ sic ꝓcedit: vᷣ q̄ ōs velit mala fieri: q; ſm
a Seneca. ſapiēt⁹ ñ ē turbari ſz magl gaudē i foꝛ
tunis i qb⁹ vᵐ vtut⁹ ſue ꝑcipue appet. qđ etiā
pbs i p'eth. de felice inuit ſz ōs ē ſapiētiſſim⁹ ⁊ feli
ciſſim⁹: cū g̈ deco: rdi iuſticie ⁊ ſapie ſue appeat i malˡ q̄
fiūt: vᷣ q̄ ōs velit mala fieri. Ꝑ. mala fieri ⁊ ñ fieri
ſt̄ oppoſita ꝫ affirmatiōnē ⁊ negōnē: ſz iter talia op
poſita ñ cadit medīū. cū igr̄ h ſit fl'a ōs vult mala nō
fieri vt cōit̄ ꝓcedit: vᷣ q̄ h ſit vā ōs vlt mala fieri.
Ꝑ. nulli⁹ ſapiētis volūtas ē ipoſſibiliū: ſz ipoᵗᵉ ē q̄n
remoto h qđ ē mala ñ fieri ſequat⁹ mala fieri. cū igr̄ a
volūtate ōi remoueat⁹ h q̄ ē mala ñ fieri: q; ōs ñ vult
mala ñ fieri: vᷣ q̄ nccio velit mala fieri: Ꝑ. ſic ōs ē
auctoꝛ gr̄e: ita ē ⁊ auctoꝛ nāe: ⁊ ſic culpa ē ꝑuō boni
gr̄e: ita ⁊ pena ē ꝑuō boni nāe ſz aug. cū igr̄ ōs velit
penas iferri: vᷣ q̄ eadē rōne velit mala culpe fieri.
Sz ꝫ volūtas ñ niſi finis ē ⁊ eoꝛ q̄ ordinanti finem
ſz mala ñ fiūt niſi p deordinationē a fine: g̈ ōs ñ vult
mala fieri. Ꝑ. q̄cūq; ꝓfoꝛmat volūtatē ſuā volun
tati⁹ ñ peccat: ſz q̄ls pctoꝛ eoipſo peccat q̄ vlt a ſe
mala fieri: g̈ ī h volūtatē ſuā dīne ñ ꝓfoꝛmat: g̈ ōs ñ
vult mala fieri. Rñ. dō q̄ cū volūtas ōi ſit cā bōꝛ
oiuz ⁊ oiuz ſuoꝛ volitoꝛ. h mō ſe hz aliq̄d ad h qđ
ſit volitū a deo ſic ſe hz aū h q̄ ſit boᵐ. vñ cū maluz
fieri ꝫ ſe ñ ſit boᵐ vt dcm̄ ē: ñ erit p ſe volitū a ōo: ſz
vtrūq; boᵐ ſibi ꝓiūctū ē a ōo volitū. ſ. ⁊ añs qđ ē cō
dcō nāe potēt⁹ deficē quā ōs i tali ꝓdcōne iſtituit ⁊ ꝓ
ſeruat: vñ dī q̄ ñ vlt mala fieri ſz vlt pmittē mala fie
ri. vlt ēt boᵐ ꝓñs ex q̄ malū ordiat: ex q̄ ſeq̄tur q̄ ve
lit mala fcā ordiare ñ ät q̄ velit ea fieri. Ad pᵐ g̈ dō
q̄ deco: rdine ſapie appet i pmiſſione maloꝝ ⁊ ordia
tione quoꝝ vtrūq; vult deᵒ ſz ñ malū fieri qđ ſm ſe
dīc receſſū a deco: rde ſpēi exēplaris p̄mi. Ad 2ᵐ dō
q̄ q̄uis fieri ⁊ ñ fieri mala ſint oppoſita p affirmatō
nē ⁊ p negōnē: ñ tñ h duo velle fieri ⁊ velle ñ fieri ꝫ
dicto⁹ opponunt: q; vtrūq; ē affirmatiū actu volūta
ti⁹ i vtroq; affirmato. vñ neutra ꝓcedēda ē nz ip'z vel
le mala fieri nz velle ñ fieri: ſz ñ velle fieri qđ ē nega
tiuū ñ ät velle fieri q; h remanet actᵘ volūtatis affir
matⁱ: ⁊ negō ſert ad volitū ſic ⁊ i toto ꝓdecliuio eiᵘ.
vñ idē ē nolle fieri ⁊ velle ñ fieri. Ad 3ᵐ dō q̄ mala
clꝑe ñ fieri vlt ōs voˡᵉ aīte ñ ät voˡᵉ ꝑñe niſi ō illis
quos ſcit mala ñ velle facē: q; volūtas ꝑñs recipit ꝓ
ditionē creature: n'tñ ſeq̄t⁹ voˡᵉ ꝑñe velit mala fie
ri ſz vlt pmittē mala fieri nec tñ ipoˡᵉ vlt: q; ñ vlt vtiˡ
mala fiāt ⁊ ñ fiāt l' q̄ neutrū coꝛ ſit vᵐ ſic obo. pcede
bat. fieri. n. mala ⁊ mala ñ fieri ſt̄ ꝫdicto⁹ ie oppoita
⁊ ió int⁹ ea ñ ꝑt eē mediū: ſz velle mala fieri ⁊ velle ñ
fieri ñ ſt̄ ꝫdicto⁹ie: ⁊ ió ñ ē ncēe altez eē verū. Ad
4ᵐ dō q̄ ſic malū oppoſitū gr̄e ñ ē volitū a ōo: ita nᶜ
malū oppoſitū nāe: ſz tñ ordinē vni⁹ ad altez vult. h
ät ordo ipoꝛtat i rōne pene: ⁊ ió penā vlt i ferri: ſz clꝑ
ñ vlt fieri: q; in h culpa ſiḡtur malū ꝫ q̄ exit a cā
deficiēte ⁊ ñ ꝫ q̄ ordiat ad ordinātē. Nō q; nllus
hoiuz ē ⁊c.]h itellr de lumie gr̄e: ſi ät de lumie nālis
itell⁹ itelligat ſic abſolute oēz hoiez illumiat: qa ſm
Ambro. oē vᵐ a q̄cūq; dicat a. ſ. ſ. ē. Eſt. n. aliq̄d q̄
i ſe ⁊c.]rñſio h⁹ diſtictiōis ē h: q; ꝫ Dio. boᵐ cōſtat
ex vna cā pfcā: ſz malū oipharia ꝓtigit ex ꝓticlarib⁹
ōfectib⁹. Ad h g̈ q̄ aliꝭ act⁹ ſit abſolute bon⁹ oꝫ q̄
greget bonitas obi a q̄ act⁹ ē bon⁹ i ſe: vt dare clꝫaz
l' aliq̄d hi⁹. ⁊ bonū ex pte agētis vt. ſ. bñfaciat: ⁊ h in
duc tria ꝫ ꝓbz i. ij. eth. ſ. volūtatē l' electionē ⁊ obitū
finē ⁊ firmitatē i ope ad mīn⁹ i ꝓpoſito: ⁊ h ſuffic ad
h q̄ act⁹ abſolute bon⁹ dicat. ſz i actib⁹ q̄ ad aliū or
diant opz ꝫ ad eē ad pfectionē bōitat⁹ vt i eo ad quē
fit effcm bōitat⁹ ꝓſequat. ⁊ ex h ſuit q̄drup'diſio bōi
q̄ h ponit. Qđ qđ dē hz tria. ſ. qđ ē bo ſe ⁊ fa
cīēti ⁊ cui fit. ⁊ h ē ꝫ ſe ⁊ ſimp'⁊ pfcm̄ boᵐ. Aliq̄d ät
ē qđ hz duo ex hūs. ſ. q̄ ē i ſe boᵐ ⁊ faciēti: ſz ñ ei cui
fit: ⁊ h ē ſimp'boᵐ ſz ñ pfcm̄. Et aliq̄d hz alia duo. ſ
q̄ ē boᵐ i ſe ⁊ cui fit ſz ⁊ ñ faciēti: ⁊ h ñ ſimp'boᵐ ē ſz
ē p ſe boᵐ. Aliꝭ ät ē qđ hz vnū tm̄ ex hūs. ſ. q̄ nᶜ ē bo
nū i ſe nec faciēti ſz cui fit: ⁊ h p accñs ē. Q; ät ſit boᵐ
faciēti ⁊ ñ i ſe h ñ ꝑt eē. nih⁹ ät ē qđ nec i ſe nec facienti
nec alicui alˡi ꝑſit cū oia ordiata ſint ad boᵐ. Ap
te aſtruit a mioꝛi ⁊c.]. i. a mioꝛi re ⁊ ñ ab eo qđ mīn⁹
vᷣ ⁊ ió locᵒ negatiu⁹ ē ⁊ ñ affirmatⁱ⁹. l' ſumēdū qđ mi
n⁹ vᷣ h ipſū negatū qđ ē ſapiētē hoiez ñ eē auctoꝛez
deſtoꝛatiōis a q̄ min⁹ vᷣ h negarī q̄ a ōo. Nullo
ſapiēte hoie ⁊c.]vᷣ h eē falſū: q; ſapia ē i coḡne. ꝓtin
git ät ꝓria coꝛ agē q̄ coḡſcunt. Et dō q̄ ſapiēs h ſuit
ꝑ vtuoſo: ⁊ moᵈ⁹ iſte accipiēdi deriuat l' a ſapoꝛe vt
tutis vt qđā dīt: l' vī⁹ ab opione Socratⁱ q̄ ꝫ ꝓbz i
6. eth. vtutes ſcias eē ponebat: ⁊ nullū peccare niſi ig
rātē q̄uis aliꝭ lit̄ h vnū ſit de igrātia elcōnis q̄ ē i pti
clari i actu conſiderato. l' ꝑt dici q̄ accipit ſapiēs ꝑ p⁹u
dēte: ſic ēt i diffinitiōe vtut⁹ q̄ ponit i. ij. eth. vbi dī ꝑ
ut ſapiēs detinabit. p⁹udēs ät ꝫ ꝓbz i. 6. eth. ñ pec
cat: ſic nec foꝛt⁹ nec tēperat⁹. Deinde idē Aug. ⁊c.]
h rō dr̄t a ꝑcedēti: q; h ꝓcedit ex rōne bonitat⁹: ꝫ ꝑ
cedēs ex auctōe dīna: q; n ē actr̄ix maloꝝ. Nō ē cā
tēdēdi ad ñ eē.]ō Deuc. 32. ego occidā ⁊c. Et dō q̄ ñ
eē nūq̄ ē p ſe itētū ab aliq̄ agēte: ꝫ eē aliq̄d ad qđ ꝓ
ſeq̄tur ñ eē qđdā: ſic ad eē ignē ſeq̄tur ñ eē aerē: ita ⁊
ōs vlt eē ordinē iuſticie ⁊ nāe i reb⁹ ad quem ſeq̄tur

t

corupto ꝛ punitio q̃ūdā. Tedit vo ad ñ eē q̃ opa
tur malū. Jō malū nib exñtiū cozrūpit fz oyo. ꝛitañ
vī q̃ peccāt ad ñ eē tēdat. Ad qō oō q̃ malū p̄ñō
ē: ꝛois p̄uō est ñ eē qōdā q̃uis p̄uōni sp subsernat
aliqō eē vñ qui peccant ūendit in nō esse gratie que
priuatur nō autem in non esse nature.

Qō volūtas dei sp ipleā ō hoie q̃cūq; se vtat.

Olūtas q̃ppe ōi sp efficax ē Di.xlvij
vt fiat oē qō velit ꝛ nib fiat qō nolit q̃
ō hoie sp adipleā q̃cūq; se vtat. Nihil
n. vt ait aug. i li. ō libo arbitrio ꝓstituꝛ supat
volūtatē ōi ꝛ si faciat ꝫ ei⁹ volūtatē tñ ñ ꝫ eius
volūtatē q̃ ipe ē nib putādū ē ita fieī tāq; velit
fieri ꝛ ñ fiat l'nolit fieri ꝛ fiat. Illa. n. volūtas vt
ait aug. i encheridiō sp ipleā aut de nob aut a
nob. De nob ipleā sz tñ nō iplem⁹ eā q̃n pecca
m⁹. a nob ipleā q̃n bonū facim⁹. Jō. n. facim⁹
qꝛ scim⁹ placē oō. Jta ō hoie sp ōs suā implet
volūtatē qꝛ nib facē bō ō q̃ ōs ñ opeā qō vult.
Nō. n. vlt ōs vt peccet bō q̃z. Si āt peccauē-
rit penitēti vlt parcē vt viuat. In pctis vo pse
uerātē vt iusticie pōm ꝓtumax ñ euadat sic ali
os ab eīno p̄parauit ad penā alios p̄parauit
ad gliaz. Hec sī magna opa dñi exḡsita in oēs
volūtates ei⁹ ꝛ tā sapiēter exḡsita vt cū angeli
ca ꝛ hūana creatura peccasset. i. ñ qō ille sz qō
voluit ipa fecisz et p eādē creature volūtatē q̃
factū ē q̃ creato⁹ nō voluit ipleā ipe qō voluit
bñ vtēs et mal' tāq; sūme bon⁹ ad coꝛ dānatō
nē q̃s iuste p̄destinauit ad penā ꝛ ad coꝛ salutē
q̃s benigne p̄destinauit ad gliaz. Quātuz. n. ad
ipsos attīet qō ōs noluit fecerūt q̃ztū vo ad oi
pōm ōi nllo⁹ id facē valuerūt b̄ qppe qō ꝫ vo
lūtatē ei⁹ fecerūt ō ipis fcā ē volūtas ei⁹. Pro
pterea nāq; magna opa dñi sī ergsita i oēs vo
lūtates ei⁹ vt miro ꝛ ineffabili mō ñ fiat p̄ter vo
lūtatē ei⁹ illō qō ēt fit ꝫ volūtatē ei⁹ qꝛ ñ fiēt si ñ
sinēt ne utiq; nolēs sinit sed uolēs nec sinēt bo
nus fieri male nisi omps ꝛ ō malo posset facē
bonū. Dis vbis euidēter mōstrat q̃ uolūtas
ōi eīna sp ipleā ō hoie ēt si faciat bō ꝫ ōi uolū
tatē. Sz attēdēdū ē diligēter quō i supioribus
dī fieri aliq̃d ꝫ dei uolūtatē qō tū ñ fit p̄ter eā
ꝛ q̃lit itelligēdū sit illō. Quātū ad se fecerūt q̃
ōs noluit q̃ztū vo ad oipōm dei nullo mō id
facē valuerūt. Vident. n. ista supioribus obuia
re ubi dictū est uolūtati eius nihil resistere.

Hic aperit dicens diuersis modis supra acci
pi dei uoluntatem.

Erū ut sup̄ dixim⁹ uolūtas dei mlti mo
dis accipit q̃ diuūitas i p̄dictis vbis si di
ligēter notet nib ibi ꝺdictionis repiet. Ubi. n.
dic ñ fieri p̄ter dei uolūtatē ēt qō ꝫ ei⁹ uolūta
tē fit dissiliter accepit uolūtatē ꝛ ñ ipsā uolūta
tē q̃ ōs ē ꝛ sēpiterna ē sz ei⁹ signa p̄dictis vbis
ītelligi uoluit. i. phibitionē siue p̄ceptionē ꝛ p
missionē. Multa. n. fiūt ꝫ dñi p̄ceptuz ul' ꝫ p
hibitionē q̃ tñ ñ fiūt p̄ter ei⁹ pmissionē. Ipsiul
nāq; pmissione oia fiūt mala q̃ tñ p̄ter ei⁹ uolū
tatē sēpiternā fiūt sic aug. dic sup illū locū ps.
Ut ñ loquat os meū opa hoiuz. Opa. n. bo
minuz dic ea q̃ mala sūt q̃ p̄ter dei uolūtatē fiūt
q̃ ipse ē sz ñ p̄ter ei⁹ pmissionē q̃ ipse ñ ē. appel
lat tñ ipsa dei uolūtas qꝛ ōs uolēs sinit mala
fieri. Fiūt ēt ꝫ ei⁹ p̄ceptionē vl' phibitionē sz ñ
ꝫ ei⁹ uolūtatē q̃ ipse ē nisi dicant ꝫ ea fieri qꝛ p̄
ter ea fiūt. cōtra ea qppe nib sit ita ut uelit fieri
ꝛ ñ fiat ul' nolit fieri ꝛ fiat qō ibi euidēter aug.
notauit ubi ait. Quātū ad ipsos attīet qō de⁹
nolu it fecerūt. Quātū vo ad oipōz dei nullo⁹
id facē uoluerūt ac si dicēt. Fecerūt ꝫ dei p̄ce
ptū qō appellat uolūtas sz ñ fecerī ꝫ ōi uolū
tatē oipotētez qꝛ b ñ ualuerūt illō ualuerūt: ꝛ
ita p b q̃ fecerūt ꝫ dei uolūtatē. i. p̄ceptuz de
ipsis facta ē uolūtas ei⁹. i. ipleta ē uolūtas eius
sēpiterna q̃ eos dānari uolebat. Vñ Gre. sup
genesim. Multi uolūtatē dei pagūt uñ muta
re ꝓtēdūt ꝛ ꝓsilio ei⁹ resistētes obsequunt qa b
ei⁹ dispōni militat qō p būanū studiū resultat.
Hic apte oñdit qꝛ dū mali ꝓsilio a p̄cepto ōi
rsistūt q̃ ōi uolūtas appellat ea faciūt vñ uolū
tas ei⁹ q̃ ipse ē ipleā q̃ dispō ul' bñplacitū voca
tur. Nā ut ait aug. i encheridiō. Quātelz sint
uolūtates angeloꝛ ul' boiuz bonoꝛ ul' malo
rū ul' illō qō ōs ē ul' aliō uoletiū q̃z ōs oipotē
tis uolūtas sp iuicta ē q̃ mala eē nū q̃z pōt q̃ ēt
dū mala irrogat iusta ē ꝛ ꝓfecto q̃ iusta ē ma
la ñ ē. De igit omps siue p mīsericordiā cui ult
misereat siue p iudiciū quē ult induret nec iniq̃
aliq̃d facit nec nisi uolens q̃quaz facit ꝛ om-
nia quecūq; uult facit.

Sūmati pstrigit sniaz p̄dictoꝝ addēs q̃re ō
us p̄cipit oīb⁹ bona facere ꝛ mala uitare cum
nō uelit hoc impleri ab omnibus.

X p̄dict liqt q̃ uolūtas ōi q̃ ipe ē sp inui
cta ē nec i aliq̃ cassat sz p oia ipleā. Cōsiliū vo
ei⁹ atq; p̄ceptio siue ꝓhibitio ñ ab oīb⁹ iplenī
qb⁹ ꝓpposita ꝛ data sī nz iō p̄cepit oībus bona
ul' ꝓhibuit mala ul' ꝓsuluit optima qō uellet
ab oīb⁹ bona q̃ p̄cepit fieri uel mala q̃ ꝓhibu
it uitari: si. n. uellet utiq; ꝛ fierēt qꝛ i nullo pōt

ab hoie separi vl' ipediri volūtas ei⁹ sz vtiusti-
cia sua hoib⁹ oñdēt ꝛ mali eēnt inexcusabiles
deniq; vt bōi ex obediētia gliaz mali ex iobe
diētia penā sozirent sic vtriusq; ab eīno p̄para
uit. Ea igit q̃ oib⁹ p̄cepit vl' phibuit a qbusdaz
voluit fieri vl' vitari sz ñ ab oīb⁹ ꝛ q̃dā psonal'r
p̄cepit ꝛ i veteri ꝛ i noua lege q̃ ab eis qb⁹ p̄ce
pit fieri noluit. Ut abrae de imolatione filij ꝛ
in euāgelio qbusdam curatis quibus prece-
pit ne cui dicerent.

Qō aliq̃n bō bona volūtate aliō vult q̃z ōs
ꝛ aliq̃n ēt mala idē qō ōs bona volūtate vult.

Liēdū quoq; ē q̃ aliq̃n mala ē volūtas
hois idē volētis qō ōs vult fieri: ꝛ aliq̃n
bona ē volūtas hois aliō volētis q̃z ōs. Ut. n
bona sit hois volūtas oz attēdē qd cōgruat ei
velle ꝛ q̃ fine. Tātuz. n. itereſt iter volūtatē dei
ꝛ volūtatē hois vt i qbusdā ꝓgruat aliō deo vl
le aliō hoi. Vñ aug. i encheridiō. Aliq̃n inqt
bona volūtate bō vlt aliq̃d qō ōs ñ vlt bona
mlto amplī⁹ multoq; certū⁹ volūtate. Nā illi⁹
mala volūtas eē nūq̃z pōt tāq̃z si bon⁹ fili⁹ pōz
uelit viuē quē ōs bona uolūtate ult mozi. ꝛ rur
sus fieri pōt ut b uelit bō uolūtate mala qō de⁹
ult bona. Velut si malus fili⁹ uelit mozi pr̄em
uelit ēt b ōs nēpe ille ult qō ñ uult de⁹: iste vo
id uult qō uult ꝛ de⁹ ꝛ tñ bōe dei volūtati pie
tas illi⁹ poti⁹ ꝓsonat q̃uis aliō uolēt q̃z h⁹ idē
uolētis ipietas. Multū. n. itereſt. qd uelle boi
qd deo ꝓgruat ꝛ ad quē finē suaz qlq̃z referat
uolūtatē ut approbet uel iprobet pōt. n. uelle
bonū qō ñ ꝓgruit ei uelle: ꝛ pt uelle bonū qō
cōgruit: sz qꝛ nō refert ad finē rectum ideo nō
est bona uoluntas. Di.xlvij.

Olūtas q̃ppe dei sp efficax ē ꝛc.] Remoti q̃
busdā ex qb⁹ videbat tolli efficacia diuine vo
lūtatis h oñdit eā efficacē eē: ꝛ oīdit i. p. o. i
p⁹ oñdit diuīnā volūtatē sp efficaciē ipleri. i 2ª
expōit q̃dā dubia i aucte p quā ꝓpositū ꝓbauit: ibi
Sz attēdēdū ē diligenē ꝛc.] Ybi tria fac. p⁹ mouet du-
bitationē. 2° pōit solōnē: ibi Uerū vt. s. diximꝰ ꝛc. 3°
ꝓcludit, ꝓpositū: ibi Ex p̄dictis liquet ꝛc.]

b Jc q̃runt 4°⁷. p° vtrū volūtas bñplaciti sp ef
ficaciē ipleat. 2° vtrū pter volūtatē ei⁹ aliq̃d
fiat. 3° vtrū illō qō sit p̄ter eius volūtatē volūtati ipi⁹
obsequat. 4° vtꝝ illō qō ē p̄ter ei⁹ volūtatē possit p̄-
cepto eius subiacere.

a D p⁹ sic, pcedit: vī q̃ volūtas dīna ñ sp effica
ciē ipleat. cā. n. q̃ ad vtrūlz se hz ñ ē efficax i p
ductiōe effect⁹: sz dīna volūtas ē ad vtrūlz: qꝛ qō pt
velle pt ñ velle: g̃ ꝛc. Ꝑ. ois cā c⁹ effect⁹ ipediri ñ pt
effect⁹ ē ncēi⁹. Si g̃ volūtas dīna a deo ē efficax q̃ i-
pediri ñ possit effect⁹ ei⁹ erit ncēi⁹: sz oiuz cā ē volun
tas dīna vt. s. hitū ē: g̃ oia ex ncēitate ꝓtingūt: qō ē i-
possibile: g̃ ꝛ p⁹. Ꝑ. ois cā p⁹ q̃ ꝓducit effectū mediā
te cā scōa q̃ ipediri pt ñ ꝓducit efficacit effectū suū sic
mot⁹ solī ē cā pullulatiōis arboꝛ mediāte vtute gnā-
tia arbor q̃ oficē pr̄: vñ ꝛ effect⁹ efficacit ñ ꝓducit n⁹
ōmīrari pt ex cā p⁹: sz volūtas ōi ē cā p⁹ ñ excludēs
cās ꝛ⁹ q̃ oficē pñt: g̃ vī q̃ ñ efficacit ꝓducat effectū.
Ꝑ. dcḋ mō vlt ōs ab eīno voluit, sz ab eīno ñ volu
it facē nisi qō facē: g̃ cū ñ possit facē nisi q̃ vlt als volū
tas sua ñ eēt efficax: vī seq̃ q̃ ñ possit facē nisi qō fac:
qō fz ē: g̃ ꝛ p⁹ ex q̃ seq̃tur. Sz ꝑ nulla cā ipediē ni
si ab aliq̃ fortiozi agēte: sz nihil ē fozti⁹ dīna volūtate
g̃ ipediri ñ pt. Ꝑ. ex h q̃ volūtas ñ ꝓsequtur, volitū
seq̃tur diminutio gaudīj: sz ōs ē felicissīm⁹ c⁹ gaudiū
ē pfectissimū: g̃ nunq̃ volitū ei⁹ defiē q̃n sit. Rñ. oō
q̃ dcḋ vlt ōs volūtate p̄ñte totū fit: ñ āt dcḋ vult
volūtate añte: qꝛ h ñ simp⁹ vlt ēt pfē: sz fz q̃d tm̄. nec
ista impfectio ē ex pte volūtat⁹ sz ex ꝺditiōe voliti. ē
n. ꝓpzio de volūtate ꝛ cogñe speculatia: cog̃. n. speccu
latia pficit i abstractiōe a sig⁹. sz volūtas ꝛ dcḋ ali
ud ē ozdiatū ad op⁹ pficit i pticlari: circa qō ē o po. il
lud g̃ ē simp⁹ ꝛ pfē volitū qō sbiacet volūtati fz oēs
pticlares ꝺditiōes circūstates ipsū pticlare: ꝛ h ptiēt
ad volūtatē p̄ñtē q̃ respic opa ꝛ oīspōnes qb⁹ aliqs
sufficiēter ozdiat ad h q̃ sit sibi ꝓueniēs debitū h qō
oī ōs velle vt saltē l'ad hī⁹. ꝛ iō tal' volūtas ñ p̄t ipe
diri sic nec pscia cui sbicit res fz illas ꝺdcōnes qb⁹ i
actu ꝓsistit. illō āt qō ē rectū ꝛ bo⁹ fz aliq⁹ ꝺdictionē
rei vl' ꝓsideratā ñ hz rōnē voliti simp⁹ fz fz q̃d tm̄
sic istū hoiez inq̃⁹ ē bō ñ ē nisi bonū saluari eo q̃ nā
sua ad h ē ozdiata: ꝛ h ōs vlt vo⁹ añte fz quā ñ oī ali
q̃d velle simpl'r: ꝛ iō tal' volūtas p̄t ñ ipleri. Ad p⁹
q̃ dō q̃ volūtas ōi se hz ad vtrūlz ñ p mo⁹ mutabili
tat⁹ vt possit aliq̃d ꝑus velle ꝛ postmo⁹ nolle: sz po-
ti⁹ p mo⁹ libtatis: qꝛ act⁹ volūtatis sue sp ē ꝑtate ei⁹
ꝛ iō ista duo sī cōpo⁹⁹⁹ vt ꝑus velit aliq̃d ꝛ postmo⁹
nolit. Ad 2⁹ dō q̃ q̃uis volūtas ōi sit imutabil' et
iuicibil': nō tñ seq̃tur, q̃ ois effect⁹ ei⁹ sit ncēi⁹ ncēitate
absoluta quā hz res a cā sua, p ria: sz so⁹ ncēitate cō
ditionata sic ꝛ de pscia dcm̄ ē. Ad 3⁹⁹ dō q̃ volūta
ti ōine ñ so⁹ sbiacet expletio effect⁹: sz ēt oiuz cāz p̄
cedētiū ozdo fz illas ꝺdcōnes qb⁹ de ēinant ad effe
ctū sine defectu: vt q̃ tal' volēs ꝛ merēs salutē saluet
volūtati. n. ꝓñti sbiciē effect⁹ cū oīb⁹ cāis suis. fz qō
sī ñ ipedite. Ad 4⁹ dō q̃ ōs nihil p̄t facē qō ñ cēt vo
litū ab eo si fieret: tñ i ptāte sua mlta sī q̃ mō nec voli
ta sūt nec bona sūt: qꝛ ñ sī nec vnq̃ erūt.

a D 2⁹ sic, pcedit: vī q̃ nihil fiat p̄ter ōi volūtatez
dic. n. dñs Mat. xv. q̃ ñ ē mecū ꝑ me ē: g̃ qō est
p̄ter volūtatē dei ē ꝑ ipsā: sz nihil fit ꝑ dei volūtatē: al'
volūtas ōi vinceret: g̃ ꝛ p̄ter eā nihil fit. Ꝑ. potēti⁹ ē
illō ꝑ qō ꝛ p̄ter qō nihil p̄t fieri q̃ illō p̄ter qō aliquid
fieri p̄t. sz volūtas ōi ē potētissima: g̃ p̄ter eā nihil fit.
Ꝑ. pmissio mīmū hz o rōne volūtatis: sz p̄ter eius p
missionē nihil fit vt i lra dī: g̃ mlto min⁹ p̄ter volūtatē
bñplaciti: l' p̄ter alia signa volūtatis. Ꝑ. Aug. dic i
li. ō ci. ōi. q̃ ad inocētis offīn ptinet ñ so⁹ nemini ma
la facē: sz ꝛ pcā, phibē: sz p̄ter ei⁹ volūtatē q̃ oia, bōa
vlt nihil p̄t fieri nisi pcm̄: cū g̃ ōs sit inocētissīm⁹: vī q̃
ad ipsū ptineat ñ pmittē sz ipedire oē qō ē p̄ter eius
volūtatē. Sz ꝑ ē qō i lra dī. Ꝑ. videm⁹ mlta fieri
q̃ ñ vlt fieri: vt. s. hitū ē. g̃ fiūt mlta p̄ter ei⁹ volūtatē
Rñ. dō: q̃ fieri aliq̃d p̄ter volūtatē ē dupl'r: aut q̃

volūtas sit ō oppositō: ⁊ h ē ñ tm̄ p̄ter volūtatē ſz ēt ℨ volūtatē. aut ita q volūtas nec sit ō h nec ō oppositō: ⁊ h ē p̄ter volūtatē ſz ñ ℨ. possum⁹ g̈ loq̄ ō volūtate l' bn̄placiti l' signi ⁊ ō volūtate bn̄placiti l' p̄ñte l' añte. loq̄ndo g̈ de volūtate bn̄placiti p̄ñte aliq̄d sit p̄ter eā ſz ñ ℨ eā q⁹ totū ipleť qō volūtate p̄ñte vl' vt ocm̄ ē: ſz oppo⁹ ei⁹ qō vl' uolūtate añte fieri pt̄ cū ñ ſp ipleat: ⁊ iō ⁊ p̄ter eā ⁊ ℨ eā fieri pt̄. signa ät volūtat' q̄dā rñdēt volūtati añti vt p̄ceptū ꝓsiliū ⁊ phibitō q̄b⁹ oib⁹ ordiat rōal'nā i salutē qō ē volūtat' añt'. vñ ⁊ p̄ter eā ℨ eā fieri pt̄ ſz alia duo signa. ſ. pmissio ⁊ opo rñdet volūtati p̄ñti ſz diuersimode q⁹ opo p̄tiet ad ipsū effm̄ ō q̄ ē volūtas p̄ñs: ⁊ iō sic ñ pt̄ aliq̄d fieri ℨ volūtatē p̄ñtē ſz pt̄ eā: ita nec ℨ oponē ſz pt̄ eā ñ n. pt̄ eē opp ositū ei⁹ q⁹ ōs opat q⁹ sic opposita ēent fiet ſz multa fiūtq̄ ōs ñ opat: ſz pmissio p̄tiet l' ad cāz'q̄ volūtati p̄ñti ſ ubiēit vt sit potēs ōficē ⁊ ñ deficē c⁹ tm̄ effcūſ. ſ. ōficē ñ p̄tiet ad volūtatē p̄ñtē nz añtē ſz tm̄ p tiet ad cāz illā c⁹ ē pmissio facťatē respiciēs. vñ p̄ter pmissionē ñ sit q⁹ fit p̄ter uolūtatē p̄ñtē. vñ p̄ter pmissionē nih⁹ pt̄ fieri nec ℨ eā: tm̄ pt̄ fieri oppositū ei⁹ qō pmissū ē: qō tm̄ fit ℨ pmissionē q⁹ pmissio respiciē pōz cāe ad vtrūq; oppositoꝝ se hñtē. vñ neutrū oppositoꝝ ℨ pmissionē ē ſz vtrūq; ē ℨ eā. Ad p⁹ g̈ dō: q⁹ illi q ñ ſt cū ōo q̄m⁹ i eis ē ℨ deū ſt iq̄⁹ ℨziant volūtati añti die: nih⁹ tm̄ ℨ volūtatē p̄ñtē faciūt ſz pt̄ eā: ⁊ ñ tm̄ p̄ter pmissionē. Ad 2⁹ dō q⁹ ñ ē ex ipō die volūtati qō aliq̄d p̄ter eā fiat ſz ex ordie sapie ei⁹ q̄ reb⁹ pōm ad vtrūlz ꝓtulit ⁊ h ē bo⁹ ⁊ ōs vl' volūtate p̄ñte.

Ad 3⁹ dō q⁹ pmissio respic pōm cāe q̄ se hz ad vtrūq;: ⁊ iō q̄cq̄d fiat ñ fit p̄ter eā. vñ h ñ ꝓtigit ex ꝓximitate ad volūtatē bn̄placiti vt obo inubeat. Ad 4⁹ dō q⁹ offm̄ inocētis nó ē, phibē pctā nisi fm̄ cōditionē alioꝝ. nō. n. oz ligare hoies ne peccēt ſz p admonitionē, phibere: ita ⁊ ōs saluata ꝓditione humane libertatis peccata, phibet suis legibus.

a D 3⁹ sic, pcedit vī q⁹ illō qō ē ℨ dei volūtatē ñ obsequat volūtati ei⁹. volūtas. n. p̄ñs ñ ℨziat volūtati añti: ſz malū qō ē p̄t volūtatē dinā est ℨ volūtatē añtē: g̈ volūtati p̄ñti ñ obseq̄t. ℟. oē qō obseq̄t die volūtati q̄ sp vl' bo⁹ ꝓsistit i ordie ad bo⁹: ſz malū qō fit p̄t ōi volūtatē ſz se ē iordiatū: g̈ volūtati die ñ obseq̄t. ℟. bōi merēt ih⁹ q⁹ die volūtati obsequūt: ⁊ ex h eis pmiū ōbet. si g̈ mali i h q⁹ peccādo p̄t ōi volūtatē faciūt ei⁹ volūtati obsequūt ex pctō eis ōbet pmiū: ⁊ h ē ℨ apl'z Ro. iij. faciam⁹ mala' vt veniāt bona ⁊c. g̈ ⁊ p⁹ fl'z eē vī. ℟. malū ē p̄ter ītētionē ois agētis. nih⁹. n. ad malū respiciens op at vt dic ꝺyo. i. iij. c. ò oi. no. Sz illō qō ē p̄ter ītētionem volūtat' ñ obsequit volūtati ei⁹ q̄ ē de fine intēto: g̈ mala q̄ fiūt p̄ter volūtatē ei⁹ ñ obsequūt volūtati ipsi⁹. Sz ℨ ē qō i lra a Hre. dō. ℟. volūtas dina ē eā potēt'issima ſz ad pōm alic⁹ p̄tiet vt ēt ℨ ipsū qs face nitit i ipsi⁹ obseq̄z cedat: g̈ ita ē de volūtate dia.

Rñ. dō q⁹ oia q̄ fiūt p̄ter volūtatē dinā ēt ℨ volūtatē añtē obsequūt q̄dāmō volūtati p̄ñti. volūtas ät p̄ñs dupl'r pt̄ accipi. aut ſz q⁹ sequit ꝓceptionē finis tm̄ ⁊ sic volūtas ē de fine i cōi sine aliq̄ ordinatiōe ei⁹ qō ē ad finē. aut ſz q⁹ seq̄tur ꝓceptionē ei⁹ qō ē ad finez ⁊ cōditionē ei⁹: ⁊ sic volūtas p̄ñs ē ō cōsecutione finis fm̄ aliquē ordinatū mo⁹ vbi gr̄a. edificato: i constitutiōe dom⁹ ℨ duos mor⁹ volūtat'. vnū q̄ vl' fo: mā dom⁹ iducē i mā sine h q⁹ aliq̄d cōsidēt ordinate ō ptib⁹ dom⁹. aliū motū q̄ cōsideraro q⁹ lapis iste ē apt⁹ ad fūdamētū vult ipm̄ i fundamēto collocare. vtroq; ät mō accipiēdo volūtatē p̄ñtē i ꝺo mala q̄ fiunt obsequunt sibi. Si. n. accipiat volūtas ꝓut ē de ordie vniuersī i cōi ꝓstat q⁹ malū qō exit ab ordie p̄cepti i ℨziū ordinē relabat vt dic boe. ſ. i ordie pene ad cīpā velut lapis moll' ⁊ leuis q̄ ñ ē apt⁹ ad fūdam̄tū i supp̄mo ponet is ponat. Sil'r ēt p⁹ qō obseq̄t volūtati p̄ñti. 2⁰⁰ accepte q̄ ē q⁹ iste puls' pctō⁹ puniat. ni si. n. ista cōditio i eo p actū pctī fiēt volūtas dina de pena ei⁹ ñ iplerēt sic ipsa guitas lapidis obsequit volūtati artifici q̄ vl' eū sic ordiari vt i fūdam̄to pōat.

Ad p⁹ g̈ dō q⁹ volūtas añs ⁊ p̄ñs ñ ℨziant q⁹ vtra q; ē de bono: ſz h qō aliq̄d ē ℨ vnā qō ñ ē ℨ aliā: sed obseq̄tur sibi ē ex pte voliti c⁹ ꝺditiones diuersimode ꝓsiderant vt dictuz ē. Ad 2⁹ dō q⁹ sic malū nō ēp se ordinatū ita ñ obseq̄tur. p se dine volūtati ſz ꝑ accīs q; p̄ter ītentionē facientis malū. ñ. n. pctō⁹ intēdit peccādo puniri a deo i q̄ volūtas dei cōplet.

Ad 3⁹ dō q⁹ i actu malo ⁊ bono duo est ꝓsiderare. ſ. vnū fm̄ q⁹ egredit ab agēte: ⁊ aliud fm̄ q⁹ ab eo in finē ordinat. Act⁹ g̈ bon⁹ q̄⁹ ad vtrūq; obsequit diuine volūtati q; ⁊ ipse agēs in bonū ei ordinat ℨ bn̄placitū diuine volūtatis ⁊ deus ordinat ipsuz p bonū p̄ñs. ſ. p̄miū qō meritis reddit: ⁊ iō q; ipse hō est cā huj⁹ obsequij nihil meret: ſz actus malus fm̄ id qō ē ab agēte inordinat⁹ ē ſz tm̄ ordinat⁹ a deo p penā aduenientē: vel p aliq̄ bonū qō ex eo elicit: ⁊ iō malus se hz tm̄ passiue ad h obsequm̄ ⁊ nō actiue sicut in lra dicit q⁹ iplet de eo volūtas dei quā ipse ñ iplet: ⁊ iō nō meret sic obsequēdo. meret enim qs ℨ actū cuius cā est. Ad 4⁹ dō: q⁹ q̄uis malū sit p̄ter intētionez dei tm̄ ordinatio mali ē intēta a deo: ⁊ huic intentioni opans malū p̄ter intētionez obseq̄tur faciēs id qō est p̄ter dei intētionem. ſ. peccatum.

D 4⁹ sic, pcedit: videt q⁹ id qō est p̄ter dei volūtatē p̄cepto nō subiaceat ⁊ p̄cipue pctm̄. p̄ceptū enī ē idicatiuū dine volūtatis. Sz q̄cūq; oñdit se velle qō nō vult fictoꝛ ē: qō lōge ē a deo: g̈ videt q⁹ nihil qō sit ꝑtra volūtatē ei⁹ vel p̄ter eā p̄cipiat. ℟. cū p̄ceptū rñdeat volūtati añti ad quā p tinet ordinatio nāe i bonū nih⁹ pōt p̄cipi qō ē ℨ hūc ordinē: ſz oē pctm̄ ē hi⁹ q⁹ ē ℨ legē nāe: g̈ vī q⁹ p̄cepto nō subiaceat. ℟. nllus obediēs dinis p̄ceptis male facit. Sz q̄dā sūt que nunq̄ p̄ñt nisi male fieri cū sint ꝓiuncta malo fini vt inuidia ⁊ hi⁹ fm̄ phm̄ in ſcdo ethy. g̈ videt q⁹ ista a deo p̄cipue possint. ℟. de silibus idē ē iudicium: ſz oia pctā sil'ia sūt in h qō lege diuina, phibent: cū igit q̄dā nullo mō sub p̄cepto cadāt vt desp̄are de deo ⁊ hāe odio ip̄z ⁊ hi⁹ vī q⁹ nullū pctm̄ sub p̄cepto diocadē possit. Sz ℨ occidē filiū inocētez ē pctm̄ ⁊ ℨ legez nāe: h aūt ab rabe p̄ceptū legimus ⁊ eūdē. de obedientia cōmendatū g̈ videt q⁹ pctm̄ sub p̄cepto dino cadere possit. ⁊ si mile etiā est de h qō legit Osee p̄mo. q⁹ dns p̄cepit sibi accipe mulierē fornicariaz ⁊ facere ex ea filios fornicationū. Rñ. dō: q⁹ p̄ceptuz est signū volūtatis diuine rñdēs volūtati añcedēti ⁊ nō ꝓsequēti. vñ qō ē p̄ter volūtatē ꝓsequētē cadit sub p̄cepto nō aūt qō est p̄ter volūtatē añcedentē: ſz in hoc tamē cōsiderādum est q⁹ aliq̄d fm̄ se acceptum est p̄ter

volūtatē añtē qō aliq̄ ꝓdcōne aduenientē ibi ſbtracta ē de volūtate añte sic illa q̄ ℨ se ꝓsiderata mala sit: ſz inq⁹ stāt ſb p̄cepto dino recipiūt q⁹ dā rōnē bonitatis vt sic i ipsa volūtas tēdē debeat: qō q̄dē i q̄busdā p se mal' ꝓtigit: ⁊ q̄busdā ñ. bo⁹. n. i reb⁹ fgit ex duplici ordie. q̄z p̄m⁹ ordo ē rerū oiuz ad finē vltimū q̄ ōs ē. 2⁹ ordo ē vni⁹ rei ad aliā rē. ⁊ p̄m⁹ ordo ē cā secūdi: q⁹ scōs ordo ē pp p⁹. ex h. n. q⁹ res sūt ordinate ad iuicē iuuebāt se mutuo vt ad finē vltimū ōbite ordient: vñ ſbtracta bōitate q̄ ē ex ordie vni⁹ rei ad rez aliā: nih⁹ omin⁹ p̄t remanē illa bonitas q̄ ē ex ordine rei ad finē vltimū: q⁹ p⁹ ōpēdet ex 2⁹ sicut 2⁹ ex p⁹. di co g̈ q̄dā pctā ñ noiant de ordinatiōe vni⁹ rei ad rē aliā: sic homici⁹ odiū frnū iobediētia ad p̄latū ⁊ hi⁹ vñ si talia bonitatez illā retinē possint q̄ ē ex ordine ad finē vltimū. p̄cludubio bona ēent: ⁊ i ea volūtas ferri posſz: ſz h ñ posset eē nisi vtute dia. p quā ordo i reb⁹ istitut⁹ ē. sic. n. ñ p̄t fieri nisi p miracl'osā oponē vtuī dine: vt q⁹ recipit eē a p⁹ agēte mediāte aliq̄ cā 2⁹ pēat eē destructa l'ibtracta cā 2⁹: vt h qō accīs est sine ſbo: sic i sacro altaris: l'ēt ñ p̄t fieri nisi p miracu lū vtutis dine: vt id qō natū ē recipe bonitatē ex ordie ad finē vltimū mediāte ordie ad rē illā bēat bōitatē ſbtracto ordie q̄ erat ad rē illā: vñ ille act⁹ q̄ ē occidē inocētē l' resistē plato ñ p̄t eē bon⁹ nisi auctē vl' p cepto dino. vñ i talib⁹ nullus dispēsare p̄t nisi ōs q̄si miraculose. Quedā vo pctā sūt q̄ oñt deordiatione a fine vltio. ꝓtigit. n. aliquē actū pcti eē imediate circa id qō ē ad finē: ⁊ q⁹ for⁹ bonitatis ē a fine i būs q̄ sūt ad finē: oz q⁹ ēt for⁹ malicie sit ex h q⁹ recedit a fine ⁊ id qō ē q̄si māle ē act⁹ exercit⁹ circa id qō ē iordiabile i finē: sic i fornicatiōe ⁊ homicidio ⁊ i h⁹. vñ si ei qō ē ad finē ꝓferat ali⁹ ordo i finē tollet iordiatō ⁊ remanebit act⁹ ordiat⁹ ſbiacēs volūtati accīti: h aūt ñ p̄t fieri nisi i eo q̄ ordinē illū posuit: ⁊ iō ea q̄ sūt ordiata p legē dinā ñ sūt imutabilia l' dispēsabilia nisi p̄cepto dino: ⁊ silr qō statutū ē a quocūq; supioꝛi iuiolabilr obsuādū: ñ p̄t ab iferioꝛi imutari: ⁊ sic ōs occisionē Isaac q̄ de se iordiationē hēbat ex eo q⁹ fili⁹ innocēs ñ erat ordiat⁹ i finē p via occisiōis a p̄e ordinatā fec. p onēdo hūc ordinē vt cēt ad manifestatōez fidei ⁊ amoris ab rae vt eēt posteris i ex⁹ ⁊ i sig̈z moꝛtis xp̄i: ⁊ ioccisionē sic ordinatā dina aucte licite p̄se sit volūtas ab rae. Quedā aūt pctā sūt quoꝛ act⁹ iordiat⁹ ē imediate circa finē vt pctā q̄ sūt ocī: vt odire ipsū ⁊ despare de eo ⁊ hi⁹: ⁊ cū act⁹ ex obo spēm trahat ꝑstat hi⁹ act⁹ ēt ſz spēz i gñe nāe malos cē. vñ ab eis tal' iordiatio auferri ñ pōt. ñ. n. posset auferre ex h q⁹ ordiarent i finē: ⁊ tm̄ ſz eē suū sint deordiati a fine. ꝓtingēt q⁹ aliq̄d eēt sil' ordiatū ⁊ iordinatū. vñ hi⁹ nūq̄ ſbiacēt dino p̄cepto. Et ppb⁹ oī q⁹ ℨ p̄cepta p⁹ tabule q̄ ordināt imediate i deū ōs dispēsare ñ p̄t: ſz ℨ p̄cepta 2⁹ tabule q̄ ordināt imediate ad ꝓximū: nō ät hoies ih⁹ dispēsare p̄nt. Ad p⁹ g̈ dō: q⁹ q̄uis ōs ñ vellet volūtate p̄ñte q⁹ ab raā filiū occideret: voluit tm̄ volūtate añte q⁹ volūtas ab rae i h ferret ſz q⁹ erat iā ordiatū: ⁊ talē volūtatē p̄ceptū exp̄sūt: ⁊ iō ñ fuit fictio. Ad 2⁹ dō q⁹ ipsa occisio inocētis, put ſb stat deordiationi a fine q̄ aduenit sibi p⁹ spēz ꝓpleta ab obo, ꝓtio ē ℨ legē nāe ⁊ ñ p̄t bñ fieri: ſz remota tali iordiatione ⁊ posito alio ordie circa obm ⁊ actū ē ꝓueniēs legi nāe q̄ dictat oē illō eē faciēdū qō ē ordinatū ⁊ p̄ceptū ab eo. Et p h p⁹ ſolo ad 3⁹. Ad 4⁹ dō q⁹ ñ ē silis rō i oib⁹ vt ex ꝺictis p⁹. Quos iuste p destinauit ad penā. Ih̄. s. dictū ē q⁹ p destinatio ē tm̄ de bonis salutarib⁹: g̈ ñ de penis. Ad qō dō q⁹ qñ aliq̄d absolute oī p destinari intelligit directio i finē q̄ ē salus eīna. ſz si addat aliq̄d tē p⁹ dirigi i q⁹ cūq; ⁊ ℨ q̄d ⁊ mīn⁹ p̄e p destinari i illō. Sz ñ p̄t ei⁹ pmissi onē q̄ ipse ñ ē. ſz ℨ pmissio dina ē ei⁹ opatio: ſz dia opo ē ei⁹ ēntia: g̈ ⁊c. ⁊ dō q⁹ pmissio sumit h nō p̄ro opone dina: ſz p effcīn ei⁹ p mo⁹ q̄ ēt oī creatio passio. Sz i ev⁹ q̄busdā ⁊c. Mat. 8. ⁊ sciēdū q⁹ q̄uis ñ vellet h fieri qō p̄cipiebat volūtate dina p̄ñte: voluit tm̄ dina volūtate añte hoies l h tēdē vt gl'iā mūdana ñ q̄rerēt. ex⁹ ipsi⁹ hois xp̄i q⁹ volūtate humana sua mūdanā gl'iam nō querebat: ſz gl'iam dei quam volūtatem p̄ceptū exp̄ressit.

Qō bona dei volūtas p malas hoiuz volūtates iplet vt i passione xp̄i ꝓtigit vbi qddā facťū ē q⁹ ōs bo⁹ ⁊ iudei mala volūtate voluer̄t: voluer̄t tm̄ ⁊ aliqd qō ōs nō voluit. Di. xlviij.

Llud q̄z nō ē ptermittēdū q⁹ aliq̄n ōi vo lūtas bona p volūtatē malā hois ipleť. vt i crucifixiōe xp̄i factū ē quē ōs bo⁹ volūtate moꝛi voluit. Iudei vo ipia volūtate eū crucifixerūt ⁊ volebāt iudei mala volūtate qd dā qō ōs bo⁹ volūtate volebat. ſ. vt xp̄s patēt ⁊ moꝛeret: ſz volebāt ⁊ aliqd aliō qō ōs ñ volebat. ſ. occidē xp̄z qō fuit mala actio ⁊ pctm̄. Actū qppe iudeoꝝ ñ voluit deº. passionē vo xp̄i voluit sic i p̄s. xp̄s ad patrē ait. Tu cognouisti sessionē meā. i. passionē meā voluisti ⁊ approbasti. tibi. n. placuit. voluit itaq; tota trinitas vt xp̄s patēt nec tm̄ voluit vt iudei occiderēt q⁹ voluit penā xp̄i ſz ñ voluit cīpā iudeoꝝ nec tm̄ noluit. Si. n. noluisset nec fuiſſz. ſz ad h opponit sic. Si voluit ōs vt xp̄s patēt. voluit itaq; vt patēt a iudeis l' ñ. si voluit vt ñ patēt a iudeis cū passus sit fcm̄ ē itaq; qō uoluit ōs ñ fieri. si ät voluit eū pati a iudeis g̈ voluit eū occidi a iudeis. uoluit itaq; vt iudei occiderēt eū Ad qō rñdēt⁹ dicim⁹ simplr eē p̄cedēdū q⁹ ōs voluit xp̄z pati moꝛi q⁹ ei⁹ passio bo⁹ fuit ⁊ cā nr̄e salutī. Cū ät dī volebat eū pati vl' occidi a iudeis h distinguēdū ē. si. n. itelligit sic, volebat eū sustinē passionē siue crucifixionē a iudeis il lata ver⁹ ē ſsus. si vo itelligat sic, uolebat ut iudei occiderēt eū falsū ē. Nō. n. uolebat ōs actionē iudeoꝝ q̄ mala erat ſz uolebat passionem bonā. ⁊ h uolūtas p malas iudeoꝝ volūtates ipleta ē. Vñ Aug. i encheri. Be⁹ q̄sdā uolūtates suas vtiq; bonas iplet p maloꝝ boiuz uolūtates malas. sic p maliuolos iudeos bo⁹ uolūtate p̄us xp̄s, p nob⁹ occisus ē. qō tātū bonū

fuit vt aplʒ Petrus qñ id fieri nolebat fatha
nas ab ipso q occisus ē diceret. Ecce manife-
stū hēs magnū bonū fuisse q xps occisus ē: ⁊
ħ bonū q2 petr nolebat iō redargutus est.
Utrū placuerit viris bōis q xps pateret ⁊
mozeret: placuit gdem intuitu nostre liberatō
nis sed nō ipsius cruciatus.

Ꝛ q̄ sēsu soluit qō q̄ q̄ri solet utruz uiris
scis placē ꝺbuerit q xps pateret uł occideret
Debuit.n. eis placē ituitu nr̄e redēptiōis sʒ ñ
ituitu ipsi⁹ cruciat⁹. Voluerūt g̱ ac uehemēter
cupierūt xp̄z mozi pp libationē hōis ⁊ ipletō
nē die uolūtat sʒ ñ uoluerūt ꝺlectatōe ipsius
afflictiōis ꝺ eoꝺ g̱letabant ⁊ tristabant sʒ ob
aliꝺ gaudebāt ⁊ ob aliꝺ dolebāt uolebāt igit
xp̄z mozi, p hōis redēptiōe ⁊ tñ de morte ipsi
us diuersis de cāis corda eoz uarie mouebāt

Quo sentiēdum sit de passionibus sancto z
an uelle an nolle debeamus.

J ꝺo q̄rit utrū eodē mō sētiēdū sit ꝺ pas
siōib⁹ ⁊ martyriſſ scōz ꝺicim⁹ aliquā eē ꝺiaz
iter passionē capitis ⁊ mēbroz xp̄i nāq̄z pas-
sio cā ē nr̄e salutꝭ qꝺ ñ ē passio alic⁹ sci. Nullius
n. passiōe redempti sum⁹ nisi xp̄i. Profuerūt q-
dē ñ mō eis q passi sūt uerūēt ⁊ aliis fidelib⁹ ip
soz passiōes ucrūtñ nīa redēptio ñ sūt. Hoc.n.
sola passio illius potuit q deus ē ⁊ hō. Illius
ergo passionē credētiū pie mētes optauerunt
⁊ uoluerūt fieri sicut futuz credebāt. Passio
nes ꝺo sāctoz possumus uelle ⁊ nolle ⁊ utrū
q̄z bona uolūtate si rectos nobis ꝓponamus
fines. Cui.n. placuit Pauli passio eo fine qa
ꝑmiū ei⁹ p ħ auctū ⁊ paratū cernebat bonā vī
babuisse uolūtatē q̄ uolūtati ei⁹ cōgruebat q̄
cupiebat dissolui ⁊ eē cū xp̄o. Qui aūt uoluit
eū declinare passionē ⁊ effugē man⁹ iniquoz
cōpassiōe pietat ⁊ ille habuit bonā uolūtatē
Aū aug. i encheridiō. Bone uolūtates appe
būt pioz fideliū q uolebāt aplʒ paulū hortʒ
pgēne ibi pateret mala q̄ Agab⁹ ꝓpha ꝺixe
rat ⁊ tñ ħ illū ꝺs pati uolebat, p annūciāda fi-
de xp̄i exercēs martyrē xp̄i neq̄z ipe bonā uo
lūtatē suā ipleuit p xp̄ianoz uolūtates bōas
sʒ p iudeoz malas ⁊ ad eū poti⁹ ptiebāt q no
lebāt qꝺ uolebat q̄z illi p q̄s uolētes factu est
qꝺ uolebat q2 idipsū mala uolūtate fecerunt:
qꝺ ꝺs bōa uolūtate uoluit ita ⁊ i passiōe xp̄i
scīn ē qꝺ. n. ꝺs uoluit ħ idē iūdas iude⁹ ⁊ ꝺya
bolus sʒ illi mala uolūtate ꝺs ꝺo bōa uolūta
te. s. ut xp̄s mozeret. Verūtamē illi actū uolue
runt quez deus non uoluit. Di.xlviij

Liēdū q̄s ē q aliqñ ⁊c. Declinato ꝺ uolūta-
te dei. ħ declinat ꝺ ꝓformitate uolūtatis nr̄e
ad uolūtatē ei⁹. ⁊ ꝺidit i ptes. ꝺ. i p⁹ oꝺiat
vitatē. i 2ª ex vitate declinata q̄sdā q̄nes de
termiat: ibi Ex q̄ soluit qō ⁊c. Jp⁹ i tres. i p⁹ oñdit q
uolūtas mala hois cū uolūtate ꝺi ꝓcurrit i iō uolitū
bona uolūtate hois i q̄ciū tēdēte. i 2ª oñdit q̄ bōa uo
lūtas ꝺi ēt p malā uolūtatē hois cōplet: ibi Illꝺ q̄s ñ
ē ꝑtermittēdū ⁊c. Ji 3ª excludit q̄ꝺ obonē: ibi Sed
ad ħ opponit. Ex q̄ soluit qō. Jħ ex declinatis, pcedit
ad solonē ouaz qōnū: q̄rū p⁹ē ꝺ passiōe capiti. i. xp̄i
2ª ꝺ passiōe mēbroz ei⁹. i. martyrū: ibi Si vo q̄rat.

Jc. 4. q̄runt. p⁹ utrū uolūtas hois ꝺine uolūta
ti ꝓformari possit. 2ª i q attēdit ꝓncip⁹ ꝓformi-
tas. 3ª utrū ad illā ꝓformitatē oēs teneant. 4ª
utrū teneant etiā ad ꝓformitatē q̄ est in uolito

a Ꝺ p⁹ sic, pcedit uz q uolūtas hūana ꝺie ꝓfor
mari ñ possit: sic. n. ꝺz Jsa. lv. sic exaltant celi a
tra ita exaltate sē ⁊c. sʒ tra nūq̄ pē cōformari celo: g̱
nec cogitatōes l' uolūtatel hoiuz ꝺie uolū⁹. Ꝺ. eoz
q̄ in ifinitū ꝺistāt nlla ē cōformitas q2 cōformitaſ ē p
appzoxiationē aliq̄: sʒ uolūtaſ ꝺi i ifinitū ꝺistat a uo⁹
hoiuz q̄⁹. n. ꝺistat ꝺi ab hoie tm̄ uolūtaſ ꝺi a uolūta
te hois ut ꝺic glo. sup illud ps. exultate iusti in ꝺño
⁊c. g̱ uolūtas hois ꝺie uolūtati ñ ꝓformat. Ꝺ. ꝓfor
mitas ponit ꝓueniētia duoz i forma una sic ipsū no
mē oñdit: sʒ q̄cūq̄z ꝓueniūt i aliq̄ uno hñt aliqꝺ ꝓus
⁊ simplici⁹ se. s. illꝺ i q̄ ꝓueniūt: cū igr ꝺia uolūtate ni
hil sit simplici⁹ ⁊ ꝓus vī q sibi nlla uolūtas creata ꝓ
formari possit. Ꝺ. nihꝭ ē ꝓforme nisi ꝓformi q2 ꝓfor
mitas ē rō eq̄paratie ponēs silez hitudinē i vtroq̄z
extremoz. Sʒ ñ ꝺicim⁹ volūtatē ꝺinā ꝓformē eēvo
lūtati hūane: g̱ nec eq⁹. Sʒ ꝺ nulluz regulatū fit re
ctum nisi p ꝓformitatē ad regulā: sʒ volūtas ꝺina re
gula ē volūtaſ hūane ⁊ itellus suus itellus hūani: g̱
ois volūtas recta ꝓformis ē volūtati ꝺie. Ꝺ. cu
iusʒ obediētis volūtarie volūtas ꝓformat uolūta
ti ꝓcipiētis: sʒ multi volūtarie ois ꝑcepti obediūt:
g̱ mltoz uolūtas ꝓformat uolūtati ꝺie. Rñ. ꝺꝺ: q
ꝓformitas ē ꝓueniētia i forma una: ⁊ sic idē ē q̄ ꝺ silī
tudo quā cāt unitas q̄litaſ ut i. v. metħ. ꝺz. uñ ħ mō
aliq̄ꝺ ꝺo ꝓformat q̄ ꝺ sibi assimlat. ꝓtigit āt aliq̄ ꝺici
silia ꝺupl⁹: uel ex eo q̄ ꝺ ticipant una ꝺ forma sic duo
albi albedinē: ⁊ sic oē silē oz eē cōpositū ex eo i q̄ cō
uenit cū alio silī ⁊ ex eo i q̄ ꝺiffert ab ipso cuz silitu
do ñ sit nisi ꝺifferētiū fʒ boe. uñ sic ꝺco nihꝭ pē esse
nec ꝓueniēs nec ꝓforme ut freq̄nt a phis ꝺictū iueni
tur: ł ex eo q̄ unū q̄ ꝺ ticipatie hz forma imitat il-
lud q̄ eēntialr hz: sic si coꝛp⁹ albū ꝺret sile albedini
sepate: vł coꝛp⁹ mixtū igneitate ipi igni: ⁊ talr silitudo
q̄ pōit cōpōnē i uno ⁊ simplicitatē i alio pē eē creatu
re ad deū ꝺticipāti bōitatē l' sapiaz l' aliq̄ꝺ hī. quoz
unūqꝺq̄z i ꝺo ē eēntia ei⁹: ⁊ sic uolūtas nr̄a ꝺie ꝓfor
mat: sʒ ħ ꝓformitas uolūtaſ pē itelligi l' ꝺ ipa pō uo
lūtatis q̄ hoi ē ꝺata ad exēplar uolūtaſ ꝺie q ꝺtiet
ad silitudinē i q̄ ꝓsistit rō imagis ⁊ ē cōis bōi⁹ ⁊ ma
lis: ⁊ ꝺ hac ꝓformitate ñ q̄rim⁹ ħ: l' pē itelligi ꝺ actu
uolūtatis q̄ ēt ⁊ uolūtas ꝺz: ⁊ ꝺ hac ꝓformitate ħ q̄
rim⁹ q2 i ista cōformitate cōsistit meritū l' ēt ꝺmeritū
eo q ħ ē cā actꝰ uolūtatis sʒ ñ pōe. vñ ista cōformi
tas ē tm̄ bonoz. Ad p⁹ g̱ ꝺ q̄ ꝺñs loquit ibi ꝺ
malꝭ q̄ p trā signt q̄ i actu sue uolūtatis recedūt a silī

tu die ꝺina. Ad 1ᵐ ꝺ q̄ i ifinitū ꝺistātiū ñ pē eē con
formitas p mo⁹ eq̄litatis ul ēt fʒ aliquā cōueniētia
i aliꝺ, i pticipato ab utrꝺ sʒ p mo⁹ illū q̄ sup ꝺict⁹ est
Et p ħ pʒ ēt rñsio ad 3ᵐ qꝺ, pcedit fʒ p⁹ mo⁹ ꝺistictō
nis assignate. Ad 4ᵐ ꝺꝺ: q̄ fʒ Dio. i. ix. c. ꝺ ꝺi. no.
uersio silitudis ñ recipit i causis ⁊ cātis i q̄b⁹ ꝺz, si
litudo p mutationē sʒ so⁹ ieq̄potētib⁹ i q̄b⁹ ē silitudo
p silez ptic̄ipationē eiusdē. ñ. n. ꝺicim⁹ q̄ hō sit simil
sue imagini: sʒ ey⁹. vñ ñ ē ꝺ q̄ sit silis l' ꝓformis cre
ature: sʒ q̄ creatura ꝺo ꝓformet imitādo ipʒ q̄⁹ pē.

Ꝺ 2ᵐ sic, pcedit: vī q̄ ꝓformitas volūtatū ꝑci-
a pue fʒ volitū attēdat. ꝓformitas. n. attēdit fʒ ꝓ
uenientia i foꝛ⁹. sʒ foꝛa ⁊ pfectio volūtatis ē ipʒ
volitū sic ⁊ scitū ē pfectio scientis: g̱ fʒ ꝓueniētia i voli
to ē ꝓformitas volūtatū. Ꝺ. actꝰ coḡscunt ⁊ iudica
tur p oba fʒ pbʒ i. q̄. de aia. sʒ obʒ volūtaſ ē volitū
g̱ vī q̄ fʒ vnitatē voliti sit ꝓformitas volūtatū. Si
ꝺi. q̄ obʒ volūtatis ē bo⁹ a fʒ ħ attēdit ꝓformitas.

Cōtra volūtas ñ ē nisi boni: sī igit ex ꝓueniētia in
bono ē ꝓformitas volūtaſ: vī q̄ ois volūtas ēt pcti
ꝺine volūtati ꝓformet. Ꝺ. volūtas occidētiū xp̄m
ñ so⁹ ꝓcurrit cū volūtate ꝺina i qꝺā volitū ide: sʒ ēt
i qꝺā bo⁹. s. i passionē xp̄i q̄ magnū bo⁹ fuit: g̱ sī ex
ħ attēdit rō ꝓformitaſ: vī q̄ volūtas iudeoz ꝺine i
cōformis fuit. Ꝺ. rō bonitaſ ē ex fine: sʒ ptingit aliq̄
ꝑ bo⁹ finē agētē ꝺine volūtati ñ ꝓformari: sic q̄
furat ꝺiuiti vt ꝺet el'ynas paupi: g̱ vī q̄ ēt nec ex fin
ꝓformitas volūtatis attēdat. Si. ꝺi. q̄ attēdit ꝑn⁹
ħ q̄ hō vł qꝺ ꝺs vł eū velle. Cōtra volitū ⁊ vel
le ñ sī idē nisi ꝑ accīs: vt qñ velle vni⁹ ē volitū ab a°
sʒ ista ꝓformitas ē ad volūtatē ꝺinā inq̄⁹ ipsa nr̄m
velle ē volitū a deo q̄ vł ħ nos velle qꝺ volum⁹: g̱
p hūc mo⁹ ñ ꝓformat vł'e nr̄ʒ ad velle ꝺinū nisi per
accīs: ⁊ ita ex hūs oib⁹ vī q̄ ꝓformitas attēdēda sit
fʒ volitū. Sʒ ꝺ duo ꝺ ia inq̄⁹ hi⁹ ñ ꝓformant eiꝺ
sʒ ꝺue scōz volūtates ꝺe oppositis volitis ꝓformā
tur ꝺine volūtati cū vtraq̄z sit recta sic pʒ ilra ꝺe ħ q
qꝺā mortē pauli nolebat quā ipse volebat: g̱ ñ ē ꝓfor
mitas sʒ volitū. Rñ. ꝺꝺ q̄ sic ꝺictū ē: ħ q̄rit ꝺe ꝓfor
mitate q̄⁹ ad volūtatē actū. Actꝰ āt volūtatis huma
ne pē imitari actū volūtatis ꝺine ꝺup⁹. Ul' q̄⁹ ad eē
nāe: ⁊ sic loq̄mur ħ q2 ħ ꝓuenit actui volūtatis fʒ qꝺ
exit a pō cui⁹ ꝓformitatē ꝺimisim⁹. vł' q̄⁹ ad pfcōnez
supaddītā: fʒ quā ꝺz actꝰ talꝭ talꝭ: ⁊ hāc ꝓformitatē ħ
q̄rim⁹ q̄ ē q̄sī fʒ spēz mozis. Dec āt ꝓformitas q̄ꝺrup⁹
pē ꝓsideraꝛi fʒ hitudinē q̄uoꝛ cāꝛ. s. fʒ cāz mālē sic
q̄ñ ē iꝺ volitū qꝺ se hz vt mā: circa quā ē actꝰ volūta
tis: ⁊ iō ista ꝓformitas ē fʒ q̄ꝺ tm̄ ⁊ ñ simp⁹ q2 eē simp⁹
ñ ē a mā sʒ a foꝛ⁹. Ul' fʒ cāz efficiētē: sic q̄ñ aliq̄ꝺ vult
q̄ ꝺs vult eū velle. hūc. n. ordinē volūtatis ꝺs in eo
fec. Ul' fʒ cāz finalē: sic q̄ñ aliq̄s i gl'ia ꝺei fcā sua oꝛ
diat: pp quā ꝺs oia fac: ⁊ i hūs duob⁹ eēntialr cōfoꝛ
mitas ꝓsistit. Uel fʒ cāz formalē vt aliq̄s ex charita
te velit: sic ꝺs oia ex charitate vult. ex hitu. n. ē foꝛa
actꝰ: ⁊ ħ ꝓsistit ꝑfectio ꝓformitatis. Hui⁹ aūt ꝺci rō
ħ ē: q2 eēntialis assīlatio aliquoz attēdit fʒ illud vñ
spēs trahit. spēs aūt cuiuslibet actꝰ uoluntarij trahit
ex obo qꝺ ē forma uolūtatis, pducētis actū. Ad ob
iectū aūt alicui⁹ actꝰ duo ꝓcurrūt: vnū qꝺ se hz quasi
māliter. ⁊ alterū qꝺ ē sic formale cōplēs rōnē obi: sic
ad uisibile ꝓcurrit lux ⁊ color. Illꝺ aūt qꝺ se hz mā
liter ad obm uolūtatis ē quecūq̄z res uolita: sʒ ratio
obi cōplet ex rōne boni. vñ ex ħ actꝰ uolūtatis hūa-
ne ꝓformat uolūtati ꝺine qꝺ tēdit i bonū sic uolūtas
ꝺina: ⁊ ex ħ ēt actꝰ bonꝰ ē repītās bonitatē ꝺinā. Et
ħ ē ꝓformitas scōz cām efficiētē: q2 ꝺs unāquāq̄z uo
lūtatē i bonū ordinauit: ⁊ ħ uult deꝰ nos uelle: ⁊ hoc
uult deꝰ nos uelle i qꝺ uolūtas nr̄a ordinata ē. sed ħ
ꝓformitas icludit ꝓformitatē finis inq̄tū ħ uolitū hz
rōnē bonitatis ex fine: ⁊ sī q̄ñq̄z ēt i se bonū sit. unde
ex ħ attēdit eēntialiter ꝓformitas: non aūt ex ipsa re
uolita ex q̄ actꝰ spēm ñ trahit: sʒ hīt⁹ charitatis addit
pfectionē i bonitate actꝰ. ⁊ iō scōz causā formalē attē
dit pfectio ꝓformitatis vt tāto actꝰ uolūtatis nr̄e ꝺi-
ne uolūtati sit ꝓformior q̄to ē melior ⁊ pfectior.

Ad p⁹ g̱ ꝺꝺ: q̄ uolitū nō ē pfectio uolūtatis uel ob-
iectū nisi inq̄⁹ stat sub rōne boni: sic nec colorꝰ obm
uisus ⁊ pfectio, nisi scōz q̄ stat sub actu lucis: uñ patz
ad 2ᵐ rñsio. Ad 3ᵐ ꝺꝺ q̄ i eo q̄ peccat uolūtas rō
nis nō tēdit i id qꝺ ē sibi bonū. sʒ i id qꝺ ē alteri bo⁹
s. ꝓcupiscibili ⁊ irascibili: ñ. n. hō ꝺz hō ꝓp ꝓcupiscibi
lē uel irrascibilē: sʒ ꝓp rōnē: ⁊ iō nō ē bona uoluntas
Si tñ irascibilis p se tēderet i suū obm qꝺ ē suū bo⁹
nō ē culpabilis sic ē i brutis ⁊ hīet q̄ꝺā ꝓformitatez
ad uolūtatē ꝺinā inq̄⁹ tēdit i, id i qꝺ ordinauit eā ꝺs

Ad 4ᵐ ꝺꝺ q̄ passio xp̄i hēbat duo. s. qꝺ erat salua
tiua humani generis: ⁊ sic ħ res uolita stabat sub rō
ne boni ⁊ erat uolita a deo ⁊ a scis. Uel scōz q̄ erat
afflictiua inocētis: ⁊ sic nō hēbat rōnē boni: ⁊ sic erat
uolita a iudeis. uñ nō uolebāt bonū simplr nisi ꝑ ac
cīs: sʒ p se loquēꝺo uolebāt simplr malū estimatum
bonū inq̄⁹ satisfaciebāt ire sue uel iuidie. Ad 5ᵐ
ꝺꝺ: q̄ sicut forma nālis ē i mā ab agēte: ita forma bo
nitatis ē i uolito a fine: ⁊ sicut mā ꝓpoꝛtionata ad
formā aduenīēte ꝺebito agēte nunq̄ ꝑfect⁹ formā
sicut lapis nō fit caro a vtute ꝺigestiua: ita ēt uolitū i
ꝓpoꝛtionatū ad bonitatē q̄tūcūq̄z sit bonus finis
nunq̄ bonitatē recipit ⁊ talia sūt q̄ p se sunt mala: ut
furari ⁊ hi⁹: nisi ꝺeformitas tollat aucte ꝺina: ut. s.
ꝺictū ē. Ad 6ᵐ ꝺꝺ q̄ oē volitū ꝺinū imitat volūta-
tē ipsius inq̄tū ē sic ꝺs uult: nō tñ imitat i rōne uolē-
di ⁊ bonitate actꝰ uolūtatis: sʒ solū actus uolūtatis
humane tēdēs i bonū ad qꝺ ordinatū ē scōz ꝺei uo
lūtatē. uñ nō tm̄ ē ibi ꝓformitas uolūtatis nr̄e inq̄⁹
ē uolita sʒ inq̄tū ē uolēs: ⁊ boꝛ actū uolūtaſ elicīēs

Ꝺ 3ᵐ sic, pcedit: ur q̄ ad ꝓformitatē ꝺine uolū-
a tatis nō tenemur. sic. n. rectitudo uoluntatis
humane ē p ꝓformitatē ad uolūtatē ꝺinā: ita ⁊
rectitudo itellectus nr̄i p ꝓformitatē ad itellectū ꝺini
nū: sʒ nō oēs tenent ad ꝓformādū itellectū suū itelle
ctui ꝺino: alꝭ nullus hñs falsā opionē saluaret: g̱ ⁊
pari rōne nō tenemur ad ꝓformitatē uolūtatis. Ꝺ.
nullus obligat ad ipossibile sibi: alꝭ pctm̄ ñ eēt pctm̄
uolūtariū sʒ necessariū: sʒ uolūtas obstinata i malo
nō pōt ꝺine uolūtati ꝓformis eē q̄ sp⁹ bona ē: g̱ ur q̄
tales ad ꝓformitatē nō tenent. Ꝺ. q̄cūq̄z, peccat i ip
so actu pcti uolūtatē suā uolūtati ꝺine ñ ꝓformat: sī
g̱ ad ꝓformitatē oēs tenemur ur q̄ ꝺcūq̄z peccāt ꝺu
plici pctō peccēt. s. pctō trāsgressionis qꝺ cōmittit: ⁊
pctō obmissionis q̄ ꝓformitatē ñ iplet ad quā ñ tene
tur. ⁊ ħ falsū ē. Ꝺ. q̄cūq̄z ñ facit id ad qꝺ faciēꝺū obli
gat peccat moꝛtaliter obmittēꝺo: sed quicunq̄z pec-
cant uenialiter ipso actu nō ꝓformat uolūtatē suam
uolūtati ꝺine: g̱ sī ad ħ tenet peccat moꝛtalr: qꝺ falsū
ē: ergo ⁊ primum. Ꝺ. ꝺcꝺ uult deus fieri fit: ergo
quicquid uult nos uelle uolumus. sʒ mali non uolūt

Universidad de Deusto

bona facē: g ōs ñ vult eos velle bona: ſz mali peccāt
p receſſū ei⁹ ad qō tenent: g vī q ñ teneant ad volen
dū illō qō ōs vlt eos velle. iō tñ pfozmitas volūtatiſ
pſiſtebat. Ꝑ. ſic volitū dinū ē nob ignotū: ita ⁊ fi/
nis ad quē op⁹ ſuū ab ipſo ozdinat cū ēt i reb⁹ nālib⁹
plerūq; difficile ſit aſſignare finē: ſz nllus tenet ad id
qō ignozat: g ad illā pfozmitatē q̄ ē ex pte finis nō te
nemur. Ꝑ. nllus tenet ad id qō ñ ē i ptāte ſua: ſz bñe
charitatē ñ ē nob ex nob: g vī q ad illā pfozmitatem
q̄ ē i foꝛ charitati ñ teneamur. Sz ꝫ oēs tenemur
ad obediēdū deo ⁊ ad hñdū rectā volūtatē: ſz h nō
pt ee niſi pfozmet dine volūtati: g ad pfozmitatē oēs
tenemur. Rñ. dō q ad illō ꝑe dz aliqs teneri q ſi
ue fac pctm icurrit: i oib⁹ ât ⁊ nālib⁹ ⁊ volūtarijs cū
pctm ptigit ex h q aliqd ñ puenit ad illō ad qō ozdi
natū ē vt i ij. phy. dī vt pz in mōſtris ⁊ erroꝛib⁹ q̄ p
tigūt i opone artis: ſz tñ differēter ē i nālib⁹ ⁊ volūta
rijs: q᷑i nālib⁹ ꝺfcūſ ab ozdie icidit ex nccitate māe: ſz
i volūtarijs ipſa volūtas ē cā ſui defect⁹ q᷑i nob eſt
poſſe deficē ⁊ ñ deficē: vñ defect⁹ volūtatiſ ab eo ad
qō ozdiata ē ñ ſolū hz rōnē pcti ſz ēt cl̄pe: cū igit oēm
ſit q̄ pfozmitas volūtati attēdat fz h qō tēdit p actū
ſuū i id ad qō ozdiata ē: oz q defect⁹ pfozmitati idu
cat pctm ⁊ cl̄pā: ⁊ iō tenemur ad pfozmitatē volūta/
tis. Sz sciēdū q ad aliqd tenemur directe q̄. ſ. p ſe ē
i ptāte nr̄a ⁊ ſic tenemur ad pfozmitatē q̄ volum⁹ id
qō pgruit nos velle ⁊ fz rectū finē q᷑i vtrūq; iſtoꝝ
p nālia nr̄a poſſum⁹: ad aliqd vō tenemur idirecte ſi
cut ad hñdā grāz qō fz ſe ñ ē i ptāte nr̄a ſz i ptāte no
ſtra ē facē aliqd q̄ ſcō hēbim⁹ grāz: ⁊ ſic tenemur etiā
ad illā pfozmitatē q̄ ē fz formā charitati. Ad p⁹ q
dō q ñ ē ſ̄ſle ō volūtate ⁊ itellū q᷑i defect⁹ itellect⁹ ñ
ē i ptāte nr̄a ſic defect⁹ volūtati q᷑i itellus violēter co
git. q᷑ñq᷑i rōib⁹ vt i. v. meth. dī ñ ā volūtas: ⁊ tñ i his
q̄ nccia ſt ad ſalutē tenemur itellectū nr̄z dino cōfoꝛ
mare vt i hīs q̄ fidei ſt: q᷑i hīs ſi qō i nob ē facim⁹
dinū nob ñ deerit auxiliū. Jn alīs ēt peccaret q̄s ſi
volūtarie fz itellectū verū ipugnaret ⁊ flo adherēt.
Ad 2⁹ dō q oū volūtas ē obſtiata ſimul die volun
tati pfozmis cē ñ pr: ſz i ſtatu vie nllus ē q̄ mētis ob
ſtiatione ñ poſſit deponē: ⁊ ſic die volūtati pfozmari
ſz dānati ēi pena iflictū vt obſtiatiōe ſua nūq̄ curēt:
⁊ tñ manet i eis cl̄pa ppetua cui pena ñ ōſitura: ñ tñ
ōmēt q᷑i ñ ſt i via ſz ad tinū vie vbi ē pena ōueneꝛt.
Ad ꝫ⁹ dō q pfozmitas volūtati ē cōe ad oia pce/
pta leg᷑ nāl⁹ ⁊ ſcripte qb⁹ i bo⁹ ozdinamur. vñ q̄cūq;
peccāt ꝺ qōcūq; p̄ceptū ꝺ pfozmitatē peccāt: ñ tñ fac
duo pcta q᷑i cōe ñ potuit i nūz ꝺ ꝑuz. Ad 4⁹ dō q
pcepta affirmatiua ñ obligāt ad ſp eo q ipo⁹ ē nobiſp
agē vt i li. ō ſōpno ⁊ vigilia dī: ⁊ iō ñ oz q ſp actu vo
lūtatē nr̄az die pfozmem⁹ ſz ſuffic q ſp i habitu ⁊ q̄ñz i
actu. vñ q̄ peccat veniali⁹ ñ obmittit ꝺ pfozmitatē ſz
ſolū p̄ter pfozmitatē fac ſic p̄ter legē. Ad v⁹ dō q
cū dī pfozmitatē attēdi fz h qō volum⁹ id qō vlt nos
ōs vl̄e itell⁹ ō volūtate añte c⁹ effcūs ē ozd⁹ nē nr̄e i
bo⁹: obiāt pcedit ō volūtate p̄ñte ⁊ iō ñ pcedit.
Ad 6⁹ dō q ꝫ finē ꝑuz ſcire ñ poſſum⁹ finē tñ vlt⁹ a
q̄ ē oīs bōitas i finib⁹ p̄xis ſcire poſſum⁹ vt. ſ. oia in
deū ozdinem⁹ q̄ pp ſcipſū vniuerſa fecē vt dī puer.
xvj. Ad vij⁹ pz rñſio per id qō dictum eſt.

8 Ꝺ 4⁹ ſic pcedit: vī q ad pfozmitatē i uolito ñ
teneamur. nllus. n. ad ignotū tenet: ſz volitu⁊
dinū ē nob ignotū ſic ⁊ ei⁹ pſcitū: g vī q ad h ñ tenea
mur: ſi dicat q pōt alicui reuelari. ꝺ poſito q aliqui
ſua dānatio fuelet iſte ñ tenet ſuā dānatiōe vl̄e dn
imo tenet ſuā ſalutē vl̄e q᷑ tenet ſe ex charitate odi
gē ⁊ ſibi ſūmū bo⁹ optare: g ñ tenet vl̄e qō ſcit deuz
vl̄e. Ꝑ. xp̄s ſciebat paſſionē ſuā a dō eē volitā ⁊ tñ
aliq̄ volūtate paſſionē noluit: vt iſtra dic magī i tertō
xvij. dī. cū igr xp̄s nih obmiſit coꝛ q̄ ſt ō rectitudie
vite ad q̄ oēs tenemur: vī q ad pfozmitatē uolito ñ
teneamur. Jdē obīcit ō btā vgie q̄ paſſionē filij ñ
voluit alī ō moꝛte triſtata ñ fuiſſet qō ē ꝺ iū ei⁹ qō hī
Lu. ij. tuā ipſi⁹ aiaz ptrāſibit gladi⁹. Ꝑ. volūtas dī
na inoteſcit nob p ſigna volūtati: ſz pmiſſio q̄ ē vnū
ſignoꝝ ē ēt ō mal⁹ cl̄pe q̄ nll⁹ o⁹ velle debem⁹: g ñ tene
mur pfozmare ñoluntatē nr̄az die i uolito. Sz ꝺ ſu
per illō ꝑs. ñ adheſit mihi coꝛ p̄rauū ⁊c. dic glo. cor
p̄rauū hz q̄ ñ vlt qō ōs vlt: ſz oēs tenemur ñ hīe coꝛ
p̄rauū: g tenemur ad pfozmādū volūtatē nr̄az volū
tati die i uolito: Ꝑ. fz tullīū amicoꝝ ē idē vl̄e ⁊ nol
le: ſz tenemur ꝺo eē amici: g tenemur idē vl̄e qō ipe
vult. Rñ. dō q ōs dī aliqd vl̄e volūtate añte: ⁊ ꝺ
h ñ ē ꝺubiū dn volūtatē nr̄az i tali volito dino pfoꝛ
mare debeam⁹: q᷑i h ēi qō uolūtas nr̄a ozdiata eſt.
dī ēt aliqd ull⁹ volūtate p̄ñte: ⁊ h uolitū nō ſp motū
ē nob niſi ꝯten⁹ opone ei⁹ mālfeſtet: ⁊ h addit aliquā
rōnē cā bōitatis ad rē ut poſſit eē uolita: q᷑i ōs cā ult⁹
ſic. n. aliqd hz i ſe bōitatē ut facē cl̄paz ⁊ tñ aduēit ſi
bi aliq̄ rō bōitatī ex fine ita ēt aduenit ſibi aliq̄ rō bo
nitatis ex h qō ē uolitū ⁊ ozdiatū a ꝺo ꝺ: eo. n. ipſo q
aliqd apphēdit ut uolitū a ꝺo apphēdit ut bonū. uñ
uolūtas p̄ñs hāc apphēſionē tenet tēdē i illō. alioꝺn
ñ cēt mot⁹ uolūtatis bon⁹ nec ꝺo pfozmis ſz bo⁹⁹re
fugēt. Sciēdū tñ q cū ſint diuerſi gradus appetit⁹ p̄ñ
tes diuerſas apphēſiōes nllus appetit⁹ tenet tēdē i il
lud bo⁹⁹ c⁹ rōnē ñ apphēdit. vbi gra. in nob ē q̄dā ap
petit⁹ ſēſitiu⁹ p̄ñs apphēſionē ſēſus q̄ ñ ē niſi ō bono
ꝓueniēti fz coꝛp⁹. uñ h appetitu appetit ōlectabile
fz ſēſū. nllo ât mō aliqō bo⁹⁹ ſpūale ut ſcia ē q̄dā uo/
lūtas i nob nālis q̄ appetim⁹ id qō fz ſe bo⁹⁹ ē h oi in
q̄⁹ ē hō. ⁊ h ſequit apphēſionē rōnis put ē aliqd ab
ſolute pſideras ſic ult hō ſcia ꝫ vtutē ſanitatē ⁊ hī⁹. ē
ēt i nob q̄dā uolūtas ōlibata p̄ñs actū rōnis delibe
rātis ō ſine ⁊ diuerſ⁹ circūſtātijs ⁊ fz hāc tēdim⁹ i illō
qō hz rōnē bōitatis ex fine ul̄ ex aliq̄ circūſtātia. ſi q̄
ſit aliqd qō hēat has oēs rōes bōitatis q̄lz appetit⁹
ſi ſit rect⁹ iēdit i h. ſi ât ōſit aliq̄ rō dictaꝝ opz illū ap
petitū cui rñdet⁊ rō ñ tēdē i h ſz forte i ꝺ iū ſi forte
hēat ꝺ iā rōnē ſic ſecari pp ſanitatē ē pſtriſtabile fm
ſēſū nec fz ſe bo⁹⁹ ē ſz tm ex fine: ⁊ iō ſectionē ſolum
uoluntas delibata eligit. ſz uolūtas nālis ⁊ appeti
t⁹ ſēſitiu⁹ abhoꝛret. Sīlr ēt dō ēi ppoſito. ſi. n. app
hēdat aliqd eē uolitū a dō qō pctpue p ſig⁹ oponis
manifeſtat uolūtas delibata q̄ ſequit rōnē put ē app
hēdēs ⁊ pferēs ō iſta rōe bonitatis tenet aliqd uelle
q̄uis uolūtas nālis ⁊ appetit⁹ ſēſitiu⁹ refugiāt ⁊ in re
fugiēdo uolūtati die pfozmāt iñq⁹⁹ tēdūt i bo⁹⁹ fz rō
nē apphēſā ſic ē i illo q̄ pie dolet ō moꝛte p⁹is ul̄ ali
c⁹ uti⁹ i eccl̄ia. Sciēdū tñ q᷑ i talib⁹ mot⁹ uolūtatis ō
libate i pctoꝛib⁹ ē coꝛrupt⁹ q̄ ex toto reliquūt deli
berationē rōnis ⁊ ſequūt impetum uolūtatis nālis
⁊ ſēſitie murmurātes de dei ozdiatione: i iuſti⁹ uero
uiatoꝛib⁹ manet q̄dē iteger ſz imp̄fectus dupl⁹ tum

ex pte cognit: q᷑ ñ pl̄e volūtatē dinā cognſcit: tū ex pte
affcōnis q᷑ retardat ex motib⁹ iferioꝝ⁹. vñ i talib⁹
ſuffic ñ recalcitrare dine ozdiatiōi: nec opz gaudiuz
expiri de h q fz talē volūtatē fit: ſic ēt dic ꝑbs i. iij.
eth. q᷑ ſuffic fortē ñ triſtari i pīcul⁹ moꝛtis q̄uis ñ gau
deat ſic ē i actib⁹ aliarū vtutū: ⁊ h ē pfozmitas vie: ſz
i btis ē iteger ⁊ pfect⁹: tū ex pte cōgnis q᷑ volūtatem
dinā pl̄e cognſcūt: tū ex pte affcōnis q̄ dnat oi iferioꝛi
volūtati: nec i aliq̄ retardat l̄ ipedit. vñ i uidēdo illō
qō deus ult qō ⁊ ipſi volūt gaudiū expiunt: de q̄ i
ꝑs. dī. letabit iuſt⁹ cū viderit vic. Ad p⁹ q dō q vo
litū dinū q̄⁹ ad volūtatē añtē ē nob notū ex ipa nā/
li inclinatione: ſz volitū uoluntatis pſequentis inote/
ſcit nob l̄ p. reuelationē l̄ p oponē. Ad 2⁹ dō: q illa
poſitiōe. q. ipoſſibil⁹ q᷑ nulli ſua dānatio reuelat ſic
ēt nec angelis vt dic Aug. ſi tū reuelaret poſſ⁹ credē
fz pminationē ⁊ ñ fz pſciaz dictū: tenet tū velle iſtuz
ozdinē iuſticie q̄ ſi i pctis moꝛit dānat: q᷑ h ē qō de⁹
vl̄t: ⁊ ñ dānationē p ſeneq; cl̄pā. Ad ꝫ⁹ dō q xp̄s
volūtate rōnis deliberata volebat paſſionē ſuam: ⁊
ſil̄r btā vgo ⁊ q̄libet ſāct⁹ quis volūtas nālis diſſēti
ret. Ad 4⁹ dō q pmiſſio nunq̄ ſignificat q volun
tas ſit de culpa ſz de bono qō adiūgit cl̄pe. Actū
q̄ppe iudeoꝝ nō voluit de⁹ ⁊c.] vī h eē falſū: q᷑ paſ
ſio ē effect⁹ actionis: vñ ſi voluit paſſionē voluit acti

onez. Ad qō dō q paſſio xp̄i ſubiacebat duplici
opationi. ſ. actioni iudeoꝝ iñq⁹⁹ afflictiua erat: ⁊ ſic ñ
erat volita a deo ſic nec actio. ⁊ opationi voluntatis
xp̄i iñq⁹⁹ erat meritoꝛia: ⁊ ſic erat placita deo. vñ v̄
ſus: Actio diſplicuit paſſio grata fuit. freq̄nter. n. vo
lūtas ⁊ rō dīdūt q̄ nā p̄iūgit. Ut apls petr⁹ qñ id.
⁊c. Jh ſumit Mat. xvj. ⁊ dr̄ ſathanas. i. aduerſarius
iñq⁹⁹ bōa ſua volūtate ex pietate bone volūtati xp̄i
aduerſabat. Et q̄ ad myſteriū dine volūtatis ⁊c.] vī
cōueniēter ozdiaſſe: q᷑ fm pbz i p⁹ phy. Jnnata ē no
bis via a poſteriozib⁹ i poꝛa: ⁊ ita a creaturis i crea
toꝛē. Ad qō dō q h tz i eis q̄ nāli cogne cognoſci
m⁹ q̄ ex ſeſu p̄n⁹⁹ ſumit. ſz i hīs q̄ p fidē cogſcim⁹ no
ſtra cognitio ipſi vītati p me initiꝛ. vñ oz q a p̄ma vi
tate q̄ ē de⁹: i ea q̄ ab ipſo ſūt, pcedamus ad ſilitudi
nē cognitionis quā ſci i vbo habebū: vbi ⁊ vbum ⁊
res plene cogſcēt: c⁹ cognitionis nos pticipes faciat
ipſū vbū dei fili⁹ q̄ hāc cogne⁊ i nob p fidē initiauit:
cui ē bonoꝛ ⁊ glia p infinita ſecula ſeculoꝝ. Amen.

¶ Explicit ſcriptū ſancti Thome de aquino ozdis
predicatoꝝ ſup p̄imo libꝛo ſentēciarū ſingulis di
ſtinctiōib⁹ antepoſitis. Jmpreſſum Uenetijs p magi
ſtrū Antoniū de ſtrata Cremonēſem. Anno dominī
1486. Die. 21. Junij.

¶ Regiſtrum cartarum huius operis.

a	p⁹ vacat	Jncipiūt	tas p̄	Jncipit mo ente
b	Nūc vo	pticipationē	itellect⁹ eas	ad ſuū coꝛre.
c	p̄mo q᷑	noiat nām	deū neutrū	eē ꝑpter h q᷑
d	ſilib⁹ ſi.	cū oē agēs	q̄ tolleret	imo p̄opter
e	itelligi	Rñſio Aug.	q᷑ eternū eſt	ſi q̄ filio eſſet
f	pcedit	Poſt h ꝑſt.	nes ēinos	⁊ in filio ad
g	h ponit	rōne dz	Ad 4⁹ dō	dī viſibiliter
h	Si igit	tēdit q̄tas	qñ aūt vn⁹	fz q̄ ſit diſpō
i	tudinis	cui ⁊ tpis	ita ēt dz	noiat nāz ſuā

Jncipit tabula p̄mi ſcripti ſnia⁊ ſci Thome.

Di. p⁹. ¶ Utrū doctrina theologie ſit neceſſaria.
Utrū ſit vna vel plures.
Utrū ſit ſcia vel intellect⁹.
Utrū p̄actica ſit ſpeculatiua.
Et ſi ſpeculatiua vtrū ſit ſapiētia.
Qō ſit ſubm theologie.
Quis modus ſit tractādi ⁊ exponēdi theologiam
Qō ſit frui ⁊ c⁹ pōe vel vtutis ſit actus.
Utrū ſit ſolo deo fruendum.
Utrū trib⁹ pſonis ſit vna ſola fruitione fruendum vel pluribus.
Utrū omnibus alīs p̄ter deū ſit vtendum.
Utrum fruitio ſit omnis creature.
vtrum vti ſit in patria.
An ſit vnius.
Di. 2⁹. Utrum ſit ponere vnum deum.
Utrū i deo ſit ponere pl̄itatem attributoꝝ.
Utrū vnitas diuine eſſentie compatiatur ſecuz pl̄i tatem perſonarum.
Utrū pl̄itas pſonaꝝ i dinis ſit real⁹ l̄ rōnis tm̄.
Utrum h nomen deus ſit nomen nature.
Di. 3. Utrum deus cognoſcibilis.
Utrū deum eſſe ſit per ſe notum.
Utrum poſſit cognoſci per creaturas.

k	addit	ad las	p̄inēt	tiū tres res.
l	diſtiguūt	qōni recte	Ad h aūt	Ad ꝫ⁹ ſic p.
m	de⁹ gēuit	tellectia: ſz	ſiue pſona⁹	ad ſe dicitur
n	dñs ⁊	de⁹: ſz nō	vocabuli	duas ꝓcloes
o	vniunt	ficādi i quo	⁊ cū ſpūs	p̄ma i. d. i p⁹
p	ex ipo	liter neq;	q᷑ fz reſpcm	ſēſū omnino
q	vñ cū	le ē nō eē	tur fallitas	añs pōt poni
r	ſecutionē	ipi⁹ pcroꝛes	actū volū.	de oipotētia
ſ	Nē illō	ſciēdū q᷑		
t	iuſt⁹ oꝛ.	ab hoīe	volūtatē añtem.	Finis.

Utruz phi p creaturas potuerit cognoſcē trinitatem perſonarum.
Qō ſit veſtigium dei in creaturis
De partibus veſtigij.
Utrum in omni creatura inueniatur veſtigium.
De ſubo imaginis. Utrū im̄ mēs ſit ſubz imagis.
De pte imagis q̄ ſit vna q̄q; ⁊ quō differāt ad iuicē
Quō ſe hñt ptes imagis ad aiaz vtz ſit ipa eē⁹ aie
Utrum anima ſit ſue potentie.
Quō ſe hñt partes imagis ad iuicē. vtrū vna ozia/tur ex alia.
De comparatione ipſarum ad obz reſpectu cui⁹ obiecti attēditur i ipſis imagiatio trinitatis.
De ipſarū pōne ad act⁹ ſuos vt ſp ſint i actu.
De 2⁹ aſſigne imagis mediāte noti⁹ ⁊ vtrū ozant a potentia.
Di. 4. An ſit generatio in diuinis.
An h ſit va dō genuit deū de iſtis ppoſitionib⁹ dō genuit deū: vl̄ ſe deū vel aliū deū: vl̄ genuit deū qui eſt pater vl̄ qui nō ē pater ⁊ de ſimilibus.
Utrū poſſit aliqd p̄dicari de deo.
Utrū perſona poſſit p̄dicari de eēntia.
Di. 5. Utrum eēntia generet.
Utrū act⁹ gnāndi de aliquo noiuz eēntialiū p̄dicet.

Universidad de Deusto

Tabula

vtrum filius generetur de substantia patris.
vtrum filius sit de nihilo.
vtrum essentia sit terminus generationis.
Di. 6. Utrū pater genuerit filium de necessitate.
vtrum genuerit voluntate.
vtrum pater genuit filium natura vel naturaliter.
Di. 7. Utrum in deo sit potentia ad generandum.
vtrū potētia generādi sit absolutuz vel ad aliquid
vtrum potentia dei dicatur vniuoce de potētia ge
nerandi ⁊ creandi ⁊ que illarum sit prior.
vtrū filius possit generare filiū vel pater aliū filiū.
Di. 8. Utrum esse ꝓprie ꝓueniat deo vel dici ꝓprie.
vtrū esse dei sit fm esse cuiuslibet creature.
vtrum qui est sit primum nomen dei.
Qō sit eternitas fm diffinitionem.
vtrū soli deo ꝓueniat eternitas vel alteri alicui.
vtrum diuersorum verba temporū possit predica-
ri de deo vel de aliquo eterno.
vtrum deus sit omnino imutabilis.
vtrum in deo omnimoda simplicitas sit.
vtrum deus contineatur in predicamēto substātie
vtrū aᵃ ꝑdicaᵃ ꝑnt de deo dici ⁊ quare magis rᵗo.
An aliqua creatura sit simplex.
vtrum anima rationalis sit simplex.
vtrum anima sit tota in qualibet parte corporis.
Di. 9. Utr̄ filiᵒ eo q̄ distiguit a ꝑe possit dici alius.
vtr̄ filiᵒ qz distiguit a ꝑe possit dici ꝑles coeterni.
vtrum pater aliquo modo possit dici prior filio.
Quibᵒ vbis ⁊ tēporis sit filij generatio expriměda
Di. 10. Utrū. ſ. ſ. ꝓcedat vt amor a patre ⁊ filio.
vtrū. ſ. ſ. sit amor quē pater hz in filiū ⁊ econuerso.
vtrū. ſ. ſ. sit nexus ⁊ vnio patris ⁊ filij.
vtrū. ſ. ſ. ex pfectione sua possit dici ꝓprie. ſ. ſ.
De numero diuinarum personarum.
Di. xj. Utrum. ſ. ſ. procedat a patre ⁊ filio.
vtrū ꝓcedat ab eis inq̄ᵐ sunt vnum vel plures.
Si ꝓcedit ab eis inq̄tū sunt plures: vtrū fm q̄ fac̄
vnū in cētia vel inq̄tum sunt vnū in aliq̄ notione
vtrū pater ⁊ filius possint dici vnū spiratoꝛ. ſ. ſ.
Di. 12. Utrum generatio precedat processionem.
vtrū. ſ. ſ. magis procedat a patre q̄ filio.
vtrum. ſ. ſ. procedat a patre mediante filio.
Di. 13. Utrum sit aliqua processio in diuinis.
vtrum sit ibi vna processio vel plures.
Qualiter due processiones nominari debent.
vtrum. ſ. ſ. possit dici genitus.
Di. 14. An aliqua ꝓcessio. ſ. ſ. possit dici temporalis
vtrum ꝓcessio temporalis faciat numerū cū cēna.
vtrum. ſ. ſ. fm processum temporalem detur.
Scōm q̄ dona dī. ſ. ſ. dari vel ꝓcedere temporaliʳ.
vtrum. ſ. ſ. detur a sanctis viris.
Di. xv. An missio vel datio diuinis ꝑsonis ꝓueniat.
vtrum missio significet essentiam vel notionem.
Cui conueniat mitti vel dari.
vtrū alicui ꝑsone ꝓueniat vt se mittat vel det se.
vtrum filius mittatur a spiritu sancto.
vtrū missio filij sit distincta a missione. ſ. ſ.
vtrum aliqua missio sit eterna.
vtrū missio. ſ. ſ. fiat ad creaturas irrationabiles.
vtrū rōe augmti gr̄ē dicat mitti filiᵒ ſ. ſ. ſ. ad oēs scōs
vtrū ad angelos ⁊ beatos dicatur mitti. ſ. ſ.
vtrū ad xp̄m fm q̄ hō possit dici facta missio. ſ. ſ.
vtrū pleniꝛ pᵒicarnationē fcā sit missio. ſ. ſ. ad scōs
vtrū. ſ. ſ. ad q̄s mittit faciat eos nō eē in hoc mūdo
Di. 16. Utrū missio per se vel mitti conueniat ꝑsone.
Ad quos fieri debuit missio diuine persone.
vtrum ad patres veteris testamenti.
Quibᵒ spēbᵒ missio debeat vtrū in spē corpali tm̄
vtrū ille spēs vel missio sic admīstrate p ag̃los l' ag̃los
Di. 17. Utrum charitas sint aliqō creatuz in anima.
vtrum charitas fm verba vel fm ꝓeparationem.
vtrum charitas possit cognosci ab habente.
vtrum charitas sit ex charitate diligenda.
vtrum charitas possit augeri.
De modo augmenti charitatis quomodo est.
vtrum in quolibet motu suo augeatur.
vtrum sit aliquis terminus augmenti charitatis?
vtrum charitas possit diminui sicut augeri.
Di. xvij. vtrū hoc nomē donū sit cētiale l' notiōale
vtrum hoc nomen donum conueniat propꝛie. ſ. ſ.
vtrum per donum qui est. ſ. ſ. alia dona dentur.
vtrum. ſ. ſ. ꝓcessione qua donum dicit dicat deus.
vtrum. ſ. ſ. possit dici donum nostrum.
Di. 19. An in diuinis sit equalitas.
An in diuinis sit mutua equalitas.
Qō sit equalitas fm rem.
Quomodo se habet nunc essentia ad eternitatem.
An magnitudo conueniat deo ⁊ quid sit.
Quomodo ex eo q̄ persone sunt in se inuicem pa
tet ipsarum magnitudo ⁊ equalitas.
An in diuinis sit totum intellectuale.
An in diuinis sit totum vniuersale.
Quid sit veritas.
vtrū oē verum sit verum pᵒ veritate.
De ꝑdcōnibᵒ vitati q̄ sit cternitas ⁊ incōmutabilitas
Di. 20. An filius sit omnipotens.
An filius sit equalis patri in omnipotentia.
vtrum sit aliquis ordo inter patrem ⁊ filium.
Di. 21. Utrum dictio exclusiua possit in diuinis addi
ex parte subiecti termino essentiali.
vtr̄ dictio exclusiua ex pte ſbi possit addi t̄mino p
sonali cum predica. cētiali: cū dicit solus ds ē pat̄
vtrum sit concedenda h trinitas est solus deus.
Di. 22. Utrū deus noiabil' per id qō dixit.
vtrum aliqō nomen propꝛie ꝓueniat deo.
vtrū deus sit nominandus vno nomine vl' pluribᵒ
Di. 23. Quō differūt noia latina, ⁊ greca de deo dicā.
vtrum nomen persone dicatur in diuinis.
vtrū h nomē ꝑsona significet subam vel relationē.
vtrum hoc nomen in diuinis pluraliter dicatur.
Di. 24. An vnitas possit eē i dis vt dicat vere deus
est vnus.
vtrum in diuinis possit eē aliquis numerus.
vtrū in dīis vnitas ⁊ numerus aliquid ponant.
vtrū noia nūalia in dīis significent essentiam vel
notionem.
Quomodo nomina pluralitatis se habeāt i dīis
vtrū h nomen trinitas sit nomen essentie.
Di. 25. De diffinitione persone quā ponit.
vtrū ꝑsona vniuoce dicat de deo ⁊ de creaturis.
De comunitate ꝑsone respectu diuinarū ꝑsonaruz
vtrum tres persone sint tres entia.
Di. 26. Utr̄ hypostesis sit i dīis ⁊ q̄d ibi significet.
Utrum in abstractis per intellectum personalibus

Tabula

ꝓꝓrietatibus remaneant hypostases distincte.
An relationes sint in diuinis.
An solū rᵗonibᵒ originis persone distinguantur.
De nūo rᵗonū notionū ⁊ ꝑtatū ⁊ q̄liter h differāt.
Di. 27. Qualiter ꝓꝓrietates in dīis ad inuicē dif
ferētes fm diuersos sanctos diuersimode assignāt
Utrum ꝓꝓrietates vel relationes fm intellectuz
precedant operationes personales vel econuerso
Utrum verbum sit ꝓꝓrie in diuinis.
Utrum vere dicatur essentialiter vel personaliter.
Utrum solus filius sit dicendus verbum.
Utrū in vbo imꝓtetur respectum ad creaturas.
Di. 28. Utrū inascibilitas sit notio vl ꝑtas patris.
Utrum innascibilitas sit ꝓꝓrietas personalis.
Quid sit imago fm diffinitionem.
Utrum imago dicatur in diuinis cētia l' ꝑsonalit.
Utrum imago personaliter soli filio conueniat.
Di. 29. Utrum vna persona sit principium alterius.
Utrū ꝑncipium dicat vniuoce de deo ⁊ creaturis
Utrū eadē notione pater ⁊ filius sint ꝑncipiū. ſ. ſ.
Utrū pater ⁊ filius possint dici vnū ꝑncipium. ſ. ſ.
Di. 30. Utrum aliquid de deo dicatur ex tempore.
Utrū noia q̄ dñr de dō ex tpe significēt dinā cētiā
Utrū noia relatiua q̄ de deo dicunt ex tēpore po
nant aliquam relationez realem existentem in deo
Di. 31. Utr̄ eq̄litas i dīis ō apꝓpatōe i cōi aliq̄d
ponāt: ⁊ quō cētialia attributa ꝑsōis dic̄ apꝓpēt
De appꝓpriatiōe hylarij.
De appꝓpriatiōe Augustini.
Quō itelligat illud Aug. oia vnum ꝓpter patrem.
Di. 32. Utrum pater diligat filium. ſ. ſ.
Utrum pater diligat se. ſ. ſ.
Utrum pater diligat nos. ſ. ſ.
Utrum sit sapiens sapientia genita.
Utrum filius sit sapiens sapientia genita.
Di. 33. Utrū ꝑtates ꝑsonarum sint ipsa dīna cētia
Utrum ꝓꝓrietates sint ipse persone.
Utrum ꝓꝓrietates sint in personis ⁊ essentia.
Utᵐ ō ꝑtatibᵒ possint p̄ri i accn̄ aᵃ cētiaᵃ ⁊ notōaᵃ.
Utrū de nūo notionū liceat diuersimode opponi.
Di. 34. Utruz essentia sit predicaᵐ de persona ⁊ eō
uerso vel aliud nē vel aliquid res nē.
Utrum possint dici tres persone vnius essentie.
Utrū appꝓpriet patri pō filio sapia. ſ. ſ. bonitas
Utrū de deo possit aliquid transumptiue dici.
Utrum a rebus vilibus fiat transumptio in deo.
Di. 35. Utrum in deo sit scientia.
Utrū deus habeat t̄m sui scientiam vel aliorum.
Utrū ds ab aliis a se hēat ꝑz ⁊ certā sciam vel nō
Utrum scientia dei sit vnita nostre scientie.
Utrū scia dei possit dici vlis vel particularis vel i
potentia vel in actu vel habitu sicut nostra scientia
Di. 36. Utrum deus cognoscat singularia.
Utrum cognoscat mala.
Qualiter sunt in deo ea que nouit.
An idee rerum sint in deo.
An sint plures idee vel vna t̄m.
An omnium rerum idee sint in deo.
Di. 37. Utrum deus sit in omnibus rebus.
Quot modis deus dicitur esse in rebus.
Utrum deus sit vbiq̄.
An soli deo ꝓueniat esse vbiq̄ an alteri conueniat.
Utrum esse vbiq̄ deo conueniat ab eterno.
Utrum angelus sit in loco.
Utrū vnᵘ angls possit simul esse in pluribus locis
Utrū plures angeli possint eē simul in eodem loco
Utrum angelus moueatur.
Utrum angelus in motu suo pertranseat medium.
Utrum motus angeli sit in tempore vel in nunc.
Di. 38. Utrum scientia dei sit causa rerum.
Utrum deus omnia vnifoꝛmiter cognoscat.
Utrum scientia dei sit enunciabilium.
Utrum scientia dei sit coꝝ que non sunt.
Utrum scientia dei sit contingentium.
Di. 39. Utrum deus possit non scire illud q̄ scit.
Utrū ds possit scire illō qō nescit vel plura q̄ scit.
Utrum deus sciat infinita.
Quid sit in deo ꝓuidere fm rem.
Utrum ꝓuidentia sit omnium.
Di. xl. Utrū ꝑdestinatio sit aliq̄d i dō t̄m vl i creatura
Quod noiat ꝑdestinatio in deo vel ad quid refert.
Quoz sit predestinatio vtrum t̄m coꝝ que sunt
De certitudine predestinationis vtrum certa sit.
Quod reꝓbatio fm rem.
Utrū deus sit causa reꝓbationis ⁊ obduratiōis
Di. xlj. Utrum electio conueniat deo ab eterno.
De oꝛigie ꝑdestiatiōis ad electionē q̄ illoꝛ ꝑcedat.
Utrū scia meritoꝛ sit cā ꝑdestiatōis l' reꝓbatōis
Utrū ꝑdestinatio iuuetur meritis ⁊ oꝛonibᵒ sactoꝛ
Utrum sciat nunc omne illud qō sciuit olim.
Di. xlij. Utrum potentia deo conueniat.
Utrum in deo sit vna potentia vel plures.
Utrum deus possit id qō alteri est possibile.
Utrum deus possit facere impossibilia.
Utrum aliq̄d sit simpliciter possibile vel ipossibile
fm causas superioꝛes vel inferioꝛes.
Di. xliij. Utrum potentia dei sit infinita.
Utrū omnipotentia dei possit creature cōmūicari
Utrum opere de necessitate nature sue.
Utrum deus operetur de necessitate sue iusticie.
Di. xliij. Utrꝫ deᵘ singlas res potuerit facē meliōes
Utrū deus potuerit melius facē ipsum vniuersum
Utrum xp̄i aiam deus potuerit facere meliorem.
Utrū oliz q̄cq̄d deus potuerit facere possit modo.
Di. xlv. Utrum in deo sit ponere voluntatem.
Utrū volūtas dei sit ipiᵘ t̄m sicut obi vel ēt aliorū.
Utrum voluntas dei sit causa omnium que fiunt.
Qō ē voluntas signi ⁊ voluntas beneplaciti.
Di. xlvj. Utrū ds velit oēs homines saluos fieri.
Utrum mala fieri sit bonum.
Utrum malum sit perfectione vniuersi.
Utrum deus velit mala fieri.
Di. xlvij. Utrū volūtas beneplaciti semp impleatur
Utrum preter voluntatem dei aliquid fiat.
Utrū illō qō sit ꝑter volūtatē dei obsequatur voᵒ ei?
Utrū illō qō ē preter volūtatē dei possit eiᵒ precep
to subiacere.
Di. xlvij. Utrū volūtas hois volūtati dei possit cō
formari.
In q̄ attēdit ꝓformitas hois volūtatis ad dīnam.
Utrꝫ ad illā ꝑncipalē ꝓformitatem oēs teneantur.
Utrum teneamur conformare voluntatem nostrā
voluntati diuine in volito.

Explicit tabula p̄mi scripti sniaꝛ sancti Thome.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca